Dangerous Love /. Obsession
Georgiana Sandu
IUBIRE PERICULOASĂ

1. Adânc În întuneric

- Caz închis! Tuna judecătorul, lovind cu putere ciocanul micuţ de tocul din lemn. Am tresărit în urma zgomotului ascuţit şi mi-am strâns buzele într-o linie, încercând să opresc înţepăturile pe care le simţeam în ochi, ameninţând că vor stârni o cascadă de lacrimi. Acela era sunetul care îmi destrăma familia pentru totdeauna.

M-am ridicat din scaunul meu, dorindu-mi să ies cât mai repede din sală şi să plec de aici. Deja mă simţeam sufocată. Toată lumea mă privea cu o milă falsă parcă, aşteptând să încep odată să plâng. Era logic să plâng, doar părinţii mei divorţaseră.

Dar nu aveam de gând să par slabă în ochii lor, nu mai avea niciun rost. Mi-am făcut drum spre ieşire, trecând printre trupurile membrilor familiei mele şi păstrându-mi privirea în pământ când mi-am auzit numele rostit de o voce pe care o uram atât de mult.

M-am oprit, însă refuzând să mă întorc, mi-am strâns palmele în pumni când am simţit o atingere uşoară pe umărul meu. Pielea de pe frunte mi s-a strâns într-o încruntătură când m-am întors spre femeia care fusese odată mama mea.

- Scumpo...
- Nu îmi mai spune aşa! Am întrerupt-o cu o voce joasă şi dură. Nu mai ai dreptul să îmi spui aşa.
- Kath... Lacrimile şi-au făcut loc în ochii ei, nu ştia cum să continue şi pe mine nu făcea decât să mă enerveze.

M-am întors să plec, dar ea m-a prins de mână. M-am tras aspru din atingerea, ei întorcându-mă din nou nervoasă spre ea.

- Ce vrei? Practic i-am tunat în faţă. Vocea mea era la fel de dură şi aproape nebună şi îmi puteam imagina cum arăta privirea mea. Toate chipurile care rămăseseră în sală s-au întors uimite şi curioase spre mine.
- Katherine, îmi pare rău. Ochii ei erau plini de lacrimi şi îşi muşca buzele, încercând să găsească cuvintele potrivite. Doar că...
- Doar că banii sunt mult mai importanţi, nu? Am completat-o nervoasă. Dacă ea nu ştia ce să zică, eu aveam destule de zis.

Am privit-o în ochi pe cea care am crezut până acum că este modelul meu în viaţă. O femeie frumoasă, perfectă, şi atât de perfidă. întotdeauna i-a plăcut luxul, era o adevărată doamnă, cochetă şi stilată, doar că nu avea condiţiile necesare pentru a-şi etala pretenţiile.

Slujba de pompier a tatălui meu nu era de ajuns pentru a aduce suficienţi bani în familie, şi o viaţă obişnuită pentru mama mea, nu mai era viaţă. A răbdat 18 ani până şi-a găsit pe cineva care să o întreţină aşa cum merita. Ochii mei au fulgerat spre bărbatul brunet şi îndesat care stătea în picioare, încă aşezat lângă scaunul său. O urmă de durere s-a aşezat pe chipul său când mi-a întâlnit expresia plină de ură. Îi părea rău că îmi luase mama, cât de patetic.

- Mai ai ceva de spus, sau doar o să mă priveşti în continuare cu ochii ăia de mironosiţă? I-am vorbit serioasă, întorcându-mi privirea spre ea. Ochii ei căprui erau plini de lacrimi, acum mă enerva atât de tare că semanau cu ai mei.

Buzele ei s-au deschis, dar niciun cuvânt nu a ieşit dintre ele.

- Adio, mamă! I-am aruncat o ultimă privire duşmănoasă şi m-am întors, îndreptându-mă hotărâtă spre ieşire.

Tatăl meu era deja în maşină. Am coborât scările imensei clădiri de justiţie, nervii care îmi traversau corpul m-au făcut să mă dezechilibrez de câteva ori din cauza tocurilor pe care le purtam.

Am scrâşnit nervoasă şi am trecut pe lângă persoanele ce se perindau pe scări, încercând să ajung cât mai repede la maşină şi să plec de aici.

Bunica, mama femeii care m-a născut, pentru că de astăzi nu mai este mama mea - m-a strigat. Dar nu m- am întors spre ea, am ajuns lângă maşină şi am urcat repede înăuntru izbind cu putere portiera în urma mea.

Tatăl meu stătea nemişcat pe scaunul său, prinvind gol spre volan, îmi era atât de milă de el. I-am pus o mână pe umăr forţându-l să se uite la mine.

- Nu-ţi face griji, tată, o să ne descurcăm grozav doar noi doi! L-am îmbărbătat zâmbind. Dar ştiam că nu va fi aşa, de când am aflat că mama ne va părăsi eu am căzut într-un întuneric complet. Nu am fost niciodată copilul cuminte şi foarte studios, mereu prezent acasă la ora stabilită de părinţi, însă eram o adolescentă normală, cu apucăturile specifice vârstei mele însă nu atât de mari încât să le creez probleme părinţilor mei. Acum, totul trecuse la cu totul alt nivel de rebeliune, drogurile şi băutura şi-au făcut loc în viaţa mea şi atât timp cât ele mă ajutau să uit de viaţa mea distrusă, le acceptam cu plăcere. Am devenit dură şi agresiva. Incontrolabila şi salbatica dar în spatele tuturor acestor schimbări explozive se ascundea un suflet distrus.

El mi-a zâmbit uşor, apoi şi-a direcţionat atenţia undeva în spatele meu, seriozitatea şi durerea asternadu-se din nou pe chipul lui.

Mi-am întors şi eu privirea, şi am vazut-o pe ea ieşind din clădire. Bărbatul pentru care l-a părăsit pe tata o ţinea de talie în timp ce ea mergea uşor cu fata plină de lacrimi. El îşi ridica capul să o priveasca în ochi, că bărbat nu era nimic impresionant. Scund şi îndesat, cu o burta proeminenta care îi făcea nasturii de la camasa să plezneasca. Avea o fata măslinie şi un par negru precum zmoala. Dar pe mama o interesa doar contul sau din banca, banii erau fericirea ei. Era atât de clar lucrul asta, chiar dacă ea susţinea că se despărţise de tata pentru că acesta nu ii mai acorda nici o atentie, nimeni nu o credea. Tatăl meu putea fi numit un bărbat în adevaratul sens al cuvântului în comparative cu cel care o susţinea acum pe picioare.

înalt, poate prea ¡nalt, dar asta nu va fi niciodată un dezavantaj pentru un bărbat atât timp cât restul trupului sau este bine lucrat. Am privit la chipul tatălui meu. Ochii lui de un albastru închis se potriveau atât de bine cu pielii lui albe. Parul negru şi drept, aranjat ordonat cu o carare puţin umlfata pe mijloc şi câteva juvite rebele pe frunte, barbia lui ascutita şi buzele atât de perfecte. Era superb, mi-aş fi dorit atât de mult să semăn cu el acum, să nu mai am totul de la mama mea.

Mi-am întors din nou privirea spre acel bărbat, poate că asta se datora urei pe care i-o purtam dar arata că o minge uriaşa. Cât de perfidă poti fii pentru a alege un asemenea bărbat doar pentru bani şi să-l parasesti pe cel care la 38 de ani, încă mai reuşea să sucească minţile adolescentelor? Să nu mai punem la socoteala şi un copil care se afla la mijloc. Dar acum realizez că am fost mereu un ghimpe în coasta mamei mele, mă iubea, dar regreta că mă are. Dacă nu eram eu ii parasea de mult pe tata.

Şi-a îndreptat atenţia spre maşina noastra, mă privea cu ochii inlacrimati prin geamul aburit din cauza respiraţiei mele nervoase. Ea a sperat până în ultimul moment că voi veni cu ea. Ca ii voi părăsi pe tata şi o să aleg la fel că ea, banii acelei scursuri pe care nu o puteam privi. La asta eram diferita de ea, şi mă făcea atât de fericita, nu mă interesau banii.

Ştiam că mă iubeşte, dar eu de-abia aşteptam să nu o mai vad niciodată. Chipul ei perfect mă enerva, corpul de zeîta a cărei imagine era stricata de bărbatul de lângă ea, mai scund cu un cap. Toată viaţa am văzut în ea un model, voiam să fiu că ea, să arat că ea. Dar chiar dacă aveam trasaturile ei, fizicul meu era diferit. Eram înalta dar extrem de corpolenta. Fizicul meu

avea rotunjimi pe care o o fata care arata bine nu permite să le aiba. Am bufnit nervoasă când am văzut din nou perfecţiunea mamei mele, la 37 de ani arata că un model şi toate lumea ne credea la prima privire surori, iar ea era sora frumoasă. Eu eram grasa, cel puţin aşa mă vedeam, cu o piele multa prea alba şi stearsa, cu ochi aproape negri care îmi ofereau o expresie întunecata. Aveam parul negru de smoala, mai închis decât al amandurora, sî mult mai des decât al mamei, care se revărsă că o cascada pe tot spatele meu. Al ei era scurt, tuns într-o forma bob sî aranjat până la cel mai mic detaliu, oferîndu-i un aspect tineresc. Fata ei era perfectă, alba sî fina, catîva pistrui mici şi maronii patau obrajii mei stricandu-mi chipul complet, şi nici macar nu stiu de unde ii mostenisem.

- Să plecam de aici! Am spus cu o voce stinsa nesuportand să mai vad chipul acelei femei.
- Tata nu mai aştepta altceva şi porni motorul, accelerand şi departandu-se de privirile tuturor.

Am privit în oglinda retrovizoare. Mama şi-a pus dus mână la gura şi chiar dacă nu vedeam eram sigura că râuri de lacrimi se revarsau din ochii ei. Dacă eram sigura de un lucru; este acela că regreta că m-a pierdut, şi acum mă bucuram de asta doar pentru că ii aducea suferinţa, dar totuşi nu m-a iubit la fel de mult cum iubea banii şi acum că a obtinut ce îşi dorea mai mult, sper să nu reuseasca niciodată să fie cu adevarat fericita, să sufere şi ea cum o să suferim eu şi tata de acum în colo.

Maşina s-a indepartat din ce în ce mai mult până când din femeia care îmi fusese odată mama a mai ramas doar un punct negru care a dispărut complet când eu am închis ochii, lasandu-mi capul pe spate, ştiind că de astăzi, nu mai am mama.

Lunile de vara treceau extrem de repede, pierdeam noţiunea timpul fara să mai acord atentie noţiunii de zi sau noapte. De-abia mai treceam pe acasă şi atunci când o faceam, tata nu era acolo, iar când era ii gaseam se îneca în băutură, privind la vechile noastre poze de familie. Cum putea să le priveasca? Să o priveasca? 0 să le ard într-o zi să şterg imaginea ei complet din casa asta. Uşor s-a distrus şi tata, a încercat să se menţină puternic pentru mine dar când a văzut că m-a pierdut a căzut şi el. Îşi pierduse locul de munca tot din cauza băuturii şi acum practic nu mai avea niciun venit. Eu mă infiltrasem într-o gaşca destul periculoasa dar care mă menţinea în viaţa. Drogurile erau singura mea hrana şi alcoolul sigura băutură. Petreceam în cluburi şi luam parte la tot felul de infracţiuni care m-au dus nu de puţine ori la politie.

Era o viaţa rea şi periculoasa, dar dacă nu o traiam aşa, aş fi murit. Tata mă înţelegea, de fiecare data când mă scotea din arest mă privea atât de amar. El se invinovatea pentru tot şi oricât aş fi încercat, nu ii puteam face să înteleaga că el nu are absolut nici o vina.

Amanda, femeia careia regret că ¡-am spus mama 18 ani de zile, încerca să mă apropie de ea. Îmi trimtea cadouri de pachete în care investea bineînţeles banii noului ei sot. Haine, bani, bijuterii şi chiar o maşina de ziua mea.

Când am împlinit 18 ani, luna trecuta, tot ce îmi doream în ziua aia era să uit de tot şi de toate, voiam să petrec cu gaşca mea şi să evadez în acel loc în care problemele nu exista, până când am ieşit pe usa blocului meu şi am găsit o maşina neagra, împodobita cu o funda mare şi rosîe, chiar pe trotuar. Era exact stilul de maşina care îmi placea mie, cea la care am visat din totdeauna, dar care mi-a adus atâta manie în acel moment încât m-am urcat în ea şi am condus până lângă lacul de la marginea oraşului şi am apasat puternic pe acceleraţie înainte să mă arunc din ea sî să o scufund în apa adanca, alaturî de celelalte lucruri pe care mî le-a dat. Dacă lumea ar stî cate bijuterii şi lucruri de valoare se afla pe fundul acestui lac, apele lui ar fi sângerii din cauza măcelului care s-ar creea înăuntrul lui. De multe ori am vrut să mă arunc şi eu între valurile reci şi parcă atât de primitoare ale acestui lac care părea mai degraba un ocean, dar ceva m-a oprit întotdeauna, spunandu-mi că scopul meu pe lumea asta nu a fost încă atins.

Aveam nevoie de bani, riscam să fim dati afara din apartamentul modest în care traiam într-un cartier micuţ în vestul New York-ului. Curentul ne fusese intreurupt din cauza restantelor, iar apa şi gazele urmau în curând, dar nu le simţeam cu adevarat lipsa, pentru noi casa era doar un loc în care veneam să ne odihnim atunci când exageram prea tare şi organismul nostru ceda.

Mă schimbasem complet peste vara, stilul nou şi haotic de viaţa îmi schimbase nu doar atitudinea, ci şi trupul. Mancam doar atunci când simţeam că cedez, drogurile erau principala mea sursa de hrana. Slăbisem aproximativ 20 kilograme şi acum ajunsesem să cantaresc vreo 50 la o inaltime de 1,75, deci ce m-am chinuit să fac o viaţa am reuşit atunci când nu mi-o mai doream cu nici un chip: să fiu copia fidela a mamei mele. Maturitatea oferita de noul meu comportament îmi ofereau o expresie periculoasa dar în acelaşi timp sexy, care ameţea băieţii într-un fel în care nu aş fi crezut vreodata că o pot face, însă mă ţineam departe de orice ar putea să mă raneasca din nou. Ca să simţit durerea rupturii trebuie să nu faci legătură încă de la început. Eram într-o relaţie periculoasa cu euforia drogurilor şi nu cred că ea mă va trada vreodata, sau să mă paraseasca atunci când am nevoie de ea.

Cu noile schimbări neprevăzute şi varsta adolescentina, puteam în sfarsit să spun că dintre mine şi Amanda, eu eram sora frumoasă, cel puţin aşa voiam să cred.

Mă îngrozea gândul că peste trei saptamanî şcoala va începe din nou. Nu voiam să merg, dar tata încă mai pastrase putina autoritate în el aşa că mă obliga să reîncep studiile în ultimul an de liceu. Dar cum în ultimul timp nu ascultam de nimeni mă îndoiesc că o voi face acum. Mai ales că tot liceul cunoştea povestea mea şi acum probabil toti mă vor compara cu Amanda. Am alte motive pentru care să îmi umplu mâinile de sânge, deoarece asta este primul lucru pe care ii fac atunci când cineva îmi spune că semăn cu acea nemernica.

- Kath... Katherine! Mi-am auzit numele că prin ceata şi mi-am deschis ochii împăienjeniţi, mă usturau îngrozitor sî tot corpul îmi tremura. Dependenta mea devenise foarte mare şi deja aveam probleme de sanatate, dar nu îmi pasa. Căzusem într-o gaura neagra şi îmi placea întunericul din jurul meu.

Am închis din nou ochii simţind o durere groaznica în stomac şi bănuiesc că venea din cauza foamei. M-am chinuit să adorm din nou până mi-am auzit iar numele strigat cu putere insotit de un zgomot că o bubuitura în usa.

- Ce?! Am tipat nervoasă, ridicandu-mă în şezut şi simţind usturaturi în gatul uscat, pe care alunecasera prea multe substante otravitoare.

- Ieşi afara scumpo, trebuie să vorbim! Am auzit vocea calma a tatălui meu şi mi-am dat seama că era de cealalta parte a uşii dormitorului.

- Ce vrei? Am răspuns cu aceeaşi duritate pe care o foloseam încontinuu în ultimul timp, uitasem să vorbesc calm la fel cum uitasem să zâmbesc.

- Doartrezeste-te şi vino în living, te rog!

L-am simţit plecând şi m-am ridicat nervoasă din pat insirand un rand de înjuraturi. Mişcarea brusca mî-a făcut capul să se învarta şi am scos un icnet ducandu-mi mână pe frunte şi straduindu-mă să mă menţin pe picioare. Camera mea era un adevarat dezastru, eram la un pas să cad impiedicandu-mă de hainele imprastiate peste tot pe jos, nu îmi amintesc dacă mai făcusem vreodata curăţenie în locul asta dupa acea zi în care ea a plecat, la fel şi în restul casei.

Corpul meu era atât de slăbit încât abia mă puteam tine pe picioare. Vederea îmi era incetosata şi chiar dacă îmi făcea atât de mult rău, tot ce voiam acum era o doza, care să îmi ofere acea energie nebuna şi euforie de care am atâta nevoie.

M-am împleticit până la usa, deschizand-o cu greu din cauza hainelor şi gunoaielor aruncate pe jos. M-am îndreptat spre micuţa baie de pe hol şi am fost surprinsa să realizez că restul casei nu era un dezastru că şi camera mea, dimpotrivă; în aer plutea miros de detergent

indicând că de curând fusese facuta curăţenie. Am observat o lumina aprinsa pe hol? Din ce plătise tata curentul?

Am intrat în baie, aceeaşi ordine şi miros plăcut. Ce am pierdut? Nu am fost prea atenta la ce se intampla cu aceasta locuinţa în ultima vreme, dar sigur nu a fost curatenia asta mereu, sunt sigura că până acum era acealasi dezastru că şi în camera mea.

Am dat neancrezatoare drumul robinetului, nefiind sigura că ceva va ieşi, dar apa cristalina şi-a făcut loc imediat, curgând într-un jet puternic şi făcând un zgomot surd şi ascuţit. Mi-am clătit fata de câteva ori, aruncandu-mi apa rece peste obraji palizi şi uscaţi. Bratarile de la mâini, groase, din piele neagra imodobite cu tinte mari şi ascutite, plus inelele mari întinse precum şerpii peste degetele mele mă împiedicau să îmi spal fata aşa cum ar fi trebuit. Eram încă în aceleaşi haine pe care le purtasem şi afara. Blugi negri şi taiati, maiou negru mulat pe corp, geaca de piele neagra, lunga până la mijlcul spatelui cu tinte sub forma unor ţepi pe umeri şi guler. Negru devenise singura culoare existenta pentru mine.

Ochii mei erau injectati, vederea mi se incetosa din când în când şi simţeam cum picioarele mi se înmoaie şi sunt la un pas să mă prabusesc jos.

Nu mai era nimic din acea Katherine Wrise de acum câteva luni, care se trezea dimineaţa cu zâmbetul pe buze, era draguta cu toată lumea purtând acea mica aura de rebeliune, nu adora şcoala dar invata din greu visând la o cariera în avocatura, îşi varsa energia şi furia insignificanta atunci în dans şi a cărei singura problema erau acele câteva kilograme în plus care ii stricau corpul din a fi perfect.

Acum, aceasta este singurul lucru bun pe care ii mai am, trupul meu. Restul au năvălit peste mine şi m-au distrus rapid şi sigur. Nu îmi mai pasa de nimeni şi de nimic, nu mai aveam un scop în viaţa, traiam că să trăiesc şi respiram că să nu mor.

Machiajul meu negru se întinsese pe toată fata, creandu-mi o figura cu adevarat inspaimantatoare. Dar mă usturau ochii destul, nu mai aveam nevoie şi de ajutorul săpunului pentru asta. Mi-am sters fata cu prosopul, simţind din nou acea mireasma de curat şi parfumat, trebuia să aflu ce se intampla cu chestia asta. Am aruncat prosopul înapoi pe suportul sau dar acesta a căzut jos, urmele negre ale machiajului meu s-au imprimat pe materiulul alb şi pufos.

Am ieşit din baie, scuturandu-mi uşor capul şi încercând să îmi revin, aveam atâta nevoie de mancare dar cu toate astea nu îmi era foame deloc şi sunt sigura că nu puteam înghiţi nimic, stomacul meu suferise prea multe pentru a mai funcţiona normal.

M-am îndreptat spre livîng unde tata mă aştepta aşezat pe canapeaua mica sî maronie, uîtandu-se atent peste câteva dosare.

Am fost din nou uimita când m-am uitat mai atent la el, nu ii vedeam pe tata prea des în ultima vreme dar puteam să jur că devenise un dezastru. Haine murdare şi mototolite, neschimbate de zile întregi, par slinos sî dezordonat într-un stil revoltător, barba mare sî ochii injectatî. Dar acum... acum era acelaşi bărbat care fusese înainte că ea să plece. Era bărbierit, purta un tricou simplu şi alb care îi se mula pe corpul mult mai slab dar totuşi încă bine făcut. Ochii lui aveau aceeaşi claritate că altadata scaldata în cea mai frumoasă culoare de albastru posibila. Parul sau era aranjat la fel cum obişnuia înainte şi arata proaspat tuns, când l-am văzut ultima data pletele lungi ii acopereau ochii, dar întrebarea este: când l-am văzut ultima data?

Şi-a ridicat privirea spre mine, ochii i s-au mărit câteva secunde când m-a văzut, machiajul meu era acum probabil întins pe toată fata, creandu-mi dungi murdare pe obraji, îi înţeleg sperietura.

- Ce vrei? Am întrebat din nou, încercând să par cât mai calma sî normală, dar cred că uitasem să fac asta, din gat îesindu-mî acelaşi glas dur sî gol.

Mi-a făcut semn spre fotoliul din fata lui, asezand hârtiile pe care le ţinea în mână pe masuta ce se afla intre noi. Am încercat să îmi dau seama despre ce sunt dar am renuntat când ochii mei s-au încetosat şi mî-au oferit o scurta durere de cap în cotactul cu literele mici.

Mi-am lasat geaca să alunece pe umeri, asezand-o pe spatarul fotoliului. M-am aşezat, aplecandu-mă pe fata şi punandu-mi coatele pe genunchi. Mi-am lasat capul în jos încercând să opresc odată starea de leşin care îmi traversa corpul. Am închis ochii, strangandu-mi pleoapele puternic, am respirat adanc încercând să fac cât mai putîn zgomot, apoi mi-am ridicat capul uşor, indreptantu-mi atenţia spre el.

Mă privea atât de îndurerat, ştiam că nu mai vede nimic în mine din fata lui, dar cu toate astea ochii lui au ramas aceeaşi când se uita la mine. Privesc acea fata care ştia că este undeva în interiorul corpului străin şi întunecat care o poseda acum... dar se inseala, ea a dispărut pentru totdeauna.

- Scumpo, nu mai putem continua aşa, tu nu mai poti continua aşa. Vorbi serios privindu-mă cu atentie. Îţi distrugi viaţa, Katherine!

- De asta m-ai chemat aici? Să îmi tii un predica? Credeam că ai renuntat la asta când ai realizat că nu îmi mai pasa de nimic! Duritatea din ton îmi creştea cu fiecare cuvânt, la fel şi starea de nervozitate, extrem se sensibila în ultima vreme.

- Da, Katherine, de asta te-am chemat, până aici a fost. Amândoi am căzut prea adanc şi trebuie să ieşim la suprafaţa. Nu ne putem distruge viaţa din cauza mamei tale care ne-a părăsit pentru a avea una mai buna...

- Inceteaza să mai spui cuvântul ala! Am tipat la propriu, palmele inclestandu-mi-se într-un pumn, când m- am aplecat spre el.

Eram sigura că privirea din ochii mei era diavoleasca, am văzut frica din ochii lui când ii priveam cu ura pentru că pronunţase acel cuvânt. Pentru mine nu mai exista cuvântul sau fiinţa mama. Preferam să cred că am fost creata din orice altceva, doar nu dintr-o femeie care să mă abandoneze că pe un obiect plictisitor şi uzat.

Şi-a revenit, încercând să devină cât mai calm şi cald. A respirat adanc uitandu-se în continuare la chipul meu nervos.

- Îmi pare rău, scumpo, stiu că pentru tine a fost cel mai greu şi nu am să te învinovăţesc pentru nimic din ce ai devenit. Şi eu am cedat, dar am o datorie fata de tine. Tu esti tot ce mi-a ramas şi tot ce am avut vreodata, m-ai ales pe mine... şi eu nu o să te las a te prăbuşeşti. Te-am privit cu inima sfasiata pierzandu-te pe zi ce trece mai mult, la fel am făcut şi eu, aceea era singura cale de a o uita... - Pe fruntea să şi-a făcut apartia o încruntare uşoară, dar totuşi părea atât de adanca. Şi-a închis ochii câteva secunde, strangandu-i cu putere, parcă toată viaţa derulandu-i în fata lor, şi în acest moment mi-am dat seama, că tata încă o mai iubea... îşi ridica din nou fata spre mine

- Avem nevoie de un nou început, cartea nu s-a sfarsit, am avut parte de un capitol dur dar până aici, s-a terminat, deschidem un nou capitol, unul în care eu o să mă asigur că tu o să redevi ce ai fost odată.

Termina fraza privindu-mă serios.

Am bufnit amuzata lasandu-mă pe spate în fotoliu.

-Tata, crezi că dacă ai făcut curăţenie în casa, te-ai tuns şi ai făcut un dus, ai început un capitol? Nimic nu o să se mai schimbe, eu sunt cine sunt acum, şi sunt asta pentru că asta este singurul mod în care pot supravieţui. Nu vreau un nou început şi cu siguranţa nu vreau să devin ce am fost odată, când traiam urmând un model pe care ii urase acum mai mult decât orice pe pământ. Tonul meu era încă dur, dar extrem de serios, demonstrând că sunt foarte hotărâtă în ceea ce spun.

- Bine, atunci nu o să fii cea din trecut, dar nici cea din prezent, ai nevoie de o noua tu, Katherine. Spui că asta te ajuta să supravietuiesti, uita-te la tine!

Am început să îmi frec pumni nervoasă, vrând să plec odată şi să scap de discuţia asta.

- Eu m-am trezit, Katherine, acum câteva zile când am văzut că te pierd complet, că tu te pierzi complet, când te-am scos pentru a nu stiu cata oara din arest şi pentru prima data nu te-am mai recunoscut absolut deloc. A devenit o rutina pentru tine să ajungi acolo, să furi, să răneşti oameni, să te dorghezi... când e ultima data când ai mancat? Mă atinti cu o privire judecatoare ştiind că nu voi sti să ii răspund la întrebarea asta, nu fara să mint.

- Ieri! Am răspuns repede uîtandu-mă în alta parte numai la fata lui nu.

- Minţi, cu gaşca ta de derbedei numai mancare nu consumaţi voi, iar tu nu ai mai dat pe acasă de 3 zile, când ai venit azi dimineaţa am crezut că esti raniţa, că cineva te-a bătut, atât de slăbită erai şi nici acum nu araţi mai bine.

Fierbeam deja, ce ii venise să inceapa chestia asta acum? Il apucase sentimentul patern tocmai acum, când nu aveam nevoie de aşa ceva. Azi-dimineata?! Nu mai ţineam cont de timp, tot ce stiu e Adam - unul dintre prietenii mei - m-a adus acasă pentru că cineva tot suna pe telefonul meu, iar eu eram deja în alta lume. Probabil tata mă suna, dar eram atât de slăbită când am ajuns acasă încât m-am dus direct la culcare.

Am cautat cu privirea un ceas prin camera alba şi pe biroul mic dintr-un colt tocmai se apropia de ora 5 dupa-amiaza. Puteam să jur că acum este dimineaţa, tocmai voiam să folosesc asta că să scap de el şi să mă duc înapoi la culcare.

- Itî interzic să te mai vezi cu persoanele alea, începând de mâine, estî internata într-o clinica de dezintoxicare şi nu vreau să te mai atingi vreodata de droguri.

- Ce? Am tipat nervoasă ridicandu-mă în picioare. Crezi că dacă tu te-ai schimbat poti să mă schimbi aşa de uşor şi pe mine? Ce nu înţelegi că mă simt perfect aşa cum sunt acum? Fierbeam de nervi şi simţeam cum mi se face iarasi rău, să mă ridic de pe fotoliu şi atât de brusc fusese o idee proasta.

- Perfect?! Riposta şi el nervos ridicandu-se în picioare. Uita-te la tine, abia te mai ţi pe picioare. Îmi prinse braţul nervos şi mă zguduindui puternic pentru a-şi demonstra punctul de vedere.

- Mă tin foarte bine pe picioare, nu ţi-a pasat până acum şi bine ai făcut, dacă tu vrei să te schimbi, bine. Dar eu nu vreau. Am marait nervoasă şi mi-am tras braţul din mână lui, smucindu-mă puternic şi dandu-mă cativa pasi înapoi, imediat am simţit cum tâmplele îmi explodeaza şi o lovitura puternica îmi izbeşte tot corpul, am realizat că m-am prăbuşit la pământ, atunci când am simţit parchetul rece şi dur strivindu-mi corpul sub cazautura.

Doua braţe puternice m-au ridicat imediat, şi o voce mă striga speriata, dar întunericul meu mă voia. Eram o gazda atât de buna pentru el sî imediat m-a acaparat de tot fiind incapabila să mai simt ceva în jurul meu, lucrul pe care mi-l doream cel mai mult.

O durere groaznica care îmi asuda tot corpul m-a obligat să mă trezesc, eram mai slăbită că niciodata, cunoasteam senzaţia, aveam nevoie de droguri, neaparat.

Am deschis ochii forţându-mi corpul mort să se ridice, dar imediat doua mâini m-au prins de umeri şi m-au fortat să mă întind înapoi.

Am zărit chipul îngrijorat al tatălui meu, privindu-mă intens.

- Am nevoie de... am rostit cu vocea stinsa, nu îmi pasa că ii ceream droguri tocmai tatălui meu, aveam nevoie mai mult decât de orice pe lume. Deja simţeam că o iau razna, mintea mea forma imagini ciudate în capul meu, care nu îmi aparţineau.

- Ai nevoie de mancare. Tata mi-a continuat fraza privindu-mă serios.

- Nu! L-am contrazis dur, simtindu-mi capul explodând. Promit că mă las de mâine, numai da-mi acum ceva, simt că mor.

- Pai, dacă stau bine să mă uit, este deja mâine, e miezul-noptii deci te-ai lasat. Vocea lui încerca o tona de amuzament, care pe mine mă enerva îngrozitor. M-am ridicat nervoasă, respingând starea groaznica şi îndreptându-mă spre camera mea, unde aveam câteva rezerve secrete.

Tata m-a prins imediat întorcându-mă înapoi.

- Lasa-mă! Am tipat nervoasă, încercând să scap din stransoarea lui, dar forţa mea era inexistenta.

- Katherine! De data asta tipa puternic, vocea lui spargandu-se în urchile mele, dar făcându-mă să mă agit şi mai tare.

- Da-mi drumul! Te urase! Am rostit fara să îmi dau seama ce spun, dar aveam nevoie de medicamentele mele aşa că aş fi făcut orice să ajung la ele. Risca să primeasca o lovitura în curând dacă nu îmi dadea drumul.

Un scurt marait a ieşit din gatul lui şi m-am simţit ridicata pe sus, eram disperata în încercarea mea de a scapa dar nu eram mai puternica decât el.

M-a trântit înapoi pe canapea, prinzandu-mî umeri sî strangandu-i, forţându-mă să stau nemişcata.

Alta stare de greaţa sî leşin m-a cuprins.

- Tata, dacă vrei să mai trăiesc da-mî nenorocitele alea de prafuri. Am rostit cu greu, ochii fiind aproape închişi şi sîmtindu-mî capul balansandu-se fara să ii pot tine fix.

- Vreau să trăieşti, deaia îţi dau asta.

Imediat în fata mea a aparut o farfurie cu mancare, mi s-a întors stomeul pe dos când am văzut terciul gălbui din farfurie care mirosea îngrozitor.

- la-o de aici! Am tipat, agitandu-mă în stransoarea lui.

- Kath, e doar mancare, nu o să îţi faca nimic rău, ai nevoie de hrana, organismul tau e mort. I-ati gândul de la droguri pentru că atâta timp cât eu trăiesc tu nu o să te mai atingi de aşa ceva.

Aceeaşi voce serioasă şi dură mi-a intrat în urechi, enervandu-mă. Dar oricât m-aş fi zbătut nu puteam scapa.

Am acceptat să mananc sperând că dupa asta mă va lasa să plec şi pot să îmi injectez ceva până nu mor de
tot.

Dar stomacul meu nu mai era ce a fost odată, l-am chinuit prea mult şi acum îşi revărsă ura pe mine. Gustul mancari era oribil, mi-am dat seama că era ceva din cartofi şi mai multe legume, dar avea gust se carton amestecat cu noroi de balta. Partea rea a venit dupa prima inghititura, când stomacul mi s-a întors complet pe dos sî am început să vomit nici eu nu stiu ce, nu mai mancasem de zile întregi, ce putea fî în stomacul meu că să ¡aşa acum afara?

Tata m-a ajutat nelasandu-mă o clipa, m-a dus la baie, unde am varsat resturile din mine întinsa pe podea sî aplecata pe toaleta. Mă ducea în braţe că pe un copil mic, m-a spalat pe fata sî mi-a dat să beau putina apa pentru a-mi clăti gura.

Trupul îmi era mort, acum eram complet incapabila să mai mise vreun muşchi.

Cu toate astea, dupa ce m-a adus înapoi pe canapea, m-a fortat în continuare să mananc, hrandindu-mă că pe un copil mic. Am refuzat nervoasă până mi-a îndesat lingura în gura, am inghîtit cu spaima dar spre norocul meu nimic nu a mai ieşit afara, probabil nu mai avea ce pentru că aceeaşi senzaţie de greaţa era prezenta în stomacul meu.

Am mai luat câteva inghitituri apoi am refuzat să mai mananc, m-am fatait pe canapea, ridicandu-mi picioarele în sus şi inconjurandu-mi-le cu braţele, începând să mă legan că o schizofrenica privind covorul alb şi pufos de pe jos care semana cu marijuana.

Instinctiv, am început să mă aplec spre podea, parcă vrând să adulmec covorul care arata atât de ademenitor, dar tata m-a prins şi m-a pozitionat înapoi la locul meu.

M-am frecat la ochi, deja înnebuneam şi el mă tînea aici legata, îmi doream un strop de putere să mă ridic şi să trec de el. Ceream prea mult?

Am început să îmi rontai unghia de la degetul aratator în timp ce am început din nou să mă legan înainte sî înapoi, privind fix în jos.

- 0 să trecem noi sî peste asta, Kath, o să fim din nou fericiţi... este timpul să o luam amadoî de la capat. Şi următorul pas dupa ce tu o să ¡ţi revii din obsesia asta, va fi să ne mutam din locul asta plin de amintiri prea amare care nu ne dau pace.

Mi-am ridicat privirea privindu-l fix.

- Să ne mutam?! Am repetat mecanic.
- Da, am vândut deja apartamentul şi am ales şi oraşul în care o să ne mutam, trebuie să mai găsesc o casa acolo şi nu ne mai uitam înapoi.
- Stai puţin! Vrei să spui că ne mutam din New York? Am spus raspicat lasandu-mi picioarele în jos şi privindu-l uimita.
- Da, am aranjat deja aproape tot, şi în curând o să fii noua studenta a licelului din Seattle. Spuse cu un mic zâmbet pe buze.
- Seattle?! Ne mutam în Washington? Ochii mă usturau dar tot se mareau de uimire.
- Da! Aproba tata.
- De ce acolo?

Ridica din umeri.

- E un oras frumos şi de ce nu?! Ai fi preferat altundeva?

L-am privit lung şi m-am întins pe spatarul canapelei.

- E tot America, tata! Asta nu e un nou început şi oricum, nu plec de aici. Am spus hotărâtă, pozitionandu- mi mâinile la piept şi fiind sigura pe vorbele mele. Aici era casa mea, noii mei prieteni şi aici se instalase întunericul care mă menţinea în viaţa. Nu vreau un loc nou care să îmi dezgoleasca sufletul ranît şi să mă expună în fata suferinţei.
- Mai vedem noi! Contracara tata cu un mic zâmbet şiret.

2. Demonul

Am deschis geamul maşinii, aerul rece şi puternic îmi intepa ochii şi mă lasa fara respiraţie, dar era o senzaţie plăcută, inghetandu-mi gândurile şi simţurile.

- Mai avem puţin, scumpo! Vorbi tata cu o voce calda şi un scurt zâmbet pe buze. L-am privit în timp ce conducea forţându-mi şi eu un zâmbet, care a refuzat să iasa.

Încă eram puţin ametita dupa zborul cu avionul şi tot ce îmi doream era un pat în care să dorm şi să aman cât mai mult realizarea faptului că m-am mutat în alt oras şi tot ce m-am străduit să construiesc pentru a ramane în viaţa, fusese lasat în urma.

Noul capitol începuse oficial, asta dupa ce anteriorul s-a încheiat cu mai multa durere decât mî-aş fi putut imagina.

Ultimele 3 saptamani au fost un chin, tata m-a internat în acea clinica unde mi-am văzut iadul prin fata ochilor. Erau momente în care nu mă mai recunoşteam, nevoia de droguri creştea în fiecare secunda petrecuta în acea camera goala şi sinistra. Au fost momente în care nebunia a pus complet stapanire pe mine. Şi acum pielea mi se zbârleşte când îmi amintesc cum reacţiona dependenta mea asupra mintii mele.

Iamginatia mea crea fantome din mine, umplând camera cu diferite persoane din Katherine cea din trecut...

- Katherine! Katherine, trebuie să mananci! Îmi vorbea asistenta cu autoritate, intinzandu-mi o farfurie cu manca re.

-Nu, nu... ea nu mă lasa, îmi spune că o să mă ingras. Am inghitit în sec, privind-o pe acea Katherine care se uita autoritara la mine interzicandu-mi să mananc. Era acea eu care se ura pentru faptul că era grasa, acea Katherine care şi-arfi dorit mai mult decât orice să slabeasca.

- Katherine, nu esti grasa, esti perfectă, dar trebuie să mananci, scumpo, ai nevoie de proteine pentru tratamentul pe care ii iei. Îmi spuse asistenta dulce, asezandu-se lângă mine şi mangaindu-mi parul ciufulit de care trageam speriata, privind-o pe **ea** cum da dezaprobator din cap.

O alta Katherine era aşezata turceşte în coltul camerei, cititind dintr-o carte, eram acea eu care invata pentru a ajunge avocat. Dar dupa ce avocaţii au ajutat la distrugerea familiei mele, ii uram mai mult decât orice.

O alta defila prin camera imbracata în hainele mamei, acea Katherine care o avea pe mama că model în viaţa. Alta dansa graţioasa în jurul nostru, Katherine care şi-a dorit să devină dansatoare dar a renuntat stanjenita de fizicul ei.

Toate erau personalitatile mele din trecut, aratau că minw înainte, făceau ce faceam eu înainte. Eu eram aşezata în coltul camerei, cu genunchii stransi în braţe, leganandu-mă, plângând şi tipand de spaima, mai ales când toate îşi îndreptau atenţia spre mine şi începeau să mă certe nervoase că mi-am distrus viaţa, trageau de mine aratandu-mi ce am ajuns acum. Invinovatindu-mă pentru despartirea părinţilor mei...

Am tremurat scurt la amintirea groaznica, acelea au foste cele mai urate zile din viaţa mea. Am ieşit din clinica abia acum trei zile, când *dublurile* mele au început să dispara la fel sî nevoia ucîgatoare de droguri. Organismul meu s-a adaptat uşor, din nou la mancare, şi chiar dacă încă mă ardea pe gat dorinţa de a *trage ceva,* mă puteam stapanii mai bine. Comportamentul meu a ramas acelaşi, şi chiar nu voiam să ii schimb. Eram încă *rece* dar nu nu îmi doream alta personalitate, poate aveam nevoie de asta în *noul capitol,* nu poti ştii niciodata ce te asteapta.

Dupa un drum nu foarte lung dar totuşi obositor cu maşina de la aeroport, tata a oprit în sfarsit, am coborât amortita din Opelul lui argintiu, simţind furnicături în picioare.

Am închis portiera maşinii, începând să îmi frec coapsele din fata ale picioarelor.

- Bun venit în noua noastra casa. Spuse tata cu un glas vesel plin de entuziasm.

Mi-am ridicat privirea la micuţa casuta maronie din cartierul în care ne aflam. Toate casele erau la fel, cu o structura de stil vechi, un etaj şi un balcon micuţ pe mijloc. În fata era proaspat tuns un gazon verde imprajmuit de gard viu ¡nalt de aproximativ un metru. Clar hoţii nu frecventau acest cartieri, oricine putea intra în locuinţele astea fara prea mare stres.

Tata scoase toate bagajele din portbagaj lasandu-le pe aleea din fata casei, apoi a intrat în maşina pentru a o baga în garajul lipit de structura casei.

Eu m-am dat nedumerita laoparte, făcându-i loc. De ce făcuse asta? Nu putea să scoata bagajele direct din garaj, Era nevoie să fim vazuti de toti vecini?

Dar am primit repede răspuns la întrebarea mea când l-am văzut pe tata *storcindu-se* să iasa din garajul micuţ, dacă mai avea şi bagaje ramanea blocat. Deci să ne luam o maşina mai mare era taiat de pe lista cu lucruri de făcut în *noul capitol.*

Tata a început să rada uitandu-se la mine, amuzat de situatîe şi de faptul că nu putea închide usa de la garaj pentru că maşina era prea mare. Eu mi-am dat ochii peste cap, mi-am luat bagajele de pe jos şi m-am îndreptat spre usa de la intrare.

- Putîn ajutor! Gafai el împingând maşina care era deja lipita de peretele din fund.

- Poate e un garaj de biciclete, tata, cel puţin arata că unul. Am spus sceptica analizand garajul minuscul şi venind lângă tata pentru a-i cere cheile casei.

-Ca să vezi, nici nu ai început bine să scrii la noul tau capitol că deja ai o problema. L-am sacait eu sarcastica, intrând în casa şi lasandu-l maraind că botul maşinii era prea lung, de mare, era garajul prea mic.

Am intrat în casa puțin tematoare, mirosul de vopsea proaspata mi-a umplut narile făcându-mă să mă strâmb. Pereţii erau proaspat vopsiţi cu lavabila alba care mă orbea în lumina puternica a soarelui.

Mi-am lasat bagajele la intrare şi am început să explorez micuța casuta. Nu mă încanta deloc schimbarea asta, tata voia ceva nou dar nu era deloc aşa. Washington era la o aruncatura de bat de New York, Seattle era totuşi mai departe dar nu suficient dacă tot faceam asta. 0 distanta de cinci ore intre vechiul trecut nu reprezintă o schimbare. Încă eram în aceeaşi tara cu eo şi probabil nici să mă mut pe alta planeta nu m-ar fi făcut să mă simt mai bine.

Wahington este vechiul New York, cum să o iei de la capat cu o informaţie că asta? Istetimea tatălui meu era un lucru contestat. Dar ceva îmi spune că a avut un motiv pentru care a făcut asta, în ultima perioada convorbirile sale telefonice au devenit interminabile şi insotite de prea multa veselie pentru un om care pur şi simplu se muta într-un nou oras.

Am analizat micuţul living, în mijlcul caruia era aşezata vechea noasta canapea maronie. Acelaşi televizor cu plasma medie şi mobilerul cumparat când şi-au decorat prima data apartamentul din New York. Tata le mutase pe parcursul internării mele, alaturi de majoritatea lucrurilor noastre dupa ce a predat apartamentul noilor locatari, a cumparat casa asta şi m-a înscris pe mine la liceu - cea mai interesanta parte.

- Cum ţi se pare? Apăru tata în casa cu zâmbetul pe buze.

-Grozava schimbare, tata, totul e aşa diferit. L-am sacait ironica. Doar o întrebare: Ai început un nou capitol, sau doar ai dat pagina? Joc sî eu în cartea asta sî ar trebui să stîu cum decurge acţiunea. Am spus serioasă trecând pe lângă el. Mi-am luat bagajele de la usa. îndreptandu-mă spre scări. L-am auzit pe tata oftând.

În drumul meu am zărit micuța bucătărie cu faianța alba şi dulapuri maronii.

Scara care ducea la etaj era îngusta, dintr-un lemn maroniu şi vechi, proaspat lăcuit. Holul era mic şi întunecat, căptuşit de trei usi, doua probabil erau dormitoarele noastre şi cealalta baia. Baie comuna, şi eu care am visat macar pentru o fracţiune de secunda că voi avea propria mea baie, avand în vedere că ne mutam într-o casa, dar tata nu a luat atât de mulţi bani pe vechiul apartament pentru a ne permite luxul asta.

Am calculat în cap care ar fi camera mea privind poziţia balconului, ştiam sigur că aceea este a mea. Am intrat în cea care era singura pe partea stanga.

M-am oprit în prag şi am inghitit în sec când am deschis usa, era mai mare decât m-aş fi aşteptat, poate de aceea era singura de pe partea aceasta, trebuie să mă asigur că şi a lui tata este la fel de mare.

Pereţii erau vopsiţi într-un albastru-violet, nu era tocmai culoarea mea acum, dar îmi placea cât de cât, nu puteam să am pereţii negri, nu cu tata care tine pensula. Patul era aşezat pe partea stanga, nici prea mare nici prea mic, acoperit de cearceafuri albe şi noi. În fata lui era un dulap mediu de un maroniu închis cu doua uşii de oglinda. Într-un colt al camerei, lângă fereastra de la balcon de afla un birou cu vechiul meu calculator, iar în cealalta parte un fotoliu mare şi confortabil de culoare crem.

Am respirat adanc, analizand fiecare centimetru al camerei, şi am fost surprinsa să îmi dau seama că nu îmi aducea aminte de vechiul meu dormitor, era total diferit, singurul obiect readus era caluclatorul negru şi neaprins de luni bune, mă întreb dacă mai functîoneaza.

Balconul era extrem de mic, abia aveai loc să te învârteşti în spaţiul limitat, dar era plăcut să respiri aerul curat de la inaltime care îţi aerisea camera.

Am lasat usa din sticla deschisa, vântul sufla uşor perdele albe şi transparente pe care le-am dat laoparte, strangandu-le într-un colt şi lasand panorama acestei mici parti din Seattle să îmi *umple* ochii şi să formeze o noua imagine pentru mine privind *acasă*.

Mâine începea şcoala, ultimul an de liceu... mă terifia gândul asta. Atâtea persoane noi, îmi vedeam deja furia crescând sub privirile lor curioase. Îmi era dor de vechea mea gaşca, nu ¡-am mai văzut de atât de mult timp, dar o să profit de faptul că tata a ales o distanta atât de mica de casa cât de curând. Ce erau cinci ore şi un bilet de avion când venea vorba de persoanele care practice ţi-au salvat viaţa?

Mă obisnuisem cu noua casa, cu noua mea camera dar încă lipseau atât de multe lucruri. Îmi acoperisem pereţii cu vechile mele postere dar îmi aduceau aminte de acasă aşa că le-am smuls şi le-am aruncat, planificand să îmi cumpăr altele cât de curând.

Nu cunoşteam pe nimeni aşa că am hotarat să stau în casa, refuzând să mă rătăcesc prin noul oras, nu le prea aveam cu orientarea.

Dar cu toate astea încă aveam nevoie de o schimbare, una majora, una... pentru mine. Până acum am schimbat doar locurile şi lucrurile din jurul meu, ce aveam cu adevarat nevoie era o noua eu dar care în acelaşi timp să nu îmi schimbe personalitatea.

Mă fataiam în pat, învârtind player-ul stins pe toate părţile în timp ce mă gandeam ce aş putea să fac. Am bufnit nervoasă sî m-am trântit pe burta, parul mî s-a învolburat peste fata, întrandu-mi în gura. L-am dat repede laoparte, scuipând firele subitiri care mi se lipiseră de limba. Ar trebui să mai tund chestia asta. Mi-am spus în cap şi brusc o idée *m-a lovit.* M-am ridicat repede în picioare, aproape cazand din pat şi m-am uitat în oglinda ataşata de usa dulapului meu.

Mi-am prins parul lung şi l-am ridicat în sus, l-am prins într-o coada şi l-am învârtit pe toate părţile analîzandu-mă cu atentîe.

-Să mă tund? Mi-am pus întrebarea cu voce tare. Îmi adoram parul lung, plus că, scurt era tunsa mama mea. Când am realizat asta am icnit furioasa lasandu-mi pletele lungi să îmi acopere din nou spatele şi umeri. 0 idee traznita mi-a trecut prin minte fara să îmi dau seama, m-am privit câteva secunde în oglinda, am zâmbit că o nebuna şi mi-am luat telefonul de pe pat, cheile şi portofelul şi am zbughit-o pe usa.

Tata nu era acasă, numai bine. Probabil îşi cauta în continuare un loc de munca. Asta mă făcea să mă simt prost, încă stateam rău cu banii iar eu eram destul de mare să îmi asum propriile responsabilitate cât de curând ar trebui să îmi caut şi eu o slujba.

Maşina era în garaj, tata mereu pleca fara ea sperând că asta mă va determina pe mine să mai ies din casa şi să mă plimb.

Pai zis şi făcut. În cele din urma reusise să înghesuie maşina în garaj, eliminând raftul care ocupa peretele din spate pentru a face mai mult loc. Acesta zacea acum prin curtea din spate şi tata încă ii cauta un nou loc.

M-am storcit în spaţiul micuţ pentru a intra în maşina, am deschis prea tare portiera şi aproape că am lovit-o de perete. Am început să bombăn cât intram în maşina. De ce nu lasa prostia asta afara? Cine ar fura în cartierul asta? Oamenii nici nu îşi încuie casele. Ştiam foarte bine asta pentru că erau multe nopţi în care nu dormeam şi priveam pe fereastra, observând casele vecinilor mei cu ferestrele sau balconurile deschise. New York-ul - cel puţin cartierul meu - nu era atât de sigur că acesta parte din Seattle dar asta ii făcea acum îngrozitor de plictisitor pentru mine. Nu am zărit niciun copil de varsta mea printre vecini, doar familii tinere, proaspat-casatorite sau batrani singuri. În fata mea locuia o femeie în varsta. Singura, care trata fereastra că pe cel mai bun program de divertisment şi îşi spiona vecinii la fel că mine. Eu nu spionam pe nimeni, doar pierdeam timpul uitandu-mă pe fereastra, deseori la cer, şi mai aveam parte de mici programe de comedie atunci când băieţelul vecinei de pe dreapta se juca în curte cu pisica familiei.

Am pornit maşina şi am ieşit cu atentie din garaj, habar nu aveam unde merg dar o să îmi dau eu seama unde se afla un magazin când dau de unul. L-aş fi sunat pe tata dar asta ar fi stârnit mai multe întrebări de care preferam să mă lipsesc.

Seattle-ul era mai plin de viaţa decât m-aş fi aşteptat, am început să rad de una singura când mi-am dat seama cât semana cu vechiul meu cartier.

Dupa aproximativ o ora de condus fara rost prin oras am găsit un market promitator şi am intrat hotărâtă inautru cautand printre rafturi, tinta mea: vopsea de par.

Nu eram încă sigura cum să ii vopsesc, priveam indecisa la diferitele nuanţe de roşu şi blond. Negru eram deja deci nu se punea problema. În cele din urma am mers pe zicala "Fie ce-o fi!" şi am ales cea mai deschisa nuanţa blond. Parul meu era negru deci *va prinde* destul de greu, astfel că nuanţa de pe cutie nu va arata la fel şi în capul meu. Am luat trei cutii nestiind sigur cata cantitate mi-ar trebui pentru parul meu lung, le-am plătit şi m-am întors hotărâtă acasă.

Am lasat maşina pe alee, ştiind sigur că mă voi enerva să o parchez cu atentie în garajul minuscul şi sigur o lovesc.

Stateam nemişcata în fata oglinzii din baie nestiind cu ce să încep şi dacă sunt pregătită să fac asta. Mi-am făcut câteva shimbari la corpul meu de care încă eram mandra, şi acelea erau cele doua tatuaje pe care le făcusem acum câteva luni. Doua aripi negre întinse pe toată baza de jos a spatelui meu, în interiorul carora scria "Wild Angel" - porecla mea. Şi un altul sub forma unei bratari desenata la piciorul stâng că o ramura de spini. Îmi placeau mult tatuajele mele şi voiam mai multe, când o să îmi dau seama ce, o să îmi fac altul.

"Wild Angel - Inger Salbatic"

Mi-am luat inima în dinţi, am respirat puternic pe gura şi am început noua schimbare. Nu mă prea pricepeam, plus că parul meu era foarte lung şi greu de ajuns la fiecare firicel. Dacă îmi mai raman suvite negre nu e mare lucru, adica, se poarta, nu?

Dupa ce am murdărit toată baia de vopsea, inclusiv pe mine, mi-am infasurat o punga pe cap şi am astaptat că timpul de acţionare să se scurgă aşa că am curatat gresia de pe jos, manzolita cu aceea crema gălbuie.

Am ieşit din baie cu prosopul infasurat în jurul capului, îmi era teama să mă privesc în oglinda, îmi priveam reflexia speriata cu mână blocata pe coltul prosopului. Sub jetul apei observasem câteva suvite destul de blonde şi sper că tot capul să arate aşa, sau urma să devin noua Cruella de New York. Îmi imaginam glumele făcute pe seama mea de viitori noi colegi.

Am închis ochii, strangandu-i puternic şi am tras de prosop, lasand parul rece şi ud să îmi cada pe umeri. Am *dezlipit* uşor un sigur ochi, apoi amandoi s-au deschid marindu-se de uimire. Parul meu negru era acoperit în întregime de o nuanţa blonda, mai închisa decât cea de pe cutie dar mai frumoasă. Nu pot să spun că îmi placea prea mult, sau poate că nu eram încă obişnuită, dar am început să sar în sus de bucurie când am realizat că îmi găsisem în sfarist schimbarea pe care o cautam, făcându-mă atât de diferita de tot ce am fost până acum.

Alarma mea a început să cânte cu un sunet sâcâitor sî ascuţit. Mi-am scos capul de sub perna şi am bâjbâit cu mână pe noptiera dupa telefonul enervant care canta întruna. Odata ce zgomotul s-a oprit, am deschis uşor ochii, fata fiindu-mi lipita de cearseaful patului. Patura era pe jos, poziţia mea era una destul de ciudata, întotdeauna am somnul agitate atunci când sunt tensionata. De multe ori mă trezesc la la capatul opus al patului.

M-am ridicat cu greu în fund, mi-am suflat parul ravast de pe fata, speriindu-mă când am văzut pletele galbene care îmi mangaiau obraji. încet mi-am adus aminte nebunia pe care o făcusem ieri şi mai ales de ce avea să se întâmple azi.

M-am ridicat cu greu din pat, dorindu-mi atât de mult să mă culc la loc. În camera mea era un întuneric difuz, draperia maronie oprind razele soarelui care mă enervau cel mai mult dimineaţa, dar totuşi nu era îndeajuns de întuneric pentru gustul meu, trebuie să cumpăr o draperie mai groasa.

Am ieşit din camera mea, îndreptându-mă spre baie, mă frecam încontinuu la ochi încercând să mă trezesc defînitv. Am intrat sub dus incercandu-l cât mai rece pentru a mă înviora. Apa din parul meu se scurgea într-o nuanţa gălbuie din cauza vopselei. Acuarela ieftina! Am înjurat în gândul meu.

Odata ieşita din dus şi cu mintea mai lucida, începea transformarea mea. Prima impresie este întotdeauna importanta. Eh, dar cui ii pasa? Toată lumea trebuie să o cunoasca pe Katherine Wrise exact aşa cum este ea.

M-am spalat pe dinţi dupa care mi-am uscat şi îndreptat parul auriu, apoi mi-am aplicat un machiaj negru şi strident, dupa ce am fost sigura că toti pistruii sunt acoperiţi bine cu fond de ten. Puţin ruj fara luciu, de culoare crem şi gata cu *pictatul.*

M-am întors în camera mea, hainele erau adevarara provocare: Mi-am tras pe mine o pereche de dresuri negre, rupte pe una dintre coapsele piciorului. Nişte jeansi scurţi de un albastru marin, un tricou negru şi larg, cu desene punk pe care l-am îndesat doar în partea din fata a jeansilor, lasandu-l liber la spate, şi o geaca neagra de piele. Colierele, bratarile şi inelele mele metalice mi-au completat tinuta şi dupa ce am incaltat bocanci obişnuiţi negri şi cam vechi, eram gata.

Am privit încă odată multumita în oglinda, mi-am aruncat geanta neagra pe umăr şi am ieşit pe usa.

Tata mă aştepta jos cu micul dejun.

- Buna dimin... Se opri din salutul sau vesel, privindu-mă şocat aproape scapand bolul cu cereale din mână.

- Neata şi tie, tata! Am spus amuzanta, trecând pe lângă el şi asezandu-mă la masa. El abia acum vedea transformarea mea, seara trecuta nu mai iesisem deloc din camera.

- Katherine, ce ţi-ai făcut la par? Mă întreba cu respiraţia taiata şi cu ochii cât mariti.

- Cred că se numeşte vopsit. Ce, nu-ţi place? Am zâmbit amuzata în timp ce muşcam dintr-un mar şi mă jucam cu o suvita aurie de par.

Ofta înfrânt, realîzand că nu are ce să îmî faca, chiar începea să îmî placa noul look.

- Mananca-tî cerealele, o te duc eu la şcoala! Imî spuse asezandu-se sî el la masa.
- În nîcîun caz, nu mai am 10 ani să...
- Nici să nu aud! Mă întrerupse radîcand degetul aratator spre mine.
- Pot să conduc sî singura. Am încercat să mă controlez şi să obtîn ce vreau.
- Am nevoie de maşina dupa aceea.
- Atunci o să iau autobuzul. Am bufnit nervoasă.
- De ce te ambiţionezi atât de tare să faci totul împotriva mea, ce e atât de rău să te duc la şcoala, ţi-e ruşine cu mine? Vorbi cu o spranceana ridicata privindu-mă ştrengar.

Sprâncenele mele s-au ridicat şi ele iar eu şi tata am schimbat un rand de priviri suspecte şi obraznice, nepotrivite pentru un tata şi o fiica. Tata arata că un adolescent, să se şi comporte că unul era prea mult.

-Ai noroc că arataţi bine! Am cedat, ridicandu-mă de la masa şi îndreptându-mă spre usa înainte că mica noastra confruntare de sprâncene ridicate să mearga mai departe.

- Ce?! Şi dacă nu aratam ce se intampla? Hei nu ai terminat de mancat. Striga el dupa mine, eu eram deja în curte.

- Nu mi-e foame şi misca-te odată, nu vreau să ajung ultima şi să se holbeze tot liceul la mine. Oh, şi dacă nu aratai bine nu mai aveam discuţia asta acum şi tu ramaneai fara maşina.

Ceea ce era mult mai bine, am adaugat ofticata în mintea mea.

Adevărul este că tatăl meu arata foarte bine, şi chiar dacă era stânjenitor că mă duce el la liceu în clasa a 12-a stiu prea bine ce efect are asupra femeilor şi chiar a adolescentelor.

Ieşi din casa bodogănind cu gura plină că nu-l las nici să manance, încuie usa îşi facu loc în garajul strâmt, urcandu-se la volan sî trântind portiera în acelaşi stil de adolescent bosumflat care mă făcea să chicotesc. Eu eram deja la locul meu, aşteptând. L-am verificat puţin, tricoul negru se mula perfect pe corpul lui şi parul era bine aranjat, numai bun de un tata model.

- Ce te uiti aşa la mine? Mă întreba suparat într-un fel amuzant, am început să rad.

Esti sexy!

M-am plesnit mintal pentru tampenîa asta dar tot am rânjit. Tata afîsa şi el un zâmbet sîret şi mandrîa lui era ridicata la cote maxime în momentul asta.

- Nu-i aşa?! Îmi facu cu ochiul şi am clatinat din cap, continuând să rad şi l-am mustrat să porneasca maşina până când discuţia noastra ridicola nu ajungea mai departe. Eram obişnuită să discut genul asta de lucruri cu... altcineva, nu cu tata.

Drumul a durat în jur de un sfert de ora, timp în care eu îmi tot faceam scenarii în cap cu ce avea să se întâmple astăzi.

- Bafta! Imî ura tata zâmbitor când am realizat că oprise maşina în fata unei institutii enorme. Nu semana deloc cu liceul meu de acasă, acesta părea mai degraba o închisoare. Totul părea atât de *incolor* strict şi bine păzit.

Curtea era deja plină de elevi veseli şi energici care se bucurau fiecare în stilul lui de revedere, feupandu-se în mai multe grupuri.

Am tras o gura mare de aer şi mi-am frecat uşor mâinile.

- Mersi! Am suspinat uşor chiar înainte să cobor din maşina.

- O să vin dupa ore să te iau. Continua el în timp ce închideam portiera. Am aprobat din cap şi m-am întors spre campus. Atentîa era deja îndreptata spre mine. Acum e cel mai greu, Katherine, rezista sî nu-ţi pierde controlul. Mi-am propus, începând să merg şi trecând pe lângă imensa placa de piatra aşezata la intrare pe care scria "Liceul de Vest din Seattle"

Curtea era extrem de mare, chiar dacă nu arata că o curte, liceul era imprajmuit de un petec de iarba verde acum nedetectabila sub talipile sutelor de studenti.

Am mărit pasul, trecând pe lângă ei şi auzindu-le deja şuşotelile. Am intrat în imensa clădire, pe holuri era aceeaşi agitatie.

Am cautat cu privirea biroul de secretariat pentru a-mi lua fisa de înscriere şi orarul. Am început să bombăn când am realizat că era chiar în fata mea şi eu mă holbam pe hol, de parcă aveam nevoie de şi mai multa atentie.

Am intrat inautru împingând cu greu usa masiva, aerul condîtionat *m-a lovit* rece lîpindu-mî parul de fata.

Camera era destul de mare, un ghişeu mare şi ¡nalt se afla în fund, iar pereţii din stanga şi din dreapta erau burduşiţi de un rand de scaune de aşteptare. Culoarea alba de pe pereţi mă orbea, la fel şi lumina puternica provenita de la soarele care intra pe fereastra imensa. Pe un perete se afla un tablou imens ce conţinea probabil harta liceului şi nu ar fi fost un lucru rău să o studiez puţin. Părea îngrozitor de complicata ceea ce însemna clar că o să am parte de multe rătăciri în noul liceu.

0 singura fata se afla pe *linia* de scaune. Mi-a zâmbit cu gura până la urechi când m-a văzut. Am făcut o grimasa dorindu-mi să nu fiu observata şi m-am aşezat pe unul dintre scaunele de pe celalalt rand, îndreptându-mi atenţia spre baiatul care se afla la ghişeu certandu-se de zor cu secretara.

- Dar eu m-am înscris şi la cursul de biologie. Vorbi acesta sasait din cauza aparatului dentar, aproape scuipand-o pe femeia din spatele ghiseului.

- Esti deja înscris la prea multe cursuri, fiecare student are voie doar la trei de baza. încerca aceasta disperata să ii convingă.

- Dar nu este corect, am studiat biologie trei ani şi acum îmi spuneţi că nu pot să mă înscriu la acest curs. Se rastî acesta asezandu-şi ochelari pe nas şi lovind un teanc de foi de birou.
- Vorbeşte cu directorul, eu nu pot să fac nimic.
- Nu plec de aici până nu mă înscrieţi la curs. Se ambiţiona tocilarul punandu-şi mâinile în san.
Am început să bat frustrata din picior, aşteptând că tocilarul să îşi prieasca acceptarea la cursuri dar asta nu se intampla şi ticăitul ceasului mare de pe peretre era în defavoarea lui pentru că eu îmi piedeam rabdarea.
Cearta a continuat şi nervii mei erau activi, nu am chef să îmi pierd toată ziua aici.
M-am ridicat nervoasă, îndreptându-mă spre ghişeu. Fata cealalta a făcut ochii mari când m-a văzut mergând nervoasă şi hotărâtă spre acel baiat.
- Scuza-mă, Einstein în devenire, mai sunt şi alti care au treaba pe aici. I-am vorbit nervoasă dandu-l laoparte şi atragandu-i atenţia secretarei care încerca disperata să găsească o soluţie să scape de el.
- Asteapta-ţi rândul! Se infoie baiatul la mine.
M-am apropiat mai mult de el, suflandu-i rece pe frunte, era mult mai scund decât mine şi l-am văzut cum se face mic de teama lângă mine când mi-a privit expresia furioasa. Nu era intentia mea să ii sperii dar îmi ieşea al naiba de bine asta în ultimul timp.
- Dacă ai chef să diseci broaşte moarte da-i drumul pe balta, până nu te disec eu pe tine.
Am marait spre el, aplecandu-mă mai mult spre fata să. A făcut ochii mari şi aproape m-a bufnit rasul când l-am auzit înghiţind în sec.
- Scuze, mă întorc mai târziu! Se balbai, îşi strânse repede foile cu mâinile tremurande şi a zbughit-o afara din secretariat.
L-am privit cu o expresie comica şi uşor confuza. Cât de inspaimantatoare eram?
Secretara a început să rada şi aproape voia să aplaude fericita.
- Mulţumesc mult, nu stiu ce m-aş fi făcut fara tine, baiatul asta ne manaca zilele. Unii nu invata deloc şi asta invata prea mult. Ofta ea amuzata.
M-am întors spre ea razand.
- Cu plăcere.
- Sî cu ce te pot ajuta? Mă întreba aceasta zambîtoare. Deja îmi făcusem o pila aici? Asta e bine, din ce moment ce m-a întrebat pe mine sî nu pe fata care aştepta probabil de ceva timp.
- Cred că ea este la rand! Am spus aratand spre roşcata cu ochii mari sî albaştri care mă privea acum de parcă savarsisem o minune.
Zâmbetul ei se mari când se ridica în picioare, venind spre mine.
- Nu! Ti-ai castigat dreptul să fii prima, am stat dupa nebunul ala douăzeci de minunte, mai rezist câteva dupa tine. Vorbi ea cu un zâmbet enorm pe fata.
-Nu, eOK.
- Insist.
Devenea enervant, sunt şi eu odată amabila şi sunt respinsa. Asta că să mă invat minte altadata.
-Fetelor, voi nu sunteti cumva Katherine Wrise şi Candice Talk? Ne întreba secretara privîndu-ne cu atentie.
- Ba da! Am răspuns amandoua în acelaşi timp.
- Mă gandeam eu, voi sunteti fetele noi. Va dau dosarele imediat. Spuse aceasta amabila începând să semneze câteva foi.
- Candice... îmi pare bine! Roşcata îmi întinse mână cu un zâmbet enorm.
- Katherine, dar poti să îmi spui Kath.
- Kath?! Nu era Kate? Mă întreba aceasta sceptica. Dacă faci pe desteapta, noi doua nu o să ne înţelegem prea bine.
- Eu sunt mai deosebita. Am ridicat dezinteresata din umeri, inchizandu-i gura.

- Uita-ţi, fetelor. Secretara ne-a întins foile de înscriere sî dupa ce le-am semnat am primit orarul şi o mica harta a liceului.
- Cate ore avem împreuna? Sper să fim la cât mai multe, este atât de bine că am găsit pe cineva nou că şi mine. Continua Candice să palavrageasca în timp ce ieşeam din secretariat.
Am privit pe orar rugandu-mă să fim la cât mai puţine, era prea vorbareata pentru genul meu. I se potrivea numele de minune.
- Hmmm, eu mă axes pe engleza deci am mai multe cursuri de istorie, franceza, latina... yack...
- Oh, ce pacat, profilul meu este de matematica informatica. Spuse aceasta trista.
- Scuze. Am spus multumindu-i lui Dumnezeu în capul meu.
Eram într-un haos total, nu se făceau cu adevarat ore, era prima zi şi toată lumea se acomda şi se revedea dupa o perioada lunga de timp. Eu mă plimbam că proasta pe holuri cu Candice în urma mea care nu mă lasa deloc şi continua să balmajeasca fara să îşi dea seama că eu nu o ascult.
Îmi cautam numărul de la vestiar pe lungul sir de pe hol, incruntandu-mă şi enervandu-mă din ce în ce mai tare.
- Oh, eu l-am găsit pe al meu. Chitai roşcata vesela.
Bravo tie, nas de clovn! Mă enerva că parul ei lung şi roşu ieşea mai în evidenta decât al meu. Dar decât să devin o roşie umblatoare mai bine o lamaie sexy.
- Al meu cred că este pe cealalta parte. Am spus spre în fiind fericita că nu avem vestiarele aproape. Am cotit pe colidor, cu privirea încă pe numerele desenate pe dulapuri până am simţit o lovitura puterinca care m- a dezechilibrat. Mă lovisem de cineva, la dracu', tipic pentru nou-venita ametita.
-Vai, Doamne, îmi pare rău. A spus o voce calda de baiat în timp ce doua braţe m-au ajutat să mă tin pe picioare şi să nu cad jos.
Mi-am dat parul de pe ochi şi am întâlnit privirea unui baiat şaten, cu parul scurt şi nişte ochii incredibil de albaştri.
- Lasa-mă să te ajut. Spuse acesta aplecandu-se şi radicandu-mi foile care îmi căzuseră pe jos.
- Mersi! M-am frecat pe frunte stanjenita.
- Nu-i nimic. Avea un zâmbet mare pe fata.
- Nu stii cumva unde se afla dulapul 572? L-am întrebat privîndu-l în ochii sclipitori. Era puţin mai ¡nalt decât mine şi slabut.
- Hmm, pai trebuie să fie pe lângă mine, al meu e 569. Spuse analizand serios la lungul sir de vestiare vopsite în galben şi albastru, culorile scolii.
M-a prins de mână şi m-a tras dupa el, dupa cativa pasi mă aflam în sfarsit lângă blestematul de număr 572. Am cautat printre foi codul care îmi deschidea incuietoarea. 2094, trebuie să fac legătură la ceva cu numerele astea că să le tin minte astfel o să pierd foaia şi raman cu cărţile în braţe.
L-am deschis şi am fost surprinsa să îmi găsesc toate manualele înăuntru. Mi-am aruncat sî geanta acolo, luandu-mi sticla de apa şi am închis cu putere usa dulapului asigurandu-mă că s-a închis automat.
- Chris, pe unde umblii? Am auzit o alta voce în spatele meu şi m-am întors rapid.
Am observat că baiatul şaten rămăsese lângă mine. Dacă îmi văzuse codul? Ar trebui să fiu mai atenta.
- Tocmai m-am ciocnit pe hol de noua studenta! Vorbi şatenul cu un zâmbet larg.
De unde ştia el că sunt noua? De fapt, era logic, un student normal nu se plimba că ametitul pe hol analizand numerele la dulapuri.

- Oh, da, am auzit despre asta! Buna, eu sunt Zac. Îmi zâmbi celalalt baiat intinzandu-mi mână prietenos. El era mult mai înalt şi bine făcut decât Chris, clar făcea parte din echipa de sport a liceului. Avea un par negru şi aranjat în cativa ţepi dati cu gel şi ochii la fel de albaştri că ai lui Chris, dar lui ii stătea mai bine.
- Kath! Am zâmbit refuzând să ii ofer numele meu întreg şi dand mână cu el.
- Unde a-tî dispărut, a fost cea mai amuzanta chestie pe care am vazut-o în viaţa mea. Apăru de nicăieri o fata şatena razand cât o ţinea gura, dar nu într-un fel enervant. Deveni serioasă când îmi observa prezenta.
- Ea cine e? întreba nedumerita cu un zâmbet tamp pe fata.
- Ea e Kath, eleva noua! Clarifica Chris zâmbind.
-Ohhh, îmi pare bine, eu sunt Kristen dar poti să îmi spui Kris. Îmi întinse mână, zâmbind normal, mă aşteptam să sara în sus de bucurie la cum o văzusem înainte reactîonand.
- Katherine dar spune-mî Kath, şi mie îmi pare bine! Mi-am fortat un zâmbet cât mai larg sî am dat mână cu ea.
- Oh, şi îmi pare rău pentru... mai devreme, arata cu degetul în spatele ei, tocmai le-am auzit pe majorete vorbind despre cel mai sexy baiat din şcoala, şi crede-mă, cât timp ai aşa ceva nu îţi mai trebuie divertisment la televizor. Spuse aproape bufnind-o rasul din nou.
Am început şi eu să rad.
- Cred că stîu despre ce vorbeşti...
Cel mai sexy baiat din şcoala. Hmm, asta ar fi ceva interesant de urmărit.
- Baiatul sexy eram eu, nu? Se mândri Zac incordandu-şi muşchii.
- Ai vrea tu! Rase Kris, dandu-i un pumn în umăr şi făcându-ne pe toti să radem.
- Kath? Kath?!
Am auzit vocea pitigaiata a lui Candice care mă striga speriata că un copil mic care s-a pierdut de mama în supermarket.
l-am făcut cunostinta cu noii mei prieteni şi se bucura precum un catel care este scos la plimbare. De ce trebuia să fie cealalta nou-venita atât de diferita de tot ceea ce sunt eu? Tricoul ei roz îmi lua ochii, la fel şi pantalonii albi imaculaţi, era draguta, avea o fata de papusa, dar prea papusa pentru mine. Kristen era mai mult stilul meu, imbracata într-o pereche de blugi negri taiati şi un tricou larg cu imprimeuri rock. Era mai scunda decât mine dar arata foarte bine, era genul de fata baietoasa care stie să se distreze şi face numai probleme. Ea şi băieţii se înţelegeau foarte bine sî îmi aminteam de vechea mea gaşca, mă bucur că am gasît şi aici ceva cât de cât asemanator cu ce aveam mai bun acasă. Poate locul asta nu era atât de rău până la urma.
- OK, clar nu facem ore azi, are cineva chef de iarba verde? întreba Chris entuziasmat.
- Sigur! Am răspuns toti, Candice auzindu-se cel mai tare.
Am ieşit în curtea liceului, găsind cu greu un loc liber printre sutele de studenti care se bucurau de soare şi de iarba verde. Am mers pe trotuarul asflatat până când am ajuns pe cazonul verde, toate băncile erau ocupate aşa că ne-am întins cu toti pe iarba fina şi calda. Lumea încă ne privea ciudat,mai mult pe mine decât pe Candice, cu ce eram eu mai speciala? Parul ei roşu se vedea şi din avion.
- Ce vreme frumoasă! Chitai Candice cu vocea ei pitigaiata. Toti am aprobat-o mormaind de plăcere şi absorbind soarele cald.
Dar avea dreptate, era o vreme superba. Soarele stralucea puternic, aproape că era prea cald. Insa simţeam din când în când mici birze de aer care îmi lipeau parul de fata. Încă nu mă puteam obişnui cu aceasta culoare, mă întreb cum ar fi reactîonat toată lumea dacă m-ar fi văzut cu parul meu natural de *smoala.* Blondele atrageau mai multa atentie, asta e clar.

Am închis uşor ochii, lasand capul pe spate. Soarele îmi incalzea pielea rasfatandu-mă. M-am lasat pe spate pe iarba fina, sprijinindu-mă pe coate. Am încercat să mă relaxez evitând vorbarîa celorlalţi. Dar liniştea
mea a fost întrerupta de nîste zgomote puternice, îmbinate într-un soi de bubuituri, bass-uri şi ambalarea unor motoare puternice.

Am deschis ochii imediat ridicandu-mă în fund şi îndreptându-mi atenţia spre zgomotul care mă deranjeas. Gura mi s-a deschis uşor de uimire când am fost martora la parcarea perfectă a 4 dintre cele mai frumoase maşini pe care le-am văzut în viaţa mea. Toate pareau zmulse dintr-un film cu întreceri de maşini. Motoarele le tunau precum o haita de jaguari, nu puteam destinge marca niciuneia dintre ele, toate erau sport, vopsite culori stridente, avand caroseriile prictate în desene ciudate şi chiar copilăreşti. Am mai văzut asemenea tunaje în lista de automobile a unui joc video. Doar una neagra ieşea în evidenta, diferentiandu-se de celelalte viu-colorate, prin aribile cenuşii pictate precum cele ale unui înger demonic, învăluite într-un fel de ceata sinistra care îi acopereau ambele portiere.

Credeam că maşinile m-au uimit, dar ce m-a uimit cu adevarat au fost persoanele care au coborât din ele.

0 gaşca de vreo 10 persoane a atras atenţia întregului campus. În jur s-a aşezat o linişte mormantala, de parcă toti studentii dispăruseră deodata. Aş fi vrut să mă asigur că încă mai erau în jur, dar nu îmi puteam lua ochii de la *noii-veniti*.

- În sfarsit îşi fac şi vedetele apariţia. Mormăi Zac parand nervos. L-am privit pentru o secunda apoi mi-am întors atenţia spre *ei*.

Din maşina neagra venea o muzica extrem de puternica care zguduia pamantul cu totul, dar cu toate astea nimeni nu cobora dinăuntrul ei.

- Haide, Harry, avem de invatat. Tipa un baiat roşcat, amuzat, batand cu putere în capota maşinii negre. Toti cei care ii însoţeau au început să rada.

Usa de pe partea pasagerului s-a deschis sî din interiorul maşinii şi-a făcut apariţia o blonda tunata mai ceva decât maşina din care s-a dat jos. Blonda? Serios? Deja mă enerva tipa şi nu o văzusem nici cinci secunde. Atitudinea ei tipa "Diva" şi tinuta "Prostituata".

Imediat s-a deschis şi usa pasagerului, cu atâta viteza încât m-am speriat. Şoferul opri muzica puternica şi s-a făcut linişte pentru câteva secunde înainte să imî aud doar presiunea sângelui crescandu-mi în vene. Am văzut un corp masiv, ridicandu-se din spatele portierei negre cu geamuri fumurii.

Era posibil să îmi ramna aerul în gat? Pentru că asta mi se intampla mie acum şi l-am verificat tuşind uşor să mă asigur că nu inghitisem vreo muşca. Baiatul a venit în fata celorlati, asezandu-se pe marginea capotei cu un zâmbet triumfător şi uşor malefic pe fata. Ochii mei au analizat imediat scluptura perfectă a corpului sau. Muşchii erau atât de bine definiţi şi masivi prin tricoul negru mulat pe corpul şi ¡nalt. Braţele ii erau acoperite de tatuaje, oferindu-o alura dură şi periculoasa care m-a făcut să tremur uşor fara să îmi dau seama. Dar nu un tremurat de spiama.

Mici gropite se formau în colturile zâmbetului sau făcându-mă să îmi pierd cunostinta. Voiam să îmi mut privirea de la el dar nu puteam.

Blugii negri erau mulaţi peste picioarele sale lungi, şi nu îmi vine să cred cât de bine arata un baiat cu pantaloni stramti pe el. Părea ireal.

Parul sau era negru, formând mici reflexe cărămizii în lumina soarelui, onduleuri superbe erau aranjate într-un stil salbatic. Parul lui cret se întindea până la baza gatului, mici suvite mangaindu-i obrajii şi fruntea. Îşi trecea mână mare printre ele pentru a le îndepărtă atunci când deveneau prea neastamparate în bataia vântului. Gândul mi-a fugit la parul ciufulit de dupa sex şi puteam să jur că arata că al lui. Am tremurat din nou şi mi-am alungat gândul înainte să duc fantezia mai departe şi să îmi imaginez degetele înfipte în parul lui.

Cred că tocmai am aflat cine e cel mai sexy baiat din liceu.

O prinse pe blonda care coborâse din maşina lui şi o trase dur spre el, lipindu-şi animalic buzele de ale ei şi strangandu-i fundul în mâinile lui mari. Fata se încolăci dornica în jurul lui, fusta ei scurta avea să se ridice de tot dacă continua să se urce pe el. Nu îmi venea să cred că mă enerva chestia asta, ce naiba e cu mine? Mutat- ţi privirea odată? Mă certam mintal dar nu mă ascultam.

- Ei cine sunt? întreba Candice cu respiraţia taiata şi ochii mari. M-am speriat când am văzut cât de tare se holba temandu-mă că la fel am făcut şi eu până acum.

- Ei sunt vedetele liceului, gaşca pe care nimeni nu îndrăzneşte să o deranjeze. Cred că sunt atât de puternic pentru că participa la curse ilegale de maşini şi îşi fac veacul prin garaje ponosite unde se *indoapa* cu droguri. Vorbi Zac în sila. Droguri? Deja suna bine... sau periculos pentru noua eu, nu vreau să ajung din nou în clinica aia.

- Conducătorul e tipul ala cret, Harry.

L-am privit sceptica.

- Harry?! Am şoptit ganditoare aducandu-mi aminte că aşa ii stricase baiatul roşcat când ii *lovise* maşina.

Nu prea suna a nume de baiat rău.

- Da! Dar i se spune Demonul. El este demonul străzii. Continua Zac.

L-am privit din nou pe baiatul sau mai bine zis bărbatul care se lasa mangait de blonda însetata. A Harry nu arata, dar a demon cu siguranţa da. Un demon care te face să îţi pierzi minţile.

Privind modul în care se comporta cu fata de pe el nu părea că sunt într-o relaţie, părea să se distreze doar cu trupul şi compania ei. Era mai degraba bijuteria lui decât iubita.

În scurt timp o îndepărtă pe de pe el, o ciupi de fund dar o dadu laoparte că pe o carpa folosita, nu părea să se simtă stanjenita. Cine sunt oamenii astia?

Ramas singur şi-a îndreptat atenţia spre unul dintre prietenii lui, care avea un par mai blond decât al meu şi o coafura formata din nişte ţepi enormi, fiind şi el plin de tatuaje. Era mult mai mic decât creţul de lângă el.

Harry sau, Demonul... avea maninile încrucişate la piept făcându-î muşchii să para şi mai proeminenţi decât erau. El era diferit fata de ceilati, avea o alura mai serioasă, zambea dar nu că ei, îşi evidenţia statutul de lider prin zâmbetul superior. Prietenii mei şi-au reluat discuţia, doar eu şi Candice ne holbam în continuare, eu mă chinuiam să îmi dau seama ce vorbesc enervandu-mă pe mine însămi că sunt aşa de curioasa.

Deodata zâmbetul sau a dispărut, pe fata afisandu-i-se o expresie serioasă. A stat câteva secunde privind în gol apoi şi-a întors fulgerător atenţia spre mine. Contactul cu priviră lui m-a electrocutat. M-a electrocutat cu adevarat şi eram sigura că cel puţin firele de par de pe mâini mi s-au ridicat.

Mi s-a oprit aerul în gat, nefiind capabila să mai mise vreun muşchi. Voiam disperata să întorc capul dar eram întepenita de privirea lui hipnotizanta. Ochii lui îmi puteau provoca o implozie în orice secunda. De ce nu îmi puteam lua privirea de la el? Eram sigura că şi Candice ii priveşte la fel, poate mai rău, dar el se uita doar la mine, mă privea atât de serios şi intens, hotarat parcă să îmi dea foc doar cu ochii lui care îmi paralizau fiecare părticică din corp.

3. Capitol Nou, Probleme Noi

- Kath?! Mi-am auzit numele şoptit de vocea speriata a lui Kristen, dar orice aş fi făcut nu puteam scapa din *menghina* priviri lui de foc. Expresia să devenea din ce în ce mai serioasă, am sesizat doua linii fine pe fruntea lui, formând o încruntătură. Parca încerca să îşi dea seama "Cine dracu' e ciudata asta blonda?". În cele din urma expresia i s-a mai domolit formând chiar un foarte mic zâmbet, adancind liniile gropitelor din obraji. Dar nu era genul de zâmbet pe care ii

afişezi atunci când cunoşti o persoana, sperând că o să ii devi prieten, aşa cum văzusem la Chris sau Zac, era mai degraba genul acela de rânjet malefic care anunţa conceperea unui plan diabolic.

- Katherine! Am simţit mână calda a lui Kristen pe încheietura mea, vocea ei părea alarmata. Cu greu m-am trezit la realitate şi mi-am eliberat ochii dintr-ai lui. I-am privit pe noii mei prieteni, se holbau la mine de parcă mă transformam într-un extraterestru chiar în acest moment. Şi probabil privirea mea indica un asemenea lucru, dacă şi exteriorul arata cum se simţea interiorul eram praf.

- Încă se uita la tine. Susoti Candice precum un copil mic care se joca de-a spionul. Cred că o să vina încoace. A continuat speriata dar şi etuziasmata. Vorbele ei m-au făcut să îmi întorc instinctiv capul spre el. Încă se uita la mine, sau mai degraba holba. Se pare că şi prietenii lui ii observasera atenţia asupra mea şi acum eram strălfulgerata de mai multe perechi de ochi curioşi şi într-un fel, periculoşi. În special ai blondei care coborâse din maşina lui Harry, ochii ei mă ardeau la propriu, observând interesul iubitului ei pentru mine, în timp ce acesta îşi plimbaacum ochii peste corpul meu întins pe pământ, adulmecandu-mi parcă fiecare forma care însă nu puteau fi observata în întregime din cauza poziţiei mele. Puteam să pariez că blonda se imagina rupandu-mi gatul în momentul asta. Mi-am coborât din nou privirea încercând să imî aduc aminte dacă exista vreo metoda care te poate face invizibil într-un asmenea moment. Mi-aş fi oferit o mână pentru aşa ceva.

Capul meu s-a ridicat din nou şi pot să jur că nu eu ¡-am dat voie. Ochii lui hipnotici parcă puneau stapanire pe reflexele mele şi îmi ordonau să mă uit din nou la el.

Acum începea să mă enerveze cu adevarat era privirea lui din ce în ce mai insistenta. Era din nou serios, sprijinit pe capota maşinii sale, cu braţele încrucişate la piept sî conturul muşchilor din ce în ce mai proeminent pe pielea să alba, prazdata de tatuaje ale căror imagini nu le puteam dezlusi de la distanta. Privirea să întunecata imî aducea aminte de ochii pradatatoului privindu-şi prada, sau mai bine zis; privirea demonolui analizand sufletul neajutorat chiar înainte de a-l devora.

De ce nu se mai termina odată? Fierbeam în suc propriu şi eram la un pas să ii strig o înjurătură să îşi mute dracului ochii de pe mine. Părea că nu va face asta până când eu nu voi reacţiona în vreun fel, îmi aştepta revolta.

Dar cu toate astea privirea lui atât de insistenta îmi transmitea şi altceva inafara de furie, ochii lui îmi trimiteau valuri de electricitate în fiecare părticică din corp. Nu pot să nu recunosc că arata precum un Adonis al generaţiei moderne, dar am mai cunoscut eu baieti frumoşi şi niciunul nu m-a curentat. Ce era în neregula cu acesta? Sau mai bine zis ce e în neregula cu mine?

M-am încruntat, fixandu-î privirea şi amenintandu-l să îşi ia ochii curioşi şi electrizanţi de pe trupul meu. Reacţia mea nu l-a făcut decât să ranjeasca diavoleşte, satisfacut că mă enervase. Ştiam că asta aştepta. Palmele mi s-au strâns în pumni şi un scurt marait mi-a ieşit printre buzele intredescise.

-Kath, vii cu mine până la baie? Spuse Kristen ridicandu-se repede şi fara să mai aştepte un răspuns îmi prinse încheietura mâini, obligandu-mă să mă ridic în picioare.

Fara să vreau ¡-am observat cu coltul ochiului expresia, când m-a văzut în întregime. M-am întors spre el, zâmbetul lui s-a mărit într-unui obraznic, o vedeam pe blonda lui cum incearca să îi atraga atenţia, dar el se prefacea că nu o aude, iar eu simţeam din nou electricitatea aia ciudata traversandu-mi prin vene, atunci când ochii sai au coborât, analizand, pe corpul meu.

Am marait din nou şi mi-am insfacat sticla de apa de pe jos chiar înainte că prietena mea să mă traga dupa ea prin campus la intrarea în liceu. Mi-am întors iar capul că o proasta sî zambea, mai larg, sî voiam să îmi dau o palma când am realizat ce priveliste i-am oferit spre fundul meu, atunci când m-am aplecat dupa sticla de apa.

Când am intrat în interiorul cladiriim, am desfăcut dopul sticlei şi am început să beau însetata din lichidul carbogazos sî încălzit de soare. Avea un gust respingător acumdar aveam nevoie de orice să scap de senzaţia care îmi traversa corpul acum. Nici eu nu o puteam descrie: nervozitate, fiori şi cumva... atractie? Nu, în niciun caz! Nu fi proasta! M-am criticat în mintea mea. Sunt sigura că toate astea sunt din cauza căldurii şi a schimbărilor bruşte din ultima vreme, poate era şi din cauza dependentei care nu trecuse de tot... da, sigur asta era.

Fara să acord atentie pe unde merg, m-am lasat tarata de Kristen printre sutele de studenti de pe hol, care mă priveau că pe un experiment scapat din laboratorul de chimie. Eram o fiinţa scapata din şocurile electrice provocate de privirea unui demon.

Îmi venea să tip spre ei, să îmi descarc tensiunea pe ceva, dar nu am mai avut timp pentru că imediat Kristen m-a tras pe o alta usa, aflandu-ne acum în toaleta fetelor de la parter.

-Afara, acum. Practic le-a ordonat celor doua fete care erau înăuntru, aranjandu-şi machiajul în oglinda. Cele doua nu au comentat nimic, şi-au luat repede gentile dupa ce şi-au dat ochii peste cap şi au trecut că pe lângă mine, în timp ce Kris verifica restul băii, lovind cu piciorul usa fiecărei toalete, asigurandu-se că nu mai era nimeni înăuntru. Îmi placea din ce în ce mai mult de ea.

-Kath, orice ai face... stai departe de tipul ala. Se întoarse deodata serioasă sî degetul sau aratator se ridica spre mine.

M-am încruntat confuza, nu că m-aş fî şi aruncat eu în braţele lui dar ce e cu atâta seriozitate pe tema asta?

-De ce? Am întrebat mai mult curioasa de ce avea să îmi răspundă.

-Pur sî simplu, stai departe de el,OK? Stiu ce gândeşti acum, esti atrasa de fizicul lui, e un magnet întunecat pe doua picioare sexy dar dacă ii se pune pata pe tine... ezita nedorind să spună ce se intampla dupa asta. Am ridicat din spranceana aşteptând curioasa şi ea ofta.

- Te vad puternica, trebuie să ii rezişti. Tipul asta e periculos, faptul că participa la curse face parte doar din timpul lui liber.

Kris părea extrem de serioasă, mi-am muscat buza de jos analizand fiecare informaţie. Pericol, huh? Ceva de care eu nu pot sta departe, dar dacă vine la pachet cu creţul asta straniu care îmi da electrosocuri, o să păstrez distanta. Dar totuşi, e un elev de liceu, cât pericol poate să inspire un asemenea adolescent? -Cum adica să mă ameteasca? Am întrebat îmbufnata de afirmaţia ei. Era atragator dar nu i-am oferit încă titlul de Casanova?

-Ohh, crede-mă, nu vrei să sti ce se intampla cu o fata când lui Harry Styles i se pune pata pe ea. Aproape rase dar totuşi era serioasă.

-Ce?! Se transforma în vampir? Am gesticulat dramatic făcând-o să rada, Kris încerca să mă sperie că să nu îmi starneasca vreo idee şi să mă îndrăgostesc de creţul asta. Nu pe tura mea.

-Asta ar fi un lucru bun defapt, aproba Kris amuzata. Dar nu, dacă vrea să fii a lui, o să fî, plus că nu se poate discuta despre iubire, iubita lui e mai mult o bijuterie pentru el. Continua serioasă şi m-am încruntat surprinsa de alegerea cuvintelor ei.

-Blonda aia...

-Amber Wrise! Oh, da, un an de zile a alergat dupa el şi acum sigur îşi blesteama zilele că e cu el. Mai ales de când i-a făcut tatuajul. Kristen se prapadea de ras dar eu rămăsesem fara aer. Ce?!

- Cum ai zis că o cheama? Am întrebat stupefiata.

-Hmm, Amber. Repeta confuza.

-Nu, mi-am clatinat capul repede. Celalalt nume.

-Wrîse. De ce?

Cred că faci mîsto de mine. Am marait nervoasă lovind cu piciorul în perete.

-Kath, ce e? Mă întreba Kristen speriata şi nedumerita.

-Pe mine mă cheama Katherine Wrise. Am bufnit întorcându-mă spre ea cu minile ridicate dramatic.
Kristen tacu câteva secunde apoi izbugni într-un ras isteric. Mi-am îngustat ochii nervoasă, incrucisandu-mi mâinile la piept şi începând să bat din picior.
-Nu e amuzant! l-am reproşat tafnoasa.
- Ba e, continua prapadindu-se de ras.
Am marait furioasa şi urma să ii dau cu un sul de hârtie igienica în cap dacă nu înceta. E doar un nume, un afurisit de nume.
-Aici eraţi. Doamne v-am cautat peste tot. Candice intra disperata în baie. De ce radeti? întreba confuza. Am privit încruntata spre Rosia-Vorbareata, eu clar nu randeam sî mi-am strâns buzele încă ofticata de noua informaţie despre numele meu.
-Îţi spunem mai târziu, acum hai să plecam de aici, destula şcoala pentru o zi. Spuse Kristen agitandu-şi mână şi încercând să îşi potoleasca rasule, tragandu-ne pe amandoua afara din baie.
-Chiulim? Expira Candice stupefiata.
Mi-am dat ochii peste cap.
-Primul lucru bun pe ziua de azi. Am spus încercând să ies cât mai repede din liceu.
- Dacă o să fim prinşi? întreba Candice din ce în ce mai speriata de ideea de a chiuli.
- Tragedie, e prima zi, nici macar nu se fac ore. I-am răspuns dandu-mi ochii peste cap în timp ce ii aşteptam pe baieti să aduca maşina din parcare, acum eram cu doua persoane mai mult, sper că vom avea loc. Scapasem de privirea creţului electro-soc şi voiam să mă tin cât mai departe de ea. Noua zi de mâine mă terifia deja şi încă nu stiu de ce.
-Aoleu... ahhh, fetelor? Şopti Candice speriata, amandoua ne-am întors privirea spre ea şi buzele mi-au format un suspin când am văzut o maşina neagra îndreptându-se cu viteza spre noi. Aripile argintii pictate pe portiere straluceau sub razele soarelui şi îmi acapara privirea că venirea unui înger demonic gata să mă spulbere. Şi exact asta urma să se se întâmple dacă nu încetinea acum, risca să ne transforme pe toate în abtibîlduri pe asfalt.

Şi nu avea de gând să încetinească, era la 20 de metri de noi sî viteza continua să creasca, urcandu-mi inima în gat. Kristen s-a dat cativa pasi în stanga ferindu-se din calea maşini iar Candice a sărit practic, tipand şi luand-o la fuga prin parcarea licelului cautandu-şi un loc în care să fie în siguranţa. Dacă nu aş fi fost inghetata m-ar fi bufnit rasul, dar eu nu mă puteam mişca, plus că nu voiam să ii dau satisfactie, vrea să se joace, nu şi-a găsit papusa potrivita.

Mi-am strâns pumnii privind prin parbrizul fumuriu, eu nu ii puteam vedea, dar el sigur îmi analiza fiecare mişcare.

Viteza nu se oprea, dimpotrivă... În urmatoarele secunde voi fi o urma pe ciment. Dacă pierduse controlul maşini? Sau dacă era mai nebun decât am crezut eu, şi nu ii pasa dacă mă storceste?

-Katherine. Cineva m-a strigat inspaimant dar nu m-am mişcat.

Am inspirat terifiata când urma să fiu lovita, dar lucrurile s-au schimbat brusc. Scartaitul roţilor mi-a zagariat urechile şi maşina s-a întors fulgerător derapand jumatate spre partea stanga, acum se îndrepta spre mine cu maşina întoarsa invers sî urma să fiu lovita de portiera pasagerului. Am văzut mai bine aripa de înger negru care avea să mă loveasca, semana putîn cu tatuajul meu. Am inghîtit în sec, rotile ardeau asfaltul lasand urme negre pe unde tredeau sî ridicând în aer, praf sî fum din cauza frânelor apasate la maximum.

Tot risca să mă loveasca, dar nu s-a întamplat, maşina neagra s-a oprit chiar lângă mine, întorcându-se din nou rapid cu un ambalat de motor, astfel încât să treaca pe lângă mine aşa cum ar fi facut-o dacă nu se întorcea prima data. Răgetul motorluî îmi zbarlea pielea. Am început să respir mai repede simtandu-mî inima în gat. Tocmai îmi văzusem toată viaţa prin fata ochilor.

M-am întors spre dreapta când am auzit geamul coborând cu un sunet automat. Maşina era la 30 de centimetri de mine acum şi îmi doream atât de tare să ii dau o lovitura cu piciorul să stric vopseaua aia strălucitoare. Nemernic dement.

Pe fereastra maşini a scos capul blondul pe care ii văzusem mai devreme, cu ţepi enormi şi probabil doua tuburi de gel în cap. Era plin de tatuaje şi piercinguri.

- Hei, papusa, nu te-a invatat mama să nu stai în fata maşinilor? Spuse rânjind şi ieşind mai mult pe fereastra maşini, prinzandu-se cu mână de plafonul exterior al acesteia.

Ţeposul risca să ramna fara fiarele din urechi, în primul rand; nu suportam să mi se spună papusa şi în al doilea, pomenise cuvântul ala nenorocit.

- Nu. Nu am avut o mama prea grijulie, l-am răspuns aprope maraind printre dinţi de furie.

Deveni brusc serios din cauza reacţiei mele. Pentru prima data am relizat şi prezenta şoferului. Stătea nemişcat cu mâinile fixe pe volan, nu ii puteam vedea fata pentru că eram prea înalta şi aproape de maşina, dar pot să jur că s-a întors spre mine când am vorbit. Mai ales că vorbisem de mama la trecut. - Curajoasa şi artagoasa, unde ai fost până acum, frumoaso? În mod normal aş fi explodat la replica blondului, dar eram atenta să ii analizez tatuajele celui de pe scaunul şoferului, chiar dacă nu ii vedeam fata eram sigura că e acel Harry.

l-am observat mână încordata strângând puternic volanul negru, degetele sale lungi erau atât de strânse în jurul sau încât încheieturile oaselor ii ieşeau prin piele. Am descifrat câteva numere romane în incalcitura de tatuaje care ii brazda braţul drept. Nu mi-am putut da seama dacă muşchii lui chiar erau atât de mari sau asta se datora încordări sale. Fara să vreau m-am dat un pas înapoi, acum ii puteam vedea ceva din trasaturile fetei, doar gura, buzele sale carnoase şi rozalii erau unite nelasand nici-o expresie la iveala. Voiam să mă dau mai în spate, îmi doream atât de tare să vad ce culoare au ochii lui, nu îmi dădusem seama de la distanta, dar chiar înainte să mă mise l-am observat întorcandu-se spre mine, buzele sale deschîsandu-se cativa milimetri. Bineînţeles că ce vedeam eu nou la el, vedea şi el la mine. Brusc nu mai voiam să ii întâlnesc privirea, mi-a ajuns electricitatea pe ziua de azi.

- Ce zici, blondo, vrei o tura până acasă? Mă întrerupse blondul cu un zâmbet larg, lovind cu palma în plafonul maşini.

- Nu, mersi, sunt alergica la arici! l-am răspuns cu un scurt zâmbet diabolic, lovit în mândrie a devenit serios imediat, dar am sesizat micuţul zâmbet care s-a format pe buzele lui Harry. Ceva nu era în regula pentru că începeam să ameţesc, în colturile zâmbetului sau s-au adancit cele mai perfect gropite pe care le-am văzut în viaţa mea, câteva bucle negre ii mangaiau pielea gatului care se mişca uşor sub respiraţia lui uşoară, mărul lui Adam cobora şi urca din când în când. Tipul asta chiar era un demon, şi mă făcea să o iau razna, trebuie să pun capat acum. Imediat am văzut o alta maşina apropiindu-se şi Kristen s-a îndreptat spre ea, sigur erau baieti.

- Oh, haide, doar nu ţi-e frica? Mă atâta ariciul revenindu-i zâmbetul obraznic pe buze.

- Nu. Doar că prefer să merg cu cineva care stie să conducă, şi nu loveşte oameni prin parcari. l-am rapsuns ingamfata accentund faptul că vorbeam mai mult cu şoferul, l-am văzut buzele strangandu-se una peste alta. Auch, tocmai insultasem demonul, asta trebuie să fi durut. Nu m-am mai uitat înapoi în timp ce mă îndreptam spre maşina prietenilor mei, sigur i-aş fi întâlnit privirea furioasa, dacă el vrea să se joce, bine... Să inceapa jocul!

- Ce a durat atât? Am marait suparata spre baieti în timp ce mă inghesuiam pe bancheta din spate lângă Candice şi Kristen.

Harry's P.O.V.

- Intepata blondina. Spuse Jay coborând pe fereastra, înapoi pe scaunul sau şi privindu-mă cercetător cu o spranceana ridicata. Am strâns puternic materialul din piele neagra

care acoperea volanul, scrasnind din dinţi de nervi. Puştoaica asta tocmai jignise felul meu de a sofa. M-a jignit cum nimeni nu a mai facut-o de mult timp şi eu nu am protestat în niciun fel. Am privit-o prin oglinda retrovizoare îndreptându-se spre maşina acelor idioţi, cum să mearga cu ei şi să refuze invitatia mea? Fetele ar face orice să urce în maşina mea, iar ea refuza? Dar intepata asta pe cât mă enerva, pe atât de tare mă starnea. Cum era posibil să simt o dorinţa atât de nebuna din faptul că ii văzusem doar buzele? Voiam să le strivesc de ale mele, să le musc şi să le devorez într-un sărut animalic, pedepsindu-le pentru cuvintele obraznice care iesisera dintre ele. Pacat că nu s-a departat mai mult, să ii vad tot chipul. Să vad mai de aproape ochii aia care mă ardeau nervoşi mai devreme, şi care starneau gânduri necurate în mine. Trupul ala sexy pe care l-aş fi făcut să vibreze sub atingerile mele, aceea voce dură dar totuşi suava care să îmi strige numele într-un geamat puternic înnebunit de plăcere.

Nu stiu ce era cu mine, dar tipa asta îmi luase minţile, şi orice ar fi, va fi a mea. Era simplu şi stabilit.

- E clar că nu cunoaşte regulile pe aici... o să pun pe cineva să i le explice, spuse Jay, meditând asupra faptului că *ea* ne jignise pe amandoi. Trebuie să aflu cum o cheama.

-Nu! Nimeni nu o atinge, o să mă ocup eu de ea. I-am ordonat cu o voce serioasă pornind motorul maşini. Jay mă privi sceptic.

-Oh, nu! Nu-mi spune că ţi s-a pus pata pe blondina asta. Am rânjit diablic.

-Tu ce crezi? M-am întors către el cu o spranceana ridicata.

-Pffff! Îşi plesni o palma peste frunte. Mă enerva mai devreme dar acum îmi e milă de ea. Mi-am mentinut zâmbetul diablic, calcand cu putere acceleraţia şi ieşind în viteaza din parcarea liceului în timp ce îmi faceam deja planuri cum să o *revendic,* şi primul lucru pe lista era să ii demonstrez cât de *"prost"* stiu eu să conduc, deja mă excit vazand-o transpirata de spaima pe scaunul din dreapta mea.

- Hei, pe unde ati umblat? Ne certa V suparata imediat ce am coborât din maşina în fata garajului nostru. Jay începu să rada şi o lua în braţe ciupînd-o de fund şi sarutand-o apasat.

- Luatî-va o camera, l-am huiduit dandu-mi ochii peste cap. Amandoi au început să rada, rupând sărutul.

- Demonule, vino aici, vreau să îţi arat ceva. Mă striga Ty din spatele monitoarelor lui. Am intrat pe uşile mari ale garajului, acesta era mai degraba atelierul nostru, unde ne ţineam toate maşinile dar în acelaşi timp, era şi casa noastra. Jay, zis şi Tepsul din cauza frizuri sale de arici; Violet, V sau Ultraviolet, fata obsedata de culoarea mov, maşina, parul, hainele, i se potriveşte de minune numele; Ty, poreclit It-istul, geniu în calculatoare, nu prea bun la volanul maşini dar miracol la sistemul ei; şi nu în cele din urma, eu. Cel mai bun de pe pista şi mână dreapta a lui Carter, şeful nostru. Sunt poreclit Demonul, pentru că sunt unul din toate punctele de vedere. Ei erau familia, suntem mult mai mulţi pe pista dar doar noi 4 locuim împreuna.

Am mers spre biroul lui Ty dandu-mi cu mână buclele ce îmi acopereau fruntea.

-Ce?!

- Fii atent aici! Era extrem de entuziasmat, butonand în tastatura, m-am aplecat nedumerit spre unul dintre monitoarele sale, nestiind sigur la care să mă uit.

- Frumuseţea asta traverseaza tara în doua zile. M-am orientat dupa privirea lui şi am găsit pe monitorul din mijloc un superb Mustang sângeriu. Am fluierat apreciativ. O bijuterie că asta ajungea la sute de mii de dolari.

- Cu ce ocazie pe la noi? Am întrebat referindu-mă la maşina.

- Un miliardar din Orientul Mijlociu a cumparat-o acum câteva zile, dar s-ar putea să nu mai ajunga acasă. Rânji Ty întorcându-se spre mine. I-am întors zâmbetul diabolic planuind deja cum să punem mână pe bijuteria sângerie.

- Hei, care-i treaba? Apărură şi V cu Jay lângă noi.

- Opa, ce avem noi aici? întreba Jay rânjind, privind la monitoriul cu poza maşinii, în timp ce avea braţul încolăcit în jurul gatului lui V, făcând-o şi pe ea să se aplece.
- Ohh, îmi plac roşcatele. Toarse V că o pisica, observând şi ea maşina.
- Ce grad de securitate are transportul? Am întrebat serios gandîndu-mă cât de greu ne-ar fi să punem mână pe maşina.
- Hmm... Ty medita câteva secunde trecandu-şi mână prin parul roşcat. S-ar putea să avem alta problema.
-Care?!
- Arabul care a achiziţionat maşina ar putea să fie unul dintre colaboratorii lui Carter. M-am încruntat privindu-l serios, Ty afişa un zâmbet de copil care făcuse o prostie.
- S-ar putea?...
- Da. Nu sunt sigur încă, mai am nevoie de informaţii. Toti şi-au întors privirea spre mine, aşteptând un verdict. Mi-am trecut limba peste buzele uscate, muscand-o apoi pe cea de jos.
- Afla tot ce poti despre transport, şi afla exact momentul când se apropie de noi. Până atunci faceţi bijuteriei asteia un loc în garaj. Am ordonat lovind cu palma în biroul de metal şi apoi ridicandu-mă şi ieşind din garaj. Am auzit chiuielile de bucurie ale lui Jay, nimic nu ii incanta mai tare decât furtul unei maşini. - Harry... Harry?! Am auzit vocea pitigaiata a lui Amber strigandu-mă, chiar înainte să mă întorc. Am maraît nervos, expirând printre dînti înclestati. Era la mansarda din garaj, care ducea spre interiorul aşa zisei noastra case. Cobora repede scările de metal, zgomotul produs de tocurile ei mă calca pe nervi. Imediat se arunca în braţele mele, inecandu-mă cu parfumul ei puternic şi greţos. Şi-a lipit însetata buzele de ale mele, m-am indepartat repede scârbit de luciul ei cleios care mă făcea să vomit. Urase prostia de ruj cu luciu.
- Ce cauţi aici? Am intrebat-o incruntandu-mă şi stergandu-mi gura cu dosul palmei, de rujul cu aroma de pepene.
- Ti-am spus că o să vin mai târziu pe la tine. Dar tu, unde ai fost? De ce l-ai pus pe Ty să mă aduca acasă? Mă certa că o fetita razgaiata, incrucisandu-şi mâinile la piept.
- Nu e treaba ta, şi i-am spus lui Ty să te duca la tine acasă. Am marait mărind tonul vocii spre Ty care îşi ridica privirea spre noi.
- Da, incearca tu să te înţelegi cu ea. Se revolta Ty suparat.
- Du-te acasă, Amber. I-am spus dezinteresat întorcându-mă spre maşina mea. De mult nu mă mai atragea Amber, dar o ţineam lângă mine pentru că nu găsisem pe altcineva mai bun, dar acum voiam să scap de ea de tot, şi stiu exact care era motivul.
- E din cauza idioatei aleia nou-venite, nu? Striga nervoasă spre mine. Am văzut cum te uiti la ea. Mi-am trecut degetele prin buclele negre, zâmbind batjocoritor spre ea.
- Da, iubire, e din cauza ei. Am recunoscut fara ezitare, privind-o cum se roşeşte la fata de nervi. Ai devenit plictisitoare. Expira nervoasă, lovind cu piciorul în bara maşinii mele. Arata că un copil bosumflat că i s-a furat bomboana.
- Styles, să nu crezi că îţi poti bate joc de mine aşa, mi-ai făcut asta... să nu îţi imaginezi că mă poti arunca că pe un gunoi acum. Vorbi nervoasă aratand spre tatuajul de pe gatul ei. S-ul pe care ii tatuasem când devenise a mea.
- Să nu te gândeşti că o să mă parasesti pentru o tarfa emigrata. Am lovit cu pumnul în capota maşini, nu stiu de ce dar jignirile lui Amber asupra *ei* mă enervau.
- Îţi spun pentru ultima data: du-te acasă. Am marait încercând să mă controlez şi apropîandu-mă de ea. Şi- a ridicat speriata privirea spre mine, fata ei era la baza gatului meu în timp ce respiraţia mea sacadata o lovea pe frunte.
- De ce îmi faci asta? Din cauza chestiei asteia nimeni nu se va mai uita vreodata la mine. Vorbi mai încet, referindu-se din nou la tatuaj. Frica se regasea în vocea ei, ştia foarte bine

cât de uşor îmi pierd controlul şi ce se intampla dupa asta. - Sunt fata lui Styles, baieti nu îndrăznesc nici macar să se uite la mine. Aproape scuipa cuvintele.

- Aşa şi trebuie, l-am închis gura întorcându-mă din nou şi intrând în maşina, ştiam că dacă o să mai raman mult îmi pierdeam controlul cu ea. Am accelerat puternic, întorcând maşina rapid şi indepartandu-mă de ea şi de şi de tipetele ei de revolta.

Conduceam cu viteza pe atostrada aglomerata. Kilometrajul indica peste 150 pe ora, cu mult peste limita legala. Mă abţineam să nu declanşez sistemul de azot şi să *zbor* la propriu cu maşina, dar nu aveam chef să fiu urmărit de politie acum, oricum de-abia aşteptau o oportunitate să *puna mână* pe mine. Ştiam că starea mea de nervozitate se datora altui motiv, şi acela era cauzat de noua *intrusa* care nu voia să îmi iasa din cap. Nu deveneam niciodata obsedat de o fata, când îmi placea una, o faceam a mea şi asta era. Niciuna nu refuza, de fapt, toate aşteptau asta cu sufletul la gura chiar dacă ştiau ce include o relaţie cu mine. Liceul nostru are mai multe virgine din cauza mea. Am zâmbit în sinea mea mândru de puuterea atractiei mele. Niciodata nu luam o fata ce aparţinuse altuia, şi de asemenea niciunul nu lua o fata care fusese a mea. Marcajul de pe gatul lor ii ameninţa să stea departe. Asta era obsesia şi nebunia mea. Eu eram un obsedat dar nu am nicio problema cu

Insa ea, ea era diferita. Poate curajul şi faptul că mă refuza, mă atrageau la ea. Niciodata nu mai fusesem refuzat de o fata, iar ea părea chiar deranjata de avansurile mele. Nu stiu dacă asta mă enerva sau mă atragea la ea. Era un experiment total ciudat pentru mine. Eram că un copil mic, înconjurat de jucării plictisitoare şi deodata mama ii cumpără una noua şi diferita care ii atrage atenţia imediat, dar care nu functioneaza cum vrea el. Am deschis geamul, lasand aerul rece să pătrundă pentru a-mi curata mintea. M-am oprit cu un scartait de roti în fata pistei noastre. Locul unde ne strângem toti în fiecare seara, de unde porneau întrecerile noasrtre sî unde se şi încheiau dacă nu aveam ghinionul să fim saltatî de politie intre timp.

- Demonule, care-i treaba omule? Mă saluta unul dintre prieteni mei. Am dat mână cu el ridicând din umeri şi imediat toti s-au strâns în jurul meu. Shane mi-a aruncat o doza de bere pe care am desfacut-o imediat lasand lichidul rece, amar şi acidulat să îmi curgă pe gat. Majoritatea lucrau la maşinile lor, pentru o maşina de întreceri, verficarîle zilnice erau la sânge, privind *detoantoarele explozive* cu care erau dotate. Nu strica să arunc şi eu o privire sub capota mea, sistemul hidraulic îmi făcea figuri.

- Ce zici, demonule, te bagi la o întrecere diseara? L-am privit pe Shane cu o spranceana ridicata în timp ce saltam capota maşini.

- Nu ţi-a ajuns praful pe care l-ai mancat aseara din urma mea? L-am sacait cu un rânjet diabolic.

-Trebuie să îmi iau revanşa, nu? Continua provocarea starnindu-mă cu un zâmbet şmecher.

-OK. Pe 1000? L-am întrebat fixând suma de bani. A ramas perplex în fata numărului pe care trebuia să-l plateasca dacă pierdea, ceea ce sigur avea să se întâmple. Reacţia lui m-a făcut să rad.

- Bine, lasa-mă să jefuiesc o banca mai intai şi dupa te infing. S-a resemnat, făcându-mă şi mai tare să rad. Mi-am indepartat buclele de pe frunte, aplecandu-mă spre motorul maşini mele. Grozav, trebuia să schimb uleiul şi probabil bateriile de azot. Victoria de noaptea trecuta sigur le golise complet.

- Styles! Am auzit o voce cunoscuta şi groasa strigandu-mi numele. M-am întors automat şi l-am văzut pe Carter făcându-mî semn să vin la el. Am închis capota maşini şi mi-am sters mâinile pe o carpa ponosita urmând să îmi reiau treaba mai târziu. Când Carter avea treaba cu mine, era ceva serios.

M-am îndreptat spre garaj, trecandu-mi iar mână printre buclele salbatîce. Dacă fetelor nu le placea atât de mult coama asta creata sî nu aveau fantezii care le făcea să se umezeasca imagînandu-şi degetele în parul meu - ii tundeam de mult.

- Ce este? Am întrebat intrând în garajul imens. Era rece şi ecoul îmi făcea vocea să para mai puternica.
- Pregateste-te pentru noaptea asta, avem un transport. Vorbi serios butonand la micul sau laptop. Mi-am umezit buzele cu limba, analizand informaţia.
- încărcătură? Am întrebat serios cerând datele transportului.
- Doua tiruri, M4al şi Ak47. Egipt, ora 23. Pleaca de aici, iar voi ii condceti până la urmatoarea echipa. De acolo le preia alta echipa. Mi-am trecut mână prin par aproband tot ce îmi spunea.
- Şi cati vom fi în echipa mea?
- 4. Tu, Jason, Jay şi Violet. Restul raman pe pista şi organizeaza o cursa dubla prin oras pentru a atrage politisti cât timp treceti voi.

-OK. Am confirmat fara alte întrebări. Era clar ce aveam de făcut. Mă obisnuîsem deja cu viaţa asta, sî îmi placea la nebunie. Cursele de maşini erau distractia, dar adevărata noasta viaţa era periculoasa şi riscanta. Carter era şeful bandei, o banda de circa 200 de persoane care se ocupau cu transportul ilegal de arme.

- Şi cum a fost prima zi de şcoala? încerca Carter să mai descreteasca tensiunea adusa de noul ordin. Am simţit un bolovan cum mă loveşte în cap, transportul începea aproape de miezul-noptî, şi va dură cel purtîn sase ore, asta dacă avem norocul să nu fim atacati. Aveam mulţi duşmani care voiau să ne doboare. Noi însoţeam camioanele din maşinile noastre, formând un paravan de protectie în jurul lor. Fiind gata în orice secunda să acţionam dacă intruşii îşi făceau apariţia. Instinctiv, mi-am dus mână la pistolul pe care ii avea la spate, mereu ii purtam cu mine, îmi era destul de greu să ii ascund la şcoala dar, de când am intrat în afacerile periculoase ale lui Carter fata mea a devenit o tinta.

Mulţi mi i-am făcut singur, prin agresivitate şi obişnuinţa de a-mi baga mereu nasul unde nu-mi fierbe oala. Dar concluzia era că mâine îmi va imposibil să ajung la şcoala, şi dacă o fac, voi fi un demon somnambul.

- Şcoala tampita! Am bombănit fara să îmi dau seama, cu voce tare, făcându-l pe Carter să rada. Apoi am realizat că nu o mai puteam vedea pe ea, la dracu'l În niciun caz, mâine trebuie să fiu la şcoala... n-aş fi crezut vreodata că o să spun asta.
- Mai ai un an pustiule, rezişti tu. Mă imbarbata Carter.

Am continuat să mormăi nervos, uram să mi se spună puşti, erau mulţi de varsta mea pe pista, Carter avea 28 de ani, erau doua vreo doi-trei mai mari că el. Pe mine mă alesese printre preferaţii lui datorita fizicului masiv, a talentului la şofat şi a agresivitati care mă făcea să nu îmi fie teama să apas pe tragaci atunci când e nevoie.

Am ieşit din garaj încă bosumflat, gandindu-mă la cum voi arata mâine, până acum singurul motiv pentru care nu am renuntat încă este promisiunea facuta mamei. Îmi frecam degetele în pumn, pe pista începeau deja să se faca pregătiri pentru cursa de diseara, neoanele se aprindeau, basii muzici electrizante transmiteau vibraţii în pământ. Lumea mea!

- Pe cât punem pariu că papusica asta blonda e a mea? Am auzit fara să vreau trecând pe lângă un grup de baieti, în timp ce mă îndreptam spre maşina mea.
- Da, cum să nu? Părea înfipta tipa, nu cred că cedeaza aşa uşor. Vorbi altul, m-am oprit la cativa metri, ascultand discuţia pe furiş.
- Cu atât mai bine, e mai sexy pisica care zgaraie. Marai unul dintre ei şi mi se părea cunoscut.
- Cine e tipa asta, oricum?

- Habar nu am, e noua în oras, mai e una roşcata dar blonda aia e exploziva. Capul mi s-a întors imediat spre el şi chipul sau recunoscut mi-a trimis vibraţii nervoase pe sira spinării.

Mi-am strâns palmele în pumni când am realizat despre cine vorbesc. Mi-am simţit unghiile intrând în piele dar m-am controlat ascultand mai departe.

- L-am văzut pe Harry azi destul de interesat de ea. Dacă el o vrea nu poti să o atingi. Am rânjit încet, Joshua bufni enervat. Este clar că ei nu mă observasera la cativa metri în spatele lor.

- M-am saturat de ingamfatul asta. Se crede aşa de important şi puternic. Dar la noapte o să fie la transport, deci mâine sigur nu o să mai ajunga la şcoala, iar eu o să pun mână pe blondina aia şi o să o fac a mea, fie că vrea fie că nu. Să vedem dacă o mai doreşte dupa ce o transform în jucaria mea sexuala.

Mi-am simţit tâmplele explodând. Din doi pasi am fost lângă el, l-am prins de guler, tragandu-l la pământ şi fixandu-mi cealalta mână în jurul gatului sau. Mă privea terifiat, recunoscadu-mă. Imaginea fratelui sau mi-a aparut în minte şi turbarea a pus stapanire pe istinctele mele.

Aerul îmi ieşea că o tornada din gat sub respiraţia nervoasă. Mi-am încordat pumnul şi i-am lovit fata cu toată furia, din nou şi din nou. Mana mi se umplea de sânge, dar nu mă puteam opri. Fierbeam de furie, prin minte trecandu-mi imagini cu jigodia asta atingand-o pe ea. Auzeam strigate în jurul meu, îmi urlau să mă opresc. Simţeam braţe în jurul meu care încercau să mă traga de pe victima dar fara sanse.

- Să te vad distrandu-te cu jucaria ta, când o să fi paralizat. Am marait cu o voce plină de furie. Auzeam oasele scrasnind sub lovitura pumnului meu, dar nu mă puteam opri. Nu gaseam tocmai o explicaţie logica pentru ce faceam acum dar gândul că altul o va atinge în locul meu - mai ales fratele lui Marcus - mi-a luat pur şi simplu, minţile.

4. Electricitate

Katherine's P.O.V

Dimineaţa m-am trezit cu o durere groaznica de cap, ieri am avut o stare proasta toată ziua şi asta se datora în mare parte unei anumite persoane care nu voia sub nicio forma să îmi iasa din minte.

M-am ridicat greu din pat, întunericul difuz din camerea mea, produs de draperie, nu mă ajuta prea mult acum. Vederea îmi era incetosata şi abia mă puteam tine pe picioare.

Am coborât la parter, încă în pijamale, tinandu-mă bine de balustrada scării pentru a nu cadea jos.

- Neata, scumpo! Mă saluta tata, vesel. Te simţi bine? Era aşa evindent că nu mă simt? Deveni îngrijorat, privindu-mă serios cu un bol de cereale în mână.

-Da, sunt doar... somnoroasa. Am mintit, fortatandu-mi un zâmbet. Nu aveam nevoie că tata să devină sceptic, mai bine mor decât să mă întorc în clinica de dezintoxicare.

M-am aşezat lângă el la masa, sorbind din cana mea de cafea şi refuzând complet să mananc din cerealele pe care mi le pusese. Doar să le vad îmi provoca greaţa, aveam pofta de altceva acum... deci dependenta mea s-a întors. Mai repede decât aş fî crezut.

Tata mă privi câteva secunde analizandu-mă atent, mi-am inabusît un cascat pentru a-i demonstra odată că somnul era de vina pentru starea mea.

- Vrei să te duc eu la şcoala? Mă întreba cu un zâmbet în cele din urma, luandu-şi ziarul de pe masa pentru a-l citi.

-Nu! 0 să mă ia Zac şi restul cu maşina! Am vorbit greu, forţându-mă din răsputeri să tin ochi deschisi.

-Ah. Bine. Aş vrea să ii cunosc şi eu pe noii tai prieteni. Contiuna încercând să fie prietenos.

-Sigur, dacă ai fi mai mult pe acasă, i-ai cunoaşte.

Brusc, deveni serios. Nu stiu ce se intampla cu tata dar lipsea din ce în ce mai mult de acasă, şi mă îndoiesc că îşi găsise un loc de munca. Orele lui de plecare şi venire erau anapota. Seara trecutra venise la 7, nu aflase de chiulul meu, dar ar trebui să ii multumeasca lui Zac pentru că ii scutise să mai vina dupa mine.

Mi-am reamintit că prieteni mei trebuiau să apara în orice secunda iar eu eram încă în pijamale.

Mi-am luat cana de cafea de pe masa sorbind din ea până în camera mea. Apoi am făcut un dus rece care speram să mă ajute să îmi revin dar mi-a cauzat decât o senzaţie de tremurat. Să răcesc îmi mai lipsea.

Am cautat prin sertarul de jos al dulapului, sertarul în care încă îmi ţineam medicamentele pentru dependenta. Refuzând să le mai iau crezând că mi-am revenit nu fusese o idee prea buna. Am inghitit o pastila micuţa şi albastruie care nu stiu sigur pentru ce era mai exact, dar înainte luam cate trei pe zî şi mă ajutau să mă calmez sî să reduc nebunia halucinanta din mintea mea, deci, trebuie să fie bune la ceva.

Mi-am baut şi restul cafelei în timp ce m-am machiat şi mi-am îndreptat parul, la fel că întotdeauna. Mi-am tras pe mine o pereche de blugi negri taiati, un tricou gri şi larg plus veşnica mea geaca neagra de piele. M-am incaltat cu o pereche de botine fara toc de un gri puţin mai închis decât tricoul sî eram gata.

Încă mă simţeam rău, mă întreb dacă ar fî rău să chiulesc azi de la şcoala II păcălesc eu cumva pe tata. Dar era o alta parte a problemei care se învartea în jurul unei persoane care imî umblase ieri, toată ziua prin minte. Harry mă bulversase complet, pe cât de tare mă enerva aerul sau arogant sî superior, pe atât de tare îmi placea. Mi-am scuturat capul nervoasă chiar înainte să aud claxonul din fata casei mele care anunţa venirea prietenilor mei.

- La ce te tot gândeşti? Mă întreba Kristen prîvindu-mă ciudat de parcă încerca să citeasca în creierul meu.
- La nimic, doar că nu mă simt prea bine.
- Mintii Mă acuza revoltata cu degetul aratator îndreptat spre mine. Te gândeşti la Harry, nu? Continua mijindu-şi ochii la mine, încercând parcă să mă faca să-mi mărturisesc o crima.
- Esti nebuna! Am declarat privind-o serios şi făcându-l pe Zac să rada. Eram doar noi trei în maşina, urma să ii luam pe restul de pe drum.
- Dacă mă complimentezi nu o să ajungi nicăieri. Se îmbufna infranta, întorcndu-se la locul sau. Am mustăcit amuzata, dar nebuna avea dreptate; gândul meu era doar la creţul ala electrizant şi la momentul în care ii voi vedea astăzi. Dar nu aveam de gând să recunosc asta.
- Offf, cât de dor îmi era de şcoala. Se văicări Chris în timp ce mergeam pe holul scolii, astăzi situatia devenea serioasă, aşa că se vor face ore. Ameţeala mea se mai domolise, dar nu de tot. Plus că îmi doream să mă dau cu capul de un perete pentru că mă tot holbam în jur, şi stiu exact pe cine voiau ochii mei nemernici să vada.
- Nu e încă aici. Starurile apar mai târziu. Îmi şopti Chris în timp ce ne lasam cărţile în dulap. Am făcut ochii mari, eram aşa de previzibila?
- Ce tot spui acolo? M-am prefăcut că nu stiu despre ce vorbeşte.
- Oh, haide, Kath, pe cine crezi tu că păcălesti? E clar că ii cauţi pe Harry cu privirea.
- Sti ce? M-ati înnebunit deja cu tipul ala, de unde stîi tu că mă uit dupa el? Poate am văzut alt baiat dragut ieri şi pe acela ii caut cu privirea, creţul ala aproape m-a lovit cu maşina ieri, dacă ii vad, o să ii dau o palma peste fata. Am marait nervoasă vorbind puţin cam tare şi lovind usa dulapului meu care s-a închis cu un zgomot metalic.

-Da, da... continua Chris razand, neafectat de nervozitatea mea vizibila.

- Ce ai prima ora?

- Istorie. Am spus scoţând limba, uram istoria, de fapt, în ultimul timp, uram orice materie.
- Of, eu am biologie, dar cred că Zac are istorie.
- Ar fi bine, macar să am cu cine vorbi la ora.
- Bafta să vorbeşti la ora lui Willson. Rase Chris.

L-am privit ridicând o spranceana.

- Pregatiti pentru invatat? Veniră şi restul lângă noi, avand în mână cartea pentru primul lor curs, dupa ce le lasasera pe restul în vestiar.

-Nuuu! Ne-am smiorcait eu şi Chris, apoi ne-am salutat şi am plecat pe hol, îndreptându-ne fiecare spre cursul sau. Eu aveam istorie cu Zac, şi roşia noastra vorbareata, Candice. Tot numai de ea am parte până la urma.

În timp ce ne lasam amandoua conduse de Zac spre sala de curs am auzit nişte râsete zgomotoase în spatele nostru. Mi-am întors privirea şi ¡-am văzut. Celebra gaşca a scolii, intrând pe usa liceului, extrem de veseli şi degajaţi. Toată atenţia a fost îndreptata spre ei în timp ce defilau pe holurile liceului precum nişte superstaruri la o şedinţa de autografe pentru fani, nicidecum nişte simpli elevi într-o şcoala. Dar am simţit cum toată deprimarea din lume cade pe mine când am realizat că el nu era cu ei. De fapt, lipseau mai mulţi, dacă ii analizam bine pe fiecare, erau doar doua-trei chipuri din cele de ieri, restul erau alte persoane. Cate vedete are şcoala asta?

La ora eram total aeriana, nu am acordat deloc atentie vorbelor profesorului desi la un moment dat m-a întrebat ceva, dupa ce ne-a pus pe mine sî Candice să ne prezentam. Sî pentru prima data am fost fericita că celeilalte noi studente ii place atât să palavrageasca, lasand-o pe ea să vorbeasca mai mult, în locul meu.

Eu m-am aşezat într-o banca din fundul clasei, lângă fereastra. Fiind bucuroasa că erau banei de o singura persoana şi nu trebuie să mă mai prezint nimănui. Acum voiam doar să mă înec în deprimare mea. Starea de ameţeala revenise, deci efectul pastilei trecuse. Într-un fel eram fericita că el nu venise, îmi ajungeau
problemele pe care le aveam deja. Zac era lângă mine pe rândul celalalt, iar Candice era cu doua banei în fata

Desenam absenta pe caiet, în timp ce Zac tot încerca să imî atraga atenţia dar eu nu ¡1 bagam în seama. Am simţit o mica lovitura în frunte, desconcentrandu-mă din desenul meu, acum am realizat că desenasem doua aripi negre de înger care semanau cu cele din tatuajul meu... sau maşina lui.

Lângă caiet am observat o micuţa hartiuta motolita şi am ridicat capul imediat, vazund-o pe Candice zâmbind, semn că ea o aruncase. Îmi facu semn să o citesc repede şi incruntandu-mă am desfăcut micuţa bucata de hârtie citind cele câteva cuvinte din interiorul ei: "Uita-te pe fereastra I :D :X"

Am ridicat nedumerita capul, privind din instinct pe fereasta de lângă mine şi am simţit cum aerul mi se opreşte imediat în gat. Una cate una, apareau maşinile pe care le văzusem ieri, parcand în fata liceului şi din ele coborând celebrităţile pe care le ştiam. Fara să îmi dau seama, am inghitit în sec când am văzut maşina neagra parcand ultima. Nu vedeam prea bine de la etajul unu, dar sigur nu mai era la fel de strălucitoare că ieri, acum părea plină de praf, şi chiar lovita în partea stanga a barei de jos. Oare participase ieri la vreo cursa?

Am aşteptat până când portiera pasagerului s-a deschis, şi l-am văzut pe el coborând. Am început să respir mai greu, dandu-mî palme în mintea mea pentru că iar simţeam electricitatea aia tampita. Nu sunt sigura dar părea că poarta aceleaşi haine de ieri. Tricoul negru, strâns pe corpul masiv, şi blugi negri care ii făceau picioarele să arate precum cele ale unei statui sculptate. Sub soarele arzator adia totuşi un vant lin, care ii învolbura buclele negre pe fata, indepartndu-le apoi repede cu mână lui mare. I-am observat câteva trasaturi din expresie, în timp

ce mergea hotarat, spre intrarea în liceu; părea suparat, Amber era în urma lui dar nu reuşea să tina pasul cu piciorele lui lungi. Parul sau părea ravasit şi nearanjat, nu mai era cum ii văzusem ieri... nu arata bine deloc. Îmi aducea aminte de mine atunci când exageram cu drogurile şi uitam că organismul meu are nevoie de somn. Dar aşa ravasit cum era, tot năucitor arata, şi fiecare nerv din trupul meu a început din nou să vibreze la vederea lui, asta până când a intrat în liceu, ieşind din raza mea vizuala.

Am respirat adanc şi mi-am întors privirea în caietul meu. Simţeam o senzaţie de fierbinţeala pe pielea mea şi mi-am trecut agitata mână prin par încercând să elimin imaginile pe care tocmai le văzusem. Era doar un baiat, un baiat că oricare altul.

Am ieşit val vârtej din clasa, la prima vedere orcine ar fi crezut că fug să ii vad pe el, eu de fapt fugeam de gura lui Candice care nu îmi dadea pace deloc, continuând să îmi puna întrebări cu ce aveam de gând să fac acum.

- Nimic, Candice! l-am răspuns nervoasă pentru a mia oara. A venit la şcoala, vrei să ii dau o diploma pentru asta?

-Nu, dar mă gandeam...

-Las-o balta, l-am închis gura nervoasă începând să merg mai repede printre sutele de studentî de pe hol, şi lasand-o în urma.

- Hei, blondîno! Mi-am auzit numele strigat de o voce necunoscuta sî m-am întors instinctiv spre sursa sunetului. Atunci am văzut un baiat şaten, ¡nalt care îmi părea cunoscut. Sunt sigura că era din gaşca vedetelor dar nu sunt sigura dacă dintre cei de azi-dimineata, sau cei care au venit mai târziu cu Harry.

- De ce esti aşa grăbită? Şatenul s-a apropiat de mine cu un zâmbet vizibil incantat. Era mai ¡nalt decât mine, dar nu şi decât Zac, care nu stiu unde Dumnezeu dispăruse.

- Sti, e pacat să am o colega noua aşa de frumoasă şi să nu stiu cum o cheama. Când a ajuns în sfarsit lângă mine, am observat semnele violente care ii acopereau fata, alaturi de mici zgârieturi şi o umflătură mare deasupra sprancenei. încercase să acopere tot cu machiaj, dar nu făcuse decât să le accentueze şi mai tare.

-0 să îmi spui şi mie cum te cheama? Sunt curios din fire. Continua, privindu-mă cu un aer obraznic şi superior care ajuta la creşterea stării mele de nervozitate.

-Tot curiozitatea ţi-a adus şi machiajul asta? l-am replicat cu un rânjet malefic scotandu-i zâmbetul tâmpit de pe fata. Dacă vrei îţi dau numărul unui estetician bun, cred că ai mai mare nevoie de ala decât de numele meu. M-am întors ingamfata sî am încercat să plec de lângă el până nu se ajungea la mai multe.

-la stai tu aşa! Marai nervos sî mă prinse de încheietra pentru a mă întoarce repede cu fata spre el.

-Joshua, e aici! A aparut altul de nicăieri, aproape soptindu-i speriat la ureche. Şatenul întoarse puţin capul spre el, dar nu de tot, privind nervos în jos. Am încercat să mă trag din stransoarea lui dar nu avea de gând să îmi dea drumul.

-Nu-mi pasa, o iau cu mine. Marai şatenul, parcă concepand un plan în minte.

- Da-mi drumul. M-am agitat nervoasă, nu părea că mă aude, stragandu-mă din ce în ce mai tare de mână.

- Joshua, nu fi prost. E clar că a venit doar pentru ea, e extenuat dupa cursa, dar ştii că asta ii transforma într-un sac de nervi. Nu-l provoca acum. încerca celalalt să ii convingă. Am privit spre şatenul care mă strangea de încheietura, în capul meu se făceau mai multe legaturi privind vorbele lor dar nu ajungeam la ceva concret. Avea ochii de un caprui-inchis, asemanator cu ai mei, un ten alb care scotea mai mult în evidenta vanataile ce ii prazdau fata. Putea fi chiar frumos dacă nu era o jigodie care mă scotea din pepeni deja.

- Katherine! Strigatul lui Kristen i-a atras atenţia, prilej pentru mine să mă da un pas înapoi şi să îmi ridic piciorul rapid, indoind genuchiul chiar în punctul lui sensibil. Imediat mi-a eliberat mâinile, scoţând un icnet de durere şi aplecandu- se în fata, avand mâinile pe zona ranița. A zâmbit mandra când l-am văzut vaicarindu-se de durere şi chinuidu-se să ramna pe picioare.

-Tu... A marait nervos şi roşu la fata, îndreptându-şi spatele mai repede decât aş fi crezut şi apropiindu-se din nou de mine cu o privire criminala. M-am speriat când ¡-am văzut ochii fiorosi fiind hotarat să mă loveasca.

Dar înainte să apuce macar să mă atinga, l-am văzut însfacat la propriu din fata mea, şi tras în spate. Cineva ii prinsese de guler şi ii trăsese că pe o carpa. Am încremenit când am văzut buclele negre care şi-au făcut apariţia din spatele lui. Harry l-a tras cu fata spre el, privindu-l cu ochii demonici, respiraţia ii ieşea cu un tremurat de furie din gat, făcându-i pieptul enorm să urce şi să coboare rapid de furie.

-Ti-am. Spus. Să. Nu. 0. Atingi. Marai la propriu, rostind rar şi raspicat fiecare cuvânt, într-un val de furie. Era pentru prima data când ii aud vocea. Era groasa, răguşită dar într-un fel moale şi uşoară. Nu îmi puteam da seama prea bine deoarce acum mai mult maraise decât să vorbeasca, dar chiar şi aşa, mi-a făcut tot corpul să ia foc într-o fracţiune de secunda.

l-am simţit pe prieteni mei aparand lângă mine, şi ai lui erau acum în jurul nostru, de fapt, probabil toată şcoala ne privea dar eu nu îmi puteam lua ochii de la el că să verific. Joshua ii privea terfiat, acum am observat cât de ¡nalt era Harry, coborandu-şi capul pentru a-l privi pe şatenul inspaimantat a cărui fata era la baza gatului lui.

-Nu aici, Harry. Blondul ţepos de ieri îşi facu uşor loc lângă ei, vorbindu-i calm lui Harry, care fierbea la propriu de furie, l-am obervat o vena de pe gat pulsând puternic, devenind din ce în ce mai proeminenta prin pielea să alba. Şi-a întors încet privirea spre mine, sî atunci am simţit la propriu cum ¡-au foc când am făcut contactul cu ochii sai de jad. Pareau doua smaralde scaldate în luminile paradisului, furia de care erau brazdati mă ducea cu gândul la un demon al Raiului. Tremura puternic dar încerca să îşi controleze expresia furioasa în timp ce mă privea fix în ochi. Mi se inmuiasera picioarele. Nu am putut să nu observ cearcanele negre de sub ochii sai, şi venisoarele roşiatice care ii patau albul ochilor.

Cu toate astea frumustea lui era încă ireala, privirea să era din ce în ce mai intensa iar acea electrcitate ciudata şi atât de frecventa în ultima vreme, şi-a făcut din nou apariţia. Eu eram paralizata, nu stiu ce schiţa fata mea acum dar nu îmi puteam mişca un muşchi, abia dacă îmi aminteam cum se respira.

Furia de pe chipul sau a dispărut lasand loc unei expresii serioase. Într-o secunda s-a întors spre Joshua, infasurandu-sî mai bine palma mare în jurul cefei acestuia şi începând să ii traga pe hol că pe un animal în lesa. Joshua mergea împleticit şi aplecat, sub stransoarea lui Harry, încercând să tina pasul cu el. Am privit cu respiraţia taiata cum ii trage afara, insotit de cativa baieti, până au dispărut din raza mea vizuala.

- Gata! Show-ul s-a terminat, înapoi la orele voastre. Vorbi tare blondul care îi era prieten lui Harry, chiar înainte că restul scolii să ii urmeze afara pentru a vedea bataia ce avea să urmeze. Restul gastii lui au plecat dupa ei, iar eu am ramas încă paralizata, nu înţelegeam de ce făcuse asta. De ce era atât de nervos pe faptul că o straîna este atacata de un baiat? Sî cuvintele lui " Să nu o atingi"... asta însemna că el sî şatenul mai avusesera o discuţie pe tema asta, poate chiar Harry fusese cel care îi făcuse vanataile prima data. Nu... toate astea nu au nîciun sens, nu mă cunoastea sî ieri tocmai ¡1 jignisem de vreo doua ori, de unde atâta obsesie protectiva pentru mine?

5. Protectorul

Am intrat ametita la ora de franceza, toată şcoala se holba la mine şi starea mea de nervozitate se combina cu cea de le leşin, deci nimic bun nu avea să iasa. Nu am fost afara să ii vad, dar îţi puteai da seama destul de uşor din sutele de bârfe de pe hol că Harry ii bătuse rău pe acel baiat, Joshua. Nu i-am mai văzut pe niciunul pe parcursul pauzei, dar din cate se pare Joshua avea nevoie de o vizita la urgente iar Harry a ajuns în biroul directorului.

În mine se dadea o bătălie acum, o parte ii era recunoscătoare lui Harry, pentru că, până la urma mă salvase de obsedatul ala şi îmi părea rău că putea avea probleme acum din cauza mea, iar o alta parte, ramanea orgolioasa şi afirma că merita asta, până la urma sigur tot din cauza lui ajunsesem aici.

Am izbit cartea de banca înainte să mă asez, bufnind nervoasă, prea multe contradicţii pentru o zi.

- Domnişoara Wrise, va puteti ridica va rog?! Am auzit vocea profesoarei şi am ridicat capul automat.

M-am ridicat sceptica, bineînţeles captand atenţia întregii clase, acum eram singura, niciunul dintre
prieteni mei nu era cu mine la cursul asta. Şi nu ştiam dacă asta e bine sau rău, şi ei pareau destul de bulversaţi dupa incidentul de mai devreme.

- Poti te rog să te prezinţi în fata colegilor? Zise aceasta zambitoare, asezand un teanc de dosare pe catedra. Cu totii am vrea să te cunoaştem mai bine.

Am expirat nervoasă, începând să merg printre rânduri pentru a ajunge în fata, cel puţin aveam noroc că apucasem din nou o banca goala în fundul clasei.

Profesoara îmi zâmbi mai larg înainte să mă întorc cu fata spre clasa, părea proaspat ieşita de pe băncile facultatîi, cu o tunsoare bob de un roşcat aprins şi ochelari pe nas, de firma, care pareau mai degraba un accesoriu decât o necesitate, privind restul tinutei sale extravagante.

- Pai, numele meu este Katherine Wrise, probabil toată lumea stie asta deja, - am adaugat mai uşor din cauza felului în care tot liceul mă privea dupa ce "demonul" îmi luase apararea - M-am mutat din New York, şi restul nu mai conteaza. Am vorbit rapid şi puţin respingător, starea mea de nervozitate nu voia să coboare sub nicio forma, colegii mei mă priveau că pe o ciudăţenie tupeista.

- OK! Ahm, şi ai putea să îmi spui cum te descurci cu franceza? Continua profesoara încercând să mă faca să vorbesc doar cu ea, desî părea deja puţin speriata de comportamentul meu rebel.

- Ei bine...

Dar nu am apucat să răspund pentru că am fost întrerupta de usa care s-a deschis în spatele meu, m-am întors înstictîv şi l-am văzut.

Harry intra rapid în clasa, dandu-şi deoparte buclele de pe frunte chiar înainte s-o inchîda usa în urma
lui.

- Îmi pare rău pentru întârziere, domnişoara Mîller, am avut ceva de rezolvat cu doamna director.

Vorbi cu o voce catifelata şi un mic zâmbet seducător în coltul buzelor, complet diferit de tonul pe care l-a folosit mai devreme. Se pare că nu doar eu uitasem să respir, profesoara începu să se bâlbâie când vru să îi răspundă.

- E în regula, Harry, nici nu am început, poti merge la locul tau.

Biata de ea, sigur avea nevoie de hiperentilatie acum, şi eu la fel.

Harry ii zâmbi scurt, ochii parcă stralucindu-i şi arzandu-ne pe amandoua, apoi îşi îndrepta atenţia spre mine, afîsand un zâmbet mai mic dar mai obraznic în timp ce a trecut prin fata mea pentru a se aşeza la locul sau, care era fix în fundul clasei, lângă mine.

Am expirat nervoasă când mi-am dat seama că o să trebuiasca să ii suport privirea insistenta o ora întreaga.

S-a aşezat lejer în banca să, corpul sau masiv încapand cu greu pe scaunul micuţ. Nu arata deloc că un elev, continuând să mă fixeze cu privirea, lasandu-se pe spate şi parcă analizandu-mi fiecare unghi al corpului.

Mi-am întors atenţia spre profesoara, încercând să nu ii mai acord atentie, dacă mă aratam enervata de reacţiile lui, ii incantam şi mai tare.

- Deci, domnisoata Wrise... Continua profesoara, revenind la întrebarea de mai devreme, am observat cum zâmbetul lui Harry dispare brusc, o mica încruntătură făcându-şi loc pe fruntea să. Probabil realizase că mă cheama la fel că pe iubita să, da, acum suntem doi socati.
- Mă descurc destul de bine. Am răspuns repede, încercând să îmi aduc aminte ce note aveam înainte la franceza, când practic invatam destul de bine, dar s-au intamplat multe de atunci, şi s-au schimbat şi mai multe.
- Très bien! Mă bucur să aud asta, inseamna că ne vom înţelege foarte bine.

Am aprobat din cap, foratandu-mi un zâmbet scurt.

- Poti să mergi la locul tau.

Zise asezandu-se şi ea la catedra, am strâns scurt din ochi înainte să mă îndrept spre locul meu, nu îmi pasa de nîcio privire atintîta spre mine, cea a lui Harry era cea care mă *fierbea.* Acum nu mai era aşa obraznic, mă privea într-un fel cercetător, probabil încerca să îşi dea seama de ce mă cheama aşa.

M-am aşezat la locul meu simtindu-i privirea arzatoare peste întregul meu trupul meu, de parcă nu ştia unde să se uita mai întait.

Eram în ultima banca din mijloc în timp ce el o avea pe cea de lângă fereastra. Era aşezat lejer în scaun, fiind aplecat pe spate în jos, lucru care ii făcea picioarele uriaşe să nu aiba loc sub banca.

Mi-am îndreptat atenţia spre caietul meu, continuandu-mi desenul de ora trecuta şi încercând să nu ii bag în seama, dar era imposibil. Nu avea de gând să îşi ia privirea de pe mine iar eu fierbeam la propriu de furie, poate aş fi tipat la el dacă nu aveam durerea asta groaznica de cap, simţind cum se învârteşte clasa cu mine.

- Domnişoara Wrise?!

Am ridicat speriata privirea, profesoara se uita la mine parcă aşteptând ceva, probabil să dau un răspuns la o întrebare pe care nici macar nu o auzisem.

-Ahmm... Mi-am muscat buza neajutorata, habar nu aveam ce să zic.

- Avoir! A răspuns Harry rapid, avand privirea serioasă spre profesoara. L-am privit surprinsa cu ochii
- Corect, Harry. Il aproba profesoara cu un zâmbet pe fata.

El nu schiţa nimic, în schimb îşi întoarse din nou privirea spre mine privindu-mă superior, dacă voia să ii mulţumesc, mai avea de aşteptat. Deşteptul ce e.

Mi-am întors atenţia spre desenul meu, bolborosind cuvinte de duh în mintea mea, apoi l-am observat că se abţinea să nu rada.

Mi-am întors privirea nervoasă spre el, şi atunci am realizat că mă încruntasem precum un copil mic până acum, care mazgaleste suparat pe caiet că mama nu i-a dat inghetata. M-am oprit şi mi-am muscat buza ofticata, lucru care l-a făcut să înghită în sec. Pot jura că ¡-am văzut nodul din gat coborând rapid şi mă tenta să îmi musc buza din nou să vad dacă va avea aceeaşi reacţie, dar m-am abtinut. Nu vreau să il intarat şi mai tare.

L-am observat mai cu atentie, nu părea deloc afectat de aşa-zisa bataie pe care o purtase mai devreme, semn că doar Joshua o încasase, din nou. Hainele pareau murdare pe el, prăfuite, iar tricoul avea urme albe de transpiraţie. Parul încerca să ii aranjeze, trecandu-sî deseori mână

prin el, dar tot ravasit ramanea, sî cu toate astea este aproape interzis că o persoana neangrijîta să arate atât de bine. Oare ce făcuse noaptea trecuta? Se vedea pe fata lui că este obosit, avea ochii rosi, inchizandu-i din când în când şi respirând adanc parcă încercând să nu cada jos. Nu părea genul de baiat care să fie afectat de o amarata de absenta, ce cauta el la şcoala acum? Când clar avea nevoie de un somn bun.

Soneria s-a auzit că o piatra luata de pe inima, privirea ii devenise din perversa din ce în ce mai serioasă şi cercetătoare, parcă deslusind tainele Universului scrise pe corpul meu. Se încrunta de multe ori sî îşi întorcea capul în alta direcţie, muscandu-şi buza nervos, ceva îmi spunea că nu eram singura enervata de comportamentul lui. Se pare că şi pe el ii enerva, pentru că nu putea rezista şi de fiecare data îşi întorcea privirea înapoi, arzandu-mă la propriu cu ochii lui de jad care deveneau din ce în ce mai intunecati.

Am ieşit prima din clasa, fara să il mai privesc şi am fost surprinsa să îmi găsesc prietenii la usa.

- Hey, Kath! Mă saluta Zac sarutandu-mă prieteneşte pe frunte. M-a surprins gestul lui, dar părea mai degraba unul frăţesc, că un fel de consolare pentru toate prin cate trecusem astăzi, aşa că i-am zâmbit cald că răspuns.

înainte să spun ceva, am observat expresiile serioase ale tuturor, chiar speriate, privind în spatele meu. Încă eram în pragul uşii şi mi-am întors privirea, doar pentru a-l vedea pe Harry în fundul clasei, fierbând de nervi şi cu o expresie criminala spre Zac. Pentru a doua oara pe ziua de azi, mă speria, tipul asta era chiar periculos şi îşi pierdea calmul extrem de uşor. Totuşi care era problema lui că prietenul meu mă saruta pe frunte? Cu el nu vorbisem în viaţa mea, mă enerva impresia lui, că mă deţine.

Brusc, un plan diabolic s-a născocit în capul meu. M-am întors spre Zac afinsand cel mai dulce zâmbet pe care ii puteam scoate, şi m-am ridicat puţin pe vârfuri, sarutandu-l uşor pe obraz.

- Mersi că m-ai adus azi. Am spus pentru a gasi un motiv să ii sărut şi Harry să nu creada că o fac pentru a-l face gelos, ceea ce era adevarat. Nu era un motiv prea plauzibil dar mi-a fost de ajuns.

Am observat privirea nedumerita a lui Zac, apoi spaima ce i-a traversat chipul când s-a uitat rapid spre Harry, eu m-am abtinut să mă întorc spre el, ştiam că *fierbe*. Îi simţeam respiraţia nebuna ieşind de furie şi pieptul masiv umflandu-se şi incordadandu-se de nervi.

Zac s-a dat un pas înapoi, iar eu m-am speriat crezând că vine la noi, însă chiar înainte să mă întorc spre el, l-am simţit trecând că vântul pe lângă mine, ieşind afara din clasa. Era un pachet de nervi, făcea pasi mari pe holul aglomerat, lucru care ii permitea să dispara în mulţime imediat. Spatele sau era încordat şi nu m-am putut abţine să nu izbugnesc în ras. Unu la unu. El m-a fiert o ora întreaga cu privirea aia enervanta, acum venise rândul meu. Jocul nostru avansa.

- Kath, te joci cu focul! Mă mustra Kris suparata, dar cu o tenta de amuzament.
- Şi mă pricep! Am spus afisand un zâmbet diabolic.
- Denise Lever, Jessica Teen şi Katherine Wrise, sunt rugate să se prezinte în biroul directorului.

Am auzit o voce în difuzoarele scolii, spunând numele meu şi al altor doua străine.

- Tocmai a zis de tine? întreba Chris verificând dacă auzise bine.

-Da! Am răspuns nedumerita.

- Ce ai făcut?
- Nu am făcut nimic. M-am aparat suparata.
- Vrei să te însoţim noi? Se ofer Kris puţin speriata.
- Nu, e OK! Voi mergeţi să luaţi prânzul, o să vin şi eu imediat dupa aceea.

- Esti sigura? Nici macar nu ştii unde este biroul directoarei. încerca Kris să mă convingă.

- Pai, puteti să îmi spuneţi voi şi o să mă descurc şi singura.

M-am incapatanat şi în cele din urma, dupa indicaţiile lor mă îndreptam spre biroul directoarei de la etajul 2. Nu îmi puteam da seama ce vrea de la mine. Eram practic de doua zile aici, nici macar eu nu avusesem timp să cauzez probleme într-un timp atât de scurt. Brusc, mi-am amintit de incidentul de azi-dimineata, dar nu puteam fi invinovatita eu pentru asta. Până la urma eram victima, nu era vina mea că Harry ii bătuse pe tipul ala, şi chiar şi aşa, o meritase. Bineînţeles, mai era sî chiulul de ieri, dar tot bataîa de azi dimineaţa ramanea ipoteza numărul unu.

Am ajuns în capatul holului gol, toti elevi erau în cantina servind prânzul, doar eu mă îndreptam spre o viitoare, posibila pedeapsa.

În fata unei usi imense şi negre se mai aflau doua fete, probabil celelalte doua chemate. Nu am apucat să schimbam o vorba deaorece o femeie a ieşit imediat, invitandu-ne înăuntru.

Secretara ne-a condus în fata biroul imens al directoarei, care ne privea cu un fals aer preietenos. Părea de vreo 40 de ani, cu o silueta medie, par de un roscat-inchis, coafat elegant într-o tunsoare scurta.

- Buna, fetelor, luaţi loc. Ne sugera aceasta, indicând spre cele 3 scaune din fata biroului.

Ne-am aşezat, toate avand cele mai nedumerite expresii afişate pe fata. Nu le cunoşteam pe fetele astea, erau amandoua şatene, destul de drăguţe şi de inaltimea mea. Dacă chemarea mea aici avea legătură cu incidentul de azi-dimineata, ele ce cautau aici?

- Fetelor, nu vreau să va speriaţi, nu v-am chemat aici din cauza vreunei probleme, dimpotrivă. Vorbi aceasta calm, afisand nişte gropite adanci în obraji. Ne-am calamat toate când am auzit că nu urma să intram în bucluc.

- V-am chemat aici deoarece aş vrea că voi să intrati în echipa de majorete a liceului nostru. Ochii mi s-au mărit instantaneu.

- V-am studiat doaserele fiecareia şi se pare că toate aveţi experienţa în dans. Anul acesta au ramans câteva locuri libere în echipa, datorita fetelor care au absolvit, locuri care o să fie ocupate de voi.

- Serios?! 0 să intram în echipa majoretelor? Aclama una dintre fete entuziasmata, cealalta avea aceeaşi expresie, doar eu fierbeam de nervi. Majoreta? Mai bine spal zilnic geamurile din tot liceul.

- Doamna directoare, nu cred că este o idée prea buna pentru mine. Am renuntat la dans acum mult timp şi nu cred că sunt persoana potrivita pentru aşa ceva. Am încercat să mă scuz cât de calm am putut.

- Nu-tî face griji, Katherine, stiu că este puţin mai greu pentru tine deoarece esti noua aici, dar crede-mă, asta te va ajuta să te integrezi mult mai bine. Îşi sutinea ideea cu un zâmbet larg, voiam să lovesc cu pumnul în

- Doamna, va rog, alege-ţi pe altcineva, nu vreau să fiu majoreta. Mi-am sustinut hotărâtă punctul de vedere.

Brusc, expresia directoarei s-a schimbat, devenind una autoritara.

- Asculta, domnişoara Wrise. Îmi pronunţa numele cu un accent ascuţit. Te-am studiat destul de bine şi cunosc comportamentul tau din ultima vreme. Ai fost o eleva buna dar se pare că nu mai ai de gând să menţii acest statut. Profesorii tai de astăzi mi-au confirmat asta, semn că ai fost total neatenta la orele lor. Aşa că, vezi tu... îşi sprijini coatele pe birou, aplecandu-se spre mine - nu îmi aleg elevii responsabili cu anumite activitati la nimereala, o fac pentru că nu vreau că liceul meu să aiba studenti care nu promoveaza. înscrierea la orice activitate extracuriculara

îţi garanteaza media 5 la orice materie şi dacă te chinui puţin, iei examenul iar noi nu o să ne mai întâlnim anul viitor.

- Nu ştiam că invartitul pe un stadion şi aclamatul cu pampoane au legătură cu ora de matematica sau engleza, l-am răspuns serioasă, accentuand clar faptul că ea făcea ceva incorect.

- Atunci când eu sunt cea care decide, au. A răspuns ferm. - Deci ce spui Katherine, te crezi în stare să absolvi liceul de una singura?

Mi-am muscat buza de jos nervoasă, adevarul e că acum nu mai aveam absolut nicio înclinaţie spre invatatura, îmi placea odată, dar acum eram complet paralela studiului. Ştiam să dansez şi mă îndoiesc că aerienele astea obsedate de oja sî filme siropoase pot executa miscarî dificile pentru mine, făcusem dans sportiv 5 ani. Dar era ruşinea, nu voiam să fiu vazuta noua pitipoanca cu fusta scurta şi creier la fel, a scolii.

-Te decizi azi? Mă mustra directoarea începând să bata cu degetele în biroul din lemn lucios.

- 0 să încerc, dar nu promit că o să raman de tot. Vreau să vad cum decurg lucrurile. Am spus cu jumatate de gura, regretând imediat că nu spusesem nu, direct.

- Foarte bine, să stiti că asta o să va scuteasca şi de foarte multe cursuri, aveţi antrenamete aproape zilnic şi stiu cât de mult va place voua să stati la ore. Starea ei se schimbase vizibil, devenind din nou zambitoare şi prietenoasa. - Primul antrenament ii aveţi astăzi dupa prânz, unde ve-ţi cunoaşte celelalte fete şi paşii principali din dans. De orice aveţi nevoie apelaţi la sefa echipei, Amber Wrise.

Dacă până acum nu îmi căzuse tavanul în cap, de data asta l-am simţit cu totul pe mine. Numele ala nenorocit, de ce tocmai blonda aia era sefa majoretelor? Dintre atâtea fete din liceul asta, dar era logic, cea mai mare pitipoanca e sefa.

Nici nu am realizat când am fost date afara din birou, voiam să mă întorc înapoi şi să refuz complet, aveam o presimţire sigura că eu şi blonda aceea nu ne vom înţelege.

Dar era prea târziu. Am coborât în cantina, lovind pereţii cu picioorul de vreo cinci ori în drumul meu. Îmi venea să urlu de nervi. Liceu nenorocit, oras nenorocit... arghhh! Mai bine eram pedepsita o luna aşa cum am crezut la incept din cauza lui Harry şi Joshua, dar nu avusese nicio legătură cu asta.

Am intrat în cantina şi toate privirile s-au întors, normal, spre mine. Am văzut undeva în spate, masa prietenilor mei, făcându-mi semn să vin la ei.

Am început să merg nervoasă prin sala aglomerata refuzând să îmi iau ceva de mancare, acum capul îmi exploda la propriu şi mă simţeam iarasi, foarte rău.

M-am frecat cu palma pe frunte câteva secunde în timp ce mergeam, închizând ochii, proasta idee deoarece imediat m-am ciocnit de cineva şi dupa un tipat ascuţit am auzit o bleoscaitura ciudata şi m-am simţit pieptul umezit de ceva fierbinte.

Am privit inspaimantat în fata şi am întâlnit expresia furioasa a lui Amber, era plină de paste pe maieul ei alb, pe fata, chiar şi în par. M-ar fi bufnit rasul dacă nu realizam că şi eu arat la fel.

-Tu... Bufni aceasta nervoasă respirând că un taur pe nas. Oarbo, nu te uiti pe unde mergi? Tipa cu o voce ascutita.

- Scuze, nu am fost invatata să acord prioritate paraşutelor, şi considera că ţi-am făcut o favoare, astea ţi se puneau direct pe fund şi stricai unghiul piramidei. Am ironizat-o amuzata, făcând referire la faptul că ea era majoreta, în cantina s-au auzit imediat hohote de ras. Nu îmi pasa că şi eu eram plină de roseala, nu pierd ocazia asta să rad de ea.

Se înroşea la fata, şi asta nu se datora tomatelor din paste.

- Cum îndrăznești? Tuna nervoasă, gesticulând din mâini precum o regina a dramei. Câteva fete erau în jurul ei, probabil cățeluşele ei ascultatore.

- Cum îndrăznesc? Am moştenit tupeul de la tata, da vina pe el. Am spus cât de serioasă am putut, ridicând din umeri într-un fel comic. Am observat undeva în spate, o privire care mă analiza, cu o expresie uşor amuzata, Harry se uita cu un aer seducător la mine, complet nepăsător de faptul că ii transformasem iubita într-un bufet umblător, plus că nici eu nu aratam mai bine.

- Ne vedem la antrenamet, emigrato. Scuipa printre dinți, trecând pe lângă mine. La dracu', deci ştia că am intrat în echipa, şi clar nu avea de gând să îmi faca viața uşoară.

Am ramas maraind în mijlocul cantinei cu spaghetele în cap, până când Kristen şi Candice au venit amuzate la mine, tragandu-mă cu ele în baie unde am curatat ce am putut din sosul de roşii. Dar tricoul meu nu va mai putea fi purtat din nou. Noroc că la antrenamet primeam şi echipament deci m-am putut schimba în maioul galben şi pantalonii scurți de un albastru-inchis, cu emblema scolii. Era destul de bine dotat liceul asta.

Prieteni mei m-au insotit pe teren, era frumos afara deci antrenamentul se va tine pe iarba verde. Prilej numai bun pentru tot restul scolii să se adune pe rândurile de banei din tribune şi să admire păpuşile cu pampoane.

Se pare că şi echipa de fotbal a liceului se antrena deci nu va fi toată atenția atintita asupra noastra.

Le-am văzut pe celelalte fete adunate pe marginea terenului în frunte cu Amber care imediat ce m-a observat mi-a aruncat o privire criminala. Chiar nu aveam chef de asta acum, mă simțeam în continuare rău şi faptul că nu mancasem nimic azi nu mă ajuta deloc. Starea mea se inrautatea din ce în ce mai tare.

M-am apropiat de ele în timp ce prieteni mei se aşezau pe cel de-al doilea rand de banei. Primul era ocupat de *vedetele scolii* în frunte cu Harry care şi-a fixat ochii pe mine imediat cum m-a văzut. Şi el părea din ce în ce mai obosit, chiar nu înțeleg de ce se incapatana să ramana la şcoala. Apoi am simțit un fior rece, când l-am văzut pe Joshua pe cel de-al treilea rand, fata lui era desfigurata, era plin de bandaje, dar mai ales de ura. Mă privea atât de diavolesc, parcă imaginandu-şi cum mă omoara chiar în acest moment. Harry mi-a observat atenția acordata persoanei de deasupra să, incruntandu-şi sprâncenele. A întors capul rapid sî imediat ce l-a văzut pe Joshua chipul sau s-a transformat într-o masca de furie. Ceva îmi spunea că ştia că Joshua e aici, poate de asta şi Harry venise. Ce e cu atâta protectie asupra mea? Chiar nu puteam să înțeleg asta, ii plătise tata pe ascuns să aiba grija de mine la şcoala sau ce? În momentul asta orice tâmpenie părea posibila.

Cert este că Joshua şi-a luat imediat privirea de pe mine, prefacandu-se că vorbeşte cu o fata de lângă el. Harry s-a întors spre mine cu o expresie serioasă care ascundea epuizare. Doar nu stătea la şcoala să mă protejeze pe mine? Era ceva ciudat la mijloc.

Amber ne-a aliniat pe toate, începând să ne vorbeasca despre noul dans pe care avea de gând să ii facem, eu nu o ascultam cu adevarat, de fapt, mă chinuiam să raman pe picioare, privirea mi se incetosa din ce în ce mai tare şi eram deja în pragul leşinului.

- Katherine, tu o să fii în varf. Am auzit că prin ceata vocea duşmănoasă a lui Amber. Avea un zâmbet malefic pe fata care prevestea faptul că îşi făcuse bine planul privind chinuirea mea.

- Ce?! Am întrebat nervoasă, de fapt, nici nu ştiam la ce se refera, nu fusesem atenta la ce vorbise până acum dar sigur nu era de bine.

- Tu o să fii în vârful piramidei, să vedem cât de bine o să arate unghiul tau. Îmi explica cu un rânjet de pisica. Am încercat să o privesc mai bine, avea ochii de un albastru strălucitor şi ori eram prea ametita, dar parcă ii cunoşteam. Parul ei blond era strâns într-o coada

la ceafa şi purta acelaşi echipament că şi mine. Arata bine dar era puţin mai scunda decât mine, şi avea o piele o piele alba asemanatoare cu a mea. Pentru prima data ¡-am observat tatuajul de pe gat, era un S negru, pictat în stanga, pe linia pulusului, avand parcă o forma de zgarietura în piele. Brusc, în minte, mi-au năvălit nişte amintiri ale anumitor discuţii, dar nu puteam face o legătură clara, însă pot jura că prietena mea, Kristen pomenise ceva de un tatuaj.

- Haideţi, fiecare la locul ei. Le ordona cu autoritate batand din palme, doar nu avea impresia că mă voi urca pe un morman uman când eu nu mă puteam tine nici pe picioare.

Restul scolii era prezent, era încă pauza. Fotbalişti şi-au îndreptat şi ei atenţia spre noi şi l-am observat pe Zac făcându-mî cu mână, tinand mingea alba în cealalta. Nici nu observasem că el nu venise cu noi, deci aveam dreptate că face parte din echipa de sport a scolii.

l-am zâmbit amar, parcă rugandu-l să mă ia de aici. Oricine să faca asta. Fara să vreau mi-am îndreptat atenţia spre Harry care mă privea serios şi puţin îngrijorat, poate observase că nu mă simt bine. Oare făcea şi el parte din vreo echipa de sport? Arata mai bine decât oricare din fotbalişti de pe teren şi nu cred că era genul care să îşi faca temele, chiar dacă păruse destul de istet la ora de franceza. Desi, sincer nu ii vad alergand dupa o minge timp de doua ore alaturi de a Îţi baieti care clar nu făceau parte din anturajul lui.

- Urca, Katherine! Îmi ordona Amber autoriatara. Sau nu esti în stare? Continua cu un zâmbet diabolic.

Am scrâşnit nervoasă din dinţi, şi fara să îmi dau seama ce fac, m-am îndreptat spre aşa-zisa piramida, şi
am început să mă urc, ajutandu-mă de mâini şi de genunchi pentru a ajunge sus, calcandu-le pe fetele de la baza pe spate şi uneori pe cap, noroc că mă ajutau şi ele şi astfel datorita ambiţiei şi orgoliului meu fara limite m-am trezit la 3 metri inaltime, stand pe spatele celor doua fete de la mijlocul piramidei, care tremurau deja din cauza greutati şi clar nu mai rezistau mult.

- Asta numeşti tu unghi drept? Araţi că o baba cocosata. Tipa Amber de jos, la mine, şi am realizat că stateam aplecata în fata, am început să marai sî mi-am îndretat spatele complet respirând din ce în ce mai repede. Norocul meu că aveam echilibru, dar îmi era frica de inaltimi, şi acum paream şi mai sus, uitandu-mă mai bine, habar nu aveam cu reusisem să mă urc aici.

- Arata-ţi oribil, stati drepte şi nu mai tremurati că piftiile. Tipa Amber la noi şi dacă avea ceva în mână i-aş fi dat cu el în cap, mă gândesc dacă îmi pot scoate tenisul din picior.

Am simţit cum încep uşor să mă dezechilibrez şi privirea mi se incetoaseaza din nou. Picioarele îmi devenea moi şi cautam ceva de care să mă tin, dar nu aveam de ce. Ultimul lucru pe care l-am văzut a fost privirea speriata a lui Harry, care era deja jumatate ridicat de pe banca, pregătit parcă să fuga spre noi.

Mi-am simţit picioarele cedând, şi am închis ochii când am simţit aerul rece trecând pe lângă mine, cazand în gol, tipetele altor persoane şi-au făcut loc în jurul meu, aşteptam terifiata lovitura puternica cu pamantul care avea să îmi striveasca corpul, dar nu a mai venit, în schimb am simţit doua menghine puternice care mă prind în ultima secunda, strangandu-se apoi mai tare în jurul meu. Am realizat că erau doua braţe, doua braţe extrem de mari şi dure, unul ocupandu-mi jumatatea spatelui, în timp ce altul era încolăcit în jurul coapselor din spate ale picioarelor mele. Mă ţineau lipita de un piept cald şi puternic în interiorul caruia pulsa rapid, o inima, transmitandu-mi vibraţii în tot corpul.

- Katherine! Am auzit că prin ceata o voce speriata, soptindu-mi numele în timp ce braţele mă aşezau uşor pe pamantul rece, sustinandu-mi în continuare capul la pieptul sau.

Am simţit doua degete reci indepartandu-mi şuviţele de par care îmi acopereau fata şi în cele din urma am reuşit să deschid ochii, simţind cum adevărata ameţeala mă cuprinde când m-am trezit în fata chipului lui Harry la cativa centimetri de al meu, ochii lui verzi pareau îngrijoraţi în timp ce îmi mangaia în continuare fruntea şi mă ţinea strâns la pieptul sau. l-am simţit

respiraţia lovind-mi chipul, se simţea rece şi plăcută, probabil din cauza peliculei de transpiraţie care aparuse pa fata mea, avea o aroma mentolata care mă ajuta uşor să îmi revin precum un mentosan atunci când ai nasul înfundat. Mă analiza atent, asîgurandu-se parcă că nu voi leşina din nou, îşi umezi buzele uscate, scotandu-şi puţin afara limba rozalie şi încercând să imî spună

- Esti bine?

6. Dependenta

Am început să clipesc des, sîmtindu-mî ochii usturând şi capul vajaînd. Am încercat să analizez ce tocmai se întamplase, mi-am întors privirea în jur, observând mai multe perechi de ochi care mă priveau îngrijoraţi. La nici doi metrii de mine se aflau restul fetelor care formasera piramida, acum se ridicau şi ele de jos, vaicarindu- se de durere şi masand anumite parti din corp care fuseseră probabil ranite, în urma căzăturii. Se pare că pe ele nu le prinsese nimeni. Speriata mi-am întors privirea spre Harry, care îmi ţinea încă talia stransa în braţele sale mari, avand o încruntătură cercetătoare în timp ce mă analiza cu ochii sai de jad care îşi pierdeau uşor nuanţa verzuie, transformandu-se într-un maroniu-intunecat, înconjurat de cearcane de un vanat din ce în ce mai adanc.

- Harry! Am simţit că o zgarietura în timpan, vocea ascutita şi plină de furie a lui Amber. Nu m-am întors spre ea, dar i-am simţit picioarele apropiindu-se de noi cu pasi apasati. Am continuat să ii privesc pe Harry, care nici nu părea că auzise strigatul lui Amber, privirea lui era în continuare serioasă şi atintita spre mine, sprâncenele sale unindu-se de parcă încerca să citeasca un scris minuscul pe fata mea. Asta m-ar fi enervat şi probabil m-aş fi ridicat deja din braţele lui dacă aş fi putut-o face. El mă salvase doar de la căzătură, nu şi din starea de leşin care continua să mi se extindă în tot corpul. Îmi simţeam capul greu şi ochii uscaţi şi intepatori, oasele pareau să îmi cantareasca o tona pe trup iar fiecare gura de aer mă ustura până în plamani. Dar trebuia să raman puternica, nu era nici momentul nici locul potrivit, să îmi pierd acum cunostinta.

- Harry, pleaca de lângă ea. Tuna Amber nervoasă, iar în secunda urmatoare am simţit doua mâini reci prinzandu-mi brutal braţul şi tragandu-mă în sus. M-am întors să vad expresia plină de ura a lui Amber nefiind capabila să mă apar. Aşteptam să mă tarasca de lângă iubitul ei până când am simţit eliberarea unuia dintre braţele lui Harry din jurul meu, prinzând brutal încheietura mâini lui Amber.

- Ajunge, Amber. A marait Harry printre dinţi, oferindu-i o privire nervoasă.

Amber a scrâşnit din dinţi într-o masca de furie dar şi de durere, am realizat cât de tare o strangea Harry de încheietura, palma lui mare părea o menghina în jurul încheieturii sale micute, pielea ei devenind din ce în ce mai pala, semn că ii oprea circulaţia. În cele din urma mi-a eliberat braţul şi am ramas stupefiata când am văzut urmele degetelor lui, imprimíate pe pielea ei într-o urma aproape vanata. Îşi duse rapid cealalta mână în jurul încheieturii, masand durerea provocata, şi prîvindu-l pe Harry cu o expresie nervoasă dar şi îndurerata. Îmi închipui cât de jenant şi dureros era că iubitul tau să o apere pe alta şi să prefere să te raneasca pe tine decât să plece de lângă ea. Încă odată, nu înţelegeam de ce Harry făcea toate astea. Prieteni mei s-au strâns în jurul meu, impingand-o pe Amber de lângă mine.

- Kath, esti bine? Vocea speriata a lui Kristen era acum lângă mine, se asezase pe iarba, în genunchi, lângă noi, mangainu-mi uşor braţul, în locul unde mă strânsese Amber. Am aprobat din cap semn că da, desi nu eram.

- Nu araţi deloc bine. Concluziona aceasta începând să mă priveasca analizator la fel cum făcea şi Harry. OK, ce era pe fata mea?

- Poate că ar trebui să o ducem la cabinetul medical. Vorbi Chris, apropiindu-se de mine.

- Nu, sunt bine. Am răspuns aproape şoptit, gatul mă ardea îngrozitor şi am simţit cum întreg corpul începe să îmi tremure. Cunoşteam senzaţiile astea. Am tras aerul printre dînti, speriata, în momentul când Harry m-a ridicat brusc de jos, incolacindu-şi mai bine braţele în jurul spatelui şi a coapselor mele. A început să mearga rapid pe marginea terenului, tinandu-mă în braţe că pe o mireasa. M-aş fi zbătut din braţele lui dar în momentul asta nu îmi puteam tine nici capul drept. Eram conştienta că toată lumea este în urma noastra, şi m-am panicat, când am realizat că doctorul şi-ar fi putut da seama din ce cauza mă sinteam rău. Nu voiam că toată şcoala să afle că sunt o drogata.

-N-nu! am încercat să mă opun, dar cuvintele mi-au ieşit precum mıorlăitul unei pisici raniţe. El nu m-a bagat în seama, continuând să mearga hotarat unde îşi propusese, l-am prins materialul tricoului negru, strangandu-l puternic în pumni. Respiraţia ii era apasata, pieptul sau miscandu-se rapid în urma ei. Nu îmi placea, dar braţele şi abdomenul sau erau atât de calde încât m-am apropiat mai mult de el, strangandu-i puternic tricoul. 0 senzaţie de gheata îmi traversa prin vene, în ciuda soarelui arzator de deasupra noastra. Mi- am lipit urechea de pieptul sau, ascultand inima care pompa puternic, într-un ritm alert sincronizat cu respiraţia lui. El nu mi-a respins nicio acţiune, chiar m-a strâns mai tare la pieptul sau, parcă conştientizând că îmi este frig.

- Hei, unde o duci? Ca o trezire din vis, am auzit vocea suparata a lui Zac în urma noastra. Am ridicat privirea şi am realizat stupefiata că eram în parcarea liceului. Ce cauta cabinetul asistentei aici? Harry l-a ignorat complet continuând să mearga hotarat, mi-am rotit capul în direcţia priviri lui şi i-am văzut maşina la cativa metri departare de noi. Am fost fericita realizand că nu mă ducea la cabinet, deci scapam de o problema, dar artunci, unde avea de gând să mă duca?

- Hei, te-am întrebat ceva. Am simţit că ameţesc când Harry s-a întors brusc, prins de umăr de către Zac.

- l-atî mână de pe mine. Maraî Harry oferindu-o privire diavoleasca pe sub ochi. Am tremurat simţind vibraţiile glasului sau traversand pe sub pielea mea.

- Te-am întrebat unde o duci? Isîsita Zac.

- Iar eu am spus să îţi iei mână de pe mine. Asta dacă vrei să mai ai vreodata cu ce să prinzi mingea. Vocea plină de furie a lui Harry a ieşit precum un marait din pieptul sau, făcându-mă să tremur odată cu el. Expresia furioasa a lui Zac s-a mai diminuat, nu mă îndoiesc că ii era teama de Harry, dar totuşi sî-a mentimut mână pe umărul lui.

- Joc fotbal, nu prind mingea cu mână. li răspunse acesta încercând să para cât mai dur, am realizat prezenta întregii scoli în jurul nostru, desi sunt sigura că pauza se terminase demult. Nu va mai dură mult până când unul dintre profesorii îşi va face apariţia, iar eu chiar nu aveam nevoie de şi mai multe probleme.

- Dar loveşti cu capul, şi îţi garantez că n-o să-l mai ai pe umeri dacă nu iei mână de pe mine în secunda asta. Mârâitul lui Harry se adancise, ieşind furios printre dinţii inclestati. I-am simţit respiraţia devenind mai rapida, în timp ce ii privea de sus pe Zac. Eram sigura că dacă nu avea braţele ocupate cu trupul meu, fiind constint că nu mă pot tine singura pe picioare - l-ar fi lovit pe amicul meu. Harry era mult mai ¡nalt şi masiv decât el. I-am simţit muşchi puternici ai braţelor, incordandu-se în jurul meu. Prietenii lui Zac veniseră şi ei alaturi de colegul lor, dar şi gaşca lui Harry i se alaturase. Nimic bun nu avea să iasa din asta.

- Pune-o jos! li ordona Zac şi fata lui Harry se distorsiona int-o expresie furioasa.

- Aş fi facut-o de mult dacă se putea tine pe picioare şi ţi-aş fi strambat figura aia pocită. Dar de ce nu încerci să o iei tu din braţele mele. Il stârni Harry furios.

- Incetati! am spus cât de autoritar am putut, desi mi-a ieşit doar un protest răguşit şi gâtuit. Zac e în regula, o să mă duca acasă, oricum nu suport doctorii. Am vorbit încercând să

maschez starea de greaţa care imî traversa stomacul, fiind conştienta că Harry nu avea de gând să mă duca acasă, dar orice era mai bine decât să merg la cabinet, cu toate persoanele curioase de prin jur. Zac a inghitit în sec, unindu-şi sprâncenele, nesigur pe vorbele mele. L-am implorat din privire şi în sfarsit şi-a luat mână de pe umărul lui Harry, departandu-se cativa pasi în spate. Expresia furioasa a baiatului care mă ţinea în braţe, nu s-a schimbat, sunt sigura că avea să se răzbune mai târziu pe Zac pentru chestia asta. S-a întors imediat, continuandu-şi drumul spre maşina să. Gaşca lui era acum în urma noastra, desi mă îndoiesc că şi Amber era printre ei.

-Jay, ajuta-mă, ia vorbit prietenului sau ţepos şi imediat acesta a trecut în fata noastra deschizând portiera neagra a maşinii lui Harry. Deveneam din ce în ce mai speriata, dar nu aveam nicio forţa să protestez.

- Harry, ce-ai de gând? Aproape i-a şoptit blondul, în momentul când Harry s-a aplecat cu mine în interiorul maşinii, am scos un icnet gând braţele sale calde m-au părăsit, plasandu-mă în scaunul rece. Nu pot să cred că îmi doream acea imbratisare înapoi. Şi-a mişcat rapid mâinile mari în jurul meu, prinzandu-mi centura de siguranţa în jurul abdomenului. Portiera să închis imediat în urma lui, cu un zgomot puternic şi automat, l-am privit pe cei doi prin geamul fumuriu schimbând câteva vorbe, însă ori maşina era izolata fonic, ori vâjâitul din urechile mele era prea puternic, deoarece nu puteam auzi nimic din conversaţia lor. Harry, a traversat precum o umbra prin fata maşinii sale şi intrând rapid înăuntru, la volan. M-a privit câteva secunde, parcă asigurandu- se că încă mai trăiesc, apoi a învârtit rapid cheia în contact, motorul maşinii puternice trezindu-se la viaţa precum răgetul unui ghepard. Mana să a alunecat rapid pe schimbătorul de viteze şi imediat eram în mişcare, întorcând rapid în parcarea aglomerata şi trecând în viteza pe lângă adolescenţii stupefiati care ne urmareau de parcă fugem de la locul unei crime.
- Unde mă duci? L-am întrebat, simţind cum vorbele mă lasa fara aer. Nu îmi răspunse, în schimb îşi întoarse privirea spre mine fixandu-mă serios.
- De cât timp te droghezi? Vocea lui groasa mi-a desfundat urechiile, lasandu-mi o masca de uimire. De unde ştia el că mă droghez? Mi-am încruntat sprâncenele, nevenindu-mî să cred.
- Nu mă droghez! am răspuns raspîcat încercând să opresc balansul capului meu.
- Da, cum să nu! Dezaproba, întorcându-sî privirea la drum. Cunosc foarte bine ochii aia îngălbeniţi şi tremuratul ala schizofrenic. Spuse uimindu-mă din nou, deci avea cunostinte în domeniu.
- Unde mă duci? Am repetat întrebarea iritata, încercând să-mi ridic tonul vocii. Din nou, nu mi-a răspuns, mentinandu-şi privirea serioasă în fata şi învârtind deseori maneta schimbătorului de viteze. Acum realizez cât de repede mergeam, zburând la propriu printre maşinile de pe autostrada. Am vrut să-i strig să incetineasca, dar oricum nu m-ar fi ascultat. Plus că în felul sau nebun de a sofa, mă simţeam în sigurata, avea o precizie incredibila în fiecare mişcare, parcă contopindu-se cu maşina, într-adevar era un şofer excepţional. Nu părea să acorde prea multa atentie sofatului, pentru el era că un exerciţiu pe care ii faci de atâtea ori până când ii poti practica şi cu ochii închişi. Îşi întorcea din când în când privirea spre mine, analîzandu-mă atent.
- Tî-e frig? Mă întreba mai calm cu o voce parcă îndurerata. Nu am mai mîntit, am dat afirmativ din cap, făcându-mă mica în scaunul meu sî inconjurandu-mî corpul cu braţele. Eram inghetata sî nici nu stiu de ce, afara era incredibil de cald. Privi în jurul sau, cautand ceva cu privirea. Şi-a muscat buza gânditor şi în secunda urmatoare mână să dreapta părăsi volanul, desfacandu-mi centura care mi-a zburat cu un scrasnet pe corp, şi m-a prins de talie, incolacindu-şi braţul imens în jurul meu, tragandu-mă lângă el. Am ramas surprinsa, dar eram vulnerabila în mâinile lui, în mod normal nu aş fi acceptat asta, însă acum am fost mai mult decât bucuroasa să

ii simt imbratisarea calda, lipindu-mă de el. Nu era prea confortabil, acum stateam pe jumatate de scaun, chinuindu-mă cu spaţiul gol care se afla intre ele. Corpul meu a început din nou să tremure, sî mi-am ridicat mâinile, prinzând uşor umărul lui Harry, şi ingropandu-mi fata în el. Acesta mă strânse mai bine, tragandu-mă din ce în ce mai aproape de el. Capul sau coborât uşor spre mine, lipindu-şi buzele de creştetul meu şi suflandu-mi uşor un aer cald şi plăcut în par, care mi-a electrizat tot trupul.

- Pune-ţi mâinile în jurul meu. Îmi ordona serios, strangandu-mă de talie. M-am opus, fiindu-mi de ajuns apropierea pe care o aveam deja.
- Katherine... Mă mustra pe un ton suparat şi am ramas uimita că îmi ştia numele. Am expirat infranta şi mi-am lasat uşor mână dreapta pe abdomenul sau, cealalta coborând pe spatele sau atunci când el s-a departat de spatarul scaunului pentru a-mi da voie să ii îmbrăţişez. Am fost ezitanta la început, dar corpul sau degaja o căldură atât de plăcută încât fara să îmi dau seama, l-am strâns mai tare, apropiindu-mă mai mult de el. Conducea cu o singura mână, dar asta nu părea să ¡1 afecteze, maşina prinzând viteza din ce în ce mai mare. Tremuratul corpului meu devenea incontrolabil, ochii invartinu-mi-se în cap, nefiind cpabila să-i tin fixi. Vedeam deja imagini ciudate în jurul meu, pierzandu-mi uşor simţul realitatii. Deoadata am fost invadata de o sezatie de mancarime, de parcă o mie de gandaci îmi scormoneau pe sub piele. Nevoia de droguri şi-a făcut apariţia precum un foc arzator în fiecare participa din corpul meu. Eram în stare să fac orice pentru o doza.
- Katherine, trebuie să îmi spui de când timp iei droguri. Vorbi din nou, cu o voce groasa care a rasunat precum un ecou în urechea mea, lipita de pieptul sau. Mi-am strâns putenic ochii, inghitand în sec, înainte să vorbesc.
- De aproximativ un an. Am şoptit cu fata cufundata în tricoul sau încercând să îmi amintesc exact, procesul de divorţ al părinţilor mei durase destul de mult, iar eu mă apucasem din perioada când mama luase decizia să îşi schimbe viaţa, o schimbare din care eu şi tata nu faceam parte.
- Ce tip? Continua intrebandu-mă de genul de droguri pe care le consumam.
- Mai multe, dar în special crack! l-am simţit mână incordandu-se în jurul meu. Am scrâşnit, usturimea de pe pielea mea crescând, eram sigura că este doar un efect al dependentei, dar m-am abtinut scrasnind din dinţi, să încep să mă scparpin că o nebuna.
- Aî fost internata?

-Da. Pufni uşor. - Nu poti renunţa la droguri aşa de uşor, oprirea brusca e că o baie de gheata dupa 5 ore de sauna. Am ramas uimita ascultandu-l. Trebuie să renunţi treptat, şi medicamentele doar menţin aluzia vindecării, imediat cum renunţi la ele, dependenta se întoarce mai puternica. Îmi confirmase tot ce mi se intamplase până acum, renunţasem la medicamente acum doua zile în speranţa că putea rezista ispitei şi fara ele, se pare că mă inselasem amarnic. Am încercat să-mi menţin ochii deschisi, concentrandu-mi atenţia pe interiorul maşinii, acum realizam cât de ciudat arata, bordul era plin de aparate şi monitoare micuţe, care acum erau stinse. Kilometrajul era mult mai vast decât cel al unei maşini obişnuite, fiind burduşit de cronometre şi ceasuri ciudate, care habar nu am ce indicau. Nu ştiam unde să mă uit că să îmi dau seama ce viteza aveam. În maşina era un întuneric difuz, în ciuda luminii puternice de afara, produs probabil de geamurile negre şi groase ale maşinii. Fata mea era uşor lumniata de aparatele aprinse de pe bord, într-un verde-neon. Nu acordam atentie drumului, concentrandu-mă asupra braţului sau strâns în jurul meu, şi a mâinilor mele care parcă ii trageau disperate mai aproape pentru a se încălzi. Tremuratul meu devenea chiar stânjenitor, ameţeala mă acapara cu totul, aratam că un pui de gaina rănit şi abandonat. Aş fi preferat că el să nu mă vada aşa. Am simţit maşina oprindu-se, motorul puternic fiind readus la tăcere cu un marait lent. Am simţit mână lui Harry parasindu-mi trupul, şi imediat a deschis portiera ieşind din maşina. Am ramas

singura câteva secunde în interiorul întunecat, până când portiera de pe partea mea s-a deschis şi acele braţe calde m- au prins că într-o menghina şi m-au scos afara din maşina. Imediat ce am făcut contact cu aerul, am clacat, mi- am simţit caile respiratorii arzandu-mă până în plamani, capul mi să balansat mort, şi privirea mi s-a incetosat, până când în cele din urma am văzut întunericul, simţind vag acele braţe strânse în jurul meu şi o voce care mă striga disperata.

7. Orgoliu

0 energie cunoscuta mi-a străfulgerat prin vene, îmi simţeam inconştienta în trup, nu puteam deschide ochii, desi corpul meu renastea.

Am deschis ochii brusc, expirând o gura mare de aer, spargand zidul care mă ţinuse prizoniera până acum.

Sângele meu fierbea, alergandu-mi precum argintul viu prin vene, am simţit din nou acea euforie ciudata careia ii dusesem lipsa, parcă renascusem. Era atât de bine, dar de ce era?

Brusc, m-am trezit la realitate, eram aproape de moarte, trupul meu parcă se dezmembra şi mintea o lua razna, cum era posibil să mă simt atât de bine acum? Era un singur răspuns la întrebarea asta: eram drogata.

Am observat că eram întinsa pe o saltea neagra, în jurul meu părea să fie un fel de dormitor desi nu arata că unul.

Patul, era o saltea mare, acoperita cu cearseafuri negre şi curate, dar care miroseau vag a tutun. Pereţii aveau o culoare închisa, nu imî puteam da seama cu exactitate datorita întunericului difuz aşternut în camera din cauza draperiei negre care acoperea fereastra micuţa. În fata mea se afla un birou destul de lung, pe care erau aşezate doua monitoare de computer, dar o singura tastatura, şi multe alte dispozitive în jurul lor. Pe partea stanga, un dulap destul de ciudat, din sticla în interiorul caruia erau aşezate, casti de motociclist, nişte butelii argintii ciudate, şi mai multe obiecte străine pentru mine.

Lângă fereastra era pozitionat un dulap normal, de dimensiune medie, de culoare neagra.

Era o camera destul de sumbra, dar totuşi ordonata. M-am ridicat imediat de pe salteaua joasă, simtand energia în vene în urma mişcării, eram încă incaltata. Am făcut pasi rapizi până la fereastra din stanga, tenisii mei scoţând un zgomot uşor în contact cu parchetul dur. Am prins marginea draperiei şi am tras-o cu putere, fiind invadata imediat de o baie de soare. Tot nu reuşeam să îmi dau seama unde sunt, priveliştea de afara era una ciudata, un cartier destul de neangrijit, casele aveau fiecare structura proprie, unele erau mai orodonate, avand gazon verde şi chiar copii mici care se jucau în curte, dar altele pareau parcă abandonate de lume.

Mi-am frecat tâmplele încercând să imî amintesc ce se intamplase, unde eram acum. Deodata am observat un mic punctulet roşu pe încheietura antebraţului meu, am studiat mai bine semnul şi părea să fie
intepatura. Am scrâşnit din dinţi, simtindu-mi sângele urcandu-se în cap, m-am chinuit atât să mă las de droguri şi acum totul se dusese de rapa. Am observat maşina neagra parcata la cativa metrii de casa unde mă aflam eu. Acele aripi demonice şi argintii mi-au readus amitirile precum o palma peste fata. Harry.
El mă adusese aici, el mă prins când am căzut, braţele lui calde şi respiraţia puternica, furia şi ochii aia... toate astea îmi făceau capul să vajaie, nu pot să cred că mă drogase.
Eram aproape să lovesc cu pumnul în geamul ferestrei când am auzit usa deschizandu-se în spatele meu, m-am întors rapid sî l-am văzut pe el, rezemat de tocul usiî, cu mâinile în san sî privîndu-mă serios.

- Ti-ai revenit? Mă întreba cu o voce acuzatoare.
- M-ai drogat?! Am marait printre dînti, strangandu-mî palmele în pumni şi apropîindu-mă cativa pasi de
el.

- Nu asta voiai? Spuse dezinteresat, întorcându-se şi ieşind pe holul din spatele uşii.
Am simţit cum înnebunesc, adrenalina mî se instala în vene şi l-am urmărit furioasa, ieşind din camera.
- Ai idée cât de mult m-am chinuit să scap de droguri? Am tipat în urma lui.
- Nu prea ţi-a ieşit.
L-am prins din urma, strangandu-i umărul şi forţându-l să se intoarca spre mine.
- Ce mi-ai dat? Am tipat nervoasă.
- Ar trebui să spui mersi, erai moarta acum dacă nu te injectam. Îşi indrepa privirea spre mine, coborandu- şi puţin capul, ochii sai pareau mai sumbrii în întunericul difuz al holului, semanau perfect cu o piatra de obsidian şlefuit.
- Am supravieţuit până acum şi fara ajutorul tau.
L-am simţit enervandu-se, probabil nu era obişnuit că cineva să ii trateze aşa, mai ales când ii ajuta, dar datorita lui posedam acum o energie fara limite şi o nervozitate pe masura.
- Îmi placeai mult mai mult când erai jumatate moarta şi îţi ţineai gura închisa. Îmi reproşa, respîrtia lui fierbinte mi se lipea de chip, furia mi-a explodat şi mi-am ridicat mână dreapta, plesnindu-l peste fata. Nu stiu ce era cu mine, ce îmi dăduse, dar mă simţeam incredibil, şi adrenalina fierbea în mine.
li lovisem obrazul cu toată forţa, dar cu toate astea nu a făcut decât să îşi intoarca puţin capul în urma impactului, nici nu să sinchisit să îşi puna mână peste partea raniţa. Doar a scrâşnit din dinţi, strangandu-şi buzele într-o linie subtire, se întoarse fulgerător spre mine cu o expresie de furie.
- Stii ce a patit ultima persoana care a făcut asta? A marait spre mine parcă impuscandu-mă cu privirea.
- Ce?? L-am intaratat aragoasa, chiar dacă mă jucam periculos de mult cu focul, îmi placea.
- Mai fa asta odată şi o să aflii.
Nu a apucat să faca sau să gandeasca altceva, imediat mi-am ridicat cealalta mână plesnindu-l peste obrazul stâng, asta l-a uimit complet iar mie mi-a afişat un un zâmbet diavolesc pe fata.
S-a întors spre mine cu un marait nervos şi mi-a prins încheieturile, impîngandu-mă rapid în spate şi îzbindu-mă de peretele holului. Am scos un icnet în urma contactului dureros.
Şi-a lipit trupul masiv de al meu, acoperindu-mă în întregime, capul sau a coborât spre fata mea, lipindu-şi buzele de urechea mea.
- Îţi place să te joci cu focul, huh? Marai gâtuit muscandu-mi lobul urechii. Dar nu ţi-ai ales partenerul de joaca potrivit.
Respiraţia lui fierbite îmi cobora pe gat, innebunindu-mă complet, am simţit o dornita nestapanita să îmi înfig mâinile în parul sau şi să ii trag mai aproape de mine, aşa cum mi-am imaginat în prima zi când l-am văzut, voiam să vad cum se simt acele bucle intre degetele mele, dar m-am abtinut, eram prea orgolioasa şi nu voiam să ii cad în plasa.
Mi-am înfipt degetele în pieptul lui încercând să ii îndepărtez de pe mine, dar era de neclintit, strivîndu-se mai tare de mine.
- Asta e tot ce poti? Asta le faci tu celor care te lovesc? Esti demon sau prostituata? L-am intaratat mai tare, inabusindu-mi un ras batjocoritor.
A dat drumul încheieturilor mele, ridicandu-şi rapid braţele şi lipindu-şi palmele pe perete, de o parte şi de alta a capului meu. Asta l-a făcut să se depărteze puţin de mine şi să mă priveasca direct în ochi. Era atât de mare în fata mea, braţele lui enorme mă făceau să mă simt că într-o menghina.
- Nu mă provoca să te fac pe tine prostituata mea. A rânjit într-o expresie demonica, simtindu-mă neajutorata în poziţia asta. Cel puţin aşa credea el, am scrâşnit din dinţi, ridicandu-mi genunchiul pentru a-l lovi unde stiu că ii durea cel mai tare, dar parcă a prezis asta, mână să

stanga a cobornad rapid în jos şi prinzandu-mi genunchiul chiar înainte să-l lovească. Palma lui uriaşa mi-a prins încheietura oaselor ridîcandu- mî piciorul în sus şi forţându-mă să mă prind de el pentru a nu cadea jos. Cealalta mână i-a coborât rapid pe coapsa din spate a celuilalt picior, ridicandu-mă în sus, şi incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui.

Am tipat de furie încercând să scap atunci când să strivit din nou de mine, lipindu-mă mai tare de perete şi coborandu-şi fata spre gatul meu. Abdomenul i-a intrat intre picioarele mele şi fiorii electrici din mine urmau să lase tot cartierul fara curent.

- Dacă ai ştii cât noroc ai că esti sexy. Respira pasional pe pielea mea, prinzând o mica porţiune intre dinţi şi muscand-o uşor.

Noroc că aveam braţele libere acum şi mă puteam folosi de ele că să scap de el, dar nu a functionat prea bine. Nervos, şi-a împins o mână pe piciorul meu, ajuncandu-mi pe fund pentru a mă putea tine mai bine, iar cealalta şi-a eliberat-o prinzandu-mi rapid încheietura manii stângi şi radicand-o în sus pentru a o lipi de perete.

- Tot nu te potoleşti, huh? Marai nervos cu fata la trei centimetrii de a mea, o bucla întunecata ii căzu pe fata, acoperindu-i un ochii. II deranja dar nu o putea îndepărtă, am rânjit diabolic când un plan copilăresc mi-a trecut prin minte, încă aveam o mână libera, aşa că am folosit-o pentru a-i da tot parul pe fata. Buclele ii acopereau vederea complet şi arata caraghios dar în acelaşi tip, orgasmic de sexy.
- Asta e tot ce poti? Cati ani, 5?
- Fac 4 luna viitoare. Mi-am continuat tampenia scotandu-i limba, chiar dacă el nu mă putea vedea.
- Pe cât punem pariu că în cinci secunde îmi dai parul la loc? Marai vizibil incantat de jocul meu, asta nu îmi placea.

Am pufnit ironica, am aşteptat câteva secunde fiind convinsa că nu avea ce să îmi faca, până când mână să, care se afla pe fundul meu, a început să devină agitata. Prinzandu-mi puternic fesa şi ciupindu-mă cu forţa. Am tipat nervoasă încercând să ii îndepărtez mână, dar îmi era greu să ajung la ea mai ales că el continua să mă strîvească de perete.

- Îţi garantez că am nişte mâini foarte obraznice. 5... 4... 3... era extrem de puternic, am scrâşnit din dinţii fiind sigura că o să îmi ramana un semn enorm din cauza asta, îmi zdrobea fundul şi îmi venea să ii dau una în cap. 2... 1. M-am ambitionat şi nu i-am indepartat parul, însă acum realizam că eram încă imbracata în echipamentul meu de antrenament care includea o pereche de pantaloni scurţi din trening, elastici şi maleabili, a profitat de asta iar acum mână să mi-a pătruns pe sub materialul acestora, am icnit simţind atingerea degetelor sale reci pe pielea mea.

înainta, scufundandu-şi cu totul palma imensa în cracul pantalonului scurt, îndreptându-se spre o zone periculoasa, i-am observat rânjetul obraznic.

Am expirat exasperata, şi i-am prins claia care ii acoperea ochii, aruncandu-i-o pe spate. Un zâmbet triumfător i-a aparut pe fata, arata revoltător de sexy chiar şi cu parul ciufulit în cap. Nu pot să cred că am spus asta... din nou.

- Buna alegere. Marai cufundanudu-şi fata în obrazul meu şi oprindu-şi mână pe loc, însă refuzând să o scoata de sub pantalonii mei. Am marait nervoasă, cum indraznea să mă atinga aşa?
- Pune-mă jos imediat! l-am ordonat autoritara şi plină de furie. Furie pentru că îmi începea să îmi placa atingerea aia acolo şi în niciun caz nu voiam să ajung să îmi doresc mai mult.
- Şi dacă nu vreau? Prinsese gustul provocării şi ii placea, vârful limbii sale îmi atinse delicat pilea obrazului îndreptându-se către coltul gurii. M-am indepartat dezgustata.

Până aici, de data asta mi-am înfipt cu putere mână în carlîontiî lui, îndepartandu-i capul de pe fata mea, a scrâșnit de durere. Il strangeam cu toată forţa şi a fost nevoit să îmi elibereze cealalta mână, mare greşeala,
acum eram libera aşa că mi-am încleştat pumnul lovindu-l cu putere în piept. A expirat gol din cauza durerii, eliberandu-mă complet.
Odata ce picioarele mele au atins podeaua, l-am împins de lângă mine sî am fugit pe holul îngust până când am ajuns în fundul acestuia. M-am oprit stupefiata, lângă un perete gol. Unde erau scările care duceau la parter? Eram sigura că sî pe cealalta parte e tot un perete în fund.
Am auzit rasul ingamfat al lui Harry în spatele meu. M-am întors nervoasă şi l-am văzut apropiindu-se încet de mine, fiind sigur că nu am unde să fug.
Îşi aranja buclele chiar înainte să ajunga în fata mea.
- Să ne fie clar, dacă mă mai loveşti odată, îţi garantez o să-ţi para rău. Amenințarea lui era serioasă de data asta, ochii sai de jad mă fixau arzatori trimitandu-mi sageti în tot corpul.
- Ne-am înţeles? Insista sî am marait nervoasă.
- Hmm, vrei să mă loveşti iar, nu? Continua de parcă el sî-ar fi dorit asta mai tare decât mine. M-am încruntat furioasa.
- Vreau să merg acasă. I-am vorbit serioasă, încercând să imî calmez nervii.
- Şi eu vreau să te tin aici. Din nou afişa un mic zâmbet diabolic.
- Ce, mă răpeşti acum? Am reproşat artagoasa, punandu-mi mâinile în san.
-Nu-mi da vreo idee. Mă amenința pervers. Mi-am mijit ochii şi obrajii mei se simţeau fierbinţi de furie.
Am vrut să ii dau o replica acida dar am fost întrerupta de telefonul meu care a început să îmi bazaîe în buzunarul pantalonilor. Mă mir că reusîse să ramana în micuţul buzunar, dupa tot ce pățisem.
L-am scos şi un oftat adanc mi-a ieşit din plamani când am văzut "Tata" scris în mijlocul ecranului.
- Da, tata I Am răspuns încercând să par calma.
- Katherine, unde esti? Părea suparat şi îngrijorat... grozav.
- Calmeaza-te, tata, sunt la... nîste prieteni.
- Ce prieteni? Directoarea tocmai m-a sunat că ai chiulit de la şcoala.
- Nu am chiulit de la şcoala, aproape am tipat. M-am simţit rău şi am plecat, isteata aia de directoare m-a bagat în echipa majoretelor, ştii că eu nu mai dansez.
- Mi-a spus despre asta, şi cred că e un lucru bun, Katherine, ai nevoie de mai multe activitati, inceteaza să mai renunţi la pasiunile tale din cauza trecutului.
Am strâns puternic telefonul în mână, de furie, Harry mă analiza serios.
- De cate ori să-ţi spun că e viaţa mea şi sunt alegerile mele?
-Atât timp cât locuieşti în casa mea, sunt şi alegerile mele, şi acum vino acasă imediat, esti pedepsita.
- Ce?! Am tipat în telefon.
-Niciun ce! Este a doua ta zi de şcoala şi deja ai intrat în probleme.
Am expirat nervoasă printre dinţi, aruncandu-i lui Harry o privire criminala, era numai vina lui.
-În zece minute să fii acasă, Katherine. Îmi impuse strict.
-Bine! Am expirat nervoasă inchizandu-i telefonul şi indesandu-l în buzunarul pantaloniilor
-E numai vina ta! l-am reproşat nervoasă, aruncandu-i o încruntătură.
-Vina mea?! A repetat vizibil nervos. Dacă nu te luam eu de acolo, plecai pe o targa de ambulanta, şi mai înfundai o clinica de dezintoxicare vreo doua luni.
Îşi întoarse spatele deschizând o usa de pe peretele lateral de lângă noi, pe care nici nu o observasem. Mi- am încleştat maxilarul nervoasă.

-Oh, tu, marele salvator, l-am maimutarit agitandu-mi mâinile în aer; presupun că şi tu esti un mare consumator dacă tot ştii atâtea.
-Te prinzi repede. Spuse ieşind pe usa, şi am ramas uimita să vad în fata lui o sala imensa, care se întindea pe aproximativ 20 de metri lungime.
Am mers automat în spatele sau ieşind pe o platforma de metal, care era înconjurata de scări. Deci aici erau scările.
Am cascat gura, marindu-mi ochii când am observat ce se afla aici, erau maşinile pe care le ştiam, maşinile lor, plus altele pe care nu le cunoşteam.

Interiorul era enorm, construit în mare parte din metal, într-o parte se afla un birou asemanator cu cel al lui Harry, doar că mult mai incarcat de PC-uri şi aparaturi, am numarat cinci monitoare.

La o masa pe mijloc se aflau trei persoane, care au afişat nişte zâmbete largi în momentul în care ne-au văzut, li cunoşteam, unul era blondul ţepos, care mai conversase cu mine odată, şi îmi spusese papusa, o tipa puţin ciudata care îmi aducea brusc aminte de afine când o priveam, era aproape toată mov. Şi un tip roşcat, pe care ii văzusem deasemenea în prezenta lui Harry mereu.

Harry a coborât pe scări spre ei, bocancii sai făcând un zgomot ascuţit în contact cu materialul metallic al acestora.

-O să stai acolo toată ziua? Striga spre mine în momentul când a ajuns jos.

Am început să bombăn şi am coborât sî eu spre ei.

-Te sîmti mai bine, blondîno? Mă întreba ţeposul cu un zâmbet mare pe fata.

-Da, blondînule, multumita prietenului tau sunt dependenta din nou. Am marait aruncandu-i lui Harry o privire urata, el şi-a dat ochii peste cap nervos.

-Nu, esti în viaţa datorita lui, şi dacă mă întrebi pe mine, ai fost dependenta până acum, medicamentele pe care probabil le iei au mentinut iluzia că esti bine, şi alea sunt tot nişte droguri până la urma. Vorbi aproape serios, ridicandu-se în picioare de pe scaunul sau şi venind spre mine,

-Sunt Jay, dar poti să îmi spui ţeposul. Îmi facu cu ochiul, m-am abtinut să nu bufnesc în ras.

-Oricum îţi spuneam aşa. Am ras dand mână cu el. Kath.

Am observat expresia de furie de pe fata lui Harry când am dat mână cu Jay, mai ales că i-am zâmbit aproape prietenos, ceea ce nu făcusem cu el până acum.

Ceilalţi s-au ridicat şi ei şi au venit spre mine, pe tipa o chema Violet, oare de ce nu mă mir? Iar celalalt era Ty, destul de prietenoşi şi nu atât de seriosi şi încordaţi că Harry.

El era că un punct negru într-o pata de culoare. Ei toti erau extrem de coloraţi aş putea spune, Jay purta un maieu alb, larg, pe care erau imprimate o mazgalitura de culori, din care nu puteai distinge esenţialul.

V, era toată mov, avand pe ici pe colo, şi alte accesorii negre, în special ochii ei, care semanau perfect cu ai mei. Ty, avea o freza speciala, fiind negru la baza, şi o creasta roşie în varf, un hairstyle care ieşea foarte bine în evidenta.

Insa Harry, Harry era negru din cap până în picioare, avea şi el tatuaje, dar pareau mult mai serioase decât desenele celorlalţi, care parcă erau făcute din anime-uri. Avea mereu acea figura serioasă, chiar şi atunci când zambea, tot părea matur şi dur. Şi mă enerva la culme, pentru că îmi placea asta.

Dar m-am bucurat să vad că Amber nu era prin preajma, probabil era încă suparata pe Harry pentru faza de mai devreme.

-Ce zici, Katy, te bagi la o carte? Mă întreba Jay privindu-mă pe sub ochi, acum am observat că ei jucau cârti pe masa.

-Dacă vrei că noi doi să ne înțelegem, să nu imî mai spui niciodata așa. L-am amenintat, încercând să par nervoasă, el s-a prefăcut că se preda, radîcand mâinile în sus cu o fata speriata și comica. Am început să rad, ceilalți la fel, OK, poate țeposul asta nu era așa de rău.

-Hmm, ce jucați? l-am întrebat privind spre masa unde se afla o invalmaseala de cârti de joc și bani... oh,
nu.

-Blackjack! Mustăci Ty rânjind.

-Pe bani? Am întrebat curioasa.

-Da, dar acum că nî s-a mai alaturat o fata, o facem pe pedepse. Ranjî Jay diabolic ridicând din sprâncene. Am pufnit amuzata, defapt, aveam chef de putina distractie, nu mai avusesem parte de mult timp de așa ceva.

-OK! Am acceptat întorcându-i zâmbetul obraznic, bine că știam să joc,pierdusem multe nopți, bani, și făcusem multe tâmpenii din cauza jocului asta.

-Ba nu, trebuie să mergi acasă! Am observat expresia lui Harry, era o masca de nervi și frustrare, ce era în neregula cu el? Până acum mă acuza că sunt enervanta fiindcă nu-l ascult, acum încerc să fiu prietenoasa și tot ii deranjeaza, mă scoate din minți baiatul asta.
-Să înțeleg că ai renuntat la ideea de a mă sechestra aici? l-am reproșat, colturile gurii ridicandu-mi-se în sarcasm.
-0 păstrez pentru mai târziu, acum nu am chef să îmi reproșezi că ai fost și pedepsita din cauza mea. Termina fraza suparat, prinzandu-mă de mână și tragandu-mă dupa el. Cum de știa el de pedeapsa mea? Trebuie să îmi modific volumul difuzorului de la telefon.
-Harry, haide omule, las-o să se relaxeze puțin. Vorbi Jay în urma noastra. Harry s-a întors spre el cu o fata nervoasă.
-Vezî-ți de treaba ta, Jay, îi reproșa, tragandu-mă mai aproape de el, ori o luam razna de la ce îmi dăduse el, ori el chiar părea gelos.
Jay a tăcut imediat, radicand din nou mâinile în poziție defensica, în semn că nu se mai baga, s-a așezat înapoi pe scaunul sau. l-am observat pe ceilalți privindu-mă puțin triști.
-Da-mi drumul! Am protestat, tragandu-mi încheietura din mână lui, mă tragea dupa el și habar nu am unde mă ducea.
-Mereu esti așa agresiva și impulsiva? întreba exasperat.
-Da!
-Bun! Îmi place asta! Îmi arunca un zâmbet pervers chiar înainte să se opreasca, am ramas fara aer când am văzut că eram în fata unor motoare imense, erau trei, de culori tîpatoare și extrem de strălucitoare, nu mai văzusem așa ceva decât în filme, și nu mai urcasem în viața mea pe o motocicleta.
Harry apuca una dintre căștile de pe dulapul alaturat, inmandu-mi-o cu o privire sadica.
-Oh, nu, nici să nu-ți treaca prin cap că mă urc cu tine pe așa ceva. Am spus autoritara dandu-mă cativa pasi înapoi.
-Tu ai spus că nu stiu să conduc o mașina, să vedem ce părere ai de un motor.
-În niciun caz.
Și-a dat ochii peste cap, venind mai aproape de mine, am vrut să fug dar m-a prins de mână tragandu-mă brutal în brațele sale.
Nu am apucat să protestez că m-am trezit cu galeata aia imensa de culoare neagra, indesata pe cap. Era extrem de grea și stramta, mă lasa fara aer.
-Las-o acolo! Mi-a ordonat autoritar când am ridicat mâinile să o dau jos. Mi-a prins niște curele sub bărbie și mă simțeam deja sufocată.
-Am claustrofobie! Am spus prima chestie care îmi trecea prin cap că să scap. Îmi auzeam vorbele că un ecou în cap din cauza castii.

Când îşi termina treaba, îmi prinse capul burduşit de casca intre palmele sale mari, şi mă apropie de el. Mă simţeam că un copil natang.
-Nu stii deloc să minţi. Zâmbi obraznic şi mă muşca rapid de nas. Doar ala mai era la vedere.
Am pufnit nervoasă şi el a început să rada dandu-mi drumul.
A mers spre una dintre motociclete care am presupus că este a lui dupa culoarea neagra, dar mă speria pentru că era cea mai mare dintre toate. Kilometrajul ei era mai vast decât al maşinii tatălui meu.
A ridicat-o de pe cric, fixand-o dreapta, părea incredibil de grea. Am simţit cum mi se urca inima în gat de frica.
Îşi ridica un picior peste aceasta, incalecand-o. Are noroc că are picioare lungi, altfel nu stiu cum ar fi reuşit să faca mişcarea asta, lui Jay sigur nu-i ieşea.
Îmi facu semn cu capul să trec în spatele lui.
Am strâns de pumni.
-Nu mă fa să te iau pe sus! Mă ameninţa serios.
Am oftat exasperata şi am mers lângă el, am privit puţin monstrul de masinarie şi în cele din urma, mi-am ridicat piciorul peste aceasta, imitând gestul lui, dar mie nu mi-a ieşit, şi eram aproape să cad dacă nu mă prindea el de mână, ridicandu-mă cu forţa în sus şi pozitionandu-mă pe bancheta din piele neagra.
S-a aşezat şi el, pornind motorul cu un zgomot puternic de animal salbatic, care a vibrat la propriu sub mine. Nici nu plecasem şi deja eram inspaimantata.

-Stai puţin, tu nu-ţi pui casca? L-am certat indignata când am realizat că buclele sale negre erau încă libere.

Nu mă baga în seama, doar zâmbi uşor, încă apasnd câteva butoane.

-Tine-te de mine! Îmi comanda întorcându-şi capul pejumatate spre fata mea.

Am strâns din dinţi enervata, dar eram conştienta că aş fi zburat de pe motocicleta în halul asta, aşa că mi- am pus mâinile pe spatele sau, lipindu-mi palemele de umerii sai.

A oftat exasperat prinzandu-mi mâinile de pe umerii sai şi tragandu-le cu putere spre abdomenul lui, unde aproape că le-a înnodat în jurul taliei sale.

-Tine-te bine! Mi-a ordonat autoritar, dar vedeam micul zâmbet diabolic din coltul gurii sale. Nici nu mă vindecasem bine de experienţa de pe hol şi acum ajungeam iar într-o asemenea poziţie lângă el.

Îmi ridica genunchii aducandu-i în jurul coapselor lui şi puteam să jur că se bucura de asta mai mult decât ar trebui.

Am strâns din ochi, şi mi-am îngropat fata în spatele sau, dar casca nu mă prea ajuta. Să nu mai vorbim de senzaţia care îmi traversa tot corpul pentru că ii ţineam atât de aproape de mine, lipindu-l practic de corpul meu. Dar voiam să supravieţuiesc.

A ambalat motorul de câteva ori, timpanele mele vibrau şi inima pulsa de spaima, era un sunet atât de puternic şi dur. Apoi am simţit aerul rece ciupindu-mi pielea şi eram în mişcare.

Am crezut că nu este aşa de rău, până când am ieşit din garaj, am deschis larg ochii şi am văzut soseaua goala în fata noastra, viteza creştea din ce în ce mai tare, arzandu-mi pielea.

Buclele sale se învolburau salbatice din cauza vântului. Poziţia să era teapana, ii simţeam muşchii extrem de tari pe pielea braţelor mele şi nu pot să spun că nu era o senzaţie plăcută să ii simt lângă mine aşa. Era un idiot şi un un nesimtit, dar unul incerdibil de atragator.

Ceva mă incomoda, indesandu-se în abdomenul meu, şi am observat că venea de pe spatele sau, părea să aiba ceva bagat pe sub tricou, dar nu îmi dau seama ce. Era dur şi lunguet. Ce putea tine acolo?

Situatia devenea periculoasa, prinsesem viteza serioasă, iar Harry şi-a aplecat mai mult corpul în fata, tragandu-mă dupa el. Vântul îmi ardea ochii şi nu ii puteam tine deschisi, zburam pe lângă maşinile de pe autostrada şi în fiecare secunda credeam că ne vom izbi de una.

L-am strâns mai tare în braţe, simţind că în momentul asta el este singurul care mă poate ajuta să nu ajung bucati. Eram sigura că ii durea, deoarece şi mie îmi amorţeau mâinile de la cât de tare ii strangeam.

Dar în loc să protesteze i-am simţit micuţul chicot traversandu-i prin corp.

Special conducea nebuneşte, că să îmi faca mie în ciuda, era şofer bun din toate punctele de vedere, felul în care aluneca cu motocicleta asta enorma, mentinand-o dreapta... era chiar priceput, dar nu aveam de gând să recunosc asta.

Ajunsesem în cartierul meu, recunoşteam casele şi am respirat uşurata că avea să se termine, ramand totuşi uimita cât de repede ajunsesem.

La ultima curba am slăbit stransoarea, şi am simţit cum inima îmi zboara din piept când motocileta s-a aplecat nebuneşte pe partea stanga, genunchiul meu aproape atingand asfaltul.

Am tipat de spaima, trangandu-l de tricou şi încercând parcă să ridic motocileta la loc, el a ras cu pofta, normal că era doar o manevra de a lui că să mă scoata pe mine din minţi.

Am respirat uşurata multumindu-i lui Dumnezeu când motocicleta a revenit la poziţia normală, apoi dupa câteva momente s-a oprit, motorul fiind redus la tăcere cu un marait da bass.

Am realizat că eram în fata casei mele, dar eu nu îmi puteam lua mâinile de pe el, eram pietrificata. Respiraţia îmi ieşea puternic din piept şi mă ustura gatul din cauza aerului rece.

-Să înţeleg că mai vrei o tura? Spuse razand, privindu-mi mâinile încleştate.

Speriata mi-am luat mâinile de pe el, şi am sărit rapid de pe motocileta monstru, fiind din nou la un pas să cad, dacă nu mă prindea el de antebrat, fixandu-mă pe picioare. Mi-am dat rapid casca jos, desi nu reuşeam deloc să mă descurc cu ea, cu un zâmbet amuzat m-a ajutat el, tragandu-mi-o de pe cap şi permitandu-mi din nou să respir.

Brusc, am realizat un lucru:

-De unde ştiai unde locuiesc? Am întrebat unindu-mî sprâncenele.

-Am relaţiile mele! Şopti obraznic tragandu-mă mai aproape, el fiind încă pe motocicleta.

Fata să era din nou periculos de aproape de a mea, de ce mă înnebunea atât de tare felul în care încaleca motorul asta?

Ochii sai erau încă incredibil de obosiţi dar atât de superbi, reflectând lumina soarelui precum un diamant. Parul ii era ravasit din cauza cursei nebune, făcându-l să para neomenesc de sexy. Încă voiam să îmi înfig mâinile în chestia aia.

Se apropie de fata mea, plimbandu-şi uşor nasul pe obrazul meu, închizând ochii. Atingerea lui părea electricitate pe pielea mea.

-Ne vedem mâine! Şopti, buzele sale atingandu-mi delicat pielea obrazului, înainte să se îndepărteze de mine sî să porneasca din nou motorul, mî-a făcut cu ochiul înainte să se poziţioneze bine, sî să dispara într-o fracţiune de secunda, că un fulger, lasand o urma de praf în urma să.

L-am privit disparand nefiind capabila să mă mise, mi-am cuprins corpul cu braţele conştientizând că îngheţasem pe motorul acela, dar el mă menţinuse în flacarî. Era cel mai ciudat baiat pe care l-am întâlnit, mă atragea, dar deja avea impresia că sunt a lui, iar eu nu aveam de gând să accept asta aşa uşor, îmi placea jocul în care intrasem.

8. Bantuita De Iluzii

Am intrat în casa continuând să îmi masez braţele, pielea mea era inghetata complet şi nu pot să cred că până acum câteva secunde eram practic în flăcări. Iar partea buna: geaca mea rămăsese în vestiarul de la şcoala, la fel şi restul lucrurilor. Grozav.

- Unde crezi că te duci, domnişoara? Am auzit vocea suparata a tatei, în spatele meu, oprindu-mă din urcatul scărilor, spre camera mea. M-am întors fara vlaga spre el, privindu-l cum mă analiza cu braţele la piept şi o încruntătură proeminenta. Mi-a făcut semn cu degetul aratator să vin dupa el, în timp ce se întorcea în lîving. Am oftat adanc, coborând din nou jos. M-am aşezat pe fotoliu, masandu-mî fruntea şi încercând să găsesc o explicaţie cât mai credibila care să mă scape de viitoarea pedeapsa ce urma să o primesc.
- Ce e în capul tau, Katherine? Mă certa direct, cu o privire acuzatoare. Mi-am muscat buza inferioara, nestiind ce să zic.
- Tata nu am chiulit intentionat înţelege, mi s-a făcut rău sî...
- Inceteza cu minciunile. Mă întrerupse brusc, tipand sî lovind cum pumul în maginea canapelei. Cine te-a adus acasă?
- Nu mint. M-am înfuriat evitând a doua întrebare şi rîdicandu-mă în picioare. De ce nu mă crezi niciodată?
- Te cred, Kath, doar că acum nu ai niciun alibi, când ţi se face rău te duci la cabinetul medical, nu chiuleşti de capul tau, cu toată gaşca de prieteni, care apropo au trecut pe aici acum jumatate de ora şi te cautau îngrijoraţi. Când te-am sunat mi-aî spus că esti la ei... deci cine minte acum? Zî-mi cine era baiatul care te-a adus acasă.
- Am spus că sunt la nîste prieteni, baiatul ala e un prieten, nu m-am referit neaparat la cei pe care i-am întâlnit ieri. M-am aparat rapid, blestemandu-î pe Kristen sî restul în mintea mea. Ce cautasera la mine acasă? 0 să mă răzbun pentru asta mai târziu.
- Bun, şi mă rog cu ce te-au ajutat pe tine prietenii aia atât timp cât te simţeai rău? Pe fata lui deja se asternuse o expresie triumfătoare, vazand că mă prinsese în plasa. Aş fi putut să ii explic foarte uşor, dar nu aveam de când să ii spun că dependenta mea se întorsese şi fusesem practic luata pe sus că să fiu drogata. Brusc, mi-am adus aminte de punctuletul roşu de pe braţul meu, am încercat să ii acopar cu palma cât mai subtil sî să scap de discuţia asta până nu intram în probleme şi mai mari.
- Sti ce, tata? Crezi ce vrei, doar spune-mi pedeapsa şi să terminam odată.
- Doua saptamani fara ieşiri, întâlniri sau orice altceva. Dupa şcoala, vii direct acasă şi o să te ocupi de invatat. Îmi impuse autoritar precum un judecător, sentinta la moarte. Oh, şi... o să ramai în echipa de majorete. Mi-am simţit furia crescând odată cu zâmbetul sau răutăcios când spusese asta.
- În niciun caz! M-am impus promt, incruntandu-mi sprâncenele.
- Nu negociem. Arata mândru de puterea lui asupra mea, am marait printre dinţi şi m-am întors cu spatele, făcându-mi rapid loc prin living, am urcat scările cu un tropăit nervos şi apasat, care îmi aducea aminte de un copil rasfatat şi supărăcios.
- Bosorog sexy şi autoritar. Am bombănit închizând usa camerei mele cu o izbitura puterinca care să ii dea de ştire că nu vreau să fiu deranjata. Echipa de majorete... arghhh, nu e destul loc pentru doua blonde în echipa aia, ori eu, ori Amber Wrise trebuie să dispara. Numele ei m-a intrigat din nou, trebuia să aflu ce era cu aceasta conincidenta ciudata.

M-am trântit nervoasă pe pat, încă aveam mână pe brat, acoperind intepatura seringii, am trasat uşor cu vârful degetului, punctuletul roşu; imaginandu-mi momentul în care el îmi injectaze drogul în vene, oare cum procedase? Folosise o seringa sterila? Mai făcuse ceva în afara de asta în momentul meu de inconştienta? M- am inspaimantat gandindu-mă cât de uşor ii era să arunce o privire în sutienul meu, sau poate în... nu! Am pufnit trantindu-mă pe spate în patul moale, şi blestemând momentele în care leşinam, fix atunci când nu trebuia să o fac.

M-am ridicat din nou în fund, desfacandu-mi şiretele de la tenisii de antrenament şi aruncandu-i pe podea, aratau noi, sper că aşa şi erau. Nu avea chef să iau vreo ciuperca de picior

de la vreun atlet nespalat. Aveam neaparat nevoie de un dus, dar îmi era prea lene să mă ridic din nou din pat, iar drumul până la baia de pe hol părea kilometric acum.

În capul meu continuau să se deruleze intamplarile de astăzi, exista vreun detergent care îţi scoate nesimţiţii aroganţi şi sexy din cap? Pentru că acum aveam nevoie de unul neaparat. Vocea lui nu voia să îmi iasa din minte, intonatia aceea suava şi răguşită, insotita de un accent dur. Respiraţia lui fierbinte pe gatul meu, ochii aceia de onix care mă analizau atât de obraznic fara pic de timiditate, atingerea lui de foc care îmi electriza corpul... Am tresărit deodata speriata, realizand că îmi mangaiam corpul în locurile pe unde trecuseră mâinile lui. Ahhh, trezeste-te proasto, o să pierzi jocul în felul asta. Noroc că am fost trezita la realitate de telefonul meu care îmi bazaia de zor în buzunarul pantalonilor scurţi. L-am scos rapid pregătind un sir de înjuraturi gandindu-mă că poate fi Kristen, dar gura mî s-a deschis de uimire când am văzut numele de pe ecran.

- Nîcky! Am tipat în difuzorul telefonului, ţopăind în pat de fericire.
- Kath! Oh, Doamne. Fato, pe unde umblii? încerc să dau de tine de o saptamana. Vocea ei ascutita părea suparata dar entuziasmata în acelaşi timp. Numai Nicky putea exprima atât de bine doua stări deodata. Ea era cea mai buna prietena a mea în New York, făcea parte din vechea mea gaşca şi era cea care îmi prezentase lumea drogurilor, a alcoolului, a infracţiunii şi nebuniei fara limite. Poate un prieten adevarat nu face asta, dar ea ştia de ce am eu nevoie în acele momente, şi nu o să fiu niciodata suparata pe ea pentru că m-a bagat în
- Stii cum e cu mutatul, cartier nou, liceu nou, aroganţi noi. M-am scuzat, neputand totuşi să îmi domolesc zâmbetul de pe fata.
- Pff, eu şi băieţii planuim să te vizitam cât de curând, ne e dor de tine, tarfo, vandalizatul fast food-urilor nu mai e aşa amuzant fara tine. Am început să rad automat, Doamne, acum realizez cât de dor îmi era de ea sî de sarcasmul ei vulgar.
- Va aştept, desi probabil tata m-ar încuia în dulap dacă ar afla că veniţi în Seattle.
- Eh, dar cine a spus că o să afle? Simţeam zâmbetul diabolic de pe fata ei. Dar spune-mi, cum e pe acolo, ceva interesant? Mi-am dat ochii peste cap amuzata, normal că prin interesat se referea la baieti, şi brusc m- am găsit nesigura să ii spun despre Harry sau nu. Sigur ar fi vrut detalii, multe detalii... pe care eu preferam să nu le dau.

-Nu prea, mi-am făcut nişte prieteni dar nimic deosebit... viaţa plictisitoare. Am spus rozandu-mi unghia şi rugandu-mă la Dumnezeu să nu mă prindă cu minciuna, era înfricoşător de buna la aşa ceva.

-Hmmm... medita cu o voce joasă în telefon... oh, nu. Cum te descurci cu... medicamentele? Am expirat uşurata că scapasem şi acum abordase un subiect de care sincer chiar aveam nevoie să vorbesc.

-E complicat, credeam că am scapat de dependenta dar nu... încă am nevoie disperata de droguri. Am şoptit, temanadu-mă că poate tata e la usa mea şi nu are altceva mai bun de făcut decât să îmi asculte conversaţiile telefonice.

-Oh, Doamne! expira uimita. Şi de unde ai luat? Mi-am muscat buza, dandu-mi o palma mintala, acum ce trebuia să spun? Ştii, am uitat să îţi spun că e un cret anormal de sexy la mine în liceu, periculos, racer, care m- a salvat de un idiot şi de la o posibila zdrobire de pământ, apoi m-a răpit de la şcoala şi m-a drogat la el acasă. Da, cum spuneam: viaţa plictisitoare.

-Am găsit un magazin de vise prin zona. Am răspuns încercând să par cât mai credibila, desi în minte îmi alergau imaginile cu Harry purtandu-mă în braţe prin curtea liceului.

-La dracu', acum trebuie neaparat să venim la tine să îţi aducem ceva.

Da, adu-mi detergentul ala de eliminaţi aroganţi sexy de care vorbeam mai devreme.

Conversaţia cu Nicky a mai durat aproape doua ore, parcă mă simţeam din nou acasă, vorbind cu ea, apoi cu restul gastii care practic m-au implorat să mă întorc înapoi. Trebuia să îi

vad cât de curând, telefonul asta mî-a adus aminte, cât de dor îmi este de ei, şi atâta vreme cât vechea Katherine ramane ingamfata pe poziţii şi în noul capitol, nu vad ce rău ar fi să ii revăd din nou.

Dupa încheierea convorbirii, eram practic amortita, aşa că să mă ridic din pat devenise acum o necesitate. Am coborât la parter, şi mi-am croit hotărâtă drum spre bucătărie, ştiam că doza pe care mi-o făcuse Harry nu avea să dureze mult şi voi avea nevoie în curând de una noua, dar deocamndata mă simţeam extraordinar, cum nu mă mai simţisem niciodată când eram drogata, eram plină de energie, dar totuşi lucida. Trebuie să aflu ce îmi dăduse.

Aveam o pofta uriaşa de mancare, aşa că mi-am scos o caserola de carne inghetata de la congelator şi am asezat-o sub jetul de apa pentru a se dezgheţa, în timp ce îmi frecam barbia, gandindu-mă ce să gătesc. Tata dispăruse din nou, în una din zilele astea trebuie să fac pe detectivul şi să aflu unde se tot duce, adica eu stau închisa în casa sî el poate să plece la orice ora vrea că un adolescent rebel? Nu, lucrurile nu pot ramane aşa.

Am hotarat să pregătesc carnea la cuptor, alaturî de cartofi sî mai multe legume.

Taîam cu atentie bucăţile de ardei, încercând să îmi amintesc cu exactitate paşii pe care trebuia să îi urmez în prepararea retetei, când mi-am simţit din nou telefonul zbarnaind în buzunar.

Era Kristen, ohhh... şi să erupă vulcanul.

-0 să te omor! Am răspuns direct furioasa, încercând să tin telefonul cu o singura mână în timp ce infigeam cutitul în tocător.

- Tu pe mine? Noroc să mai apuci pentru că o să îţi rup capul când pun mână pe tine. Ai idee cate griji neam făcut? Am crezut că nebunul ala te-a incinerat. Pe unde ai umblat, femeie, şi de ce nu răspunzi la nenorocitul ala de telefon? OK, erupţia ei era mult mai mare decât a mea, am început să clipesc des, ametîta de valul de întrebări.

-Calmeaza-te, nebuno, nu mî-a făcut nimic, m-a... ajutat defapt. Ii auzeam pe Candice şi pe baieti agîtandu- se pe lângă ea, cerând informaţii.

-Te-a ajutat? Cum te-a ajutat el pe tine? Katherine, sigur nu ţi-a făcut altceva? Il stiu eu pe Styles. Am scos cutitul şi l-am înfipt din nou furioasa în tocător, cum adica să îmi faca altceva? Ce eram eu? 0 papausa maleabila... dar m-am enervat şi mai tare când am realizat că defapt, asta fusesem, când se jucase cu mine cum a vrut el în ciuda împotrivirii mele.

Am continuat să mă cert cu Kristen pe acest motiv tot timpul pregătirii cinei, apoi cu Candice şi cu Chris, care aveau aceeaşi părere: Styles a.k.a Demonul, mă posedase. Din nu stiu ce motiv Zac nu era cu ei, m-am bucurat într-un fel că cel puţin scapam de un interogatoriu în plus dar apoi mi-am adus aminte de interventia lui în parcarea scolii. Brusc, ochii plini de furie ai lui Harry asupra pretenului meu mi-au aparut în minte, transmitandu-mi o senzaţie de teama pe sira spinării.

Când cina a fost în sfarsit gata, afara se aşeza deja un întuneric difuz, iar oboseala mea începea să îşi faca simtîta prezenta, semn că efectul afrodîsiac al drogurilor disparea. Am mancat o porţie mare de pui la cuptor, pastrand în frigider, o porţie şi pentru tata; sper că în felul asta va mai reduce din pedeapsa care oricum nu avea să fie respectata.

Încă nu se întorsese acasă, aşa că i-am lasat un bileţel pe frigider şi am urcat sus, urmând să fac un dus bine meritat.

Am scapat în sfarsit de hainele de antrenament, pe care le purtasem toată ziua, aruncandu-le în coşul de rufe. Sub jetul de apa, amintirea lui, s-a întors în mintea mea. Fara să vreau, acţiunile mele banale de spalare mi-au adus aminte de atingerile lui, mâinile mele încercând să le imite pe ale lui mangaindu-mi coapsa şi fundul. Doamne, chiar am nevoie de o trezire la realitate.

Am intrat în camera mea, cu prospul pe mine şi parul ud, picurandu-mi pe umeri şi spate. În pedeapsa mea intra şi studiul, aşa că dupa că m-am schimbat într-o pereche de pantaloni scurţi, alaturi de un maiou alb şi lejer, mi-am luat cartea de matematica şi m-am aşezat turceşte pe pat încercând să imî amintesc cum mai funcţiona aceasta materie.

Eram concentrata la maximum în încercarea mea de a rezolva o matrice, sî când eram aproape de rezultatul final telefonul meu a început din nou să zbârnâie lângă mine, desconcentrandu-mă total. Am început să bombăn, întrebandu-mă cine mai era acum îngrijorat de viaţa mea. Mi-am incrutat sprâncenele când observat că era un mesaj de la un număr necunoscut.L-am deschis nesigura, citind rapid cele câteva cuvinte scrise în interiorul lui:

"Să porţi ceva sexy mâine!"

Gura mi s-a deschis de uimire, ce...?!

Nu era semnat de nimeni, cine ar avea numărul meu şi mi-ar trimte un asemenea mesaj? Pe Zac sau Chris nu-i cred în stare, dar doar ei au numărul meu în noua şcoala. Mă îndoiesc că amica mea pusa pe glume ar face aşa ceva, sar roşcata vorbareata. În minte mi-a revenit imaginea mea, inconştienta, şi întinsa pe salteaua din camera lui Harry. Cu telefonul meu în micuţul buzunar la care ar fi putut avea acces atât de uşor... nu, am scrâşnit din dinţi, citind cuvintele... "să porţi ceva sexy "... "dacă ai ştii cât noroc ai că esti sexy", vorbele lui îmi derulau în minte, şi am realizat că el era, cu siguranţa. M-am înfuriat la gândul că imî cotrobaise prin telefon. Blestemata stare de inconştienta.

Plină de nervi şi bombănind întruna m-am întins pe pat, aruncand cartea de matematica pe jos, toate pofta mea de studiat dispăruse complet. încet pleoapele mele s-au închis, aruncandu-mă într-un somn adanc.

M-am ridicat deodata de jos, alarmata de strigatele unei voci disperate care îmi rostea numele încontinuu.

-Sunt aici, mami! Am strigat de sub copacul imens, ieşind la lumina soarelui pentru că ea să mă poata vedea. Am avut grija să nu strivesc în pumn fluturasul alb pe care tocmai ii prinsesem pe scoarţa copacului.

-Oh, scumpo, de cate ori să îţi spun să nu mai fugi de lângă mine? Veni mama îngrijorata către mine, strangandu-mă tare în braţe, şi aplecandu-se pe genunchi pentru a mă putea privi în ochi. Razele soarelui sclipeau în parul ei negru, guriţa mea micuţa a format un zâmbet când am realizat că şi al meu sclipea la fel.

-Haide să mergem la tati, scumpo! Mă prinse mami de mână cu un zâmbet dulce pe fata, ridicandu-se în picioare.

-Uşor, mami, îmi strivesti fluturasul! M-am plâns, ridicând palma micuţa, unde era aşezata cuminte, frumosa făptură.

-Oh, îmi pare rău scumpo, e dragut! Zâmbi ea, privind mai atent în palma mea.

Am prins-o de cealalta mână, şi m-am lasat condusa de ea prin parcul de copii. Soarele stralucea atât de puternic încât îmi simţeam transpiraţia formandu-se pe frunte.

Am ajuns lângă tati şi am fugit imediat în braţele lui, pentru a-i arata fluturasul pe care ii prinsesem.

-E foarte frumos, scumpo, e alb, că tine! Zâmbi tati, ciupindu-mă jucaus de nas, am zâmbit larg când am realizat că avea dreptate, rochiţa mea alba de vara, din dantela, semana perfect cu aripile sale catifelate. Le futura uşor în palma mea, dar totuşi nu zbura nicăieri, părea şi el topit de căldură.

-Vrei să te joci cu copii aceia, scumpo? Mă întreba mama indicând spre un grup de copii de varsta mea care se jucau cu mingea.

-Nu, mami! Am răspuns dandu-mi parul negru şi lung de pe ochi. Îmi e prea cald să alerg dupa minge. M- am vaietat cu un botic de catelus, făcându-i instantaneu pe amandoi să rada. Am

privit la agitatia din jur, în timp ce mă adaposteam la umbra unui copac, copii de varsta mea zburdau veseli pe terenul de joaca, fericiţi că tocmai iesisera de la gradintita şi scapasera de invatatul numerelor şi al culorilor, am zâmbit amuzata, mie îmi placea să invat. Voiam să fiu desteapta că mama când voi fi mare.

Deodata atenţia mi-a fost atrasa de o fetita, de seama mea, care se juca fericita cu mama ei, alergand dupa o minge. Parul ei blond era la fel de des şi lung că al meu, pielea ii era palida la fel că a mea, iar rochiţa roz ii venea foarte frumos. Zambea, lasandu-se stransa în braţe de mama să. Brusc voiam să mă joc şi eu cu mama mea, am cautat-o cu privirea dar nu o mai vedeam nicăieri, am ieşit de sub copacul imens şi brusc, am fost invadata de un vand puternic, care mi-a învăluit parul negru pe fata.

Atunci am vazut-o pe mamî discutând cu alt bărbat, am strigat-o tare dar ea nu părea să mă auda, am simţit lacrimile intepandu-mă în ochi când mi-am văzut mama sarutandu-l pe acel bărbat, mai scund decât ea, dar dornic dupa sărutul ei. L-am cautat pe tata cu privirea, sperând să ii opresc să vada asta, dar apoi l-am văzut şi pe el lângă fetita blonda cu rochiţa roz. A ridicat-o în braţe, sarutand-o pe obraz exact aşa cum făcea cu mine. Mi-am simţit lacrimile curgând pe fata când tata a sarutat-o pe femeia care ii era mama fetitei blonde.

Am strigat dupa el, dar nu mă auzea, nimeni nu mă auzea. Am încercat să fug spre unul dintre ei dar un vant puternic mă ţinea pe loc. Fluturasul a zburat din palma mea, lasandu-se prada aerului rece care ii făcea să dispara în zare. M-am aşezat plângând în genuchi, privindu-mi părinţii cum pleaca cu acele persoane străine iar eu raman singura. Cerul devenea din ce în ce mai întunecat, acoperind soarele puternic care îmi ardea pielea până acum câteva momente.

Mi-am lasat capul în jos, ingropandu-mi fata în palme şi începând să plâng mai amar. Îmi era atât de frig. Cu ochii în pământ, am văzut doua picioare mari care se îndreptau spre mine, bocancii negrii m-au făcut să înghit de spaima chiar dacă nu ştiam cui ii aparţin. Mi-am ridicat deodata fata în sus, vazand chipul unui înger care privea spre mine. Era atât de mare în fata mea, hainele lui negre ii făceau să para periculos, dar nu îmi era deloc frica de el. Se apleca spre mine, sprijinindu-se pe genunchi. Am ramas uimita când i-am întâlnit ochii verzi, erau atât de frumoşi şi sclipitori. Parul sau carlintat se agita rebel în urma vântului puternic din jurul nostru. Am observat că nimeni nu mai era prin preajma, dispăruseră toti.

-Esti singura, micuto? Îmi vorbi cu o voce dulce şi catifelata care m-a făcut să-mi măresc ochii de uimire. Era real? Aşa arata un înger?

-Da! Părinţii mei au plecat! Am şoptit într-un sughit, simţind alta lacrima scurgandu-se pe obrazul meu. El a zâmbit cald, formând micuţe gropite în obraji şi intinzandu-şi mână pentru a-mi şterge lacrima calda. Mana lui era atât de mare pe obrazul meu micuţ, mama îmi spusese să nu vorbesc cu straninii, dar el părea atât de prietenos şi bun, şi frumos.

-Atunci o să am eu grija de tine de acum în colo! Rosti dulce, intinzandu-şi ambele mâini în jurul meu, şi ridicandu-mă rapid în braţele sale. Am respirat speriata când m-am văzut atât de sus. Mi-am pus o mână dupa gatul lui pentru a mă putea tine mai bine, iar cu cealalta mi-am sters obrajii de lacrimi. Corpul meu micuţ era sustinut cu uşurinţa de braţele lui mari, care se strangeau că o menghina în jurul meu, fancandu-mă să mă simt în siguranţa.

Deodata, şi-a eliberat o mână, radicand-o spre mine. A deschis palma în fata mea şi în interiorul ei se afla fluturasul meu. Am zâmbit fericita şi i l-am luat din mână. Il priveam atenta, tinandu-l în ambele palme, când a început să se schimbe. Aripile sale imaculate, transformnadu-se într-un negru închis, care se raspandea pe ele precum o pata de cerneala pe panza alba. Am clipit speriata privind fluturele întunecat care se odihnea acum în palma mea. Străinul care mă ţinea în braţe privea şi el fascinat fluturele, apoi îşi întoarse atenţia spre mine, apropiîndu-şi fata de obrazul meu sarutandu-l uşor apoi mă privi arzator în ochi. Ii simţea respiraţia calda pe pielea mea şi am inghitit din nou în sec.

-Esti a mea, Katherine!

M-am ridicat deodata în şezut, respirând greu şi simtindu-mi tot corpul transpirat. Am privit speriata în jurul meu nestiind unde sunt. Mi-am strâns patura în braţe, încercând să revin la realitate. În camerea mea era un întuneric obscur, am bâjbâit dupa telefonul meu sî l-am găsit pe undeva prin pat. Am strâns din ochii când lumina puternica mi-a luminat fata şi am fost surprinsa să vad că era ora 4 dimineaţa.

Am oftata adanc, lasandu-mă din nou pe spate şi încercând să imî reglez respiraţia. Asta fusese cel mai ciudat vis din viaţa mea, şi nu îmi pot da seama ce voia să însemne, mi-am strâns pumnii pentru că o visasem din nou pe ea , în perioada copilăriei mele, când eram o familie fericita iar eu vedeam în mama mea, un model în viaţa. Dar ce reprezentau restul imaginilor din vis? M-am cutremurat parcă auzind din nou acele cuvinte care mi-au rasunat precum un ecou amenintator în cap... "Esti a mea..."

9. Să Inceapa Jocul!

- Kath!... Katherine, trezeste-te! Am început să mormăi inconştienta şi să îmi agit mână prin aer, încercând să opresc vocea enervanta.
- Eî, asta e buna, o să întârzii la şcoala, trezeste-te odată. Vocea devenise suparata sî deodata am tresărit când patura a fost trasa rapid de pe mine. Valul rece care m-a cuprins a fost că o trezire la realitate. M-am ridicat speriata în şezut, privind şocata în jurul meu.
- Uşor, scumpo, n-am vrut să te sperii. L-am observat pe tata lângă marginea patului meu, privindu-mă cu amuzat. Am încercat să mă linîstesc şi să revin cu picioarele pe pământ dupa ce am bolborosit câteva injurii mintale.
- Grabeste-te, în douăzeci de minute trebuie să fii la şcoala. Mă anunţa tata înainte să iasa pe usa. Mă frecam pe frunte, încruntandu-mă la amintirile de noaptea trecuta: mesajul, visul... ia stai aşa; douăzeci de minute?
- La dracu'! Am înjurat sărind din pat, impleticindu-mă în propriile picioare şi fiind la un pas să cad în nas.

De ce nu sunase nenorocitul ala de ceas? A da; pentru că uitasem să ii setez. Am la baie. Făcusem dus
aseara, deci puteam să trec pe asta acum, desi visul de noaptea trecuta îmi lasase o pelicula fina de transpiraţie pe piele însă nu mai aveam timp aşa că mi-am clătit fatam mi-am periat dinţii şi am încercat să calmez dezastrul din parul meu pentru că nu mai aveam timp să ii îndrept. Maraind, l-am prins rapid într-o coada la ceafa şi am trecut de câteva ori cu peria prin ea. Acum arata acceptabil, desi nu prea obisnuiam să îmi prind parul în coada.

Mi-am aplicat nişte fard negru pe ploape şi dermatograf, încercând să acopar roseala care imî făcea ochii să arate că doua sfecle. Am alergat inpoi în camera mea, simţind o ameţeala rapida dezechilibrandu-mă pe moment. La dracu', am nevoie de droguri.

Puteam să îmi iau pastilele, dar mă indoiec că mă vor mai ajuta acum. Un bolnav degeaba ia medicamente atât timp cât cosuma alcool. Cam în aceeaşi situatie eram şi eu acum. Şi habar nu aveam de unde să fac rost de droguri, mă îndoiesc că voi gasî vreun magazin de vise prin prin zona, sunt ilegale şi se fac pe ascuns, iar eu nu cunosc încă pe nimeni care să se ocupe cu aşa ceva, inafara de... ahh în niciun caz, nu am de când să cersesc la demonul ala că un catel flamand.

Am cotrobăit rapid prin haine nestiind cu ce să mă îmbrac. Deodata, mi-a aparut în minte mesajul de aseara. "Să portî ceva sexy mâine!" Da, cum să nu? Unde e treningul ala nenorocit? li arat eu sexy.

Strigatul tatei m-a oprit din cotrobăit, am oftat nervoasă renunţând la plan pe moment şi tragand pe mine o pereche de blugi mulaţi de un albastru-inchis şi un maiou negru. Bocanci mei

erau încă la şcoala aşa că mi- am luat tenisii negri. Părea destul de cald afara deci puteam pleca şi fara geaca, ceea ce era bine pentru că oricum zacea în vestiarul de la şcoala.

M-am oprit în fuga din drumul spre usa, în fata oglinzii. Cum Dumnezeu?... Alesesm haine în care chiar aratam atragator. Ah, deci când vreau să fiu sexy nu-mi iese, şi acum...

- Katherine! Strigatul tatei a rasunat în toată casa, am început să înjur renunţând să mă mai schimb sî ieşind direct pe usa. Aveam alta geanta deci urma să mă întorc cu doua acasă. Grozav.
- Haide, Katherine, pentru numele lui Dumnezeu, cât îţi ia să te îmbraci? Mă certa tata exasperat când am coborât jos.
- Calmeaza-te, tata, nu mă înrolez în armata. Am spus simţind din nou ameţeala când am coborât ultima treapta.
- Taci din gura şi mananca ceva, te duc eu la şcoala. Vorbi agitandu-se pe lângă masa din bucătărie cu o farfurie de vafe. A, şi mersi pentru cina de aseara, adauga zambindu-mi. Nu ai mai gătit de când... se opri brusc, eu mi-am încruntat sprâncenele nervoasă. Voia să spună că nu am mai gătit de când a plecat mama, înainte obisnuiam să ne petrecem ore în sir, amandoua în bucătărie.
- Da, mă rog. Am bolborosit frecandu-mă pe frunte.
- Dar dacă ai impresia că scapi de pedeapsa aşa, n-ai sanse. încerca să schimbe rapid subiectul cu un zâmbet şmecher pe fata.
- Cum zici tu, apropo unde ai fost asera? L-am întrebat acuzatoare întorcând jocul în favoarea mea. Expresia lui se schimba brusc, părea prins cu garda jos. Când a deschis gura să vorbeasca a fost întrerupt de un claxon care s-a auzit de afara. Probabil erau prietenii mei, grozav moment şi-au găsit să apara.
- Vorbim diseara, acum fugi. Mă goni grăbit, să scape de interogatoriul meu.
- Da, dacă o să fii acasă că şi până acum o să avem o discuţie foarte interesanta. Am mormăit ieşind pe usa, iar îmi era rău. Dependenta blestemata.

Am coborât uşor cele trei trepte, cu fata în jos şi frecandu-mă în continuare pe frunte, încercând să alung durerea ce mî se asternu-se pe cap.

Am ridicat privirea pregatindu-mă de contactul cu prietenii mei când am ramas stupefiata în mijlocul aleii. În fata casei mele era parcata maşina neagra pe care o ştiam deja atât de bine. Am inghitit în sec privind-ul pe El.

Rezemat de partea dreapta a maşinii, zâmbind sfidător. Am clipit des asigurandu-mă că nu visez, şi abtinand-mă instinctul de a mă ciupi. Dar era real, mi-am încruntat sprâncenele nervoasă începând să merg din nou spre el.

-Ce cautî aici? Am marait cu vocea joasă când am ajuns în fata lui. Zambî obraznic, vizibil neafectat de nervozitatea mea.

-Eram prin zona şi m-am gândit să încep ziua cu o fapta buna şi să duc un suflet neajutorat la şcoala. Tocmai m-a făcut suflet neajutorat? Ohh, ai face bine să tii bine de carliontii aia cretule, pentru că rişti să ramai fara ei.

-Foarte frumos din partea ta. L-am ironizat batjocoritor. Dar îmi aştept prietenii, du-te şi salveaz-o pe iubita ta idioata, eu nu am nevoie să fiu salvata, l-am replicat acid cu o privire serioasă. Zâmbi parcă satisfacut de ce spusesem. Nu-l deranja cât de puţin că ii jigneam iubita?

Îşi ridica rapid mână lunga şi o prinse pe a mea, tragandu-mă fulgerător la pieptul sau. Am expirat speriata de reacţia lui brusca. Îşi aşeza mâinile pe baza spatelui meu, periculos de aproape de fund.

Am icnit încercând să scap din braţele lui, deja mă strangea că într-o menghina. Nu îşi cunoştea puterea şi abuza cam mult de ea. Îşi îngropa fata în obrazul meu, era mai ¡nalt decât mine aşa că a trebuit să se aplece pentru a ajunge spre gat. Trupul mi s-a pietrificat.

-Se pare că prietenii tai te-au abandonat, pentru că eu nu ii vad prin zona. Mormăi pe pielea gatului meu. Am clipit des de câteva ori pentru a nu leşina în braţele lui. Doamne, ce e baiatul asta?

Am inghitit în sec sub buzele lui, simtitindu-i zâmbetul formandu-se în urma gestului meu. Mă rugam la Dumnezeu că tata să nu ne vada, chiar nu aveam nevoie de alt interogatoriu de-al lui.

-Atunci o să iau autobuzul, l-am răspuns serioasă încercând să nu-i arat cât de tare mă ameţeau buzele lui pe pielea mea. M-am indepartat de el, dar nu mi-a dat drumul din braţe.

-Mmmm... mormăi din nou, lipindu-şi buzele de obrazul meu. Nici nu părea că baga în seama refuzul meu.

-Vreau să îţi simt buzele! Şopti suav în urechea mea, făcându-mă să paralizez.

-Ce!? Am tipat nervoasă departandu-mi fata de a lui. Mă privi ispititor în ochi, cu un zâmbet care îmi inmuia genunchii.

-Saruta-mă! Şopti din nou, trecandu-şi limba umeda peste buza inferioara. La dracu', abtine-te Wrise!

-Esti nebun! l-am reproşat perplexa. Zâmbi amuzat, într-un mod pervers.

-Nu pe buze, aia e partea mea. Saruta-mă pe gat. Se apropie de fata mea periculos de tare. Vreau să-ţi simt buzele fierbinţi pe pielea mea. Respiraţia lui mentolata se lovi de fata mea, făcându-mă să uit cum mă cheama.

-Nici nu mă gândesc. Am replicat hotărâtă. Pastreaza-ţi fanteziile pentru blonda ta idioata! Plus, tata e în casa şi mi-ai făcut deja destule probleme. Îşi ridica privirea din ochii mei, indreptand-o în spatele meu, spre casa.

-Hmmm... medita cu un zâmbet malefic. Oh, nu, la ce se gandea acum?

-Am o idee: tu mă saruti, iar eu nu ii spun tatălui tau că te droghezi din nou.

-Nu ai îndrăzni. Am marait furioasa.

-Pune-mă la încercare. Mă intarata păstrându-sî zâmbetul diabolic.

-Atunci eu o să ii spun că tu m-ai drogat şi o să te omoare în bataie. Am rânjit malefic.

-Serios?! Mă privi cu o spranceana ridicata.Bun, deci, clar nu ii era teama de tata, sau chiar să fie inclus într-o bataie cu el, ceva îmi spunea că l-ar fi incantat asta. Demon sexy şi idiot. Am privit rapid în spatele meu, nicio urma de tata. Sigur avea iar de gând să plece şi acum era probabil la dus, altfel ar fi ieşit demult afara să vada ce se intampla. M-am întors furioasa către Harry.

-0 să mă răzbun eu pentru asta mai târziu. L-am amenintat nervoasă şi i-am prins rapid barbia, radicandu-i capul în sus, apoi într-o fracţiune de secunda m-am intis şi i-am dat un sărut rapid pe linia pulsului de pe gat. La dracu', avea o piele ridicol de fierbinte, parcă îşi ţinuse gatul lipit de un calorifer înainte să vina aici, aproape m-am urat că a fost atât de rapid.

Mă privi şocat.

-Pe bune? Asta e tot ce poti? Şi o pisica mă excita mai tare de atât. Îmi reproşa.

-Asta e şi ideea, nici nu veau să te excit, l-am răspuns intepata.

-Te provoc!

Oh, nu, iar avea zâmbetul ala pervers pe buze. Ce e în neregula cu mine şi electricitatea din corpul meu?

-Eu te fac pe tine să tremuri, tu esti în stare să îmi provoci mie asta? Sau e doar gura de tine!? Ştiam ce face, încerca să mă provoace, să mă intarate că să îi cad în plasa. E bun dar nici cu mine nu ii merge, desi voiam disperata să simt din nou pielea aia fierbinte. Şi cum adica mă face să tremur? Nu fac aşa ceva în preajma lui, nu? Oh, pe dracu', bineintele că fac, sunt gelatina în mâinile lui. Katherine, esti o idioata.

-Nu îţi fac jocul, l-am spus serioasă şi aproape plictisita, mentinandu-mă pe poziţie.

-Adica nu esti destul de buna pentru jocul meu. Mă corecta cu un zâmbet malefic. Până aici, m-am enervat şi i-am prins din nou barbia intre degetele mele.

-Bine,Demonule, să ne jucam! Îţi arat eu tie tremurat. Am şoptit pervers îndreptându-mă din nou spre gatul sau. I-am simţit respiraţia oprindu-se. Mi-am plimbat uşor nasul pe pielea să fina, parfumul lui bărbătesc mă înnebunea. Dar aveam o misiune de îndeplinit.

Mi-am lipit uşor buzele de gatul sau, prinzând o mica porţiune de piele pe care am supt-o uşor. A inghitit puteric în sec, iar mâinile sale s-au strâns în jurul meu, tragandu-mă mai aproape de pieptul sau încordat. Şi-a dat uşor capul pe spate când limba mea a început să ii mangaîe lent, traversand o linie umeda şi pasionala pe linia pulsului, până sub ureche, li simţeam masculinitatea întărită intre picioarele mele.

L-am muscat de lobul urechii, infigandu-mi dinţi din ce în ce mai tare până când un geamat înfundat de plăcere ia părăsit gatul.

I-am eliberat lobul satisfacuta, privindu-l cu un zâmbet triumfător pe fata.

-Hmm, nu-mi amintesc că tu să mă fi făcut pe mine să scot un asemea sunet. Am meditat, privindu-l cum incearca să îşi revină, era excitat la maximum, misiune îndeplinita, desi am impresia că asta urmarea de la început.

-0 să scotî iubire, multe şi puternice. Marai satisfacut privindu-mă în ochi şi strangandu-mi fundul în mâinile lui mari.

Am icnit şocata.

-Şi esti perfectă pentru jocul meu, iar acum tocmai ai intrat de bunăvoie în el. Contiuna cu un zâmbet diabolic de pervers. Am marait nervoasă, ştiam eu că asta urmăreşte. Cum dracu' am putut cadea aşa uşor în plasa? Desi trebuie să recunosc, aroma lui mă făcea să îmi doresc să ii devorez. Să păcătuiesc pe trupul lui, să... ah, drace.Cât mi-aş fi dorit să îmi pot da o palma acum.

-Ah, şi mă bucur că ai ascultat. Vorbi într-un ton obraznic, analizandu-mă din cap până în picioare, referindu-se probabil la faptul că eram sexy. Am mormăit indignata, abtinandu-mă să nu ii înjur pentru că îmi umblase prin telefon. S-a departat de lângă maşina, elîberandu-şi braţele din jurul meu, apoi mi-a deschis portiera pasagerului cu un zâmbet triumfător. Mi-am dat ochii peste cap intrând în maşina.

Nu mai aveam alta posibilitate, prietenii mei pareau să fi uitat de mine, şi să mă duc acum la tata să ii rog să îmi dea maşina, nu era o idee buna. înainte să plecam am privit din nou spre casa rugandu-mă că el să nu fi nu fii văzut asta.

Harry conducea că un maniac, dar cu toate astea nu mi-a fost frica o secunda. Îmi placea viteza, iar stilul sau perfect de a conduce te făcea să îţi doreşti să nu-ţi mă iei ochii de pe el. Oricum acelaşi lucru ii făcea şi el cu mine, neacordand prea multa atentie drumului ci fixandu-mă pe mine cu prvirea. Clocoteam şi nu cred că era de furie.

Arata mult mai bine decât ieri, clar se odihnise, ochii sai avand o claritate superba scaldata în acea nuanţa ametitoare de jad.

Hainele tot negre, tricou şi blugi, mulate pe corpul masiv într-un mod revoltător de sexy. Fulgerător, mi-a revenit în minte visul de noaptea trecuta. Harry, şi felul ciudat în care mi se aratase. Iar eu nu ii cunoşteam, eram doar o fetita. Mi-a spus că de acum în colo va avea el grija de mine, că sunt a lui... of, subconştient tâmpit. Ce voia să însemne asta? Cum să fiu a lui? Ce tâmpenie.

Când am oprit în parcarea scolii, doar cativa elevi mai erau prin jur. Cursurile începuseră probabil demult.

-Cum te sîmti? Vorbi în sfarsit, întorcându-şi atenţia spre mine.

-Ce vrei să spui? M-am încruntat nestiînd la ce se refera. Îşi întinse mână lunga atîngand fin cu vârful degetului, ce mai rămăsese din punctul roşu de pe braţul meu. Brusc, mi-am adus

aminte de amețeala mea, care păruse să dispara din cauza efectului afrodisiac pe care îl avea el în preajma mea.

- Am nevoie de alta doza. Am şoptit închizând uşor ochii.

Fara să mai spună altceva, mână i-a zburat spre torpedoul maşinii, de unde a scos câteva obiecte ciudate. 0 linguriţa, o bricheta şi o seringa ambalata într-o folie de nailon. Din buzunarul blugilor a scos un pliculeţ micuţ, în interiorul caruia se afla un praf alb. Am tresărit, făcându-mi-se pofta instantaneu. A rupt cu dinţi ambalajul, turnând contiutul lui în linguriţa, apoi aprinzand bricheta sub aceasta.

L-am privit fascinata cum îmi pregăteşte drogul, era foarte priceput, semn că făcuse asta de multe ori până acum.

-Tu de cât timp te doghezi? L-am întrebat, privind praful din lingrita, cum se transforma într-un lichid maroniu, sub flacara micuţa.

-De cinci ani! Îmi raspune fara nicio reţinere. Gura mi s-a deschis de uimire.

-Şi ai încercat vreodata să te lasi? Am continuat interogatoriul curioasa, cinci ani, dar totuşi nu arata deloc că o persoana drogata.

-Da, dar nu sunt tocmai dependent. Am reuşit să îmi creez un... program, să zic aşa. Am mai multe metode să îmi cresc adrenalina când am nevoie de ea. L-am privit cu o spranceana ridicata. Ce alte metode mai puteau fi? Ochii lui mi-au aratat zâmbitori spre bordul maşinii. Am clipit de uimire, el deja conducea că un nebun, nu vreau să îmi imaginez cum o face când are nevoie de adrenalina.

-Asta şi alte lucruri, dar să zicem că viteza e cel mai bun drog pentru mine. Sunt mai ciudat. Recunoscu amuzat, făcându-mi cu ochiul în timp ce extragea drogul lichid ce se afla acum în linguriţa, în seringa. Era foarte mica şi înăuntrul ei nu se aflau mai mult de 10 picaturi de energie otravitoare, dar nu îmi prea placeau acele, oricum mă bucur că folosise o seringa sterila, îmi confirmase deja că este atent cu drogurile. Agita uşor seringa, privind atent lichidul maroniu dinăuntrul ei. Poate era dorinţa de droguri prea mare, dar ii vedeam fascinant făcând asta.

S-a întors spre mine, prinzandu-mi braţul şi trecandu-şi uşor degetul peste punctuletul aproape maroniu. Mă privi în ochi, parcă aşteptând confirmarea, am aprobat din cap şi imediat acul micuţ mi-a intepat pielea, introducandu-mi viaţa în vene. Am tras uşor aerul printre dinţi, mai mult de teama. O intepatura de tantar durea mult mai tare decât asta, plus că mână lui, în ciuda faptului că era mare, era foarte uşoară şi gentila, ii simţeam priceput în ceea ce face. Drogul era cald în venele mele, şi deja simţeam energia inflorandu-mi în corp. A extras uşor seringa, aplecandu-şi apoi capul pentru a saruta punctuletul care era din nou roşu, m-am bucurat că injectase în acelaşi loc, nu voiam să am braţul plin de puncte rosi. Buzele sale au format o atingere uşoară şi pasionala pe pielea mea. Am tremurat ametita, tragamdu-mi rapid braţul când buzele sale au început să urce mai sus.

-Am intarziat destul! am spus rapid deschizând portiera şi ieşind din maşina. Am respirat adanc când am simţit aerul proaspat. Chiar aveam nevoie de aşa ceva. Din intepatura începea să curgă uşor o picătură mica de sânge, am sters-o rapid încercând să opresc sangerarea. Cu un zâmbet obraznic, Harry a coborât sî el din maşina, venind rapid lângă mine.

-Katherine, trebuie să îmi spui dacă vrei să continui aşa, sau te întorci la medicamente. Vorbi, privindu-mă serios. Pot să îţi dau o vreme câteva droguri mai uşoare şi...

-Nu! L-am întrerupt hotărâtă. M-am saturat de medicamente. Până la urma sî alea erau tot droguri, cum spusese sî Jay, iar dacă Harry se descurca foarte bine şi aşa, eu de ce nu aş putea? Aproba din cap, prinzandu- mă apoi de mână şi tragandu-mă dupa el prin parcarea liceului.

-Pot să merg şi singura, am mormăit încercând să imî trag mână dintr-a lui, dar asta l-a făcut să mă traga şi mai aproape de el. Am bodogănit tot drumul, mulţumind sfinţilor că nu mai era nimeni în parcare să ne vada.

Am intrat în liceu, holurile erau pustii, părea inspaimantator, mai ales că eram singura cu un demon obsedat şi atragator. Harry s-a tinut dupa mine până la dulapul meu.

-Tu nu ai un curs la care ar trebuii să mergi? L-am întrebat exasperata, bagandu-mi geanta în dulap.

-Nu! Răspunse simplu, analizandu-mă pervers cu un zâmbet care ii adancea gropitele superbe. Era rezemat de dulapul de lângă mine, cu braţele încrucişate la piept sî aratand că un Adonis sculptat. Mi-am luat cartea de matematica pentru prima ora (ce mai rămăsese din ea). Am închis usa dulapului încercând să plec, până mi-am simţit mână insfacata, iar corpul meu a fost izbit brutal de vestiar. Mi-a prins încheieturile lipîdu-şi trupul de al meu, buzele sale explorandu-mî din nou gatul. Baîatul asta e obsedat de pielea gatului. Am închis ochii încercând să îmi păstrez calmul.

-Da-mî drumul! Am expirat nervoasă, desi o mica şi enervanta parte din mine, era în extaz dupa atingerile
lui.

-Ne vedem peste zece minute. A şoptit suav, apoi mi-a sarutat pasional gatul. De data asta i-am simţit toată puterea buzelor presate pe gatul meu, sugandu-mi pielea înfometate, era ireal. Fulgerător, s-a departat, elîberandu-mi braţele sî disparand rapid pe holul gol.

Am ramas perplexa privind în urma lui. Acum înţeleg de ce ii se spunea demon, genul asta de baieti nu exista, şi tocmai eu m-am pricopsit cu unul care să îmi întunece minţile. Mi-am scuturat rapid capul încercând să îmi revin, sărutul sau apasat şi umed încă se simţea pe pielea mea. Zece minute? Am scos rapid telefonul din buzunar, mai erau fix opt minute din ora mea. La dracu'!

Am început să alerg pe hol, nefiînd sigura dacă mai avea rost să intru sau nu. Am tras o gura mare de aer, aflandu-mă în fata uşii clasei la care aveam curs. Am ciocănit rapid de doua ori şi am intrat. Profesorul de matematica era un bărbat în varsta, scund şi îndesat, care mă privea ciudat când am intrat în clasa. M-am scuzat, minţind că am pierdut autobuzul şi am fugit la locul meu, toată clasa mă privea de parcă tocmai aterizasem de pe Pluto.

Simţeam drogul înflorind în mine, iar o energie nebuna şi euforica mă cuprindea. Printre privirile lor am zarit-o şi pe a lui Kristen, care mai avea puţin şi sarea din banca că să vina la mine. S-a întors, rupând o foaie de la sfarsîtul caietului şi începând să scrie rapid. A mototolit-o apoi mi-a aruncat-o.

"Katherine, ai înnebunit?"

Scria pe bileţel cu o caligrafie grăbită. Mi-am încruntat sprâncenele speriata. Doar nu ne văzuse...

"Ce vrei să spui?"

l-am scris rapid aruncandu-i biletul. Am privt-o scriind rapid, în timp ce profesorul dicta deja o tema pe care nu m-am obosit să o notez. Mi-a trimis bileţelul înapoi, îndreptându-sî atenţia spre profesor. L-am deschis puţin tematoare.

"Ai căzut în capcana lui!"

Am mototlit nervoasă bileţelul, aruncandu-l în banca. Sunetul clopoţelului m-a întrerupt din orice gând, şi imediat Kristen a fost lângă banca mea.

-Katherine, ce în capul tau? Mă întreba cu o voce joasă. Deja începea să mă enerveze asta. Chiar dacă l-aş fi acceptat pe Harry, până la urma care era problema lor?

-Stii ceva?! Chestia asta devine chiar enervanta, e viaţa mea şi fac ce vreau. Am vorbit puţin cam tare aruncandu-i o privire furioasa.

-Bine, atunci nu ne baga şi pe noi în asta! Îmi răspunse la fel de furioasa.

-Despre ce dracu' tot vorbeşti? Şi ar fi fost frumos să mă anunţaţi şi pe mine că nu aveţi de gând să veniţi să mă mai luaţi.

- Ohhh, aia nu a fost ideea noastra. Îmi reproşa cu o privire acuzatoare.
- Ce... dar nu am apucat să mai vorbesc, oprindu-mă muta de uimire când mi-am văzut restul prietenilor intrând în clasa. Şi în special, pe Zac.

Gura mi să deschis stupefiata când a ajuns în fata mea, şi i-am putut vedea mai bine vanataile de pe fata. Arcada stanga era sparta, iar cealalta extrem de umflata, urme violet ii acopereau pielea alba a fetei.

Privi în jos, parcă jenat.

-Zac, ce s-a intamplat? Am expirat stupefiata.

-Iubitul tau l-a bătut pentru că a îndrăznit să intervină ieri. Vorbi Kristen aproape batjocoritor.

M-am întors spre ea cu o expresie nervoasă.

-Iubitul meu?! Am repetat plină de furie.

- S-a dus ieri peste Zac, l-a bătut şi amenintat să nu se mai apropie de tine, vine şi te ia de acasă, mergeţi prin parcare tinandu-va de mână... ce ar trebui să înţelegem noi din asta, Katherine? Îmi răspunse Kristen lasandu-mă fara cuvinte.

Am trecut furioasa pe lângă ei, fumegam de furie şi nici macar nu mi-am luat cartea de pe banca. Aveam de gând să ii găsesc pe nenorocitul ala şi să ii bag minţile în cap.

Auzeam voci care mă strigau pe hol, erau ceilalţi, dar nu m-am oprit. Am continuat să merg rapid, izbindu- mă de ceilalţi elevi şi cautandu-l pe el cu privirea.

-Domnişoara Wrise! 0 voce dură m-a strigat de data asta, făcându-mă să mă opresc instantaneu.

M-am întors pe calcaie sî am vazut-o pe directoare venind spre mine. La dracu', ziua asta putea fii şi mai rea? Plus că drogul îmi pulsa deja în vene şi aveam o pofta nebuna de scandal.

-Tu, la antrenament, imediat! Mi-a ordonat serioasă când a ajuns în fata mea.

-Ce?!

-Esti în echipa de majorete, Katherine, chiar tatăl tau mi-a confiramt asta. Îmi replica mandra. Şi mi s-a spus că ai intarziat azi la prima ora, începi bine, Katherine, tine-te de treaba şi o să frecventezi liceul asta mai mult decât crezi. Îşi termina monologul serios întorcându-mi spatele şi plecând.

M-am abtinut din toate puterile să nu tip de furie. Echipamentul meu zacea în coşul de rufe deci azi mă descurcăm cu ce aveam. Plus că trebuia să îmi descarc nervii pe ceva, şi astfel, să o vad pe Amber, nu mai pareau un lucru atât de rău.

Am traversat sala vestiarelor, urcând spre teren. Simţeam deja sute de persoane în urma mea, sunt vedeta scolii şi nu stiu eu?

Când am ieşit pe gazonul verde am simţit cum tensiunea mi se urca la cap, Amber şi restul fetelor erau pe teren, din nou toată şcoala părea să fie prezenta, şi... el.

Lasandu-se mangaiat şi sarutat de ea, nu părea prea incantat, dar mâinile ei plimbandu-se pe gatul lui m- au scos din minţi. Gatul pe care ii sarutasem eu mai devreme.

Mi-am strâns palmele în pumni şi m-am îndreptat plină de furie spre ei.

Amber m-a observat prima.

-Ai intarziat! Mi-a reproşat furioasa, dar atâta a apucat să faca pentru că mână mea s-a ridicat fulgerător, lipindu-mi palma peste obrazul ei, într-o lovitura care a facut-o să se dezechilibreze.

Şi-a ridicat privirea stupefiata, cu gura larg deshisa şi cu palma lipita de zona pe care deja o rosisem.

-Cum îndrăzneşti? A tipat încercând să vina spre mine.

Dar exact asta voiam.

-Cum îndrăznesc? O să vezi imediat! Am marait îndreptându-mă hotărâtă spre parul ei, când m-am simţit brusc smucită de doua braţe puternice, pe care le cunoşteam deja.

-Katherine, ce faci? Vocea joasă şi marainda a lui Harry mi-a intrat în ureche.

Brusc, mi-am amintit de el.

-I-ati mâinile jegoase de pe mine. Cum ai putut să ii faci aşa ceva lui Zac? încerca să mă protejeze. Am tipat revoltata întorcându-mă spre el şi eliberandu-mă de braţele lui.
-Nu aveai nevoie de protectia lui! Am marait cu o voce joasă încercând să nu se faca auzit de toate persoanele care erau acum în jurul nostru.
-Oh, dar aveam nevoie de a ta! Demonul salvator. L-am ironizat batjocoritor, privindu-l cum începe să fiarba de furie.
-Ce se intampla aici? Aceeaşi voce care m-a oprit mai devreme o făcea şi acum. Directoarea împreuna cu profesorul de sport sî-au făcut apariţia intre noi.
-Domnişoara Wrise, asta se presupune că este un antrenament? Eu şi Amber am privit amandoua, dar apoi mi-am dat seama că vorbea cu ea. Nume blestemat.
-Îmi cer scuze, doamna director, doar că unele persoane pur şi simplu nu ar trebui să fie aici, şi dupa cum vedeţi nu fac decât să ne încurce. Vorbi blonda dur, aruncandu-mî o privire uracioasa.
Am simţit furia crescandu-mi şi braţul lui Harry m-a prins din nou de talie, mentindandu-mă pe loc. Probabil ştia că din cauza drogurilor fac aşa. Deci, din nou, era vina lui.
-Pai atunci să vedem dacă este loc pentru doua Wrise în echipa asta! Vorbi directoarea cu un zâmbet malefic.
-Să vedem ce poti, Katherine! Mă provoca aceasta.
M-am tras din imbratisarea lui Harry, idreptandu-mă hotărâtă spre Amber, privirea mea era probabil demonica pentru că am văzut expresia de frica care i-a traversat chipul când am ajuns în fata ei.
l-am aruncat o privire sfidatoare, întorcându-mă apoi pe jumatate şi încercând să imî amintesc rapid ce ştiam despre dans şi mişcări sportive.
Asta era sansa mea să scap de prostia asta, dar în niciun caz nu mă faceam de ras în fata idioatei şi a întregii scoli. Orgoliul meu şi adrenalina oferita de droguri erau prea mari.
Am tras o gura mare de aer, ridicandu-mi puţin pieptul şi îndreptându-mi spatele, apoi picioarele mele au calcat dur iarba, într-un alergat salbatic, până m-am aruncat în mâini, indoindu-mi trupul în aer. Am repetat mişcarea de câteva ori, dandu-mă rapid peste cap, apoi aterizand într-un şpagat perfect.
Am scrâşnit umpic, nu mai făcusem asta de mult timp şi trupul meu se mai dezvoltase de atunci, dar mi-a
Am zâmbit triumfător, salutandu-i pe toti, care au început să mă aplaude extaziatî. Amber fierbea de nervi, iar Harry parcă zambea... mândru. Oh, nici să nu te gândeşti, nu am terminat cu tine.
M-am ridicat rapid de pe iarba, încercând să par cât mai neafectata de mişcarea executata, desi intre picioarele mele părea să se rupea ceva acum, plus că blugii ingreunasera situatia şi mai mult.
-OK, se pare că trebuie să facem loc pentru doua Wrise până la urma. Vorbi directoarea zambitoare. Continuati antrenamentul, şi fara alte incidente. Ne ordona din nou, plecând cu dificultate de pe terenul cu iarba, în care tocurile ii intrau dezechilibrand-o.
-Nu am terminat cu tine! M-am întors deodata spre Amber, planuind să am grija şi de Harry mai târziu.
-Care e problema ta, emigrato? Vorbi cu o duşmănie uriaşa. Să îţi intre asta în cap: Harry e al meu.
Am privit-o perplexa câteva secunde, apoi am izbucnit într-un ras isteric.
-Crezi că asta e problema mea? Nu taratura, poti să îţi păstrezi obsedatul, de fapt, ţi-aş fi recunoscătoare dacă m-ai scapa de el, începe să mă enerveze. Stiu că sunt mult mai buna decât tine şi ii înţeleg, dar eu nu iau obiectele folosite şi uzate de alţii. Am spus sfidător, întorcându-mi uşor privirea spre Harry, niciodata nu ii mai văzusem roşu la fata, venele începeau să devină proeminente pe gatul şi fruntea lui din cauza nervilor. Oh, stai, tocmai s-a făcut violet.

-Oh, nu-mi spune că nu te-ai visat deja deasupra lui. Scuipa cuvintele, privindu-mă furioasa.
-Nu la fel de mult cât s-a visat el deasupra mea. I-am replicat cu un zâmbet drăcesc, aplecandu-mi fata spre
Am vazut-o răbufnind, şi-a ridicat mână încercând să mă lovească, dar a fost rapid prinsa de una imensa care a impins-o în spate.
Harry s-a pozitionat în fata mea, respirandu-mi fierbinte pe fata şi privindu-mă furios.
-Tu, vii cu mine, imediat! Îmi ordona prinzandu-mă rapid de încheietura şi tragandu-mă dupa el.
-Da-mî drumul, vrei să îţi omori iubita de inima? L-am batjocorit tragandu-mă înapoi.
Tot liceul era în jurul nostru privindu-ne că pe un spectacol de teatru, cel mai bun. Pauza idioata, cât mai dureaza?
-Katherine, inceteaza! Marai din nou, venind spre mine.
-Altfel ce? Nu ai niciun drept asupra mea, ai auzit-o doar, esti al ei. Am spus continuând să zâmbesc, aratand spre Amber care mai avea puţin şi făcea un atac cardiac.
-Harry! Tipa Amber ascuţit, zgaraindu-mi timpanul.
Adrenalina pulsa în mine, voiam atât de mult să ii desfigurez fata.
Creţul nu părea să o auda, îşi ridica mâinile mari prinzandu-mi fata intre ele şi tragandu-mă spre el.
-Katherine, inceteaza până nu faci vreo prostie! Vino cu mine! Îmi ordona şoptit cu o voce serioasă.
Am început să respir greu, ametîta de privirea lui şi de respiraţia fierbinte care mi se izbea de fata.
Am clipit des, pierzandu-mă câteva secunde, imediat mi-a prins slabiciunea şi m-a tras de mână dupa el; tarandu-mă aproape, pe terenul de fotbal spre vestiare, până când am scapat de privirile curioase ale celorlalţi.
Am intrat în sala vestiarelor şi Harry a închis usa, incuînd-o. M-am departat de el, îndreptându-mă spre peretele burduşit de vestiare mici în culori de albastru şi galben.
S-a întors spre mine cu o expresie furioasa, şi-a încordat braţele strangandu-şi puternic pumnii, gura i s-a deschis expirând de nervi.
Aproape că îmi era teama de el. A început să mearga hotarat spre mine, paşii sai mari şi apasatî aducandu-l lângă mine imediat, am expirat speriata când l-am văzut imens şi furios venind spre mine, crezând că m-a va lovi. Am aşteptat impactul, până când mână să mare mi-a prins un sold izbindu-mă dur de unul din vestiarele din spatele meu, iar cealalta mi-a cuprins partea dreapta a gatului, apoi buzele sale s-au izbit de ale mele.
Am ramas stupefiata, nestiind ce să fac. Am încercat să scap dar nu aveam sanse, ceva îmi spunea că aşa îşi revărsă furia pentru ce ii făcusem mai devreme.
Buzele sale le framantau pe ale mele, lasandu-mă fara aer, limba să încerca autoritara să-mî pătrundă printre buze pentru a se împletii cu a mea.
Mâinile lui mari şi încordate, au început să mî se plimbe pe corp, framantandu-l salbatîce şi înfometate.
Mi-a prins coapsele picioarelor ridîcandu-mă rapid pe tabla dulapului, şi forţându-mă să ii înconjur talia cu
Era atât de dornic şi înfometat, şi părea să fie ori asta, ori o bataie buna. Plus că nici eu nu mai rezistam mult, era afrodisiac pentru mine. Il doream.
Mi-am ridicat mâinile, infingandu-le brutal în parul sau fin şi ondulat, tragandu-l mai aproape de mine, aveam dreptate, parul sau era orgasmic. I-am strâns buclele în pumn, dandu-i voie să îşi impleteasca limba cu a mea, lucru care încercase disperat să ¡1 faca până acum.
Buzele noastre se framantau într-un sărut salbatic, plin de furie sî pasiune.
Îşi zdrobea trupul de al meu, izbîndu-mă de dulapul rece, m-am încolăcit mai tare în jurul lui, Doamne, ce sentiment îmi provoca să ii simt aşa intre picioarele mele. Atât de puternic şi excitat.

Mana lui mi-a pătruns pe sub maiou, plimbandu-se dornica pe spatele meu. Eu mi-am coborât mâinile pe gatul lui, zgaraindu-l lent şi infingandu-mi unghiile în pielea moale şi transpirata. Un geamat că un răget de plăcere a umplut sala goala, venind din gatul lui.
Nu stiu unde aveam de gând să ajungem, dar pur şi simplu nu mă puteam opri, simţeam cum iau foc, sângele îmi gonea nebuneşte prin vene iar el ardea lângă mine în acelaşi fel.

Mi-am dat capul pe spate, când buzele sale au coborât pe gatul meu, începând să îmî muşte sî sărute pielea excitata şi transpirata, am inghitit în sec şi am simţit geamtul de plăcere iesindu-mi din gat într-un expirat adanc, tragandu-l de par mai aproape de mine.

I-am simţit zâmbetul formandu-se pe pielea gatului meu, mândru că scosese sunetul dorit de la mine.

-Şi asta a fost primul, iubire!

10. Baiat Sau Fetita?

Degetele lui Harry se plimbau uşor pe pielea spatelui meu, făcând-mă să tremur sub atingerea lui fierbinte şi priceputa. Ochii mi s-au închis din cauza euforiei oferita de el.

S-a ridicat spre buzele mele, impletindu-le în alt sărut pasional. Mâinile sale au coborât pe spatele meu, prinzandu-mi fundul în palmele mari şi trangandu-mă cu putere la pieptul lui, m-am simţit dezlipita de metalul rece al dulapului şi aşezata pe una dintre băncile din mijlocul vestiarului. Era îngusta şi nu prea confortabila, dar când l-am văzut pe Harry deasupra mea, am înnebunit.

Era... ireal. Acum avea mai multe posibilitati, astfel că mâinile sale au început să se plimbe uşor pe corpul meu, mangaîndu-l în atingeri pasionale de la sold până la genunchi apoi spre glezna şi înapoi. Picioarele mele s-au încolăcit în jurul coapselor lui, muşchii masivi vibrau prin pielea să, incordandu-se dupa propriile-i mişcări. Respiraţia fierbinte ii ieşea din ce în ce mai rapida, tregand printre buzele mele şi izbindu-mi-se în gat. În momentul asta am gustat cel mai puternic drog din lume.

Mi-am coborât mâinile pe spatele sau, eliberandu-i buclele deja răvăşite. Unghiile mele s-au înfipt în pielea lui, încercând apoi disperate să scape de tricoul deranjant care ii acoperea perfecţiunea. Il voiam, acum. Şi el nu făcea nimic; doar mă saruta şi mă mangaia. Voiam mai mult, simţeam că explodez.

Se desparţi de buzele mele, respirând greu de parcă tocmai terminase un maraton. Îşi strânse ochii, scotandu-şi mână de sub tricoul meu, care deja urca spre cureaua sutienului.

- Nu aici! Şopti respirând greu.

L-am privit perplexa. Cum adica nu aici, atunci unde?

- Altundeva, acum! Am respirat greu, tragandu-l din nou de par, mai aproape de mine.

- Nu acum, Katherine. Şopti din nou lipindu-şi fruntea de a mea, avand în continuare ochii închişi. Vreau să fii... tu, când o să se întâmple, acum esti drogata, sî nu vreau să mă omori dupa ce îţi revî, crezând că am profitat de tine.

- Când nu o să fiu drogata, nu o să se întâmple, l-am răspunse deja bosumflata. Zâmbi şmecher, privindu- mă jucaus în ochi.

- Mai vedem noi! Îmi facu cu ochiul, sarutandu-mă din nou pe buze, mai pasional, parcă savurandu-le gustul. Doamne, ce e cu mine? Il vreau atât de mult, chiar dacă o parte din mine stie că nu sunt eu cea reala care ii vrea. Nu?!

Zgaltaitul clanţei ne-a intreurpt pe amandoi, făcându-ne să ne ridicam privirea spre usa încuiata. De partea cealalata se afla cineva care voia neaparat să intre.

- La dracu'! înjura Harry înfundat, ridîcandu-se rapid, tragandu-mă sî pe mine de pe bancuta care deja îmi dadea dureri de spate.

- Vino cu mine! Şopti uşor, tragandu-mă de mână spre o alta usa din încăpere.

- Unde duce asta? Am întrebat puţin speriata, bătăile în cealalta usa deveneau din ce în ce mai puternice, pareau un grup de elevi care probabil terminasera ora de sport şi voiau să intre să se schimbe. Chipul lui Amber prinzadu-mă în vestiar cu iubitul ei mă speria şi mă incanta în acelaşi timp.

- Spre sala de gimnastica. Rosti rapid, deschizând usa şi tragandu-mă dupa el într-o încăpere întunecata.

Am expirat speriata, când Harry m-a tras rapid înăuntru, închizând usa în urma mea sî lasandu-mă într-o
bezna completa.

- Nu exista lumina aici? Am întrebat privind bezna din jurul meu, îmi placea întunericul, dar în momentul asta nu se prea potrivea companiei. Dar poate că era mai bine, să nu ii mai vad corpul ala demonic care mă înnebuneşte.

Harry nu mî-a dat drumul la mână, dar ii simţeam destul de agitat cu cealalta, încercând parcă să baricadeze usa.

- Ce faci? Am mormăit nedumerita, aplecandu-mă spre urechea lui, desi nu vedeam nimic.

- Shht! A fost tot ce a spus. Mi-am dat ochii peste cap în întuneric, apoi dîntr-o data m-am simţit insfacata şi obligata să merg, habar nu am unde.

- La dracu', mi-am uitat telefonul în maşina. înjura înfundat. Eu am mustăcit sî l-am scos pe al meu, desi nu eram sigura de ce are nevoie de telefon.

- Pentru ce ai nevoie de el? L-am întrebat gandindu-mă dacă era bine sau nu să ii spun că eu ii am.

- Să luminezi cu el, dacă nu vrei să ne învârtim că prostii pe aici până găsim o saltea şi aşteptam să plece astia. Am chicotit uşor, desi mă speria cuvântul saltea, sau mă incanta?
Mi-am clatinat capul şi am apasat o tasta, aprinzandu-l şi luminând vag, sala nu prea mare, dar burduşită cu tot felul de aparaturi sportive carora nu le cunoşteam întrebuinţarea prea bine.
Am luminat spre fata lui Harry, el se încrunta amuzat, probabil orbit de lumina.

- Deci, lumea se antreneaza în întuneric pe aici? Am vorbit din nou în şoapta, cautand cu lumina o saltea prin preajma.

- Nu, doar că întrerupătorul e pe partea cealalta.

- Sî tu ai uitat să ii aprinzi. Am oftat, dandu-mi ochii peste cap.

- Sau nu am vrut s-o fac. Nu ii vedeam zâmbetul pervers dar stiu sigur că era acolo. Mi-a insfacat telefonul din mână, luminând rapid într-un colt unde erau întinse pe perete, mai multe saltele.
A mers spre ele, tragand una în jos şi asezandu-se în fund pe ea. Oh, nu, asta nu poate fi de bine.

- Ce droguri mî-ai dat? L-am întrebat îndreptându-mă spre el.
A luminat spre mine, orbîndu-mă şi împiedîcandu-mă din a-l mai vedea pe el.

- De ce? Nu-ţi plac? M-am încruntat din cauza luminii deranjante şi mi-am folosit mână drept scut.

- Ba da, doar că mă fac să... îmi doresc chestii... ciudate, la lumina aia de pe fata mea.
l-am auzit chicotul.

- Nu sunt drogurile de vina în totalitate, oricum ele îţi dau tupeul să faci ceea ce nu aveai curaj înainte. Rosti într-un ton obraznic, intinzandu-se dupa mână mea, şi tragandu-mă mai aproape de el.
Eram în picioare în fata lui, abdomenul meu era chiar lângă fata să. Am simţit-o imediat lipindu-se de materialul maioului meu.
Am închis ochii încercând să raman conştienta, mai ales când mâinile sale mi-au cuprins baza spatelui tragandu-mă mai aproape.

Aerul fierbinte scos din plamanii sai mi se întindea pe sub maiou, electrîzandu-mi fiecare mica părticică din corp.
- Cât timp trebuie să stam aici? Am respirat, încercând să nu cad din nou în ispita.
- Cât vrem! Il simțeam din nou excitat, plimandu-şi nasul pe suprafaţa materialului strâmt. Am inghitit în sec şi m-am abtinut.
am tresărit când o izbitura puternica s-a auzit din camera cealalta.
- Hmm, au reuşit să intre. Confirma Harry, neluandu-şi fata de pe abdomenul meu.
- Dacă intra şi aici? Am întrebat puţin speriata la gândul asta. Nu voiam să fiu deja catalogata că noua jucărie a lui Styles.
Harry începu să mormăie încet, prinzandu-mi maioul între dinţi şi tragand de el că un leu jucaus. Se pare că întunericul ¡1 excita. Acum era rândul meu să ¡1 las cu ochii în soare... adica în bezna.
- Ti-ai ratat sansa! Am spus, tragandu-mă răpind din mâinile sale şi departandu-mă cativa pasi înapoi. Telefonul meu continua să lumineze, aşezat pe saltea, creând o lumina aproape inexistenta intre noi. Mă întreb de ce nu existau ferestre aici? Dar apoi mi-am amintit că trebuia să urcam cam zece trepte până la terenul de afara, deci sala asta era practic, cufundata în pământ.
Harry marai suparat, ridicandu-se rapid în picioare şi venind lângă mine. În întuneric arata că un adevarat demon. Ochii lui erau negri, umbriţi de buclele întunecate care ii cadeau pe frunte. Să nu mai vobersc de acea privire de prădător. Silueta lui enorma părea şi mai mare, iar hainele negre ii ajutau în eticheta de fiinţa ireala.
- Spune-mi că nu mă vrei! Şopti suav la urechea mea, dandu-mi parul deoparte şi mangaindu-mi uşor pielea gatului.
- Drogurile te vor! Am replicat ingamfata, rezistând tentatiei de a tipa un "Te vreau!" în gura mare.
Chicoti amuzat, electrizandu-mi pielea cu resipratia lui fierbinte care s-a izbit de gatul meu.
- Atunci, trebuie să o facem şi pe Katherine să mă vrea! Concluziona că un plan şi imediat mi-am simţit din nou coapsele insfacate şi trase în sus, incolacindu-mi picioarele în jurul taliei sale.
- Ai spus: nu acum! Am repetat tafnoasa, nelasandu-mă impresionata de săruturile sale pe gatul meu, în timp ce el mergea cu spatele.
- M-am razgandit! Marai, lasandu-se în jos pe saltea, pozitionandu-mă deasupra lui.
- La dracu', cât mi-aş dori să te vad acum! înjura puţin bosumflat. Dar te pot simţi. Continua ingropandu-şi din nou fata în gatul meu. Gatul era cu siguranţa punctul sau erogen preferat, în ambele sensuri.
Telefonul meu se stinsese demult, deci acum era o adevărata bezna intre noi. Din vestiar se auzea agitatie, se pare că nimeni nu conştientizase că persoanele care blocasera cealalta usa se puteau ascunde aici. Multmesc, Doamne!
M-am proptit în mâini pentru a nu cadea complet peste trupul sau, el se asezaje pe spate, intinzandu-se pe salteaua moale şi pozitionandu-şi mâinile pe fundul meu. M-am fatait deranjata, începeam uşor să îmi revin şi nebunia oferita de droguri se mai domolea, nu pot să cred că fusesem la un pas să fac sex cu el în vestiarul scolii, trebuie să mă las de prostiile alea, acum este o chestiune serioasă la mijloc, am un joc de castigat. Şi până acum scorul este aproximativ: Harry 10 - Kath 0.
Tot ce puteam simţi era respiraţia calda a lui Harry pe gatul meu, şi mâinile sale care urcau uşor pe spatele meu, jucandu-se cu materialul maioului. Ştiam că nu vrea să faca mai mult, dacă ar fi vrut, s-ar fi intamplat deja. Ce urmarea?
-Taci!

Un tipat plin de furie a vibrat prin pereţi, recunoşteam vocea ascutita şi enervanta. Harry s-a oprit şi el îndreptându-şi capul spre direcţia sunetului produs de iubita lui.
- Haide, Amber, recunoaşte; Styles te-a aruncat la gunoi! O voce amuzata o sacaia pe aceasta, din cealalta camera,
- Da, se pare că i s-a cam pus pata pe tipa aia noua. Vorbi alta.
- Harry e al meu! Tuna Amber cu o voce care a zguduit pereţii. Nu îmi pasa ce va trebui să fac că să scap de emigrata aia, dar o s-o distrug.
Braţele lui Harry s-au strâns instantaneu în jurul meu la auzul cuvintelor pline de ura ale lui Amber, un marait lent iesindu-i din gat. Mie nu îmi pasa ce zice paraşuta aia blonda, mă enervau cuvintele ei dar nu mă speriau. O luam mai degraba că pe o provocare, careia ii raspundeam fericita.
Alte contradicţii nu s-au mai auzit, asterandu-se o linişte mormantala imediat.
Mi-am întors privirea spre Harry, prin întuneric, li simţeam respiraţia grea şi nervoasă izbindu-se de fata
Am strâns din ochi încercând să imî revin la realitate. Ce faceam? Nu o suportam pe Amber dar nu merita să ii fac asta. Nici macar nu o cunoşteam, şi punandu-mă în situatia ei, probabil aş fi procedat la fel; nici mie nu mi-ar fi plăcut că alta să se dea la iubitul meu, şi mai ales, el să ii ofere atâta atentie.
Mi-am folosit mâinile pentru a mă ridica de pe Harry, însă braţele sale nu m-au eliberat, ridicandu-se şi el odată cu mine, tinandu-mă acum în poala să, cu picioarele încolăcite în jurul taliei lui.
- Nu-ţi face griji, nu o să se atinga de tine. Vorbi serios, că o promisiune.
- Nu e vorba de asta. Am replicat serioasă. Doar că... nu pot să cred că spun asta; dar, are dreptate. Nu putem continua aşa, tu esti iubitul ei şi am terminat-o cu jocul asta stupid, nu am degand să fiu papusa ta erotica atunci când te plictisesti de ea, Am încercat să mă ridic din poala să dar nu mi-a dat drumul, strangandu-mă mai tare la pieptul sau.
- Şi dacă nu ar mai fi un joc? Îmi respira cald pe fata, ii simţeam chipul aproape de al meu.
Am expirat bulversata de răspunsul lui, asta făcea parte din strategia lui sau vorbea serios?
Am deschis gura încercând să ii răspund, dar sunetul ascuţit al soneriei ne-a făcut pe amandoi să tresarim.
- La naiba, o să întârzii şi la ora asta! Am spus speriata, ridicandu-mă rapid din braţele lui Harry, el m-a eliberat de data asta. Am bâjbâit dupa telefon pe salteaua de burete, dar nu ii gaseam; deodata o lumina mi-a ars ochii şi am fost intampinata de fundalul telefonului meu, tinut de Harry.
S-a ridicat şi el, prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă dupa el.
Ne-a luminat calea până lângă usa care părea să fie baricadata cu o haltera enorma. Ochii mi s-au mărit când l-am văzut radicand obiectul enorm cu o singura mână şi eliberând usa. Părea să aiba cel puţin 20 de kilograme. Dacă nu eram în situatia noastra... dificila, aş fi fost chiar impresionata.
A deschis usa, ochii mi-au fost umpluţi de lumina şi am respirat uşurata.
l-am smuls telefonul din mână, indesandu-mi-l în buzunarul blugilor. M-a privit cu un zâmbet amuzat care mă sacaia puţin, apoi m-a tras din nou dupa el spre ieşirea din vestiar.
- Da-mi drumul! Mi-a ajuns cât m-a văzut lumea cu tine. M-am enervat, încercând să îmi eliberez mână dintr-a lui.
- Şi, ţi-e ruşine cu mine? Îşi ridica o spreanceana spre mine. Am suflat puternic pe nari.
- Mai degraba greaţa! Am bombănit, lasandu-mă tarata de pe holul enorm şi gol.
Bufni amuzat, neparand să creada ce ii spun.

- Unde mă duci? Trebuie să îmi iau cartea, nici nu stiu ce ora am. M-am luptat din nou cu stransoarea lui dar se ambiţiona să nu îmi dea drumul şi să mă tarasca dupa el.
- Ai psiholgie. Zâmbi întorcându-se spre mine. Şi se intampla că şi eu să am aceeaşi ora.
Oh, serios? Am respirat exasperata, cautand prin cap o modalitate rapida să scap pentru a nu intra cu el în clasa, tinandu-ne de mână.
- Da-mi drumul odată, stresantule.
- Vrei să îţi dau drumul la mână? Se uita de sus la mine.
-Da!
- Dar tot vreau să te duc la curs, deci esti sigura că vrei să îţi dau drumul?
Mi-am dat ochii peste cap şi am oftat exasperata.
- Da! Am răspuns din nou.
- Bine! Zâmbi şi am respirat uşurata în secunda în care mână mi-a fost eliberata dar aproape am tipat când s-a oprit şi s-a aplecat spre copsele mele, apucandu-le cu braţul şi ridicandu-mă pe umărul lui.
- Ce dracu' faci! Pune-mă jos. Am strigat stupefiata, prinzandu-mă de spatele tricoului sau.
Rase.
- Ti-am spus că vreau să te duc la curs şi dacă tu nu mă lasi să te tin de mână, am nevoie de alta modalitate.
- Esti nebun. Nebun de legat, pune-mă jos, dobitocule. M-am agitat pe umărul lui dar nu m-a bagat în seama şi a continuat să rada.
- Ori nebun ori dobitoc?
- Amandoua, plus, multe altele. L-am lovit în umeri.
- Stai cuminte sau jur că te musc de fund.
Am făcut ochii mari şi m-am oprit instantaneu. Nici nu realizasem că fundul meu e practic lipit de obrazul
lui.
- Nu ai îndrăzni.
Rase.
- Pune-mă la încercare.
Nu voiam să fac asta aşa că m-am potolit şi mi-am varsat furia în injurii mintale asupra lui.
M-a carat până la etajul doi, apoi s-a oprit în fata unei usi şi m-a pus în sfarsit pe picioarele mele.
- Vezi că stii să fii şi ascultatoare? Rânji şi am scrâşnit din dinţi, mi-am ridicat palma pentru că ii era dor de obrazul sau dar m-a prins înainte să ii aplic palmuîrea dorita.
- Nah, ridica cealalt deget aratator spre mine. Dacă vrei să mă plesneti iar, te las, dar jur că te ridic iar şi intru cu tine pe umăr în clasa . Nu ţi-ar place asta, nu?
Mi-am strâns buzele de furie şi mi-am tras mână într-a lui.
- Esti un idiot! L-am înjurat şi am tras de clanţa uşii până când nu ajungeam din nou pe umărul lui. Harry ramase în urma mea cu un rânjet drăcesc.
- Scuzati-ne pentru întârziere, doamna Ghelager! Vorbi Harry cu aceeaşi voce mieroasa pe care o folosise ieri şi pe profesoara de franceza.

Profa ne privi cu o încruntătură amuzata, punandu-şi mâinile în san. Nu părea să aiba mai mult de 30 de ani, foarte slabă, cu o rochie de vara înflorata, lunga până la genunchi. Parul lung până la baza gatului, era rar şi drept, de culoare aramie. Expresia ei îmi dadea de ştiut că poate fi de treaba.

- Treceţi la locurile voastre, porumbeilor. Ne vorbi amandurora, cu un zâmbet amuzat.

Porumbei?! Oh, nu, mi-am schimbat impresia despre ea, e prea perspicace pentru gusturile mele.

Harry zâmbi cu gura până la urechi, la auzul cuvintelor ei, prinzandu-mă din nou de mână şi tragandu-mă cu el până în fundul clasei. Acum observam restul chipurilor din clasa, am observat că ii cunoşteam aproape pe toti. Erau prietenii mei, prietenii lui Harry, plus Amber şi câteva majorete din echipa. Deci, va fi o ora interesanta.

M-am aşezat în ultima banca de pe rândul din mijloc, Harry ocupand-o pe cea de la fereastra. În fata mea era Violet, parul ei mov mi-a luat ochii.

S-a întors imediat spre mine, cu un zâmbet şmecher, privindu-l apoi pe Harry în acelaşi fel. Jay era în fata lui Harry şi ne privea la fel, mi-a făcut cu ochiul şi mi-am prins fata în palme lasandu-mi capul pe banca. Puteam auzi chicotul lui Harry.

Prietenii mei pareau aproape speriaţi de ceea ce tocmai văzuseră. Dar privirea lui Amber le întrecea pe toate. Fata asta sigur îşi imagina cum mă jupoaie de piele în momentul de fata.

Profesoara a început să faca prezenta, desi nu înţelegeam rostul, clasa era plină, deci, nimeni nu lipsea. Mî- am aşteptat numele sî am răspuns un "prezent" sec şi aproape înecat de aroma încă prezenta a lui Harry pe buzele mele. Mi-am trecut limba peste ele fara să imî dau seama şi nu stiu dacă am facut-o să ii elimin gustul sau să ii simt mai bine.

- OK, clasa, v-am promis o surpriza la început. Se ridica zambitoare, rezemandu-se de marginea catedrei. Acum observam cutiile care se aflau în fata clasei.

Multe, cu imagini ciudate pe ele... pareau să fie nişte... bebeluşi.

- Am primit un nou proiect, care pe mine sincer mă incanta foarte mult. Zâmbetul ei când spusese asta nu prevestea lucruri bune. Este despre formarea unei familii în rândurile noii generaţii. Tinerii de azi sunt din ce în ce mai rebeli şi inconstienti şi chiar dacă au gânduri serioase să îşi întemeieze o familie, habar nu au cum să faca asta. Şi astfel bebeluşi se trezesc cu părinţi inconstienti care nu stiu unde se foloseste scutecul.

Era genul de explicaţie în fata careia nu ştiai dacă să izbucneşti în ras sau să îngheţi de spaima. Perechile de ochi din sala s-au mărit. Mi-am rezemat mână pe frunte când profesoara a desfăcut o cutie, scoţând din interiorul ei o papusa de forma şi marimea unui bebeluş.

- Vrea să studiez comportamentul vostru în fata unei asemenea responsabilitati.

Jay a izbugnit într-un ras isteric, aproape m-a speriat pentru că eu încă eram în stare de soc.

- Oh, haideţi, doar nu vorbiţi serios? Spuse acesta rezemandu-se de spatarul scaunului din cauza rasului.

- Vorbesc foarte serios, Jay. Ii răspunse profa într-un rânjet. Deci, vrei fetita, sau baiat? Ţeposul o privi inspaimantat, înghiţind în sec.

L-am privit pe Harry, el avea un zâmbet mic şi amuzat pe buze, fiind aşezat comod în banca lui, mai mult că un spectactor.

- Aceştia vor fii copiii voştri pentru trei zile! Ne explica profesoara zambitoare scoţând şi restul păpuşilor din cutii. Unele erau imbracate în roz, altele în albastru, deosebire probabil intre baieti şi fete.

- Şi mai am o surpriza pentru voi. Continua radicand o foaie de pe catedra.

- Pe bune, doar nu o să ne dati şi o burta de jucărie să o purtam înainte, nu? Protesta Violet revoltata, făcând toată sala să îzbucneasca în ras.

- Nu e deloc o idee rea! Medita profesoara amuzata.

- Stati puţin, până la burta şi copii se mai intampla ceva, esenţial. Spuse Jay foarte serios, făcându-mă să mă înec de ras, până şi Harry radea cu gura până la urechi. Doamne, era superb când radea, niciodată nu ii mai văzusem aşa, gropitele lui erau splendide, făcându-l că de data asta, să semene cu un înger.

- Considera că pe bebeluşul tau l-a adus barza, li închise profa gura. Ţeposul se îmbufna sî îşi puse mâinile în san.

- Bun, acum să cunoaştem familiile. Rânji aceasta, agitand din nou foaia în mână.
- Stati puţin, adica o să fim cate doi? întreba Kristen speriata.
- Oh, da, un copil trebuie să aiba mama şi tata, pe care eu ii aleg.

Iar ramaseseram toti muti. Oh, Doamne, asta nu o să se termine bine.

- Stewart cu Cyrus, Green cu Solton... profesoara a început să enumere perechile dupa numele de familie scoţând suspine dezaprobatoare de la persoanele numite. Mi-am muscat buza speriata asteptandu-l pe al meu... Ventura cu Danice; imediat ce a spus asta doua scaune au scartait pe podea făcând un zgomot ascuţit.
- Cel? Tipara Kristen şi Jay ridicandu-se în picioare.
- Doamna profesoara, scuzati-mă că va spun asta, dar; a-ţi înnebunit? întreba Kristen exasperata. În ce lume dominata de extraterestrii cu ţepi în cap mi-aş întemeia eu o familie cu asta?

Am izbucnit iar în ras.

- Ce să spun; în aceeaşi lume în care tu ai fii vreodata capabila să satisfaci un bărbat! Ii replica Jay artagos.

Şatena pufni nervoasă şi se repezi imediat spre Jay. Gestul ei m-a uimit şi am continuat să rad cu gura până la urechi, apoi am observat privirea lui Harry asupra mea şi am tăcut imediat. Zâmbetul sau era ametitor.

- Nu se discuta, cuplurile raman exact cum le-am făcut eu. Spuse profesoara, dar totuşi nici ea nu se putea abţine din ras.
- Atunci, mă scuzaţi puţin, trebuie să îmi calmez nevasta. Se resemna Jay de sub Kristen, până şi V radea, chiar dacă Jay era iubitul ei.
- Bolton cu Brown. Sherman cu Hale, Styles cu Wrise... mi-a căzut fata, desi mai aveam o sansa să scap.
- Care Wrise?! Am intreabat rapid intrerupand-o pe profesoara. Am observat fata curioasa a lui Harry, devenind interesat de ce se intampla în clasa.
- Hmm... profa privi nedumerita pe foaia. Ohh, da, avem doua Wrise, realiza uimita. Pai, John Dubber cu Amber Wrise şi Harry Styles cu Katherine Wrise.

Gatul meu a format un gol de aer şi o vena era pe cale să plesneasca acolo, nu se putea intampla aşa ceva. M-am prins cu mâinile de par, observandu-l pe Harry cum zâmbeşte diabolic.

- Doamna profesoara, asta nu poate fi posibil, Harry este iubitul meu, va rog, faceţi schimb intre noi.

Mi-am ridicat capul aproape revoltata la cuvintele suparate ale lui Amber, dar într-un fel, eram de acord cu
ea.

- În niciun caz, şi Jay e iubitul meu şi nu mă mai umflu atât în pene. Replica Violet diabolic, oarecum, eram sigura că mă prefera pe mine în locul lui Amber.

Harry a început să rada pe sub mustata făcându-i cu ochiul lui V când s-a întors spre el.

- Sunt de acord cu ea, doamna! M-am auzit vorbit şi nu mi-a venit să cred ce am spus, dar să mă prefac pentru urmatoarele trei zile că Harry e tatăl copilului meu nu era tocmai cea mai buna idee să mă tina departe de el.

Profesoara mă privi nedumerita.

- Şi tu vrei să faci schimb?

Toate protestele noastre o epuizasera.

- Da, Amber este iub...
- Nu! Mă întrerupse Harry serios vorbind pentru prima data. În clasa s-a făcut o linişte imediata la auzul vocii sale serioase. Echipele raman exact aşa cum sunt. Aproape ordona aruncandu-mi o privire suparata.

- Asta spuneam şi eu! Fu profesoara de acord cu cu el, continuând să citeasca numele de pe foaie.
l-am aruncat o încruntătură suparata creţului, dar nu o întrecea pe cea a lui Amber.
- Bun, acum că avem familiile formate este timpul că mămicile şi tătici să îşi primeasca bebeluşii. Chitai profesoara entuziasmata oferind cate o papusa fiecărei fete.
Mi-am pleznit alta palma peste frunte.
- Katherine, baiat sau fetita? Am auzit vocea profesoarei lângă banca mea. Mi-am ridicat capul rapid privind-o cu doua papusi în braţe.
- Baiat! Răspunse Harry înaintea mea.
- Băietei să fie! Zâmbi aceasta, intinzandu-mi o papusa imbracata în albastru.
M-aş fi opus, voiam fetita, dar profesoara trecuse deja la cealata banca aşa că am renuntat. Îmi era tot una, dar nu îmi placea că toate ieşeau cum voia el.
- OK, acum că toti aveţi bebeluşii, vreau să mă ascultati cu atentie şi să va grupaţi cate doi, dupa cum v-am numit pe perechi.
Nu a trebuit nici să clipesc că să ii simt pe Harry lângă mine.
Nu avea scaun, aşa că stătea în picioare lângă mine, era enorm şi sfidător aşa că m-am ridicat şi eu, aşa cum au făcut şi restul fetelor.
- Nu-ţi face griji, al nostru o să fie mai frumos că asta. Îmi şopti Harry la ureche făcându-mi pielea să se electrizeze. Şi apropo; vreau fetita, dar am cerut baiat că să te pedepsesc pentru că ai vrut să mă schimbi cu altul. Continua cu o şoapta cicalitoare, i-am aruncat o încruntătură acida, dar el nu a făcut decât să îmi zambeasca dulce, făcându-mi picioarele să se înmoaie.
Vrea fetita? Asta e ceva nou.
- Bun, pe spatele fiecărei papusi exista un dispozitiv, vreau să desfaceti capacul şi să faceţi exact ceea ce va spun eu.
Harry ridica jucaria înaintea mea, desfacandu-i haînuta şi capacul care abia se observa fiind de aceeaşi culoare cu materialul pielii ei.
Amandoi am privit uimiţi interiorul păpuşii, era plin de tot felul de fire şi circuite.
- Jos aveţi doua patratele negre. Vreau că pe rand să va puneţi degetul cu amprenta în locul indicat.
- Mami prima! Şopti Harry intinzand papusa spre mine, am privit-o puţin speriata, dar mi-am pus degetul aratator pe patratelul unde scria "Mama" nestiind sigur ce voia să însemne chestia asta. Harry a făcut sî el la fel, pozîtionandu-sî degetul puţin cam mare, în locul indicat pentru "Tata".
- Toată lumea şi-a lasat amprenta? Am aprobat cu totîi putîn cam nesiguri de ce avea să se întâmple mai departe.
Profesoara zambî şi se întoarse la catedra, asezandu-se la un calculator, unde a început să butoneze rapid.
Harry a întors papusa cu fata, punând capacul la loc.
- Sî chiar acum... copiii vostru sunt în viaţa.
Am tresărit când bebeluşul de jucărie a deschis ochii instantaneu. Avea ochii verzi, oh, serios?
Harry a zâmbit privindu-l fascinat şi amuzat în acelaşi timp.
- Uau, asta a fost cea mai rapida naştere pe care am vazut-o în viaţa mea. Spuse Jay amuzat făcându-ne să radem.
- De parcă ai mai văzut tu vreo naştere până acum. Ii replica Kristen acid făcându-l să fumege iar de nervi.
- Stati puţin! Bebeluşul meu are ochii verzi, eu nu am ochii verzi! Cu cine m-ai înşelat? Se revolta Ty aruncandu-i colegei sale o privire acida, speriind-o.

- Toti au ochii verzi! Rase profesoara. Dacă se intampla să nu semene cu niciunul dintre voi, asta este.

Harry afişa un zâmbet triumfător. Nemernic cu ochii tai verzi şi superbi.

- Fiecare papusa are un dispozitiv care va recunoaşte amprentele. Acestea nu sunt jucării oarecare, şi costa o groaza de bani, aşa că aveţi grija ce faceţi cu ele. Ne atentiona profesoara serioasă. Au nevoie de mancare, somn şi afecţiune, li hrăniţi cu apa pe care le-o oferiţi din biberon. Nu coonteaza continutul mancarii ci grija voasta pentru a le-o oferi. Normal că trebuiesc şi schimabati, la o anumita perioada de timp elimina apa pe care le-ati oferit-o dar o să fie amestecata cu o substanta din interiorul lor care o să degaje un miros deranjant, aşa că nu va gândiţi să va lasati bebeluşii uzi leoarca. Rânji aceasta diabolic, făcându-ne să ne lipim cate o palma peste frunte. De fiecare data când au nevoie de ceva, bebeluşii vor începe să planga, şi nu vor tacea

până nu le veti oferi ce au nevoie, lucru de care trebuie să va dati seama singuri. Atunci când nu tac nici dupa ce i-ati schimbat sau hrănit inseamna că au nevoie de unul dintre părinţi; şi aici intervine faptul că în acest proiect trebuie să fiti mai mereu împreuna, deoarece când bebeluşul are nevoie de tata, nu o să taca până când acesta nu îşi pune degetul în locul amprentei de unde l-ati pornit.

Gura mi s-a deschis în soc. Ce mai urma? Să ne cumpărăm şi cate o locuinţa împreuna?

- Nu va gândiţi să ii dezinstalatî, fiecare are un program pe care eu ¡1 verific în permaneta pe calculator, vor fi înregistrate toate acţiunile voastre, şi timpul care va ia pentru a va opri bebeluşul din plâns. Acordaţi atentie acestui proiect deoarece reprezintă trei sferturi din nota voastra pe semestrul asta.

Soneria ne-a făcut pe toti să tresarim.

- Să ii aveţi peste tot cu voi, niciodată nu puteti stî când încep să planga, nu au un program deci nu inercatî să cronometraţi asta. Pe catedra aveţi o cutie cu biberoanele pentru ei şi cate un pachet de scutece, luaţi fiecare cate unul şi ne vedem mâine. Bafta, mămici şi tătici. Ne ura profesoara amuzata înainte să plece din clasa sî să ne lase pe toti stupefiati cu ciudăţeniile în mână.

- Frate, asta e cea mai mare tâmpenie pe care am vazut-o în viaţa mea. Se revolta Jay aruncand papusa pe banca. Imediat aceasta a început să planga, scoţând un zgomot ascuţit sî puternic care ne-a speriat pe toti. Plangea mai tare decât aş fi crezut.

- Bravo, arici idiot. Du-te şi ia biberonul ala. Ii ordona Kristen că o adevărata soţie autoritara, blondul se conforma imediat ascultand-o.

În clasa era o agitatie îngrozitoare, se pare că Zac era cu Violet, sî nici ei nu se înţelegeau prea bine. Candice cu Chris, poate bebeluşul lor va supravieţui.

Eu şi Harry ne uitam când la jucărie, când unul la altul. Amber ne ardea cu privirea pe amandoi.

- Bafta, emigrato, îmi pare rău de bebeluşul tau, dacă semeni şi tu cu mama ta o să ajunga abandonat în vreo ghena de gunoi saracul de el. Mă batjocori Amber.

Mi-am simţit furia crescând şi imediat am vrut să merg spre ea dar, braţele lui Harry m-au oprit, strangandu-se în jurul taliei mele.

L-am privit furioasa, se încrunta spre Amber, se pare că nu înţelesese ce vrea ea să spună, semn că el nu ştia despre mama mea, dar ea ştia, de unde ştia?

- Da-mî drumul! Am marait încet privind-o pe Amber cu toată ura de care eram capabila.

- Shhh, mă calma uşor respîrandu-mi cald în ureche. Nu în fata copilului, o omori mai târziu. Mă saruta fin pe obraz, aproape de maxilar, strangandu-mă mai tare în braţe. Nu îmi vine să cred dar asta m-a calmat, însă Amber spumega de furie privindu-şi iubitul cum mă strânge în

braţe. Asta era o razbunare chiar mai mare decât cea de ai jumuli parul. Toată clasa ne privea uimita, nu ştiau ce se intampla intre mine şi Harry şi nici eu nu ştiam dar nu îmi pasa ce aveau să creada, nu puteam rata sansa asta, de a o face praf pe Amber.

M-am întors uşor spre Harry, punandu-mi o palma peste obrazul sau. M-am ridicat încet spre el şi mi-am lipit buzele de ale sale. Reacţia mea l-a uimit, lasandu-l nemişcat câteva secunde, dar imediat mi-a răspuns la sărut strangandu-mă mai tare la pieptul sau, nu stiu dacă era doar satisfactia de a o distruge pe Amber, dar mă simţeam atât de bine în braţele lui, şi buzele sale creau un sărut cum nu am crezut vreodata că este cu putinta să simt

11. De-a Mama Şi Tata

M-am desprins uşor de buzele lui Harry, el mă privea puţin încruntat, probabil se prinsese de ce făcusem asta şi nu ii convenea să ii folosesc drept arma de razbunare.

Mi-am muscat buza, întorcându-mi fata spre Amber, care am fost surprinsa să vad că dispăruse din clasa. Cât durase sărutul nostru?

Toti cei care rămăseseră în clasa ne priveau stupefiati, gura lui Candice se deschisese atât de tare încât probabil o durea maxilarul.

Mi-am întors rapid fata spre Harry, ce Dumnezeu făcusem? Din suparata, expresia lui devenise zambitoare, într-un fel obraznic.

- Offf... voiam să fiu eu ala care te saruta primul în public. Şopti pervers prinzandu-mi barbia intre degetele sale mari şi apropiindu-mă mai tare de fata lui. Am început să bombăn în capul meu, dorindu-mi atât de tare să îmi dau o palma în momentul asta.
- Harry! Vocea lui Ty a rasunat serioasă în clasa. Creţul şi-a ridicat privirea din ochii mei privindu-l pe acesta pe deasupra capului meu.
- Roşcata! Adauga roşcatul şi imediat fata lui Harry a devenit serioasă. Mi-am întors şi eu privirea spre el, Jay şi V se erau deja lângă acesta pregatiti parcă să fuga afara.

Harry ii privi rapid apoi îşi apleca din nou privirea spre mine, tragandu-mi fata înapoi spre ochii sai. Trebuia deja să devin obişnuită cu ei, dar de fiecare data mi se inmuiau picioarele atunci când ii priveam arzandu-mă cu acea nuanţa ametitoare de jad.

- Ne vedem mai târziu, iubire, ai grija de bebeluşul nostru! Rosti cu o uşoară tenta de zâmbet dar şi cu putina reţinere. Ceva ii neliniştea, cine naiba era roşcata asta?

înainte să pot spune altceva se apleca uşor spre mine lipindu-şi buzele de fruntea mea, au ramas lipite câteva secunde pe pielea mea, transmitandu-mi o căldură neobişnuita în tot corpul. Când s-a indepartat de fruntea mea a trecut rapid pe lângă mine, eliberandu-mi talia din celalata mână şi am simţit aerul rece care a ramas în urma lui. M-am întors speriata pentru a-l vedea în ultima secunda, ieşind pe usa alaturi de gaşca lui.

Am ramas perplexa privindu-l cum pleaca, unde se ducea? Cine era roşcata? Brusc, o presimţire proasta mi s-a aşternut în vene şi nu îmi placea deloc că asta în includea şi pe el.

Harr/s P.O.V.

- Când trece? L-am întrebat pe Ty, aproape alergand prin parcarea liceului.
- Nu sunt sigur dar mai devreme decât aş fi crezut. Îmi răspunse acesta butonand rapid pe telefonul fara să se uite prea mult pe unde merge.
- Să punem mână pe focoasa aia! Marai Jay entuziasmat chiar înainte să urce în maşina lui împreuna cu Violet. Ty s-a urcat sî el rapid într-a să, iar eu mi-am făcut loc în demonul meu negru. Într-un fel, mă enervau maşinile lor colorate, a lui Jay avea un verde aprins care îmi lua ochii, de a lui V nu mai vorbim, este de la sine înţeles, iar a lui Ty nu poate fi altfel decât roşie, nu ştiam că este la moda să îţi asortezi parul cu maşina.

Simţeam toate privirile pe noi, îmi închipui ce era în capul tuturor: unde pleaca starurile? Dar nu îmi pasa, o singura privire mi-a tras atenţia. Era departe dar nu am putut să nu o observ. De la etajul al doilea, prin fereastra mare şi înconjurata de prietenii ei, Katherine privea spre

maşina mea. Părea intrigata dar într-un fel ciudat; şi puţin speriata. Urase că trebuia să plec acum, când lucrurile mergeau aşa bine, gustul buzelor ei era încă presat peste ale mele dar trebuia să pun mână pe Mustangul ala, aveam planuri mari pentru el.

Am învârtit cheia în contact, lasand maşina să zboare din parcare cu un scartait puternic de roti.

Nimic nu mă calma mai bine decât viteza maşini mele, dar acum mintea îmi era doar la ea, la pielea aia calda şi atât de moale. La ochii aia intunecati care îmi nenorocesc controlul de sine. Mintea mea recompunea fiecare etapa a sărutului nostru şi a momentului din sala de gimnastica. Nu am simţit niciodata o dorinţa atât de mare de a avea o femeie şi totodata un control atât de puternic să mă abţin. Puteam să o am, aş fi putut atât de uşor să o am astăzi şi încă nu stiu de ce m-am oprit. Ceva nu părea în regula, se simţea atât de bine... Doamne, mai bine decât s-a simţit vreodata un sărut dar nu aveam voie mai mult. De ce? Habar nu am, mi-o doream că un maniac şi m-am oprit că un fricos. Încă ii simţeam respiraţia fierbinte cum îmi electrizează trupul. Ochii ei, ochii aia negri în interiorul carora se afla parcă un paradis nedescoperit de nimeni. Un paradis în care se ascunde un înger salbatic, care nu îşi deschide inima în fata nimănui. Până acum.

Eu sunt demonul, şi orice ar fi, voi intra în acel paradis iar îngerul ala va fi al meu.

Ne-am parcat maşinile în fata garajului, Ty a sărit primul, practic alergand înăuntru la computerele sale. Era o adevărata lupta cu propriul creier să ii priveşti butonand şi să nu ametesti. Într-o zi tastele ii vor ramane lipite pe degete.

Am mers şi eu lângă el, luând pachetul de tigari de pe masa şi scotandu-mi una. Nu fumam prea des, dar preferam asta în locul drogurilor şi acum aveam al dracu' de mult nevoie de ceva care să mă calmeze. Dacă mă mai gandeam mult la Katherine şi buzele ei, plus pielea aia aproape ridicol de fierbine, o să trebuiasca să merg la baie şi să eliberez excitarea asta. Cum dracu' mă putea excita o fata atât de tare doar dintr-un sărut?

Am tras un fum lung privind pe monitoarele lui Ty. Se legase de camerele de supraveghere şi urmarea tirul care transporta bijuteria roşcata pe patru roti.

Jay a luat şi el o tigare asezandu-se pe unul dintre scaunele de lângă noi.

- Cât timp mai avem? întreba acesta jucandu-se cu fumul care ii ieşea din gura.
- Ei bine, depinde... unde vreţi să atacam? Ne întreba Ty verificând câteva site-uri. Ameţeam deja aşa că mi-am mutat privirea de la el.
- O luam înainte să intre în Seattle. Am spus serios învartindu-mî ţigara între degete.
- Atacam pe autostrada principala? întreba V surprinsa. Am aprobat din cap. Ahh, asta e nasol. Avem o singura direcţie, adica în oras e nasol din cauza politistilor dar macar avem mai multe opţiuni. Se planşe aceasta.
- La fel şi ei, şi nu am chef de agitatie. Am răspuns sever.
- Şi cum ii abordam? E escortat de doua maşini. Se pare că arabul tine la roşcata. Clarifica Ty chiar dacă stiu sigur că în capul să se forma un plan deja. Roşcata era un nume de cod pentru maşini. La fel că bruneta, blonda, sau cele de alta culoare le porecleam dupa marca. Un Audi era Stapanul inelelor, iar un Ferrari, Calul Naravas. Ideile nebune ale lui Jay, dar ne ajutau să comunicam mai uşor în public, cu toate urechile ciulite în permanenta pe discuţiile noastre.
- încercam cu frumosul, şi dacă nu ne asculta... mi-am scos pisotoul de la spate şi l-am aşezat pe masa metalica. Toti m-au privit seriosi. Ştiam că lui V nu ii prea face plăcere să ucidă, nici mie nu îmi făcea, dar devenise deja o obişnuită. În afacerile lui Carter ucisul este o tehnica de supravieţuire. Nu îmi mai amintesc cati oameni am omorât, dar nu o să uit niciodată prima victima care mi-a patat mâinile de sânge.

M-am departat uşor de lângă ei, tragand puternic din ţigara aproape terminata apoi mi-am aprins rapid alta. Am ieşit afara, înconjurând casa până în gradina din spate. Noroc că V avea

ceva spirit feminin în ea şi locul asta arata cât de cât normal. M-am aşezat pe şezlongul vechi începând să mă legan uşor sub razele soarelui sî să calmez agitatîa din interiorul meu careia încă nu ii cunoşteam semnificaţia. Ceva nu îmi dadea pace; ce se intamplase cu mama lui Katherine? Era clar ceva serios care o deranja, iar pe mine mă deranja că nu ştiam.

Mi-am scos telefonul din buzunar, gandindu-mă dacă ar fi mai bine să o sun sau să ii trimit un mesaj, dar la felul în care o abandonasem cu papausa aia sigur m-ar fi înjurat.

Am tastat rapid pe touch-ul negru:

" Ce face bebeluşul meu? "

Am trimis mesajul zâmbind şi simţind ceva ciudat când am scris acele cuvinte.

Katherine era ceva total nou pentru mine, simţeam pentru ea aceasi atractie că în preajma oricărei femei, doar că mult mai puternica, enervant de puternica. Am jurat să nu îmi mai deschid niciodată inima în fata nimănui, dar cu ea lucrurile par să se schimbe uşor, uşor. Nu credeam că îmi voi dori asta dar m-am înşelat. Chiar dacă asta mă făcea vulnerabil, mi-o doream. Orice schimbare majora are nevoie de un motiv iar ea ar putea fi motivul meu. Drace, o cunosc de doua zile şi deja gândesc asemenea lucruri care nu mi-au trecut prin cap lângă alta fata nici dupa un an. Gândul mi-a fugit la Amber şi m-am strambat automat, era doar o aventura sexuala, nimic mai mult şi avand în vedere că tocmai am oprit o posibila partida de sex cu Katherine e clar că fata asta o să îmi faca mari, mari probleme. Probleme care e posibil să îmi placa.

O vreau atât de mult aproape de mine, m-aş putea schimba pentru ea, dacă asta nu ar fi imposibil pentru mine acum. Eram prea adanc îngropat în lumea asta că să pot iesi acum, sî chiar dacă până acum asta nu a reprezentat o teama pentru iubitele mele, cu ea lucrurile pareau să se schimbe. Proabil că rivalii mei ştiau că nu prea dau importanta relaţiilor mele, de asta nu au atacat-o niciodată pe Amber sau pe cele dinaintea ei, dar dacă ar afla ce creste acum în inima mea pentru Katherine... Am strâns din pumni, strivindu-mi ţigara în mână la acest gând oribil. Nu puteam concepe că ea să fie raniţa din cauza mea. Chiar dacă nici macar eu nu ştiam ce e acel ceva care creste în inima mea pentru ea, sau ştiam foarte bine şi îmi era teama să recunosc, mai ales că nu mai simţisem asta până acum şi era mai puternic decât am crezut.

Scrumul încă aprins mi-a ars palma, dar asta nu m-a oprit să o strâng mai tare, încercând să alung gândul la ranîrea lui Katherine.

Telefonul a vibrat lângă mine, făcându-mă să tresar speriat. L-am luat în mână şi am privit ecranul atent, era un mesaj de la ea, era pentru prima data când îmi scria înapoi, cam târziu ce-î drept dar sigur avea ea ceva interesant de spus. L-am deschis rapid curios:

"Seamana cu tine, mă scoate din mintii!! Nu pot să cred că m-ai lasat singura cu ciudatenia asta urlatoare pentru paraşuta ta roşcata. Doar să ştii, dacă îţi ramane copilul fara cap, inseamna că asta voiam să îţi fac tie în acel moment! "

Am început să rad că un nebun dupa ce am terminat de citit. Gaseam putina gelozie în cuvintele ei şi asta mă incanta neobişnuit de tare.

Mi-am muscat buza, păstrându-mi în continuare zâmbetul pe buze şi începând să tastez din nou:

"Asta nu seamana cu mine, asteapta-l pe cel real, să vezi atunci! Şi esti cumva geloasa, iubito? Scuze, dar chiar nu mă pot abţine, trebuie s-o am pe roşcata asta! "

Am trimis mesajul începând din nou să rad că prostul, gandîndu-mă la ce o să îşi imagineze ea când o să citeasca asta.

Aşteptam mesajul ei, am aruncat ţigara din mână şi m-am abtinut să aprind alta. Destula nicotină pentru nici 5 minute. În palma mea rămăsese un semn roşu din cauza arsurii.

De unde aparse fata asta? Adica, ştiam asta, era bun şi Ty la ceva aşa că l-am pus să ii studize dosarul de liceu până la cel mai mic detaliu. Dar chiar şi aşa, era o fata că oricare alta, dar o fata care mă înnebunea. Poate chestie cu aleasa e reala până la urma, nu o credeam până

acum dar îmi demonstra pe propria piele, inima şi instincte că e cât se poate de reala. Îmi simţeam pielea electrizandu-se doar când se apropia de mine. Aşa ceva nu poate fi real, încă puţin şi o să cred că e o fiinţa supranaturala dornica să se joace cu sufletul meu. Nici nu îmi pasa dacă era virgina sau nu (lucru pe care eram obsedat), nu îmi pasa dacă fusese a altuia sau era chiar acum în alta relaţie. Voiam să fie a mea, de acum în colo doar a mea.

Nu îmi mai raspundea, dar mă aşteptam la asta, sigur fierbea de nervi acum.

Cu zâmbetul persistent pe buze m-am ridicat de pe şezlong şi m-am întors în garaj. Era extrem de ciudat pentru mine să zâmbesc atât şi să nu mă pot opri, dar era un sentiment plăcut.

Băieţii m-au privit ciudat când am intrat înăuntru, am încercat să revin la expresia serioasă înainte să creada că am înnebunit.

- Plecam peste doua ore! Imî transmise Ty încă privindu-mă ciudat.
- Bine, fii cu ochii pe ea până atunci! Am răspuns serios, el a aprobat din cap revenind la computer-ul sau.
- Să ne pregătim!

Am spus, deplasandu-mă spre maşina mea, încercând să scap de privirile lor cercetătoare şi enervante. Nu mai are omul voie să zambeasca?

- Luam arme de la depozit? întreba Jay rapid în urma mea. Am aprobat din cap, neintorcandu-mă spre
el.
- Oh, frate, iar o să faca Carter o criza! Ofta V înainte să urce în maşina ei.
- Cine a spus că ii cerem armele lui? Am mustăcit cu un zâmbet malefic.

Amandoi s-au privit rapid rânjind în acelaşi fel. Apoi Jay a scos un tipat nebun de bucurie, tipic lui; şi toti am urcat în maşini derapand spre depozitul de arme al lui Carter, de unde urma să împrumutam câteva, el întotdeauna avea ceva nou sî puternic. Numai bun pentru misiunea noastra. Am apasat acceleraţia până la fund încercând să nu mai mai gândesc la Katherine dar mintea mea se blocase că un film vechi care derula o singura secvenţa: sărutul buzelor ei. Şi asta nu ar fi fost atât de rău dacă nu mai aveam puţin şi turbam pentru că îmi doream să ii simt din nou cu adevarat.

Şi astfel, se formeaza o obsesie.

Katherine's P.O.V

Am intrat în casa cu Candice şi Kristen în urma mea. Mă bucur că reusisem să ne impacam şi dupa o lunga discuţie în care le-am asigurat că nu este nimic intre mine şi Styles, doar am vrut să o enervez pe Amber, am hotarat să ne petrecem restul dupa-amiezi la mine acasă, alaturi de noile noastre achiziţii urlatoare.

- Ahh, m-am saturat de tampenia asta. Am marait nervoasă, aruncand pe pat papusa care plangea din nou. Pentru a zecea oara pe ziua de azi. Am fost data afara de la doua cursuri din cauza ei.
- Dar, stii, nu ai avut dreptata când ai spus că seamana cu Harry, adica, el nu prea da din gura, mai mult... actioneaza. Spuse Kristen amuzata, agitandu-şi pumnii în aer. I-am aruncat o privire nervoasă.
- Nu pot să cred că m-a lasat singura intentionat, pentru o paraşuta. Afemeiat imbecil. Am înjurat mormaind în timp ce îi dadeam papuseî să bea apa din biberon că să îşi închidă gura.
- Hmm, nu stiu ce să zic. Medita Kristen serioasă. Styles nu obişnuieşte să umble aşa cu fetele, adica, oricât de nebun ar părea nu îşi bate joc de ele.
- Ce vrei să spui? Am intreabat curioasa asezandu-mă pe pat lângă ea şi cerandu-i să aprofundeze ideea.

Aceasta mă privi câteva secunde.

- OK! Spuse rapid, asezandu-se mai confortabil pe pat cu papusa în braţe, parcă pregatindu-se pentru o discuţie lunga.
- Ai văzut tatuajul de pe gatul lui Amber?
- Da! Am răspuns sceptica, nefiind sigura ce legătură are asta cu discuţia noastra. Tot ce o includea pe Amber mă enerva instantaneu.
- Bun! Acela este marcajul lui Styles. El i-a făcut acel tatuaj, că toti să stie că e fata lui şi să nu se apropie de ea. Ti-aş spune că e puţin nebun dar probabil stii asta deja. Nicîodata nu se cupleaza cu o fata care a fost a altuia, cel puţîn să fi fost într-o relaţie serioasă cu un alt baiat. Sî mai ales dacă nu mai e virgina. El vrea să fie primul şi se pare că şi ultimul, deoarece niciun baiat nu se mai apropie vreodata de o tipa care are S-ul pe gat, chiar dacă Harry a parasit-o deja.

Am ramas cu gura cascata ascultand-o, nestiind dacă îşi bate joc de mine sau vorbeşte serios.

- Deci, acum înţelegi de ce Amber e aşa disperata. Nu numai că risca să ii piarda pe Harry, dupa care e practic înnebunită, dar niciun baiat nu o să se mai apropie vreodata de ea, mai ales că a avut o relaţie destul de lunga cu el până acum, de serioasă nu prea se pune problema, nu e stilul lui Styles, dar cu toate astea tine la ce e al lui. Termina aceasta serioasă.

Nu îmi venea să cred, văzusem tatuajul ala de nenumarate ori, şi chiar mă întrebam ce inseamna dar nici prin cap nu îmi trecea că acela era marcajul lui Harry asupra ei.

- De asta îţi spun să încerci să stai departe de el, tipul e maniac şi mai mult decât atât; e periculos. Se înfurie din orice, îşi pierde controul şi raţiunea. Ai văzut ce i-a făcut lui Zac doar pantru că a încercat să te ia de la el! Clar î s-a pus pata pe tine, Kath, încearca să ii îndepărtezi acum, până nu e prea târziu. Avertismentul lui Kris avea o urma de rugăminte în el.

Mi-am lasat capul în jos analizand noile informaţii. Tot nu îmi venea să cred că Harry e atât de dement încât să îşi marcheze iubita că pe un animal. Şi totuşi, cât de nebuna să fii să te lasi însemnata în acest fel? Dar ceva îmi spunea că lui Amber ii placea asta, şi-o dorea; şi totul decurgea perfect în viaţa ei până să apar eu şi să devin obsesia lui Styles. Oare chiar eram asta? Acelaşi lucru ii planuia şi pentru mine? Încă un motiv să mă tin cât mai departe de el, desi, o parte din mine îmi reproşa că asta devine din ce în ce mai imposibil.

Restul zilei am petrecut-o că intre fete, şi chiar dacă nu era tocmai stiulul meu să rad şi glumesc mâncând inghetata în fata unei comedii proaste, mă simţeam bine.

Mă bucuram că papausa mea tăcuse din gura, fetita lui Candice nu plânsese deloc până acum: viitoare mamica de nota 10 la bord. Dar băieţelul lui Kristen o luase razna acum. Şi asta era adevărata comedie, să o priveşti pe acesta înjurând toate generaţia de stramosî a lui Jay pentru că o lasase să schimbe singura scutecul păpuşii. Chestia aia mirosea chiar urat. Proiecte ridicole. De parcă îmi planuiam să fac un copil în viitorul apropiat astfel încât să nu îmi dau seama cum se schimba scutectul până atunci.

Am primit şi un telefon de la Zac, care ne ruga să ii ajutam să îşi faca progenitura să taca din gura. V ii lasase şi pe el singur cu bebeluşul.

- OK, Tom Woltson sau Richard Benner? întreba Kristen cu un zâmbet pervers pe, aratandu-ne catalogul cu pozele fotbaliştilor din echipa liceului nostru.

Dintr-o petrecere intre fete nu puteau lipsi discuţiile despre baieti.

- Tom! Răspunse Candice muscandu-şi buza obraznic.
- În niciun caz, uite ce ochi are Richard! Am contrazis-o intrând şi eu în joc.
- Hmm, are ochii verzi, nu ştiam că îţi plac! Mustăci Kristen privindu-mă pe sub ochi.

M-am uitat mai atent la poza şi blondul ¡nalt chiar avea ochii verzi. Am înjurat în mintea mea afisand o figura bosumflata. Kris şi Candice au început să rada de mine. Chiar şi aşa, nu se comparau cu ochii lui Harry, dacă tot am deschis discuţia asta. Dar nu aveam de gând să o zic cu voce tare, desi îmi doream.

Am fost întrerupte din contrazicerile noastre de papusa mea, care a început din nou să planga.

- Nu din nou! M-am ridicat de jos, tragandu-mă de par. Nu o să mai supraviețuiesc doua zile cu tampenia asta pe cap. Am luat biberonul de pe cap şi i l-am îndesat pe gat, dar nu voia să taca. I-am verificat scutecul, şi era uscat.
- De ce nu tace? Am tipat enervata, zgaltaindu-l de câteva ori.
- Nu ii mai face aşa! Sari Candice rapid, lunadu-mi-l din mână şi începând să ii legene uşor.

Minutele treceau şi bebeluşul din plastic nu voia să taca, mai aveam puțin şi ii aruncam pe fereastra. Noroc că tata nu era acasă, ar fi făcut un atac de panica dacă auzea un bebeluş plângând din camera mea.

- Stati puțin! Ne opri Kristen deodata. Mai tineti minte ce a spus profa de chestia cu amprenta? Poate că asta vrea.

Am analizat imediat informația, dandu-i dreptate lui Kristen şi deschizând capacul din spate al păpuşii. Mi- am pus din nou degetul în locul amprentei mele şi m-am rugat să funcționeze. Dar era în zadar, plangea în continuare şi deja îmi imaginam nota mea la acest proiect. Având în vedere că bebeluşul meu plangea opt minute din zece.

- Poate are nevoie de cea a tatălui. Mă lovi Candice că un ciocan în cap.
- În niciun caz, nu o să ii aduci pe Styles aici. Spuse Kristen autoritara luandu-mi papusa din mână şi punandu-şi ea degetul în locul amprentei lui Harry.
- Gata, eu ii sun! Am spus dupa alte minute de nebunie în care nu reuşeam sub niciun chip să facem bebeluşul să taca.
- Nuuuu! Tipa Kristen speriata. Nu, Kath, te rog, o să găsim noi o modalitate să ii facem să taca.
- Calmeaza-te! O să vina aici, opreşte tampenia asta, dupaia pleaca. Nu am de gând să pic din cauza lui. Am spus hotărâtă luandu-mi deja telefonul în mână şi cautand în agenda numărul lui. Noroc că ii salvasem, dar, oricum, aveam destule mesaje de la el, unde să ii găsesc.
- Dacă vine, nu o să mai plece! Mă amenința, parcă declarandu-mi sentinta la moarte.

Mi-am scuturat capul, privind spre ecranul telefonului aprins. Kristen şi Candice mă priveau speriate parcă implorandu-mă să nu fac asta. Dar zgomotul păpuşii deja mă scotea din minți.

Am apasat butonul de apelare, ducând rapid telefonul la ureche şi aşteptând. Am vazut-o pe Kristen mormaind un "nu!". Mi-am dat ochii peste cap la reacția ei exagerata.

- O să vina aici! Susoti şi Candice speriata.

Le-am făcut nervoasă semn să taca, concentrandu-mă la sunetul scos de telefon în urechea mea. Imediat un bipait enervant s-a auzit, şi apelul s-a oprit, semn că apelatul nu răspunde.

- La naiba, nu răspunde! Am mormăit nervoasă, agitand telefonul în mână de parcă el era de vina. Kristen şi Candice au respirat uşurate.

Papusa nu avea de gând să se opreasca din plânsul isteric care deja îmi urca parul în cap. Am luat-o de pe pat invartind-o pe toate părțile şi lovind-o cu capul de perna. Asta nu funcționa şi parcă plangea din ce în ce mai

tare.

- La dracu', ori vine să opreasca prostia asta ori o arunc pe geam. Am înjurat nervoasă începând să butonez din nou telefonul, am apasat pe ultimul contactat şi deja telefonul meu forma un nou apel către el.
- Haide, Kath, o să găsim noi o modalitate să facem chestia asta să taca, nu ii aduce acum aici! Se milogi Candice speriata privind întunericul de afara, prin fereastra mea deschisa.

- Taci! l-am ordonat autoritara chiar înainte să aud din nou bîpait-ul enervant. La dracu', unde tine telefonul ala?

Nervoasa, l-am apelat din nou, nu aveam de gând să renunţ până nu îmi raspundea.

De data asta a sunat o singura data, şi un zgomot că vâjâitul unui vant mi-a intrat în urechi.

- Ce!?! A răspuns nervos, părea destul de agitat, şi zgomotul din jurul lui era provocat de motorul unei maşini. De fapt, mai multe maşini.

- Harry, trebuie să vii să opreşti...

- Katherine?! Mă întrerupse cu un glas surprins, se pare că nu realizase cine sunt, era atât de ocupat încât nu se uitase la număr înainte să răspundă?

Au urmat câteva secunde de tăcere, timp în care probabil verifica numărul.

- Uite, Katherine, sunt puţin ocupat acum, te sunt eu mai târziu. Abia auzeam ce spune din cauza galagiei din jurul sau. Sigur conducea, probabil era în vreo cursa tampita

- Nu, Harry... am început nervoasă dar deodata inima mi-a urcat în gat când zgomotul ascuţit şi puternic al unei împuşcaturi mi-a spart timpanul. Mai multe au urmat fara oprire.

- Harry! Am tipat speriata, şi tot ce am mai putut auzi a fost o frana puternica şi apelul s-a deconectat.

Am ramas paralizata cu telefonul la ureche.

- Kath, ce s-a intamplat? A sărit Kristen speriata venind în fata mea.

Am lasat-o să îmi ia telefonul din mână, privind spre ecranul deja stins. încercam să vorbesc dar nu reuşeam. Zgomotul împuşcăturii încă îmi rasuna în urechi... dacă patîse ceva?

Cu respiraţia taiata i-am luat telefonul din mână, apelandu-l din nou cât de repede am putut. De data asta nu a mai sunat deloc, iar sunetul robotului mi-a făcut inima să explodeze de frica. Ce se intamplase cu el?

- Katherine, ce s-a intamplat? Mă intreabara prietenele mele speriate. Nu eram sigura dacă era bine sau nu, să le spun ce auzisem.

- Nimic... ahhh... trebuie să merg până la baie. Am trecut rapid pe lângă ele ieşind pe usa camerei mele şi îndreptându-mă spre baia de pe hol. Mi-am umplut palmele cu apa şi mi-am aruncat-o peste fata. Îmi priveam reflexia speriata din oglinda. Nu înţelegeam de ce, dar gândul că el patise ceva rău mă terîfia. Mă terífiat mai tare decât sentimentul normal atunci când un om pateste ceva rău. Era mai puternic de atât. Îmi simţeam inima stransa într-o menghina şi mâinile tremurande.

Dupa un timp, Kristen şi Candice au refuzat să îmi mai puna întrebări despre ce se intaplase, hotarand să plece acasă, deoarece eu eram total paralela cu tot ce se intampla în jurul meu. Nu îmi mai pasa de zgomtul produs de papusa, stateam ghemuita pe pat gandindu-mă speriata la ce se putuse intampla cu el.

Un ciocănit uşor m-a întrerupt din gândurile mele făcându-mă să îmi ridic capul de pe genunchi. Am privit spre balconul meu şi am suspinat când l-am văzut pe Harry de cealalta parte a uşii mele de sticla.

Am sărit rapid din pat, mergând spre el şi deschizandu-i usa, nici nu stiu când o inchisesem, dar probabil Candice sau Kristen o făcuseră.

Am ieşit rapid pe balcon, în aerul rece al nopţii şi când l-am văzut în fata mea, teafar şi nevatamat, nu m- am putut abţine instinctului de a-i sari în braţe.

Mi-am îngropat fata pieptul sau cald, încolacindu-mî mâinile dupa gatul sau. El mi-a cuprins imediat spatele cu braţele sale, tragandu-mă mai aproape.

-Shhh! încerca să mă calmeze, respirandu-mi aerul sau cald pe frunte. Katherine, ce s-a intamplat?

Mi-am departat fata de pe pieptul sau, privindu-l uimita.

- Ce s-a intamplat? Aproape că am murit de spaima! Tu ce crezi că se intampla cu o persoana când aude împuşcaturi la capatul celuilalt apel?
Zambî, dar puteam vedea că e un zâmbet fortat.
- Iubire, eram cu băieţii şi jucam un joc video. Scuze că nu ţi-am răspuns dar devenim foarte dedicaţi când simţim gustul jocului.
M-am indepartat din braţele lui nevenindu-mi să cred. Eu murisem de îngrijorare şi el se juca.
- Esti un imbecil! L-am înjurat nervoasă. Du-te şi opreşte prostia aia şi pleaca din casa mea.
Am ordonat plină de furie, aratand spre papusa care încă plangea pe patul meu.
Mă privi cu o masca de regret, prinzandu-mi mâinile şi tragandu-mi coatele în palmele sale. Palmele mele sau lipit de pieptul sau fara să le dau voie, ii simţeam inima batand şi oricare ar fi fost adevaratul motiv al spaimei mele, eram uşurata să ii vad teafar.
- Cum ai reuşit să urci aici? L-am întrebat curioasa, îndreptandu-mi privirea spre partea de sub balcon.
- Ai o planta agatatoare foarte rezistenta. Zâmbi şi m-am încruntat puţin înainte să îmi aduc aminte de floarea uriaşa pe care o plantase tata acum câteva zile şi ii întinsese ramurile pe toată structura casei până la
balconul meu, pentru a o înviora puţin. Nu îşi făcea griji că pot fugi de acasă cu ajutorul ei, ştia că nu mă ascund şi folosesc usa, dar nu se gândise la partea în care altcineva o putea folosi să urce la mine. Asta pentru că nu exista o asemenea problema până acum, nu mai adusesem niciodată un baiat acasă.

- Îmi pare rău! Şopti serios într-o tenta de regret. Apropierea devenea din nou prea ampla şi am încercat să mă depărtez dar am observat o mica strălucire pe obrazul sau, lumina era slabă pe balcon şi am încercat să mă ghidez spre cea din camera observând ceea ce părea o zgaraietura pe pielea lui.

Mi-am dus instinctiv mână spre ea, trasand uşor cu degetul linia acesteia.

- Ce e asta? L-am întrebat serioasă.

Sî dus sî el mână rapid spre fata, pipăind locul rănit de care, se pare că nu era conştient.

- Nimic, probabil m-am zgaraiat în bataia cu Jay dupa ce a pierdut jocul. Gasea o explicaţie la orice, dar ochii sai nu erau le fel de mincinoşi că şi el. Eram sigura că ascunde ceva, dar am hotarat să las subiectul balta pentru moment. Oricum, era clar că nu avea de gând să îmi spună adevarul.

Plus că nu ii prea vedeam să fie tipul să se joace genul ala de jocuri, mai ales să devină atât de implicat într- unul. Nu îmi puteam scoate din cap vocea să din telefon: speriata, furioasa, serioasă. Şi sunetul din jurul sau, părea prea real pentru a fi provenit dintr-un joc.

A trecut încet pe lângă mine, intrând în camera mea, degetele care ii atinsesera rana se simţeau umede.

Am intrat dupa el, privindu-l atenta cum ridica papusa de pe pat, şi o face rapid să taca pozitionandu-şi degetul în locul amprentei sale. Era atât de plăcută liniştea.

A zâmbit privind jucaria şi a pus-o din nou cu grija pe pat. Indreptandu-şi apoi atenţia spre mine.

În lumina, zgarietura era mai vizibila, şi mici picaturi de sânge musteau în jurul rănii proaspete.

M-am apropiat de el, analizandu-l cu atentie. Mă enerva, mă mintea, dar nu ii puteam lasa aşa.

Am trecut pe lângă el, vrând să ies din camera, dar m-a prins de încheietura şi m-a tras din nou lângă el.

- Katherine... jigneste-mă, injura-mă, loveste-mă... o merit, dar te rog, nu mă trata cu indiferenta! Şopti cu o figura plină aproape speriata şi trista. Îşi lipi fruntea de a mea. Am inghitit

uşor în sec, uimita de gestul lui de afectiunie şi a cuvintelor sale. Nu ii mai văzusem niciodată atât de afectat de reacţiile mele. Şi era pentru prima data când nu îmi aratam furia asupra lui.

Mi-am pus o mână pe pieptul sau masiv, impingandu-l uşor spre patul meu, şi obligandu-l să se aşeze.

- Le păstrez pe toate pentru mai târziu. Am spus serioasă, privindu-l de sus, dar asta l-a făcut instantaneu să zambeasca.

M-am întors, ieşind din camera şi îndreptându-mă spre baia de pe hol. Noroc că aveam un tata pompier, deci trusele de prim ajutor erau o lege pentru el.

Am scos cutia albastra şi patrata din dulap, avea o cruce roşie pe ea, deci o nimerisem bine, chiar dacă nu mai lucrasem niciodată cu aşa ceva.

Am scos câteva bandaje dinăuntru şi o sticluta cu o substanta albastra pe care stiu că o folosea tata să îmi cureţe rănile când eram mica.

Am închis cutia sî am bagat-o înapoi în dulap, ieşind din baie şi întorcându-mă în camera mea, unde Harry mă aştepta cuminte pe pat, exact aşa cum ii lasasem.

M-am apropiat de el, muscandu-mi buza şi lasandu-mă în genunchi în fata să. Am desfăcut dopul sticlutei care degaja un miros intepator, şi am udat unul dintre bandaje cu substanta medicinala.

I-am prins barbia lui Harry, întorcându-i fata spre stanga, astfel încât să ii pot curata rana mai uşor.

Sângele începuse să se scurgă deja pe gatul sau. I-am tamponat uşor zgarietura, a tras uşor aerul printre dinţi din cauza usturimi provocate. Am continuat să ii curat, în timp ce el se uita atent la mine, neluandu-şi ochii de pe fata mea. Mă simţeam îngrozitor de ciudat să stau în poziţia asta şi în camera părea să se faca mai cald. A trebuit practic să intru intre picioarele sale uriaşe pentru a ajunge mai aproape de fata să. Avea mâinile pe genunchi, lasandu-mă cuminte să îmi fac treaba. Dar imediat ce am terminat de curatat rana şi am încercat să mă ridic, braţele sale s-au încolăcit că doua lanţuri în jurul spatelui meu.

M-a ridicat uşor, el lasandu-se pe spate în acelaşi timp şi tragandu-mă peste el.

Am expirat speriata încercând să mă eliberez, dar nu mî-a dat drumul. Urcandu-se pe patul meu, cu mine deaspra lui. Era prea puternic pentru mine şi mă tragea că pe o papusa deasupra lui.

- Ce mi-ai făcut? M-a întrebat îngropandu-sî fata în scorbîtura gatului meu.

Respiraţia mea s-a accelerat, simtind-o pe a lui fierbinte pe gatul meu.

Mi-am ridicat capul, privindu-l în ochi.

- Ti-am curatat rana I Am răspuns simplu.

A început să rada, sunetul rasului sau rasuna că un clopoţel în camera mea, şi din nou acele gropite superbe şi-au făcut apariţia.

- Nu la asta mă refer, prostuto! Îmi spuse, privindu-mă că pe un copil de cinci ani. Pe care ii ţinea deasupra lui într-o poziţie neobişnuit de perversa pentru aceasta varsta. Ce mi-ai făcut de nu mi te mai pot scoate din cap? Clarifica, expresia devenindu-i deodata serioasă. Am inghitit din nou în sec deasupra lui, nestiind ce să spun. Am încercat să mă ridic din nou dar nu aveam sanse prea mari de reuşita.

Am fost întrerupta din încercarea mea de ai răspunde, de zgomotul produs de usa de la intrare. La naiba, probabil se întorsese tata acasă.

- Oh, nu! Dacă te prinde tata aici, sunt moarta! Am spus sărind rapid de data asta de pe el şi picioarele au început să mi se agite prin camera.

Se ridica în fund ramanand încă pe pat, privindu-mă cu zâmbetul ala enervant de superb.

- De ce? Sunt tatăl copilului tau până la urma! Spuse amuzat cu logica lui de om nebun. L-am privit exasperata dorindu-mi să ii dau cu ceva în cap.

- Tebuie să pleci! Am şoptit stingând rapid lumina.

- E mult mai greu de coborât decât de urcat. Şopti, prinzandu-mă din nou de mână şi tragandu-mă iar în pat, deasupra lui.

Am inghetat când un ciocănit în usa s-a auzit.

- Katherine, nu dormi, scumpo? Suna vocea tatei din partea cealalta a uşii.

- Nu! Îmi fac temele! Am încercat să par cât mai serioasă. L-am simţit pe Harry chicotind sub mine. Mi-am ridicat mână lipindu-mi rapid palma peste gura să.

- La ora asta? Nu esti obosita? Continua tata, trebuia să scap neaparat de el, mai ales că Harry normal că nu avea de gând să mă ajute şi îşi cobora mâinile pe spatele meu, plasandu-le pe fund şi ciupindu-mă. L-am lovit în cot cu cealalta mână, dar asta nu l-a făcut să se opreasca.

- Nu, nu sunt! Şi apropo, parcă aveam o discuţie de tinut! Am spus prefacandu-mă nervoasă ştiind sigur că asta o să ii goneasca. Vârful limbii lui Harry a început să execute cerculete electrizante în palma mea care imî trimteau fiori în tot corpul.

- Ah, o să discutam mâine dimineatam scumpo, promit! Acum, culca-te, e târziu! Noapte buna! Spuse rapid şi l-am auzit plecând. Am respirat uşurata simţind cum o piatra mi se ia de pe inima. Noroc că tata nu obişnuia să intre peste mine în camera dacă nu ii dadeam voie. Mai ales când discuţiile care urmau să le purtam nu erau în favoarea lui.

Am devenit din nou conştienta de ce se intampla în camera mea, mai bine zis sub mine. Mi-am luat palma de pe gura lui Harry, începând să ii lovesc în piept sî luandu-i mâinile obraznice de pe fundul meu.

- Idîotule, dacă te prindea aici zburaî până jos şi fara planta agatatoare. L-am certat şuşotind, lucru care l-a făcut să chicoteasca amuzat.

- Ti-ai fi lasat tu copilul să ramana fara tata? Mormăi uşor în gatul meu, prinzandu-mă din nou de spate şi întorcându-se de data asta peste mine.

Gestul sau m-a făcut să icnesc dar acea senzaţie de electricicate ucigasa s-a instalat din nou în mine.Nu ii vedeam prea bine, doar lumina difuza venita de la fereastra mea deschisa ii lumina chipul, dar ii simţeam masiv şi superb deasupra mea. Şi-a proptit antebratele de o parte şi de alta a capului mei, apropiindu-se de fata mea, ii inhalam respiraţia fierbinte ce mi se izbea de fata.

Era atât de cald deasupra mea, puteam simţi contracţiile muşchilor masivi vibrând peste trupul meu. Oricât m-aş fi străduit nu aveam cum să ies de sub el, şi nici nu îmi doream.

Brusc, mi-am adus aminte de vorbele lui Kristen, de tatuaj, de obsesia lui Harry pentru iubitele lui.

- Mie nu o să îmi faci tampenia aia de tatuaj, Styles! Am spus serioasă. Trupul sau s-a tensionat imediat la auzul acestor cuvinte. - Nu-mi pasa ce planuri ai tu cu mine, dar i-ati gândul dacă ai impresia că mă poti pacali aşa uşor că pe restul animalelor tale de companie.

L-am simţit respirând greu.

- Nu o să ţi-l tatuez eu... şopti uşor coborând spre gatul meu şi sarutandu-mi pielea într-un mod pasional; o să te fac să ţi-l doreşti singura!

12. Fluturele

"-Nu o să ţi-l tatuez eu, o să te fac să ţi-l doreşti singura!"

Cuvintele sale mă enervau şi în acelaşi timp mă amuzau. Avea prea mult încredere în el şi cineva ar trebui să ii trezeasca la realitate.

- Continua să visezi! Am rostit hotărâtă, nelasandu-mă impresionata de sărutările buzelor sale, presate pe gatul meu. Tot ce a făcut, a fost maraie jucaus, parcă acceptand o provocare.

L-am împins de pe mine, rîdicandu-mă din pat. El a scos un oftat exasperat, intinzandu-se pe tot patul meu, era atât de ¡nalt, încât aproape nu avea loc.

Am aprins veioza de pe noptiera patului meu, care a imprastiat o lumina difuza de nuanța sângerie, prin toată camera. Harry a zâmbit instantaneu când a reuşit să mă vada mai bine, intinzandu-se din nou confortabil pe pat, şi asezandu-şi mâinile sub cap.

- OK, e timpul să pleci! l-am ordonat autoritara, punandu-mi mâinile în san. A pufnit amuzat, zâmbetul intinzandu-i-se pe toată fata şi privindu-mă neastamparat.
- Stai puțin! Se ridica rapid în fund, privindu-mă pe sub ochi. Lumina sângerie din camera mea, ii făcea mai demonic decât era. Şi prin demonic vreau să spun, revoltător de sexy.
- Mă suni de zece ori şi aproape plângi în telefon că să vin aici, şi acum mă goneşti?
- Când am plâns eu în telefon? Am tipat revoltata, lovind cu piciorul în podea. Imediat am tăcut, aducandu- mi aminte că nu sunt singura acasă. Harry mă privea încă rânjind, satisfacut de reacția mea.
- Te-am chemat aici că să opreşti prostia asta. Am clarificat intepata, aratand spre papusa aşezata lângă el, pe pat. Ti-ai făcut treaba, acum valea. Am ordonat autoriatara. A zâmbit pervers, ridicandu-se în genunchi pe pat şi ridicandu-şi mână pentru a o prinde rapid pe a mea. M-a tras fulgerător pe pat, şi m-a obligat să mă asez la fel că el, în timp ce îşi aşeza o mână peste gatul meu, lipindu-şi fata de obrazul meu.
- Vezi tu... şopti uşor în urechea mea. Problema e că nu mai vreau eu să plec. Am oftat exasperata încercând să nu mă las impresionata de mângâierile degetelor sale fine, pe gatul meu. Eram amandoi aşezaţi în genunchi, pe pat, era o poziţie extrem de ciudata, dar el o făcea să para pasionala.

Frigul noptio intra din ce în ce mai puternic, prin usa deschisa a balconului meu, făcându-mă să tremur scurt. El mi-a simţit imediat reacţia şi m-a tras mai tare la pieptul sau, incolacindu-şi ambele braţe în jurul meu şi lipindu-şi obrazul de al meu.

- Vezi?! Dacă eu plec, cine te mai încălzeşte? Şopti suav dar totuşi amuzat, cu buzele aproape lipite de urechea mea. Am încercat să raman conştienta.
- Usa închisa, l-am replicat artagoasa, îndreptându-mî privirea spre perdelele care falfaiau salbatice sub briza vântului. Rase uşor, cu un glas de înger, ingropandu-sî şi mai tare fata în obrazul meu, adulmecand parcă mireasma pieli mele. Asta mi-a adus aminte că am nevoie de un dus neaparat.

M-a strâns atât de tare la pieptul lui, parcă încercând să mă lipeasca acolo, mă întreb oare ce gandea în momentul asta? Când părea atât de pierdut în lumea lui. Dar cu toate astea nu pot nega sentimentul plăcut pe care mi-l oferă imbratisarea lui, siguranţa şi căldură care veneau odată cu acele braţe masive şi puternice, dar totuşi atât de gentile. Mă simţeam bine în preajma lui, şi inafara de certurile şi ciondănelile provocate de orgoliul meu enorm, Harry mă făcea să mă simt... parcă din nou dorita, să am acel sentiment că cineva mă iubeşte aşa cum sunt. Sentiment pe care ii pierdusem demult.

Dar nu cred că era vorba de iubire intre noi, lucru care m-a dus brusc cu gândul la roşcata, trezindu-mă la realitate.

- OK ajunge cu asta, ai lasat-o destul timp singura pe roşcata aia, este timpul să te întorci la ea. Am spus artagoasa. A început să rada în urechea mea, gadîlandu-mă în tot corpul.
- De ce trebuie să strici tu mereu momentele astea? întreba exasperat, întorcându-şi ochii într-ai mei. Pareau atât de intunecati în lumina roşie, dar totuşi ireal de frumoşi.
- Ai spus că îţi place asta la mine, îţi aminteşti? l-am răspuns intepata. A chicotit uşor, lipindu-şi din nou obrazul de al meu.
- Îmi place totul la tine! Rosti suav, coborandu-şi buzele în jos şi sarutandu-mi pielea gatului. Mi-am dat ochii peste cap încercând să nu arat cât mă infîerbanta acel sărut. Gatul nu era un punct erogen pentru mine, dar devenea uşor din cauza lui.

- Dar acum e ceva care mie chiar nu-mi place la mine. Am spus stanjenita, cu o mica tenta amuzata. Se departa de gatul meu, ridicandu-şi capul şi privindu-mă curios un ochi.

- Am nevoie de un dus. Am explicat încet, simţind că mă rosesc în obraji, şi asta era ciudat pentru mine. A ras amuzat, privindu-mă că pe un copil prostut.

- Ba nu, nu ai! Şopti uşor, mangaindu-mi obrazul cu degetele sale fine. Mana să părea atât de mare pe lângă fata mea mica.

- Ba am! L-am contrazis hotărâtă, eliberandu-i braţele din jurul meu şi tasnind rapid din pat. Ofta exasperat, trantindu-se dramatic pe spate în pat şi lipindu-şi o perna pe fata. Am început să rad, era atât comic, mai ales când a început să mormăie în perna că un pui de leu razgaiat.

- Ştii, tajni deodata aruncandu-şi perna de pe fata. Cred că am şi eu nevoie de un dus, roşcata aia... m-a făcut să transpir rău de tot. Spuse, prefacandu-se că îşi miroase tricoul murdar, strâmbând din nas. Am mormăit nervoasă.

- Şi ce îmi spui mie? Du-te acasă şi fa-ţi. I-am răspuns artagoasa, desi nu avea nevoie de niciun dus, cel puţin aşa mi se părea mie. Ii simţeam parfumul ametitor şi bărbătesc chiar şi de aici. Mă privi pervers pe sub ochi.

- Nici să nu te gândeşti! Am făcut ochii mari când am realizat încotro se îndrepta discuţia.

- Oh, haide! Mă intarata maraind şi aratandu-şi colţii precum un ghepard. Am preluat o poziţie serioasă şi hotărâtă. - E doar un dus.

Mi-am îngustat ochii. Cât tupeu poate să aiba în el?

- Să nu te mai găsesc aici când mă întorc! I-am ordonat, făcându-l să mă privească cu o încruntatura sceptica sî amuzata.

- Vorbesc serios. Am continuat autoritara, aratand cu degetul aratator spre el. Nu a făcut decât să se întindă sî să se aşeze şi mai confortabil pe patul meu, punanandu-sî din nou mâinile sub cap. Am oftat exasperata, mergând spre dulapul meu, de unde mi-am luat nîste haine de schimb la nimereala sî am ieşit din camera, nu înainte să îi arat usa deschisa de la balcon, semn să plece odată.

Am traversat holul în vârful degetelor, era linişte în camera tatei, deci, adormise. Am închis încet usa baii în urma mea, încuind-o. Trebuia să fiu precauta, avand în vedere musafirul nepoftit pe care ii aveam în casa. M- am dezbracat rapid de hainele de zi, intrebandu-mă alene cât era ceasul acum. Pierdusem noţiunea timpului încă de când vorbisem cu Harry la telefon, şi nici atunci nu ştiam ce ora este.

Mi-am aruncat hainele în coşul de rufe, ramanand şocata câteva secunde când am văzut ce se mai afla în el. Am scos parcă tematoare, uniforma noua dar mototolita de pompier, de culoare roşie cu dungi argintii şi reflectorizante în anumite locuri. Deci tata chiar îşi găsise un loc de munca, nu-mi venea să cred. Şi eu îmi faceam tot felul de scenarii privind plecările şi întârzierile sale neregulate. Am închis capacul coşului de haine, care era deja plin, planificandu-mi că în curând să spal rufele şi să fac curăţenie în casa. Trebuia să mă revanşez cumva asupra lui pentru cu l-am subestimat până acum.

Am intrat sub dus, primind dornica căldură picaturilor de apa pe pielea mea. Mi-am spalat rapid parul şi corpul, imaginandu-mi ce ar fi fost dacă aş fi acceptat că Harry să vina la dus cu mine. Gândul că braţele sale puternice să fie acum încolăcite în jurul meu, lîpindu-mă de abdomenul lui masiv şi gol, sub jetul de apa fierbinte... mi-am scuturat rapid capul, de data asta plesnindu-mi o palma zdravana peste fata, acum numai era nimeni de fata să mă creada nebuna, ceea ce deveneam.

Am ieşit de sub dus, stergandu-mi corpul cu un prosop, apoi imbracandu-mă în hainele pe care le luasem din dulap: o pereche de pantaloni scurţi de trening şi un maiou alb îngrozitor de

strâmt. Am marait furioasa, cum nimeresc haine sexy doar atunci când nu vreau să fiu sexy? Sigur creţul ala demonic are o legătură că asta.

Am trecut peria de câteva ori prin parul ud, mâine probabil va arata din nou că o capita de fan, dar nu mai am chef sau timp să ii usuc. Mi-am periat rapid dinţii, simtindu-mi stomacul scoţând proteste de foame, iar nu luasem cina; bravo, Katherine, te droghezi iar, şi nu mai mananci, esti pe drumul cel bun.

Am încetat să mă mai critic pe mine însămi, făceau destule persoane asta.

Am ieşit uşor din baie, gandindu-mă dacă Harry m-a ascultat şi a plecat. Când am deschis usa camerei mele un marait mi-a ieşit printre dinţi; într-un fel, mă aşteptam la asta. Harry era încă în patul meu, doar că usa balconului era închisa acum şi am observat că se descaltase, bocancii lui din piele neagra fiind aşezaţi lângă patul meu. la stai aşa; până acum fusese incaltat în patul meu? Dar am renuntat repede la revolta pentru acest gând, când i-am observat ocupaţia: butonandu-mi de zor telefonul. Am intrat nervoasă în camera, izbind usa mai tare decât ar fi trebuit.

- Parca ţi-am spus să pleci. Am vorbit într-o şoapta nervoasă. El nu m-a bagat în seama, fiind extrem de serios şi chiar încruntat spre ecranul telefonului meu.

Am marait nervoasă şi am sărit în pat, luandu-i telefonul din mână. Când m-am uitat la el, era pe ecranul de început, ii stinsese la timp înainte să imî dau seama care era atractia lui pentru mobilul meu. I-am aruncat o încruntatura furioasa, chiar dacă şi el era destul de încruntat. Ce găsise pe telefonul meu de ¡1 revoltase aşa? Nu eram genul de adolescenta pasionata de telefon şi sunt mai mult că sigura că nu am niciun mesaj în inbox.

- Cum îndrăzneşti să imî umbli prin telefon? L-am întrebat acuzatoare cu o încruntatura care o întrecea pe a lui. Expresia lui încerca să-sî revină, afîsand un zâmbet fortat care uşor devenea real, amuzat probabil de reacţia mea.

- Trebuia să îmi ocup timpul cu ceva şi să rezist tentatieî de a veni peste tine în dus. Spuse de data asta cu zâmbetul lui obraznic obişnuit care mă enerva şi mă ameţea în acelaşi timp.

- Ti-am spus să pleci. Am şoptit artagoasa.

- Mhm... mormăi fara să mă bage în seama, şi prinzandu-mă de mână pentru a mă trage mai aproape de el. Era aşezat în fund, rezemat de pernele lipite de spatar. Mi-a prins coapsele picioarelor, ridicandu-mă în sus şi obligandu-mă să mă asez în poala să. Am expirat mahnita când mi-a încolăcit picioarele în jurul alor lui, ridicandu-şi spatele pentru a fi mai aproape de mine. Palmele sale enorme şi calde îmi acopereau coapsele.

De ce nu mă puteam împotrivi tuturor acestor acţiuni? Eram atât de maleabila în mâinile lui încât mai mult mă enerva comportamentul meu decât al lui. Şi-a apropiat şi mai mult fata de a mea, simtindu-i imediat respiraţia fierbinte şi mentolata pe piele.

- Mi-e dor de ceva! Şopti uşor, topindu-mă cu privirea. Am inghitit în sec gandindu-mă rapid la ce se refera.

-De ce ţi-e dor? Am întrebat fara să imî dau seama. Imediat a zâmbit şi înainte să mai pot gandî altceva buzele sale s-au lipit de ale mele, framantandu-le uşor într-un sărut pasional. Ca şi prima data, am ramas perplexa, dar fara să îmi dau seama am început şi eu să îi răspund, permiţând limbii sale să se uneasca cu a mea. Mana lui a urcat uşor pe spatele meu, impletindu-şi degetele în parul meu ud şi jucandu-se uşor cu el. Mi-am ridicat şi eu mâinile, infigandu-le dornica în parul sau carliontat. Era atât de moale şi aş fi tras de el până când ar fi tipat de durere. Nu era tocmai cret, onduleurile sale mari erau aranjate pe spate, într-un stil salbatic şi aproape lins. Doar perciunii erau cu adevarat creţi.

- S-ar putea să nu mai pot trai fara asta de acum încolo. Şopti uşor, buzele sale încă atingandu-le pe ale mele.

- S-ar putea să trebuîasca să te obişnuieşti! Am adaugat, făcându-l să zambeasca.
- Te fac eu să nu mai poti trai nici tu fara asta! Mă amenința sadic, lipindu-şi din nou buzele de ale mele, mult mai apasat, strangandu-mă de data asta cu toată puterea la pieptul lui, şi ridicandu-mă în sus, astfel că a trebuit să îmi aplec capul pentru a-l putea saruta în continuare.

Atingerile dintre noi deveneau tot mai pasionale, şi avea dreptate, uşor, uşor deveneam dependenta de el, fara să îmi dau seama. Dar nu o să-l las să creada asta, încă.

Sărutul continua iar eu ramaneam fara aer, Harry părea să îmi testeze capacitatea de rezistenta şi în niciun caz nu voiam să cedez şi să mă opresc pentru o gura jenanta de aer. Desi, aveam mare nevoie de una. Rânji peste buzele mele, muscand-o pe cea de jos şi departandu-se cativa centimetrii. Am încercat să îmi iau oxigenul necesar într-un mod cât mai discret. Nu eram prea talentata la săruturi şi el părea profesor în domeniu.

- Vrei să te sărut din nou? Şopti peste buzele mele. Ochii mei s-au ridicat surprinsi spre el.
- Inceteaza cu jocurile, Styles! L-am criticat nervoasă şi a chicotit.
- Nu mă joc, iubire, am vrut doar să fiu politicos şi să te întreb, pentru că te sărut oricum. Zambî ştrengăreşte sî înaintea răspunsului meu, buzele sale s-au lipit din nou de ale mele.

A continuat să mă sărute până când am reuşit cu dificultate să scap de el, asta în special pentru că îmi placea. În cele din urma, ziua obositoare de astăzi şi-a spus cuvântul şi dupa un atac de panica când am văzut că era trecut de miezul-noptii, am hotarat să mă culc, lasandu-l pe el să faca ce vrea.

Voiam şi nu voiam să plece. Mai ales dupa ce m-a întins uşor pe pat, invelîndu-mă cu patura şi începând să îmi mangaîe parul ud înainte să adorm. A mai durat ceva până ochii mi s-au închis complet, dar era mai uşor să stau în preajma lui când am stins veîoza, să nu ii mai vad perfecţiunea copleşitoare.

La un moment datm i-am simţit braţele în jurul meu, strangandu-se protectoare şi calde, apoi a început să fredoneze uşor un cântec în urechea mea. Am ramas fara suflare când i-am auzit glasul, asta era un lucru de care nu l-aş fi crezut niciodată capabil. Canta atât de frumos, avea vocea unui înger, vredonand acel cântec de leagan pe care nu ¡1 cunoşteam dacă care mă liniştea atât de mult, aruncandu-mă imediat în braţele somnului.

Am deschis ochii simtindu-mă mai odihnită decât am fost vreodata în ultimele luni. În camera mea era o lumina puternica, care intra cu razele soarelui prin sticla uşii de la balconul meu.

Mi-am frecat uşor ochii, inabusindu-mi un cascat, când am realizat că ceva mă strânge în braţe, tinandu-mi spatele lipit de un abdomen puternic şi... gol.

M-am întors speriata sî un am ramas fara aer când l-am văzut pe Harry lângă mine, la bustul gol, învelit pe jumatate cu patura sî tinandu-mă în braţe că pe un ursuleţ de plus. A mormăit uşor dar nu s-a trezit, dormea atât de frumos, De ce ii spun demon? E un înger mai frumos decât cei din rai. Buclele negre erau ravasîte pe perna şi pe fruntea lui, buzele pline sî rozalii erau întredeschise, respirând uşor printre ele un aer cald care mi se lipea de umăr, făcându-mă să îmi doresc să le sărut. Ce toanta sunt.

Am inghitit în sec gandindu-mă dacă era complet gol lângă mine. Am strâns rapid din ochi, începând să ridic uşor patura de pe noi, încercând să nu ii trezesc. Dacă era gol, chiar nu voiam să stie că am văzut asta, planuindu-mi să ii dau o perna în cap imediat ce trageam patura la loc. Dar am rasuflat uşurata când am văzut că avea boxerii pe el. Fara să îmi dau seama, m-am întors spre el, nereusind să scap de braţele sale sî departand complet patura de pe noi. Oh, Doamne, visez? Credeam că artata bine până acum, dar în momentul asta era aproape gol lângă mine şi sunt mai sigura că niciodată că nu e real. O parte din mine se umezea îngrozitor sî nevoia ciudata

devenea aproape dureroasa. Fiecare mușchi era atât de bine conturat și statura lui înalta ii făcea să arate că un adevarat Adonis. M-au trecut transpirațiile când i-am văzut linia V, plecandu-i de pe solduri până la materialul boxerilor. O senzație de nestapanit m-a cuprins, dorindu-mi atât de mult să ii ating.

Am tras patura și mai mult, dezvelindu-i și picioarele. M-am auzit înghițind zgomotos în sec, când am observat ce se ascundea în boxerii lui. Știam că barbatii sunt excitati dimineața, dar asta parcă ascundea minge de bowling acolo.

Am tras rapid patura înapoi, până nu îmi treceau și alte ideei nebune prin cap. M-am speriat, tresărind, când l-am auzit razand. Mi-am întors capul spre el, pentru a-l vedea privindu-mă cu o expresie amuzata și somnoroasa, cu buclele încă lipite de frunte. Am cascat gura, nestiind ce să spun.

- Ce cauți dezbracat în patul meu? Am sărit artagoasa, sperând că pot întoarce situația în favoarea mea.
- Acum câteva secunde părea să-ți placa priveliștea! Răspunse pervers, incordandu-și mușchii brațelor în jurul meu.
- Când te-ai dezbracat? Am continuat îmbufnata.
- Dupa ce ai adormit tu, și dupa ce papusa aia mă tot trezea din somn iar tu nu te sinchiseai să o auzi. Plus că urase să dorm imbracat, considera o minune că nu mi-am scos și boxerii, l-am aruncat o încruntatura urata, aducandu-mi vag aminte de urletele păpușii, dar nu apucau să mă trezeasca de tot, tacand rapid, urmata apoi de câteva înjuraturi înfundate venite probabil de la Harry. Urma să îi dau o replica acida, dar am fost întrerupta observând din nou tatuajele de pe corpul lui. Ochii mei s-au mărit în uimire când am văzut imensul fluture desenat pe abdomenul lui. M-am ridicat rapid în șezut, dezlipindu-mă de brațele lui și analizandu-i atent tatuajul. Îmi amintea de ceva, ii mai văzusem undeva... dar unde?
- Ce reprezintă asta? L-am întrebat rapid, trasand cu vârful degetelor, liniile aripilor lui. Harry m-a privit puțin surprins, neantelegand atenția mea brusca pentru tatuajul lui.
- Este un fluture! M-am încruntat pregatindu-mă să ii răspund că stiu și eu asta, dar am tăcut când l-am observat serios, privind spre detegul meu care era încă așezat pe aripa fluturelui. - L-am făcut pentru mama, ea iubește fluturii, întotdeauna spune că este cea mai protectîva dintre ființele firave. Felul cum se intorce de fiecare data de unde pleaca, la floarea lui preferata. Cum își întinde aripile pe petale ei, parcă protejand-o și revendicand-o, astfel că ceilalți să stie că este a lui.

Explicația lui nostalgica m-a șocat din nou. Era pentru prima data când vorbea despre mama lui, și brusc, mi-am adus aminte de unde știam fluturele asta. Era fluturele din visul meu, fluturele negru care s-a transformat în palma mea odată cu apariția lui Harry. Arata exact la fel.

Protectia, Harry îmi promisese în acel vis că va avea el grija de mine de acum în colo, plus felul cum fluturele își revendica floarea, așa cum Harry face cu fetele lui. Mi-am simțit parul ridicandu-se pe mâini când am făcut legătură intre vis și realitate, niciodata nu mi s-a intamplat că visele să mi se adevereasca, dar cu Harry se pare că viața mea începea să se schimbe din ce în ce mai mult.

El a continuat să priveasca spre fluturele tatuat, care părea că i-a adus o masca de tristete pe chip. Am încercat să schimb discuția și să uit de ciudatenia de care tocmai îmi dădusem seama, era doar o coincidenta că s-a intamplat să visez un fluture, iar Harry să aiba unul enorm tatuat pe abdomen. Mi-am îndreptat atenția către celelate tatuaje ale sale, observând din nou cifrele romane pe care le avea tatuate pe brat.

- Ziua de naștere a mamei mele! Vorbi înainte că eu să ii întreb. Am analizat cifrele mai bine și pareau să fie: ziua 4, luna a sasea, anul 1976. Cu un calcul scurt, mama lui Harry părea să aiba 37 de ani, era extrem de tanara, și avand în vedere că Harry avea deja 19 ani,

atunci ar fi trebuit să ii nasca la vreo 18 ani. M-am înfiorat la acest gând, crezând pe moment că nu am calculat bine, dar aşa era. În jurul acelor cifre erau tatuate multe alte imagini, carora nu le gaseam rostul.

Doi trandafiri, unul negru şi altul alb, mai jos doua aripi de înger în flăcări, şi deaspura lor doi ochi demonici plini de ura. Nu gaseam legătură intre tatuaje, celelalte erau probabil simple imagini făcute lângă acele numere. Harry era demonul, el avea aripi pe maşina lui, deci, probabil acestea ii descriau pe el. L-am privit din nou şi am observat că era foarte serios, privindu-mă cu atentie şi analizandu-mi fiecare mişcare.

- Cum este mama ta? Am intreabt fara să îmi dau seama, cuvântul mama era că un cutit în inima mea, dar voiam să stiu mai multe despre familia lui, de ce locuia cu prieteni lui. Un zâmbet dulce i s-a întins pe fata.
- Este cea mai uimitoare femeie din lume. A declarat cu mai multa admiraţie decât am crezut vreodata că va ieşi de la el. Asta m-a durut pe dinăuntru, ştiind că şi eu spuneam înainte asta despre mama mea.
- Nu locuieşti cu familia ta? S-a încruntat scurt.
- Nu! Sî s-a oprit, încerca să mai spună ceva dar nu ştia cum. Am hotarat să nu ii presez. Era clar că îşi iubeşte mama şi probabil ambi părinţi, dar comportamentul lui rebel l-a făcut să se îndepărteze de ei.
- Katherine!?! Vorbi privindu-mă deodata serios. Ce s-a intamplat cu mama ta? Cunvintele lui m-au paralizat brusc, chiar uram că deschisesem discuţia asta.
- M-a părăsit, pentru bani! Am spus rapid simţind cum mă enervez din nou, nu mi-am putut controla încruntatura de furie care mî-a aparut pe frunte. Harry mă privea cu o masca de durere, parcă neatelegandu- mi furia brusca.
- Nu vreau să vorbesc despre asta! Am adaugat repede, ridicandu-mă şi încercând să mă dau jos din pat. Harry m-a prins de mână chiar înainte să pun piciorul jos.
- Îmi pare rău, n-am vrut să te supăr! Rosti uşor apropiindu-se şi el de mine pe marginea patului. Am strâns rapid din ochi încercând să mă calmez. Dar ce m-a calmat cu adevarat a fost sărutul lui Harry pe ceafa mea.
- Ce este asta? Tresari deodata, avand chiar o tenta de amuzament. M-am întors spre el fara să înţeleg sî imediat i-am simţit degetele pe baza spatelui meu, rîdicandu-mî uşor maioul. Imî văzuse tatuajul.
- Nu pot să cred că ai un tatuaj. Vorbi că un copil entuziasmat tragandu-mă înapoi în pat sî aplecandu-se spre tatuajul meu de parcă descoperise harta Atlantideî acolo.

Am ras uşor.

- Am doua! Am rânjit sî mi-am ridicat piciorul drept, pe a cărui glezna se afla bratara de spini tatuata. 0 analiza şi pe aceea uimit, dar apoi şi-a întors atenţia spre cel de pe spate, mă simţeam deja inconfortabil în poziţia asta.
- Wild Angel. Fredona uşor, mângâind cu vârful degetelor scrisul şi probabil aripile desenate.
- Ce nepriceput ţi l-a făcut? Vorbi deodata revoltat, m-am întors surprinsa spre el.
- Nu tî-a tatuat umbrele aripilor bine! Bodogăni, trasand cu degetul, parcă încercând să repare el greşelile. M-am întors artagoasa, tragandu-mi maioul în jos.
- Oh, sî tu esti aşa de expert la toate! Am pufnit îmbufnata.
- Cred că sunt! Spuse mândru întinzansu-sî braţele şi pieptul în fata. L-am privit câteva secunde înainte să imî dau seama la ce se refera.

-Tu ţi le-ai făcut? Am intreabat impresionata.Adevărul este că erau extraordinare, pareau făcute de un artist, pe lângă beţivul fara ocupaţie care mă tatause pe mine vara trecuta. A ridicat obraznic din sprâncene, însemnând un DA clar.

Am deschis gura într-un zâmbet uimit, atingandu-le din nou.

-Deci, tu tatuezi şi fetele pe gat, nu? L-am tachinat, privindu-l pe sub ochi. Rânji vinovat.

-Doar nu crezi că le duc pe fiecare la salonul de tatuaje? Unde ar mai fi farmecul?

Mi-am dat ochii peste cap. Probabil el făcuse tatuajele tuturor celor din gaşca lui. În minte mi-au aparut toate desenele care ii prazdau corpul lui Jay, şi cât de mult l-ar fi costat dacă le-ar fi făcut într-un salon profesionist. Nu că s-arvaieta ei de bani oricum, la maşinile pe care le au...

M-am ridicat de pe pat bodogănind, era ceva ce baiatul asta nu ştia să faca? Am ieşit uşor pe usa, ascultand cu urechile ciulite prin casa, am strâns din ochi când am auzit agitatie jos în bucătărie, tata era încă acasă.

- Acum chiar trebuie să pleci pe unde ai venit! M-am întors serioasă spre Harry, care stătea din nou întins pe patul meu, complet dezvelit şi cu minunea care se ridicase în sus că o antena parabolica pentru posturi XXX.

M-am întors nervoasă şi stanjenîta.

-Nu e vina mea, ce să fac dacă esti prea sexy? Nu mă pot controla. Spuse degajat, parcă asta era ceva evident, nesimtindu-se deloc jenat de postura lui, din contra, părea chiar mândru. Şi normal că avea motive să fie mândru.

-Acum chiar am nevoie de un dus! Continua ridicandu-se din pat şi venind spre mine.

-Ai înnebunit? L-am acuzat cu o fata disperata. Tata e în casa, dacă te gaseste aici o să mă închidă la subsol, pe care nici macar nu ¡1 avem dar sigur o să faca unul dupa asta. A început să rada isteric, imediat mi-am pus exasperata palma peste gura lui, privind rapid spre usa, parcă aşteptând să vina un mosntru de acolo. Mi-am luat mână de pe gura lui şi l-am privit încruntata.

-OK! Te aştept în maşina. Era în continare amuzat dar vorbea serios, i-am multumit lui Dumnezeu că nu era atât de nebun pe cât credeam eu. Dar grabeste-te! Îmi ordona înainte să se intoarca sî să îşi adune hainele de pe jos pentru a se îmbrăcă cu ele.

Era oficial, linia V a abdomenul sau mă înnebunea. Aveam fantezii deja cu chestia aia. Am rasuflat uşurata când a fost acoperita de tricoul negru şi Harry a venit rapid spre mine, sarutandu-mă rapid pe buze.

-10 minute, sau vin dupa tine, pe usa din fata. Mă amenința serios.

Am aprobat exasperate din cap şi l-am împins spre balconul, unde s-a cocotat pe balustrada şi mî-a furat alt sărut sîret înainte să se prindă de biata planta şi să alunece jos.Nu ştiam de ce îmi era mai teama: că îşi poate rupe gatul, că îmi poate rupe planta agatatoare, că ¡1 vad vecinii, sau că ii poate vedea tata. Ultima varianta, clar.

A coborât rapid jos, arata că un tigru dar avea reflexele unei maimuţe, trebuia să rad de el pe tema asta mai târziu. Mi-a făcut cu ochiul înainte să se strecoare de pe peluza mea şi să se îndrepte spre maşina să care era parcata cativa metri departare de casa mea. Deci avea în plan încă de la început să ramana la mine, avand în vedere că îşi parcase maşina la distanta de casa mea pentru a nu o vedea tata când vine acasă.

Demon istet, agasant şi enervant de sexy, am bodogănit înainte să mă întorc în camera mea, amintîndu-mi că trebuie să mă grăbesc, dacă nu vreau o discuţie neaşteptata; demon - tata, în dimineaţa asta.

13. Furie

Am inghitit uşor în sec când Harry a parcat în fata liceului. Fiecare privire de pe o raza de 30 de metri s-a întors automat spre noi sî m-am făcut mica în scaun. Îmi doream atât de mult să nu cobor din maşina. Ieri scapasem, dar azi am ajuns la timp, iar curtea şi parcarea erau pline de adolescenţi dornici de o noua barfa. Aveau să primeasca una imediat când mă vor vedea coborând din maşina Demonului Styles.

- Da-mi ceva! Am spus înainte să cobor, îmi doream mai mult că să prind curaj. Harry m-a privit serios, dandu-şi seama imediat că vorbeam despre droguri. Aveam noroc că totuşi

apucasem să manac ceva în dimineaţa asta. Tata nu îmi dăduse voie să plec mă lasase să plec până nu mi-am terminat toată farfuria de clătite, asta în timp ce mă rugam încontinuu că Harry să nu vina dupa mine, ceea ce nu a făcut chiar dacă mă asteptase aproape o jumatate de ora. S-a revoltat la început dar a tăcut imediat când i-am spus că am luat micul dejun, ştiind parcă cât de importanta era mancarea pentru mine şi cât de uşor pierdeam echilibrul cu ea.

- Nu! Nu-ţi mai dau nimic azi! Spuse hotarat, privind prin parbrizul negru.

Mi-am întors privirea surprinsa spre el.

- De ce? Mi-am mentinut tonul vocii scăzut desi simţeam nevoia să mă revolt.

- Pentru că îţi pierzi controlul. Trebuie să inveti să ii faci fata fara o iei razna... cum ai facut-o ieri! Termina întorcându-se acuzator spre mine. Mi se părea mie sau mă invinovatea că mă lasasem sarutata de el? Sau era partea de dinainte? Când practic eram la un pas să o mutilez pe Amber.

M-am foit nervoasă în scaunul meu. Aş fi protestat, dar nu voiam să mă comport că o obsedata. A zâmbit satisfacut de reacţia mea de neobişnuita cuminţenie.

A coborât rapid din maşina şi respiraţia mea accelera când l-am văzut traversand prin fata ei, spre portiera mea. Brusc, mi-am adus aminte că ceva lispseste: uitasem papusa acasă. Oh, nu! Sper că nu avea de gând să planga toată ziua şi i se vor termina bateriile într-un sfarsit, asta înainte să o găsească tata şi să îşi dea seama că sunt mai nebuna decât mă crede el.

Mi-am muscat buza când Harry mi-a deschis portiera. Am cautat aerul care părea să fi fugit din mine, dar nu aveam de gând să mă comoport că o mata speriata, aşa că am coborât din maşina, încercând să fiu cât mai... normală. Atâta vreme cât nu aveam tatuajul lui, nimeni nu putea să spună nimic. Sau cel puţin aşa am crezut eu. Imediat ce fata mea s-a făcut vazuta printre sutele de elevi, un val de şuşoteli a început imitând agitatia unui stup de albine.

Harry nu făcea decât să complice situatía, prinzandu-mă de mână sî tragadu-mă dupa el spre intrarea în liceu. Mă simţeam că un nou experiment scos din laborator şi expus rasei umane, oriunde mă uitam, mă loveam de o privire curioasa şi uimita de ochi aşa că am decis să îmi mut ochii în pământ. Cel puţin el asfaltul nu părea interesat de noua achiziţie a lui Harry Styles.

Arata atâta de degajat şi relaxat. Oare chiar nu ii pasa deloc că iubita lui ne putea vedea în momentul asta? Dar, dacă mă gândesc bine, felul în care Harry se comporta cu ea, indica că nu mai sunt un cuplu demult. Dar asta clar nu e valabil şi pentru ea.

Imediat ce am ajuns lângă grupul meu de prieteni mi-am simţit inima în gat. Acum chiar nu mai aveam ce scuza să invetez că să mă apar. El mă adusese la şcoala şi acum mă ţinea de mână prin parcarea liceului, până şi eu credeam că suntem împreuna ceea ce nu eram, cel puţin din perspectiva mea, desi el părea să aiba alta părere.

- Hei! l-am salutat stangaci simtindu-mi obrazii incalzindu-se. Acum sigur toată lumea credea că sunt noua jucărie a lui Styles.

- Hei! M-a salutat Kristen înapoi cu jumatate de gura, întorcându-sî apoi privirea speriata către Harry.

- Deci, voi sunteti împreuna acum? Vocea entuziasmata a lui Candice m-a lovit că un bolovan în cap. Chiar mă rugam că cineva să nu puna întrebarea asta. începeam să o urase din nou pe roşcata cu gura mare.

Toti ochii s-au îndreptat spre noi prîvindu-ne curioşi şi aşteptând răspunsul, inclusiv Harry mă atintea cu privirea lui perversa şi obraznica, curios să vada ce o să răspund.

- Nu! Am răspuns hotărâtă, tragandu-mi uşor mână dintr-a lui Harry şi prefacandu-mă că îmi scot telefonul din buzunar că să nu par atât de necioplita prin acest gest.

Imediat am simţit încruntatura nervoasă a lui Harry. Noroc că ochii mei se plimbau aiurea pe ecranul telefonului aşa că nu i-am întâlnit privirea. Dar până la urma ce voia? Să zic da? M-a

întrebat el dacă vreau să fim împreuna şi nu stiu eu? Faptul că a ramas neinvîtat o noapte la mine nu înseamna că suntem un cuplu.

- Ohh, ce fac porumbeii? Timpanul mi-a fost zgaraiat de vocea lui Jay care a aparut de nicăieri. Dorinţa de a-mi plesni o palma peste fata a revenit. Alt gura sparta care avea să puna o tona de întrebări.

Imediat î-a sărit lui Harry în spate, intrând intre noi şi luandu-ne pe amandoi de gat, într-un gest frăţesc. Harry a zâmbit, dand din cap că un părinte, privindu-şi copilul nebun. Acum înţelegeam mai bine de ce el era şeful.

Jay ne privea când pe unul când pe celalat. Ar fi fost chiar comic dacă nu ştiam de ce face asta.

- Deci, cum a fost noa...

- Uau, ce maşina tare! Am spus rapid primul lucru care mi-a trecut prin cap. Natangul sigur ştia că Harry rămăsese la mine şi să afle toate şcoala chestia asta, era tot ce îmi mai lipsea.

Toti şi-au îndreptat atenţia dupa privirea mea, noroc că în parcare chiar era exista o maşina bestiala, pe care nu o recunoşteam că fiind dintr-a-le lor, dar avea acelaşi stil de tunaje şi desene ciudate.

- Să-mi trag una, visez eu sau ala e un Gallardo? Ty intrase deja într-un fel de transa, privind la maşina de un argintiu strălucitor. Marca asta o recunoşteam şi eu, era un Lamborghini Gallardo. Adoram maşina asta, oricine o adora, dar nici în vise nu îmi permiteam s-o am, nu în visele în care nu o plăteşte broscoiul bogat a.k.a. noul sot al memei. Dar normal că asta nu intra în discuţie.

- Uau! Rosti şi Jay total uimit. Am rasuflat uşurata că reusisem să le distrag atenţia.

- Nu este al vostru? Am continuat, încercând să elimin orice gând al lor la discuţia precedenta.

- Nu! Expira Ty aproape salivand. Obsesia lor pentru maşini devenea exagerata şi comica uneori.

- Cine şi-ar putea permite o maşina că asta? întreba V confuza.

- Cu modificările astea... pariez pe orice că frumuseţea asta e plină de azot.

Ty începuse să vorbeasca în limba lui şi pe mine deja începea să nu mă mai intereseze. Scapasem de problema şi acum era un moment bun s-o şterg de aici.

- Dacă e a tipului de care ai zis ieri? întreba Jay serios, aratand cu degetul aratator spre Ty. Acesta ii privi deodata surprins, analizand vorbele blondului.

- Ce tip? Vorbi şi Harry în sfarsit. Nu ii observasem, dar şi el era destul de concentrat la noua achiziţie din parcarea liceului.

- Oh, mă plimbam prin dosarele liceului dupa ce tu... se opri brusc când ochii lui Harry se marira. Ty îşi molfai buzele speriat şi cauta repede să îşi schimbe cuvintele. - Mă rog, am dat de cel al unui tip care trebuia să se mute la noi anul asta, dar a intarziat câteva zile. E în an cu noi şi vine din Japonia. Clarifica roşcatul folosind un accent ciudat când rostise numele tarii. Eram surprinsa dar schimbarea de reacţii dintre Harry şi Ty încă mă punea pe gânduri.

- De unde ştii tu toate astea? Am întrebat, realizand ce spusese: se plimba prin dosarele liceului?

Ty mă privi cu un zâmbet malefic ridicând drăcesc din sprâncene.

Harry, Jay şi V au început automat să rada pe sub mustata, parcă spunând: "şi încă cate mai stîe!"

- Ce?! Trebuie să îmi ocup şi eu timpul cu ceva şi dosarele Pentagonului nu sunt întotdeauna aşa amuzante! A mărturisit plictisit lasandu-mă cu gura cascata.

- Ai spus cumva Pentagon? Toti au început să rada amuzaţi.

- Îţi spun doar atât! Se întoarse Jay spre mine cu un zâmbet comic: Dacă ai un telefon, computer chiar şi televizor în casa, nu te pune rău cu scufiţa asta roşie!

Mi-am mărit ochii şi mai mult privindu-l pe Ty cum zâmbeşte sadic. Deci, el era it-ist-ul echipei. Acum înţeleg ale cui erau toate computerele din garajul lor. Brusc, un sir de discuţii s-au aşternut în mintea mea. "Am relaţiile mele!" îmi spusese Harry când l-am întrebat de unde stie unde locuiesc. Il pusese pe Ty să îmi verifice dosarul. Realizarea asta m-a făcut să arunc o privire furioasa spre brunetul cret. Nu pot să cred că făcuse asta. Cate mai ştia despre mine?

Toată lumea privea maşina şi mi-am îndreptat şi eu atenţia spre ea pentru a calma dorinţa de a-l înjura pe bagaciosul nesîmtit chiar în momentul asta. Avea desenat un fulger negru pe aripa stanga şi te imaginai conducand-o fara să vrei. Apoi am auzit o voce atât de cunoscuta care îmi făcea nivelul de nervozitate să creasca periculos de mult, de parcă nu era crescut destul. Nu a fost nevoie să mă întorc să o vad pe Amber venind spre noi cu un zâmbet suspect de larg, iar în momentul când a ajuns lângă noi s-a prefăcut că nu mă vede aruncandu-se în braţele lui Harry sî lipindu-şi sensual buzele de ale lui. Acesta a ramas şocat, privind-o aproape cruciş cum ¡1 saruta de parcă nu se intamplase nimic până acum intre ei. Jay încă avea braţul înconjurat dupa gatul meu şi mî-a aruncat o privire suspecta cu o spranceana ridicata, fiind şi el uimit de reacţia lui Amber. Şi eu nu pot nega că spumegam de furie.

În cele din urma Harry şi-a revenit şi a prins-o de solduri, indepartand-o gentil de pe el. Gentil?!Voiam să ii dea una în moaca, oh, stai... eu aş fi făcut asta. Bine că nu mai eram drogata, altfel, de data asta chiar ramanea fara par.

Pe ea nu a deranjat-o reacţia lui, ii privea incontinuare drăgăstos în ochi.

- Ce, Harry? Nu mai vrei să fiu a ta? Il întreba privindu-l pe sub ochi. Sigur era una dintre trucurile ei, mai ales că nu îmi aruncase nici macar o privire până acum.

El o privi încruntat.

- Harry! Soptî din nou atîntindu-l cu o privire pasionala. Asta inseamna mult pentru mine, spuse atingandu- şi tatuajul de pe gat. Dar dacă tu nu mă mai vrei, pentru mine nu mai are niciun rost, aşa că o să-l scot.

L-am observat pe Harry incruntandu-se şi mai tare. Discuţia devenea chiar interesanta. Eu şi Jay eram concentrati pe cei doi şi am impresia că ţeposul era pregătit să opreasca orice răbufnire urma să iasa din mine. Asta sau să mă ajute, nu cred că Jay nu s-ar distra de minune să vada o paruiala intre fete.

- Nu! Rosti Harry cu o voce groasa şi nervoasă. Am deschis gura de uimire. Deci încă o voia pe Amber, dar se juca şi cu mine. Nemernic mincinos. Dinţii mi-au scrâşnit de furie şi aerul îmi ieşea din ce în ce mai fierbinte pe nari.

Amber mă privi cu o expresie triumfătoare. Mi-am strâns pumnii de furie. Voiam să plec de aici, să dispar, chiar acum. Asta sau capul ei ajungea la acelaşi nivel cu picioarele.

- Vezi, tarfo? Vrea doar să se distreze puţin cu tine. Eu sunt cea de care ii pasa cu adevarat! Amber se îndrepta spre mine cu un zâmbet malefic. Am inghitit în sec nervoasă, voiam să protestez dar avea dreptate, mă lasasem prostita de nemerincul asta cu doua fete. Figura lui Harry era bulversata complet, auzind vorbele lui Amber. Ii simţeam furia crescând, orice până la demnitatea lui. Ei bine o am şi eu pe a mea. Voia să vorbeasca dar i-am luat-o înainte pufnind uşor sî prefacandu-mă amuzata de situatîe, ceea ce nu eram deloc.

- Asculta aici, taratura! l-am vorbit devenind serioasă, apropiindu-mă mai mult de ea şi eliberând braţul lui Jay din jurul gatului meu. Ti-am mai spus asta odată dar creierasului tau neevoluat ii e cam greu să inteleaga. Stiu că vrea să se joace cu mine, dar problema este că eu nu-i cad în plasa, aşa cum ai facut-o tu! Chiar crezi că el te iubeşte cu adevarat? Am pufnit deodata amuzata. Dacă da, îmi pare rău pentru tine, inseamna că esti chiar proasta. Am terminat afişat o figura de catel, făcându-i pe toti din jurul nostru să izbugneasca în ras.

- Tu... tipa deodata cu o privire de pisica infoiata, încercând să se infîga în parul meu. Jay încă era lângă mine şi mi-a insfacat mijlocul, tragandu-mă din calea ei într-un mod aproape

comic. Ştiam că e amuzant de situatîe dar m-am tras de lângă el şi m-am apropiat din nou de ea. Eram mai mult decât incantata să port cu ea rafuiala pe care o aman deja de prea mult timp.

- Uşurel, uşurel, să ne păstrăm calmul doamnelor! Ne opri Jay, fixandu-şi palmele pe umerii noştri, totuşi avand o figura comica.

- Jay! Am marait amandoua, uitandu-ne la el în acelaşi timp!

Ne-a privit deodata speriat.

- Who! A exclamat, analizandu-ne cu ochii mari, apoi ii miji de parcă nu ne vedea bine. Stramba din nas plimbandu-şi ochii când pe una când pe cealalta. Ba, voi semanati! În mod normal aş fi izbucnit în ras, tipic lui Jay să spună o tâmpenie când te astepti mai puţin dar seriozitatea lui mă speria.

- Ce?! Am spus din nou, amandoua în acelaşi timp.

Jay a izbugnit într-un ras isteric.

- Pe bune, uita-ţi-va la voi! Spuse razand, aratand spre amandoua. Sunteti diferite dar aveţi aceleaşi trasaturi... bine, inafara de ochi. Clarifica la sfarsit, strâmbând puţin din nas.

Am pufnit nervoasă.

- Nu stiu cate prostii ai spus până acum, dar sunt sigura că asta e cea mai mare dintre ele. Am spus, punandu-mi mâinile în san, apoi fara să vreau m-am uitat şi eu mai atent la Amber, şi mi s-au înmuiat picioarele când am realizat că are dreptate. Chiar aveam câteva trasaturi asemanatoare, însă ea mă ducea puţin cu gândul la altcineva, mai ales ochi ei albaştrii. Avea pistrui la fel că şi mine, doar că mai stridenti. Eu reuşeam să ii acopar perfect cu machiaj, dar ai ei ramaneau încă vizibili. Tenul ii era la fel de alb că al meu şi chiar dacă la prima vedere nu paream prea asemanatoare, analizand-o mai atent mi-am dat seama că aveam multe în comun.

- Pe bune, zii tu că nu seamana! Îşi continua Jay noua descoperire, vorbind cu Ty care se apropiase şi el mai mult de noi.

- Ba da! Roşcatul era mai mult speriat de situatie decât amuzat, uitandu-se la noi că la doua experimente extraterestre. Până şi Harry ne privea suspect.

Eu şi Amber ne holbam una la cealalta şi ipoteza cu experimentele extraterestre părea reala din privirile noastre fixe şi speriate.

- Şi le cheama la fel! Continua şi Violet, deja comportandu-se că şi cum noi nu eram de fata.

Amber era atât de nervoasă încât nu îşi mai gasea cuvintele.

- OK, ajunge cu tampenia asta! Am pus punct furioasa incecand să elimin privirele tuturor de pe mine.

- O tâmpenie extrem de ciudata. Adauga Jay amuzat şi m-am încruntat spre el.

- Sî tu semeni cu Emînem dar asta nu inseamna că esti fratele lui. Am replicat şi ţeposul îşi puse mână la inima, de parcă ii făcusem cel mai mare compliment de nume.

- Semăn cu Eminem? Oh, mulţumesc, scumpo! Ganguri drăgăstos şi mi-am dat ochii peste cap.

Harry care păruse prins într-o transa până acum îşi reveni în simţiri şi intra intre mine şi Amber.

- Ajunge cu asta! Ordona spre Jay şi îmi trase mijlocul în braţele lui. Nu pot să cred că dupa tot ce făcuse indraznea asta.

- l-ati mâinile de pe mine! l-am spus uşor, astfel încât doar el să mă auda însă sunt sigura că am fost auzita de toti.

- Katherine...

- Am spus: l-ati mâinile de pe mine! L-am întrerupt nervoasă şi m-am smuls din braţele lui.

M-am îndreptat spre intrarea în liceu, evîtandu-i pe ceilalţi şi se pare că Harry era destul de îstet să nu se ia dupa mine. Asta îmi mai lipsea, să semăn cu cel mai mare duşman al meu. O cunoşteam pe Amber doar de câteva zile dar o uram destul. Partea buna este că stiu exact cum să scap: trebuie să-mi schimb culoarea asta tampita din cap.

li simţeam pe toti în urma mea şi asta îmi făcea tensiunea să mi se urce la cap. Mi-am luat repede cartea pentru prima ora, care era istorire. Dacă stau bine să mă gândesc, îmi placea materia asta odată. Am închis usa dulapului sî am tresărit când am gasît silueta lui Harry lângă mine.
Mi-am strâns buzele şi m-am întors să plec dar dupa primul pas încheietura mî-a fost insfacata sî m-a izbit de dulap la fel că ieri, doar că de data asta nimic nu mă mai excita, şuieram de furie.
- Da-mi drumul! Am marait printre dinţi, luptandu-mă cu stransoarea lui.
- Ce faci?! Distrugi tot din cauza nemernicei aleia?
Mi-am ridicat privirea spre ochii sai. Erau la cativa centimetri de ai mei şi ii simtem respiraţia pe piele.
- Eu distrug totul? Ce distrug mai exact, Harry? Explica-mi tu ce e intre noi dupa ce ai dat clar de înţeles că încă o mă vrei pe Amber.

Îşi strânse ochii şi îmi elibera o mână însă doar pentru a lovi dulapul de lângă mine cu pumnul. Am tresărit în urma zgomotului puternic.

- La dracu', nu m-am referit la asta, am spus nu, pentru că...
- Inceteaza! L-am oprit nervoasă. - M-am saturat de minciunile şi jocurile tale. Nu sunt una dintre păpuşile tale şi ai face bine să stai dracu' departe de mine de acum în colo.

L-am împins şi fara să aştept altceva m-am departat de el cu pasî rapizi şi furioşi. Lumea îmi făcea loc pe hol, parcă speriaţi că ii pot lovi pe unul dintre ei în orice secunda şi aş fi facut-o. Aş fi lovit orice pentru a scapa de furia care se instalase acum în mine.

Am intrat în clasa mea spumegând de furie şi la asta se adauga şi faptul că trebuia să apelez la harta pentru a-mi gasi propria sala de curs. încercam să mă feresc de orice privire insistenta şi curioasa, aşa că am multumit cerului când am intrat în clasa şi nu am găsit nici o figura cunoscuta.

M-am aşezat în scaun şi am izbit cartea de banca, încercând să uit de Harry sî gândul mi-a fugit iar la Amber. Cum se putea intampla aşa ceva? Erau deja prea multe conicidente, prea multe lucruri care nu îşi gaseau legătură. Numele era o asemanare normală, sunt multe persoane care au nume la fel. Dar noi deja deveneam ciudate. Cum era posibil aşa ceva când tot ce ne lega o făcea imposibil? Asta m-a făcut din nou să mă gândesc la acest loc. Il simţeam de multa vreme pe tata că ascunde ceva. De obicei eram buna să ghicesc asemenea lucruri, dar acum pur şi simplu mă lua durerea de cap pentru că nu înţelegeam nimic. Sper în continuare că toate astea să fie din nou, doar simple conicidente.

încercam să fiu atenta la profesor, care se straduia să ne explice ce conţine cartea [l]"Mein Kampf", dar ii era destul de greu, avand în vedere că toti elevii erau preocapati să mă barfeasca pe mine. Am scrâşnit furioasa din dinţi, simtindu-mă că şi cum aş duce eu lupta mea.

[1] "Mein Kampf - Lupta Mea. Carte scrisa de Adolf Hitler în inchisoare"

L-am înjurat în gândul meu pe Harry pentru că nu îmi dăduse drogul. Simţeam deja cum mi se incetoseaza privirea şi o ameţeala cumplita mi se aseaza pe cap. Mi-am frecat tâmplele, respirând sacadat, încercând să îmi revin, dar nu mă descurcăm prea bine.

- Domnule, pot să merg până la baie? M-am auzit vorbind rapid, fara să mă gândesc macar la asta.

Profesorul se oprii, îndreptându-şi nedumerit atenţia spre mine.

- Sigur! Va simţiţi bine, domnişoara Wrise? întreba privindu-mă puţin speriat. Îmi simţeam fata transpirata deci clar nu aratam prea bine.
- Da! Am spus rapid, ridicandu-mă din banca şi încercând să ies cât mai repede din clasa. Dar nu era o idée prea buna, ameţeala m-a dezechilibrat de câteva ori, atragandu-le atenţia colegilor mei şi aşa destul de interesati de persoana mea.

Cu greu am reuşit să ies întreaga din clasa fara să fac vreun contact cu podeaua. Am inspirat adanc când am închis usa în urma mea realîzand că nu am nici cea mai mica idee unde se afla baia deci trebuia să analizez fiecare usa în parte.

Eram la etajul trei şi am încercat să îmi amintesc cam în ce parte se afla la celelate etaje, sperând că va fii la fel şi aici, dar am oftat învinsa când mi-am dat seama că nu am nici cea mai mica idée, trebuie să fiu mai atenta pe unde trec.

Am început să merg uşor, proptindu-mă în peretele rece pentru a nu cadea jos. Picioarele îmi cedau şi deja nu mai recunoasteam imaginile din jurul meu. Blestemat fii Harry cu controlul tau cu tot.

- Mai, mai, ce avem noi aici? 0 păsărică raniţa? Ca prin ceata am auzit o voce sadica şi nu ştiam dacă visez sau era real.

M-am întors spre sunet, simtîndu-mi pereţii gatulului arzand şi tot corpul plin de transpiraţie. Treceam de la o stare la alta, pierzând uşor contactul cu realitatea.

Dar mi-am revenit brusc pentru câteva secunde când am văzut o figura cunoscuta apropiindu-se de mine. Am încercat să mă frec la ochi pentru a mă asigura că nu visez, de fapt, rugandu-mă să fie aşa. Dar era real, era Joshua şi nu am putut să nu încep să tremur când i-am întâlnit zâmbetul sadic atunci când s-a apropiat de mine. Fata lui mai avea şi acum urmele vanatailor provocate de Harry, umplandu-l probabil de o furie enorma asupra mea. Mi s-a oprit respiraţia când am realizat că eram singura cu el şi acum mai mult că niciodata nu eram capabila să mă apar, de-abia mă ţineam pe picioare.

Nici nu puteam să ii vad bine, şi mă bucura asta.

- Ce s-a intamplat, papusica? Nu ţi-ai luat energizantele azi-dimineata? Rosti cu un amuzament macabru, prinzandu-mi încheieturile şi lipindu-mă de perete, trupul sau aproape s-a strivit de al meu. Mai era cineva care obişnuia să mă izbeasca de pereţi dar nu mă scarbea cum se intampla acum.

- Da-mi drumul! Am şoptit cu gatul uscat, nerecunoscandu-mi vocea.

- Hmm, şi dacă-ţi spun că eu îţi pot da ce ai nevoie? Şopti uşor, coborandu-şi fata pe gatul meu şi mirosindu-mi pielea. Nu îmi venea să cred că mintea mea bolnava era aproape să accepte. Cât de disperata puteam să fiu? Privind situatia de fata, când practic nu îmi mai simt corpul, pot spune: foarte disperata.

- Du-te dracu'! Am marait, făcând fata ameţelii şi tentatiei, fiind mandra de mine pentru asta.

- Mă duc! Se întoarse brusc, privîndu-mă serios sî nervos în ochi. Dar te iau cu mine.

Nu am apucat să protestez cacî m-am simţit trasa de încheieturi şi tarata pe hol. Am încercat să tip dar nu mai aveam glas, nu mai vedeam deloc şi totul în jurul meu se transformase într-o ceata deasa. Am simţit braţele lui Joshua în jurul meu, ridicandu-mi corpul mort şi aruncandu-mă peste umărul lui că pe un sac de cartofi. Am început să plâng de spaima, nu puteam face nimic să mă apar. Reflexele îmi erau inghetate, desi puteam să îmi simt mâinile agitandu-se în aer, neavand o direcţie fixa unde să lovească.

Nu îmi venea să cred că se gandea să mă rapeasca de la şcoala într-un asemena hal. Tot ce puteam spera acum era că cineva să ne vada şi să mă salveze, şi acel cineva, era Harry.

- Hei, da-i drumul! Am tresărit deodata auzind vocea necunoscuta care a pătruns pe hol, făcându-l pe Joshua să se opreasca.

Mă rugam să fie Harry, dar vocea nu părea să fie a lui... sau poate că era din cauza ameţeli mele.

- Tu ce dracu' vrei? A vorbit Joshua, ii simţeam nervii vibrând pe sira spinării. Clar nu era Harry, altfel capul şatenului care mă ţinea suspendata în aer ar fi făcut deja contact cu pereţii.

- Să ii dai drumul! Vorbi din nou baiatul necunoscut, vocea lui era serioasă şi chiar nervoasă, dar nu atât de dură şi groasa că a lui Harry, plus că vorbea mai repede. Harry avea un stil total diferit de a vorbi: rar, încet, răguşit sî gros, un stil pe care l-aş recunoste oriunde, oricât de adanca ar fî transa în care aş fî aruncata.

- Se simte rău, o duc la cabinet! Mintî Joshua încercând să scape.

Voiam să urlu pentru că nu puteam face nimic. Tot ce eram în stare, era să plâng. Lacrimile ieşeau fara voia şi controlul meu şi sper că erau de ajuns pentru străin să mă salveze. Eram atât de slăbită încât nu îmi puteam ridica nici capul. Zaceam atarnata pe spatele lui Johsua că un animal mort.

- Şi aşa tratezi tu o persoana care se simte rău? Insista baiatul, neparand că ii crede pe Joshua.

- Stii ceva? Care dracu' e problema ta, ochi de broasca? Marai Joshua, întorcându-se probabil mai mult spre el.

- Broasca are ochii rotunzi, ai mei nu sunt aşa. Clarifica necunoscutul, nelasandu-se impresionat de nervii lui Joshua.

- Oh, da? Lasa că ţi-i fac eu. Şi deodata m-am simţit azvarlita de pe umărul lui şi pusa pe picioare, dar se pare că idiotul nu conştientizase că nu pot sta dreapta, aşa că m-am dezechilibrat, cazand jos şi simţind o lovitura puternica la cap, care aproape m-a trezit la realitate, alungand toată transa şi durerile ireale provocate de nevoia de dorguri, fiind înlocuite cu o durere adevărata care imî zdruncinase capul. Doua mâini m-au cuprins rapid dar au dispărut imediat, urmând apoi un sir de zgomote care pareau provocate de lovituri puternice. Am scrâşnit din dinţi, forţându-mi toate puterile pentru a mă trezi. Durerea de la cap era încă urata, dar am reuşit să îmi controlez ochii şi să vad ce se intampla în jurul meu.

Mi-am concentrat atenţia spre străinul se lupta cu Joshua; nu l-am recunoscut, dar trasaturile sale mi se pareau ciudate, ochii lungi avand o forma diferita fata de a oricaruia dintre noi. Discuţia de azi-dimineata mi-a revenit în minte. Acesta era probabil japonezul de care vorbea Ty. L-am privit mai atent şi trasaturile sale frumoase m-au surprins. Mai ¡nalt decât Joshua, nu foarte musculos dar totuşi bine făcut, îndeajuns încât să ¡1 bata pe Joshua. Era incredibil de agil şi mişcările sale ii depaseau pe şaten de tot. Geaca de piele maronie se zvarcolea pe corpul sau, în urma agitatiei provcate de loviturile lui. Nicîodata nu mi se păruseră atragatorî barbatiî din rasa galbena, dar acesta mă făcea să îmi schimb parerea. Cu toate astea era puţin diferit de felul cum ii ştiam eu, nuanţa pielii sale era bronzata, iar ochii lunguieţi nu erau chiar atât de accentuati, oferind-i o alura frumoasă.

Agitatia produsa de ei s-a făcut rapid auzita şi elevii au ieşit pe rand din clase, îndreptându-şi rapid privirea spre bataia celor doi, şi bineînţeles, spre mine, care zaceam încă întinsa pe podea, nefiînd capabila să mă ridic.

Imediat am simţit nişte braţe în jurul meu şi voci cunoscute care mă strigau speriate.

Am întors capul şi le-am observat pe V sî Kristen lângă mine. Ele probabil aveau ore la etajul acesta deci m- au văzut mai repede, dar nu va mai dură mult până se va strânge toată şcoala aici. Chiar eram un magnet pentru atentie pe aici, sau mai bine zis; un magnet pentru belele.

- Oh, Doamne, Kath, esti bine? Mă întreba Kristen speriata, am observat privirea lui V care a devenit brusc atintita spre Joshua.

Lupta s-a terminat şi am oftat uşurata când l-am văzut pe Joshua la pământ, desi nu îmi placea că salvatorul meu avea să intre în probleme pentru asta. Sper că va putea scapa la fel de uşor că şi Harry.

Ca un reflex la gândurile mele, am auzit acea voce, pe care ştiam deja că aş recunoaste-o oriunde. Vocea lui Harry, strigandu-mă speriat, aproape disperat.

Nu am apucat să întorc capul, caci l-am simţit lângă mine, s-a aplecat în genunchi, luandu-mi fata în palmele sale şi făcându-mă să ii privesc direct în ochi. Acei ochi care deveniseră deja al doilea meu drog, deci uşor mă trezeam complet la realitate. Indiferent ce îmi făcuse sau ce voie voia să îmi faca, deveneam dependenta de el. Ochii sai erau plini de spaima şi confuzie.

- Ce s-a intamplat? M-a întrebat repede, pipaîndu-mi obrajii ce erau probabil transpirati. Insa fara să aştepte să ii răspund, şi-a întors privirea spre cei doi, vazandu-l pe Joshua cum incearca să se ridice de jos. Brusc, i-am simţit palmele incordandu-se în jurul fetei mele, la fel că tot corpul sau. A scos un marait animalic ridicandu-se brusc de lângă mine şi mergând spre Joshua. L-a prins de gulerul gecii ajutandu-l să se ridice rapid pe picioare, doar pentru a-l izbii de perete.

- Tu chiar vrei să mori, nu? Marai cu voce tare care m-a inspaimantat şi pe mine. Il văzusem de multe ori nervos, dar niciodată în halul asta. Lasa-mă pe mine să te ajut atunci. Spuse din nou, şi într-o secunda pumnul sau puternic i-a lovit fata şatenului, făcându-l practic să zboara spre podea. Harry s-a năpustit din nou asupra lui, prinzandu-i gulerul şi lovindu-l cu pumnul în fata.

M-am ridicat speriata, ajutata de V şi Kristen. Joshua părea deja mort, iar Harry... Harry parcă era posedat. Maraia din fundul plamanilor precum o bestie, avea dinţii inclestati şi tot corpul încordat de furie. Pumnul sau era plin de sânge, în timp ce fata lui Joshua devenea deja deformata. Il uram pe nenorocitul ala, dar nu voiam să ii vad mort, însă nu mai avea mult dacă Harry nu se oprea.

În jurul nostru agitatia a devenit mai mare. Nimeni nu avea curaj să ii opreasca pe Harry, nici macar profesorii care doar ii amenințau, dar nu aveau tupeu să intervină. Probabil cunoşteau temperamentul incontrolabil al lui Harry şi nu voiau să ajunga în locul lui Joshua.

- Harry, opreste-te! Am tipat spre el, speriata, privind disperata în jur şi cautandu-l pe Jay cu privirea.

El nu părea să mă auda. Joshua era deja inconştient şi am paralizat la gândul că poate era mort.

Cel care mă salvase înainte încă era lângă ei, aşa că într-un sfarsît a hotarat să intervină, prinzandu-î umeri lui Harry sî tragandu-l de pe corpul probabil mort.

- Da-mî drumul! Marai Harry nervos, agîtandu-se în stransoarea tipul, fiind aproape să ii loveasca şi pe el.

- Calmeaza-te, omule, nu vrei să-l omori aşa. Nu în fata ei. li vorbi japonezul calm şi serios, îndreptându-şi rapid privirea spre mine şi parcă trezindu-l pe Harry la realitarte. Se pare că ştia exact ce să ii spună pentru că l-am văzut pe Harry începând să respire greu, privindu-mă speriat.

Imediat a venit la mine luandu-mă în braţe şi strangandu-mă atât de tare încât mă lasa fara respiraţie.

- Esti bine? Ti-a făcut ceva? Vorbi rapid şi fara suflare, privindu-mă în ochi şi analizandu-mă parcă dacă sunt întreaga.

Am încercat să par cât mai calma. Desi încă eram speriata de ce tocmai văzusem. Harry chiar era un demon, un demon fata control, capabil oricând să ucidă fara reţineri.

În continuare nu părea afectat de ce tocmai ii făcuse lui Joshua, el era doar speriat că mă infricosase pe mine. Deci, dacă nu eram de fata, probabil l-ar fi ucis.

Harry şi-a pus din nou mâinile pe obrajii mei. M-am speriat când le-am văzut pline de sânge, tragandu-mă fara să vreau înapoi. El m-a privit stupefiat, ramanand cu mâinile în aer, când le-a văzut a încercat să şi le stearga pe tricou.

- Ce se intampla aici? Vocea aproape că un tipat plin de furie a directioarei a aparut intre noi, făcându-i pe ceilalţi să se retraga cativa pasi înapoi.

Stupefiata, am privit la corpul nemişcat al lui Joshua şi am inghitit în sec când l-am văzut pe tipul străin ridicandu-l de jos şi intrând cu el în prima sala din fata lor, care am reuşit să vad apoi că era baia. Am respirat uşurata când l-am văzut pe Joshua mormaind inconştient, deci, nu era mort.

Restul zilei a fost un haos total. Cu totii am trecut prin biroul directoarei, dar am avut mai mult decât noroc cu tipul cel nou, care l-a curatat pe Joshua de sânge şi l-a ajutat să îşi revină. Normal că nu a declarat nimic împotriva noastra pentru că el era cel mai vinovat, aşa că dacă el a tăcut, am hotarat să fac şi eu la fel. Bineînţeles, erau declaraţiile celorlalţi şi filmarea de pe camera de supraveghere, aşa că ne-am ales cu o pedeapsa de trei saptamani şi cu sarcina de a curata terenul de sport.

Cu toate astea, Joshua era devastat şi nici tipul celalalt, - pe care se pare că ii chema Ken - nu scapase fara vanatai din incaierare. Aşa că directoarea a fost nevoita să cheme politia, care i-a arestat imediat pe toti trei.

Eram fericita că eu scapasem, dar nu îmi puteam ascunde regretele pentru Harry. Intra în probleme din cauza mea şi îmi părea rău pentru felul cum mă purtasem cu el. Nu fusesem de fapt speriata de el, nu eram atât de sensibila. Dar eram mai mult uimita să-l vad de ce poate fi în stare. Furia mea anterioara pentru el a dispărut complet şi acum tot ce speram era să scape cu bine de politie şi... să se intoarca la mine. Noi doi aveam o discuţie serioasă de purtat.

Restul zilei am fost într-o alta transa totala, nu am scapat nici de vizita la cabinetul medical pentru că toată agitatia se crease până la urma din cauza stării mele de leşin. Dar spre norocul meu personalul cabinetului nu era atât de bine pregătit sau interesat, pentru că nu şi-au dat seama care era adevărata cauza a decăderii mele. Aşa că dupa o compresa cu gheata şi o pastila de cap, am scapat fara probleme, cu recomandarea să mananc mai mult.

Încă aveam nevoie de droguri, dar spaima prin care trecusem mă ajutase într-un fel să ii fac fata.

Mergeam la ore fara să le acord vreo atentie, încercând să evit toate întrebările sî interesul care mî se adresau peste tot. Nu îmi puteam lua gândul de la Harry sî problemele în care risca să intre din cauza mea. Chiar sî tipul cel nou, era prima lui zî şi mă cunoscuse într-un fel nu tocmai prietenos. Nici nu apucasem să ii mulţumesc că mă salvase.

- Kath, esti cu noi? Am văzut o mână agintandu-se prin fata mea şi mi-am întors capul speriata, observandu-l pe Zac. Nici nu realizasem că sunt în cantina, la masa alaturi de prietenii mei, care mă priveau în cel mai ciudat mod posibil.
- Da, scuze! Am spus rapid, scuturandu-mi capul şi privind la tava goala din fata mea. Nu îmi lusem nimic de mancare, buna idee la cât de rău mă simţeam în continuare.
- Deci, vii cu noi? Continua Zac, el privindu-mă cel mai normal dintre toti. Mi-am fixat privirea spre el, ochii lui Kristen mă acuzau că am luat-o razna.
- Unde? Am întrebat încercând să mă întorc înapoi în lumea lor. Nu fusesem deloc atenta la ce vorbiseră până acum.
- La cinema. Mai avem doua ore, dar eu nu mai am chef de şcoala, plus că am antrenament la fotbal iar tu la majorete. Sigur nu ai chef de moaca lui Amber acum, nu? Clarifica cu un zâmbet amuzat la sfarsit.

Oh, nu! Uitasem complet de antrenamente. Şi Zac avea dreptate, Amber era ultima persoana pe care doream să o vad acum.

- Ti-am trimis mesaj aseara să te întreb dar nu ai răspuns. Am plănuit chiului asta cu băieţii toată ziua. Continua razand şi am deschis gura de uimire când i-am analizat cuvintele: mesaj, aseara... Harry. Deci asta făcea pe telefonul meu, citise mesajul de la Zac în care mă invita în oras şi probabil de asta era şi aşa nervos.

- Nu l-am văzut! Am spus rapid. Dar vin cu voi. Am continuat hotărâtă, planuind mai mult să ii pedespsesc pe Harry pentru asta.

Desi paream netrevnica, pentru că la cate patise din cauza mea numai de alta pedeapsa venita de la mine nu avea nevoie. Dar era şi alt motiv pentru care plecam cu ei, aveam nevoie de o distragere, de agitatie, până dependenta nu punea din nou stapanire pe mine.

Ne-am strecurat cu totii afara din liceu, fiind un grup destul de mare format din aproape toti jucătorii de fotbal ai liceului, câteva majorete şi Kristen. Chris şi Candice spuseseră pas.

Mă aşteptam să mergem direct la film, dar nu a fost aşa. Ne-am plimbat cu cinci maşini prin tot oraşul, luând toate fast-food-urile şi parcurile la rand, planuind chiar o ieşire la club dupa film. Dupa primele 20 de minute mi-am dat seama că fusese o idee proasta să accept.

Nu numai că mă simţeam foarte inconfortabil, gandindu-mă că eu mă distrez iar Harry poate fii în spatele gratiilor. Dar nici Zac nu mă ajuta deloc, apropiindu-se din ce în ce mai mult de mine şi tinandu-mi mână într-a lui într-un mod care devenea jenant.

-Aşa, Ortega! Chiui unul dintre prietenii lui Zac când am intrat în sala de cinema. Ochii sai erau atintiti spre mâinile noastre, ridicandu-se apoi spre noi într-un zâmbet obraznic.

-Taci din gura, Max. Il certa Zac pe blondul tupeist. Insa nu părea cu adevarat afectat de vorbele lui, dimpotrivă.

Mi-am strâns buzele şi mi-am tinut ieşirile în frau.

-Ce? Va sta chiar bine. Kath, ar trebui să renunţi la idiotul ala cret. Îţi sta mult mai bine lângă Zac. Continua acesta entuziasmat.

Am marait nervoasă când l-am văzut şi pe Zac zâmbind şi mi-am tras mână dintr-a lui, prefacandu-mă că am nevoie de ea pentru a manca floricele.

Nu am fost atenta deloc la film. Era o comedie cliseica, dar gândul meu stătea în continuare la Harry. Era deja destul de târziu şi mă întreb dacă scapase. Nu mă sunase şi încercam să rezist tentatiei de a o face eu, simtîndu-mă din ce în ce mai vinovata pentru că venisem aici. Îmi planuiam să plec direct acasă dupa film şi chiar să joc o durere de cap dacă nu scapam de gaşca în care intrasem iar apoi să ii sun pe Harry dacă nu o făcea el până atunci.

Cumva, Zac a reuşit să mă prindă din nou de mână când am ieşit din sala. Zâmbetul sau era nevinovat de parcă mă întreba "Ce fac aşa rău?" Satisfactîa de pe chipul lui Max când ne privea aproape mă speria. Era ciudat rău acest baiat şi asta nu mă ducea cu gândul decât la faptul că ii uraste pe Harry şi dacă l-aş accepta pe Zac acum, i-aş distruge reputatia. Nu uram nimic mai mult decât să mă simt folosita şi chiar dacă Zac nu părea să aiba aceleaşi intentii rele, mână lui împletită cu a mea nu-mi oferea o senzaţie prea plăcută.

Am ieşit cu toti din sala de cinema, într-o gălăgie deranjanta pentru restul persoanelor din jurul nostru. Max zambea încontinuu, privîndu-ne cum ne ţinem de mână. Expresia lui parcă prevestea câştigul unui război, un castig murdar, care pe mine mă enerva din ce în ce mai tare dar nu puteam scapa şi nu voiam să fac o scena în fata lor. De fiecare data când îmi trageam mână dintr-a lui, gasea o modalitate să o ia înapoi.

Am fost surprinsa să vad întunericul nopţii când ne îndreptam spre usa de la ieşire. Mi-am adus aminte de pedeapsa mea, îmi cream probleme cu mână mea. Asta era un dar din naştere.

Partenerul meu îndrăzneţ mi-a deschis usa, ieşind apoi în urma mea alaturi de toată gaşca. Max a scos un urlet de lup când s-a văzut în aer liber, animal fara creier.

Îmi planuiam deja discursul de evadare când dintr-o data galagia a dispărut şi în jurul nostru s-a făcut o linişte mormantala, încă ii priveam pe Max, aşa că expresia lui am vazut-o prima data, privind inspaimantat în fata să, ceilalţi priveau în aceeaşi direcţie, cu aceeaşi masca de frica.

Instinctiv, mi-am intos capul spre lucrul care le atrasese atât de tare atenţia şi am paralizat pe loc când am întâlnit o privire demonica, pe un chip pe care ii cunoşteam deja foarte bine, dar

acum era de nerecunoscut arzandu-mă la propriu, sub o masca de furie care îmi îngheţa sângele în vene.

Era aici. Am suspinat uşor în soc. Arata înfricoşător, dar nu mi-am putut stapanii sentimentul de fericire când l-am văzut. Dorindu-mi deodata să fug spre el şi să ii îmbrăţişez.

Dar ceva m-a oprit: privirea lui plină de furie care mă speria acum, era la cativa metrii de noi, rezemat de maşina să neagra care arata chiar mai demonica în întunericul nopţii, la fel şi el, cu tot corpul tremurând sub furia care ii poseda privindu-ne mâinile împreunate. Pumniiii s-au strâns şi am observat linia braţului sau încordat, muşchii deveneau proeminenţi şi gata să faca ravagii.

Era prea departe să ii pot vedea clar ochii de smarald , dar sunt sigura că nu mai aveau aceeaşi nuanţa. Pareau mai negrii decât un abis şi atât de furioşi încât mi s-a ridicat parul pe mâini.

S-a mişcat fulgerător, paşii sai mari aducandu-l imediat lângă noi, cu pumnii şi dinţi inclestati: nimic bun nu avea să întâmple mai departe sî deja se intamplasera destul azi.

-Harry! Am suspinat, rupând legătură cu mână lui Zac şi pasind în fata lui. L-am privit în ochii şi nu îmi venea să cred că de tare îmi dorem să ii strâng în braţe. Chiar şi cu toată furia care mi-o arunca prin privire.

Arata ravasit. Tricoul ii era mototolit şi în ciuda luminii difuze de afara şi a tricoului sau negru am reuşit să vad petele de sânge pe care şi le stersese azi dimineaţa de pe mâini. Încă purta sângele lui Joshua şi probabil scapase că prin minune de la politie, dar cu toate astea era aici, venise dupa mine şi expresia lui spunea că nu ii pasa dacă se va întoarce înapoi dupa ce urma să faca acum. Nu puteam să permit asta din nou.

Il privea cu furie pe Zac, părea s aii arda mintal. Prietenii lui s-au strâns în jurul sau şi am observat expresia macabra a lui Max, îşi dorea că Harry să atace.

Era depăşit numeric, conştientizând asta m-am speriat şi mai tare. El era singur, desi nu părea să ii fie frica, nu avea cum să le faca fata de unul singur.

-Harry, să plecam de aici! Am şoptit încet, punandu-mi tematoare palmele pe pieptul sau şi rugandu-l din priviri.

Şi-a întors ochii spre mine, privindu-mă fara expresie, vizibil suparat pe mine.

-Te rog, ai trecut prin destul azi. Am continuat rugandu-mă să mă asculte, l-am simţit respiraţia accelerandu-se. Mi-am urcat uşor palmele pe gatul sau, managaidu-l uşor cu vârful degetelor, stiu că asta ii calmeaza.

-Te rog! Am murmurat încă odată pe buze, fiind capabila să plâng dacă era nevoie.

A închis ochii, strangandu-i puternic, apoi m-a prins de mână, luand-o de pe gatul sau, şi tragandu-mă rapid dupa el spre maşina să. Ii simţeam paşii tensionati, fiind gata să se intoarca înapoi.

-Fugi aşa uşor, Styles? Vocea batjocoritoare a lui Max l-a făcut să se opreasca. Mă scotea din minţi nesimtitul ala blond.

-Vrei să ajungi că Joshua, Max? Aş vrea să vad dacă mai esti atât de tare în gura de unul singur, fara haita ta în spate, l-am replicat acid lovindu-l în mândrie şi dezarmandu-l. În acelaşi timp făcându-l pe Harry să para puternic şi mândru, deajuns încât să ii mai diminueze din nervozitate câteva secunde iar eu să ii trag din nou spre maşina.

Nu am fost niciodată mai fericita să intru în acea maşina alaturi de el. Imediat a pornit motorul, plecând atât de rapid de pe loc încât m-a lipit de spatarul scaunului. Mi-am pus repede centura, conducea mai repede că niciodată şi se vedea pe fata lui că fumega de furie. Era clar, foarte suparat pe mine.

S-a întors rapid spre mine. Era dea dreptul înfricoşător doar în luminile verzi de pe bordul maşinii, şi prin înfricoşător vreau să spun demonic de frumos. Citisem gelozia în ochii lui, când ne

privea mână mea şi a lui Zac. Nu ii credeam pe el capabil de aşa ceva sau poate că era felul lui total diferit de a privi genul asta de lucruri, dar clar era gelos, pot paria asta pe orice. Plus că astăzi auvusese o zi îngrozitoare din cauza mea sî clar voia să se răzbune.

Mana î-a fulgerat pe schimbător, viteza maşinii crescând din ce în ce mai tare, zburând pe autostrada şi plonjând printre celelalte maşini că într-un joc. Aveam încredere în el privind condusul, dar tot am inghitit în sec de teama, simţind viteza lipindu-mă de scaun.

- Deci vrei să te distrezi, huh? Îţi arat eu distractie. Vorbi cu o seriozitate periculoasa, apasand din nou acceleraţia şi dandu-mi de înţeles că problemele mele pe ziua de azi de-abia acum începeau.

14. Adrenalina

Mi-am dat seama până la urma care era kilometrajul maşinii şi când mi-am dat seama că aveam 220 la ora mintea mea a început să rostească o rugăciune în mod involuntar. Conducea că un maniac, cu o masca de frustrare şi furie intruchipata pe fata. Îmi cautam cuvintele în cap, dar nu gaseam absolut nimic bun de zis, nimic care să mă scoata din asta acum, pentru că oricât m-aş fi luptat cu mine însămi, tot mă simţeam vinovata pentru ce făcusem... nu stiu de ce, dar pur şi simplu asta simţeam. Constiinta tampita.

Luminile celorlalte maşini zburau pe lângă noi precum fulgerele în interiorul unei furtuni furioase. Mana lui Harry se mişca rapid pe schimbător, mărind viteza în fiecare secunda. Nici nu părea cu adevarat concentrat la condus. Mintea lui parcă era azvarlita în alta parte, incruntandu-se deseori şi strângând volanul în mână lui mare de fiecare data când un gând nu-i convenea. Oare la ce se gandea acum? Unde voia să mă duca?

Mi-am strâns din nou centura în mână, făcându-mă mica în scaun la acest gând. Eram intepata şi tupeista, dar Harry mă cam speriase astăzi, nu îmi era cu adevarat teama de el, nu ii puteam vedea ranindu-mă, mă simţeam mai în siguranţa că oriunde când eram lângă el. Furia şi forţa lui erau un plus de siguranţa în jurul meu, dar asta nu însemna că brusc are dreptul să faca ce vrea cu mine.

Încă scormoneam prin cap ceva potrivit să ii spun, dar am fost distrasa de nişte lumini puternice care se intrezareau în fata noastra. M-am aplecat în fata fara să vreau analizand mai bine peisajul. Părăsisem deja agitatia oraşului şi ne aflam într-un cartier destul de ciudat şi clar, rău famat.

O singura strada ducea spre agitatia din centru. Sute de persoane roiau în jurul maşinilor lor, fiecare etalandu-şi propria bijuterie. Fumul dens, lumini puternice prazdand întunericul nopţii, basii puternici ai muzici făcând pamantul să vibreze, toate astea mă incantau şi mă speriau în acelaşi timp.

- Unde m-ai adus? L-am întrebat analizand curioasa fetele din jur. Atunci când ne-am făcut prezenta în mulţime, majoritatea pareau adolescenţi, desi figurile şi comportamentul lor nu sugera tocmai o adunatura de copii educaţi.

Imediat ce au recunoscut maşina lui Harry, un val de urlete şi chiote ne-a înconjurat, toti exprîmandu-şi gălăgios bucuria că demonul li se alaturase.

L-am privit pe Harry, zambea, într-un fel triumfător şi plin de mândrie.

A mărit şi mai mult viteza maşini când a intrat intre ei. Am scos un icnet încet şi terîfiat când maşina a început să se învarteasca pe loc, fumul ieşind în urma frânelor puternice, ambaland motorul furios în ceea ce ghicisem că este drifting. Era plăcut să priveşti aşa ceva, dar niciodata nu fusesem în interiorul maşinii, şi de aici, sincer era inspaimantor şi ametitor.

- La distractie! Îmi răspunse într-un sfarsit, cu un zâmbet suspect de larg pentru furia care se presupune că o avea asupra mea. A oprit brusc maşina şi am zburat în centura, pe care slava Domnului că o aveam altfel capul meu ar fi făcut contact cu parbrizul.

Mi-am simţit stomacul în gat. Am nevoie de pastile de inima şi de greaţa în jurul acestui baiat.

- Grozav! Am bodogănit încercând să imî restabilesc controlul stomacului. Harry a ieşit rapid din maşina. Un alt val de aclamari l-a acaparat când şi-a făcut chipul văzut, l-a salutat pe toti, ridicând mână în timp ce închidea portiera în urma să, zâmbind cu jumatate de gura, sî o tona de mândrie. Contrastul imagini era chiar amuzant. Arata că un rege intre supusi, un rege demonic care era capabil oricând să ii devoreze pe cel care ii incalca cuvântul, cum probabil făcuse cu Joshua. Gândul la el mi-a suparat stomacul din nou.

A mers cativa pasi în fata maşinii, contrastul muşchilor de pe spatele sau încă mă înnebunea. Arata de-a dreptul uimitor sub luminile neoanelor de deasupra noastra. Tricoul negru se mula perfect pe abdomenul sau sculptat. Chiar dacă era încă murdar de sânge şi de transpiraţie, asta nu ii scadea din atractie. Probabil Harry ar fi arat sexy şi acoperit cu noroi. Da, cu siguranţa ar fi aratat...

Prieteni lui l-au salutat, Jay şi Ty batand mână cu el şi imbratisandu-l frateste cu un brat în jurul gatului iar V l-a lovit jucaus cu pumnul în umăr, imbraitisandu-l apoi şi ea. Erau fericiţi că scapase cu bine, şi eu eram. M- aş fi simţit ingrojitor dacă ar fi intrat în probleme din cauza mea. Dar oare ei nu ii mai văzuseră deloc azi? Doar nu venise direct dupa mine când a scapat de politie? Probabil ştia clar unde mă gaseste devreme ce aseara el citise mesajele în locul meu.

S-a întors spre maşina sau mai bine zis spre mine. Norocul meu că prin parbrizul negru nu se vedea nimic din exterior, dar chiar şi aşa cei din jurul sau i-au observat atenţia, dandu-şi seama că nu venise singur.

A zâmbit uşor obraznic, spunandu-mi clar că trebuie să ies şi eu din maşina. De ce? Aş fi dat orice să raman aici şi să evit sutele de priviri uimite şi cercetatore care aveau să mă loveasca când îmi voi face fata vazuta printre

ei.
S-a întors cu totul spre mine, punandu-şi mâinile în san şi mustrandu-mă cu privirea. Prieteni lui deveneau suspiciosi, intrebandu-se probabil ce specimen se afla în maşina demonului?

Nu aveam de gând să fac şi eu pe regina şi clar nu voiam să risc să fiu luata de el pe sus şi scoasa afara din maşina cu forţa, deoarece părea deja că îşi planifica să faca asta.

Am oftat adanc, încercând să mă calmez şi mî-am desfăcut centura. Mana mea s-a aşezat nesigura pe dispozitivul de deschidere a uşii, care era unul destul de ciudat. Am apasat butonul şi usa s-a deschis automat. Am impins-o mai mult şi am tresărit înapoi când am vrut să pun piciorul jos. De sub maşina lui Harry venea o lumina ciudata, de un verde neon exact că cea a aparaturilor de pe bord. Am privit rapid în jur şi am observat că toate aveau strălucirile astea ciudate, în diferite culori, care luminau asfalutul sub ele. Din nou, mă simţeam că într-un joc video.

Am pus piciorul jos, ridicandu-mă rapid şi uitând să mai respir. 0 linişte mormantala s-a aşezat în jur când m-au văzut. Acum stiu cum se simţea un extraterestru venit intre oameni. Doar Harry încă zambea mândru, cu braţele încrucişate la piept.

Încă eram în spatele portierei nefiind sigura dacă este mai bine să o închid sau să intru înapoi în maşina.

Harry a venit spre mine, mergând suav sî prinzând rapid partea de sus a potierei, m-a tras din spatele ei, lângă el, apoi a inchis-o rapid cu un zgomot automat.

M-a tras rapid în braţele lui, privindu-mă seducător în ochi. Inima mea a luat-o la galop.

- Şi acum, o să vezi ce inseamna distractia! Îşi etala zâmbetul ametitor şi în secunda urmatoare, mi-a prins baza gatului, tragandu-mă mai aprope de el şi lipindu-şi buzele calde de ale mele, framantandu-le într-un sărut senzual dar totuşi salbatic, care a stârnit un alt val

puternic de urlete de veselie în jurul nostru. Gestul lui părea cam exagerat. Mă obisnuisem deja cu săruturile lui neaşteptate, dar nu în public. Desi acesta părea mai degraba un advertisment asupra celorlalţi, demonstrând clar că sunt cu el, sau... a lui, şi nimeni nu trebuie să se atinga de mine.

I-am răspuns uşor la sărut, că să nu arat că fusesem adusa aici cu forţa. Nu mă ajuta cu nimic acum dacă faceam o scena în fata lor plus că deja nu mai puteam rezista buzelor lui Harry, şi m-am străduit din răsputeri să mă abţin instinctului de a-mi încolăci braţele dupa gatul lui, mai ales când el a început să imî mângâie spatele, framantandu-mî tricoul cu mâinile sale enorme care se simeau atât de protective.

În cele din urma a întrerupt sărutul, zâmbind în continuare pervers, eu am încercat să respir din nou.

M-a luat de mână sî m-a condus spre gaşca să. Am fost fericita să vad că show-ul în care eu eram vedeta se terminase şi fiecare se întorsese la activitatea lui precedenta.

- Bun venit în gaşca, blondino! Mă saluta Jay vesel, prinzandu-mă frateste de gat şi ciufulindu-mi parul.

Am mormăit uşor, aranjandu-mi parul la loc, dar nu m-am putut abţine să nu rad, mai ales când l-am văzut
pe Harry aruncandu-i o privire criminala lui Jay. Blondul s-a făcut mic, prefacandu-se un catel neajutorat.

- Să nu dai! Se milogi acesta, lasandu-se în jos şi ridicând mâinile în sus în semn de predare.

- Să nu dau?! Ştii că eu mereu dau! Marai Harry cu un amuzament macabreu şi imediat s-a năpustit asupra lui Jay, stârnind o lupta în joaca. Amândoi aratau că doi pisoi, luptandu-se pe un şoarece. Jay era mai mic că Harry şi încerca să iasa de sub el sî să îşi ii doboare însă fara prea mari sanse de reuşita.

Am început să rad, privîndu-i. Era surprinzător şi frumos să ii vad pe Harry aşa, zâmbind fericit şi distrandu-se, desi oricât ar fi încercat, ceva din figura serioasă tot ii ramanea imprimata pe chip făcându-l să para îngrozitor de atragator. Deodata, atenţia mî-a fost atrasa de o figura cunoscuta. Ken a aparut între noi cu un zâmbet uşor timid, tinut frateste de gat de către Ty.

- Eroul nostru! Tipa roşcatul aclamandu-l pe japonez, care se simţea extrem de stânjenit şi încerca să ii faca pe Ty să taca din gura.

Toti au început să aplaude şi chiar dacă asta imî aducea aminte de acel incident, am făcut şi eu la fel şi am decis că este timpul să vorbesc cu el. Dar mi-a luat-o înainte Ty aducandu-l imediat lângă mine.
Harry încă ¡1 cotonogea pe Jay, dar ¡-am observat zâmbetul când l-a văzut pe Ken. Astia doi erau prieteni deja?
- Hei, Kath, uite-ţi salvatorul! Aclama Ty puţin cam tare. Clar doza de bere pe care o avea în mână nu era prima de pe seara asta. Ken i-a aruncat o privire disperata, implorandu-l să înceteze.
- Îmi pare bine să te cunosc, Kath, în alte împrejurări! Spuse cu un zâmbet cald intînzandu-mi mână.
- Sî mie, Ken! Am dat mână cu el prietenoasa, şi mers! Am adaugat sincera. Chiar nu stiu ce m-aş fi făcut fara el.
- Oricând! Era sincer şi chiar dacă era serios avea o fata blanda şi matura, plus că era incredibil de frumos. Kath, nu uita cu cine esti aici şi cine te ameteste de ţi se înmoaie picioarele.
Ca un răspuns la gândurile mele, am simţit doua braţe calde în jurul meu, smucindu-mă cu putere şi ridicandu-mă în sus. Aş fi tipat dacă nu cunoasteam aşa de bine braţele astea şi eram în stare să le recunosc la cea mai mica atingere.

Am ras uşor.
Harry şi-a coborât capul spre gatul meu, sarutundu-mă rapid şi pasional pe pielea acestuia. Deveneam deja dependenta de asta.
- Ce faci, frate? Te integrezi? Ii vorbi lui Ken care încă era în fata mea, privindu-ne zâmbind.
- Da, e destul de tare locul asta! Aproba acesta analizand zona.
- Ei bine, considera-te unul dintre noi de acum încolo! Il încuraja Harry, tînandu-i în continuare mână stransa într-o formula frateasca. Ken zâmbi dand din cap.
- OK, ce am pierdut? Am întrebat privîndu-i confuza pe amandoi. Deja erau fraţi?
Amândoi chicotiră.
- Am avut timp să ne cunostem azi... şi am realizat că avem foarte multe în comun, plus, Harry mă privi deodata serios în ochi întorcându-mă spre el. Te-a salvat pe tine! Spuse plin de seriozitate, amintirea părea să ii loveasca că o durere groaznica de cap. El părea chiar mai sensibil la subiectul asta decât mine, şi eu eram cea pe care Joshua urma să o sechestreze. De ce era Harry atât de serios pe subiectul asta?
l-am zâmbit cald, apoi repetând gestul şi spre Ken, nestiind exact ce aş putea spune într-un asemenea moment. Asta mi-a adus aminte brusc de Joshua. Chiar dacă nu era unul dintre amici lui Harry, făcea clar parte din gaşca asta enorma, în jurul meu erau circa doua sute de persoane, dacă era şi el printre ele?
- El este aici? Am rostit cu vocea vizibil înfricoşata, întorcându-mă spre Harry.
- Nu! Imî confirma serios. Nu-ţi face griji, Katherine. Nu o să se mai atinga niciodata te tine. Vorbi cu sigiliul unei promisiuni prinzandu-mi o suvita de par şi ducand-o dupa ureche. M-a strâns mai tare în braţe, sarutandu-mă pe frunte. Harry clar avea o sensibilitate secreta a acestui subiect şi voiam să aflu despre ce este vorba, dar acum mă simţeam atât de bine şi protejata în braţele lui, încât nu îmi mai era frica de nimeni şi de nimic. Devenise propriul meu scut împotriva întunericului din jurul meu. Nu stiu cum reuşea să imî intre pe sub piele atât de repede şi mă convingea să ii iert dupa ce azi-dimeata eram hotărâtă să stau departe de el, dar se simţea bine şi nu mai conta cum făcea toate astea.
- Cum ati scapat de acolo? Am intreabat întorcându-mă spre restul gastii.
Relaţii! Harry îmi facu cu ochiul şi l-am privit cu o spranceana ridicata
Mă gandeam la cautinea pe care a platit-o nefiind sigura dacă să ii întreb de asta sau nu când am tresărit speriata în braţele lui. O sirena puternica a rasunat intre noi. Harry a chicotit strangandu-mă mai tare şi încercând să mă linîsteasca.
Jay urla că un lup sî dispăru în mulţime.
- Timpul să ne pregătim bjuterîile, Ty ne facu cu ochiul înainte să ii urmeze pe Jay. Ce bijuterii? Acum mintea mea perversa se putea gândi la altceva, dar probabil era vorba de maşini. Harry a început să rada şi mi-a dat drumul, nu înainte să mă sărute din nou pe gat.
- Ne vedem în câteva minute. Tu esti norocul meu în noaptea asta. Îmi şopti în ureche. Am ametit complet. A zâmbit că un dracusor apoi a dispărut cu ceilalţi luandu-l pe Ken de dupa gat şi tragandu-l dupa el. Despre ce naiba tot vorbea?
Violet rămăsese lângă mine şi am realizat că noi doua nu vorbisem niciodata fata în fata.
- Ce faci, fato, te simţi bine printre noi? Expresia ei prietenoasa m-a făcut să zâmbesc şi am aprobat uşor din cap. Mi-a întins o doza de bere.
Am luat-o dornica, setea mă ardea pe gat, plus că mai era sete şi pentru altceva, sper să găsesc un joint în seara asta dacă Harry tot are de gând să mă puna la "dieta".
- Mă simt foarte bine! Am răspuns în acelaşi zâmbet şi chiar nu minţeam. Am desfăcut doza şi am gustat pofticioasa băutură acidulata şi amaruie. Am tremurat scurt când mi-a alunecat rece pe gat, era puţin cam frig afara. Brusc, am realizat că nu sunt imbracata corespunzător pentru locul asta, privind mai atent în jur mi-am dat seama cât de paralela era

tinuta mea cu celelalte. Toate fetele de aici erau imbracate revoltător de sexy. Toate purtau fuste mult prea scurte care le ofereau fara probleme băieţilor o privelişte larga către fundurile lor. Decolteuri generoase şi tocuri cui. Fiecare îţi lua ochii în felul ei strălucitor.

Machiaj în exces şi comportament pe masura. Toate mi-au adus aminte brusc de Amber, făcându-mi să îmi folfai buzele şi asta nu se datora gustului amar al berii.

Clar, tricoul meu negru cu mici imprimeuri rock, blugii taiati şi cizmele joase din piele neagra cu tinte nu erau potrivite pentru locul asta. Aici fetele erau la fel că maşinile, nişte bijuterii ale băieţilor.

Dar m-am simţit puţin mai bine când am văzut că V se apropia puţin de tinuta mea, ieşind bineînţeles în evidenta prin culoarea ei tipica.

- Deci, cum merge treaba intre tine şi Harry? Ati trecut deja la acţiune? Mă întreba brusc, ridicând obraznic din sprâncene.

Aproape m-am înecat cu gura de bere pe care o luasem. Ea a început să rada amuzata. - Te place! Continua devenind mai seriosa, luând şi ea o gura din berea ei. Tot ce am făcut a fost să zâmbesc ruşinata. Da, şi eu ii plac pe el dar nu sunt sigura în cel fel mă place el pe mine.

Am început să ne plimbam prin mulţime. Deveneam neliniştita pentru că nu ii mai vedeam pe Harry nicăieri, dar imediat ce am trecut de câteva persoane am ajuns în jurul unui cerc şi l-am putut vedea din nou. Lângă maşina lui şi alte trei alaturi de Jay, Ken şi alt baiat pe care nu ii cunoşteam.

Imediat ce m-a observat, Harry mi-a arucat un zâmbet năucitor pe care nu ii mai văzusem niciodata. Aici era în elementul lui.

- Niciodata nu l-am văzut comportandu-se aşa cu o fata, Harry întotdeauna a fost protectiv cu iubitele lui. Este extrem de sensibil când vine vorba de... ce tocmai ţi s-a intamplat tie. 0 să înţelegi tu mai târziu de ce. Îmi spuse V serioasă, privind şi ea către Harry care se ciondanea în joaca cu cei trei baieti. Mă straduiam să înţeleg ce vor să faca.

- Dar faza e că nu l-am văzut niciodata atât de nervos din cauza asta şi atât de obsedat să protejeze pe cineva.

M-am întors către ea înghiţind în sec. Realizasem deja că Harry are o obsesie pentru protectia mea, dar nu înţelegeam de ce. Mă cunoştea doar de câteva zile.

- Şi cum ramane cu Amber? Ea este încă iubita lui. Am vorbit şi eu în sfarsit încercând să aprofundez discuţia, dar V a pufnit amuzata.

- Harry şi Amber nu mai sunt un cuplu de multa vreme, dar aici ea este cea obsedata şi nu ii lasa în pace. Plus că ciudăţeniile lui Harry nu se schimba. El are obsesia cu tatuajul ala şi cu faptul că o fata odată ce a fost a lui, nu mai poate fi a altuia. Termina aproape razand, dar eu nu gaseam nimic amuzant în asta. Era foarte ciudat şi chiar înfricoşător.

- Harry e un tip periculos, Kath, sî nu pentru că este capabil să omoare pe oricine cu mâinile goale şi fara resentimente. 0 să vina momente când o să te roage anumite lucruri, care o să ţi se para ciudate, dar să-l asculţi, pentru binele tau. Este deja prea obsedat de tine şi tu de el că să mai puneţi punct chestiei asteia. Deci să fii atenta ce o să faci de acum în colo.

Vorbele lui V mă bulversau complet. Mi se părea că vorbeşte cu doua înţelesuri. Îmi ascundea ceva, ceva legat de Harry. Am înghitît în sec aproband simplu din cap.

Mi-am îndreptat privirea către baieti, altul era acum lângă ei ochii mei s-au mărit de uimire când am văzut că fiecare i-a întins cate un ghemotoc mare de bani. Ce naiba se intampla aici?

- Esti pregătită de distractie? Mă întreba V cu un zâmbet diabolic.

- Cât de mari o să fie problemele în care o să intru dupa asta? Am spus analizandu-l pe Harry cum intra în maşina lui, la fel şi restul, aliniandu-le pe toate în fata unei linii roşii desenate pe asfalt.

- Cu cât mai mari cu atât mai bine! Rase V. Am început şi eu să rad, termînandu-mi doza pentru a-mî face curaj. Desi încă nu realizam ce avea să se întâmple, care era rolul meu în faza asta?

Băieţii au ieşit din nou din maşini. Jay a venit că fulgerul către V, luand-o în braţe şi urlând din nou că un nebun înainte să o bage în maşina lui. Ea radea vesela, urlând odată cu el. Tipul celalalt şi-a luat şi el prietena iar Ken şi-a ales o fata pe care a bagat-o cu el în maşina. Oh, nu!

Am inghitit în sec, dandu-mă cativa pasi înapoi când l-am văzut pe Harry că vine spre mine cu un zâmbet diabolic pe buze.

- Stai acolo! L-am avertizat ridicând degetul aratator spre el. Nu mă urc cu tine în demonul ala pe patru
roti.

- Eu sunt demonul! Rânji diabolic, tragandu-mă rapid de mână în braţele lui. Mi-a luat doza din mână, şi a aruncat-o pe jos.

- Ti-am spus că tu esti norocul meu în noaptea asta! Rânji obraznic, prinzandu-mi fundul în mâinile lui. În jurul nostru s-au auzit aclamari galagioase.

Fara să vreau le-am observat pe fetele din jurul meu. Toate îmi aruncau sageti prin priviri şi ii analizau pe Harry pofticioase. Sentimentul de gelozie s-a instalat imediat în venele şi simtean nevoia să tip spre ele că el e al meu. OK, asta nu e bine, dar el mi-a promis distractie, aşa că să ne distram.

- Să vad de ce esti în stare! Am marait, preluandu-i zâmbetul diabolic şi pervers. Imediat l-a afişat şi el şi m-a ridicat rapid în braţele lui de parcă aş fi cantarit cinci kilograme. M-a aruncat peste umărul lui, însă nu cum făcuse Joshua azi. Mă ţinea mai mult în braţe, ridicata foarte sus şi avand mâinile, bineînţeles pozitînate pe fundul meu, aşa cum făcuse ieri când mă carase la curs. Am început să rad şi ¡-am dat un pumn în umăr. Nu a fost o idee prea buna, de data asta nu mî-a mai dat nîciun avertisment şi dinţii lui s-au înfipt în fundul meu. Am tîpat sî ceilalţi au urlat nebunește. În ciuda blugilor mei, dinţii aia erau incredibil de puternici. A mers cu mine spre maşina lui, înconjurat de urletele celorlalţi. Am marait nervoasă când m-a muscat din nou de fund.

- Inceteaza! L-am certat suparata.

- De ce? E al meu? Spuse extrem de convins pe vorbele lui, lovindu-mi o palma peste fund.

- Ai zis cumva că fundul meu e al tau? Am repetat revoltata, întorcându-mă spre el.

M-a pus jos, lângă maşina lui, avand un zâmbet amuzat pe buze.

- Oh, da! Marai pervers, deschizandu-mi portiera.

Mi-am îngustat ochii spre el.

- Şi de-abia aştept să gust mai bine din el mai încolo. Se apropie de urechea mea sî buzele mele s-au deschis într-un 0 de uimire. - Intra în maşina, iubire, chicoti amuzat din cauza reacţiei mele. I-am scos limba că un copil mic şi am intrat în maşina. Cum să spună că fundul meu e al lui. Şi cum adica să guste mai bine? Ingamfat, pervers, idiot şi sexy.

Mi-a închis usa, trecând prin fata maşinii cu zâmbetul încă pe buze. Se pare că mă iertase mai repede decât aş fi crezut eu.

A intrat şi el în maşina, la fel şi restul băieţilor. Claxoane puternice au rasunat în adunatura galagioasa şi imediat mi-am simţit inima în gat.

A pornit motorul maşinii, care a marait precum un ghepard gata de vanatoare. Luminile verzi au pătruns printe noi, luminând trasaturile perfecte ale lui Harry şi topindu-mă pe mine.

Mi-a făcut cu ochiul, apoi şi-a întors atenţia spre bordul maşinii, ambaland motorul care a făcut maşina să vibreze cu noi. Mâinile i-au zburat pe bord, deschizând restul aparaturilor pe care

nu le văzusem niciodata în funcţiune. Doua monitoare s-au aprins chiar în fata mea, altul mai mare aflandu-se în mijloc intre noi.
Harry s-a întors în spate, de unde a eliberat dispozitivul catorva butelii ciudate. Mai văzusem undeva chestiile astea: în camera lui.

A ambalat din nou maşina, scaunul vibra odată cu mine din cauza puterii motorului.

- Pune-ţi centura! Îmi ordona Harry serios, vazandu-l şi pe el pentru prima data că face asta. Şi-a pus chiar doua, formând un X pe abdomenul lui, tinandu-l bine protejat în scaun. La fel a făcut şi cu mine, scoţând încă una din spatele scaunului şi legand-o peste abdomenul meu, lasandu-mă fara aer şi lipita de scaun, li simţeam respiraţia pe gat. Când a terminat să mă baricadeze, şi-a ridicat privirea spre mine, avea fata la cativa centimetrii de a mea.

- Esti pregătită să intri în lumea mea? Mă întreba. Profunzimea din ochii lui m-a ametit pe moment.

- Da! Am răspuns, uimita de cât de hotărâtă eram pe propriile vorbe. Zâmbi satisfacut de răspuns apoi îmi prinse buzele într-un sărut apasat.

Când s-a retras în scaunul lui, mi-am trecut limba peste buze, savurandu-i gustul afrodisiac. Mi-a zâmbit pervers, apoi şi-a întors atenţia spre bordul maşinii. Cursa era aproape să inceapa, dar o trasnaie mi-a trecut prin cap. M-am chinuit cu centurile strânse şi m-am apropiat de el. M-a privit susprins dar imediat mi-am lipit buzele de gatul lui.

- Pentru noroc! Am şoptit, apoi l-am sarutat pasinal, sugandu-i uşor pielea moale şi calda. Ştiam că asta ii place la nebunie şi mi-a răspuns printr-un geamat înfundat de plăcere.

M-am indepartat uşor de el şi l-am privit zâmbind satisfacut.

- Era tot ce aveam nevoie. Afirma zâmbind, apoi am observat tipa care a venit în fata noastra, imbracata doar într-o fusta scurta şi sutien.

Mi-am mărit ochii când tipa şi-a dus mâinile la bretele din spate ale sutienului. L-am privit pe Harry, dar el era extrem de concentrat la monitoarele lui de pe bord. Nu înţelegeam nimic din ce era afişat pe ele. Părea un fel de tabel cu diferite funcţii.

- Asta e pentru tine! Spuse privindu-mă serios şi dulce în acelaşi timp, înainte să îşi îndrepte privirea spre tipa din fata noastra care încă avea mâinile la spate. Doar nu avea de gând să se dezbrace?

Harry devenise deja foarte serios aşa că am tăcut din gura. Nu părea că în fata lui e o fata gata să se dezbrace, era probabil obişnuit cu asta.

În momentul în care tipa şi-a desfăcut sutienul, iar acesta a atins pamantul, am simţit cum trec la propriu prin scaun. Harry a accelerat atât de puternic încât inima mi-a urcat în gat şi bătăile ei îmi pompau acum până pe limba. Credeam până acum că el conduce nebuneşte, dar acum eram pe cale să aflu ce poate cu adevarat.

Mana ii zbura mereu pe schimbătorul de viteze, luând uşor avantajul şi ajungand primul. Am zâmbit mandra fara să vreau, dar mi-am schimbat expresia când au început curbele. Harry cotea ametitor, învârtind maşina aproape pe loc. Frânele erau bune sî rezistente dar eram la fel de sigura şi în legătură cu inima mea.

Ceilalţi erau chiar în urma noastra şi am ramas puţin surprinsa să vad că desi intrasem în oras, nu mai era nicio maşina prin jur. Cum blocasera traficul?

Harry părea extrem de concentrat, însă zambea din când în când mai ales când le lua fata celorlalţi. Ken era chiar în urma noastra. Şi el era extrem de bun şi ii făcea pe Harry să mormăie ofticat.

- Arghh, japonezi şi driftingul vostru! înjura Harry pentru el desi eu nu aveam nicio idee despre ce vorbeşte. Acum eram ocupata să îmi tin inima în piept. Viteza devenea din ce în ce mai mare şi am strâns centura în pumni, speriata că voi zbura din maşina.

- Harry... norocul tau este pe cale să faca pe el! Am dardait cu ochii cât cepele, abtinandu-mă să nu îmi acopar fata de frica. Deja nu mai vedeam nimic clar în jur din cauza vitezei nebuneşti.

El a început să rada, luând alta curba mortala. Noroc că eram bine baricadata în scaun, altfel zburam demult prin parbriz.

- Şi acum vine partea distractiva! Spuse cu un zâmbet periculos.

- Alta? Am tresărit terifiata. înainte să ii întreb altceva am observat luminile caii ferate în fata noastra.

-Harry... Am baiguit de-a dreptul inspaimantata lipindu-mă mai mult de scaun.

El doar a zâmbit, şi imediat am văzut trenul care se apropia deja din dreapta, urmând să treaca chiar prin fata noastra, desi Harry părea să aiba alta idee.

Mâinile i-au zburat pe aparaturile de pe bord şi am obervat câteva lumini aprinzandu-se pe butoanele de pe volan. Chiar mă întrebam pentru ce sunt alea... ei bine, eram pe cale să aflu.

Am inghitit în sec când am văzut trenul apropiindu-se. El de noi şi noi de el. Nu avea rost să ii zic să opreasca, nu m-ar fi ascultat.

- Tine-te bine! M-a sfătuit chiar înainte să apese unul dintre acele butoane. Maşina a scos un zgomot puternic, de parcă ceva ar fi explodat sub ea şi a prins o viteza demonica, lasandu-mă de-a dreptul fara aer.

Am tipat fara să mă pot abţine când am văzut trenul la cativa metrii lângă noi. Urma să sărim în fata lui. Cum naiba puteam să trecem peste sine? Dar am primit rapid răspuns la întrebare când am văzut rampa din fata noastra, la cativa metrii distanta de calea ferata. Trenul ne-o luase înainte deja. Nu aveam cum să mai trecem prin fata lui. Ce naiba avea în plan?

- Harryyyy!!! Am tipat din nou, strângând centura când am urcat cu o viteza nebuna pe rampa, şi am simţit la propriu cum zbor, nu în fata trenului, ci pe deasupra lui. Am tipat încontinuu, neputand să mă abţin, era o senzaţie de nedescris, incredibila şi înfricoşătoare în acelaşi timp. Maşina a plonjat pe deasupra locomotivei, aterizand pe partea cealalta cu o zguduitura puternica, care ne-a făcut să sărim în sus chiar şi cu centurile puse.

Harry a început să rada şi să aclame fericit, lovindu-şi bordul maşinii mândru. L-am privit că pe un nebun, abtinandu-mi instinctul de a mă închina. Tocmai îmi văzusem moartea cu ochii. Sarisem cu o maşina peste un tren în mişcare. Trebuie să dau pe la biserica cât de curând şi să ii mulţumesc lui Dumnezeu că m-a scapat cu viaţa.

Am văzut deja mulţimea adunata în fata noastra, aşteptând castigatorul. Probabil veniseră pe o scurtătură să ne iasa în cale.

Am privit rapid în urma noastra şi am văzut maina lui Ken la cativa metrii în urma noastra şi a lui Jay mult mai în spate. Celalalt tip nu mai era, probabil renunţase la săritură.

M-am întors, afisand un zâmbet fara să vreau.

Viteza încă era puterinca, dar se mai diminuase. Acele butelii aveau esenţa diavoleasca în ele.

Inima mea încă îşi cauta bătăile normale când Harry a trecut linia de sosire. Avea un zâmbet enorm pe buze şi a pus pus o frana puternica şi oprind maşina chiar în mijlocul mulţimii. Am zburat iar în centura dar începeam să mă obisnuîesc, stomacul meu probabil se înodase cu sira spinării.

- Da! A exlamat fericit lovind volanul. Eu am început să rad clatinandu-mi capul apoi respirând uşurata, asta cu siguranţa fusese cea mai tare şi înfricoşătoare experienţa din viaţa mea.

El a ieşit repede din maşina, primind aclamarile bine meritate. Am ieşit şi eu, nefiind sigura dacă mă pot tine pe picioare. Dar eram bine, surprinzător de bine.

Imediat ce m-a văzut a traversat prin fata maşinii şi a venit spre mine, prinzandu-mă de gat şi tragandu-mă în braţele lui. Am icnit amuzata de reacţia brusca şi am ras uşor.

Tipul care luase banii înainte pe pariuri, venise acum lângă Harry cu tot teancul.

- Da-i lui Ty pentru roşcata! Ii ordona Harry zâmbind. Iar roşcata aia? Mă îmbufnasem deja. Dar mi-a trecut când Harry m-a prins de solduri, şi m-a ridicat în sus, deasupra capului sau.
- Tu, esti premiul meu! Marai într-un rânjet şiret, coborandu-mă spre el şi sarutandu-mă pasional şi salbatic. Mi-am încolăcit picioarele în jurul lui şi mi-am înfipt mâinile în parul lui, raspunzandu-i dornica la sărut. începea să îmi placa din ce în ce mai mult lumea lui. Mai mult decât aş fi crezut.
- Felicitări, campionule! L-am auzit pe Ken în spatele nostru. Ne-am despartit fara vlaga din sărut, iar Harry s-a întors spre el, zâmbind.

Am coborât din braţele lui, dandu-i voie să de-a mână cu Ken.

- Şi tie, pentru prima oara... m-ai uimit! Recunoscu Harry zâmbind.
- Data viitoare te întrec. Desi trebuie să recunosc, m-a bagat în sperieti săritură aia. Toti am început să radem.
- Mai ai de învatat până să mă intrecî! Clarifica Harry cu un zâmbet malefic. Ken zâmbi şi el acceptand provocarea. Prevedeam o prietenie stransa intre ei. Ken era mai mult pe stilul lui Harry, era mai serios şi mai matur. Spre deosebire de Jay care acum se răzbună pe maşina, luand-o la bataie şi invinovantind-o pe ea pentru că pierduse. V era lângă el şi se prapadea de ras, la fel şi noi atunci când ţeposul s-a urcat pe capota şi a început să o joace în picioare că un copil ofticat.

Eu mi-am întors atenţia spre Harry, buzele mele au format un zâmbet de mândrie.

- Deci, ţi-am purtat noroc? Am şoptit, prinzandu-mi mâinile dupa gatul lui.
- Cel mai mare! Răspunse, sautandu-mă din nou, mai uşor şi pasional.

Dar momentul nostru a fost distrus de sirenele puternice care au rasunat dintr- data de peste tot.

- La dracu'! Marai Harry nervos, tragandu-mă de mână dupa el şi bagandu-mă înapoi în maşina, el urcând imediat la volan. Nu mi-a luat mult să îmi dau seama că era politia.

A accelerat rapid, departandu-se de mulţime pe o strada stramta pe care nici nu o văzusem până acum. Jay, Ken şi Ty erau în urma noastra şi am respirat uşurata când nu am mai auzit sirenele şi în jurul nostru devenise deja linişte. Am recunoscut cartierul lui Harry dupa structurile caselor neîngrijite.

- E mereu aşa? L-am întrebat.
- Aproape. Nu stiu de ce se mai sinchisesc. Şi ei stiu că nu au sanse să ne prindă. Spuse cu un scurt zâmbet pe buze.

Mi-am simţit telefonul vibrând în buzunar, realizand că mai simţisem asta de nenumarate ori în seara asta, dar nu ii acordasem atentie. L-am scos şi am văzut un număr ametitor de apeluri de la tata. Nu voiam să îmi strice buna dispoziţie. Eram în lumea lui Harry şi voiam să mă bucur de asta pe moment. Aşa că am închis telefonul, bagandu-l înapoi în buzunar şi încercând să nu mă gândesc la pedepsa ce mă aştepta dupa asta, avand în vedere că eram sî în prezent pedepsita.

Harry m-a analizat serios, apoi a oprit maşina în fata unei case care desi era întuneric, am recunoscut-o că fiind a lui, sau mai bine zis, a lor.

Restul nopţii a fost un haos total, mi-au demonstrat cât de bine stiu să se distreze şi chiar dacă eram de câteva zile printre ei, mă simţeam deja parte din gaşca loc, sau familia lor.

Ty şi Jay s-au imbatat îngrozitor. Şi eu băusem câteva doze de bere care mă ametîsera puţin, dar eram încă conştienta. Insa am fost surprinsa să realizez că Harry nu pusese gura pe băutură toată seara. Fumase multe tigari şi mai tragea din când în când din prafurile lui Jay, dar

refuza complet alcoolul. Asta era puţin ciudat. Nici Ken nu le avea cu băutură, dar savurase câteva doze de bere.

Băieţii erau în living, uitandu-se la un film de acţiune în timp ce eu şi V încercam să terminam jocul de cartî pe care îl începuserăm mai devreme. Batalia era între noi doua acum.

În cele din urma am renuntat şi am lasat-o să castîge. Mă plictisisem şi aveam disperata nevoie de ceva. Ea a aclamat fericita şi a sărit în sus, felicitandu-se sigura pentru castig Am ras înainte să mă ridic de la masa şi m-am dus la Harry cu o moaca de catel. M-am aşezat în poala lui cersindu-i din priviri. M-a privit cu o expresie amuzata înţelegând imediat ce vreau.

- Nu-ţi mai dau! Şopti jucaus, muscandu-mă de nas. M-am bosumflat punadu-mi mâinile în san şi sărind în poala lui că un copil de cinci ani.
- De ce? M-am revoltat.
- Shhht! Mă mustra Jay încercând să fie atent la film. Steve Austin rupea câteva capete, da, foarte interesant.

Harry zâmbi amuzat, lasandu-şi ţigara în scrumiera şi îmi prinse coapsele, ridicandu-se cu mine în braţe şi ieşind din living. Am început deja să zâmbesc când am văzut că ne îndreptam spre camera lui.

M-a pus pe picioare când a închis usa în urma lui. Trupul meu s-a dezechilibrat uşor. Eram mai ametita decât credeam.

M-am întors spre el cu un zâmbet de pisîcuta.

- Nu-tî dau nimic, nu te mai uita aşa la mine! Continua să rada şi aprinse o veioza pe biroul lui. 0 lumina slabă s-a aşternut în camera.
- De ce? M-am plâns batand din picior.
- Pentru că deja ai baut, dacă te mai şi droghez o s-o iei razna!

M-am bosumflat întorcându-mă cu spatele la el. Desi avea dreptate. Nu mai simţeam nevoia atât de tare acum. Voiam mai mult pentru plăcere, dar riscam să fac cine stie ce dacă mă mai şi drogăm. Şi aşa camera asta îmi starnea multe idei în cap, mai ales salteaua cu cearseafuri negre, care îmi aduc aminte că era incredibil de confortabila.

- Te droghez eu cu altceva! Şopti aparand deodata în spatele meu şi punadu-şi mâinile pe soldurile mele. Am tremurat la contactul cu degetele lui electrizante.

M-am întors uşor spre el, fiîndu-mi aproape teama să ¡1 privesc în ochi. Riscam să leşin pe loc. Smaraldele acelea verzi mă atinteau atât de ispititor, cu siguranţa dezbracandu-mă din priviri.

- Şi dacă te droghez eu pe tine?! Am zâmbit pervers.
- Nu mă opun! Şopti lipindu-şi buzele de urechea mea şi muscandu-mi lobul.

Mi-a prins marginea tricoului şi l-a ridicat uşor în sus, bagandu-şi mână pe sub material şi mangandu-mi tandru spatele cu mâinile sale calde. M-am întins dornica spre buzele sale sî mi le-a oferit imediat, tragandu- mă în braţele lui şi coborandu-şi cealalta mână spre partea din spate a pantalonilor mei, strecurandu-şi uşor degetele pe sub materialul strâmt.

Mi-am adus aminte că tricoul lui era încă patat de sânge, sângele nemernicului ala. Aşa că am luat rapid atitudine şi ¡-am prins marginile tragandu-l în sus. S-a departat de buzele mele, permitandu-mi să ii trag peste cap, şi l-am aruncat apoi jos.

- Voiam de mult să scap de asta! Şopti, luandu-mă din nou în braţe şi tragand şi el jucaus de marginea tricoului meu. Imaginea abdomenlui sau lipit de mine... Doamne, da-mi putere să nu leşin tocmai acum.

Mi-a tras tricoul din ce în ce mai sus, analizand atent fiecare părticică descoperita din pielea mea. Am ridicat braţele atunci când tricoul mi-a ajuns la gat. Mi l-a tras repede, invaluindu-mi parul şi lasandu-mă doar în sutienul negru. M-am foit puţin stenjenita.

Acum părea de-a dreptul fascinat. A început să-şi plimbe degetele pe abdomenul meu, atingandu-mi fin pielea, şi electrizandu-mi tot corpul în urma atingerilor lui.

A coborât uşor în jos, lasandu-se în genunchi în fata mea. Am inghitit în sec când şi-a pus mâinile pe fundul meu, tragandu-mă mai aprope de el şi lipindu-şi buzele de pielea de deasupra liniei pantalonilor. A sarutat-o pasional, urcandu-şi uşor mâinile mai sus pe spatele meu. Am uitat să respir. Era posibil să simţi atâta plăcere într-o acţiune atât de simpla?

Mâinile sale au coborât în jos, prinzandu-mi picioarele şi descaltandu-mă de bocanci. A urcat înapoi, fiind hotarat asupra fermoarului de la pantalonii mei. Mi-am muscat buza tematoare când l-a coborât în jos, tragandu-mi uşor pantalonii pe coapse şi scotandu-mi fiecare crac pe rand. M-am prins de umeri lui pentru a putea sta pe picioare.

Ramsesem în lenjerie intima în fata lui şi chiar dacă eram puţin beata mă simţeam mai conştienta că oricând. Adevărul este că nu mai ajunsesem niciodata cu un baiat la un asemenea nivel, băieţii îmi făceau avansuri mereu, însă nu le acordam atentie, dupa schimbarea oferita de Nicky preferam să mă joc cu ei însă nu le ofeream nimic. Nu mai avusesem probleme să ii rezist unul baiat până acum, până la... Harry.

Şi-a ridicat privirea, uitandu-se la corpul meu. Eu mi-am apropiat picioarele ruşinata, a chicotit amuzat şi şi- a strecurat palma printre ele, forţându-le se depărteze uşor.

Şi-a aşezat din nou palmele peste fesele mele, tragandu-mă aprope de el. A prins materialul lenjeriei mele cu dinţii, tragand jucaus de ea, însă nu l-am lasat să faca mai mult şi mi-am strâns iar picioarele. Obrajii mei erau cărbuni încinşi.

Mi-a sarutat pielea chiar deasupra materialului negru, urcând uşor în sus şi traversandu-mi abdomenul în săruturi fine şi electrizante. Când a ajuns la sani mei, şi-a scufundat uşor fata intre ei, plasand un sărut înfometat care mi-a întărit sfârcurile imediat. Am gemut fara să îmi dau seama. A urcat pe gatul meu - partea lui preferata - sarutand fiecare bucăţică de piele în timp ce îşi plimba degetele pe spatele meu. L-am simţit şi pe el inghitand în sec.

M-a prins coapsele, ridicandu-mă uşor şi aplecandu-se apoi cu mine pe salteaua. Spatele mi s-a îndoit uşor şi mi-am muscat buze puternic când Harry a coborât deasupra mea. Asternuturîle negre de matase erau reci, numai bine pentru corpul meu care ardea acum.

S-a aplecat uşor peste mine, sustinandu-se pe braţe, care le avea de-o parte şi de alta a capului meu. Arata ireal deasupra mea. Trupul lui masiv şi conturat perfect mă înnebunea şi nu îmi doream nimic altceva. V avea dreptate: nu stiu cât de obsedat era el de mine, dar eu clar deveneam foarte obsedata de el. Mi-a prins din nou soldurile, forţându-mă să mă întorc pe burta. Am icnit neintelegand ce vrea să faca. S-a aplecat uşor peste mine, totuşi fara să ii simt greutatea în vreun fel. Mi-a desfăcut la spate cureaua de la sutien, lasand bretele să cada pe lângă mine, sânii mei erau striviti de saltea. Mi-a dat parul de pe spate, aplecandu-se spre ceafa mea şi sarutand-o pasional. Simţeam cum transpir de plăcere. A continuat să coboare în săruturi pe spatele meu, corpul indoindu-mi-se sub placerea nemărginită provocata de buzele lui.

A ajuns la materialul chiloţilor, prinzandu-l cu dinţi şi tragand de el. Norocul meu că purtam boxeri, şi nu avea prea mare priveliţte spre posteriorul meu. Asta până când şi-a înfipt dinţi mai bine în material şi a început să traga cu putere în jos, lasandu-mă uşor în fundul gol. Am încercat să mă lipesc de pat pentru a nu-l lasa să faca asta. Dar cu un marait diabolic, mi-a prins soldurile, ridicandu-mi fundul în sus şi tragandu-mi lenjeria mai jos. Eram într-o poziţie penibila, dar care mă excita al naiba de mult. Când mi-a dezvelit fundul, a prins lenjeria cu mână, tragand-o complet de pe mine. Mi-am îngropat fata în saltea de ruşine, rămăsesem în fundul gol în fata lui. Singurul bărbat care mai văzuse asta era tata, acum 18 ani. Bine macar că nu putea să vada şi partea din fata... încă.

A chicotit amuzat de reacţia mea. Mi-am lasat fundul jos dar a sasait suparat şi l-a ridicat înapoi. Am mormăit cu fata în flăcări. Stîam clar că el are experienţa în genul asta de lucruri sî

deja nu ii mai jena nimic. Gândul că făcuse asta şi cu Amber mă făcea să strâmb din nas şi să îmi doresc că eu să ii satisfac mai bine decât ea. De ce îmi doream asta? Îmi pierd minţile, asta e clar.

L-am simţit aplecandu-se din nou peste mine, lipindu-şi buzele senzuale şi obraznice de fesele mele, muşcând pofticios din piele, făcându-mă să gem din nou de plăcere şi durere. Am încercat din nou să îmi las fundul în jos dar Harry m-a muscat mai tare din cauza asta şi mî-a proptit genunchii în saltea. încercam să îmi tin picioarele împreunate pentru a nu oferi sî mai multe imagini decât ofeream deja.

- Lasa-l aşa. Doamne, îţi ador gemetele. Spuse totodata gemând şi el şi muscandu-mi din nou pielea de pe fesa, mi-am strâns dinţii pentru a nu scoate alt sunet. Nu o faceam din ambiţie şi de ruşine.

- Hai, iubito, raspunde-mi! Nu muşcătură ci cuvintele lui mi-au scos geamatul puternic printre buzele tremurande. Spatele mi s-a îndoit şi m-am ridicat singura de data asta mai aproape de el.

- Aşa! Gemu, mangaindu-mi coapsa cu mână dreapta şi indreptand-o uşor printre picioarele mele, spre acea porţiune care era deja îngrozitor de umeda. Mi-am strâns picioarele mai tare, nu mai fusesem atât de jenatata în toată viaţa mea şi totodata atât de excitata.

Harry chicoti uşor şi îşi îndepărtă mână, aproape am regretat. 0 voiam acolo, voiam să ii simt atingerea acolo indiferent de ce credeau obrajii şi inima mea despre asta. Aceea era o parte neatinsa din mine şi nu mi- am dat seama până acum cât de tare tânjeşte dupa afecţiune.

Deodata s-a ridicat, am tresărit speriata şi m-am întors vazandu-l luând rapid ceva de pe biroul lui. M-am încruntat nedumerita.

S-a aplecat din nou în genunchi pe saltea, incolacidu-şi picioarele în jurul alor mele şi dandu-mi voie să îmi las fundul jos. Acum nu mai voiam asta, mă simţeam atât de senzuala şi sexy în poziţia aia.

Am observat că ţinea în mână ceva ce semana cu un marker. A desfăcut capacul zâmbind malefic.

- Ce faci? L-am întrebat speriata.

Nu mî-a răspuns şi s-a aplecat peste fundul meu, începând să scrie ceva pe fesa mea stanga. M-am ridicat speriata, încercând să vad ce face acolo şi aproape m-a bufnit rasul când am văzut că scrisese "Mine" şi mai jos în partea stanga făcuse celebrul " S. " care ¡1 reprezenta pe el. Mi-am dat ochii peste cap. Aa, deci acum are boala şi pe fundul meu.

"Mine-Al Meu"

A zâmbit satisfacut privindu-şi opera, eram multumita că alesese un marker pentru asta.

- Ai cel mai sexy fund pe care l-am văzut în viaţa mea. Ochii ii clipeau rapid privind spre posteriorul meu şi aş fi ras dacă nu mă înroşeam iarasî.

- Sî să ghicesc că ai văzut foarte multe până acum. Ridica obraznic din sprâncene, raspunzandu-mi clar la întrebare. Mi-am dat ochii peste cap, întorcându-mă din nou şi lipindu-mi abdomenul de cearseaf, el era încă în blugi şi eu eram goala. Nu-mi placea situatia, dar nu mă puteam întoarce să iau atitudine pentru că m-ar fi
văzut dezbracata complet, şi îmi era al naiba de ruşine de chestia asta. Ce era cu mine? Ce îmi făcea baiatul asta?
A chicotit uşor, prinzandu-mi coapsele şi încercând să mă intoarca.
- Nu! Am icnit scufundandu-mi fata în cearseaf. A început să rada amuzat.
- Oh, haide, nu-mi spune că ţi-a dispărut tot tupeul! Rase amuzat.
-Tu esti încă în blugi! L-am mustrat bosumflata.
- Atunci vino şi dezbraca-mă! Mă provoca pervers aplecandu-se pe spatele meu şi sarutandu-mi pielea în dreptul tatuajului.
Ahhh, aş fi vrut atât de mult să fac asta, hai, idioato, curaj!

Am tras o gura mare de aer, ridicandu-mi capul şi chiar înainte să mă ridic spre el, o bataie puternica m-a făcut să tresar.

- Harryyyy, ieşi afara! Tipa Jay de pe partea cealalta, batand puternic în usa. Vocea lui indica că emort de beat.

- Pleaca de aici, Jay! Il certa Harry nervos, îi stricase momentul.

- Ieşi afara sau intru eu peste tine! Continua horatarat cu o voce acompaniata de sughiţuri.

Ochii mei s-au mărit cât cepele, m-am lipit de saltea şi am cautat ceva care să îmi acopere goliciunea.

- Atât îţi trebuie că îţi rup gatul. Marai Harry furios.

- Intru la trei... unu...

L-am lovit pe Harry în genunchi şi l-am mustrat disperata să iasa la el. Mi-am bagat mâinile sub mine pentru a-mi acoperi sânii mai bine.

- E beat, dacă intra peste noi asta s-ar putea să nu mai fie doar al tau. L-am amenitat serioasă aratand spre fundul meu. Chiar şi dacă doar ii vede, tot se pune.

A afişat o figura nebuna şi imediat a tras cearseaful peste mine, acoperindu-mi corpul complet. S-a ridicat înjurând şi a ieşit la Jay că o tornada, închizând rapid usa în urma lui.

- Ce dracu' vrei? L-am auzit tipand.

Am început să rad amuzata, întorcându-mă în sfarsit pe spate sî scufundandu-mă în cearseafurîle lui negre sî catifelate.

M-am învârtit că o pisica pe salteaua mare şi confortabila ascultand ciondaneala dintre ei doi. Se pare că ceilalţi adormisera, iar Jay nu mai avea cu cine să se joace Nascar şi se gândise că Harry oricum nu are ceva mai bun de făcut aşa că de ce să nu-l ia pe el. Nu sunt sigura, dar cred că Harry i-a pleznit câteva dupa cap, trimitandu-l imediat la culcare. Nimic nu enerva mai tare un bărbat decât atunci când era deranjat în mijlocul extazului.

Brusc, mi-am dat seama că el iesise fara tricou şi urma să se intoarca suparat şi hotarat la mine. Am tasnit în sus, adunandu-mi lenjeria de pe jos şi sutienul şi punandu-le rapid pe mine. Mi-am lasat boxerii să îmi intre uşor intre fese, pentru a-i ramane tatuajul la vedere. Nu mă puneam acum cu obsesia lui nebuna. Plus că îmi placea într-un anume fel. M-am aplecat pe spate încercând să ii analizez mai atent; fundul meu ii aparţine demonului Styles, asta nu poate fi de bine.

Am tresărit când a intrat pe usa, era pachet de nervi. A afişat o figura de exasperare când m-a văzut din nou imbracata în lenjerie. Eu am zâmbit că o pisicuta, trebuie să mai fie jocul şi de partea mea.

- Serios?! întreba exasperat ridicând mâinile în aer. Am izbucnit în ras.

- Arghh ii omor pe blondul ala. Marai plin de nervi şi venind hotarat spre mine.

- Nu, nu, nu! L-am oprit autoritara pozitionandu-mi mână pe abdomenul lui. Te-ai distrat destul, acum e rândul meu!

A zâmbit pervers, părea să ii placa ideea. Aşa, şi acum ce naiba se presupune că trebuie să fac? Am respirat uşor, punandu-mi ambele mâini pe abdomenul sau şi mangaindu-l timid cu degetele tremurande. Era atât de tare şi încordat. Am trasat din nou conturul aripilor fluturelui, inghitand în sec la cât de bine putea să arata la bustul gol. Am coborât pe linia V, care mă omora pur şi simplu, prinzând uşor inchizatoarea de la pantaloni sai. El privea fascinat de ceea ce fac, respira din ce în ce mai greu. Asta era de bine... cred.

I-am tras fermoarul în jos, lasandu-i pantalonii să ii cada uşor pe coapse. Boxerii lui negri mi-au creat dezechilibru, mai ales ce se afla în ei. Monstruos şi trezit.

A zâmbit, continuând el treaba şi scotandu-şi rapid bocancii apoi pantalonii.

Acum eram amandoi pe aceeaşi lungime de unda.

- Vezi ce-mi faci? Rosti uşor, punandu-şi mâinile pe soldurile mele şi indicând spre barbatia lui. Am zâmbit şi m-am apropiat mai mult de el, prinzând curaj şi ridicandu-mă dornica spre buzele sale. Acele bucati de piele rozalie, atât de fierbinţi şi pricepute care mă făceau să uit cum mă cheama.

M-a strâns mai tare la pieptul lui, urcandu-şi o mână pe spatele meu, în timp ce pe cealalta a coborat-o uşor în fata, ajungand din nou la marginea lenjeriei mele. Am inghitit în sec peste buzele lui, de data asta nu i-a mai tras în jos ci şi-a strecurat gentil mână în interiorul lor. Aerul mi s-a blocat în plamani.

- Niciun bărbat nu te-a mai atins până acum, nu-i aşa? Mă întreba, plimbandu-sî buzele pe pielea obrazului meu. Mi-am muscat buza jenata, probabil nu se aştepta la asta de la mine, era rebela, tupeista, impulsiva, agresiva şi cum mă mai nimse el deci să fiu virgina la 18 ani nu părea normal să fie adaugat pe o asemenea lista.

Pur şi simplu am dezaprobat din cap, nestiind ce să spun altceva.

Mi-a sarutat gentil obrazul, coborandu-şi mână din ce în ce mai jos spre feminitatea mea.

- Ai idee cât îmi doresc că eu să fiu primul acum? Am chicotit în umărul lui. Normal că voia să fie primul, era obsesia lui.

- Mă vrei? Continua şoptind suav în urechea mea.

Am gemut fara vreau când degetul sau mi-a atins clitorisul, mangaindu-l încet. Niciun baiat nu m-a mai atins vreodata acolo şi simţeam alta senzaţie de umezeala acaparand acel loc sub degetele lui.

- Oh, iubito, corpul tau răspunde pentru tine. Zâmbi plimbandu-şi buzele pe obrazul meu.

- Spune-mi ce îţi doreşti de la mine, iubito. Spune-mi cum vrei să te ating.

Picioarele îmi erau gelatina şi creierul mi se invartea ametit din cauza felului în care îmi spunea, iubito. Nu am auzit în viaţa mea un cuvânt sunând mai senzual.

Mi-am pus mâinile pe umerii sai, din nou nestiind ce să zic, nestiind ce să ii cer desi îmi doream atât de multe. 0 dorinţa incontrolabila forfotea în mine. Mi-am scufundat fata în gatul lui indoinud-mi corpul uşor în urma atingerilor lui gidandu-mă dupa degetele sale. Era o plăcere de nedescris.

- Mă lasi pe mine să aleg? Şopti uşor vazand că nu ii răspund, scufundandu-şi fata în parul meu. Am aprobat pierduta din cap. I-am simţit zâmbetul prin şuviţele mele de par.

- Cere-mi să îţi provoc plăcere. Să te fac să te simţi bine. Cere-mi asta rostindu-mi numele. Vreau să te aud spunand-o, iubito.

Am inghitit în sec, mă simţeam deja atât de bine şi mai mult extaz m-ar fi terminat.

- Îţi pot oferi mult, mult mai mult de atât, doar cere-mi! Şopti, plimbandu-şi uşor degetul pe feminitatea mea care se transformase într-o adunatura de nervi ce îmi transmiteau fiori până în vârfurile firelor de par.

- Fa-mă să mă simt bine, Harry! Am rostit, înghiţind în sec sî deveneam excitata chiar din cauza propriilor mele cuvinte. Un geamat mi s-a imprimat pe obraz, geamatul lui Harry care mi-a făcut corpul să cedeze complet în mâinile lui.

- Aştept să îmi spui asta de când te-am văzut prima data. Gemu într-un marait, ridicandu-mă uşor de coapse cu cealalta mână pentru a mă reaşeza pe saltea.

S-a aşezat uşor peste mine, mână să explorandu-mi în continuare partea sensibila. Masculinitatea lui o luase razna, patrunzand materialul boxerilor în care deja nu mai avea loc. Probabil asta ii deranja.

Buzele sale s-au lipit de ale mele şi am icnit puternic când degetul sau mare a început să îşi faca uşor loc în interiorul meu.

Nu aş fi crezut că ceva dureros poate provoca atâta plăcere în acelaşi timp.

Mi-am pus mâinile pe spatele sau, infigandu-mi unghiile în pielea să. A gemut înfundat, muscandu-mi uşor buza de jos sî adancindu-sî mai tare degetul în interiorul meu. Spatele mi s-a îndoit sub el, tragand aerul printre dinţi. Durea, dar era de nedescris placerea care venea cu aceasta durere.

Degetul sau a început să se minte uşor în interiorul meu, ieşind şi intrând din nou. Am gemut de plăcere, adancindu-mi şi mai tare unghiile în spatele sau. El s-a aplecat pe gatul meu, sarutandu-mi pasinoal pielea transpirata şi sugand-o înfometat.

- Cum se simte, iubito? Respira greu pe gatul meu.

Am inghitit zgomotos în sec.

- Spune-mi! Insista, începând să se joace cu degetul în interiorul meu, tachinandu-mi pereţii vaginali.

- Ahhh, bine... foarte bine. Am gemut, indoindu-mi spatele şi ingropandu-mi capul în perna.

Zâmbetul să imprimat pe pielea mea transpirata.

- Mă înnebuneşti. Seriozitatea din cuvântul sau marait m-a făcut să înghit în sec. Dinţii lui se jucau pielea mea dar eram prea excitata să îmi dau seama că acele muşcaturi sunt dureroase, sau că unghiile mele ii pot provoca şi lui acelaşi lucru pe spate.

Gemea din ce în ce mai tare, corpul sau începea să se mişte cu mână lui şi degetul orgasmic ce se scufunda în mine şi ieşea afara din ce în ce mai repede. Probabil o parte era şi la el durere, durerea provocata de boxerii care ii strangeau madularul erect.

- Îţi desfaci picioarele mai mult pentru mine, iubito, te rog?

Mă ruga asta? Socul mi-a traversat corpul că o avalanşa de convulsii şi ¡-am implint dorinţa fara să stau pe gânduri. Mă saruta pasional în semn de mulţumire şi corpul sau se muta deasupra mea, făcându-şi cu totul loc intre picioarele mele.

Pielea mea părea să plesneasca de plăcere, felul în care el se simţea în poziţia asta deasupra mea îmi lua minţile complet şi gemeam că o dementa fara să îmi dau seama de ce. Nu era un act sexual, ci simularea unuia. Harry se mişca deasupra mea în ritmul specific penetrării însă boxerii opreau orice contact real şi doar degetul sau îmi oferea plăcere care îmi era de ajuns să mă scoate din minţi. Cu cealalta mână îmi mangaia soldul şi mi-am îndoit mai mult sub el, lîpindu-mî abdomenul de al sau. Gatul mi s-a îndoit, îngropandu-mi capul în perna şi Harry nu a pierdut opurtunitatea de a-sî înfige buzele în el.

Eram în culmea exatzului sî acesta era provocat doar de degetul sau. Mă deranja acum lenjeria care rămăsese pe mine, o voiam data jos, îmi doream să fiu iar goala în braţele lui.

- Haide, iubito. Stiu că vrei să îţi dai drumul. Fa-o!

Sărutul şi vorbele lui mi-au transformat trupul într-o structura afectata de cutremur şi am gemut puternic înainte să simt umezeala scurgandu-se din mine degetul sau.

A zâmbit satisfacut pe pielea gatului meu.

Am început să respir greu, corpul încă îmi tremura uşor şi părea epuizat, dar epuizat de plăcere. Mi-am scos unghiile din spatele sau. Probabil ii lasasem vanatai.

El şi-a scos mână din lenjeria mea. Degetul sau era umed. Am făcut ochii mari când l-am văzut ducandu-şi degetul la buze şi mangaindu-le încet cu vraful acestuia, apoi l-a afundatin gura, sugandu-l amlpu sî savurandu- mî aroma. Mana lui a dispărut dintre noi şi acum se lipea cu totul de mine. A închis ochii, continuând să-şi suga degetul şi miscandu-se în continuare pe corpul meu, strangandu-mi coapsa cu cealalta mână. A gemut puternic şi am simţit materialul ud al boxerilor sai imprimandu-se în contactul cu ai mei. Respiraţia mea era încă nebuneasca dupa tot ce se intamplase şi singurul lucru pe care mi-l doream era să scap şi de restul hainelor de pe noi şi să facem asta din nou, aşa cum trebuie.

A deschis ochii privindu-mă euforic.

-Esti delicioasa! Declara cu o sclipire în ochi. Mi-am simţit obrajii inrosindu-se. Nu puteam spune mulţumesc unei asemenea afirmaţii.

S-a aplecat peste mine, lipindu-şi buzele peste ale mele sarutandu-le uşor. I-am simţit gustul sarat pe buze, din cauza umezelii mele pe care o gustase mai devreme. M-ar fi dezgustat altadata dar acum nu se punea problema de asta.

- De ce te-ai oprit la atât? Am întrebat fara să imî dau seama. Harry zâmbi dulce peste buzele mele sî le saruta din nou.
- Vrei mai mult?
- Tu, nu vrei?

Zâmbi din nou.

- Cred că ştii deja răspunsul meu, dar vreau să ¡1 aud pe al tau.

Am inghitit uşor în sec.

- Cred că şi tu ii st ii deja pe al meu.

Chicotii şi îmi saruta din nou buzele în cel mai romantic mod în care o făcuse până acum. Deodata m-a prins puternic de coapse, tragandu-mă în sus şi incolacindu-mi picioarele în jurul taliei sale. Am icnit speriata de reacţia neaşteptata. Nu mă simţeam prea comod deoarece lenjeria mea era uda din cauza orgasmului de mai devreme, şi el se afla în aceeaşi situatie.
A ieşit cu mine pe usa.
-Ce faci? L-am întrebat speriata, scufundandu-mă în pieptul lui. Eram doar în lenjerie intima şi nu eram singuri în casa asta.
-Nu-ţi face grij. Nici o sirena de armata nu i-ar trezi acum. Spuse razand.
Am trecut pe lângă living şi i-am observat pe toti dormind dusi pe jos cu dozele de bere lângă ei. Doamne, te rog să nu ii apuce pe vreunul chemarea naturii şi să ii strice iar planurile lui Harry. Mă aşteptam să mearga la baie, dar gândurile mi-au fost schimbate când a coborât jos în garaj. Spre norocul nostru Harry era desculţ deci nu am făcut deloc gălăgie pe scările de metal.
Când am ajuns jos, tot ce am putut vedea a fost maşina lui chiar în fata noastra.
A zâmbit diabolic, începând să mearga hotarat spre ea. Ce avea nebunul de gând să faca, la miezul-noptîi, cu maşina şi cu mine imbracata doar în lenjerie intima?

- Harry, ce faci? L-am intrepat din nou uimita şi puţin speriata.

Zâmbi şi se lipi din nou de buzele mele.

- Îţi ofer mai mult!

15.Urmatorul Nivel

M-am tinut de umerii lui cât picioarele sale ne duceau spre maşina. M-a aşezat pe capota rece şi şi-a afundat imediat talia intre picioarele mele. Am chicotit când şi-a scufundat fata în gatul meu, maraind că un motan.
M-am ridicat mai bine pe capota, norocul meu că materialul caroseriei nu era alunecos, dimotriva, vopseaua nu stralucea, părea mata.
l-am înconjurat talia mai bine, infigandu-mi mâinile în parul sau carlintat şi tragandu-i capul spre buzele mele, pe care le-am împreunat cu ale lui într-un sărut pasional.
Mî-a prins baza spatelui, înfigandu-sî degetele în pielea mea şi exprîmandu-şi placerea. De data asta a prins marginea lenjeriei mele, tragand uşor de ea şi strângând materialul în pumn.
A marait în sărutul apasat şi am tresărit când un zgomot ascuţit de ruptura s-a auzit, taiandu-mi uşor pielea. Am privit speriata în jos şi i-am văzut mâinile departand resturile de material din slipul meu, lasandu- mă goala. L-am privit exasperata. El doar zambea pervers.
-Asta că să mă asigur că nu ii mai iei pe tine. Marai diabolic, strecurandu-şi din nou mână intre picioarele mele, de data asta nu mai avea nici o reţinere provocata de lenjerie.
Am simţit că mă îmbujorez din nou în obraji, desi mă simţeam bine pentru că scapasem de materialul ud şi deranjant.

- N-aş fi crezut niciodata că o să te vad roşind! Spuse aproape razand, trasand cercuri cu degetul aratator pe clitorisul meu.
L-am privit suparata strangandu-mi picioarele, dar nu puteam pentru că el era intre ele.
-Ador asta! Continua devenind serios şi sarutandu-mă tandru pe buze.
-Iar eu n-aş fi crezut că tie îţi place inocenta! Am mormăit şi eu mirata peste buzele lui.
Zâmbi uşor.
-Orice bărbat iubeşte inocenta! Spuse dulce. - Lasa-mă să-ţi spun ceva: zâmbi pervers spre urechea mea. Este cel mai excitant lucru la o femeie în actul sexual.
Am intepenit făcând ochii mari.

-Adică tu vrei să spui că preferi o speriata rusinoasa în locul uneia experimentata şi salbatica? Am întrebat devenind brusc interesata de discuţie.

Harry chicoti uşor.

-Inocenta vine cu puritate, cea mai mare plăcere a unui bărbat e că el să fie primul. Dupa asta, partenera devine experimentata şi salbatica. Toate decurg în etape. Dacă deja esti experimentata cu zeci de a Îţi barbati pe care i-ai avut înaintea mea, nu imî mai oferi nicio satisfactie. Nu vreau să fiu "încă unul" pe lista, vreau să fiu "primul". Orice bărbat gândeşte aşa, crede-mă, doar că nu toti au succesul de a experimenta asta mereu.

Uimirea mea a crescut ascultandu-l. Baiatul asta clar îşi cunoaşte preferinţele şi regulile sexuale.

-Deci, presupunând că eu nu aş mai fi fost virgina acum, şi m-aş fi aruncat experimentata - am mimat câteva ghilimele în aer- şi salbatica pe tine, m-ai fi respins? Am presupus înroşind iar pentru că discutam despre virginitatea mea cu un baiat. Mai ales un baiat care planuia să mi-o ia iar eu aproape i-o ofeream înainte de asta.

- Asta e chestia cu tine, se stramba puţin confuz şi am ridicat din spranceana, neintelegand. Nu te mai aduceam aici dacă aveam de gând să te resping. Nu îmi pasa cati te-au avut înainte. Tot ce mă intereseaza este să fii a mea de acum în colo. Niciodata nu am crezut că voi gândi aşa, dar tu mă înnebuneşti atât de tare încât uneori devine enervant. Îmi schimbi regulile.

Aproape mă acuza.

Am chicotit fara să mă pot abţine de cuvintele de la final, dar totuşi simţind cum transpir din cauza celorlalte.

-E bine că avem un lucru în comun! Am recunoscut zâmbind. Şi el mă înnebunea pe mine constant sî era plăcut să stîu că este reciproc.

-Avem mai multe în comun decât crezi tu! Şopti uşor, aplecandu-se din nou spre buzele mele.

M-a împins în sus pe capota rece, încercam să mă obisnuîesc cu ideea că sunt aproape goala în fata lui sî el este obsedat de mine.

Mi-a departat picioarele, urcandu-mi tălpile pe marginea capotei într-o poziţie uşor ciudata. S-a aplecat uşor în fata, începând să imî sărute gatul şi coborând din ce în ce mai jos. Am inghitit în sec când am realizat ce voia să îmi faca.

Buzele sale au coborât uşor pe abdomenul meu, limba să traversand linii senzuale pe pielea mea transpirata. încercam să nu mă gândesc ce ar fi dacă unul dintre prietenii noştri se trezeau acum. Pentru Harry nu ar fi fost mare paguba, poate doar frustrare că l-au întrerupt. Până la urma el încă avea boxerii pe el, care pareau extrem de incomozi. Încă uzi din cauza orgasmului sau şi stramti din cauza erecţiei.

- Harry, am suspinat uşor precauta, cautandu-mi aerul.
- Shhh, relaxeaza-te, iubito şi lasa-mă să fac ce mi-ai cerut.

Am inghitit în sec, nu mai ştiam nimic.

- Ce ţi-am cerut? Am întrebat buimaca, în momentul asta nu mai stîam nici cum mă cheama. înnebunisem din cauza degetului sau, iar acum buzele coborau acolo. Prea mult. Aer! Vreau aer!

Harry chicoti din nou.

- Doamne, te umezeşti când chicotesc. Suspina uimit şi mi-am închis ochii de ruşine încercând să imî apropi picioarele.

- Nu, iubito! Mă opri repede. Asta e cel mai excitant lucru pe care l-am văzut în viaţa mea. Şopti senzual, oferindu-mi un sărut în acel loc sensibil care tanjea deja dupa el.

Am luat foc când capul sau a coborât intre picioarele mele. Am încercat să imî infig mâinile în ceva, dar sub mine era doar materialul dur al maşini.

- Şi mi-ai cerut să te fac să te simţi bine, lasa-mă să îţi îndeplinesc dorinţa. Adauga, înnebunindu-mă complet.

l-am simţit respiraţia fierbinte în interiorul meu, plimbandu-şi nasul dea lungul feminitati mele şi inspirând cu un geamat înfundat. A plasat un sărut fierbinte pe cel mai sensibil punct al meu, făcându-mă să mă aplec pe spate, pe capota şi intinzandu-mi mâinile dea lungul umerilor.

Buzele sale îmi gustau interiorul, clitorisul meu părea un jeleu de fructe pentru el. Geamatul meu a pătruns incaparea enorma precum un ecou.

Mi-am fixat privirea pe neonul enorm de deasupra mea, care lumina puternic garajul. Mă orbea dar trebuia să îmi fixez ochii pe ceva până nu îmi pierdeam minţile complet.

Spatele mi s-a îndoit automat, ridîcandu-se în sus atunci când limba lui Harry a început să se plimbe pervers pe pielea umeda şi excitata, plină de nervi activati automat de respiraţia lui. Mâinile sale mari mi-au prins soldurile, tragandu-mă mai aproape de el, scufundandu-şi mai tare fata intre picioarele mele, care s-au strâns în jurul capului sau.

Am înnebunit de plăcere când i-am simţit limba umeda şi fierbinte în interiorul meu. Am gemut puternic cu gatul uscat, frecandu-mi spatele de capota maşinii sale atunci când limba lui a început să se mişte în interiorul meu. Nu mai simţisem în viaţa mea o asemenea plăcere şi nu credeam că este posibil să simţi aşa ceva.

Respiraţia lui fierbinte intra în interiorul meu, făcându-mi hormonii să o ia razna. Hormonii mei erau extrem de cuminţi până la aparita lui Harry, acum se transformasera într-o adunatura de animale turbate care mă mancau pe dinăuntru şi cereau mai mult, mult mai mult din Harry.

M-am ridicat rapid în fund, nestiind cum să îmi exprim placerea care forfotea în mine. Limba lui părea să creeze o vraja în mine, mişcările lui mă posedau. 0 simţeam că pe un jeleu delicios în gura mea. Doar că organul meu feminin juca rolul gurii pofticioase acum.

L-am auzit şi pe el gemând puternic, vocea lui s-a imprimat în interiorul meu, trimitandu-mi vibraţii până în vârful degetelor, l-am prins parul în mâinile mele transpirate, tragandu-l fara să mă pot opri.

Mi-am dat capul pe spate gemând din nou, apa părea să curgă şiroaie pe mine. l-am strigat numele într-un geamat puternic, indoindu-mi şi mai mult spatele şi simtindu-i placerea oferita de tipatul meu.

Eliberarea mea a venit din nou, chiar dacă nu voiam să îmi dau drumul în circumstanţele în care el avea gura acolo însă nu îmi dadea voie să scap. Îmi strangea coapsele în pumni, forţându-mă să ii ofer ce îşi doreşte. Aşa că am cedat.

Limba i-a ieşit într-un sfarsit din interiorul meu şi s-a ridicat în fata mea cu parul ravasit şi o privire care prevestea extaz maxim. Acum am observat că stătuse în genunchi până acum, infiltrat intre picioarele mele.

Şi-a lins buzele satisfacut, muscand-o pe cea de jos şi inchizandu-şi ochii euforic, parcă simţind un întreg paradis în acel gust.

Voiam să îl simt şi eu. Încă aveam mâinile încolăcite în parul sau aşa că l-am tras înfometata spre mine, lîpindu-mî animalic buzele de ale sale. Mi-a cuprins spatele, incolacindu-mi din nou picioarele în jurul taliei sale.

Limba să mi-a pătruns printre buze, impletindu-se cu a mea, oferindu-mi să gust din placerea pe care o simţise el. Imediat am simţit gustul sarat dar care îmi placea deja.

Era extrem de experimentat în tot ceea ce făcea. Eu eram o incepatoare care nu avea habar de nimic, dar amintindu-mi că asta ii place m-a făcut să mă simt mai bine. I-am savurat în continuare buzele lasandu-mă prada lui să mă invete tot ce stie şi să devin cât de curând experimentata şi salbatica pentru el. Nu stiu de ce îmi doream asta dar natura mea sexuala a ieşit la iveala odată cu Harry şi se pare că voia să faca ravagii din mine.

-Esti atât de pura şi neatinsa I Mormăi uşor pe buzele mele, lingand-o apoi pe cea de jos.

L-am privit în ochi. El se uita la mine cu o intensitate care mă făcea să tremur. Baiatul asta era capabil să omoare prin placerea pe care o putea provoca şi ceva îmi spunea că nu îmi oferise încă nici jumatate din ce poate face.

-Harry... am mormăit fara să îmi dau seama. Un gând nu voia totuşi să îmi dea pace. Jocul asta nu mai poate continua aşa, am ajuns prea departe. Tu ai o iubita şi se pare că nu vrei să te desparţi de ea.

M-a privit serios şi încruntat. Mi-a prins rapid fata în palmele sale mari, obligandu-mă să mă uit în ochi lui de jad, care mă ardeau pe interior.

-Tot nu vrei să pricepi ce simt pentru tine? Azi ai înţeles lucrurile greşit. De fapt, nu am mai avut timp să le clarific. Când i-am spus nu, lui Amber, nu mă referam la faptul că nu vreau să îşi scoata tatuajul, ci că nu mai vreau să fie a mea. Puţin îmi pasa ce face de acum în colo. Tot ce mă intereseaza acum, esti tu.

Pieptul mi s-a ridicat uşor într-un gol de aer auzindu-i cuvintele pline de sinceritate. Vedeam în ochii lui că îmi spune adevarul. Asta, sau era un mincinos foarte bun, dar prefer să risc şi să merg orbeşte pe prima varianta. Am inghitit în sec nestiind ce să spun.

Mi-a prins mână ducand-o uşor spre pieptul sau şi lipindu-mi palma în dreptul inimii.

- O simţi? Nu ai idee de cât timp nu a mai bătut aşa. A fost moarta până la tine, Katherine.

Seriozitatea şi sinceritatea prin care îmi pronunţa numele întreg mă propulsa în alta lume. Într-adevar inima lui batea foarte tare. 0 simţeam pompând puternic în palma mea prin pielea calda şi transpirata.

El încă mă privea serios şi am simţit cum lacrimile îşi fac loc în ochi mei. Mi-a prins barbia, ridicandu-mi fata spre el şi privindu-mă speriat.

-Niciodata să nu plângi din cauza mea. Nici macar de fericire. Nu vreau să vad lacrimi în ochii tai.

Rosti aproape speriat stergandu-mi lacrima din coltul ochiului cu vârful degetului.

-Nu am mai plâns de mult de fericire. Lasa-mă să simt asta acum. Am chicotit uşor, ochii umezindu-mi-se complet.

M-a privit cu cea mai tandra expresie pe care am vazut-o vreodata pe fata lui. Inima mea pompa şi ea că o nebuna şi probabil aş fi distrus orice aparat medical care mi-ar lua acum tensiunea.

-Nu esti un demon! Am şoptit uşor, mână fiindu-mi încă aşezata în dreptul inimii sale.

-Cu tine, nu! Se presa uşor peste buzele mele, sarutandu-mă mai dulce decât a facut-o vreodata.

Mi-am încolăcit braţele în jurul gatului sau, iar el m-a luat în braţe, strangandu-mă protector la pieptul lui. Era atât de plăcut aici. Totul disparea. Aş fi dat orice să ii simt braţele în jurul meu pentru tot restul zilelor mele.

S-a departat de buzele mele, zâmbind dulce, l-am întors şi eu zâmbetul, mangaîndu-i parul la ceafa. Îi adoram deja buclele salbatîce.

A privit câteva secunde în jur cu o figura amuzata.

-Fugi cu mine! Tasni spre mine cu un zâmbet imens. L-am privit uimita.

-Ce...
-Asteapta-mă aici! Mă saruta fugitiv pe buze şi o lua la fuga pe scări.
Am ramas perplexa, privindu-l cum urca scările de metal cu viteza luminii şi dispare pe hol. Ce naiba avea în plan? Unde să fug cu el?
Am ramas pe capota, singura, dezbracata şi plină de întrebări. Lenjeria mea era franjuri pe lângă maşina.
Voiam să mă dau jos când l-am văzut coborând din nou. Avea blugii pe el, iar în mână ii ţinea pe ai mei. Încă era desculţ şi la bustul gol. Totuşi mi-am dat seama că are a îţi pantaloni pe el, puţin mai largi decât cei pe care ii purta de obicei, negri, normal şi uşor taiati deasupra genunchilor. În aceştia arata chiar mai sexy, avand în vedere că bustul ii era gol, dar probabil ii alese din cauza bijuteriei sale neastamparate care încă era extrem de excitata şi ii incomoda în materialul strâmt. Probabil îşi schimbase şi boxerii şi nu sunt sigura dacă mai purta alţii.
A venit rapid spre mine cu un zâmbet surprinzător de larg, prinzandu-mă de talie şi tragandu-mă rapid de pe capota maşinii.
-Ce faci? L-am întrebat nedumerita, încercând totuşi să îmi iau blugii din mână să.
-Fugim! Răspunse zâmbind că un nebun şi intinzandu-mi pantaloni.
M-am oprit sceptica şi l-am privit cu o spranceana ridicata.
- Haide, imbraca-te. Se agita fiind gata să mă îmbrace el.
- Nu, stai aşa. L-am oprit precauta. Unde fugim?
Rânji draceste.
- 0 să vezi. Ai curaj să vii cu mine?
Provocare. Argh, ceva de care nu pot sta departe şi nu doar din cauza că nu voiam să fiu o gaina fricoasa ci şi pentru că într-adevar voiam să fug cu el, nu conta unde. Voiam să fiu cu el oriunde avea de când să mă duca.
l-am întors rânjetul şi am acceptat provocarea, îmbracandu-mi pantaloni. Expresia lui radia de extaz şi fericire.
Am strambat din nas pentru că trebuia să ii îmbrac fara lenjerie, l-am aruncat o privire urata pentru că el o făcuse franjuri.
A zâmbit pervers, analizandu-mă atent în timp ce mă imbracam.
-Şi tricoul?
-Nu, e mai distractiv aşa! Marai, prinzandu-mă de fund şi ciupindu-mă în locul unde încă mai era tatuajul făcut de el.
-Ce este aşa amuzant? Să ies afara în sutien şi să fiu racolata de vreun nebun?
Mi-am pus mâinile în san.
-Nimeni nu o să se atinga de tine. Esti a mea, ai uitat? Vorbi cu o seriozitate care mă făcea să bufnesc în
ras.
-Ba nu sunt! Am zâmbit diabolic, atingandu-mi cu degetul aratator pielea gatului şi aratandu-i că nu am niciun tatuaj care să demonstreze că sunt a lui.
A marait suparat, aplecandu-se pe gatul meu şi prinzandu-mi pielea intre dinţi. Aproape am tipat când m-a strâns puternic, simţind durerea provocata de muşcătură.
-Acum esti! Şopti drăcesc, departandu-se de pe gatul meu şi lingandu-şi senzual buzele.
Am marait suparata atingand cu vârful degetelor zona raniţa. Ustura şi sigur avea să ramana o vanataie.
-Tot nu se pune, nu asta e marcajul tau! L-am ironizat intepata scotandu-i limba.
-Nu mă provoca să îţi fac un S din muşcaturi. Mă ameninţa, parand extrem de serios şi ii credeam în stare să o faca. De fapt, nu ar fi o idee rea. Medita afisand un zâmbet malefic.

L-am privit terifiata cuprinzandu-mi gatul cu palma. A început instantaneu să rada, prinzandu-mi talia şi tragandu-mă mai aproape de el.
-Treci în maşina! Îmi ordona muscandu-mă jucaus de nas şi departandu-se apoi de mine.
L-am privit cum se indreapta spre usa enorma de otel, admirand mişcările apetisante ale fundului sau. Niciodata nu am crezut că o să fiu atât de atrasa de fundul unui baiat, brusc, voiam să musc chestia aia. Usa s-a ridicat automat în sus dup ace Harry a tras o maneta pe panoul de pe perete. Am decis să ii ascult aşa că mi-am mişcat picioarele desculţe spre maşina lui, avand în continuare probleme cu desfacerea portierei. Deja iubeam maşina asta, mai ales dupa ce simţisem acum câteva minute pe capota ei, dar se incapatana în continuare să nu mă lase să deschid usa.
-Are dreptate!
L-am privit pe Harry nedumerita nestiind despre ce vorbeşte. Încă mă chinuiam să îmi dau seama cum functioneaza mânerul.
-Araţi mult mai bine pe exteriorul ei decât în interior! Mi-am dat ochii peste cap în timp ce el mă privea pervers. Da, îmi imaginez cum aratasem pe capota ei atingand culmile plăceri şi tipand (gemând) că o nebuna.
-Da, stiu şi eu că arat bestial pe tine dar nu mă urc pe capota cu nebunul asta care conduce cu 200 la ora aşa că deschide-mi usa odată! M-am revoltat nervoasă, lovind cu pumnul în geamul gros.
Deodata am auzit un ras isteric care a umplut tot garajul cu un ecou mirific. L-am privit pe Harry aproape inecandu-se de ras şi am conştientizat ce tocmai spusesem. Mi-am pus mâinile în san bosumflata aratand că un copil mic caruia mama nu vrea să ii dea drumul la joaca.
Harry încă se prapadea de ras mai tare decât l-am văzut vreodata. Fara să vreau am început şi eu să rad de prostia pe care o spusesem şi privind uimita la frumuseţea gropitelor lui adanci. Părea mult mai copilăros atunci când radea, îşi arata adevărata varsta. Desi, puţin din maturitatea aia atragatoare şi întunecata încă era acolo, formând combinaţia perfectă pentru naucirea mea. încerca să-şi revină, venind spre mine, aproape că avea lacrimi în ochi din cauza rasului.
-Esti incredibila! Afirma încă zâmbind şi prinzând mânerul uşii care s-a deschis apoi imediat.
L-am privit uimita şi revoltata, cum naiba o deschisese aşa repede?
El zâmbi triumfător.
-Ce marca e maşina asta? L-am intreabat realizand că nu stiu asta nici până în momentul de fata. Nu prea recunoşteam mărcile maşinilor şi tunajele pe care le avea aceasta, mă bagau de tot în ceata.
-E un TuNero! Am strambat din nas cu o spranceana ridicata. - Ferrari! Completa începând să rada uşor.
Aşa da, de Ferrari am auzit şi eu. Oh, Doamne, nu pot să cred că am atins culmile plăceri pe capota unui Ferrari. Experienţa ireala, bifat.

-Ferrari TuNero! Am repetat analizand numele. Nu mai auzisem de el până acum, dar era o maşina extraordinara şi i se potrivea lui Harry din toate punctele de vedere.

-Va sta bine una lângă alta! Ne analiza Harry mândru, privind contrastul dintre noi doua. Mai ales la felul cum eram eu imbracata, doar în blugii negri şi sutien la fel.

-Da, dar ea e bruneta iar eu sunt blonda! Am marait suparata, venindu-mi să îmi trag o palma că mă vopsisem aşa. Poate dacă ramaneam la negrul meu natural nu mai eram comparata cu anumite persoane.

-Şi tu tot o bruneta esti. Şopti cu un zâmbet, prinzandu-mă de talie. L-am privit uimita, de unde ştia el asta?

-Sprâncenele tale sunt mult prea negre că să fii blonda natural. Îmi explica cu un zâmbet dulce, transand cu vârful degetului peste spranceana mea dreapta. Am suspinat impresionata.

Chiar era atent la toate detaliile. Eu nu conştientizasem diferenţa de nuanţa intre sprincene şi parul meu până acum.

Am zâmbit uşor timid apoi am intrat în maşina încercând să evit o posibila discuţie pe acest subiect. Nu voiam să îmi stric buna dispoziţie explicandu-i de ce mi-am schimbat nuanţa la par.

Imediat a traversat şi el prin fata maşinii, intrând rapid înăuntrul sau cu un zâmbet nebunesc pe fata.

Era de-a dreptul uimitor prin felul cum intra în maşina şi pornea motorul într-o viteza uimitoare. Părea contopit cu automobilul asta sau poate deveneam eu prea vrăjită de el. Sunetul motorului era deja muzica pentru urechile mele. Ce se intamplase mai devreme mă făcuse să ador maşina asta.

A scos-o rapid cu spatele din garaj şi a intors-o fulgerător în mijlocul străzii. Se juca cu ea precum un băietei cu maşina de jucărie pe podea. Eu încă eram speriata de ce avea să urmeze. Eram în sutien şi desculţa şi nici el nu era prea imbracat, dar nu-l vad ducandu-mă într-un loc public atât de dezbracata.

Maşina rămăsese pe loc,iar el mă privea pervers cu o mână pe volan iar cealalta pe schimbătorul de viteze. Mă aşteptam să plece cu o viteza anetitoare care să îmi urce stomacul în gat aşa cum făcea de obicei, dar el doar se uita la mine.

-Doar nu crezi că o să stai acolo, nu? Vorbi în sfarsit cu un zâmbet drăcesc. L-am privit nedumerita incruntanadu-mi sprâncenele.

-Treci aici! Îmi ordona ridicandu-şi mână de pe maneta şi făcând-mi semn cu degetul aratator spre poala
să.

Am făcut ochii cât cepele.

-Ce?! Am suspinat speriata. Cum Dumnezeu să mă pun în poala lui în timp ce el conduce?

Nu a mai zis nimic, pur şi simplu îmi făcea semn să mă asez unde mi-a zis. Zâmbetul lui pervers îmi dadea de înţeles cu nu va renunţa la ideea asta.

Am oftat exaseperata.

-Sî cum se presupune că o să mă asez eu acolo?

M-a prins de mână, tragandu-mă din scaunul meu. Noroc că maşina nu avea bancheta în spate şi astfel spaţiul din fata era destul de mare şi convenabil pentru plăcerile lui nebune. Încă odată, maşina asta era facuta pentru el.

În minte îmi formasem deja un plan: să mă asez în poala lui pe o parte şi să îmi proptesc picioarele pe scaunul meu liber. Aşa ar fi văzut şi el în fata cât de cât. Dar el părea să aiba alta idee: mi-a prins coapsa dreapta a piciorului, tragandu-mă spre el. Noroc că ştiam să fac şpagatul altfel riscam să raman spintecata.

Mi-a tras piciorul drept în poala să, apoi prinzandu-mi şi mie soldurile m-a tras cu totul, incolacindu-mă în jurul taliei sale.

Capul meu atingea plafonul de sus şi nu pot să cred că mă asezase într-un asemenea fel. Picioarele îmi erau îndoite de la genunchi în jurul sau, gasindu-sî greu loc pe marginile scaunului.

Şi-a pus mâinile enorme pe fundul meu, cuprinzandu-l cu totul.

-Deci, să înţeleg că ramanem în mijlocul străzii? Am concluzinat, realizand că oricât de priceput era el la şofat, nu avea cum să conducă fara să vada nimic în fata. Nu l-aş fi lasat eu, ţineam la viaţa mea.

Motorul maşinii era încă pornit. Cu un zâmbet diabolic de pervers a apasat acceleraţia ambaland maşina care a scos un răget că de ghepard furios.

-Lasa-te mai în jos! Mă instrui tragandu-mă pe picioarele sale, până când spatele meu aproape a atins volanul.

-Apleaca-ţi capul spre gatul meu. Conţină să îmi dea ordine, asezandu-mă dupa bunul sau plac. M-am pozitionat aşa cum a vrut el, dar mie nu îmi prea placea poziţia.

-Mi se pare mie sau tu mă folosesti drept jucărie erotica? M-am îmbufnat deodata, realizand că îi îndeplineam brusc prea multe pofte. Nu castîgase el jocul încă.

-Vrei să treci tu în locul meu? Ti-l ofer cu plăcere. Tu conduci, straduindu-te să nu faci accindentpentru că aproape nu vezi nimic în fata, iar eu mă asez în braţele tale şi fac ce vreau cu tine.

M-a bufnit rasul. Pe el chiar părea să ii încânte ideea. Imaginea cu mine conducând şi el aşezat în poala mea mă făcea să izbucnesc în ras, desi probabil pe mine m-ar fi strivit şi el ar fi trecut cu capul prin plafon la cât de gigantic era. Desi eu eram aşezata în poala să, capul meu era doar cu puţin mai sus fata de al lui.

-Tot ce vreau? Am repetat cu un zâmbet şiret.

El îmi zâmbi pervers.

-Tot ce vrei. Declara ridicând uşor mâinile şi demonstrandu-mi că e tot al meu. Mă incanta ideea periculos de mult.

-De fapt, hai să jucam un mic joc. Îşi îngusta ochii concepand planul care ii trecuse prin cap.

Am oftat exasperata, alt joc?

-Stii că şoferul trebuie să fie una cu maşina lu,i nu? L-am privit cu o spranceana ridicata neintelegand unde bate. - Ea o să îmi exprime mie sentimentele acum, să vezi mai bine ce mă faci să simt. Termina cu un zâmbet obraznic, ambaland din nou maşina care aproape vibra cu noi sub puterea motorului.

M-am prins de jocul lui şi chiar dacă mă speria puţin, nu pot spune că nu mă incanta ideea. Plus că aveam o încredere aproape tampita în el când eram în maşina şi chiar dacă era un maniac şi un om normal nu ar fi putut să conducă într-o asemena situatie, ştiam că el poate şi nu îmi era frica deloc. Sarisem peste un tren în mişcare, asta ar fi trebui să fie floare la ureche pentru el.

-OK, demonule, să ne jucam! Am marait, aplecandu-mă din nou în jos spre gatul sau.

Imediat ce respiraţia mea i-a atins pielea gatului, motorul a marait sub mine. Am zâmbit puţin amuzata,dar voiam să vad de ce e în stare sau mai bine zis de ce sunt eu în stare.

Mi-am lipit buzele de gatul sau, plasand un sărut tandru şi fin pe pielea să fierbinte. El mi-a prins fundul, apropiindu-mă mai mult de el. Îmi simţeam mâinile nefolositoare, aşa că le-am înfipt în parul sau carlîntat, pe care deja ¡1 adoram, strangandu-i buclele în pumni sî tragandu-l mai aproape de mine. Maşina a huruit şi mai tare că un animal în cuşca, l-am prins pielea intre buzele mele, sugand-o uşor, apoi limba mea a început să ii se plimbe lasciv pe gat trasand o linie umeda pe linia pulsului sau ajungand sub maxilar. Deja nu mai ambala maşina. Piciorul sau rămăsese blocat pe acceleraţie, motorul urlând la propriu. Am văzut fumul care ieşea de sub ea şi m-am speriat crezând că a luat foc. Dar el făcea asta.

Mi-a prins fundul, tragandu-mă în sus, fiind nevoita să îmi îndoi capul pentru că plafonul nu imî mai oferea spaţiu deloc. Ajunsa mai aproape de abdomenul sau i-am simţit intaritura dintre picioare, l-am privit fata şi era excitat la maximum, mancandu-mă din priviri. Se controla să nu îmi rupa şi restul hainelor, sunt sigura de asta.

Voiam să ii rog să îşi ia piciorul de pe acceleraţie. Maşina se zguduia puternic cu noi că o bestie în lant. Fumul devenea din ce în ce mai dens în jurul ei şi îmi era teama că motorul o să ia foc din cauza presiunii.

Dar am început să rad privîndu-i fata nebuna. Imî trecea prin cap să îi mangaî abdomenul, dar ţineam la maşina asta şi nu voiam să explodez odată cu ea.

M-a tras animalic în jos, lipindu-se disperat de buzele mele că un muritor dupa aer. În secunda urmatoare şi-a strâns puternic braţele în jurul meu şi am simţit cum mă lipesc la propriu de el când maşina a derapat, plecând de pe loc că un glonţ. Am făcut ochii mari strivita de buzele lui. Ii simţeam ambele mâini în jurul meu, făcând treaba centurii de siguranţa, dar atunci volanul cine ii ţinea?

-Harry! Am expirat speriata, simţind viteza nebuna a maşinii, care parcă se răzbună pentru ce ii făcusem mai devreme.

-Ai încredere în mine! Şopti serios, privindu-mă adanc în ochi. Am inghitit în sec. Cred că o luasem ranza pentru că de fapt, chiar aveam încredere în el. În situatia asta nebuna şi periculoasa, când riscam să zbor proiectata prin parbriz, mie nu îmi era teama. Oricum braţele sale erau mai puternice şi protective în jurul meu decât orice centura de siguranţa.

Am aprobat din cap, privindu-l cu o expresie care ii demonstra că am încredere în el. A zâmbit, o mână zburandu-i rapid pe schimbătorul de viteze, invartindu-l fulgerător şi revenind pe spatele meu. Deocamdata drumul era drept, iar fundul meu proptit în volan ii menţinea fix. Dar ce o să faca când vor veni curbele?

Am decis să las totul în seama lui, pentru că poate era nebun, dar nu ar fi riscat să moara într-un fel atât de prostesc dacă nu era sigur că e stapan pe situatie.

Drumul părea să devină mai complicat. Am hotarat să ii ajut, aşa că mi-am lipit abdomenul de al sau, proptindu-mi coatele de pieptul sau şi cuprinzandu-i capul în palme la ceafa. Mi-am aplecat capul într-o parte, sarutandu-i maxilarul şi coborând spre gat, astfel oferindu-i şi lui vizibilitate în fata.

A gemut lent sub buzele mele, mărind viteza maşinii şi mai tare şi plimbandu-şi mână libera pe spatele meu, strecurand-o pe sub cureau sutienului.

Eu mă simţeam foarte bine în blugi. întotdeauna am fost puţin pudica şi simţeam că pot să ii satisfac chiar mai bine dacă eram imbracata, dar el se pare că nu gandea la fel. Materialul strâmt ii era deja cel mai mare duşman, oprindu-l să îşi exprime extazul.

A tras tare de cureua din spate a sutineului meu şi invartindu-şi mână pe inchizatoarea ei a reuşit să o desfaca imediat. L-am văzut zâmbit pervers sub întunericul din jurul nostru, pătruns cu greu de luminile venite de pe bord, care ii făceau chipul să sclipeasca într-un verde-neon superb.

Încă aveam sutineul pe mine, bretele erau în continuare la locul lor. A marait suparat prinzând partea din fata cu dinţii şi începând să traga de el că un câine rău. Am ras amuzata privindu-l cum nu reuşeşte să imî traga sutienul de pe mine. Îşi agita capul muşcând cu putere din buretele cupei, dar nu ii ieşea, iar eu nu aveam de gând să ii ajut cu nimic.

Aproape că uitase de drum în concentrarea lui de a mă dezbrăcă şi am tipat când şi-a ridicat capul brusc, întorcând maşina într-o curba nebuna cu frânele scârţâind sub puterea acţiunii bruşte.

A expirat uşurat şi deodata şi-a întors atenţia spre bucata de material care ii enerva. A început să înjure pe sub barba sî a luat mână de pe volan, prinzandu-mî bretele de pe umeri sî tragandu-le în jos, aruncand apoi suparat sutienul undeva prin maşina.

Am scos un icnet când sani mî-au ramas goi chiar în fata lui. În schimb el a zâmbit mândru, pastrand bineînţeles expresia perversa.

-Ochii la drum! L-am certat suparata, încercând să imî acopar sânii cu braţele.

-Nici nu mă gândesc. Declara serios, atenţia fiindu-i în totalitate la pieptul meu gol, pe care ii admira că un copil mic o praijitura cu ciocolata.

Şi-a aplecat capul în jos, afundandu-l intre sani mei şi sugând uşor pielea dintre ei.

-Parca eu eram cea care face ce vrea cu tine şi tu esti atent la drum! M-am plâns suparata şi din ce în ce mai speriata, întorcându-mi deseori capul în fata. Am realizat brusc că nu

recunoşteam drumul pe care ne aflam. Mă aşteptam să intram în agitatia oraşului dar era din ce în ce mai linişte în jurul nostru, autostrada devenea mai larga şi dreapta iar casele dispareau cu totul din peisaj.

Buzele sale au devenit obraznice peste sânii mei, plimbandu-mi-se acum pe cel drept până au ajuns la sfârcul acestuia şi au început să ii suga senzual. Am suspinat apoi am gemut de plăcere lasandu-mi capul pe spate şi infigandu-mi mai tare mâinile în parul lui.

Şi el a scos un geamat de plăcere, plimbandu-şi uşor limba peste sânul meu, trasand cercuri umede în jurul sfârcului întărit. Şi-a înfipt degetele în spatele meu, fara să mă înţepe cu unghiile şi a coborât uşor cu ele în jos, lasandu-mî linii de plăcere pe spate.

-Iubito, unde e bebeluşul nostru?

Am bufnit în ras la întrebarea lui, brusc, aducandu-mî aminte de papusa aia enervanta. Oare ce a crezut tata când a gasît-o urlând în camera mea? Nu vreau să mă gândesc la pedeapsa ce o să urmeze dupa noaptea asta.

-E cu tataie, l-am răspuns şi el a început să rada.

Am tresărit speriata în braţele lui când un tunet puternic a pătruns liniştea maşinii, acompaniata doar de mârâitul lin al motorului.

Am privit speriata pe fereasta şi am observat picaturile mici care se lipeau deja de geamul acesteia. Afara părea destul de frig şi chiar dacă nu reuşeam să disting bine din cauza întunericului, cerul părea extrem de înnourat. Simţisem furtuna asta încă de aseara.

O alta lumina puternica a făcut cerul să straluceasca deasupra noastra oferind o atmosfera sinistra şi în acelaşi timp superba în maşina. Harry mi-a părăsit sânul, urcând spre gatul meu, unde a început să plasese săruturi umede pe pielea mea transpirata.

În interiorul maşini era cald, dar afara nu părea aşa. Mi-am lipit capul de al sau, avand buzele în dreptul urechii sale în timp ce el îmi desfata placerea pe gat, sugandu-mi pasional pielea, parcă antrenat de atmosfera de afara.

Mi-am lipit sânii de pieptul sau, simţind că vibrez când alt tunet a taiat liniştea dintre noi. Adoram ploaia şi tunetele, iar acum paream cu adevarat în alta lume alaturi de Harry cu ajutorul lor.

Mi-am întors uşor capul în fata. Ploaia începuse să loveasca violent parbrizul maşinii, picaturi mari prelingandu-se pe geamul gros al acestuia. Farurile taiau greu ceata provocata de ploaia deasa. Mana lui Harry s-a mişcat în jurul meu, pornind stergatoarele. Am relizat că desi fata ii era îngropata în gatul meu, ochii priveau atenti în fata, peste umărul meu. Numai el ar fi putut să fie atât de concentrat în doua locuri în acelaşi timp.

Simţeam că urcam în sus, ipoteza mi-a fost aprobata când am privit pe geam şi am observat că ne aflam pe un fel de deal, în jos observandu-se vag luminile oraşului.

Dupa puţin timp Harry s-a departat de pe gatul meu, atintindu-şi complet privirea în fata, şi cu mâinile pe volan, în cele din urma am simţit maşina oprindu-se. Îmi era destul de greu să îmi dau seama unde suntem. Nu vedeam nimic clar în jurul nostru, dar voiam cu orice pret să ies afara în ploaie, alaturi de el.

Harry părea să gandeasca la fel că mine. Ne-am privit zâmbind câteva clipe apoi el a luat sutienul, de unde nu stiu şi mi l-a bagat pe braţe, ridicandu-mi-l pe umeri şi incheindu-l priceput la spate, nu înainte să plaseze alt sărut tandru între sani mei.

Nu puteam să cobor în felul asta din maşina, aşa că am preferat să mă reaşez pe scaunul meu mai intai şi să ies în mod normal.

Imediat ce l-am eliberat, el a deschis portiera şi a ieşit din maşina. L-am privit fascinata câteva secunde, cum picaturile de ploaie i se preling pe piele. Şi-a dat capul pe spate, ridicandu-şi mâinile la baza umerilor şi lasandu-se acaparat de minunea umeda a naturii. Un fulger puternic

a brazdat cerul, luminandu-i trupul complet şi făcându-l să arate că un înger. Am ramas paralizata privindu-l. Nu îmi puteam lua ochii de la el.

A traversat zâmbind prin fata maşinii, venind spre mine. Mi-a deschis portiera, intrând dupa mine şi prinzandu-mi soldurile pentru a mă trage afara. Picaturile de ploaie deja i se prelingeau pe onduleurileintunecate, lipindu-i-le de frunte şi de gat. Arata incredibil. Mi-am muscat buza fascinata.

I-am simţit abdomenul ud şi rece lipit de al meu când m-a tras din maşina şi am inspirat aerul printre dinţi când pielea mea încinsă a făcut contact cu picaturile reci de ploaie. Cu siguranţa ne aştepta o raceala zdravana dupa noaptea asta, dar merita. M-am lasat cuprinsa de braţele lui, picioarele mele goale atingand pamantul ce părea acoperit cu iarba umeda şi rece. Mi-am dat şi eu capul pe spate, imitând reacţia lui de mai devreme şi simţind minunatia naturii invaluindu-mi trupul.

Mi-am întors privirea spre el, în jurul nostru era întuneric taiat doar de farurile încă aprinse ale maşinii şi de fulgere care luminau constant cerul. Era o atmosfera de vis.Ireala.

Îmi zambea în cel mai minunat fel, făcându-mă şi pe mine să ii copiez gestul fara să îmi dau seama.

Şi-a lipit tandru buzele de ale mele, simţeam picaturile de ploaie intrandu-mi în gura de pe buzele sale ude. Parul meu era deja îmbibat de apa, lipîndu-mi-se de spate. Blugii capatau şi ei rapid umezeala şi se strangeau pe mine.

Sunt sigura că era frig afara, dar eu nu simţeam asta. Ardeam în braţele lui, intrebandu-mă constant dacă visez sau este adevarat ce mi se intampla.

Nu aş fi crezut niciodata că voi ajunge să trăiesc aşa ceva în braţele lui mai ales că nu mai de mult de azi- dimieata eram hotărâtă să nu mai apropi niciodata de el.

Ne-am departat din sărut zâmbind, iar el m-a tras de mână prin fata maşinii, îndreptându-ne spre ceva care părea marginea unei prăpăstii. Am inghetat când am văzut inaltimea la care ne aflam, drumul în jos părea atât de abrupt. Am observat luminile oraşului strălucind că nişte stelute micuţe la baza dealului pe care ne aflam. Space Needle era superba, stralucea că o nava extraterestra şi oferea lumii mele ireale un amanunt în

-Asta e locul meu preferat! Şopti Harry în urechea mea, lipindu-şi abdomenul de spatele meu şi cuprinzandu-mi talia cu braţele. Mi-am ridicat şi eu mâinile, asezand una peste braţele sale şi pe cealalta peste obrazul sau, capul fiindu-i sprijinit în bărbie de umărul meu. Mi-am întors capul spre el, sarutandu-l uşor pe celalalt obraz. El s-a întors spre mine zambîndu-mi tandru sî l-am simţit complet deschis în fata mea. Nu mai rămăsese nimic în el din demonul dur şi serios pe care ii afişa în permanenta.

Harry era cu adevarat un baiat superb, nu doar la exterior ci şi în interior. Cu greu îşi afişa adevaratul paradis pe care ii poseda înăuntrul sau, dar atunci când o făcea nu puteai să nu ramai fascinata de el.

Nu mai pot nega că mă indragosteam nebuneşte de el şi simţeam că dacă el m-ar dezamagi acum aşa cum au făcut toti cei pe care ii iubeam, aş fi murit. Cu el totul se schimba, devenea uşor oxigenul meu şi lucrurile nu mai pareau atât de complicate atunci când el era lângă mine. Chiar dacă tratasem sentimentele astea cu orgoliu până acum, cred că era timpul să le afişez, desi îmi era puţin teama. Încă erau atât de multe afirmaţii privind comportamentul lui şi în continuare îmi era teama că voi fi aruncata în curând la gunoi cum fusese Amber. Nu aş fi suportat aşa ceva. Nu din nou. Niciodata nu aveam încredere în oameni, mă ţineam departe de ei, fara sentimente şi legaturi deci fara durere şi despărţiri. Dar nu mai puteam controla asta cu Harry şi, ii cunoşteam doar de câteva zile. Apariţia lui în viaţa putea fi o minune sau un blestem, ramane de văzut.

Parca încercând să imî blocheze amalgamul de gânduri din cap, şi-a lipit buzele de ale mele, strangandu-mă mai tare la pieptul sau sub urgia din jurul nostru care devenea din ce în ce mai puternica.

Mi-am mişcat picioarele pe iarba umeda, simţind un tremurat scurt în tot corpul. Totuşi, nu mi-am putut abţine zâmbetul de fericire. Adoram ploaia şi trecuse mult timp de când nu mă mai bucurasem aşa de ea. Eram uda leoarca. Apa mi se scurgea şiroaie pe corp şi fata aproape blocandu-mi priviea. Buzele îmi erau umede şi deseori apa îmi intra în gura atunci când o deschideam.

Harry era chiar în spatele meu privindu-mă fascinat. El era de-a drepul superb, picaturile de apa se scurgeau că un rău al paradisului pe abdomenul sau perfect, coborând de pe gat, unde şuviţele de par erau lipite într-un mod fermercator. Corpul ii era luminat de farurile maşinii, făcându-l aproape să para o fantasma ireala. Blugii ii erau lipiţi de piele, oferind din nou acea alura stramta şi făcându-l pe el să arate că un adevarat Adonis.

Am fugit fericita în braţele lui, aruncandu-mă că un copil mic la pieptul sau. Mi-a cuprins spatele razand şi m-a ridicat în sus începând să mă invarteasca prin ploaie.

Eu mi-am ridicat braţele la baza umerilor, scoţând un tipat plin de fericire care a pătruns întunericul pustietatîi în care ne aflam. Picaturile mi-au intrat în ochi şi mi-am coborât fata spre a să, lipindu-mi pofticioasa buzele de ale lui şi sarutandu-l apasat.

Am coborât din braţele lui, începând să alerg de nebuna prin ploaie, simţind o fericire neobişnuita dar plăcută. Nici când mă drogăm şi cadeam în prada euforei lor nu eram atât de fericita.

El a început să rada amuzat de reacţia mea de copil mic şi a fugit dupa mine, alergandu-mă în jurul maşini. Am încercat să scap de el, tipand cu picioarele pleoscaind prin iarba uda de pe jos, care se transforma uşor într-o mocirla. Am tipat când m-a prins din urma, picioarele sale mari înconjurând imediat spaţiul dintre noi. M-a tras spre el cu o viteza ametitoare, lipindu-mă de abdomenul sau că apoi să îmi prindă din nou coapsele şi să mă ridice pe capota maşinii. Acum era şi ea uda şi mult mai alunecoasa.

Mi-am încolăcit din nou picioarele în jurul taliei sale, infingandu-mi degetele în parul sau ud. L-am tras mai tare când el s-a aplecat peste mine, lasandu-mă pe spate pe capota uda. Şi-a lipit buzele de gatul meu, sugând picaturile de apa care se prelingeau pe pielea mea.

Furtuna devenea mai puternica. Am tremurat uşor în braţele sale când alt tunet a taiat cerul.

Mi-am plimbat mâinile pe spatele sau simţind placerea de ai mangaia pielea fina şi uda. El îşi plimba mână dreapta pe materialul blugilor mei, tragand de materialul dur, încercând să ii rupa pe mine.

începeam inconştienta să tremur, l-am tras mai aproape de mine şi m-am lipit de pieptul sau pentru a mă încălzi. El mi-a simţit discomfortul şi proabil clantanitul dinţilor, deoarece imediat m-a ridicat de pe capota rece şi uda, şi a mers cu mine în braţe spre usa pasagerului.

A deschis-o încă tinandu-mă în braţe şi m-a bagat inauntu că pe un copil mic. Eu mi-am scos rapid picioarele afara, lasandu-le câteva secunde în ploaie pentru a curatea noroiul care se adunase pe ele. Le-am spalat uşor cu mâinile apoi am intrat din nou în maşina. Imediat el a închis portiera în urma mea, traversand rapid spaţiul din fata maşini. L-am privit cu dinţi clănţănind cât încă imaginandu-mi acel zeu coborât pe fulger pentru mine.

Şi-a trecut mâinile mari prin parul ud, tragandu-şi-l pe spate şi lasand fruntea descoperita.A deschis portiera şi a intrat rapid în maşina, executând şi el ritualul meu de spalare pe picioare.

A tras usa dupa el şi s-a aşezat în scaunul de piele, cu abdmoneul leoarca şi tremurând uşor din cauza schimbării bruşte de temperatura.

Eu încă îmi simţeam apa curgandu-mi şiroaie pe spate şi m-am cait că nu îmi storsesem parul de apa. Acum se revărsă că o adevărata cascada rece pe pielea mea. În maşina nu era atât de cald cum îmi aminteam sau eram eu prea inghetata.

El a pornit din nou motorul care a marait lent şi a mentinut un sunet constant şi plăcut. A umblat la aparaturile de pe bord, luminile verzi au pătruns din nou intre noi şi imediat am simţit un val fierbinte semn că dăduse drumul la căldură.

A lasat motorul pornit şi şi-a trecut din nou mâinile prin par, tremurând iarasi scurt. Nu avea rost să ii întreb dacă are ceva care ne-ar putea usca pielea, nu cred că umbla cu şervetele în maşina.

-Vino la mine! Îmi indica prinzandu-mă de mână şi tragandu-mi deja trupul în poziţia pe care o avusesem mai devreme.

Eu m-am încolăcit dornica în jurul lui, de data asta fiindu-mî mai uşor, ştiind clar cum trebuie să mă asez.

Mi-am încolăcit braţele în jurul gatului sau, coatele mele atingand spatarul scaunului. Aveam fruntea puţin mai sus decât a lui aşa că m-am aplecat pentru a mi-o lipi de a să. Respiram rapid, cu buzele tremurandu-mi. Îmi simţeam pantalonii gheata pe mine.

-Poate ar trebui să ii scoţi! Îmi sugera, privid şi el tot spre materialul rece.

Am dezaprobat din cap cu un zâmbet scurt, mijindu-mi ochii la el. Cauta mereu o cale să mă dezbrace,plus că nici el nu era mai uscat.

A zâmbit amuzat, clatinand uşor din cap. Probabil încerca să mă faca să renunţ la puditatea mea. La el clar nu exista aşa ceva.

Şi-a încolăcit braţele în jurul meu, mangaîndu-mi tandru spatele încercând să mă incalzeasca. Masivitatea lor era mână cereasca. Respiraţia lui calda mi se lipea de gat şi chiar dacă eram uda leoarca am putut simţi fiorii calzi intrandu-mi uşor în piele din căldură care se asternea uşor în maşina.

Mârâitul constant al motorului abia se auzea în urgia furtunii de afara. Simţeam doar vibraţiile produse de sistemul puternic.

Şi-a bagat degetele lungi în parul meu, trecandu-le uşor printre firele ude, apoi mi-a plasat un sărut dulce pe gat care mi-a electrizat instantaneu tot corpul.

S-a întins uşor cu mine, deschizând torbedoul maşinii şi scoţând o cutie dreptunghiulara care îmi semana cu un pachet de tigari.

Ipoteza mi-a fost confirmata când degetele sale au scos ceva lunguet şi subţire din pachet, care părea verde în lumina bordului.

Micuţa flacara produsa de bricheta lui a creat o lumina puternica intre noi şi l-am privit fascinata cum îşi aprinde ţigara, indesand-o uşor intre buzele sale încă umede şi tragand puternic din ea.Fumul a ieşit imediat dens din gura de care eram deja dependenta.

Mirosul de tutun m-a lovit imediat, invaluindu-mi simţurile. Trecuse ceva timp de când nu mai fumasem, dar era ceva diferit la mirosul asta. Nu era tutun pur şi am zâmbit automat când am realizat că mai conţinea şi altceva.

A zâmbit şi el observandu-mi descoperirea şi imediat a întins ţigara spre buzele mele. Am bagat-o uşor în gura, tragand fumul puternic care m-a izbit în gat, usturandu-mă pe caile respiratorii. Dar era extrem de plăcut. Am degustat puţin amestecul afrodisiac apoi mi-a dat capul pe spate, eliberând uşor fumul printre buze, spre plafonul maşinii.

El m-a privea admirativ cu un mic zâmbet în coltul gurii care mă făcea automat să îmi doresc să ii sărut.

A tras din nou puternic din ţigara, scrumul din celalalt capat aprinzandu-se şi arzand rapid sub plamanii care trageau infometati.

S-a apropait de mine, tinand gura închisa. Mi-a prins barbia, tragand uşor de ea şi obligandu-mă să îmi despart buzele. Imediat fumul toxic i-a părăsit gura, patrunzand într-a mea şi creând un nor de ceata deansa în jurul nostru. L-am primit euforica, apropiindu-mă de buzele sale, şi imediat el şi le-a lipit de ale mele, într-un sărut afrodisiac.

I-am luat pachetul din mână, aducandu-mi aminte de ceva ce obisnuiam să fac înainte.

Am scos patru ţigari din pachet, fancandu-le pe toate chita şi introducandu-mi-le în gura. El m-a privit nedumerit cum aprind teancul de tigari, dar imediat a început să zambeasca, recunoscând probabil trucul.

Cantîntatea fumului se dublase şi l-am simţit urcandu-mi-se până în creier, oferiandu-mi deja o stare euforica. Am scos ţigările din gura, tinandu-le greu intre degete şi înainte să eliberez fumul el mî-a prins gatul, tragandu-mă dur spre buzele sale sî forţându-mă să eliberez gazul otrăvitor chiar înăuntrul sau.

Fumul ne-a ieşit printre colturile buzelor în sărutul pasional.

Când ne-am despartit din sărut, am eliberat sî restul de fum, o mare cantitate intrase oricum în plamanii

El mi-a luat ţigările din mână, unindu-le cu cea din mână să. Am făcut ochii mari când le-a scos şi pe celelalte din pachet, formând o chita enorma pe care abia o putea tine în mână.

Şi le-a îndesat cu greu în gura capatand o figura comica, dar doar îşi lipise buzele de marginile teancului. Chiar şi aşa, gura aia mare îmi aducea fanteziile ianpoi.

A mărit flacara brichetei, aprinzandu-le pe toate că pe un ghemotoc de hârtie.

Scrumul aprins mi-a luminat fata, lasandu-mă fara aer când l-am văzut umplandu-şi plamanii cu fumul toxic.

Le-a scos din gura, avand obrajii rotunzi. Şi-a tuguiat buzele dandu-şi capul pe spate şi începând să scoata fumul că un nor deasupra noastra, îesindu-î dens din gura, parand că nu se mai termina.

În maşina atmosfera era deja ceţoasa şi euforia toxinei din tigari ne cuprindea pe amandoi. Eram curioasa într-un fel macabru să ii vad cum se comporta când e drogat.

Şi-a lipit din nou buzele de ale mele mai înfometat că înainte, ridîcandu-şi mână libera pe abdomenul şi prinzandu-mi sânul drept, începând să ii maseze tandru peste sutienul ud.

Am gemut uşor, miscandu-mi trupul în poala să. A gemut şi el odată cu mine, maraind uşor printre dinţi şi intinzandu-şi buzele spre gatul meu. Mi-a muscat pielea apoi a supt-o timid inaintand spre pasional.

O mână ii era ocupata cu teancul de tigari, aşa că am hotarat să ii ajut, luandu-le şi lasandu-i palmele libere.

Imediat s-a întins din nou spre panoul bordului, şi am tresărit iar când zgomotul furtunii şi al motorului a fost acoperite complet de muzica puternica aşternuta în maşina.

Am recunoscut melodia Skin, a Rihannei, vibrând în întregul automobil sî aruncandu-ne imediat în alta lume. Stîam că asculta melodii mai hard de obicei, dar special o alesese pe aceasta acum şi era uimitor ce stare putea să îţi dea un simplu cântec.

-Ai auzit? Şopti adulmecandu-mi peielea gatului. Vreau doar piele. Marai sadic, prinzandu-mi brusc cureaua de la sutien şi desfacand-o fulgerător. Am ramas din nou cu sânii goi în fata lui şi poate era din cauza drogurilor, dar nu îmi mai era atât de jena. Mă simţeam chiar bine că scapasem de sutinenul ud şi inconfortabil.

L-a aruncat pe scaunul din dreapta noastra, cuprinzandu-mi spatele cu braţele sale lungi şi lipindu-mi sani de pieptul sau. Chiar îmi placea senzaţia asta şi poate era încurajarea Rihanneî care ne bubuia prin boxe să ramanem în pielea goala, dar acum chiar voiam să fiu goala şi lipita de el.

Ţineam teancul de tigari în mână stanga, încercând să nu le apropi de nimic caruia ii puteam da foc. Aproape se stinseseră aşa că mi le-am bagat din nou în gura, inecandu-mă instantaneu când cantintatea enorma de fum a pătruns în mine. Îmi era şi aşa destul de greu să trag din toate mai ales cu Harry care mă privea parcă devorandu-mă din priviri.

l-am prins şi eu barbia, tragandu-l spre mine şi suflandu-i fumul toxic printre buze. El le-a deschis pe ale lui, permintand aerului otrăvitor să-i intre în plamani, apropiindu-se la doi centimetri de buzele mele.

M-a sarutat apasat, prinzandu-mi fundul în mâinile sale şi ridicandu-mă uşor în sus, cât mi-a permis plafonul maşinii, însă tot mi-am îndoit gatul puţin, permîtandu-i lui să îşi puna plăcerile în aplicare. Acum probabil regreta că nu alesese o maşina cu bancheta în spate, dar el părea să se descurce destul de bine şi aşa. Eu eram cea care îşi rupea gatul, mai ales că maşina era extrem de joasă. Norocul lui, sau al meu... că eram flexibila.

Mi-a prins mână, indicandu-mi să ii duc ţigările la gura. A tras pofticios din ele şi deja scrumul începea să cada pe jos, dar lui nu părea să-i pese că husele din piele neagra riscau să fie găurite.

S-a departat de teancul de tigari, îndreptându-şi buzele spre sânii mei, sarutandu-i pasional şi suflandu-mi fumul cald peste întregul piept. 0 senzaţie copleşitoare m-a cuprins şi am gemut puternic, prinzandu-i parul ud şi infingandu-mi unghiile în scalpul sau.

- Oh, Doamne! Fa asta din nou! L-am implorat în alt geamat cu gatul îndoit spre tavan. Chicotul lui s-a imprimat pe pielea mea rece şi mi-a tras mână cu ţigările spre gura lui. Am simţit din nou aerul fierbinte intrandu-mi în porii pieli şi am scrâşnit din dinţi, strângând parul lui Harry în pumn.

În maşina era deja un fum gros care îmi făcea ochii să lăcrimeze. Am bâjbâit dupa deschizătorul ferestrei, enervandu-mă din nou dispozitivul complicat al maşinii asteia. Dar se pare că începea şi ea să mă placapentru că l-am gasît repede, chiar sî în întuneric sî în poziţia care nu imî permitea prea multe.

Aerul rece s-a izbit imediat de noi sî el a început să mormăie bagandu-şi capul cu totul între sânii mei.

-Da, cred sî eu că e cald acolo! Am bodogănit scotandu-mî mână pe geam şi scuturând scrumul des, încercând să nu sting ţigările sub picaturile de ploaie. Vocea mea abia se auzea peste basii muzici dar el tot a chicotit la afirmaţia mea, gadilandu-mi pielea.

Am închis geamul rapid, tremurând scurt sî tragand din nou rapid din tigari, asigurandu-mă că nu se stinsese nici una, desi câteva picaturi le udasera.

începeam să mă obisnuiesc cu marea cantitate de fum şi chiar să îmi placa, desi îmi oferea o euforie periculoasa.

M-am lasat mai în jos în poala să, simtindu-mi deja picioarele amortite. El stătea foarte confortabil, defapt, părea în al noualea cer. Acum nu mai avea sofatul care să ii distraga.

A tras alt fum din teancul de tigari şi am auzit melodia schimbandu-se, Roc Me Out. OK, deci ii placea Rihanna sau mai bine zis melodiile ei perverse. Alt lucru pe care ii aveam în comun. Versurile acestui cântec ii starneau şi mai tare.

Mi-a strâns fundul în palmele sale mari, era incredibil cum reuşeam să ii cuprindă cu totul şi stiu că nu am cel mai mic fund din lume, spre disperarea mea desi sunt sigura că Harry are alta parare în legătură cu asta. M- a ridicat din nou uşor şi mi-a desfăcut fermoarul blugilor.

Am tremurat uşor când ¡-am simţit degetele reci, de data asta intrandu-mi în pantaloni şi ajungand rapid la feminitatea mea. Blugii reci şi uzi erau un discomfort pentru mine, chiar dacă restul pielii se uscase şi doar din par se mai scurgeau picaturi de apa.

Am tresărit gând degetul sau mijlociu m-a pătruns din nou, mult mai hotarat de data asta. Il înţelegeam într-un fel, aproape tremura sub mine şi masculinitatea lui era că un bolovan enorm

intre picioarele mele. Se abţinea enorm. Nu stiu de ce făcea asta. Putea să mă aiba dacă voia, nu cred că i-aş putea rezista acum, dar mă bucuram că el se abţine. Îmi acorda mai multa încredere în el. Sî aveam nevoie de asta.

A gemut în locul meu, începând să îşi mîste degetul în interiorul meu, afundandu-l în mine şi ridicandu-mi uşor bazinul în sus. Am scrâşnit puţin din dinţi. Era o plăcere de nedescris, dar senzaţia de disconfort era încă prezenta, mai ales că acum era mai dur decât prima data, miscandu-l mai rapid în interiorul meu. Mi-am înfipt unghiile în umerii sai, aproape tipand când şi-a introdus şi ce-l de-al doilea deget în interiorul meu.

Mi-am îndoit spatele, gemând puternic când el sî-a lipit buzele de sânul meu, făcând ceea ce ştia deja cu buzele sale.

Degetele sale nu erau atât de groase, dar erau revoltător de lungi, cunfundandu-se cu totul în mine şi aproape puteam face anatomia oaselor sale metacarpiene în interiorul meu. Şi dacă tot vorbim în termini stintifici, falangele baiatului asta erau unelte care te puteau arunca pe culmile extazului, innebunindu-te uşor şi sigur.

Melodia s-a schimbat din nou, şi era la fel - One Night Stand. Probabil un CD special cu melodii de genul asta pentru momente de... genul asta. Demon şmecher.

Totuşi starea pe care mi-o introduceau melodiile în mine era euforica, făcându-mă să simt placerea înzecit.

Mi-am înfipt degetele în parul sau, tragandu-l mai aproape de mine şi începând să mă mise uşor dupa degetele sale cufundate în mine. Acum nu mai avea lenjeria care să ¡1 incomodeze dar nici blugii nu ii ofereau prea multa libertate. Nici lui şi nici mie.

Am înnebunit când am auzit basii melodîeie Sex 101. Era melodia mea preferata şi chiar cadeam prada ispitei pe notele acestui cântec.

L-am simţit cum îşi invartea şi ce-l de-al treilea deget pe clitorisul meu, dar nu a făcut nimic simtindu-mă pe mine ezitanta şi puţin speriata de idee. Era şi aşa destula presiune acolo, însă voiam mai mult. Stiu că voiam dar eram lasa.

A zâmbit dulce privindu-mi expresia. S-a apropiat de mine lipindu-şi buzele de ale mele şi sarutandu-mă pasional. Degetele sale se mişcau încontinuu în interiorul meu, mai lent, dar intrând şi mai adanc. Mi-am îndoit din nou spatele sî am gemut puternic, simţind din nou acea umezeala elîberandu-se din interiorul meu. Îmi porvocase deja al doilea orgasm. Să stau în jurul lui devenea deja periculos pentru sanatatea mea şi, prin asta, mă refer la cea mintala.

Am realizat că el ii avusese pe al sau demult, dar blugii deja uzi m-au împiedicat să imî dau seama.

El sî-a scos mână din pantalonii mei sî am simţit din nou secreţia cleioasa şi calda dar extrem de plăcută.

Am încercat să imî relaxez pelvizul amortît şi încins sî m-am mişcat în spate pe picioarele sale. L-am privit safurandu-şi din nou afrodisiac propriile degete şi brusc am devenit şi eu interesata de partea lui intima, care era tinuta prizoniera că un animal în lanţuri de către pantalonii sai.

Am început să imî plimb degetul peste materialul umed, simtindu-l dur sub intaritura excitata. El a gafait brusc, privindu-mă speriat, nerealizand până acum ce vreau să fac.

A făcut ochii mari, privindu-mă uimit.

Eu am continuat să îmi plimb degetul pe suprafaţa blugilor, folosindu-mi apoi toată mână şi masand zona tandru şi puţin temător.

M-am speriat când l-am auzit gemând puternic, indoindu-şi capul pe spate.

Cealalta mână a mea era ocupata cu ţigările demult stinse, aşa că le-am aruncat pe undeva pe sub scaun şi mi-am pus mână pe bazinul sau, plasandu-mi uşor degetele inghetate pe pielea să. A gemut din nou înghiţind în sec.

I-am prins barbatia în mână, prinzând curaj şi antrenata de placerea lui enorma. L-am strâns uşor, fiindu-mi totuşi destul de greu peste materialul blugilor. Îmi puteam da seama că dimensiunea bărbăţiei sale era enorma. Auzisem undeva că marimea penisului barbatilor este echivalent egala cu talpa lor. Numai aducandu- mi aminte imaginea picioarelor enorme ale lui Harry, intram în sperieti. Mana mea s-a oprit absent la acest gând, am devenit brusc ganditoare într-un mod pervers.

-Nu te opri! Gafai Harry, miscandu-şi mâinile pe fundul meu. L-am privit cum îşi muşca buzele, aflandu-se pe culmile exatzului şi privindu-mă cu o dorinţa demonica.

Melodia lui Jay Sean m-a motivat să continui. Voiam să ii fac şi eu pe el să simtă macar jumatate din ce am simţit eu.

Mi-am întors palma, introducandu-mi degetele intre picioarele sale şi strangandu-l mai tare, începând apoi să masez zona în mână mea mica. A gemut din nou, muscandu-şi cu putere buza de jos şi indoindu-şi din nou capul pe spate, ridicandu-mă în sus şi strangandu-mi fundul cu forţa.

Am prins puţin curaj, aşa că ¡-am prins fermorul blugilor, tregand uşor de el cu mâinile totuşi tremurande. Mi-am muscat buza de jos, pentru că nu vedeam mare lucru, dar am tresărit când mână lui s-a aşezat peste a mea, oprind-o.

-Nu atât de departe! Chicoti cu un zâmbet dulce, ridicandu-mi mână de pe pantaloni sai şi ducand-o la buzele sale, plasand un sărut apasat pe pielea mea.

-Ce te opreşte? L-am întrebat simtîndu-mi parcă o urma de iritare în voce.

Chicoti din nou amuzat. Eram drogaţi în mod egal, dar el se putea abţine mult mai bine decât mine.

-Pentru că vreau să savurez încet, fiecare moment. Soptî suav pe pielea gatului meu, magaindu-mi firele ude de par cu degetele sale lungi. Am inghitit în sec, uimita de răspunsul lui.

-Jocul a trecut la următorul nivel, Katherine, şi acum noi doi suntem de aceeaşi parte acum iar tu trebuie să ai încredere în mine, pentru că nu mai suntem singurii care ii jucam, l-am ascultat puţin speriata cuvintele pline de seriozitate, simtindu-l că vorbeşte cu doua înţelesuri. Fara să vreau mi-am adus aminte de vorbele lui V, de faptul că Harry e un tip periculos şi probabil pericolul din jurul sau nu era redat doar de furia să. **16. Imposibil**

Maşina se deplasa uşor pe strada pustie, motorul creea un sunet domol, moderat şi plăcut sub mine.

Mă cufundasem cu totul în braţele lui Harry, de data asta într-o poziţie mai confortabila. Încă eram în poala să, dar spatele îmi era lipit de geamul portierei sale iar picioarele mi se odihneau pe scaunul din dreapta.

Nu îmi era cu adevarat somn, dar respiraţia lina şi ritmata a lui Harry mă arunca într-o stare de visare.

M-am aplecat, lasandu-mi capul să alunece pe abdomenul sau gol şi lipindu-mi urechea de inima care ii batea în piept într-un ritm calm.

Mâinile au început să mi se plimbe pe pieptul sau, pe cele doua randunele care le avea tatuate de o parte şi de alta a sternului.

- Ce reprezintă? Am întrebat absent, trasand aripa uneia dintre ele.

Harry şi-a îndreptat uşor privirea spre mine, observandu-mi atenţia. Avea ambele mâini pe volan. Unul dintre braţele sale era uşor aşezat în poala mea, iar celalalt ii ţinea înconjurat dupa spatele meu.

- E greu de explicat, declara incruntandu-se uşor.

L-am privit nedumerita analizand din nou cele doua pasarele negre şi identice care pareau să zboare una spre cealalta. Oare ce semnificaţie puteau ele să aiba pentru Harry?

- Fiecare tatuaj are o anumita semnificaţie pentru tine? Mi-am muscat buza încercând să nu ii supăr. Era clar că nu voia să vorbeasca despre asta şi eu cunoasteam mai bine că oricine disconfortul de a explica lucruri de care nu îţi făcea plăcere să îţi aminteşti. Şi exact asta vedeam acum pe chipul lui Harry când deschisesem subiectul acestor tatuaje.

- Da! Răspunse sec, incruntandu-se din nou cu privirea spre drum.

Mi-am muscat buza, sarutandu-i apoi uşor pieptul. Nu aveam de gând să ii stresez, dacă va vrea, îmi va spune. Dar aveam impresia că fiecare tatuaj al sau ii aducea o expresie de durere, reprezentând parcă o parte neplăcută a trecutului sau. M-am cutremurat privind zecile de picturi pe care le avea pe întregul corp, încă odată realîzand că nu stiu absolut nimic despre el.

A parcat maşina în fata garajului. Nu îmi permiteam să mă întorc acasă desculţa şi în sutien dupa tot ce făcusem, macar să am decenta să întru imbracata pe usa.

- Promit că îţi voi spune într-o zi, dar acum nu pot. Este o poveste mult prea lunga în spate. Vorbi aplecandu-se spre mine, dupa ce a oprit motorul.

Am dat afirmativ din cap, zâmbind cald. Mi-a copiat şi el reacţia, fericit că nu fac o scena de copil supărăcios. Apoi şi-a lipid dulce buzele peste ale mele, ajutandu-mă să mă ridic din poala să şi să mă asez înapoi în scaunul meu, în care nu stateam prea des în ultimul timp.

Am deschis portiera, ieşind din maşina şi simţind o uşoară ameţeala cum mă cuprinde. Nu mai ploua dar era extrem de frig. Nu stiu cât stătusem cu Harry în maşina, pierdusem noţiunea timpului amandoi pe acel
scaun, explorandu-ne trupurile, mai mult el pe al meuĂCl2l¦ dar cert este că părea deja ora dimineţii, în jur asezandu-se deja o lumina vaga care ar fi trebuit să fie mult mai puternica datorita răsăritului, dar din cauza norilor groşi care erau încă prezenţi pe cer, soarele era total absent.
M-am infiortat la gândul că trebuia să merg din nou la şcoala, amintindu-mi totuşi că astăzi este vineri şi un weekend lung şi bine meritat se întrevedea la orizont.
Harry a venit imediat la mine, prinzandu-mi coapsele cu un brat, celalalt incolacindu-se în jurul spatelui meu şi ridicandu-mă în sus că pe o mireasa.

- Ce faci? Am icnit speriata şi puţin ametita de mişcarea brusca.

- E ud pe jos! Afirma de parcă să mă duca în braţe era deja ceva destul de normal. Mi-am dat ochii peste cap, prinzandu-mă de gatul sau pentru a mă susţine mai bine.

Am privit spre pământ şi am observat baltoacele mari care se formasera prin asfaltul găurit. Probabil picioarele mele erau prea reci să mai simtă contactul cu cimentul inghetat când am coborât din maşina.
Deja îmi simţeam nasul înfundat şi începeam inconştienta să respir pe gura. 0 raceala era tot ce îmi mai lipsea.
Mă întreb de ce nu îşi parcase maşina direct în garaj cum făcea de obicei. Dar probabil planuia să mă duca acasă imediat dupa ce îmi luam hainele. Conştientiza şi el că intrasem în belele prea mari pentru o noapte.
M-am fatait în braţele sale când am intrat în garaj, dar nu m-a pus jos până nu am ajuns în camera să. I-am observat în treacat pe restul prietenilor noştri încă întinşi pe jos în sufragerie. Jay sforaia că o locomotiva, cu fata în sus şi cu V pe care o sugruma în braţele sale. Habar nu aveau ce făcusem noi în tot acest timp şi asta era perfect.
Harry a închis usa în urma să, lasandu-mă uşor jos. Nu am apucat să fac doi pasi caci un strănut incontrolabil mi-a ieşit puternic, umplând camera goala cu un zgomot ascuţit şi făcându-mă să îmi duc mână instantaneu la gura.

- La dracu0™! Am înjurat în barba, freacandu-mî nasul şi încercând să ii desfund. Vocea mea începea deja să se schimbe.

Harry zâmbi dulce, venind spre mine sî mangaindu-mî parul uscat dar groaznic de rece.

- Dacă te mai şi îmbolnăveşti din vina mea, tatăl tau o să mă omoare.

Am început să rad la afirmaţia să, simţind alt strănut care ameninţa să ¡aşa vulcanic.

Şi-a pus mâinile pe materialul blugilor mei, aproape nu îmi mai simţeam pielea din cauza frigului care patrundea în mine prin materialul încă ud.

- Haide să faci un dus fierbinte. Îţi caut eu nişte haine de schimb la V.

Părea un ordin din cauza seriozitatii lui permanente dar asta era stilul sau de a vorbi şi trebuia să mă obisnuiesc cu el. Să nu mai spun că mă excita al naiba de tare tonul ala gros şi uşor răguşit.

M-a tras de mână dupa el, ieşind din nou pe hol şi indicandu-mi o usa care se afla în fund, aceea fiind baia.

M-am împleticit pe holul strâmt, o durere de cap se invartea în jurul tâmplelor mele şi părea că avea să mă loveasca zdravan în orice secunda. Drogurile şi raceala nu fac casa prea buna.

Am intrat în incaperea micuţa. Gresia şi faianţa erau albe, umplând baia cu o lumina primitoare. Nu era prea îngrijită, dar mă îndoiesc că o fata poate face fata singura împotriva a trei baieti nebuni. Plus că nici V nu pare tocmai genul care să stea cu matura şi mopul în mână.

Am lasat balta criticile privind curatenia, amintindu-mi că nici eu nu sunt mai breaza la capitolul asta.

Mi-am scos blugi ranceziti de pe mine, pielea mi se zbârcise din cauza umezeli. În treacat am observat o pata neagra pe fundul meu. Era probabil tatuajul lui Harry, ce mai rămăsese din el.

Am zâmbit uşor amuzata încercând să imî şterg mazagaleala de pe fesa. Fundul meu imî aparţinea din nou.

Am scapat sî de sutien, apoi am intrat sub dus, încercând apa cât de fierbinte mi-a permis pielea, în jurul meu instalandu-se un abur dens care parcă îmi înfunda nasul şi mai tare.

Nu stîam exact ce gel de dus să folosesc, l-aş fi vrut pe al lui Harry, dar cu alti doi baieti în casa nu puteam sti sigur care este al sau, desi aveam vaga banuiala privind mirosul.

L-am ales pe cel cu recipientul negru, pe care scria AXE. Îmi suna cunoscut numele şi imediat ce i-am deschis capacul, mirosul sau m-a pătruns aducandu-mi mii de amintiri, de fiecare data când ii adulmecam pielea, iar buzele mele ii savurau gustul, simţurile îmi erau acaparte de mireasma asta neomeneasca.

Erau multe sticlute de şampon aşezate îngrămădit pe micuţul raft de sub oglinda. Cele pentru barbati erau toate aproape la fel, poate că era Jay un nebun colorat cu atitudine de copil razgaiat dar tot bărbat ramanea deci probabil nu se spala cu Dalin. Insa ceva îmi spunea sigur că acesta este al lui Harry. Mai era şi al lui V, care ieşea în evidenta dintre toate, prin culoarea ei specifica. Mă speria deja fata asta cu obsesia ei pentru purpuriu.

Mi-am masat uşor corpul, lasandu-mi simţurile să ameteasca sub mireasma puternica oferita de gelul sau de baie. Am închis uşor ochii sub jetul de apa, amintindu-mi de atigerile sale, explorandu-mi corpul precum un arheolog o noua descoperire fantastica.

Am realizat că mă mangaiam singura, şi chiar îmi ieşea destul de bine. Mi-am dat capul pe spate încă euforica până când mi-am dat seama că nu mâinile mele invocau atingerile care îmi ameţeau mintea.

Am deschis ochii brusc când doua braţe s-au încolăcit puternic în jurul meu, lipîndu-mi spatele de un abdomen masiv şi dur.

Am clipit des, simţind apa cum îmi intra în ochi şi m-am întors spre Harry care imî ţinea corpul lipit de al lui, savurandu-mi cu privirea fiecare părticică din trup.

- Ce faci? L-am întrebat încă încercând să imî revin din soc şi din faptul că el era gol lângă mine, sub dus.

- Nu e bine să irosim apa, vorbi aproape tachinandu-mă şi miscandu-şi uşor palmele ample pe soldurile mele. Aşa că de ce să nu ii facem împreuna?

Îmi placea periculos de mult ideea.

- Plus că mă lasi fara gel de dus. Am zâmbit şiret, deci aveam dreptate în privinţa gelului.

- închide ochii! Şopti suav, aplecandu-şi fata de a mea. Ochii lui îmi cauzau un atac cerebral.

Nu stiu ce avea în plan, dar m-am supus ascultandu-l şi închizând ochii sub jetul puternic de apa care deja îmi crea un disconfort pentru ochi.

Am tremurat uşor când mâinile sale au început să urce uşor pe spatele meu, magaindu-mî delicat pielea sub apa care se scurgea rapid pe trupul meu.

Palmele i-au urcat până la baza cefei, traversandu-mi apoi de o parte şi de alta a gatului, coborând tandru spre sani. Am inghitit în sec simtindu-i degetele cum coboara în jos spre abodmenul meu.

Am început să respir din ce în ce mai repede, aplecandu-mi capul pe spate cu ochii încă închişi. Voiam să profit de ocazia că ii am gol lângă mine şi să ii admir aşa cum îmi doream, deoarece până acum nu văzusem tot ce ascundea sub materialul strâmt al boxerilor sai. Dar am dechis să las jocul în seama lui, mâinile sale pe trupul meu deja mă aruncau în alta lume.

I-am simţit buzele pe gatul meu, sugând uşor pielea uda şi urcând în sus spre maxilarul meu. Am gemut scurt când buzele ni s-au unit iar braţele sale m-au lipit de trupul sau. Aveam încă ochii închişi şi aş fî vrut să ii deschid, însă nu voiam să ies din acest paradis. Un paradis în care eram posedata de un demon. Un demon care îmi fura minţile, îmi înnebunea simţurile şi mă invata din nou să iubesc. Sau mă invata pentru prima data să iubesc cu adevarat.

Degetele lui Harry mi-au mangait uşor obrazul, trasand apoi conturul buzelor mele umede. Am plasat un sărut scurt pe buricul degetului sau, el strangandu-mă automat mai tare în braţe cu cealalta mână.

Era imposibil să ii nu simt barbatia intre picioarele mele, desi nu în felul în care îşi dorea ea. Il simţeam atât de excitat încât aproape îmi era mie greu să mă controlez, dar dupa atigerile lui chiar părea să savureze fiecare clipa.

Mâinile sale mi-au părăsit corpul. Am ramas nemişcata auzind scurtul trosnet al capacului gelului de dus. Am inspirat adanc când palmele sale s-au aşezat din nou pe pielea mea, mangaindu-mi uşor pieptul şi raspandind mireasma înnebunitoare peste corpul meu.

Mi-a masat corpul cu palmele sale mari şi gentile, cuprinzandu-mă în braţe şi masandu-mi uşor spatele.

Nu m-am mai putut abţine şi am deschis ochi, îmi doream atât de mult să ii vad. Proasta mişcare 13" pentru că în secunda urmatoare am simţit că mi se înmoaie picioarele

Era atât de frumos; apa cristalina aluneca pe chipul sau precum o raza de soare peste roua dimineţi. Ochii sai că doua cristale de onix mă priveau cu atâta pasiune şi dorinţa încât respiraţia normală părea cel mai greu lucru pentru mine în momentul asta. Buzele sale rozalii şi întredeschise imî semanau cu doua bucati de capsuna pe care îmi doream să le savurez la infinit.

I-am cuprins tematoare gatul cu braţele, ridicandu-mă uşor pe vârfuri şi fiindu-mi parcă teama că în orice secunda el poate disparea, iar eu mă voi trezi în patul meu gol şi rece.

Părea prea ireal în braţele mele, prea frumos, prea protector, prea blând, prea0| perfect.

Nimic nu părea să mai conteze în braţele lui, nici macar ameţeala pe care o simţisem înainte. Totul disparea când el era în jurul meu, întreaga mea fiinţa fiind concentrata asupra lui.

Am luat gelul de pe suport şi mi-am scurs în palma lichidul cleios şi transparent. Mi-am lipit podul palmei de pieptul sau, mangaindu-l uşor şi intinzand gelul înainte să fie curatat de jetul de apa care încă se revărsă peste noi. L-am observat zâmbind uşor, privindu-mă cum ii mangai pieptul dur, simtindu-i muşchii cum se contracta sub atingerile mele.

Mana mea părea aşa de mica pe trupul sau enorm, dar adoram gigantismul sau, puteam fi şi în fata diavolului, tot m-aş fi simţit în siguranţa atât timp cât braţele sale erau în jurul meu.

Harry mi-a prins uşor umerii, întorcându-mă cu spatele spre el. Mi-a prins parul ud, trecandu-l uşor peste umărul meu şi cuprinzandu-mi abdomenul cu braţul sau drept, l-am simţit buzele lipindu-se uşor de ceafa mea, degetele sale coborând tandru pe pielea mea, electrizandu-mi tot corpul.

- Esti adevărata? l-am auzit uşor şoapta în urechea mea. Sau esti doar fantezia mea?

Pielea mi s-a electrizat, deci şi el gandea la fel în privinţa mea, mă credea la fel de ireala precum ii credeam eu pe el. Gândul asta mi-a afişat un mic zâmbet pe buze.

M-am întors spre el privindu-l tandru în ochi. El se uita la mine de parcă încerca să îşi dea seama cum funcţionez. Incruntatura lui analizatoare era extrem de amuzanta şi dulce în acelaşi timp.

M-am ridicat spre buzele sale, lipindu-le într-un sărut pasional de ale mele.

- Tu ce crezi? Am zâmbit, încă presandu-mi buzele de ale sale.
- Nu conteaza ce cred acum, dar să nu îndrăzneşti vreodata să dispari de lângă mine pentru că o să vin dupa tine până şi în lumea de dincolo.

Am început să rad, antrenata mai ales de seriozitatea prin care spusese aceste cuvinte.

- Esti tu sigur că acolo dispar fanteziile? Am continuat tachinarea, privindu-l pervers pe sub gene.
- La fanteziile pe care le am eu cu ţinem| lasa fraza neterminata afinsand şi el un zâmbet pervers, privindu- mă obraznic şi ciupindu-mă de fund.
- Pai nu o să mă contrazic cu demonul privind graniţele lumii de dincolo. Am declarat afisand o expresie serioasă, dar totuşi comica.

A chicotit uşor, apa strecurandu-i-se uşor printre buze.

- Aşa să facilii| ingerasule! Mă muşca uşor de nas iar eu m-am bosumflat instantaneu.
- îngerul meu sălbătici Se corecta rapid cu un zâmbet amuzat, maganindu-mi cu degetele baza spatelui, unde se afla tatuajul cu acelaşi nume.

l-am scos limba, iar el a început imediat să rada lipindu-şi buzele de ale mele şi framantandu-mi corpul în mâinile sale. Un demon şi un ingerl2l| un înger cam nebun ce e drept, dar asta mă ducea brusc cu gândul la o iubire eterna.

Harry mi-a dat câteva haine uscate de la V, refuzând complet să mă lase să mă îmbrac cu pantalonii meu uzi. Era puţin mai scunda că mine, dar marimea ei îmi venea bine.

Mi-am tras pantalonii negri de blugi pe mine şi tricoul meu pe care Harry ii aruncase noaptea trecuta pe jos în camera să. Acesta scapase nevatamat.

Mi-a dat câteva pastille care nu stiu sigur pentru ce erau, dar sigur erau medicamente. Nasul meu se înfunda din ce în ce mai tare sî strănutăm încontinuu. Iar partea enervanta: el nu avea nimic, de parcă nu stătusem amandoî în ploaie şi nu îngheţasem în acelaşi fel. Demonii nu se îmbolnăvesc aşa repede din cate se pare.

Era trecut de ora cinci dimineaţa, ceilalţi încă dormeau fara griji şi mai erau doua ore până începeau orele. Gândul asta îmi dadea fiori.

Am stranutat din nou puternic când am intrat în maşina lui Harry, infofolindu-mă mai bine în geaca lui V. Am început să dardai, Harry chicotea pe sub mustata de fiecare data când se uita la mine. El era imbracat doar în tricou şi nici macar nu îşi uscase parul, aşa cum mă obligase pe mine să fac cu claia mea galbena care acum stătea umflata precum o capita de fan. Buclele lui erau aranjate în cel mai mic detaliu, uşor umede şi date pe spate, într-o frizura care ii lumina chipul.

M-a prins, tragandu-mă din nou în braţele sale şi urcandu-mă în poala să. Mi-am dat seama că ii era mai uşor să conducă aşa decât să îmi tina talia înconjurata cu un brat. În felul acesta putea tine ambele mâini pe volan.

Eu m-am cufundat în pieptul sau că un pui de gaina, nestiind cum să mă încălzesc mai bine. I-am strâns tricoul în pumi, lîpindu-mî fata de baza gatului sau sî încercând să opresc orice alt strănut care urma să vina. Ceva mă incomoda şi când i-am scormonit pe sub tricou am dat de un medalion pe care ii observasem până acum mereu la gatul sau.
L-am prins intre degete şi l-am învârtit în mână, era un avion de hârtie că şi model, dar de fapt, părea făcut din argint. Era foarte frumos şi chiar nu mă văzusem un asemenea lănţişor până acum.
Am observat că pe spate avea incrustat sub forma unei zgârieturi un H. Venea probabil de la Harry, desi el obişnuia să se semneze cu S.
Mă întreb oare ce reprezenta acest lănţişor pentru el?
L-am simţit puţin agitat aşa că am eliberat medalionul, lasandu-l să ii cada pe materialul negru al tricoului. Şi-a strâns braţul stâng în jurul meu, lipindu-mă mai bine de el şi suflandu-mi din când în când un aer fierbinte în creştetul capului, care îmi electriza tot corpul.
Mi-am adus aminte că aşa mi-a făcut atunci când m-a luat de la şcoala şi m-a adus la el acasă că să mă drogheze, trecuseră doar câteva zile, dar se schimbasera atât de multe, întreaga mea viaţa se schimbase.
Am simţit maşina oprindu-se şi mi-am ridicat capul de pe pieptul sau, observând că ne aflam în fata casei mele. Am oftat adanc gandindu-mă la ce avea să urmeze. Puteam să raman la Harry şi să plec la şcoala direct de la el, dar nu voiam să ii imblonavesc pe tata de îngrijorare mai rău decât era deja. Mai devreme sau mai târziu tot va trebui să dau ochii cu el.
- Vrei să vin cu tine? Vorbi Harry vazand că nu am nici o tragere de inima să mă ridic din poala să.
Am făcut ochii mari speriata.
- Ai înnebunit? 0 să te linşeze.
Sî-a dat ochii peste cap.
- 0 să ii spun că sunt iubitul tau, că ai fost cu mine şi nu ţi s-a intamplat nimic. 0 să îmi cer scuze că te-am luat aşa şi în felul asta ii cunosc şi eu pe tatăl tau.
Era nebun sau boala mea îmi afecta mintea? Lui chiar nu ii era teama să intre cu mine pe usa, în fata tatei dupa tot ce se intamplase? În felul asta ar fi luat toată vina asupra lui şi asta clar nu era planul meu de ai împrieteni. Plus, cuvântul [UceiubîtH?] rostit de buzele sale îmi electriza corpul.
- S-o lasam pe alta data, iubire, când nu va exista pericolul că pompierul de tata să ia foc.
Chicoti, dand uşor din cap.
- Nu mai face asta. L-am certat. Se încrunta nedumerit.
- Ce?!
- Stii tu, chicotitulS! mi-am muscat buza şi chicotul sau s-a transformat într-un hohot de ras.
Am rânjit obraznic.
- Spune-mi că esti umeda acum şi o să leşin direct. Vorbi de data asta serios.
- S-ar putea să fiu! Am ridicat din spranceana.
A făcut ochii mari şi şi-a muscat buza că un dement. A clipit de câteva ori.
- Lasa-mă să vad. Se repezi spre pantalonii mei.
Am ras şi l-am oprit înainte să imî deschidă fermoarul.
- O să vezi mai târziu! l-am făcut cu ochiul şi figura lui s-a transformat într-un de catelus.
Eram umeda oricum.
Epira adanc încercând să se calmeze şi a bolborosit câteva cuvinte pentru el pe care nu le-am înţeles dar mi s-a părut că a spus ceva de o explozie în pantaloni. Oh, da, amicul de jos era treaz şi înfometat.
- OK, vin peste doua ore să te iau. Mă întrerupse Harry din gândurile mele perverse din care se pare că el de-abia reusise să iasa.

- Hmm, mai bine ne întâlnim direct la şcoala, dupa toate astea sunt sigura că tata va vrea să mă duca el.
Aproba intelegator din cap şi îmi saruta uşor gatul, apoi obrazul, ajutandu-mă să mă reaşez în scaunul meu.
Am tras o gura mare de aer, pregatindu-mă să cobor când mi-am simţit încheietura prinsa uşor sî m-a
întors spre el.
Şi-a lipit tandru buzele de ale mele, simtîndu-i căldură în interiorul meu şi dorîndu-mi că acest sărut să dureze pentru totdeauna.
Dar în cele din urma el ¡1 întrerupse, ramanand încă aproape de fata mea.
- Spune-i adevarul. Murmura uşor, privindu-mă în ochi.
Am aprobat din cap nerealizand ce fac şi m-am departat încă ametita de el, ieşind din maşina.
Am închis portiera în urma mea, geamurile fumurii impiedicandu-mă să ii mai vad.
Abia când aerul rece m-a izbit mi-am dat seama ce voia el să zică: să ii spun tatei adevarul despre noi. Sigur, care parte? cea în care saream amandoi cu maşina peste un tren în mişcare sau în care el mă satisfacea oral pe capota ei sau cea în care ne drogăm amandoi în interiorul maşini? Oricare parte din adevarul din noaptea asta i-aş fi spus-o, riscam să nu mai ies din casa pentru restul vieţii.
Mi-am scuturat uşor capul, începând să merg pe aleea casei mele. Maşina era încă în spatele meu.
Am tras o alta gura mare de aer când am deschis usa de la intrare, normal că tata o lasase descuiata, asteptandu-şi fiica ratacitoare să se intoarca acasă.
Când am închis usa în urma mea am auzit motorul pornind, cu un marait lent şi am observat maşina disparand prin micuţul geam de sticla de pe usa.
Acum eram oficial pe cont propriu şi exact cum gândisem înainte, frica se instala imediat în mine atunci când el nu mai era în preajma mea.
Am făcut pasi mici pe parchetul dur, nereusind să opresc zgomotul produs de bocanci mei. Mă gandeam să mă descalt, dar nu mai avea rost. Am tresărit când l-am văzut pe tata aşezat pe canapeaua din sufragerie, avand telefonul în mână şi dormind nelinisitit. Incruntatura de pe fruntea să dovedea că nu adormise în condiţii prea bune.
M-am fatait pe loc nefiind sigura dacă era bine să ii trezesc acum sau mai târziu. Sigur adormise destul de târziu, plin de griji care ii epuizasera.
Brusc, o idee mi-a venit în minte.
M-am descaltat uşor de bocanci, asezandu-i lângă usa, mi-am dat geaca jos şi am mers spre bucătărie.
Planuiam să pregătesc micul dejun şi o cafea, apoi să ii mint că venisem mult mai devreme acasă dar am preferat să nu ii trezesc. Tot minciuna era mai buna să te scoata din probleme.
Dar agitatia mea prin bucătărie mi-a stricat planurile. Imediat am auzit un strigat speriat care îmi rostea numele.
- Sunt aici, tata! Am spus strângând din ochi, gandindu-mă că ar fi fost o idee buna să mă schimb în pijamale. Imbracata aşa nu scoteam mai mult de o ora din întoarcerea mea.
Ca o tornada tata a aparut în bucătărie, venind spre mine şi analizandu-mă, parcă asigurandu-se dacă mai sunt întreaga.
- Unde ai fost? Aproape îmi tipa în fata, plin de exasperare.
- Îmi pare rău, tata, am fost cu nişte prieteni, am pierdut noţiunea timpului, telefonul mi s-a descarcat sil2l|
Nu am apucat să continui pentru că tata m-a oprit ridicând palmele în sus. Într-un fel eram fericita că o

făcuse, oricum nu mai ştiam ce să zic.
- M-am saturat de asta, Katherine, rosti cu o seriozitate care mă speria. Dar ştii ceva? Esti majora, poti să faci ce vreiO | vrei să îţi schimbi viaţa, să ţi-o distrugi, este treaba ta.
- Tata nu îmi distrug viaţa, de fapt, dupa noaptea asta pot spune că este prima data când fac un pas care nu duce la distrugerea mea. I-am răspuns uşor ofensata de concepţia lui.
- Fie cum spui tu. Eu sunt pregătit să îţi accept deciziile dacă şi tu o să le accepţi pe ale mele.
M-am încruntat neintelegand încotro se îndrepta discuţia. Mai ales că tata devenea calm.
- Ce vrei să spui? Am întrebat sceptica.
El inspira adanc şi ştiam deja că asta nu poate fi de bine.
- 0 să discutam dupa ce te întorci de la şcoala. Îşi bataî capul batand în retragere, dar nu aveam de gând să las lucrurile aşa.
- Nu, tata, o să discutam acum, de multa vreme îmi ascunzi ceva şi vreau să stiu exact despre ce este vorba, l-am impus autoritara, asezandu-mi mâinile în san. Şi-a muscat buza nestiind ce să spună. Lucrurile decurgeau într-un fel în care nu m-aş fi aşteptat. Eu trebuia să fiu cea interogata şi pusa într-o postura dificila, dar situatia era complet invers.
- OK! Spuse resemnat. Dar va trebui să vii cu mine.
Am clipit des, incruntandu-mă.
- Unde să vin cu tine? Tata ce se intampla?
Situatia devenea deja ciudata.
- Dacă ţi-ai găsit pe altcineva doar spune-mi. Am vorbit puţin mai tare decât ar fi trebuit. Eram sigura că asta era şi brusc am realizat că dacă tata avea pe cineva nu va avea dreptul să îmi interzică şi mie asta.
- Da, Katherine, mi-am găsit pe altcineva, dar nu aşa cum crezi tu. M-am încruntat din nou sîmtindu-mî capul vajaînd. De ce un lucru atât de simplu trebuia explicat într-un fel atât de complicat?
- Ce Dumnezeu tot spui acolo? Cum adica nu aşa cum cred eu?
Tata respira adanc, frecandu-şi fruntea cu vârful degetelor. începeam să mă speri deja. Doar nu se impacase cu mama?
- Vino cu mine! M-a prins de mână tragandu-mă dupa el afara din casa. Ne-am îndreptat spre garaj unde mi-a făcut semn să întru în maşina.
- Tata, mă sperii, ce vrea să însemne asta? Unde mă duci? M-am plâns când am intrat în maşina, iar el a ieşit rapid de pe alee.
- Doar asteapta şi, Katherine, orice ar fi promite-mi că vei încerca să asculţi. M-am fataît în scanul meu complet debusolata de atitudinea şi comportamentul lui. Nu înţelegeam unde mă putea duce dis-de-dîmieata că să îmi explice despre noua să relaţie. Bucataria nostra nu era un spaţiu bun pentru destăinuirea trăirilor sufletesti?
Era aproape sase dimineaţa şi mă întreb dacă voi mai ajunge la timp la şcoala. Nu mă deranja nici dacă nu mă mai duceam deloc, încă aveam nasul înfundat şi mă simţeam că un vulcan care fierbe şi se pregăteşte de explozie. O explozie în mai multe privinţe. Voiam să mă întorc acasă, să ii chem pe Harry sî să zac în pat alaturi de el.
Am tresărit uşor când nu dupa mult timp, tata a oprit maşina. Am privit rapid în jur şi ne aflam într-un cartier asemanator cu al nostru, doar că aici casele pareau mai mari.
Am coborât din opelul argintiu simţind fiorul vântului cum îmi zbârleşte pielea. Încă era extrem de frig şi ploaia ameninţa să inceapa din nou în curând.
Mi-am frecat braţele peste materialul din piele al gecii lui V, aducandu-mi aminte că încă ii purtam hainele.
Tata a venit lângă mine. Părea că are nevoie de o hiperventilatie serioasă.
l-am făcut semn din sprâncene să faca odată ce are de gând pentru că deja îngheţam rău.

Am intrat pe aleea unei case cu o structura de tip vechi, dar totuşi frumos reinitializata, cu exteriorul vopsit într-un alb-galbui.
Afara era încă semi-intuneric. Om nebun, să trezeasca biata femeie la ora asta pentru a i-o prezenta pe fiica lui nebuna şi nu prea prietenoasa.
Tata a ciocănit de doua ori apoi s-a oprit. Am aşteptat fataindu-mi genunchiul şi frecandu-mi braţele încontinuu. Insa am incetatat orice mişcare când am observat usa deschizandu-se uşor.
Prea uşor, haide cucoana, te înţeleg că te-am trezit din somn dar pune mai mult suflet.
Eram cât pe ce să strănut, dar am ramas fara suflare când am văzut cine a aparut din spatele usi.
- Christopher! Expira femeia blonda, puţin speriata privindu-l pe tata, apoi pe mine.
- Buna, Roberta! Am simţit cum mi se înmoaie picioarele când tata s-a aplecat să o sărute pe aceasta femeie, s-a aplecat extrem de mult avand în vedere că ea era în scaun cu rotile.
Femeia l-a privit speriata, îndreptându-şi rapid privirea spre mine, care rămăsesem perplexa în dreptul uşii.
Tata s-a ridicat uşor, uitandu-se la mine şi parcă rugandu-se să nu exlodez înainte de vreme.
Era acelaşi sentiment scârbos pe care ii aveam atunci când o vedeam pe mama sarutandu-l pe noul ei sot. Se dubla la tataEj o să îmi iau cu pastile de greaţa în geanta de acum în colo.
Mi-am scuturat capul şi am intrat inautru la invitatia femeii, dupa ce s-a dat cu greu înapoi în scaunul cu rotile.
Serios, tata? La cum araţi numai asta ai găsit? Voiam să ii strig în fata. Nu exclud faptul că blonda cu ochii albaştri de vreo 38 de ani era foarte frumoasă şi îmi aducea aminte de cineva. Dar cum nu mă pricep la memorat chipurile, am renuntat repede. Spre surpriza mea nu eram atât de nervoasă pe situatie. Tata rămăsese singur, îşi ocupa timpul cu sechestratul şi controlul meu permanent. O noua femeie în viaţa lui era chiar un lucru bun pentru mine. Nu o vedeam că pe viitoarea mea mama şi nici nu aveam de gând să ii spun aşa, dar atât timp cât ii va tine ocupat pe tata şi pe mine mă va lasa în pace, poate că nu voi fi aşa scorpie cu ea cum planuisem la început.
Am urmat-o pe aceasta până în sufragerie, stralucîrea pereţilor albi îmi dubla durerea de cap.
Femeia s-a oprit în scaun, lângă canapea însă tata a ramas în picioare fiind în permanenta aproape de mine şi analizandu-mi reacţiile atent. Devenea deja enervant.
- Katherine, probabil ai înţeles deja că Roberta esteO1
- Da, da! Este iubita ta, m-am prins. Ei bine, casa de piatra, fara prea multe scări. Mi-am muscat repede buza, gura sparta ce sunt. Se putea să nu fac eu vreo remarca sarcastica la adresa ei?
Adu-ţi aminte, Katherine: fii cuminte şi lasa-l pe tati în pace, altfel o să afle ce ai făcut noaptea trecuta şi o să participi la nunta lui încuiata într-un dulap.
Tata mî-a aruncat o privire furious.
- Scuze! Am murmurat repede.
- Este în regula, aud asta destul de des şi oricum, ai dreptate, urase scările. Noua iubita care se doarea viitoare mama vitrega mi-a zâmbit cald. O credeam că este nebuna dupa tata, dar înţelegea că el vine la pachet cu o adolescenta rebela sî greu de îmblânzit.
- Da, suntem împreuna, confirma tata încercând să reînceapa discuţia. Dar noi ne cunoaştem de multa vreme.
M-am încruntat uşor, încercând să îmi aduc aminte dacă o mai văzusem pe femeia asta vreodata încât tata să spună asta.
- Roberta a fost prima mea soţie.
Am simţit cum mi se înmoaie picîorele, şi nu a fost doar un sentiment pentru că imediat mi-am simţit genunchii cedând. Noroc că m-a prins tata înainte să cad jos.
- Prima ta soţie?! Am tipat zmulgandu-mă din mâinile sale.

- Katherine, te rog, asculta-nel2l|
- Tu să taci! l-am strigat femeii plină de furie. Fusese prea frumos să cred că o asemenea experienţa se poate termina fara nervii mei întinşi la maximum.
- Ce dracu0™ vrea să însemne asta? Am tipat din nou şi imediat am auzit nîste pasi, iar cineva ni s-a alaturat în living.
- Mama, ce se intampla aici?

Am paralizat.

Nu mă puteam întoarce să vad chipul acelei voci, dar ştiam deja atât de bine cui ii aparţine. Zgomtul ala că o zgarietura pe creier nu voia să îmi dea pace.

Imediat a venit mai aproape de noi şi mi-am simţit parul urcandu-se în cap când am vazut-o pe Amber lângă mine. Cel puţin socul ei era la fel de mare că al meu când m-a văzut.

- Mama, ce cauta astia aici? A tipat furioasa privindu-l pe tata cu aceeaşi furie că şi pe mine. Deci ii cunoastea deja.

Toate lucrurile mi s-au aliniat în minte făcându-mi capul să explodeze. Amber Wrisel2l| prima soţiei?]| nu, nu se putea că ea să fie0|

- Tata, te rog spune-mi că asta nu e sora mea! Am marait printre dinţi respirând greu şi încercând să mă tin pe picioare. Imediat ce mi-a auzit cuvintele Amber a afişat o fata disperata.
- Ba da, Katnerine! Tu şi Amber sunteti surori şi amandoua sunteti fetele mele!
- Ce?! Ea este fiica ta? Tipa Amber că o nebuna. Evident ştia mai multe decât mine privind trecutul tatălui

Stiu că disperarea noii vesti îmi cauza reacţii exagerate dar nu le puteam controla. M-am prins cu mâinile de par venindu-mi să urlu de furie. Cum putea să mi se întâmple tocmai mie aşa ceva?

- Va rog, lasa-ţi-mă să va explic!
- Să explici ce? Ca m-ai abandonat înainte să mă nasc. Ca ai abandonat-o pe mama sî ai fugit cu o taratura.

Am simţit că explodez la cuvintele lui Amber. Fara să îmi dau seama mi-am ridicat palma şi am pleznit-o

peste fata. Poate că era cum era, dar nimeni nu îşi permitea să vorbeasca aşa despre mama, mai ales o taratura mult mai mare.

- Dacă mai zici vreodata aşa ceva despre mama mea o să imparti acelaşi scaun cu a ta. Am marait printre dinţi, aplecandu-mă spre ea. Difereanta de inaltime era în favoarea mea.

Plus că ea nu avea atâta experienţa că mine în asi exprima furia şi eu acum fierbeam. Il vedeam pe tata cum incearca să mă calmeze, dar nu indraznea să se atinga de mine. Stia că aşa va complica lucrurile şi mai

- Oh, serios? Se îndrepta rapid plină de superioritate. Atunci, spune-mi tu ce e? Cum numeşti o femeie care lucreaza într-un club de noapte că dansatoare la bara, suceste minţile barbatilor, le manca banii, apoi ii schimba că pe nişte sosete murdare?

Am simţit cum îmi explodeaza o vena în cap, mai ales că nimeni nu prostesta la amalgamul de prostii pe care Amber ii scotea pe gura.

Am încercat din nou să o lovesc dar tata m-a prins rapid de încheietura şi m-a tras spre el.

- Kath, înceteaza. Stiu că doare să auzi asta darO J Amber spune adevarul.

M-am întors spre tatăl meu cu o masca de soc.

- Imî pare rău că trebuie să aflîi asta tocmai acum, dar înainte şi chiar în momentul în care am cunoscut-o pe Amanda, era o stripteoza.

M-am zmuls furioasa din mâinile sale simţind cum explodez de nervi şi lacrimile îmi ies din ochi că un şiroi de durere.

- Voi încercaţi să mă omorâţi? Atî plănuit să mă dîstrugeti de tot? Am tipat spre ei cu pumnii strâns în firele de par.

- Nu, Katherine, scumpo, tata veni repede spre mine.
- Nu te apropia de mine! Am tipat spre el, simtindu-mi respiraţia iesindu-mi din ce în ce mai greu.
- Katherine, doar lasa-ne să îţi spunem totul de la început apoi potî să ne judeci în ce fel vrei tu. Mă implora femeia blonda pe care deja o uram din tot sufletul.
- Ce adevar? Acum va gasiti voi să îmi spuneţi adevarul? Dupa ce m-ati mintit o viaţa? Am respirat nervoasă aruncandu-mi geaca de pe mine. Deja îmi era îngrozitor de cald. E" Şi, ia spune, tata, ai trăit cu doua neveste în acelaşi timp? Cu doi copii? Ne schimbai că să nu te plictisesti. L-am batjocorit în ura, aruncandu-i un zâmbet sadic.
- Katherine, nu e asa0|
- De asta ai vrut tu să ne mutam aici, nu? Aveai planurile făcute de mult. Am conştientizat fiecare amanunt asezandu-se acum în mintea mea şi prinzând sens.
- Katherine, asculta-mă! De data asta tipa mai tare, asta mă enerva şi mai rău.
- Nu am trăit cu amandoua în acelaşi timp. Roberta a fost prima mea soţie, dar părinţii sai nu m-au acceptat niciodata. 0 iubeam aşa că ne-am căsătorit pe ascuns, astfel ea a luat numele meu. Dar când părinţi
ei au aflat au luat-o, mi-au interzis să o mai vad. Eram un biet adolescent pârlit ieşit de pe băncile liceului şi fara un ban în buzunar.

Tata respira greu, amintirile aducandu-i o durere groaznica în suflet.

- Rămăsesem singur, o aşteptam să se intoarca dar asta nu s-a mai intamplat. Într-o seara mi-am pierdut cumpătul şi voiam să uit de tot. Aşa că am plecat într-un club alaturi de mai mulţi prieteni unde m-am imbatat şi atunci am cunoscut-o pe mama ta. Era dansatoare în acel club şi mi-a furat minţile imediat. Facu o pauza privindu-mă atent. - În noaptea aia m-am culcat cu ea.

Am simţit lacrimile cum îmi năvălesc peste fata. Mama mea fusese o stripteoza şi ii cunoscuse pe tata în cel mai josnic mod posibil.

M-am dat cativa pasi înapoi nefiînd sigura dacă voiam să mai aud şi restul. Tata s-a apropiat de mine totuşi nu m-a atins.

- Dupa asta am continuat să ne vedem, iar la câteva saptamani am aflat că rămăsese insarcinata.
- Deci asta sunt eu? 0 intamplare neprevăzută? 0 consecinţa dupa o noapte de beţie în care ai vrut să uiti de toate? Vorbele mi-au ieşit cu sughiţuri de durere, deja nu ii mai puteam vedea bine din cauza lacrimilor care îmi curgeau şiroaie pe fata.
- Nu, scumpo, nu e aşa! Spuse tata aproape disperat încercând să mă ia în braţe. M-am ferit scarbîta de el.
- Nici macar nu o cunosteai, erai beat! Cum poti spune că nu e aşa? M-am născut în urma unui viol. Am strigat plină de durere.
- Katherine, inceteaza, mă zgalati puternic prizandu-mă de umeri. Chiar dacă nu o cunoşteam pe mama ta atunci, m-am îndrăgostit de ea din prima clipa. Şi nu a fost un viol. Amandoi am fost de acord, nu am platit-o pentru asta. Am continuat să o vad chiar şi înainte să aflu că tu o să te naşti. Tu, ai fost o surpriza neaşteptata, dar totuşi extrem de frumoasă pentru noi. Eram orbit de mama ta atunci şi stiu sigur că şi ea era de mine. A renuntat la slujba aia, ne-am mutat în New York. Am fugit de trecutul meu şi am lasat totul în urma doar pentru tine, Katherine. Tu ai devenit scopul meu în viaţa iar eu şi mama ta te-am iubit din prima clipa în care am aflat că vei veni pe lume.
- Da! Am răspuns cu un zâmbet amar. Se vede cât de mult m-ati iubit. Atunci ea, cum a aparut? Am spus aratand spre Amber că spre cel mai dezgustător lucru din lume. Ea părea deja că stie povestea şi era doar nervoasă pe vorbele mele.

- Dupa ce părinţi mei mi-au interzis să ii mai vad pe Christopher m-au obligat să mă mut. De data asta femeia din scaunul cu rotile prelua cuvântul. - Aveau multe proprietati la tara, tatăl meu se ocupa cu vanzarea de pamanturi şi astfel am fost izolata la sute de kilometrii de Christopher. Îmi era imposibil să iau legătură cu el şi dupa un timp am aflat că sunt insarcinata. Norocul meu că părinţi mei nu au fost atât de cruzi pe cât aş fi crezut şi m-au lasat să păstrez copilul, ba chiar le-a înmuiat sufletul. Dupa un timp sî dupa multe rugăminţi am reuşit să îi conving să ii mai acorde o sansa. M-am întors în Seattle dupa cinci luni, sarcina era deja destul de avansata şi de-abia aşteptam să ii vad din nou pe Cristopher. Dar nu l-am mai găsit. 0 masca de durere se aşternu pe chipul ei, lasandu-şi fata în jos. Am observat durerea aşternuta şi pe chipul tatălui meu.
- Am aflat că se mutase în New York şi se căsătorise deja cu alta femeie care ii aştepta copilul la fel că mine. Eram distrusă, nu ştiam ce să mai fac. Nu mă puteam duce peste el, deja îşi formase o noua familie şi o luase de la capat. Să reapar în viaţa lui ar fi fost că şi cum i-aş înfige un cutit într-o rana vindecata. Nu stiu sigur cum am avut accidentul, eram orbita de durere sî imî aduc aminte că goneam pe străzi fara o destinatîe anume cautand ceva care să imî opreasca suferinţa din suflet. Şi l-am găsit. M-am ciocnit de o alta maşina în depăşire şi de atunci viaţa mea s-a distrus complet. Am fost la un pas să pierd sarcina şi cu greu am reuşit să o menţin chiar şi dupa asta. Accidentul îmi afectase coloana vertebrala iar din cauza pântecului care apasa greu pe adomneul meu mi-a fost imposibil să o îndrept sau să mă mai vindec la timp. Am fost captiva la pat pe tot parcursul sarcinii, care dupa accident a fost una plină de probleme. Dar am reuşit, am născut o fetita frumoasă care mi-a luminat viaţa.

Termina cu un zâmbet cald pe chip, dar care nu a reuşit să mă inbuneze. Recunosc că avusese o viaţa destul de urata, dovada că dupa tata nu s-a mai maritase şi chiar ii pastrase numele. Eu am fost greşeala care a distrus destinele a doua persoane şi chiar mai mult decât atât.

- Dupa ce m-a născut mama nu a mai putut niciodata să se ridice în picioare. În tot acest timp te-a aşteptat pe tine, uram să o vad plângând, să stiu că tu esti fericit undeva alaturi de tarfa ta şi ea te asteapta că o proasta. Cuvintele lui Amber au ieşit cu o ura de care nu o credeam capabila. Niciodata nu mi-am dorit să te întorci. Te-am urat întotdeauna pentru toată suferinţa pe care i-aî adus-o mamei. Sî tocmai acum vii înapoi cu progenitura ta să imî luaţi tot ce mai aveam important în viaţa.

Am simţit printre lacrimile lui Amber apropo-ul bătut spre Harry.

- Macar tu nu ai trăit într-o minciuna. Ai avut un singur părinte, dar care te-a iubit şi nu ţi-a ascuns adevarul despre cine esti. Ce rost a avut pentru mine să ii am pe amandoi? Ca să aflu acum că tot ce a reprezentat familia mea a fost o greşeala. Ca eu am fost o greşeala. Ca mama mea este mai perfidă decât am crezut iar tata un mincinos nenorocit. Macar tu ai fost născută din iubire, dintr-o relaţie serioasă nu dintr-o aventura de o noapte.

Am tipat spre ea simtitind că nu mă mai pot controla, tata nu avea curaj să protesteze în fata cuvintelor mele.

Simţeam deja cum mi se face groaznic de rău şi mi-am frecat fruntea strângând din dinţi. Cedam fizic şi psihic.

- St îţi ceva, ramaneti împreuna. Fit i o familie fericita aşa cum nu ati avut ocazia din cauza mea. Am spus cu o voce amara şi m-am întors să ies din casa.

Tata a fugit dupa mine şi m-a prins de umăr.

- Lasa-mă în pace, nu vreau să te mai vad niciodata! l-am strigat în fata plină de furie şi m-am zmuls din stransoarea lui alergand afara din casa.
- Katherine, opreste-te! A strigat dupa mine în momentul când am intrat în maşina să şi am derapat rapid indepartandu-mă de casa asta blestemata.

Am deschis geamul lasand aerul rece să mă lovească în fata şi rugandu-mă să îmi spele amintirea acestei dimineţi din memorie. începuse atât de frumos şi totul era perfect, iar acum s-a transformat într-un dezastru mai mare decât orice pedeapsa pe care ar fi putut să mi-o dea tata.

Mi-am zărit reflexia în oglinda retrovizoare şi am strâns din dinţi observând parul galben care mi se agita peste fata.

Furioasa, am oprit în fata unui supermarket şi am intrat înăuntru. Oamenii mă priveau speriaţi observând probabil halul în care aratam şi lacrimile care îmi curgeau şiroaie pe fata. Le stergeam nervoasă cu dosul palmei însă fara să le pot opri.

M-am oprit în fata standului cu vopsele de par şi am inhatat rapid trei cutii cu cea mai închisa nuanţa de negru. Puteam să iau decolorant, dar nu ştiam sigur cum să folosesc chestia aia şi clar nu aveam dispoziţia să mă documentez.

Am plătit vopseaua de un negru albastrui dupa ce m-am întors în maşina şi am cautat bani prin torpedoul tatei, vanzatoarea se uita la mine că la o persoana nebuna. Şi sigur aşa aratam.

Am ajuns acasă simţind cum cad de pe picioare. Riscam că tata să se intoarca dar eram sigura că în momentul asta nu ar fi facut-o. Mă cunoştea şi ştia foarte bine că într-o situatie că asta cel mai bine este să mă lase singura să mă linistesc.

Dar nu aveam de gând să mă linistesc, nu ştiam un loc mai bun unde să mă vopsesc şi chiar nu voiam să par mai nebuna decât eram şi să merg acasă peste Kristen sau Candice să le împrumut baia. Puteam merge la Harry, dar chiar nu voiam să mă vada în starea asta. Nu stiu dacă mai târziu voi arata mai bine şi chiar dacă în momentul asta aveam nevoie de el mai mult decât de orice, nu puteam suporta să mă vada într-o situatie atât de deplorabila.

Am intrat în direct în baie şi am pregătit vopseaua în recipentul de plastic pe care ii folosisem data trecuta.

Eram agitata şi plină de nervi, iar asta era cu adevarat o reacţie exagerata dar nu mai suportam, nu mă mai suportam.

Cum putea viaţa mea liniştita şi absolut normală să se schimbe atâta de mult în mai puţin de un an de zile? Cât adevar îmi fusese ascuns. Şi acum îmi amintesc povestea părinţilor mei, cum că ei s-ar fi cunoscut într-un parc de distractii. Într-adevar, fusese o distractie pentru ei noaptea aia dar a avut o consecinţa dezastruoasa.

Lacrimile îmi curgeau şiroaie pe fata şi încercam să nu imî bag vopseaua toxica în ochi, pentru că deja eram manjîta pe toată fata, pe gat sî chiar sî pe tricou aducandu-mî brusc aminte că geaca mea rămăsese la nenorocita aia acasă.

Mirosul toxic al vopselei mă ustura pe nas, dar am continuat să aplic crema peste tot parul meu, smulgând câteva fire din cauza furiei, nuanţa de un negru intens prelua deja controlul.

Nu îmi venea să cred că mama mea fusese o desfranta. Eu vedeam în ea femeia perfectă, modelul perfect. Acum înţeleg de unde mostenisem dragostea pentru dans, doar că ea practicase alt gen de dans. S-a culcat cu tata în prima noapte în care l-a întâlnit, cu un client beat sî necunoscut care a uitat să se protejeze sî a lasat-o cu o sarcina nedorita.

Am lovit cu pumnul în oglinda tipand de furie, realizand cum fusesem eu de fapt, creata. De ce nu m-a avortat? De ce m-a lasat să trăiesc în nenorocirea asta? Şi dovada că cineva chiar îşi bate joc de mine: mai era şi Amber. De ce ea? Dintre atâtea fete de pe lumea asta de ce trebuia să fie tocmai ea sora mea?

Voiam să plec, să dispar. Să nu mai vad pe nimeni. Toti oameni în care aveam încredere şi îi iubeam îmi distrugeau viaţa. Tata era ultimul în care mai credeam pe lumea asta şi acum aflu că el m-a mintit chiar mai mult decât mama.

Am ieşit de sub jetul de apa şi m-am privit în oglinda murdara de vopsea, la fel că tot restul baii. Negrul îmi rămăsese imprimat pe pielea de pe fata şi am început să frec nervoasă cu

un prosop inrosîndu-mi porţiunea patata şi provocând o usturime suparatore. Nuanţa asta era mult mai dificila.

Am privit fara expresie chipul palid şi fara suflet din oglinda. Eram din nou aceeaşi eu de acum câteva luni care se droga şi nu vedea niciun sens în viaţa. Astfel am realizat că nu începuse niciun nou capitol, eram în acelaşi plin de durere caruia i se alaturau constant suferinţe noi.

Parul negru îmi schimba chipul complet, oferindu-mi o expresie mult mai matura şi dură. Îmi placea asta. Negrul albastrui era chiar mai închis decât nuanţa mea naturala, mult mai închis sî diferit fata de şatenul ciocolatîu al mamei. Cu toate astea, nu oprea asemanarea dintre noi doua, readusa la viaţa prin nuanţa asta închisa. Dar macar eram eu, adevărata eu şi nu o să mai chimb nimic la mine că să nu semăn cu altcineva.

Am ieşit din baie, lasandu-mi parul umed să picure pe trupul meu şi pe jos. Apa neagra îmi pata pielea şi covorul.

Am intrat în camera mea cu gândul să mă schimb şi apoi să plec din casa asta unde nu aveam de gând să mă mai întorc. Dar am fost surprinsa când am gasît o cutie mare de carton aşezata lângă patul meu.

M-am apropiat de ea şi am ridicat plicul aşezat pe aceasta. Am inghitit în sec şi mi-am simţit din nou tâmplele explodând când am observat că era de la mama.

Am rupt furioasa plicul, fiind curioasa într-un fel să vad ce avea de spus.

Dar ramas fara aer când din interiorul acestuia am scos o hârtie ciudata, colorata şi cartonata care mi-a făcut stomacul să se intoarca pe dos când am văzut mireasa desenata pe ea. Era o invitatie la nunta.

Am încercat să respir normal sî am desfacut-o incepnad să citesc lungul sir de cuvinte din interiorul acesteia.

0ce Scumpa mea Katy, stiu că mă urasti şi mi se rupe sufletul în fiecare zi când mă gândesc că tu nu mă mai consideri mama ta.

Poate că tu crezi că eu nu te-am iubit niciodata, dar nu este aşa. Katherine, tu ai fost, esti şi o să fii pentru totdeauna cel mai frumos lucru care mi s-a intamplat vreodata.

Îmi pare rău pentru decizia pe care am luat-o. Am crezut până în ultimul moment că te voi lua cu mine, că tu vei alege să vii cu mine. Ştii cât de apropiate eram una de cealalta şi aş da orice să te am acum lângă mine.

Eu şi tatăl tau nu mai aveam un viitor împreuna. Eu am început o alta viaţa şi probabil şi el la fel.

Dar tu încă ne legi, scumpo şi mi-aş dori din toată inima, chiar dacă nu vrei să ramai cu mine, macar să îmi vorbeşti.

Stiu că ii urasti pe Hugh, dar nu mai pot schimba decizia asta. 0 să mă mărit cu el. Vreau să vi şi tu la nunta mea, Kath, am nevoie de tine, scumpo. Am nevoie să mă ierţi şi macar să mă suporţi dacă nu mă mai poti iubi.

Te implor, am nevoie de tine. Tu esti şi vei ramane sufletul meu şi nu pot să fac pasul asta fara tine. Sper să nu mă urasti şi mai tare pentru asta şi să mă înţelegi. Poate mai târziu îţi voi putea explica mai multe.

Te iubesc, Katherine!

Am strâns invitatia în mână simţind sughiţuri de lacrimi. Am căzut în genunchi frecandu-mi ochii cu minile. Viata mea putea deveni mai urata de atât? Era imposibil ce mi se intampla. Imposibil pentru un suflet de om să suporte atâtea.

M-am ridicat nervoasă spre cutie, nu îmi pasa ce se afla în interiorul ei. Am luat-o în braţe, simtind-o grea şi am aruncat-o direct pe balcon, scoţând alt tipat de furie.

Cum indraznea să mă invite la nunta ei? Cum putea femeia asta să aibe atâta tupeu şi nesimţire? Normal că nu se putea marita cu pocitania aia, nu-l iubea. O făcea pentru bani lui, dar se simţea

constransa şi chinuita că mă pierduse pe mine. Într-un fel, mă simţeam bine, macar asta îmi demonstra că mă iubise cât de cât.
Dar eram copilul ei. Şi o bestie îşi iubeşte puiul, dar mama mea nu m-a iubit suficient, multe lucruri au fost pe primul plan pentru ea, înaintea mea.
M-am dezbracat de hainele ude şi murdare, realizand că ii datoram lui V o perehe noua de blugi şi probabil o geaca.
Mi-am luat din dulap o pereche de blugi negri şi un tricou la fel, încercând să copiez imaginea lui Harry. El era tot ce îmi mai rămăsese şi de-abia ii primisem cu adevarat noaptea trecuta, dacă ii pierdeam şi pe el, nu aş mai fi rezistat.
Mi-am cautat telefonul în pantalonii de pe jos. Aş mai fi plâns, dar deja nu mai aveam lacrimi.
Am constatat speriata că era stins, aducandu-mi aminte că făcusem asta seara trecuta pentru a scapa de apelurile lui tata.
M-am uitat speriata la ceas şi mi-am pus mână la gura când am văzut că era trecut de noua dimineaţa. Il lasasem complet balta pe Harry, la fel şi şcoala.
Am cautat numărul lui, evitând să citesc sutele de mesaje pe care le aveam primate. Unele erau probabil de la el.
Mă gandeam că poate fi în ora şi nu o să îmi răspundă, dar am ramas surprinsa când dupa primul sunet a răspuns imediat cu o voce aproape disperata.
- Katherine, unde esti?
Am clipit des uimita de reacţia lui neaşteptata. Credeam că nu îmi va răspunde, că va fi suparat pe mine, dar el părea de-a dreptul îngrijorat.
- Su-sunt acasă! M-am bâlbâit puţin speriata.
- Ce cauţi acasă? De ce nu îmi răspunzi la telefon? Il simţeam extrem de agitat şi de data asta suparat. În jurul sau pareau să fie mai multe persoane la fel de agitate că şi el.
L-am oprit din proteste simţind cum nu îmi mai pot stapani lacrimile care au început din nou să curgă.
- Harry0| am nevoie de tine! Am rostit, lacrimile dandu-mi de gol suferinţa.
El a tăcut brusc.
- Katherine, esti bine? I-am simţit din nou teama din voce şi părea că fuge. Sunetul motorului sau a rasunat în telefon.
- Nu! Am expirat, începând să plâng şi mai tare.
- Katherine, iubito, mă sperii, spune-mi ce ai patit? Esti raniţa?
Raniţa? Da, în suflet, desi el părea să se gandeasca în cu totul alta direcţie. Simţeam viteza pe care o avea, şi claxoanele maşinilor pe lângă care trecea că un glonţ.
- Nu! Vreau să vii la mine! Am suspinat din nou desi stiu că făcea asta deja.
- Ajung la tine imediat, iubito! A rostit rapid şi hotarat apoi apelul s-a întrerupt.
M-am aşezat pe pat putîn surprinsa de reacţia lui. Parul îmi uda tricoul şi îmi creea o senzaţie de disconfort.
Am vrut să merg la baie să îmi iau un prosop, dar am fost întrerupta când am auzit motorul cunoscut de afara. M-am dus stupefiata la fereastra, crezând că mi se pare. Dar am respirat uimita când l-am văzut pe Harry coborând din maşina să şi venind rapid spre casa mea.
Am auzit usa de la intrare deschizandu-se zgomotos şi paşii rapizi care au urcat fulgerător pe scări. Chiar nu ii pasa că tata putea fi acasă?
M-am întors speriata când am auzit usa camerei mele deschizandu-se rapid şi Harry a aparut speriat din spatele ei.
- Katherine! Respira exasperat venind cu pasi mari spre mine şi prinzandu-mă în braţele sale că pe un copil
L-am ascultat calmandu-şi respiraţia în creştetul meu şi mangaindu-mi parul ud.

- Unde ai fost? Mi-am făcut o mie griji. Credeam că ţi s-a intamplat ceva. Te-am cautat până şi la Zac acasă. Mă acuza suparat îndreptându-şi fata spre a mea.
Eu am clipit uimita. L-am observat analizandu-mă ciudat, parcă tocmai acum observase că eram schimbata.
- Ce ai făcut? Am expirat şocata. Ce Dumnezeu aş fi cautat la Zac acasă?
- Katherine, să nu îmi mai faci niciodata asta. Îmi ordona cu o seriozitate care mă speria. Am crezut că cineva a aflat de tine siE| se opri brusc strangandu-şi ochi. Probabil avea legătură cu ce îmi spusese noaptea trecuta. Dar acum eram prea ravasita că să încerc să înţeleg sî asta.
- Ce s-a intamplat? încerca să se calmeze şi îmi mangaîe parul negru şi ud.
L-am prins de mână, asezandu-mă cu el pe pat. I-am povestit tot ce mî se intamplase. Uimirea lui era normală când a aflat, dar o parte din el părea că stie deja ceva din adevarul complet. Nu m-am putut abţine să nu plâng, l-am spus tot. Despre mama mea, despre trecutul părinţilor mei şi despre Amber, sora mea vitrega şi fosta lui iubita care încă ii voia înapoi şi acum probabil planuia prin orice mijloc să mă distrugă.
- Uita-te la mine! Aproape îmi ordona prinzandu-mi barbia şi tragandu-mi fata aproape de a să.
Mi-am ridicat privirea stergandu-mi lacrimile cu dosul palmei. Îmi părea rău că ii chemasem aici, nu voiam să mă vada aşa.
- Katherine, nu esti singura, murmura uşor apropiindu-se mai mult de mine, agitandu-şi corpul pe cearceafurile patului meu. Eu sunt aici. Mă privi serios în ochi.
Am inghitit în sec.
- Pentru cât timp? Nu mi-am putut abţine oftatul de durere care a ieşit precum un sughit, alaturi de alt val de lacrimi care mi-au inundat fata. Dupa ce se intamplase nu mai aveam încredere în nimeni. Toate persoanele pe care le iubeam continuau să mă trădeze.
- Pentru cât timp mă vei dori lângă tine!
Îmi prinse barbia tragandu-mă aproape de fata să încât i-am simţit respiraţia pe chip. Am inghitit în sec în fata cuvintelor sale rostite cu o seriozitate deplina.
M-a tras mai aproape de fata lui, lipindu-şi buzele de ale mele.
S-a desprins uşor apoi mi-a prins corpul, ingropandu-l în braţele sale. Era atât de bine la pieptul sau cald, nimic nu mai părea să conteze când el era lângă mine.
- la-mă de aici! Du-mă oriunde, nu-mi pasa. Vreau să plec din locul asta.
Am rostit ridicandu-mi uşor ochi spre el. Mi-a mangait parul şi m-a sarutat pe frunte gânditor.
- Unde vrei să mergem, iubito?
- Nu conteaza! Am expirat la pieptul sau.
M-a privit câteva secunde şi şi-a muscat uşor buza. Il simţeam indecis în ce voia să spună.
- Ai vrea să îmi cunoşti mama?

17. Lacrimile Demonului

Mi-am ridicat brusc privirea spre chipul sau, crezând că glumeşte. Insa expresia ii era extrem de serioasă, analizandu-mi cu atentie reacţia.
- Mama ta?! Am repetat surprinsa, el a aprobat uşor din cap.
Am clipit buimăcită. Mă aşteptam la orice numai la asta nu. Mi-a ascultat opinia despre mama mea, dar el clar avea una diferita privind figura să materna. Mai ales că spuse doar mama, nu părinţii sau familia.

M-am trezit brusc într-o mare dilema, până acum o parte din mine credea că el nu se înţelege cu părinţii sai. Nu ştiam la ce să mă aştept de la aceasta întâlnire şi dîntr-o data imî era frica.

Mi-am muscat buza tematoare deja făcându-mî mii de scenarii în cap. El mă privea serios şi uşor încruntat aseptandu-mi răspunsul. L-am privit în ochi, tragand o gura mare de aer şi am aprobat uşor din cap.

- Mi-ar placea! Am zâmbit înghiţind uşor în sec, deja îmaginandu-mî sutele de defecte pe care le va gasi mama lui la mine. Trebuia să existe un motiv pentru care locuia cu prietenii sai, şi se pare că urma să ii aflu în curând.

El zâmbi uşor, însă i-am observat forţa din spatele acestui zâmbet. Nu era unul plin în totalitate de bucurie. S-a ridicat de lângă mine, prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă din pat.

- Să mergem până nu începe ploaia din nou! Spuse sec privind spre fereastra.
- Stai puţin, nu pot să merg aşa! Am expirat speriata. Trebuie să mă schimb. M-am agitat infigandu-mă direct în dulapul cu haine.

Nu mai cunoscusem niciodata mama vreunuia dintre iubiţi mei asta pentru că nu mai avusesem niciodata un iubit până acum. Habar nu am la ce trebuia să mă aştept, cu ce trebuia să mă îmbrac? El veni chicotind spre mine, prinzandu-mi talia şi încercând să mă linîsteasca sarutandu-mi uşor obrazul.

- Esti perfectă aşa cum esti! Declara uşor, făcându-mî genunchii să se înmoaie.
- Ba nu! M-am agitat în continuare cautand cu privirea prin dulapul meu dupa o tinuta potrivita pentru un asemenea moment. Dar clar nu am aşa ceva, pantalonii taiati, tricourile cu imprimeuri rock şi gecile cu tinte nu intra în garderoba cu scopul de a o impresiona pe mama iubitului tau, nu?
- Te va iubi exact aşa cum esti! Şopti uşor privindu-mă în ochi şi mangaindu-mi tandru obrazul cu vârful degetelor sale calde. Am respirat uşor încercând să mă calmez. Chestia asta mă luase total prin surprindere. Harry făcea asta pentru a mă determina pe mine să uit de problemele mele şi ii eram datoare pentru lucrul asta. Nu mă simţeam tocmai confortabil să mă regăsesc din nou într-o familie ştiind că eu nu mai am una, dar venind vorba de părinţii lui Harry chiar eram curioasa şi normal extrem de speriata să ii cunosc.

Am privit contrastul dintre noi doi şi am realizat că încercarea mea de a arata că el imî reusise. Blugii mei negri şi tricoul la fel se asemanau cu al sau, dar bineînţeles pe el aratau mult mai bine.

- OK! M-am predat zâmbind uşor, mai mult antrenata de faptul că eram imbracata că el şi oricum nu aveam altceva mai potrivit în dulap.

A zâmbit satisfacut de răspunsul meu şi de faptul că nu mai comentam la tot ceea ce spunea el, cum faceam de obicei.

- Dar usuca-ţi parul! Îmi impuse deodata mangaindu-mi firele negre din care încă se mai scurgeau picaturi de apa.

M-am conformat scotandu-mi uscatorul şi începând să imî usuc imensa cascada neagra. Aerul cald sî puternic ¡1 ravasea peste toată fata mea. Devenea mult mai voluminos, de asta nu îmi placea să ii usuc cu feonul.

Când am terminat am încercat să ii aranjez putîn, trecând cu peria prin el şi asîgurandu-mă că nu imî mai rămăsese nici o pata de vopsea pe fata. Am refuzat să mă mai machiez, faptul că purtam haine negre era de ajuns, nu voiam să ii creez mamei sale o impresie proasta chiar înainte să apuc să vorbesc.

El stătea cuminte, aşezat pe patul meu asteptandu-mă să termin. Expresia ii era destul de neliniştita, mă făcea să cred că regreta că îmi propusese asta.

- Harry, esti sigur că vrei asta? L-am întrebat atragandu-i atenţia.

M-a privit surprins parcă trezindu-se dintr-o transa. Mă întreb la ce se gandea.

- Da! Răspunse rapid ridicandu-se în picioare şi insfacandu-mi geaca de pe umeraşul din dulap.

Am strambat din nas când mi-a asezat-o pe umeri. Asta îmi strica oglinda privind tinuta să. Brusc, mi-am amintit că uitasem ceva, nu purtam sutien, iar prin tricoul strâmt sânii mei nu

aratau tocmai demn de o asemena întâlnire. Dovada fiind privirea obraznica a lui Harry care s-a instalat uşor peste pieptul meu, urcând apoi spre ochi cu un zâmbet pervers.
- Nici să nu îţi treaca prin cap! L-am amenintat ridicând degetul aratator spre fata să şi întorcându-mă spre dulap de unde mi-am scos unul dintre sutiene. M-am eliberat din braţele sale şi m-am îndreptat spre usa pentru a mă schimba.
- Pe bune?! Se plânşe în urma mea. Încă îţi mai simt gustul sânilor pe buze şi tu ieşi afara să te schimbi?
Mi-am simţit obrajii luând foc, aducandu-mi brusc aminte de ce îmi făcuse noaptea trecuta. A venit hotarat
dupa mine, tragandu-mă înapoi în camera sî dandu-mi brusc geaca jos. A prins coltul tricoului meu, dar nu a reuşit să ii ridice în sus din cauza mâini mele care l-a oprit.
- Am devenit cam obraznici, nu crezi? L-am tachinat, tinandu-i mână în loc şi asigurandu-mă că tricoul ramane la locul sau.
Chiar şi dupa noaptea trecuta tot aveam o reţinere să raman goala în fata lui. Lucru care nu părea să fie valabil şi la el.
Şi-a dat ochii peste cap exasperat şi m-a întors brusc cu spatele la el. Am ramas surprinsa sî am scos un icnet scurt când mâinile sale le-au înfrânt pe ale mele, scotandu-mî rapid tricoul peste cap. L-am simţit nemişcat câteva secunde. Şi-a pus uşor degetele pe spatele meu, mangaindu-mi fin pielea şi asezandu-şi buzele pe umărul meu, unde a plasat un sărut catifelat.
Mi-a indepartat uşor parul asezandu-l peste umărul meu şi eu am profitat de asta pentru a-mi acoperi sânul stâng cu acesta.
- Aş da orice să te vad goala în permanenta! Şopti uşor obraznic, buzele urcandu-i spre gatul meu. Mi-am dat ochii peste cap ridicând braţele şi acoperindu-mi ambii sani.
- Dar pentru asta ar trebui să omor oricare alt baiat de pe planeta. Nimeni nu trebuie să pofteasca la corpul tau inafara de mine. Mi-am muscat buza încercând să nu rad la propoziţia lui nebuna, rostita totuşi cu seriozitate.
- Să nu uitam de lesbiene! Mi-am întors uşor capul către el încercând să par serioasă desi cu greu mă abţineam să nu izbugnesc în ras.
- Mmm, am eu grija de alea! Le fac eu să se intoarca la dorinţa pentru barbati, dar oricum nu o să mai aiba niciunul dupa ce o să ii extermin pe toti. Marai pe pielea mea şi de data asta chiar am început să rad.
- Atunci o să alerge dupa tine! M-am îmbufnat brusc deranjata de idee. A chicotit amuzat şi multumit de reacţia mea. Oh, rahat... umezeala.
- Eu o să fiu ocupat cu tine.
Mi-am dat ochii peste cap.
-Îmi pui sutienul ala azi? L-am mustrat începând să bat din picior în timp ce el îmi explora spatele şi o parte din mine se uda iar.
- Dacă îmi mai intrerupi fanteziile s-ar putea să ramai goala de tot! Mormăi prinzandu-mi talia cu braţele şi tragandu-mi mâinile în jos de pe sani. M-am opus dar nu avea rost în fata puteri sale. Respiraţia lui a devenit mai accelerata pe gatul meu, la fel şi a mea când palma să mi-a cuprins sânul drept începând să ii maseze uşor sî delicat.
- Esti umeda? Şoapta să mî s-a imprimat pe piele.
- Mhm! Am mormăit fara să îmi dau seama şi am tresărit pentru că nu voiam să spun asta.
Harry chicoti din nou şi îmi supse pielea, mi-am strâns buzele.
- Nu mă ajuţi! Am bodogănit.
- Nu sunt prea obişnuit cu chicotelile dar promit că o să iau lecţii avand în vedere ce îţi provoaca tie sunetul
ala.

Am ras.
- Pe tine ce te excita la mine? Am întrebat jenata dar şi curioasa.
- Nu prea multe, răspunse simplu. Mi-am întors uşor capul spre el. - Doar tot! Continua într-un rânjet pervers sî mi-am mijit ochii spre el.
- Mă excita până sî respiraţia ta, avand în vedere felul cum mî se izbea de piele noaptea trecuta. Ti-am spus eu că o să mă înnebunesti. Aproape mă acuza în partea de la sfarsit sî am ras în continuare.
Aveam încă sutienul în mână. Mi l-a prins uşor, eliberandu-mi sânul şi asezand cele doua cupe uniform peste sani mei.
Mi-a aranjat bretelele pe umeri. Se mişca atât de încet încât aproape nu îi simţeam atingerile. Mâinile lui pricepute mi-au prins capsele la spate, magaindu-mi încă odată pielea până la baza acestuia, dupa care m-a întors uşor către el privîndu-mă fix în ochi.
- Niciodata să nu-ţi mai fie jena de mine! Habar n-ai ce inseamna pentru mine să te vad goala.
Am inghitit uşor în sec, aducandu-mi aminte că exact de asta mă şi feream de el. Ochii aia pofticioşi mă mancau din priviri. Mi-a sarutat delicat buzele, masandu-mi pielea gatului cu vârful degetelor, apoi prinzandu- mi câteva suvite de par şi mangaindu-le uşor.
- Deci, ce crezi? Era mai bine blonda? Am ridicat din sprâncene încercând să schimb subiectul. A chicotit apoi mi-a sarutat creştetul. Adoram când făcea asta.
- Tu esti superba în orice fel!
Am ras uşor scuturandu-mi capul.
- Şi dacă mâine hotărăsc să mă tund la zero? Mi-am ridicat privirea spre el cu o ironie uşoară.
Zâmbi cald, privindu-mă cu acei ochi care mă topeau la propriu.
- Poti să să te schimbi în orice fel vrei tu. Dar să nu crezi că poti face ceva că să nu mai fi atragatoare pentru mine. Toată ironia mea anterioara a dispărut.
Am inghitit în sec nestiind ce să spun. Pur şi simplu i-am sarutat buzele multumindu-i pentru că este lângă mine. Mi-am luat tricoul şi geaca pe mine, plus o pereche de tenisi negri, aruncand o ultima privire în oglinda şi chiar dacă ochii îmi erau îngrozitori de rosi din cauza plânsului, aratam cât de cât normal şi decent.
Bănuiesc că părinţi sai ii cunoşteau şi nu se aşteptau să le aduca acasă o fata în rochiţa roz de vara. Asta m-a făcut brusc să mă gândesc dacă mai adusese vreodata pe cineva acasă? Pe Amber... mi-am scuturat capul şi am izgonit gândul.
Am coborât jos tinandu-l pe Harry de mână, dar înainte să ieşim pe usa am zărit pe canapeaua din sufragerie aşa-zisul nostru copil. Mi-am lipit o palma peste frunte şi am fugit spre papusa care părea moarta. Nu zicea nimic. Oare cum o oprise tata? Harry veni şi el lângă mine, privind bebeluşul adormit.
- Suntem nişte părinţi groaznici! Concluziona cu un chicot amuzat.
- Suntem nişte părinţi repetenti! L-am corectat cu o fata bosumflata învârtind papusa pe toate părţile, încercând să o trezesc la viaţa.
Probabil îi muriseră bateriile de la cât plânsese.
- Nu trebuia să predam proiectul azi? L-am întrebat când el mi-a luat papusa din mână făcând acelaşi lucru că mine.
- Ba da! Ofta muscandu-şi buza.
- Apropo, tu ai chiulit azi? Mi-am adus brusc aminte de rapiditatea cu care ajunsese la mine.
Mă privi cu o expresie de parcă răspunsul ar fi trebuit să fie evident.
- Tu nu erai de găsit pe nicăieri, crezi că îmi ardea mie de şcoala? Mă acuza incruntandu-se.
Ah, deci nici el nu se dusese.
M-a speriat puţin reacţia lui exagerata. Harry se temea de ceva, altfel nu l-ar fi îngrijorat atât de tare dispariţia mea. Mi-am muscat buza inferioara nestiind ce să spun.

- 0 să i-o dau lui Ty. Ii face el ceva... şi la a lui i-a schimbat funcţiile. Hotara zgaltaind uşor papusa.

Cunoscusem deja o parte din geniul nebun al roşcatului şi avand în vedere că jucaria asta era legata de un
computer, bănuiesc că Harry ştia despre ce vorbeşte.

M-a prins din nou de mână şi am ieşit afara din casa. Atmosfera era din ce în ce mai rece. Vântul batea foarte uşor dar îţi îngheţa pielea imediat, iar norii negri acoperisera cerul, semn că nu mai aveau mult până se vor revărsă din nou peste oras.

Nu era un cadru tocmai plăcut să cunoşti pe cineva, părea mai degraba un semn rău a ceea ce urma să se întâmple. Mi-am blocat gândurile rele aducandu-mi aminte că nu cred în asemenea superstitii prostesti. Harry era doar în tricou, iar aerul rece nu părea să ii mai fie atât de indiferent acum.

Am intrat rapid în maşina, mulţumind Domnului că tata nu se întorsese acasă. Acum probabil recupera timpul pierdut alaturi de familia lui. Ei bine, nu avea decât să fie fericit.

Harry şi-a frecat rapid braţele înainte să puna papusa în spatele scaunelor, unde oricum era plin de dispozitive ciudate şi butelii pe care scria mare şi roşu, AZOT. Mă gandeam deja să o ascund altundeva. Ce va crede mama lui dacă o va vedea acolo? Dar aveam alte lucruri de care să îmi fac griji acum.

A pornit motorul iar maşina s-a mişcat prinzând o viteza normală, nespecifica pentru el. Il simţeam neliniştit, îşi tot muşca buza incruntandu-se spre drum.

- Locuieşte departe? Nu ştiam dacă să mă exprim prin mama, sau părinţii. Harry m-a privit scurt şi serios.

- Nu! A răspuns rapid dezaproband uşor din cap. L-am lasat în pace întorcându-mi atenţia spre drum. Mă întrebam de ce reacţiona aşa. Dar răspunsul era destul de logic. Harry locuia cu prietenii sai, asta fusese probabil alegerea să şi chiar dacă îşi iubea mama, aceasta distanta dintre ei nu ii oferea prea multa comoditate când venea vorba să i-o prezinte pe iubita lui.

Mă tot gandeam oare cum aratau. Cu care dintre ei semana Harry? Mai avea fraţi sau surori? Care era situatia lor? Cât de stransa era legătură dintre ei?

Mi-am scuturat uşor capul ieşind dintre sutele de întrebări şi încercând să las lucrurile să decurgă de la sine. De data asta stateam cuminte în scaunul meu şi tensiunea lui Harry îmi dovedea clar că nu era momentul pentru asemenea dulcegării intre noi. Am observat deodata că nu cunoşteam drumul pe care ne aflam. Devenea din ce în ce mai pustiu, cartierul în care ne aflam acum era din ce în ce mai gol şi părea că ne apropiem de o zona de pădure. Unde locuia mama să?

M-am mişcat în scaun încercând să imî dau seama unde ne aflam. Am vrut să ii întreb dar seriozitatea lui m-a oprit din nou. Mi-am lipit spatele de scaun devenind din ce în ce mai speriata de pustietatea care se instala în jurul nostru. Viteza maşinii s-a diminuat considerabil, dandu-mi de înţeles că ajunsese la destinatîe. Dar ce destînatie?

Deodata am simţit cum raman fara aer şi gura mi s-a deschis de spaima când am zărit în fata noastra imensele porţi cu gratii din fier, care ofereau o privelişte sinistra locului mai ales din cauza vremii de afara. El a ramas nemişcat dupa ce a oprit motorul privind în gol în fata noastra. Îmi doream că Harry să fi făcut o gluma prin faptul că mă adusese aici, nici macar nu puteam pronunţa în minte numele acestui loc fara să mă cutremur, doar privind la sutele de placi funerare din spatele porţilor de fier, mi se zbarlea pielea instantaneu.

- Harry, ce cautam aici? L-am întrebat cu un glas bâlbâit rugandu-mă să înceapa să rada şi să îmi spună că a făcut o gluma. Dar expresia lui nu s-a schimbat deloc, o încruntătură adanca plină de durere instalandu-i-se pe frunte.

- Aici locuieşte mama mea! Declara sec cu un glas plin de durere făcându-mi buzele să tremure. Mi-am întors privirea spre imensele porţi de fier în spatele carora se afla cimitirul din Seattle. Harry s-a întors luandu-şi o geaca de piele din spatele scaunului pe care nici nu o văzusem până acum. A coborât din maşina, vântul de afara risipindu-i instantaneu buclele peste fata.

Am coborât şi eu rapid simtindu-mi picioarele tremurande. Am mers uşor către el privindu-l cum îşi ia rapid geaca pe el lasandu-şi fermoarul desfăcut şi îşi prinde buclele negre dandu-le pe spate. Nici nu mă puteam bucura de faptul că eram din nou imbracati la fel, conştientizând că ii vad pentru prima data într-o geaca de piele aratand neomenesc, cum mă obisnuisem deja. Dar tristetea din ochii sai îmi bloca orice gând referitor la acest subiect.

Mâinile i-au ramas prinse în par, ridicandu-şi uşor capul şi închizând ochii. Am simţit cum îmi dau lacrimile privindu-l cum îşi strânge ploapele şi incearca să îşi controleze emoţiile.

- Să mergem! A spus uşor eliberandu-şi buclele şi prinzandu-mă de mână. Am pasit tematoare pe imensa poarta simţind imediat fiorul produs de acest loc. Nu îmi era teama de cimitire sau de morţi, dar scopul pentru care eram cu el aici mă inspaimanta. Încă mă rugam că mama să să aiba o casa în spatele acestui loc iar locuinţa ei să nu fie un cavou. Dar privirea lui Harry îmi spunea clar răspunsul.

Am mers uşor printre pietrele de mormânt, lasandu-mă condusa de el. Vântul nu era foarte agitat dar tot îmi invaluia parul, lipindu-mi-l de fata. Intram din ce în ce mai adanc în cimitir, care părea că nu se mai termina. Deja nu mai vedeam maşina şi nici gardul care imprajmuia cimitirul. Dar clar nu era un moment bun să ii întreb dacă mai avem mult de mers.

Treceam printre statui de îngeri, cripte fastuoase sau simple pietre funerare. Il priveam cu atentie pe Harry, încerca să îşi blocheze durerea afisand o expresie extrem de serioasă şi chiar dură, care m-ar fi speriat dacă nu ştiam cu adevarat ce ascunde în spatele ei. L-am simţit pasind din ce în ce mai uşor şi mi-am rotit privirea prin jur cautand acel ceva de care nu voiam să dau. Dar mi-am simţit brusc lacrimile navalindu-mi în ochi când am zărit în fata noastra o placa alba de mormânt înconjurata de trandafiri albi pe care scria "Miranda Styles ". Acel nume mi-a zgaraiat inima.

l-am eliberat uşor mână când am ajuns în fata mormântului, în viaţa mea nu fusesem mai nesigura pe ce ar trebui să spun. Eram pur şi simplu stupefiata. Mama lui Harry era moarta.

S-a aplecat uşor în fata mormântului, indoindu-şi genunchii pe vine şi sprijinindu-şi coatele de aceştia.

-Buna, mama! Şopti uşor plin de durere mângâind uşor placa alba care inscripţiona numele mamei sale sub care scria 1976 - 2009. Asta însemna că mama lui murise la 33 de ani. Extrem de tanara, prea tanara.

M-am aplecat uşor lângă el, fiind totuşi în spatele sau şi prinzandu-i umeri încercând să ii lînistesc. L-am observat cum se calmeaza uşor, figura să desi trista şi-a fortat un mic zâmbet dureros. Tunete înfundate rasunau deasupra noastra.

- Vreau să îţi prezint pe cineva, mama. Ea e Katherine. Mi-am simţit lacrimile scurgandu-mi-se pe obraji şi mi-am lipit obrazul de umărul sau.

- Katherine, ea e mama mea! S-a întors uşor spre mine sî pentru prima data am văzut lacrimi formandu-se în ochii sai. Am simţit un fior inspaimantator când acele picaturi de cristal s-au strecurat în coltul ochilor sai. Nu ştiam ce să spun, formula mea de salut pe care o tot repetasem în cap, picase lamentabil.

Mi-am strâns uşor buzele varsand alte lacrimi. Mă durea enorm să ii vad aşa, să îmi dau seama cum era viaţa lui cu adevarat. Mi-a prins mână de pe umărul sau tragand-o uşor spre buzele sale şi sarutandu-mi fin degetele, îndreptându-şi privirea spre mormântul mamei sale.

- Ce s-a intamplat? L-am întrebat uşor nefiînd sigura dacă fusese o idee buna. Nu voiam să ii fac şi mai tare să sufere.

Harry a tras o gura mare de aer, strangandu-şi uşor ochii, cautandu-şi cuvintele.

- Acum şapte ani a fost diagnosticata cu leucemie. Mi-am strâns ochii la auzul cuvintelor sale amare. Cancer. Una dintre cele mai dure boli, care te chinuie obligandu-te să îţi numeri ziele ştiind sigur că nu mai ai scapare.

- Îmi pare rău! Am murmurat uşor simtindu-mi vocea tremurând.

- Nu mi-a spus. A preferat să îmi ascunda asta până când a cedat. Contiuna şi mă întrebam de ce vorbea doar la persoana lui.

- Mama mea era o femeie plină de lumina şi bunatate. Chiar şi atunci când boala a pus stapanire pe ea şi a fost fortata să îmi spună, a facut-o zâmbind. Asigurandu-mă că va fi mereu lângă mine şi mă iubi pentru totdeauna.

A suspinat amar, nereusind să îşi mai stapaneasca lacrimile care s-au scurs pe obraji sai, făcându-l să arate că un înger rănit. L-am strâns mai tare de mână, nestiind ce altceva aş putea face.

- Dupa doi ani de lupta cu boala, m-a părăsit! Nu am fost întotdeauna aşa. Obisnuîam să fiu un copil cuminte, îmi placeau arta şi muzica, o moşteneam pe ea. Faceam orice că să îmi vad mama fericita, ea era raza mea de soare şi motivul meu să trăiesc într-o lume în care nimeni nu mă iubea.

Şi-a strâns dinţi, schimonosindu-şi fata de durere şi respirând greu din cauza amintirilor dureroase. M-am încruntat neintelegand sensul cuvintelor sale.

- Şi tatăl tau? L-am întrebat nereusind să mă abtîn. Nu pomenise niciodata de el.

S-a întors spre mine cu o expresie de durere care s-a transformat uşor în ura.

- Eu nu am tata! A declarat cu dinţii inclestati făcându-mă să tremur din cauza tonului sau dur. Mi-am muscat buza privindu-l în continuare şi aşteptând să clarifice aceasta afirmaţie. Trebuia să aiba un tata, întrebarea era ce se intamplase cu el. Sî-a întors privirea lasandu-şi uşor capul în jos şi expirând greu.

- Când avea 17 ani mama mea a fost violata! Spuse cu o voce grea ridicandu-şi privirea spre piatra ei de mormânt. Mi-am simţit aerul ramand în gat, strangandu-i instinctiv mână mai tare.

- A ramas insarcinata, dar părinţi ei nu au vrut s-o lase să păstreze sarcina. Tatăl ei era procuror în politie pe atunci şi a obligat-o să avorteze bastardul pe care ii purta în pântece, li era şi aşa destul de ruşine că fiica să fusese violata. Să mai şi nasca fiul unui nenorocit nu putea fi permis. Insa ea a refuzat să mă avorteze, chiar a fugit de acasă. Să nu mă omoare pe mine. Un blestem creat din ura şi batjocora. Şi-a strâns ochi varsand alte lacrimi pline de durere.

- Harry, nu vorbi aşa. Am încercat să ii calmez stergandu-î lacrimile fierbinţi de pe obraji. Dar sincer chiar nu ştiam ce altceva să spun. Ce poti spune într-un asemenea moment?

Pentru prima data uram faptul că nu mă pricepeam deloc să comunic cu oamenii, poate m-arfi ajutat mai mult acum să ii consolez acum. Vântul se potolise în jurul nostru, dar mici picaturi de ploaie începeai să cada din cer. Nu mai reuşea să îşi controleze emoţiile, durerea şi suferinţa se revarsau asupra lui. Nu credeam vreodata că o să ii vad aşa. Atât de slab şi vulnerabil. Atât de îndurerat. Credeam că viaţa mea este distrusă, dar cea a lui Harry mă făcea să îmi schimb parerea despre suferinţa mea.

- Nu mi-a ascuns niciodata adevarul, ştia că mai devreme sau mai târziu voi afla. Dar cu toate astea niciodata nu mi-a vorbit despre nenorocirea ei cu durere. Uneori aveam impresia că ii iubea pe acel nemernic. Insa mereu îmi spunea că nu regreta acea noapte pentru că aşa m-a primit pe mine. Îmi repeta mereu că sunt cel mai bun lucru care i s-a intamplat şi oricât mă straduiam nu reuşeam să găsesc minciuna din cuvintele ei. Până şi eu mă uram pentru ceea ce

sunt, pentru faptul că mama mea a trebuit să plece de lângă părinţi ei şi să îşi ia viaţa în mâini de la o varsta la care alte fete nu vad decât baieti, distractie şi popularitate. A trebuit să îşi creasca singura blestemul pentru că părinţi ei nu voiau decât să scape de mine. Mai ales tatăl ei, care la început a reuşit să mă ia de lângă ea şi să mă închidă într-un orfelinat. Ea trebuia să mearga la facultate, nu putea ramane singura să îşi creasca puiul de lup. Aşa cum îmi spunea Jonathan, bunicul meu. Şi ii înţelegeam. Eram un blestem, o nenorocire asupra vieţii ei. Trebuia să îşi formeze un viitor nu să ramana blocata în viaţa să mă creasca pe mine.

Mi-am închis uşor ochi simţind inima cum se rupe în mine. Picaturile de ploaie se lipeau de pielea să imbinandu-se cu lacrimile sale şi transformandu-i chipul torturat într-o cascada de durere. Mi-am stras braţele în jurul pieptului sau lipindu-mi obrazul de gatul sau şi încercând să ii calmez.

- Harry, să nu mai spui niciodata asta. Tu esti o binecuvântare nu un blestem. Şi mama ta a ştiut asta.

A pufnit amar.

- Niciodata nu a vrut să îmi vorbeasca despre acea noapte. Dar Jonathan încerca prin orice mijloace să mă distrugă şi într-o zi mi-a dat să citesc declaraţia mamei mele dupa viol. Îşi schimonosi fata în alta masca de durere.

- De fiecare data când închid ochi îi vad cuvintele. Scrise rapid cu mama tremuranda pe acea foaie alba. Au fost patru în total. Dar doar unul şi-a bătut joc de ea. Ceilalţi erau acolo pentru a lua parte la spectacol. Descrierea ei asupra lui; chipul întunecat care se bucura de suferinţa ei... şi-a strâns pumni scrajnind din dinţi. Erau beti, el era beat. Şi-a bătut joc de ea innecandu-se în alcool şi obligand-o şi pe ea să bea odată cu el.

Incruntatura de furie a lui Harry mi-a adus brusc aminte de seara trecuta, când ii văzusem consumând orice altceva inafara de băutură. Probabil de asta nu consuma alcool, pentru că mama să fusese violata de un beţiv nenorocit.

- Nu l-au prins nici până la ora actuala. Mereu am crezut că se ascund mai multe în spatele acestei povesti. A fost prea mare ura prin care a batjocorit-o pe mama, iar tatăl ei fiind procuror avea mulţi duşmani. Mai ales că nu era tocmai un om bun. De multe ori m-am gândit că de asta mă ura atât de mult, eram fiul unuia dintre duşmani sai, care s-a razbunat pe fiica lui şi i-a distrus viaţa. Dar el nu mi-a aprobat niciodata asta, continua să îmi scuipe în fata că mă uraste pentru că eu i-am distrus viaţa fiicei lui. Când aveam 10 ani mama a hotarat să ne mutam. Nu puteam scapa de ura părinţilor ei aşa că am venit în Seattle. Lucrurile începuseră să decurgă mai bine şi eram chiar fericiţi, simţeam iubrea mamei mele şi faptul că îmi repeta mereu cât de mult mă iubeşte m-a făcea să uit de felul în care am fost creat. Dar fericirea mea nu a durat mult. Când aveam 12 ani ea s-a îmbolnăvit şi doi ani mai târziu am pierdut-o de tot. De atunci viaţa mea s-a schimbat complet. Am avut multe schimbări de comportament, acum pot spune că sunt cuminte pe lângă ce eram atunci, mai ales dupa ce am intrat în gaşca lui Carter.

M-am cutremurat privindu-l atent. Cine era Carter? Şi un demon mai nebun decât era acum chiar nu îmi puteam imagina.

Zâmbi uşor, amintirile revenind în mintea să. Unele nu atât de dureroase.

- Aveam doar 14 ani, dar eram foarte ¡nalt. Mama îmi spunea mereu că semăn cu ea, şi aşa era. Asta era unul dintre singurele lucruri bune pe o lista lunga de amaraciune. De fiecare data mă vedeam pe mine când ii priveam ochi verzi şi superbi, mult mai superbi că ai mei dar cu acelaşi model. Felul cum îşi aşeza mereu buclele negre peste umeri, şi purta o rochie de vara chiar şi atunci când era frig afara.

L-am privit fascinata cum zâmbeşte privind în fata să, mama lui parcă aratandu-i-se chiar în acest moment.

- Iubea florile şi animalutele mici, de multe ori aducea pui abandonaţi de pisica sau catel acasă. Nu ii placeau bestiile mari şi puternice, ea vedea iubirea în lucrurile mărunte şi neajutorate.

- Fluturii! Am şoptit intrând şi eu în euforia să şi simţind durerea odată cu el.

Felul cum vorbea despre mama să te făcea să crezi că Dumnezeu nu este drept. Cum putea lua o asemenea fiinţa şi să lase restul scursurilor pe pământ?

- Da! Aproba zâmbind, li adora. Gradina noastra era în permanenta plină de fluturi, de toate formele şi culorile. Parca simţeau şi ei iubirea din sufletul mamei mele. Ea imprastia fericire peste tot, toti cei din jurul ei credeau probabil că este cea mai împlinita femeie, niciodata nu a lasat la iveala adevărata tragedie din inima ei. începepuse să predea la liceul nostru. Era profesoara de arte. Avea o voce superba şi era apropiata de elevi sai că o mama adevărata.

Am realizat că Harry avea dreptate prin faptul că semana perfect cu mama lui. Nu ştiam cum arata dar talentele lui erau proba. Îmi amintesc perfect noaptea în care Harry a ramas la mine şi mi-a cantat înainte să adorm, cu aceea voce superba de înger. Iar talentul sau în arta tatuajelor intra în aceeaşi categorie. Până la urma care e diferenţa dintre pictatul pe panza şi pictatul pe piele? Exista una: cel pe piele este mult mai greu.

Am zâmbit uşor bucurandu-mă că soarta fusese totuşi blanda cu el şi ii asemanase cu părintele care ii iubea. Intrebandu-mă totuşi dacă avea ceva şi de la tatăl sau.

- Stii cum... arata el? Mi-am muscat buza puternic. Aceasta clar nu fusese o întrebare potrivita.

- Nu! A răspuns scurt surprinzandu-mă. Il cunosc doar din descrierea din declaraţie. Nu a vrut niciodata să îmi vorbeasca despre el sau să îmi dea detalii de genul asta. Suferinţa la care am fost supus încă de mic mi-a dezvoltat o personalitate extrem de dură şi razbunatoare. Dar ea îmi interzicea mereu asta, de fiecare data când pomeneam de el îmi punea degetul peste buze şi mă implora să nu ii mai urase. Cum mă putea ruga asta?

Scrâşni printre dinţi prinzandu-şi mainele în par şi strangandu-şi buclele pe spate.

- înainte să moara m-a pus să jur că nu o să ii caut niciodata. Ca o să îmi vad de viaţa mea şi o să fiu un om bun. De parcă asta mai putea fi posibil pentru mine! Pufni uşor.

- Am încercat, dar când te vezi singur, plin de durere şi înconjurat de persoane care te urase... cedezi. Aveam doar 14 ani atunci, eram minor şi cum nu aveam pe nimeni altcineva care să aiba grija de mine am fost trimis la orfelinat. Dar am fugit de acolo, locul ala este un iad stins pentru sufletele copiilor. Aveam nevoie de orice că să mă desprind de coşmarul în care traiam. Intodeauna m-au atras maşinile şi când am descoperit pista lui Carter pur şi simplu acolo îmi petreceam fiecare zi. Privind cursele, dorindu-mi atât de tare să fac şi eu parte dintre ei. Dar eram un puşti, foarte ¡nalt şi extrem de bine dezvolat dar tot un puşti. Nu mă bagau în seama şi într-o zi m-am enervat şi le-am furat o maşina.

Zâmbi scurt aducandu-şi aminte acel moment.

Eu l-am ascultat în continuare tacuta, bucurandu-mă când ii vedeam că are şi amintiri cât de cât fericite.

Mi-am sters apa de pe fata inconjurandu-i braţul mare cu ale mele şi lipindu-mă mai mult de el în poziţia care îmi amorţea deja picioarele.

Am realizat că tremuram bine şi îmi era extrem de frig din cauza ploii uşoare dar reci care îmi lipea hainele de piele, însă nici nu mă gandeam să ii întrerup acum.

- Ghinionul sau norocul meu a fost că am furat tocmai una dintre maşinile lui Carter. El e şeful grupului nostru. El ne organizeaza cursele, ne aduce maşinile şi ne scapa de politie de fiecare data când o dam în bara. Nu mai condusesem în viaţa mea şi să experimentezi asta pentru prima data într-o maşina de curse cu 2000 de cai putere nu e o idee prea buna - zâmbi

uşor amuzat - dar atunci am simţit din nou că trăiesc, simţeam viteza pulsând în mine şi făcându-mi inima să bata. Atunci am ştiut că maşinile şi cursele vor deveni viaţa mea.

Mi-am strâns mâinile în jurul braţului sau zâmbind uşor, imaginandu-mi-l pe Harry un puşti de 14 ani, pentru prima data la volanul unei maşini.

- Am alergat că nebunul prin tot oraşul până mi s-a terminat combustibilul şi m-au prins. Chicoti uşor. Credeam că sunt mort, dar Carter parcă a văzut ceva în mine. Eu voiam cu disperare să intru în grupul lui şi mi- a promis că dacă castig o cursa sunt bine venit şi pot să ii păstrez maşina. Mă trata că pe fiul lui atunci!... Zâmbi uşor, amintirea şefului sau aducandu-i evident fericire.

- Normal că am pierdut cursa, eram atât de agitat, speriat şi habar nu aveam ce trebuie să fac. Am intrat într-un parapet când am declanşat sistemul de azot.

De data asta rase plin de pofta molipsindu-mă şi pe mine.

- l-am distrus maşina, dar în loc să îmi rupa gatul mi-a promis că mă invata tot ce trebuie să stiu că să devin cel mă bun. Eram nevoit să le spal tuturor maşinile că să mă lase să exersez cu ele. Carter îmi promisese că mă invata, dar trebuia să mă descurc singur cu maşina pe care primeam lecţii. Uşor, am devenit o parte din acea gaşca, o parte importanta şi mână dreapta a lui Carter. începepuse deja să mă priveasca că pe fratele sau mai mic, nu că pe fiul sau, mai ales din cauza fizicului meu care s-a dezvoltat extrem de mult. Desi îmi placea să cred că am un tata exact aşa cum mi-aş fi dorit. Când am castigat prima cursa mi-a oferit propria mea maşina. Am devenit rapid unul dintre cei mai buni de pe pista şi mi-am luat porecla de "Demon al străzii" atunci când am sărit pentru prima data peste un tren. Obisnuiam să trecem doar peste calea ferata, prin fata trenului. Dar într-o seara sincronizarea a fost proasta şi trenul ne-a luat-o înainte. Nu suportam să pierd sî la cât de nebun devenisem atunci m-am suit cu maşina pe podul de deasupra caii ferate şi am sărit peste tren pe partea cealalta. Aşa a aparut săritură pe deasupra trenului. Spuse mândru.

- Mai târziu au adaugat rampa şi au numit-o sarutura demonului, dupa mine!

L-am privit perplexa, deci el inventase nebunia prin care trecusem şi eu noaptea trecuta, când sunt sigura că m-am scapat pe mine de frica.

- Dupa asta am devenit şi mai desfranat. Cresteam, într-un fel care ameţea fetele şi mie îmi oferea o încredere nebuna în mine. Am început să mă droghez şi am renuntat la şcoala o perioada. Eram un adevarat demon atunci. Am prins pasiune pentru tatuaje şi am început să imî pictez singur corpul. Apoi l-am întâlnit pe Jay care era un wet pe atunci.

M-am cutremurat auzind acel cuvânt. Ştiam exact ce inseamna: Wet li se spunea celor care consumau PCP - unul dintre cele mai puternice şi periculoase droguri.

Aveam un amic în New York dependent de PCP... dependenta asta l-a omorât, deoarece drogul asta te face să uiti cu adevarat cine esti şi ce esti.

- L-am ajutat să îşi diminueze dependenta şi să treaca pe droguri mai uşoare. Şi el era bătut de soarta la fel că mine. Nu îşi cunoştea părinţi şi a crescut toată viaţa într-un orfelinat. Mai târziu ni s-au alaturat V şi Ty. Pe V a adus-o Jay, ei crescuseră amandoi la casa de copii, iarTy era un copil că mine, care voia să scape de lume şi să îşi verse viaţa în altceva. Mama ii murise de când era mic iar tatăl sau ii batea încontinuu. Era un beţiv notoriu care îşi folosea fiul drept sac de box. Ty a fost şi este extrem de deştept, dar tatălui sau nu ii placea asta. Locul acestui baiat ar fi trebuit să fie la MIT acum, nu într-un garaj, instaland programe de viteza pe maşini de curse.

Am expirat adanc realizand că fericirea acestor copii nu era nici pe departe atât de mare pe cât credeam eu. Ei fugeau de lume, se aveau unul pe altul, iar cursele şi fărădelegile ii mentinueau în viaţa.

Ştiam şi eu destul de bine cât ajuta genul asta de libertate interzisa când vrei să uiti de toate şi să devi altcineva.

- Ne-am luat garajul şi ne-am mutat toti împreuna, dar eu începusem să profit prea mult de noua mea viaţa. Mă bucur că nu m-aî cunoscut în perioada aia.

M-am încruntat uşor fiind total împotriva vorbelor lui. Mi-aş fî dorit să îl cunosc pe Harry încă de când s-a născut, să fiu lângă el şi să ¡1 consolez aşa cum nimeni nu o mai făcea. Şi la rândul sau el să mă consoleze pe mine.

Bănuiesc că perioada lui de nebunie coincidea cât de cât cu a mea, când am luat-o şi eu razna şi m-am schimbat complet. Mă întreb oare cum ar fi decurs relaţia noastra dacă ne-am fi întâlnit atunci.

- Dar ceva m-a trezit la viaţa! M-am speriat de tonul sau serios. Şi-a dus mână la gat scoţând de sub tricou lănţişorul pe care ii purta în permanenta la gat, frecând intre degete medalionul sub forma unui avion de hârtie.

- Asta a fost al mamei mele! Şopti uşor privindu-l amar. Obişnuia să spună că sufletul unui om este precum un avion de hârtie. Poate zbura atât de departe dar n-o face, se lasa purtat de vant în direcţii neaşteptate şi se prăbuşeşte când te astepti mai puţin. Niciodata nu am înţeles sensul acestor cuvinte până când sufletul meu s- a prăbuşit. Uitasem cine sunt, ce sunt şi care este scopul meu în viaţa. Viata mea era pe acea pista, dar am decis că trebuie să mă schimb, pentru mama. Mă transformasem atât de mult încât atunci când mă priveam în oglinda nu o mai vedeam pe ea, vedeam nenorocitul care şi-a bătut joc de ea. Nu mi-am bătut niciodata joc de o fata şi chiar dacă atunci când mi se punea pata pe una ştiam că va fi a mea, prefeream să o fac pe ea să vina la mine. Obsesia mea cu tatuajul era într-un fel şi o protectie pentru ele. De asta ii fac, că toti nenorociţi să stie că este a mea şi să le fie teama să se apropie de ea. Dar lumea a înţeles greşit asta, ei cred că este felul meu de a-mi marca posesia. Nu, este felul meu de a-mi proteja iubita să treaca prin ce a trecut mama mea. Chiar dacă nu am reuşit să tin la vreuna atât de mult pe cât ar fi trebuit, voiam să le protejez.

Am clipit uimita ascultand acele cuvinte. Şi eu credeam acelaşi lucru despre acel tatuaj până acum. Dar se pare că drama copilăriei sale se revărsă asupra să în cele mai dureroase şi exagerate moduri. Privind noul sens al acelui tatuaj nu mi se mai părea atât de obsesiv.

- Mi-am creat un nume nu numai din felul de a sofa ci şi din puterea şi nervozitatea de care sunt capabil. În special dupa... se opri brusc muscandu-şi buza şi strasngand din ochi, parand că spunsese ceva de care nu voia să aduca vorba.

- Dupa ce? Am repetat curioasa. Ofta adanc.

- Dupa ce l-am omorât pe cel care şi-a bătut joc de V.

Braţele mi-au paralizat şi gura mi s-a deschis de spaima.

El m-a privit analizandu-mă cu o expresie raniţa. Am încercat să mă calmez şi să nu fac vreo scena care l-ar putea ranî şi mai tare, lasandu-l să continue.

- Ea era noua printre noi, tanara şi frumoasă. Mulţi puseseră ochii pe ea şi într-o noapte unul dintre ei a violat-o. Strânse din ochi, acel cuvânt părea să fie cel mai oribil pentru el.

- Ea îmi devenise că o sora, dar era iubita lui Jay aşa că nu aveam niciun drept asupra ei. Cel puţin aşa a crezut nenorocitul ala.

Scrâşni din dinţi lasandu-şi capul în jos.

- Îmi amintesc că nu mă puteam opri, pumnii mei continuau să ii loveasca până l-au defigurat şi l-au lasat fara viaţa. Am pierdut controlul cu mine şi am lasat furia să mă domine. Şi nu regret asta.

Mă privi serios, reacţia mea dupa aceste vorbe parand să fie decisiva pentru el.

Am respirat uşor şi mi-am pus palma peste obrazul sau, privindu-l calm în ochi. Nu era uşor să aflii că iubitul tau omorâse un om, sau poate chiar mai mulţi. Dar nu eram genul de fata atât de firava şi sensibila, plus că motivul pentru care o făcuse ii oferea tot dreptul. Imaginea lui V mi-a aparutbrusc în minte, intristandu-mă când am realizat prin cate trecuse.

El închise uşor ochii sub atingerea mea, linistindu-se că reacţionasem aşa.

- De atunci nimeni nu a mai îndrăznit să se apropie de o fata în acel fel. Oameni de pe pista veneau şi plecau, fiind populata din ce în ce mai mult de adolescenţi că şi mine. Eu am ramas de baza alaturi de Carter şi a Îţi cativa oameni din grupul sau.

Fara să vreau, în minte mi-a aparut brusc imaginea lui Joshua. Acum înţelegeam reacţia lui Harry când nemernicul aproape m-a răpit de la şcoala, ştiind foarte clar ce avea de gând să îmi faca. Încă avea lănţişorul în mână şi ii strangea intre degetele sale. Il privi din nou dandu-mi de înţeles că povestea despre acel obiect nu se terminase.

- Niciodata nu l-a purtat. Doar o singura data, însă la mână. Obişnuia să ii tina într-o cutie neagra de catifea şi ii privea ore în sir, fiindu-i parcă teama să ii puna la gat. Nici pe mine nu mă lasa să ii port şi niciodata nu mi-a spus motivul. Dar era extrem de important pentru ea şi când m-am întors la vechea mea casa l-am găsit sub perna ei, în patul în care murise. Niciodata nu am putut să vand acea casa, este plină de amintiri dureroase dar totodata şi de cele mai frumoase. Mama mea a ramas vie pentru mine în acea acasă.

L-am privit cu tandrete amintindu-mi că în cele câteva ori când vorbise despre mama nu pomenise de ea la trecut, semn că într-adevar ea era încă vie în inima lui şi voia să ramana aşa.

- De atunci nu ii mai dau jos, nu stiu ce a reprezentat pentru ea, dar acest medalion m-a ajutat să îmi reamintesc cine sunt şi care este scopul meu în viaţa, l-am promis mamei că nu ii voi cauta niciodata pe acel nenorocit, dar stiu că mai devreme sau mai târziu soarta va hotara să fie blanda cu mine macar odată şi mi-l va aduce în fata. Niciunul dintre noi nu meritam să trăim pe acest pământ. El este un diavol, iar eu sunt demonul care a ieşit din el. Nici nu vreau să îmi imaginez că acum este undeva prin lume, liber, distrugând alte fete exact aşa cum a făcut cu mama mea. 0 să moara din mână mea chiar dacă stiu că voi muri şi eu odată cu el... asta e tot ce îmi doresc.

Mi-am strâns speriata braţele în jurul sau, tremurând din cauza cuvintelor sale pline de ura.

- Harry, inceteaza să te judeci pe tine din cauza trecutului. Nu a fost vina ta. Mama ta te-a iubit şi sunt sigura că încă te iubeşte de unde este. Şi o dor vorbele tale. Ea şi-a dorit să fi un om bun, razbunandu-te acum nu o să te mai ajute cu nimic.

l-am vorbit puţin cam dur încercând să ii conving că vedea lucrurile total greşit. Şi-a întors chipul spre mine, chiar dacă fata ii era umeda din cauza ploii lacrimile din ochii sai erau evidente şi pline de durere.

- Tu vorbeşti?! Te simţi dezgustata pentru că părinţi tai te-au creat într-o aventura de-o noapte. 0 noapte în care s-a creat o iubire la prima privire şi amandoi au fugit împreuna să îşi creeze o familie în care să te creasca pe tine. Nu vezi, Katherine! Nu vrei să vezi adevarul.

Declara amar făcându-mi inima să se varcoleasca de vina pentru că avea dreptate.

- Esti umbrita de duşmănie şi crezi că ai pierdut totul, că nu ai avut niciodata nimic. Ca ai fost o greşeala. Nu, Katherine. Eu sunt o greşeala, un blestem. Eu nu mai am absolut nimic inafara de 3 prieteni cu aceeaşi situatie că şi mine, un garaj vechi şi un motor care îmi menţine inima vie. Tu, încă ai doi părinţi care chiar şi despărţiţi se lupta să te tina lângă ei şi să îţi dovedeasca cât de mult te iubesc. Nu aştepta să pierzi cu adevarat totul că să realizezi cât de dură şi rece poate fi viaţa în realitate. Poate că nu ai totul, dar încă mai ai multe.

Mi-am strâns ochii nereusind să protestez în fata cuvintelor sale, mi-aş fi dorit să o fac, dar nu puteam. Nu pentru că ii dadeam în totalitate dreptate ci pentru că mă simţeam josnic că eu să spun că nu mai am nimic când el tocmai îmi povestise adevarul despre viaţa să.

- Te am pe tine! Am şoptit uşor lipindu-mi fruntea de a să.
- Nu! Eu te am pe tine, doar pe tine. Tu mai ai doi părinţi care te iubesc.

Mi-a prins mâinile ajutandu-mă să mă ridic în picioare. Mii de intepaturi îmi traversau picioarele în urma poziţiei nemişcate şi cu greu am reuşit să mă menţin dreapta, l-am privit chipul umed şi plin de durere.

- Eu sunt singur. Îmi prinse mână ducand-o spre inima să.

Mii de fiori îmi traversau corpul atunci când făcea asta. Il simţeam atât de fragil acum, atât vulnerbil şi mă bucuram că îşi deschisese inima în fata mea în acest fel, lasandu-mă să ii cunosc adevărata viaţa, înconjurata de prea multa suferinţa.

- Inima asta nu a mai bătut de mult cu un scop. De când a murit mama mea am fost o umbra demonica pe pământ. Fara un scop anume, fara să simtă sau să mai iubeasca. Până la tine.

Inima mi s-a urcat în gat când a spus asta. Nu ştiam dacă tocmai spusese ce credeam eu sau era doar o percepţie greşita din partea mea.

M-a strâns în braţele sale asezandu-şi vârful degetelor pe obrajii mei, electrizandu-mi fiecare părticică din corp. Am paralizat în fata intensitatii cu care mă privea, buzele îmi tremurau uşor şi nu ştiam ce ar trebui să spun.

Acest loc era extrem de important pentru el, era mormântul mamei sale, singurul loc în care îşi putea varsa sentimentele. El era numit demon, dar acest loc părea singurul în care acest demon îşi putea varsa lacrimile. Să îşi destainuie sentimentele pentru mine aici, nu era ceva caruia să ii pot face fata cu uşurinţa. Mi-a mangait în continuare obrazul, privindu-mă cu tandrete imbibata în continuare cu durere, tinandu-mi palma lipita la pieptul sau, simtindu-i inima batand cu putere.

-Te iubesc, Katherine!

18. Decizia

Am paralizat!

Gura mi s-a deschis de uimire, picaturile de ploaie intrandu-mi printre buze. Acele trei cuvinte mi s-au imprimat în memorie precum o mantra, afectandu-mi coerenta.

Mi-a observat socul şi nu a mai aşteptat să spun altceva. Pur şi simplu m-a tras blând spre buzele sale, framantandu-le tandru peste ale lui.

Tocmai mi-a spus că mă iubeşte. Aici. Dupa toate cele pe care mi le-a mai spusese. Inima îmi bubuia în piept. Îmi simţeam mână tremurând peste pieptul sau, bătăile agitate ale inimi sale îmi pompau în palma, era o senzaţie atât de uimitoare. S-a despartit uşor de buzele mele şi am observat că ţinea ochii închişi.

- Să mergem. O să te îmbolnăveşti! Vocea serioasă şi îndurerata era încă prezenta.

Ce?! Nu acum. Nu aşa. Ah, ce idioata sunt! Trebuia să îi spun sî eu că ii iubesc, voiam să îi spun asta. Aveam nevoie să i-o spun. Îmi freca uşor umărul încercând parcă să mă incalzeasca sî înainte să mai pot spune altceva mî-a prins mână de pe pieptul sau, tragand-o în jos şi strangand-o într-a lui.

A aruncat o ultima privire spre mormatul mamei sale, plin de durere, lunadu-şi un adio tăcut de la ea. Am făcut la fel, simţind o durere interioara că nu am avut ocazia să o cunosc pe aceasta femeie aşa cum ar fi trebuit. Să ii mulţumesc că născuse şi protejase îngerul care mi-a salvat viaţa. Pentru că aşa mă simţeam acum lângă Harry: Salvata.

Realizam că situatia mea desi complicata nu era atât de tragica precum credeam eu. Harry îmi deschisese acum ochii şi mă trezise la realitate.

A început să mearga hotarat tragandu-mă dupa el prin picaturile din ce în ce mai dese care se transformau într-o furtuna serioasă. Un tunet puternic m-a făcut să tresar. Acum era de-a dreptul inspaimantator.

Am intrat în maşina pastrand în continuare tacerea intre noi. Harry şi-a dat geaca jos, la fel am făcut şi eu desi eram uda leoarca şi acum simţeam cu adevarat frigul, începând să tremur

puternic. Nasul îmi era înfundat şi începea să mă doara capul. Pastila de azî-dimîneata nu putea face fata singura.

Harry a privit complet pierdut în fata să, inspirând adanc şi încercând parcă să îşi revină. Să îşi expună sentimentele şi trecutul într-un asemena fel nu era un lucru obişnuit pentru el. Şi încă eram şocata că îmi spusese atâtea, sunt ferm convinsa că nu multa lume ştia adevarul despre viaţa lui.

Am tresărit când i-am auzit telefonul sunând şi vibrând în buzunar. L-a scos privind rapid ecranul şi incruntandu-se scurt. L-a dus la ureche afisand o expresie serioasă:

- Da!... Nu!... La ce ora?... Cate?A expirat adanc, frecandu-şi fruntea cu buricele degetelor... Ai neaparata nevoie de mine?... Cu oamenii lui Reynolds? A tresărit dintr-o data surprins. ... Bine, vin imediat! A închis rapid făcându-mă să ameţesc.

Mă simţeam că într-un joc de cuvinte. Oare se rezumase la aşa puţine răspunsuri pentru că eu eram lângă
el?

A expirat zgomotos pe gura, punandu-şi mâinile peste fata. La naiba! Acum chiar era momentul să deschid gura şi să spun ceva. Dar habar nu aveam ce. Eram complet ravasita dupa tot ce aflasem azi.

Eram un PMI gata să explodeze, cum obişnuia Nicky să spună atunci când o bombardam cu prea multe informaţii. Şi-a întors privirea către mine încercând să revină la normal. Acum chiar ii voiam pe demonul meu pervers înapoi. Aveam nevoie de el. Altfel ajungeam distrusă pe dinăuntru privind acest înger rănit din fata mea.

"PMI - Prea multa informaţie"

- Esti bine? Vocea ii suna normal. Se pare că rugaciunea mi-a fost ascultata.
- Da! Am răspuns simţind o usturime în gat. Tu esti? Nu m-am abtinut să nu ii întreb desi întrebarea lui se referea la starea mea fizica, avand în vedere că ajunsesem din nou uda şi inghetata în maşina lui. A aprobat hotarat din cap.
- Uite, Katherine, inspira din nou adanc. Nu am mai povestit nimănui atât de repede adevarul despre trecutul meu. Doar Carter şi prietenii mei ii cunosc. Nici macar Amber nu ii stie pe tot. Nu mi-a plăcut şi nu îmi place să îmi deschid sufletul în fata nimănui. Dar ceva mă încălzeşte în preajma ta sî am simţit nevoia să îţi spun toate astea. Dar te-aş ruga să nu mai povestesti nimănui ce ai auzit astăzi de la mine.

Asta m-a durut! Doar nu credea că mă voi suna prietenii să le povestesc trauma din copilărie a Demonului. Ofensarea m-a făcut să mă încrunt.

- Harry, normal că nu voi spune nimănui! Tu ai secretele mele şi eu le am pe ale tale.

Un mic zâmbet s-a aşternut în coltul buzelor sale.

S-a mişcat rapid apropiindu-se de mine şi prinzandu-mi barbia intre degetele sale.

- Dacă ai sti cât de provocator araţi aşa uda!

Sprâncenele mi s-au ridicat surprinse de schimbarea din tonul sau. Cât de dor îmi era de zâmbetul asta pervers.

- Hai să plecam de aici, chiar nu vreau să păcătuiesc lângă cimitir. Poate mi te fura vreun mort.

Buzele încă îmi tremurau, dar nu am putut să nu zâmbesc la gluma lui macabra. Demonul meu s-a întors. Mi-a plasat un sărut scurt peste buzele tremurande sî ude, pornind apoi rapid maşina şi indepartandu-ne de acest loc plin de durere unde ii cunoscusem pe adevaratul Harry Styles şi mă îndrăgostisem şi mai mult de el.

Imaginea vorbelor sale mî s-a asteranut în minte fara să vreau: Eu alergand prin cimitir cu un mort scheletic dupa mine şi cu un demon nervos şi cret pe urmele lui, dezmembrandu-i oasele.

Se pare că raceala mă afecta deja grav, am nevoie de un pumn serios de pastile. Strănutul puternic mi-a confirmat asta, la fel cele care au urmat acompaniind tot drumul şi dandu-i lui Harry o stare de nelinişte.

Normal era să rada de mine, eram de-a dreptul caraghioasa, stranutand că apucata şi tremurând din toate încheieturile cu dinţi clantandu-mi în gura. Aratam că un personaj din desenele animate dupa ce a căzut accidental în piscina inghetata. Dar el părea de-a dreptul îngrijorat, tragandu-mă la pieptul sau sî strangandu- mă în braţe aşa cum făcuse prima data când m-a dus acasă să mă drogheze. Cert este că el nu tremura deloc sî nici nu părea inghetat. Aşa ud, era foarte cald.

Mi-am strâns braţele în jurul sau, afundandu-mî fata în pieptul sau şi calmandu-mă instantaneu când respiraţia lui calda mi s-a lipit de creştet. A parcat în fata casei mele şi imediat am realizat că nu mai ramanea cu mine. În apelul telefonic spusese că vine imediat. Chestia asta m-a lovit cu o durere de cap. Nu vreau să plece. Am nevoie de el acum.

- Să iei nişte Benylin dupa ce faci un dus fierbinte, şi te bagi în pat. Îmi impuse strict, făcându-mi programul şi pregatindu-mă pentru despărţire.
- Să mananci ceva înainte. Sigur azi nu ai mancat nimic. Continua.

Aveam de gând să fac toate astea, dar cu el lângă mine. Să facem dus împreuna, să mancam împreuna apoi să ne încălzim amadoî sub patura mea.

Brusc, am realizat cât de obsesiva devenise dependenta mea pentru Harry. Dupa noaptea trecuta chiar ii voiam lângă mine non-stop.

Am inspirat adanc aproband uşor la pieptul sau. Benylin?! Nu sunt sigura că am aşa ceva în casa dar Tylenol am sigur şi la durerea de cap care mă poseda acum e numai bun. Dependenta îşi spunea şi ea cuvântul, tare şi raspicat.

- Ramai! Am şoptit lipindu-mă mai bine de el. L-am simţit oftând.
- Nu pot! Părea serios şi într-un fel suparat pentru răspunsul lui. Ce avea atât de important de făcut? Ploua afara, nu aveau cum să organizeze o cursa acum. Sau aveau?

Am hotarat să nu fac pe copilul supărăcios şi să fiu matura pentru el, aşa cum era şi el. Mi-am inghitit rugăminţile ridicandu-mi uşor privirea spre el.

- Când pot să te vad din nou?
- O să vin eu la tine! Simţeam nesiguranţa în vorbele lui, nici el nu ştia cât avea să dureze aşa-zisa problema pe care o avea de rezolvat şi asta nu-mi placea. Dar m-am conformat aproband scurt din cap.

l-am strâns tricoul în pumni pregatindu-mă sufleteste pentru ce urma să spun mai departe. Privirea lui era coborata spre mine.

- Harry, am respirat uşor simtindu-mi inima în gat. Şi eu te iubesc. Ochii lui s-au mărit plini de o uimire neaşteptata. Mi-am lipit uşor buzele de ale sale simtindu-l cu totul contopit cu mine. Mi-a mangaiat obrazul când m-am departat de buzele sale.
- Ne vedem mai târziu! Ai grija de tine! Am şoptit indepartandu-mă din braţele lui. Încă era surprins în urma declaraţiei mele.

A zâmbit dulce inmuinadu-mi fiecare părticică din corp. Doamne, gropitele alea îmi puteau provoca un atac de cord. Trebuia să ies acum din maşina pentru că simţeam cum lacrimile îşi fac loc în ochii mei. Chiar nu voiam să plece, zidul uriaş care stătea să cada pe mine era sustinut cu tărie atunci când el era în prezenta mea, dar aveam să fiu strivita dacă el pleca.

- Sarcina mea e să am grja de tine. Incearca te rog să nu mi-o îngreunezi! S-a aplecat spre mine prinzandu- mi barbia intre degete.

Am inghitit în sec gandindu-mă imediat la disperarea lui de azi-dimineata. Când dispărusem fara urma alaturi de tatăl meu pentru ai afla trecutul tumultos şi plin de consecinţe neplăcute, dintre care faceam parte şi eu.

Încă nu îmi puteam schimba parerea despre faptul că fusesem o greşeala. Am aprobat timid din cap, planuindu-mi că de acum în colo să îmi tin în permanenta telefonul dupa mine. Ceea ce nu faceam de obicei, eram complet paralela comunicării telefonice. Se întoarse uşor spre bord şi am tresărit când din interiorul maşinii a ieşit un claxon puternic.

- Fii atenta! Zâmbi făcându-mi cu ochiul. M-am încruntat nedumerita blocând un alt strănut care urma să se ne strice momentul. Harry a claxonat din nou, de data asta mai ciudat.

Zgomotul a ieşit format din doua claxoane scurte, apoi unul mai lung urmat de alte doua scurte la fel că primele. A repetat sunetul de mai multe ori.

Am zâmbit amuzata, era un fel de melodie ciudata dar surprinzător de plăcută, asemanandu-se uşor cu bătăile unei inimi.

- Când auzi asta, să ştii că vin la tine. Am zâmbit mai tare antrenata de ideea lui nebuna şi romantica.

- Semnalul nostru! Spuse zâmbind. Radiam la propriu când Harry mă saruta cu zâmbetul pe buze. Era un lucru pe care o inima normală nu avea puterea să ii suporte.

I-am văzut ochii fugind rapid spre ceasul de pe bord. Am înţeles că se grăbeşte aşa că i-am zâmbit cald profitând încă odată de dulceaţa moale a buzelor sale, apoi am deschis portiera şi am ieşit din maşina fara nici o vlaga. Încă ploua nebuneşte, aşa că mi-am folosit geaca, puanandu-mi-o deasupra capului că o umbrela de piele şi am fugit prin ploaie intrând rapid în casa. Am lasat usa deschisa, privind din prag maşina care rămăsese nemişcata pe aleea din fata casei mele. Am zâmbit lipindu-mi un sărut pe degetele din palma şi trimitandu-l spre el. Ca răspuns a claxonat din nou, maşina scoţând acel sunet melodic pe care ii adoram deja.

Am început să rad, dar ştiam că nu avea să plece până nu intram în casa. I-am făcut cu mână zâmbind dulce şi apoi am închis usa în urma mea. Nu am auzit motorul pornind, probabil din cauza zgomotului puternic produs de furtuna, dar doua secunde mai târziu am văzut maşina plecând din fata casei mele într-o viteza specifica lui. Viteza pe care nu o folosise astăzi şi de care am fost surprinsa să realizez; că îmi era dor.

Mi-am mentinut zâmbetul pe buze în fata uşii închise, clatinand uşor din cap, nevenindu-mi să cred ce schimbare radicala luase viaţa mea în ultimele 24 de ore.

Aerul mi-a ramas în gat când m-am întors şi l-am văzut pe tata în spatele meu, cu braţele împreunate la piept sî o privire deloc prietenoasa. Am inghitit în sec, simţind nervozitatea cum se instaleaza din nou în venele mele.

- Unde ai fost, Katherine?

- Nu e treaba ta. Am marait printre dinţi trecând pe lângă el. M-a prins de brat întorcându-mă spre el.

- Cine te-a adus acasă? Se pare că maraiala lui era la fel de pronuntata că şi a mea. Uitase totul şi normal că acum se concentra pe cea mai mare problema: Cu cine iese fiica lui majora?

- Iubitul meu! Cuvintele îmi erau mai hotarate decât am crezut. Dar îmi placea al naiba de mult cum suna. Oare ce a crezut tata când a văzut Ferrari-ul tunat din fata casei lui?

- Iubitul tau? Repeta cuvintele de parcă nu ar mai fi auzit de ele până acum. Nu mi-ai spus că ai un iubit.

- Nici tu nu mi-ai spus că ai doua soţii! Tonul meu nu ceda nimic, am realizat că jocul dominaţiei se mutase intre mine şi tata. Îşi scutura capul exasperat, eliberandu-mi braţul.

- Katherine, nu am doua soţii, ce trebuie să fac că să înţelegi asta?

- 0 să înţeleg atunci când o anumita persoana nu o să mai aîba acelaşi nume că al meu. Am marait printre dinţi, aveam chef de o cearta serioasă cu el şi era nevoie de una, dar durerea de cap şi nasul înfundat nu erau de partea mea.

Tata ofta, observandu-mă pentru prima data mai atent. Eram uda leoarca.

- Te-ai vopsit din nou? întrebarea lui m-a luat prin surprindere, uitasem de noua mea culoare de smoala.
- E evident, nu? Eram sarcastica, deci încă mai puteam să ii fac fata. Într-un gest exasperat îşi freca fruntea cu vârful degetelor, închizând ochii.
- Katherine, trebuie să vorbim! Îmi spuse pe un ton serios. Oh, nu, nu aveam chef de vroba şi alte secrete dureroase din trecut. Dacă nu aveam cearta, nu mai voiam nimic. - Trebuie să asculţi şi opinia mea, să discutam, poate găsim o cale de mijloc.
- O cale de mijloc? Am repetat incruntandu-mă.
- Da! O idee care ne faca pe amandoi să ne acomodam cu noua viaţa.
- Tu ai propriile tale idei tata şi oricare ar fi alea sunt sigura că nu vor fi pe placul meu. De acum în colo tu ai viaţa ta iar eu o am pe a mea.
- Katherine, inceteaza să mai vorbeşti aşa, se răsti la mine nervos. Dacă... îşi trecu mâinile prin cap într-un gest de exasperare. Dacă ne-am muta toti împreuna? Mă privi nsigur aşteptând să parcă să explodez. Mi-a luat ceva să îmi dau seama la ce se referea. Am izbugnit într-un ras isteric.
- Prima idee buna tata, am şi eu una. Dacă tot vrei să fim aşa apropiaţi ii luam şi pe mama şi pe barbatu-so şi ne mutam toti în vila lui cu 10 etaje că o mare familie fericita. Ce zici? Sarcasmul pulsa în mine dar nu simţeam cu adevarat amuzamentul. Alta idee geniala mai ai? Am cotinat atintindu-l serioasă cu mâinile în san.
- Vreau doar să vorbim că doi oameni normali, îţi cer prea mult? Părea terminat psihic.
- Poti să vorbeşti cu cine vrei tu, eu n-am chef să te mai ascult. Intoarce-te la soţia ta iubita şi interzisa şi la fiica ta abandonata şi trăieşte fericit aşa cum nu ai avut ocazia din cauza mea. Mie nu-mi mai pasa tata, am suferit prea mult pentru persoane care mă privesc că pe o îndatorire nu că pe un copil. Tu sî mama puteti să fîti fericiţi cu cine vreţi de acum înainte, eu nu mai am nevoie de voi.

Abia când am terminat de vorbit am realizat că lacrimile îmi curgeau şiroaie pe fata şi sughiţam din cauza durerii din interiorul meu. Tata mă privea cu o expresie distrusă şi îndurerata încercând să mă ia în braţe, dar m-am zmuls din imbratisarea lui luand-o la fuga pe scări şi incuindu-mă în camera mea.

M-am lasat să cad uşor pe podea, frecandu-mi spatele de usa şi luandu-mi fata în palme. Tata era de cealalta parte, batand în usa şi implorandu-mă să ii deschid şi să vorbesc cu el. Il simţeam plângând. Nu voiam să ii mai ascult, el avea ideile lui, eu pe ale mele.

Am pierdut noţiunea timpului, pe podeaua de lângă usa, strangandu-mi genunchii în braţe şi încercând din răsputeri să nu mă mai gândesc la nimic. Îmi amintesc că obisnuiam să fac asta înainte dupa ce a plecat mama. Ghemuindu-mă într-un loc întunecat sî blocandu-mi mintea complet, privind în gol ore în sir sî simţind că totul e mult mai uşor când viaţa pare goala.

Tata a plecat în cele din urma, vazand că nu am nici cea mai mica intentie să ii dau drumul sau să vorbesc cu el. Amortita şi înfrigurata, m-am ridicat în cele din urma de jos. Hainele erau încă ude pe mine şi îmi transformasera corpul într-un jeleu inghetat.

Mi-am adus aminte de sfaturile lui Harry şi am hotarat să le urmez, oricum mintea mea nu putea gândi nimic logic care să mă ajute acum. Am dezbracat hainele scorojite, cautand în dulap altele mai groase înainte să merg la dus. Chiar dacă în camera era destul de cald, eu tremuram din toate încheieturile şi acum rămăsesem şi goala.

Cotrobăind prin dulap mi-am auzit telefonul vibrând pe undeva prin camera. Am întors capul derutata şi l- am observat pe noptiera patului, ceea ce însemna că nici nu ii luasem cu mine când am fost cu Harry la mormântul mamei sale.

Trebuia să mă obisnuiesc să tin telefonul dupa mine, desi acum îmi prinsese bine, tata sigur ne-ar fi deranjat cu apelurile lui disperate. Am ridicat telefonul de pe noptiera, cu dinţi clantanindu-mi în gura şi în amalgamul de mesaje şi apeluri de la tata am remarcat imediat mesajul de la Harry. L-am deschis cu un mic zâmbet în coltul gurii tremurande.

Harry: "Sper că ai mancat şi ţi-ai luat pastila. Nu vreau să te sărut cu mucii la nas.

P.S.: Mi-e al dracu' de dor de tine. xx" Am început să rad, mesajul sau făcându-mă imediat să mă simt mai bine. Desi stilul sau dominant nu se dadea bătut deloc.

Me: "Ei bine, atunci va trebui să ramai nesarutat. Eu şi tata am avut un [l]'brainstorming care nu s-a terminat fara traume.

P.S.: Şi mie îmi e dor de tine, de-abia aştept să te vad din nou. xox."

[l]"Brainstorming (furtuna creierelor) - Termen ecomonic folosit de o echipa în generarea de idei."

I-am trimis mesajul cu un zâmbet surprinzător de larg pe buze, desi încă eram goala şi tremuram serios, dar înainte să mă întorc la dulapul meu telefonul mî-a bazait din nou în mână.

Harry: "Vorbeşti în termini economici cu mine, domnişoara Wrise? Şi care dintre voi şi-a sustinut ideea mai bine? N-o să mă vezi din nou dacă nu îţi iei pastila. Nu pot să castig cursele dacă sunt ocupat să îmi şterg nasul, xx"

Domnişoara Wrise?! De ce nu îmi place cum suna asta? A, da, pentru că mai era cineva numita aşa.

Me: "Adica maşina ta demonica şi mega tunata, capabila să sara peste o naveta extraterestra nu are dotări de ştergere a nasului? Nu pot să cred.

Nimeni nu a castigat, fiecare cu ideea şi opinia lui. Şi nu pot să îmi iau pastila sau să fac tot ce mi-a ordonat demonia dumneavoastra pentru că nu mă lasi în pace. În momentul asta sunt goala în mijlocul camerei încercând să imî caut haine calduroase sî uscate dar tu mă tiî ocupata, deci să nu dai vina pe mine dacă îţi dau raceala. xox"

Mesajul de răspuns a venit mai repede decât aş fi crezut. Doamne, baiatul asta e rapid în toate privinţele.

Harry: "GOALA??? Doamne, Dumnezeule, sunt la volan şi habar nu ai unde mi-a fugit mintea în momentul asta. Dacă o să fac accident, va fi din vina ta.

P.S.: Sper că ai draperiile trase, nu vreau să îţi omor toti vecinii pentru că se bucura de ce e al meu. xx"

Mi-am dat ochii peste cap, normal că asta i-a atras lui atenţia din tot mesajul meu.

Me: "Ai grija să nu accidentezi maşina. Am prins drag de ea dupa noaptea trecuta. Al tau?! S-a sters tatuajul, Demonule. sunt din nou propria mea proprietate, şi mă gandeam la un striptease pe balcon... în ploaie... ce zici?

xox "

Harry: "Hmmm... ce îţi place să te joci cu focul, deci nu îţi iubeşti prea mult vecinii de ii vrei morţi, nu? Şi eu o iubesc mai mult dupa noaptea trecuta, încă te mai vad pe capota ei iar Carter deja m-a întrebat de doua ori dacă sunt beat pentru că nu conduc drept. Ce îmi faci tu mie... Sî, da, AL MEU. Doar AL MEU, Demonito. I- ati pastilele şi îmbraca-te, iubito, o să stai destul dezbracata când vin la tine. xx "

Me: "Demonita?! Hmm. Îmi place cum suna. Şi ador să mă joc cu focul. Lasa-mi vecinii în pace, se bucura şi ei de un spectacol gratuit şi de calitate. Nici nu vreau să mă gândesc de ce aş sta dezbracata când vii la mine. xox"

Harry: "Şi mie îmi place cum suna, dar tot îngerul meu salbatic ramai. E spectacolul MEU şi o să vreau o reprezentaţie mai încolo. Am planuri mari cu tine. I-atî pastila sî baga-te în pat, nu mă face să vin eu să te bag pentru că o să întru cu tine sî o să te încălzesc mai rău decât ai nevoie acum.

P.S.: Te iubesc! xx"

Me: "S-a înţeles, demonia dumeavoastra. Nu vreau să iau foc în propriul meu pat, mă îndoiesc că detergentul meu poate să scoata urmele de arsura de pe cearseafuri. Reprezentaţie?! Ne pare rău domnule, s-au terminat biletele, spectacolul va începe în doua minute iar dumneavoastra nu aveţi timp să ajungeţi.

P.S.: Şi eu te iubesc! xox "

Harry: "Îmi pui cumva la îndoiala calitatîle de şofer? Sunt în fata casei tale într-un minut cu bilet în primul rand plus acces în culise. Nu ai ce urme să mai scoţi, iubito, n-o să mai ramana nimic din cearseafurile tale. Clar o să fac accident gandindu-mă că tu esti goala acum şi vorbeşti cu mine prin mesaje. Vrei să mă înnebuneşti şi mai rău? Dacă mă iubeşti,! I-ATI PASTILA! xx "

Mi-am dat ochii peste cap amuzata. A fost cel mai lung schimb de mesaje de până acum, şi unul în care nu ne dondănim... prea mult. Şi brusc începepea să imî placa telefonul, desi ¡1 preferam aici lângă mine, chiar şi dezbracata, aveam nevoie de el mai mult decât orice.

Am realizat că mă intisesem din nou pe jos, rezemata de pat şi bineînţeles goala puşca. Am aruncat o privire rapida spre fereastra şi slava Domnului că draperiile erau trase. Nu voiam să fiu vinovata pentru disecarea unui întreg cartier de către iubitul meu demon posesiv şi se pare, extrem de gelos. Am tresărit când alt ciocănit în usa a spart liniştea din camera mea.

- Katherine, scumpo, trebuie să merg la serviciu, dar vreau să discutam diseara. Trebuie să înţelegi cum stau lucrurile. Tu esti fetita mea, Katy, ai fost şi vei ramane întotdeauna preferata mea, trebuie să mă înţelegi sî pe mine, nici macar nu ştiam de existenta lui Amber până acum câteva luni. Mi-e destul de greu să mă obîsnuiesc cu toate astea sî vreau să vorbesc mai multe cu tine. Încă esti tot ce am sî nu vreau să te pierd, scumpo. Te iubesc, Katherine, esti copilul meu sî te rog inceteaza să te mai gândeşti că am regretat macar o secunda că te-am făcut.

Vorbele lui mi-au adus alte lacrimi în ochi, mi-am muscat buza încercând să la opresc fara să ii răspund. M- am ridicat de jos luandu-mi pantalonii de trening din dulap şi o bluza iar dupa ce am auzit usa de la intrare inchizandu-se în urma lui am ieşit din camera cu scopul de a-mi face un dus bine meritat. Desi schimbul erotic de mesaje cu Harry mă încălzise puţin. Era uimitor ce îmi putea face baiatul asta doar prin câteva cuvinte pe ecranul unui telefon. Dupa un dus foarte fierbinte am ajuns în sfarsit în patul meu moale şi cald dar brusc deranjant de gol. Nu îmi era foame desi nu mai mancasem de ieri dupa-amiaza.

Am luat câteva pastile pentru gripa şi raceala din sertarul tatei şi m-am înfofolit în patura mea pufoasa aducandu-mî brusc aminte de acum doua nopţi când Harry a dormit în acest pat cu mine. Părea să fi trecut atât de mult timp de atunci. Să nu mai vorbim de noaptea trecuta.

Acum, lucida, realizez ce am făcut noi doi. Am fost pentru prima data complet goala în fata unui baiat şi am atins un nou nivel de satisfactie. Momentul de pe capota maşinii sale mi se derula în minte făcându-mi obraji şi trupul să ia foc.

Nu pot să cred că m-a satisfacut oral, noroc că eram beata şi puţin drogata, aşa că m-am bucurat din plin de moment, îmi amintesc că voiam chiar mai mult, mult mai mult. Dar el pare să fie mai constincios şi matur decât mine, de aceea ii iubesc. Asta este, am spus-o şi nu am de gând să mai dau înapoi. II iubesc pe acest baiat, transformat prea rapid şi crud într-un bărbat. II iubesc din tot sufletul şi felul lui de a mă înnebuni imî menţine inima vie şi zâmbetul pe buze. Mai erau şi toate celelalte lucruri pe care le aflasem. Încă nu pot să cred că mama mea a fost o stripteoza. M-a mintit atâta timp, am crezut că este femeia perfectă, îmi doream să fiu că ea, dar când colo ea a fost o dansatoare desfranata într-un club de noapte.

Cum puteam să trăiesc cu toate astea? Cu noua sau mai bine zis prima soţie a tatălui meu, cu sora mea care îmi este totodata cel mai mare duşman şi fosta prietena a iubitului meu?

M-am răscolit în patul meu, inundandu-mă în contradicţii şi încercând să pun lucrurile cap la cap sî să iau o decizie.

Am fost întrerupta de câteva ori de apelurile prietenilor mei care îşi făceau griji din pricina chiulului meu neanuntat de astăzi. Mai ales că nici Harry nu venise - motiv în plus de panica.

Se pare că doamna Ghelager e foarte suparata pe noi, dar încă mai aveam timp până luni să ducem proiectul. Sper că Ty ne poate repara bebeluşul. Zac era cel mai neliniştit şi se pare că era extrem de stânjenit pentru seara trecuta, se simţea prost pentru că ii lasase pe Harry să mă ia şi mă întreba la fiecare trei cuvinte dacă sunt bine şi mi-a făcut ceva.

Sunt mai bine decât crezi tu şi mi-a făcut atâtea dar mi-au plăcut toate, îmi venea să-i strig în telefon dar m-am abtinut. Nu am îndrăznit să le spun despre faptul că eu şi Harry eram oficial împreuna, ar fi înnebunit iar eu chiar nu mai aveam chef de alt uragan, mintea îmi era şi aşa destul de ravasita. Îmi era extrem de dor de Harry şi trecuseră doar doua ore de când ii văzusem ultima data.

Este posibil să devi dependent de o persoana într-un timp atât de scurt? Am recitit mesajele lui şi în unul dintre ele scria că este cu Carter în maşina. Deci nu era la vreo cursa.

Mi-a spus că este mână dreapta a lui Carter, dar brusc asta nu prea avea sens. Harry participa la curse că toti ceilalţi şi mă întreb ce era atât complicat în organizarea unei curse ilegale încât să ai nevoie de o mână dreapta care să vina la comanda ta în orice moment al zilei. Ceva nu se leaga şi am devenit curioasa să ii cunosc pe acest Carter.

Gripa îmi molosea corpul, încă tremuram puternic şi orice aş fi făcut nu reuşeam să mă încălzesc. Lipsa somnului din noaptea trecuta se revărsă acum peste mine cu o oboseala crunta şi o durere de piatra în tot corpul din cauza răcelii. În cele din urma m-am scufundat într-un somn adanc şi neliniştit...

Eram conştienta că visez... sau era altceva care îmi reda sentimentul asta? Era îngrozitor de frig în jurul meu sî stransorile dure mă ţineau imobilizata. Nu puteam distinge nimic clar în jurul meu, mintea nu îmi era deloc lucida şi imaginile din fata mea se schimbau constant, la fel şi starea mea psihica. Doamne,ce se intampla cu mine? Cunoşteam sentimentul asta într-o anume masura, dar acum era mult prea puternic. Era frica. Frica foarte mare.

Am început să tip sîmtindu-mî gatul arzand şi zvarcolîndu-mă în stransorile reci şi puternice. În fata mea am distins pentru prima data o usa. O lumina puternica mi-a ars ochii atunci când aceasta s-a deschis şi un zâmbet sadic m-a intampinat în sclipirea orbitoare. Corpul mi-a paralizat complet în fata barbatului cunoscut, dar pe chipul caruia se citea clar rautate şi placerea de a mă vedea aşa.

Am inghitit în sec simtindu-mi dintr-o data gura uscata. Era el... nu, nu putea fi el. Arata la fel dar părea diferit, dintr-un motiv pe care nu ii puteam distinge, dar clar ceva era diferit la el, inafara priviri diavoleşti.

- Harry?! Am baiguit cu buzele tremurande înghiţind în sec. Zametul î s-a întins şi mai mult în cele din urma izbugnind într-un ras isteric.
- O să mă distrez cu tine! S-a apropiat de mine, cu privirea diavoleasca şi am început să tip din nou, cu adevarat speriata de bărbatul pe care nu ii mai recunoşteam.

Mă zbateam în lanţurile reci, încercând să mă îndepărtez de mâinile sale care mă mangaiau într-un mod scârbos.

- Lasa-mă! Am tipat puternic simţind frica cum explodeaza în mine. De ce îmi era atât de frica de el?
- Katherine... Katherine iubito trezeste-te. A început dintr-o data să tîpe la mine sî să mă zgaltaie puternic.

Am deschis brusc ochii, respirând rapid de parcă aş fi ieşit deasupra apei dupa ore în care m-am zbătut
dupa aer.

- Katherine?... M-am întors brusc observandu-i chipul lângă mine.

-Nu. Pleaca de lângă mine! Am tipat ridicandu-mă în şezut şi încercând să mă îndepărtez de braţele lui, care erau încolăcite în jurul meu pe sub patura.

Mă fixa cu o privire inspaîmantata, neintelegandu-mî cuvintele.

- Katherine, iubito, sunt eu. Ce ai visat? Mă întreba parcă speriat de ce aveam să răspund. Expresia ii era uimita, inspaîmantata şi... raniţa.

Am încercat să îmî revin, închizând ochii şi masandu-mi tâmplele cu vârful degetelor. L-am privit din nou lângă mine şi am fost surprinsa să realizez cu nu era cel din visul meu. Era atât de ciudat, arata la fel, dar într- un fel, ceva ii oprea să fie identic aceluia. Şi acel lucru nu era expresia macabra pe care o avea cel din vis.

Probabil raceala şi veştile tumultoase de astăzi se revarsau peste mine într-un mod cât mai ciudat. Am respirat încă odată adanc şi l-am privit cu o privire calda. -Îmi pare rău, în ultima perioada visez cam mult! M- am scuzat incruntandu-mă.

S-a liniştit vizibil, expirând uşurat, incolacindu-şi din nou braţele în jurul taliei mele şi tragandu-mă lângă el. Fara să îmi dau seama mi-am amintit de visul de acum câteva nopţi. Cu fluturele. Acela se adeverise şi... Oh, Doamne!

Am inspirat brusc parcă primind o lovitura în cap. Am uitat complet cealalta parte a visului meu. În care tata pleaca alaturi de alta femeie şi de fiica ei pe care o strangea în braţe şi o saruta exact cum făcea cu mine. Acelea trebuiau să fie Roberta şi Amber.

Am început să tremur inspaîmantata realizand cât de mult se adeverise visul acela, apoi şi mai inspaimantata de cel de acum. Dacă acesta se adeverea aş fi distrusă. Nu cred că aş supravieţui unui Harry care vrea să îmi faca rău. Inima mea a suportat destule.

- Shh... Harry încerca să mă calmeze, mangaindu-mî blând spatele şi lîpindu-mă de pieptul sau. I-am strâns tricoul în pumni afundandu-mi fata în pieptul sau.

- Iubito, ce ai visat? Vocea lui calda mă liniştea, nu semana deloc cu cea sadica şi plină de venin a celui din visul meu.

Am clatinat din cap încercând să uit sî să nu ii sperii şi pe el cu visele mele tâmpite, chiar dacă o mica parte din mine încă tremura la atingerea lui.

La dracu'! Nu vreau să-mi fie frica de el. Toate astea se datorau probabil sutelor de lucruri pe care le-am auzit despre el şi despre comportamentul lui. Dar eu stiu cum este cu adevarat, îmi aratase astăzi.

Am încercat să revin la realitate, acea realitate în care Harry era în camera mea, în patul meu, tinandu-mă în braţe.

- Cum ai intrat aici? L-am întrebat ridîcandu-mi privirea spre el.
- Nu-ţi incui usa. Răspunse incruntandu-se, parcă deranjat de lucrul asta. Am ridicat din umeri.
- Tata a ieşit ultimul din casa.

- De acum în colo vreau să o tii încuiata în permanenta, da? Imî prinse barbîa rostind cuvintele că pe o rugăminte, sau un ordin.Nu îmi pot da seama. Tonul lui e destul de complicat uneori.

- De ce? Am baiguit simtindu-mi brusc gatul uscat, am nevoie de un pahar de apa neaparat.

-Pentru liniştea mea, spuse uitandu-se adanc în ochii mei.

Am incuvintat din cap neavand chef de un nou interogatoriu. Mi se părea exagerat dar nu aveam forţa să scot cuvintele de la el în momentul asta.

- Esti de mult timp aici? Am întrebat încercând să schimb subiectul.

- De vreo ora. Tremurai când am venit aici dar nu am vrut să te trezesc. Esti adorabila când dormi, pari mult mai cuminte şi ascultatoare. Zâmbi dulce managanindu-mi obrazul, am simţit cum mă rosesc. Am realizat că nu îmi mai era frig deloc, corpul lui emana o căldură dumnezeiasca lipit de al meu. Şi slava Domnului că nasul meu nu emana nicio secreţie deranjanta încă.

- Şi acum... cum ramane cu spectacolul ala? Ridica pervers din spranceana făcându-mă să chicotesc.
- Ne pare rău, domnule, specacolul s-a terminat cu mult timp în urma. Am spus încercând să imit o voce cordiala dar totuşi serioasă.

Şi-a mijit ochii nemultumit, am încercat să imî inabus zâmbetul muscandu-mî limba.

- Hmm, avand în vedere că o cunosc pe artista, nu pot obţine un nou spectacol în privat? Zâmbetul ala mă înnebunea, dar trebuia să raman serioasă.
- Ne pare rău, domnule, artista noastra nu oferă reprezentaţii în privat. Aveam un aer profesional şi mă simţeam că asistenta unui super-star.
- Mmm... marai mijindu-şi din nou ochii la mine şi tuguindu-şi buzele nemultumit.

Mi-am muscat din nou limba încercând să devin serioasă, desi cu siguranţa un zâmbet se juca în coltul gurii mele şi ochii mă dadeau de gol că mai am puţin şi explodez în ras.

- Foarte incapatanata artista asta a voastra! Rosti cu un aer al naiba de serios, desi clar ii venea şi lui să rada, se abţinea mai bine decât mine.

Mi-am trecut limba peste buze mascandu-mi chicotitul.

- Celebritatea, domnule.
- Aha I Ingana trecandu-şi şi el limba peste buza de jos. Doamne, cât adoram când face asta.

Deodata îşi fixa ochii spre mine, arzandu-mă cu o privire demonica dar totuşi amuzata care nu prevestea lucruri bune. M-am ridicat rapid cu ochii mari dar înainte să apuc macar să respir s-a năpustit asupra mea că un tigru înfometat, insfacandu-mî talia sî azvarlindu-se peste mine în patul care a scartît suparat din cauza agîtatieî noastre.

Am tipat amuzata încercând să scap de sub el. Dar era deasupra mea precum un bloc de ciment, imposibil de clintit.

- Atunci să ii dam putina educaţie artistei asteia, să fie mai politicoasa cu fanii de acum în colo. Marai pe pielea gatului meu, framantandu-mi frenetic soldul în palma stanga iar cu cea dreapta mă ţinea imobiliza sub el.

Mi-a desfăcut dintr-o mişcare fermoarul bluzei de trening lasandu-mă în maioul puţin cam decoltat. Marai admirativ plimbandu-şi nasul peste materialul care îmi acoperea sânii.

- Fanii?! Am repetat ridicând obraznic din sprâncene, încercând să nu ameţesc din cauza atingerilor lui.
- Aham!
- Ne pare rău dar...
- Of, mai taci! Spuse exasperat într-un mod comic lipindu-şi dintr-o data buzele de ale mele. Doamne, o să mă obisnuiesc vreodata cu gestul asta fara că inima să îmi stea în loc?

A zâmbit conţinând să mă sărute apasat, limba să invadandu-mi gura iar mână lui a început să mi se plimbe senzual pe coapsa.

- Hmm, ador pantalonii de trening. Marai încă presat peste buzele mele.
- Huh? M-am încruntat, cu siguranţa eram orice numai sexy nu, în vechii mei pantaloni de un albastru închis sî sters,mult mai largi acum decât anul trecut.
- Sunt mai... accesibili! Zâmbi pervers peste buzle mele, mână zburandu-i rapid deasupra beteliei şi făcându-şi obraznic loc în pantalonii mei. Am tresărit simţind un fior cum îmi traverseaza tot corpul când mână să calda a coborât pe pielea coapsei mele.
- Ah... aaa... domnule, nu cred că artista noastra este de acord cu genul acesta de educaţie. 0 cam înnebuneşte şi prefera să ramana lucida pentru următorul spectacol, dacă nu va suparati. Am spus gâfâind şi miscandu-mă dupa atingerile lui.

A început să rada afisandu-sî din nou gropitele superbe. Oh, la dracu' eram leoarca deja.

- Dar mi-a spus să va transimt că va adora gropitele, s-a îndrăgostit de ele. Am continuat eu încercând să par serioasă şi neajutorata desi mână să îmi intra printre picioare, mângâind acum interiorul coapsei şi urcând spre un loc periculos pentru sanatatea mintii şi a inimii mele.

- Doar de gropitele mele s-a îndrăgostit? întreba imitând un aer dezamagit, însă păstrându-şi expresia perversa. Doamne, cum făcea asta?

- Şi de ochii dumneavoastra şi de buzele revoltător de senzuale şi de mâinile neastamparate care o fac să îşi piarda minţile în momentul asta şi de parul superb şi carliontat în care şi-ar înfige mâinile acum.

-Doar atât? Continua tortura, fierbandu-mă la foc mic. Doamne, până acum îmi era frica de mână aia, dar acum mă starnea atât de tare încât simţeam că explodez. Voiam să mă atinga cum o făcuse noaptea trecuta.

- Pentru că mie îmi plac mult mai multe lucruri la ea. Şopti coborând pe gatul meu şi plimbandu-şi uşor vârful limbii pe pielea mea transpirata. Am gemut incontrolabil fara să îmi dau seama.

- Serios?! Ce va place la ea? L-am întrebat indoîndu-mi corpul sub el, încercând să ii duc mână acolo unde imî doream. Dar continua să se mişte înnebunitor pe interiorul coapsei mele.Mî-am strâns picioarele prinzandu-i palma intre ele.

- Totul! Rosti hotarat printre dinţi, mână să prinzând imediat viaţa intre picioarele strânse şi dintr-o mişcare era acolo unde îmi doream să fie.

- Ah! Am gemut, corpul tremurandu-mi puternic iar buzele sale s-au lipit din nou salbatic de ale mele.

Era o senzaţie mult mai intensa acum. Raceala nu îmi dăduse pace complet dar mă simţeam mult mai bine şi nici o alta otrava afrodisiaca nu îmi tulbura mintea. Eram lucida şi complet constineta de ce îmi face.

Am gemut în gura lui când degetul sau urcat uşor pe materialul chiloţilor mei, patrunzand în interiorul acestora. Am inghitit în sec prinzandu-mi mâinile în parul sau şi strangandu-i buclele în pumn. Mi-am ridicat bazinul lipindu-mi pelvisul de abdomnul sau.

Eram atât de mica sub el, neajutorata şi în flăcări. Pentru prima data, adoram să mă simt aşa. Limba să mi- a inundat gura, impletindu-se frenetic cu a mea.

Am tresărit că în urma unui electrosoc când degetul sau mi-a atins clitorisul, începând să ii magaîe uşor de sus în jos. A gemut când l-am tras mai tare de par lîpindu-l de mine. Adoram sunetul ala. Atât de gutural şi puternic, semn al plăcerii sale pe care i-o provocam eu.

Asta m-a făcut să radiez de mândrie şi fericire. Devenea din ce în ce mai excitat, joaca noastra şi ciondaneala clar se terminasera.

l-am simţit erecţia pe partea din fata a coapsei mele. Genunchiul sau era intre piciorele mele, departandu- le şi permitandu-i mai mult spaţiu pentru mână lui obraznica.

- Atât de pura... şopti presarandu-mi un sărut pe maxilar. Atât de senzuala... continua coborandu-şi buzele pe gatul meu. Atât de frumoasă.

Am gemut puternic simtitind că înnebunesc, corpul mi s-a îndoit de plăcere când degetul sau a pătruns în mine, explodandu-mî fiecare simt. Nu mai durea că noaptea trecuta, era atât de intens şi de plăcut, era că un foc care te arde oferîndu-ţi totodata plăcere maxima.

Am tipat, strangandu-i mai tare parul în pumni când şi-a introdus alt deget în interiorul meu. La dracu'! Durea, din nou, cea mai plăcută durere pe care am simţit-o în viaţa mea. A gemut din nou simtindu-mi placerea şi trupul care se zvarcolea sub el, continund să îmi sărute frenetic gatul.

Degetele au început să se mişte în interiorul meu, mangaindu-mi pereţii interiori apoi ieşind uşor şi intrând la loc. Într-un joc ametitor de du-te-vino care îmi intetea respiraţia şi îmi inunda trupul în traspiratie. La dracu' voiam să scap de hainele de pe mine, simţeam că iau foc.

- Hai, iubito, simte-mă! Respira adanc pe gatul meu, plin de dorinţa şi corpul mi-a explodat din nou, indoindu-se într-un orgasm puternic care m-a sleit de puteri.

Imediat a urmat geamatul puternic a lui Harry, lipindu-şi puternic trupul de al meu simtindu-l cum se afunda şi el în placerea orgasmului. Am ramas nemişcata pe saltea, mâinile cazandu-mi din parul sau şi alunecand în jos pe umeri lui.

Era al treilea orgasm pe care mi-l provoca dar de ce acesta mă obosise atât de rău? Probabil noaptea trecuta aveam mult mai multa energie din cauza alcoolului şi a drogurilor din organism. Acum eram posedata de slabiciunea gripei şi îmi simţeam corpul neputincios şi paralizat. Cea mai dulce şi plăcută paralizie pe care am simţit-o în viaţa mea. Radiam sub el.

- Doamne, cât mă înnebuneşti! Gafai Harry pe pielea gatului meu, stand încă deaspra mea însă sustinandu- şi cu greu greutatea, să nu cada pe mine. Tremura iar madularul sau erect se înfigea puternic în abdomenul meu prin materialul blugilor sai.

Cât de mult se abţinea. Şi eu ii voiam, desi eram deja obosita voiam atât de mult să ii simt cu totul în mine.

- De ce te-ai oprit? L-am întrebat realizand că îmi tremura vocea.

-Toate la timpul lor, iubito. Respira apasat pe pieptul meu, sarutand tandru porţiunea de sani neacoperita de materialul maioului.

Mi-am tras sufletul prinzadu-i fata în palme şi tragandu-l spre mine. Privirea lui era de nepretuit. Plăcere, satisfactie, fericire, admiraţie şi... iubire. Voiam să vad asta în fiecare zi, în permanenta. Stiu asta acum şi nu îmi mai pasa de nimic. Nu îmi pasa de restul persoanelor din jurul meu, de amarul care se născuse în familia mea. Nu îmi pasa de visele ciudate sau de renumele lui Harry. Nu îmi pasa de obsesia lui protectiva şi dominanta. Nu îmi pasa de restul lucrurilor pe care mi le ascunde, sau dacă eram în pericol din cauza asta. Tot ce îmi pasa acum, era el. El şi cu mine.

Am cautat toată ziua o soluţie la problemele mele, încercând să iau o decizie cât mai buna. Insa decizia era chiar în fata mea, privindu-mă blând şi mangaindu-mi chipul transpirat şi corpul încă tremurând din cauza plăcerii pe care mi-o oferise. Am tras adanc aer în piept, uitandu-mă fix în ochii lui.

- Harry, vreau să mă mut cu tine.

19. Secţiunea Secrete

Trupul i s-a încordat dintr-o data, expresia i s-a schimbat într-una de panica şi aproape frica.

- Ce?! Expira incruntandu-se deasupra mea.

- Vreau să mă mut cu tine, am repetat hotărâtă încercând să nu imî pierd hotararea în fata lui. Clatîna uşor din cap, închizând ochii şi scotandu-sî mână din interiorul pantalonilor mei.

Am roşit realizand că încă o mai avea acolo. Mi-a aranjat betelia treningului peste solduri şi am fost fericita că în situatia de fata nu mai era tentat să îşi suga degetele cum făcea de obicei.

S-a ridicat uşor de pe mine, ajutandu-mă şi pe mine să mă salt în capul oaselor lângă el.

- Nu! Spuse repede dar totuşi calm, încât mi-a luat câteva secunde să înţeleg ce vrea să spună.

- Nu?! Am repetat vizibil uimita.

Nu mă aşteptam să sara în sus bucuros şi să mă duca la el acasă, dar nu credeam că îmi va arunca în fata un refuz direct. Trebuia să îmi amintesc că Harry e un tip direct, fara ocolişuri şi oricât de dulce a părut în ultimul timp, încă era un demon.

- De ce? am întrebat încercând să raman calma, vazand că el nu are de gând să imî răspundă la întrebarea anterioara. Sî-a muscat buza, expirând într-un gest exasperat. Şi-a pus mâinile în par, strangandu-l în pumni. Eram o aşa mare povara pentru el?

Reacţia lui mă dezarma. Nu aveam de gând să mă rog de el să mă prîmeasca în casa să, dar tot mă simţeam extrem de prost din cauza răspunsului sau.

- Pentru că e mai bine aşa. Iubito... îşi muşca din nou buzele, parcă cuvintele ii ardeau pe gat şi nu le putea scoate afara. - Doar ai încredere în mine, bine? În curând o să înţelegi mai multe, dar acum, vreau să ai încredere în mine.

Trebuia să raman tare în fata puterii de convingere a ochilor sai care mă ardeau acum la propriu în timp ce mână să îmi mangaia obrazul. Am vrut să ripostez dar brusc în minte mi-a revenit o anumita conversaţie de seara trecuta: V mi-a spus că Harry îmi va cere anumite lucruri, că mi se vor părea ciudate, dar orice ar fi, trebuie să am încredere în el.

Realitatea m-a lovit dureros, Harry îmi spusese adevarul despre trecutul sau, dar nu ştiam nimic despre prezent.

"Cursele sunt doar o distractie pentru ei". Toate cuvintele prietenilor mei mă plezneau nemilos peste fata.

- Este vorba de familia mea, sau de lucrurile pe care continui să mi le ascunzi? Am intreabat încercând să par cât mai serioasă sî neafectata. întrebarea şi reacţia mea l-au prins cu garda jos.

- De amandoua! Imî confirma continuând să mă priveasca serios în ochi, aşteptând parcă că în orice secunda să ii dau afara pe usa.

- Atunci, m-am încruntat conformandu-mă situatîei. De familia mea am nevoie să mă distantez o perioada, să pun lucrurile în ordine şi nu pot să fac asta atâta timp cât tata are planuri să mă mute în casa cu noua mea sora şi fosta ta iubita. Cât despre secretele tale, nu o să mă bosumflu, e clar că nu ai suficienta încredere în mine dar e de înţeles, mă cunoşti de o saptamana.

S-a încruntat uimit, nevenindu-î să creada ce imî iese pe gura, nici mie nu îmi venea să cred cât de calma eram, exact cum planuisem. Şi brusc, cireasa de pe tortul planului meu mi-a năzărit în minte.

M-am ridicat nepasatoare din pat, dezbracandu-mi bluza de trening şi aruncand-o pe jos.

- Cred că o să mă întorc în New York weekend-ul asta. Nu mi-am mai văzut prietenii de o veşnicie şi atâta timp cât secretele tale au de gând să mă tina închisa în camera mea, am nevoie de o evadare.

Eram cu spatele la el, cautand fara atentie haine prin dulap. Dar ii puteam simţiţi stupefierea în aer.

- Unde să pleci? L-am simţit ridicandu-se deodata din pat, în tonul vocii sale se citea nervozitatea, exact ce voiam.

Nu m-am întors spre el, prefacandu-am neimpresîonata de reacţia lui. Mi-am dat pantalonii de trening jos. Am nevoie de toate armele că să ii fac fata. Şi orgasmul de mai devreme era scuza perfectă că să mă dezbrac acum fara să dau ceva de bănuit. Trebuia să nu mai fiu pudica în momentul asta şi să castig lupta.

Mi-am luat o pereche de boxeri negri din dantela şi m-am întors spre el fara nicîo expresie. Mă absorbea din priviri şi pot să pariez că a inghitit în sec, dar încerca să ramana puternic.

- În New York, am avut o viaţa înainte de a veni aici, Harry. Dacă stau să mă gândesc mai bine, chiar îmi e extrem de dor de vechii mei prieteni. Am spus, prefacandu-mă că meditez şi frecandu-mi ganditoare barbia. 0 să-l sun pe Adam. Am concluzionat trecând pe lângă el şi luandu-mi telefonul de pe noptiera şi aşteptând explozia.

Fierbea, la propriu. Ochii ii erau atât de mariti încât sigur ii usturau. Reusisem să ii scot din minţi, asta e clar şi, nici nu m-am străduit prea mult. La naiba, e mai gelos decât am crezut.

- Adam?! Am tresărit la tonul vocii sale demonice, oh, da, acum în fata mea era adevaratul demon. Unde e baiatul cu lacrimi în ochi de azi-dimineata? Acesta de acum mai are puţin şi mă diseaca din priviri. Fii tare, Wrise! M-am încurajat în mintea mea.

- Un vechi prieten din New York! I-am confirmat anormal de calma, ducandu-mi telefonul la ureche, desi nu apelasem pe nimeni.

Pumnii i s-au strâns puternic, albindu-i încheieturile oaselor din palma. Veni că uraganul lângă mine luandu-mî telefonul de la ureche sî azvarlindu-l în pat, prea tare pentru că a aterizat pe partea cealalta.

- Nu te duci nicăieri! Îmi ordona înfricoşător de serios. Cât mî-aş fi dorit să am acum tocurile de 10 în picioare să ii privesc direct în ochi şi să nu mai fiu nevoita să îmi ridic privirea spre el că un copil mic. E enervant de ¡nalt, şi furios în momentul asta.

- Cum o să mă opreşti? Am întrebat continuând să raman calma sî trecând pe lângă el pentru a-mi recupera telefonul de jos, vizibil neipresionata de reacţia lui.

- Katherine, îmi rosti numele că o amentintare. Nu te juca cu mine.

- Oh, când o să mă joc cu tine va fi mult mai rău. Acum fac ce mi-ai spus tu; am încredere în tine. Am zâmbit cu un aer de avocat profesionist.

Îmi castigam cazul.

- Dar asta nu inseamna că îmi voi petrece weekend-ul închisa în casa asta, am nevoie de o cura de detoxifiere sentimentala şi New York e locul perfect pentru asta.

- Detoxifiere, huh? Şi ce faceţi voi acolo, mă rog? Va jucaţi de-a Adam şi Eva?

Mi-am muscat limba că să nu isbucnesc în ras. El clar nu era amuzat deloc, deja se gandea probabil cum să mă lege de pat.

- Mhm, vrei să ştii cum impartim mărul? Am ridicat din sprâncene cu un zâmbet pervers.

Până aici mi-a fost. A deschis gura de uimire, muscandu-şi apoi buza inferiora că să nu tipe la mine de furie, sau să nu mă ia la bataie.

- Stiu ce faci! Zâmbetul lui m-a dezarmat complet. La dracu'!

- Ce fac? Am încercat cea mai nevinovata fata, prefacandu-mă că scriu un mesaj pe telefon.

- încerci să mă scoţi din minţi, se apropia cu pasi lenţi de mine. Şi îţi iese.

Îşi trecu mână prin par, muscandu-şi buza iar. Deci asta făcea când era scos din minţi. Bine de ştiut. Mi-a luat din nou telefonul din mână, de data asta indesandu-l în buzunarul sau.

- Ai nevoie de detoxificare? Bine, îţi dau eu detoxificare.

Am inghitit în sec uitandu-mă la el, aducandu-mi brusc aminte de noaptea trecuta când îmi spusese exact acelaşi lucruri despre distractie şi asta s-a terminat cu o săritură peste un tren în mişcare. La dracu', în ce m- am bagat iar?

Am ridicat din sprâncene asteptandu-i răspunsul. Nu stiu ce cuvinte aş fi putut să scot pe gura acum.

- Ce mai astepti? Fa-ţi bagajele. L-am privit cu ochii mari, acum el se juca cu mine.

- C-Ce? M-am bâlbâit complet năucită.

- Mergem în New York. Mi-a zâmbit făcându-mi cu ochiul şi imediat mi s-au înmuiat genunchii.

Sfinte Sisoe, în ce m-am bagat? Nici nu mă gândesc că Harry să îmi cunoasca vechea gaşca, avand în vedere că toti îşi petrec timpul pe străzi drogandu-se şi jefuind orice le cade în mână, să nu mai vorbim de vizitele regulate la politie. Şi cei de aici erau huligani, dar cu alt grad, porecliţi şi "vedete" în timp ce ai mei se mulţumeau cu "aurolaci". Am inghitit în sec încercând să găsesc o cale de scapare.

- Dar, nu esti... ocupat cu treburile tale? Mana dreapta a lui Carter pare să aiba foarte mult de lucru. Zâmbi din nou.

- 0 să îmi iau câteva zile liber.

La dracu'!

- Hai, fa-ţi bagajele ce mai astepti? Stiu cum să facem rost de un zbor mai rapid şi de-abia aştept să ii cunosc pe Adam ala, să mă joc cu el de-a mărul otrăvit.

Aş fi ras dacă nu eram într-o mare belea. Cum de nu mi-a trecut prin cap că o să vrea să vina cu mine? Bietul Adam, el e singurul dintre prietenii mei care nu se da la mine, a plâns când am plecat. De ce l-am bagat pe el în discuţia cu Adam şi Eva când porecla lui pentru mine e surioara?

Am început să bombăn nervoasă realizand că mă strâmb atunci când Harry a izbucnit în ras.

- Deci?! Ridica obraznic din sprâncene. Nu îţi mai iei nici un bagaj? Şi ai de când să mergi imbracata aşa? Îmi prinse marginea maioului tragandu-mă mai aproape de el, mi-am amintit brusc că jos aveam doar lenejeria intima.

Îşi poziţiona mâinile pe fundul meu, în acel fel care îmi electriza fiecare nerv din corp. Palmele i-au coborât pe coapsele mele, prinzandu-mă strâns şi ridicandu-mă dintr-o data în braţele lui, incolacindu-mi picioarele în jurul sau. Mă manevra că pe o papusa. Mi-am prins mâinile în parul sau în timp ce gura să cobora spre gatul meu.

- Chiar vrei să mergi în New York? Sau te lasi pe mână mea? S-ar putea să am nişte planuri mult mai interesante pentru weekend-ul asta.

0 supraincarcare a programului de stapanire de sine. Asta se intampla cu mine atunci când buzele lui îmi atingeau gatul. Chiar dacă asta însemna că el castiga, din nou, am fost fericita să scap de plecatul cu el la New York.

- Sunt deschisa la propuneri. Am încercat să egalez scorul, muscandu-i lobul urechii. A zâmbit pe gatul meu.

- Weekend-ul asta o să stai la mine, dupa asta s-ar putea să nu mai fiu nevoit să te conving să ramai cu tatăl tau. I-am citit urma de amuzament din glas.

- Crezi că nu pot face fata anturajului tau? L-am întrebat îmbufnata.

- Da! Zambî sarutadu-mi nasul.

M-am ofticat, tuguindu-mî buzele cu o expresie serioasă, care l-a făcut din nou să rada.

- OK! Şi dacă o să fac fata, o să raman cu tine de tot, dacă nu, n-o să îţi mai propun asta niciodata.

Zâmbi, mijindu-şi ochii la mine. Eu am ramas serioasă cantarind în minte consecinţele acestei provocări. În cele din urma expresia ii deveni serioasă şi rezervata.

- Bine! Fu de acord în cele din urma şi zâmbetul meu de victorie s-a întins instantaneu pe toată fata.

- Pregateste-te de noptî albe, demonule, să stiî că nu dorm prea frumos. Am marait continuând să zâmbesc, aducandu-mi brusc aminte de diminietile în care mă trezeam la celalalt capat al patului, asta nu fusese o problema până acum, dar în momentul asta un anumit demon adormit risca să primeasca pe neaşteptate un picior în gura.

Harry rase.

- Oh, iubito, darcine a zis că o să dormi? Mârâitul lui era şi mai diabolic decât al meu. Pai dacă nu o să dorm, asta îmi rezolva problema.

Mi-am strâns buzele rapid, de ce am impresia că deja îşi făcuse un plan să mă innebuneasca weekend-ul asta şi să vin singura înapoi acasă? Iubeam somnul dar am trecut eu prin mai rele.

- Perfect! Provocare acceptata. Am aprobat zâmbind din nou, preluând avantajul jocului. Încă ne mai jucam de-a dominaţia.A ras uşor dand din cap, şi eliberandu-mă din braţele lui.

- l-ati câteva haine! Spuse ciupindu-mă de fund şi îndreptându-mă spre şifonierul meu.

Am icnit frecandu-mi fundul suparata. Slipul umed devenea deja extrem de incomod. Harry s-a pus în patul meu, asezandu-şi mâinile sub cap cu un zâmbet diabolic.

- Şi acum, să vedem spectacolul ala pe care mi l-ai promis.

M-am întors uimita spre el, se simţea atât de bine în patul meu, încă imbracat şi cu erecţia vizibil ridicata prin pantalonii şi boxerii probabil la fel de uzi că ai mei.

- Oh, nu... însă mi-a intrupt protestul punandu-şi degetul aratator peste buze şi făcându-mi apoi semn să îmi vad de treaba mea. Îmi doream atât de mult să îmi trag o pereche de pantaloni pe mine dar uram lenjeria uda şi trebuia neaparat să mă schimb.

În cele din urma am strambat din nas nepasatoare, încercând să mă prefac că el nu e în camera mea, dacă tot faceam asta, macar să mă joc sî eu cu el şi să nu îi dau satîsfactie... prea multa. M-am întors cu spatele la el, tragand o gura mare de aer şi mi-am tras uşor maioul peste cap. Am auzit foşnetul cearseafurilor mele.

- OK,Demonule, vrei spectacol, îţi dau eu spectacol. Am zâmbit cu spatele la el, încercând să ii imit tonul.

- Oh, da-mi iubito! Avea dinţi inclestati de extaz, este rândul meu să mă joc.

Am prins betelia boxerilor albaştrii şi i-am tras uşor peste coapse, lasandu-i să cada de pe mine. M-am întors uşor spre el şi am prins chiloţii cu vârful degetelor de la picioare, ridicandu-i uşor şi aruncandu-i direct spre el. I-a prins că un ghepard, strangandu-i în mână apoi ducandu-i la nas şi adulmecandu-i că pe o prada. Trebuia să mă obisnuiesc odată cu genul asta de reacţii din partea lui, experienţele şi jocurile sexuale erau mult prea avansate pentru el, iar eu aveam o diploma de experimentata de dobândit.

S-a ridicat mai sus pe spatarul patului meu, continuând să îmi adulmece lenjeria în timp ce mă manca din priviri. Eram goala în fata lui şi trebuia să scap de pietrificarea care pusese stapanire pe mine. Mi-am muscat buza întorcându-mă spre dulapul meu.

Mi-am luat din nou perechea de boxeri negri din dantela, pe care nu o purtam niciodata pentru că era era prea sexy, dar acum era perfectă. Avea şi un sutien din acelaşi material şi culoare, perfect pentru momentul asta. Voiam să mă joc cu el, aşa că am scos alta pereche de boxeri roşii şi m-am întors spre el ridîcandu-le în sus sî dandu-i voie să aleaga. Mana în care încă imî ţinea ceilalţi boxeri s-a îndreptat imediat spre perechea neagra din mână mea dreapta. Era normal că demonul să aleaga negrul, nici nu mă aşteptam la altceva.

Am zâmbit seducător aruncandu-i pe cei roşii înapoi în sertarul dulapului. Dar înainte să mă îmbrac alta idee trăsnită mi-a venit în cap. Mi-am muscat buza aruncandu-mi boxerii pe pat şi făcând pasi mici spre computerul meu. Doamne, dacă ar veni tata acasă şi ar vedea ce am eu de gând să fac m-ar lega fedeleş şi de mâini şi de picioare şi m-ar arunca într-un dulap cu trei lacate.

L-am pornit, nefiind sigura dacă mai functioneaza. Dar plasma neagra a pornit iar unitatea a început să huruie trezita din morţi. Cât timp îşi instala programele şi îşi dezmorţea circuitele dupa o perioada lunga de somn, m-am întors la dulapul meu cautand şi restul de haine pe care urma să le îmbrac mai târziu. Slava Domnului că aveam multe tricouri negre şi blugi la fel. Mi-am întors rapid privirea spre el, mă analiza cu atâta intensitate şi dorinţa încât mai avea puţin şi sarea din pat direct pe mine.Îmi strangea boxerii în mână frecandu-i de bărbie.

Katherine, calmeaza-te, tu trebuie să ii exciţi pe el, nu el pe tine. M-am întors la computer, alergand rapid cu mouse-ul prin programe şi intrând în folder-ul cu muzica. Vechitura se mişca extrem de greu şi huruia îngrozitor.

- Ştii... esti prea sexy pentru binele tau. Vorbele lui mi-au vibrat pe sira spinării, mi-am muscat buza simţind o dorinţa nebuna în interiorul meu.

- Mi s-a mai spus asta. Am declerat zâmbind pervers, fiind conştienta că eram cu spatele la el, aplecata spre monitorul computer-ului, complet dezbracata. Nu gaseam melodiile pe care le-a pus el în maşina însă şi uitasem unde le salvasem pe cele care îmi placeu. Am cotrobăit printre albume până un nume mi-a atras atenţia şi mi-a întins un zâmbet enorm şi obraznic. Eram o fata cuminte mai ales înainte să plece mama mea, dar faptul că The Weeknd era cantaretul meu preferat, nu se pune. Am ales o melodia din lista enorma şi "The Zone" a umplut imediat camera cu un sunet electrizant.

Am auzit mârâitul apreciativ al lui Harry. Am simţit vibraţiile şi euforia muzici patrunzandu-mi în trup. M- am întors spre el privindu-l senzual.

- De ce melodia asta? întreba cu o spranceana ridicata şi un zâmbet senzual dar nedumerit.

Am ridicat dim umeri.

- Îmi place linia melodia, vrei spectacolul ala sau nu?

Părea teapan în patul meu, cu ochii mariti de uimire şi excitare. Am făcut pasi mici până în fata patului, încercând să imî stapanesc zâmbetul la vederea excitării lui. înghiţea în sec din doua în doua secunde, fataindu-se în pat că un animal inlantuit.

Mi-am muscat din nou buza, a lui era deja insangerata. Mi-am aşezat palmele pe solduri, cautand ritmul muzicii şi începând să mă mise uşor sî senzual în fata lui. Nu am mai dansat niciodata goala în fata unui baiat, şi acum simţeam cum ceva în mine ia foc. Voiam să ii satisfac. Îmi pierd minţile. Mâinile mi-au urcat pe pântece şi pe abdomen ajungandu-mi pe sani pe care i-au strâns uşor continuând să mă mise lasciv pe muzica. Versurile nu se potriveau dar le-am ignorat şi m-am agatat doar de melodia care mă înnebunea la propriu.

Mi-am masat gatul cu mâinile, închizând uşor ochii şi dandu-mi capul pe spate. Limba mi-a mangaiat buza posterioara, muscand-o apoi cu dinţii. Ceva se lupta în interiorul meu, ceva care nu îmi placea şi când mi-am amintit că mama a fost o stripteoza, totul a prins sens.

M-am oprit pietrificata făcându-l pe Harry să tresara la reacţia mea. Mi-am scuturat repede capul încercând să alung gândul. Ce faceam eu acum nu se compara cu ce făcea ea. Eu am doar un singur spectator, un spectator pe care ¡1 iubesc până în fundul sufletului sî pentru care aş face orice. Insa nu mai voiam să dansez în felul asta. Cu o mişcare rapida, m-am urcat în pat, ridicandu-mă în picioare în fata lui. Acum mă privea în sus şi probabil nici o invazie extraterestra care ar da buzna peste noi în momentul asta, nu l-ar face să îşi ia ochii de pe mine. Avea picioarele întinse intre ale mele, am făcut pasî mici încercând să îmi menţin echilibrul pe salteaua moale dar să raman senzuala.

S-a lasat din nou să alunece pe spatarul patului, printre picioarele mele intinzandu-se pe spate cu mâinile pe lângă corp într-o poziţie care îmi confirma că pot să fac ce vreau cu el. M-am aşezat uşor pe abdomenul sau, incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui, încă era complet imbracat dar am decis să las lucrurile aşa. Am început să mă mise uşor peste el, urcandu-mî mâinile pe abdomenul sau. Mâinile lui mi-au prins coapsele, mangaindu-le uşor apoi strangandu-le puternic în palma lui.

Am gemut dandu-mi capul pe spate. M-am aplecat din nou spre el, aproape atingandu-i buzele. Aproape a tremurat încercând să mă sărute salbatic dar m-am ridicat repede cu un zâmbet obraznic lasandu-l cu buzele în aer. Şi-a mijit ochii suparat dar totuşi amuzat. Doamne, cât de frumos poate fi, e legala frumuseţea asta?

Melodia s-a schimbat "Make Me Remember You". Spranceana lui Harry s-a ridicat din nou.

- Asta e momentul nostru de prostii nesentimentale pe The Weeknd?

A chicotit uşor ruşinata.

- Cred că da.

Zâmbetul lui s-a lărgit într-unul pervers.

- Bine, dar tu ai vrut-o.

Fir-ar!

Mi-a prins soldurile şi m-a tras în jos spre el.

- Vreau să vad cum te satisfaci! Şopti la urechea mea şi corpul mi-a paralizat. Să mă satisfac? Adică, singura? La naiba, nu am mai făcut asta niciodata.

M-am ridicat uşor iar el mi-a prins mână dreapta tragand-o spre buzele lui şi indesandu-şi degetul meu aratator în gura. A început să ii suga lasciv, invartindu-şi limba în jurul lui şi lubrifinadu-l. Dupa ce l-a scos din gura mi-a sarutat uşor podul palmei şi mi-a eliberat mână.

Am inghitit în sec mulţumind cerului că totuşi aveam muzica asta şi nu ramaneam fara stimlentul meu principal. Degetul mi se usca iar Harry mă mustra cu privirea să încep odată. Am inspirat puternic închizând ochii şi ridicandu-mă uşor pe abdomenul lui. Mi-am mangaiat uşor pântecele coborând spre vulva. În momentul când mi-am atins clitorisul l-am simţit pe Harry tresărind sub mine, urcandu-şi mâinile pe spatele meu şi privindu-mă cu atâta intensitate încât mai aveam puţin şi luam foc.

Am tras aerul printre dinţi imitând acţiunile lui când făcea asta. Spatele mi s-a încordat simţind uşor degetul în interiorul meu. Nu era aceeaşi plăcere pe care mi-o oferea el atunci când făcea asta dar placerea venea privindu-l pe Harry. Nu erau cuvinte să descrie expresia de pe fata lui, erecţia ii devenea din ce în ce mai proeminenta iar mâinile îmi strangeau fesele puternic. M-am ridicat mai mult, închizând din nou ochii şi simtindu-mi degetul cum intra mai adanc în mine, dar era mână lui Harry cea care o împingea pe a mea.

Am deschis ochii, aplecandu-mă spre el şi cu mână libera i-am prins tricoul strangandu-l în pumn. Harry îmi manevra mână, scotandu-mi degetul apoi bagandu-l la loc. I-am simţit geamatul gutural sub mine. Mi-a scos degetul cu totul şi mi-a luat din nou mână ducand-o spre buzele sale. "Wicked Games" umplea camera acum şi asta îmi oferea o senzaţie stranie. M-am strambat când am făcut legătură: Amber era iubita lasata acasă şi eu eram satisfactia pacatoasa. Ba nu, eu sunt iubita lui acum.

Am gemut indoindu-mi spatele şi ieşind din gândurile enervante când a început să imî suga degetul, muscandu-l uşor. Dîntr-o data mâinile sale mi-au prins soldurile azvarlindu-mă pe cearseafurile patului şi pozitionandu-se deasupra mea.

- Ador să te am goala sub mine, şopti la urechea mea, plimbandu-şi nasul prin parul meu în timp ce mâinile lui îmi devorau salbatice tot trupul.

Am scos un sunet de suparare, eu eram goala iar el era complet imbracat. Dar am realizat că ii place asta, mă are la mână lui şi ceva din imaginea asta mă duce cu gândul la o sclava şi stapanul ei. Vreau să mă joc asta cu el.

Mi-a prins coapsa stanga, forţându-mi genunchiul să se ridice în sus. A intrat mai bine intre picioarele mele şi toată raţiunea din mine s-a spulberat într-o secunda.

Harry s-a strambat şi a privit spre calculator, cred că versurile melodiei nu ii prea incantau. S-a ridicat de pe mine într-o secunda şi a fost lângă biroul meu, analizandu-mi melodiile.

S-a întors spre mine cu alta spranceana ridicata când a observat cate melodii vulgare am. Am rânjit vinovata, dar imaginea fundului sau aplecat spre calculator mă amețea iar. Şi nici macar nu era dezbracat. Mi- am muscat buza şi dupa câteva secunde de linişte Harry a ales o alta melodie. El era mai bun la melodiile perverse decât mine. "Rescue You" rasuna acum în camera şi se potrivea de data asta cât de cât. Dovada: zâmbetul lui Harry când s-a întors spre mine.

- Totuşi, să stii că ţi se potrivesc melodiile lui The Weeknd. Am spus în timp ce se întorcea înapoi spre mine sî s-a aruncat din nou peste trupul meu.

- Mi se potriveau! Mă corecta aproape frustrat coborandu-şi gura spre gatul meu. Am chicotit dat am închis subiectul personalîtatiî şi obiceiurilor lui.

- Vrei să fii super-eroul meu? Am şoptit cu un zâmbet rasfata, ascultand versurile.

Zâmbetul lui Harry s-a imprimat pe gatul meu.

- Mhm!

- Şi de cine se prespune că mă salvezi acum?

Am ras.

- De Adam!

Am izbucnit în ras mai ales din cauza seriozitatii sale frustrate.

- Harry, Adam e doar un prieten. Am spus încercând să ii calmez mai ales că supararea lui se revărsă în muşcaturi pe gatul meu.

- Atunci cine nu a fost doar un prieten?

Mi-am dat ochii peste cap.

- Tu! Restul au fost şi sunt doar prieteni.

S-a ridicat deodata de pe gatul meu şi m-a privit cu o expresie uimita.

- Vrei să spui că nu ai mai avut niciodata un iubit până acum? Socul din vocea lui era amuzant şi jenant în egala masura. Mi-am muscat buza şi am clatinat simplu din cap. Eram încă goala sub el şi discuţia noastra îşi schimbase subiectul.

Socul lui Harry se transpunea uşor într-un zâmbet.

- Vorbeşti serios?

Mi-am dat iar ochii peste cap.

- Da, Harry, vorbesc serios. Acum putem să schimbam subiectul? E deranjanta lipsa mea de relaţii în fata Oscarului tau pentru aşa ceva. Am adaugat tafnoasa largindu-i zâmbetul.

A coborât uşor spre buzele mele, fara să mai spună vreun cuvânt şi eram recunoscătoare pentru asta. Totuşi, se simţea bucuria lui interioara pentru vestea că nu mai avusesem pe cineva înaintea lui. Asta m-a făcut să îmi dau iar ochii peste cap.

Sărutul sau a crescut, devenind din ce în ce mai pasional şi furandu-mi iar minţile. Buzele i-au urcat spre urechea mea şi le-am lins pe ale mele. Respriatia lui mi se lipea de piele şi am inghitit în sec simtindu-i nasul plimbandu-se pe obrazul meu. "The Birds" îmi electriza acum pielea însă Harry nu părea să mai bage melodiile în seama.

- Vreau să fac dragoste cu tine! Mi-a şoptit dintr-o data la ureche, lasandu-mă complet fara respiraţie.

Ochii mi s-au mărit ieşind dintre versurile cântecului şi am respirat uşor pentru a-mi calma bătăile inimii.

- Sunt a ta, i-am şoptit şi eu prinzandu-i parul în pumni.

- Spune-o din nou.Respiraţia i-a coborât pe gatul meu.

- Sunt a ta. Mi-a sarutat maxilarul.

- Din nou! Am tremurat uşor trecandu-mi limba peste buze.

- Sunt toată a ta, doar a ta. Imediat buzele lui s-au strivit de ale mele, lasandu-mă fara aer. Se adunase atâta dorinţa în el iar stapanirea de sine ii cedase. În sfarsit. Simţeam durerea din carne atunci când mâinile lui îmi strangeau parti ale trupului, frecandu-se de mine şi sarutandu-mă cu atâta pasiune încât pot jura că patul meu luase foc. Exact cum spusese el.

I-am prins tricoul tragand neindematica de el, nestiind cum să ii dau mai repede jos. El m-a ajutat în disperarea mea şi s-a ridicat rapid, tragandu-şi-l peste cap dintr-o mişcare. S-a aplecat din nou peste mine, impletindu-şi gura şi limba cu a mea, în timp ce mâinile noastre ne explorau corpurile unul altuia. Mâinile miau coborât spre fermuarul pantalonilor sai dar imediat muzica s-a oprit iar calculatorul a scos un sunet înfiorător stingandu-se complet. Eram că Las Vegas-ul într-o până de curent. Toată magia sî sclipirea a dispărut dîntr-o data. Am început să bombând furioasa.

- Vechitura inutila, am înjurat încruntandu-mă spre computerul stins. Harry a chicotit întorcându-se din nou spre mine.
- Nu conteaza, a şoptit lipindu-şi din nou buzele de ale mele. Acum eram din nou în lumea reala, vreau înapoi magia produsa de muzica. Chiar şi muzica nepotrivita. Când eram din nou aproape să ajungem la acea magie telefonul lui a început să vibreze în buzunar, transmitand vibraţiile pe coapsa mea.
- Arghhh, serios?! Am expirat exasperata dezlipindu-mă de buzele lui şi intinzandu-mi capul pe perna. Nici el nu părea mai fericit, şi-a scos telefonul din buzunar maraind, fiind aproape să ii arunce pe jos fara să se uite la apelant. Dar ceva l-a oprit rapid făcându-l să se încrunte.
- Acum ce-o mai vrea? Marai vizibil enervant.
- Cine e? Am întrebat ridicând din sprâncene. A îndreptat ecranul telefonului către mine şi m-am zbârlit imediat că o pisica nervoasă.
- Amber?! Ce vrea? Ai spus că ai terminat-o cu ea. Nervozitatea mea creştea instantaneu.
- Am terminat-o, crede-mă, dar se pare că ei ii e mai greu să inteleaga asta.
- Da sigur... am bombănit punandu-mi mâinile în san şi uitandu-mă în alta parte. Harry ofta exasperat, închizând telefonul şi aruncandu-l pe pat. Imî prinse barbîa întorcându-mî fata spre el.
- Iubito, îţi jur, am terminat-o cu ea. Doar am deschis gura că imediat telefonul a sunat din nou, făcându- mă să scot abur pe urechi. Harry a înjurat ceva indesîfrabil apoi mi-a întins mie telefonul.
- Vorbeşte tu cu ea. M-am încruntat nedumerita. De ce să vorbesc eu cu ea? Ca să o înjur puţin mai tare şi să îi urlu în difuzor că Harry e iubitul meu acum, sau pur şi simplu pentru că e sora mea?

Am luat telefonul şi am răspuns rapid, activand difuzorul. Eram curioasa ce are de spus. I-am făcut semn lui Harry să spună ceva.

- Ce vrei, Amber? În tonul lui se citeau: nervozitatea, exasperarea şi plicitiseala.
- Harry, am tresărit amandoi când am realizat că plânge. Harry am nevoie de tine. A spus printre sughiţuri. Eu şi Harry ne-am privit unul pe altul nedumeriţi.
- Ai patit ceva? A intrebat-o Harry îndreptându-şi capul spre telefonul din mână mea.
- Da, nu o să îţi vina să crezi, nenorocita aia, a sughitat din nou parcă innecandu-se cu lacrimile. Harry, nenorocita aia e sora mea.

Am început să tremur de furie dorîndu-mi atât de tare să îi adresez câteva înjuraturi de sora.

-Stiu, Amber, sî nu înţeleg de ce ai nevoie de mine. Nenorocita aia... prelungi cuvântul într-un ton nervos.E iubita mea şi credeam că ne-am înţeles în legătură cu asta. încerca să îşi păstreze calmul dar vorbele îi ieşeau printre dinţii inclestati.

- Harry, te rog, nu poti să mă parasesti aşa pentru ea. E exact că mama ei, o să vezi că în curând te va părăsi şi pe tine şi o să te întorci la mine. Harry, ea nu te poate iubi cum te iubesc eu şi tu stii asta.

Mi-am muscat buza abtinandu-mă să nu tip injurii diavoleşti spre ea, mai ales că vorbele ei mă şi raneau într-o anumita masura. Reacţia lui Harry m-a surprins, şi-a strâns ochii dar nu de nervozitate... părea îndurerat.

- Stiu, Amber! Aerul mi-a ramas în gat şi puteam simţi deja lacrimile din ochii mei. Il priveam pe Harry cu o expresie de uimire. A făcut ceva neaşteptat uitandu-se blând şi iubitor, apoi mangaindu-mi tandru obrazul.

- Stiu că ea nu mă poate iubi că tine, a continuat să vorbeasca cu Amber dar mi se adresa mie. Ea mă iubeşte în alt mod. Modul în care îmi doresc să fiu iubit. Zâmbetul lui Harry şi felul în care a spus asta m-a transformat în gelatina sub el.

S-a aplecat uşor şi mi-a plasat un sărut pe buze.

- Harry, ce tot spui acolo? Ti-a luat minţile nu vezi? Tu nu gandeai aşa, tu nu esti aşa.
- N-am avut pentru cine să fiu aşa până acum.
- Asta inseamna că tu nu m-ai iubit niciodata nu-i aşa?
- Ştiai că aşa sunt, ai spus-o chiar tu. Şi nici tu nu m-ai iubit. Harry mi-a luat nervos telefonul din mână ducandu-l la ureche chiar dacă era pe difuzor. Ai vrut să fii cu mine pentru popularitate, ţi-am spus că mai târziu popularitatea asta o să te coste şi ai acceptat. Asuma-ţi consecinţele, nu esti potrivita pentu mine, Amber, şi de acum încolo n-o să te mai atingi de Katherine nici cu o privire. Am încercat să închei totul pe cale amiabila dar dacă te ambiţionezi să faci cum vrei tu s-ar putea să cunoşti o alta parte din acel Harry pe care ii stii tu.

A închis telefonul fumegând şi l-a aruncat, îzbindu-se dur de podeaua mea. Eu eram paralizata sub el. Paralizata dar în extaz. Asta e tot ce voiam să aud şi, chiar dacă mă sperie puţin ideea de un alt Harry decât cel pe care ii cunosc eu, nu mă intereseaza acum.

Şi-a frecat fruntea cu vârful degetelor respirând greu. Doamne, chiar se enerveaza repede.

- Harry, aşa o fiu şi eu peste o vreme? Mi-am astupat gura uimita de ce am putut scoate pe ea. De unde a venit asta?

Harry m-a privit cu o expresie inspaîmantata. S-a ridicat repede de pe mine, tragandu-mă şi pe mine şi luandu-mă într-o imbratisare stransa şi disperata.

- Oh, Doamne, iubito, nu! Mi-a luat fata în palme uitandu-se speriat în ochii mei.
- Katherine, intre mine şi Amber nu a fost tocmai iubire. Mie îmi placea de ea pentru că arata bine şi atunci asta era singurul aspect care mă interesa. Iar ei ii placea popularitatea care i-o oferea o relaţie cu mine. Dar cu tine... mă privi din nou de parcă nu înţelegea cum funcţionez. Nu am nici cea mai mica idee, nici acum nu mi- am dat seama pentru că e al dracu' de ciudat pentru mine să simt asta. Până acum radeam de expresia asta dar în momentul asta am un stol de fluturi în stomac care se agita că nebunii. Dar sunt singur de un lucru: Te iubesc. Pe tine te iubesc şi nu te-aş fi lasat să îmi scapi nici dacă te mutai din nou. Alta chestie ciudata pentru că eu nu alerg dupa fete.

Am bufnit uşor amuzata. Îmi mangai obrazul privindu-mă cald în ochi.

- Iubesc să te iubesc, chiar dacă am în permanenta un o gramada de înaripaţi în stomac care aproape îmi dau dureri, mai ales când te vad goala.
- Ai doar unul! Am spus jucausa atingand fluterele tatuat de pe abdomenul lui.
- Oh, nu! Asta e şeful de la exterior, armata e în interior. Am izbucnit în ras şi m-a tras imediat spre buzele lui, sarutandu-mă, chiar dacă amandoi radeam.
- Şi dacă apare alta fata, de care te indragosteti mai mult decât de mine?

Nu am nicio idee de unde vin întrebările astea, dar mă bucuram într-un fel dupa ce le puneam. Harry mă privi din nou dulce în ochi, m-am bucurat că nu s-a mai speriat de întrebarea mea.

- Te-am aşteptat pe tine atâta timp. Nici nu credeam că exişti. Tot golul din inima mea s-a umplut când ai aparut tu. Nu mai e loc pentru alta şi este imposibil să mă îndrăgostesc mai tare decât sunt deja. Inima mea nu suporta atâta presiune şi nici în stomac nu mai am loc pentru alt stol.

Am încercat să nu rad dar nu m-am putut abţine. Mă trase mai aprope de el razand şi el.

- Sunt tot al tau, Katherine. Sunt alte lucruri de care va trebui să îţi fie frica în relaţia noastra iar infidelitatea mea nu e unul dintre ele.

- Alte lucruri?! Am repetat puţin speriata, dar apoi mi-am dat seama. - Asta face parte din secţiunea secrete, nu? A confirmat dand din cap.

- OK! Am afirmat fara să mai comentez, dar asta nu însemna că nu mă deranjau secretele lui fata de mine. Ce făcea baiatul asta pe la spatele curselor de maşini?

- Haide, se face târziu şi nu cred că asta e momentul potrivit să ii cunosc pe tatăl tau avand în vedere că ii răpesc fata pentru un weekend întreg.

- Sau pentru mai multe weekend-uri. Am marait lasandu-mă trasa de el din pat. Şi-a dat ochii peste cap, am început să rad şi imediat un strănut m-a luat prin surprindere, dezechilibrandu-mă. Aş fi căzut din pat dacă nu mă prindea el cu reflexele lui de ninja.

Am început să boloborosesc prinzandu-mă de el pentru a mă ridica, dar am ramas intepenita când am găsit ceva tare pe baza spatelui sau. Am început să pipai nedumerita obiectul straniu iar Harry a inghetat cu mine în braţe. M-am ridicat cu totul în picioare, prinzând curaj şi scoţând acel lucru din cureaua pantalonilor lui.

Am paralizat când am văzut ce ţineam în mână. Un pistol. Am făcut ochii mari şi Harry mi l-a luat imediat din mână dar pozitita mea a ramas la fel, cu braţul suspendat în aer. Mi-a tras mâinile în jos, uitandu-se la mine speriat că voi exploda în orice secunda.

- Harry, de ce ai un pistol? Am întrebat dintr-o suflare cu vocea aproape soptîta. Şi-a muscat buza încruntandu-se atât de tare încât sprâncenele i s-au unit pe frunte. Am închis ochii strangandu-i puternic.

- Secţiunea secrete?! Am întrebat calma tinand în continuare ochii închişi.

- Da! Mî-a confirmat serios. Am aprobat din cap trecând pe lângă el şi îndreptându-mă spre dulapul meu.

- Katherine... simţeam durerea din vocea lui când s-a întors spre mine.

-Harry, accept asta deocamdata pentru că suntem împreuna de... o zi. Dar în curând va trebui să îmi spui ce ascunzi sau s-ar putea să îmi imaginez lucruri mai rele decât realitatea. A aprobat dand din cap şi m-a prins de mână tragandu-mă din nou în braţele lui.

- Ai încredere în mine. Nu era o întrebare, suna că o rugăminte.

- Am!l-am confirmat şi m-a sarutat uşor înainte să imî dea din nou drumul.

M-am îndreptat ametita spre dulapul meu. Mii de întrebări îmi zbarnaîau prin cap. De ce poarta un pistol? A ucis vreun om cu el? Dacă da, catî? Stiu deja că nu îi e frica să ucidă, mi-a dovedit asta când era la un pas să omoare un om chiar în fata mea.

Mi-am scuturat capul încercând să imî limpezesc mintea. Am încredere în el, mi-am repetat în cap încercând să mă calmez. Am încredere în el.

Când m-am întors, Harry avea deja tricoul pe el, acoperind arma la spate, aducandu-mi brusc aminte că am simţit chestia aia acum câteva zile, când m-a adus acasă cu motocicleta. Am simţit-o strivindu-se de abdomenul meu din spatele lui, dar gândul că e un revolver, era ultimul care mi-ar fi trecut prin cap.

L-am privit câteva secunde în timp ce se ¡nealta tenisii negri. Analiza mea mi-a confirmat pericolul ce plutea în jurul lui. El era periculos, cu adevarat periculos. Uşor de enervat, greu de calmat, dur, puternic, întunecat, nemilos... periculos. Doar fizicul lui te duce imediat cu gândul la asta. Pachetele de muşchi de pe corpul sau nu erau pentru imagine şi cu siguranţa nu crescuseră pentru asta că ale multor stereotipuri de baieti duri de astăzi care îşi dadeau sufletul în sala doar pentru a cuceri fetele cu le creste pe abdomen.

Am tresărit când s-a îndreptat de spate, înaltîmea lui înspaîmantatoare te baga în sperîetî înainte să apuci să ii cunoşti. Cu toată astea nu era nici prea ¡nalt, avea o proporţionare perfectă a corpului transformandu-l fara îndoiala într-o capcana fatala pentru femei, o capcana în care am căzut şi eu şi din care nu mai pot ieşi, dar oricum, nici nu îmi doresc să mai ies vreodata.

M-am întors din nou spre dulap înainte să observe că mă holbez la el. Mi-am tras repede lenjeria neagra pe mine sî nu mi-a scapat că acum se holba el la mine. A venit în spatele meu prinzandu-mî bretelele sutienului pe care mă chinuiam să le închid. Le-a închis imediat incolacindu-şi mâinile în jurul pantecelui mei şi lipindu-mi spatele de abdomenul lui.

Am închis ochii lasandu-mi capul să cada pe umărul lui. Oare inima mea se va obişnui vreodata cu atingerile lui fara să o ia la goana că nebuna?

- Esti suparata pe mine? l-am simţit respiraţia pe gat.
- Nu! Am răspuns uşor. Eram nedumerita şi plină de întrebări... dar nu suparata.

M-am bucurat să realizez asta. Zâmbetul lui s-a imprimat pe gatul meu şi mi-a sarutat fin pilea, numai cum el ştia să o faca.

- Ador lenjeria asta, a şoptit plimbandu-şi mâinile pe betelia slipulului meu.
- Şi eu, am confirmat zâmbind.
- Dar tot goala te prefer. Mi-am dat ochii peste cap şi el a marait jucaus tragand de dantela boxerilor.M-am întors repede spre el.
- Cred că s-au agitat destul fluturasii pentru o zi. Mi-am pus mână pe abdomenul sau zâmbind ironic. A ras.
- Se agita în permanenta. De data asta am ras eu sarutandu-l repede şi apasat pe buze apoi tragandu-mă din braţele lui şi lasandu-l nesatisfacut. L-am auzit mormaind în timp ce imbracam şi restul hainelor, apoi mi- am scos un rucsac din dulap unde să îmi bag câteva haine. Harry şi-a făcut de lucru asezandu-se la computer-ul meu, încercând să ii trezeasca la viaţa. Nu l-am luat în seama când m-a întrebat unde sunt CD-urile cu programele de instalare ale computer-ului.

L-am pus să caute printre sertarele biroului desi habar nu am ce voia să faca. Am îndesat câteva tricouri, maiouri şi perechi de pantaloni în rucsac. Plus o pereche de pantaloni scurţi pentru că vremea era cam nehotarata în ultimul timp. Erau cam multe haine dar cu Harry în preajma ajungeam mereu leoarca deci trebuie să am de schimb.

Mi-am luat portfard-ul, periuţa de dinţi, gelul de dus şi şamponul, chiar dacă îmi placea extrem de mult gelul lui Harry şi probabil tot pe ala o să ii folosesc. Inafara de miros nu era nici o diferenţa. Am profitat de ocupaţia lui şi am fugit la baie să îmi spal lenjeria pe care o tot adulmecase până acum.

Am închis rucsacul şi mi-am îndreptat atenţia spre Harry care acum am observat că vorbea la telefon şi era foarte concentrat la computerul meu.

- NulPorneste dar cred că are nevoie de Windows nou... Aşa şi acum ce trebuie să fac? S-a aplecat spre unitatea mea tastand nişte numere care erau scrise pe un abtibild lipit de ea. Il avea acolo din fabrica dar nu l- am bagat niciodata în seama niciodata... Aha, gata.

A luat unul din CD-urile pe care mi le ceruse mai devreme şi l-a bagat în unitate. Mi-am dat seama că vorbea cu Ty, în domeniul asta roşcatul era scaparea. Am aplaudat uşor, apreciativ când calculatorul s-a aprins şi Harry s-a întors repede spre mine, era atât de concentrat încât nici nu mă observase.

Am zâmbit şi m-am aplecat pe spatele scaunului sau, punandu-mi mâinile pe umerii lui. Harry a continuat să instaleze programe urmând indicaţiile lui Ty iar eu mi-am lipit buzele de gatul lui. Vorbaria lui Harry devenea balbaiala din cauza excitatiei pe care i-o provocam eu. Se fataia în scaun şi am izbucnit în ras când a spus în telefon: Am ceva în gat. Probabil Ty ii întrebase de ce tot înghite în sec.

- Sau pe gat, am şoptit muscandu-i pielea. A marait uşor şi m-a prins cu mână libera tragandu-mă cu putere în poala lui. Mă enerva forţa lui dar tot am ras. A ridicat degetul aratar spre mine amenintandu-mă să fiu cuminte, dar nu aveam de gând să ii ascult. Cu o mână tasta la computer iar cu cealalta ţinea telefonul. Cale libera pentru mine. A marait iar suparat, şi-a luat

telefonul de la ureche, l-a dat pe difuzor şi l-a pus pe birou. Oh, nu, asta însemna o mână libera. Mî-a prins repede talia, strangandu-mă cu forţa, apoi a coborât spre fundul meu. Orice mişcare din partea mea însemna o ciupitura puternica.

M-am apropiat de gatul lui şi am tresărit când degetele lui mi-au strâns fesa. Am început să bombăn că un copil mic, punandu-mi mâinile în san şi ascultand bolboroseala codata a lui Ty. Eu voiam să mă joc cu gatul lui. Harry a zâmbit privindu-mi reacţia iar mână lui a urcat din nou spre talia mea, m-a tras spre el lipindu-mi capul de umărul lui şi oferindu-mi cale libera să mă joc. Am rânjit că o pisica şi l-am sarutat pe buze.

- Iubito, de gura chiar am nevoie. Am chicotit lasandu-l să vorbeasca în continuare cu Ty şi eu m-am concentrat pe preferatul meu:gatul lui fierbinte. Venele alea mă scoteau din minţi. Harry mai scotea cate un geamat înfundat şi înghiţea în permanenta în sec în timp ce eu îi sărutăm fiecare centimetru de piele. Ty întreba mereu ce se întampla dar noi nu ¡1 bagam în seama. Schimba mereu CD-urile ascultand indicaţiile lui Ty şi incerncand să ramana concentrat. Sarcina dificila pentru că mie nu îmi pasa deloc de vechitura asta, am alta treaba.
- OK, gata! M-am întors uşor spre monitor sî am văzut imaginea desktop-ului meu. Doua aripi negre de înger asemanatoare cu tatuajul meu. Harry a zâmbit când le-a văzut, semanau şi cu cele de pe maşina lui.
- Tot o să aiba nevoie de un Windows nou şi alte programe dar până atunci mai merge aşa. 0 să vin eu să ii iau de la zero. A spus Ty în difuzorul telefonului.
- OK, frate, mersi, l-a multumit Harry verificând dacă folderele sunt la locul lor.
- N-ai pentru ce şi apropo, Katherine, să nu mai bagi nici un CD străin în el până nu ii instalez alt Windows.

Am ramas proasta. Ty ştia că sunt aici, şi că eu aud tot ce zice el. Harry a început să rada.

- Ihî! Am confirmat balbaîndu-mă şi lîpindu-mî o palma peste frunte. Normal că Harry ii spusese la început că computer-ul meu vrea să ¡1 repare. Amandoi au început să rada.
- Pa, Kath! l-am citit sarcasmul amuzat din voce.
- Pa, Ty! Am bolborosit cu obrajii rosi. Harry a închis telefonul continuând să rada apoi m-a prins strâns de talie şi m-a lasat în jos, capul aproape atingandu-mi podeaua. Am tipat amuzata.
- Şi acum, razbunare pentru că m-ai fiert o jumatate de ora. Marai drăcesc.
- Dar nu te-am fiert, uite... nu esti cald deloc. M-am aparat atingandu-i braţul.
- Nu sunt cald, ard! Marai aplecandu-şi capul spre gatul meu şi oferindu-mi o porţie din propriul meu tratament.
- Harry, îmi vine sângele în cap. Am tipat razand prinzandu-mă de umerii lui şi încercând disperata să mă ridic. Mă lua ameţeala deja. A început să rada şi m-a ridicat dintr-o smucitura asezandu-mă din nou în poala lui şi incolacindu-mi picioarele în jurul sau. Vedeam stelute verzi.
- Esti bine? M-a întrebat razand.
- 0 să-tî răspund când nu te mai vad dublu. A izbucnit în ras lipindu-şi buzele de ale mele şi ametindu-mă şi mai rău.

Am intrat în garajul lor. Afara deja se asternea întunericul. Ty, Jay, V şi Ken erau toti stransi în jurul unei maşini aproape dezmembrate, făcându-i ce stiu ei mai bine. Când am coborât din maşina toti au făcut ochii mari holbandu-se la mine mai rău decât au facut-o prima data când m-au cunoscut. Eu mă uitam nedumerita la ei, nici nu aveam rucsacul pe umăr că să fie speriaţi că mă mut la ei, era la Harry.

El a venit razand lângă mine şi mi-a prins o suvita de par ridicând-o uşor intre degete. Am bufnit în ras când am realizat că se holbeaza la mine pentru că sunt bruneta.

- Te-ai vopsit? Sari Jay în sus de parcă l-ar fi ars ceva la fund.

- Ce, nu-ţi place? Am ridicat obraznic din sprâncene. Şi-a mărit ochii şi mai mult. Nu credeam că el se bucura că sunt blonda.

- Hai nu te supara, ai ramas iar singura blonda din casa. L-am sacait apropiindu-mă din el şi lovindu-l jucaus în abdomen. A început să mormăie suparat.

- Din casa? întreba V nedumerita. Harry a ridicat rucsacul meu de pe umăr în semn de răspuns, zâmbind că un părinte cu un copil mult prea razgaiat care nu ii asculta niciodata. Şi acel copil eram eu.

- Te muti la noi? Sari V în sus mai uimita decât Jay. Nu a aşteptat să răspund şi a venit imediat la mine şi lundu-mă în braţe.

- Mulţumesc, Doamne, în sfarsit nu mai sunt singura fata din casa. Toti am început să radem în timp ce V îşi făcea cruce spre tavan.

- Pentru weekend. Mi-a taiat Harry tot elanul clarificand lucrurile.

- Huh?l Exclama V nedumerita.

- Sta la noi doar weekend-ul asta, deocamdata. Ultimul cuvand ii rosti uitandu-se la mine şi zâmbind. Da, deci încă mai aveam o sansa. Oricum nu mă lasase să ies pe usa până nu i-am scris un bilet lui tata unde i-am explicat că sunt la iubitul meu, sunt bine şi am nevoie de putina linişte că să îmi clarific gândurile. Numai lliniste nu aveam să primesc cu Harry şi oricum, în capul meu, nu mai era nimic de clarificat, totul era deja clar. Lipsa de mancare din stomacul meu îşi spunea cuvântul. La fel şi dorinţa pentru droguri şi raceala care încă se invarteau în jurul meu. Dar eram atât de fericita cu prietenii mei încât nu le-am dat importanta. Insa riscam să iau o mama de bataie când Harry şi-a dat seama că nu mancasem nimic astăzi. Aşa că în spatele casei s-a aşternut imediat o atmosfera familiala cu gratar şi o masa la iarba verde. Chiar dacă era întuneric, neoanele erau puternice iar foamea noasta era mare, mai ales a mea.

Eu şi V am făcut o salata în timp ce baiati se ocupau de gratar şi se certau încontinuu. Harry era şeful şi se pare singurul care ştia ce să faca acolo dar Ty şi Jay se certau pentru că unul voia carnea în sânge şi celalat bine fa cuta.

- Aşa e mereu. Îmi confiram V razand. Ken a plecat dintre nebuni şi a venit la noi, preferând să taie roşii. Era mereu cu ei şi mă întreb dacă nu se mutase şi el aici. Nu ii cunoşteam încă situatia privind familia. Plin de nervi, Harry i-a gonit de lângă el pe cei doi certareti fiind la un pas să ii dea lui Jay cu spatula în cap.

Prima masa fericita din ultima perioada, unde m-am simţit din nou că în sânul unei familii. Am mancat până mi-am simţit stomcaul explodând şi mi-am laudat iubitul pentru priceperea lui de bucatar. Alt plus pe lista de calitati, de parcă nu avea destule.

Dupa ce am mancat, ceilalţi erau deja uşor ameţiţi din cauza vinului şi a berii din timpul mesei. Eu am preferat să raman la apa urmandu-l pe Harry. Acum stiu de ce nu consuma alcool şi o să mă abţin să beau în preajma lui.

S-au dus toti în sufragerie prea ameţiţi să mai ridice masa şi preferând să o lase pentru mâine. Dar eu am ramas cu Harry şi am ridicat-o împreuna. În sfarsit singuri.

Spalam amandoi vasele în bucataria lor mica şi nu prea folosita. La un moment dat mi-a cuprins talia luandu-mi o farfurie din mână şi soptindu-mi la ureche:

- Am o surpriza pentru tine. M-a tras de mână din nou în garaj, eram complet nedumerita.

- Harry, ce facem aici? Am întrebat speriata că mă va lua în alta plimbare nebuna de-a lui.

- O să cunoşti pe cineva! M-a bagat şi mai tare în ceata. Pe cine să cunosc? Nu era nimeni aici inafara de maşini şi motoare.

M-a dus în dreptul singurei maşini acoperite cu o prelata crem. M-am holbat nedumerita la el. Era cineva în maşina asta?

Harry a zâmbit şi a prins marginea prelatei tragand-o dintr-o mişcare şi am ramas fara aer candde sub a ieşit o maşina uimitoare. Am deschis gura de uimire, era de un roşu sângeriu şi strălucitor şi ii cunoşteam marca.Mustang, pe asta o ştiam şi eu pentru că o adoram. Dar ceva mi-a atras atenţia pe partea stanga a maşini, mi-am pus mâinile la gura când am văzut aripile negre de pe aceasta în interiorul carora scria "Wild Angel".

Semana perfect cu tatuajul meu, doar că era mult mai bine făcut.

- Ea e Roşcata, îmi spuse Harry cu zâmbetul până la urechi. Mi-am pleznit o plama peste frunte aducandu- mi aminte toate discuţiile noastre despre aşa zisa roşcata.

"Trebuie să pun mână pe roşcata asta \" , " Da-i lui Ty pentru roşcata \" atunci când a castigat cursa.

Eu credeam că e o femeie, dar era o maşina, o maşina de un roşu superb poreclita roşcata. Am început izbucnit în ras.El a venit lângă mine la fel de amuzat.

- Îţi place? Mă întreba luandu-mă în braţe.
- Da! Am confirmat privind minunatia pe patru roti. Era cu adevarat cea mai frumoasă maşina pe care am vazut-o vreodata. Arata chiar mai bine decât la televizor. Harry zâmbi multumit tragandu-mă mai tare în braţe.
- E a ta!

20. Tatuajul

Am clipit de câteva ori, încă fascinata de bijuteria rapida şi sângerie din fata mea înainte să realizez ce a spus.

- Ce?I A mea?! Mi-am întors privirea nedumerita spre el.
- Da, a ta, a clarificat cu un zâmbet satisfacut pe fata, satisfactie provenita probabil din cauza reacţiei mele.
- Ce... m-am încruntat privind din nou maşina şi desenul de pe aripa stanga care semana exact cu tatuajul meu. O nu!
- Harry, ai înnebunit? Cum... de unde... Mâinile au început să-mi gesticuleze prin aer nestiind ce să spun exact. Cum Dumnezeu să îmi dea mie o asemenea maşina? Am încercat să mă calmez şi l-am privit cu atentie asigurandu-mă că nu glumeşte cu mine, lucru care era probabil adevarat.
- Ce? Nu pot să-i ofer iubitei mele un cadou? A spus cu e expresie mai mult decât amuzata şi eu încă luam în considerare ipoteza că glumeşte.
- O maşina?! Am expirat complet depăşită de situatie. Doamnem nu suntem împreuna nici de doua zile şi deja îmi da o maşina. De unde Dumnezeu a avut bani pentru o asemenea maşina? Cât castiga la cursele alea? Săritul peste trenuri pare mai rentabil decât am crezut.

A început să rada strangandu-şi mai tare braţele în jurul meu.

- Pai, unii baieti oferă flori, alţii papitoaie de plus...
- Şi demonii oferă maşini, huh? L-am completat aruncandu-i o privire exasperata dar care totuşi încerca să se conformeze sîtuatieî. A ras din nou.
- Exact! a spus cu alt zâmbet şmecher înainte să-mî sărute nasul.

Acum că m-am convins că nu glumeşte sunt chiar mai naucîta decât înainte.

- Harry, nu pot să accept asta, am spus ridicând mână spre maşina.

Expresia i s-a schimbat brusc.

- De ce? Pot simţi seriozitatea din vocea lui. Se pare că demonilor nu le place când le sunt refuzate cadourile.
- De ce?! am repetat accentuand faptul că răspunsul ar trebui să fie evident. Harry, e o maşina. Pentru numele lui Dumnezeu suntem oficial împreuna de noaptea trecuta şi tu deja îmi dai o maşina. Eram complet disperata, sau mai bine zis, speriata şi iar gesticulam cu mâinile prin aer.

Şi-a muscat buza inferioara şi mi-am dat seama că se abţine să nu rada.
- Mhm! A spus simplu cu buzele tuguiate din cauza zâmbetului ascuns. Doar atât? Asta e tot ce poate să spună. Acum chiar îmi pierd minţile.
- Şi ce ar trebui să fac cu ea? L-am întrebat punandu-mi mâinile în san.
- Pai, nu stiu, ce faci de obicei cu o maşina? Speli, a nu stai că asta face maşina de spalat. Toci carne, aoleu, aia e maşina de tocat. Felul în care se uita în tavan şi se freca gânditor pe bărbie că un profesor de universitate mă scoatea din minţi.
- Harry... I-am mustrat incruntandu-mă la el.
Nu am chef de glumele lui acum.
A început să rada.
- Ce potî să faci cu ea, Katherine, pentru numele lui Dumnezeu? S-o conduci, nu ţi-am dat-o s-o aşezi că bibelou în sufragerie.
Nu că ar şi avea loc, am adaugat în mintea mea.
înainte să spun altceva şi-a bagat mână în buzunar de unde a scos o cheie. Oh, nu!
- Harry, inceteaza, n-o să iau maşina asta, am spus acum serioasă fara nici o urma de amuzament.
- De ce nu? întreba exasperat.
- Pentru că... Doamne, Harry, e o maşina, o maşina a naiba de scumpa, nu e că şi cum mi-ai da o floare. Nu am nici cea mai mica idee cati bani ai tu dar nu vreau să ii cheltuieşti cu mine. Nici acum şi nici mai târziu.
S-a încruntat din cauza răspunsului meu. Cu siguranţa nu se aştepta la asta. Doamne, nu e întreg la mine. Nu sunt o femeie intretinuta şi nu am nevoie de cadourile lui exagerat de scumpe. Asta chiar mă enerveaza,
suntem împreuna de seara-trecuta, mî-a spus că mă iubeşte abia în dupa-amiaza asta. Ce se intampla cu mine? Ceasul vieţii mele a luat-o razna. Lucrurile se intampla prea repede.
- OK, OK, poate că am luat-o puţin prea rapid. Am destui bani dar jur că nu am chletuit un dolar pe maşina asta. 0... am de mai multa vreme în garaj dar nu am prea avut ce face cu ea, nu prea e stilul meu. Aşa că am aranjat-o puţin şi m-am gândit să ţi-o dau tie, pentru că oricum nu ai o maşina. Serios, iubito, nu e mare chestie, e doar o maşina. Vorbele lui îmi sunau în cap că un sinonim la " Şi ţi-am dat un pumn în gura, se mai intampla!" Chiar nu e mare chestie pentru el. Am expirat exasperata.
- Şi cursa? Când ai castigat i-ai dat banii lui Ty pentru roşcata, mie asta îmi suna a cheltuiala. Am spus bosumflandu-mă din nou.
Şi-a dat ochii peste cap mai mult decât disperat.
- Da, ţi-am spus, că s-o aranjez puţin. Abtibildul şi câteva chestii, a spus gesticulând spre aripa maşinii. Ai participat şi tu la cursa şi ai fost norocul meu, deci meriţi o parte din bani. Spuse fâcându-mi cu ochiul. Mi-am mijit ochii strangandu-mi buzele, da, merit partea mea de bani pentru tipat şi faptul că aproape mi-am dat drumul în pantaloni de frica. Şi asta ar însemna că Ty şi restul au muncit azi toată ziua la ea.
- Haide, iubito, e doar o maşina. Dacă nu îţi place asta poti să îmi spui, am mai multe şi poate vreuna...
- Ce?! M-am holbat la el nevenindu-mi să cred ce ii iese pe gura. Eu ii urlu că nu vreau o maşina extravaganta şi scumpa pe care nu mi-aş permite-o niciodata în viaţa asta şi el crede că sunt pretenţioasa. Ohh, mi-aş dori să ii pleznesc în secunda asta.
- Harry, nu e vorba că nu-mi place dar mi se pare prea mult. Şi cum adica ai mai multe maşini? M-am încruntat dar apoi mi-am dat seama că răspunsul era evident. Sunt cel putîn zece maşini în garajul asta.

- Da, am mai multe, Ferrari-ul e preferata mea dar mai am şi altele. Spuse scarpinandu-şi scalpul de la ceafa cu o expresie de copil care nu înţelege ce a făcut aşa rău. Cum de nu mi-am dat seama că mai multe din maşinile astea ar putea fi ale lui. Doamne, cati bani poti să câştigi sărind peste un tren? 0 groaza, gandindu-ne la ghemotocul pe care l-a castigat noaptea trecuta. Sau aici intra secţiunea secrete?

- Uite, iubito, doar ia-o bine. Ca pe un împrumut până îţi cumperi maşina ta, dar îţi garantez că o să te indragosteti de ea şi n-o să mi-o mai dai înapoi. Spuse cu un zâmbet mic, aproape implorandu-mă din privire.

Am oftat învinsa.

- Bine! Am cedat, luandu-i cheia din mână. Zâmbetul i s-a lărgit şi am clatinat din cap nevenindu-mi să cred.

- Plus că avem nevoie de o maşina pentru lecţii.

M-am uitat la el nedumerita.

- Lecţii?! Ce lecţii?

- Vreau să vad cum te descurci la volan, mi-ar placeasa facem o cursa amandoi. Marai obraznic ridicandu-şi colturile gurii într-un rânjet ametitor. Ideea asta mă speria şi îmi placea în acelaşi timp.

- Hai să aruncam o privire, m-a tras de mână înainte să pot spune altceva, impîngandu-mă spre partea şoferului sî obligandu-mă să întru la volan.

Am simţit confortul scaunului din piele neagra sub mine, am început să mă holbez ramanand fara suflare când în fata mi s-a aşternut imaginea bordului noii mele maşini. Aceleaşi ceasuri ciudate şi cronometre care nu stiu pentru pentru ce sunt mai exact dar am o idee. Aceleaşi monitoare mici, acum stinse şi mult mai multe butoane decât ii este permis unei maşini obişnuite. Harry a intrat pe partea pasagerului iar eu m-am lipit de spatarul scaunului parcă speriata că maşina o va lua la goana cu mine în orice secunda. Imediat mi-am adus aminte de lucrul care m-a făcut noaptea trecuta să îmi simt stomacul în gat la propriu. M-am întors rapid în spate sî am rasuflat uşurata când am văzut bancheta din piele neagra, aratand absolut normal, fara nicio butelie cu gaz exploziv sau ce Dumnezeu o fi ala.

Harry a început să rada când m-am întors înapoi în scaun.

- Dezamagîta? M-a întrebat, cu siguranţa referindu-se la inexistenta acelor butelii.

- Nu tocmai, am recunoscut zâmbind. Îmi placea viteza şi chiar dacă aproape am murit de spaima, m-am simţit bine noaptea trecuta, dar nu cred că sunt pregătită să produc eu genul ala de viteza.

- Porneste-o, mă îndemna entuziasmat. L-am privit speriata.

- Haide, Katherine, n-o să se întâmple nimic. Şi-a dat ochii peste cap iar asta m-a îmbufnat făcându-mă să prind curaj.

În mare, arata la fel că o maşina normală, doar schimbătorul era puţin ciudat, dar mă puteam obişnui cu el.

Am apasat ambreajul şi am bagat cheia în contact, motorul a pornit la viaţa imediat cu un marait salbatic dupa ce am ambalat acceleraţia de câteva ori. M-am asigurat că piciorul îmi este bine pozitionat pe ambreaj şi nu se mişca de acolo, ii apasam probabil mai tare decât era cazul dar s-o iau la goana cu fulgerul asta roşu prin tot garajul e ultimul lucru pe care mi-l doresc.

Harry a zâmbit satisfacut.

- Deci?! Mă întreba ridicând din spranceana. Uşor, uşor, am prins curaj şi am ambalat maşina mai tare, un zâmbet mi se ridica în colturile buzelor şi aproape mă tenta ideea să iau piciorul de pe ambreaj. Mi-am plimbat mâinile pe volanul moale din piele neagra şi deja mă visam conducând maşina asta pe autostrada, este genul de maşina care îţi creaza dependenta.

- Este uimitoare, am spus zâmbind, ascultand sunetul puternic al motorului ambalandu-se, devenea o muzica pentru urechile mele.
Harry a ras mândru de răspunsul meu.
- Asteapta până mâine. L-am privit ridicând din sprâncene.
- Doar nu crezi că o s-o tii mereu în garaj şi s-o ambalezi, nu? Trebuie să inveti s-o conduci.
- Stiu să conduc, m-am aparat repede ofensata, ambaland mai tare motorul făcând maşina să vibreze cu noi. Harry a început să rada prinzandu-se cu mână de bord.
- Cred că trebuie să port centura de siguranţa în preajma ta, chiar dacă nu suntem în mişcare, continua razand iar eu m-am tuguiat buzele bosumflata.
Piciorul drept se juca cu aceeleratia din ce în ce mai tare şi unei maşini obişnuite i-ar fi luat foc motorul deja dar îmi aduc aminte că şi Harry a făcut asta cu maşina lui şi nu s-a intamplat nimic. Amintirile de noaptea trecuta mi-au năvălit în minte, nu pot să cred că a trecut doar o zi, am trăit ani în care nu s-au intamplat atâtea că în saptamana asta.
Harry s-a întins spre mine, rotind cheia în contact şi oprindu-mi maşina instantaneu. M-am uitat suparata la el incruntandu-mi sprâncenele.
- Stiu că îţi place să ambalezi lucrurile dar mai lasa energie în baterie şi pentru mâine.
- Mâine?! Am întrebat repede deja speriata de idee.
- Ti-am spus; trebuie să inveti s-o conduci. Spuse cu un zâmbet şmecher coborând din maşina.
- Şi eu ţi-am spus că stiu să conduc. Am coborât şi eu cu o masca ofensata.
- Stiiiiiu, zise exasperat, accentuand cuvântul şi traversand repede spaţiul din fata maşini, prinzandu-mi fata în palme, m-a privi în ochi că pe un copil mic care nu înţelege ce i se spune. Sî exact aşa mă simţeam, că o fetita de 5 ani careia îi se da o noua jucărie, strălucitoare şi prea complicata pentru nivelul ei.
- Iubito, am spus s-o conduci nu să conduci. Clarifica privindu-mă în ochi crezând probabil că am înţeles. Greşit.
M-am încruntat strâmbând din nas, mintea mea începea deja să caute prin dicţionare la categoria demoni, secţiunea maşini complicate.
- O să înţelegi mâine bine.O să vezi că nu e aşa uşor să conduci o maşina cu 2000 de cai putere.
Am deschis gura inspaimantata, numărul ala ametindu-mă instantaneu. Mintea mea a închis dicţionarul şi a luat-o la fuga.
- Acum poti să lasi plângerile şi nemulţumirile şi să îmi multumesti că o iubita cuminte ce esti?
Am ridicat o spranceana, perversitatea luandu-i locul fricii.
- Iubita cuminte?! Am repetat abtinandu-mă să nu rad. Şi cum multumeste o iubita cuminte?
Am observat perveristatea crescadand şi în ochii lui.
- Pai, marai prinzandu-mi coapsele şi ridicandu-mă dintr-o mişcare pe capota maşinii, bagandu-şi abdomenul intre picioarele mele. Oh, Doamne. - Pentru început s-o iniţiem pe Roşcata cu aceeaşi ceremenie de noaptea trecuta. Inima mi-a urcat până în gat, şi-a lipit buzele de maxilarul meu împlântând o dorinţa instantanee în mine. A marait uşor coborând pe gatul meu şi departandu-mi mai mult picioarele.Nu pot să
cred că facem asta, din nou, cu Roşcata, sau mai bine zis pe Roşcata, noua mea maşina pe care eram geloasa până acum.
- Hei, i-ai aratat-o fara noii? Am tresărit speriata indepartandu-l pe Harry de pe gatul meu când glasul suparat al lui Jay a umplut liniştea garajului. Am privit spre scări vazandu-i pe toti patru coborând spre noi. Harry s-a indepartat maraind suparat dintre picioarele mele, ajutandu-mă să cobor de pe capota maşinii. Doamne, am uitat că nu suntem singuri în casa asta.
- Harry, am căzut de acord să i-o aratam împreuna. Il certa V bosumflata puandu-şi mâinile în san, aceeaşi expresie o aveau şi Ty şi Jay, alaturi de un Harry nesatisfacut şi mai

îmbufnat decât toti trei la un loc. Doar Ken părea amuzat de situatie şi eu din nou în înţelegeam nimic.

- E iubita mea şi am vrut să i-o arat singur. Eu nu mă bag în relaţiile voastre. Se apara creţul meu suparat, ceva din privirea lui spunea că mai avea puţin şi scotea limba la ei, dar despre Harry vorbim aici aşa că s-a multumit cu o încruntatura. Într-un final m-am prins că vorbeau despre maşina.

- În fine, deci, Kath, îţi place? Mă întreba V cu un zâmbet larg luandu-şi privirea de la Harry şi indreptand-o entuziasmata spre mine.

- Da, este... fara cuvinte. Am spus forţându-mi un zâmbet strâmb spunând adevaraul, chiar nu aveam cuvinte să descriu asta. Toti au început să rada.

- La început mi s-a părut ciudat că Harry să o vrea atât de mult pentru el, roşu nu e tocmai culoarea lui, dar apoi când ne-a spus că vrea să tî-o dea tie lucrurile au prins sens. Spuse Ty razand şi Harry s-a albit la fata.

Eu am făcut ochii mari întorcându-mi privirea spre Ty.

- Când a-ţi luat-o? am întrebat serioasă. Toti au devenit reţinuţi şi Harry a început să se foiasca stresat aruncandu-î priviri ucigaşe lui Ty, exact aşa cum făcuse când s-a dat de gol că îmi cautase prin dosarul şcolar.

- Acum doua zile, spuse roşcatul nesigur, speriat de expresia lui Harry.

M-am încruntat simtindu-mi respiraţia ieşind mai fierbinte pe nari. Într-un fel, ştiam asta, cu siguranţa maşina era noua dar se pare că e mai noua decât am crezut eu.

- O ai de ceva vreme şi nu ai ce face cu ea, huh? Mi-am îndreptat atenţia spre Harry, repetandu-î cuvintele.

- Iubito...

- De ce m-ai mîntit? L-am întrerupt furioasa. Stiu că eram grosonala şi nesîmtita dar pur sî simplu mî se părea prea mult şi prea repede.

- Stii ce?! Da-o dracu' de maşina. Dacă n-o vrei, n-o lua. Tonul lui nervos m-a luat prin surprindere, a plecat de lângă noi urcând furios scările de metal şi disparand din garaj. Am ramas nemişcata negasindu-mi respiraţia.

Ceilalţi s-au întors spre mine trişti.

V a venit lângă mine, punandu-şi blând mână pe braţul meu.

- Kath, i-aI puţin mai uşor, OK? Toate chestiile astea sunt ciudate pentru el la fel cum e şi pentru noi să ii vedem aşa. Nu am crezut până acum că Harry se va ataşa atât de mult de o fata, adica să aiba sentimente pentru ea. Mi-am dat seama din tonul lui V că îşi gaseste cu greu cuvintele să ii descrie pe Harry că tipul îndrăgostit. - Cu Amber a fost total diferit, la fel şi cu toate celelalte. Niciodata nu le-a făcut cadouri sau lucruri de genul asta şi cu maşina asta chiar şi-a pus curul la bataie că să puna mână pe ea. Am ramas puţin nedumerita şi surprinsa de alegerea cuvintelor ei dar ea a zâmbit vazandu-mi reacţia.

- Da, când a zis că vrea să ţi-o faca tie cadou am fost aproape de un atac de cord. Spuse Jay razand, nu am putut să nu zâmbesc şi eu alaturi de ceilalţi.

- Cati bani a cheltuit cu ea? Am întrebat, asta fiind amanuntul care mă deranja cu adevarat.

Toti s-au privit deodata reţinuţi.

- Nu-ţi face griji, Kath, Harry castiga destule curse că să nu se planga de bani. Îmi confirma Ty, în tonul sau citindu-se rugaciunea să las totul balta.

Nu asta e problema, am adaugat în mintea mea dar am decis să las lucrurile aşa cum sunt. Desi toată chestia asta cu bani castigati nu da prea multa încredere, ceva imî spune că este vorba mai degraba de secţiunea secrete. Imaginea pistolului lui Harry în mână mi-a aparut în minte, făcându-mi trupul să se cutremure. Mă întreb dacă are macar permis de port arma.

Ceîlati au urcat înapoi la etaj intrând în sufragerie. Pe plasma din mijloc era pusa pauza la un joc normal, cu maşini şi mai multe console erau aruncate pe canapea. M-au invitat să joc cu ei dar am refuzat şi m-am întors la bucătărie pretinzând că nu am terminat de spalat vasele. Normal că nu m-au crezut dar m-au lasat în pace realizand că am nevoie de puţin timp singura.

Harry era probabil în camera lui, regretând cu siguranţa că m-a adus aici şi că mi-a oferit maşina aia. Nu suntem împreuna nici de 24 de ore şi deja am avut prima cearta, sau mă rog, aproape cearta, dar sigur s-ar fi transformat într-una dacă el nu pleca şi ego-ul meu enorm ramanea activat.

M-am aşezat la masa din bucătărie luandu-mi un pahar de apa şi invartindu-l pe masa fara să beau din el. Harry care mi s-a aratat mie astăzi nu e cel adevarat. E cel care se chinuie să fie pentru mine. Harry cel real e dur, nemilos, probabil capabil să omoare fara resentimente şi deloc romantic. De ce se chinuie atât de mult pentru mine? De ce mi-a spus secretele trecutului sau? Chiar mă iubeşte? Când a realizat macar că mă iubeşte? Eu nu am fost sigura de asta până nu am auzit-o din gura lui şi am realizat că simt la fel. Nu sunt cu mult mai sentimentala şi romantica decât el, dar spre deosebire de mine, el se straduieste să fie. Am privit oftând, tavanul bucătăriei nefamiliare, cum a putut viaţa mea să se schimbe atât de mult într-o singura saptamana? Ar fi aproape revoltător dacă nu ar fi într-un sens bun. Când am venit aici am crezut că o să fiu ciudata noua din liceu, neprietenoasa şi retrasa pe care nimeni nu şi-o doreşte drept prietena. În schimb am devenit una dintre atractiile scolii, majoreta şi iubita celui mai popular, râvnit şi probabil periculos baiat din şcoala. Să nu mai vorbim de noile ştiri despre sora mea vitrega secreta şi ocupaţia mamei dinainte să mă nasc cât şi felul în care părinţi mei s-au întâlnit. Cum dracu' s-au intamplat toate astea? Simt că am dormit într-un cocon 18 ani de zile iar în momentul în care mama a plecat inima mea a început să bata iar coconul s-a spart aruncand în mine toate problemele sî dificultăţile vieţii. Nu-mi aduc amîntre vreo intamplare memorabila, buna sau rea, înainte că mama să mă paraseasca. Viata mea era normală, plictisitor de normală uneori. Studiu, somn, mancare şi trupa mea de dans care îmi mai colora existenta, dar tot în stadiul normalitatii ramaneam, dar acum, totul pare să explodeze în jurul meu şi singurul foc care aprinde constând fitilul, este Harry.

Am tresărit simţind vibraţiile telefonului în buzunarul meu. Speram că poate fi Harry care îmi cere să mă întorc în camera lui sau poate în garaj, dar am scos un sasait de dezamagire când am văzut că tata e cel care mă suna, probabil a ajuns acasă şi a citit biletul, l-am respins apelul, închizând apoi telefonul de tot nu înainte să observ că era trecut de ora 9 seara. Să se multumeasca cu biletul pe care i l-am lasat, pe care nu l-aş fî scris dacă nu insista Harry.

Mi-am bagat telefonul în buzunar nestiind ce să fac. Voiam să mă întorc în camera lui Harry dar decât să dau ochii cu partea lui furioasa şi suparata prefer să raman aici cu paharul meu de apa, mult mai intelegator decât iubitul meu irascibil.

Numărăm secundele privind apa cristalina din pahar, nu aşa mi-am imaginat prima noapte aici. Oare asta era planul lui Harry că să mă faca să mă întorc acasă? Dar oricât m-aş strădui nu pot să nu dau vina pe mine pentru ce s-a intamplat. Poate că trebuia să accept pur şi simplu cadoul lui ridicol de exagerat pentru o relaţie de o zi, să ii sar în braţe şi să ii sărut, aşa cum probabil se aştepta să o fac. Se pare că el plănuise să îmi dea maşina chiar înainte să fim oficial împreuna, Harry a ştiut încă de la început că o să fiu a lui iar eu am cedat mai repede decât aş fî crezut. Jocul nostru se pare că s-a terminat sî cum era de aşteptat el a castigat, fara macar să depună prea mult efort. Dar oricât de nervos ar fi trebuit să ego-ul meu pe chestia asta, eu nu puteam fî decât fericita că el a castigat. M-a castigat pe mine şi dragostea mea, care la fel că în cazul lui, nu credeam că i- o voi dărui vreodata cuiva. Discuţia noastra din dupa-amiaza asta mi-a revenit în minte. Singurul baiat de care am fost cu adevarat atrasa vreodata a fost coregraful trupei mele de dans. Mai degraba un bărbat de 22 de ani, dupa care mi s-au aprins calcaiele în

prima zi când am intrat în trupa. Eram doar o puştoaica de 13 ani iar el un adolescent student la facultatea de dans. Blond, carismatic, talentat şi extrem de bine făcut. Amintirea atractiei mele pentru Vince m-a făcut să chicotesc, pare să se fi intamplat cu secole în urma, unei Katherine total diferite. Chiar dacă el nu m-a bagat niciodata în seama în felul ala acum îmi dau seama că nici eu nu eram cu adevarat îndrăgostită de el, dragostea vine cu electricitate şi dureri constante de stomac provocate de stoluri imaginare de fulufuri. Şi primul şi totodata singurul care mi-a provocat vreodata asta, este Harry.

M-am pierdut mai mult în gânduri, aducandu-mi aminte de mărturisirea lui Harry despre fluturii lui şi felul amuzant în care a spus-o. Am chicotit din nou, apoi tresărind dintr-o data când m-am simţit cuprinsa de doua braţe din spatele scaunului. Doua braţe puternice pe care le-aş recunoaşte oriunde.

- Ce e aşa amuzant? Mă întreba Harry cu voce tandra, coborând spre urechea mea.
- Doar o amintire cu stoluri de fluturi. Am spus zâmbind încet nefiînd sigura cum să abordez discuţia. Poate încă era suparat pe mine. Chicotul lui coborând pe gatul meu mi-a dovedit că nu am dreptate. Mi-a sarutat uşor gatul în locul lui preferat, ridicandu-mă apoi de pe scaun şi asezandu-se în locul meu, tragandu-mă în poala să, cu braţele încolăcite în jurul taliei mele. Ador felul în care braţele lui puternice şi tatuate se potrivesc perfect în jurul meu.
- Îmi pare rău că am reactionat aşa, mărturisi trist scufundandu-şi fata în parul meu. Pentru prima data am luat o gura de apa, lasand apoi paharul pe masa şi întorcându-mă cu fata spre el.
- Nu, mie îmi pare rău, am fost o nesimtita, doar că... nu sunt tocmai obişnuită cu genul asta de lucruri. Singurele cadouri pe care le-am primit în ultima vreme au venit de la mama mea şi sunt practic activata să le arunc pe toate imediat. Cred că am uitat să mă bucur şi să spun mulţumesc atunci când primesc un cadou. Am mărturisit privindu-l în ochi, chiar dacă asta era doar o parte din adevar nu voiam să ii reamintesc din nou că tot e prea mult o maşina, clar el nu e de acord cu asta şi mi-a ajuns pentru prima noastra cearta.

Zâmbi dulce mangaindu-mi obrazul.

- S-ar putea să nu îmi ajunga un simplu mulţumesc. Rânji şi am fost mai mult decât fericita să ii aud comentariul obraznic. Am chicotit clatinand din cap incolacindu-mi braţele în jurul gatului sau şi lipindu-mi fruntea de a lui.
- Chiar îmi pare rău, nu vreau... că tu să mă vezi în felul ala. Spuse din nou serios şi am citit în vocea lui furie pentru propria-i persoana.
- Nu vreau să te schimbi pentru mine, Harry! i-am mărturisit punandu-mi palma pe obrazul lui, vorbind serios.
- Dar eu vreau, am aşteptat atâta timp un impuls să o fac şi a venit odată cu tine.
- De ce? E tot ce am putut spune. Un oftat adanc i-a părăsit gatul.
- Pentru că m-am saturat să fiu un suflet gol, Katherine. Cu nici un sens în viaţa, să am totul dar totuşi nimic. Am ştiut că tu esti schimbarea din viaţa mea din prima clipa în care te-am văzut. Nu sunt un bărbat care să apeleze la ocolişuri, Katherine. întotdeauna am ştiut ce am vrut şi nu m-am contrazis niciodata cu propriile decizii. Dacă vreau ceva, ii am. Nu îmi pasa ce trebuie să fac sau să spun pentru a-l obţine. Nu mi-e frica să spun te iubesc dacă stiu că simt asta, şi întotdeauna stiu ce simt. Mi-am dat seama că m-am îndrăgostit cu adevarat de tine în noaptea când am dormit prima data împreuna, şi singura până acum de altfel. Dar a fost deajuns pentru mine, te-am privit dormind, pierzând noţiunea timpului, nu faceai nimic, doar ţineai ochii închişi şi stateaî nemişcata în braţele mele. Ceva care mi s-ar fî părut mai mult decât plictisitor înainte, dar în noaptea aia am realizat că nu mă satur să mă uit la tine. Facand nimic mi se pareai atât de fascinanta cum nu a fost niciodata vreo alta fata pentru mine, indiferent de ce ar fi făcut. Eu cel normal şi-ar fi dorit în momentul ala să plece de acolo şi să agate o fata pe care să o traga

apoi în pat, nu în felul în care stateam noi, dar singurul lucru pe care mi-l doream era să te privesc pe tine. Dormind, liniştita şi superba că un înger în braţele mele. Sunt un tip direct, Katherine, dur, direct, şi în niciun caz bun pentru tine. Stiu că ar trebui să stau departe de tine, nu pentru ce simt ci pentru ce ţi s-ar putea intampla din cauza a ceea ce simt. Dar nu mă pot abţine, sunt destul de egoist să te tin lângă mine desi stiu că nu e bine. Nu trebuia să te aduc aici dar totuşi am facut- o. Am nevoie de tine, mai mult decât orice, de fapt, nu am nevoie de nimic altceva decât de tine. Mă înnebuneşti, faci întotdeauna ce mă aştept cel mai putîn să faci. Imî întorci fiecare vorba sî nu asculţi nimic din ceea ce spun, sî cu toate astea, te iubesc. Iubesc felul în care îţi încrunţi sprâncenele şi îţi tuguîesti buzele atunci când nu îţi convine ceva, cum îţi musti din mijloc buza de jos şi o tii intre dinţi minute în sir fara să îţi dai seama că faci asta, iubesc zâmbetul tau şi ochii tai căprui care devin negri dupa caderea serii, tenul tau alb şi fiecare pistrui micuţ care stiu că te deranjeaza dar nu face decât să îţi puna în evidenta frumuseţea. Iubesc modul în care te înroşeşti în obraji atunci când te ating şi în care îmi pronunţi numele atunci când îţi provoc plăcere. Felul în care îţi agiţi genunchiul atunci când esti stresata sau nerabdatoare şi strâmbi din nas că un copil mic când nu înţelegi ceva şi vrei să ascunzi asta. Stiu că tu crezi că lucurile decurg prea repede şi ai dreptate. Dar nu vreau să pierd nici o secunda taraganind şi aşteptând noţiunea normală a timpului. Noi suntem noi, şi o să facem lucrurile în felul nostru. Sunt un tip rapid, iubesc viteza în toate felurile posibile şi chiar dacă e doar un singur lucru pe care ii iau încet cu tine, este pentru că îmi doresc să savurez fiecare moment şi vreau să fii şi tu sigura aşa cum sunt eu.

S-a oprit, tragand o gura mare de aer de parcă nu respirase deloc până acum, la fel că mine, dar spre deosebire de el eu încă nu puteam să respir. Nu pot să cred tot ce mi-a spus, cate de multe lucruri stie despre mine, lucruri pe care nici eu nu le stiu. N-am crezut niciodata că cineva îmi va spune vreodata aşa ceva, şi să aud asta de la el, este... ireal. Încă aştept să mă trezesc singura, la masa, cu paharul de apa în mână şi să realizez că a fost doar un vis.

- Nu plânge! Tresari dintr-o data aproape speriat, nu am realizat că mi-au dat lacrimile.
- Ti-am spus că nu vreau să te vad plângând, oricare ar fi motivul. Spuse serios dar totuşi tandru, încă nu înţelegeam de ce reacţiona aşa împotriva lacrimilor mele, probabil avea legătură cu trecutul sau.
- Lacrimile de fericire sunt un lucru bun, Harry. Am zâmbit dar totuşi încercând să imî şterg obrajii de cele care au căzut deja. Şi nu am mai plâns de fericire de mult timp.
- Ai plâns azi-dimineata, mi-a amintit imediat făcându-mă să chicotesc.
- Da, când ai spus că mă iubeşti. Am clarificat, asezandu-mi palmele pe obrajii lui.
- N-o să plângi de fiecare data când îţi spun asta, nu? Mă întreba cu teama în glas făcându-mă să rad instantaneu. Demonul meu neexperimentat în dragoste.
- Nu, dar o să zâmbesc şi o să te sărut.
- Slava Domnului, spuse oftând uşurat şi deloc ironic, lucru care m-a făcut să rad mai tare.

A zâmbit şi m-a strâns mai tare în braţe.

- Te iubesc! Mi-a şoptit făcându-mă să mă topesc în braţele lui. Trebuie să mă obisnuiesc cu asta, cu felul în care îmi spune că mă iubeşte şi îmi electrizează fiecare nerv chiar dacă e prea devreme... nu. Nu e prea devreme, e felul în care suntem noi. Diferiţi de restul lumii, în lumea noastra cu propriul nostru orar.

Exact aşa cum am promis, i-am zâmbit şi i-am şoptit:

- Şi eu te iubesc, apoi mi-am lipit buzele de ale lui. Gustul lui dulce de menta, care ii acoperea pe cel de tutun, gustul meu preferat, de care sunt sigura că nu mă voi satura niciodata. Au trecut doar câteva ore de când l-am sarutat ultima data dar îmi era atât de dor de buzele lui

încât începea să se formeze o gaura în interiorul meu. 0 gaura a cărei cauza nu o cunoşteam până nu a fost umpluta de gustul sărutului şi a buzelor lui, de data asta un sărut tandru şi lent, că de impacare.

- Şi, la ce ora îmi încep lecţiile mâine? Am zâmbit despartindu-mă din sărut. S-a uitat la mine nedumerit.
- Ce?! A repetat confuz. Mi-am dat ochii peste cap amuzata.
- Lecţiile de condus, i-am clarificat şi ochii i s-au mărit.
- Adica... accepţi maşina? Mă întreba confuz. Iubito, nu trebuie s-o iei doar pentru că am reactionat eu aşa, am fost un nesimtit, îmi pare rău dar ai dreptate, dacă nu o vrei...

l-am pus degetul peste buze oprindu-l din amalgamul de cuvinte care ii ieşeau din gura.

- 0 vreau, sincer o ador, doar că m-a speriat puţin, ţi-am spus; trebuie să obisnuiesc să primesc cadouri fara să le arunc.

A zâmbit exact că un copil mic care ii face un cadou mamei sale şi ea se bucura şi ii saruta pe frunte. Ce proasta sunt, puteam să vad zâmbetul asta dinainte şi să evit toate problemele astea, dar să ii aud spunând acele cuvinte aproape că a meritat... cu siguranţa a meritat.

- OL, sper că o să te obişnuieşti curând şi să nu avem o cearta de fiecare data când îţi ofer ceva. Urase să mă cert cu tine. Am inghitit în sec dar mi-am tinut gura închisa. Nu a fost tocmai o cearta dar nu a fost plăcut, oricum, inafara de o maşina nu vad ce alt lucru extravagant şi scump mi-ar putea oferi, stie deja că nu port bijuterii scumpe şi nu ii vad mergând într-un magazin de diamante.
- Deci la ce ora trebuie să mă trezesc maine?Vreau să invat să-mi conduc roşcata, am spus că o şcolărită schimbând subiectul, cuvântul diamante îmi face pielea să se zbarleasca.
- Roşcata ta, repeta zâmbind, îmi place cum suna, zâmbi sarutandu-mi nasul. Şi, iubito, ţi-am mai zis; cine a spus că o să dormi în noaptea asta? Tonul lui pervers mi-a făcut hormonii să se trezeasca la viaţa, ţopăind că nişte copii mici în dimineaţa de Crăciun.
- Nu te gândi la prosti, mi-o taie repede vazandu-mi zâmbetul obraznic. Haide, mă prinse de mână tragandu-mă de pe scaun şi afara din bucătărie înainte să mai pot spune ceva. În sufragerie băieţii se jucau în continuare, de data asta fiind întinşi pe jos, complet concentrati la cursa sî injurandu-se de mama focului când se întreceau unul pe altul. Se pare că Ty era în frunte. V era pe canapea sî îşi făcea unghiile cu un vilet închis sî mat nebagandu-i în seama pe baieti.
- Când plecam, V? O întreba Harry iar ea s-a întors repede spre noi, nu ne văzuse până acum în camera. A zâmbit când ne-a observat tinandu-ne de mână. Am zâmbit şi eu uşor făcându-î ochiul.

Aproape că uitase de întrebarea lui Harry, s-a întins pe canapea prinzând mână lui Jay, fara să o desprindă de consola şi uitandu-se la ceasul de pe mână lui. Blondul era atât de concentrat încât nici nu a observat-o, făcându-mă să chicotesc.

- Pai, e 9 jumatate, petrecerea începe la 10 dar nu vreau să ajungem primii acolo.
- Pe la 10 jumate, atunci? Propuse Harry iar ea a aprobat din cap. Toti am tresărit când Jay a sărit în sus tipand că un nebun că a castigat.

Harry şi-a dat ochii peste cap şi m-a tras afara din living, am auzit-o pe V tipand că ii strica unghiile deci probabil ţeposul o luase în braţe de fericire.

- Jocuri tâmpite, bombăni Harry înainte să mă traga în camera lui. Asta mi-a amintit de noaptea în care am auzit împuşcătură în telefon sî Harry a venit prima data la mine. Mî-a spus că juca un joc şi devenise foarte implicat, iar zgarietura i-o făcuse Jay ofticat că a pierdut. Dar afirmaţia lui Harry despre jocuri nu se potriveşte cu spusele lui, deasemenea a fost aceeaşi zi când a plecat de la şcoala din cauza roşcatei. Toate astea se aranjau în mintea mea formând o singura conculzie: Harry nu doar îmi ascunde lucruri dar mă şi minte cu ceea ce-mi spune. Insa

am decis să las subiectul balta, ajungandu-mi o singura cearta pe seara asta şi concentrandu- mă pe subiectul discuţiei dintre Harry şi V.

- Ce petrecere? Am întrebat când a închis usa în urma noastra.
- O petrecere la casa lui Mike, a absolvit anul trecut, nu-l cunoşti de la şcoala.
- Face parte din persoanele de pe pista?
- Bineînţeles! Îmi răspunse că sî cum asta ar fi trebuit să fie evident. L-am observat umblând prin sertarele biroului. Mi-am muscat buza începând să imî agit genunchiul pe loc, aducandu-mi aminte de ce mi-a spus el, nu am realizat că fac asta până acum.
- Deci, o să fie o cursa? L-am întrebat stand încă nemişcata în mijlcoul camerei, privindu-l cum scoate câteva coli albe de hârtie din birou şi un creion. Ce are de gând?
- Nu, defapt, depinde cât de rău se imbata, dar ar trebui să fie o petrecere normală de adolescenţi. Ştii tu, cât de normali pot fi nişte adolescenţi nebuni, plini de hormoni şi alcool. Clarifica zâmbind, îmi suradea ideea unei petreceri, chiar aveam nevoie de aşa ceva. Totuşi nu am putut să trec cu vederea de felul în care spusese "se imbata" şi nu, " ne imbatam", deci Harry chiar nu bea absolut deloc, ceea ce inseamna că nici eu nu pot să beau. Of, chiar aveam nevoie de nişte alcool să îmi mai spele belele de pe cap, şi de altceva...
- Harry... am spus continuând să îmi musc buza şi intrebandu-mă în acelaşi timp ce face cu hârtiile alea şi cu alte câteva obiecte pe care le-a scos din sertar.
- Da?! s-a întors spre mine, mi-am atins stanjenîta braţul în locul unde trebuia să fie punctuletul produs de intepatura seringii. Acum realizez că am nevoie disperata de droguri, dar cum Harry e un drog constant în jurul meu dorinţa pentru el se amesteca cu cea pentru prafuri, devenind chiar mai puternica.

Zâmbi venind spre mine şi clatinand din cap.

- Mâine! Spuse şi mi-a luat câteva secunde să îmi dau seama ce vrea să spună.
- Ce?! De ce? Am nevoie, nu am mai luat... m-a oprit punandu-mi degetul peste buze.
- Trebuie să îţi creezi un program şi încet, încet să te lasî de tot, nu esti atât de dependenta sî n-o să îţi fie atât de greu. Maîne îţi injectez ceva dar acum multumeste-te cu asta. Spuse scoţând din buzunarul de la spate un pachet de tigari. M-am îmbufnat instantaneu încruntandu-mi sprâncenele. Dar nu avea rost să mă cert cu el, peste o ora o să fiu la o petrecere unde cu siguranţa găsesc un joînt la cineva sî fara ajutorul lui. I-am luat pachetul sî bricheta din mână scoţând bosumflata o ţigara.
- Stii că nu ar trebui să fumezi în jurul fiului tau, nu? Mi-am ridicat privrea spre el înainte să aprind ţigara. Harry a ridicat de pe scaunul biroului bebeluşul de plastic, aşa-zisul nostru proiect.
- Ty l-a reparat? Am întrebat rapid lasand ţigara jos şi mergând spre el pentru a-i lua papusa din mână.
- Da, i-a incarcat bateriile. Se pare că aşa îşi dau seama cata grija avem de ei, de ce plâng mai mult deaia li se descarca bateriile, cu acumulatorul potrivit nu sunt aşa o mare bataie de cap. Oricum,Ty l-a lasat la 95% că să nu bata la ochi şi l-a blocat pe modulul de dormit, o să-l dezactiveze luni când ii predam. Îmi clarifica întorcându-se din nou la ocupaţia lui.
- Crezi că o să ne pice? L-am întrebat privind jucaria neobişnuit de tacuta, avea ochii închişi şi arata exact că un bebeluş normal. Bebeluşul meu sî al lui Harry. Gândul asta mă incanta dar mai tare mă speria, mi-am scuturat capul alungandu-l din minte. Sunt mult prea tanara chiar şi pentru a mă gândi la aşa ceva. L-am observat din nou pe Harry, de data asta scoţând o pereche de manusi chirurgicale şi un tub mic ce părea să aiba în interior vopsea neagra.
- Harry, ce faci? L-am întrebat înainte să imî răspundă la prima întrebare.
- Cum să ne pice?! Bebeluşul nostru nu a plâns practic deloc sî putem spune că ne-am ataşat de el aşa că l- am mai tînut şi pentru weekend. Spuse evitând cea de-a doua întrebare.

Ar trebui să ii punem şi un nume, să părem mai credibili, cred că... Harry Junior. Zâmbi dar pe mine deja nu mă mai interesa subiectul asta.

- Harry, ce faci? L-am întrebat din nou serioasă dar înainte să imî răspundă a scos din sertar un dispozitiv care ştiam forte bine ce este. Stomacul a început să mi se stranga când am văzut maşina de tatuaje din mână lui Harry. La dracu'!

S-a apropiat de mine zâmbind, tinand dispozitivul în mână, semana cu o seringa mare ataşata de un mini pistol. Mult mai mic şi performant decât cel cu care am fost eu tatuata prima data.

- 0 să-mi faci tatuajul? Am întrebat simţind cum mă înec cu propriile cuvinte.
- Il vrei? Mă întreba la rândul lui senzual, mangaîndu-mi gatul cu vârful degetelor. Il vreau? Nu am nici cea mai mica idee, ştiam că se va intampla la un moment dat dar trebuia să mă obisnuiesc deja cu felul lui Harry de a face totul mult prea repede. 0 face să te protejeze, aminteste-ţi ce ţi-a spus la cimitir, mintea mea mi-a reamintit. Dar chiar şi aşa, voiam să fiu diferita, mi-a spus că sunt diferita, că pe mine mă iubeşte aşa că nu voiam să ajung marcata la fel că toate celelalte. Dar voiam să fiu a lui.

Am inghitit în sec, aproband din cap.

- Serios?!A zâmbit uimit de răspunsul meu.
- Da! Am răspuns uimindu-mă hotararea din glasul meu.

A chicotit dulce mangaindu-mi obrazul şi clatinand din cap.

- Treci în pat, iubito. Spuse încă zâmbind şi chiar dacă mă speria asta şi stiu că nu avea să urmeze ce voiam eu, mă excitau extrem de mult cuvintele astea ieşite din gura lui.

M-am aşezat pe salteaua joasă, lasand papusa jos şi începând să imî frec gatul cu palma. 0 să doara, stiu că o să doara.

Mă aşteptam să vina cu masinarîa la mine, dar în schimb s-a aşezat pe scaunul sau de birou din piele neagra, ridicandu-şi picioarele pe birou, jumatate întors spre mine sî cu foile albe în mână. L-aş fi întrebat din nou ce face dar era pentru a treia oara în ultimele cinci minute când ii întreb asta.

Am inghitit în sec privindu-l cum începe să deseneze pe coala de hârtie. Mi-am aprins ţigara stresata, fumul afrodisiac nu îmi mai oferă senzaţia pe care mi-o doream acum. Am văzut câteva documentare despre tatuaje şi din cate îmi amintesc orice artist în tatuaje care se respecta îşi face o schiţa mai intai, nu că beţivul care m-a tatuat pe mine şi a mi-a greşit trei pene la aripi. Dar oare Harry nu era deajuns de familiarizat cu tatuajul asta, probabil ii ştia pe de rost deja. Mi-a întins scrumiera de pe birou.

- La cate fete l-ai mai făcut până acum? Am întrebat înainte macar să gândesc întrebarea.

El părea destul de concentrat la desenul lui, mână alunecandu-i rapid pe foaia de hârtie într-un desen care părea deja prea mare pentru o singura litera, dar nu puteam să vad nimic.

-14, spuse repede şi m-am înecat din nou cu propria respiraţie. Deci, asta e, eu o să fiu a 15-a.

- Ai făcut unul fiecărei fete cu care te-ai culcat? De unde vin toate întrebările astea? Nu vreau să stiu răspunsurile la ele. Şi-a muscat buza că să nu izbucneasca în ras.
- Nu, iubito, faceam tatuajul celor care se considerau într-o relaţie cu mine.
- Şi celelalte? Exista un număr?

Îşi ridica privirea amuzata din desen.

- Exista un număr aproximativ. Dar chiar vrei să ii ştii?
- Nu! Am răspuns repede fiind fericita că pentru prima data gura vorbeşte ce gândeşte creierul.
- Aşa credeam şi eu, chicotii întorcându-se la desenul lui. E atât de nedrept, eu sunt atât de... noua la capitolul asta iar el e probabil deja plictisit. Poate că de asta nici nu vrea să se culce

cu mine. Esti o proasta, îmi striga mintea făcând mişto de mine. Nu exista un mod posibil prin care un bărbat să fie satul de sex.

- Iubito?! Harry m-a întrerup din gândurile mele prostesti.

-Hm?!

- Nu trebuie să te gândeşti la ce a fost înaintea ta. Ti-am spus, nu le-am iubit pe niciuna. Cu unele nu am stat nici o luna. A fost doar atractie sexuala şi cele pe care le tatuam mi le doream de mai multe ori şi în felul asta le... protejam. Cu tine e diferit.

Am aprobat din cap. Da, cu mine e diferit, doar că o să ajung tatuata în acelaşi fel. Totuşi desenul lui mă intriga. Cu siguranţa a făcut mai mult decât o singura litera acolo. Poate că mie o să îmi faca tatuajul diferit. Deja zâmbesc la gândul asta.

- Gata, spuse rapid ridicând desenul în sus şi admirandu-l multumit. L-a pus pe birou cu fata în jos şi normal că nu am văzut nimic din el. Deja fierbeam de curiozitate.

- Vino aici! Spuse intinzandu-şi braţele spre mine.

M-am ridicat de pe saltea simtindu-mi picioarele de gelatina şi respiraţia accelerandu-se. Sunt pregătită pentru asta, îmi tot repetam în minte încercând să mă conving că aşa e.

M-a aşezat în poala lui, mă privea cu un zâmbet care nu trada nimic, arzandu-mă pe interior.

- Esti pregătită? Mă întreba încă zâmbind.

Am aprobat din cap inghitand din nou în sec, pentru a 100-a oara în seara asta. Voiam cu disperare să iau coala de pe birou şi să mă uit la desen dar sigur nu m-ar fi lasat.

- Am o traditie înainte de asta. Spuse făcându-mi inima să accelereze. De obicei mă... culcam cu fata respectiva înainte, li faceam tatuajul dacă îmi placea sî apoi o mai voiam.

E serios vorbind toate chestiile astea?

-A...

A fost tot ce am putut spune. Stiu ce fata de tampa trebuie să am în momentul asta. A început să rada amuzat de reacţia mea. M-am încruntat bosumflata.

- Dar în loc de asta, tu vreau să mă saruti în locul tau preferat de pe corpul meu, cu excepţia buzelor. Cuvintele lui m-au luat prin surprindere. Demon pervers cu fanteziile tale cu tot, eu sunt cea tatuata şi tot eu trebuie să provoc plăcere.

Locul meu preferat de pe corpul lui inafara buzelor. Nu trebuia să mă gândesc că să stiu că acela era clar gatul.

Mi-am ridicat mână punandu-mi degetul pe gatul sau. A zâmbit multumit de alegerea mea.

- Saruta-mă. În locul tau preferat de pe gatul meu.

Am fantezii cu absolut fiecare parte a gatului sau, la fel şi cu restul corpului dar mi-am coborât uşor capul sarutand partea stanga a gatului, unde ii pot simţi puterea pulsului crescând sub buzele mele şi unde gemetele lui rasunau că nişte tunete de plăcere în urechile mele.

- Marcheaza-ţi locul, iubito. Respira adanc, mascandu-şi geamatul şi m-am simţit încurajata de placerea lui, prinzând pielea intre dinţi, sugand-o puternic şi muscand-o. Macar să simtă şi el putina durere, probabil de asta mă punea să ii chinui acum, că să se revanşeze pentru ce urma să îmi faca dupa aceea, sau să ii marchez şi
eu printr-o muşcătură afurisita când el urma să mă marcheze cu un tatuaj permanent. Geamatul gros a ieşit din gatul sau făcându-mă să tremur în braţele lui. M-am desprins de gatul sau înainte să ii musc prea tare.

A gemut din nou ducandu-şi mână la gat şi zâmbind când a simţit pe degete urma muşcăturii mele. Nu m- am putut abţine să nu îmi ling buzele.

- OK, deci îmi faci tatuajul acum? Am întrebat nerabdatoare, în scurt timp trebuia să plecam la petrecere şi nici nu stiu dacă avea timp să ii faca, plus că să umblu cu un bandaj pe gat pentru restul serii nu mă incanta prea mult.

Zâmbi din nou prinzandu-mi fata intre palme şi sarutandu-mă tandru.

- Nu! S-a desprins de buzele mele. - O să mi-l fac mie. Spuse zâmbind uşor şi aratandu-mi foaia de pe biroul lui. Inima mi s-a oprit în loc, inghetandu-mă în braţele lui când am văzut desenul negru de pe coala alba:doua aripi de înger asemanatoare cu cele din tatuajul meu, în interiorul carora era scris un nume: Katherine.

21. Marcajele Trecutului Blocaj.

Asta se intampla cu mine acum. Fiecare nerv şi celula din corpul meu au paralizat. Desenul mi s-a imprimat în memorie, parand să nu mai existe nimic în jurul meu. Mi-am simţit gura deschizandu-se şi ochii mă usturau probabil din cauza că nu mai clipeam, doar mă holbam la minunea de desen, nevenindu-mi să cred. Mă holbam la acel cuvânt, un simplu cuvânt: numele meu.

- H-Ha-Harry, m-am bâlbâit începând să tremur în braţele lui. El a chicotit sarutandu-mă pe obraz.
- Îţi place? Mă întreba avand un zâmbet dulce pe chip.

Am aprobat din cap negasindu-mi cuvintele şi simţind cum ochii mi se umezesc.

- Oh, nu, tresari deodata speriandu-mă. Nici să nu te gândeşti să plângi, mă certa cu degetul aratator ridicat spre fata mea. Am început să rad, straduindu-mă să-mî blochez lacrimile.
- De ce? A fost tot ce am putut să spun, referindu-mă la desen şi la faptul că el îşi făcea un tatuaj cu numele meu. Visez? Probabil.
- Ti-am spus. Chipul i s-a calmat devenind blând. Tu esti diferita, vreau că toti să stie că esti a mea dar şi cât de mult însemni pentru mine.

Era imposibil să îmi stapanesc lacrimile într-un moment că asta. El a oftat adanc stergandu-mi repede lacrima şi prinzandu-mi fata în palme.

-Te iubesc, Katherine, şi tu nu ai nicio idee ce inseamna dragostea pentru mine. Gandeste-te la o floare în mijlocul unei păduri. înconjurata de frumusețe şi de tot ce are nevoie că să traiasca cât mai bine. Dar singura, singura intre copaci mari care o admira dar nu o înţeleg. Una de-a lor dar atât de diferita de ei. Toti cred că are nevoie de alta floara lângă ea, care să ii tina companie, să fie la fel că ea. Dar nu are nevoie de cineva asemanator cu ea, are nevoie de cineva care să o inteleaga, să o faca să radieze când e în jurul ei oricât de diferiţi ar fi. Un suflet viu care să ii învie şi pe al ei. Stii cine face o floare să radieze, Katherine?

Am inghitit în sec privindu-i intensitatea din privire. Gândul mi-a zburat imediat la mama lui.

- Un fluture, am spus aproape în şoapta.
- Da, confirma zâmbind tandru. Tu esti fluturasul meu, m-ai adus înapoi la viaţa sî la fericire. Suntem diferiţi dar împreuna strălucim.

Mi-am simţit proprii fluturi agitandu-se în stomac precum un roid de albine. Mi-am lipit palma de abdomenul lui, acolo unde avea tatuat fluturele negru.

- Nu suntem atât de diferiţi, am spus zâmbind lipindu-mi nasul de al lui. A chicotit că un băietei.
- Ba suntem, iubito, tu esti un înger, eu sunt un demon.
- Dar nu sunt un înger blând. M-am aparat cu o mutra de bebeluş bosumflat. A început să rada sarutandu- mi nasul.
- Bun! Pentru că eu vreau unul salbatîc. Marai deodata lîpindu-se de buzele mele sî aplecandu-mă cu capul în jos. Oh, nu asta din nou.

-Harry, am tipat amuzata sub buzele lui, prinzandu-l de par. Capul îmi atingea podeaua şi îmi simţeam sângele în creier. A început să rada ridîcandu-mă fulgerător înapoi. Oh, imî era dor de stelutele astea.

- Inceteaza să mai faci asta, l-am certat lovindu-l în umăr apoi freacandu-mi funtea şi straduindu-mă să reduc cele 3 capete de Harry la unul singur.

A ras dandu-şi capul pe spate şi ciupindu-mă de fund.
- Termina, am sărit suparata lovindu-l din nou în umăr.
- Nu vreau, e al meu, spuse cu un rânjet diabolic. Mi-am dat ochii peste cap, da fundul meu e al tau, altceva mai e? Mă privea cu ochii mijiţi şi când am crezut că mă lasa în pace s-a repezit că un ghepard la gatul meu prinzandu-mi pielea intre dinţi şi muscand-o. Am sărit în sus tipand şi lovindu-l cu pumnii în umeri.
- Harry! Am urlat dandu-l jos de pe mine. Radea mai tare decât l-am auzit vreodata.
Am început să bombăn frecandu-mi gatul sî privindu-l cu o figura criminala.
- Nu aveai un tatuaj de făcut? L-am întrebat artagoasa. Radea în continuare.
- Ba da, spuse de data asta sarutandu-mă dulce pe buze şi ridicandu-se cu mine de pe scaun. Mă întins înapoi pe saltea, ciupîndu-mă încă odată repede de fund sî fugind înainte să apuc să îl lovesc. Îmi place demonul asta jucaus desi pielii mele nu pare să ii placa la fel de mult.
S-a întors înapoi la birou, făcându-mi cu ochiul apoi devenind concentrat la munca lui.
Şi-a pus manausile chirurgicale, materialul negru şi cauciucat mulandu-se perfect pe maninile lui, plesnind într-un sunet ascuţit în contact cu încheietura. A scos un fel de seringa dîntr-un ambalaj dar părea mai degraba un ac enorm pe care l-a ataşat în din capul pistolului. Trebuie să aflu cum se numesc chestiile alea. A ataşat tubul de culoare neagra la ceea ce părea încărcătorul pistolului şi a început să testeze vopseaua. Arata atât de profesional, că un adevarat artist în tatuaje care stie să îşi faca bine treaba. Nu-mi amintesc că cel care m-a tatuat pe mine să fi trecut prin atâtea etape de pregătire.
- Prima data te-ai tatuat pe tine? l-am întrebat în timp ce mai analiza odată desenul, probabil imprimandu- şi-l în memorie.
- Da, asta, spuse aratandu-mi steaua din interiorul braţului stâng.
- Mereu mi-a plăcut să desenez, am moştenit asta de la mama, dar pictatul pe coli de hârtie nu mă prea atragea. Şi când am descoperit pictatul pe piele, am făcut o pasiune pentru el.
Am zâmbit apropiindu-mă mai mult de el şi asezandu-mă pe marginea saltelei.
- Are vreo semnificaţie pentru tine? l-am întrebat ridîcandu-mi mână spre steaua tatuata.
S-a uitat câteva secunde la ea.
- Sincer, asta nu. A fost prima încercare şi nu prea stîam ce să-mi fac. Am vrut ceva uşor aşa că am ales o stea. Poate că esti tu, steaua mea. A zâmbit obraznic şi mi-am dat ochii peste cap.
Am privit şi restul tatuajelor de pe corpul lui, probabil ne-ar fi apucat dimineaţa să îmi spună semnificaţia fiecaruia. Pasarelele negre de pe pieptul lui mă intrigau dar mi-am tinut gura închisa. Am remarcat din nou tatuajele din pe braţul lui drept, cele făcute în jurul zilei de naştere a memei sale. Acum privindu-le cu atentie am făcut mai bine legaturile intre ele şi tot corpul mi s-a cutremurat. Cei doi trandarifiri, unul alb şi unul negru erau probabil mama lui şi bărbatul care a violat-o. La fel şi perechea de aripi în flăcări şi ochii diavoleşti, reprezentând îngerul care a fost distrus din cauza unui diavol.
Am inghitit în sec încercând să nu deschid discuţia asta acum. Am fost repede aruncata din gândurile mele când Harry şi-a dat tricoul jos. Oh, Doamne, o să mă obisnuiesc vreodata cu abdomenul asta?
- Unde îţi faci tatuajul? L-am întrebat încercând să găsesc un loc cât mai potrivit pe abdomenul lui.
- Pe gat, răspunse de parcă trebuia să fie evident. Am făcut ochii mari.
- Ce?!Nu îmi venea să cred, dupa ce că îşi făcea un tatuaj pentru mine ii mai făcea şi în locul unde de obicei îşi marca victimele.
- Nu este asta locul tau preferat? întreba zâmbind şi atingand urma încă roşie de pe gatul sau din cauza muşcăturii mele.
M-am ridicat de pe saltea mergând uşor lângă el.

- Am o groaza de locuri preferate pe corpul tau, am rânjit obraznic punandu-mi mână pe abdomenul lui.

- Hmm, şi care ar mai fi alea? Marai apropiindu-se de mine şi pozitionandu-şi maninile pe fundul meu. OK, e fara tricou şi eu ard, s-ar putea să nu îşi mai faca tatuajul în noaptea asta.

Mi-am plimbat degetele pe abdomenul lui, atingand linia V de pe soldurile sale pe care o adoram la propriu, apoi urcând spre piept şi coborând pe spate la punctul important, l-am prins fundul în palme strangandu-i puternic fesele şi ranjand exact cum face el.

-Asta e în top 10, am marait strangandu-i mai tare fundul şi făcându-l să rada. Oh, e atât de ferm. Nu vreau să stiu cum aratam strangandu-ne unul pe altul de fund. Sexy, probabil

- Asta e al meu, am marait ciupindu-i fesa prin blugi.

- E al tau, şi asta e al meu, marai la rândul lui ciupindu-mă de fund.

Şi-a lipit dintr-o data buzele de ale mele, lasandu-mă fara aer, puteam simţi dorinţa din el şi bineînţeles din mine.

M-a ridicat în sus incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui, ador când face asta. M-am prins de carlionatii lui coborandu-mi gura pe gatul sau, sarutand pielea unde urma să fie făcut tatuajul meu.

Un geamat puternic i-a ieşit din gat.

- Iubito, dacă nu te opreşti s-ar putea să te arunc în pat şi să stric orarul pentru noaptea asta, gafai printre gemete.

- Da-I dracu de orar, am înjurat prinzând pielea intre dinţi, tatuajul poate să şi-l faca şi mâine şi nu mai vreau nicio petrecere. Il vreau pe el. E normal să mă simt atât de electrizata când îmi spune că o să mă arunce în pat?

Gemu din nou, dar desprinzandu-mă din braţele lui şi asezandu-mă pe birou.

A clipit de câteva ori parcă încercând să se trezeasca dintr-un vis. Il voiam înapoi dar mî-a făcut semn cu degetul aratator să stau cuminte.

- Araţi atât de sexy fara tricou şi cu mânuşile alea negre. Am marait muscandu-mi buza de jos şi încercând să nu ameţesc la imaginea barbatului din fata mea: blugi negri, abdomen gol, lucrat şi tatuat, manusi negre, par ravasit. Trebuie să mă lupt cu fiecare celula din corpul meu să nu salivez. El zâmbi clatinand din cap şi tragandu-şi scaunul aproape de mine.

- În locul tau aş tacea din gura dacă nu vrei să te iau direct pe biroul asta. Mă amenita extrem de serios. Am braţele larg deschise pentru o asemenea amenințare.

- Ce mai astepti? L-am intaratat departandu-mi picioarele senzual, Doamne am înnebunit, el mă înnebuneşte. Clatîna din nou din cap clipind rapid de câteva ori, încerca parcă să se stapaneasca instinctului de a-şi da o palma.

- Stai acolo cuminte. Mă amenința din nou cu degetul ridicat spre fata mea, făcându-mă să rad. Arghh, asta mă enerva, nu vreau să ii arat că sunt disperata şi să implor sex, dar deja mă scoate din minţi. La dracu' cu savuratul fiecărui moment, îmi pierd minţile şi clar nu trebuie să mai fumez orice o fi fost în ţigările alea.

- Cu ce m-ai drogat până acum? L-am întrebat înainte să imî dau seama.

- Cu amfetamina, răspunse scoţând o oglinda ovala din sertarul biroului.

- Oh, a fost tot ce am spus. Amfetamina, asta explica surplusul meu nebunesc de energie. - Asta iei şi tu?

- Da. Asta, ecstasy, marijuana, cocaina, heroina, canabis, LSD, PCP etc; le-am încercat pe toate dar încerc să nu devin dependent de un anumit tip. Toate sunt diferite în felul lor şi ţi-e greu să te obişnuieşti cu un gust şi ii devi loial dacă le tot schimbi. Nu le merge tuturor şmecheria asta dar la mine functioneaza.

- Ai gustat cam tot din moartea alba, huh? L-am întrebat simtîndu-mă inconfortabîl pe birou, probabil ii încurcam dar nu îmi cerea să mă dau jos, până la urma el mă urcase aici.

- Da, poti să spui şi aşa, chicoti, aranajandu-şi ultimele instrumente şi tragandu-mi picioarele şi baganadu- le intre ale lui. Scaunul lui era destul de ¡nalt aşa că nu eram cu mult mai sus decât el. El putea să transfome orice poziţie ciudata într-una excitanta. Şi-a strâns picioarele în jurul alor mele, apropiindu-se mai mult de mine. Mi-a aşezat oglinda în poala, aranjand-o pe coapsele mele. Oh, Doamne!

- Să nu te mişti, mă atentiona cu un zâmbet pe buze. Am aprobat cuminte din cap aplecandu-mă totuşi să ii sărut repede pe buze. Şi-a mijit ochii la mine dar apoi a început să rada când m-am prefăcut că imî închid gura cu un fermoar.

Am devenit stana de piatra încercând din răsputeri să stapanesc intensitatea picioarelor mele intre ale lui, tot nu înţelegeam de ce şi-a dat tricoul jos dar poate ii era mai uşor aşa sau poate încerca doar să mă innebuneasca pe mine. Mi s-a zbârlit pielea când a început să îşi stearga zona gatului cu un tampon alb curatand pielea şi dezinfectand-o. Şi-a trecut cu degetul peste piele analizand-o, încă se mai vedea urma roşie a muşcăturii mele. Sper că asta să nu ii deranjeze acum. Mi-am simţit picioarele tremurând când a luat maşina de tatuaje şi a început să îşi stranga pielea gatului intre degete, parcă încercând să o intînda. Am observat că nu mai aveam niciun tatuaj pe gat. Oare doare rău în zona aia?

- Doare rău în zona aia? Gura mea iar a vorbit înainte să ii se acorde permisiunea. S-a uitat la mine în sus aranjandu-mi din nou oglinda în poala.

- Nu stiu, dar din cate am auzit, doare, rânji probabil aducandu-şi aminte de fostele lui marcaje. Am rânjit în siunea mea vazand situatia complet diferita în care mă aflam eu. Într-un fel, eu ii marcam pe el.

- Este mai complicat pentru că pielea e senzibila şi greu de prins, plus că mai e şi pe linia pulsului. Am inghitit în sec aproband pur şi simplu din cap.

- Acum, shh! spuse punandu-şi degetul pe buze. Nu mai pot să vorbesc. Indica spre gatul sau, vorbitul însemna mişcarea corzilor vocale deci a pielii gatului, ceea ce însemna că trebuia să îmi tin gura de-a binelea.

Am aprobat din cap, luând poziţia unui suport, ceea ce şi eram.

Bazaitul maşinii mi-a ridicat parul pe mâini instantaneu.

Parca am simţit eu durerea intepaturi când vârful acului ascuţit i-a atins gatul. A tras uşor aerul printre dinţi şi a continuat. Parca mă tatua pe mine, corpul meu era complet paralizat şi simţeam că dacă o să mă mise, o să îmi explodeze capul. încet s-a obişnuit cu durerea şi nu mai schiţa nimic. Acul ii ingaurea repetativ pielea formând deja o pata de culoare neagra pe pielea lui alba. Se mişca destul de repede şi aproape dupa fiecare inteptaura un tampon de vata pentru a şterge de sânge locul tatuat. Pielea începea să se roseasca în jurul desenului şi mă aşteptam că la început să faca aripile, dar am zâmbit uşor când am reuşit să descifrez urma de K de pe gatul lui. Deci va începe cu numele, apoi va face aripile în jurul lui pentru a nu le amesteca intre ele, asta suna logic, sunt sigura că tipul care mi l-a făcut mie a început invers.

Inima începea să imî bata din ce în ce mai tare când numele meu prindea forma pe gatul lui. Oare acum doua nopţi i-am spus că nu o să îmi faca niciodata tatuajul? Pare o eternitate. Şi el mi-a spus că o să mă faca să mi-l doresc singura.Ei, se pare că lucrurile s-au schimbat şi nu am pierdut chiar tot jocul. Am castigat un nivel şi unul extrem de important din cate se pare.

Fruntea lui Harry începea să transpire sî chiar dacă îi promisesem să nu mă mise mi-am ridicat mână să ii şterg sudoarea de pe frunte, tragandu-i pe spate buclele rebele care ii coborasera pe fata. Mi-a zâmbit în semn de mulţumire. Mă uitam în jos la el şi mă tot dadeam în spate pentru a vedea tatuajul bine, el era aplecat spre poala mea şi ţinea maşina de tatuat că pe un creion cu un capat enorm care ii ingaurea gatul de sute de ori.

S-a ridicat expirând adanc când a terminat numele. Arata atât de ireal pe gatul lui, numele meu, atât de banal, acum sta pe gatul celui mai atragator bărbat din lume. Am inghitit în sec

uitandu-mă cu atentie la fiecare litera în parte, părea scris într-un stil Rage Italic. Era deja uimitor chiar şi fara aripi. A luat din nou o gura mare de aer şi chiar înainte să se reapuce gura mea a vorbit din nou fara permisiune.

- De ce nu îmi spui niciodata Kath?

Tin asta de ceva vreme dar nu credeam că va ieşi acum.

Îşi ridica privirea spre mine zâmbind.

- Pentru că îţi ador numele, numele tau întreg. Mi se pare perfect pentru un înger. Declara zâmbind făcându-mî picioarele să se înmoaie intre ale lui. Acum că stau bine să mă gândesc, habar nu am cine mi-a spus prima data Kath, dar îmi aduc aminte că nu îmi placea la început, imî suna a mancare de pisici. Dar toată lumea a continuat să îmi spună aşa deci m-am obişnuit cu el. Mama şi tata îmi spuneau Katy şi... oh, nu! Vince mi-a spus prima data Kath, spunea că am reflexele unei pisici şi în loc de Kat mi-a zis Kath pentru a accentua h-ul de la sfarsit că un tors de pisica. Oamenii îmi spuneau Kate înainte de asta dar apoi m-am ales cu Kath pe cap sî uşor a început să imî placa pentru că era unic sî felul cum suna h-ul de la sfarsit era oarecum sexy. La naiba, dacă afla Harry că prima mea aşa-zîca cucerire mî-a zis în felul asta, o să le interzică tutoror să imî mai spună

- Vrei să îţi spun Kath? Mă întreba Harry trezîndu-mă din transa provocata de numele meu.

- Nu, doar că m-am obişnuit că toată lumea să îmi spună aşa. Eram numita Katherine doar atunci când intram într-o belea deci cu tine prin preajma oricum numai asta o să mi se spună de acum încolo, am ras, făcându-l şi pe el să rada.

- Kath, marai accentuand h-ul de la sfarsit printre dinţi. Oh, Doamne, nu credeam că voi fi vreodata excitata auzindu-mi numele rostit din gura altcuiva, dar bineînţeles, de gura lui Harry vorbim aici. - Tu esti beleaua mea, rosti apropiindu-se de mine şi strangandu-mi mai tare picioarele intre ale lui. Am început să rad, aplecandu-mă să ¡1 sărut. Buzele lui se simţeau atât de fierbinţi şi delicioase. Dar s-a departat înainte că fantezia mea să înceapa macar.

- Nu mă mai ispiti atât, am treaba, mă certa ridicând maşina de tatuaje în sus şi făcându-mă să rad. M-am cumintit luând din nou poziţia de statuie, picioarele îmi înţepeneau deja, erau bagate intre ale lui până sub genunchi dar nu aveam de gând să le mise, se simţeau atât de bine acolo.

Cu fiecare până tatuata bătăile inimii mele creşteau, începusem să transpir eu în locul lui Harry.

Tatuajul era aprope gata, sî nu am crezut niciodata că numele meu va arata atât de sexy pe gatul cuiva.

Harry respira uşurat, lasand pe masa masinaria şi cel de-al treilea tampon patat de sânge. Gatul lui era roşu iar pielea era uşor umflata. Harry mi-a luat oglinda din braţe, privindu-şi încă odată cu mândrie munca apoi scotandu-mi picioarele dintre ale lui şi tragandu-mă în poala să. Eram paralizata, am început să imî frec picioarele amortite, parcă aveam o mie de ace în ele. Sigur tatuajul durase mai bine de o ora, timp în care nu mă miscasem absolut deloc, pot spune că am luat şi eu parte la facerea acestui tatuaj, propta pentru oglinda este un element foarte important, nu?

- Deci? Mă întreba Harry zâmbind, lasandu-mă să îi vad mai bine tatuajul.

Am zâmbit ridicandu-mi mână dar oprindu-mă înainte că degetele să ii atinga pielea sensibila.

- Poti să ii atingi, mă încuraja zâmbind. Mi-am preset fin vârful degetelor peste peîelea pictata, se simţea atât de calda, aproape fierbinte şi extrem de fina şi sensibila. M-am aplecat uşor spre gatul lui, lipindu-mi fin buzele peste tatuajul meu. Aripile negre de înger se conturau perfect în spatele numelui meu, se întindeau pe un sfert din latimea gatului lui Harry, ocupând partea stanga până la mărul lui Adam şi intinzandu-se în cealalta parte până sub ureche. Era

destul de mare şi ieşea foarte bine în evidenta, mult mai bine decât celebrul lui S. Şi arata atât de bine pe gatul lui.

- Mulţumesc, este... uimitor. Am şoptit cu vocea tremuranda, încă nu pot să cred că ai făcut asta pentru mine.
- Te iubesc! Acesta era răspunsul lui, răspunsul care să mă faca să înţeleg de ce a făcut asta pentru mine.
- Şi eu te iubesc, am şoptit la rândul meu luptandu-mă crâncen cu lacrimile din ochi înainte că el să imî prindă fata în palme şi să mă traga într-un sărut pasional.

Momentul nostru a fost întrerupt de o bataie în usa.

- Harry, mai dureaza mult? E deja 11 fara un sfert. Vocea lui V s-a auzit din spatele usiî.
- Venim imediat, o instînta Harry înainte să se ridice cu mine de pe scaun. M-am pus pe picioare simţind iar furnicături în coapse.
- Nu e prea târziu să mergem acum la petrecere? L-am întrebat indoîndu-mi genunchii că să scap de amorţeala.
- Petrecerile bune încep dupa miezul-noptîi, spuse zâmbind şi făcându-mi cu ochiul.

Şi-a strâns toate ustensilele de pe birou, curatand şi dezinfectând acul maşinii de tatuat şi aruncand tampoanele murdare şi într-o punguţa şi bagand restul înapoi în sertar.

- Stai, nu-l bandajezi? L-am oprit înainte să iasa cu punguţa de tampoane însangerate pe usa.
- Ce? mă întreba confuz.
- Gatul, trebuie să lasî tatuajul să se vindece.
- Aah. Nu, spuse începând să rada. Niciodata nu-l bandajez, mi se irita pielea.
- Dar Harry poate fî periculos, pielea e raniţa sî sensibila.

-O să fie bine, mă calma privindu-mă că pe un fetita care exagereaza. O să mai usture puţin până cade stratul de piele iar când creste celalalt o să se vindece singur, n-am nevoie de nici-un bandaj, ultima data când am pus unul m-am ales cu o iritatie nasoala rău.

Mi-am strâns buzele fiind de acord cu el desi nu eram, pielea arata extrem de sensibila şi macar în noaptea asta ar trebui să poarte un bandaj subţire. Eu am purtat unul 3 zile şi de-abia dupa o saptamana mi s-a vindecat pielea complet.

- Mă duc să fac un dus, vrei să vii cu mine? Mă întrerupse din contradicţiile mele mintale, aruncandu-mi o privire perversa.
- Dus?! Am repetat cuvântul de parcă nu ştiam ce inseamna, şi apoi am realizat altceva.
- Harry nu am cu ce să mă îmbrac. Am tresărit deodata parcă lovita de un val rece de apa.
- Ce?!Se stramba confuz scotandu-şi o pereche de boxeri negri din dulap. Doamne Dumnezeule!

-Nu am cu ce să mă îmbrac la petrecere, am adus cu mine doar blugi şi tricouri. Am doar tenesi şi nici macar placa de par nu mi-am luat-o. Am început să mă crizez trecând pe lângă el sî începând să-î scormonesc în dulap acolo unde îmi pusesem hainele, sperând să găsesc vreo rochie sau macar o pereche de pantofi. Slabe sanse. Câteva secunde mai târziu mi-am dat seama că Harry se prapadea de ras.

- Ce e aşa de amuzant? L-am întrebat îmbufnata, el nu avea cum să înteleaga chestiile astea.
- Tu esti amuzanta, araţi că o cloşca care şi-a pierdut penele, rase de mine incontinuare dandu-şi capul pe spate.

- M-ai făcut cumva gaina? Mi-am mijit ochii furioasa, punandu-mi mâinile în san şi începând să bat din picior. Lucru care l-a făcut să rada şi mai tare.

- Eu am zis cloşca nu gaina.

- E tot aia, am sărit artagoasa, dacă nu era pericolul să ii lovesc zona tatuajului ii plezneam una acum.

- Calmeaza-te, iubito, am glumit, spuse printre lacrimi, deci el are voie să planga, plânge când moare de ras pe seama mea dar tot aia e. M-am îmbufnat şi mai tare şi am încercat din răsputeri să nu ii bag în seama când a venit la mine şi m-a luat în braţe, cu braţele alea şi abdomenul ala, e trasnspirat. Doamne ajuta-mă!

- Poti să împrumuţi ceva de la V, sunt sigur că o să fie mai mult decât fericita să imparta cu tine, întotdeauna sî-a dorit o alta fata în casa care să fie genul ei şi voi doua va potrivîti perfect. Imî stătea pe limba să-î spun că eu n-am parul mov, dar se referea probabil la comportament.

Dupa mai multe linguşeli din partea lui, în care eu eram încă îmbufnata că m-a făcut gaina, am fost de acord să împrumut o rochie de la V.

Harry a intrat singur la dus, eu făcusem deja doua pe ziua de azi, unul când m-am vopsit şi altul când m-am întors cu Harry de la mormântul mamei lui. Să nu mai vorbim de cât m-a udat ploaia şi surprinzător raceala mea părea să se dea batuta. Probabil se speriase de demon.

Dupa aproape o ora în care V s-a învârtit în jurul meu precum o albina în sezonul polenizării, stateam în fata oglinzii incapabila să mă recunosc. Purtam o rochie neagra, din piele. Nu avea decolteu absolut deloc, gulerul intinzandu-mi-se pe aprape tot gatul, acoperit cu tinte ascutite argintii. În schimb spatele era complet gol, lasandu-mi la vedere tot tatuajul de care V se îndrăgostise deja. Era revoltător de scurta şi stramta, mă simţeam de parcă am un al doilea strat de piele pe mine. În picioare purtam o pereche de botine din aceeaşi piele neagra cu platforma şi un toc de aproximativ 12 centimetri, avand acelaşi tip de tinte pe materialul care îmi acoperea glezna. V îmi îndreptase parul şi mî-l prinsese într-o coada de cal, ridicând o porţiune de-a lungul creştetului, făcându-mi fata să para mai lunga. Machiajul era în totalitate format din fard şi tus negru, făcându- mi ochii să se asemene cu cei ai unei pisici. Ce-i cu mine şi pisicile? Dacă nu eram toată imbracata în negru, care îmi dadea o alura uşor macabra, aş fi fost cu uşurinţa confundata cu o prostituata.

-Oh, Doamne, araţi uimitor. Topai V fercita, batand din palme mandra de opera ei de arta.

- Mersi, am zâmbit jenata, şi tu la fel. Am ridicat mână spre tinuta ei. Nu era atât de horror că a mea, rochia ei părea mai degraba un maiou galben şi lung care nu lasa nimic în voia imaginaţiei din sutienul ei mov închis. Avea pe mijloc o curea de aceeaşi culoare, la fel şi cizmele lungi care ii treceau de genunchi. Sunt sigura că o tinuta că asta ar fi aratat mult mai bine într-o combinaţie de culori mai puţin tipatoare, dar doar V putea scoate din asta ceva sexy. Pentru că arata într-adevar bine.Parul violet era îndreptat şi uşor ravasît iar machiajul era, spre surprinderea mea, negru cu doar o uşoară tenta de violet.

- Mersi, Harry o să moara când o să te vada. Zâmbetul ei era aproape diabolic şi m-a făcut să rad. Dar, brusc, mi-a trecut prin mintea ideea că lui Harry s-ar putea să nu-i placa. Eram puţin... mai mult, cam prea dezbracata. Dar trebuie să recunosc că se integra oarecum în stilul meu actual.

- Crezi că o să-i placa? Am întrebat puţin nesigura.

- Glumeşti?! Uita-te la tine, mi-e teama că o să te traga în camera lui şi nu mai plecam la nicio petrecere în noaptea asta. Rase, intinzandu-mi o bratara lata şi argintie cu tinte mici, care îmi acoperea toată încheietura mâinii. Am început şi eu să rad aranjandu-mî încă odată rochia peste coapse. V a început din nou să balmajeasca despre minunea imposibila numita tatuajul lui Harry pentru mine. Se pare că pentru ei asta era mai uimitor decât pentru mine. Eu

mi-am rotit privirea prin jur. Eram în camera lui Jay şi a lui V. Aproape dubla că mărime fata de a lui Harry, plină de culoare exact aşa cum mă aşteptam de la ei doi. Doi dintre pereţi erau violeţi iar ceilati doi de un galben închis. Nu ştiam că e la moda să îţi asortezi pereţii camerei cu parul. Mă rog, ce se vedea din ei de dedesuptul zecilor de postere cu trupe rock şi maşini de curse. Aveau un pat normal, foarte mare şi acoperit de cearseafuri maronii pe care erau aruncate tone dintre rochiile probate de noi. Acelaşi birou că al lui Harry doar că mai mic pe care se afla doar un televizor, un laptop şi toate machiajele pe care le folosisem. Doar dulapul era mult mai mare decât al lui Harry, era aproape o alta în camera în care pot să pariez că 80% din haine erau ale lui V. Avea mai multe haine decât aş fi crezut. Vazand camera asta înţeleg unde se întinde restul spaţiului de deaspura acelui garaj imens.

V iesii din dulap, trecandu-şi de câteva ori cu mână prin par şi aruncandu-mi o alta privire mandra, l-am răspuns cu un zâmbet făcând o scurta pirueta şi imediat a început să fluiere că un baiat grosolan. Am început să rad, V era extraordinara, Harry avea dreptate; inafara preferinţelor pentru culori, noi doua eram asemanatoare.

Un ciocănit în usa ne-a făcut pe amandoua să tresarim.

- Fetelor, mai sunt şi alţii care vor să se schimbe.Vocea lui Jay s-a auzit din spatele uşii, normal că asta era şi camera lui.
- Schimba-te şi tu în camera lui Harry, ii replica V intepata.
- Da, de parcă ala mă lasa în camera lui, ultima data când am bătut la usa aia mi-am luat una dupa ceafa de am visat demoni albaştrii toată noaptea.Deci, nu mulţumesc. Am bufnit amandoua într-un ras isteric şi mi- am amintit imediat de seara trecuta când Jay a venit beat peste noi iar Harry era extrem de ocupat cu fundul
- Descurca-te! I-o trântii V încă razand.
- Ei, bine! Harry, misca-ţi carliontii aia incoa' că trebuie să spargem o usa. L-am auzit tipand de pe hol.
- E încuiata usa? Am intrebat-o pe V încercând să imî stapanesc lacrimile din cauza rasului, acum era chiar rău, îmi stricam machiajul. V a clatinat din cap şi alt hohot din rasul nostru a umplut camera.

L-am auzit pe Harry venind lângă Jay pe hol.

- Ce?A-a blocat? Vocea lui Harry părea îngrijorata, mi-am dat ochii peste cap, numai el putea să se îngrijoreze că o să raman blocata aici.

Imediat clanţa s-a mişcat şi înăuntru şi-a făcut apariţia un Harry care mi-a înmuiat picioarele. Blugi negri, maiou negru, extrem de mulat, care ii lasa la vedere fiecare tatuaj de pe braţe şi ii făcea bustul să para sculptat. Buclele erau încă ude şi aranjate pe spate, uşor răvăşite scoţând atât de bine în evidenta tatuajul de pe gat. M-am auzit înghiţind în sec.

Pentru prima data m-am uitat în ochii lui, era blocat în usa, cu mână încă pe clanţa şi cu un Jay la fel de paralizat în spatele lui.

- Oh, Doamne! Rosti analizandu-mă din cap până în picioare cu ochii infometati iar mărul lui Adam ii urca şi ii cobora, semn că înghiţea în sec.
- Deci, ce zici? Il întreba V cu un accent obraznic indicând spre mine.

Dadu drumul clanţei, venind spre mine. Doamne, tine-mă pe picioare. Mirosea atât de bine a gelul lui de baie combinat cu parfumul sau bărbătesc. Şi felul cum arata maioul asta multat mă făcea să îmi pierd minţile. Acum eram la acelaşi nivel, îmi placea cum tocurile înalte mă ajutau să privesc fix în ochii lui. Eram mult mai increzatoare în mine în felul asta.

- Katherine, araţi... şi-a trecut limba peste buze nestiind ce să zică. Am ridicat din sprâncene speriata pentru o secunda că nu ii place. - Araţi că o zeiţa, pronunţa cu admiraţie în glas luandu-mi piatra de pe inima.

- La dracu', o să am treaba în noaptea asta, continua analizandu-mă din nou. Am ridicat dintr-o sprancena.

- Nu trebuie să te scap din ochi, îmi clarifica făcându-mă să chicotesc şi dorindu-mi atât de mult să ii sărut, ceea ce am şi făcut. Mâinile lui mi-au prins spatele şi acum eram cu adevarat fericita că rochia mea avea spatele gol. Harry marai apreciativ mangaindu-mi pielea şi adancind sărutul. L-am auzit pe Jay dregandu-şi glasul.

- Mă scuza-ţi, porumbeii demonici, mai e lume pe aici care vrea să se schimbe. Amandoi am început să radem însă fara să ne despărţim din sărut. Harry s-a aplecat prinzandu-mi coapsele şi spatele şi ridicandu-mă în braţele lui că pe o mireasa.

A ieşit cu mine din camera lui Jay şi a lui V, îndreptându-se spre a lui.

- Esti atât de frumoasă, rosti încă lipit de buzele mele, închizând usa cu piciorul. - Atât de sexy, continua asezandu-mă din nou pe birou, - Şi esti a mea, mârâitul de dorinţa din gatul lui m-a făcut să tremur, limba lui o ameţea pe a mea într-un dans mortal şi mă abţineam din toate puterile să nu îmi înfig mâinile în parul lui şi să ii stric. Cumva a reuşit să intre intre picioarele mele, ridicandu-mi rochia şi bagandu-şi mâinile pe sub ea, peste coapse.

- Iar tu esti al meu, am marait şi eu aplecandu-mi capul şi sarutandu-mi tatuajul. Pielea încă mai era roşie şi sensibila dar nu mai era umflata. Devenea din ce în ce mai frumos. - Ador maioul asta, am spus mangaindu-i umerii şi omoplaţii care erau descoperiţi din cauza maiolui îngust în partea de sus a spatelui. A gemut din nou puternic strangandu-mi în palme pielea spatelui încât eram sigura că o să mă aleg cu o vanataie.Dar merita.

- Şi eu ador rochia asta dar tot îmi doresc să o fac bucati pe tine, marai, palma intrandu-i salbatic intre picioarele mele. Am tresărit când i-am simţit degetele tragand de slip şi am tipat la propriu infigandu-mi mâinile în parul sau când unul din degetele sale m-a pătruns puternic.

Am parcat în fata unei case enorme. Plină de lumini şi gălăgie a cărei muzica puternica ne făcea maşina să vibreze. Harry a oprit motorul coborând din maşina şi făcându-mi semn să raman înăuntru. Mi-am dat ochii peste cap privindu-l cum traverseaza prin fata maşinii şi îmi deschide portiera, l-am prins mână ieşind afara şi simţind briza îngrozitor de rece a nopţii, li cerusem lui V o geaca dar a spus că o să mă incind atât de tare încât o să mă dezbrac de tot. Asta ce vrea să mai însemne?

În jurul nostru era o agîtatie de nedescrîs. Zeci de maşini, care mai de care mai puternice, tunate la maxim şi înconjurate de adolescenţi betî şi euforici. Asta e viaţa de Seattle la care am sperat.

Imediat ce şi-a făcut simtita prezenta, Demonul a declanşat o avalanşa de aclamari şi fluieraturi. Într-o secunda am fost înconjuraţi de oameni, toti dornici să dea mână cu el. Harry mi-a înconjurat spatele cu braţul sau, lîpindu-mă mai mult de el, speriat parcă că cineva o să mă ia de lângă el. Ceilalţi erau în spatele nostru dar nu creau atâta zarva că noi. M-am trezit cu zeci de necunoscute prietenoase, dornice să mă salute şi să îmi complimenteze tinuta. Bineînţeles, nu mi-au scapat nici bârfele sî privirile dusmanoase.

Cu greu, am ajuns înăuntru, că apoi să ieşim din nou afara în curtea din spate unde era adevărata nebunie. 0 piscina enorma în care înotau mult prea mulţi adolescenţi beti, majoritatea fetelor erau dezbracate complet. Ah, deci la asta s-a referit V, bine de ştiut, pentru că nici în coma alcoolica nu aş face aşa ceva, nu că m-ar şi lasa demonul care mai are puţin şi îmi striveste mijlocul.

Băutură şi droguri peste tot, fiecare danseaza în felul lui şi cum ii mai tin picioarele.

- Demonuleee! Un tipat puternic venind de deasupra noastra ne-a făcut să întoarcem capul automat. Un brunet fara tricou era la balconul de la etaj cu o sticla de alcool în mână. Casa asta e mai mare decât am crezut.

- Asta e Mike, îmi şopti Harry la ureche. Ştiam că va venii la noi, dar speram să o ia pe scări că orice om normal, în schimb s-a agatat de o frânghie legata de balcon şi a coborât pe ea urlând şi aterizand direct în piscina. Harry a început să rada şi eu am tasnît în spate ferîndu-mă de valul provocat de săritură lui în apa.

Cât ai clipii a ieşit din piscina şi a fost lângă noi, mai vesel şi drogat decât oricine de aici.

- Demonule, spuse din nou luandu-l pe Harry într-o imbratisare puternica făcându-l să tusească din cauza impactului. Eu am încercat să mă feresc de el pentru că era ud dar Harry parcă era lipit de mine. L-a imbratisat cu un brat apoi l-a departat de pe el.
- Mersi pentru racorire, omule, ii tachina Harry scuturandu-şi maioul ud.
- Ce faci, frate? Credeam că nu mai vii, ii certa brunetul lovindu-l cu pumnul în umăr şi luând alta gura din sticla de wiskey plină jumate de apa. Când a simţit gustul, s-a strambat şi a a aruncat-o pe jos furios.

-Şi să ratez petrecerea asta? Rase Harry. Brunetul rânji diabolic aratand spre tipele goale din piscina. OK, nu-mi place asta.

- Tot ce vrei, oricât vrei, avem pasarici pentru o saptamana, fratioare, spuse brunetul obraznic şi dacă aveam ceva în gura probabil m-aş fi înecat. Tine-tî gura, Katherine.Mă mustra vocea interioara, speriata de ce e în jurul ei.

Harry a ras uşor clatinand din cap.

- Nu, omule, am tot ce vreau chiar aici. Spuse Harry strangandu-mă de solduri şi tragandu-mă mai aproape de el, de parcă asta mai era posibil, eram deja lipiţi.

Brunetul părea să mă observe pentru prima data, probabil până acum credea că sunt alta tipa beata care se tine scai de Harry. Ochii i s-au mărit analizandu-mă cu atentie.

- Sfinte Sisoe, ea e Katherine? întreba şocat aratand cu degetul spre mine şi uitandu-se la Harry cu o privire specifica de om beat cu echilibrul afectat. Am ramas surprinsa că ştia cine sunt.
- Da, ii răspunse Harry zâmbind mândru. - Katherine, Mike - Mike, iubita mea, Katherine. Partea de la final o făcuse intentionat sau îşi marca teritoriul?

Mike îşi scutura capul parcă trezindu-se deodata la realitate.

- Îmi pare bine să te cunosc, Katherine, nu ai nicio idee cate am auzit despre tine. Îmi întinse mână zâmbind sî de data asta avand o voce mult mai normală.
- Sî mie îmi pare bine să te cunosc, sper că ai auzit de bine.Am dat sî eu mână cu el udand-o pe a mea şi întorcandu-i zâmbetul.
- Am auzit numai de bine, ceea ce reprezintă o ciudăţenie din gura astuia, zise mirat aratand spre baiatul care îmi strangula mijlocul. Am început să rad şi Harry sî-a dat ochii peste cap. Mike era chiar dragut, semana la vizic cu Harry şi era plin de tatuaje, dar avea parul tuns foarte scurt şi ochii albaştrii ii straluceau în lumina laserelor din jurul nostru.
- La dracu', ţi-ai făcut alt tatuaj? Tresari deodata brunetul prinzandu-i lui Harry barbia şi introcandu-i capul să vada tatuajul mai bine.
- K-Kat, se balbai încercând să citeasca cuvântul. Katherine, tresari deodata făcând ochii mari şi uitandu-se la mine că la un experiment extraterestru.
- Ce i-ai făcut? Mă întreba cu ochii mari şi chiar dacă era ciudat nu m-am putut abţine să nu rad, la fel şi Harry.
- M-a înnebunit! declara Harry razand.
- Erai nebun şi înainte dar acum ai luat-o razna rău. Mike avea în continuare ochii mari şi în contrast cu expresia lui de om beat era de-a dreptul caraghios.
- Asta merita un anunţ public, spuse întorcându-se cu spatele la noi şi strigând cât ii ţinea gura,

- Toată lumea, atentie la mine. În sfarsit a aparut fata care să ii marcheze pe Demonul nostru. Doamnelor şi domnilor şi paraşutelor, Katherine. Spuse că un maestru de ceremonii ridicandu-mi mână în sus de parcă castigasem un meci de box. Asta era chiar stânjenitor, toată lumea se uita la mine iar Harry nu părea deloc deranjat de asta. Voiam să mă pitesc în spatele lui dar mă împingea în fata.
- Aşa e! începu şi Harry. Oh, nu!
- Eu sunt al ei, dar şi ea e a mea. Partea de la final o rosti că pe o amenințare tragandu-mă fulgerotor în brațele lui sî lipîndu-şi buzele de ale mele.
- În traducere; nu va atîngeti de ea că v-a luat mama dracu', concluziona brunetul făcându-ne pe amandoi să radem. Harry ridica mână spre el, indicând că are perfectă dreptate.

Toti au început să urle că apucații iar Mike se agita în jurul nostru aratand spre tatuajul de pe gatul lui Harry şi strigând în continuu: minune. Oricât de stânjenitor era, nu pot spune că nu mă simțeam în al noualea cer.

Harry le-a făcut semn cu mână şi că la un ordin toti s-au întors la ale lor. Mike ne-a tras dupa el la una dintre mesele de afara, unde erau unul peste altul zeci de pahare de plastic, sticle de alcool şi doze de bere, suc şi energizante. Brunetul i-a dat lui Harry o doza de energizant Monster, ştiind clar că nu bea. Oare asta consuma Harry la fiecare petrecere? Nu sunt sigura că acidul ala otrăvitor e mai bun decât alcool privind sanatatea.

- Katherine, vrei să bei ceva? Mă întreba Mike aratandu-mî spre diversificata gama de băuturi de pe masa.
- Ahm, nu, o să iau şi eu un energizant, am spus privindu-l pe Harry cum începe să bea dintr-al lui.

Mike mi-a întins o doza neagra ce avea pe ea urma a trei zgârieturi verzi. Arata atât de toxic. Am desfacut- o, începând să beau iar lichidul m-a izbit în gat precum acidul de baterie. Era puternic, acidulat şi acru dar într- un fel intepator făcându-mi limba să usture. Dar mă puteam obişnui cu gustul, era la fel de tare că alcoolul oferindu-ți aceeaşi energie dar fara amețeala şi impleticeala. Acum înțeleg cum reuşeşte Harry să supravieuîasca petrecerilor astora.

Am mai luat câteva guri începând să mă obisnuîesc cu gustul în timp ce Harry şi Mike purtau o discuție la care nu eram atenta.

- Kath! m-am simțit trasa de brat dar nu m-am putut mişca din cauza brațului lui Harry încă încolăcit în jurul meu.
- Ce cautî aici? Hai să dansam. Se planşe V tragandu-mă de brat. M-am uitat la Harry desi nu cred că aveam nevoie de permisiunea lui să dansez.

A deschis gura să vorbeasca dar alt strigat pronuntandu-i porecla ne-a oprit. Din mulțime a aparut de data asta un puşti de nici 16 ani care alerga fericit spre Harry. L-a cuprins într-o imbratisare puternica că pe un frate mai mare.

- Ce ți-am spus eu să nu mai vii la petrecerile astea, ii certa Harry amuzat ciufulindu-i parul. Cine e pustiul asta?
- Da, de parcă mă poti tu tine departe, marai baiatul făcându-l pe Harry să rada. Era şaten şi destul de ¡nalt, lucra la musculatura din cate se vede dar mai avea de lucru.
- Ea e Katherine? II întreba pe Harry zâmbind. OK, toată lumea mă cunoste aici? Harry i-a confirmat din cap zâmbind.
- Îmi pare bine să te cunosc, Katherine, spuse baiatul intinzandu-mi mână cu un zâmbet larg.
- Şi mie îmi pare bine...
- Keith, mă completa zâmbind.
- Keith, am repetat strangandu-i mână şi întorcând zâmbetul. Îmi placea deja de el. Keîth ii chema sî pe unul din prietenii mei din New York.

- OK, gata, Casanova, ea e a mea! spuse Harry cu o amenințare amuzata luandu-i mână dintr-a mea. Toti am început să radem.

- Da, da, o groaza de prezentări, Kath tu vii cu mine la dans. Ordona V nerabdatoare tragandu-mă de brat.

Harry a devenit serios, incruntandu-se la ea.

- Oh, haide n-o să ţi-o fure nimeni. V îşi dadu ochii peste cap făcându-mă să chicotesc, chiar aveam chef de dans şi pentru prima data am ascultat muzica puternica, privirea mi-a zburat la unul dintre balcoane unde un DJ remixa White Trash Party a lui Eminem.

Chiar înainte să o contrazica, alt grup de baieti a venit peste noi, prinzandu-i umerii lui Harry şi salutandu-l în felul lor specific.

- Vezi?!Tu esti ocupat.Il sacai V aratand spre grupul de baieti care ne inconjurau.Toti se uitau la mine, analizandu-mă din cap până în picioare, mi-a ajuns cu prezentările pe seara asta.

- Haide, Harry, este iubita ta, n-o să se atinga nimeni de ea, spuse Keith prinzandu-l de dupa umeri şi făcându-mi discret cu ochiul zâmbind.

Harry a oftat exasperat.

- Să nu o scapi din privire. O amenința pe V serios.

Alo?!Sunt chiar aici.

Va chitait fericita tragandu-mă de brat dar imediat am fost smucită de încheietura în partea cealalta de Harry care m-a tras înapoi în brațele lui.

- Să fii cuminte! Mă avertiza lipit de buzele mele, am început să rad aproband din cap înainte că el să îşi strîveasca buzele de ale mele. Alt val de tîpete şi fluîeturi cu care începeam deja să mă obisnuiesc.

V m-a tras disperatata din brațele lui, tarandu-mă dupa ea prin mulțimea sufocanta. Chiar dacă eram încă afara, era surprinzător de cald, chiar înăbuşitor din cauza zecilor de persoane agitate. Am ajuns în centrul aşa zisului ring de dans, care era pe partea cealalta a piscinei, unde toată lumea calca cazonul în picioare şi în unele cazuri; leşina pe el. Încă ii vedeam pe Harry cu prietenii lui discutând şi urmarindu-mă cu privirea, l-am zâmbit făcându-i cu ochiul desi nu sunt sigura că m-a văzut, zâmbetul lui obraznic mi-a confirmat că m-a văzut.

- Ce bei? Argh, Harry te-a molipsit şi pe tine cu prostiile alea.Spuse V suparata privind doza de Monster din mână mea. I-am scos limba luând încă o gura, începea să imî placa desi aş fî vrut şi putîn alcool.

Mi-a întins un pahar albastru de plastic dar l-am refuzat ramand la energizantul meu. Stîam bine motivul pentru care Harry nu bea şi nu vreau să îi creez disconfort duhnind a băutură în jurul lui.

Mulţimea a început deodata să tipe, toti urlau spre DJ un singur cuvânt: Cake. Acesta a ridicat mână şi melodia s-a schimbat imediat, Rihanna - Birthday Cake. Ei, asta da.

M-am lasat prada sălbăticiei din jurul meu, tipand odată cu ei şi începând să dansez alaturi de V sî alte fete din jurul meu pe care nu le cunoşteau dar ele se comportau cu mine de parcă le eram cea mai buna prietena. Doar una se uita urat la mine şi mi s-a părut că vad ceva ciudat la ea dar nu am bagat-o prea mult în seama.

Melodia creea dependenta, aveam chef de prostii şi imediat mi-am adus aminte de avertizmentul lui Harry. Am începând să zâmbesc fara să vreau.

Eram înconjurați de lasere într-un verde neon, aducandu-mi aminte de maşina lui Harry. 0 maşina de fum ne împrosca încontinuu, făcând atmosfera chiar mai euforica.

Una cate una, toate se dezbracau sărind în pisicina, şi simțeam o dorința tampita să fac la fel, eram deja transpirata.

Am aruncat cutia de energizant furandu-i lui V paharul din mână şi gustând din berea amaruie şi rece.

Melodia s-a schimbat: Outta Your Mind LMFAO.Sper san u îmi ies eu din minţi în noaptea asta. Atmosfera se incindea, simţeam gustul drogurilor în aer. Eu şi V am început să ţipam că descreieratele dupa melodie. Nu am mai fost de mult la o petrecere şi trebuie să recunosc că îmi era dor de una.
Am tresărit când m-am simţit cuprinsa de doua braţe, dar nu m-am speriat, aş cunoaşte braţele astea şi pe patul de moarte.
M-am întors cu un zâmbet larg spre Harry, prinzandu-mă de umerii lui şi tragandu-l în dansul meu nebun. A început să rada încercând să mă opreasca.
- Ce, demonii nu danseaza? M-am plâns că un copil mic.
A început să rada clatinand din cap.
- Deci, vrei să bei? Mă întreba aplecandu-se spre urechea mea. Am ramas nemişcata, V ce-aî făcut? Mintea mea scotea fum pe urechi.
- Nu, sunt OK! am răspuns repede clatinand din cap.
A zâmbit ametindu-mă cu gropitele lui superbe.
- Vino cu mine. Mă prinse de mână tragandu-mă prin mulţime, îşi făcea loc surprinzător de uşor. M-a dus lângă aceeaşi masa plină ochi de băutură, aveam o energie nebuna şi chiar aveam nevoie de ceva alcool şi poate un joint, cel din urma cu siguranţa.
Harry s-a întins spre o tava pe care erau aranjate mai multe felii de lamaie verde.
- Stii şmecheria? Mă întreba luând una şi zâmbind pervers. Da, o stiu.
Am aprobat din cap zâmbind obraznic şi luând sticla de tequila de pe masa. Am umplut un pahar nefiind sigura dacă să ii pun şi lui unul.
- Doar pentru tine, iubito, îmi confirma intinzandu-mi felia de lamaie.

Mi-am lins buzele luandu-i felia din mână şi apropiidu-mă mai mult de el. Simţeam dorinţa dintre noi şi ochii lui Harry mă electrizau din nou.

Şi-a aplecat uşor capul lasandu-mi la îndemna partea de gat fara tatuaj.

I-am prins maioul în pumni lipindu-l de mine şi începând să ii frec gatul cu bucata de lamaie, asigurandu- mă că nu ii ating tatuajul cu zeama acesteia.

Am stors-o puţin până când mai multe picaturi s-au prelins pe gatul lui, apoi i-am bagat felia pe jumatate în gura. Doamne, cât de fierbinte e asta.

M-am aplecat spre gatul lui, lipindu-mi limba de pielea încinsă şi începând să ling senzual de sus în jos, zeama acra. Harry mă ardea din priviri, analizandu-mî fiecare mişcare şi prinzandu-mi fundul în mâinile lui.

M-am departat de pe gatul lui, luând repede paharul de pe masa şi înghiţind odată toată băutură spirtoasa care mî-a ars gatul. M-am îndreptat imediat spre buzele lui Harry, prinzând în gura jumatatea de lamaie şi începând să o sug odată cu el. Framantam fructul în gura, atîngandu-ne buzele, gustul era bun şi răcoritor dupa alcoolul intepator, până când Harry mi-a tras-o din gura, scuipand-o jos şi lipindu-se din nou cu totul de buzele mele, tragandu-mi limba într-un dans pervers şi framantandu-mi fundul în mâinile lui mari. Mi-am înfipt mâinile în parul de pe ceafa lui, încercând să ii lipesc de mine cât mai mult cu putinta. Baiatul asta mă înnebuneşte. Nu am nevoie de droguri sau alcool, el le cuprinde pe toate.

Am repetat şmecheria de mai multe ori şi începeam deja să devin euforica din cauza alcoolului. Ceilalţi prieteni ai noştri ni s-au alaturat şi ei iar Mike i-a cerut în gluma, permisiunea lui Harry să faca aceelasi lucru cu mine. Nu am văzut niciodata ochii aia verzi mai demonici. Toti am început să radem de reacţia lui. Harry se indopa cu energizante şi probabil ii făceau mai mult rău decât alcoolul în sine.

Jay şi Ken au făcut un concurs de; cine bea mai repede 10 pahare de Stroh. Dupa o gura din otrava aia eu m-am dat batuta şi am tuşit încontinuu 5 minute. Ken a castigat iar Jay a dat vina pe sticla lui pe motiv că avea gura mai stramta, desi el băuse din pahare.

Toti eram deja bine ameţiţi şi dornici de mai mult.

- Cine se baga la un blackjack? întreba Jay, tinandu-se cu greu pe picioare. Ideea ne-a incantat pe toti imediat, sper doar să îmi amintesc cum se joaca.

Am intrat în casa, unde era aceeaşi agitatie dar fumul produs de joint-uri era mult mai dens şi te puteai droga doar stand în mijlocul lor. Trebuie să pun şi eu mână pe ceva.

Mă ţineam din ce în ce mai greu pe picioare şi radeam că proasta de Jay care se contrazicea cu Ty că parul lui V e verde nu violet.

Ne-am aşezat în jurul unei mese enorme şi rotunde din living, acoperita de pachete de cărti şi jetoane. Asta o să fie interesant.

Dar vezica mea avea alta idee.

- Mă duc până la baie, i-am şoptit lui Harry la ureche, el mă ţinea de mijloc sustinandu-mă aproape într-u totul pentru că picioarele mele deja nu mai comunicau cu mine.
- Vin cu tine, spuse tragandu-mă deja de mână.
- Nu! M-am opus aproape tipand, alcoolul din mine exagera cu siguranţa dar ideea mi se părea respingătoare.

Şi-a dat ochii peste cap uitandu-se la V. Ştiam deja că ii face semn să vina ea cu mine. M-am bosumflat că un copil razgait.

- Nu, am tipat iar batand din picior, nu am nevoie de babysitter, mă descurc şi singura. Unde e baia? Am întrebat uitandu-mă spre V.
- Ultima pe dreapta, îmi răspunse indicând cu mână spre scări.

I-am multumit aproband din cap.

- Vin imediat, nu o să mă manance nimeni, i-am spus lui Harry mimând o expresie de groaza şi trecând pe lângă el. L-am simţit oftând în urma mea dar nu l-am mai bagat în seama şi mi-am croit un drum împleticit, printre adolescenţi beti spre scările masive de marmura alba. Doamne, cate sunt şi ce mare e casa asta, arata că un palat din interior. Mă întreb cu ce se ocupa Mike asta când nu e la cursele de maşini, sau mai bine zis; cu ce se ocupa părinţii lui.

Cu greu am ajuns sus la primul etaj, se pare că sunt mai multe. Holul era aproape gol şi nu m-am bucurat pentru că mă puteam deplasa mai repede, dar era înfiorător de lung. Era burduşit de camere de o parte sî de alta sî din interiorul lor veneau tot felul de zgomote ciudate, îmbibate în gemete şi tîpete. M-am ofticat pentru că voiam să fiu sî eu într-o camera din asta cu Harry. Chiar trebuie să nu mai beau.

Tocurile mă scoteau din minţi, dar un gând mi-a trecut repede prin minte: Dacă Amber era aici? Adica e fosta iubita a lui Harry, am rânjit că un dracusor la cunvantul fosta, oricum, spre binele ei sper să nu fie, dacă nu am parte de distractie cu Harry, macar să mă distrez puţin în parul fostei lui iubite, care e totodata şi sora mea vitrega.De data asta am marait printre dinţi la cuvintele astea.

Eram aproape de fund când o usa s-a deschis dintr-o data chiar lângă mine, m-am oprit câteva secunde desi nu stiu de ce am facut-o. Din camera a ieşit o blonda înalta şi uşor ciufulită aranjandu-şi corsetul rochiei pe sani. Tarfa, am scuipat în mintea mea aranjandu-mi tot în minte la rândul meu, rochia cu gat care nu lasa niciun decolteu vulgar la vedere.

M-am întors vazandu-mi de drum când vocea blondei m-a oprit în loc.

- Tu esti Katherine, nu? M-am întors instantaneu, eram deja obişnuită cu faptul că toată lumea aici mă cunoste dar ceva nu îmi placea în cazul tipei asteia.

Am observat-o analizandu-mă cu atentie, avand în colturile gurii un zâmbet uşor batjocoritor. Ei, până aici.

Eram pe care să răbufnesc când am deschis gura şi mi-a ramas aşa atunci când şi-a ridicat mai bine capul şi mi-am simţit limba uscandu-se precum smirghelul.

Picioarele am început să imî tremure de furie când ochii meu au făcut contact cu tatuajul ei de pe gat, nimic altceva decât o simpla litera, litera aia afurisita pe care îmi dau seama că am mai vazut-o odată în seara asta şi nu pe aceeaşi tipa.Celebrul marcaj al lui Harry: S-ul.

22. Extaz

Mi-am mijit ochii, stapanindu-mi impulsul de a sari la gatul ei şi a-l sfasia împreuna cu litera aia.

- Da, eu sunt Katherine. I-am răspuns pe ton glacial închizând gura înainte să spun şi "iubita lui Harry" desi probabil ştia asta deja.
- Hm, nu esti cine stie ce. Îmi replica blonda strâmbând din nas şi întorcându-mi spatele. Ooooh, cineva o să ramana fara par în noaptea asta.
- Ce ai spus, tarfa? Aproape am scuipat luând o poziţie de luptatoare profesionista.

Se întoarse din nou spre mine cu un rânjet de pisica.

- Crezi că nu stiu cine esti? Mă întreba privîndu-mă că pe o leguma stricata. Esti noua jucărie a lui Styles, te simţi atât de importanta acum, nu? Dar o să mai vorbim noi peste câteva saptamani, dar în cazul tau, cred că vor fi zile, spuse din nou strâmbând din nas şi privindu-mă cu dezgust.

Stiu că alcoolul din mine avea o mare implicare în chestia asta dar nu mi-am putut stapanii instinctele şi, următorul lucru pe care ii stiu e că m-am înfipt în parul blondei. A început să tipe încercând să scape din ghearele mele dar nu avea sanse de reuşita. Sute de injurii au început să iasa din gurile noastre. Adrenalina pulsa în mine şi am azvarlit-o pe jos, suindu-mă pe ea şi dand-o de nenumarate ori cu capul de podea.

- Jucărie, huh? Îţi arat eu tie jucărie paraşuta dracu' ce esti. Am tipat smulgandu-i parul, luasem replica asta de la Harry, dar îmi placea al naiba de mult.

Zdreanta de sub mine încerca cu disperare să mă dea jos dar mă suisem pe ea precum o vulpe pe gaina. Acum cine e gaina, Harry?

Ca un răspuns la gândurile mele, mi-am auzit numele strigat de o voce groasa şi imediat doua braţe m-au smuls de pe blonda ravasita.

Era pentru prima data când mă luptam contra acelor braţe în jurul meu.

- Lasa-mă, da-mi drumul că ii rup capul. Ţipam zbatandu-mă în braţele lui Harry, dand din mâini şi din picioare când m-a ridicat în sus de parcă aş fi cantarit 5 kilograme.
- Katherine, calmeaza-te! Mă certa Harry cu o voce serioasă şi m-am întors imediat spre el revarsandu-mi furia asupra lui.

-Tu de partea cui esti, huh? Am tipat zbatandu-mă în braţele lui dar şi dintr-un lant de otel puteam scapa mai uşor.

Pentru prima data Harry şi-a îndreptat privirea spre gunoiul ciufulit pe care ii lasasem pe jos. Ochii i s-au umplut de furie când blonda s-a ridicat de la podea, respirând că dupa un maraton şi aruncandu-mi o privire criminala.

- Nenorocita dracu', tipa infigandu-se în mine dar braţul lui Harry m-a eliberat şi m-am speriat când mână i s-a oprit chiar în gatul ei, paralizand-o în loc.
- Ce dracu' cauţi aici? Scuipa Harry printre dinţi şi dacă ochii aia din flăcări verzi ar putea ucide, blonda s-ar tavali pe jos de durere în momentul asta.

Reacţia lui Harry era puţin exagerata, o ţinea departe de mine proptindu-i mână în gat. Ea se uita speriata la el.

- Harry, te rog, ii implora din privire, nu părea să o stranga de gat dar nici confortabil nu părea să fie.

Mana lui Harry i-a părăsit gatul impingand-o în spate.

- Ti-am spus o întrebare. Insista printre dinţi strângând mai tare braţul din jurul meu. Auch, acum îşi varsa furia pe mine, asta-i buna.

- O să ne ascunzi pe toate din cauza ei? Replica blonda acid, aruncandu-mi o alta privire urata. Ce?!

- Pe voi? întreba Harry scuipând iar printre dinţi. Nervozitatea ii creştea. - Care mai sunt aici? Continua privind-o cu atâta ura încât aproape îmi era teama pentru ea. Ele?! Ele 14. Oh, la dracu'! O să am parte de multa acţiune în noaptea asta.

- Doar eu şi Melissa. Recunoscu uitandu-se în jos. Melissa, asta trebuie să fie cu siguranţa tipa care îmi arunca priviri acide când dansam, nu m-am obosit să ii reţin chipul dar stiu sigur că am văzut ceva ciudat la ea, şi acel ceva era tatuajul lui Harry.

- De ce te comporţi aşa? Niciodata nu ţi-a pasat dacă ne întâlnim intre noi. De ce vrei să ne tii pe noi departe de ea, crezi că nu ar fi aflat cine suntem? Se agita blonda dorindu-şi parcă să îmi smulgă capul de pe umeri.

- Cine ati fost, replica Harry în dezgust. Ea nu e nimic din voi, voi ati fost doar o distractie şi ati stiu asta de la bun început.

- Ohh, sî ea ce e mă rog? Dacă poarta o rochie cu guler crezi că oamenii nu îşi dau seama că are tatuajul pe gat. Scuipa blonda ridicând mână spre mine, cred că aveam în mână mea un smoc din parul ei şi voiam să smulg mai mult.

- Oh, da, şi e făcut cu cerneala invizibila, i-am replicat artagoasa dezvelindu-mi gatul şi aratandu-i tatuajul care nu era acolo. Asta a bagat-o în ceata de tot. E atât de chioara încât nu vede tatuajul de pe gatul lui? Mandria din mine a explodat şi mi-am pus gentil degetele pe gatul lui Harry, chiar pe tatuajul meu, rânjind că un dracusor.

- Asta ţi-e de ajuns să îţi dai seama ce sunt eu pentru el, tarfa? Am continuat să rânjesc, am observat un zâmbet în coltul buzelor lui Harry.

- Ce dracu'...? Respira blonda cu ochii mari, nevenindu-i să creada.

- Ti-ai... ţi-ai tatuat numele ei pe gat, se balbai dorindu-şi parcă să-şi dea o palma.

- Da, mi l-am tatuat, ii răspunse Harry serios. Pentru că ea a reuşit ceea ce niciuna dintre voi nu a putut; m- a făcut să mă îndrăgostesc de ea. Şi tu st ii cât de greu las pe cineva în inima mea, Jennifer.

Tremuram? Da, tremuram şi mi se uscase gura rău. Plus că motivul pentru care urcasem aici îmi exploda vezica.

Gura blondei s-a deschis larg uitandu-se cu uimire la mine. Ea ii cunoştea pe Harry mai bine decât mine şi mă enerva la culme asta.

Din camera din care iesise ea, a scos acum capul un baiat ametit şi cam ciufulit care dupa ce l-a observat pe Harry, şi-a ascuns fara în jos şi a dispărut imediat pe hol. Tocmai se culcase cu una dintre posesiile Demonului, probabil asta însemna că îşi va pierde capul. Cel putîn asta însemna odată pentru că Harry nu î-a acordat prea multa atentîe şi continua să se încrunte furios spre Jennifer care era la fel de speriata de aparita partenerului ei din camera.

- Dacă te mai atingi de un singur fir de par de-al ei, tu sau oricare din noile tale aliate, dacă o jigniţi sau macar apareti în fata ei din nou, o să fac ceea ce nu am făcut niciodata în viaţa mea şi nu mi-am dorit să fac, dar jur, că va calc în picioare pe toate. Ce a fost a fost, totul s-a terminat, v-am rugat frumos să iesiti din viaţa mea şi să mă lasati în pace, dar dacă nu vreţi cu frumosul încercam cealalta varianta, care garantez că nu vretî s-o încercaţi.

0 ameninţa Harry cu atâta duritate încât am început sî eu să tremur odată cu ea.

- Harry, facem parte din grupul asta la fel că tine nu... nu ne poti tine departe de toti prietenii noştri. Se balbaî blonda mult mai blanda sî alt rânjet mi s-a întins în coltul gurii.

- Punem pariu? Marai Harry sagetand-o cu privirea. - Sunt prietenii mei nu ai voştri, l-ati cunoscut datorita mie.

- Ai uitat tot ce a fost intre noi? II întreba şi braţul lui Harry s-a strâns în jurul meu. Asta era o discuţie la care nu voiam să iau parte. - Cum te-am făcut noi să te simţi. Conţină

blonda cu o voce linguşitoare. Noi?! 0 făcea cu mai multe odată? Am început să tremur dorindu-mî să imî infîg din nou mâinile în parul ei.

- Jennifer, ii pronunţa numele cu un zâmbet în coltul gurii. Îţi aminteşti ce ţi-am spus prima data când ai venit la mine?

Expresia ei a devenit serioasă.

- Da! Răspunse sec.

-Ce?

- Ca e doar distractie.

- Bun, ştiai asta de la început şi m-aî acceptat. Eu nu v-am fortat niciodata, pe niciuna dintre voi. A fost alegerea voastra să va aruncaţi în patul meu şi majoritatea dintre voi mi-ati cerut tatuajul, inclusiv tu. Ştiai că într-o zi nu va mai avea nicio valoare dar mi l-ai cerut. Dar distractia s-a terminat, Jennifer. Toate eraţi pe pista datorita mie, acum nu va mai vreau acolo, nu va vreau în preajma iubitei mele, nu va potriviti în locul ala fara mine, aşa că vedeti-va de viaţa voastra pentru că jocul s-a terminat.

Am observat lacrimi în ochii blondei când a aprobat din cap şi mi-a aruncat o ultima privire goala înainte să îşi intoarca spatele şi să se depărteze de noi cu picioarele tremurande.

Harry mi-a dat drumul îndreptându-şi privirea spre mine. 0 priveam cum pleaca, avea nişte picioare revoltător de lungi şi arata enervant de bine. Gândul că tipa asta a fost goala în patul lui Harry m-a enervat din nou. Ca ea l-a făcut să se simtă mai bine decât ii fac eu, cu mine nici nu s-a culcat încă.

Îmi simţeam gura uscata şi baiatul care a trecut pe lângă noi cu un pahar de bere a picat la tanc. I-am luat paharul albastru de plastic din mână începând să beau imediat din el însetata. M-a privit surprins dar când l-a văzut pe Harry lângă mine şi-a văzut de drum. Lichidul era rece şi atât de bun pentru trupul meu încins, până a început să mă arda de pe limba până în stomac. La dracu' nu e bere. Stiu gustul asta, mai devreme mi-a luat foc gura din cauza lui. Stroh, 80 cu siguranţa. Cine bea Stroh din pahare mari de plastic? Cele din care au baut Jay şi Ken erau de marimea unui dop. Dar chiar şi aşa gustul otrăvitor şi arzator era surprinzător de bine primit de trupul meu deja ametit. Am dat tot lichidul pe gat sub privirea lui Harry care nu avea nici o idee ce beau eu. Nervii din cauza blondei m-au făcut beau tot paharul şi imediat l-am aruncat pe jos înainte că Harry să îşi dea seama ce era în el. Dezechilbrul a pus stapanîre pe mine imediat. Doamne băutură asta e puternica, nu-mi simt jumatate de trup şi mintea mea o ia ranza mult mai rău.

Harry m-a prins din nou înainte să cad.

- Deci, mai aveam una. Am spus incluzând cuvintele în doua sughiţuri provocate de inghititul prea rapid al băuturii.

Harry a ridicat dintr-o spranceana, amuzat de postura mea.

-Melissa, am clarificat repede pozitionandu-mă pe picioare. Tarfulita din mine era gata pentru alta paruiala.

- Iubito, uita de ele, vocea serioasă a lui Harry m-a surprins. Sunt trecut, ţi-am spus de o suta de ori şi îţi promit că nu o să le mai vezi de acum înainte.

- De ce le tîi departe de mine? am întrebat uîtandu-mă în ochii lui. Doamne ce frumoşi sunt, şi strălucesc.

- Pentru că nu vreau să fie în preajma ta, nu vreau să dai mereu cu ochii cu trecutul meu şi de ce am fost odată.

- Un zeu al sexului? Am întrebat ridicând din sprâncene. A început să rada strangandu-mă mai tare în braţe.

- Nu te mai las să bei, spuse încă zâmbind.

- Adica?! Nu sunt beata. M-am aparat revoltata tragandu-mă din braţele lui şi demonstrandu-i că pot sta pe picioare şi fara ajutorul lui. Ohh, ba nu, nu pot. Clar a fost o idee rea să beau dintr-o data o jumatate de litru de Stroh.
Harry rase din nou prinzandu-mă înainte să iau contact cu podeaua.
- Aî fost la baie? Mă întreba mîîjîndu-şi ochii. Ahh, de asta nu mă pot tine pe picioare, pentru că le tin împreunate. Fac pe mine.
- Nu, am răspuns mîorcosindu-mă sî întorcându-mă repede spre baie. Imediat de acolo a ieşit o fata care se ţinea de gura sî de burta, pariez pe orice că vomitase. Am scos limba de dezgust şi Harry s-a strambat cu aceeaşi reacţie.
- Vino cu mine! spuse tragandu-mă de mână în partea cealalta a holului.
-Harry, mă pis pe mine. M-am plâns disperata lasand manierele deoparte, probabil erau legate bine de domnul Stroh.
-Ai rezistat douăzeci de minute să o ciufuleşti pe Jennifer, mai reziţti încă doua. Numele ei m-a făcut să sasai că o pisica infoiata. Mi-ar place să mai dau ochii cu ea, nu am terminat runda de box.
Harry m-a tras din nou pe scări, urcând spre următorul etaj. Dar nu mai puteam.
- Harry, nu mai pot să tin, m-am plâns că un copil mic strângând din dinţi şi oprindu-mă în mijlocul scărilor. Dacă mă mai miscam un centimetru îmi dadeam drumul pe mine.
A oftat exasperat şi mi-a prins coapsele şi spatele tragandu-mă în braţele lui şi începând să urce repede scările cu mine. Acum era şi mai rău, ajuta-mă Doamne să nu fac în braţele lui.
Paşii lui mari au umplut jumatate de hol imediat, s-a oprit în dreptul unei usi şi l-am simţit scormonindu-şi prin buzunar. Imediat a bagat o cheie în usa şi a deschis-o cu o mână, reuşind totuşi să mă tina în braţe. Cine încuie băile? M-am crîzat în mintea mea, până când Harry a aprins o lumina şi am observat că nu eram deloc într-o baie. Oh, Doamne, era un adevarat dormitor de rege.
Harry a fugit cu mine prin camera, deschizând alta usa şi dumnezeiasca baie s-a aşezat în fata ochilor mei.
M-a aşezat chiar lângă toaleta, asigurandu-se că raman pe picioare.
- Ieşi afara, am spus repede ridicandu-mi deja rochia.
- Fa odată, Katherine, mă certa dandu-şi ochii peste cap.
- Ce?! Nu pot să fac cu tine aici, ieşi afara. L-am certat aratandu-i usa.
A oftat exasperat ieşind afara şi închizând usa în urma lui. Am respirat uşurata asezandu-mă pe toaleta sî simţind cum scap de o presiune imensa. Doamne ce bine e.
M-am ridicat asezandu-mi rochia şi ramand uimita cât de mare era baia asta. Avea o oglinda de aproape 2 metrii lungime care se întindea pe aproape tot peretele.
Chiuveta era bagata în platforma neagra şi lunga de marmura sî aproape mi-a lasat gura apa când am văzut cada imensa care sigur avea Jacuzzî. Gresia alterna între alb şi negru sî dusul din sticla o completa perfect. Este baia la care am visat întotdeauna.
Mi-am spalat mâinile dorundu-mi să îmi arunc nîste apa pe fata, dar machiajul meu nu ar fî suportat aşa ceva. Surprinzător dar aratam perfect, paruîala nu mă afectase deloc, paraşuta aia nu se atinsese de mine. Am rânjit în sinea mea, îmi era dor de paruielile astea, aveam cate doua-trei pe noapte în New York.
Dar ochii mei erau injectati şi mă vedeam în oglinda cum mă clatin pe picioare. La dracu' m-am imbatat
rău.
Am ieşit afara din baie încercând să imî mise picioarele unul cate unul deoarece aveau tendinta să mearga amandoua odată. Stâng - drept, stâng - drept... drept - stâng... la dracu'!
Harry era aşezat pe pat tinand în mână o rama de fotografie.

Am privit din nou în camera enorma, alternau aceleaşi culori de alb şi negru. Pereţii erau albi iar parchetul de un negru mat. În mijloc se afla un covor alb şi rotund ce părea foarte pufos. În partea drepta erau aşezate doua fotolii mari şi o canapea din piele neagra, în jurul mesei joase de sticla deasupra careia era pusa pe
perete o plasma enorma. Pe cealalta parte era aşezat un dulap enorm din lemn negru care ocupa trei sferturi din peretele din spatele baii.

Patul în care era aşezat Harry, era enorm, acoperit de cearseafuri negre de matase. Dar magia din camera asta era data de peretele exterior, din spatele patului, care era tot din sticla. Sfinte Sisoe, asta da camera.

-A cui e camera asta? Am întrebat holbandu-mă la sursa de lumina de deasupra noastra, pe care nu o detectam, tot tavanul părea să lumineze.

- Este, ei bine, a fost... a mea! Mi-am luat ochii orbiţi de tavanul lucitor îndreptându-i uimita spre el.

- A ta? Am întrebat cascand gura. Efect exagerat produs de excesul de alcool. Asta era casa în care trăise cu mama lui?

- Da, confirma ridicandu-se de pe pat şi venind spre mine. - Am locuit aici înainte să iau garajul cu Jay sî ceilalţi.

M-am holbat la el încă şocata.

- Când am intrat în gaşca lui Carter, m-am împrietenit cu Mike. Carter mă lasa pe pista dar nu puteam să dorm acolo, acasă nu mă puteam întoarce din mai multe motive sî Mike m-a luat cu el. Părinţii lui sunt oameni de afaceri, au o groaza de bani dar sunt mai mult plecaţi aşa că i-au dat voie să mă aduca aici, deci 2 ani asta a fost casa mea. Îmi spuse intinzandu-mi rama în interiorul careia se afla o poza cu doi baieti aşezaţi pe capota unei maşini. Am făcut ochii mari recunoscând baiatul cret şi serios, cu mâinile în san şi cu mai puţine tatuaje pe braţe. Cu un fizic mai puţin dezvoltat şi cu o expresie de puşti încă în pragul pubertatii dar cu toate astea cu aceeaşi încruntătură pe care o avea şi acum. Celalalt părea să fie Mike.

- Şi de ce ai plecat? L-am întrebat privind fascinata alta versiune a lui Harry, la fel de serioasă dar mai puţin demonica, însă la fel de atragatoare.

- Nu stiu, iubeam casa asta înainte, eu şi Mike eram că fraţii şi organizam petreceri salbatice aproape în fiecare noapte. Aici am trăit perioada sălbăticiei mele. Declara privind în jur şi eu încercam să nu mă gândesc la cate fete a adus în camera asta.

- Dar dupa asta, m-am întors în casa mamei mele sî... stiî mai departe, continua scotandu-şi medalionul de sub maiou. Iubeam maşinile şi voiam să fiu în permanenta în jurul uneia, să simt viteza în mine şi uleiul scurgandu-mi-se pe mâini când lucram la motorul uneia. Să trăiesc în casa asta mă simţeam că un prinţ razgaiat. Părinţii lui Mike mă tratau deja că pe fiul lor şi oricât de multe probleme cream nu ne certau niciodata. Nu ne lipsea nimic, lui Mike nu-i lipsea nimic. Dupa ce am luat garajul am simţit că pot fi cine sunt cu adevarat, un demon salbatic în grota lui, nu unul rasfatat într-un castel.

Am zâmbit la alegerea cuvintelor lui.

- Şi locuiati singuri aici? L-am întrebat începând să mă învârtesc prin camera dar m-am împiedicat de ceva şi am simţit imediat braţul lui Harry în jurul meu stabilîndu-mi echilibrul. Am privit suparata în jos şi am observat trei trepte care duceau la partea din camera în care era aşezat patul. Doamne!

- Nu tocmai, aveam servitorii care ne făceau fiecare pofta şi curatau dupa noi. Declara razand şi ajutandu- mă să urc treptele. Mi-am dat ochii peste cap.

- Şi mai vii aici? L-am întrebat asezandu-mă pe pat. Doamne, ce confortabil este.

- Din când în când, la petreceri sunt mereu prezent şi Mike mi-a dat o cheie în speranţa că o să mă întorc înapoi. S-a făcut foc sî para pe mine când am plecat. Spuse razand sî asezandu-se pe vine în fata mea, prinzandu-mi genunchii şi uîtandu-se atent la mine.
- Ce te uiti aşa la mine? l-am întrebat incruntandu-mă. A început să rada.
- Esti atât de frumoasă, declara cu un mic zâmbet dulce.
- Chiar şi moarta de beata? L-am întrebat ridicând din spranceana sî a început să rada zgomotos.
- Chiar şi moarta de beata, zambî începând să îmi mangaîe coapsele.
- Şi, cam cate fete a adus prinţul demon în camera asta? Am întrebat rotindu-mî privirea prin jur.
- Eram sigur că o să mă întrebi asta, răspunse razand şi tragandu-mă mai aproape de el, bagandu-se intre picioarele mele. Am ridicat dintr-o spranceana.
- Multe, dar niciuna că tine.

Mi-am dat ochii peste cap.

- Dacă îţi mai rostogoleşti mult ochişorii aia negri la mine te musc de fund. Mă ameninţa ridicând degeteul aratator spre mine. Am rânjit că un dracusor şi i-am dat din nou peste cap.
- Musca-mă! L-am stârnit muscandu-mi buza. Nu mai beau în viaţa mea, pentru că acum îmi doresc să ii musc şi eu pe el. Asta mi-a dat o idee trăsnită.

M-am ridicat de pe pat, stand în picioare în fata lui.

- Şi, ce faceai cu victimele tale în camera asta? S-a ridicat la lângă mine.
- Chiar vrei să îţi povestesc? Mă întreba rânjind. M-am strambat în sinea mea. Nuuuu!
- Nu! 0 să îţi umplu eu mintea cu alte povesti. Am spus autoritara prinzandu-l puternic de maiou şi lipindu- mi buzele de ale lui.

A ras gâtuit strivit de buzele mele. Nu voiam să mă aştept nici o secunda, ii vreau, al dracu' de mult. Nu-mi pasa de savuratul lui, hormonii mei o să innebunească dacă mai asteapta mult.
l-am prins betelia pantalonilor, desfacandu-i fermoarul şi tragandu-i pantalonii în jos.

- Katherine... citeam teama în glasul lui, asta m-a făcut să rânjesc.

l-am prins repede maioul şi i l-am tras autoritara peste cap fara să ii dau ocazia să se opună.
Sfinte Sisoe ce bine arata, până şi creierul meu saliveaza.

- Katherine, ce faci? Mă întreba zâmbind. Esti prost? Tu ce crezi că fac? Mă joc de-a mama sî tata, la producerea copilului. Hmm, oare ce face Harry Junior singur acasă?
- la zii, la cate le-ai tras-o în camera asta? L-am întrebat lasandu-l cu gura cascata.
- Clar nu mai bei niciodata şi nu stiu, raspunze zâmbind făcându-mi să-mi mijesc ochii.

Riscam să explodez din doua motive: gelozie şi dorinţa pentru fiecare centimetru din corpul lui.

- Şi mie o să mi-o tragi mai bine decât lor, l-am ciupit de fund făcându-l să rada.

S-a aplecat spre fata mea cu o expresie amuzata.

- Da, dar nu ţi-o trag acum. Şopti la trei centimetrii de fata mea. Mi-a căzut un bolovan în cap. Ce dracu'?! Ii vad foarte bine erecţia, ce e în neregula cu baiatul asta? Vrea să mă innebunească de tot?
- De ce dracu' nu? M-am revoltat nervoasă făcându-l şi mai tare să rada.
- Pentru că esti beata şi mâine probabil nu îţi vei mai aminti nimic. Mi-am dat ochii peste cap, asta era ultimul lucru din lume pe care l-aş putea uita.

Am hotarat să nu mă mai rog de el şi să ii conving cu metodele mele. Să ii înnebunesc şi eu pe el cum mă înnebuneşte el pe mine.
Am ascultat melodiile care vibrau afara. "Rîhanna -TalkThatTalk". Nici că se putea mai bine.
L-am prins de gat întorcându-l şi azvarlindu-l în pat.

-Ka...

- Shht! L-am oprit autoritara punandu-i degetul peste buze. A rânjit sub degetul meu.

M-am aplecat în genunchi şi i-am prins betelia boxerilor. A făcut ochii mari.
- Nici asta nu îţi doreşti? L-am întrebat jucandu-mă cu materialul negru sî rânjind spre el. A inghitit în sec făcând ochii mai mari. Hmm, se pare că nu se aştepta la asta.
- La dracu' bineînţeles că vreau, vreau fiecare părticică din tine, dar...
- Taci! l-am ordonat făcându-l să îşi închidă gura cu un zâmbet.
- Da, sefa!
Am rânjit şi am prins mai bine elasticul boxerilor. Harry s-a ridicat puţin dandu-mi voie să ii trag de pe el. Oh, Doamne, Dumnezeule.
La dracu' e mare. Foarte mare, şi erect. Cum o să-mi bag eu chestia asta în gura? Dar nu-mi pasa dacă mă asfixiez. E el, şi vreau să ii simt gustul exact aşa cum mi l-a simţit şi el mie. Şi am mai spus cât de beata sunt?
Mi-am lins uşor buzele şi i-am atins membrul cu vârful degetelor. Se simţea atât de tare dar totuşi catifelat. Ca un brat puternic învelit într-o maneca de catifea.
Harry a tresărit gemând uşor când mi-am plimbat degetele de-a lungul lui. M-am aplecat uşor gandindu- mă ce ar trebui să fac. La dracu' nu am mai făcut asta niciodata.
- Stai! Mă opri Harry punandu-mi mână pe umăr. Arghh, acum ce mai e? - Dezbraca-te! Îmi ordona privindu-mă cu o dorinţa nebuna, hmm se pare cam am dat gata calmul din el.

M-am ridicat în picioare în fata lui.

- Dezbraca-mă tu. Am rânjit muscandu-mi buza inferioara. A zâmbit uitandu-se în sus la mine şi într-o secunda şi-a tras bocancii, pantalonii şi boxerii de pe el, incurcandu-se în ciorapi şi aruncandu-i pe jos apoi s-a ridicat rapid în fata mea.

Oh, Doamne, e gol. Complet gol, lângă mine. Şi e tot al meu. Nu-mi mai scapa în noaptea asta.

M-a întors cu spatele la el, plimbandu-sî senzual mâinile pe pielea mea, electrizandu-mi fiecare nerv din corp. A prins inchizatoarea din spatele gatului şi e desfacut-o rapid, m-a întors spre el şi mî-a dat rochia jos precum o coaja de banana. A inghitit în sec privind spre mine. Ah, da, nu purtam sutien, V nu îmi dăduse voie pentru că rochia avea spatele gol.

S-a aplecat, tragandu-mi rochia pe coapse şi ridicandu-mi pe rand fiecare picior pentru a mă scoate din ea. Mi-a prins gleznele desfacand fermoarul botinelor şi tragandu-mi-le pe rand din picioare. Doamne, ce bine e, mă omorau tocurile alea. A ramas în genunchi, prinzandu-mi şi betelia boxerilor din dantela neagra, pe care i-a tras uşor de pe mine, savurand fiecare secunda. Şi-a lins buzele senzual, lipindu-le apoi de feminitatea mea şi făcându-mă să gem incontrolabil. Şi-a bagat palma intre picioarele mele, mangaindu-mi interiorul coapsei în timp ce limba lui devenea obraznica peste vulva mea.

- Nu, l-am oprit aproape gemând. Eu creez plăcere acum.

Harry a zâmbit ridicandu-se în picioare şi tragandu-mă cu el în pat. S-a ridicat pe cearseafurile negre până pe partea cealalta a patului, sprijinindu-se în şezut de spatarul ¡nalt şi dreptunghiular, acoperit cu piele neagra. Luminile petrecerii creau o imagine magica prin peretele de sticla din spatele patului. Trebuia să îmi amintesc că suntem la etajul doi.

M-am pus în patru labe, îndreptându-mă spre el că o felina. Am intrat intre picioarele lui, asezandu-mă în genunchi şi aplecandu-mi capul spre madularul erect excat că o fetita în fata unei inghetate.

Harry mi-a făcut mai mult loc, punandu-şi mâinile pe soldurile mele.

- Stii ce să faci? Mă întreba ridicând obraznic din spranceana. Ego-ul meu beat s-a simţit extrem de lovit în mândrie de aceasta întrebare. Nu, nu stiu, dar mă descurc eu cumva.

L-am privit pe sub ochi cu un rânjet malefic şi mi-am dus palma la gura, trecandu-mi limba peste ea şi făcându-l să înghită în sec. Cate ceva stîam şi eu sî când palma mi-a fost destul de

umeda i-am prins membrul în mână. Mi-am încolăcit palma în jurul lui lingandu-mî buzele. Sunt beata rău pentru că asta mi se pare mai excitant decât orice pe lume.

- La dracu'! respira Harry strangandu-mi coapsele în palme.

Am prins curaj şi am început să imî mise mână în sus şi în jos pe membrul din ce în ce mai erect.

- Oh, Doamne, Kath! gafaî dandu-şi capul pe spate. Am rânjit la auzul numelui meu prescurtat, suna atât de senzual ieşit de pe buzele lui.

Mi-am aplecat mai mult capul, deschizandu-mi gura în jurul sau. Harry a gemut puternic tremurând odată cu patul şi mutandu-şi mâinile pe cearseafuri, strangandu-le puternic în pumni.

L-am adancit mai mult în gura, şi am fost surprinsa să vad cât de adanc ii puteam duce. Avea un gust surprinzător, puţin sarat dar şi dulce, alcoolul şi excitatia din mine ii declarau delicios. Am început să imî mise capul în sus şi în jos, încercând să nu îi ating pielea cu dinţii.

Simţeam vibraţiile corpului sau în jurul meu, masculinitatea lui era la milă mea.

- La dracu', iubito, esti geniala, gafai Harry înecat în gemete. Am zâmbit continund să ii degust muşchiul dragostei din ce în ce mai rapid, creând un echilibru intre mişcare mâinii şi a gurii mele.

- Opreste-te sau o să îmi dau drumul în gura ta, mă evertiza strângând din dinţi. Il simţeam inundat de plăcere şi eram atât de fericita că şi eu ii pot face să se simtă aşa. Mi-am ridicat privirea spre el, avea fata transpirata şi mărul lui Adam ii urca şi ii cobora că un lift. Am zâmbit simtindu-i deja gustul, nu aveam de gând să mă opresc acum.

Harry s-a uitat la mine cu o expresie de nedescris, parcă avea în fata lui un fel de zeu al antichitatii. Mi-a spus că arat că o zeiţa, deci să mă comport că una. Mi-am mişcat limba în jurul lui, formând o spirala pasionala, starnindu-l şi mai rău. A gemut din nou, mai tare decât l-am auzit vreodata, un sunet puternic din vocea lui groasa care mă făcea să tremur, puteam avea un orgasm doar privindu-l şi ascultandu-l. El e zeul meu.

- La dracu', iubito, nu vreau să îmi dau drumul în gura ta, te rog, ridica-te. Mă ruga respirând greu, dar am continuat să zâmbesc şi de data asta l-am cuprins pe tot simtiundu-l cum îmi intra pe gat. Ceva care pare atât de scârbos, să fie atât de excitant.

- Doamne, Dumnezeule cât de adanc poti să ajungi?

Foarte adanc se pare, mintea mea a răspuns rânjind. Cât de sexy arata când geme inundat de plăcere, dinţii lui inclestatati mă făceau s-o iau razna.

Un geamat lung i-a părăsit gatul, a strâns cearseafurile în pumni şi imediat am simţit gustul sarat invadandu-mi gatul. L-am inghitit imediat simtindu-l că o gelatina fluida şi uşor sarata într-o combinaţie dulce- amarui, care îmi umple gura. Gustul lui.

Harry a rasuflat epuizat, intinzandu-se mai bine pe pat iar eu m-am ridicat, lingandu-mi buzele şi savurandu-i gustul delicios.

- Oh, Doamne, esti uimitoare. Mă lauda încercând să îşi calmeze respiraţia iar eu am zâmbit mandra.

- A fost bine? L-am întrebat avand mai multa încredere în mine că niciodata. Ştiam că nu aş fî avut curajul să fac asta atât de repede dacă nu eram beata.

- Glumeşti?! Sigur nu ai mai făcut asta înainte? Mă întreba tragandu-mă peste el.

- Nu! Am răspuns ofensata. Chicoti mangaindu-mî spatele. Dar am văzut câteva filme. Am adaugat cu un rânjet sîret făcându-l să rada.

- Ei, bine, a fost cel mai grozav blow job din viaţa mea. L-am privit cu o spranceana ridicata. Bineînţeles că minte.

-Vorbesc serios, îmi răspunse de parcă mi-ar fi auzit gândurile. Doar virgine neexperimentate, îţi aminteşti? Rânji incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui. La dracu', vreau mai jos. El e satisfacut dar eu încă fierb.

- Deci eu am fost cea mai buna dintre toate? Am întrebat începând să mă mise uşor pe bustul lui lucrat.

- De departe cea mai buna, nu am mai transpirat niciodata înainte. A recunoscut stergandu-şi fruntea de sudoare. Am rânjit extrem de fericita de răspunsul lui. Merita durerea de cap pe care o voi avea mâine, că să am tupeul să fac asta acum.

-Şi acum, rasplata! Marai malefic prinzandu-mi coapsele şi aruncandu-mă de pe el pentru că apoi să se ridice că un tigru deasupra mea. Daaaa, topaia feminitatea mea că la golul echipei preferate de fotbal.

- Marcheaza, iubire, am marait nerealizand ce spun. Sper să aiba prezervative la el, sau cel puţin în camera asta. Harry a început să rada.

- Pregătesc terenul deocamndata, spuse începând să imî sărute gatul. Am gemut punandu-mi mâinile pe spatele lui sî infîgandu-mi unghiile în pielea fierbinte. Mi-am desfăcut picioarele în jurul lui simtindu-i membrul atingandu-mi feminitatea. Doamne ce bine se simte.

- Nu, se opuse Harry rânjind tragandu-se mai în spate şi trezindu-mă din fantezie.

-Ohh, pentru numele lui Dumnezeu, m-am plâns intinzandu-mi braţele pe pat. Mă enerva atât de tare încât îmi venea să ii leg de pat şi să mă satisfac singura cu barbatia lui. Alte fantezii perverse mi-au invadat mintea. Doamne, trebuie să nu mai beau.

- Taci din gura. Îmi ordona sarutandu-mi buzele şi invadandu-mi gura cu limba lui dulce şi zemoasa.

- Da, să traiti! Am mormăit ascultatoare sub buzele lui făcându-l să chicoteasca. Încă puteam simţi gustul acrişor al energizantului pe limba să, era atât de proaspat şi răcoritor pentru gura mea imbacsita de alcool, nu vreau să stiu cum mă simte el pe mine.

Harry a coborât din nou pe gatul meu, sugandu-mi pielea, s-a lasat în jos pe abdomenul meu, trecând printre sani pe care mi i-a mangaiat cu nasul că pe doi trandafiri, i-a sarutat precum un copil mic buzele mamei sale, făcându-mi până şi buzele să tremure. Sfârcurile mi s-au întărit devenind proemîntente când Harry le-a prins între buze, sugandu-le uşor. A coborât sărutul pe pântecele meu şi deja stîam ce urmeaza.

- Esti atât de umeda sî dulce, că o capsuna zemoasa, marai apreciativ sarutandu-mi clitorisul. M-am cutremurat simţind cum mă trec şi pe mine transpiraţiile. Mi-a prins genunchii, indoindu-i şi indepartandu-mi mai mult picioarele pentru că el să intre cât mai bine intre ele. Apoi mi-a prins gambele, ridicandu-mi picioarele şi asezandu-le pe umerii lui. Oh, Doamne, feminitatea mea avea limba scoasa şi îşi făcea disperata vant cu un evantai.

S-a aplecat în jos, rânjind obraznic spre mine şi asezandu-mi mai bine picioarele astfel încât încheietura genunchiului să mi se aşeze pe umărul lui. Ii simţeam respiraţia fierbinte pe coapse, era complet îngropat intre picioarele mele.

- De ce te epilezi aici? întrebarea lui Harry m-a luat prin surpridere şi am observat că îşi freca fin obrazul de vulva mea. Ce?!

M-am încruntat nedumerita.

- Parul pubian, îmi clarifica privindu-mă dintre picioarele mele, Oh, Doamne cât de sexy e asta. - Cred că ai fi frumoasă şi dacă l-ai lasa să creasca, continua sarutand pielea fina şi epilata cu ceara acum câteva zile. Uram parul de pe orice alta parte a corpului inafara de cap, gene şi sprâncene, iar ceara era aliatul meu numărul unu împotriva lor.

- Îţi place... chestia aia? L-am întrebat strambandu-mă. Nu credeam că vreunui baiat ii place parul pubian. Îmi aduc aminte că eram chiar fericita că mă epilez în acel loc de când Harry a început să ii viziteze din ce în ce mai des.

- Da, e moale şi gadila, şi întotdeauna e puţin cret. Spuse zâmbind întorcându-mi stomacul pe dos. Din cate făcusem în noaptea asta tocmai la asta m-am înroşit că o capsuna.

- Lasa-I să creasca pentru mine, bine? Mă ruga zâmbind şi sarutand din nou pielea moale vulvei. Nuu, ii urase, mă strambam mintal scoţând limba de data asta din cauza dezgustului.

- OK, am cedat stacojie la fata, vrăjită de ochii hipnotizanţi ai lui Harry. Nu îmi vine să cred încotro a luat-o discuţia noastra.

A zâmbit satisfacut muscandu-şi buza.

- Ce fetita ascultatoare, mă alinta plimbandu-şi degetul aratator pe clitorisul meu. Ahh, unde e evantaiul ala? - Şi orice fetita ascultatoare merita o rasplata, continua zâmbind obraznic bagandu-şi degetul în gura şi sugandu-l uşor. Oh, Dumnezeule.

Nu am clipit de doua ori şi degetul lui m-a pătruns puternic făcându-mă să gem şi să îmi îndoi spatele pe patul moale.

- Ah. Am gemut când s-a aplecat din nou spre feminitatea mea şi limba lui dulce a intrat şi ea în acţiune. Se face mai cald în camera asta? Doamne, baiatul asta chiar stie să-şi folosească limba aia.

Mi-am îndoit şi mai mult spatele strângând cearseaful în pumni şi inclestandu-mi dinţii sub gemetele înfundate. O să mă dezintegrez de plăcere.

Am simţit presiunea celui de-al doilea deget al lui Harry şi viteza prin care mă patrundeau, că apoi limba lui să le ia locul. Am tipat incontrolabil când am simţit-o miscandu-se în interiorul meu că limba unui copil mic pe o inghetata.

- Harry, am gemut simtindu-mi corpul tremurând.

- Da, iubito, striga-mi numele, eu sunt singurul care te poate face să te simţi aşa. I-am simţit glasul vibrând în interiorul meu.

- Da, am răspuns negasindu-mi aerul din plamani.

- Singurul care te face să transpiri, continua chinul lent bagandu-şi mai adanc degetele în mine.

- Da, am spus din nou şi acum asta era singurul cuvânt pe care ii mai ştiam.

- Singurul care te face să tipi de plăcere, marai indoindu-şi degetele în interiorul meu. Oh, Doamne.

- La dracu', da. Am tipat la propriu simtindu-le precum un cârlig al satisfacţiei în mine.

- Da-ţi drumul pentru mine, iubito, mă ruga indoindu-şi degetele şi eu l-am ascultat rătăcită pe culmile extazului. Corpul meu era marioneta lui, i se supunea într-u totul, ascultandu-i fiecare comanda. M-am revarsat într-un orgasm dulce, transformandu-mi fiecare părticică din trup în gelatina.

De-abia când am deschis ochii am realizat că ii ţinusem închişi, l-am privit pe Harry lingandu-şi degetele şi privindu-mă cu un zâmbet plin de satisfactie.
Am zâmbit încercând să îmî găsesc aerul. M-am întins mai bine pe cearseafurile moi, simtindu-mă că un copil renăscut.
Harry a rânjit dibolic şi s-a aşezat din nou deasupra mea, strivindu-şi gura de a mea şi transmitandu-mi alt val electric în fiecare părticică din corp.

- A fost bine? Mă întreba plimbandu-sî nasul pe gatul meu transpirat.
- Mhm! am mormăit simtindu-mă în continuare că o gelatina.
- Mai vrei? Continua urcandu-şi nasul pe obrazul meu.
- Mhm!
- Mai poti? l-am simţit zâmbetul de pe buze.
- Mhm,am mormăit în continuare desi eram sleita, a scos totul din mine şi chiar dacă muream să primesc mai mult, oboseala orgasmului şi baturii m-a secat de puteri.

A început să rada sarutandu-mă dulce pe buze şi ridicandu-se de pe mine.

- Mai târziu, iubito.

Ştiam că nu o să primesc mai mult, nici acum şi nici mai târziu, eram beata şi chiar şi aşa aveam destula logica să stiu că Harry nu se va culca cu mine în stadiul asta, aşa că am tăcut din gura privindu-l cum îşi imbraca boxerii negri, muscandu-mi buza şi întorcându-mă pe burta şi tolanindu-mă în patul lui enorm. Iubeam patul asta, pentru o secunda mi-a trecut prin minte cum ar fi fost dacă m-aş fi mutat cu Harry aici. Gândul mi-a făcut feminitatea să saliveze.
Mi-am îndreptat din nou privirea spre Harry şi am observat că se holba la mine muscandu-şi buza.

- Doamne, cât de sexy arataţi goala, în patul asta, spuse, analizandu-mi fiecare centimetru de piele.

Am rânjit că o pisicuta sireata.

- Aş arata mai sexy cu tine deasupra mea, am marait privindu-l pe sub ochi. A chicotit clatinand din cap.
- Esti o mare perversa când esti beata, mă certa amuzat.
- Sunt perversa mereu, am avut de la cine să invat. Am ridicat obraznic din sprâncene.
- Mmm, nu mai spune, rânji diabolic, tragandu-şi pantalonii pe el şi venind lângă pat, asezandu-se pe vine în fata mea.
- 0 să vedem mai târziu cât de bine ai invatat, marai pervers. Acum ridica-te, avem un joc de castigat, spuse dandu-mi o palma peste fundul gol şi luandu-şi maioul de pe jos. Doamne, am uitat complet de Blackjack, oare ceilalţi mai joaca încă?

M-am ridicat uşor ametita, încă euforica de la efectul Harry asupra mea.
M-am dus goala la baie simţind privirea lui Harry peste trupul meu. Am scos un sasait strambandu-mă când am văzut dezastrul din capul meu. Mi-am desfăcut coada şi am prins-o la loc desi nu mai arata la fel de bine, ei merge şi aşa. Voiam cu disperare să mă spal pe fata dar machiajul meu era şi aşa într-o stare destul de proasta. L-am retuşat cu vârful degetelor cât am putut de bine, am baut câteva guri de apa şi am ieşit din baie privindu- I pe Harry cum îşi rearanjeaza parul în oglinda imensa de pe dulap. Eu cum de n-am vazut-o pe aia?
M-am oprit din salivatul asupra propriului meu iubit şi mi-am adunat slipul şi rochia de pe jos, scuturandu- le de câteva ori înainte să le îmbrac.

- Nu, aia nu! Mă opri Harry când mi-am bagat piciorul pe cracul slipului. L-am privit confuza.

A venit la mine, asezandu-mă cu fundul pe pat şi tragandu-mi boxerii de pe picioare.

- Astia raman la mine, rânji impachetand lenjeria şi bagand-o în buzunarul blugilor.
- Ce?! am întrebat uimita, dupa ce că nu am sutien mă lasa şi fara chiloţi, asta-i buna!
- Raman la mine în noaptea asta, rânji luandu-mi rochia şi bagandu-mi-o pe picioare. M-a ridicat şi mi-a tras materialul rece peste coapse, abdomen şi sani, apoi a prins-o în spatele gatului. Mă dezbrăcă, mă imbraca, sucit mai e baiatul asta.
- Harry, de ce mi-ai luat lenjeria? L-am întrebat complet confuza.
- Pentru că aşa vreau eu, ranjî punandu-mă înapoi în pat sî incaltandu-mă în botine. Mă simt că o fetita mica.

Mi-am dat ochii peste cap şi m-am ridicat din pat, who, inaltime, ameţeala... nu e bine. Tot ce îmi doream era să nu vomit în noaptea asta.

M-am prins de umerii lui Harry încercând să mă obisnuiesc cu cei 12 centimetrii în plus când am auzit avalanşa de tipete venind de afara şi zgomotul mai multor motoare de maşini. Cursa?

Harry a fugit repede lângă peretele de sticla, deschizând o usa pe care habar nu am de unde a scos-o şi ieşind afara pe balcon. Am restabilit echilibrul cu propriile picioare şi l-am urmat simţind frigul nopţii zbarlindu-mi pielea, era plăcut dupa cât mă înfierbântase Harry. M-am aplecat peste balcon lângă Harry şi chiar atunci am văzut o maşina trecând în viteza prin mulţime şi am tipat scurt fiind sigura că o să calce pe cineva, m-am prins de braţul lui Harry fiind

speriata că pot fi eu aceea. Am făcut ochii mari când maşina verde s-a îndreptat spre piscina şi am tipat iar când a intrat rapid chiar în mijlocul apei creând un val enorm în jurul ei. Toti au început să tipe sî să aclame iar şoferul a ieşit urlând, mort de beat, lasandu-şi maşina să se scufunde pe mijlocul piscinei.

Harry a început să rada şi eu m-am uitat uimita la el.

- Se pare că Charlie are iar de lucru, spuse încă razand.
- Ce?! m-am încruntat nedumerita.
- Majordomnul. Dacă ar fî pastrat toate maşinile pe care le-a scos din piscina aia avea un magazin auto acum, deja ii vad fata când o s-o remorcheze mâine, continua Harry razand mai tare. Eu mi-am dat ochii peste cap. Copii nebuni.
- Tu ai intrat vreodata cu maşina în piscina? L-am întrebat fiîndu-mi frica de răspuns.

-Numai odată?! Zise razand, de asta îmi era frica. Oricât de beata eram nu gaseam sensul logic sau amuzant al unei asemenea fapte. Am privit cu milă spre biata maşina înecata, trimîtandu-i un sărut trist pe degete înainte că Harry să mă traga afara din camera, încuind usa în urma lui sî apoi am coborât din nou la parter.

Mă simţeam atât de ciudat fara lenjerie pe mine, dar şi sexy în acelaşi timp. Feminitatea mea parcă topaia de fericire gandindu-se la ce avea Harry în plan să îmi faca.

În casa era de doua ori mai multa dezordine şi agitatie şi adolescenţi de trei ori mai beti şi drogaţi.

În mijlocul livingului am observat masa prietenilor noştri. Oare Mike stie ce zace acum pe fundul piscinei sale? Ceva îmi spune că nu-i pasa.

Dar altceva mi-a atras atenţia; toti erau aproape dezbracati. Oh, nu! Blackjack pe dezbracate. La dracu'!

M-am oprit în loc tragandu-l pe Harry dupa mine.

- Ce? mă întreba nedumerit.
- Harry, joaca pe dezbracate, dacă pierd un joc eu raman complet goala. Am făcut ochii mari speriata, îmi placea să fiu dezbracata dar asta doar în fata lui Harry.

începu să rada.

- Stai liniştita, iubito, n-o să pierzi un pantof la jocul ala. Mă asigura zâmbind. - Şi chiar dacă aveai sutienul şi chiloţii pe tine, crezi că te lasam să îţi dai rochia jos? Mă întreba ridicând acuzator din sprâncene.
- Trebuie să jucam corect, am răspuns zâmbind.
- Nu şi când în joc intra ce e al meu, spuse serios tragandu-mă din nou spre masa prietenilor lui. Mi-am dat ochii peste cap amuzata.

Mike şi Jay mai aveau doar boxerii pe ei, V era în sutien şi o fata roşcata pe care nu o cunoşteam mai avea doar boxerii pe ea. Oh, Doamne! M-a cuprins un instinct nebun de ai acoperi ochii lui Harry. L-am privit cu atentie dar nu se uita la ea, în schimb ea ii observase deja. Tarfulita din mine maraia iar că o tigroaica la panda, agitandu-şi coada, gata să sara la atac la cea mai mica mişcare.

- Oooh, ce fac porumbeii? Ne intampina Mike atragandu-le privirea celorlati. Au început toti să fluiere iar eu am ras împreuna cu Harry.
- Cum merge jocul? întreba Harry cautand un loc la masa, dar nu mai era niciunul. Slava Domnului, poate scap.
- Perfect, Ken ne dezbrăcă pe toti, răspunse Ty razand, el îşi pierduse doar tricoul dar încă mai avea pantalonii. L-am privit pe Ken şi el era complet imbracat şi ranjea mândru la marionetele dezbracate din jurul lui.
- Oooh, bine, în sfarsit un adversar pe masura la jocul asta, marai Harry şi voiam să îmi acopar fata cu palmele din cauza a ce avea să urmeze. Ceva îmi spunea că Harry e bun la

jocul asta. Nu te gândi la cate fete a dezbract aşa, nu te gândi la cate fete a dezbracat aşa, îmi repetam în gând respirând sacadat.

V s-a ridicat de pe scaunul ei, asezandu-se în poala lui Jay şi lasandu-i locul lui Harry care m-a tras imediat în poala lui. Grozav, parul ala mov o să aiba parte de un permanent mai târziu,

Mike i-a aruncat lui Harry o sticla cu o băutură transparenta.

- Schweppes, spuse zâmbind şi desfacand dopul. Se pare că gaseste o cale de scapare consumând băuturi tari fara să se atinga vreun pic de alcool.
- Kath, ce bei? Mă întreba Mike atragandu-mî atenţia.
- Mmm, la fel, am spus aratand spre sticla lui Harry. Nu am mai baut niciodata schweppes.
- Cu alcool?
- Hmm, nu. Mi-a ajuns pentru noaptea asta, am spus razand desi îmi doream cu disperare să beau mai mult. Stroh-ul îmi face de petrecanie. Toti au început să rada şi Harry mî-a dat sticla lui desfăcută apoi a luat-o pe cealalta de la Mike.

Am gustat din lichidul ce semana cu apa carbogazoasa şi am simţit imediat o mie de ace pe limba. La dracu' chestia asta inteapa. Harry a chicotit observandu-mi strambatura şi luând o gura mare din sticla lui. M-am încruntat ducând din nou sticla la gura, era atât de acidulata încât parcă mă mancau urechile. Mi-am trecut limba peste dinţi încercând să îndepărtez întepaturile, putea fî uşor asociata cu vodka combinata cu limonada.

Am observat jetoanele de pe masa deci bănuiesc că înainte au jucat pe bani, apoi s-au hotarat să parieze pe haine.

Mike părea să fie dealerul, a început să amestece pachetul imens de cartî de cârti în care bănuiesc că erau
52.

Regulile sunt mai complicate decât îmi amintesc şi puţin schimbate: dealerul împarte prima mână formata din doua cârti şi totul tine de noroc. Poti castiga din prima un Blackjack adevarat cu un aş sau o carte regala. Dacă nu, poti lua o a doua mână sperând să depăşeşti numărul 21 pentru că atunci esti ruinat complet. Cărţile valorau pe rand un anumit număr de puncte; asul 11 sau un singur punct în funcţie de alegerea ta, cărţile regale 10 puncte şi restul numerelor aveau valoarea lor reala.

Regulamentul dezbrăcatului era inventat de ei: cel cu cea mai mica mână de cârti renunţa la un obiect vestimentar, unul ales de castigator. În cazul existentei unui ruinat în joc, acesta trebuie să presteze şi o partida de striptease pe masa, atunci când se dezbrăcă.
Sunt moarta! **23. Roşcata**

Nu trebuia să gândesc că să stiu că eu şi Harry suntem în aceasi echipa. În jurul mesei erau mai multe persoane necunoscute, roşcata aproape dezbracata, o alta fata şatena şi mica de statura plus încă doi baieti ale căror nume nu mi le mai aminteam.

Mike a început să imparta cărţile, ambele cu fata în jos, ceea ce însemna o regula schimbata. În jurul nostru s-a aşternut o linişte deplina.

Sî-a pus o carte cu fata în sus pentru el sî am observat că avea un 2. Perfect!

Mi-am ridicat tematoare cărţile, speriata că în orice secunda pot să raman goala.

-Blackjack! Am auzit vocea lui Harry lângă mine trantindu-şi cărţile pe masa. Un aş şi un rege. Oh, pe bune?

-Da-o dracu de treaba, s-a enervat Mike aruncandu-şi cărţile pe masa. - Nu jucam deloc cu tine prin preajma. Am început să rad odată cu Harry şi m-am uitat repede la cărţile mele.

-Stai liniştita că nu te dezbraci, îmi şoptii Harry la ureche sarutandu-mi gatul. Aveam o regina şi un 8, asta însemna 18 puncte, destul de bine sî se pare că Harry calculase asta înaintea mea.

-Cine are cea mai mica mână? A întrebat Harry mustăcind. Toti şi-au aruncat cărţile pe masa şi am observat-o pe roşcata făcându-se mica în scaun, dar totuşi cu un zâmbet şiret pe buze înclinat spre Harry. Oh,

-Miley, 3 puncte, nu pot să cred, rase Mike dandu-se în spate pe scaun şi tinandu-se de burta. Roşcata, pe care se pare că o chema Miley, avea o mână dintr-un 1 şi un 2. Doamne te rog să aiba cineva doi de unu. Mintea mea îşi rodea unghiile fumegând.

-Pai, mai am un singur lucru de dat jos, se resemna ea razand şi ridicandu-se în picioare. Acel lucru erau chiloţii tanga şi aşa destul de mici. Toti băieţii au început să fluiere extazîati.

-Asta e demonul meu, care le dezbrăcă pe toate, aclama Mike ridicandu-se să bata mână cu Harry. Scoteam fum pe urechi.

Roşcata a prins betelia chiloţilor şi eu am făcut ochii mari fiind gata să ii acopar pe ai lui Harry.

-Nu! 0 oprii Harry şi l-am privit uimita, s-a uitat la mine zâmbind şmecher. - Eu aleg ce îţi dai jos, continua bagandu-ne în ceata pe toti. Nu mai aveam nimic pe ea inafara de slip. Toti l-au privit nedumeriţi pe Harry, inclusiv eu. Acesta îşi ridica mână, indicandu-i fetei spre parul lui, mi-am întors atenţia spre ea sî am vazut-o făcând ochii mari.

-Sî alea sunt tot un obiect vestimentar până la urma. Spuse Harry rânjind sî fata s-a înroşit la fata mai rău decât parul din cap, prinzând apoi câteva bucle de pe scalp. Ce Dumnezeu? Doar nu are peruca. Fata a tras puternic de sîuvite sî am făcut ochii mari când a ramas cu o bucata mare de par în mână. A pus-o pe masa lângă gramada deja existenta de haine şi apoi a mai scos alte câteva suvite până când din parul ei lung şi superb a mai ramas un smoc roşu şi amarat. Nu m-am putut abţine şi am izbucnit într-un ras isteric alaturi de V. Băieţii aveau ochii mari nevenindu-le să creada ce s-a intamplat. Eu mi-am privit cu admiraţie iubitul care ranjea diaobolic spre ei şi l-am sarutat înfocat pe buze.

-Ce dracu'... faci mişto de mine? se criza Mike spre Harry făcându-l să rada sub buzele mele. A marait şi m-a muscat de buza că un leu cu chef de joaca.

Mike a început să mormăie cuvinte ştiute doar de el şi să gesticuleze când spre chiloţii fetei când spre parul de pe masa. Era atât de aproape să o vada goala, şi... puf.

Mintea mea răsuflă uşurata stergandu-şi transpiraţia de pe frunte, în timp ce Miley se aşeza stanjenita la masa, ceva îmi spune că dacă şi-ar fi pierdut chiloţii ar fi fost mult mai fericita. Mintea a început iar să maraîe amenintand să-î zmulga şi restul de par ce î-a mai ramas în cap.

-0 să plăteşti pentru asta, ¡1 ameninţa Mike cu o privire de criminal şi Harry a rânjit acceptandu-i provocarea.

Mike se pregatea pentru o noua mână şi problemele reveneau, roşcata era încă prezenta şi probabil groaznica la jocul asta deci în pericol să ramana fara lenjerie.

Am luat încă o gura mare de Schweppes, scarpinandu-mi limba cu dinţi din cauza intepaturilor din gura, apoi am observat că scaunul se mişca cu mine. Mai bine zis Harry ii mişca, bagandu-ne pe amandoi mai în interiorul mesei până când marginea acesteia mi-a atins abdomenul. Ce are de gând?

M-am uitat medumerita la el şi a rânjit diabolic lipindu-mă mai bine de el şi muscandu-mi pielea gatului.

- Acum să vedem cât de perversa esti, şopti pe gatul meu şi fiecare bucăţică din corpul meu a luat foc. Aici? Cu toti în jurul nostru? Oh, Dumnezeule.

Am privit rapid la Mike care încă amesteca cărţile şi se critica cu Ty pe stilul de trişat al lui Harry. Toti erau atenti la ei şi nimeni la noi. Perfect! Feminitatea mea s-a făcut comoda sub masa, rânjind că o diavolita.

Mana lui Harry mi-a intrat uşor intre picioare, aveam chiloţii în buzunarul lui deci îmi închipui cât de uşor ii era să ajunga unde vrea. Mi-a departat puţin coapsele dar apoi şi-a

departat mână. Am ramas nedumerita privindu-l cum îşi ia sticla de pe masa şi bea o gura din băutură. Se joaca cu mine, am marait în mintea mea.

Dar am făcut ochii mari când l-am văzut ducandu-şi degetul aratator la buze şi indesandu-l uşor în gura încă plină cu lichidul intepator. Ce Dumnezeu face? L-am privit fascinata cum îşi suge uşor degetul, încercând să nu atraga atenţia în jurul sau şi să nu îşi verse băutură din gura, care oricum s-a scurs în câteva firicele în colturile buzelor atunci când şi-a scos degetul afara. Voiam atât de mult să ling acele picaturi acidulate.

Dar fantezia mea a fost întrerupta de zâmbetul pervers al lui Harry, care sî-a coborât rapid mână sub masa, intrând pe sub rochie intre picioarele mele şi penetrandu-mă uşor. Am tresărit în poala să, înghiţind în sec sî încercând din răsputeri să nu gem. Harry privea la masa, adancit cu fata în umărul meu şi muscandu-mî deseori pielea, Mike începuse să imparta cărţile când degetul lui Harry s-a mişcat în mine şi mi-am muscat limba sugrumandu-mi instinctul de a tipa. Oh, Dumzeule, inteapa, ustura... la dracu'!

Harry a început să mişte degetul în mine, raspandînd lichidul acidulat care intra în interiorul meu precum un stol de gandaci programaţi să muşte şi să producă plăcere.

Mi-am muscat buza, lasandu-mi capul pe umărul lui Harry, simtindu-mi zona sensibila cum ia foc şi ingheata în acelaşi timp. Parca eram penetrata cu acid, care mă ardea şi mă ustura dar nu am simţit în viaţa mea mai multa plăcere.

l-am simţit zâmbetul imprimat pe pielea mea, mi-a făcut semn să îmi iau cărţile de pe masa şi l-am ascultat involuntar fara să mă sinchisesc să mă uit la ele. Feminitatea mea clocotea în acidul plăcerii, mă simţeam că interiorul unei doze de Cola, gata în orice secunda să explodez.

- Split! A spus Harry încă miscandu-şi frenetic degetul în interiorul meu, Doamne cum poate fi atent la doua lucruri în acelaşi timp? Am privit fugitiv la cărţile lui: doi de 8, acum joaca la doua mâini, cum Dumnzeu că una e adanc scufundata în mine, trimitandu-mi firicele de curent în toată zona pelvisului.

Nu eram atenta la joc, habar nu am ce cârti aveam în mână şi stiu că Harry îmi făcea semn să ii le arat dar eu eram prea concentrata să nu explodez în momentul asta. Îmi îndoiam spatele, lipindu-l de abdomenul sau şi norocul meu că jocul asta părea mai serios şi nimeni nu era atent la mine.

-la o gura de Schwepps iubito, îmi şopti Harry la ureche, fiind totuşi atent la jucătorii din jurul lui.

-Split, am auzit vocea lui Ken, hmm asta va fi un joc lung.

M-am supus ascultatoare cerinţei lui Harry, şi aşa mi se uscase gura. Am simţit gustul intepator pe limba mea, cel din pântece începând să se diminueze.

- Tine-o în gura, îmi şopti Harry din nou şi am făcut ochii mari oprindu-mă înainte să închid sucul acidulat.

Harry a a mai cerut o carte apoi sî-a scos degetul din interiorul meu, întorcându-mă fulgerător cu fata spre
a lui şi sarutandu-mă rapid înainte să imî bage degetul în gura. Firicele de băutură s-au scurs în colturile gurii mele şi mi-am dat puţin capul pe spate pentru a nu-l varsa pe tot în timp ce sugeam uşor degetul lui Harry. A zâmbit întorcându-mă mai mult spre el şi am tipat scurt când degetul m-a penetrat puternic de data asta şi intepaturile s-au triplat.

-Doamne, am respirat muscandu-mi buza iar Harry m-a întors uşor spre masa continuând să mă penetreze mai repede, degetul sau simtindu-se că un cutit zvintat de plăcere în interiorul meu.

-E bine? Şopti lipit de gatul meu în timp ce privea că un uliu la restul jucătorilor care tot cereau cârti. Am inghitit în sec, aprobamd din cap şi a chicotit sarutandu-mi gatul. Nu credeam vreodata că usturimea poate creea atâta extaz.

Stand, am auzit glasul lui V lângă mine, Doamne sper că nu stie ce facem noi acum. Părea destul de concentrata la cărţile ei şi cerinţa ei exprima faptul că are o mână buna.

Din instinct m-am uitat la cărţile mele, pe care nu le studiasem până acum. 0 regina şi un 1. La dracu', asta nu e bine.

Am tresărit din nou, încercând să mă obisnuîesc cu placerea acidulata din mine sî i-am arata discret cărţile lui Harry. Ochii i s-au mărit uşor când le-a văzut. Ştiam eu că nu e de bine, cu atâtea mâini duble în jurul meu, numărul 11 ar putea să mă lase în fundul gol.

Nu era nici chiar atât de rău, dar Harry şi-a coborât mână cu cărţile în poala şi mi-a făcut semn să fac la fel.

Am privit în fata nemişcata, de parcă comiteam o crima, Harry privea la fel că mine, în jur, doar că mult mai relaxat cu o mână dezmierdandu-mi feminitatea şi cu cealata schimbandu-mi cărţile. El avea doua mâini, dar habar nu am ce cârti avea în ele.

Mi-a părăsit mână şi m-am uitat tematore la cărţile din mână mea, regina rămăsese la locul ei, însă numărul 1 era înlocuit acum de un aş.

-Spune, mă îndemna Harry zâmbind uşor pe gatul meu sî scotandu-şi tandru degetul din mine. Feminitatea mea arde, la propriu.

-Blackjack! Am spus cu o expresie triumfătoare asezand uşor cărţile pe masa.

-Ce? Sarira Ken sî Mike în acelaşi timp.

-Să-mi fut una, de ce nu ai spus până acum? Se oftica Mike mijindu-şi ochii la mine. Aoleu!

- V-am lasat să jucaţi, am declarat că o mincinoasa profesionista rânjind uşor. Tocmai el se plânsese mai devreme că din cauza lui Harry nu joaca deloc, asta m-a scapat la fix.

-Cine are cea mai mica mână? întreba Mike, că dealer era îngrozitor, nu avea noroc deloc, dar acum şi el era implicat la fel că restul.

Toti şi-au aşezat cărţile pe masa şi le-am privit pe ale lui Harry, tematoare că schimbul cu mine ii lasase cu un număr mic. Mai rău decât roşcata să se dezbrace în fata lui, era să se dezbrace el în fata ei.

Avea doua mâini, la una dintre ele, un 8 şi un 1, probabil cel pe care ii luase de la mine. Iar la cealalta un alt 8 şi o dama. La naiba, prima mână e oribila.

Am privit în jurul meu, şi am realizat agitatia şi valul isteric de ras. Ken avea mâinile pe fata şi în dreptul lui erau o gramada de cârti. Una dintre mâini o pereche de: doi regi şi un 9. Asta însemna cu mult peste 21, deci Ken era ruinat. Am început şi eu să rad, rasufland uşurata.

-Kath, zero. Aproape tipa Mike spre mine, plin entuziasm şi amuzament. Mi-am încruntat sprâncenele nedumerita.

-Asta înseamna să ii obligi să faca streptease complet. Să ramana gol de tot, tu ai castigat, deci tu alegi. Îmi explica V razand şi am observat privirea de groaza pe care mi-a aruncat-o Ken. Implorandu-mă la propriu să nu cer aşa ceva.

-Dar el face streptease oricum, nu? Am întrebat încă neîntelegand regulile lor ciudate.

-Da, sus pe masa. Dar tu decizi ce da jos: un singur obiect vestimentar, sau tot.

- E clar că tot, nu? se baga Mike peste mine tasnind în sus că un titirez şi făcându-ne semn să nu ne miscam până se întoarce el. Ajuns la usa a început să tîpe spre DJ, cât ii ţineau plamanii.

-Private dancer. Urla, folosindu-şi palmele că un megafon. Toti am început să radem şi melodia remixata a lui Danny Fernandes a rasunat printre noi, implantandu-i lui Ken o expresie de groaza.

-La dracu' în niciun caz. Se infoie asiaticul rugandu-se parcă la Dumnzeu că în momentul asta hainele să ii se lipeasca de piele.

M-am ridicat din poala lui Harry, şi el radea odată cu noi, deci să ii dezbrac pe Ken nu era o aşa mare tragedie pentru el cum era pentru mine dacă roşcata ajungea goala în fata lui.

- Momentul răzbunării, maraii Mike frecandu-şi palmele că un diavol. Toti au început să tipe sî să bata din palme, aşteptând sentînta data de mine. Am rânjit că o pisîcuta privind şoricelul asiatic care mă privea rugător.

- Sus şi da-ţi tricoul jos. Am spus zâmbind şi imediat ochii i s-au mărit.

- Ce? Toti cei din jurul meu au tipat în acelaşi timp iar eu am izbucnit în ras.

- Doar tricoul? Tasnii Ken de pe scaun, că un şoarece care s-a prins că pisica nu vrea să ii manance.

- Doar tricoul, i-am aprobat zâmbind. Oricât de beata era şi oricât de mult m-aş fi distrat să ii vad făcând streptease, aveam o datorie la Ken. Imediat a sărit pe masa, traversand-o şi coborând lângă mine, m-a smuls din braţele lui Harry şi a început să tipe sî să mă invarteasca în aer de parcă ii salvasem viaţa de la spanzuratoare.

- Ahh te iubesc! Tipa învartindu-mă sî sarutandu-mă pe obraz, clar era mort de beat dar chiar sî aşa nu ii făcea plăcere să se dezbrace.

Am început să rad, încercând să mă eliberez din braţele lui. Doamne, sî asta e puternic că un taur.

-Ha, ha... vezi tu pe cine iubeşti că s-ar putea să ajungi dezbracat direct pe acoperiş. II ameninţa Harry tragandu-mă din braţele lui şi am început din nou să rad.

-Ca pe o sora o iubesc, se apara Ken, cu manile ridicate în poziţie defensiva. Harry şi-a mijit ochii la el şi apoi au început amandoi să rada că prostii.

- Tu, tu... te... de ce ai făcut aşa ceva? Se miroscosi Mike, venind lângă mine şi implorandu-mă să îmi schimb decizia.

-Hmm, Mike, nu ştiam că ai asemenea plăceri... dacă vrei, ii rog pe Ken să îţi faca un streptease privat mai încolo. Am spus zâmbind sî el a făcut ochii mari, toti au izbucnit în ras mai puţin Ken speriat de moarte.

-La dracu' ai dreptate. De ce vreau eu să vad un tip gol? A dracu de băutură, mă transform în gay. Spuse frecandu-se la cap şi tinandu-se cu greu pe picioare. L-am bătut razand pe umăr iar Ken s-a urcat mai mult decât fericit pe masa şi din trei mişcări şi câteva unduieli în fata fetelor ametite, şi-a dat tricoul jos. Avea un abdomen foarte bine lucrat şi surprinzător de bronzat pentru un om din rasa galbena. Avea unele trasaturi ciudate dar oricare ar fi acelea Ken este un baiat superb care face ravagii printre fete. Dacă nu aş fi deja posedata complet de un demon care deţine controlul absolut asupra mintii şi a trupului meu, poate m-aş fi uitat altfel la Ken. La fel că fetele care s-au urcat acum pe masa alaturi de el.

Amintirea poseseiei lui Harry asupra trupului meu mi-a readus în simţiri usturimea pe care încă o simţeam în vagin.

-Nu pot să cred că ai făcut asta, am şoptit întorcându-mă spre Harry, frecandu-mi coapsele intre ele, abtinandu-mă să nu îmi duc mână la zona usturatoare.

-De ce? Nu ţi-a plăcut? Maraii prinzandu-mi talia şi lipindu-mă de abdomenul lui.

-Ba... da. Am recunoscut ametita de respiraţia lui. Adevarul este că era o senzaţie de nedescris. Încă simţeam lichidul că un spin al plăcerii în interiorul meu, că o scânteie care îmi pârleşte uşor pielea. Cu siguranţa nu mi-arfi plăcut în alte circumstanţe, dar provocata de Harry, experienţa asta devenea instantaneu una dintre cele mai excitante din viaţa mea. - Mi-a plăcut! Am zâmbit şi eu pervers prinzandu-i marginea de la gatul maieului şi apropiindu-mă de fata lui.

Şi-a bagat degetul în gura, savurandu-l uşor.

-Hmm, Schwppes şi tu, combinaţia perfectă, maraii uşor, tragandu-mă brutal de talie şi strivindu-şi buzele de ale mele.

-Cine se baga la un un rand de Everclear? Mike a tipat intre noi, cât poate să mai bea baiatul asta? Alcoolul din mine deja ameninţa să iasa într-un mod nu tocmai plăcut.

Toti au fost de acord cu un urlet specific şi am ieşit din nou afara. Atmosfera era şi mai încinsă, pe jos erau sute de pahare sî sticle goale, plus mormane de persoane dezbracate sî adormite sau leşinate. Asta e cu adevarat o petrecere salbatica.

Ne-am aşezat din nou la masa cu băuturi sî habar nu aveam ce e ala Everclear.

-E tare? Am ¡ntrebat-o pe V, nefiind sigura ce răspuns aş primi din partea lui Harry.

-O da! N-ai mai baut?

Am dezaprobat din cap privindu-i pe Jay şi Mike cum umplu un rand de pahare micuţe cu lichidul transparent. Ei, am baut un pahar enorm de Stroh, cât de rău să îmi faca dopul ala mic?

-Esti sigura că mai poti? Mă întreba Harry strangandu-mi talia. El probabil credea că băusem bere din acel pahar, altfel în niciun caz nu m-ar mai fi lasat aici.

Am tresărit când focul a acaparat paharele, formând flăcări albastre deasupra alcoolului. Arata fascinant, nu am mai baut niciodata aşa ceva.

Am aprobat din cap zâmbind, euforia alcoolului punând din nou stapanire pe mine.

- La trei, cu foc. Ne inscinta Mike şi toti ne-am pregătit că pentru o cursa. Harry avea încă braţele încolăcite în jurul meu sî niciun pahar pe masa, se pare că toată lumea stie că nu bea dar mă bucur că nu par să ¡1 deranjeze personele bete din jurul lui.

-Unu... doi... trei!

Am luat rapid paharul de pe masa, şi fara să gândesc la flacara încă persistenta am suflat uşor apoi am dat peste cap tot continutul paharului. L-am izbit pe masa şi am început automat să tusesc. Doamne Dumnzeule, voiam să tip să imî scoata cineva sabia de pe gat. La dracu' chestia asta e otravitoare.

Am încercat să imî reglez respiraţia şi salvatorul meu mi-a oferit imediat un pahar cu apa. L-am baut pe nerasuflate încercând să imî opresc focul din gat.

-E tare nu? Mă întreba Harry zâmbind sî mangaindu-mî uşor spatele.

-Otrăvitor, am recunoscut, dregandu-mî gatul de nenumarate ori. Nu-mî simt caile respiratorii.

-Stiu, spuse zâmbind şi l-am privit surprinsa câteva secunde. De unde stie? Harry a baut înainte?

Dar am fost smulsa brutal din gândurile mele de o Violet beata care m-a tras la dans.

Ceilalţi îşi atalau deja mişcările de oameni cherchelitι. Am început să rad când l-am văzut pe Ty încercând să ¡1 imite pe Michael Jackson.

M-am lasat tarata de V dar l-am tras sî pe Harry dupa mine. Avea ochii mari sî clar nu se simţea bine în mijlocul mulţimii ametite şi salbatice.

Sî nici melodia nu era pe gustul lui se pare, eu V şi Jay ne gaseam uşor mişcările de oameni turmentati pe mixajul Heads Will Roii - Yeah Yeah Yeahs, dar Harry nu părea să aiba aceasi părere. Mie îmi placea melodia asta energica care scotea salbaticia din mine, făcându-mă să tip că o dementa şi să îmi doresc să beau mai mult.

Am văzut mână lui Harry ridicandu-se în aer spre DJ. Oh, nu, nu-mi opreşte melodia.

Harry şi-a ridicat degetul aratator, apoi a format un O cu cel mare şi a ridicat din nou aratatorul.

L-am privit nedumerita. DJ-ul i-a zâmbit şi i-a făcut semn că se rezolva imediat.

Eram pe cale să întreb ce a fost asta când atmosfera din jurul nostru s-a schimbat radical. Melodia energica fiind înlocuita de un bass puternic sî am recunoscut imediat vocea Rihanneî pe acordurile rock. Rockstar 101.

Harry a zâmbit draceste şi mi-a prins mijlocul scufundandu-şi fata în gatul meu.

- Acum dansam, şopti la urechea mea, electrizandu-mi fiecare centimetru de piele.

Oh, Dumnezeule, asta e o melodie pentru el. Mi-am muscat lasciv buza şi m-am apropiat de el, lipindu-mi în întregime corpul de al lui. Era şmecher, stiu că nu se dadea în vant dupa dans

dar pe melodia asta tot ce trebuia să faca era să îşi plimbe pervers mâinile pe mine şi să mă lase să ii transform în propria mea bara de streptease.

Mi-am pus mâinile dupa gatul lui, ale sale dezmierdandu-mi salbatice fesele şi spatele. Corpul meu se unduia lasciv lipit de al lui, simţind întreaga energie a melodiei umplandu-mi venele cu o senzaţie demonica. Prin minte mi-au trecut imaginile videoclipului acestei melodii, un videoclip demonic care ii se potrivea lui Harry că o manusa, chiar dacă nu era un Rockstar.

l-am prins lobul urechii, soptindu-i părţile vulgare ale melodiei şi determinandu-l să îmi stranga pielea în pumni.

Mi-am încleştat dinţii şi am început un adevarat dans pervers în jurul lui. Mi-am lipit spatele de abdomenul lui, lasandu-mă uşor în jos avand grija că fundul meu să se frece de pantalonii lui. M-am ridicat uşor iar Harry şi-a încolăcit braţele în jurul meu, lîpindu-mă de el sî ingropandu-sî fata în gatul meu.

Mă mîscam lasciv lângă el, lasndu-mă posedata de propriul meu demon.

Am scrâşnit când dinţii lui mi-au prins pielea gatului, plimbandu-şi apoi limba pe toată suprafaţa lui. Am închis ochii şi mi-am desprins buzele, lasandu-mi capul să cada pe umărul lui şi să faca ce vrea cu mine. Intepaturile din interiorul meu trecuseră, lasand acum o senzaţie chiar plăcută şi uşor racoroasa.

Harry nu avea nevoie de alcool pentru a deveni salbatic sau pervers.

Fiinţa lui fusese create aşa.

Mi-am întors uşor fata spre a lui când mâinile sale au pătruns prin spaţiul decupat al rochiei mele, făcându- şi loc pe sub ea şi ajungandu-mi pe abdomen şi din ce în ce mai jos.

Buzele lui le-au întâlnit pe ale mele, strivîndu-se salbatice sî pline de pasiune. Limbile noastre creau un dans al dominării făcându-mă să pierd legătură cu realitatea.

Pe partea lenta a melodiei Harry m-a întors cu fata spre el, prinzandu-mî coapsele şi am icnit când bassii puternici au lovit din nou şi m-am simţit ridicata salbatic de la sol şi încolăcită în jurul taliei lui. M-am speriat realizand că nu port lenjerie şi fusta mea e groaznic de scurta.

Insa Harry avea grija să o tina bine pozitionata pe fesele mele, acoperindu-le cu palmele lui mari. Chiar şi aşa, majoritatea personelor din jurul nostru, ori erau leşinate, ori făceau acelaşi lucru.

l-am înconjurat gatul cu braţele, incolacîndu-mă mai mult în jurul lui sî îndreptându-mî din nou atenţia spre sărutul salbatic al buzelor lui Harry.

- Te iubesc! Îmi declara plin de hotarare şi dorinţa, strivit de buzele mele.

Am lasat aceste doua cuvinte să îmi umple fiinţa şi m-am pierdut în braţele demonului meu, realizand că acesta era cel mai dumnezeisc loc în care m-aş putea afla vreodata.

Am simţit o durere îngrozitoare traversandu-mi craniul şi o senzaţie oribila în stomac.

Am deschis ochii pe jumatate, înghiţind în sec sî încercând să opresc senzaţia de voma.

Mi-am desprins pleoapele complet, realizand că habar nu am unde mă aflu, nu destînd nimic în jurul meu. Totul se învârte.

M-am ridicat cu greu în şezut, avand impresia că cineva mă loveşte de nenumarate ori cu un ciocan în cap. Băutură nenorocita!

- S-a trezit îngerul salbatic din padurea adormita? Am tresărit brusc la auzul acestui glas dulce pe care ii cunoasteam atât de bine.

Mi-am întors capul şi l-am văzut pe Harry în spatele meu, tinandu-mă în braţe. Corpul meu era atât de distrus încât nu ii simţisem imbratîsarea. Nu mai beau niciodata.

Mi-am rotit uşor privirea în jur, simţind cum ameţesc şi la aceasta mica acţiune. Am dezlusit biroul din fata noastra şi cele doua monitoare negre. întunericul difuz din camera nu mă ajuta prea mult dar sigur durerea de cap se agrava dacă razele soarelui patrundeau pe fereastra.

Am realizat că sunt în camera lui Harry, înapoi la garaj, întinsa pe salteaua lui. Când naiba ne-am întors
aici?
M-am lasat trasa de brațele lui Harry și întinsa ușor, înapoi pe saltea.
- Te doare capul, o spuse că o afirmație nu că pe o întrebare.
- Mă doare tot, m-am văicărit, începând să imî masez fruntea cu vârful degetelor.
Harry a zâmbit ușor și mi-a sarutat fruntea în locul unde masau degetele. Brațul lui era încolăcit în jurul meu, peste patura. El era îmbracat și așezat lângă mine, dar nu era bagat sub patura. 0 senzație de căldură m-a cuprins și am prins coltul, tragand-o ametita de pe mine și am icnit când mi-am văzut trupul complet gol ieșind de sub ea.
- Ce... am bâjbâit cu ochii mari, tragand rapid patura înapoi.
Harry a chicotit și mi-a sarutat vraful nasului.
- Nu te puteam lasa să dormi în rochia aia, și altceva nu mai aveai pe tine. Plus că îmi place să te am goala în patul meu, maraii atingandu-mi coapsa peste patura și privindu-mă cu un zâmbet ametitor. Oh, nu, sunt ametita destul.
-Iubitule, te ador când esti pervers dar acum am nevoie serioasă de o lamaie.
Am spus strambandu-mă la greața pe care o aveam în gura și făcându-l să rada. Am realizat că nu mă deranja deloc că sunt goala în patul lui, chiar mă simțeam bine, nu stiu dacă mai suportam alta presiune pe mine acum.
Harry mi-a sarutat buzele rapid și i-am simțit gustul mentolat. Oh, ce bine e. Răcoritor că un mentosan, Demonul meu mentolat. Dar nu vreau să mă gândesc cum îmi simțea el gura imbacsita de alcool.
- Îți aduc imediat. Spuse peste buzele mele și a tasnit din pat, disparand atât de repede din camera încât am ametit privindu-l.
Mi-am întins mai bine pe salteaua confortabila. Ador deja chestia asta. Pe lângă faptul că e joasă, e cel mai confortabil pat în care am stat vreodata. Aveam în jurul capului, zeci de perne mari și mici, de matase neagra care ii dadeau o alura regeasca. Nu era mai înalta de 20 de centimetrii, dar era dumnzeiesc de confortabila și destul de mare încât trei persoane să doarma în ea fara probleme. Harry a făcut o combinație intre grota pe care și-o dorea, și palatul în care a trăit odată.
Îmi invarteam limba în gura, trecand-o peste dinți și încercând să scap de greața și de amețeala. Mahumureala nenorocita!
Harry s-a întors înapoi în camera, ținand în mână un pahar mare în care se afla un lichid gălbui. L-am luat dornica, ducandu-l la buze imediat și simțind placerea gustului acrișor spalandu-mi gura și gatul.
Era un fel de limonada dar cu foarte puțin zahar.
-Mai bine? Zâmbi Harry luandu-mi paharul gol și aplecandu-se pe vine lângă mine.
Am aprobat din cap.
-Mulțumesc, am murmurat formând un mic zâmbet mahmur. A zâmbit și el, mult mai larg și mai energic.
-Trebuie să am grija de iubita mea salbatica nu? întreba ridicând din sprâncene și făcându-mă să rad când m-am întins înapoi pe saltea.
-Am exagerat nu? Am spus temandu-mă de răspuns, stîam că va fi unul aprobator.
-Nu, spuse simplu zâmbind. Ai trecut testul.
Mi-am ridicat privirea spre el uimita.
-Test? Am repetat incruntandu-mi sprâncenele, ahh mă doare capul când fac asta. Chicotii amuzat.

-Îţi aminteşti de discuţia noastra de ieri? Dacă rezisiti anturajului meu... -Raman cu tine, am tresărit zâmbind. Ahh doare capul şi mai rău. A început să rada.

- Ramau cu mine oricum, o spui de parcă te-aş părăsi dacă nu faci fata unei petreceri. Zise încă razand.
- Adica să raman cu tine aici, m-am corectat artagoasa, nebagand în seama greaţa din stomac.
- Mai ai de trecut un test, rânji că un dracusor şi mi s-a făcut şi mai rău.
- Ce test? Am întrebat speriata de răspuns.
- Roşcata! Răspunse sî mi-am pleznit o palma peste frunte. Auch, la naiba. Cineva să se opreasaca din invartitul camerei asteia.
- Dar mai târziu, acum mai dormi! Spuse aplecandu-se să mă sărute. -Cât e ceasul? am întrebat absenta.

-9!

- Dimineaţa sau seara? -Dimineaţa, răspunse razand.
- La cât ne-am întors acasă? L-am întrebat ţinand ochii inchîsi. Imî placea cum suna locul asta numit acasă. -Pai dupa ce mî-ai adormit în braţe şi m-ai lasat lasat balta. Spuse razand şi am zâmbit şi eu. - Am ajuns

acasă pe la 6 şi dupa ce ai dat alcoolul afara din tine ai adormint că un puişor de gaina. -Am vomitat? Am tresărit simţind greaţa în gat.

-La cât ai baut, tu ce credeai? Stai liniştita am reuşit să ajungem până la baie şi m-ai azvarlit la timp afara. A răspuns razand.

M-am strambat stanjenita în sinea mea şi Harry a chicotit masandu-mi încheietura mâinii.

- Ceilalţi unde sunt? Am întrebat realizand că de gol îmi este stomacul.
- Probabil încă dorm pe lângă piscina lui Mike. L-am privit uimita.
- Ei nu au venit acasă?
- Tu ai fi putut să vii singura acasă? Mă întreba ridicând din sprâncene. Am chicotit clatinand din cap şi realizand că iubitul meu periculos şi dăunător aşa cum ii credeau toti, era mult mai conştient şi matur decât mine.
- 0 să apara ei mai târziu, până atunci culca-te la loc şi spune-mi ce vrei să mananci când te trezeşti? Mi-am ridicat privirea spre el, realizand pentru prima data că zgomotele ciudate din camera erau produse de stomacul meu.
- Nu stiu, ce vrei tu, am spus frecandu-mi stomacul.
- Încă nu te cunosc aşa bine deci nu stiu ce îţi place. Vreo leguma preferata... ceva? Insista chicotind şi eu m-am miorcosit încercând să imî aduc aminte ce îmi place.
- Imî plac vinetele, am spus repede nestiind sigur dacă e adevarat. Dar parul lui V mi-a dat ideea asta. Harry a început să rada şi a răspuns cu un Ok, apoi mi-a sarutat din nou buzele şi s-a ridicat de lângă mine. Am mimat un rânjet spre el, privindu-l cât de proaspat arata. Probabil făcuse un dus şi nu era nici urma de

mahmureala în trupul sau. Avea din nou un tricou negru şi blugii lui obişnuiţi. Merit un iubit atât de sexy? A rânjit în picioare lângă mine.

- Ce? am întrebat incruntandu-mă.

S-a aplecat sî a prins coltul păturii pe care o ţineam sub braţe, a tras de ea dezvelîndu-mă complet şi luând patura în braţe.

- Mult mai bine, maraiî pervers adulmecandu-mi fiecare părticică din trup.
- Hei, da-mi-o înapoi! M-am plâns agitandu-mă în pat, dar nici nu mă gandeam să mă ridic.
- Nu vreau, şi acum culca-te pentru că... tu, goala, pe salteaua mea... sunt rezistent dar am o limita. Mă amenînţa şi am început să rad intînzandu-mă că o pisica pe cearseafurile negre de matase şi întorcându-mă pe burta cu fundul spre el. Uite aşa!
- Ce îţi mai place să te joc cu focul, rase aplecandu-se şi ciupindu-mă de fund.

Am chicotit cu fata în perna şi i-am simţit sărutul pe ceafa mea, soptindu-mi un dulce "somn uşor" înainte să ¡aşa din camera şi să mă lase singura, goala şi întinsa pe salteaua lui că o pisica razgaita. Şi ce era ciudat: mă simţeam al naiba de bine în aşa.

Dupa cinci ore de somn adanc, pline de vise perverse cu Schweppes şi cârti de joc m-am trezit că un bebeluş nou-nascut.

Am făcut un dus lung şi bine meritat, folosind din nou gelul lui Harry, nu îmi mai placea al meu.

Ameţeala dispăruse şi chiar dacă o mica durere cap era încă persistenta, mă simţeam mult mai bine.

Am fost fericita să realizez că afara era soare şi norii negri dispăruseră complet, lasand un cer senin în urma lor, care reflecta starea mea în acest moment.

Am imbracat o pereche de jeansi scurţi de un albastru închis şi un maieu negru mulat, plus o perche de tenesi negri. Genul de tinuta uşoară pe care o adoram. Mi-am prins parul într-o coada asemanatoare cu cea de noaptea trecuta şi am preferat să las machiajul deoparte, totuşi amintindu-mi că nu m-am demachiat înainte de baie, şi pleoapele mele pareau curate. Ciudat, la cât macchiaj aveam pe fata trebuia să arat că un monstru. Era o singura explicaţie la asta: Harry.

Mi-l închipui asezandu-mă adorimîta în pat, dezbracndu-mă de rochie şi scotocindu-mi prin portfard dupa produsele de demacheiere. M-am simţit stanjenita de ¡maturitatea mea gandindu-mă dacă Harry era cu adevarat mândru de felul în care mă comportasem noaptea trecuta. Povestea cu baiat rău - fata cuminte, nu părea să funcţioneze şi la el. Ştiam că ii place salbaticia mea şi sincer nu îmi imaginez cum ar fi reactionat o fata cuminte când s-ar fi trezit în mână cu pistolul lui. Eu ţinusem de multe ori o arma în mână chiar dacă nu am folosit-o niciodata, dar vandalizatul fast-food-urilor din New York era sportul nostru preferat. Dar ştiam că motivul pentru care nu voia să mă lase să locuiesc aici, era cu totul altul.

Am ieşit din camera lui Harry, intrând în bucătărie, dar inafara unui dezastru ramas dupa ce a gătit, nu mai era nimeni aici.

Am coborât la parter, ieşind în curtea din spate unde i-am zărit pe toti invartindu-se în jurul mesei. Am zâmbit automat, începea să imî placa să mananc în aer liber.

Am mers tiptil spre ei.' Harry era cu spatele la mine asezand farfuriile pe masa. Am pasit pe vârfuri, făcându-i semn lui V să taca şi chiar înainte să ii sar în spate, s-a întors fulgerător spre mine, prinzandu-mi talia şi ridicandu-mă în sus cu un marait jucaus.

Am tipat speriata puandu-mi mâinile pe umerii lui. Inima mea nu era pregătită pentru aşa ceva încă.

-Vrei să mă sperii huh? A marait printre dinţi ridicandu-mă mai mult în aer.

-Nu, voiam să te iau în braţe, am mintit bosumflata scotandu-i limba.

-Da, da, spuse razand şi coborandu-mă din braţele lui.

-Nu mă mai joc niciodata cu tine, i-am scos limba că un copil mic simtindu-mi în continuare inima explodandu-mi în piept. Demon nebun!

A ras din nou, prinzandu-mi talia şi sarutandu-mi buzele.

- Iar mi-ai folosit gelul de dus? Mă acuza cu ochii mijiţi. Am aprobat cu un rânjet obraznic făcându-l să rada, apoi mi-a adulmecat pielea gatului sarutand-o.

- Ti-e foamne? Mă întreba oribîndu-mă cu un zâmbet perfect şi prinzandu-mi coada între degete, jucandu- se uşor cu ea.

- Da, am spus dîntr-o suflare. Eram hămesită.

A început să rada şi m-a aşezat la masa.

Harry sî Jay erau aşezaţi în capul mesei, Ty pe o parte iar eu cu V pe cealalta. Eu eram Inaga Harry şi înfulecam din farfuria mea că un urs flamand proaspat trezit din hibernare. Tocanîta lui Harry era geniala şi am realizat că intradevar îmi placeau vinetele, nu mintisem.

Adoram legumele astea pufoase se dulci. Tocăniţă conţinea mai multe legume şi imediat mi-am curatat farfuria sub privirea plină de mândrie a lui Harry.

Ca să ii descriu pe ceilalţi, puteam folosi simplu cuvântul: praf.

Jay mesteca mancarea odată cu furculiţa pentru că uita să o scoata din gura, Ty manca cu ochii închişi şi V se clatîna când în fata când spate sperîindu-mă că în orice secunda poate să cada cu capul în farfurie.

Ei clar, bausera mult, mult mai mult decât mine.

- Nu mai beau în viaţa mea, bolborosii Ty frecandu-şi fruntea şi înghiţind de mai multe ori decât era nevoie.

-Aşa spui mereu, zise Harry razand. El era într-o condiţie perfectă, că de fiecare data. Eu eram cât de cât acceptabila iar Jay s-a trezit la viaţa când Harry ne-a adus o salata de vinete care semana cu o pasta verzuie şi delicioasa pe care eu şi ţeposul ne-am bătut la propriu. Iubitul meu e un masterchef.

Eram din nou în garaj, inghitand de nenumarate ori în sec şi privindu-mi... maşina. Arata mult mai strălucitoare acum. Asta e maşina mea, asta e maşina mea, îmi repetam în cap ştiind sigur că asta e unul dintre testele lui Harry şi trebuie să mă obisnuies cu ideea.

Am privit încă odată bijuteria roşcata şi mi se părea chiar mai frumoasă decât îmi aminteam că este un Mustang. Părea mai mare iar partea din fata era mai lunga. Puteam să jur că Mustangul are farurile într-o forma patrata dar aceasta le avea alungite şi dreptunghiulare.

Şi piesa de rezistenta: Plafonul. Era în totalitate făcut din sticla, fiind unit cu parbrizul din fata şi cel din spate. Doamne ajuta-mă!

M-am întors spre ceilalţi care se agitau în jurul meu prin garaj. Harry discuta cu Ty şi din cate am înţeles nu era hotarat ce maşina să îşi ia.

M-am trezit interesata de discuţie şi am mers lângă ei.

- Murcielago are frâne tari dar Lexus are derapajul bun, ii sfatuia Ty uitandu-se amandoi la doua maşini negre aflate undeva în coltul garajului. Am inghitit în sec privind cei doi demoni care erau cu siguranţa ai lui Harry.

- Vorbeşte cu Ken, şi el are tot un Lamborghini, spuse Ty frecandu-şi indecis barbia.
- Gallardo, cu cine stie cate modificări, ii completa Harry la fel de indecis.
- Ce se intampla? Mi-am făcut simtita prezanta intrând intre ei.

S-au întors amandoi spre mine şi Harry sî-a înconjurat braţul în jurul meu.

- Nu doar tu ai lecţii azi, spuse zâmbind. M-am încruntat nedumerita.

Ty era extrem de concentrat analîzand motorul celor doua maşini, una dintre ele o recunoşteam că fiind un Lamborghini dar diferit fata de cel al lui Ken. Cealalta îmi era necunoscuta şi arata că o puma ghemuita.

-Sunt ale tale? L-am întrebat desi stîam deja răspunsul.

Mi-a confirmat dand din cap. Secţiunea secrete devenea un ghimpe din ce în mai intepator. Era imposibil că cineva să îşi permită maşinile astea participand doar la curse de strada.

Harry şi-a scos telefonul din buzunar şi a format un apel în timp ce eu mă framantam pe interior gandindu- mă la sumele de bani investite în aceste maşini.

-Ken, te-ai trezit?... Da, ne vedem într-un sfert de ora dar nu stiu ce maşina să iau... Murcielago şi Lexus Lfa... De unde dracu să fac eu rost de o Honda S2000 acum?... V8... Ok frate, ne vedem acolo.

Şi a închis aratandu-i lui Ty spre puma ghemuita.

-Asta e mai scurta şi are virajul mai bun, ia doua seturi de cauciucuri.

Când a auzit asta roşcatul s-a strambat de parcă ar fi gustat o lamaie acra.

-Dar ţi le schimbi singur să stii. Il avertiza acesta serios ridicând degetul aratator spre el.

- Ce se intampla? Am întrebat din nou uîtandu-mă spre Harry.

- Eî bine, stii că Tokyo e capitala drîftinguluî nu?
-Nu! Am răspuns serioasă făcându-l să rada.
-Ken e de acolo, sî copilu' are un drîfting nebun, ai văzut de ce în stare. Spuse uşor enervat de asta. Am început să rad.
- Tu nu stii să faci drîfting?
- Ba da. Dar nu că el, el a învatat de la sursa. Spuse razand făcându-mă să imî dau ochii peste cap.
-De ce nu iei Ferrari-ul? Am întrebat uitandu-mă dupa bruneta mea preferata.
-Ooo, sageata aia nu e buna pentru aşa ceva, nu prea asculta la viraje. Imî clarifica crezând că am înţeles, am strambat din nas amintîndu-mi de ce mî-a spus el când nu înţeleg ceva.
Ty s-a urcat în Lexus iar V a urcat alaturî de Jay în maşina lui de un verde neon care mă orbea.
Eu şi Harry am urcat în roşcata şi m-am bosumflat când m-a pus să urc pe scaunul pasagerului. Dar nu am mai comentat nimic, voiam să ii analizez pe el înainte cum o conduce.
Nu am apucat să clipesc că mână i s-a invatit pe cheia din contact, bagand-o în viteza şi tasnind cu ea de pe
loc.
M-am făcut mica în scunul meu privndu-l cum o conduce, se pare că Harry se contopea cu orice maşina, erau că a doua lui natura.
Aluneca atât de drept şi rapid pe autostrada încât mă simţeam că într-un joc video, nici nu părea să acorde prea mare atentie sofatului. Instinctele lui ştiau ce au de făcut. Roşcata mea avea un tors splendid şi se mişca că un jaguar printre restul gazelelor de pe autostrada.
A parcat în fata unui garaj imens şi mi-am dat seama că ne aflam pe aceasi pista pe care a fost cursa acum ceva timp. În lumina zilei şi cu mult mai putini oameni în jur, părea o simpla strada larga în mijlocul unor clădiri părăsite.
Garajul era în mare parte făcut din placi ruginite de metal, în fata lui aflandu-se un spaţiu imens în care noaptea trecuta erau stransi toti cei de pe pista alaturi de maşinile lor. Acum era pustiu şi linisitit, şi am fost surprinsa să realizez că îmi placea mai mult atmosfera aglomerata de acum câteva nopţi.
În fata garajului mai erau parcate patru maşini. Una am recunoscut-o că fiind a lui Ken. Pe una una albastra care semana cu puma ghemuita a lui Harry, era întins Mike, că un motan savurand razele soarelui cald.
Cealalta era era neagra şi asemanatoare cu Ferrari-ul lui Harry, plus un Hummer imens, ferit de soare care mi se părea extrem de nepotrivit în locul asta.
În jurul clădiri erau placi cimentate şi i-am zărit pe Ken şi pe Keith aşezaţi pe una dintre ele. Când ne-a văzut, pustiul a sărit imediat în sus venind spre noi cu un zâmbet mare pe fata.
-Demonule, frate trebuie să ii vezi pe tipul asta, e genial, tu stii cum se joaca cu maşina? Vorbea repede în timp ce noi ieşeam din maşina, aratand spre Ken care venea şi el spre noi zâmbind, cu o doza de energizant în mână. - Hey Kath! Îşi întoarse atenţia spre mine, mentinandu-şi zâmbetul pe buze.
-Salut Keith, i-am întors zâmbetul închizând portiera în urma mea.
Ken a venit şi el lângă noi, dand mână cu Harry apoi sarutandu-mă pe mine pe obraz. M-a surprins puţin gestul dar era unul prietenesc, dovada fiind faptul că Harry nu părea deranjat, mai ales că ii salvasem fundul la propriu, noaptea trecuta.
-Esti gata pentru lecţii? Mă întreba zâmbind, luând o gura de energizant.
- Mai mult sau mai puţin, am recunoscut zâmbind.
-Dacă te supara îmi spui, dupaia intra pe mână mea. Spuse ranjid că un dracusor, făcându-l pe Harry să îşi dea ochii peste cap.
- Ce o inveti? Il inteba Ken pe Harry, aruncand o privire spre roşcata mea.

- Pentru început, să porneasca un V8, răspunse Harry zâmbind sî Ken a chicotit. Alo? Sunt chiar aici.
- Credeam că asta e un Mustang. Am răspuns îmbunfnata, nu ştiam eu prea multe despre maşini, dar ştiam ceva.
Amandoi au început să rada cu pofta de mine. Imî venea să scot limba la ei.
- Da iubito, eu un Mustang, motorul e V8, îmi clarifica Harry că unui copil de cinci ani. Am strambat din nas făcându-l să chicoteasca şi să mă sărute pe creştet.
Mike s-a ridicat şi el de pe capota maşinii sale, scuturandu-şi uşor capul şi îndreptându-se împleticit spre
noi
l-a salutat pe ceilalţi şi ne-a sarutat pe mine şi pe V pe obraz, exact că şi Ken. Asta părea să fie un obicei al lor dar totuşi Harry nu părea prea incantat de atâtea buze în jurul obrajilor mei. Mă întreb dacă şi el saluta în acelaşi fel restul fetelor de aici... hmm, nu-mi place asta.
- Pregătită pentru viteza tigroaico? Mă întreba Mike zâmbind şi luând o gura din energizantul sau. Am început să rad, era mahmur dar arata mult mai "normal" decât noaptea trecuta.
- Încă esti suparat pe mine pentru că am te-am oprit din a savura trasaturile fundului lui Ken nu-i aşa? L-am întrebat rânjind, nerezîstand tentatieî de a-l tachina pe tema asta.
- Nu-mî aminti de asta, îşi scutura capul, la fel şi Ken care se pare că se straduia să uite de noaptea trecuta.
- Nu faci tu de fundul meu oricum, i-o trânti asiaticul mândru. Toti am început să radem şi Mike îşi mesteca buzele nervos.
- Am nevoie de somn, spuse întorcându-se la maşina să şi intinzandu-se cu burta în sus pe capota.
- Bafta fato, mă încuraja V, batand palma cu mine. De ce se poarta lumea cu mine de parcă mă duc la spanzuratoare?
Keith mi-a urat şi el succes cu zâmbetul sau de puşti şi toti s-au întors pe plăcile de ciment, cu excepţia lui Jay care l-a urmat pe Mike, cocotandu-se pe capota maşinii sale că un pisoi. Ken şi Ty au început să umble la puma ghemuita a lui Harry, ridicandu-i capota, iar V şi-a luat un şezlong asezandu-se la bronzat.
Toată lumea savureaza soarele mai puţin eu.
L-am observat pe Harry cotrobăind sub capota roşcatei mele.
- Ce faci? L-am întrebat apropiîndu-mă de el.
- Verific sistemul de aspiraţie, îmi răspunse de parcă eu ştiam ce e ala. Am făcut ochii mari când am văzut ce avea chestia asta sub capota. Mă simţeam că în Transformers. Tot felul de motorare, pistoane şi cabluri incarligate şi de toate culorile. Îmi era frica că în orice moment maşina mea se va ridica pe doua roti şi se va transforma într-un monstru în fata mea. Bumblebee în varianta roşcata.
Gândul asta m-a făcut să chicotesc apoi am realizat că roşcata mea chiar semana cu maşina aia galbena.
- Bumblebee nu era Mustang? L-am întrebat pe Harry fara să realizez. S-a întors spre mine privindu-mă ciudat.
-Huh?
- Maşina aia din Transformers, care vorbea mereu dupa radio, i-am explicat că o nebuna gesticulând cu mâinile prin aer. Harry s-a uitat câteva secunde la mine şi apoi a început să rada.
- Nu stiu, dar nu cred... de aia galbena zici? Mă întreba intrând sî el în jocul meu.
-Da!
Se gandî câteva secunde apoi clatîna din cap.
Nu, ala era un Chevrolet Camaro, Mike are una din aia. Spuse închizând capota maşinii.

Am respirat uşurata. Să nu te transformi în nimic, i-am ordonat în mintea mea, privind vopseaua roşie cum sclipeste în razele soarelui.

Sunt mai multe tipuri de Mustang? L-am întrebat pe Harry, încă fiind nedumerita de felul în care arata masiana mea.

Da, asta e un Giugiaro, îmi răspunse simplu făcându-mi semn să intru la volan

Giugiaro, am repetat numele fiindu-mi total necunoscut.

- Da!

Mustang Giugiaro, ce nume ciudat, dar maşina era superba.

Am trecut pe partea pasagerului simtindu-mi inima urcând în gat. Chiar înainte să deschid portiera am auzit o voce groaza, strigând numele lui Harry.

Acesta şi-a întors rapid capul sî am văzut un bărbat blond, ieşind din garajul imens şi venind spre noi.

Harry s-a încruntat uşor, făcându-mi semn să vin lângă el.

Cine e? am întrebat privind bărbatul ¡nalt care venea spre noi.

Carter, îmi răspunse Harry serios şi am inghitit automat în sec. Şeful lui Harry, sef în Dumnzeu stie ce
afaceri.

Bărbatul a ajuns lângă noi ai am făcut ochii mari când am observat că nu era deloc cum mi-am imaginat.

Arata că un model Armâni. La dracu' toti barbatii de pe pista asta sunt fotomodele? A dat rapid mână cu Harry, batandu-l pe umăr că pe un frate, apoi îndreptându-şi atenţia spre mine.

Katherine, spuse zâmbind adresandu-mi-se direct.

Am aprobat stanjenita, fiind pentru prima data ruşinata de una din cunostintele lui Harry.

Muream să te întâlnesc de când gura lui Harry nu mai cunoaşte alte discuţii decât cele care te includ pe tine. Spuse zâmbind, avea unul dintre cele mai frumoase zâmbete pe care le-am văzut în viaţa mea. Inafara zâmbetului lui Harry care nu intra în discuţie.

M-am făcut stacojie la fata.

- Eu sunt Carter, spuse dandu-mi în sfarsit mână. De ce mă intimida bărbatul asta? Era ¡nalt, bine făcut, avea ochii albaştrii, parul blond era tuns scurt dar mi-am dat seama că avea aceleaşi onduleuri că Harry şi acelaşi gropite. De asta mă intimideaza, seamana puţin cu Harry.
- Îmi pare bine să te cunosc, am spus zâmbind, încercând să nu mă mai comport că o ciudata.
- Deci, esti gata să intrii pe pista? Mă întreba zâmbind sî nebagandu-l în seama pe Harry. Care am observat că era tensionat şi nemişcat lângă noi.
- Da, dar probabil o să albesc până să intru în vreo cursa avand în vedere că Harry nu mă lasa nici să pornesc maşina. Am spus razand făcându-l şi pe Carter să rada. De ce aveam impresia că e un îmbufnat de 50 de ani cu costum şi ochelari de soare în stil mafiot? Carter avea acelaşi stil de îmbrăcăminte că şi Harry sî nu părea să depaseasca 30 de ani.
- Ei, eu l-am învatat pe el tot ce stie sî nu ii cred încă pregătit să predea altcuiva, dacă vrei potî veni la mine şi în doua saptamani o să fî noua diavolîta de pe pista. Declara cu un zâmbet orbitor şi nu m-am putut abţine să nu izbucnesc în ras.
- O să mă gândesc la asta, am răspuns razand şi privindu-l pe Harry cum îşi da ochii peste cap.
- Da, da. Tu vezi-ţi de elevii tai. Bolborosii Harry prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă spre maşina.
- Frumoasa maşina, zise Carter în urma mea şi m-am întors spre el făcând un gest exasperat spre Harry.

- Cadouri cu forţa, cele mai frumoase! Am spus şi Carter a început să rada instantaneu etalandu-sî zâmbetul perfect.

Harry m-a bagat la volan, sî s-a întors spre Carter înainte să urce în partea pasagerului.

Au mai schimbat câteva vorbe la care nu am fost atenta, studiind din nou bordul roşcatei mele, apoi Harry a intrat şi el înăuntru frecandu-şi palmele sî zâmbind plin de energie.

Carter mî-a făcut semn cu mână şi mî-a urat bafta, înainte să se intoarca înapoi în garajul sau. Dintre toate eventualele întâlniri cu omul asta nu mi-aş fi imaginat niciuna în felul asta. La cât de serios era Harry pe tema secretelor lui mă aşteptam să cunosc vreun drug dealer tafnos sî neprietenos care să nu fie prea incantat de prezenta mea aici. Carter era opusul la toate astea. Oare cu asta se ocupau întradevar? Posibil. Harry şi gaşca lui aveau o rezerva nelimitata droguri, de toate tipurile. Traficanţi de droguri. Mi s-a zbârlit pielea la acest gând.

Am fost azvarlita din gândurile mele, observandu-l pe Harry cum se baricadeaza în scaun, infasurandu-se cu doua centuri de siguranţa de parcă urma să zboare într-un avion cu pilotul beat.

Am început să bombăn şi mi-am tras şi eu o centura de siguranţa, fiind hotărâtă să ii demonstrez că nu sunt aşa afoana cum mă crede el la capitolul şofat. Chiar îmi placeau maşinile, doar că nu avusesem sansa să experimentez prea mult condusul cu una. Situatia ar fi fost probabil alta dacă Hyundai-ul oferit de tăticul vitreg nu ajungea în lac. Hmm, oare cum ar reacţiona Harry dacă ar afla asta? Mi-ar lua roşcata înapoi?

Ok, înainte să începem vreau să îţi arat ceva. Dar nici să nu te gândeşti că o să le folosetî prea curând.

M-am încruntat privindu-l cum apasa unul din butoanele de pe bord. Mî-a făcut semn să mă întorc în spate, unde erau doar cele doua scaune ale banchetei. Nu era nimic special la ele, înafara faptului că spaţiul era atât de strâmt încât nu îmi imaginez cum cineva ar avea loc aici.

Am tresărit cund bancheta a început să se mişte, tragand în spate partea de jos şi lasand la iveala un sistem format din buteliile pe care le cunoasteam deja foarte bine. La dracu'!

M-am întors cu ochii mari spre Harry.

- Astea sunt pentru mult, mult mai târziu. Mă avertiza apasand din nou pe butonul roşu şi rotund, acoperind din nou cele trei butelii cu gaz exploziv. Pe ele scria NOS, asta inseamna că aveau aşa ceva înăuntru. Azot. Doamne ajuta-mă!

- Porneşte maşina, îmi ordona Harry devenind serios şi am decis să fac la fel.

Am apasat ambreajul, rotind cheia în contact şi apasand mult prea tare pe acceleraţie. Uşor, mă instruii Harry calm, când maşina a pornit cu un marait mult prea puternic.

Am diminuat mişcările piciorului pe acceleraţie, încercând să reduc ambalatul motorului la un nivel normal.

Ok, acum ia uşor piciorul de pe ambreaj şi accelereaza, mă instruii Harry de parcă eu nu ştiam asta.

Am făcut cum mi-a spus, ridicând piciorul de pe ambreaj şi imediat am simţit o zguduiala de parcă cineva mă lovea în spate şi în abdomen în acelaşi timp. Maşina s-a cutremurat, agitandu-se apoi motorul s-a oprit de tot.

Ce dracu? M-am revoltat nedumerita.

Harry a început să rada de mine.

Acum înţelegi ce am vrut să spun prin " s-o conduci" ?

Am început să bombăn înjurând tot neamul roşcatelor cu motor în mintea mea.

Are o acceleraţie extrem de fina iubito, şi un motor puternic, o să îţi fie greu să te obişnuieşti să pleci uşor cu ea. Să încercam altceva, porneşte motorul şi încearca să faci rapid schimbul intre acceleraţie şi ambreaj, în acelaşi timp.

Mă instruii şi am aprobat din cap ascultatoare. La naiba, de ce trebuia să aiba dreptate în tot?

Am pornit din nou motorul, tragand o gura mare de aer.

Bun, acum încearca să le menţii pe amandoua la acelaşi nivel şi când ai plecat de pe loc schimbi într-a doua imediat.

Asta suna şi mai greu, am spus deja speriata de monstrul în care mă aflam.

Nu e greu iubito, trebuie doar să te obişnuieşti tu cu viteza maşinii şi stilul în care se conduce.

Am aprobat din cap, spunând o rugăciune în mintea mea şi am ambalat din nou motorul menţinând acceleraţia la jumatate, apoi am închis ochii strâns, am luat rapid piciorul de pe ambreaj şi am apasat acceleraţia la fund în acelaşi timp.

Am simţit imediat cum îmi dispare aerul din plamani şi am auzit tipatul fericit al lui Harry.

Schimba viteza, îmi ordona şi am deschis larg ochii. La naiba, eram în mişcare, ce mişcare? Zburam la
propriu.

Am accelerat mai tare, apasand din nou pe ambreaj, mână zburandu-mi imediat pe schimbător şi am dat-o în spate trecând în viteza a doua. Maneta de schimbare a vitezei era foarte ciudata, mergea doau în spate. Doamne, dacă aşa fuge maşina asta cu a doua, cum merge cu a cincea?

Bravo iubito, mă lauda Harry zâmbind şi chiar dacă tremuram începea să imî placa.

Mi-am pus mai bine mâinile pe volan, îndreptându-mă în scaun şi accelerand mai tare. Motorul torcea că un ghepard plecat la vanatoare.

Norocul meu că pista era goala şi puteam zbura liniştita.

A treia? Zâmbi Harry spre mine şi eram fericita să vad că a prins încredere în mine. Am făcut repede schimbul de pedale şi maşina a fulgerat la propriu propulsandu-se pe strada că o racheta.

Drace, esti rapida la schimbatul vitezelor, asta o să îţi folosească. Continua să zambeasca şi eu am început să rad fericita, de ce am rafuzat maşina asta? E mai mult decât uimitoare.

La dracu' curba. Franeaza! Tipa Harry făcându-mă să tresar, voiam să întorc dar Harry a tipat din nou să opresc. Am apasat frana până la fund, maşina oprindu-se cu un scartait de roti, lasand fum în urma ei şi întorcându-se uşor din cauza derapajului.

Puteam să virez, m-am plâns ofticata.

Nu, nu puteai. Nu stii cum să virezi cu 80 la ora.

Am făcut gura mare. Doamne, aveam 80 la ora?

Porneşte maşina din nou şi intoarce-o.

Am decis să ii ascult pe domnul profesor, la capitolul asta nu mă puteam contrazice cu el.

încearca să pleci uşor, trebuie să întorci.

De ce vrei să întorc? Mai este destul drum liber în fata noastra.

Pentru că vreau să te întorci la curba asta.

M-am încruntat îmbufnata sî am pornit motorul.

- Ridica uşor picîoarul de pe ambreaj şi acelereaza constant în acelaşi fel.

Mi-am oprit respiraţia şi am făcut ce mî s-a spus. Maşina s-a zguduit uşor înainte dar a ramas pornita, începând să se deplaseze normal.

ley, am topait fericita în scaun întorcând uşor maşina cu o viteza normală.

Buna treaba iubito, mă lauda Harry mândru.

Am mers cativa zeci de metri până când Harry m-a pus din nou să întorc maşina.

L-am observat că mă privea uimit.

- Să întorci un V8 în mijlocul străzii din prima zi... prevăd o posibila rivala în tine. Spuse mijindu-şi ochii şi am început să rad.

- Spune-mî cum virez cu viteza, i-am cerut nerabdatoare, eram deja îndrăgostită de maşina asta.

- Ok fî atenta. Aici intra o manevra de drîfting. E imposibil să încetineşti destul încât să potî întoarce sî oricum apoi îţi pierzi viteza complet. Mai ales dacă esti într-o cursa, ai nevoie să îţi menţii viteza. Deci, când esti aproape de curba, accelerezi şi tragic frana de mână, viteza o să creze derapaj deci maşina o să ramana în mişcare şi o să îţi ofere suficient timp să întorci. Dupa, eliberezi frana de mână şi în tot acest timp continui să accelerezi cu putere că să creezi tractiune. Dar cea mai grea parte aici o reprezintă virajul, felul în care controlezi volanul. Maşina e practic oprita şi rotile nu se mai ivartesc, doar aluneca pe asfalt, deci trebuie să virezi la maxim, cum nu ai face-o într-o asemenea curba dar să le oferi roţilor destula putere încât să intoarca maşina.
Aveam ochii mari şi mă holbam la el aşteptând că în orice secunda să inceapa să rada şi să îmi spună că a glumit. Doamne, cum să fac aşa ceva? Nu am invatat asta la şcoala de şoferi.

Am încredere în tine că o poti face, nu te-aş lasa aşa repede dar vad că esti buna în viraje.

Da, viraje cu 10 la ora, nu cu 100.

Poti s-o faci! Mă încuraja şi inima mi s-a urcat din nou în gat.

Tine minte: accelereaza, trage frana de mână, vireaza cu putere, elibereza frana de mână.
Ce uşor sunau toate astea din gura lui. Putea la fel să spună că mersul pe sarma la 100 de metri de pământ, e floare la ureche.

Hai iubito, stiu că poti s-o faci.
Ahh, zâmbetul ala, zâmbetul ala plin de încredere. Fi-rar să fie.
Mi-am luat inima în dinţi şi am ambalat din nou motorul care rămăsese pornit.

Stai, mă opri Harry începând să umble din nou la unul dintre monitoarele de pe bord.

Stiu că asta te ajuta, spuse zâmbind şi maşina s-a umplut dintr-o data de o vibraţie puternica şi magica care îmi energiza trupul. Muzica. Stimulentul meu.
Am ascultat melodia dar nu o recunoşteam, m-am uitat pe ecranul monitorului unde scria " Jessie J - Wild". Din primele versuri mi-am dat seama că melodia asta este facuta pentru mine.
Vibraţiile veneau de peste tot, din portiere, din spate, de pe bord, umplând maşina cu energia de care aveam nevoie.
Acum mă simţeam altfel, am rânjit uşor ambaland încă odată motorul şi fara să aştept permisiunea lui Harry am plecat cu maşina de pe loc, cu un derapaj rapid, schimbând frenetic vitezele şi apropiindu-mă de 100 mai repede decât am crezut că este cu putinta.
Lucrurile deveneau diforme în jurul maşinii din cauza vitezei şi am strâns cu putere volanul din piele neagra zărind deja curba în fata.

Acum, tipa Harry peste muzica puternica şi corpul meu i-a ascultat comanda, accelerand cu putere şi tragand frana de mână. Mâinile mi s-au învârtit rapid, întorcând volanul spre dreapta şi am simţit presiunea de sub maşina. Era că un smirghel frecat de o suprafaţa de metal, scartitul şi alunecarea sub presiune a maşinii mi-a transmis un sentiment de electricitate în corp, făcându-mi pielea să se zbarleasca.
Vedeam fumul şi praful care se ridicau în urma noastra.

Elibereaza frana de mână, tipa Harry şi am realizat că virasem prea mult şi eram aproape să ies de pe strada, am accelerat mai tare, tragand cu putere de frana de mână dintre scaune, restabilind mersul normal al maşinii.

Accelereaza, mă îndruma Harry şi pedala era deja la fund. Am schimbat în viteza a patra şi aveam doar strada libera în fata mea şi viteza care ar fi descompus Opelul tatălui meu.

Da! Am tipat privind cu euforie acul care urca la 120 pe ora. Harry a ras cu pofta şi a mărit volumul muzicii lasand geamurile în jos folosind tot un buton de pe bord.
Aerul rece patrundea în maşina, şi mi-am amintit de povestea lui Harry. Când a furat maşina lui Carter, a simţit viteza în vene şi a ştiut că acolo ii va fi locul de acum încolo.

Asta simţeam eu acum. Viteza îmi intra în vene, adrenalina pulsa în mine aşa cum nu a mai facut-o niciodata. Maşina se contopea uşor cu mine ascultandu-mi comenzile şi maraind că un tigroaica salbatica care asculta doar de stapana ei. Eu eram stapana, şi viteza era trucul nostru. Harry mi-a făcut semn să încetinesc şi o idée mi-a traznit în cap. Eram prea innecata de adrenalina să urmez regulile normale de oprire a unei maşini. Aşa că în loc să încetinesc, am accelerat puternic apoi am apasat pe frana de picior şi am tras-o pe cea de mână în acelaşi timp, oprind maşina într-un franaj frenetic care a ridicat praful în aer, intorcand-o spre dreapta. Mi-am amintit că genul asta de manevra a făcut Harry în prima zi de şcoala când eram aproape convinsa că o să mă calce cu maşina.
Roşcata mea era uimitoare, nu credeam că pot face vreodata aşa ceva.
Harry a redus volumul muzicii şi eu zambeam că o idioata cu gura până la urechi, rezistând impulsului de a să ruta volanul.

Oh, Doamne, spuse Harry razand.

Ce? am întrebat încă zâmbind.

Esti maniaca a vitezei nu-i aşa? Mă întreba razand în continuare.

Posibil, am răspuns rânjind că o pisicuta.

Ei bine, câteva saptamani şi o să fi gata pentru cursa dacă îţi doreşti. Ai un viraj nebun care lucrat o să devina demenţial, te prinzi repede de trucuri şi îţi place viteza. Deci poate chiar ai sanse să devii noua demonita de pe pista. Spuse zâmbind mândru că un părinte de copilul lui premiant. Nu mi-am putut abţine zâmbetul radiant de fericire.

O să mă lasi să particip la curse? Am întrebat fiind puţin uimita de asta. În stilul dement de protector al lui Harry nu credeam că asta va fi posibil.

Dupa ce sunt sigur că le poti face fata, dar nu te gândi la sărituri peste tren sau alte chestii de genul asta. Am încredere în tine dar nu stiu dacă inima mea ar suporta să te vada luandu-ţi zborul de la sol.

Hei, am mai sărit odată peste tren, m-am bosumflat artagoasa. Săritură aia părea mult mai tentanta
acum.

Cu mine la volan, îmi aminti că un profesor enervant. Crede-mă iubito, ai mult de invatat că să faci aşa ceva. Sunt mulţi pe pista care conduc de ani şi nu sunt în stare să faca asta.

Atunci o cursa cu tine, am spus zâmbind din nou, molipsindu-l şi pe el imediat.

Asta, de-abia aştept, rânji întorcându-se spre mine şi oferindu-mi cel mai ametitor zâmbet de care era
capabil.
Mă analiza pervers, plimbandu-şi ochii peste trupul meu şi muscnadu-şi buza obraznic.

Doamne, ce sexy araţi la volanul maşinii asteia, maraii inclestandu-şi dinţi şi m-am privit şi eu câteva secunde. Aveam încă mâinile pe volan, în pantalonii mei scurţi şi maieul negru strâmt, dacă Demonul meu spune că sunt sexy, inseamna că aşa e.

Şi ce ai de când să faci în legătură cu asta? Am întrebat simţind cum devin mai perversa.

În mod normal te-aş trage în poala mea şi aş gusta puţin din tine, dar acum tu esti la volan. Spuse cu un botic de catel şi m-a bufnit rasul.
Un gând nebun mi-a trecut prin mine, aducandu-mi aminte de ceremonia noastra întrerupta de noaptea trecuta.

Treci la volan, am spus deja coborând din maşina. Mă puteam muta în poala lui Harry pe scaunul din dreapta dar eu voiam să facem asta la volan. Asta era traditia noastra.
M-a asculta cu un zâmbet enorm pe fata, intrând imediat la volan iar eu m-am urcat direct în poala să, avand deja experienţa în a-mi încolăci picioarele în jurul lui.

O să mă obisnuiesc vreoadata cu atingerea lui pe corpul meu fara să îmi simt fiecare centimetru de piele electrificat?
Nu era nimeni în jurul nostru acum, doar strada goala şi câteva clădiri ce pareau abandonate.

Primesc şi eu acel mulţumesc pe care ii tot aştept de seara trecuta? Mă întreba zâmbind prinzandu-mi coapsele în palemele sale.

Il primeşti, dublu, am marait lipindu-mi dornica buzele de ale lui şi savurandu-i dulceaţa mentolata. Aroma mea preferata.

Deci îţi place maşina?

Mâinile mele i-au urcat în par, strangandu-i buclele în pumni şi simţind mai multa încredere în mine decât am avut vreodata.

Ihi, am mormăit, muscandu-j buza de jos.

Am trecut testul? L-am întrebat rânjind.

Cu 10, răspunse sî am zâmbit cu gura până la urechi, înainte să mă traga din nou spre buzele lui şi să îşi impleteasca limba cu a mea.

Cui ai mai oferit o roşcata din asta? Am întrebat nerealizand ce spun, dar totuşi era un subiecat care mă interesa.

A început să rada strivit de buzele mele.

- Trebuie să strici tu fiecare moment de genul asta, se plânşe enervat mutandu-şi palmele pe fundul meu şi incolacindu-mă mai mult în jurul lui. Aveam mai mult loc decât în Ferrari-ul lui. Îmi placea roşcata asta din ce în ce mai mult.
- Nu sunt chiar atât de bogat şi chiar dacă aş fi fost nu aş mai oferit-o nimănui. Nu sunt un tip chiar atât de romantic, spuse muscandu-mi buza şi urcandu-şi o mână pe sub maieul meu.
- Mie mi se pare că esti, am rânjit tragandu-i tricoul în pumni.
- Hmm, oare de ce ai tu impresia asta? Maraii în continuare făcându-mă să rad.

Mi-am coborât buzele pe tatuajul de pe gatul sau. Tatuajul meu, era perfect acum. Roseata trecuse, la fel şi umflătură şi arata atât de bine pe gatul lui.

Chicotii simţind sărutul peste aripile tatuate.

De ce? întreba din nou aşteptând răspuns la prima întrebare.

Pentru că mă iubeşti. Am răspuns mai sigura că niciodata de lucrul asta. A zâmbit strangandu-mă mai tare în braţe şi tragandu-mi barbia spre fata lui.

Te iubesc, e puţin spus. Acestea sunt cuvinte folosite de toti oamenii, care le spun uneori că o rutina zilnica. Pentru mine iubirea e mult mai mult decât o să îţi dai tu vreodata seama. Dar mă bucur că ai încredere în sentimentele mele. A spus zâmbind dulce şi privindu-mă cu atâta tandrete în ochi încât am simţit că mă topesc.

Tu esti totul pentru mine Katherine. Sunt că o planeta secata. Aruncata departe în univers, uitata de toată lumea şi complet nefolositoare. Dura şi rece, fara niciun element esenţial vieţii. Cu o inima moarta în adancul sau care nu reuşea să bata pentru nimeni. Până a aparut acest element, care le-a canalizat pe toate oferindu-i mai multa viaţa decât a crezut vreodata că poate avea.Tu nu esti o simpla fiinţa pentru mine Katherine, nu esti o simpla fata care s-a potrivit caracterului şi preferinţelor mele. Tu esti esenţa vieţii mele. Cele patru elemente: Focul, care arde în jurul meu umplandu-mă de viaţa şi de dragoste. Aerul, care îmi menţine trupul în viaţa. Apa, care îmi răcoreşte corpul secat şi ii readuce la viaţa. Şi pamantul, tot ce poate exista în jurul meu, un infinit fara sfarsit pe care simt că nu o să ii cuprind vreodata. Susţinerea mea. Un infinit plin de viaţa, de frumuseţe, de naturalete, de explozie, de nebunie, de sălbăticie, de perfecţiune Tu. Cele patru elemente ale mele. Am fost gol fara ele până acum, şi am renăscut simtindu-le pe toate prinzând viaţa în mine în clipa în care te-am văzut aşezata pe acel petec de iarba, că o zeiţa printre muritori, cu misiunea de a învia un suflet mort.

Imî simţeam ochii plini de lacrimi şi m-am luptat cu fiecare fragment la fiinţei mele să nu le las să cada.

Mulţumesc, am spus lipindu-mi fruntea de a lui. Pentru că exişti, şi m-ai salvat în toate modurile posibile în care un om poate fi salvat.

I-am şoptit cu ochii închişi şi chiar dacă poate nu mă credea, spuneam adevarul. Harry e pentru mine în acelaşi fel cum sunt eu pentru el. Eram o umbra, fara sens în viaţa. Trăind doar că să se distrugă, incapabila să
iubeasca sau să cunoasca sensul raţiunii, până a aparut el, că o explozie în viaţa mea, şi mi-a aratat ce inseamna să trăieşti şi să iubeşti cu adevarat.
Îmi doream să ii spun toate lucrurile astea cu voce tare, dar nu eram atât de buna că el în a-mi exprima sentimentele. Doar sufletul meu ştia cât de adanca poate fi iubirea pentru acest baiat. Acest baiat transformat în bărbat mult prea devreme, misterios, incarcat cu prea multa suferinţa, iubitor şi periculos. Simţeam pericolul din jurul meu când sunt în preajma lui, stiu că şi în momentul asta are pistoulul la spate, dar nu-mi pasa. Prefer să mor fericita de oricare dintre pericolele de care încearca să mă fereasca, decât să trăiesc o eternitate singura şi pustiita cum am trăit până să apara el.
Am ramas minute în sir în poala lui Harry, nefacand nimic altceva decât sarutandu-ne tandru şi exprimandu-ne iubirea încă tanara dar atât de puternica.
Am vrut să ii las pe Harry să conducă la întoarcere, confesiunea pe care mî-o făcuse mă înmuiase de tot şi nu sunt sigura că îmi mai pot tine mâinile fixe pe volan.
Dar el a insistat să conduc eu, într-o viteza normală şi m-a instruit să schimb mereu vitezele pentru a mă obişnui cu stilul şi mecanizmul maşinii. Ceea ce am şi făcut şi când ne-am întors la garaj am fost capabila să opresc într-un stil normal, cu viteza redusa, maşina ascultandu-mă că o tigroaica cuminte şi prospat dresata.

Unde dracu ati fost, în Hong Kong? Ne certa Ken când am coborât din maşina şi amandoi am început să
radem.
S-au adunat toti în jurul nostru şi mă întreb cât fusesem eu şi Harry plecaţi.

- Praf, am avut nişte frâne bune huh? Spuse Mike rânjind şi ştergând cu degetul o dara de praf de pe roşcata mea. Harry a zâmbit mândru şi eu radiam la propriu.
- Cum a fost? Mă întreba V plină de entuziasm.

Eu am privit spre Harry aşteptând verdictul profesorului.

În curând o să va ia fata la toti, răspunse plin de mândrie prinzandu-mă pe dupa umeri.

De abia aştept blondino, spuse Jay rânjind şi m-a bufnit rasul. El încă mă vedea blonda.

Într-o saptamana mananci praful din urma ei, ii maimutari Harry şi toti am început să radem cu pofta, mai putîn Jay care bolborosea mijindu-sî ochii. Nu exista baiat mai competitiv că el.

Eu m-am întors cu V şi ceilalţi pe plăcile cimentate iar Harry şi Ken au intrat în puma ghemuita pregatindu-se pentru urmatoarea lecţie.

Ureaza-mi noroc, îmi şopti Harry înainte să imî dea drumul din braţe.

Noroc, i-am urat zâmbind sî i-am oferit un sărut tandru plin de încurajari din care nu părea că vrea să se desparta până când Ken nu a claxonat că un profesor stresant.

Urmatoarea ora a fost una plină de râsete sî amuzament. Ken şi Harry nu plecau cu maşina aşa cum am făcut noi. Doar se învartea în spaţiul enorm din fata garajului, derapand şi frânând în tot felul de curbe mortale.
Harry învartea maşina, executând de nenumarate ori, scheme mult mai complicate decât cea pe care o făcusem eu. Ken ii critica non-stop şi creţul meu se enerva lovind volanul şi izbind de zeci de ori mormanele de cauciucuri de prin jur.

Dupa ceva timp caucicurile maşinii s-au tocat şi nu mai menţineau tractiunea deci Ty a fost trecut la treaba să le schimbe.
Harry mormaia de nervi, lasand un fum alb şi dens în urma lui, învârtind maşina în cercuri inegale care nu ii mulţumeau deloc pe Ken.
Am murit de ras când Harry şi-a calculat greşit mişcarea şi a derapat prea mult, aproape lovind maşina lui Jay şi făcându-l pe acesta să sara că ars de pe capota.
Un val de înjuraturi au ieşit din gura blondului ţepos şi Mike a căzut şi el pe jos de ras.
Pentru prima data în viaţa mea, am simţit că mi-am găsit în sfarsit locul.

24. Negustor De Moarte

HARRY'S P.O.V.

- Du-te, du-te, du-te, tipa Ken la mine pentru a suta oara pe ziua de azi. Am tras cu putere frana de mână şi am învârtit frenetic volanul dar tot m-am izbit de mormanul de cauciucuri de lângă garaj, pentru a mia oara.

- La dracu'! am urlat furios lovind cu pumnii în volan şi oprind motorul maşinii. -Am nevoie de alt set. Am spus rapid, coborând din maşina fara să aştept vreo confirmare de la aşa zisul meu profesor.

-Ai nevoie de alta maşina, mă corecta Ken, coborând şi el. Şi un munte, continua făcându-mă să ii privesc cu o spranceana ridicata în timp ce loveam cu piciorul în caucicul ros şi aproape fin din cauza frânelor şi a derapajelor nebuneşti.

-Cum adica un munte? Am întrebat, agitandu-mî mână prin aer pentru a elimina praful produs de drift, care îmi intra în ochi.

-Stii că primul drîfting a fost făcut pe un munte nu? Curbe, derapat la vale, aşa inveti să faci drîfting adevarat. Dacă te învârti încontinuu pe o suprafaţa plata nu ajungi prea departe. Îmi clarifica prinazandu-mă de dupa gat sî gesticulând cu cealalta prin fata mea, aratandu-mi parcă avantajele drîftinguluî pe un drum de munte.

Acum o înţeleg pe Katherine când nu înţelege o iota din balmajeala mea despre motoare sî maşini. Am strambat din nas, exact că ea sî am indepartat mână lui Ken de pe umerii mei. Nu îmi placea să fiu în dezavantaj, indiferent de situatie, iar acum, Ken scotea praful din mine la drîfting.

- Trebuie să mergi odată cu mine în Tokyo omule, acolo e paradisul driftingului. Spuse în timp ce ne îndreptam spre ceilalţi.

- Erai DK?[1] am întrebat rânjind ştiind deja care e răspunsul.

-Nu, răspunse mustăcind, mereu mă făcea o piticanie la viteza. Răspunse bosumflat şi am început să rad.

-Încă un an sî luam titlul, dar a trebuit să mă mute lipitoarea de tata. Aproape scuipa printre dinţi şi m-am încruntat oftând. În privinţa tatălui eu şi Ken se presupune că avem aceasi părere. Dar spre deosebire de al meu, tatăl lui nu i-a violat mama, ci doar incearca să îşi aduca fiul pe calea cea dreapta, umflandu-i fundul cu bani şi indeplinindu-i fiecare dorinţa. Dar fiul senatorului Japoniei trebuie să menţină onoarea şi numele tatălui sau, însă Ken nu era întocmai genul de copil model. Singurătatea şi departarea de proprii părinţi l-au împins în lumea asta. O lume în care toti cei cu o familie imperfecta îşi găsesc locul.

-Mi-ar place să vad circuitul de acolo, am spus încercând să imî gonesc din minte gândurile putrede despre familie şi părinţi.

-O să ii vezi frate, în vacanta de iarna acolo aterizam, aproba şi am început să rad. Nu exista un duşman mai mare pentru un racer decât zapada. Eram că albinele închise în stup, cu toate florile inghetate şi nimic de făcut.

-Cu siguranţa, l-am aprobat şi a ridicat mână să batem palma. Îmi place asiaticul asta din ce în ce mai mult.

Când am ajuns lângă ceilalţi Katherine şi V aveau o discuţie extrem de aprinsa pe tema tatuajelor lui Violet. Kath era de-a dreptul inspaimantata de tarantula imensa pe care par mov, o avea în partea stanga a abdomenului . Numai eu cunosc greaţa prin care am trecut când am desenat paianjenul ala. Violet poate fii foarte ciudata, pe lângă obsesia ei pentru culoarea mov este îndrăgostită de paianjenî. Niciodata nu am înţeles de ce, chiar şi maşina ei ultraviolet este acoperita de pânze negre de paianjen.

Am fost aruncat din dezbaterile mele mintale de către zâmbetul dulce al iubitei mele.

-Cum a fost? Mă întreba când ne.am aşezat lângă ele.

I-am prins barbia şi mi-am lipit buzele de acele doua bucati de capsuna de care stiu că nu mă voi satura niciodata.

- Groaznic, am răspuns strambndu-mă şi a început să rada cu glasul ei că un clopoţel sub briza lina a vântului.

-Unde e idiotul ala? Ne întrerupse V ridicandu-se din şezlongul ei şi lungindu-şi gatul spre interiorul garajului.

De ce ea stătea pe şezlong şi Kath pe un bloc de ciment? Am marait în mintea mea şi am tras-o pe Katherine în poala mea înainte să o azvarl pe Par-Purpuriu de la bronzat. Kath m-a privit surprinsa pentru o secunda apoi a zâmbit şi mi-a prins obrajii în palmele ei micuţe sarutandu-mi buzele cu acea ardoare pe care doar ea o putea deţine.

-Cine? întreba Ken absent incruntandu-se în lada goala de sucuri. -Ati baut tot energizantul? Se înfurie japonezul prinzând în mână ce mai rămăsese dintr-un cub de gheata.

-Mai era unul şi nesimtitul de Mike l-a luat. L-am trimis pe Jay să mi-l aduca şi ii alearga de 10 minute, bolborosi iubitoarea de gandaci şi Kath a început să rada.

-Stai liniştita V, chiar dacă a mai ramas ceva din sucul ala e probabil fiert acum. Spuse bruneta sexy din braţele mele şi luând o gura din energizantul pe care ii avea în mână.

-Îmi dai şi mie? I-am şoptit la ureche imitând un ton pervers şi muscandu-i lobul.

-Pacat că nu e Schweppes, altfel îţi ofeream o doza din tratamentul tau de noaptea trecuta, îmi răspunse cu un rânjet de felina. Cât de sexy e când maraie pervers. Femeia asta e pedeapsa mea pentru toti anii în care eu le-am făcut victimelor mele acelaşi lucru: le-am sucit minţile aşa cum mi le suceste Katherine mie acum. Dar merita din plin.

-Asta se poate rezolva, i-am răspuns muscandu-i buza de jos. Hmm, simt gustul acrior al sucului combinat cu dulceaţa ei. Iubita mea e delicioasa.

-Oh, pregătesc deja razbunarea, marai tragandu-şi buza dintre dinţi mei şi am chicotit furandu-i doza din mână.

-Să te vad de ce esti în stare. Am intaratat-o şi mai tare luând o gura de Hell. O să mă omoare energizantele astea într-o zi şi nu vreau că şi Kath să îmi preia obiceiurile nesanatoase. Plus că ea e singura persoana pe care o ador chiar şi când e beata, să nu mai vorbesc cât de fierbinte şi salbatica devine când ia combustibil la bord.

Şi-a mijit ochii la mine şi chiar atunci din garaj a ieşit Jay, cu limba aproape atarnandu-i din gura şi respirând că un peste pe uscat.

-L-ai luat? Il întreba V repede şi acesta ii arunca o privire veninoasa care m-a făcut să rad.

-Beţivul ala cred că are vreo butelie de azot indesata în fund. Asta e ultima data când mai alerg oamenii la comanda ta, am nevoie de apa, expira intinzandu-se pe capota maşinii sale şi toti am izbucnit în ras. Mă întreb unde e maniacul de Mike?

- Asta se intampla când trimiti un chiuaua să faca treaba unui pittbul. Bolborosii V ridicandu-se de pe şezlong şi eu aproape m-am innecat cu sucul.

Mike s-a ales cu o durere urata la zona interzisa iar V s-a multumit cu doza pe jumatate goala.

Am continuat să glumim pe seama lor şi mă bucuram extrem de mult. Iubita mea părea să se integreze atât de bine printre ei, Kath s-ar integra oriunde şi cu farmecul ei ar cucerii pe oricine. Dacă a reuşit să intre în inima mea, nu mai exista nici un loc în care fata asta să nu poata intra, şi asta reprezintă o problema pentru noile mele sentimente achiziţionate recent numite simplu: gelozie.

Toată treaba asta cu iubirea e pe cât de frumoasă pe atât de complicata.

Dar ziua frumoasă nu putea tine la nesfarsit şi mi-am adus brusc aminte de convorbirea cu Carter dinaintea lecţiilor lui Katherine. În orice circumstanţe cuvintele " avem treaba" ieşite din gura lui Carter nu prevesteau lucruri bune. însemna, ori că trebuie să negociem un transport, ori să torturez pe cineva, să bat pe cineva sau în cel mai rău caz să omor pur şi simplu.

M-am ridicat de pe blocul de ciment şi i-am înapoiat doza aproape goala iubitei mele, mi-a scos limba în cel mai supărăcios şi dulce mod posibil şi dupa ce i-am sarutat nasul am intrat în garaj lasand-o ocupata şi nedumerita de palavrageala continua a lui Keith despre motoarele Turbo 4.

Garajul arata că o peştera enorma, era asemanator cu al meu dar mult mai mare iar platforma de sus ascundea aceleaşi minuni că şi spaţiul de jos. Maşini, motoare, computere... Locul în care luau naştere afacerile ilegale cu arme din spatele Seattle-ului.

Carter era extrem de implicat într-o conversaţie telefonica şi am respirat uşurat când l-am văzut pe Ken lângă el. Habar nu am când ajunsese aici dar atâta timp cât era prin preajma când şeful avea treaba cu mine, nu putea fi ceva foarte serios.

Mi-am scos o tigare din pachetul de pe masa şi m-am aşezat alaturi de ei la masa metalica.

-Vreo cursa, ceva? Am vorbit eliberandu-mi fumul printre buze.

Carter m-a privit cu o spranceana ridicata când a închis telefonul şi Ken s-a fataît inconfortabîl în scaun.

-Da, o cursa până în Redmond, îmi spuse Carter agitand telefonul în mână.

-Ce? Aproape am sărit de pe scaun. Ce cautam în Redmond?

-Se pare că Reynolds nu mai are rabdrare, spuse neimpresionat de reacţia mea. Era obişnuit.

-Ne-am înţeles că intalnîrea are loc luni, doar nu ai de gând să faci cum vor ei. Am marait printre dinţi strângând tigarea în mână.

-Tirurile ajung în Seattle mâine seara, îmi clarifica dandu-mi de înţeles că nu are rost să pun mai multe întrebări.

Am lovit cu pumnul în masa sî apoi am redevenit conştient de prezenta lui Ken. Am privit aproape cu groaza spre Carter dar acesta era foarte concentrat la telefonul sau.

-Nu-ţi face griji frate, stiu cum sta treaba. Îmi spuse Ken şi ochii mi s-au mărit şi mai tare. Cât de adanc putea să intre tipul asta pe sub pielea unui om încât să-l influenţeze pe Carter să ii dezvăluie afacerile lui în doar câteva zile? Mie mi-a luat aproape trei ani să ii castig încrederea complet.

-Lumea e mica, Ken e unul din oamenii lui Wu, l-am recunoscut imediat ce l-ai adus aici, îmi explica Carter extrem de dezinteresat. Nu ştiam prea multe despre Wu asta. Era un partener de afaceri de-al lui Carter din China... Japonia, pe undeva pe acolo.

-Şi mie când dracu aveaţi de gând să-mi spuneţi? M-am enervat privindu-i cu furie pe amandoi.

-N-am prea avut timp, esti extrem de ocupat în ultimul timp. Spuse Carter cu un mic rânjet şi asta nu-mi placea.

-Dacă îndrăzneşti să o folosesti pe Katherine împotriva mea... Am marait dar Carter m-a oprit ridicând mâinile şi a început să rada.

-Uşor tîgrule, glumeam şi oricum, îmi place fata. E intepata, exact ce-ţi trebuie tie, spuse încă razand dar eu nu vedeam nimic amuzant în asta. Stiu că el nu are niciun interes dar nu-mi place

deloc când alt bărbat spune că o place pe iubita mea, indiferent de context. Gelozie, urata boala de care am fost ferit până să apara îngerul asta salbatîc în viaţa mea şi să o dea complet peste cap.
l-am aruncat alta privire urata lui Ken şi a chicotit mimând pe buze că îmi explica mai târziu. Mi-am mijit ochii însemnând că ar face bine. Tipul asta devenea din ce în ce mai straniu.
-Ok, deseara la 9 ne întâlnim cu oamenii lui Reynolds, la 7 vreau să fiti amandoi la mine acasă. Ordona Carter ridicandu-se de pe scaun.
-la stai aşa, l-am orpit nervos. Nu crezi că ar trebui să îmi dai şi mie nişte explicaţii? Cum ar fi: de ce dracu l- am ajuta noi pe Reynolds?
-Pentru că oricum nu avem altceva de făcut, pentru că şarpele plăteşte 200 de mii de dolari pentru asta şi pentru că aşa spun eu. Îmi clarifica folosind tonul dur de sef la care nu apela prea des.
-Şi ar trebui să fii fericit, luni ai şcoala deci nu ai timp de afaceri. Continua enervandu-mă şi mai tare. Şcoala blestemata, de parcă nu îmi cunosc deja viitorul. Vreau să o termin odată şi să nu mai fiu maimutarit că sunt încă un licean când defapt sunt un gangster în toată regula şi orice studii şi facultate din lume nu o să îmi aduca mai mulţi bani decât am deja.
-Cati vor fi? Am întrebat încă mustind.
-Noi trei, ei trei. O discuţie simpla, o galeata de bani şi... Harry, prietenul tau va fi şi el prezent deci ai grija. N-am chef de scandal. Mă atentiona din nou serios şi mi-am simţit respiraţia ieşind mai fierbinte pe nari.
-Drake ?! Jumatate am întrebat, jumatate confirmat, sî restul, scuipat.
- Da ! îmi confirma Carter înainte să se ridice de la masa şi să mă lase spumegând de furie. Erau atât de multe probleme în intalnîrea asta, problema la care eu nu mă gândisem.
-Eu nu merg, am spus repede rîdicandu-mă odată cu el.
S-a oprit în loc aproape speriat. Asta era cu siguranţa o premiera pentru mine, de obicei mă rugam de el să mă ia la întâlniri şi negocieri.
- Styles... Mă mustra deja nervos.
Habar nu aveam ce să ii răspund. Motivul principal pentru care nu voiam să merg era de asemenea noul motiv al existentei mele: Katherine.

În primul rand pentru că va trebui să o las singura pentru tot restul zilei şi probabil o parte din noapte. Secţiunea secrete devine activa, ea va pune întrebări la care bineînţeles eu trebuie să îi răspund minţind. Desemenea mai e şi prietenul meu cel mai bun aka cel mai mare duşman caruia i-am vrăjit iubita mai demult şi acum cauta orice modalitate să îmi jupoaie pielea. Tatujul pentru Katherine intampina deja prima problema, poate a fost o idee proasta să ii fac într-un loc atât de vizibil.

-Nu mă simt prea bine, am mintit simtindu-mă că un şcolar care nu şi-a făcut tema şi minte că i-a mancat-o căţelul, echivalentul penibilului.

- Nu te simţi pe dracu', e din cauza lui Katherine nu? Am oftat învins, nici nu mă aşteptam să tina prostia mea de minciuna.

- Mai degraba a lui Drake... Am spus privindu-l cu subanteles astfel încât să faca singur legătură intre probleme.

- Harry, ai intrat în afacerile astea pe propria-ţi răspundere, dacă tu îţi imaginezi că o să te las de capul tau din cauza unei amorezari adolescentine, te înşeli amarnic. Mergi cu mine deseara, amandoi să fiti la mine acasă la ora 7, trebuie să discutam condiţiile. A ordonat la propriu apoi a coborât scările şi s-a făcut nevăzut mai repede decât era cu putinta. Am lovit plin de furie cu pumnii în masa metalica, făcând pachetul de tigari să sara în sus împreuna cu doza de bere a lui Ken care s-a varsat pe jos.

-Amorezare adolescentina? Am şuierat printre dinţi, Carter îmi cunoştea viaţa mai bine decât oricine, ştia foarte bine ce însemna Katherine pentru mine acum. Cum putea să numeasca iubirea mea pentru ea într-un asemena fel.

Am auzit câteva înjuraturi guturale din partea lui Ken, curatandu-şi pantaloni pe care se pare că ii patasem cu bere apoi s-a ridicat şi el de la masa.

- I-ati o geaca cu guler şi tine-ţi nervii în frau, mă sfătui serios înainte să coboare şi el jos. Nici nu aveam timp să mă gândesc la faptul că un străin nou-venit în oras intrase deja în inima afacerilor noastre. Aveam probleme mult mai mari în momentul de fata.

Am încercat să-mi calmez respiraţia şi am realizat că şuieram de furie.

Am tras o gura mare de aer şi mi-am desclestat pumnii coborând jos şi simţind cum dupa fiecare treapta sunt mai aproape de moarte.

Ce i-aş putea spune lui Katherine acum? Ca mă duc să negociez o fereastra de acoperire pentru un transport ilegal de arme în favoarea celui mai mare duşman al meu? Oare cate secunde i-ar lua să mă plesneasca şi să fuga de mine dupa ce i-aş spune asta?

Afara atmosfera era mult mai relaxata, toti radeau iar Katherine era deja roşie la fata din cauza hohotelor de ras provocate de Keith şi Mike şi Jay care se întreceau în cine tine mai mult o doza de energizant pe nas.

Uneori mă urase că am intrat atât de adanc în lumea lui Carter, acum puteam fi că ei. Simpli raceri pe pista, pe care şeful ii foloseste doar că acoperire şi diversiune. În schimb eu a trebuit să ii cunosc toti duşmani şi îmi bag nasul atât de adanc în oala fierbinte încât acum risc să raman fara el. Îmi placea tot pericolul asta înainte, imî placea să fiu mână dreapta a lui Carter atunci când acţiunile mele mă puneau în pericol doar pe mine, însă acum un anumit înger brunet şi îmbujorat de ras era într-un pericol din ce în ce mai mare sî asta doar din cauza mea.

- Am castigat, tipa Keîth sărind în sus şi aclamandu-se de unul singur. - Da-ţi-mi cheile, spuse autoritar spre cei doi învinşi care s-au înverzit la fata. Keith nu avea încă maşina lui pentru că nici nu avea varsta necesara să îşi ia carnetul, aşa că încă exersa împrumutând maşinile noastre şi făcând tot felul de tâmpenii şi şmecherii că să le obtina. De fiecare data când mă uitam la el mă vedeam pe mine, o varianta puţin mai vesela şi amuzanta sivorbareata de-a mea.

- Jay primul, spus Mike repede indesandu-şi mâinile în buzunar pentru a-şi proteja cheile maşinii şi oricât de amuzanţi aratau cu Keith sarindu-le în cap tensounea mea a ramas prezenta şi am mers lângă Katherine tragand-o uşor de mână.

- S-a intamplat ceva? Mă întreba în timp ce ne depărtăm puţin de ceilalţi. De ce trebuia să fie ea atât de perspicace?

- Defapt... da ! Am aruncat o privire fugara la ceasul de pe mână şi era trecut de cinci dupa-amiaza. Într-o ora trebuia deja să fiu acasă la Carter acasă. - Trebuie să plec pentru restul dupa-amiezii. Am spus aşteptând explozia. Respira adanc inchizandu-şi ochii câteva secunde.

-De ce? Mă întreba în cel mai serios şi calm mod posibil, de parcă ştia deja asta. Fata asta mă înnebuneşte. O să faca vreodata ceva din ce mă aştept să faca?

Şi acum probabil aştepta răspunsul meu, sau mai bine zis minciuna mea pe care încă nu o creasem. Am decis să fac o prostie, în urma careia riscam un scandal monstru dar poate mă surprinde şi de data asta şi nu reactioneaza aşa cum mă aştept eu.

- Secţiunea secrete. Am spus serios simtindu-mă mă josnic că niciodata. Expresia de pe fata ei mi-a confirmat cât de idiot am fost să spun asta.

-Ce?! A deci acum o să folosesti asta fara să te sinchisesti să inventezi alte scuze mai puţin usturatoare. Harry cât crezi că va mai tine chestia asta? Îmi vorbi aproape în ura şi îmi venea să ii spun tot adevarul în secunda asta. Dar nu ajungeam nicăieri mai bine.

- Iubito... am început dar am fost întrerupt de telefonul ei. Am rasuflat rasuflat uşurat pentru că habar nu aveam ce să spun mai departe. Salvat de clopoţel !

Kath nu părea să acorde atentie melodiei Savin' me care ii suna în buzunar aşteptând în continuare un răspuns de la mine.

- Răspunde ! i-am spus indicând spre telefon şi a respirat nervoasă în semn că nu scap aşa uşor.

Se încrunta la ecranul telefonului sî ezitând pe butonul de răspuns.

- Cine este ? Am întrebat încruntandu-mă şi apropîindu-mă de ea.

-Nu cunosc numărul, spuse confîrmadu-mi ceea ce vedeam sî eu deja. 0 senzaţie de gheata mî-a traversat uşor spatele.

- Răspund eu, am spus repede neasteptand confirmarea sî i-am smuls telefonul din mână şi raspunzand apelului.

- Da! am răspuns pe un ton aspru.

-Harry?! imediat ce acea voce mi-a intrat în timpan am regretat gestul. Katherine mă privea nervoasă că pe un nesimtit tupeist ceea ce şi eram şi vocea lui Amber îmi adresa deja întrebări în difuzorul telefonului.

- De unde ai numărul lui Katherine? Am întrebat nervos.

- De ce răspunzi tu la telefonul ei? Se adresa pe acelaşi ton şi mi-am dat seama că în stilul asta nu ajungem nicăieri.

-Ce vrei? Am intrebat-o din nou prinzând mână lui Kath care s-a întins nervoasă dupa telefon.

- Am treaba cu ea nu tine.

începea să mă enervez din ce în ce mai tare sî mi-am dat seama că strangeam palma micuţa a lui Katherine din cauza asta. Mi-a dat un pumn în umăr eliberandu-şi mână şi am prins-o din nou sarutand-o şi mimând în "scuze iubito" pe buze.

- Harry cine e la telefon? Da-mi-l în secunda asta. Se enerva intinzandu-se din nou dupa el şi am oftat simtindu-mă că un cui neajutorat intre ciocan şi nicovala.

- Amber, credeam că ne-am înţeles. Am vorbit printre dinţi şi acel nume a făcut topaila lui Katherine dupa telefon să se opreasca brusc. Ochii i s-au mărit şi gura i s-a deschis într-un 0 mare pe care voiam deja să ii sărut.

- Nu e vorba de tine Styles, am trecut peste stai liniştit. Dar noul tau animalut de companie ar trebui să îşi aminteasca că s-a înscris într-o activitate extraculiculara.

- Ce dracu' tot spui acolo? E sambata. Şi Amber, mai foloseste odată cuvintele alea şi o să te transform pe tine într-un animal de companie. Am marait nervos şi încruntătură de pe fruntea lui Katherine s-a adancit. Încă ii ţineam mână aproape de buzele mele şi am profitat de asta pentru a o saruta din nou.

-Şi ce dacă e sambata? Avem antrenament şi miercuri este meciul deci zii odată să vina la şcoala. Nici eu nu mă bucur mai mult că a intrat în echipa mea dar nu am chef să mă fac de ras din cauza ei. Nu cunoaşte nici un dans şi directoarea nu vrea să o inlocuiasca. Sporovaila fara oprire a lui Amber mă ameţea de cap, stiu că se simţea inconfortabil să vorbeasca cu mine la telefon, mai ales despre Katherine dar nici nu mă gandeam să ii transimt eu mesajul. Să o înfurii că trebuie să mearga sambata la şcoala sî să risc să primesc încă o palma pe lângă cele deja programate.

- Spune-i tu! l-am transmis lui Amber acum că m-am convins că nu a sunat din nou din gelozie şi i-am întins telefonul lui Katherine. Aprope mi l-a smuls nervoasă din mână şi mi-a aruncat o încruntatura acida înainte să răspundă cu un ton aspru.

- Ce?... Ce? A tipat din nou mult mai tare... Esti nebuna? E sambata idioato, dacă tu crezi... Nu tu asculta- mă pe mine, n-ai decât să îţi îndesi un pampon în cur sî să fugi cu el

aclamand pe tot stadionul, eu nu am de gând să vin. Nu mi-am putut abţine rasul şi mi-am primit alt pumn în umăr pentru asta. E aşa sexy când e nervoasă... Arghh, şi ce o să-mi faca?... N-are decât. S-a uitat ciudat la mine şi mi-am dat seama că se gândeşte la ceva... Cât o să dureze?... Bine, dar dacă îndrăzneşti să mă mai urci în vârful vreunei piramide umane... Nu îmi mai spune aşa! tipa furioasa şi la fel am tresărit şi eu crezând că a numit-o iar animal de companie. Amber se juca rău de tot cu focul... Nu sunt sora ta şi dacă folosesti asta că să mă enervezi s-ar putea că pe viitor să am o sora vitrega cheala. Spuse şi am respirat uşurat, asta nu ţinea de domeniul meu... Vin când vreau eu. Zise nervosa şi a închis telefonul aproape aruncandu-l pe jos.

-Esti atât de sexy când esti nervoasă, am şoptit pervers prînzandu-i talia şi apropiindu-mi buzele de urechea ei. E sexy mereu dar şi mă înnebuneşte complet.

- Nici să nu-ţi treaca prin cap, Styles. Mă avertiza prinzandu-mi barbia şi chiar dacă riscam să intru în mari probleme nu mă puteam abţine. Amintirea de noaptea trecuta, a buzelor ei senzule şi moi, mangaindu-mă, mi- a făcut erecţia să creasca în pantaloni. Am nevoie de un antidot împotriva propriei mele iubite.

- Poti să mă pedepsesti mai târziu iubito, dupa ce agiţi puţin pampaonele şi îţi mişti funduletul ala sexy dupa ce mă asigur eu că nu mai e nici un baiat pe teren. Am marait prinzandu-i coapsele şi am incolacit-o în jurul meu în felul în care îmi placea cel mai tare, apoi am indesat-o în roşcata pe scaunul pasagerului.

-Ce faci? Unde mergem? Şi e maşina mea, eu conduc. Se revolta furioasa din spatele portierei închise pe care o încuiasem deja.

-Fac bine, te duc la abtrenament, da, e maşina ta dar vreau să ajungem acolo înainte de apusul Soarelui. Alte neclaritatî? Am spus zâmbind dupa ce am intrat în maşina.

M-a privit cu o fata uimita şi cu acel 0 format pe buzele alea senzuale la care îmi pierd controlul de fiecare data.

- Cum adica până la apusul soarelui? întreba ofticata şi am chicotit mărind viteza maşinii.

-Iubito, conduci foarte bine, şi stiu că îţi place viteza dar tu ai limita ta de viteza. Trebuie să o inveti pe a mea şi acum nu avem timp de asta.

A făcut ochii şi mai mari şi şi-a muscat buza nervoasă. Oh, pentru numele lui Dumnezeu buzele alea mă duc la pierzanie. Să merg la o întâlnire de afaceri cu o erecţie cât turnul Eiffel nu e pe lista mea cu lucruri de făcut azi. Iubita mea mă excita când e nervoasă. Pot deveni mai ciudat de atât?

-Cum adica am limita mea de viteza? Ce vrea să însemne asta? întreba îmbufnata punandu-sî mâinile în san fara să realizeze macar că eu conduc acum, cu 170 la ora pe o autostrada aglomerata.

I-am aratat pur şi simplu pe acul kilometrajului şi a făcut din nou ochii mari şi privind în fata de parcă realiza pentru prima data ce viteza are maşina.

- Şi asta nu e limita iubito, e normalitate, am spus zâmbind şi gura aia s-a deschis din nou de uimire. La dracu'! De parcă nu aveam destule fantezii cu trupul ei. Dupa noaptea trecuta s-au alaturat şi mai multe.

- închide gura iubito! am spus rapid înainte să realizez dar înainte să opresc maşina pe dreapta şi să devorez buzele alea roşii şi senzuale.

Sî-a închis gura instantaneu, nedumerita şi arata de parcă nu constîentizaze că o tine deschisa.

-Scuze! spuse stanjenita şi probabil credea că arata penibil aşa. Of, când o să inteleaga femeia asta ce e în stare să îmi faca.

-Credeam că stiu să conduc, se miorcosi cu o fata de catelus şi am chicotit punandu-mi palma pe piciorul

ei.
-Stii să conduci foarte bine iubito, crede-mă. Trebuie doar să te inveti cu viteza unei asemenea maşini şi bineînţeles tine sî cât de repede o prinzi. Eu acum conduc constant, dar poti ajunge la 200 la ora în câteva secunde.
A strambat din nou din nas, privind înainte şi strangandu-sî braţele la piept că un copil bosumflat. Era adorabila când făcea asta.
l-am masat coapsa micuţa a piciorului cuprinzand-o aproape cu totul în palma. Avea piela atât de fina şi adoram că purta pantaloni scurţi. Îmi doream să îmi urc mână mai sus şi am realizat că şi ea îşi dorea dar imaginea liceului nostru ne-a întrerupt fanteziile.
Am coborât din maşina şi Katherine a privit morocanoasa praful de pe ea.
-Nu te las să o mai conduci, esti un maniac al vitezei şi mi-o murdăreşti. Spuse incruntadu-se şi am început să rad tragand-o de mână prin parcarea liceului.
-Sunt un demon al vitezei iubito, am şoptit sarutandu-i gatul şi inconjurandu-i talia cu braţul. Şi-a dat ochii peste cap şi asta era alta reacţie de-a ei care îmi intarata excitatia
În jur era mai pustiu decât un desert sub incalzirea globala. Dar câteva maşini raspandite pe ici' pe colo', probabil ale celorlalte majorete. Amber nu avea maşina, dar asta nu mă făcea să mă simt mai bine crezând că nu e aici.
Kath s-a oprit chiar la intrarea în clădire şi şi-a închis ochii masandu-şi tâmplele.
-Iubito, esti bine? Am intrebat-o speriat cuprinzand-o mai bine în braţe.
-Nu prea, spuse aratandu-mi spre punctuletul maroniu de pe antebratul ei. Am respirat masandu-mi şi eu fruntea. Am uitat complet de drogul ei.
-Vino, am spus prinzandu-i mână şi întorcându-mă înapoi.
-Ai în masina?mă întreba clipind des de parcă lumina soarelui ii ardea ochii.
-Nu, în asta nu am dar ne întoarcem acasă. Am spus deja întorcându-mă să o ridic în braţe pentru că o simţeam din ce în ce mai moale.
-Ce? Harry nu, nu ne mai întoarcem acasă, pot să rezist câteva ore. Spuse hotărâtă sî vedeam cum se lupta să îşi restabîleasca echilibrul.
-Esti sigura? Am întrebat eu fiind nesigur. Dependenta ei era un lucru cu care nu îmi doream să mă joc. Voiam să renunţe la droguri dar asta necesita şi atentie, atentie pe care eu uitasem să o acord.
-Da, sunt sigura!
Nu înţelegeam de ce refuza drogul pentru a ramane aici dar stiu că în interiorul ei se simţea uşor stanjenita de situatia asta.
Am oftat adanc încercând să imî aduc aminte dacă a luat vreun joînt noaptea trecuta. Nimic, doar ţigara fumata ieri seara.
Mi-am scos pachetul de tigari şi bricheta din buzunar intinzandu-i-le discret.
-la-le! Îţi promit că la noapte asta va fi primul lucru pe care ii facem. Am promis asezandu-mi palmele pe obrajii ei fini.
-Harry cât timp o să fii plecat? Îmi lua pachetul de tigari folosind un ton serios.
Am oftat din nou lasand aerul să îmi iasa printre buze pret de câteva secunde cât mă gandeam. Pot scoate cel mult 20 de minute până la Redmond dacă conduc eu. Intalnîrea începea la noua, probabil o ora de negocieri şi alte 20 de minute înapoi acasă. Orice aş face nu ajung mai devreme de 10.
-Nu stiu sigur iubito, încerc să ajung mai devreme de 10, am promis desi nu eram sigur că mă pot tine de cuvânt. Asta dacă nu grăbesc cumva negociere aia tampita, ceea ce o să şi fac.
Katherine m-a privit cu o încruntătură adanca, aprofundata probabil şi din cauza dependentei.
-Ai de gând să îmi spui unde te duci? M-a întrebat scotandu-şi o ţigara din pachet.
Mi-am strâns buzele într-o linie.

-Nu vreau să te mai mint. Am spus ştiind că asta o va supara şi mai tare dar chiar uram să o mint, deci mai bine nu ii mai spun nimic.
A bufnit prefacandu-se amuzata pe un ton arogant.
-Bun, am evoluat, de la explicaţii false la nimic! o spuse parcă oferindu-mi o palma peste fata şi a început să mearga din nou spre intrarea în liceu, tragand nervoasă din ţigara.
Am oftat din nou, realizand cât de des fac asta în ultimul timp şi m-am dus dupa ea.
-Pot să merg şi singura de aici. Bolborosi artagoasa când am prins-o din urma.
Mi-am dat ochii peste cap prinzandu-i mână, a încercat să şi-o elibereze dar nu are prea mari sanse.
-Dacă nu termini te duc în braţe pe teren. Am amenintat-o suparat încercând să-i tin mână micuţa sî alunecoasa într-a mea.
- Ha, ha! Ce amuzant esti, da-mî drumul la mână, mă avertiza tragand-o iar şi de data asta reuşind să scape. Nu exista femeie sau fiinţa pe pamantul asta care să mă scoata atât de tare din sărite şi pe care să o ador atât de mult. Am încercat să imî amintesc ultima data când o fata şi-a tras mână dintr-a mea. Amintire inexistenta cu orcine altcineva inafara de Katherine pentru că doar ea face asta.
Am marait nervos şi i-am prins fulgerător coapsele şi spatele tragand-o în braţele mele cât timp mergeam pe hol.
-Harry ce faci? Pune-mă jos, tipa nervoasă, agitandu-se în braţele mele că un peste pe uscat. Ador când face, îşi freaca corpul de al meu şi ea nici nu realizeaza.
-Ti-am spus că te joci cu focul şi o să te arzi. Am decarat foarte serios privind înainte şi neacordandu-î vreo atentie.
-Extraordinar! Harry pune-mă jos, nu vreau să mă duci aşa la antrenament, o să creada că sunt invalida. Se supara lovindu-mă în umăr. Mi-am dat ochii peste cap. Numai ea se putea gândi la partea proasta a lucrurilor, la gelozia lui Amber când o va vedea aşa în braţele mele nu se gândeşte. Bineînţeles că nu! Doar e Katherine.
Asta m-a suparat sî mai tare aşa că i-am eliberat un picior incolacîndu-mi palma pe cel de lângă abdomenul meu. l-am prins coapsa şi mi-am îndesat uşor mână pe sub pantalonul scurt.
-Harry ce faci? Ai înnebunit, sunt camere pe aici, da-mî drumul imediat. Se criza tragandu-mî mână care ii cuprinsese deja o parte din fesa pe sub pantaloni.
Am rânjit ciupind-o uşor şi a tresărit încercând să îşi tina în aer şi celalat picior. Mie nu îmi era deloc greu să o tin, era uşoară că o papusa.
-Arghh, termina, şopti printre dinţi încercând să imî îndepărteze mână cât timp coboram spre sala vestiarelor. Norocul ei că şcoala era cu adevarat pustie.
-Ti-am spus că o să te pedepsesc dacă mă mai superi, am declarat serios plimbandu-mi deja vârful degetelor pe zona ei intima.
-0 serios, eu sunt aia care te supara pe tine? Eu plec cinci ore Dumnezeu stie unde fara să dau o explicaţie logica? Era din nou nervoasă şi trebuia să o aduc înapoi la glume. Numai aşa puteam scapa cu o cearta minora dupa.
-lubito dacă vrei să mă pedepsesti şi tu aşa eu sunt mai mult decât de acord. Sper doar că poti să mă cari. Am spus abtinandu-mă să nu rad şi rugandu-mă că gluma să tina.
-Am eu metodele mele să te pedepsesc, mormăi suparata şi eu am marait apreciativ desi nu eram prea curios să aflu care sunt alea în situatia de fata.
Eram în sala vestiarelor, încă un coridor mic şi vreo 10 trepte şi eram pe teren.
M-am oprit în loc, mii de amintiri cu acest loc traversandu-mi mintea.
l-am prins şi celalalt picior, intorcand-o şi incolacindu-le pe amandoua în jurul taliei mele.
Am privit-o adanc în ochi asezandu-mi palmele pe fesele ei şi încercând să scap de tensiunea dintre noi.

-Saruta-mă! l-am spus privindu-i chipul superb la care nu m-aş satura niciodata să mă uit.
Şi-a încruntat uşor sprâncenele, a tras ultimul fum de ţigara apoi a aruncat-o pe jos.
Am calcat mocul cu piciorul apoi m-am mişcat cu ea în braţe, lipindu-i uşor spatele de unul dintre vestiarele de pe perete.
l-am sustinut greutatea cu o singura mână, bagandu-mi talia mai bine intre picioarele ei şi mi-am adezat gentil cealalta mână pe obrazul ei. Ador să o susţin aşa, încolăcită în jurul meu.

-Iubito, asta e locul în care te-am sarutat prima data, aproape am şoptit mangaindu-i uşor obrazul şi am realizat că tot la asta se gandea şi ea. Amintirile acelei zile care părea cu ani în urma, nervii pe care ii aveam asupra ei pentru ce îmi făcuse, îmi venea să ii tăbăcesc fundul, până când am adus-o aici şi fiecare părticică de raţiune s-a spulberat şi m-am strivit de buzele alea dupa care tanjeam atât. Mă scoate din minţi, şi cu asta nu face decât să mă determine să mă îndrăgostesc mai tare de ea.

-Saruta-mă! am spus din nou abtinandu-mă din răsputeri să nu o sărut eu, dar voiam să faca ea primul pas de data asta.

Am expirat uşor, şi şi-a aşezat şi ea palmele pe fata mea tragand-o imediat spre buzele ei.

Nu o să găsesc niciodata un mod de a explica senzaţia din mine atunci când buzele ei sunt lipite de ale mele. Mă simt că un rătăcitor în desert, complet uscat şi fara viaţa iar ea e picătură mea de apa. Picătură de apa care mă menţine în viaţa. Uneori m simt rece, că într-un tinut inghetat iar ea e focul care mă încălzeşte. Alteori abandonat sî pierdut, ea e susţinerea care mă menţine cu picioarele pe pământ. Aerul pe care ii respir zilnic şi simt că trăiesc. Katherine însemna viaţa pentru mine în toate felurile posibile. 0 planeta are nevoie de toate cele patru elemente pentru supravieţuire, iar eu am nevoie de Katherine care le reprezintă pe toate.

-Te iubesc! l-am şoptit încă framantandu-i tandru buzele. Cuvintele îmi erau încă necunoscute, nu le mai pronunţasem de când a murit mama. Dar mă simţeam atât de bine să ii le spun ei acum.

-Şi eu te iubesc, şi mi-aş dori să ai mai multa încredere în mine.

Şopti şi ea mangaindu-mi uşor obrajii.

Asta m-a durut mai tare decât 100 de palme peste fata. Să o vad pe ea dezamagita şi trista era chinuitor. Mai ales când eu eram cel care provoca asta.

-Am încredere în tine iubito dar nu e vorba de asta. Tu trebuie să ai încredere în mine acum, am spus cu o voce aproape chinuita.

A aprobat din cap inchizandu-şi ochii dar stiu că asta nu însemna că sunt iertat.

l-am sarutat din nou buzele înainte să ii dau drumul din braţe. Mă simţeam atât de rece când ii dadeam drumul din braţe.

Am prins-o de mână şi ne-am îndreptat spre ieşirea pe teren ştiind deja că am intarziat destul.

- Când termini ii suni pe Jay să vina să te ia, bine? Am spus în timp ce urcam scările.

A aprobat pur şi simplu din cap şi o parte din mine îşi dorea să reacţioneze altfel, să se bosumfle şi să îmi reproşeze că e maşina ei acum şi n-am dreptul să i-o iau. Dar că de obicei, nu făcea nimic din ce mă aşteptam eu.

Totuşi eram fericit că de data asta nu mi-a mai respins mână dar toată fericirea mea a dispărut când am ajuns pe teren.

Echipa majoretelor era acolo, şi încă cineva. Idioţii plini de steroizi, supranumiţi şi fotbalişti.

-Se pare că şi echipa de fotbal are antrenament, spuse ea complet neinteresata de asta.
Eu fierbeam deja, mai ales când toate privirile s-au întors spre noi în special o privire. Pe fata idiotului ala s-a format un zâmbet larg când a vazut-o pe Katherine de parcă eu nu eram la 2 centimetri de ea şi o ţineam de mână.

Am marait printre dinţi aruncandu-i o privire veninoasa pe care cu siguranţa a vazut-o.

-Nici să nu te gândeşti să faci vreo scena de gelozie, mă avertiza Katherine întorcându-se spre mine. Socotelile mele cu Zac nu erau încheiate dar vor fi atunci când Katherine nu o să fie de fata.

Nici că îmi pasa de privirea furioasa a lui Amber sau de curiozitatea celorlalţi.

Am intors-o spre mine şi mi-am strivit de data asta buzele de ale ei. Mâinile mele ii framantau gatul şi am aruncat o scurta privire ucigatoare spre Zac. Stiu că o place pe Katherine şi ar face orice să intre în pantalonii ei dar asta nu se va intampla nici peste cadavrul meu.

Am mai framantat puţin buzele lui Katherine luandu-mi din sărutul ei şi doza de energie de care aveam nevoie astăzi.

Ea şi-a pus mână pe soldurile mele şi stiu că era distanta şi suparata pe motivul pentru care fac asta dar lipitoara aia trebuia să vada clar că e a mea şi să conştientizeze că ii fac bucati dacă se mai apropie de ea.

Am întrerupt sărutul şi chiar dacă nu priveam în jur simţeam uimurea tuturor. Noroc că eram prea departe de ei că să îmi desoseasca tatuajul.

-Ne vedem mai încolo iubito, promit să mă refansez pentru asta. Am spus aproape cu durere în glas. Aveam impresia că o abandonez în gura leilor. Îmi doream atât de mult să o iau acasă cu mine, să ii dau dracu pe Carter cu afacerile lui şi să mă incui cu ea în camera unde să fim doar noi doi şi nimeni altcineva.

A aprobat din cap zâmbind şi stiu că făcea asta pentru a ascunde tensiunea dintre noi în fata celorlalţi.

Am sarutat-o din nou, de data asta doar pentru mine şi nu pentru a dovedi cuiva ceva.

-Bafta! I-am urat sarutandu-i apoi tandru fruntea, care era aprope la baza gurii mele.

I-am privit pe Amber şi pe Zac, aruncandu-le rapid o ameninţare prin care să se gandeasca de doua ori înainte să se apropie de Katherine, apoi am eliberat-o din braţele mele şi m-am întors înapoi până nu mă convingea că e mai bine să o iau înapoi acasă.

Am auzit gălăgie şi mii de voci care ii rosteau numele în urma mea. Acum era oficial pentru ceilalţi că suntem împreuna şi îmi imaginez groaza lui Katherine să raspuna la toate întrebările acestor fete puţin cam aeriene şi curioase.

Am ajuns înapoi la garaj şi oricât de mult încercam nu reuşeam să mă calmez. Mă aştepta o zi mai mult decât grea iar problema cu Drake trecuse pe locul doi din cauza lui Ortega. Fotbalist tâmpit cu nume de adeziv pentru proteza dentara.

Afara încă era cald, enervant de cald dar eu mi-am luat geaca de piele pentru că urma să fiu destul de înfofolit în noaptea asta.

Ceilalţi erau probabil încă pe pista. Mai aveam vreo 20 de minute până să plec acasă la Carter aşa că am făcut un dus rapid şi m-am pregătit fizic şi spiritual pentru ce avea să urmeze. Gelul meu de dus mi-a amintit de Katherine şi de cât de bine miroase pe pielea ei fina. De fiecare data când mă gandeam la ea deveneam excitat. Şi încă nu eram pregătit să o iau într-u totul.

Katherine era diferita, atât de diferita în inima mea încât uneori devenea ciudat şi îmi era aproape teama de momentul când noi doi vom fi unul. Stiu că şi ea îşi doreşte, iar eu pur şi simplu înnebunesc dupa asta dar nu vreau să fie şi cu ea cum a fost cu toate celelalte. Obîsnuiam să fiu destul de vulgar şi salbatic în pat, şi stiu că partea perversa a lui Katherine s-ar bucura de asta, dar eu nu. Cel puţin nu prima data. Vreau să fie difeit, şi prin diferit nu mă refer la lumanari parfumate, pat cu baldachin sau cearseafuri de matase.

Vreau să fie ceva al nostru, care să ne defineasca pe amandoi, vreau să o simt că şi cum aş muri dupa ce devine a mea într-u totul şi acesta să fie ultimul lucru pe care ii mai fac. Nu vreau să plănuiesc asta, că un spectacol de teatru în care pur şi simplu ne jucam rolurile. Când va veni mometul vom sti amandoi şi sunt dispus să aştept oricât pentru asta. Desi o parte din mine mă loveşte constant şi îmi spune că nu voi putea face dragoste cu Katherine până nu va sti totul

despre mine. Şi pe cât era de dureros, pe atât de adevarat. Nu mi se va dărui în adevaratul sens al cuvântului cât timp încă are dubii în privinţa mea iar secţiunea secrete este intre noi, dar atunci când ea nu va mai exista, Katherine va pleca cu siguranţa de tot din viaţa mea. Şi nu trebuie macar să mă gândesc la asta că să stiu că mai bine mor decât să se întâmple aşa ceva. Oricum ea e viaţa mea acum şi dacă pleaca... sunt deja mort.

Am trecut de imensa poarta de otel care imprajmuia casa lui Carter. De data asta conduceam Ferrari-ul meu şi ceva îmi spunea că o să am nevoie de viteza lui în noaptea asta.

Casa lui Carter era un conac în adevaratul sens al cuvântului, desi acesta era doar în moft că să ii menţină reputatia de mare gangster. Ca şi mie, nu ii placea toată fandoseala asta şi majoritatea timpului şi-l petrecea cu noi la garajul de pe pista.

Aleea care ducea spre conac era infinita şi trebuia să mergi cativa zeci de metri că să vezi cu adevarat cladirea printre sutele de copaci şi tufişuri înalte şi sî verzi tunse milimetric în forma dreptunghiulara.

Am parcat în fata conacului salund din cap cativa bodyguarzi care îşi făceau veacul pe aici.

În piscina din fata casei se balaceau câteva fete care m-au strigat entuziasmate când m-au văzut. Le-am făcut rapid cu mână dar nu mă mai atrageau că alta data, mi se părea chiar enervante acum şi habar nu am ce cautau aici.

Curtea arata că şi curtea unei închisori. Extrem de bine modernizata. Una dintre piscinele în care se balaceau fetele era într-o alta parte a curţi, care dadea impresia unui parter. Câteva zeci de trepte duceau acolo şi arata că o coborâre spre paradis.

În partea de sus erau aşezate că la muzeu, imprejumund totul, sute statui de marmura întruchipând tot felul de animale salbatice. Pasiunea lui Carter.

Pentru o persoana careia nu-i place luxul, ştia să faca pe snobul.

Am urcat alte zeci de trepte până la intrarea în conac şi simţeam căldură soarelui cum mă inabuse prin tricoul negru.

-Domnul Gun va asteapta în birou domnule Styles. Îmi transime unul dintre bodyguarzi în timp ce îmi deschidea usa.

Am confirmat din cap şi mi-am făcut repede loc în racoarea din casa. Nu ii cunoşteam prea bine pe tipii astia dar nici nu trebuia. Nu erau că restul persoanelor de pe pista. Erau oamenii angajaţi să ne protejeze iar dimensiunile lor colosale le-ar fi creat probleme intre maşina de de dimensiuni obişnuite. Ar trebui să ii spun lui Carter să o lase mai uşor cu steroizii pentru angajaţi.

În interiorul casei aceeaşi poveste cu snobul caruia nu-i place luxul. Ca orice traficant care se respecta Carter avea obsesiile lui ciudate şi incredibil de enervante pentru mine. Una dintre ele era vanatoarea.

Este o adevărata corvoada să fiu tras aprope în fiecare weekend în mijlocul sălbăticiei, înarmat cu o puşca şi o geaca de camuflaj sî obligat să ucid orice vietate nevinovata care îmi iese în cale.

Am urcat alte scări până la primul şi simtem cum mă sufoc din cauza zecilor de lendrii de prin jur. Habar nu am de ce ţinea toate plantele astea otravitoare în casa. Îmi era de ajuns să înghit o frunza şi ieşeam pe usa cu picioarele înainte şi cu mâinile pe piept.

Am ajuns în fata biroului lui Carter şi am ciocănit de doua ori înainte să fiu invitat înăuntru.

Ca de fiecare data când intram aici o senzaţie de voma îmi traversa stomacul.

Zeci de trofee de vanatoare şi capete de animale impaiate impanzeau pereţii dandu-mi impresia că în orice secunda unul dintre ele va sari pe mine.

-Harry, te aşteptam! mă intampina Carter cu un zâmbet discret şi l-am observat pe Ken aşezat pe un fotoliu din încăpere.

-Aici sunt, am spus asezandu-mă sî eu lângă el, pe un fotoliu masiv din piele de culosarea scoarţei de copac.

Amandoi beau coniac şi mi-am molfăit limba în gura nervos pentru că asta mă dezavantaja de fiecare data într-o întâlnire de afaceri.

Camera era enorma sî extrem de înalta. Mobilierul era în totalitate dintr-un maroniu închis la fel şi biblioteca plină de cârti pe care nu cred că le-a citit vreodata. Biroul era masiv pe semi cerc, aşezat în fata fotoliilor pe care eram noi aşezaţi. Fereastra imensa era acoperita cu o draperie transparenta şi maronie care crea o atmosfera întunecata în încăpere sustinuta de aglomeraţia cadavrelor expuse pe pereţii ciocolatii. Mă simţeam că într-unul din acele filme cu expediţii în Africa când toti braconierii se strâng în biroul şefului pentru a stabili planul de vanatoare.

-Bun, oamenii lui Reynolds vin în Redmond în seara asta şi se pare că vor să negocieze o diversiune în statul Washington pentru mâine seara.

-În tot Washingtonul ?am sărit eu şi Ken în acelaşi timp. Încă nu ii vedeam cu ochi buni aici dar se pare că am probleme şi mai mari.

Carter şi-a mărit ochii dandu-i lent peste cap de parcă încerca să îşi revină din cauza reacţiei noastre.

-Am spus că asta vor ei, dar noi mergem să negociem nu? Ne clarifica cu un zâmbet şiret pe fata care însă nu m-a liniştit. Orice înţelegere cu Reynolds nu imî dadea un gram de încredere. Şarpele asta mult prea veninos sî nenorocit pentru a încheia o învoiala cu unul dintre cei mai mari duşmani ai lui.

-Dacă planuieste ceva sî asta e planul lui să pătrundă pe teritoriul nostru? Stii macar cate tirurî sunt? Am întrebat folosind aproape o încruntătură.

-Sunt trei tiruri şi nu cred că Reynolds e atât de prost să faca o baie de sânge în mijlocul unei curse în aglomeraţie. Oricum maşinile noastre nu vor fi în apropierea tirurilor. Noi doar vom crea agitatie şi vom distrage politia astfel încât trei tiruri enorme trecând prin oras să nu mai fie interesante pentru ei. De vama se ocupa singur. Îmi răspunse foloind acelaşi ton serios.

-Tot mi se pare cam mult tot Washingtonul. Cine a mai auzit de o cursa aşa mare? Riscam să fim prinşi şi să intram noi în belea, spuse Ken şi de data asta mă bucuram de prezenta lui aici.

-Negociem, repeta Carter stresat, probabil vom acorda o limita de timp nu de spaţiu.

- 10 minute de acoperire, am spus hotarat privind nervos cum amandoi sorb din paharele lor de coniac. Dacă la petreceri gaseam o scapare la întâlnirile de genul asta trebuia să mă mulţumesc să îmi plimb prin gura propria-mi saliva.

-Prea puţin, spuse simplu plimbandu-şi degetele pe birou.

Am expirat de nervos iar capatana enorma de cerb de deasupra mea îmi dadea o senzaţie de frustrare.

-Vedem acolo, spuse Carter ridicandu-se brusc de la birou. A aruncat o privire la ceasul de pe mână - Plecam în 20 de minute. Ne inscinta înainte să iasa din birou.

Am oftat şi l-am urmat împreuna cu Ken.

Era opt sî un sfert seara iar soarele apunea lent aruncand o mare aurie peste orizont. Mi-am adus aminte de Katherine şi mi-am scos telefonul să o sun. Îmi era deja dor de ea şi starea mea de frustare creştea ştiind că idiotul ala e prin preajma ei.

A sunat de mai multe ori până când apelul a fost închis iar msajul vocal m-a făcut să strâng telefonul în mână. Doar nu e sî acum la antrenamente? Ea şi Amber nu ar rezista atâta timp una lângă cealalta sî faptul că sunt surori vitrege nu a făcut decât să complice situatia. Cum s-a ajuns la aşa ceva? Să nu mai spun că mă simţeam destul de ciudat să fac schimbul intre surori chiar dacă ele doua nu aveau nicio legătură în sensul asta şi abia s-au cunoscut iar Amber nu a fost nici pe jumatate ce este Katherine acum pentru mine.

- E suparata rău? Mă întreba Ken în timp ce ieşeam afara din casa. Era să mă izbesc de matahala enorma de la usa mergând cu ochii în telefon.

-Are toate motivele, am răspuns trimitindu-i un mesaj lui Katherine în care ii spuneam că o iubesc şi ne vedem la noapte, şi încă unul lui Jay prin care ii avertizam să nu uite de ea, apoi cu inima stransa am închis telefonul de tot. Urma să mă întâlnesc cu unul dintre cei mai mari duşmani ai mei, o convorbire telefonica cu iubita mea într-un asemena moment nu era deloc în avantajul meu, sau al ei.

Amandoi am coborant scările spre maşinile noastre şi deja simţeam tensiunea ce avea să urmeze în seara asta.

- Şi acum vreau o explicaţie. Mi-am încrucişat mâinile la piept rezemandu-mă de maşina mea. La fel a făcut şi el.

- Pai nu e mare lucru de zis, arlamentarul de tata nu suporta să aiba un fiu derbedeu aşa că m-a trimis să locuiesc cu mama vitrega numărul 2.

Spuse simplu de parcă îmi explica metoda de preparare a unei prăjituri.

- Mama vitrega numărul 2? Am întreba incruntandu-mă.

- Da! Moşul e un mare Casanova, declara razand sî mi-am dat seama de totala lipsa de respect pe care o avea Ken pentru tatăl lui. - Mama a murit când eu aveam 3 ani, accident de maşina. Dupa asta, tata s-a recăsătorit cu alta chinezoaica mai tanarara cu 15 ani decât el dar i-a făcut repede vant. Când aveam 5 ani a cunoscut-o pe Jessica, o femeie de afaceri englezoaica, de data asta cu doi ani mai tanara decât el care a inlocuit-o aşa cum a trebuit pe mama. Dar s-a despartit şi de ea dupa 10 ani şi de atunci a început perioada mea de rebeliune. Vitrega sau nu, Jessica a fost cu adevarat că o mama pentru mine şi m-a afectat mult plecarea ei. Mai ales că pe tata ii vedeam o data pe saptamana şi chiar şi aşa nu eram în relaţii prea bune. Acum e cu alta englezoaica şi probabil o va lua în curând de soţie că să o paraseasca dupa aceea. Pe mine a vrut să mă trimită la un internat plin de fitosi şi aroganţi, dupa ce am fost arestat de politie pentru furtul unei maşini. Aia era doar distractie pe lângă ce faceam cu adevarat cu Wu, dar i-a fost de ajuns moşului să se debaraseze de mine. Atunci mama, adica Jessica, m-a sunat şi mi-a propus să stau la ea iar faptul că ea locuieşte în Seattle, teritoriul lui Gun, a picat la tanc. Termina făcându-mi scurt cu ochiul şi mi-am clatinat capul ametit. Ken nu era nici pe departe pustiul razgaiat aşa cum ii credeam.

- Cum ai intrat în afacerile lui Wu? Am întrebat trecandu-mi limba peste buza de jos.

- Pai n-am prea intrat eu, Wu nu e că şi Carter. El nu e prezent pe circuit nici nu are vreo legătură cu ei aşa cum e Carter cu voi, dar îşi alege oamenii de acolo şi eu am fost unul dintre norocoşi.

-De cât timp? Am întrebat putîn frustrat de lipsa de detalii oferite de el.

-De doi ani. La început eram mai mult "muşchi de umplutura". El niciodata nu mergea să discute afaceri cu doi oameni aşa cum face Carter. Nu eram eu prea dotat la capitolul pachetele, dar eram agil şi mă aprindeam repede. Nu îmi era teama să tin pistolul în mână sau să mă bat cu cei mai mari că mine aşa că prindeam bine prin jurul lui. Dupa asta, s-a ataşat de mine, probabil pentru că aveam aceasi varsta cu fiul lui mort, şi m-a bagat mai adanc în traficul de jucării. Eram pentru el cam ce esti tu pentru Carter. Dar mai mult că un fiu, voi doi aduceţi mai degraba a fraţi.

Spuse şi m-am încruntat din nou nedumerit. Povestea lui era oarecum asemanatoare cu a mea. Cam toti intram aşa în lumea asta, strecurandu-ne pe sub pielea capetelor din varf. Poate că eu şi Carter dadeam impresia unei perechi de fraţi dar asta doar datorita capacitatii lui de a se integra în jurul oricărei persoane. Carter era mafiotul perfect.

Mi-am frecat braţele la piept încă analizand noile descoperiri.

- Vine, mă instinta Ken ridicandu-se de pe capota şi mi-am îndreptat sprivîrea spre Carter care cobora rapid scările aseznd-şi gulerul gecii de piele.

Asta mi-a adus aminte de tatuajul meu şi mi-am luat repede geaca din maşina înainte să merg spre el.

- Cu ce mergem? întreba Ken sî eu am privit strâmb asemanarea vestimentara dintre mine şi Carter. Eram imbracati că doi fraţi gemeni. Gândul asta mi-a adus greaţa în stomac.

- Cu Hummerul, răspunse rapid şi deja voiam să îmi dau o palma. Uram dinozaurul ala de maşina, îmi era groaznic de greu să prind viteza cu el pe o autorstrada aglomerata şi acum aveam ora de întors acasă de respectat.

-Avetî pistoalele la voi? Ne întreba serios sî amandoi am aprobat din cap verficand cu mână, armele de la spate. Mî-ar place să ii folosesc în seara asta pe capatana lui Drake.

Am urcat în tancul imens sî negru. Şi nimeni nu a avut nimic de comentat când am urcat la volan.

Erau 24 de kilometri până în Redmond şi asta de la ieşirea în oras.

Era deja destul de târziu dar nu faptul că o să ii fac pe mafioţi să ne aştepta m-a determinat să apas acceleraţia până la fund. Gândul îmi era în permanenta la Katherine, voiam cu disperare să o sun să mă asigur că s-a întors acasă dar imî era teama că aş putea începe o conversaţie cu ea pe care nu aveam timp să o termin, cel puţin nu în favoarea mea.

Era deja întuneric când am parcat în fata clubului de nopate. Carter a coborât din drepta mea iar Ken din spate şi am respirat incarcandu-mi bateriile cu aerul nopţii, apoi mi-am tras fermoarul gecii până sus, acoperind orice urma a tatuajului făcut pentru Katherine.

Am intrat în club şi atmosfera de aici nu îmi mai oferă relaxarea de alta data. Era un local pentru adulţi iar femeile goale care dansau lasciv la bara îmi creau greaţa.

Ne-am lasat conduşi de unul dintre bodyguarzi într-un separeu special . Muzica puternica îmi bubuia timplele în timp ce ne mergeam pe holul strâmt. Niciunul dintre noi nu vorbea. Carter probabil îşi alegea vorbele în minte, Ken avea acea fata a unui nou venit într-un grup, încercând să se integreze, iar eu îmi strangeam palmele în pumni. Aveam o presimţire proasta în legătură cu noaptea asta.

Într-un fel era bine că intalnîrea avea loc într-un spaţiu departat de casa. Niciodata nu o să îţi inviţi inamicul la o discuţie în propriul tau teritoriu. Trebuie să fie undeva la mijloc, şi chiar dacă aş fi fost mai mult timp plecat de lângă Katherine mi-a r fi plăcut că intalnîrea să se tina într-o locaţie mult mai indepartata de Seattle. Doar 24 de kilometrii intre Drake şi fata pe care o iubesc mă fac să o iau razna.

Mi-am aşezat din nou gulerul peste gat, desi începea să devină deranjant de cald, apoi mi-am scos o guma din buzunar şi mi-am aruncat-o în gura. Genul de rahat pe care ii mestec împreuna cu o ţigara, în timp ce restul mafioţilor sorb din pahare de Whiskey.

Ni s-a deschis o usa masiva şi neagra, căptuşită cu un materiale dens din piele neagra şi caile respiratorii mi-au fost imediat inundate de un fum dens de ţigara.

Am intrat în incaperea incetosata şi nivelul de nervozitate mi-a crescut considerabil când ochii mei i-au întâlnit pe ai lui Drake.

- Buna seara domnilor! ii saluta Carter cu profesionismul lui ¡născut, strangandu-le mână pe rand.

-Buna seara domnule Gun, va aşteptam! ¡1 saluta înapoi un tip imens care mă făcea să mă simt că scufiţa pe lângă lup. Avea parul tuns aproape la zero şi o structur a fetei asemanatosrea cu cea a unui varcolac. Vorbea cu accent rusesc şi gros, pronunţând cu greu cuvintele în engleza. Nu ii ştiam pe asta. Reynolds îşi amplifica haita.

-Traficul! răspunse Carter scuzandu-se cu un zâmbet şiret. Mai degraba maşina, am adaugat în mintea mea.

Eu şi Ken am fost nevoiţi să facem schimbul de strângeri de mână dar eu m-am limitat doar la rusul grizzly şi la celalalt tip ¡nalt şi brunet de statura mea, a cărui fata mi se părea cunoscuta .

Salutul dintre mine şi Drake a fost o înjunghiere de priviri.

-Bun, să trecem la afaceri! spuse Carter rapid, batand o data din palme şi asezandu-se pe canapeaua medie din piele neagra, chiar în fata rusului. Între ei se afla o masa joasă de sticla, ticsita de sticle de băutură şi trabucuri.

Mi-am cioflait guma în gura şi m-am pozitionat în picioare, alaturi de Ken de o parte şi spatele canapelei lui Carter.

În partea opusa, rusul ocupa trei sferturi de canapea şi Drake era aproape storcit lângă el iar celalalt era în picioare pe partea lui la fel că noi.

- Şeful meu vrea să negocieze cu voi o diversiune pentru statul Washington. Spuse ursul cu accentul lui rusesc şi i-a luat aproape doua minute să termine toată fraza. Tragea deseori dintr-un trabuc imens care abia ii incapea intre degete. Fumul pe care ii elibera ajungea până la mine şi avea un miros puternic şi un gust amar că de mătrăgună.

- Şi de la ce suma pleaca aceasta diversiune? întreba Carter devenind serios şi turnandu-şi un pahar de vodka din sticla rusului. Alta era deja goala pe masa.

- 200 de mii de dolari! Aprope scuipa matahala ridicând de la picioarele sale o servieta neagra de piele, lunga dar extrem de subţire, pe care a izbit-o pe masa.

Carter a ridicat din sprâncene apreciativ dar nu s-a lasat impresionat.

-Puţin avand în vedere că îmi risc echipa pe suprafaţa unui stat întreg. Spuse Carter şi pentru prima data eram mândru de ce ii iese pe gura. Ken se uita la mine şi am observat că avea acelaşi sentiment, mustăcind uşor.

Rusul părea ametit. Cu siguranţa nu se aştepta la asta.

-Spune preţul tau! Aprope urla matahala lovind paharul de masa şi aproape m-a făcut să rad reacţia lui Ken de a se scarpina în ureche din cauza tipatului.

-Să lasam preţul aşa şi să discutam despre raza de acoperire. Şi că să nu ne jucam cu harta hai să alegem ceasul. 30 de minute în care oamenii mei vor atrage atenţia în jurul lor. Nu o să se apropie de camioanele voastre şi atunci când timpul a expirat nu-mi pasa dacă aveţi o escorta de politie în fata, ei au dispărut.

Rusul clipi complet ratutit, se pare că lucrurile nu mergeau cum se aştepta el şi mi-am dat seama că pe cât era de mare pe atât era de prost.

Drake îmi arunca mereu priviri acide şi faceam tot ce îmi stătea în putere să raman calm.

-Nu de politie ne e noua teama, spuse rusul turnandu-şi alt pahar de vodka.

-Oh, stiu. O să ne ocupam noi şi de posibilele interventii ale inamicilor vostru. Stiu că Reynolds e un mare expert în a-şi face duşmani.

-30 de minute e prea puţin. De data asta Drake a fost cel care a vorbit şi chiar mă rugam să nu se întâmple asta.

Carter mă cunoastea bine, a privit spre mine cu o spranceana ridicata apoi mi-a făcut un semn discret să mă asez lângă el. Nu voiam să par căţelul care primeşte comenzi dar spre deosebire de Drake eu îmi cunoasteam locul, şi îmi era mult mai bine în picioare decât la masa cu scursurile astea.

-Şi voi cât timp ati vrea? Am intrabat incrucinsandu-mi mai bine braţele la piept desi nu mă interesa răspunsul lui. Aveam picioarele uşor departate într-o poziţie de bodyguard adevarat.

-Din Burke până în Silver Spring. Îmi răspunse şi stiu că îşi pastra calmul pentru că era în favoarea lui.

-Şi bănuiesc că vreţi şi pauza de toaleta până acolo, am spus razand făcându-l pe Drake să îşi încordeze muşchii sfoiegiti. - Distanta normală intre aceste oraşe dureaza 40 de minute, dar în nici un caz nu ne vom baga într-o cursa de protectie pe aşa ceva. O să ajungem la doua ore cât timp ne învârtim prin fiecare oras pentru a atrage atenţia politistilor şi riscam să intram în rahat. Am spus de data asta serios convingandu-mă din ce în ce mai mult că afacerea asta nu era o idee buna.

-Ti-e frica Styles? Mă întreba rânjind uşor.

-Nu, doar că mî se face scarba când colaborez cu jigodii şi nu vreau să vomit la volan, l-am intors-o cu seriozitate.

-Vrei să te fac eu să îţi vomiţi sângele acum? Marsii scursura ridicandu-se rapid în picioare şi venind lângă mine.

-Oh, mi-ar place s-o vad şi pe asta! am marait înapoi, apripîindu-mă mai mult de el şi respirandu-i pe fata. Eram egali în inaltime şi aveam aproximativ aceasi masa musculara. Doar că talia mea era mai lunga decât a lui ceea ce mă făcea să par mai mare, şi să ii bat mai bine. Parul era negru şi tuns scurt, uşor infoiat în partea de sus a capului. Avea aproape aceasi ochi că ai lui Katherine, de un ciocolatiu întunecat şi asta mă enerva la culme. Nu voiam să aiba nimic în comun cu nenorocitul asta.Tenul era uşor mazliniu şi avea o structura ascutita a fetei ascutita, că de lup şi voiam la propriu să o deformez.

-Who, who, who... Baieti, calmati-va. Am venit aici să încheiem o afacere. Distractîa mai târziu. Ne departa Carter unul de celalat, vorbind pe un ton degajat.

M-a tras lângă el pe canapea iar Drake s-a aşezat la locul lui.

Ne priveam că doi lei gata să se ucidă şi mi-am scos o ţigara din pachet începând să o fumez rapid, pentru a mă calma.

- Putetî să va duceţi dracu cu jucăriile voastre cu tot, eu nu iau parte la rahatul asta. Am spus hotarat varsandu-mi nervi pe guma din gura.

Dar eram atât de nervos încât nici nu mi-am dat seama când mi-am pus un pahar de whiskey şi l-am dat peste cap. Uram să beau, dar întotdeauna ajungeam aşa în situatiile de genul asta. Sî partea proasta e că băutură mă făcea sî mai nervos dar uneori uitam cine sunt acum şi redeveneam adevaratul demon salbatîc de la început.

Carter a expirat prefacandu-se epuizat sî şi-a dat exagerat de mult ochii peste cap.

-Devine plictisitor, şi pierdeţi sprijinul oamenilor mei de baza, spuse aratand spre pachetul de nervi care chioflaia guma, de lângă el .

- Styles, omul tau de baza? Ai decăzut rău Gun! ii batjocori Drake şi o eram la un pas să îmi scot pistolul de la spate şi să ii găuresc capul.

-Da! răspunse Carter rapid. La genul de afacere pe care o vreţi voi, cu el ar trebui să discutati, nu cu mine. Eu nu mă bag la jocurile cu masinute. Spuse din nou degajat, intinzandu-se pe canapea şi tragand un fum de ţigara. Mi-am dat seama cât de tare l-a enervat asta pe Drake şi pe mine m-a calmat uşor. Aveam impresia că nici Carter nu avea de gând să încheie afacerea asta şi era aici decât să se distreze.

-Lasa-mă să vorbesc cu şeful meu. Vorbi rusul dupa ceva timp şi vocea lui groasa că un tunet mă făcea să mă simt că un pitic în poala lui Mos Crăciun.

Carter îşi întinse braţele dandu-i de înţeles că el nu se opune.

-Saluta-l din partea mea, spuse când combiatîa intre Yetî şi Bîgfoot s-a ridicat de la masa creând o umbra deasupra noastra.

M-am aşezat mai bine pe canapea muscandu-mi buza de nervi şi probabil aveam o fata de om constipat.

-Nu imcheiem afacerea. Să ii ia dracu cu banii lor, am sentimentul că pun ceva la cale. Am şuşotit spre Carter când rusul pe care habar n-am cum ii chema a plecat să vorbeasca la telefonul.

Carter doar a aprobat din cap şi stiu că era de acord cu mine. Afacerea asta putea de la o posta şi nici prin cap nu îmi mai trece să bat mână cu Drake.

-Nu ţi-e cald Styles? Pari încins. Vorbi scursura cu un rânjet pe care îmi doream atât de tare să ¡1 scot de pe fata. Dar asta nu însemna că eu nu cunoşteam jocul asta.

-Nu aşa de cald cum mi-a fost deasupra Christinei, deci pot rezista, l-am intors-o cu o seriozitate macabra şi se pare că am reuşit să scot rânjetul de pe mutra lui foarte uşor. Îşi freca buzele de furie şi de data asta eu am rânjit.

Adevărul este că îmi era al dracu' de cald. Toti rămăseseră în tricouri doar eu aveam fermoarul ridicat până în gat. Dar mai bine mă înec în propria-mi transpiraţie decât să vada jigodia asta tatuajul cu numele lui Katherine. Va stii imediat că asta e sansa lui să se răzbune în sfarsit pe mine.

Eu şi Drake am fost inamici activati încă din prima clipa. Nu ne-am suportat de la început şi în toate conflictele sî bătăile noastre mie mi-a venit geniala idee să ii vrăjesc iubita. M-am culcat cu ea şi cum nu era de ajuns i-am tatuat şi marcajul meu pe gat şi asta de buna voie pentru că eram atât de bun să sucesc minţile femeilor încât am facut-o să se indragoasteasca de mine. De la asta până să îmi fac cel mai mare duşman din lume nu mai era nici un pas. Dar până acum nu am avut nicin motiv să mă îngrijorez din cauza asta. Drake era genul de om caruîa ii placea să plateasca cu aceeaşi moneda. El o iubea şi probabil încă o mai iubeşte pe Christina, dar placa asta nu rula şi la mine. Nu eram capabil să iubesc cu adevarat pentru a mă rani aşa cum ar fi vrut. Până acum.

Dacă Drake afla de Katherine... doar gândul că el să îşi imagineze o modalitate să o ia de lângă mine, mă face să turbez.

Rusul s-a întors la masa şi am tras nervos alt fum din ţigara uitandu-mă fugitiv la ceasul de pe mână. 9:35. La dracu'!

Rusul s-a întors la masa şi am rânjit când l-am văzut pe Drake strivit de masivitatea matahalei.

-Şeful meu cere 40 de minute, din Burke şi până unde puteti ajunge în timpul asta. Şi a cerut escorta. Vorbi rusul şi aproape am sărit în sus de nervi.

-Ce? Duce-ţi-va dracu cu escorta voastra! Are impresia că suntem bodyguarzi lui, am scuipat spumegând de furie şi îmi venea să mă ridic şi să plec, asta dupa ce ii impuscam pe toti.

-Harry... Pronunţa Carter uşor în semn să mă calmez.

-Asculta...

-Ivan! ii completa rusul rapid că Carter se împotmolise la nume.

-Ivan, spuse parcă analizand cuvintele. Am exiprat de exasperare.

-înţelegerea noastra a fost să va creem o distragere că să puteti trece mai uşor, să atragem noi atenţia că să nu o faceţi voi. Să va garantam că nu vom ataca atâta timp cât treceti prin teritoriul nostru şi să va protejam cât de cât în cazul unui atac minor al inamicilor voştri. Dacă Reynolds are impresia că o să îmi plasez şoferii în curul camioanelor lui, de unde pot fi atacati cu uşurinţa în orice secunda, se inseala amarnic.

Termina Carter serios şi rusul, adica Ivan devenea frustrat.

-Da sau nu? Cu regulile voastre atâta timp cât marfa noastra e în siguranţa.

Accentul matahalei mă calca pe nervi la fel şi Drake şi locul asta. Deci eram destul de stresat şi deja nu mai putem rezista depărtării de Katherine. Am devenit mai mult decât obsedat de ea şi chiar am nevoie de ea. Nu îmi pasa că încă e suparata pe mine, o las cu plăcere să mă bata atâta timp cât îşi striveste buzele alea delicioase de ale mele dupa asta.

Am mai tras un fum de ţigara, rezistând impulsului de a-mi şterge transpiraţia de pe frunte. Deveneam încins din cauza lui Katherine sî atunci când nu era lângă mine şi nu stiu ce Dumnezeu ii lua atât lui Carter să refuze.

- S-a făcut! O să va creem o fereastra de 40 de minute.

Spuse Carter într-un sfarsit şi aproape m-am înecat cu guma din gura. Prostu' dracului!

-Ai înnebunit? Am marait la el printre dinţi doar că să ii vad cum bate deja mână cu rusul şi îşi ia servieta de bani.

-Pentru afaceri! tuna Matahala ridicând un pahar de vodka şi rânjind. Dinţii ii semanau cu doua perechi de ferastrae şi chiar dacă radea, tot că un dinozaur arata.

-Pentru jucării, spuse şi Carter ciocnind paharul cu el şi dandu-l apoi peste cap. Era miniscul pe lângă matahala rureasca, toti eram. Dar la cati nervi aveam acum l-aş fi făcut terci, cât era de mare.

Cât ai clipi Carter şi-a luat la revedere şi eu am ieşit primul pe usa ştiind că dacă mai ramaneam o singura secunda acolo, aveam să regret mai târziu. Sau nu... Să ii ingauresc capul lui Drake cu siguranţa nu ar fi o fapta regretabila.

Tot drumul spre casa am urlat şi am înjurat tot ce mi-a venit la gura. Ken era singurul care nu băuse deloc, aproape că şi uitasem de prezenta lui aici dar se pare că voia să vada cum stau lucrurile înainte să se implice. Carter a insistat să conducă el pentru că eu băusem un amarat de pahar de whiskey, dar i-a fost de ajuns privirea veninoasa pe care i-am aruncat-o că să mă lase la volan.

Motorul Hummerului probabil scotea fum când am parcat în fata garajului lui Carter.

-O să intram în probleme din cauza afacerii asteia, o să vezi tu. Am urlat pentru a suta oara când am cobora din maşina.

-Bine! Nu vrei nu te bagi, dar lasa-mă dracu' că mai înnebunit. Spuse balancanindu-se deja spre scarî. Normal că s-a îmbatat idîotu' dracu'.

Am decis să ¡1 las în pace în noaptea asta şi o să ii rup capul mâine.

Mi-am luat la revedere de la Ken şi m-am întors la maşina mea. Am realizat că eram transpirat că dracu' de nervi şi căldură şi am aruncat geaca de pe mine conducând că un maniac nervos până acasă, cu ferestrele deschise.

Am parcat în fata garajului, geamurile fiindu-mi învăluite de praful provocat de frana brusca. Eram un pachet de nervi. Uneori istetimea lui Carter lasa de dorit.

Am încercat să imî blochez nervozitatea intrând în garaj şi aşteptând să îmi revăd îngerul care mă putea calma, nu pot să cred că am lasat-o singura toată ziua pentru a negocia transportul în siguranţa al jucăriilor lui Reynolds. Sper că ea să fii avut o zi mai buna la antrenament dar cu Amber prin preajma mă îndoiesc. Plus că bariera pentru secţiunea secrete, aşa cum ii spune ea, nu mai rezista prea mult.

Ceilalţi mă priveau seriosi şi puţin temători. Jucau cârti la masa din garaj dar Kath nu era cu ei. Deci e suparata rău.

Nu aveam chef de discuţii cu ei aşa că m-am îndreptat direct spre scarî.

-Nu e acasă Harry, mă opri Jay cu o voce serioasă.

-Ce? Aproape am tipat întorcându-mă spre el. Dar unde e? Mii de imagini îmi derulau deja în minte, Drake. Nu, e prea departe.

-A sunat acum câteva ore şi a spus că iese cu pretenii în oras dupa antrenament.

-Ce prieteni? Am întrebat groaza fiindu-mi încă prezenta în vene. Niciuna dintre prietenele lui Kath nu erau în echipa majoretelor.

Jay a ridicat din umeri şi îmi venea să ii smulg capul de pe ei.

-Ti-am spus să te duci să o iei, am tipat la el cu o expresie de om turbat.

-Şi ea a spus că vrea să iasa dacă tu tot ai lasat-o balta fara nici o explicaţie logica, haide omule, nu are 5
ani.

Mă dureau dinţii, şi asta probabil pentru că ii strangeam atât de tare încât auzeam scrasnitul în urechi. Brusc realitatea m-a lovit şi parcă întreg garajul a căzut pe mine. Nu era vorba de prietenele din echipa majoretelor... imaginea zâmbetului lui Zac când a vazut-o azi pe Katherine mi-a întunecat minţile.

-Ortega, e cu el. Am scuipat plin de venin şi furie şi paşii m-au condus imediat înapoi la maşina ignorând protestele celorlati fiind convins că în seara asta lipitoarea aia va ramane fara cap. Asta îmi mai lipsea acum, de parcă nu eram un sac enorm de nervi acum se pare că mi-am găsit alt sac pe care să mii vars.
Era 9:58, şi Katherine era cu nenorocitul ala. Turbez la propriu.
Mi-am deschis telefonul şi am început să mă înjur pentru că l-am închis. Dar chiar şi aşa nu aveam niciun mesaj sau apel de la ea.
Mî.am scrâşnit dinţii şi am relizat că fac asta atât de des în ultimul timp încât o să raman ştirb. Am apelat-o imediat şi am dus telefonul la ureche realizand că tremura. De fapt mână mea tremura de nervi.
-Da! a răspuns simplu de parcă nu făcuse nimic. Ohh, de-abia aştept să pun mână pe fundul ei. 0 să ajunga că parul lui Violet.
-Unde esti? Am intrebat-o serios încercând să imî calmez furia.
- La Starbucks coffee.
-Unde? Am întebat din nou încercând să imî dau seama cate tâmpenii din astea erau în Seattle.
- 800 12th, Avenue!
Am întors rapid volanul tregand pe cealalta banda în mod ilegal şi înjurând în capul meu pentru că trecusem de locul ala sî am realizat că mă duceam la şcoala. Ce dracu' cautam acolo?
-Cu cine esti? Am continuat interogatoriul mărind viteza maşinii. Noroc că era destul de târziu şi autostrada era mai puţin aglomerata.
-Cu prietenii mei, răspunse aproape maraind. Aaa deci tot ea e tare în clanţa. Ah să vezi ce scot eu îngerul salbatic din tine.
-Ce prieteni? Am întrebat fiind totuşi fericit de acest plural.
-Prietenii mei de la şcoala Harry, îmi clarifica cu un ton frustrat. - OK, trebuie să plec prieteni, ne vedem luni. Spuse de data asta folosind o voce vesela şi eram sigur că nu vorbeşte cu mine. Am auzit un ton de fosnituri şi o combinaţie de voci cunoscute.
-Katherine?! Am apasat mai tare pe acceleraţie realizand că sigur acum ii saruta pe obraz pe toti. Dacă era toată echipa aia de idioţi fotbalişti?
-Katherine! De data asta aproape am tipat.
-Sunt aici şi nu vreau să raman surda, pastreaza volumul ala mai mic şi misca-te odată. E frig afara.
-De ce ai ieşit afara?
-Pentru că aşa am vrut. Unde esti?
Era desteapta. Ieşea afara că să ocoleasca discuţia pe care ştia că o voi avea cu aşa zişii ei prieteni. Dar dacă are impresia că scapa aşa de uşor, se inseala.
-Chiar aici!
Am spus intrând cu maşina în mica parcare din fata cafenelei. Farurile mele au luminat direct spre ea şi mi- am simţit din nou inima batand în piept dupa o zi în care a fost moarta fara ea. Am coborât rapid din maşina şi m-am îndreptat spre ea. Paşii noştri ne-au apropiat imediat şi chiar dacă eram suparat pe ea primul instinct pe care l-am avut când am vazut-o lângă mine a fost să ii prind talia şi să îmi strivesc buzele de ale ei.
Ducele gust al vieţii. Propriul meu drog. Propria mea obsesie.
l-am sarutat buzele apasat strangand-o tare în braţele mele.
-Mi-a fost dor de tine, am şoptit când m-am departat de buzele ei şi mi-am lipit fruntea de a să. - Şi acum ai dat de belea, am avertizat-o aplecandu-mi capul pentru a fi la nivelul ei.
-Şi mie mi-a fost dor de tine dar tu esti ala care a dat de belea. Mi-o întoarse că de obicei şi mi-am mijit ochii maraind.

Mi-am ridicat privirea peste capul ei, cautand prin geamul de sticla masa aşa zişilor prieteni. Şi erau acolo. Mocofanul de Chris, roşcata aia guraliva pe care nu stiu cum o cheama, Kristen şi Zac. Îşi ferea privirea de mine şi am făcut deja un pas spre clădire înainte să mă opreasca Katherine.
-Nici să nu te gândeşti! Mă atentiona serioasă prinzandu-mi braţul.
-El a venit cu ideea asta nu-i aşa? Am marait aruncand o privire acida spre Zac.
- Am ieşit toti Harry. Sunt prietenii mei şi inceteza cu gelozia asta bolnava. Era suparata şi la fel eram şi eu, dar am realizat că o incaierare cu el nu ar fi prea buna acum. La nervii din mine fata lui ar avea de suferit mai mult decât ar trebui.
Mai târziu, i-am transmis în mintea mea şi am prins mână lui Katherine tragand-o spre maşina.
-Când aveai de gând să te întorci acasă? Am intrebat-o când i-am deschis portiera.
-Când aveai şi tu! îmi răspunse ingamfata intrând în maşina.
Arghhh! Mă scoate din pepeni şi tot ce vreau e să ajung cu ea acasă şi să ii dau eu putina educaţie.
Drumul a fost enervant de tăcut, tensionat şi slava Domnului, rapid.
Garajul era gol dar mă îndoiesc că ceilalţi dormeau.
Am intrat în camera noastra şi am realizat cât de bine suna asta.
-Dezbraca-te, i-am ordonat serios incuiand usa.
-Ce? Se întoarse uimita spre mine.
-Dezbraca-te, dormi goala în noaptea asta. Esti pedepsita. Am clarificat realizand că ea se gandea la cu totul altceva. Am rânjit în sinea mea.
-Asta e pedeapsa mea? Să dorm goala? Oricum faceam asta, spuse neinteresata tragadu-şi rapid maioul peste cap. Doamne Dumnezeule, fata asta o să mă duca la spitalul de nebuni. - Şi pedeapsa ta care e? întreba cu o spranceana ridicata.
-O să dorm şi eu dezbracat, am rânjit apropiindu-mă de ea şi desfacandu-i sutienul.
- Cred că îmi place pedeapsa asta. Marai şi apropiindu-se de mine. Oh, Doamne cât de sexy e.
-Esti transpirat, spus sceptica pipaindu-mi tricoul şi am privit în jos realizand de ce aveam impresia că sunt ud. Am transpirat în geaca aia că un sumo la sauna.
Katherine mi-a prins tricoul tragandu-mi-l peste cap şi apoi a început să imî mângâie pieptul. Se părea că ii placea starea mea de umezeala. Şi-a muscat lasciv buza de jos şi mi s-au înmuiat picioarele.
l-am desfăcut fermoarul pantalonilor scurţi şi i-am tras peste copase împreuna cu cholotiî, lasand-o în fata mea exact aşa cum îmi place.
Trupul asta o să mă duca la pierzanie, toate fanteziile pe care le produc pe minut din cauza lui o să mă arunce direct în iad.
Katherine nu a pierdut timpul şi m-a debarasat şi ea de restul hainelor. Puteam să am un orgasm doar privind-o.
l-am prins rapid coapsele şi am ridicat-o în sus incolacind-o în jurul meu, nu felul în care mi-aş dori să mor.
-Doamne, ce dor mi-a fost de tine! am gafait lipindu-mă de buzele ei şi strangand-o atât de tare în braţe încât probabil o durea.
M-am întins cu ea pe pat, nelasad-o din braţe sî încercând din răsputeri să mă stapanesc. Desi imî era aproape imposibil.
Felul în care trupul ei firav incapea în braţele mele şi cum picioarele ei lungi se incolaceau în jurul meu, mă făceau să iau foc. O iubesc atât de mult pe femeia asta salbatica, dulce, sexy şi incredibil de frumoasă şi nu pot să cred că mi-a fost sortita mie, să mă readuca la viaţa.
-Ai pofta de ceva iubito? Am intrabat-o întrerupând sărutul pasional sî respirând greu în timp ce îi mangaîam o suvîta de par.

-De tine, respira rapid tragandu-mă înpoi spre buzele ei. Îmi era atât de uşor să cad în mrejele ei. Katherine putea să faca orice voia din mine şi toată supararea şi nervii mei dispăruseră. Katherine era medicamentul meu împotriva la orice, chiar şi împotriva ei când mă scotea din sărite.
Mi-am plimbat mâinile pe tot corpul ei perfect, impletimdu-mi limba cu a ei şi amintindu-mi motivul pentru care am intrebat-o
-Iubito, mă refer la droguri. Cum te simţi?
Dar ştiam deja răspunsul, corpul ii era extrem de moale şi slăbit iar ochii aproape injectati. Îmi era teama să mă gândesc cate tigari a fumat din pachetul ala.
Privirea ei îmi dadea răspunsul aşa că m-am ridicat de pe ea simţind raceala când am eliberat-o din braţe.
Am scos doua pliculeţe de amfetamina din sertar realizand că şi eu am nevoie la fel de multa că ea.
M-am aşezat înapoi pe saltea lângă ea şi o vedeam atât de nerabdatoare încât nu aveam timp să îi mai pregătesc injecţia.
Am desfăcut unul dintre pliculeţe Să ii presar în fasii subţiri pe braţul meu.
Katherine mă privea nedumerita dar îşi trecea limba peste buze privindu-mi braţul.
-I-al iubito! I-am spus blând şi uşor s-a aplecat spre mână mea, acoperindu-şi o nara cu degetul iar cealalta extragea praful otrăvitor de pe pielea mea. Lua pauze scurte, privindu-mă uşor stanjenita desi mie mi se părea dea dreptul fascinanta.
Când a terminat şi-a sters rapid nasul, luând o gura mare de aer iar eu mi-am scuturat restul de praf de pe mână.
-Acum o să te simţi mai bine, i-am zâmbit dulce sarutandu-i buzele perfecte. A zâmbit şi ea aproband din cap.
-Acum e rândul meu, am rânjit ridicând în mână celalat pliculeţ.
-OKIA zâmbit cu o spranceana ridicata ridicandu-şi braţul.
-Oh, nu iubito, nu aşa!
Am spus rânjind şi am intins-o înapoi pe pat. Am desfăcut pliculeţul sî am început să presar fin praful pe gatul ei, apoi pe sani şi am coborât într-o linie subţire pe abdomen până la pântece.
Katherine mă privea cuminte şi nemişcata, muscandu-şi buza.
Am zâmbit prividu-i fascinat frumuseţea şi m-am aplecat uşor deasupra ei. Am gustat puţin din buzele ei dulci că apoi să cobor pe gatul ei şi să mă droghez cu ea la propriu.
Savuram fiecare firicel de drog de pe pielea ei fina, sarutand-o în acelaşi timp.
I-am gustat sânii şi am cobrat tot mai jos pe abdomenul ei până când traseul drogului s-a teminat iar eu m- am întors înapoi, lasandu-mi limba să îşi faca treaba de data asta, curatand-o complet.
Era delicioasa şi dulce chiar şi sub gustul amar şi de medicament al drogului.
Dependenta pentru ea era mai puternica decât orice drog.
Când am ajuns înapoi la buzele ei mă simţeam că un pirat care şi-a găsit comoara de aur dupa o călătorie lunga cu ajutorul unei harţi imprimate pe piele.
-Harry, vreau să te simt, macar puţin. Şopti uşor şi am simţit că mi se zdrobeşte inima.
Eu nu o voiam puţin. 0 voiam într-u totul, cu disperare. Dar nu puteam, nu voiam să iau cel mai depret lucru al ei cu toate miciunile din jurul nostru. Îmi doream atât de mult să nu mai existe secrete, eu să nu fiu cine sunt şi să o pot face fericita. Să o pot face a mea fara regrete şi să nu îmi fie în permanenta teama pentru ce ar putea pati din cauza mea.
Cum ar fi în cazul acelui fotbalist nenorocit. Dacă aş fi că el acum aş putea să o fac fericita fara consecinţe. Fara să îmi fie teama că oricând unul dintre duşmanii mei o poate răpii şi chinui doar că să îmi faca mie rău.

Toate astea mă distrugeau fizic şi psihic. Tanjeam dupa Katherine că desertul dupa apa, voiam să o fac a mea şi să gust din aroma paradisului care se afla în interiorul ei, dar trebuia să mă abţin, să musc din stapanirea mea rugandu-mă că într-o zi să alfe cine sunt şi să mă doreasca la fel de mult.
Şi că să mă chinui şi mai mult, am hotarat să ii impliesc şi ei dorinţa, rugandu-mă la Dumezeu să nu mă îmbolnăvesc mintal.
-OK iubito! am şoptit uşor, expirând puternic că o gravida la naştere.
Ochii i s-au mărit şi aproape îmi dadeau lacrimile privind sclipirea din ei.
Mi-am bagat braţul stâng pe sub spatele ei, cuprinzand-o şi lipind-o de mine. I-am prins baza gatului cu cealalta mână şi mi-am făcut mai bine loc intre picioarele ei. Deja simţeam cât de umeda este iar erecţia mea devenise chinuitor de dureroasa. Mă simţeam cu adevarat că un demon care se stapaneste din răsputeri să nu devoreze un suflet nevinovat.
-Te iubesc! l-am sptit privind-o în ochi şi mi-am lipit erecţia de feminitatea ei.
Foarte puţin, încet şi chinuitor am intrat în ea, simtindu-mă că un copil abandonat şi cuprins dupa mult timp de braţele mamei.
Katherine a icnit uşor şi a tremurat sub mine desi nu o penetram cu adevarat, vârful madularului meu de- abia o patrundea uşor dar ea era atât de pura şi stramta. Îmi era teama să mise mai mult, părea atât de firava în braţele mele încât s-ar fi putut sparge în orice secunda în mii de bucatele de cristal.
Ea e îngerul meu, îngerul care mî-a oferit viaţa şi pe care o s-o fac fericita că să-mi păstrez îngerul în siguranţa.
Katherine devenise cu adevarat o obsesie pentru mine, una de care nu mă credeam vreodata capabil.
M-am mişcat uşor, ieşind şi intrând din nou milimetric simţind focul mistuitor din mine care urla dupa mai mult şi mă mistuia să o fac cu totul a mea. Katherine savura noua experieta tremurând uşor şi la fel era şi
pentru mine. Nu era nici pe departe un act sexual dar nu am mai simţit atâta intensitate în viaţa mea. Mă luptam cu fiecare fir de dorinţa din trupul meu să nu intru mă mai adanc.

Dinţii îmi scrasneau şi mi-am strâns ochii sarutandu-i fruntea, fercirea de pe chipul ei alinandu-mi durerea.

Am ramas cu buzele lipite de fruntea ei, când m-am mişcat din nou şi i-am simţit orgasmul cald invaluimdu- mă cu totul.

Era atât de plăcut, precum apa calda pentru picioarele unui om degerat.

Mi-am simţit şi eu orgasmul venind şi am ieşit uşor din ea pentru a mă elibera.

Să nu pot să o fac a mea şi să mă bucur deplin de asta, să stiu că ea mi se oferă cu totul, fara suspiciuni şi temeri, era mai chinuitor decât o biciuire cu foc. 0 doream deja dureros de mult şi nu o puteam avea.

- Mulţumesc! Te iubesc! îmi şopti uşor sarutandu-mi gatul şi mi-am strâns din nou ochii sarutandu-i fruntea şi am simţit mici intepaturi umede formandu-se în colturile ochilor mei.

Da, acum mă iubeşte, sunt sigur de asta.

Dar mă va mai iubi la fel şi mâine, dacă ar afla cine sunt? Dacă ar afla unde am fost astăzi şi cu ce mă ocup? Cate fiinţe nevinovate mor în urma afacerilor mele, în fata armelor pe care eu le vand?

Stie că am omorât un om dar nu stie cate alte victime mi-au patat mâinile de sânge.

M-ar mai iubi dacă ar afla că sunt un criminal şi un negustor de moarte?

25. Calul Troian

HARRY'S P.O.V.

Zorii zilei patrundeau uşor prin fereastra camerei mele. Trebuia să trag draperia, stiu că pe Katherine nu o preau incantau rezele bagacioase ale soarelui dimineaţa şi sincer nici pe mine. Dar acum nu aveau de ce să mă deranjeze. Din potriva. Îmi ofereau o viziune mai buna şi strălucitoare asupra îngerului pe care ii strangeam în braţe.

Katherine dormea exact că un pui de pisiucuta. Scumpa exact că unul încât cu greu mă abtiem să nu ii sărut năsucul şi extrem de agitata. Se foia în braţele mele şi dupa ce m-am speriat că poate avea vreun coşmar, mormaielile ei de motan razgaiat mi-au dovedit că asta era stilul ei de a dormi.

S-a învârtit în braţele mele întorcandu-se cu fata spre mine pentru a saîseci sî şaptea oara în noaptea asta. Sî stiu foarte bine asta pentru că i-am numarat fiecare mişcare din moment ce nu am putut să închid un ochi toată noaptea.

Şi asta nu se datora iubitei mele rasfatate şi extrem agitate ci stresului care pulsa încontinuu deaspura capului meu. Cautam o modalitate să scap de cursa din seara asta, sau cel puţin să o exclud pe Katherine din ea. Dar privind a doua parte puteam mai uşor să opresc tot transportul lui Reynolds decât să o scot pe Katherine de pe pista unde a început să ii placa deja periculos de mult.

Azi e duminica. Încă weekend şi eu sunt strâns de gat de promisiunea de a sta cu ea pentru tot restul saptamanii. Katherine credea că nu vreau să mă mut cu ea. Îmi plesneau hormonii pentru că voiam cu disperare asta. Şi nu în casa asta unde cu greu capatam putina intimitate. Într-o casa a noastra, unde să o am doar pentru mine pentru totdeauna. Toată chestia asta cu maturitatea mă inspaimanta deseori şi pe mine. Devenisem atât de dornic de o relaţie serioasă cu Katherine încât îmi era teama că în orice secunda a pot aşeza în genuchi în fata ei cu inelul în mână. Eram conştient că voi face asta într-o zi dar nu atât de repede şi cu siguranţa perioada de "nu atât de repede" a lui Ketherine era mult mai lunga decât a mea. Ea nici nu gustase încă toate momentele dulci şi pacatoase ale adolescentei iar eu eram satul de ele. Insa o voi lasa cu plăcere să se bucure de ele atâta timp cât eu sunt cel care i le oferă.

Stiu că decizia lui Katherine de a se muta cu mine se datora dorinţei de a se distanta de familia ei. Şi asta era unul dintre motivele pentru care nu ii îndeplineam dorinţa, voi face orice îmi sta în putinta să o apropii din nou de părinţi ei dar adevaratul motiv pentru care o refuzam eram eu. A stat doar un weekend cu mine şi deja se afla într-un mare pericol şi ambiţia ei de a nu asculta de nimeni era mai mult decât traumatizanta. Puteam să o rog să nu vina cu mine diseara la cursa şi să rişte să fie vazuta de duşmanii mei, să inventez o scuza credibila şi să o fac să stea acasă. Dar şi pe Keith l-aş putea convinge mai uşor să nu vina, care practic a plâns când nu l-am luat la Race War.

Katherine mormăi din nou ceva indescifrabil la pieptul meu şi am strans-o mai tare în braţe acoperindu-i umerii cu patura subţire. Adoram să o am aşa lângă mine. Şi pe cât de inofensiva părea când dormea eram chinuit la propriu şi la figurat lângă ea. Sunt sigur că micul colt de rai pe care i l-am aratat noaptea trecuta i-a umplut visele dar pe mine nu a făcut decât să mă tortureze şi mai tare.

Katherine îşi freca uşor coapselele, desfacandu-le şi cuprinzadu-mi barbatia intre ele.

Sfinte Dumnezeul! am urlat în mintea mea muscandu-mi buza atât de tare încât am simţit gustul sângelui în gura. Am inghitit zgomtos în sec încercând să imî dau seama dacă încă doarme sau e treaza sî face asta din adîns. Dar a mai mormăit ceva sî şi-a pastrat expresia serioasă sî adormita la pieptul meu. O parte din mine voia să fie treaza, desi capacitatea mea de control nu mai rezista mult.

Aveam o erecţie cât statul Washington, atât de tare şi dureroasa încât îmi simţeam pielea pleznind în jurul
ei.

Fara să realizez ce fac, mi-am coborât mama pe coapsa ei, strecurand-o uşor intre picioarele sale ii locul unde barbatia mea urla de disperare să intre, l-am prins uşor feminitatea în palma şi m-au luat transpiraţiile când am simţit-o umeda sub atingerea mea. Femeia asta era excitata şi în somn. Cum dracu' să nu îmi pierd minţile?

Mi-am plimbat uşor degetul pe clitorisul ei, încercând să nu o trezesc şi să potolesc putîn din foamea pe care o aveam în mine pentru trupul ei.

A scos un sunet scurt printre buze, ce părea o combinaţie intre un geamat şi torsul leneş al unei pisici.

înnebuneam. Trebuia să o simt, macar puţin.

Mi-am strecurat madularul din nou intre picioarele ei, atingandu-i fin puctul sensibil. Doamne cât de bine e să o simt aşa. Parca îmi ating obrazul de un trandafir catifelat şi umed, stropit de picaturi de ploaie.

Un alt sunet a ieşit din gatul ei şi de data asta a fost un geamat în toată regula care a înnebunit hormonii în mine.

Eram sigur că se trezise. Mi-am coborât uşor buzele spre gatul ei, sarutand acea piele catifelata şi parfumata care mă droga la propriu.

Barbatia mea era încă strivita de clitorisul ei, tragand salbatica de lanţuri şi urlând să o las să intre în taramul facaduintei. Am strâns bine de lanţuri şi din dinţi şi am baricadat-o pe loc.

-Profiţi de mine în timp ce dorm? Mormăi Katherine pe pielea gatului meu, arcuindu-şi spatele şi lipindu-se mai mult de mine.

-Ihi! am mormăit înapoi rânjind sarutandu-î gatul cu mai multa pofta. De fapt iubito încerc să nu înnebunesc, am completat în mintea mea.

-Ahh, gemu cu o voce somnoroasa fara să îşi deschidă ochii şi lipindu-se mai mult de madularul meu, forţând intrarea.

-Fii cuminte! Am avertizat-o nedeslipindu-mă de gatul ei în timp ce şi l-a arcuit pe spate.

- Se simte atât de bine, mormăi încă pierduta într-o stare de visare.
- Cât de bine?

Nu pot nega că mă simţeam extrem de bine să aud asta din gura ei dar mă uram că nu ii pot oferi mai mult. Tanjeam să ii aud tipatul de plăcere, strigandu-mi numele când mă va simţi cu adevarat în ea şi va vedea ce este plăcere.

-De ce îţi place să mă chinui? Şopti pe o voce răguşită şi am ramas blocat.

Mi-am strâns ochii cu putere simţind cum ceva se sfasie în mine. Pe lângă durerea de a nu o avea pe ea era durerea gadurilor ei privind refuzul meu de a face dragoste cu ea.

- Te vreau Harry, spuse deschizandu-şi ochii şi privindu-mă fix într-ai mei. Am luat foc. Nu pot să mai suport toată presiunea asta.

-Am nevoie de tine, vreau să te simt, de ce mă respingi? A continuat şi am înnebunit auzindu-î durerea din voce. Şi-a lipit fata de pieptul meu tragadu-se înapoi ştiind parcă că nu va primi nimic mai mult.

Până aici! Să mă chinui pe mine nu era nicio problema, dar să o chinui pe ea, deja ajung la o limita la care mai bine îmi tai gatul.

Am respirat hotarat umplandu-mă de curaj şi m-am ridicat rapid deasupra ei prinzandu-i soldurile şi ridicandu-mă în şezut odată cu ea.

Am ridicat-o, incolacindu-i picioarele în jurul meu, chiar deasupra erecţiei care o aştepta salivand, cu braţele deschise.

- Chiar îţi doreşti monstrul asta în tine? Am intrebat-o aratand spre erecţia mea enorma. Nu cred că a mai fost vredata atât de mare.

Îşi muşca buza de jos vizibil entuziasmata dar şi puţin speriata. Asta era în avantajul meu.

-Da! Răspunse hotărâtă privindu-mă pofticioasa în ochi ai agitandu-şi soldurile în mâinile mele, rugandu- mă să o las în jos spre paradis.
Era atât de entuziasmata încât nici nu conştientiza că nu am prezervativ.
Am chicotit clatinand din cap şi am coborat-o uşor în jos până când când vârful madularului meu i-a atins intrarea.
A tresărit arcuindu-şi spatele. Drace, e deja atât de umeda şi pregătită pentru mine.
Aveam un plan, şi speram că puterea ei de rezistenta să nu ii strice. Eram un trişor că faceam asta dar trebuia să manevrez lucrurile în favoarea mea fara că ea să mai creada tâmpenii cum că nu o doresc.
- Vino încoace şi saruta-mă! I-am ordonat printre dinţi şi cu un zâmbet plin de entuziasm s-a aplecat spre mine, prinzandu-mi baza gatului şi presandu-şi buzele carnoase şi dulci de ale mele. Am strans-o mai tare de solduri şi am lasat-o mai mult în jos.
-Ah! a gemut puternic dandu-şi capul pe spate.
- Oh, Doamne! gafaii infigandu-şi unghiile în umerii mei.
Eram în şarlatan. Stiu. În poziţia asta senzaţia era mult mai ampla şi în cazul ei, dureroasa.
- Iubito spune-mi dacă vrei să mă opresc. Am spus rugadu-mă la cer să îmi ceara asta. Deja nu mai putea suporta şi mă ţineam de un fir de ata să nu o las cu totul în mine şi să simt focul de plăcere care ardea în ea.
-Nu! spuse hotărâtă. Mai mult! îmi ordona lasandu-se de una singura în jos şi am început să plâng în sinea mea.
Am lasat-o încă puţin şi deja ii simţeam corpul plin de convulsii. Abdomenul începea să ii transpire şi mi-am îngropat unul din sfârcurile ei în gura pentru că deja înnebuneam.
-Mai mult, aproape mă certa strângând din dinţi şi eu i-am muscat sfârcul de frustrare scoţând un geamat adanc de la ea. Nu puteam mai mult, nu fara să îi fur acel ceva la care se pare că tîn mai mult decât ea.
Era extrem de stramta, specific unei virgine neatinse. Dar ea avea o capacitate extraordinara de dilatare. Feminitatea ei mă primea în interiorul sau de parcă ar fi fost modelata special pentru mine.
Am ridicat-o în sus ieşind din interiorul ei fierbinte şi cu un ultim truc am lasat-o din nou în jos de data asta intrând cu forţa în ea, oprind-o exact în punctul în care nu furam nimic de la ea.
A tipat puternic, infigandu-şi unghiile în umerii mei şi m-au trecut transpiraţiile privind femeia uimitoare din braţele mele. Parul ii era uşor ciufulit dupa somn şi din cauza agitatiei din timpul acestuia, dar asta o făcea să arate nebunesc de sexy. Trupul gol încolăcit în jurul meu, tîpetele de plăcere şi felul cum îşi înfigea unghiile în pielea mea mă făcea să iau razna. Arata că o amazoana salbatica şi sexy. Amazoana mea.
- Doamne ce bine e în interiorul tau, am gemut strangandu-i soldurile în mâinile mele mari. 0 susţineam deasupra mea,nu mă adancisem în ea nici un sfert din cât aş putea ajunge, şi deja înnebuneam de plăcere. Eram că un copil mic care scoate capul pe usa din casa inghetata şi ajunge în gradina calda, ţopăind fericit pe iarba moale şi fina.
- Oh, iubito, o să te fac să te simţi atât de bine, am şoptit tragand-o spre mine şi lipindu-mi buzele de ale ei.
- Fa-o! mă încuraja muscandu-mi buza de jos. La dracu'! E atât de dornica şi stiu că o doare deja, dar vrea mai mult. Copilul din gradina o lua razna deja, gandindu-se la cate o să poata face pe viitor cu femeia asta sexy şi pofticioasa.
- 0 luam încet iubito, vreau să mai poti merge dupa asta, am spus miscandu-mă uşor în ea.
- Da-I dracu' de mers! De ce mi-ai luat maşina? Acum fa-ţi treaba cu dinozaurul ala de ii ai intre picioare pentru. Oh, Doamne ce bine e! Gafaii dandu-şi iar capul pe spate şi miscandu-şi soldurile în mâinile mele. Doamne Dumnezeule femeia asta vrea să mă innebuneasca!

- Tocmai ai spus că pensiul meu e un dinozaur? Am rânjit adancindu-mă încă puţin în ea, chiar dacă deja nu aveam voie mai mult.
- Da, un dinozaur enorm pe care ii ador, spuse incolacindu-şi braţele în jurul gatului meu şi lipidu-şi sânii deliciosi de pieptul meu.
Dracu să mă ia! Cât de mult pot s-o iubesc pe femeia asta.
Fara să vrea m-am mişcat din nou în ea, parcă mă scufundam în miere topita şi calda.
Katherine a suspinat din nou, tragandu-şi aerul printre dinţi.
- Îmi pare rău iubito, am spus repede incercad să ies din ea.
-Nu! Mi-a interzis asigurandu-se că raman în interiorul ei. Nu intrasem în ea mai adanc decât ajungeau degetele mele, dar stiu că grosimea dinozaurului era de vina.
- Cum va fi când o să intri cu totul în mine? Mă întreba respirând sacadat sî mi-am dat seama că într-adevar avea dureri şi era foarte aproape de orgasm.
- 0 să fie uimitor iubito. N-o să te mint, cred că ţi-ai dat seama deja că doare mai ales că esti incredibil de stramta, dar uşor o să te obişnuieşti şi atunci... Noi. Doi. O. Să. Ardem. În. Flăcări.
Am rostit lent printre dinţi fiecare cuvânt, lipindu-mi buzele de ale ei şi masandu-i soldurile şi încercând să ii aduc orgasmul fara să îi mai provoc durere.
- Da-ţi drumul iubito, vreau să îţi simt dulceaţa calda, revarsa-te pentru mine iubito. Am stimulat-o prin vorbe pasionale şi i-am simţit corpul tremurând lipit de al meu şi şi-a dat drumul în jurul meu cu un geamat de plăcere.
Cât de rapid raspundea corpul ei la comenzile mele, felul cum tremura de plăcere în braţele mele... fara să îmi dau seama orgasmul meu a venit şi am ieşit rapid din ea eliberandu-mă de placerea provocata de iubita mea amazoana.
Katherine s-a întins pe pat, relaxandu-şi pelvîsul şi încercând să îşi calmeze respiraţia.
M-am întins uşor deasupra ei mangaindu-î fin abdomenul sî plimbandu-mî degetele în jurul buricului ei mîcut.
- Te iubesc atât de mult. Am spus presandu-mî uşor buzele peste ale ei.
-M-aî auzit? Tu esti cea mai importanta din viaţa mea acum. Esti singura importanta. Nu mai pot să trăiesc fara tine.
Am şoptit cu fruntea lipita de a ei. Katherine nu va sti şi nu va înţelege niciodata ce inseamna pentru mine. Nu mai eram un adolescent, am avut o soarta prea cruda şi o viaţa prea salbatica şi grea că să mă ai pot numi acum aşa. Eram singur, gol, inghetat. Până a aparut ea, şi a crescut în inima mea într-un fel pe care nici eu nu ii pot descrie încă.
0 vreau lângă mine. Tot timpul, ea mă încălzeşte şi îmi oferă energie şi viaţa. Cele patru elemente ale mele.
- Te-am auzit, şopti frecandu-şi fruntea de a mea. Şi eu te iubesc! îmi declara ridicandu-şi buzele şi cerandu-mi să o sărut. Mi-am lipit imediat buzele de bucăţelele alea doua de capsuna dorindu-mi să nu mă mai despart vreodata de ele.
Stiu că ideea de te iubesc a lui Katherine nu era la fel că a mea. Ea nu depindea atât de mine acum cum depindeam eu de ea. Chiar dacă refuza să recunoasca, ea nu era singura, cum eram eu.
Momentul nostru a fost distrus de sunetele produse de stomacul lui Katherine. Am chicotit uşor mangaindu-i abdomenul.
- Se pare că avem în înger flamand aici, am spus ridicând uşor din spracene.
- Un înger salbatic, flamand. Mă corecta repede ridicând degetul aratator spre mine. Am imceput să rad şi m-am repezit spre degetul ei prinzandu-l uşor intre dinţi.
începu să mormăie suparata agitandu-şi degetul în gura mea.
- Auch, Harry! mă mustra când l-am strâns mai tare.
- Huh!? am mormăit cu degetul ei în gura.

- Da-mi drumul, se bosumfla că un copil de 3 ani.
L-am prins mai bine intre buze şi am început să ii sug uşor privind-o în ochi.
Felul cum se uita acum la mine mă scotea din minţi.
Erecţia mea era încă prezenta şi nesatîsfacuta, deci înainte să ajung mai departe m-am ridicat rapid de pe ea, tragand-o din pat odată cu mine.
- Zi grea azi, am spus muscand-o de nas şi adunanandu-mi hainele de pe jos.
- Huh? Mă privea nedumerita, goala, în mijlocul camerei mele. Ador că a renuntat la puditate în jurul meu.
- Avem o zi incarcata astăzi.
- Vreo cursa?
Pe toti sfinţi, femeia asta vede viitorul sau îmi citeşte mie gândurile?
- Cam... da! am recunoscut cu jumatate de gura ştiind deja că nu are rost să o mint. Mai devreme sau mai târziu tot ar afla.
Un zâmbet imens s-a întins pe fata ei sî eu nu puteam fi destul de speriat pe cât trebuia să fiu când am vazut-o ţopăind goala în fata mea.
- Nici să nu te gândeşti că intri în cursa. Am amenintat-o serios ridicând degetul aratator spre ea.
- Nu mă gandeam la asta, dar vreau să particip iar la cursa în maşina ta. Spuse rânjind că un pisoi.
Mi-am dat ochii peste cap. Într-o situatie normală vorbele ei nu ar fi făcut decât să mă umple de bucurie, dar în situatia în care eram acum cu toate implicaţiile acestei curse, eram în mari, mari probleme.
- Chiar vrei să mergi? Am intrebat-o făcând o rugăciune în minte să primesc un nu, că răspuns.
-Da!
Cineva acolo sus nu îmi asculta deloc rugăciunile.
- OK! Am spus forţându-mi un zâmbet cât mai real, refuzând să mai caut o modalitate să o tin departe de cursa. Faza 1: Ratata. Trecem la faza doi: Tine-o pe Katherine în siguranţa în timpul cursei, bine baricada şi ascunsa în maşina.
Mi-a sărit în braţe emanand mai multa energie decât am văzut vreodata, doza de noaptea trecuta îşi făcea clar efectul.
Mi-am încolăcit braţele în jurul spatelui ei şi m-a sarutat imediat pofticioasa şi vesela.
- Hmm, cineva e foarte bine dispusă în dimineaţa asta, am spus ridicând o sparanceana şi plesnindu-mă în sinea mea să îmi stapanesc instinctele animalice. Katherine iar era goala în braţele mele.
- Şi flamanda, continua ea frecandu-şi stomacul zgomotos.
Am început să rad şi am sarutat-o pe nas înainte să îi dau drumul din braţe.
Când s-a întors cu spatele la mine i-am dat o palma peste fund şi a scos un icnet, privindu-mă cu gura cascata şi o expresie de diva jignita.
Apoi expresia ei s-a schimbat brusc, devenind ganditoare şi a început să îşi frece coapsele intre ele.
- Katherine, ce faci? Am întrebat nedumerit sî din ce în ce mai fascinat de acţiunea ei.
- Chestia asta cu - îşi baga degetul aratator de la mână stanga prin pumnul strâns de la cea stanga - nu doare chiar aşa de tare.
Mi-a luat câteva secunde să procesez la ce se refera apoi am izbucnit într-un ras isteric. -Ce?
Mi-am plesnit o palma peste fata nereusind să mă opresc din ras.
- Harry! mă mustra enervata.
Am inghitit în sec, inabusindu-mi rasul şi încercând să profit de situatia asta comica.
- Nu doare chiar aşa rău a?

- Nu! recunoscu hotărâtă. Mi-am muscat buza pentru a-mi opri rasul.
- Iubito ce crezi că am făcut noi acum?
- Huh? Stramba din nas.
- Am câteva minute în pat, cum s-a numit ce am făcut noi?
- Cum Dumezeu să se numeasca? Tu faci mişto de mine acum? Am început iar să rad sî am tras-o în braţele mele.
- Ce ţi-am făcut eu tie acum? Am întrebat din nou fiind curios să aud rapunsul din gura ei. Ofta exasperata.
- M-ai pieptanat. Harry ce întrebări sunt astea?

Am ras iar, lipindu-mi fruntea de a ei. Mi-a tras un pumn în umăr.

- Iubito nu te-am penetrat. N-ai ce durere să simţi acum. Într-adevar am intrat puţin în tine dar nu mai mult decât să îţi forţez puţin intrarea. Esti încă virgina. Şi degetele mele ajungeau mai departe. Deocamdata doar am deschis usa camerei şi am ramas în prag. Am spus cât de serios am putut chiar dacă situatia era extrem de comica.
- Ştiam că nu m-ai penetrat... de tot. Dar ceva a fost şi a durut chiar şi aşa. Spuse încercând să îşi mascheze gafa.
- Parca ziceai că nu a durut?
- Arghh esti aşa stresant. Şi când ai de gând să intri în camera aia? 0 să mă traga curentul dacă mai tin mult usa deschisa pentru tine.

Am izbucnit din nou în ras, de data asta aproape inecadu-mă.

- Curând iubito, şi o să fac ravagii acolo. Am spus prinzandu-i soldurile şi lipindu-mă de buzele ei pentru a- mi stapani rasul.

Katherine a rafuzat să faca dus cu mine pe motiv că fac mişto de ea şi chiar dacă îmi meritam pedeapsa mă şi bucuram de ea într-un anume fel. Dacă o mai aveam şi sub dus, goala lângă mine nu stiu cât mă mai stapaneam să nu intru în camera aia. Am lasat-o pe ea prima, apoi am strâns cearseaful de pe pat şi l-am aruncat în coşul de rufe. 0 să am nevoie de prezervativ chiar dacă nu fac sex cu iubita mea.

Katherine a intrat bodogănind în camera, suparata că vopseaua neagra de par i se spala din cap şi eu am ieşit repede pentru că numai la vopseaua ei nu mă gandeam eu când am vazut-o în uda şi infasurata doar în prosop.

Am făcut un dus rapid, totuşi dorindu-mi că ea să fie lângă mine. Nu pot să cred că în momente că astea îmi doream că ea să nu fi fost virgina iar eu să nu trebuiasca să mă mai simt că un şarlatan, şi deveneam unul şi mai mare gândind aşa.

Am zâmbit în oglinda privind zgârieturile pe care mi le făcuse Katherine pe umeri, am mangaiat dungile rosi, muscandu-mi buza şi imaginandu-mi ravagiile pe care o să mi le faca când o să fie a mea în adevaratul sens al cuvântului. Moment dupa care tanjeam cu disperare. Niciodata nu am tânjit dupa vreo femeie, sau să o doresc atât de mult şi să nu o pot avea, în situatia în care şi ea să mă doreasca pe mine.

Mi-am ciufiulit nervos, buclele ude. Trebuia să caut o modalitate să ii spun lui Katherine adevarul despre mine. Sau nu. Oare aş reuşi să am o relaţie serioasă cu ea fara să afle că sunt un traficant de arme? Poate că da, chiar dacă asta ar fi în favoarea şi defavoarea ei în egala masura. Dacă stie, se poate proteja mai bine, şi poate mă asculta şi pe mine mai mult. Dar în acelaşi timp, poate să se desparta de mine şi să îmi spună să nu mă mai apropii niciodata de ea. Varinta din urma pare mult mai probabila.

M-am întors înapoi în dormitor şi am gasit-o pe Katherine pieptanandu-şi parul negru şi superb. Era imbracata într-o pereche de colanţi negri şi un maieu mulat de aceasi culoare.

Doamne ai milă de mine!

Am inghitit în sec, închizând usa în urma mea, iar Katherine s-a întors rapid spre mine, ramanad apoi blocata cu peria în mână. Am ridicat din spranceana apoi mi-am dat seama că eram încă ud iar prosopul îmi era infasurat în jurul soldurilor.

- Arghh! exclama strângând din dinţi şi ştiam că asta era o reacţie nervoasă asupra faptului că nu vreau să mă culc cu ea.

Am clatinat de cap şi am mers spre ea, prinzandu-i soldurile când s-a întors cu spatele la mine.

- Aî încredere în mine? l-am şoptit la ureche, lipindu-i spatele de abdomenul meu ud. Am simtît-o relaxandu-se în braţele mele, stiu că şi ea adora să o tin la pieptul meu la fel cum ador şi eu să fac asta.

- Da! răspunse uşor, dar totuşi hotărâtă, lasandu-şi capul pe umărul meu.

l-am luat peria din mână şi am început să ii pieptam uşor cascada neagra de matase.

S-a întors rapid spre mine, invaluîndu-şi parul lung în fata mea.

- Am încredere în tine Harry. Vreau să înţelegi asta. Oricare ar fi secretul tau, nimic nu se va schimba între noi. Spuse cu multa hotarare, privindu-mă adanc în ochi.

Am oftat de parcă un bloc de piatra era aşezat pe abdomenul meu.

l-am prins o suvita de par şi i-am dat.o dupa ureche.

- Ba se va schimba. Dupa ce vei afla adevarul... o să fugi de mine. Nu o să mă mai lasi nicioadata să mă apropii de tine. Am spus cu durere în glas, mai ales că, acum când spuneam toate astea cu voce tare, îmi dau seama cât de adevarate sunt.

Katherine m-a privit speriata câteva secunde, apoi a încercat să îşi calmeze expresia, devenind serioasă.

- Incearca-mă! pronunţa hotărâtă, uitandu-se dur la mine.

Mi-am strâns buzele într-o linie. " Sunt un traficant de arme, un criminal, mii de oameni mor din cauza afacerilor mele." Am făcut o încercare în mintea mea şi mi-am dat seama imediat că nu pot să ii spun asta.

Am clatinat din cap, oftând din nou, probabil pentru a mia oara doar în dimineaţa asta şi am tras-o la pieptul meu, strangand-o tare în braţe, simtindu-i şi ei oftatul imprimandu-se pe pielea gatului meu.

- Nu astăzi!

Jos, ceilalţi erau adunaţi în jurul maşinilor lor. Ty, era extrem de concentrat la computerele sale iar Jay şi V erau scufundaţi sub capotele maşinilor. 0 activitate normală înaintea unei curse.

- În sfarsit apar şi porumbeii, spuse V, odată ce ne-a observat prezenta.

- Porumbei? Fac gălăgie că un stol de ciori, zise Jay ieşind de sub capota iar Katherine a făcut ochii mari, rosindu-se la fata. Toti au început să rada iar eu i-am aruncat o privire criminala ţeposului.

- Tine-ţi gura, dacă vrei să o mai ai. L-am amenintat serios şi s-a prefăcut că îşi pune fermoar la gura. încercam să par serios pentru Kath, care deja transpirase de ruşine dar nu pot să nu recunosc comicul situatiei. Îmi dau seama că tipetele lui Katherine şi probabil şi ale mele, nu trecuseră neobservate şi nici macar nu făcusem mare lucru. Defapt, nu făcusem nimic din ceea ce credeau ei. Oare ce ar crede prietenii mei dacă ar afla că eu nu m-am culcat cu ea încă? În circumstanţele în care e singura fata pe care am adus-o vreodata să locuiasca cu mine. M-ar interna la nebuni? Mai mult că sigur. Sper doar că exista o secţie speciala pentru demoni. Am şi eu mandria mea... ce ar mai ramane din ea.

- Ceilalţi sunt deja pe pista? Mergem şi noi acolo? întreba Jay, schimbând subiectul iar eu eram fericit că o făcuse. Mintea mea o lua deja razna.

Am privit rapid spre Katherine, iar ea a aprbat simplu din cap, parcă neintelegand de ce o întreb pe ea.

- Nu! răspunse Ty îmbufnat, luandu-mi-o înainte.
- Arghh, mai da-le dracu' de computere că într-o zî o să te însori cu unul dintre ele. Spuse V artagoasa, mergând spre el sî smulgandu-l de pe scaunul sau.
- Nuu, acum e cel mai interesant! tipa roşcatul de parcă ¡1 deconecta de la aparatele care ii menţin în viaţa. De fapt, cam aşa era.
- Te uiti cumva la filme porno? Il întreba V devenind interesata de monitoarele lui, la fel şi noi care ne-am privit cu sprâncenele ridicate şi am mers spre ei.
- Nu, se cumpără participanţii la Cursa Condamnaţilor.
- Iar tampenia aia? Am oftat dandu-mi ochii peste cap.
- Ce? Mie de ce nu mi-ai spus? La ce sume au ajuns? Sari Jay înaintea mea, ajungand în fata calculatoarelor.
- O echipa de asiatici e licitata la 2 milioane de dolari, şi încă creste.

Jay facu ochi mari de parcă i se făcuse rău. La fel eram şi eu.
- Ce e Cursa Condamnaţilor? întreba Katherine când am putut vedea ce se afla pe monitoarele lui Ty.

Un fundal negru, cu influente sinistre şi metalice. Şi în mijloc, aşezate sistematic, că într-un joc video, 7 echipe, a cate 5 membrii.
- Sincer, nimeni nu stie cu exactitate ce e. Ii răspunse Ty privind cum sumele urcau sub pozele echipelor licitate. Toti erau puscariasi, condamnaţi pe viaţa sau pe o perioada în care viaţa de dupa eliberare nu ar mai avea sens. Figuri dure, aşezate sistematic într-o formula de grup, cu un singur membru ieşind în evidenta şi din cate stiu acela era şoferul.
- Cum adica? întreba Katherine din nou analizand încruntata figurile de pe ecran.
- Pai exista tot felul de ipoteze. Au mai fost făcute chestii de genul asta dar aici lucrurile stau diferit, într-un fel ciudat. Adica în mod normal, sunt aleşi particpantii, cursa e postata online pe internet şi oricine cu un card de credit o poate vedea. Aşa se ştrand de obicei bani din chestiile astea. Dar aici lucrurile stau diferit. Echipele sunt aratate cu doua saptamani înaintea începerii cursei. De unde pot fî cumparate de către adevaratiî jîcatori. Dupa asta dispar complet şi nimeni nu are idee cine castiga cine moare şi cum s-a desfasurat cursa. Doar cumpărătorii au privilegiul asta. Şi aici intra partea ciudata. Toti se feresc să de-a detalii dar am auzit că aceasta cursa e un joc în adevaratul sens al cuvântului. Habar nu am ce inseamna asta şi cum se joaca tipii astia putrezi de bocati folosindu-se de echipele astea de puscariasi.

Ne clarifica Ty fiind cu ochi atinti pe echipa asiaticilor care crescuse la 3 milioane de dolari.

- Cum adica un joc? Arata mai degraba a show interzis şi postat ilegal pe internet. Spuse Katherine şi eram cu totii de acord cu ea.
- Asta e misterul Cursei Condamatilor. Nu e o emisiune, nimeni nu a văzut vreodata cum se desfasoara. Doar cumpărătorii stiu şi se pare că e ceva uimitor avand în vedere milioanele pe care le plătesc să intre în joc.
- Şi deţinuţii astia de unde sunt luaţi? întreba V parand chiar revoltata de ce se intampla în fata noastra.
- Din închisori de prin toată lumea, cu sentîte dure că să fie siguri că fiecare da ce are mai bun să câştige. Echipa invingatoare se spune că e eliberata.
- Şi totuşi de ce echipe? O singura persoana conduce nu? Am întrebat privind încruntat spre cea mai proemîneta fîgra de pe ecran. Un bărbat imens, alb că varul sî chelios care nu sunt sigur că ar incapea într-o maşina.
- Din nou, habar n-am. Se spune că jocul are mai multe nivele " Ty mima câteva ghilimele în aer - unul e şoferul, ceilalţi sunt echipa lui. Habar nu am cât dureaza cursa asta. Poate sunt şi mai multe şi cate o echipa e eliminata pe rand.

M-am încruntat mimând expresia lui Katherine.

- Ce condamnare au? întreba Jay indicând în special spre echipa favorita de asiatici. Aratau că nişte ogari fiorsi, nu prea voluminosi dar se vedea din expresia lor că sunt agili şi gata să dea tot ce au mai bun.
- Furt de maşini, curse ilegale, trafic de droguri, tipul asta a omorât, a făcut ravagii într-o grădiniţă din Hong Kong. Finaliza aratand spre o piticanie cu ochi alungiţi şi cu dinţi inclestati într-o maraietura.
- Premianţii închisorii, aproba Jay iarTy a aprobat din cap.
- Sunt aleşi în special dupa condamarile lor. Hoţii de maşini sau cei implicaţi în infracţiuni cu patru roti e clar că au mai multe sanse să câştige decât un spărgătorii de banei sau un criminal maniac.
- Ha, deci să înţeleg că noi am fi favoriţi publicului, spuse Jay razand dar eu eram incontinuare intrigat de bărbatul imens şi chelios.
- Asta pentru ce e condamnat? Am întrebat aratand spre matahala proemîneta de pe ecran.

Ty mă privi surpins câteva secunde, apoi îşi lua mouse-ul făcând un clic rapid pe echipa uriaşului. Imaginea lor a aparut mult mai mare pe ecran şi diferenţa de statura dintre el şi echipa lui era aproape comica. Aratau că spiridusii pe lângă Mos Crăciun.

- Trevor Ray Jackson, americam născut în Texas, a fost condamat la 30 de ani de închisoare pentru - Ty facu o pauza uîtandu-se la mine. M-am încruntat şi m-am uitat singur cautandu-î numele - condamnat pentru violarea sî uciderea mai multor fete minore.

N-am citit mai departe, îmi era de ajuns atât, ceva mî-a spus de la început că e un violator, li cunosc pe nenorociţii astia doar uitadu-mă în ochii lor.

Ty şi-a dres glasul ieşind rapid din fişierul violatorului iar când mână lui Katherine s-a aşezat pe umărul meu mi-am dat seama cât de încordat şi nervos eram.

- Cum sunt organizate rahaturile astea? Politia ce face? întreba Katherine şi părea la fel de enervata că mine, mână ei îmi cobora uşor pe spate, mangaindu-l şi linistindu-mă.
- Avand în vedere că tipii astia sunt luaţi din închisori am putea spune că politia e mai implicata că oricine. Legea nu se aplica şi în cazul lor.
- Au bagat lista maşinilor. Aprope tipa Jay făcându-mă să tresar şi să îmi încordez muşchii. Am prins mână lui Katherine de pe spatele meu şi am strans-o într-a mea, aplecandu-mă spre monitor.

- SSC Tuatara, Hennessey Venom, Saleen S7... Sfinte Sisoe! Excalama Jay cu gura cascata. Şi eram de acord cu el, lista era impresionanta.
- Şi fiecare îşi alege maşinile? întreba Katherine, cu siguranţa ea nu vedea lista celor 7 şapte nume de maşini la fel de impresionanta că noi.
- Le cumpără. Cu puţin înainte să fie vandutî concurenţii este afisata lista de maşini şi fiecare cumpărător îşi alege maşina pentru echipa lui.
- Unde se organizeaza rahaturile astea? Am întrebat indîcnat privind preturile exorbitante aruncate în lititatia maşinilor.
- Nimeni nu stie, unii zic că au creat un circuit secret pe o insula pustie, alţii în desert, ipoteze scoase din filme dar nimic sigur. Pierzi orice informaţie şi conexiune cu tot ce tine de Cursa Condamnaţilor odată ce licitatia s-a încheiat. Îţi ia 500 de dolari doar că să vezi lista şi intra foarte mulţi doar că simpli spectatori la licitatie, exact că noi. Deci castiga mii de dolari şi din nimic. Explica Ty prin limita de informaţii pe care o avea.

Privirea mi-a fugit din nou spre nenorcitul chelios, licitatia lui se oprise la doua milioane de dolari, cel mai mic pret. Sper să explodeze maşina cu el.

Am înjurat în gândul meu sî am strâns mai tare mână lui Katherine, tragand-o dupa mine spre maşina mea. Aveam nevoie să scap de atmosfera asta mult prea tensionata care îmi dadea deja dureri de cap.

- Harry, unde te duci? Mă întreba Jay ridicând capul din monitor.
- Am nevoie de o gura de aer. Am răspuns deschizandu-i portiera lui Katherine.
- Venim şi noi.
- Nu mă duc pe pista! am răspuns ferm urcând în maşina, dandu-le de înţeles că vreau să mă lase în pace.

-Unde mergem? Karherîne era încă putîn retinuta din cauza reacţiei mele de mai devreme din pricina
violatorului. Aveam o sabiciune la genul asta de lucruri şi nu trebuia să mai explic de ce.

- La locul nostru, am răspuns încercând să zâmbesc şi să îndulcesc atmosfera.

Am scos maşina din garaj dar nu aveam de gând să merg mai departe. Îmi vreau drepturile mele. Katherine mă privi cu o spranceana ridicata. Am zâmbit şi m-am făcut mai comod în scaun dandu-i de înţeles ce vreau.

Pisîcuta mea sîreata s-a prins imediat şi cu un rânjet şmecher a sărit din scaunul ei, aterizandu-mi în poala. Am început să rad şi am strans-o în braţe, incolacîndu-i picioarele în jurul meu. Doamne ce mult îmi placea să o infasor aşa în jurul meu. Uitam de tot şi de toate.

- Inveti repede, am zâmbit muscandu-i buza de jos de nenumarate ori.
- Am un profesor bun, marai încercând să imî prindă sî ea buza. - Harry, care e locul nostru?

Mă întreba putîn stanjenîta cu un un zâmbet rusinos. M-am încruntat prefacandu-mă suparat.

- Nu pot să cred, acum o să imî spui că nu mai stii nici semnalul.
- Ba pe ala ii stiu, imî topai rapid în braţe, întorcandu-se spre volan şi aproape îzbindu-se cu capul în plafon. Mi-am stapanît rasul ascultand melodia pe care o forma din claxonul maşinii. Şi-a amintit-o perfect. De doua ori scurt, odată lung, de doua ori scurt şi apoi tot aşa.
- Vezi? Se întoarse spre mine rânjind.
- Aham, mi-am pastrat mutra ofticata.
- Oh, haide, nu ai zis niciodata nimic despre vreun loc al nostru. Se bosumfla puandu-şi mâinile în san şi am început să rad strangand-o mai tare în braţe şi preluând rolul centurii de siguranţa în jurul ei.
- Tine-te bine iubire, i-am şoptit apropiindu-mă de fata ei şi cu o mână am pornit maşina, trecând rapid prin etapele de rigoare până când aceasta a zburat cu noi de pe loc.

Katherine s-a lipit de pieptul meu razand, la fel am făcut şi eu, încercând să vad în fata printre şuviţele ei de
par.

- O să facem accident, tipa aproape de gatul meu şi eu am scos un zgomot ofensat.
- Iubire, ai uitat cu cine esti în maşina?

Îşi ridica fata spre mine doar că să îşi dea ochii peste cap.

- Noroc că sunt geamurile astea fumurii, spuse uitandu-se speriata pe geam. De data asta eram în plină zi, autostrada era plină şi mii de oameni puteau să o vada încolăcită în jurul meu. N-am cum să nu profit de asta.
- Ahh, ce cald e, m-am prefăcut infierbantat şi am deschis geamul portierei mele.

Katherine a făcut ochii mari şi aprope a tipat sărind pe dispozitivul de închidere a geamului.

- Nu. Lasa-l aşa, aproape m-am luptat cu ea ridicând şi lasand geamul în jos de mii de ori.
- Harryyyy, tipa lovindu-mă cu palma peste mână.
- Ce?! Am ras.

Mă privi cu o fata îmbufnata şi a trebuit să îmi îndoi gatul că să vad în fata.

- Iubito eu mai şi conduc aici, am spus aproape sucindu-mi gatul dar ea nu mă lasa. Dacă înainte se temea de stilul asta de condus acum se punea ea în fata mea. Îmi placea asta şi voiam să vad de ce e în stare.
Am ramas fix în fata ei, privind-o profund în ochi cu un zâmbet diabolic şi am apasat pedala de acceleraţia.
Zâmbetul ei lasciv ii oglindea pe al meu şi în momentul asta mi-am dat seama cât o iubesc pe femeia asta. E tot ce am nevoie, e creata şi perfectă pentru mine.
Creasem un joc al dominaţiei în care niciunul nu părea să aiba de gând să cedeze.
Nu am mai vazut-o niciodata aşa, sigura pe ea, rebela şi curajoasa.
Am început să rad şi stiu că ea avea încredere în mine şi nu îi era teama deloc dar viteza maşinii creştea iar eu nu stiu cât mai rezistam aşa. Insa nici nu mă gadeam să pierd sau să o mise vreun centimetru. Am prins-o mai strâns cu braţul încolăcit în jurul ei şi am încercat să prind volanul în mână. Cu cealalta mână am prins maneta sî am întors fulgerător maşina. Acum mergeam cu spatele pe autostrada, opus tuturor celorlalte maşini şi aşa puteam să vad sî eu "în fata" prin oglinda retrovizoare.
Insa ochii mei tot pe ea ramaneau şi am zâmbit triumfător. Simtindu-se învinsa Katherine a clatînat din cap sî a început să rada, fiind uimita de felul în care se deplasa acum maşina.
Parul ii era învolburat de aerul rece care intra pe geamul deschis şi arata superb, că o adevărata zeiţa.
Am început şi eu să rad sî am lipit-o de buzele mele. Niciodata nu am riscat atât de mult să fac un accident, niciodata nu am ras atât de mult şi niciodata nu am fost atât de fericit.
- Harry... se balbai ea razand peste buzele mele.
- Huh?! am ingaimat simtinandu-mă că un adolescent la pubertate.
- Iubitule, chiar îmi place şmecheria asta a ta, dar am cauzat destula nebunie, spuse încă razand privind pe fereastra la restul condicatorilor care se holbau la noi, fiind în pericol să faca accident mai rău decât mine.
- Şi ce dacă? Am spus razand, mă simţeam atât de bine, era uimitor cum reuşea îngerul meu să mă calmeze şi să mă duca în locul ei fericit.
Am strans-o mai tare în braţe, chinuidu-mă să tin şi volanul şi am tipat că un dement cât m-au tinut plamanii:
- Te iubeeeeesc!
Katherine a făcut ochii mari începând să rada dar nici nu mă aşteptam că îngerul meu salbatic să fie mai puţin nebuna decât mine.
- Şi eu te iubeeeeesc! Tipa şi ea şi am început amandoi să radem mai ales din cauza unei femei în varsta care s-a apucat să îşi faca cruci la volan.
Eram fericit, şi în sfarsit eram din nou eu.
Am întors maşina pentru că deja riscam să fim asaltati de un echipaj de politie sau chiar să ajungem pe la ştiri. Deja vad titlul: " Doi adolescenţi nebuni şi indragostiti dau peste cap circulaţia în Seattle" Hmm, nu suna rău.
Ne-am concentrat pe restul drumului desi Katherine devenise extrem de atrasa de gatul meu, lucru care nu mă deranja de loc.
Aglomeraţia disparea pe masura ce urcam panta de la baza versantilor munţilor Olympic. Era uriaş, cea mai de pret comoara a Washingtonului. Mă întreb oare cum ar fi dacă aş ajunge în vârful lor.
Dar noi eram încă departe de muntele adevarat, eram pe un aşa zis deal mic din jurul lui care putea fi uşor confundat cu ce a mai ramas dupa o alunecare de teren.

Am găsit acest loc în prima noapte când Carter mi-a dat maşina mea. 0 Honda nu tocmai brilianta dar era extraordinara pentru mine. Am condus ore în sir simtindu-mă împlinit în maşina mea până am dat din intamplare de locul asta ascuns de lume.
Drumul devenea strâmt şi brazdat de copaci până când am ajuns pe micuţul petec de pământ chiar de la marginea prapastiei. Jos, pe partea cealalta erau docurile şi în fata, cât vezi cu ochii, frumuseţea Seattle-lului. Acesta a devenit locul meu preferat şi totodata secret, până la Katherine.
- Stai puţin, se îmbufna Katherine când realiza unde ne aflam, probabil ii fusese greu să îşi dea seama până acum deoarece prima data când am adus-o aici era noapte. - Ai spus că asta e locul tau preferat, nu locul nostru. Clarifca punandu-şi mâinile în san când am oprit maşina pe micuţul petec de iarba.
Am început să rad.
- Da, asta e locul meu preferat sî acum a devenit locul nostru. Am spus deschizând portiera sî plasandu-i un sărut dulce pe buze.
A chicotit incolacîndu-şi braţele în jurul gatului meu. Amândoi am izbucnit în ras încercând să ieşim amandoi imbratisati din maşina.
Chiar dacă nu voiam să o las, Katherine s-a dat jos din braţele mele mergând cativa pasi spre prapastie şi admirand peisajul.
Era dupa amiaza şi abia când am auzit din nou acele cântece de broscuţa mi-am dat seama că nu luasem micul dejun, şi nici prânzul. La dracu'!
- Hai să ne întoarcem acasă, am spus hotarat tragand-o de mână.
-Ce? De ce? întreba speriata.
- Nu ai mancat. Mă privi câteva secunde crezând că fac mişto de ea.
- Tu vorbeşti serios? Vrei să ne întoarcem acum acasă că să mancam? Se uita la mine că la un nebun.
- Da! am răspuns serios, dacă e ceva cu care nu mă joc, aceea e sanatatea lui Katherine. Şi sigurata ei deasemenea intra în ecuaţie.
- Harry, am trăit şi mai mult fara mancare, nu o să mor acum o ora-doua până ne întoarcem acasă.
- Nu vreau să mai rabzi de foame.
- Nu rabd de foame, spuse exasperata. Doar că stomacul meu are o voce extrem de împunatoare şi nu rateaza nicio sansa să şi-o etaleze.
- Şi asta inseamna că ţi-e foame.
- Şi o să mă hrănesc cu tine, spuse agatandu-se
de gatul meu şi încercând să inchîda discuţia asta. Mi-am dat ochii peste cap dar am fost de acord, pentru moment.
Am prins-o în braţe şi am mers cu ea spre maşina, unde m-am suit imediat pe capota şi i-am făcut semn să urce şi ea.
- Ce faci? întreba amuzata.
- Vino aici, am chemat-o zâmbind, rezemandu-mi spatele de parbriz şi departadu-mi picioarele pentru că ea să poata intra intre ele.
S-a urcat pe maşina încă razand şi s-a cuibărit la pieptul meu, intrând intre picioarele mele că un pui sub aripile mamei.
Am strans-o mai tare în braţe şi am sarutat-o pe creştet, intre noi s-a lasat o linişte calma, inspitita doar de zumzetul peteculuí de natura din jurul nostru şi mi-aş fi dorit că momentul asta să dureze pentru totdeauna. Fara minciuni, fara moarte, fara condamnaţi, fara curse cu sila, fara tone de bani murdari, fara arme şi fara pericol. Doar eu, Katherine nimicul din jurul nostru.

- Stii, întotdeauna am avut probleme cu mancatul, recunoscu aproape oftând, rezemandu-şi capul pe pieptul meu.
- De ce? Am întrebat incruntandu-mă uşor sî mangaindu-î parul fin sî negru ce capata reflexe albastrui în lumina soarelui.
- Niciodata nu am fost multumita de felul cum arat. Mă rog, înainte.
- Ce? Mi-am întors fata spre chipul ei. Dacă ei nu ii placea cum arata risca să manance astazî o porţie de bataie de la mine. Eu salivam dupa corpul ei perfect.
- Nu am aratat mereu aşa, spuse aproape ruşinata.
- Katherine, ce-ai făcut? am mustrat-o incruntadu-mă. Lipsa ei totala de interes pentru propria-i sanatate mă scotea din minţi.
- Nu am făcut nimic intentionat să slăbesc. Intodeauna mi-am dorit dar nu am reuşit. Uneori mă simţeam eclipsata de mama, pe care dacă o vezi şi tu te-ai gândi să mă înşeli cu ea, spuse razand şi i-am dat o palma uşoară peste umăr făcând-o să rada sî mai tare.
- Ce e în capul tau? Cum să mă gândesc să te insei cu mama ta? Sunt conştient că e frumoasă, doar te-a născut pe tine da dacă o s-o întâlnesc vreodata o să ii mulţumesc pentru asta. Auzi la ea s-o insei, am bufnit revoltat. Am mai discutat odată chestia cu înşelatul.
- Da da, gata, am înţeles, rase şi am început să mormăi în parul ei.
- Dupa plecarea ei am devenit... asta. Nu pot să spun că am fost un copil cuminte nici înainte. Adica nu eram genul ala de fata retrasa şi timida, studioasa sî fricoasa. Eram... normală. Faceam multe prostii, că orice adolescent, aveam trupa de dans care era a doua mea familie, aveam mulţi prieteni dar nu în genul celor pe care mi-am făcut dupa ce a plecat mama. Nu îmi placea să invat, cred că nimănui nu-i place dar totuşi invatam, voiam să devin avocat, spuse aproape razand şi eu m-am încruntat realizand cât de puţine stiu despre ea.

Am realizat că înainte de plecarea mamei sale Kantherîne nu era fata rebela şi salbatica că acum. Ci fata populara şi iubita de toti, dar totuşi cuminte.

- Dupa ce a plecat ea totul s-a schimbat. Eu m-am schimbat. Am renuntat la toti prietenii mei, m-am înecat în băutură sî m-am pierdut într-o depresie îngrozitoare. Până când am întalnit-o pe Nîcky şi ea mî-a aratat o alta metoda prin care să îţi versî amarul. Una mai salbatica şi interzisa dar care m-a ajutat să supravieţuiesc.

Am oftat sarutandu-i creştetul sî simtîndu-mă vinovat că nu am fost acolo cu ea în acele momente.

- Mă drogăm, rău. Mă înecam în băutură, faceam tot felul de tâmpenii cum ar fi să jefuiesc fast-food-uri, rase sî eu am privit-o uimit.
- Ai jefuit un fast-food?
- Era sortul meu preferat, recunoscu razand şi eu am ramas perplex.
- Şi să stii că atunci când ţi-am găsit pistolul la spate nu a fost pentru prima data când am tinut aşa ceva în mână. Zise aproape cu mândrie şi m-au luat transpiraţiile.
- Ce? Aprope am tipat.

A ras şi mai tare.

- Linisteste-te Demonule, nu l-am folosit niciodata, nici nu aveam gloanţe în el dar esti mai convingător când ai aşa ceva, rânji mimând din mâini un pistol şi m-a luat cu leşin. Katherine să amenințe oamenii cu pistolul.
- Ce altceva ai mai făcut? Am certat-o realizand că îngerul meu salbatic chiar îşi merita numele asta.
- Nimic. Minţi rânjind. - Dacă se pune la socoteala faptul că pierdeam numărul zilelor în care nu mancam, leşinam de zeci de ori şi nu mai eram în stare să mă tin pe picioare uneori. Continua şi mi-am lipit palma peste fata lasand-o acolo.
- Aşa am ajuns să arat în felul asta. Când nici nu mă mai interesa.

Mă chinuiam din răsputeri să nu încep să tip la ea. Putea să moara, eram conştient că viaţa ei nu fusese tocmai roz, mai ales de când s-a apucat să se drogheze dar nu creadeam că devenise atât de neinteresata de viaţa ei. Lasa că am eu grija de fundul ei de acum în colo.

- Nu te-ai mai fi îndrăgostit de mine dacă mă cunosteaî înainte.
- Ce? Aproape am sarît, acum chiar risca să ia bataie.

începu să rada.

- Aşa simplu. Spuse încă razand şi i-am prins soldurile strangand-o puternic şi tragand-o cu mine pe spate pe parbriz. A icnit razand.
- Tu crezi că m-am îndrăgostit de tine pentru felul cum aratî? l-am şoptit la ureche. Iubito nu îmi pasa de asta. Nu asta m-a atras la tine, nu fizicul tau m-a făcut să mă îndrăgostesc de tine. E ceva al tau, nu o să fiu mincinos să spun că trupul tau mi-a ramas indiferent prima data când te-am văzut. Am creat mii de fantezii cu el în minutele alea dar acum, sincer nu mi-ar mai pasa dacă ai avea 100 de kilograme, piele verde şi antene în cap.

-100 de kilograme? Sari în braţele mele. Din tot ce spusesem eu astea ii atrasese ei atenţia. Doamne ajuta- mă să înţeleg femeile.

- Da, mî-ar fi cam greu să te mai tin în poala la volan dar aş face nişte modificări la maşina şi ne-am descurca noi.

Se uita la mine de parcă îmi creşteau mie antene în cap.

Am început să rad şi am strans-o mai tare în braţe, lîpindu-mî fata de obrazul ei.

- O să te iubesc oricum ai arata, orice ai face, orice ai zice. înţelegi asta? M-am saturat de perfecţiune, înainte doar dupa asta alergam. Faptul că s-a intamplat că fata de care m-am îndrăgostit să fie cea mai perfectă dintre toate a fost un bonus dar eu tot aşa te-aş fi văzut indiferent de cum ai fi aratat.

Am simţit-o că şi-a dat ochii peste cap.

- Mai tii minte când m-ai dus prima data acasă şi m-ai drogat? Iar eu am început să te plezesc că nebuna şi mî-ai zis că am mare noroc că sunt sexy, ce s-ar fi intamplat dacă nu eram? Îmi reproşa umflata în pene. Doamne, ce memorie are.

Am început să rad.

- Acelaşi lucru, îmi placea să te scot din minţi. Ai fost prima femeie care m-a plesnit vreodata şi în loc să mă enervez mie îmi placea. Deci nu conta cât de sexy credeai tu că esti, mie îmi placea să mă plesnesti. Am ras aducandu-mi aminte cu euforie de momentul ala. Părea cu ani în urma. îngerul meu drogat şi nervos.

Katherine ramase perplexa.

- Tie ţi-a plăcut când te-am plesnit? întreba uimita.
- Da! am ras. Esti al dracu' de sexy când esti nervoasă, nu conteaza cate kilograme ai, am ras şi mai tare şi mi-a dat un pumn în stomac de am ramas fara aer.
- Să vad cum m-ai mai cara tu peste tot în braţe dacă aş cantari cât un casalot. Se îmbufna punandu-şi mâinile la piept.

Am izbucnit în ras.

- Îmi sfidezi puterea?
- Îmi sfidezi puterea? Mă maimutari strambandu-se şi am început să rad că un nebun.

Katherine sî greutatea ei nu erau subiect de gluma pentru ea, bine de ştiut.

- Te-aş cara eu cumva, pentru că ador să fac asta, i-am şoptit tandru în ureche strangand-o în braţe sî intînzadu-mi picioarele în jurul ei.
- Katherine!? am spus de de data asta serios.
- Mmm? Murmura inchîzandu-şi ochii sub razele soarelui.

- Vreau să te duci la nunta mamei tale. Am spus ştiind deja că am stricat atmosfera amuzanta dintre noi. Dar nu las lucrurile aşa. Katherine încă are părinţi, care o iubesc mult aşa cum sunt, n-o s-o las să se depărteze de ei.

S-a încordat în braţele mele.

- Nu! răspunse raspîcat aproape scrasnind din dinţi.
- Are nevoie de tine. Esti fiica ei iar ea e mama ta. Nu-mi spune că nu ţi-e dor de ea Katherine pentru că nu te cred.
- M-a părăsit.
- A crezut că o să vii cu ea.

A pufnit în dezgust.

- Las-o balta Harry, nu vreau să stricam ziua asta. Să mă duc la nunta ei cu nenorocitul ala e ultimul lucru pe care l-aş face.
- Ultimul lucru? Mai degraba m-ai părăsi pe mine înainte decât să te duci la nunta mamei tale? Am încercat o tenta de amuzament.
- Am spus s-o lasî balta. Spuse serioasă privind încruntata în fata.

Bun, se pare că nu o fraîeresc aşa uşor.

Am oftat învins pentru moment. Dar nu aveam de gând să las lucrurile aşa. N-o s-o las pe Katherine să îşi piarda părinţii din cauza orgoliului ei.

Liniştea s-a aşternut intre noi şi am ramas imbratisati admirand peisajul şi lasandu-ne încălziţi de soarele sclipitor de deasupra noastra. Habar nu am cât era ceasul dar părea târziu dupa amiaza.

Acum realizam cât de obosit sunt. Orelele de nesomn îşi spuneau cuvântul. În noaptea petrecerii nu am dormit de loc, doar o ora, maxim doua dupa ce am venit acasă cu Katherine, iar noaptea trecuta nu am închis un ochi. Toată noaptea mi-am făcut planuri, am calculat strategii de protectie a căror principal subiect era Katherine.

Nu îmi placea deloc ideea cursei din seara asta. Mă simţeam că Paris din Troia. Pe lângă faptul că şi semănăm cu el, imparteam amadoi aceeaşi povara. În sfarsit îmi găsesc iubirea dar nu pot fi fericit şi liniştit alaturi de ea. Bine, inafara de faptul că eu nu o furasem pe Elena mea de la nimeni, era ideea acestui transport. Lasam de buna voie inamicii să intre pe treritoriul nostru, pretinzând că ne fac un cadou pentru asta şi nu riscam nimic. Doar oare nu asta au crezut şi troienii când au bagat singuri calul ala în cetatea lor şi au crezut că e un dar? Iar apoi nu au mai apucat a doua zi. La fel a încercat şi Paris să ii convingă pe rege să nu primeasca acel aşa zis dar, iar Carter putea fi uneori la fel de credul că şi Priam. Camioanele acelea nu erau pentru noi nimic altceva decât simpla oglindire a calului troian. De unde stim că din interiorul lor nu vor ieşi zeci de oameni trimişi de Reynolds să ne mutileze? Dar spre încurajarea mea, eram mai puternic decât Paris eram în stare şi nu îmi era teama să lupt pentru siguranţa singurei persoane de care îmi pasa acum. Elena mea, Katherine a mea. Deci la categoria asta mă integram mai bine în rolul lui Ahile, deci poate o să mă descurc mai bine decât Paris în salvarea prietenilor şi a teritoriului meu. Sper doar să nu îmi trag de unul singur cu sageata în calcai.

Fara să îmi dau seama am cascat în umărul lui Katherine. Toate poveştile astea îmi adancisera starea de somnolenta.

-Ti-e somn? Mă întreba Katherine blând.

- Ihî, am mormăit începând deja să moţai cu fata scufundata în parul ei.
- Am o idee, chiotî şi se ridica din braţele mele. Am scos un sunet plangacîos când am ramas zgribulit şi singur pe capota.

A ras şi s-a urcat din nou, de data asta în spatele meu.

- Ce faci? Am intrebat-o pe un ton somnoros chinuindu-mă să îmi tin pleoapele deschise.

- E rândul meu, misca-te mai în fata. Mă impise de spate şi m-am supus nedumerit lasand-o pe ea să se aşeze în spatele meu. I-am simţit picioarele în jurul meu şi imediat m-a prins de umeri şi m-a tras spre ea.

-Aşa mai vii de acasă. Am mormăit incantat lasandu-mă pe spate pe pieptul ei şi lipindu-i mai bine picioarele lungi şi calde în jurul soldurilor mele.

A chicotit şi mi-a sarutat fruntea iar eu mi-am îndoit picioarele cu genunchii în sus pentru că erau prea lungi. Trebuie să îmi iau o maşina cu o capota mai lunga.

Caroseria era acum calda de la soare şi mă simţeam că un motan în braţele lui Katherine, pregătit de motaiala. Locul asta într-adevar mă calma, mă simţeam în siguranţa aici, şi nu siguranţa mea mă liniştea, ci siguranţa îngerului care imî mangaia acum tandru parul.

- Somn uşor Demonul meu, îmi soptî zâmbind cu buzele lipite de obrazul meu şi m-am întins cu ochii închişi dupa un sărut pe care mî l-a oferit imediat chicotind.

Am pastrat aroma ei dulce pe buzele mele, m-am cuibărit mai bine în braţele ei, lasandu-mi mâinile să cada pe coapsele ei, în timp ce ea îmi masa scalpul exact că unui pisoi, şi am adormit imediat în braţele îngerului meu salbatic sî rebel capabil să ameninţe oamenii cu pistolul că să puna mână pe un hot dog.

M-am strambat în somn, simţind ceva cum zbârnâie pe piciorul meu.

Am deschis ochii buiumac şi am vazut-o pe Katherine aplecata peste mine, mormaind suparata şi cotrobaindu-mi prin buzunar dupa telefon. Am închis din nou ochii lasand-o să îşi faca treaba.

- Ce? Răspunse îmbufnata în şoapta sî m-am abtinut să nu rad... Suntem... undeva.... Doarme sî eu nu ii trezesc... Uite aşa, doarme... Jay taca-ţi fleanca sau îţi rup ţepii aia din cap. Mi-am muscat limba să nu rad... Nu i-am făcut eu nimic. Şoapta ei suparata era de-a dreptul caraghioasa... Şi ce? Violet nu te epuizeaza pe tine?... Dacă mai pomeneşti odată de tipetele mele de cioara îţi rup gatul... Cioara nu tipa idiotule... Craune
mă-ta. Spuse artagoasa şi am izbucnit într-un ras isteric aproape făcând-o să tipe din cauza sperieturii. Mi-am pus mână pe fata încă razand.

- Harry! tipa nervoasă lovindu-mă cu pumnul în umăr şi am întins mână dupa telefon.
- S-a trezit şi cealalta cioara, li transmise îmbufnata şi îmi întinse telefonul.
- Ce vrei papagalule? Mi-am dus telefonul la ureche încă razand. Katherine a îzbunit în ras fiind aproape să mă sărute pentru ce zisesem.
- Papagal? Eu de ce nu m-am gândit la asta. Seamana leit cu unul, zise ea prapadindu-se de ras.
- Mersi că i-ai dat ideea asta cioaro, acum numai papagal o să strige la mine, bolborisi Jay în telefon.
- Ce vrei? Am întrebat din nou, stergandu-mî lacrimile de la ochi. N-am ras în viaţa mea cu lacrimi.
- Noi o să plecam pe pista într-o ora, veniţi şi voi?
- Da, venim acum acasă. Ati mai fost pe pista azi?
- Da, am venit acum să ne schimbam. E mare agitatie acolo.
- Ok! Ajungem şi noi imediat.

Am închis telefonul şi m-am întins în braţele lui Katherine, cascand că un motan dupa un somn lung şi odihnitor. Şi chiar aşa era, nu am mai dormit de mult aşa de bine. Dar m-am speriat când am realizat că eram deja la apus. M-am uitat rapid pe telefon. 7:10. Sfinte Sisoe!

- Iubito cât am dormit? Am intrebat-o încercând să mă trezec starea de somnolenta.
- Nu stiu, la un moment dat am adormit şi eu. Spuse inabusindu-şi un cascat şi mi-am dat seama că încerca să se întindă dar nu putea de mine. M-am ridicat imediat sărind jos de pe

capota, mi-am întins din nou oasele sîmtindu-mă mai relaxat că niciodata dar apoi am realizat că ea rămăsese intepenita.

- Nu pot să-mi apropii picioarele, se plansе masandu-le şi am prins-o în braţe dand-o jos de pe capota.
- Au! se plansе din nou punndu-şi mână pe spate.
- Iubito esti bine? Deveneam speriat.
- Da, dar am amortit! spuse începând să îşi îndoaie spatele şi nu stîam ce să fac că să o ajut. Eu mă simţeam foarte bine, dormisem că un bou pe pieptul şi intre picioarele ei, tianand-o nemişcata, strivita de parbriz şi obligata să suporte 5 ore greutatea unui magar de 80 de kilograme.
- Iarta-mă iubito, nu credeam că o să dorm atât. Am încercat să ii masez spatele.
- Nu-ţi face griji, mi-a plăcut să te tin în braţe dormind că un bebeluş, zâmbi dulce şi i-am prins fata în palme sarutundu-i buzele.
- Şi mie mi-a plăcut, am marait peste buzele ei.
- Dar îmi esti dator cu un masaj când ajungem acasă.
- S-a făcut! am fost de acord razand şi am tras-o spre maşina.

încercat să ajung cât mai repede acasă, lasand-o pe Katherine să se relaxeze în braţele mele de data asta, aşezata în poala mea, şi cu picioarele pe scaunul din dreapta. Opoziţie nu la fel de perversa că cealalta dar la fel de plăcută şi mult mai confortabila pentru ea şi uşor de condus pentru mine.

Am parcat în fata garajului şi am coborât din maşina. Caroseria ei era încă calda de la cât stătuse azi în soare. Dar vom avea nevoie de căldură din ea la noapte când sigur se va lasa un ger cumplit.

În garaj era mare agitatie, Mike şi Keith erau şi ei prezenţi acum şi se invarteau cu Jay prin jurul maşinilor. Ty şi Violet erau aşezat pe scaune în fata computerului, făcându-şi unghiile. Uneori avem doua fete în casa, pentru că Ty îşi făcea unghiile negre şi uneori se machia exact că o fata, doar cu negru, dar asta nu-l scutea.

- Hei papagalule, ii saluta Katherine pe Jay şi eram sigura că de-abia aştepta să spună asta.
- Hei şi tie cioaro, spuse Jay şi amandoi au început să rada. Nu imî placea că Jay să imî faca iubita cioara, dar nu părea să o mai deranjeze şi în comicul ei situatia era adevărata.

Jay şi V aratau că doi papagali, plini de culori şi guralivi exact că specia lor. Eu şi Kath eram negri, şi ea avea acelaşi stil de îmbrăcăminte exact că al meu - negru din cap până în picioare. Deci păsărică mea neagra era mult mai sexy decât galagioasa lui purpurie.

- Ce faceţi? Vreau şi eu, topai Katherine spre V şi Ty provindu-şi unghiile date cu lac transparent.
- Stai jos soro, ii facu Violet loc şi intinzandu-i oja ei mov. Nici nu mă gandeam să accepte, imediat s-a întins dupa cea neagra a lui Ty.

Eram afara din domeniul meu aşa că am lasat femeile cu treburile lor hotarand să arunc o privire sub capota mea în timpul asta.

Mai târziu eu şi Katherine am făcut un dus, m-am tinut de promisiunea de ai face un masaj. Unul sub jetul de apa care mi-a adus fanteziile şi turnul Eiffel înapoi.

Dupa asta V mî-a rapit-o din nou, presupunând că trebuie să o pregateasca pentru cursa, stiu ce însemna asta pentru Violet dar nu mă prea interesa înainte, îmi erau indiferente stilurile vestimentare ale lui Violet, dar acum că o includeau şi pe Katherine, începeam deja să fierb de nerabdare.

Am coborât jos, sîmtindu-mă fresh, cu haine noi de acelaşi stil că în fiecare zi, plus geaca de piele cu gulerul incorporat pentru orice situatie şi cu gustul lui Katherine încă persistent pe buze.

- Hei, Demonule, mă saluta Keith cu zâmbetul sau obişnuit, lungit până la urechi.

- Hei, nu mergi nicăieri, l-am inchis-o serios şi în doua secunde o să sara în sus.
- De ceeee?

Chiar mai repede.

- Toti o să fie acolo şi stiu că n-am voie să conduc dar de ce nu mă lasi macar să merg pe pista? Se milogi plimbandu-se dupa mine prin garaj.
- Pentru că noi nu ramanem pe pista. Acum te duc acasă şi nu vreau să mai aud alte comentarii.
- Dar unde va duceţi?
- Nu e treaba ta.

Keith, încă nu ştia de afecirile noastre secrete şi pista pentru el era acelaşi lucru că şi pentru Katherine. Mi- a fost şi aşa destul de greu să ii conving pe Carter să ii lase acolo dar simţeam că am o datorie fata de baiatul asta şi îmi era că un frate mai mic. Unul milog şi extrem de enervant uneori.

- De ceeee? Continua miorcosala când în fata garajului a parcat maşina lui Ken.
- Urca în maşina Keith, i-am ordonat făcându-i semn spre Ferrari-ul meu.
- Nu, nu vreau să mă duci acasă. De o saptamana mă freaca bunica-mea să-mi fac curat în în camera şi dacă mă prinde acum iar începe să mă bata la cap. Te rog lasa-mă să stau aici. Se milogi mai departe şi nu stiu ce dracu' făcea Ken în maşina, aveam nevoie de ajutor aici.
- Cum să nu? Şi tu crezi că eu sunt prost nu? Te las aici cu atâtea maşini la dispoziţie şi peste 10 minute mă trezesc cu tine pe pista.
- Nu, nu, nu. Promit că nu vin şi nu iau nici o maşina. Doar lasa-mă să stau aici.

Am oftat exasperat.

- Nu o să te plictisesti de unul singur?
- Nu! Aici am jocurile lui Jay, computerele lui Ty, nu mă plictisesc. Mai bine decât acasă cu bunicii să mă uit la Tanar şi neliniştit. Spuse strambandu-se şi am început să rad.
- Pe bune frate, când se mai termina serialul ala? Se miorcosi schimbandu-şi tema problemei şi am ras din nou, şi eu care credeam că sunt singurul care are probleme. Viata mea de traficant cu iubita în pericol nici nu se compara cu drama de tanar şi neliniştit a lui Keith.
- Bine, poti să ramai aici. Dar dacă te prind pe pista, sau macar să umbli la vreo maşina îţi rup picioarele şi singurul lucru pe care o să ii mai conduci vreodata o să fie un scaun cu rotile. Ai înţeles? Am spus autoritar, cu degetul aratator spre fata lui. L-a privit cruciş şi ştia că tin eu la el dar nu se joaca cu mine.
- înţeles! spuse rapid inghitand în sec.
- Bun. Am început să rad. - Şi cred că asta e valabil şi dacă umblii la computerele lui Ty.
- Nea, nu mi-e mie frica de fardatul ala.

Am început să rad şi imediat ni s-au alaturat şi restul fetelor din casa ocupate cu machiatul. Mike şi Jay aratau că doua floricele proaspete şi date cu gel, Violet... Violet, iar Katherine... pentru a nu stiu cata oara de când o cunosc pe femeia asta, mi s-au înmuiat picioarele.

Parul ei negru şi strălucitor era liber şi drept, cazandu-i pe umeri că o cascada inghetata şi neteda. Chipul ii era acoperit de un machiaj întunecat care o transforma într-o adevărata zeîta a ispitei, o adoram nemachiata, dar atunci când îşi acoperea chipul cu farduri părea ireala. Cu adevarat ireala.

Şi vestiementatia... V ii împrumutase una dintre putinele ei geci negre, din piele şi scurte deasupra buricului care ii lasau lui Katherine abdomenul perfect la vedere. Purta o pereche de blugi negri şi stramti care mă chinuiau deja şi o pereche de botine de aceiaşi culoare, cu toc care ii făceau picioarele şi mai lungi iar eu deja salivam.

Toate privirile erau pe ea, şi-a dat parul dupa ureche puţin stanjenita şi mi-am fortat picioarele care tremurau, să mearga spre ea.

l-am mangaiat soldurile goale şi fine iar decolteul ei mă dezechilibra. Puteam să pariez pe orice că avea doar sutienul pe sub geaca asta.
- Esti atât de frumoasă, i-am şoptit tragand-o mai aproape de mine. Frate, când poarta tocuri e cât mine şi mă simt că un băietei neajutorat lângă ea.
- Nu crezi că e prea... îşi strânse buzele nestiind cum să descrie ce gandea.
- Nu. E perfect, am spus cât de tandru şi hotarat am putut. Era perfect, era femeia perfectă pentru mine. Şi putea fi uşor comparata cu o femeie mortala.
- Mersi, zâmbi dulce. Şi tu arati la fel de perfect. Spuse de data asta pervers, incolacindu-şi mâinile în jurul gatului meu. Mă puteam uita fix în ochii ei şi apetitul meu creştea, am sasait, tragand aerul printre dinţi pofticios şi mi-am lipit buzele de ale ei.
Am ajuns pe pista la caderea întunericului şi în jurul nostru era o agitatie de nedescris. Lumini orbitoare, muzica puternica, motoare tunate. Viata de strada la 2000 de cai putere.
Am coborât din maşina şi am vazut-o pe Katherine mult mai relaxata şi increzatoare decât data trecuta. Mi-am privit mândru iubita perfectă şi nu ştiam cum să îmi scot tatuajul mai în evidenta că să le demonstrez tuturor că zeiţa asta e a mea.
- Demonule, mi-am auzit numele într-un amalgan de tipete şi zeci de persoane s-au adunat deja în jurul nostru.
Am prins rapid mijlocul lui Katherine, lipind-o de mine, în timp ce ii salutam pe toti.
- Bun venit în regatul tau, i-am şoptit lui Katherine la ureche şi m-a privit câteva secunde apoi a început să rada făcând ce voiam să faca toată seara: m-a sarutat.
Şi odată ce ea a făcut primul pas, eu nu aveam de gând să mai termin.
Ne-am pierdut în mulţime, alaturi de ceilalţi dar nu am apucat să facem prea multe pentru că Priam-Carter şi-a făcut apariţia intre noi că un rege intre supusi.
- Prima tura pleaca în 10 minute spre Burke. Ordona serios şi deja mă încordasem.
Am oftat nervos sî am tras-o pe Katherine de mână spre maşina noastra. Aveam atâtea de zis dar le-am pastrat pentru mine.
Ne imparteam în echipe pentru că în cazul unei curse că asta eram prea mulţi şi cream aglomeraţie înainte să ne dorim asta.
Era evident că eu plecam în prima tura, alaturi de prietenii mei şi chiar dacă trebuia să discut cu ei înainte eram deja nervos sî speriat, aşa că am bagat-o pe Katherine în maşina, planuind să nu o mai scot de acolo în noaptea asta.
- Ai grija frate, îmi spuse Ken venind lângă mine.
- Şi tu. Am dat mână cu el încercând să mă calmez.
Am urcat în maşina tragand o gura mare de aer.
- Ce cautam în Burke? Mă întreba Katherine speriata sî acum mai aveam încă o problema.
- De acolo începe cursa. O să fie diferita fata de cea de data trecuta. Am spus oftând şi pornîndu-mi maşina.
- Cum adica diferita?
- O să vezi tu, am spus încercând să zâmbesc şi atâta timp cât ea era cu mine în maşina, nimic rău nu avea să se întâmple. Eram prea paranoic.
- Nu tî-ai învatat locul încă? Am întrebat cu o spranceana ridicata. Eram încă suparat sî asta însemna că devin foarte pervers cu ea. Aşa pareau să mearga lucrurile cu mine şi iubirea.
- Acum? întreba uimita făcând ochii mari.
- Acum. Vreau să castig cu fata scufundata intre sânii tai.
A făcut ochii şi mai mari. Am început să rad.
- Cursa începe mai târziu iubito, nu îţi face griji.
Şi-a muscat buza şi ştiam că vrea să se aşeze în poala mea încă de când s-a urcat prima data în maşina. Îmi cunosc îngeraşul.

- Dacă mă lipesc de parbriz ai incurcat-o, spuse serioasă dar a sărit din scaunul ei înainte să mai pot spune ceva.
Mi-am încolăcit dornic braţele în jurul ei dar i-am tras picioarele intinzandu-le pe scaunul ei.
M-a privit cu o spranceana ridicata.
- Stiu că îţi place să fii încolăcită în jurul meu iubito, dar trebuie să şi castigam, am spus strangadu-i soldurile goale şi prinzând fermoarul de la geaca ei în miniatura.
M-a privit seducător, muscandu-şi buza şi atâta timp cât geamurile fumurii ne protejau puteam face orice.
Am tras uşor fermoarul în jos şi mi-am muscat puternic buza când presupunerea mea s-a adeverit. Sânii ei era acoperiţi doar de un sutien negru care ii făcea să arate mai mult decât apetisant.
Mi-am lipit nasul de cupa, inhalandu-i mirosul afrodisiac şi i-am sarutat apoi gatul hotarand să mă opresc aici pentru că trebuia să fiu şi atent în noaptea asta.
-Tu esti obsesia mea, i-am şoptit la ureche, muscadu-i uşor lobul.
- Şi tu esti drogul meu, îmi şopti şi ea în acelaşi fel întorcându-mi fata spre a ei şi sarutandu-mă pasional.
Aşa zisa cursa era chiar amuzanta până acum. Drumul spre Bruke intre mine, Jay, Ken, Ty, Violet, Mike şi
a Îţi doi tipi la fel de buni s-a tranformat într-o cursa adevărata.
Katherine radea în braţele mele de fiecare data când eu ajngeam pe aceiaşi linie cu Jay, care era un cometitor înnăscut.
Am ajuns odată cu Ken sî amandoi am început să claxonam puternic parcă certandu-ne care a ajuns primul.
Katherine a început din nou să rada odată cu mine dar toată starea mea de bine a dîspart când am văzut cele trei camioane bine ascunse între containerele de pe docurî. Nu ii cunoşteam pe niciunul dintre oameni din jurul lor dar nu aveam de gând să cobor la ei.
În urma noastra au ajuns şi ceilalţi alaturi de alt grup de maşini şi de Carter care a coborât imediat din Hummer-ul sau.
- Ce se intampla? întreba Katherine nedumerita de seriozitatea brusca a situatiei.
- Negociaza preţul cursei, am mintit nereusind să scot ceva mai bun. Il cautam cu privirea pe Drake dar mi s-a făcut parul măciucă când am văzut restul maşinilor care au parcat lângă camioane. Negre, în stilul alor noastre, cu siguranţa prezente aici să se asigure că nu facem vreo şmecherie. Nimeni nu cobora din ele şi pieptul meu urca şi cobora din ce în ce mai rapid.
Carter a dat mână cu ei şi cei trei barbati nu foarte eleganţi s-au urcat în cate un camion fiecare.
Carter ne-a făcut semn cu mână şi asta însemna că putem începe nebunia.
Ne strânsesem deja zeci de maşini iar eu mă simţeam mai bine pentru că nu l-am văzut pe Drake deci poate reuşeam să mă distrez în continuare. încercând să ignor faptul că îmi ajut cel mai mare duşman.
Am întors maşina ramanand alaturi de aceeaşi echipa şi am pornit spre centrul oraslului la vanatoare de politisti.
Era chiar distractiv să enervezi politia. Inafara faptului că te frigeai dacă te prindeau era cea mai tare distractie. Erau atât de nervoşi şi hotarati să ne prindă dar mereu ajungeau în stâlpi sau se izbeau unul de altul.
Eu şi Jay (cel mai îndrăgostit de sportul asta) discutam prin telefon în timp ce atrageam câteva maşini de politie spre calea ferata. Katherine nu prea înţelegea rostul cursei asteîa dar am multumit cerului că se distra şi ea aşa că nu m-a mai bombardat cu întrebări.

Ne îndreptam spre ieşirea din Burke urmând traseul camioanelor spre următorul oras când fata mi-a fost taiata chiar de un camion al lui Reynolds, care se îndrepta spre direcţia greşita cu viteza mare şi patru dintre maşinile noastre în jurul lui.

- Ce dracu'? Am ingaimat apelandu-l din nou pe Jay.
- Ce se intampla? L-am întrebat serios.
- Nu stiu, dar Ken mi-a spus că unul dintre camioane a dispărut.
- Cum adica a dispărut? Am marait printre dinţi luandu-mă dupa cel care trecuse prin fata mea.
- Habar nu am. O alta echipa ii aştepta la ieşirea din oras şi au ieşit doar doua camioane, nu stiu mai multe... Vocea lui Jay a fost acoperita de un beep care anunţa că primesc alt apel. Era Carter.
- Da! am rapuns serios.
- Harry ce dracu' faci? tipa nervos.
- Cum adica ce fac? Spune-mi ce se intampla.
- A dispărut un camion Harry, cineva a pus mână pe el.
- Nu sunt eu, dar sunt pe urmele lui. Sunt de.ai noştri. Am marait şi l-am auzit pe Carter lovind ceva nervos.

-Care?

- Nu stiu, nu îmi dau seama dupa maşini.
- Urmareste-i şi spune-mi unde se duc.
- Tu esti cu aia?
- Nu, m-au sunat acum şi încerc să scap de ei. Maşinile alea sunt dupa noi.
- Mi-am dat seama.
- Te sun dacă reusesc să ii opresc. Avertizeaza-i şi pe ceilalţi.

Am închis telefonul şi am mărit viteza încercând să mă apripîi de camion.

- Katherine, aseaza.te pe scaunul tau şi pune-ţi centura, l-am ordonat serios şi m-am mirat când m-a ascultat.
- Harry ce se intampla? Mă întreba, seriozitatea mea speriand-o deja.
- Nimic. Am spus fara să o privesc blestemandu-mă în mintea mea. De ce trebuia să am dreptate? Ca ceva rău avea să se întâmple.

Am încercat să opresc camionul dar nu mă ascultau chiar dacă în scurt timp mi s-au alaturat şi Jay, Ken şi Mike.

Am ramas blocat când am văzut cine era la volanul camionului.

- Joshua, am marait printre dinţi strângând volanul şi dacă nu era într-un mastdont de 10 tone intram cu maşina în el. De ce nu l-am omorât pe nenorocitul asta până acum. Ce e în capul lui?

Nu mica mi-a fost mirarea să vad că s-a întors cu tirul înapoi pe pista.

Am coborât din maşina că un glonţ sî am mers spre tir, urcandu-mă spre cabina şi prînzandu-l pe nenorocit înainte să se dea jos. L-am tras de guler sî l-am aruncat jos.

- Ce dracu' ai făcut? Am tipat sărind spre el sî începând să îl lovesc că un maniac. Nici nu voiam să mă gândesc cât de mare era rahatul în care intrasem.
- Harry opreste-te, am auzit voci în jurul meu sî braţe care m-au ridicat de pe nenorocit.
- Lasatî-mă, jur că ii omor, am urlat agîtandu-mă în stransorî.
- Realizezi ce ai făcut nenorocitule? Am tipat spre el.

Se ridica de jos scuipând o gura de sânge şi privindu-mă cu ura.

- Ce? Ai uitat când ai făcut şi tu acelaşi lucru? Marai jigodia restabilindu-se pe picioare.

M-am zbătut urlând de furie şi am scapat din braţele nu stiu cui atacandu-l din nou.

- Harry! de data asta am auzit clar vocea speriata care m-a strigat şi mi-am ridicat privirea spre Katherine care aproape tremura de teama privindu-mă.

M-am ridicat de pe gunoi şi am mers rapid spre ea tragand-o în braţe încercând să imî calmez respiraţia nebuneasca.

- Ce se intampla? Ce e cu tirul asta? Mă întreba speriata sî am încercat să îi răspund dar maşina lui Carter a aparut imediat alaturi de restul racerîlor.

S-a dat jos şi pot spune că nu l-am mai văzut de mult atât de nervos. Nu trebuia să întrebe nimic, l-a fost de ajuns să vada pumnii mei plini de sânge şi fata strivita a lui Joshua că să îşi dea seama cine a făcut asta. A mers hotarat sper ei şi fara vreun cuvânt i-a dat un pumn care l-a aruncat pe Joshua la pământ.

S-a întors punandu-şi mâinile în cap şi închizând ochii încercând să gandeasca.Bataia lui Joshua mai avea de aşteptat.

- Trebuie să ascundem tirul. Am spus serios mergând spre el. Nu avea rost să mai discutam cu oamenii lui Reynolds, în lumea asta nu existau greşeli şi impacari.
- Da! Răspunse într-un oftat adanc. Sigur regreta că se bagase în asta.
- Maşinile lor se apropie. Ne avertiza V cu telefonul la ureche.

Intram în panica. Am privit-o speriat pe Katherine şi dacă Carter nu lua o decizie o luam pe Katherine şi plecam de aici.

- Harry, ia tirul şi du-l în depozit. Îmi ordona întorcându-se spre mastodintul uriaş.
- Ce? De ce eu? Am întrebat furios. Nu mă deranja dar asta însemna să o iau pe Katherine cu mine în gura leului.
- Pentru că esti cel mai bun şofer. Il duci şi ii ascunzi acolo. Îţi dau o echipa cu tine şi noi încercam să ii oprim pe astia. Vedem mâine ce discutam cu Reynolds.

Carter începuse deja să grupeze maşinile şi mâinile mele au început să tremure. Am privit mastodontul uriaş. începutul războiului.

Avusesem completa dreptate, mai mare decât m-aş fi aşteptat. Camionul asta chiar era un cal troian. Plin cu moarte, pe care ii adusesem de unii singuri aici şi ne semnasem singuri condamnarea.

- Du-te Harry, tipa Carter la mine şi am privit din nou spre Katherine nestiind ce să fac. Toti se urcau în maşinile lor, urmând indicaţiile lui Carter doar eu eram paralizat pe loc.
- Harry, spuse Katherine speriata venind spre mine şi amenintandu-mă parcă să nu plec fara ea.
- Nu o las pe Katherine aici, am marait printre dinţi.
- O să avem noi grija de ea Harry. Dacă o iei cu tine acum o pui în şi mai mare pericol.

Ei urmăresc tirul. Îmi spune Carter serios şi chiar dacă avea dreptate eu nu puteam să i-o dau. Poate era mai în siguranţa cu ei, dar toti merg să ii distraga pe criminali care vin dupa noi. Niciunul dintre cei ce aici nu ar proteja-o pe Katherine aşa cum aş face-o eu, indiferent de pericolul în care era cu mine. Nu puteam să o las cu ea. Pentru prima data nu mai aveam încredere în nimeni. Viata lui Katherine era mult prea importanta şi doar eu mi-aş da-o pe a mea că să o salvez pe ea.

- Harry. Tipa Carter din nou la mine.
- Vin. Vocea că un tipat a lui V m-a readus la viaţa şi zeci de motoare au pornit peste vocea ei raspandindu- se peste tot.
- Harry, am auzit din nou vocea speriata a îngerului meu şi fara să mă mai gândesc, am prins-o hotarat de mână, tragand-o cu mine spre camionul uriaş.

26. Între Aripile Demonului KATHERINE'S P.O.V.

Mana puternica a lui Harry o strivea pe a mea. Mă tragea dupa el spre camionul uriaş şi stiu că ar fi trebuit să mă împotrivesc, să ii întreb ce se intampla sî de ce toată lumea e aşa speriata sî alertata. Dar nu puteam, mă lasam tarata de el, sîmtindu-mă complet înghetata de

teama. Nu cunoşteam pericolul în care ne aflam acum dar stiu sigur că era unul mare. Spaima sî tremuratul lui Harry mă terîfiau. Niciodata nu l-am mai văzut aşa.

- Harry, las-o aici. Tipa Carter spre noi când Harry sî-a pus mână pe spatele meu, forţându-mă să urc în cabina tirului.

- Nu, marai Harry urcând o aşa zisa treapta metalica sî deschizând portiera. Mi-a prins soldurile şi m-a ridicat dintr-o smucitura, pozitionandu-mă pe bancheta cabinei. Era rece şi dintr-un material ţepos, bancheta părea acoperita cu o patura şi înăuntru mirosea îngrozitor a tutun sî transpiraţie.

Harry a izbit usa enorma făcându-mă să tresar speriata sî a coborât înapoi la Carter.

Nu mă puteam concentra pe discuţia lor, nu auzeam un cuvânt concret, erau un amalgam de tipete sî înjuraturi.

înţepenisem deja pe bancheta, am inghitit în sec realizand pentru prima data cât de tare tremur. Mi-am ridicat privrea în fata şi am realizat că geamul parbrizului e spart. Am privit în jurul meu prin întunericul cabinei şi mi-am dat seama că intepaturile pe care le simţeam în şezut nu erau de la husa banchetei, eram aşezata pe cioburi care erau peste tot în jurul meu.

M-am foit, tragand aerul printre dinţi când am simţit o intepatura puternica şi mi-am tras maneca peste palma încercând să-mi îndepărtez cioburile de sub fund.

Harry a urcat că un uragan în cabina şi voiam să ii spun să aiba grija la cioburi dar figura lui m-a oprit. Dintr- o mişcare a pornit motorul puternic al tirului, care a vibrat intre noi cu un sunet necunoscut pentru mine. Nu se compara cu torsul Ferrari-ului lui Harry sau al roşcatei mele. Era un zgomot puternic şi terifiant, că al unui monstru.

Luminile bordului s-au aprins intre noi, strălucind pe chipul furios al lui Harry odată cu farurile şi am realizat cât de sus eram în cabina tirului asta enorm.

- Harry, ce se intampla? M-am speriat auzindu-mi propria voce. Dardaiam la propriu de teama.

Harry s-a întors spre chiar înainte să puna mastodontul în mişcare.

- Iubito, îţi aminteşti când ai spus că ai încredere în mine? Acum e timpul să faci asta, şi îţi promit că dupa ce scapam de aici o să îţi spun totul, dar acum am nevoie să mă asculţi şi să faci tot ce îţi spun fara alte întrebări. Vorbi rapid uitandu-se serios dar totuşi îndurerat în ochii mei.

Am inghitit din nou în sec şi am aprobat din cap gandindu-mă la promisiunea lui de a-mi spune adevarul. Adevăr care probabil conţinea motivul situatiei în care ne aflam acum.

Ofta adanc, strangandu-mi din nou mână într-a lui şi apoi şi-a întors atenţia spre volan când mai multe maşini s-au aşezat în jurul nostru precum un scut.

- Pune-ţi centura. Îmi ordona când monstrul s-a mişcat rapid cu noi şi pentru prima data am realizat că suntem într-un tir. Harry ştia să conducă aşa ceva? Dar am pastrat întrebarea asta pentru mine sî oricum primeam un răspuns privind felul în care el întorcea mastodontul, prinzând rapid viteza cu el şi ieşind din teritoriul pistei.

Cabina începea să se balanseze uşor din cauza vitezei puternice şi cu siguranţa nu era plăcut să mergi cu 150 la ora - sau oricât avea Harry acum - în chestia asta enorma de 10 tone. Oare ce se afla în tirul asta? Unde ii ducea Harry? De ce trebuia să ii ascunda? De ce ii furase Joshua şi cine erau tipi cu care a difcutat Carter înaintea începeri cursei? Care dupa mine a fost mai degraba un joc de-a hoţii şi vardisti.

Toate întrebările astea mă ameţeau şi am încercat să raman nemişcata în ciuda cioburilor de sub mine care îmi înţepau pielea. Nici nu voiam să mă gândesc care fusese metoda lui Joshua de a pune mână pe acest camion, de ce era parbrizul tandari şi ce se intamplase cu şoferul. Dar ii promisesem că o să încredere în el. Sî într-un fel nebunesc, aveam. Dar asta nu oprea valul nebunesc de întrebări care îmi alerga prin cap.

- Pune-ţi centura, Katherine. Am tresărit din nou la auzul vocii sale serioase, realizand că nu făcusem asta prima data când mi-a spus. M-am mişcat uşor pe foaia de cioburi de sub mine, evitând să ii arat şi lui disconfortul pe care ii aveam şi am bâjbâit dupa centura cu mâinile tremurande şi tresărind prin când am văzut prin geamul portierei mele o maşina roşie care îmi părea cunoscuta ce mergea extrem de aproape de noi dandu-mi senzaţia unui gardian.

Am prins centura în dispozitivul ei chiar dacă îmi era foarte larga şi nu aveam nici chef şi nici nu ştiam să o strâng.

Prin parbrizul spart intra un vant groaznic de rece ce îmi învolbura parul pe fata creând o atmosfera frigorifica în maşina.

Am încercat să opresc orice clantanît al dinţilor şi am privit spre Harry. Era doar în tricou şi nu părea să observe frigul din jurul nostru. Concentrarea lui era maxima asupra condusului. Părea mult mai greu fata de felul în care îşi conducea Ferrari-ul. Dar pe lângă seriozitatea lui părea sigur pe ce face şi cu siguranţa asta nu era prima data când conduce aşa ceva, iar eu am realizat că nu m-am mai urcat niciodata într-un tir până acum.

Parca eram într-un avion care zboara extrem de aprope de sol. Inaltimea la care mă aflam acum era mult prea mare, total diferita fata de sentimentul cu care m-am obişnuit într-o maşina normală. Prea mare şi greu, gandindu-mă cu frica la tonajul din spate şi consistenta acestuia.

Telefonul lui Harry i-a sunat în buzunar, făcându-mă să tresar din nou. L-a scos neluandu-şi ochii de la drum şi a răspuns rapid:

- Da!... Ce? Am sărit în scaun în urma tipatului sau, afundandu-mi cioburile şi mai adanc în fese... La dracu'! urla din nou lovind cu furie în volan şi privind cu spaima în oglinda retrovizoare... Esti sigur că e mort?

Am paralizat.

- Bine, lasa-i să vina la mine... Doar lasa-i. Am eu grija de ei.

Şi cu asta a închis telefonul aruncandu-l pe bord şi mărind considerabil viteza camionului.

- Harry ce se intampla? Cine e mort? Am întrebat speriata nemaîpasandu-mi de promisiunea de a nu pune întrebări.

A strâns volanul în pumni schîmonosindu-sî fata de durere.

- Jay. Răspunse rece şi puteam vedea sclipirea lacrimilor din ochii lui.

Am suspinat de uimire.

- Ce? Cum e mort? Cine l-a omorât. M-am agitat peste cioburi simtidu-mi şi eu lacrimi în ochi.

- S-a ciocnit de o maşina. Spuse din nou şi îmi venea să urlu. Jay era un şofer excelent, nu putea să se ciocneasca aşa de o maşina. Apoi mi-am amintit restul conversaţiei lui Harry: să vina la el. Cine să vina la el?

Am deschis gura să ii întreb însă am fost oprita de un zgomot asurzitor provocat de un val de claxoane.

M-am întors speriata dar nu vedeam nimic în spate aşa că am încercat pe geamul uşii mele. Gardianul roşu care era în dreapta noastra rămăsese acum în spate, alaturi de alte maşini colorate, blocând calea unor bolizi negri care venea rapid în urma noastra şi am recunoscut maşinile astea dintre cele care erau în Burke înainte de cursa.

Pe ei voia Harry să îi lase să vina la el.

M-am întors speriata spre Harry conştientizând deja şuvoaiele de lacrimi care ii curgeau pe fata din cauza vestii despre Jay, pe care nici nu o conştientizam încă.

- Harry, ce ai de gând să faci? Am întrebat într-o respiraţie alerta, privirea fugindu-mi mereu spre duelul din spatele nostru.

- Să ne tin în viaţa. Răspunse serios apasand acceleraţia şi scotandu-şi pistolul de la spate.

Oh, nu nu nu, m-am panicat în mintea mea şi am tresărit când o bubuitura puternica s-a auzit în spatele nostru.

M-am întors speriata sî am mi-am văzut Gardianul- Roşu cuprins de flacarî. M-am lipit speriata de geam dorindu-mi să ajung acolo. Cine conducea maşina aia? Semana cu a lui Ty, dacă era el? Tot aşa a sfarsit şi Jay? Acum moartea lui brusca avea mai mult sens. Şi noi paream să fim următorii, bolizii negri, trei la număr, se apropiau cu o viteza fulgerătoare de noi. Mai aveam un singur gardian portocaliu cu noi şi sunt sigura că am plecat cu patru de pe pista.
Prin plafonul unuia dintre monştrii negri a ieşit un bărbat imbracat tot în negru şi deja aveam impresia unui cortegiu funerar.
Şi-a îndreptat atenţia spre noi şi l-am auzit pe Harry maraind şi fulgerandu-l cu privirea în oglinda retrovizoare. Abia când am auzit zecile de claxoane din jurul nostru am realizat că suntem în plină autostrada.
M-am panicat fixandu-mi privirea pe scrasnitul din dinţi al lui Harry apoi totul a luat-o razna. Sute de gloanţe zburau spre noi. Alti barbati iesisera pe jumatate, prin plafonul celorlalte maşini, cu arme mari în mână, îndreptate cu focurile spre noi.
Am tipat, punandu-mi mâinile în cap când un glonţ a spart oglinda mea laterala.

- Katherine, pune-te jos. Tipa Harry la mine şi eram atât de terifiata încât nici nu am înţeles la ce se refera. Harry a coborât geamul de pe partea lui şi am tipat din nou când l-am văzut scoţând capul afara şi începând să traga spre maşinile negre din spatele nostru. Mi-am pus mâinile la gura când unul dintre barbati a căzut mort fiind tras în interiorul maşinii de altcineva.
- Harryyyy, am tipat de spaima şi am ramas blocata când una dintre maşinile negre a trecut fulgerător în fata noastra, transformandu-ne în tinta sigura.
- Katherine, stai jos. Tipa Harry din nou la mine, prinzandu-mi umărul şi tragandu-mă în jos. Dar eram baricadata în centura, şi atât de inspaimantata încât corpul îmi era paralizat şi ochii erau larg deschisi, atintiti spre criminalul care ochia fix spre mine.

Am văzut gloanţele venind spre mine, că o avalanşa de artificii. O durere surda mi-a pătruns braţul şi eram sigura că am fost împuşcata, până când o mână puternica m-a împins de pe bancheta, aruncandu-mă jos în fata bordului unde totul era întunecat, erau sî mai multe cioburi iar zgomotul motorului de tir era mult mai amplu şi înfricoşător.

Am respirat de câteva ori, masandu-mi braţul şi mulţumind cerului că mână lui Harry fusese cea care îmi provocase durerea. Nici nu stiu când mi-a desfăcut centura.

- Katherine, tine-te bine. Îmi striga din nou şi m-am învârtit disperata în spaţiul strâmt de pe podeua tirului. Dar nu aveam de ce să mă tin.
- Să vad de ce sunteti în stare nenorociţilor. Am auzit vocea monstruoasa a lui Harry şi am privit în sus spre el. Părea inspaimantator. Mai furios decât l-am văzut vreodata, cu o privire criminala şi mai periculos decât am crezut vreodata că poate fi.

Dinţii ii erau inclestati iar muşchii braţelor tremurau din cauza puterii şi concentrării pe care investea în conducerea tirului, l-am văzut privirea manioasa zburând spre oglinda retrovizoare iar corpul sau a efectuat rapid o manevra care m-a izbit de marginea canapelei când tirul a franat brusc şi eram aproape să cad în fund pe stratul imens de cioburi.

Tirul s-a zguduit cu totul şi o explozie puternica mi-a spart timpanele rasunand că un ecou metalic prin caroseria camionului. Am reuşit să îmi ridic privirea câteva secunde şi tot ce am putut vedea prin geamul meu era o maşina în flăcări care rămăsese în urma.

M-am bagat înapoi în spaţiul meu sigur, tremurând de spaima. Mai rămăseseră doua.

- Katherine, cauta în torpedou, trebuie să fie vreo arma acolo. Spuse serios verificând în mână pistolul care era probabil gol.

Am clipit buimaca de cerinţa lui, dar m-am conformat cu mâinile tremurande şi genunchii striviti de cioburi, gandindu-mă câteva secunde ce e ala un torpedou. Eram atât de speriata încât nu mai ştiam nici cum mă cheama. Noroc că Harry îmi rostea numele constant.

Am desfăcut usa torpedoului de lângă mine care era surprinzător de mare şi aşezat într-o poziţie diferita. Noroc că dinăuntru s-a aprins o lumina mica care mi-a permis să vad mai bine prin întunericul de pe podeaua tirului.

Auzeam zeci de claxoane în jurul meu deci încă eram în oras şi nu vreau să îmi închipui cum reuşea Harry să conducă mastodontul asta într-o asemenea situaţie.

Am început să cotroboî prin sutele de harţii aflate înăuntrul torpedoului, dand de câteva pachete de tigari şi guma de mestecat, până când degetele mele au atins ceva rece şi dur aflat în fund.

Am ramas din nou nemişcata, cu mâinile dardaindu-mi fiind parcă speriata că acel obiect mă va muşca. Am tras o gura mare de aer, şi am prins în mână obiectul metalic care era extrem de greu. Tremuratul mi s-a dublat când m-am trezit în mână cu o mitraliera enorma, şi foarte grea pe care nu o puteam tine într-o singura mână.

Mi-am ridicat privirea spre Harry desi îmi era teama să i-o dau, gandindu-mă la ravagiile pe care le-ar face cu ea.

- La dracu'! Tipa Harry aproape inspaimantat şi am căzut de tot pe podeaua de cioburi când tirul întors brusc sî o alta ploie de gloanţe a navalît peste noi, de data asta lovîndu-ne din plin.

Sunetul ascuţit sî puternic de sticla sparta, mi-a sparg urechile. Am scrâşnit din dinţi şi le-am acoperit cu palmele, simţind cum farame de cioburi din parbriz cad peste mine.

Trupul mi-a paralizat când un tipat a umplut zgomtul asurzitor din jurul meu. Ţipatul lui Harry. Am privit rapid spre el, realizand că intrasem de tot sub panoul de bord şi am înlemnit când i-am văzut fata distorsionata de durere şi braţul drept umplandu-se rapid cu o substanta vişinie ce se scurgea pe pielea lui. Sânge.

- Harry! am tipat şi m-am ridicat instantaneu spre el, punandu-mi mână pe pieptul lui.
- Katherine, stai jos. Tipa la mine scrasnind din dinţi şi mi-ar fi fost teama de tonul lui dacă nu eram în situatia asta.
- Esti rănit... Nu ştiam dacă să întreb asta sau să afirm pur sî simplu. Cert este că mână mea se plimba disperata pe braţul sau încercând să găsească sursa rănii.
- Nu. Stai jos. Marai din nou, încercând să mă impînga din nou la podea.

Am devenit conştienta de greutatea care îmi bloca mână stanga şi am realizat că încă ţineam în mână mitraliera.

Am ridicat-o tematoare spre Harry şi imediat ce a vazut-o, mi-a smuls-o din mână.

- Asta e buna, spuse analizand rapid arma de foc.

Nu îmi mai pasa asta, nici nu mai simţeam stratul de cioburi pe care sunt conştienta că stau. Acum nu mai ramsese nimic din parbriz şi puteam deslusi găurile făcute de gloanţe în tapiteria banchetei. Fusese un noroc că Harry s-a ales doar cu o împuşcătură în brat dar chiar şi aşa eram disperata. Sângele curgea în şuvoaie negre umplandu-i deja şi palma şi tot ce puteam vedea în lumina slabă era gaura facuta în maneca tricoului sau. Poate avea glontul în brat. Mi-am simţit transpiraţia pe frunte şi mână raniţa a lui Harry care m-a aşezat mai bine în scaun, tragandu-mi centura de siguranţa.

L-am privit inspaimantata cum ridica arma în mână împuşcata şi încetineşte viteza tirului. Ce avea de gând.

Am privit panicata cum urmăreşte în oglinda cele doua maşini negre care ne-au incojurat, trecând rapid prin fata noastra preagatindu-se să traga. Dar au fost luaţi prin surprindere de Harry care a îndreptat arma spre ei, şi mi-am strâns ochii când zgomotul infernal că un fulger ascutît a intrat în urechile mele. L-am văzut pe unul dintre barbati cazand din maşina şi ajungand apoi sub rotile camionului nostru. Inima îmi exploda în piept. Încă strangeam din dinţi inspaimantata privindu-l pe Harry cum trage fara milă spre oamenii care ne voiau noua aceeaşi

soarta. Zgomotul mitralierei nu se mai oprea, gloanţele zburau rapid, unul dupa altul creând un fundal de scântei pe ţeava acesteia. Am privit spre muşchii de pe braţul lui Harry, mai încordaţi şi imenşi decât i-am văzut vreodata, plini de sânge şi probabil de durere.

Alt zgomot puternic a rasunat intre noi şi înainte să imî întorc capul privirea mi-a fost acaparata de flăcările care au cuprins una dintre maşini. Pierdeam simţul realitatii, abia când flăcările au dispărut în spate şi întunericul era taiat doar de faruruîle tirului, am realizat că nu mai suntem în oras. Deja ajunsesem în alta lume şi auzeam melodia Bring me to life, rasunand în fundal. Nu am realizat că zgomtul mitralierei se oprise până nu a început din nou, trîmitand mii de sageti minuscule de foc spre singura maşina neagra ramasa, izbindu-se de aceasta cu scântei metalice şi asurzitoare.

Când muniţia i s-a terminat, Harry a aruncat mitraliera, mărind fulgerător viteza şi izbindu-se de maşina, zguduindu-mă cu totul în centura.

În cele din urma am văzut maşina trecând în dreapta mea şi ramanand devastata în urma. Abia când Harry a luat telefonul de pe bord mi-am dat seama de unde auzeam acea melodie.

- Da! răspunse aprope gâfâind de furie... Mai e una, dar nu cred că ne mai urmăreşte... Suntem la ieşirea din Seattle... Nu veniţi dupa noi. Nu veniţi dupa mine. Asigurati-va că nu mai sunt şi alţii... Sigur i-ati omorât pe toti?... Mai verificaţi, noi o să ne ascundem în noaptea asta la depozit.

Şi cu asta a închis telefonul fara să mai aştepte un răspuns.

L-am privit stupefiata şi chiar dacă acum se asternuse linişte în jurul nostru, urechile mele încă urlau, imitând ecouri ale dezastrelor auzite mai devreme.

L-am auzit pe Harry oftând adanc şi şi-a trecut mână prin par, aruncand o privire tematoare spre mine.

- Iubito... esti bine? Vocea lui părea sparta, şi speriata. Iar eu chiar nu ştiam ce să ii răspund.

Am realizat că priveam fix, una dintre luminiţele albastre de pe bord, care nu stiu ce indicau dar mă ajuta să nu încep să tip sî să plâng de spaima.

- Tî-e frig? Mă întreba Harry cu aceasi voce când mi-am ridicat picioarele luandu-mi genunchii în braţe. Am dat negativ din cap, nu simţeam frigul, dar cu siguranţa eram inghetata.

Aerul rece al nopţii patrundea că un vârtej prin parbrizul inexistent şi Harry a prins coltul păturii care era aşezata deasupra banchetei invelindu-mă uşor. Am icnit când alt val au căzut peste mine.

- La dracu'! înjura Harry, realizand parcă pentru prima data existenta miilor de bucatele de sticla din jurul nostru.

Am indepartat stangaci patura de pe mine iar el mă ajuta, încercând să o scuture de micile cristale ascutite. M-am ridicat, norocul meu că spaţiul cabinei era destul de mare şi am reuşit să mă strecor pe sub patura, şi să mă învelesc cu partea de jos a acesteia unde slava Domnului nu mai era nici un ciob.

Mi-am strâns din nou genunchii la piept şi am revenit la luminiţa albastra care palpaia rapid, imitând ritmul inimii mele inspaimantate.

Harry mă privea acum aproape disperat, stiu că voia să vorbeasca cu mine şi trebuia să o faca dar nu îşi gasea cuvintele iar eu eram pur şi simplu eram prea terifiata să mai scot vreun cuvânt.

Şi-a îndreptat atenţia spre condus, sî habar nu am unde eram. Mergeam deja pe un drum de munte, dar diferit fata de cel care ducea la locul nostru, acesta fiind mult mai stâncos şi abrupt.

Frigul nopţii transforma cabina într-un congelator, am privit rapid la buclele salbatice ale lui Harry cum sunt învolburate de vântul rece şi la sângele care încă ii se scurgea şiroaie pe brat. Nu

părea să fie conştient de niciuna dintre aceste dureri, privea pierdut în fata, trecandu-şi de multe ori mână curata prin par iar cea insangerata era încordata pe volan.

Era linişte acum în jurul nostru, cealalta maşina rămăsese în urma şi mă gândesc oare ce patise gardianul portocaliu, sper că nu acelaşi lucru că cel rosu.

Gândul mi-a zburat din nou spre Jay, punând acum cap la cap tot ce se intamplase în noaptea asta.

Încă nu realizam şi nu puteam să cred că Jay e mort. Acum câteva ore ne ciondaneam poreclindu-ne cioara şi papagal şi acum... e ireal. Imposibil, cum să faca un accident. Nu aş fi crezut nimic dacă nu traiam şi nu vedeam cu ochii mei cât de uşor poate fi provocata moartea în jurul lui Harry.

Ştiam că e periculos. Dar acum realizez şi cât de periculos. Crima e un sport practicat regulat de el. încercam din răsputeri să nu fac inventarul oamenilor pe care i-a omorât în noaptea asta. Şi încă nu ştiam ce se afla în tirul asta.

Am lasat lacrimile să îmi curgă şuvoaie pe fata, simţind deseori mână lui Harry managaindu-mi umărul şi spatele dar eram incapabila să mă mise. Fusesem la un pas de moarte. La fel şi Harry şi toti ceilalţi, dintre care Jay nu fusese atât de norocos. M-am gândit cu inima franţa la Violet, care acum probabil ii plangea şi nu am putut să nu îmi imaginez ce s-ar fi intamplat dacă acel glonţ l-ar fi lovit pe Harry altundeva. Gândul să ii pierd pe el era mult mai îngrozitor decât orice altceva. Oricum, probabil aş fi murit şi eu şi aşa era cel mai bine decât să raman din nou singura.

Mintea mea devenea din nou funcţionala, spalata de aerul rece şi în capul meu se formasera deja mii de întrebări la care voiam răspunsuri de data asta. Răspunsuri adevarate.

În luminile bordului ochii lui Harry pareau inlacrimati, cu siguranţa îşi plangea în tăcere prietenul iar eu mă uram pentru că miile de întrebări şi disperarea deja nu mai puteau fi stapanite. Am pierdut noţiunea timpului şi habar nu am dacă trecuseră minute de când scapasem de acele maşini sau ore. Mai degraba ore. Ore scufundate într-o linişte chinuitoare, cu amintirea dureroasa a lui Jay şi teama instalata în venele mele.

Mi-am muscat puternic buza, prinzând curaj şi ridicandu-mi privirea spre el. La fel de concentrat, cu acea privire goala şi furioasa care stiu că ascundea suferinţa. Am deschis gura, chiar dacă nu ştiam ce să spun, dar înainte că buzele mele să formeze cuvinte am simţit o vibraţie pe coapsa piciorului meu, urmata de melodia mea Savin' me, pe care am setat-o gandindu-mă la Harry.

M-am zvârcolit în patura, încercând să imî scot telefonul din buzunar. Soldurile şi abdomenul îmi erau inghetate, de ce am ales geaca asta în miniatura? Cu greu mi-am scos LG-ul vechi din buzunar, păstrându-mi patura pe umeri şi am înlemnit când am văzut numele lui Violet pe ecran.

Nu ştiam dacă să ii spun lui Harry, mă privea nedumerit şi am îndreptat ecranul spre el. A făcut ochii mari muscandu-şi îndurerat buza şi probabil ştia ce are V de spus. Şi eu la fel. Simţeam cum încep să tremur, şi mai tare sî mi-am repetat în minte câteva cuvinte de consolare înainte să ii răspund.

- VI? Vocea îmi suna sparta şi groaznic de răguşită.
- Kath! Oh, Doamne unde sunteti? De o ora ne străduim să dam de voi. Am ramas puţin uimit de tonul ei, nu părea nicidecum îndurerata.
- Ahm... habar nu am unde suntem. Am spus vorbind serios.
- Telefonul lui Harry nu are semnal, şi pe tine abia te-am prins acum. Mai aveţi mult până la depozit? Sunteti în munţi şi probabil de asta nu aveţi semnal.
- Probabil, am şoptit privind intrebatoare spre Harry care mi-a aruncat aceasi privire. Mă aşteptam la o Violet plină de lacrimi şi suspine dar nu e nimic din toate astea.

- V, Jay e... m-am oprit muscandu-mi puternic buza, observând curiozitatea lui Harry.
- A, ati aflat de accident? Stai liniştita Kath, Jay e bine, mă rog, e rănit grav dar a scapat cu viaţa. Ne-am speriat îngrozitor când i-am văzut maşina în flăcări şi am crezut că e mort. Dar am reuşit să ii scoatem la timp. Am auzit rasuflul ei de uşurare şi i-am imitat gestul.
- Slava Domnului, am expirat zâmbind. Harry mă privea încruntat şi i-am mimat pe buze că Jay e în viaţa, lasandu-l sî mai uimit.
- Cât de grav e? Am întrebat ignorând mână lui Harry care s-a întins dupa telefon.
- A intrat în operaţie acum doua ore şi din cate am înţeles are câteva arsuri, o fractura la craniu şi doua coaste fracturate. E destul de grav dar doctorii au spus că e inafara pericolului. Îmi răspunse îndurerat şi mi-am masat fruntea cu degetele închizând ochii, fractura la craniu speríandu-mă cel mai tare.
- Ce s-a intamplat mai exact?
- Urmarea una dintre maşinile lui Reynolds şi într-o curba s-a ciocnit de alta. Atunci au tras în el şi buteliile de azot au explodat, noroc că erau aprope goale.

l-am analizat cuvintele realizand de ce se aprindeau maşinile astea că nişte torte vii, tot buteliile alea diavoleşti erau de vina.
- Slava Domnului că a scapat cu viaţa. Tu esti la spital?
- Da, răspunse printr-un oftat. Sunt cu ceilalţi. Aşteptam să iasa din operaţie.

Simţeam neliniştea şi agitatia ei chiar dacă încerca să o mascheze.
- Voi sunteti bine, tu, esti bine? Şi asta era probabil motovul agitatiei ei.
- Da, suntem bine... am răspuns oftând privind spre Harry care mă implora să ii dau telefonul.
- Stai liniştita V, Jay e un luptător, va fi bine. Acum Harry vrea să vorbeasca cu tine.
- OK, şi Kath, sper să nu te îndepărtezi de noi, sî mai ales de Harry. Bănuiesc că ţi-ai dat deja seama despre ce pericol vorbeam când venea vorba de el dar...
- Da V, deocamdata vreau să aflu adevarul. Tot adevarul. Ai grija de tine, am interrupt-o inmanandu-i telefonul lui Harry şi am auzit vag un "şi tu" venit din partea ei.

Cuvintele ei mi-au adus din nou starea de spaima. Nu reuşeam să mă concentrez la conversaţia lor desi pareau să discute aceleaşi lucruri pe care mi le spusese mie V, doar că mai detaliate. Harry aflase de la Carter de accidentul lui Jay, dar nu au apucat să discute mai multe pentru că semnalul a pierit din nou şi mă întrebam oare unde avea Harry de gând să ajunga.

Vestea că Jay e în viaţa, m-a făcut să mă simt mult mai bine, şi cu siguranţa nu mai puteam să tac mult din gura.
- Harry, unde mergem? Am întrebat serioasă, privindu-l cum analizeaza bordul din cinci în cinci secunde.
- Undeva în siguranţa.
- Ce e în tirul asta? Am întrebat din nou dur.

Nu trebuia să mai stiu de ce avem nevoie de siguranţa. Îmi dădusem seama de asta acum câteva ore când zeci de gloanţe îmi zburasera prin jurul capului. Harry şi-a muscat buza, privindu-mă câteva secunde, dar înainte să ii cer din nou să îmi răspundă am simţit motorul tirului oprindu-se şi am privit speriata în fata, când ochii mi-au întâlnit o usa enorma, metalica ce părea bagata în structura muntelui.
- Harry, unde suntem? M-am bâlbâit incruntandu-mă.
- În siguranţa, spuse oftând şi deja mă enerva lipsa lui de explicaţii.

Nu aveam de gând să ii las să mă mai duca cu zăhărelul. Secţiunea secrete dispare în noaptea asta. înainte să ii adresez o replica acida, a deschis portiera, coborând din tir şi îndreptându-se spre poarta imensa de metal ce era luminata puternic de farurile tirului.

L-am observat pe Harry umblând la ceva ce semana cu un panou de butoane şi mi-am amintit vag, cuvântul depozit strecurat în discuţiile lui cu Carter. Ce fel de depozit era asta? Arata mai degraba a ascunzatoare secreta.

Am tresărit când poarta gigantica a început să se mişte în fata mea, despartindu-se de la mijloc în doua parti care se întindeau spre stanga şi spre dreapta, scoţând din spatele lor ceva ce semana cu un tunel imens.

Harry s-a întors înapoi în tir şi a pornit rapid motorul puternic, deplasand mastodontul de pe loc şi intrând în tunelul întunecat. Zeci de neoane s-au aprins în jurul nostrum de o parte şi de alta, pe pereţii stancosi şi mă simţeam că într-un film de groaza când fata intra, se lasa tarata că proasta în catacombele întunecate şi sfarseste mancata de minotaur. Singurul minotaur din zona era chiar iubitul meu care deplasa uşor tirul pe tunelul ce părea strâmt în fata tonajului acestei imensitati pe 10 roti, probabil şi am lasat gândurile scufundate în mitologie când tunelul a luat sfarsit şi acum ne aflam într-o hala enorma ce nu era nimic altceva decât o peştera imensa în mijlocul muntelui.

Am deschis gura larg, simţind vibraţiile porţilor care se închideau în spatele nostru, barîcadandu-ne în închisoarea asta stancoasa.

Harry a oprit motorul, parcand tirul undeva în mijlocul peşterii, iar acesta părea acum o masinuta mica de jucărie într-o casa enorma de papusi. Sau mai bine zis peştera enorma. Alte neoane puternice au împânzit pereţii de piatra, luminând întreaga încăpere care nu părea deloc o peştera obişnuită.

Harry a oftat din nou, şi dupa ce şi-a trecut mână prin par, a redeschis portiera şi a coborât jos. Am decis să ii urmez gestul şi m-am descâlcit din patura mea incrustata cu cioburi, realizand în treacat că scaunul lui Harry nu avea nici un obiect tăios pe el. Ori ii scuturase Joshua, ori şoferul ii protejase de cioburile din spargerea geamului.

Am deschis portiera, gândul fiindu-mi la omul care murise cu siguranţa în cabina asta şi am sărit mai repede jos, dar nu eram obişnuită să cobor dintr-o asemena maşina şi în graba mea nu am realizat la ce inaltime sunt şi când piciorul mi-a întâlnit aerul în loc de sol, m-am dezechilibrat şi am alunecat jos. Dar salvatorul meu era mereu lângă mine, că un inger demonic, prinzandu-mă întotdeauna înainte să cad.

Am deschis ochii în braţele lui Harry, şi i-am întâlnit respiraţia alerta când m-a privit în ochi. El era mereu aici, să mă prindă, să îmi salveze viaţa şi gatul sau picioarele ce urmau să fie sucite dacă luam contact cu solul asta de piatra.

Numai eu pot să cad când mă cobor dintr-un tir

. De când am devenit aşa împiedicata? Probabil de când a aparut Harry în viaţa mea să mă prindă de fiecare data. M-a pus pe picioarele mele, neluandu-şi privirea din ochii mei.

- Deci aici suntem în siguranţa? Am spus simţind podeaua surprinzător de neteda sub tălpile mele.
- Da, răspunse într-un oftat.
- Ce e locul asta? Vocea îmi era mai dură decât intentionam.
- Asta e secţiunea secrete. Îmi răspunse simplu şi m-am încruntat dar înainte să mă revolt, continua să vorbeasca:
- Katherine, îşi muşca buza privind în jur. Am făcut la fel şi tot ce puteam vedea erau cutii. Lazi imense de metal şi unele din lemn, pe care erau inscruse litere şi numere ciudate carora nu le gaseam înţelesul. Dacă aici îşi ţineau drogurile, locul asta era prea mare.
- Harry ce e în lăzile astea? Vocea îmi tremura. Ofta din nou înfrânt, şi îmi prinse mână, tragandu-mă dupa el spre mormanul imens de containere. Tocurile imense mă dezechilibrau şi ele erau probabil una dintre cauzele pentru care căzusem din tir.

M-am lasat trasa de Harry, el a prins o bara ciudata de otel, ce avea o incrustatura la una dintre capete, şi a bagat-o pe sub capacul unei lazi de lemn pe care a desfacut-o cu un pocnet puternic. Toate organele din mine mi s-au urcat în gat când am văzut ce se afla în lada: Arme.

Mitraliere, dar nu că cea pe care o găsisem în torpedoul tirului. Mult mai mari şi inspaimantatoare, că cele pe care le vezi într-un film de acţiune cu Arnold Schwarzenegger.

Am inghitit în sec, privind şocata spre Harry.

- Asta e secţiunea secrete. Ai vrut să stii cine sunt. Ai aflat. Sunt un traficant de arme Katherine, un criminal. Vand moarte şi o produc. Asta sunt eu! Spuse cu durere în glas, ridicandu-şi braţele la baza umerile expunând întreaga imensitate a acestei peşteri pline cu moarte.

- Şi tirul. Vrei să stii ce se afla în el? Din ce cauza era să mori?

Nu îmi aştepta răspunsul şi mă trase din nou de mână spre masinaria imensa care era distrusă de gloanţe. M-a tarat dupa el, şi într-o situatie normală m-aş fi plâns din cauza disconfortului creat de tocurile zgarie-nori, dar acum, mi-am tinut gura închisa.

Harry mî-a eliberat mână, ridicandu-se spre uşile enorme ale contaînarului. Le-a deschis cu alt zgomot puternic şi imediat ce am auzit scartaiala de metal ştiam deja ce se afla acolo. Harry a sărit în container, apoi mi-a întins mână, ridîcandu-mă şi pe mine.

- Vrei să faci tu onorurile? Mă întreba, coborând de pe morman, o lada mult mai mica dar lunga din otel.

Am expirat încercând să prind curaj sî am desfăcut cutia speriata de parcă ar fi fost un şarpe acolo.

Obiectul din interior nu era ce mă aşteptam eu să fie. L-am observat şi pe Harry la fel de uimit. Părea o arma, dar nu semana cu una obişnuită, că mitralierele din cealalta lada, dar totuşi îmi părea cunoscut.

- Ce e asta? Am intrabat departandu-mă puţin de cutie.

- E un agheu! răspunse Harry sec şi imediat ce mintea mea i-a analizat cuvintele mi s-au înmuiat picioarele. Harry era încruntat, privind arma asemanatoare cu o ţeava neagra, şi s-a întors spre restul lăzilor, desfacandu- le sî scoţând din ele aceleaşi obiecte de foc.

- La dracu'! tipa lovind lăzile cu furie şi inima mea nu mai suporta.

Mi-am simţit fruntea transpirata şi corpul de gelatina. M-am împleticit coborând din containerul tirului şi am continuat să merg prin grota enorma fara să am o direcţie. Aerul era greu şi avea impresia că mă asfixiez, cu siguranţa existau găuri de aerisire aici aici dar mie nu îmi erau de ajuns.

Il auzeam pe Harry lovind în continuare lazie furios şi vorbind cu cineva la telefon pe un ton dur. Cum am ajuns eu aici? Sunt înconjurata de moarte. Iubitul meu e un criminal şi cu siguranţa acum din cauza lui sunt şi eu în pericol. Ştiam încă de la început, când l-am cunoscut pe Harry că nu e un baiat obişnuit, şi o relaţie cu el ar fi orice numai normală nu. Dar nu credeam că graniţele ajung atât de departe.

Să vad oameni ucişi în fata mea, oameni care la rândul lor vor să mă ucidă pe mine. Jay a fost la un pas de moarte probabil încercând să ne protejeze pe noi. Şoferul gardianului roşu oare fusese la fel de norocos că el? Puţin probabil.

Îmi amintesc când Harry mi-a prezentat lumea lui. Când m-a adus pe pista şi m-a întrebat dacă vreau să fac parte din aceea lume. Dar nu aia este lumea lui Harry, ci asta. Aceea resprezinta doar o distractie, pentru puşti milionari îmbogăţiţi de pe urma afacerilor ilegale.

Acum înţeleg cum îşi permite toate acele maşini şi eu am fost atât de proasta să cred că săritul peste un tren îţi poate umple garajul de bolizi. Chiar dacă eram în cea mai mare încăpere în care am fost vreodata, îmi simţeam claustrofobia instalandu-se în vene.

Era chiar mai rece decât afara, şi simţeam umezela inghetandu-mi venele dar cel mai mult simţeam moartea. Nu era nici un cadavru în jurul meu, dar parcă eram înconjurata de mii. Doar

privind la cutiile care ascundeau armamentul de aici, vedeam miile de oameni care urmau să moara în fata lor. În fata criminalilor care vor cumpără ilegal aceste arme şi le vor folosii să ucidă suflete nevinovate.

Am realizat că plâng, în hohote, suspine îmi ieşeau necontrolat din gat. Ştiam încă de la început că exista moarte în jurul lui Harry. Dar nu credeam că atât de multa.

- Katherine, am auzit şoapta lui Harry în spatele meu şi m-am întors speriata spre el.
- Iubito... îşi întinse mână spre mine dar m-am ferit de el dandu-mă un pas înapoi.

Nu stiu de ce am făcut asta. Îmi era teama de el? Nu stiu dar un lucru stiu sigur. Niciodata nu am mai văzut acest chip superb atât de îndurerat şi contorsionat de durere, cum era acum când braţul ii rămăsese în aer. Mă privea speriat, de parcă în orice secunda m-aş fi putut pulveriza.

- Te rog nu mă părăsii! Vocea lui plină de agonie mi-a făcut inima să se opreasca.

Am privit pentru prima data spre braţul sau în lumina puternica a neonelor. Sângele se închegase pe pielea lui alba, astupandu-i tatuajele sî fiind înlocuite de alte şiroaie stacojii.

-Esti rănit, am expirat speriata încercând să imî scot din minte rugamintea lui. M-am întins spre braţul lui dar s-a ferit.

- Nu! Nu asta mă răneşte. Durerea mea e să te vad pe tine aici.Să mă rog de tine să nu mă parasesti dar stiu că te-am pierdut deja. Spuse cu atâta durere în glas încât am paralizat. Nu reuşeam să ii deslusesc cuvintele. Luciditatea mea era moarta.
- Ce? A fost tot ce am reuşit să spun.
- Acum stii cine sunt, cu ce mă ocup, zise amar şi am văzut lacrimi în ochii lui. Sunt un criminal Katherine. Omor, pentru bani. Vand moarte pentru bani. Şi oricât de mult aş ura asta acum, nu mă mai pot schimba. Asta nu e că un loc de munca de unde îţi poti da demisia oricând vrei. Odata ce ai intrat, nu mai poti ieşi. Îţi faci duşmani, care te vor mort, pe tine şi cei pe care ii iubeşti. Sunt cel mai periculos bărbat de care te puteai îndrăgostii vreodata Katherine.

Rostea fiecare cuvânt că pe propria lui condamnare la moarte. Lacrimile mele inghetasera pe obraji şi nu sunt sigura dacă mai respiram.

- Te înţeleg dacă mă urasti, sî eu mă urase. Intotdeuna m-am urat şi nu merit iubirea ta. Sunt prea murdar pentru tine. Dar îţi promit, se apropie de mine, puandu-şi uşor mână pe obrazul meu, temandu-se că ii voi respinge. - Îţi jur, că voi face tot ce îmi sta în putinta că tu să fii din nou în siguranţa. 0 să stau departe de tine. 0 să te păzesc din umbra şi o să mă asigur că ai viaţa frumoasă şi liniştita pe care meriţi să o ai.

Ii priveam lacrimile scurgandu-se pe obraji şi pentru prima data am realizat că o lovitura în cap, încotro mergea discuţia lui. Voia să ne despărţim.

- Nu! Aproape am tipat, spargand zidul care mă ţinuse paralizata până acum, şi trezindu-mă la viaţa. - Nici să nu îndrăzneşti să mă parasesti! I-am ordonat aprope furioasa şi el m-a privit uimit.
- Nu vreau să te părăsesc, mai bine aş muri înainte să te pierd, dar tu... acum ai aflat cine sunt şi...
- Şi nu îmi pasa. L-am întrerupt serioasă. Da, sunt şocata. Am fost la un pas să mor. L-am simţit tensionandu-se la aceste cuvinte. Tu esti... ceea ce esti. Dar nu îmi pasa. 0 să mă obisnuiesc cu asta. 0 să accept ce mi-a fost dat cu bune şi cu rele, dar nu o să te părăsesc. Cum poti macar să te gândeşti la aşa ceva?Nu realizezi ce însemni pentru mine?

Am continuat ofensata realizand că prin cate trecusem în noaptea asta, nimic nu mă speriase mai tare decât vorbele sale despre despărţire.

- Stiu iubito, şi tu nu stii ce însemni pentru mine. Dar nu o să te mai pun în pericol. În seara asta am realizat cât de uşor te pot pierde. Şi mai bine departe de mine şi în siguranţa, decât lângă mine, înconjurata de moarte în jurul meu.

Mi-am pus palmele pe obrajii sai, apropiindu-mi fata de a să.

- Harry, nu realizezi că dacă mă goneşti de lângă tine mă fereşti de pericol şi de duşmanii tai, dar o să mă omori chiar tu. Pentru că în secunda în care vei pleca de lângă mine, sunt că şi moarta.

Am rostit încercând să imî stapanesc lacrimile şi simtindu-le pe ale lui Harry în palmele mele.

- Oh, iubito nu spune asta. Suspina strangandu-mă tare la pieptul lui. Nu aş face niciodata ceva să te rănesc, eu aş fi distrus fara tine dar mai bine să mă torturez singur decât să stiu că esti în pericol.

- Nu îmi pasa. Nu îmi pasa de pericol şi nu mi-e frica de nimic. Tu esti lângă mine şi stiu că o să mă protejezi. Am încredere în tine, îţi aminteşti?

I-am şoptit privindu-l din nou în ochi şi chipul sau îndurerat imî distrugea inima. Mi-a prins fata în palmele lui şi înainte să pot face altceva m-a lipit de buzele sale, într-un sărut disperat, plin de dragoste şi durere.

- Te iubesc atât de mult îngerul meu. Şi o să te protejez cu propria mea viaţa. Nimeni nu se va atinge vreodata de tine. Îţi jur.

Sigiliul promisiunii sale îmi făcea inima să bata nebuneşte. Şi îmi reveneam la viaţa realizand că nu vrea să mă paraseasca. Oricât de periculos ar fi. Oricât de teama mi-ar fi, nu m-am gândit o secunda la posibilitatea să ii părăsesc pe Harry. Ştiam asta de la început, indiferent de ce ar ascunde secţiunea secrete. Harry e viaţa mea acum, şi nimic nu poate fi mai rău decât să trăiesc singura fara el. L-am strâns mai tare în braţe, încurajata şi calmata de acest gând, realizand cât de mult ii iubesc pe acest baiat sau mai bine zis bărbat.

- Şi eu te iubesc. Şi n-o să te părăsesc niciodata, orice ar fi. Vreau să înţelegi asta. Ai inima mea. I-am şoptit lipindu-mi fruntea de a să.

- Eu nu îţi pot da inima mea Katherine. Spuse îndurerat şi l-am privit în ochi. - Pentru că nu am una pe care să o ofer. Nu aveam… până ai aparut tu, şi ai prins viaţa în pieptul meu şi în sufletul meu. Tu, esti inima mea Katherine.

Îmi simţeam presiunea sângelui crescând în vene. Picioarele mi se transformasera în jeleu şi uitasem tot. Tot ce se intamplase în seara asta. Ce e Harry, cu ce se ocupa. Nu îmi mai pasa de nimic, aşa a fost să fie, el a fost menit să fie alesul meu şi o să ii accept indiferent de ce ar veni odată cu el. Chiar şi propria mea condamnare la moarte. Harry m-a strâns mai tare în braţe şi m-a sarutat aşa cum doar el stie să o faca.

- Fa dragoste cu mine. Te rog. Şopti aproape îndurerat, lipindu-şi fruntea de a mea. Picioarele mele nu aveau să mai reziste dacă se mai inmuiau mult.

Am expirat şocata de cererea lui dar în acelaşi timp extrem de fericita. Îmi doream asta mai mult decât orice. Mi-I doream pe el. I-am înconjurat gatul cu braţele, aproband hotărâtă din cap sî lipîndu-mă din nou de buzele sale. Harry a gemut, strivit de mine sî mi-a prins coapsele, ridîcandu-mă în braţele sale. M-am încolăcit în jurul lui, de parcă el era esenţa vieţii mele. Şi aşa era.

Am simţit ceva rece şi ud imprimandu.se pe soldul meu gol şi am realizat că venea de la sângele care încă se scurgea pe braţul lui Harry.

- Harry, esti rănit. Am expirat despartindu-mă de buzele sale când a început să mearga cu mine în braţe.

- Nu, nu sunt. Spuse hotarat, lîpindu-se din nou de buzele mele. II simţeam mai excitat decât a fost vreodata.

- Harry sângerezi de câteva ore. Poate fi ceva grav. Am spus hotărâtă încercând să mă dau jos din braţele
lui.

- Nu e nimic grav. Glontul doar m-a atins. Iubito te rog, am nevoie de tine. Acum stii cine sunt, şi prin nu stiu ce miracol încă mai esti aici lângă mine, mă atingi şi te uiti la mine. Te vreau, tu esti singura care mă poate videca.

Cum făcea asta? Ochii aia mă vor omora într-o zi. Cu siguranţa. Acei ochi care erau încă inlacrimati şi acele buze care mă implorau să le accept. Şi am hotarat să o fac. Cu nimic care să mă mai poata opri.

- Bineînţeles că sunt lângă tine. Te iubesc idiotule. Când o să înţelegi asta?

Am spus sî fara să mai aştept un răspuns din partea lui m-am lipit din nou de buzele sale, de data asta hotărâtă să nu mă mai dezlipesc de acolo. Am simţit căldură sărutului sau incalzindu-mi trupul. Fiinţa mea tanjea deja dupa un asemenea sărut; pasional, apasat, electrizant.

Realizam că Harry se deplaseaza cu mine, dar nu ştiam unde şi nici nu îmi pasa. Speram doar că nu se întoarce înapoi pe bacheta din tir. Am deschis, privind în fata, când am auzit o usa metalica, deschizandu-se cu un zgomot necunoscut. Nu m-am dezlipit de buzele lui Harry, dar am continuat să analizez incaperea mult mai mica în care intrasem.

Atmosfera nu mai era atât de racoroasa şi umeda dar era mult mai întunecata, asta până când Harry aprins o sursa de lumina ce semana cu o lampa incandescenta extrem de slabă, ce raspandea o lumina cărămizie în camera, asemanatoare celei produse de o lumanare. Pereţii erau negri, dar slava Domnului, nu din roca. Camera era aproape în întregime burduşită cu monitoare, mici şi mari şi singurulele obiect distincte din camera erau scaunul de la birou şi salteaua neagra din mijlocul camerei.

Harry mi-a dat drumul din braţe şi m-am plâns dupa buzele sale când a fugit deschizând rapid sertarele de la birou. A scos un material negru, ce semana cu un cearseaf şi l-a întins rapid pe suprafaţa saltelei.

- Nu putem stii cine a mai dormit aici, spuse aproape strambandu-se apoi s-a reîntors la sertar scoţând ceva mîcut pe care şi l-a strecurat în buzunar înainte să vad ce este. S-a întors la mine, neluandu-şi privirea din ochii mei şi prinzandu-mi soldurile tandru de data asta.

- Esti sigura? Mă întreba tandru şi chiar dacă eram încă speriata de situatia braţului sau nici nu trebuia să mă gândesc la întrebarea lui că să îi stiu răspunsul. Am aşteptat momentul asta de când l-am cunoscut. M-a tras uşor spre pieptul sau, prinzând fermoarul gecii mele minuscule şi tragandu-l uşor în jos. Mi-a scos-o pe braţe.

- Te iubesc! îmi şopti din nou privindu-mă cu acei ochi care îmi puteau cauza un atac de cord şi m-a sarutat din nou, aplecandu-se uşor cu mine pe salteaua joasă.

Salteua era semnătură noastra, şi chiar dacă aceasta nu era la fel de confortabila că a lui Harry şi nici atât de mare, era perfectă. Perfecta pentru noi.

Harry s-a aşezat deasupra mea, desi nu ii simţeam deloc greutatea pe trup. M-a întins pe cearseaful rece şi dezordonat pe care ¡1 întinsese el, iar eu i-am prins marginea de jos a tricoului, încercând stangace să ii scot. I I- am ridicat până la piept, apoi el s-a ridicat deasupra mea, scotandu-şi-l dintr-o mişcare peste cap.

Priveam fara suflare la zeul meu. La bărbatul superb care mă iubea şi era acum deasupra mea. Demonul rănit şi insangerat care realizez acum cât de mult îşi merita renumele. Harry s-a aplecat uşor peste mine, sarutandu-mi tandru abdomenul şi desfacandu-mi fermoarul de la pantaloni. Ştiam că nu era momentul pentru perversitati. Nu l-am simţit niciodata mai gentil, buzele sale fiind mai fine pe pielea mea decât petalele unui trandafir.

Mi-a scos uşor pantalonii, făcând acelaşi lucru şi cu lenjeria mea.

Şi-a presat uşor vârful degetelor pe pielea mea, traversandu-mi buricul şi coborând în jos spre feminitatea mea care deja nu mai era un loc secret pentru el. Traseul degetelor sale fine a continuat pe coapsa mea, spre genunchi până la gambe. Lumina slabă din jurul nostru îmi crea o

iluzie dar apoi mi-am dat seama că Harry mă atingea cu mână insangerata, trasand o line fina şi roşie pe pielea mea. Un lucru care mi s-ar fi părut candva de-a dreptul dezgustător şi macabru, devenise acum cel mai excitant act din lume. Mai ales din cauza felului cum degetele lui Harry se mişcau pe mine, marcandu-mă cu esenţa vieţii lui.

Ii simţeam atingerea extrem de rece, chiar dacă susţinea că nu e grav rănit, nu ii credeam şi pierduse atât de mult sânge încât braţul ii îngheţase. Insa din nou, nu părea deloc conştient de asta, era atât de concentrat asupra trupului meu încât parcă nu realiza că are o fiinţa lângă el, ci un obiect de arta.

- Esti atât de frumoasă, spuse privindu-mă din nou şi m-am ridicat în şezut spre el, mangaindu-i tandru pieptul dur şi încercând să ii trezesc din fantezie sî să ii aduc înapoi la mine.
- Sî sunt a ta, i-am şoptit urcandu-mi mână spre obrazul sau. M-a privit fascinat, de parcă îi spusesem că va avea o viaţa eterna plină de fericire.
- Spune-o din nou, mă implora din privire şi mi-am oprit la timp instinctul de a-mi da ochii peste cap.
- Sunt. A. Ta. Am rostit clar şi rar fiecare cuvânt apropiindu-mă de buzele lui care s-au lipit imediat de ale mele, într-un geamat plin de plăcere venit din partea lui. Nu stiu când mi-a desfăcut sutienul, dar sânii mei goi s-au strivit de pieptul sau şi s-a aplecat din nou peste mine, de data asta mult mai înfometat asupra trupului meu.

Limba lui se duela naravasa cu a mea iar mâinile sale îmi exporau corpul, simţind umezeala rece a celei insangerate, care însă nu mă deranja deloc, însă eram vag constinta de o durere surda în şezut. Mâinile lui Harry mi-au coborât pe fese, şi am icnit când mi-a strâns carnea în palme.

- Ce este? Se opri speriat uitandu-se la

mine. Mi-am adus brusc aminte de stratul de cioburi din camion.

- Erau cioburi pe bancheta din camion, am spus tragand aerul printre dinţi când mi-am atins pielea sensibila de pe fesa. Simţisem durerea până acum dar nu eram conştienta de ea, iar stransoarea lui Harry stârnise picaturi mici de sânge să iasa la suprafaţa în zeci de locuri.
- La dracu'! înjura incruntandu-se dar mie nu imî pasa.
- Acum suntem pe aceasî lungime de unda, am şoptit zâmbind şi Harry m-a privit nedumerit. Idea lui siniatra cu sângele m-a inspirat şi mi-am lipit palma de fesa, ignorând durerea şi strangand-o uşor pentru a elibera şi mai mult sânge care mi s-a imprimat în palma.

Mi-am ridicat mână roşie, fiind fascinata de asta din cauza lui Harry. Am lipit-o pe pieptul lui, mangaindu-l sensual şi marcandu-l cu esenţa roşie a vieţii mele. Abdomenul sau era roşu, şi mi-am folosit degetele pentru a inscripţiona un K pe pielea lui. A chicotit rânjind şi a făcut acelaşi gest pictând şi el un H pe abdomenul meu. M-am bucurat că a folosit litera prenumelui sau şi nu celebrul S care era deja inscripţionat prin prea multe locuri.

- Şi asta numesc eu iubire periculoasa. Şopti Harry, admirandu-ne pe amandoi, marcaţi unul cu sângele celuilalt, raniti, dupa ce am fost la un pas de moarte şi acesta era cu siguranţa doar începutul.

Am aprobat din cap fiind total de acord cu el: Eu şi Harry, traiam într-adevar o iubire periculoasa. Mi-am muscat buza, apropiindu-mă mai mult de el.

- Mai avem un pas de făcut, am şoptit prinzandu-i slitul de la pantaloni şi tragandu-i fermoarul în jos. Harry a zâmbit şi m-a ajutat, scapand rapid de ei şi ramanad în splendoarea goliciunii sale, lângă mine. A scormonit prin buzunarul pantalonior sai, scoţând un pliculeţ mic dintr-o folie laminata. Un prezervativ. Lucrul pe care ii scosese probabil mai devreme din sertar.

A desfăcut rapid pacheţelul, şi l-am privit muscandu-mi buza, cum îşi acopera rapid şi priceput masculinitatea cu învelişul ce semana cu un lailon caucîucat. Voiam să ¡1 ajut dar se descurca foarte bine sî singur sî clar nu voia să pîarda timpul cu aşa ceva.

Suprafaţa prezervativului s-a murdărit sî ea cu sângele lui Harry sî asta însemna că sângele lui va ajunge în mine. De ce mă extazia chestia asta?

Când a terminat, mî-a prins soldurile intînzandu-mă din nou pe saltea sî asezandu-se deasupra mea. Acum e mometul crucial.

- Iubito, vreau să imî spui dacă te doare sî vrei să mă opresc. Imî spuse serios, pozîtionandu-se între picioarele mele. Deja ii simţeam la intrarea femînitatîi mele sî am aprobat rapid din cap fara să fiu de acord cu el în mintea mea.

Nu conteaza cât avea să doara, am aşteptat momentul asta prea mult sî nimic nu mă va face să ii opresc. Mî-a prins coapsele, rîdicandu-le în jurul soldurilor sale sî deja simţeam placerea fierbinte crescând în mine. Mi-a înconjurat spatele cu braţele sale, bagandu-le pe sub mine sî lipîndu-mă cu totul de el.

- Te iubesc, îngerul meu, imî şopti din nou, lipîndu-şi uşor buzele de ale mele sî în secunda urmatoare am simţit braţele paradisului în jurul meu.

A intrat uşor în mine, creând o plăcere inexplicabila şi trecând rapid de graniţa la care se oprise azi- dîmineta. Odata trecuta acea graniţa, placerea se tripla, alturandu-i-se şi durerea. Am gemut puternic peste buzele lui Harry, când l-am simţit mai adanc în intriorul meu, unghiile mele infigandu-se în spatele sau, în momentul în care m-a făcut a să.

A intrat mai adanc şi s-a oprit. Nu voiam să se opreasca, şi nu voiam că cuvintele noastre să ne distrugă magia. Eram a lui, în sfarsit eram în totalitate a lui. M-am lipit din nou de buzele lui, simţind durerea şi mai profunda şi revarsand-o în sărut. Harry m-a strâns mai tare în braţe, intelegandu-mi dorinţa, şi s-a mişcat din nou în mine, de data asta în exterior. Era cel mai uimitor sentiment pe care ii poate avea o persoana. Il simţeam cum mă umple, iar corpurile noastre devin unul. Durerea şi placerea combinate creau cel mai uimitor sentiment. Harry a gemut şi el, peste buzele mele, când m-a penetrat din nou iar durerea devenea din ce în ce mai ascutita.

- Iubito vrei să mă opresc? Mă întreba Harry temător.

- Nu! am spus mai sigura decât am fost vreodata, de parcă aş ramane fara aer dacă s-ar opri.

M-a strâns mai tare în braţe şi a început să se mişte din nou în mine. Mai rapid, intrând chiar mai adanc decât prima data şi aveam sentimentul unui puzzle caruia i-a lipsit o piesa în permanenta. Eu eram puzzle-ul. Harry era piesa. Simţeam "ruptura" din mine şi nu mă puteam gândi decât la sângele virginitatii mele combinat cu sângele lui Harry de pe prezervativ, care i-a oferit şi lubrifiere în acelaşi timp.

Eram contopiti în toate felurile posibile, şi odată ce durerea a pierdut în fata plăcerii, voiam mai mult. Mult mai mult. Am aprofundat sărutul nostru, strivindu-mă însetata de buzele sale şi desfacandu-mî mai mult picioarele în jurul lui. Mişcările lui Harry de du-te-vino au devenit mai aple şi rapide, infiltrând o plăcere nebuneasca în mine. Am gemut amandoi, striviti unul de buzele celuilat iar Harry şi-a scos mână dreapta de sub mine, începând să o plimbe lasciv pe soldul şi coapsa mea, aprofundand mişcările în interiorul meu.

Încă se mişca încet, şi chiar dacă euforia mea tanjea dupa mai mult el era mai conştient decât mine de durerea pe care o aveam. Avea dreptate, jocul nostru de azi-dimineata fusese într-adevar nimic fata de asta. Acum ii simţeam cu adevarat în interiorul meu şi durerea nu mai conta, eram în braţele demonului meu, intre aripile lui. Mă protejata şi într-un pericol mai mare decât am fost vreodata în viaţa mea. Stiu că el voia mai mult, şi la fel voiam şi eu.

- Mai mult, i-am cerut simtindu-mi respiraţia accelerata şi pielea transpirata imbibata cu sângele lui.

- Iubito, esti sigura? Mă întreba, el fiind nesigur.

- Da! Te vreau, cu totul. Am gafait lipindu-mi pelvisul de abdomenul sau, ii simţeam atât de bine în interiorul meu, atât de cald şi plăcut, senzaţia de plinatate pe care mi-o oferea era de nedescris. Era al meu, îmi aparţinea mie.

Mi-a ascultat dorinţa, începând să se mişte mai repede în interiorul meu şi stiu că era fericit că ii cerusem asta. El încă avea reţineri exagerate asupra oricărui lucru care îmi provoca durere. Dar dupa un timp nu am mai simţit durerea, ii simţeam din ce în ce mai adanc în interiorul meu, corpul umplandu-mi-se de convulsii ce aveau să explodeze într-un orgasm în curând. Dar nu i-am dat drumul, am prins gustul mişcărilor lui Harry, simtindu-mă cum plutesc pe un norişor de puf.

Eram pe o saltea neagra, eram acoperita cu sânge, atingand culmile extazului. Harry a gemut mai tare decât l-am auzit vreodata, strangandu-mi coapsa în palma să şi dezmierdandu-mi gatul cu buzele sale. Mi-am înfipt mâinile în parul sau, strângând buclele în pumn şi am gemut şi eu când a intrat mai adanc în mine, despicandu-mă de plăcere.

- Da-ţi drumul iubito. Şi-a ridicat privirea spre mine şi ştiam că trupul meu avea să ii asculte comanda imediat. Am gemut puternic, indoindu-mi spatele şi lipindu-mi abdomenul de al sau, revarsadu-mă într.un orgasm dulce care m-a secat de puteri.

Harry şi-a strâns din nou braţele în jurul meu, strivindu-mă de corpul lui în timp ce stateam incontinuare arcuita şi lipita de el. Senzaţia asta îmi făcea inima să explodeze. Era adanc îngropat în interiorul meu, iar geamatul sau de plăcere a umplut camera rece şi şi-a dat şi el drumul în mine, strangandu-mi pielea spatelui în pumni.

Senzaţia de satisfactie a explodat în mine şi mi-am înfipt mai adanc unghiile în pielea spatelui, trasand zgaraieturi în jos şi simtindu-i pielea printre unghii. Harry a scrâşnit din dinţi lipit de mine, ramanand nemişcat în interiorul meu.

Era transpirat, amandoi eram. Şuviţele de par i se lipeau umede de gat şi de frunte, şi am realizat că oricât de frig păruse la început în camera asta, acum parcă eram înconjurata de flăcări. Harry sî-a calmat respiraţia, lipita de gatul meu şi a ieşit uşor din mine, creând senzaţia unui cutit scos lent dintr-o rana, un cutit al plăcerii provocând cea mai pasionala plăcere.

-Te iubesc Katherine, şopti pentru a nu stiu cata oara în noaptea asta, privindu-mă tandru în ochi.

- Şi eu te iubesc, atât de mult. Am spus aproape inlacrimata şi i-am cuprins fata în palme sarutandu-l din nou.

Ştiam că aceste buze vor fi condamnarea mea la moarte. Dar acceptam asta, atâta timp cât mai aveam să trăiesc macar câteva zile în braţele lui, în felul acesta, îmi acceptam asta.

Nu pot să spun că nu îmi pasa de adevărata ocupaţie a lui Harry, sau că îmi era indiferent numărul de persoane care au murit din mână lui, dar nu aveam ce să fac. Eram neajutorata într-o asemenea alegere pentru că fiecare celula din corpul meu se ghida şi ii alegea pe el şi ştiam că voi fi eu însămi o victima a lui dacă l-aş părăsi. Moarta de singuratate şi disperare, tânjind dupa demonul ei.

Dacă era să aleg intre pericol şi siguranţa, odată ce pericolul venea cu Harry şi siguranţa fara el. Aşteptam moartea cu braţele deschise, singurul meu regret fiind că nu l-aş mai avea pe el dacă aş muri, dar şi aşa era mai bine decât să trăiesc o viaţa singura şi pustie pe pamantul asta sec.

- Nimeni nu se va atinge vreodata de tine iubito, îţi promit. Juramantul lui suna că un răspuns la gândurile mele.

Doar am aprobat din cap, fiind sigura de promisiunea lui mai sigura decât am fost vreodata pe vorbele cuiva. Nu cunoşteam duşmanii lui Harry, cunoscusem în seara asta o parte din ce sunt în stare şi cu siguranţa erau capabili de mai mult. Dar eu eram cu Harry, scutul meu permanent împotriva a orice.

S-a ridicat uşor de pe mine, când respiraţiile noastre s-au calmat, tragandu-mă şi pe mine în şezut. Picioarele îmi erau încă încolăcite în jurul lui şi durerea din miezul feminitatii mele se adancea, că o fasie de piele întinsa la maxim sî rupta.

Eram acoperiţi cu sânge, eu chiar mai mult decât el, mâinile sale se plimbasera pe tot corpul meu, invelindu-l cu o pelicula fina şi umeda ce părea neagra în lumina slabă din încăpere. Poate m-aş fi speriat mai tare dacă aş fi văzut sângele la adevărata lui culoare, dar acum paream mai degraba acoperita cu cafea.

- Suntem buni de un film de groaza? Am întrebat ridicând amuzata din sprâncene. Harry a chicotit şi mi-a mangaiat parul transpirat care mi se lipea de gat.
- Prea buni. Asta e cel mai pasional fel în care am făcut vreodata dragoste. De fapt, e prima data când am făcut dragoste, concluziona mangaindu-mi spatele şi m-am încruntat privindu-l cercetător.

Prima data... Harry? Cum să nu? Sî ideea că extraterestîi trăiesc în peştera asta aş fî crezut-o mai repede.

- E o diferenţa intre a face dragoste sî a face sex iubito, mă lamuri sî mi-am strâns buzele stanjenîta realizand la ce se refera. Imî spusese clar că s-a mai culcat cu zeci (să nu fie sute) de fete. De ce mî-a zburat mintea la asta?

Toanta ce sunt.

- Sî la mine e tot prima data. Am glumit încercând să imî acopar gafa. Deci nu ai mai făcut niciodata sex acoperit de sânge?
- Nu, răspunse zâmbind cu acele gropite superbe. Sî înainte aş fi gasît metoda asta vulgara şi perversa, nicidecum romantica, dar să te vad pe tine acum, acoperita cu sângele meu îmi da senzaţie de nedescris. Nimic nu ar putea marca mai bine faptul că esti a mea.

Am zâmbit strangandu-mi braţele în jurul gatului sau şi odată ce durerea începea să se atenueze, voiam mai mult. Nu am mai simţit niciodata aşa ceva şi mi-l doresc din nou. M-am mişcat în poala lui, incolacindu-mă mai mult în jurul lui şi din poziţia asta ii simţeam mult mai bine.

- Nu iubito, o să te doara dacă o facem din nou. Îmi spuse calm ghicindu-mi intentiile.
- Doar o data, e uimitor. L-am implorat încercând să inrtru singura în erecţia lui care creştea din nou, surprinzător de repede.
- Iubito, rana e cruda. De-abia ţi-ai pierdut virginitatea şi nu vreau să te rănesc şi mai tare, dar îţi promit că atunci când te vei vindeca, o să încerci tu să scapi de mine. Mi-am dat ochii peste cap.
- Asta nu se poate intampla, eu sunt aia care se milogeşte de tine, am spus îmbufnata făcându-l să chicoteasca.
- 0 să vezi că în curând, eu o să mă milogesc de tine. Nu stii de ce sunt în stare. Mă simţeam extrem de entuziasmata de cuvintele lui şi de-abia aşteptam să cunosc demonul care cerşeşte sex. Am privit din nou braţul sau, sângele formase o crusta în jurul rănii şi mi-am trecut uşor degetele peste ea.
- Trebuie să curatam asta, am spus serioasă, renunţând la dorinţa pentru a doua partida. Harry a privit rana, parcă aducandu-şi aminte de existenta ei. S-a încruntat şi m-a descolăcit uşor din jurul sau, ridicandu-se rapid în picioare.

L-am privit în toată splendoarea lui, murdar de "cafea", gol şi superb. Am realizat că nu mai avea prezervativul şi habar nu am când ii scosese dar s-a aplecat ridicandu-l de pe jos.

- Stai aici, îmi spuse îndreptându-se spre alta usa, diferita fata de cea pe care intrasem. Am auzit zgomotul produs de jetul apei şi acolo era probabil baia. S-a întors tinand un prosop în mână şi o cutie dreptunghiulara.

Am cunoscut trusa medicala dupa crucea roşie desenata pe aceasta, imediat ce Harry a asezat-o pe saltea.

- Vino aici. Îmi întinse mână şi m-am apropiat imediat de el, pregatindu-mă spiritual să fac pe doctorita.

Harry a luat prosopul şi mi l-a lipit de piele. Am tresărit simtindu-l rece şi umed pe abdomenul meu.

- Scuze iubito, dar nu avem un dus aici. Spuse începând să mă stearga fin cu materialul moale, indepartand petele de sânge de pe pielea mea.

- Lasa asta, vreau să îţi vad rana. Am spus tragandu-l de brat dar el m-a oprit.

- Vreau să mă uit la zgârieturile tale mai intai. M-am încruntat aducandu-mi brusc aminte de fundul meu ciuruit de cioburi. Da, cum să nu? Juliturile din fesele mele erau mai importante decât braţul lui împuşcat.

Am decis să ii las în pace, să îşi termine mai repede treaba cu mine pentru că nu avea rost să mă cert cu el. Spusese clar că fundul meu ii aparţine şi trebuia să aiba grja de el. Corpul meu devea mai curat însă prospul era deja acoperit de sânge.

Harry s-a ridicat din nou, intreptandu-se spre baie şi de data asta l-am urmat inabusindu-mi un icnet când m-am ridicat în picioare. Femintitatea mea pleznea în interior şi simţeam un foc arzand în mine. Plus că durerea din fese contribuia şi ea la nimicirea mea.

M-am împleticit până la baie, simţind un soc electric intre picioarele mele dupa fiecare pas. Harry avusese dreptate, doare rău. Dar nu m-am simţit vreodata mai fericita să am asemenea dureri. Puteam să le accept oricât dacă urma să ii am pe Harry din nou.

Am intrat în incaperea mult mai luminata de un bec alb şi orbitor. Am clipit des, ametita de schimbarea brusca şi am destins câteva detalii ale aşa zisei bai. Un spaţiu mai mic de doi metri, o toaleta mica într-un colt, o chiuveta care fusese candva alba, o oglinda partrata deasupra ei, ciobită şi murdara şi bucati de gresie aşezate neuniform, de o culoare neagra.

Harry s-a întors spre mine când m-a observant în spatele sau fiind ocupat să spele prosopul în chiuveta. Am tresărit când am văzut apa scurgandu-se sângerie din acesta.

- De ce nu m-ai aşteptat în camera? Mă întreba Harry blând şi m-am apropiat mai mult de el.

- Ne e mai uşor aici, am spus şi am încercat din răsputeri să nu tip când m-am văzut în oglinda prăfuită. Umerii, abdomenul, braţele, soldurile şi coapsele mele erau mânjite cu o culoare roşie şi clara care nu mai semana deloc a cafea acum. La fel arata şi Harry, dar doar braţul lui şi K-ul desenat de mine ii murdareau, eu eram sângerie aproape în totalitate. Harry a stors prospul, închizând chiuveta sî m-a întors cu spatele la oglinda să nu mă mai vad. Probabil de asta nu voia să vin în baie.

A început din nou să mă cureţe, plimbând tandru prospul care era acum roşu, pe corpul meu. Nu pot să cred unde a ajuns viaţa mea. Acum o saptamana eram proaspat mutata în Seattle, îmbufnata sî revoltata pe noul oras unde eram sigura că nu mă voi integra. Duminica trecuta alergam prin oras dupa vopsea de par pentru a face o schimbare care să mă diferenţieze de mama? Şi iata-mă acum. Într-un buncăr dintr-o pestere secreta în munţi, plină cu moarte. Moarte care face parte din afacerile iubitului meu care acum mă curata de propriul lui sânge dupa ce eu i-am oferit virginitatea mea şi de parcă toate astea nu ar fi de ajuns: mâine era luni şi noi trebuia să mergem la şcoala. Lumea asta e reala?

Încă aştept să mă trezesc duminica trecuta, în urma cu o saptamana, înainte prima zî de şcoala şi să realizez că toate astea au fost doar un vis. Dar durerea usturatoare din şezutul meu mă atentiona că nu e deloc un vis, iar Harry îmi curata acum raniile provocând intepaturi exorbitante pe pielea mea. Mi-am tras aerul printre dinţi strângând din ochi de durere. Blestemat fi Joshua.

- Astepata-mă aici iubito, spuse Harry ieşind din baie şi sprijinind prosopul de chiuveta. M-am întors rapid spre oglinda şi am expirat uşurata când mi-am văzut relfexia pielii curata. Insa tot aveam nevoie de un dus zdarvan.

Am luat prosopul spalandu-l din nou şi şi slava Domnului că nu aveam niciun fel de fobie sau scarba de sânge, mai ales dacă era vorba de sângele lui Harry şi momentul în care m-a acoperit cu el. În rest era doar un lichid roşu, cu miros inexistent, gust sarat şi în principiu, esenţa vieţii omeneşti. Toate stereotipurile despre monştrii băutori de sânge au creat greaţa oamenilor pentru acest lichid.

Din punctul meu de vedere era mult mai scârbos să fii acoperit de transpiraţie, mai ales dacă nu era a ta. Dar asta nu însemna că vreau să fac o obişnuinţa din a face sex cu Harry acoperita de sânge. 0 data mi-a fost de ajuns şi clar acum nu o să mai uit niciodata noaptea asta.

Am început să mormăi când bucatîca mica de săpun mî s-a sfaramat în mână, am folosît-o să imî spal mâinile sî fata iar restul corpului l-am sters din nou cu prosopul ud sî rece simţind cum încep iar să inghet. Igiena lasa de dorit aici şi mă întreb cine stătea în locul asta.

Harry s-a întors cu trusa medicala sî a scos din interiorul ei un tampon de vata pe care l-a înmuiat într-o substanta transparenta ce era cu siguranţa apa oxigenata.

- 0 să te doara puţin, a spus prinzandu-mi mână sî aplecandu-se în genunchi în spatele meu. M-aş fî simţit stanjenita de poziţia asta dacă nu înnebuneam de usturime când substanta acida mî-a atins pielea ranița.

Am scrâşnit din dinţi simtinind sfârâitul pielii taiate intinzandu-se odată cu mişcările lui Harry.

- Încă puţin iubito, rosti aproape îndurerat atingandu-mă cât mai uşor şi sper din tot sufletul că nu se simţea vinovat şi pentru asta. Dar ceva din privirea lui îmi raspundea la întrebare aşa că am strâns din dînti, barîcadand durerea sî gandindu-mă la momentul când noi doi am fost unul. Cred că asta mă va face de acum în colo să uit de orice durere.

- Gata iubito, rosti uşurat ridicandu-se în picioare. Ai multe zgârieturi dar sunt micuţe şi noroc că nu ţi-a ramas vreun ciob în piele.

- Bine, am răspuns rapid prinzandu-i braţul de care aveam de când să mă ocup chiar acum.

- Ar trebui să te îmbraci, e frig aici şi...

- Nu! L-am oprit autoritara privindu-l serios. Mă ocup de rana asta chiar acum, şi oricum, în stadiul în care se afla fundul meu nu cred că pot imbraca ceva imediat.

Mă aşteptam să chicoteasca la vorbele mele, dar nu a facut-o. Oh, pentru numele lui Dumnezeu, e împuşcat în mână, Jay e pe patul de spital şi el îşi face griji pentru fundul meu julit. Am înmuiat prosopul cu apa sî am început să îndepărtez crusta roşie care îi acoperea braţul. Pierduse atât de mult sânge încât mă mir că se mai tînea pe picioare, l-am curatat braţul şi am ajuns la rana. Harry a scrâşnit când am atins pielea sensibile, fiind încă speriata că voi gasi glontul în braţul sau.

- Doar mi-a taiat pielea, dacă mă lovea în brat era mult mai rău. Spuse Harry analizand rana odată curatata ce semana cu un sant mic sapat în braţul sau. I-am curatat mai bine rana, scoţând mai multe scrasnete de la Harry atunci când am folosit apa oxigenata să o curat. Carnea vie ii sfaraia, creând o spuma albicioasa în jurul rănii. Mulţumesc Doamne că nu sunt aşa fricoasa.

Chiar dacă braţul ii ardea, paralizandu-i uşor, ochii lui erau doar pe mine. Oare se gandea şi el la momentul nostru de magie că să uite de durere? Ochii sai îmi analizau chipul şi mi-a cuprins spatele cu celalalt brat când i-am bandajat rana cu un pansament pe care l-am găsit în cutie. Am continuat să ii curat trupul de sânge, ştergând K-ul meu şi încercând din răsputeri să nu mă pierd în acţiunile şi privirea lui.

Mi-a prins prosopul din mână când am curatat ultim pata din lichidul roşu, scoţând din nou la lumina fluturele tatuat de pe abdomenul sau. A aruncat prsopul în chiuveta cuprinzandu-mi talia cu ambele braţe. Aşteptam să spună ceva, dupa felul în care se uita la mine. Dar nu a facut-o. Doar şi-a lipit buzele de ale mele, oferindu-mi unul dintre săruturile sale pasionale care îmi inmuiau picioarele.

- Mulţumesc, şopti când s-a despartit uşor de buzele mele.
- Pentru ce? Am întrebat nedumerita.
- Pentru că exişti! Îmi răspunse sincer şi cuvintele lui mi-au adus lacrimile în ochi.
- Oh, nu! Ai plâns destul în seara asta. Spuse serios stergandu-mi mâhnit lacrima nesuferita. Am ras uşor încercând să le opresc.
- De ce nu vrei să mă vezi plângând? Nu m-am putut abţine să nu întreb desi probabil făcusem un lucru
rău.
- Pentru că toată viaţa mi-am petrecut-o în lacrimi. Zi de zi privind lacrimile dureroase ale mamei pe care le varsa atunci când credea că nu o vad. Chiar şi atunci când a murit, a plecat cu chipul acoperit de lacrimi. Pur şi simplu nu le mai suport, acum să le vad pe chipul altei fiinţe pe care o iubesc.

Era imposibil să nu plâng la o asemenea destăinuire. Dar mi-am muscat limba, blocandu-mi lacrimile şi l- am imbratisat puternic lipindu-mi obrazul de gatul sau.

- Te iubesc! I-am mărturisit sincer şi m-a strâns mai tare în braţe.
- Te iubesc! Nu ai idee cât de mult. Rosti lipindu-şi buzele de fruntea mea şi am închis ochii uitând de toate problemele şi pierzandu-mă în cuvintele lui.

Ne-am întors în camera, care părea acum mult mai intumecata dupa ce ochi mei se obisnuisera cu becul puternic de la baie.

- Insfasoara-te cu asta. Harry îmi întinse alt cearseaf de aceasi culoare închisa scos din sertar. L-am privit puţin sceptica dar apoi am înţeles că nu aveam încă sanse să îmi îmbrac pantalonii în situatia în care se afla fundul meu. Şi nu era nici un loc tocmai uşor de bandajat.

L-am infasurat în jurul meu, că pe un prosop de baie mult mai subţire, cocoloşit şi mare, în care mă împiedicam. Avea un miros ciudat, o combinaţie dintre aerul de peştera şi detergentul cu care fusese candva spalat. Harry şi-a tras pe el doar boxerii negri şi mi-am dat seama că în camera nu mai era atât de frig pe cât îmi aminteam, sursa portoclie de iluminat era probabil şi de căldură.

Harry a mers apoi spre zecile de computere din camera asta, nu mai

văzusem în viaţa mea atât de multe monitoare la un loc. Şi că un răspuns la gândurile mele, toate s-au aprins pe un fundal albastru, liminand orbitor camera şi facadu-mă să îmi strâng ochii.

- Pentru ce sunt toate astea? L-am întrebat încercând să îmi tin "rochia" pe mine când mă deplasam spre el. A început să tasteze rapid ceva ce semana cu o parola sî am văzut fara să vreau cuvântul "Torpila"

Doamne doar nu fac trafic şi cu aşa ceva? Totuşi nu părea să se fereasca de mine sî mă bucuram că în sfarsit nu imî mai ascundea nimic.

- Asta e locul nostru, aici ne ţinem armele şi supravegheam tot. Ca o dovada la vorbele sale pe aproape toate monitoarele au aparut imagini ciudate, ale unor locaţii care mi se pareau oarecum cunoscute. Erau imagini dinafara muntelui care erau redate de camere de supraveghere. Am ramas uimita apropiindu-mă mai mult de imaginile care imprimau drumul pe care venisem noi uşile imense ale depozitului şi chiar şi interiorul acestora.
- Cineva sta aici să supravegheze chestiile astea?

- Nu, mai ramanen noi din când în când dupa un transport şi le folosim că să ne asiguram că nu se apropie nimeni. Adevaratul sistem de supraveghere e acasă.

- În ce constra transporturile astea mai exact? Am întrebat încă intrigata că nu ştiam cu ce se mananca cuvântul asta în lumea gangsterilor. Harry îşi muşca buza, asezandu-se pe scaunul din piele neagra şi prinzandu-mi tandru mână, tragandu-mă în poala lui.

- OK! Ti-am promis adevarul şi o să mă tin de cuvânt. Esti pregătită să afli secretele traficului de moarte? Am ighitit în sec privindu-l serios şi am hotărâtă din cap.

27.Power Rangers

M-am aşezat uşor în poala lui Harry, înghiţind în sec în urma usturimii provocate în şezutul meu.

- Scuze iubito, te doare rău? Mă întreba Harry nestiind cum să îmi diminueze intepaturile.

Am clatinat din cap, lasandu-l să îşi incolaceasca braţele în jurul taliei mele. Eram conştienta de încă o durere, care persista că un foc al plăcerii în interiorul meu.

- Spune-mi ce vrei să stii, spuse sarutandu-mi uşor pielea gatului şi strangandu-mă în braţe.

Am oftat adanc realizand că momentul pe care ii aşteptam venise. El îmi va răspunde la orice întrebare. Şi, surpriza: habar nu am ce să ii întreb. Am mii de întrebări în cap sî nicîuna bine formulata.

- Spune-mî cum au început toate astea? Cum va desfasuratî afacerile mai exact. Am spuse folosindu-mă de gestîculatul mâinilor pentru a mă exprima.

- 0 întrebare care le cuprinde pe toate, chicoti Harry uitandu-se la mine. Lua o gura mare de aer înainte să inceapa: - Afacerile lui Carter nu au început cu mult înainte să intru eu pe pista. Eram începător în treaba asta atunci şi probabil de asta m-a acceptat şi pe mine. Nu ii mai vad luând acum sub aripa lui un alt puşti de 14 ani, oricât de promitator ar fi. La început nu prea ştiam despre ce e vorba, doar participam la curse, eram bagat la escorte pentru că mă pricepeam bine la volan dar Carter m-a luat la prima întâlnire adevărata cu a Îţi traficantî abia când am împlinit 17 ani sî i-am castigat încrederea totala. Am fost norocos pentru că datorita fizicului meu puteam uşor să par şi de 20 şi ceva de ani, plus că eram atât de dur şi întunecat atunci încât uneori eu eram luat drept sef în locul lui Carter. Traficul de arme nu e chiar atât de complicat pe cât s-ar părea. Tot ce îţi trebuie sunt legaturi şi o gura buna. Să stii cum să te bagi pe sub pielea celorlalţi, să negociezi un transport din care să para că esti corect dar să tragi totul în favoarea ta. Cam asta am patit noi acum cu Reynolds desi nu am plănuit aşa ceva. Şi oricum, trebuie să te asiguri că îţi mai poti tine capul pe umerii dupa ce îţi tragi adversarul în piept.

- Şi de unde vin toate armele astea? Aveţi o fabrica sau... Am întrebat din nou nedumerita, lasand fraza neterminata.

- Oh, nu iubito, spuse razand. Desi Carter viseaza la aşa ceva. Le furam. Din adevaratele transporturi legale, ale industriiei de armament. Tiruri care traverseaza desertul sau alte zone mai pustii, cu destinatia spre zonele de război dar care ajung deseori în mână noastra. Şi de aici intra în cealalta parte a baricadei. În loc să fie trimise să zicem, soldaţilor din Irak, ajung pe mână rebelilor care plătesc milioane pentru ele.

Mi-am simţit gura deschizandu-se de uimire. Ştiam în oarecare masura că asta include traficul ilegal de arme dar să o aud din gura lui mi-a inghetat sângele în vene. Harry îmi analiza atent fiecare reacţie, asteptandu-se să ii spun în orice secunda "e prea mult". Era mult, dar trebuia doar să mă uit în ochii lui că să stiu că nu am de ales.

- Şi voi le livraţi acolo? Am întrebat cu gatul uscat desi nici eu nu înţelegeam ce întrebasem.

- În mare parte da, e mai sigur când ai oamenii tai să îţi protejeze marfa şi nu pe alţii care să te lase pârlit cum a ajuns Reynolds.
- El nu are oamenii lui?
- Oh, ba da. Ai cunoscut o parte din ei acum câteva ore. Am inghitit din nou în sec, amintirea acelor maşini negre aducandu-mi o amaraciune în gat.
- Dar Carter, e puţin mai diferit când vine vorba de echipa, bineînţeles că are şi el matahale în costum cum i-a i văzut pe aia şi a Îţi angajaţi care să ii asigure protectie dar noi suntem punctul lui forte, spuse zâmbind şi făcându-mi cu ochiul.
- Raceri, am afirmat dar totuşi cu un ton de întrebare.
- Da, îmi confirma Harry zâmbind. Sălbăticii de pe pista. O adunatura de puştani adunaţi de pe străzi dar care se aprind într-o secunda şi trăiesc pentru pericol.

M-am încruntat fataindu-mă uşor în poala lui Harry. Usturimea din şezut era întrecuta de cea din interiorul meu, pe care o simţeam că pe o rana în flăcări.

- Iubito ce pot să fac? întreba Harry afectat de disconfortul meu desi eu încă mă gandeam la nebunia acelor adolescenţi de pe pista şi pofta lor pentru pericol. Il gustasem şi eu în seara asta şi clar nu voiam să o fac din nou.
- Toti sunt implicaţi în afacerea asta? Am întrebat din nou ignorând încercarea lui Harry de a mă mîsca în poala să într-o poziţie mai putîn dureroasa.
- Toti stiu despre ce e vorba. Stiu cu ce se ocupa Reynolds dar majoritatea sau mai bine zis 95% dintre ei sunt folosiţi doar pentru ce ai văzut în seara asta. Escorta, diversiuni, şi bineînţeles primul pas al afacerilor noastre. Furtul. Insa aici se opreşte treaba lor. Ei nu merg să negocieze afaceri, nu-i cunosc pe partenerii lui Carter, nu stiu la ce suma ajung transporturile lui. Şi aşa e cel mai bine, spuse asta într-un oftat. Au tot ce le trebuie, nu au banii pe care ii am eu că mână dreapta a lui Carter, se stramba pronunţând asta. Dar la ce le trebuie? Mi-am dat seama pe propria piele că banii nu aduc fericirea. Aş da orice să pot da timpul înapoi să fiu doar un simplu racer pe pista. Să nu fiu bagat atât de adanc în lumea asta murdara, unde trebuie să iau zece vieţi odată că să mă asigur că mâine mai deschid ochii. Unde împăcările sunt aproape imposibile şi greşelile se plătesc cu moartea.

Am tremurat simtindu-mi sângele îngheţând în vene, desi eram conştienta că încaperea se incalzea din ce în ce mai tare. Harry s-a ridicat spre tastatura de pe birou, tragandu-mă odată cu el şi am scrâşnit de durere când mi-am îndoit pelvisul.

- Mergem să te vada un doctor când ne întoarcem în oras. Zise ingrîzorat ramand nemişcat. Poate că totuşi ai vreo bucata de sticla acolo. Harry vru să se ridice de tot dar l-am oprit impingandu-l pe scaun şi asezandu-mă uşor în poala să.
- Nu fundul e problema mea acum, am spus zâmbind uşor simţind fierbinte durerea din interior.
- Arde, am continuat când Harry s-a uitat nedumerit la mine.
- În vagin? Am luat toată foc când am auzit întrebarea directa a lui Harry. Dar domnul Zeul-Sexului-Le-Stie- Pe-Toate probabil are mai multe cunostinte despre zona intima a unei femei decât o femeie insasi.

Am aprobat din cap, simtindu.mă stacojie la fata şi fierbinţeala din interior dispăruse în fata celei din obraji.

Harry a chicotit uşor calmandu-se instantaneu.

- Asta e normal iubito, dar o să îţi treaca nu îţi face griji. Spuse blând sarutandu-mă.
- Poate că putem reduce focul cumva. Zâmbi cu un gram de perversitate şi eu m-am rugat să se gandeasca la zicala "Cui pe cui se scoate!"

Sunt incredibila. Am fundul ferfelita şi îmi simt interiorul inflamat dar aş suporta orice să ii simt din nou pe Harry în felul ala. Mana lui mi-a departat tandru cearseaful, lasandu-mi doar sânii

acoperiţi cu porţiunea pe care o ţineam sub braţe. Topaiam în sinea mea şi feminitatea mea era pregătită să primeasca extincorul care să ii opreasca focul. Sau să ii faca şi mai mare.
Nu conteaza. Voiam să mă ridic din poala lui Harry pentru ai da boxerii jos dar m-a surprins când şi-a pus uşor mână pe vulva mea, şi am expirat adanc când am simţit parcă un cub de gheata asezandu-se acolo.
- Uuuh, chiar arde. Rânji Harry plimbandu-şi degetul pe clitorisul meu şi nu ştiam ce să fac că să ii simt mai bine. Mana lui era atât de rece
şi era că o binecuvântare pentru feminitatea mea încinsă.
- E bine? întreba Harry continuând masajul rece şi dulce. Am aprobat din cap indoindu-mi pelvisul în poala
să.
- O să încerc să intru putîn, dar să imî spui dacă te doare.
Imediat degetul lui Harry m-a pătruns uşor şi mi.am muscat buza în urma senzaţiei uimitoare. Degetul sau era atât de rece şi plăcut în interiorul meu tumefiat, că o ploaie de gheata peste o casa în flăcări.
Şi-a mişcat uşor degetul în interiorul meu şi nu era genul de extinctor la care mă gandeam eu dar acum era mult mai bine. Mi-am tras complet cearseaful de pe mine deoarece oricum nu acoperea mai nimic şi m-am relaxat goala în poala lui Harry lasandu-i palma rece să îmi calmeze durerea. Când celalat brat al sau s-a încolăcit mai bine în jurul meu mi-am dat seama că nu era atât de rece.
Palma care îmi masa acum sânul era surprinzător de calda pe lângă cea de pe vulva mea şi am realizat că aceea era din braţul rănit, din care Harry pierduse foarte mult sânge.
- Cum te simţi? Am şoptit punandu-mi mână peste bucata de pansament care începea să se păteze de sânge.
- Nu mai simt nimic. Am braţul amortit, spuse privind rapid spre rana.
- Trebuie să te vada un doctor, ai pierdut foarte mult sânge. Chicoti incolacindu-mă mai bine în poala lui şi ridicandu-mi picioarele pentru a le rezema pe birou.
- Sunt bine iubito, nu îţi face griji. Am trecut eu şi prin mai rele. Îmi saruta tandru buzele şi am tremurat
scurt nedorindu-mi să mă gândesc la acele "şi mai rele".
Mi-am lasat capul să cada pe umărul sau şi am fost surprinsa să îmi dau seama cât de bine mă simţeam, goala, în braţele sale. Eram pudica de felul meu dar în jurul lui Harry toate astea dispareau şi adoram să îmi las pielea mangaiata de atingerile lui.
- Harry, ai spus că ţi-ai dori să fii şi tu că ceilalţi acum, mai puţin implicat. Ce însemna asta mai exact? Inafara de... crime. Am spus ultimul cuvânt de parcă aveam un spin în gat. Harry mi-a sarutat fin gatul, lasandu-şi în continare palma rece să îmi calmeze zona intima.
- Ii cunosc pe toti partenerii lui care ii sunt şi duşmani în egala masura. Uneori mă ia cu el la negocieri, care sunt prin toată lumea deci să nu te sperii dacă mâine îţi spun că trebuie să dau o fuga până în Rusia.
M-am uitat la el cu ochii mari făcându-l să chicoteasca.
- Rusia? Am expirat uimita.
- Dacă te sperii la asta nici nu mai pomenesc de Iran sau Irak. Continua să rada de mine.
- Ai fost în Irak? Am expirat din nou simtindu-mi pielea zbarlindu-se.
- Doar o data, rânji ridicând degetul arator că un copil mic şi m-a luat ameţeala.
Harry, într-o zona de război. Alt punct pe lista neagra din spatele secţiunii secretelor. 0 lista mai lunga şi dureroasa decât mi-am imaginat.
- Carter are afaceri cu nişte teroriştidin Orientul Mijlociu. Un grup de rebeli nenorociţi care care cred că onoarea se castiga prin cât mai mult sânge varsat. Îşi spun Scorpionii Negri.

De data asta Harry era serios şi l-am strâns în braţe nestiind cum să exprim vârtejul de teama, şi uimire care ii aveam în mine.

- Deci, şi ei se numara printre duşmanii tai? Am întrebat cu respiraţia taiata.
- Oh, nu iubito. Mă calma masandu-mi spatele. Ei nu ne sunt parteneri, ci cumpărături.

Din vorbele lui Harry reieşea că trebuia să mă prind şi singura de ce vrea să însemne asta. Mi-am muscat buza, o întrebare sacaiatoare nevrand să îmi dea pace.

- Harry, cam catî bani castîgati din afacerile astea? Aproape am şoptit, asta fiind amanuntul caruia nu puteam să ii găsesc o ipoteza. Habar nu am cât castiga un gangster. Harry mă privi, trecandu-şi limba peste buze.
- Ei bine, nu exista o piaţa, că cea din industrie. Totul tine de cum îţi gasesti cumpărători. De exemplu, perioadele de războiu sunt aur curat pentru noi. Am făcut milioane de dolari din rascoala din Egipt de anul trecut şi încă mai facem. Ochii mi s-au mărit din nou, aveam impresia că îmi povesteste un film. Părea ireal.
- Egipt, am baiguit aducandu-mi vag aminte de ştirile pe care le vedeam la televizor despre rascoalele în acea tara. Saream imediat peste ele negandindu-mă că unul dintre persoanele care susţineau din spate acel războiu, avea să fie iubitul meu candva şi baiatul care îmi va da complet lumea peste cap.
- Da, spuse Harry uitandu-se la mine de parcă urma că în orice secunda să încep să tip.
- Conteaza sî ce conţine transportul. De exemplu, marfa pe care ai vazut-o în tirul asta putea să ii aduca lui Reynolds de 3 până la 5 miolioane de dolari. Poate şi mai mult, depinde unde voia să o duca şi cine sunt cumpărătorii.

Am încercat să imî calmez respiraţia şi să nu mă comport că un om care aude pentru prima data că pamantul e rotund. Desi aşa mă simţeam. Numele traficantului ala continua să mă sacaie pe creier, aveam vaga impresie că l-am mai auzit undeva. Poate pentru că Harry, l-a mentionat de multe ori dar totuşi amintirea lui părea veche în capul meu.

- Suma pe care am primit-o noi că să ii ajutam a fost mai degraba o geanta cu bani în locul unei strângeri de mână. 200 de mii de dolari reprezintă un nimic pentru un traficant dar în felul asta menţinem focul dintre noi la flacara mica. Pretinzând că ne ajutam că să nu ne trezim apoi atacati. Cam ce i-am făcut noi lui acum. Realizam că fruntea îmi era încruntata, încercam să analizez şi să mă conformez fiecărei informaţii desi nu puteam să înţeleg cum Dumnezeu 200 de dolari să fie un nimic.
- Iubito, esti bine? Mă întreba Harry uşor temător şi probabil informaţiile lui mă albisera la fata.

Am aprobat rapid din cap într-o reacţie exagerata care mi-a zdruncinat creierul plin de noi informaţii criminale.

- Mă bucur că în sfarsit ai încredere în mine. Am şoptit încercând să mă calmez şi m-am uitat adanc în ochii lui ce pareau acum negri sub lumina slabă din jurul nostru care genera şi o căldură extraordinara.
- Şi eu încă nu pot să cred că dupa toate astea încă mai esti în braţele mele, spuse din nou cu acea expresie de parcă încerca să îşi dea seama cum funcţionez, trecandu-mî o suvita de par dupa ureche.
- Asta e locul meu preferat din lume. Şi cred că ţi-am spus deja de ce nu o să plec vreodata de lângă tine.

Pentru mine tu esti demonul blând care mă tine în viaţa. Aş fi nimic acum, fara tine. Am spus cu vocea
tramuranda punandu-mi palmele pe obrajii sai calzi.

- Şi tu esti îngerul salbatic care mă menţine la suprafaţa. Am fost scufundat în întuneric până să apari tu. Ca o explozie de lumina în viaţa mea. Cuvintele lui mi-au făcut inima să explodeze în piept apoi să se opreasca brusc când buzele sale dumnezeieşti s-au lipit de ale mele.

Ii simţeam fiecare atingere mult mai ampla şi profunda, ii simţeam pe el diferit acum când m-a făcut în sfarsit a lui. Şi aveam să raman a lui pentru totdeauna. El a fost primul în viaţa mea. Primul pe care l-am iubit, primul caruia m-am dăruit şi mă voi dărui de acum în colo pentru restul zilelor mele deoarece el va fi şi ultimul. Dar eu nu puteam să îmi scot imaginea lui Harry, plecat în Orientul Mijlociu pentru a vinde arme unor criminali cu sânge rece care aveau de gând să le foloseasca pentru a omora mii de oameni nevinovaţi.

Brusc ceva mi-a venit în minte: discuţia pe care am avut-o cu Kristen despre Harry. Îmi amintesc perfect când aproape mi-a impus să stau departe de el şi a mentiomat faptul că e doar o distractie pentru ei să participe la curse de maşini. Kristen ştia toate astea? Dar îmi era şi teama să ii întreb pe Harry asta. Cu siguranţa nu ¡-ar pica bine să afle că o puştoaica stie despre afacerile lor secrete. Şi mai degraba, toate astea i- ar pica rău lui Kristen.

- Harry, ceilalţi au idee despre toate chestiile astea? Adica, aveţi atâtea maşini şi cum nu am crezut eu că va castigati banii sărind peste trenuri, poate la fel cred şi ei. Am spus că cel mai prost mincinos din lume. Dar chiar nu puteam scoate mai multe ocolişuri în situatia de fata. Harry m-a surprins începând instantaneu să rada.
- Te referi la fanii noştri de la liceu? Care ne studiaza fiecare mişcare, continua cu zâmbetul pe buze şi mi- am amintit de cum ii numise Zac la început, staruri. Deci chestia asta cu idoli-fani chiar se practica aici. Am aprobat rapid din cap.
- Ce ţi-au spus? Mă întreba zâmbind sî m-am albit la fata. De ce trebuie să fie el atât de perceptiv?
- Doar că, faceţi şi altceva inafara de curse, m-am bâlbâit de parcă stătea să îmi cada un bolovan în cap dacă mă dadeam de gol. Harry rase din nou şi probabil şi-a dat seama de faptul că nu vreau să ii dau mai multe detalii.
- Ei cred că vindem droguri, genul ala de aurolaci care vand pliculeţe pe sub maneca în spatele blocurilor. Mă rog, unii dintre cei de pe pista mai fac şi asta deci probabil de acolo şi-au făcut impresia asta dar nu au habar de afacerile cu arme. Sunt persoane pe pista care abia stiu asta dar nişte puşti mucosi de liceu carora le e frica să se uite la un film de groaza. Termina încă razand şi am respirat mai mult decât uşurata, realizand totuşi că acelaşi lucru l-am crezut şi eu despre ei la început.
- Alte întrebări? Mă întreba blând mangaindu-mî parul şi am clatînat din cap înabusindu-mî un cascat care nu stiu de unde a ieşit.
- Ti-e somn, spuse dar nu că pe o întrebare şi am clatînat din nou din cap desi pieptul sau era atât de cald încât mă arunca într-o stare de visare.
- Dormi iubito, mai dureaza până o să plecam de aici.
- Cât e ceasul? Alt cascat trădător mî-a ieşit pe gura.
- 3 dimineaţa. Îşi scoase mână dintre picioarele mele şi am icnit bosumlfata chiar dacă palma lui se încălzise deja iar eu mă simţeam mult mai bine. Focul se domolea uşor uşor şi ramanea doar senzaţia uimitoare a lui Harry în interiorul meu.
- Cu ce o să plecam de aici? Am întrebat deja închizând ochii pe umărul sau.
- O să trimită pe cineva dupa noi, tirul a ramas oricum fara combustibil şi e făcut praf. Deoadata am tresărit speriata aducandu-mi aminte de vagile mele cunostinte în materie de urmăriri.
- Harry dacă tirul are vreun dispozitiv de urmărire? Am spuse rapid uitandu-mă în ochii lui. Mă privi aproape uimit cu un zâmbet mândru pe fata.

- Asta-i fata mea isteata. L-am oprit demult iubito şi dacă mai are altceva nu o să reuseasca să ii detecteze aici, zona şi peştera asta sunt acoperite.

Am fost uşurata de siguranţa din vorbele lui totuşi netrecand cu vederea comentariul lui despre istetimea mea. Ceva filme am văzut şi eu şi până la urma, acum esti iubita unui traficant Katherine. Obisnuieste-te cu asta şi conformeaza-te.

M-am stimulat singura şi m-am cuibărit mai bine la pieptul lui Harry, privind printre pleoape la monitoarele care reflectau imagini liniştite în noapte şi m-am lasat purtata de şoaptele dulci ale lui Harry până când am căzut într-un somn adanc.

Am deschis uşor ochii trezita de un val de zgomote care nu stiu de unde veneau. M-am ridicat rapid în şezut şi am scrâşnit când intepaturile alea şi-au făcut din nou apariţia. Eram întinsa pe saltea, acoperita cu cearseaful pe care ¡1 avusesem mai devreme pe mine şi Harry nu mai era aici. M-am ridicat speriata, detaliile nopţii trecute asezandu-mi-se în minte. Cursa, urmarirea, criminalii, peştera, arme, Harry... Harry.

Toate mi se pareau un vis acum şi încă nu mă puteam convinge că nu e aşa. Am auzit un alt val de voci şi zgomote şi m-am îndreptat hotărâtă spre usa, infasurandu-mî cât mai bine cearseaful în jurul meu.

- Harry?! am rostit ieşind din camera întunecata şi am simţit de parcă eram lovita de un vârtej polar. Era atât de frig inafara acelei camere. Imediat l-am văzut pe Harry lângă camionul distrus discutând cu doi barbati enormi a căror statura m-a teriat. Erau imbracati în costum negru şi îmi aduceau aminte de criminali care voiau să ne omoare noaptea trecuta. Mi-a inghetat sângele în vene. Am inghitit în sec privindu-i şi Harry a venit imediat la mine.
- E în regula iubito. Sunt de-ai nostru, au venit să ne ia. Mă calma masandu-mi braţele şi am clipit de câteva ori privindu-i mai bine pe cei doi barbati care pareau să aiba peste 30 de ani dar cu toate astea îşi fereau stanjeniti privirea de mine de parcă ar privi-o fara permisiune pe iubita şefului. Şi mi-am dat seama că aşa părea să fie.
- Astepta-mă înăuntru bine? Spuse Harry blând, dar eu încă nu puteam să îmi scot din minte imaginea lui Harry, plecat.... şi m-am uitat la el realizand cum sunt imbracata. Adica dezbracata şi infasurata doar într-un cearseaf cocolsit. Pe tunelul care ducea afara venea o lumina puternica şi probabil uşile imense erau deschise.
- OK, mă duc să mă îmbrac, m-am bâlbâit deja inghetata vazand cum îmi iese aburul printre buze. Peştera asta era frigorifica. Harry mi-a masat din nou braţele şi m-a sarutat pe frunte şi să mă intoarca spre camera soptindu-mi:
- Vin şi eu imediat! Aproape am fugit înapoi spre cuptorul meu cald burduşit cu monitoare şi dupa că am închis usa dupa mine am început să topaî de pe în picior pe altul, frecandu-mi braţele sî încercând să mă încălzesc. Era atât de bine şi cald aici acum încât imî venea să mă cocoţez pe tavan şi să pup minunea de deasupra mea ce imî dau seama acum că semana cu o aeroterma.

M-am mai fataît puţin prin camera, tinandu-mî cearseaful pe mine sî am privit spre monitoarele care expuneau acum o imagine mult mai clara din zorii zilei, desi în camera asta era acelaşi întuneric că noaptea trecuta, lucru destul de logic avand în vedere că nu existau ferestre aici.

Mi-am luat hainele care erau acum chitite pe scaunul de la birou intrebandu-mă alene cât e ceasul şi am avut un atac de panica când am realizat că acum trebuia probabil să fim la şcoala. Am fugit rapid până la aşa zisa baie şi m-am spalat rapid pe ochi, tânjind în sinea mea dupa o periuţa de dinţi.

- Iubito să nu bei din apa aia. Am tresărit la auzul vocii lui Harry din cealalta camera şi imediat a intrat în baie dupa mine. Baiatul asta se mişca că un ninja.

- De ce? Am întrebat golindu-mî palmele în chiuveta pentru că într-adevar aveam de gând să beau.
- Nu e curata. Au făcut legătură cu un lac din apropiere pentru toaleta şi chiuveta dar nu e filtrata. O să bei în maşina, ne-au adus ei apa curata. Am aprobat din cap oprind chiuveta şi dandu-mi seama că nu mă gândisem de unde vine apa asta. Cu siguranţa nu existau conducte în munţi. Dupa ce Harry s-a mai învârtit prin baie, făcând doar el stie ce
cu nişte saci ce nailon m-am fatait frecandu-mi coapsele şi aşteptând să iasa odată.
S-a oprit uitandu-se la mine cu o sparanceana ridicata.
- Ce faci? Mă întreba chicotind.
- Am nevoie la toaleta, am spus muscandu-mi buza şi încercând să imî controlez vezica. Ceva îmi spunea clar că Harry nu avea de gând să iasa dupa ce i-am spus asta. începu să rada.
- Sî ce mai asteptî? Spuse încă razand. Stîam eu.
- Să iesî. Presiunea devenea din ce în ce mai mare. De ce am mereu probleme cu mersul la toaleta în preajma lui Harry?
- Iubito, am făcut şi o să fac atâtea cu trupul tau. Nu trebuie să îţi fie jena de mine cu nimic. Veni lângă mine vorbind tandru şi îmi venea să îmi plesnesc una peste fata
. - Aia e altceva, m-am bosumflat fataindu-mi genunchiul. Clătină din cap că un părinte care nu reuşea să îşi invete copilul la oliţa. Oh, pentru numele Domnului.
- Bine, bine. Dar grabeste-te că am treaba. Îmi spuse cu degetul aratator ridicat spre mine şi am aprobat rapid din cap începând să tremur din cauza presiunii din vezica.
- Şi apropo, neata frumoasă mea! Spuse zâmbind şi prinzandu-mi barbia intre degetele lui. M-aş fi topit dacă nu exista posibiliatea să fac rău de tot pe mine.
- Neata! am rânjit de parcă asta îmi calma vezica. A chicotit cum doar el stie să o faca şi se lipi salbatic de buzele mele.
- Harryyyy! am tipat strivita de buzele lui când m-a ridicat în sus incolcindu-mă în jurul sau.
- Harry mă doare fundul, m-am bâlbâit peste buzele lui lacome şi habar nu am de unde Dumnezeu iesise lacomia asta. A început să rada şi s-a întors cu mine în camera asezandu-mă direct pe toaleta. S-a despartît de buzele mele sî a fugit înainte să apuc să îl lovesc.
Nesimtit cret sî sexy şi atragator şi fierbinte şi mai bine mă opresc pentru că fac pe mine. M-am ridicat de pe closet, saltand capacul şi am început să mormăi pentru că nu stîam cum să ridic fata de masa de pe mine. Am pufnit şi l-am aruncat de pe mine şi asezandu-mă în sfarsit pe toaleta a cărei igiena lasa de dorit.
M-am spalat din nou pe mâini şi m-am întors în camera unde Harry era din nou concentrat asupra acelor saci. Vreau să stiu ce face cu ei? Nu!
- Gata? Rânji cu gropitele lui superbe care îmi cazau tulburări de memorie.
- Da, am mormăit bosumlata. Apoi când ochii lui au coborât pe corpul meu mi-am dat seama că iesisem goala din baie. A aruncat nailoanele jos şi a venit spre mine prinzandu-mi soldurile şi apropiindu-mă de el. De data asta citeam dorinţa în ochii lui şi prin minte îmi zburau doar imagini de noaptea trecuta.
- Cum te simţi? Şopti, plimbandu-şi nasul pe obrazul meu.
- Bine! Foarte bine! Mi-am oprit respiraţia când buzele lui au coborât pe gatul meu.
- Te iubesc! şopti într-un ton pasional prinzandu-mi pielea intre buze. Am gemut fara să îmi dau seama, de noaptea trecuta corpul meu devenise mai perceptiv la atingerile lui.
- Acum esti a mea, în întregime. Nimeni. Nu. 0. Să. Te. Mai. la. Vreodata. De. Lângă. Mine. Fiecare cuvânt era presarat cu o pauza de sărut şi deja picioarele mele nu mă mai susţineau, braţele lui o făceau,

Fiecare părticică din corpul meu se transforma în gelatina când îmi spunea că sunt a lui. Şi voiam să o aud din nou.

- Spune-o din nou, l-am implorat respirând greu şi inchizandu-mi ochii sub săruturile sale afrodisiace.
- Ce iubito? Şoapta lui senzuala îmi putea provoca un orgasm.
- Ca sunt a ta! Vocea îmi tremura şi mi-am amintit de momentele când Harry mă implora să ii spun acelaşi lucru.
- Esti a mea! Doar a mea. Săruturile lui au devenit mai apasate, sugandu-mi înfometat pielea gatului. Esti zeiţa mea, şi o să te rasfat exact că pe una. Nimeni nu va îndrăzni să se apropie de tine, esti prea strălucitoare să aiba dreptul să se uite macar la tine. 0 să te fac să arzi în braţele mele, să transpiri de plăcere, să îmi tip i numele. 0 să te înec cu săruturile mele şi o să îţi fac trupul să tremure sub atingerea mea. Esti a mea Katherine Wrise. Pentru totdeauna.

Tot ce îmi spusese, se intampla deja. Trupul îmi tremura şi transpiraţia se scurgea deja pe pielea mea iar geamatul de plăcere pe care mi l-a produs a ieşit precum un tipat. Nu m-am mai putut abţine şi mi-am înfipt mâinile în parul sau tragandu-i buzele peste ale mele şi impletindu-le într-un sărut plin de extaz şi pasiune.

Harry era la fel de excitat că şi mine, poate mai excitat, li simţeam erecţia strivindu-se de pelvisul meu şi l- am tras de par dupa mine trantindu-mă cu el pe pat. Il vreau. Acum. În sfarsit pot să ii am oricând îmi doresc fara să fiu oprita de reţinerea lui referitoare la virginitatea mea. Acum sunt a lui şi îmi vreau drepturile.

Harry a gemut monstruos în gura mea, mâinile lui plimbandu-se salbatice pe corpul meu deja gol. Până şi usturimea de pe fesele mele se transformase în plăcere, iar durerea din interiorul meu se domolise iar eu voiam să o simt din nou. Să ii simt pe el din nou acolo. Mi-am înfipt mâinile în fermoarul pantalonilor sai, tragandu-l în jos dintr-o mişcare apoi i-am prins marginea trioului, tragandu-i-l peste cap că o salbatica.

Harry s-a ridicat deasupra mea şi m-am plâns când buzele lui afrodisiace le-au părăsit pe ale mele. Eu eram deja goala şi fierbeam în suc propriu când Harry s-a întins din nou spre birou scoţând un alt prezervativ. Nu vreau să mă gândesc de ce aveau prezervative aici. Sau cate s-au mai intamplat pe salteaua asta. Nu, nu mă gândesc. Acum sunt doar eu şi Harry caruia ii tremurau mâinile şi a scos toată cutia din sertar rasturnandu-le pe toate pe jos.

Am început să rad când a insfacat unul mormaînd şi l-a rupt cu dinţi.

- Următorul lucru pe lista e să alegem o metoda de contraceptie. Urase rahaturile astea, bolborosii scotandu-l din pachet şi am chicotitridicandu-mă în şezut lângă el. Am vrut să ii sărut să ii încurc şi mai tare dar am fost intrerupti de o bataie în usa care m-a făcut să tresar.
- Suntem gata de plecare domnule Styles. Se auzi o voce groasa de bărbat care totuşi părea stanjenita. Domnule Styles? Asta cu siguranţa e ceva nou.
- Asteptati-ne afara! vorbi Harry pe un tor dur plin şi i-am furat prezervativul din mână.
- Foarte bine domnule. Spuse bărbatul înainte să ii aud paşii indepartandu.se.

Harry mă privea fascinat cum încerc să desfac prezervativul în jurul bărbăţiei sale. Nu am mai făcut aşa ceva în viaţa mea dar slava Domnului pentru pentru filmele de dupa miezul nopţii pe care le vezi că un hoţoman pe furiş de părinţi. Erecţia lui era tare că piatra, venele din jurul ei deveniseră proeminente şi pe cât de tare mă speria marimea lui, ii voiam din nou în mine.

Actorii din filme nu erau aşa de dotati că iubitul meu care avea o adevărata godzilla intre picioare, l-am prins perciunii şi l-am tras din nou peste mine, desfacandu-mi picioarele în jurul sau.

- Tu mă faci să îmi pierd minţile, gafai strecurandu-şi mâinile pe sub mine şi lipindu-mă de pieptul lui. Ah, cât ador asta.

- Asta e şi intentia mea domnule Styles, am mormăit impletindu-mi limba cu a lui şi făcându-l să chicoteasca.

- La dracu'! Ar trebui să plecam, tu probabil încă ai dureri şi ar trebui să mai aşteptam dar nu mă pot stapani. Sunt obsedat de tine. Vreau să te simt, acum.

Am rânjit mandra de vorbele lui, frecandu-mi coapsele pe soldurile lui şi starnindu-l şi mai tare. Corpul meu deja tremura amenintand să se reverse în placerea orgasmului şi nici macar nu era în mine.

- Demonstreaza-mi că sunt a ta. Am expirat strangandu-mi parul în pumni şi asta i-a fost de- ajuns.

Am simţit imediat pumnalul de plăcere despicandu-mă în doua şi am marait strngandu-mi dinţii şi infigandu-mi mai adanc unghiile în pielea lui Harry. Încă durea, dar era un stil diferit de durere. Nu se mai rupea nimic în mine, însă stramtoarea mea era încă chinuitoare sub presiunea godzillei dar senzaţia de plinatate şi extaz când Harry a început să se mişte în mine m-a făcut să îmi pierd minţile. Mi-am coborât fata pe gatul lui, sarutand, sugând şi muşcând pielea dulce şi fierbinte pe care era marcata dovada că Harry e al meu la fel de mult cum sunt eu a lui.

Acţiunile mele scoteau gemete guturale de la Harry şi m-am lipit mai mult de el dorindu-mi să mă contopesc cu trupul asta de Poseidon care se scufunda în mine creandu-mi plăceri pe care nici cel mai profund scriitor din lume nu le poate descrie. Eram constienti că nu suntem singuri aici, că suntem asteptati dar pur şi simplu nu ne pasa. Nu am mai gustat niciodata o asemenea plăcere şi voiam mai mult şi mai mult.

Mi-am ridicat pelvisul lipindu-l de abdomenul lui şi simtindu-l mai adanc în mine. Voiam să ramanem aşa pentru totdeauna. Gatul lui era transpirat şi încordat de extaz iar venele din jurul lui deveniseră extrem de proeminente. Nu mă puteam abţine să nu musc din pielea aia, cum nici el nu se putea abţine să îşi plimbe mâinile pe tot corpul meu şi să îmi stranga carnea în palmele lui mari. Lănţişorul lui se odihnea pe pieptul meu, atarnandu-i de gat, scufundat în transpiraţia noastra şi am tipat când m-a pătruns mai adanc, Harry astupandu-mi imediat gura cu a lui.

Am atins apogeul plăcerii şi nu mă mai puteam stapani. Totul în jurul meu ardea. Harry era adanc scufundat în mine, miscandu-se frenetic şi transformandu-mi corpul într-un uragan de convulsii.

- Haide iubito, da-ţi drumul, gemu Harry în gura mea oprindu-se în interiorul meu şi am ascultat porunca. Trupul meu explodând în zeama dulce a extazului. Harry a mai aştepta puţin, gustandu-mă în jurul sau şi i-am simţit şi lui eliberarea vibrând în interiorul meu. A ieşit din mine, gâfâind şi s-a lipit de buzele mele luandu-şi parcă aerul din acest sărut. Odata ce am simţit raceala ieşirii lui rana mea a început să mocneasca furioasa iar focul de noaptea trecuta se întorsese iar, parcă mai puternic dar eu ¡1 degustam fericita simtindu-mă că un sinucigas rasfatat de ghearele durerii.

- La dracu'! Nu trebuia să facem asta din nou atât de repede. 0 să ai dureri mari acum. Şopti Harry lipindu- şi fruntea de a mea şi sunând de parcă se ura pentru ce făcuse.

- Nu! l-am prins obrajii uitandu-mă în ochii lui. Doare, încă doare rău, dar e cea mai uimitoare durere pe care am simţit-o în viaţa mea. Nu stiu cum să descriu asta, dar vreau să o simt din nou şi din nou până nu o să mai ramana nimic din mine. Vreau să te simt pe tine cât mai mult.

Am spus lipindu-mi buzele de ale lui.

- În curând nu va mai exista durere iubito, sau vreo reţinere din partea mea iar tu vei simţi doar plăcere în braţele mele. 0 să am grija să te fac cea mai fericita femeie din lume. Şopti plimbandu-şi buzele peste ale mele. Mai multa plăcere? Nu cred că inima mea poate rezista unei asemea presiuni.

Ţineam strâns mână lui Harry în timp ce traversam peştera enorma şi inghetata care îmi congela sângele în vene din mai multe motive. Preferam să nu mă gândesc ce ascundeau sutele de cutii din jurul meu şi am fost surprinsa să realizez că tirul dispăruse. Tunelul care ducea spre exterior era acum luminat de razele soarelui care patrundeau printre porţile metalice larg deschise. Simţeam aerul curat intrundu-mi în plamani şi am inspirat o gura mare când am pasit afara. Soarele era atât de cald şi plăcut, dar totuşi simţeam vaga racoare a dimineţii.

- Cât e ceasul? L-am întrebat pe Harry când a început să vorbeasca cu unul dintre barbatiî în negru.

- Trecut de 7. Spuse rapid şi am făcut ochii mari. Trebuia deja să fim la şcoala dar noi eram în mijlocul munţilor la zeci de kilometrii departare de oras.

- Asteapta-mă aici iubito. Spuse Harry desfacandu-şi mână dintr-a mea şi îndreptându-se spre tirul pe care l-am observat tocmai acum.

Mi-a ramas un gol de aer în gat când am văzut cât de devastat era. Cabina era facuta tandari, avea găuri de la gloanţe aşezate la milimetrii distanta pe toată suprafaţa şi nu îmi vine să cred că am ieşit vii din chestia asta.

L-am observat pe Harry urcandu-se sus şi avea în mână acelaşi sac ciudat din nailon pe care a început să ii umple cu harţii pe care le scotea din torpedou şi aparaturi pe care le smulgea direct din bord. Nu înţelegeam de ce face asta aşa că am decis să profit de cele câteva minute şi am resipirat aerul curat de munte care era uimitor pentru plamanii mei care au stat aproape sufocaţi în peştera aia. Tocurile din picioare mă chinuiau la propriu acum şi am avut o criza când mi-am dat seama cu ce trebuie să mă îmbrac.

Hainele mele de noaptea trecuta pe lângă faptul că mă făceau să arat că o paraşuta la ora asta, era sî îngrozitor de inconfortabîle. Blugii revoltător de stramti îmi sufocau fundul sî aşa rănit care ravnea de usturime. Geaca scurta imî lasa abdomenul la vedere şi oricât aş fi tras de ea nu puteam să o lungesc mai mult, mi-am ridicat fermoarul până în gat, de parcă asta mă ajuta.

Era pustiu în jur, doar stanei imense, sculptate de o parte şi de alta a drumului pietruit pe care eram noi. Mi-am scos tocul din pietricele micuţe, mormaind în mintea mea şi jurând că nu mă mai ¡nealt niciodata în tocuri. Îmi era atât de bine fara ele şi habar nu am când mi le-a scos Harry noaptea trecuta, dar acum că le am din nou în picioare îmi vine să urlu.

Am simţit doua mâini asezandu-se pe soldurile mele goale şi m-am întors spre Harry care mă privea cu un zâmbet dumnezeiesc pe buze.

- Gata? Te-ai razbunat pe el? Am ras aratand cu capul spre tirul care sigur avea să ajunga la fier vechi. Harry rase.

- Nu, am luat aparaturile şi documentele. Poate găsim ceva legat. Cumpărătorii armelor sau Ty poate da de destinatia fixa a transportului prin GPS-ul de pe bord.

Am confirmat din cap realizand cate am de invatat despre chestia asta. Am realizat că Harry avea un cutit în mână şi probabil ii folosise să scoate chestiile alea din bord. Dar tot nu îmi placea să ii vad tinand aşa ceva, însă trebuia să mă obisnuiesc.

- Vino dupa mine, zâmbi tragandu-mă de mână şi am plâns în sinea mea când a trebuit să mă deplasez cu tocurile prin pietriş.

M-a dus la lângă peretele de roca al muntelui, unde se deschideau uşile enorme şi metalice. M.am încruntat nedumerita privindu-l cum începe scobeasca cu cutîtul în stanca.

- Ce faci? L-am întrebat speriata când a desprins tragand cu putere, o bucata de stanca pe care a prins.o în mână.

- Suvenir. Spuse zâmbind scuturând piatra neagra de praf care arata că un cărbune şi era cât jumatate din palma lui.

- 0 roca?! Am spus ridicând din spranceana şi făcându-l să rada.

- 0 roca de aici. Din locul în care ai aflat cine sunt, şi m-ai acceptat. Locul în care ai devenit a mea.

- întotdeauna am fost a ta, am zâmbit punandu-mi mâinile pe umerii lui. Dacă era ceva care îmi placea la tocuri, era că mă puteam uita fix în ochii lui chiar dacă tot era puţin mai ¡nalt decât mine. Harry nu a mai spus nimic, pur şi simplu m-a sarutat. Aşa cum doar el stie să o faca. Insa am fost intrerupti din lumea noastra când unul dintre barbatii în negru şi-a dres glasul în semn că a aşteptat deja destul dupa noi.

- Domnule, tirul merge odată cu noi sau ramane în urma? întreba acesta cu o alura de angajat model.

- Nu, ramane aici. O să trimtem mai târziu pe cineva să ii transporte, nu putem să intram cum el aşa în oras, e făcut praf. Containerul cu arme ramane aici deocamdata, vedem mai târziu ce facem cu el.

Tonul de sef serios al lui Harry era nou pentru mine, dar nu pot să spun că nu îmi placea. Era un sef extrem de sexy şi atragator.

- Am înţeles! Confirma bărbatul rapid şi Harry m-a prins din nou de mână de data asta tragandu-mă spre o maşina enorma. Semana cu un Hummer, dar avea alura unui tanc şi puteam să pun pariu pe Roşcata mea că dinozaurul asta e blindat.

Harry a deschis usa enorma din spate şi şi-a pus mână pe spatele meu indemnandu-mă să intru prima. Am pus piciorul pe treapta metalica şi am sărit în animalul metalic care arata că o limuzina în interior.

Harry a urcat şi el rapid dupa mine şi a izbit portiera masiva în urma lui. M-a surprins faptul că nu s-a urcat la volan, şi locul i-a fost luat de bărbatul cu care vorbise mai devreme şi altul în dreapta lui. Mă simţeam oarecum stanjenita de barbatii astia, de dimieata mă vazsera infasurata într-un cearseaf şi sunt sigura că şi-au dat seama de ce ii pusese Harry să aştepte afara. Desi creţul sef de lângă mine nu părea deloc să fie conştient de asta.

- Morgan, ai adus apa? întreba Harry când motorul a pornit torcând că un leu.

- Da, domnule. Răspunse rapid, bărbatul din drepata, deschizând un fel de torpedou care se afla intre scaune. Uitasem complet că îmi era sete, dar normal că Harry nu uitase.

- Domnsoara Wrise?

Mi se adresa bărbatul intinzandu-mi o sticla de apa şi am ramas perplexa fata de modul cum o făcuse. De unde îmi ştia omul aşa numele de familie?

- Mulţumesc, m-am bâlbâit stanjenita luandu-i sticla din mână. Şi spuneti-mi Katherine, va rog. Am adaugat încercând să zâmbesc prietenos desi tinuta mea nu mă ajuta.

- Am înţeles! Zâmbi stânjenit şi dupa ce ii întinse sticla lui Harry se întoarse rapid în scaunul lui. Bun, lucrurile se schimba deja prea mult. Mă simt că iubita unui om de afaceri, de fapt, cam asta sunt.

- Mi-ai adus laptopul? întreba Harry din nou, lunad o gura din apa lui. Am făcut la fel şi am ramas surprinsa când am simţit lichidul rece pe gat. Mă aşteptam să fie calda apa de la cât stătuse în soare în maşina dar acum realizez că îmi îngheţase mână pe sticla.

- Da! răspunse Morgan rapid întorcându-se din nou şi inmanandu-i lui Harry un fel de laptop negru, mic, stralicitor şi subţire. Oare cu ala ce are de gând să faca? Am mai luat o gura de apa şi m-am fatait pe bancheta. Mă intepa fundul şi mă dureau groaznic de tare picioarele.

- Poti să pleci lan, spuse Harry adresandu-se probabil tipului de la volan.

- Da domnule! răspunse acesta promt şi am simţit imediat maşina miscandu-se.

Pentru numele cerului. Demonul meu s-a transformat din racer licean în om de afaceri miliardar. Nu stiu cine ce a făcut dar în fata noastra s-a ridicat un plafon, din spatele scunelor din fata, despartindu-ne complet de persoanele din fata. Am ridicat o spranceana spre Harry.

- Să avem mai multa intimitate, zâmbi tragandu-mă mai bine lângă el. Intimitate pentru ce?

Am rânjit în sinea mea. Harry şi-a deschis laptopul şi am observat că încă mai avea roca în mână. I-am luat- o analizand-o cu atentie şi acum mi se părea chiar fascinanta, acum că Harry îmi spusese care e semnificaţia ei.

Am invartit-o în mâini zâmbind, era destul de grea şi avea o forma patrata şi colţuroasa cu multe dar totuşi extrem de neteda la atingere. Mi-am frecat gleznele din ce în ce mai deranjata de încălţările mele. Mi se pareau mai mici acum sau pur şi simplu mi se umflasera picioarele. întotdeauna am urat tocurile şi mereu patesc asta dacă le port mai mult de doua ore dar acum era şi motivul acestor ghete ale lui V care erau groaznic de incomode.

- Te dor picioarele? Mă întreba Harry observandu-mi disconfortul.
- Mă strâng ghetele astea, am scrâşnit încercând să imî masez gleznele.
- Atunci da-ţi-le jos iubito. L-am privit câteva secunde şi el s-a întins pur şi simplu spre picioarele mele, tracandu-le în poala lui. A desfăcut rapid fermoarul şi mi le-a scos din picioare. Am expirat uşurata simtindu-mi picioarele libere.
- Mai bine? Zâmbi Harry începând să le maseze cu mână stanga şi am zâmbit aproband din cap. Am vrut să le trag din poala lui dar nu mi-a dat drumul continuând să le maseze în timp ce îşi folosea cealalta mână să butoneze la laptopul micuţ aşezat pe poala lui, lângă picioarele mele.

M-am întins să ii sărut pe demonul meu exagerat de protectîv şi a zâmbit muscandu-mi buza apoi s-a întors la treaba lui. Eu m-am întins mai bine pe bancheta acum avand problema doar înţepăturile din fund de care nu aveam de gând să îi spun lui Harry pentru că riscam să raman şi în fundul gol. Avea intimitatea să îşi permită asta. Restul drumului m-am jucat cu roca mea analizand din când în când rana de pe braţul lui Harry de care aveam de gând să mă ocup acasă. El şi-a mutat ocupaţia la telefon şi nu avea deloc timp de mine, în afara masajului la picioare dar seriozitatea discuţiei lui ce părea să fidela cu domnul sef Carter m-a convins să ii las în pace. Drumul lung prin munţi şi autostrazii pustii prin păduri şi uşor înapoi la civilizaţie m-a făcut să mă ia somnul. Aproape aţipisem pe umărul lui Harry când i-am auzit şoapta în urechea mea şi am dezchis rapid ochii.

- Am ajuns? Am întrebat repede privind prin fereastra fumurie.
- Da, îmi răspunse Harry chicotind şi am deslusit garajul lor cu ochii împăienjeniţi.
- Cât timp am făcut pe drum? Am întrebat somnoroasa, coborandu-mî picioarele din poala lui.
- Aproape doua ore. Nu te mai ¡nealta, te duc eu până în casa.

Spuse imehizandu-şi laptopul când eu mi-am ridicat ghetele de jos.

- Nu trebuie, nu mă mai dor picioarele. Mersi pentru masaj.

Am zâmbit ridicandu-mi piciorul desi chiar nu îmi făcea plăcere să mă ¡nealt iar, voiam să cobor desculţa dar sigur Harry m-ar fi saltat în sus imediat.

- Nu te mai dor aşa că nu o să îţi îndesi iar chestiile alea în picioare pentru cinci metri. Spuse hotarat luandu-mi-le din mână şi a coborât imediat din maşina.

Am oftat infranta şi m-am apropiat de usa unde braţele lui Harry mă aşteptau deja hotarate fara alte discuţii.

- Pot să merg... Dar domnul Styles nici nu a vrut să mă asculte că imediat m-a inhatat din maşina că pe un sac de cartofi şi a intrat cu mine în garaj tinandu-mi ghetele în mână.

Casa era complet goala. Harry m-a carat până în camera lui şi deja mueam să scap de hainele de pe mine pe care deja nu le mai suportam.

- Ceilati sunt la şcoala? Am întrebat dandu-mi geaca jos sî dupa spusele lui Harry acum trebuia să fie 9 deci pierdusem deja doua cursuri.

- Nu! Sunt la Jay la spital. Îmi răspunse Harry scapand de haine la fel că şi mine. Mi-am adus brusc aminte de bietul meu papagalul meu ţepos.
- Cum se simte Jay?
- E încă în coma. Îmi răspunse Harry serios şi mi-am muscat buza speriata.
- 0 să îşi revină?
- Doctorii aşa spun, desi o să dureze ceva să se recupereze. Slava Domnului că a supravieţuit.

Am aprobat tacuta din cap fiind extrem de trista pentru ce patise Jay dar o parte din mine răsuflă uşurata uitandu-se acum la Harry teafar şi aproape nevatamat.

- Mergem şi noi acum la ei, adauga Harry scotandu-şi câteva haine din dulap.
- Nu mai mergem la şcoala? L-am întrebat scotandu-mi cu greu pantalonii de pe mine.
- Ba da, dar am pierdut deja o parte din al treilea curs deci o să mergem direct la al patrulea. Mergem să vedem în ce stare Jay. Am aprobat din cap desi nu prea mai gaseam rostul să mergem la şcoala la jumatatea zilei.
- Acum hai să facem un dus, suntem acoperiţi de urme de sânge, transpiraţie şi alte minuni provocate de noaptea trecuta.

Continua zâmbind şi m-a tras de mână afara din camera. Am început să rad lasadu-mă tarata de el în dusul fierbinte şi am ramas şocata când am văzut ravagiile pe care i le făcusem pe spate. Pielea lui era brazdata de zgârieturi, provocate de unghiile mele care i-au sapat în carne.

Răspunsul lui Harry pentru ele a fost un ras şi afirmaţia că vrea să aiba mereu aşa ceva de la mine, desi sunt sigura că dureau al naiba de tare, dar că şi în cazul meu, era durere provocata de plăcere.

Dupa dus mă simţeam cu adevarat că un nou-nascut. Desi fundul mă ustura mai rău şi focul în interiorul meu se domolise din nou, lasand senzaţia plăcută şi afrodisiaca a lui Harry. Propriul meu drog.

Am sfarsit din nou întinsa pe pat, cu fundul în sus sî cu Harry care imî masa fesele cu Dumnezeu stie ce. Dar am stat cuminte când am simţit crema calda calmandu-mi pielea, în loc să aprofundeze usturimile. Mă simţeam că o printeza razgaiata. Când a terminat i-am luat crema şi am făcut acelaşi lucru cu spatele lui apoi m-am ocupat de braţul sau.

- Cred că o să îţi ramana semn, am spus trista curatand bine rana ce lasase o gaura în braţul sau.
- Un semn din noaptea în care ai devenit a mea. Sper să ramana acolo pentru totdeauna. Spuse uitandu-se la chipul meu şi am respirat adanc pansandu-i braţul.

Nu ştiam ce să spun, cum să răspund afirmaţiei aşa că pur şi simplu l-am sarutat, simţind acea electricitate atât de cunoscuta, acum mult mai profunda de când corpurile noastre fuseseră conectate şi aveam o senzaţie pe care nici eu nu o puteam explica. Dar mă simţeam minunat pentru că mă daruisem lui şi acum legătură noastra era mult mai stransa şi nimic şi nimic nu avea vreodata să o rupa.

- Eu sper totuşi să nu îmi ramana semne pe fund. Am spus despartindu-mă de buzele lui şi a izbcnit în ras. Gropitele lui mă înnebuneau.
- Sî eu, imî vreau funduletul catifelat înapoi. Zambî sarutandu-mă pe nas şi am început şi eu să rad. Cautam suparata prin haine ceva mai comod de imbracat dar nu aveam prea multe obtîuni în ce imî adusesem aici.

Până la urma am ales tot colanţii negri pe care îi purtasem ieri însă erau curaţi şi dintr-un material catifelat pentru fundul meu nici nu avea de gând să accepte asprimea blugilor.

Harry m-a ajutat să îmbrac lenjeria sî colanţii fara să imî ating fundul prea mult sî mă simţeam într-adevar că o fetita mica. Insa îmi placea grija plină de tandrete care devenea din ce în ce mai persistenta la Harry.

Am mai găsit un maiou alb şi curat plus geaca mea de piele de lungime normală şi era perfect. În picioare aveam de gând să mă întorc la tenesiî mei comozi dar problema era parul. Il uscasem şi acum arata că o capita neagra şi umflata de fan. Am început să mormăi dar am ramas paralizata când am văzut ce aveam pe gat. Mici urme roşii de muşcătură care deveau violet.

Am privit rapid spre Harry şi am inghitit în sec realizand că gatul lui arata mai rău decât al meu. Am clatînat din cap gandîndu-mă la sutele de bârfe pe care le vor stârni semnele astea dar pur sî simplu nu îmi pasa. Erau semnele iubirii noastre.

Frustrata şi din ce în ce mai nervoasă pe parul meu care arata că naiba şi prins în coada am hotarat să ii împletesc plecând direct din vârful capului într-un stil pe care îl adoram dar nu imî iese întotdeauna. Slava Domnului că de data asta a ieşit şi dupa doua aplîcari de mascara sî puţin dermatograf eram gata. Chiar dacă nu dormisem mai deloc şi noaptea trecuta fusese... aşa cum fusese, chipul meu radia sî nu m-am mai simţit demult atât de plină de viaţa.

Harry a oprit maşina în parcarea spitalului şi am fost fericita să cobor dintr-o maşina normală fara să trebuiasca să mai fac vreo săritură mortala. Harry mă ţinea de mână, şi vorbea din nou la telefon de data asta cu Ty, iar eu m-am lasat condusa de el prin locul necunoscut.

Am observat placa de la intrare care mă inscinta că mă aflu în centul medical Swedish de care nu auziem în viaţa mea şi asta mi-a demonstrat că trebuie să invat oraşul asta. În spital era o agitatie de nedescris, asistente fugeau de colo-colo alaturi de oameni raniti şi nu cunoşteam eu prea bine mediul asta dar parcă era exagerat de aglomerat. M-am lasat tarata de Harry pe hol, dupa ce am folosit un lift îngrozitor de aglomerat şi am ajuns la salonul 27 de la etajul 3. Harry a deschis uşor usa şi am luat o gura mare de aer înainte să intram.

- Hey, îi saluta Harry uşor pe toti şi am ramas blocata în usa când l-am văzut pe Jay, întins în pat, inconştient şi infasurat cu bandaje la cap şi tuburi de oxigen care ii acopereau fata.

Harry a închis usa în spatele meu sî am făcut cativa pasi spre patului lui. Am observant-o pe Violet lângă el sî părea extenuata. Aura ei mereu colorata era acum stearsa şi palida. Nici parul ei strălucitor şi purpuriu nu mai părea la fel.

- V! Am spus trista mergând lângă ea şi imbratisand-o. Îmi pare atât de rău.

- Nu îţi face griji Kath, nu a fost vina ta. Şopti imbratisandu-mă la rândul ei. Vocea ii suna răguşită şi mi-am dat seama că se chinuia să para puternica.

- 0 să se faca bine, sunt sigura. Jay e un ambiţios şi un luptător.

Am incurajat-o masandu-i spatele desi statura lui Jay mă speria. Era atât de diferit fata de ieri. Parul lui nu mai avea celebrii ţepi care ii caracterizau, pielea ii era palida şi uscata şi să ii vad pe Jay, zacand pur şi simplu pe un pat era atât de greşit pentru firea lui.

- Arata atât de slăbit. Credeam că nu o să mai scape cu viaţa. Spuse cu vocea sparta şi lacrimi în ochi iar eu am strans-o mai tare în braţe.

Harry era şi el lângă mine, privind tăcut şi îndurerat spre prietenul sau alaturi de ceilalţi care aveau aceleaşi expresii: Ty, Ken, Mike şi Keith.

- Tu cum te simţi? Îmi şopti V puţin tematoare când băieţii au început să poarte o discuţie.
- Sunt bine, i-am răspuns aproband din cap.
- Ti-a spus Harry... lasa fraza neterminata parcă speriata de ce trebuia să spună.
- Da, mi-a spus tot.
- Şi încă mai esti aici? Rosti aproape nevenindu-i să creada.
- Nu am de ales, ii iubesc. M-am conformat realizand cât de adevarat era ce spusesem.

Violet zâmbi fericita strangandu-mă în braţe şi m-a surprins reacţia ei dar m-a şi bucurat.

- Mă bucur atât de mult că ai ramas cu noi. Şoapta ei se imprima pe umărul meu.

- Voi sunteti că şi familia mea acum. Am spus sincera masandu-i spatele ce părea foarte încordat. Am continuat să vorbim alte câteva minute şi dupa ce Harry a avut o discuţie afara cu doctorul lui Jay mi-a spus că e timpul să plecam.
- Tu ce cauţi aici? Il întreba suparat pe Keith, parcă observând pentru prima data prezenta lui aici.
- Am venit să ii vad pe Jay.Se apara pustiul repede scoţând alta încruntătură de la Harry.
- Cine te-a adus aici? Iar ai chiulit de la şcoala? Il certa cu tonul unui frate mai mare.
- Am venit cu Ty, m-a luat de la voi. Nu stii că am ramas azi-noapte acolo?
- Trebuia să te duci la şcoala nu să vii aici.
- Dar... - Niciun dar, ii opri Harry cu degetul aratator ridicat spre el.
- Voiam să ii vad pe Jay, se miorcosi în cotinuare Keith.
- L-ai văzut. Acum du-te la şcoala. O să te duca Mike.
- Dar am pierdut deja aproape toată ziua, nu mai are rost să mă duc acum. Se plansе Keith şi mi-am dat seama că ar fi făcut orice să scape de şcoala.
- Hai premiantule, sau o să te certe invatatoarea că iar ai intarziat. Il trase Mike de dupa gat ieşind cu el afara din salon.
- Sunt în clasa a 8-a. Nu mai am invatatoare. Se bosumfla pustiul făcându-ne să radem uşor.
- A scuze, educatoarea atunci. Am mai auzit protestele lui Keith de pe hol şi apoi seriozitatea s-a reinstalat intre noi.
- V, tu vi cu noi? O întreba Harry prinzandu-mă de mână.
- Nu! Raman aici. Poate se trezeşte. Răspunse trista nelunandu-şi ochii de pe Jay.
- Ar trebui să te odihneşti puţin V. Vocea mea suna sparta şi îmi părea extrem de rău penrtru Jay şi pentru V şi pur şi simplu nu voiam să mă gândesc ce ar fi fost dacă eram eu în locul ei.
- Nu, sunt bine. Spuse rapid şi ştiam că nu are rost să încercam să o convingem. Am strans-o din nou în braţe încercând să o încurajez apoi am prins sî mână rece a lui Jay strangand-o uşor într-a mea.
- Fa-te bine papagalule. Cu totîi avem nevoie de tine. I-am şoptit trista sî aşteptam răspunsul ironic pe care ar fi trebuit să mi-l dea. Dar nu a venit. Ceilalţi şi-au luat şi ei la revedere de la el, deocamdata şi am auzit şoapta trista a lui Harry: - Fii puternic fratioare.
Am ieşit toti patru din salon şi urma să mergem la şcoala cu Ty şi Ken. Desi ii dadeam dreptate lui Keith. Nu mai vedeam rostul.
- Harry ar trebui să îţi vada un doctor braţul, l-am spus în timp ce ne faceam cu greu loc pe holurile aglomerate.
- Iubito, ţi-am spus, e doar o zgarietura. Şi nu avem timp acum de aşa ceva. Am tăcut din gura pentru că stiu că nu avea rost să mă contrazic cu domnul Demon când era aşa serios.

Am parcat în locul lor deja obişnuit şi am simţit o presiune enorma pulsandu-mi pe cap când am văzut adunatura de adolescenţi rasfirati prin curtea liceului. Era probabil pauza dinaintea celui de-al patrulea curs. "Vedetele vin mai târziul" Mi-am amintit vorbele prietenilor mei şi se pare că acum devenisem şi eu una dintre vedete. Nu îmi vine să cred că fix acum o saptamana coboram din maşina tatei, infruntandu-mi soarta că noua şi ciudata eleva din liceu şi acum cobor din Ferrari-ul iubitului meu traficant de arme şi un demon.

Cum s-au intmplat toatea astea? Noaptea trecuta încercam să scapam cu viaţa din ghearele unor criminali, ne-am petrecut noaptea într-un depozit de arme şi acum ne întoarcem la şcoala. Mă simt că într-unui din acele filme în care protagonistul are doua vieţi total diferite şi se împarte intre ele: Noaptea vampir - ziua student.

Harry m-a oprit chiar înainte să deschid portiera. Oh, sper să nu ii treaca prin cap să aştept să mi-o deschidă el. Spectacolul urma să fie şi aşa destul de fastuos. Harry a desfăcut torpedoul

şi chestia aia îmi aducea acum fiori pe sira spinării. Dar lucrurile au prins sens când Harry a scos doua pliculeţe cu praf alb care stiu deja ce conţineau.

M-am bucurat să ii vad preparand injecţia desi am fost surprinsa să realizez că nu îmi era chiar atât de pofta. Dar asta nu inseamna că nu voiam, am nevoie de multa energie azi. Harry a tras în seringa lichidul maroniu care re reflecta că aurul topit în linguriţa şi i-am întins imediat braţul ridicandu-mi maneca. A zâmbit şi mi-a sarutat încheietura antebraţului înainte să îmi injecteze drogul cald şi dulce. Nu stiu ce era mai afrodisiac, amfetamina care se prelingea prin venele mele, sau Harry injectând.o în ele.

El cu siguranţa, devenisem mult mai dependenta de el de cât de orice praf otrăvitor. El era dogul meu demonic care mă conduce către moarte pe cararea pasiunii. Iar eu ii urmez fara să mă uit înapoi. Harry a scos uşor seringa apoi şi-a ridicat privirea spre mine şi a zâmbit în acel fel ametitor apoi s-a lipit de buzele mele. Cât putea să excite baiatul asta. Doar dintr-un zâmbet o luam razna.

- Ne aştepta. Şopti peste buzele mele masandu-mi acum interiorul coapsei şi privind spre parbriz la sutele de studenti care aşteptau acum cu sufletul la gura să iasa demonul din maşina.

- Lasa-i să aştepte, am spus respirând greu presata de buzele lui şi din ce în ce mai intaratata de mână lui obraznica care îmi atingea acum feminitatea peste materialul colanţilor. Voiam să scap de toate hainele de pe mine şi să ii sar în poala.Îmi pierd minţile.

Mi-am pus palemele pe obrajii sai şi l-am tras mai mult spre mine dar telefonul lui a vibrat în buzunar intrerupandu-ne fantezia. Harry a mormăit şi l-a scos raspunzand rapid încă lipit de gura mea.

- Ce dracu' faceţi acolo? Am auzit vocea din difuzor pentru că telefonul lui Harry era aproape şi de urechea mea.

- Nimic, spuse Harry continuând să mă sărute şi am chicotit când mână lui a urcat pe sub maioul meu.

- Harry dacă aveţi chef de sex în maşina putem să plecam dracu' de aici? N-am chef să stau că prostul, singur în parcarea scoli. Am descifrat vocea lui Ty şi am început amandoi să radem.

- Ti-am pus eu să vii singur? Spuse Harry coborând spre gatul meu şi am auzit mormaielile nervoase ale roşcatului.

- OK Ty, ieşim acum. Am ras luandu-i telefonul lui Harry şi inchizandu-l. Creţul meu a mormăit suparat.

- Haide demonule, te asteapta fanii. Am rânjit indicând spre grupul şi mai mare de persoane care probabil îşi făceau mii de scenarii cu ce se intampla în maşina cu geamuri negre.

A oftat pliciltisit şi mi-a rearanjat maioul pe solduri înainte să se intoarca în scaunul lui.

- Să nu coborî din maşina. Spuse rapid sî într-o secunda era deja afara.

Să nu cobor din maşina. Normal, de ce nu îmi aduce sî o bona să imî dea să mananc pentru că eu nu pot să imî folosesc mâinile să deschid o usa. Sî-a trecut mână prin par în timp ce traversa că un zeu prin fata maşinii dar n-aveam de gând să par animalutul lui ascultator. Invatasem în sfarsit cum se deschide usa asta şi iainte să ajunga lângă portiera mea, eram deja afara. Am inchis-o rapid tragandu-mi geanta pe umăr când Harry a ajuns lângă mine şi m-a privit cu ochii mijiţi în semn de "Tu chiar nu asculţi niciodata?"

Am rânjit uşor m-a luat de mână şi lângă noi au aparut Ty şi Ken. Mă întreb ei de ce nu îesisera până acum?

- Ce dracu a durat atât? Se încrunta Ken la noi şi amandoi am chicotit iar braţul lui Harry mi-a cuprins spatele. Simţeam sutele de priviri intepandu-mă că o albina cu 100 de ace.

- Aveam nevoie să îmi iau drogul.Am devenit obsedat de el.

Rânji Harry întorcându-se cu mine şi am început să mergem prin parcare spre intrarea în liceu. Să îşi ia drogul? El nu se drogase, dar apoi mi-am dat seama că eu eram drogul şi de mine era obsedat. M-am abtinut să nu zâmbesc dar atmosfera din jurul meu a restabilit asta. Harry mă ţinea strâns lângă el el în timp ce mergeam cu Ty şi Ken de o parte şi de alta a noastra. Brusc mă simţeam că o piatra preţioasa protejata din toate partule de privirile curioşilor. Singura privire pe care nu voiam să o întâlnesc era a lui Amber.

În mod normal orcîne ar radia de fericire în locul meu dar eu nu mă simţeam bine ştiind că aveam acum ce fusese candva al ei. Şi mă simţeam de parcă ii furasem asta. Dar ce aveam eu acum cu Harry era diferit. Dovada fiind suspinele de uimire când tatuajul lui Harry a devenit vizibil. Nu spusesem nimănui de el sambata la antrenamete, fusesem destul presata cu întrebări de adunatura aia de maimuţe fardate dupa ce m-au văzut cu Harry. Dar acum publicul era mult mai mare şi ceva îmi spunea că atractia spectacolului era tatajul cu numele meu, de pe gatul demonului care nu vreau să îmi imaginez ce fel de minune reprezenta pentru ei.

Harry nu părea cu adevarat interesat de privirile lor însă nu ii trata nici cu indiferenta. Scana mulţimea dintr-un colt în altul cautand parcă pe cineva cu privirea. Paranoia lui s-a întors. Văzusem criminali cu ochii mei dar nu mă aştept să dau peste ei şi la şcoala. Problema noastra aici sunt elevii liceului de Vest din Seattle.

Am intrat rapid în clădire unde slava Domnului era mai linişte dar mă aşteptam să dea toti iama înăuntru dupa noi imediat. Harry m-a condus până la vestiarul meu iar Ken şi Ty au ramas cu noi. Aveam trei baieti musculosi şi protectori dupa mine, chestia asta mă face să mă simt mai în pericol decât dacă aş fi singura.

- Ce curs ai acum? Mă întreba Harry când mi-am desfăcut dulapul. Am cotrobăit imediat dupa orar şi m- am uitat direct la al patrulea curs: Latina. Cred că faci mişto de mine. Pentru ce în numele Domnului trebuie să invatam o limba moarta. Macar de am avea un curs de comunicare telepatica cu stramosii.
- Latina, m-am strambat uitandu-mă pe orele de dinainte. Pierdusem engleza, sociologia şi sportul.
- Tu ce ai? L-am întrebat pe Harry cautandu-mi cartea de latina prin dulap.
- Nu stiu, dar nu cred că am asta.
- Atunci du-te să vezi. I-am propus închizând usa. Ken şi Ty plecasera, dar el era încă lipit de mine că un gardian al reginei.
- Dupa ce te duc la curs, spuse deja prinzandu-mă de mână.
- O să fac schimb de vestiare cu Horner.
- Cine-i Horner? M-am încruntat încercând să tin pasul cu el pe holul aglomerat.
- Chrîs. Îmi răspunse simplu şi mi-am dat seama la ce se refera. Chris are dulapul lângă al meu. De unde Dumnezeu stie el asta? Am oftat în mintea mea şi am pfeferat să ii las în pace. Bietul Chris, mai bine vorbesc eu înainte cu el şi îi propun asta înainte să îl prindă demonul sî să ii ordone direct.

Harry s-a oprit în fata uşii deschise, în intrîor era o mare forfota dar s-a făcut imediat linişte dupa ce am aparut noi.

- O să îţi dau un mesaj dacă am alta ora. Îmi şopti Harry apropiindu-se de fata mea şi prinzandu-mi o suvita ce îmi iesise din împletitura.
- OK! am spus uşor încercând să evit urechile ciulite din jurul meu. Pe lângă noi a intrat un tip ¡nalt care mi se părea oarecum cunoscut dar statura lui m-a lipit mai bine de Harry care nu s-a plâns şi m-a sarutat rapid înainte să imî dea drumul din braţe sî să se faca dispărut.

Am mai ramas câteva secunde în usa, numarandu-mî respiraţiile şi privindu-mi zeul ¡nalt şi complet negru cum îşi face loc prin mulţimea de copii coloraţi din jurul lui. Am intrat rapid în clasa şi m-a apucat claustrofobia când am realizat că ultimul loc liber din clasa era chiar în

mijlocul clasei. M-am aşezat nervoasă în banca mea şi dandu-mi seama că Harry nu are cum să aiba ora asta. Clasa era deja plină.

Aşteptam mesajul de confirmare învârtind telefonul în mână când o privire suspecta mi-a atras atenţia. Mi-am ridcat privirea şi l-am văzut celalalt rand lângă mine pe tipul care intrase mai devreme în clasa trecând pe lângă noi. Şi-a mutat imediat privirea de pe mine dar statura lui mă speria.

Era imbracat într-o geaca de piele şi pantaloni de blugi negri şi rupţi. Parul ii era negru şi lung, ajungandu-i până la baza gatului şi astupandu-i fata şi tenul creol. Putea să fie chiar superb, dacă nu mă speria de moarte acum. Felul cum se uita din când în când la mine, analizand parcă dacă fiecare bucăţică din el e la locul ei îmi trimitea fiorii pe sira spinării. Gândul îmi fugea doar la criminalii de noaptea trecuta, dacă ne-au găsit? Dacă asta e trimis de ei şi motivul pentru care Harry scana mai devreme mulţimea. Am tresărit aproape aruncand telefonul din mână speriata când a vibrat în palma mea. Mi-am pus mână pe frunte, calmandu-mi bătăile inimii şi am citit mesajul de la Harry:

" Am matematica. Te aştept ieşirea din clasa la sfarsitul orei. Diliges! xx"

M-am uitat cruciş la ultimul cuvânt şi chiar atunci a intrat profesoara în clasa. O femeie în miniatura, la varsta a doua imbracta toată în alb şi cu un zâmbet imens pe fata.

- Mano, spuse aceasta zâmbind şi iar mă simţeam că într.un univers pararel pentru că nu înţelegeam nimic din ce se vorbea în jurul meu. Apoi mi-am dat seama că sunt la ora de latina. Am cautat cu telefonul pe sub banca dicţionarul pe internet şi nu mica mi-a fost mirarea să vad că diliges însemna, te iubesc. Am zâmbit muscandu-mi buza de jos şi încercând să nu atrag şi mai multa atentie, apoi i-am scris rapid lui Harry.

" OK! Eu + Tu = Iubire Periculoasa, xox "

Am trimis rapid mesajul zâmbind. Ştiam şi eu să mă joc de-a materiile. Nici nu am apucat să îmi bag teleonul în buzunar că a vibrat din nou.

" Ego + Vos = Sexum!" xx

Mi-am pus mână la gura să nu izbucnesc în ras. Asta ştiam ce inseamna şi fara dicţionar. Eu + tu = sex. Desi nu cred că latinii vorbeau de sex înainte tot era amuzant.

" Abia aştept să rezolv ecuaţia asta! Xox"

l.am trimis pe sub banca mustăcind şi răspunsul a venit imediat:

" Şi eu iubito, de 10+ Xx"

" Să stii că sunt extrem de exigenta, xox"

" Şi eu sunt foarte silitor, xx"

- Domnişoara Wrise, sunteti atenta va rog. Am auzit vocea sibtire a profosoarei şi mi-am ridicat imediat capul.

- Da doamna, îmi cer scuze! am spus repede indesandu-mi telefonul în buzunar până nu mi-l confisca, citea mesajele... şi mai departe era clar. Ceea ce mi-a amintit brusc că noi mai aveam o pedeapsa. Eu, Harry, Ken şi Joshua. Pentru bataia lor de saptamana trecuta care începuse din cauza mea, mai degraba a lui Joshua dar detentie acum, asta e tot ce îmi mai lipsea.

Atentia mi-a fost din nou atrasa de ciudatul de lângă mine care acum butona şi el telefonul pe sub masa. S- a uitat rapid la mine şi mi-am mutat privirea spre profesoara care citea un text în latina din care nu înţelegeam un singur cuvânt. E doar un simplu elev, rocker, dur, caruia ii place să se îmbrace în negru. Nu vrea să te omoare.

Imî repetam în minte încercând să imî revin. Aî devenit la fel de paranoica că şi Harry.

Paranoica sau nu, imediat ce am auzit sunetul clopoţelul am tasnit din banca, fugind de ciudatul motociclist cu plete de lângă mine şi am fost prima la usa. Mă speriase atât de tare încât privirile colegilor mei nici nu mă mai interesau.

La usa aşteptam să dau de Harry, însă era imposibil să ajunga aici atât de repede. În schimb am paralizat cu cartea în braţe când m-am izbit de alt baiat, care era aproape identic cu cel de care mă speriasem.

Mi-am întors capul stupefiat să verific dacă celalalt mai era în banca sau avea reflexe de vampir. Dar era încă acolo, adunandu-şi cărţile şi privind dezinteresat spre profesara. Mi-am întors capul spre sosia lui din fata mea care îi era aproape identica doar că avea parul tuns scurt.

- Îmi pare rău! spuse cu o voce prietenoasa dandu-se într-o parte pentru a-mi face loc. Am tajnit de pe loc că o tornada şi nici nu mă gandeam să ii mai aştept pe Harry. Acum erau doi ciudaţi care semanau şi chiar dacă îmi era prea teama să mă uit în spate şi să verific ştiam sigur că se tin dupa mine.

- Kath! am auzit o voce strigandu-mă prin mulţime şi recunoasteam oarecum miorlăitul asta pitigaiat. M- am întors spre sursa sunetului sî am vazut-o pe una dintre majorete apropiindu-se de mine.

- Kath, ce bine îmi pare că te-am găsit. Te-am cautat toată ziua dar am auzit că ai venit mai târziu. Vorbea atât de repede încât trebuia să mai repet eu odată în minte că să înţeleg. Era înalta, putîn spus
scheletica, anorexîca cu siguranţa sî singurul lucru care îi ieşea evidenta era parul cărămiziu lung, des, care era mereu creponat şi arata că interiorul unui sandwîch maker.

- Da, am avut nişte probleme de rezolvat. Am spus rapid, imitandu-i stilul desi nu îmi aminteam numele ei. Minnie... Mickey... Ceva legat de Mouse.

- E ok, vii mai târziu la repetitii? Mă întreba zâmbind sî am observat că lângă ea mai erau doua fete care făceau acelaşi lucru şi tot din echipa majoretelor.

- Repetitii? Am repetat incruntandu-mă.

- Da, dupa ore. Stii că avem meci miercuri. Am strambat din nas frustrata, numai de scandari şi fata lui Amber nu aveam eu chef acum. Am încercat să inventez o scuza plausîbila dar i-am văzut din nou pe acei tipi. Erau rezemaţi de vestiare la cativa metri de mine şi chiar dacă nu se uitau la mine stiu că îmi analizau fiecare mişcare.

- Scuze Minnie, am treaba dupa ore dar nu-ţi face griji, o să mă descurc eu la meci. Am spus rapid deja întorcându-mă pe calcaie să plec.

- Mă cheama Miky. Chicotii corectandu-mă.

- Da, scuze. Am spus rapid şi am şi dispărut. Ştiam eu că e unul din astea doua.

Aproape alergam pe holul aglomerat plin de elevi care se holbau la mine de parcă îmi uitasem hainele acasă. Unde era Harry? Dacă tipii astia ii făcuseră ceva. Cel care a aparut la sfarsitul orei. De data asta am prins curaj şi m-am uitat în spate şi, da, erau chiar în urma mea. Am mărit pasul cu inima bubuindu-mi şi când m-am întors m-am izbit din nou de cineva, de data asta zguduindu-mă cu totul.

- Who, iubito, unde alergi aşa? Am recunoscut imediat vocea şi braţele care m-au prins. Mi-am ridicat privirea spre Harry şi îmi venea să ii sar în braţe de bucurie.

- Să îmi iau cartea pentru urmatoarea ora, am mintit repede observând că avea telefonul la ureche şi părea să vorbeasca cu cineva.

- Ti-am spus să mă astepti la ieşirea din clasa. Nu, Ken nu declara nimic, el nu era acolo. Spuse şi cea de-a doua fraza era probabil pentru persoana din telefon.

- Harry ce se intampla? Am şoptit incruntadu-mă şi a ridicat degetul aratator în semn să aştept o secunda. Am început să bat stresata din picior şi chiar atunci lângă noi au aparut cei doi gemeni criminali. S-au lipit
cu spatele de vestisiare şi erau de ajuns de aproape să auda conversaţia lui Harry. Voiam să ii opresc cumva dar nu mă baga în seama. Şi nici să-i spun direct nu voiam. Riscam să faca o scena demna de " protejarea fiicei preşedintelui".

- Bine, vin. Spuse Harry şi închise rapid telefonul.
- Harry ce se intampla? Am şoptit încercând să ii prind de mână şi să plecam de aici.
- M-a sunat Carter. Trebuie să plec. Spuse continaund să butoneze telfonul şi mi s-a oprit respiraţia.
- Acum? De ce? Am întrebat nervoasă incercad să nu bag în seama zecile de persoane care se prefaceau că nu se uita la noi, dar o făceau. Oricum, principala lor atentie era îndreptata spre tatuajul de pe gatul lui Harry.
- Avem nîste probleme cu politia dupa noaptea trecuta. Ravagiile pe care le-am făcut în oras nu au trecut neobservate şi încercam să scapam fara declaraţii.
- Şi ce cauţi tu acolo? Politia nu te-a văzut. Am şoptit apropiindu-mă mai mult de el.
- Nu, dar Carter are nevoie de mine. Nici eu nu stiu încă de ce dar trebuie să mă duc.
- Harry... Am protestat dar m-a oprit punadu-şi degtul aratator peste buzele mele apoi sarutandu-mă rapid.
- Promit că îţi explic mai târziu iubito, dar până atunci vreau să nu te depărtezi de Jason şi Austin. Spuse aratand spre cei doi gemeni de lângă noi care s-au apropiat dupa ce şi-au auzit numele.Mi-a căzut fata.
- Tu i-ai pus să se tina dupa mine? Am marait într-o şoapta nervoasă aruncandu-le priviri criminale celor
doi.
- Da, şi ai face bine să nu mai fugi de ei. Chicoti punandu-şi palmele pe obrajii mei. Gemenii gardieni 1 şi 2 au zâmbit şi au format un scut în jurul nostru şi chiar mă simţeam mai degraba baricadata decât protejata. Dar pentru Harry e tot aia.
- Harry nu am nevoie de babysitteri. Am marait în continuare uitandu-mă urat la el. Nu trebuie să las ochii aia să mă vrajeasca.
- Nu babysitteri iubito, bodyguarzi. Mă corecta zâmbind şi mă saruta pe frunte.
- Ken şi Ty sunt şi ei prin preajma dacă ai nevoie. Dar o să trimit mai târziu pe cineva care să stea cu tine în permanenta.
- Ce? Harry ai înnebunit? De ce Dumnezeu am nevoie de bodyguarzi? Nu sunt soţia lui Obama să stii.
- Nu! Dar esti iubita mea. Ceea ce inseamna că esti mult mai importanta. Şi iubito, se uita adanc în ochii mei cu electricitatea aia care îmi tulbura mintea. Ai văzut prin ce am trecut azi-noapte. Dacă unul din barbatii aia a scapat şi te-a văzut. Îşi închise strâns ochii apropiindu-mi fruntea de a lui. Genul asta de reacţii erau aur pentru publicul nostru şi jur că i-am văzut făcându-ne poze. Noroc cu gardienii paravan.
- Cred că nu trebuie să îţi mai explic de ce sunt atât de protectia ta. Am aprobat din cap, hotarand să fiu de acord cu el desi nu prea eram. Mi se părea prea ciudat.
- Vorbim mai târziu, OK? Să fii cuminte. Spuse uitandu-se în ochii mei şi am aprobat din nou din cap înainte să mă sărute sau mai bine zis să îşi striveasca buzele de ale mele de parcă nu m-ar mai vedea o saptamana. Să fiu cuminte. Mereu îmi spune să fiu cuminte de parcă aş fi fetita, nu iubita lui. Sărutul lui apasat mă lasa fara aer, palmele lui lungi îmi acopereau fata şi în cele din urma mi-am pus braţele dupa gatul lui pentru al simţi mai aproape de mine.
- Te iubesc, şopti când s-a desprins de buzele mele, m-a privit în ochi apoi m-a sarutat din nou pe frunte şi inaite să ii pot răspunde mi-a dat drumul, s-a întors şi a plecat.

Am ramas nemişcata privindu-l cum pleaca şi am decis să nu fac o drama de prinţesa părăsită de soldatul ei. Desi chiar aşa mă simţeam. M-am întors spre babysitteri mei identici şi i-am privit încruntat.

- Bun, nu stiu ce v-a bagat Harry în cap dar nu vreau să va tineti dupa mine, clar? S-au privit amandoi şi au zâmbit în acelaşi timp.

- Convinge-l pe Harry să nu ne mai ţinem dupa mine. Spuse zâmbind cel cu parul scurt. El era cel mai vesel, celalt cu parul lung, părea mult mai serios.
- Dar ce e el? Şeful vostru. M-am enervat strangandu-mi pumnii.
- Ne-a rugat să avem grija de tine. Ne e prieten şi am acceptat. De data asta Plete fu cel care vorbi şi aproape am inghetat la tonul vocii lui. Vorbea atât de gros de parcă era una dintre acele voci din filmele de groaza în care Poseidon vorbeşte chiar înainte să despice marea în doua. Am mormăit nervoasă.
- Sî eu va rog să mă lasati în pace. 0 să ii spunem lui Harry că v-atî tinut peste tot dupa mine.
- Nu merge aşa, rase cel cu parul scurt şi vocea lui mi se părea acum de copil fata de celalalt. Mi-am masat tâmplele nervoasă.
- OK! Care dintre voi e Jason şi care Austin?
- Eu sunt Austin. El e Jason. Îmi răspunse cel cu parul scurt. Şi cam asta era singura diferenţa dintre ei.

Amandoi aveau ochii căprui şi un ten fin şi ciocolatiu dupa care orice fata ar fi geloasa. Acelaşi stil de
îmbrăcăminte şi aceiaşi poziţie a corpului.

Jason - par lung. Austin - par scurt. Mi-am repetat în cap sperând să reţin dar stiu că aveam să ii uit imediat.

- Bun, stiti ceva? Faceţi ce vreţi. Am spus artagoasa şi am plecat de lângă ei trecând nervoasă prin mulţimea de studenti. Restul pauzei mi l-am petrecut în clasa, unde am ajuns prima doar că să scap de varcolacii aia doi care acum probabil erau la usa. Am încercat să ii sun pe Harry de câteva ori dar avea telefonul închis şi mă întreb dacă se va mai întoarce la şcoala dupa ce a stat doar o ora. Probabil nu.

Am dat câteva răspunsuri la ora de matematica doar că să treaca timpul mai repede sî pe lângă asta muream de foame. Nu mai mancasem o masa buna de sambata dupa-amîaza. Ieri doar ciugulisem cate ceva din frigider dupa ce am venit cu Harry de la locul nostru desi l-am mintit că am mancat. Acum îmi maraia stomacul şi mă tot uitam la ceas să treaca timpul mai repede.

Jason şi Austin nu mai erau cu mine în clasa deci probabil aveau alte cursuri. Asta mă face să mă gândesc la vorbele lui Harry: "0 să mai trimit pe cineva!" Pe cine să mai trimită. Erau deja patru. Încă unul şi aveam un grup de Power rangers.

Când s-a sunat am ieşit puţin tematoare gandindu-mă la celalalt bodyguard surpriza dar probabil era tripletul lui Jason şi Austin.

- Hey tigroaico. Am tasnit aproape scapandu-mi cărţile pe jos când am dat de Mike aşezat pe peretele de lângă usa.
- Mike? Ce Dumnezeu cauţi aici? L-am întrebat mirata.
- Am fost trimis într-o misiune de protectie şi aparare a fundului tau. Spuse rânjind rezemat de perete şi mai aveam puţin şi explodam. Harry chiar sărise calul de data asta. Una era să ii puna pe elevii din liceu să aiba grija de mine. Alta să aduca unii care au absolvit deja. Pai, iata-l şi pe Power ranger-ul meu numărul 5.
- Ati înnebunit de tot. Am bufnit furioasa şi m-am întors pe calcaie pentru că iar atrageam atentie şi chiar dacă nu mai era elev aici asta nu inseamna că Mike nu era cunoscut. Şi să fie văzut cu mine, îmi transforma viaţa într-un film de Oscar.
- Nu te mai tine dupa mine. Aproape am tipat la el în timp ce mergeam pe hol. Ii voiam pe ceilalţi doi înapoi, nu erau atât de nesimţiţi că Mike care mai avea puţin şi mă arunca peste umărul lui.

- Eu doar îmi îndeplinesc misiunea. Rase şi îmi venea să ii dau un pumn în figura aia ranjita. Dar nu aveam de gând să ii mai bag în seama. Aveam nevoie la toaleta şi dupa asta trebuia neaparat să îmi cumpăr ceva de manca re.
- Ce Dumnezeu crezi că faci? M-am încruntat la el când a vrut să intre cu mine în baie.
- De unde stiu eu că hartia igienica nu e programata să te stranga de gat? Spuse zâmbind şi mai aveam o scânteie până la explozie.
- Dacă îndrăzneşti să intri dupa mine o să te programez eu pe tine direct cu capul în closet. L-am amenintat şi a iceput să rada. Deajuns pentru mine să ii dau un pumn în stomac şi să intru în baie lasandu-l afara.
- Arghh, când pun mână pe tine o să îţi tăbăcesc fundul ala ciuruit. L-am auzit de afara, chinuindu-se dupa o gura de aer. Am făcut ochii mari. De unde ştia Mike de fundul meu? Harry...
- Tine-ţi gura Mike. Am tipat la el încercând să imî fac nevoile cât mai repede şi evitând restul fetelor care erau în baie.

M-am spalat pe mâini şi am ieşit afara cu gândul să caut un tonomat de mancare. Mike era deja asaltat de fete la usa ba ii care nu mai puteau de fericire că îşi vad din nou eroul. Deci Mike a fost mare Casanova pe aici. Prilej numai bun pentru mine să scap de el şi m-am strecurat pe hol dar imediat l-am auzit.

- Scuze fetelor, mă cheama datoria, şi imediat a fost lângă mine.
- Nu e bine să îţi lasi iubitele nesatisfacute. Am spus serioasă privind în fata şi renunţând să mai protestez că un copil de cinci ani. Mai ales când eram tratata exact că unul. Mike rase.
- Am alta iubita de protejat. Care nu e a mea dar ajung cu fundul în flăcări dacă pateste ceva. Mi-am dat ochii peste cap.
- Cred că ai pati-o mai rău de atât. Am zâmbit către el în timp ce mergeam pe hol către parter.
- Mult mai rău, fu de acord cu mine maridu-şi ochii. Am început să rad.
- Aî macar voie să mai intri în liceul asta? L-am întrebat punandu-mi mâinile în san şi rugandu-mă la Dumnezeu să mă fac invizibila în momentul asta. Prea multa atentie în jurul meu.
- Pai dupa ce i-am adus atâtea trofee aş zice că merit atâta lucru.
- Ce? M-am încruntat nedumerita. Mike, trofee. E geniu la matematica în timpul liber, sau?
- 0 să vedem imediat. Zâmbi şi imediat a strigat în fata noastra.
- Doamna Johnson. M-am uitat mai atent şi am vazut-o pe directeoare întorcându-se spre noi. Mi-a căzut tavanul în cap. Mike idiotule, acum sigur o să îmi aminteasca de detentie şi nu mai pot fugi.
- Michael, spuse aceasta zâmbind uimita şi Mike m-a tras de mână spre ea. Michael trebuia să fie numele lui real.
- Ce cauţi aici? Il întreba aceasata luandu-l într-o îmbratisare de mama fandosîta cu unghiile proaspat făcute pe care încearca să le tina departe de tine când te atinge.
- Am venit să îmi vizitez vechiul liceu. Spuse aceasta cu un farmec stidiat făcând-o să chicoteasca. Am rasuflat uşurata că nu i-a spus că e aici să îmi pazeasca mie fundul.
- Ei bine esti întotdeauna bine-venît scumpule. Poate ii dai o lecţie şi noul capitan. E cam aerian. Şopti aceasta cu o sparanceana bine pensata ridicata în sus şi acum o observasem pe fata de lângă ea, ce semana cu o chinezoica gata să fie daramanta de teancul de foi pe care ii ţinea în braţe.
- Aşa o să fac doamna. Zâmbi Mike făcându-i cu ochiul şi amadoua s-au dezechilibrat de ameţeala. Mi-am dat ochii peste cap privindu-l pe Mike cu colturile gurii ridicate. Dar trebuie

să recunosc, magarul arata foarte bine şi se pare că fusese capitanul echipei de fotbal. La asta nu mă aşteptam.

- Vad că deja ai cunoscut-o pe domnişoara Wrise. Spuse aceasta uitandu-se spre mine.

- Da, suntem buni prieteni. Rânji Mike uitandu-se la mine şi punandu-şi braţul dupa gatul meu.

- Atunci se pare că i-ai transmis şi ei hobby-ul tau de a chiuli. Unde ati fost vineri domnişoara Wrise? Am inghitit în sec. Acum aveam nevoie de farmecul lui Mike.

- Ahm... Îmi pare rău doamna director. Am avut nişte probleme de familie. Am spus muscandu-mi buza şi chiar dacă aveam impresia că mint, defapt spuneam adevarul.

- Haideţi doamna Johnson, stiti cum e când te muti în alt oras, alta casa, alte probleme... spuse Mike folosind exact farmecul de care aveam nevoie. Directoarea mă privi cu o spranceana ridicata.

- Bine, fie. Renunţa în cele din urma. Şi Katherine, dacă te descurci bine miercuri la meci sunt dispusă să îţi tai pedeapsa aia. Adauga prvindu-mă cu un rânjet profesional. Am deschis gura de uimire.

- Serios? Adica, da. Mulţumesc doamna. Promit că mă voi descurca foarte bine. Şi lui Harry? Nu m-am putut abţine dar se pare că mergea foarte bine treaba cu sportivi pe aici. Directarea rase.

- Harry e fiul meu. Problematic şi derbedeu pe care mă chinui de 4 ani să ii bag în echipa de fotbal, dar dacă va face o galerie frumoasă miercuri la meci, s-ar putea să mă mai gândesc şi la pedeapsa lui.

Îmi facu cu ochiul apoi se întoarse pe tocurile cui vazandu-şi de drum. Nu îmi venea să cred ce spusese. Cum adica fiul ei. Mike îşi flutura mână prin fata mea fluierând şi probabil încă mă uitam în gol dupa directoare.

- Ce a vrut să spună prin faptul că Harry e fiul ei? L-am întrebat repede întorcându-mî privirea spre el. Mike deveni serios.

- A fost prietena cu mama lui. Spuse aceasta şi mi-am închis uşor ochii punând lucrurile cap la cap. Mama lui Harry fusese profesoara, şi se pare prietena directoarei care i-a luat locul şi ii ocroteşte acum pe Harry.

Acum înţeleg cum îşi permite să chîuleasca atât şi să faca atâtea probleme în şcoala, că desfigurarea elevilor şi să scape cu o pedeapsa minora. Prima data când l-a bătut pe Joshua a fost doar el implicat, şi a scapat fara nici o pedapsa. A doua oara a intrat şi Ken în ecuaţie alaturi de ţapul ispasitor a.k.a eu, deci de asta şi-a luat şi demonul pedeapsa. Extrem de mica avand în vedere că aproape ii omorâse pe Joshua şi în mod normal, ar fi fost exmatriculat direct. Relaţii peste tot. Harry îmi devenea din ce în ce mai mult, mafiotul care era defapt.

- Vrei să mananci ceva? Mă întreba Mike probabil auzindu-mi ghiortaielile stomacului.

- Da, am aprobat din cap şi am început din nou să mergem nu înainte să îi îndepărtez braţul de dupa gatul meu făcându-l să rada.

Am coborât la parter de unde mi-am luat doua batoane de Lion (preferatele mele) sî o doza de cola. Doza injectata de Harry îmi oferea foarte multa energie dar aveam nevoie sî de mancare. Altfel aveam să imî consum energia zvarcolîndu-mă pe jos. Am ieşit în curte unde erau câteva băncuţe amenajate, unde puteai lua prânzul în aer liber. Mi-am desfăcut un baton de ciocolata şi am hotarat să ¡1 sun din nou pe Harry în timp ce eroul fotbalist de lângă mine a fost strigat de alt grup de baieti. Echipa actuala de fotbalişti.

Am aruncat o privire prin jur şi nu mica mi-a fost mirarea să dau peste privirile raspandite peste tot ale lui Ty, Ken, Austin şi Jason. Echipa mea de Power Rangers e întreaga şi cu ochii pe mine. Am oftat frustrata nepunand la socoteala şi restul de priviri care mă fixau. Telefonul lui

Harry era tot închis şi asta mă speria din ce în ce mai tare. De ce să îşi închidă telefonul într-o secţie de politie? Dacă şi-au dat seama cine e? Dacă l-au prins? Spaima mea creştea şi am tresărit auzind o voce cunoscuta strigandu-mă. Mi-am ridicat capul şi am văzut o avalanşa de par roşu alergand spre mine.

- Oh, Doamne Kath, unde ai fost nebuno? Toată şcoala vorbeşte de tine şi noi nu te găsim nicăieri. Candice îmi sari în braţe, luandu-mă de gat şi am imbratisat-o stagaci încercând să nu imî scap mancarea pe jos.
- Am fost prin zona, am spus aproape sugrumata de ea. M-a tras imediat lângă ceilalţi care erau la fel de extaziati să mă vada şi m-au aşezat la masa dreptughiulara din lemn.
- Spune-mi că ce am auzit nu e adevarat şi Styles nu umbla acum cu un tatuaj cu numele tau pe gat. Spuse Kristen prinzandu-mă de mâini şi uitandu-se la mine că o vrajitoare care citeşte viitorul.
- Nu pot să fac asta, şi îmi dai mâinile înapoi te rog? Mi-e foame. M-am plâns încercând să imî eliberez încheieturile din stransoarea ei.
- Deci e adevarat? Aproape tipa strangandu-mă şi mai tare. Deci ei nu văzuseră, asta e bine. Inseamna că nu toată şcoala participase la spectacol azi.
- Da, au.
- Nu pot să cred. Respira şi arata de parcă intrase într-un infarct miocardic.
- Kath ce cauta Wagner aici? Spuse Zac privind pe deasupra capului meu.
- Cine? Am întrebat întorcându-mă dupa privirea lui.
- Tipul cu care ai venit. A absolvit anul trecut. Îmi clarifica şi mi-am dat seama la cine se referea.
- Adica Mike? E... un prieten de-al lui Harry şi a venit intamplator să mai viziteze liceul. Am mintit că o profesionista tinand deoparte detaliile despre protejarea fundul meu ciruit, a cărui usturime se întorcea odată ce trecea efectul cremei lui Harry.
- Hmm, mormăi Zac şi îmi dau seama că nu ii prea agrea pe Mike. Ciudat, avand în vedere că fuseseră în aceasi echipa.
- Când a făcut asta? De ce? Kristen iesise din soc şi continua să mă bombardeze cu întrebări strangandu- mi încheieturile.
- Vineri. Pentru că aşa a vrut şi îmi dai te rog drumul.
- Ce ai pe gat? Îşi miji ochii aplecandu-se spre mine. Muşcaturile. Oh, nu!
- Nimic, mi-am prins gatul în frigider, da-mi drumul odată. M-am enervat dorindu-mi să ii dau o palma. Avea puterea unui urs.
- Who, who, uşor doamnelor. Nu îmi rani protejata Danice, trebuie să o predau intacta. Apăru Mike lângă noi, desfacandu-mă din menghina de Kristen. Mi-am masat încheieturile privind-o încruntat.
- Oh, salut Wagner. Te-aî gândit să ne onorezi cu prezenta ta de super-star? Ii se sdresa Kristen tafnoasa. Ce au oamenii astia cu numele de familie?
- Am venit să mai luminez puţin liceul asta. Rânji brunetul asezandu-se lângă mine.
- Şi, frumoasă asta, cine e? Spuse analizand-o ispititor pe Candice şi eu mi-am văzut de batonul meu pentru că scapasem de interogatriu,deocamdata.
- Eu sunt Candice. Spuse roşcata timida şi se rosise în obraji mai rău decât parul din cap.
- Îmi pare bine să te cunosc Candice, eu sunt Mike. Spuse Power ranger nesimtitul de lângă mine intinzandu-i mână şi sarutand-o pe ai. Dupa felul cum se uita la ea îmi dau seama că aveau să urmeze numai belele.

- Deci Zac, cum te descurci că şi capitan? întreba Mike zâmbind şi Zac a făcut o grimasa. Acum înţeleg: Zac a luat locul lui Mike că sî capitan în echipa, dar se pare că nu se descurca prea grozav dupa spusele directoarei.
- încerc să mă acomodez. Răspunse Zac încercând să zambeasca.
- Esti în ultimul an frate, incearca să te acomodezi mai repede, rase Mike şi eu mi-am terminat batonul, luând o gura din doza de suc şi desfacandu-l pe celalalt. Conversaţia lor a continuat desi Mike era mai degraba atent la Candice, Chris care nu spusese nimic până acum asculta tăcut conversaţiile din jurul lui iar Kristen avea atenţia îndreptata spre altcineva.

M-am întors puţin sî am observat că se uita la Ken.Am rânjit pe sub mustata şi mi-am savurat în continuare deliciul de ciocolata când lângă noi au aparut aceasi tipi care ii chemasera pe Mike mai devreme. Fusesem la film cu o parte din ei şi nu îmi placea niciunul. Mai ales arogantul de Max.

- Mike, frate, super mustangul ala rosu. Spuse unul dintre ei dand palma cu Mike şi am încremenit.
- Oh, ala nu e al meu, spuse Mike razand şi voiam să ii pun mână la gura. Ce cauta maşina mea aici?
- E a lui Kath, spuse rânjind şi toti m-au privit cu nişte fete forma unor masti de groaza.
- A lui Kath? Nu ştiam că îţi permiti aşa ceva. Spuse Max sceptic şi voiam să mă fac mica cât o furnica chiar acum. Sper doar că Mike să nu mai spună şi altceve.
- Şi la cum ii cunosc eu situatia de acum în colo, o să-şi permită multe. Rânji Mike şi voiam să ii desfigurez fata. Tine-ţi gura fotbalist idiot. Urlam în mintea mea aruncandu-i priviri ucigaşe.
- Ai o maşina? Vreau să o vad. Tasni Candice în sus şi cât ai clipi eram în parcarea liceului. Eu tarata cu forţa de Mike. Mă rugam să nu fie ea. Imploram în sinea mea să nu fie ea. Dar acolo era, Roşcata mea strălucitoare, parcata impecabil intre câteva maşini vechi care pareau gunoaie de metal pe lângă ea.
- Oh, Dumnezeule! Inspira Kristen alaturi de ceilalţi. Cum am ajuns iar aici? Toti au început să se plimbe pe lângă ea sî am tresărit când Mike le-a strigat să nu o atînga. Kristen m-a prins de mână şi m-a tras lângă ea.
- Harry tî-a dat asta nu-i aşa? Soptî de data asta serios sî mi-am muscat buza în fata domnişoarei Ghiceste- Ganduri. Era la fel de buna că Nîcky la asta. Mi-am muscat buza evitând să răspund.
- Katherine Avril Wrice, raspunde-mi. M-am uitat uimita la ea. De unde Dumnezeu îmi ştia cel de-al doilea nume? Nu ii folsisem niciodata aici. Am aprobat oftând din cap, nu mai avea rost să mint. Ochii i se marira şi se pare că spera să neg asta.
- Tu... realizezi ce inseamna asta? Va stiti de o saptamana şi deja îţi da o maşina. Îşi face un tatuaj pe gat cu numele tau. Asta e atât de... opus fata de tot ce e el.

Gesticula Kristen gasindu-şi cu greu cuvintele şi eu am chicotit.

- Poate că pur şi simplu mă iubeşte.
- Asta e şi mai ciudat. Spuse cu ochii mari şi am început să rad. Dupa ce toată lumea s-a saturat să imî admire maşina şi să mă felicite pentru ea, Mike a reuşit să ii gonească pe toti şi am ramas singuri în parcare.
- De ce a făcut asta? L-am întrebat puandu-mi mâinile în piept. Ştiam foarte bine că asta e opera lui Harry.
- Puteau să mă duca Ty sau Ken acasă. De ce te-a trimis pe tine să îmi aduci maşina?

- A zis că nu ii place să fii tratata că o prinţesa cu şofer personal aşa că poti să îţi conduci propria maşina. Spuse scoţând din buzunar un set de chei şi ridicandu-le în sus atarnate de un deget.

Am oftat şi i le-am luat din mână. Apoi am observat un obiect diferit agatat de ele. L-am prins în mână şi am ramas fara aer vazand brelocul argintiu în forma de fluture. Mi-am muscat buza stapanindu-mi lacrimile şi am observat că avea ceva scris pe el:

" Nu uita, că tu esti inima mea. Ai grija de tine dacă vrei că eu să mă trăiesc."

Era scrijolit pe o parte a fluturelui şi mi-am simţit lacrimile cazand pe fata.

- Chiar te iubeşte Katherine. Il cunosc pe Harry şi nu credeam vreodata că o să ii vad aşa. Nu că un baiat îndrăgostit ci mai degraba protectiv. Asta inseamna iubirea pentru el. A avut o viaţa dură, aşa că nu ii judeca când mai sare calul când vine vorba de siguranţa ta. Îmi spuse Mike serios şi am aprobat din cap muscandu-mi buza. M-a strâns într-o imbratisare frateasca.
- Trebuie să plec, te aştepta cineva în maşina de care se pare că ai uitat.
- Ce? Stai tu cu ce pleci? L-am oprit când s-a întors.
- Nu îţi face griji pentru mine tigroaico, mă descurc eu. Ne vedem mai târziu. Zâmbi făcându-mi cu ochiul şi îndepărtă uşor îndreptându-se spre ieşirea din parcare. Probabil cineva ii aştepta la intrarea liceului. M-am uitat din nou la fluturasul pe care ii ţineam în mână. Avea exact aceasi forma că cel de pe tatuajul lui Harry şi părea făcut din argint. Textul inscripţionat pe el îmi făcea inima să bata nebuneşte. Îmi spusese şi noaptea trecuta că eu sunt inima lui şi se pare că voia din ce în ce mai tare să mă convingă de asta.

Mi-am reamintit de vorbele lui Mike că cineva mă asteapta în maşina şi m-am apropiat de ea tematoare însă am început să rad când am văzut cine se afla pe scaunul şoferului. Nimeni altcineva decât Harry Junior. Am scos razand bebeluşul din maşina şi am observat că avea un bileţel prins de manuta.

" Încă ii vreau pe al meu. Te iubesc!"

Scria cu o caligrafie frumoasă din pix negru ce cu siguranţa era a lui. Am zâmbit sarutand bileţelul şi l-am împachetat bagandu-l în buzunar. Am privit papusa din braţele mele şi era complet diferita. Acum era
imbracata într-o pereche de pantalonsi negri şi o bluza de aceasi culoare. Am început să rad că proasta singura în parcare. Poate că asta nu era a lui dar îşi lasase amprenta pe el. Oare când cumparase hăinuţele astea? Sau îşi pusese angajaţii la costum să o faca?
Într-adevar uitasem complet de proiectul nostru. Insa se pare că Harry şi-a adus aminte la timp. Totuşi de ce nu venise el la şcoala să ii aduca? Trebuia să ii prezint singura într-o ora care probabil deja începuse.
Am închis usa maşinii, incuind-o şi am tresărit când telefonul mi-a vibrat în buzunar. L-am scos rapid şi inima mi-a tresaltat când am văzut numele lui, pe ecran.

- Harry, am răspuns zâmbind şi oftând, parcă eliberandu-mă de un bloc de piatra.
- Buna iubito. Ti-a venit maşina? Tonul lui de înger era splendid chiar şi în telefon.
- Da, şi încă nu cred că ai făcut asta. Am mormăit făcându-l să chicoteasca uşor. Insa părea retinut.
- Harry, unde esti? L-am întrebat puţin speriata. A oftat adanc. Asta nu putea fi de bine.
- Iubito îţi amimtesti noaptea trecuta când ţi-am spus să nu te sperii dacă candva îţi zic că plec în alta
tara?

-Da!

- Acum e unul din acele momente.
- Ce? Harry ce tot spui acolo? Unde esti? Am expirat stupefiata.
- Acum sunt la aeroport.

- Aeroport?! Ai spus că te duci să ii ajuţi pe Carter cu politia.
- Stiu iubito. Am făcut şi asta. Dar Carter se pare că a reuşit să ia legătură cu Reynolds şi vrea să ii explice ce s-a intamplat. Poate reuşim să evitam un război. Bineînţeles, trebuie să îi plătim triplu fata de cât i-am furat.
- Ce? Şi nu poate să vorbeasca cu el la telefon să rezolve asta? Deveneam din ce în ce mai agitata şi ceva îmi spunea că nu aflasem încă partea rea a problemei.
- Lucrurile astea nu merg aşa uşor iubito. Trebuie să ne întâlnim cu el şi să discutam fata în fata.
- Dar asta nu e periculos. Harry ai spus cu gura ta că în lumea asta nu exista greşeli şi împăcări. începusem să tremur. L-am auzit oftând în telefon.
- Stiu iubito, dar nu e tocmai o impacare când îţi plăteşti greşeala cu opt milioane de dolari. Reynolds e un tip avar. Poate se va mulţumi cu muntele asta de bani şi va renunţa la razbunare.
- Şi unde va intalniti?
- În locul unde trebuia să ajunga transportul lui de arme.
- Şi unde e asta Harry? Am întrebat din nou cu vocea tremurandu-mî şi tacerea lui Harry imî îngheţa sângele în vene.
- Harry raspunde-mi. Unde pleci? A oftat din nou mult mai adanc şi mi-am simţit lacrimile intepandu-mă în ochi de spaima.
- În Columbia.

28.Protectie

- Ce? Am tipat la propriu în parcarea goala. Aerul din jurul meu devenise brusc, mult mai rece şi tot corpul mi-a paralizat.
- Îmi pare rău, iubito. Îţi promit că mă întorc repede, intalnîrea are loc diseara sî mâine sunt înapoi. Vocea lui îmi trimitea fiori pe sira spinării, aveam impresia că asta e ultima data când o aud.
- Harry, cum adica în Columbia? De ce acolo? M-am bâlbâit cu vocea sparta şi lacrimi în ochi, nimic bun nevenindu-mi în minte când mă gandeam la acea tara
. - Nu am de ales, iubito. Acolo trebuia să ajunga transportul şi suntem norocoşi că Reynolds e de acord să discute cu noi. Nu suntem pregatiti pentru un război.
- Şi dacă e o capcana?

Vorbele ieşite din gura mea îmi îngheţau sângele în vene. Am auzit oftatul lui Harry în difuzorul telefonului şi mi-am oprit respiraţia asteptandu-i răspunsul.

- Să speram că nu va fi. A fost tot ce mi-a spus şi ochii mi s-au mărit. Îmi doream să urlu de spaima.
- Harry te rog nu te duce, te implor. Lacrimile începuseră să imî curgă şiroaie pe fata şi deja îmi calculam dacă aş mai putea ajunge la timp la aeroport. Aveam maşina lângă mine.
- Iubito, vocea lui suna îndurerata. Ti-am spus care sunt sacrificiile pe care trebuie să le fac în viaţa asta. Nu pot da înapoi acum. O să fiu bine, îţi promit.
- Şi eu cum pot să stiu asta? Şi de ce tocmai în Columbia?
- Asta a fost condiţia lui Reynolds iar noi nu suntem tocmai în condiţia de a negocia acum.
- Harry, te rog... nu pleca. Glasul meu era deja stins şi mă înecam în propriile lacrimi. Poate reacţionam exagerat, dar aveam un sentiment ingrizitor din cauza plecării lui.

Pauza pe care a luat-o să îmi răspundă îmi confirma că nici el nu se simte mai bine în legătură cu asta.

- Trebuie, dar îţi promit că mâine mă întorc. Nici nu o să apuci să îmi simţi lipsa.
- Harry tu te auzi? Am răbufnit. Pleci într-o tara plină de criminali să negociezi o impacare cu cel mai mare dintre ei şi te astepti să nu îţi simt lipsa? Da, nu o să apuc să îţi simt lipsa pentru că o să mor de frica cât o să fii plecat.

- Iubito, nu trebuie să îţi fie frica de nimic. Am aranjat să fii protejata în permanenta de cineva şi...
- Harry, nu mă refer la siguranţa mea. Aproape am tipat dorindu-mi să ii am lângă mine şi să ii dau una.
- Siguranţa ta e singurul lucru care conteaza. Eu pot să îmi port de grija iubito nu îţi face griji. Am supravieţuit până acum. Dar te rog incearca să asculţi de ce ţi se spune şi să nu mai fugi de cei care vor să te protejeze. Pentru liniştea mea, te rog.

Vorbele lui îmi zgaraiau inima. Mi-am strâns buzele furioasa pentru că şi într-o situatie în care el e în pericol, tot despre siguranţa mea vorbeşte.

- OK! am spus resemnata reslizand că nu avea rost să mă mai rog de el. Nu avea să renunţe la afacerile lui din cauza miorcoselii mele.
- Îmi promiti?
- Îţi promit, dacă îmi promiti şi tu că nu vei face ceva nesăbuit.
- Îţi promit iubito. Vorbele lui erau serioase şi sincere şi m-au liniştit puţin.
- Bine! am spus oftând.
- 0 să te sun când cobor din avion OK? Şi nu uita ce ai promis deci să nu mă obligi să folosesc ilegal telefonul în timpul zborului că să te conving să stai lângă Jason şi Austin da? Mi-am dat ochii peste cap mormaind.
- Da, domnule Styles! am spus cu un aer de sub-altern. Sunetul rasului sau în telefon era că o raza de soare într-o zi ploioasa pentru mine.
- Bine! Trebuie să închid iubito, îmi pleaca avionul. Să fii cuminte. Te iubesc!

Mi-am închis ochii auzind pentru a nu stiu cata oara din gura lui să fiu cuminte.

- Mereu sunt cuminte. Şi eu te iubesc. Chicoti din nou şi dupa ce am auzit pe cineva strigandu-i numele apelul s-a întrerupt.

Trupul mî-a paralizat sî simţeam din senin o atmoafera de gheata în jurul meu.

- Harry, am şoptit cu vocea tremuranda chiar dacă stiu că el nu mă mai auzeam.

Telefonul îmi era încă la ureche şi nu mă puteam mişca, până când am tipat la propriu sărind în sus când acesta mi-a vibrat la ureche. M-am uitat rapid la el încercând să îmi calmez bătăile inimii şi insirand nişte înjuraturi mintale pentru cel care îmi trimisese mesaj. Era Ty.

"Unde esti?"

Mi-am masat fruntea cu vârful degetelor şi am oftat adanc bagandu-mi telefonul în buzunarul gecii. Mi-am tras gluga peste cap, ceva ce fac atunci când mă simt vulnerabila şi dupa ce m-am asigurat că maşina e încuiata am început să merg prin parcare înapoi spre intrarea în şcoala. Aproape am tipat când am dat peste Jason lângă usa, normal că mă urmărise până acum. Să raman singura în parcarea liceului e un delict în toată regula acum.

l-am aruncat o privire nu tocmai prietenoasa dar mi-am văzut de drum fara alte comentarii aducandu-mi aminte de promisiuneafacuta lui Harry. Stiu că nu avea niciun sens dar simţeam caii ajut pe Harry acolo într-un fel dacă il ascult aici.

Mi-am scuturat capul incruntandu-mă în timp ce mă îndreptam spre ora de psihologie cu Jason în urma mea.

- O să intri cu mine? L-am întrebat serioasă înainte să deschid usa clasei.
- Nu, o să te aştept aici. Vocea lui incredibil de groasa îmi zbarlea pielea, dar nu puteam să nu recunosc că un tip cu statura lui nu era incredibil de sexy cu glasul asta. Ce e locul asta? Raiul băieţilor demonici şi irezistibili?
- Nu ai ora?
- Chiulesc, spuse de parcă asta trebuia să fie evident. Nu am mai zis nimic, pur şi simplu am ciocănit de doua ori în usa şi am intrat în clasa lasandu-mi bodyguardul cu vocea lui Poseidon afara.

- Domnişoara Wrise! exclama profesoara de parcă era o minune să mă vada.
- Îmi pare rău pentru întârziere doamna, bebeluşului meu î-a fost foame. Am spus mimând un zâmbet sîret şi folosîndu-mă de papusa din braţe pentru a scapa.

-Dacă ai fi prezentat-o la timp acum nu mai aveai problema asta. Spuse profa uitandu-se pe sub ochi la mine.

- Îmi pare rău doamna Ghelager, am avut nişte probleme în familie, plus că eu şi Harry ne-am ataşat foarte mult de copil. Am rânjit că o vulpe hoaţa apropiindu-mă de catedra profei.
- Mmm, nu mai spune. Şi unde domnul tătic model acum?
- Ermm... trebuie să munceasca. O familie nu se intretine aşa uşor.

Habar nu am ce fac, riscam ori să ies din probleme ori să o încurc mai rău. Dar rasul profesoarei mi-a demonstrat că sunt pe drumul cel bun. Şi în mare parte, chiar spuneam adevarul, Harry era plecat să... munceasca.

- OK! Da-mi bebeluşul, să vedem cata grija ati avut voi de el.

Am aruncat o ultima privire sireata spre bucata de plastic prefacandu-mă trista de despărţire şi l-am sarutat pe obraz. Apoi am realizat că într-adevar eram trista. Papusa semana acum atât de mult cu Harry, imbracata aşa. I-am dat-o repede profei până nu îmi dadeau iar lacrimile, şi cu siguranţa nu erau din cauza despărţirii de papusa.

- Uau! Profa îşi marii ochi uitandu.se mai atent la papusa.
- Aşa era imbracata? Mă întreba confuza.

-Nu, am schîmbat-o noi. Am spus razand.Un bebeluş nu poate sta 5 zile cu aceleaşi haine nu? Profa mă privea uimita şi mandra.

- Ei, asta e ceva. Spuse aratand papusa celorlalţi.

Pentru prima data am văzut care erau restul persoanelor din clasa. Aprope toti prietenii mei, care nu lipseau. Şi o privire care mi-a distrus starea şi aşa destul de avariata. Amber. Mi-am întors capul din ochii ei veninoşi, fiind fericita că am gluga în cap. Chiar dacă probabil trebuia să o dau jos, profesoara nu părea deranjata de ea şi pe mine chiar mă ajuta acum.

- I-ati spus şi un nume? Mă întreba profesoara în timp ce probabil verifica acumulatorul bebeluşului la computer.
- Harry Junior. Am spus rapid fara să stau pe gânduri, făcând-o pe profesoara să zambeasca.

- 93%! Uau! Exclama din nou surprinsa. Eram hotărâtă să nu va dau o nota prea buna avand în vedere că ati intarziat cu proiectul dar dupa cum mi l-ai prezentat acum. Dacă era şi Harry prezent, cu siguranţa ati fi primit un 10. Nimeni nu a mai schimbat hainele bebeluşului. Spuse aruncand o privire acuzatoare spre ceilalţi elevi.

-Doamna, Harry este învoit astăzi de doamna director. Spuse Ty din fundul clasei şi m-am uitat speriata la el. Ultmimul lucru de care aveam nevoie era că profesoara să ceara detalii.

Îmi cautam în minte explicaţiile pe care urma să le dau în urma afirmaţiei lui Ty dar reacţia profesoarei m- a surprins.

- Aaa, nu ştiam. Ei, atunci... profa mai medita puţin analizand hăinuţele păpuşii. - Asta cu siguranţa e mână lui Harry, rase indicând spre hainele negre ale bebeluşului. Am aprobat zâmbind din cap, ruşinata de faptul că eu nici macar nu îmi amintisem să aduc bebeluşul la şcoala.

-10. Amandoi. Treci la locul tau mamico.

Mi se adresa profesoara cu un zâmbet şmecher. Am făcut ochii mari, nevenindu-mi să cred. Eram sigura că o să pic proiectul asta şi am luat 10. Am baiguit un mulţumesc forţând un zâmbet şi m-am îndreptat ametita spre banca mea. Lipseau multe persoane azi şi am fost mai mult decât

fericita să vad că banca în care a stat Harry data trecuta, ultima de la fereastra, era libera. Aşa că m-am aşezat acolo.

L-am observat pe Ty făcându-mi cu ochiul şi am mimat alt mulţumesc obţinând un zâmbet că răspuns. În mare parte nota noastra i se datora lui, şi lui Harry care a avut grija că totul să se rezolve în cel mai perfect mod cu putinta. Ca de fiecare data.

Mi-am tras mai bine gluga pe cap, scufundandu-mă în banca lui Harry şi încercând să il simt catusi de puţin în scaunul asta rece. Mi-am strâns braţele în jurul meu încercând să nu aud reproşurile sî bombanelile lui Amber referitoare la nota mea şi în mare parte la persoana mea.

Am privit pe fereastra încercând să nu vad diamantul roşu sî strălucitor care mă aştepta în parcare, încercam să nu fac o goraza de lucruri, dar nu îmi ieşea nimic. Stateam aici, în banca iubitului meu care lipsea pentru că era plecat în Columbia (tara traficanţilor) să negocieze o greşeala care ii poate aduce moartea. Felul în care profesoara nu a comentat nimic în fata lui Ty îmi dovedea încă odată cât "mânjit" era iubitul meu.

Oare care fusese explicaţia lui către directoare privind plecarea asta. Cu siguranţa nu cea adevărata. Sau da? Mi-am scuturat capul încercând să izgonesc gândurile ciudate despre directoare fiind asociata unor traficanti de arme. Restul orei am învârtit în palma brelocul în forma de fluture, citind mesajul de sute de ori şi simtindu-mă de fiecare data că şi cum aş citi-o prima data.

Eu, inima lui Harry Styles. Prea mult, fii serioasă, radea constiinta de mine acuzandu-mă să mă trezesc odată din vis. Pentru că exact asta era viaţa pe care o traiam eu acum. Un vis. Un vis uimitor, care bineînţeles că ¡şi are şi părţile urate, extrem de urate avand în vedere că noaptea trecuta am trecut printr-o ploaie de gloanţe şi acum iubitul meu e plecat la capatul lumii într-un loc din care în orice clipa poate să nu mai aiba nevoie de bilet de întoarcere.

Am scrasnît din dînti din cauza acestor gânduri negre. Restul orei am încercat să fiu atenta, dar când am vrut să îmi iau notite am realizat că nu mi-am luat caietul din vestiar. M-am multumit să ascult, evitând discuţiile care mă aveau pe mine subiect principal. Din cauza bolidului din parcare popularitatea mea crescuse şi mai mult, de parcă asta mai era posibil.

Mi.am strâns ochii când soneria a anuntat sfarsitul orei. Nu aveam dispoziţia necesara să mă întorc la colegii mei curioşi, la bodyguardul de la usa şi la diamantul pe patru roti din parcare.

- Kath, vrei să ieşi la un suc cu noi? Mă striga Kristen când deja eram aproape de usa.
- Nu, scuze. Am ceva de rezolvat acasă.

Am mintit rapid realizand pentru a nu stiu cata oara că defapt, spun adevarul. Chiar aveam o groaza de probleme de rezolvat acasă dar o ieşire la suc cu oricare dintre persoanele din acest liceu presupune o lista nesfarsita de întrebări şi sîtuatiî stânjenitoare sî enervante pentru mine. Deci mai degraba dau ochii cu tata, oricum trebuie să fac şi asta odată.

- Haide Kath, te rog. Nu stiu când au aparut toti lângă mine dar ochii de catelus ai lui Kristen nu prevesteau lucruri bune.
- Chiar nu am chef, scuze.
- Bine! Am ras din cauza bosumflarii lui Kristen
- O să te sun mai târziu, îmi spuse cu degetul aratator ridicat spre fata mea. Asta însemna mai degraba că interogatoriul va avea loc mai târziu.
- OK! am zâmbit neavand nici cea mai mica intentie să ii răspund la telefon. Îşi miji ochii la mine dar eu am continuat să rad fals dorindu-mi atât de mult să mă fac invizibila şi să dispar, dar brusc mi-am dat seama cum pot scapa de ea.
- Poate facem o conferinţa cu Ken, am spus extrem de degajata încercând să nu izbucnesc în ras când s-a albit la fata.
- Ken? Care Ken? Ce tot spui acolo? Vorbea repede şi balbaît, acum ne jucam. Ranjeam diabolic în mintea mea.

- Oh, haide Danice, esti moarta dupa el recunoaşte. Am ras în timp ce ieşeam împreuna din clasa sî Kristen s-a repezit că o vipera să îmi astupe gura cu palma.

-Tîne-ţi gura Wrîse sau te arunc în aer cu tot cu Ferrarî-ul ala din parcare. De data asta era rândul meu să rad de ea, i-am indepartat mână când ne-am întâlnit cu Jason, care nu î-a aruncat deloc o privire prietenoasa.

Aî grija sateno, nu am un bodyguard prea prietenos.

- E Mustang şi o să îmi tin gura dacă recunoşti că ii placi. Am tras-o de lângă Jason care oricum s-a luat dupa noi cu restul elevilor care se prefaceau că nu asculta ce vorbesc. Kristen a scrâşnit nervoasă din dinţi, nu ii placea când era ea cea interogata.

- Argh, bine. Îmi place, dar nici nu cred că a realizat că exist. Spuse cu un ton posomorât şi era o premiera să o vad pe Kristen aşa.

- Sunt sigura că nu e aşa. Ken e un tip mai... distant şi serios. Varianta asiatica a lui Harry.

-Nu mă faci să mă simt mai bine. Harry te-a observat pe tine încă din prima secunda. Zise bosumflata şi am oftat dandu-mi ochii peste cap. Să consolezi lumea e mai greu decât pare.

- Şi am observat cât de distant e avand în vedere că intrat în echipa vedetelor din şcoala, unde se pare că tu esti sefa mai nou. Ridica o spranceana spre mine făcându-mă să rad.

- Crede-mă, nu mi-am dorit postul asta. Şi Ken s-a împrietenit cu Harry atunci când m-a scapat de Joshua.

Am spus încercând să nu intru în detalii şi să nu mă gândesc la consecinţele pe care le va suporta Joshua

pentru ce a făcut noaptea trecuta.

- Unde a plecat Harry, apropo? Mă întreba Kristen dar înainte să mă panîchez mi-am auzit numele strigat de un glas cunoascut. Ne-am întors amandoua şi l-am văzut pe Ken îndreptandu-se spre noi alaturi de Jason şi Austin.

-Jumatate din echipa mea de Power Rangers, am bolborosit către Kristen dar era deja stana de piatra. Ca tot vorbeam de lupul asiatic.

- Unde te duci? Mă întreba Ken când au ajuns toti lângă noi.

- Acasă! am răspuns serioasă neintelgandu-i întrebarea.

- De ce?

- La tatăl tau sau...

-Normal că la tatăl meu Ken, nu am alta casa. I-am închis repede gura. Imî era de ajuns explizîa deja creata cu mine sî Harry, nu aveam nevoie că lumea să afla că am stat la el weekendul asta.

- A, OK! lei maşina ta sau vrei să te duc eu? Mă întreba uîtandu-se serios la mine şi nu părea că o observa pe Kristen, care avea nevoie de o hîperventilatîe serioasă.

- O iau pe a mea, dacă tot a adus-o până aici, nu vreau să o las în parcarea scolii.

- Bine, mă gandeam că dacă tot te duci la tatăl tau mai ai nevoie de timp să inventezi o explicaţie cum de ai un Mustang parcat în fata casei. Spuse rânjind şi am am strâns din ochi.

- La naiba! La asta nu m-am gândit, am spus incruntandu-mă. De parcă nu aveam deja destule pe cap.

- Stai puţin, tatăl tau nu stie că Harry ţi-a luat o maşina? Defapt, tatăl tau stie de Harry? Mă întreba Kristen cu o privire acuzatoare care nu a făcut decât să ii streseze pe Ken, care în sfarsit a observant-o, aruncadu-i o încruntătură.

- Niciuna din doua, i-am răspuns şatenei care s-a făcut mica în fata japonezului frustrat.

- Mă descurc eu cumva, odată tot trebuie să afle. I-am răspuns deja nervoasă pe atitudinea lui.

- OK! Mai ramai la repetatii? Ken continua să mă interogheze scotandu-mă din minţi iar Kristen era din ce în ce mai stanjenita.
- Tu ce crezi? M-am încruntat la el. Doar aproba din cap zâmbind.
- OK! Suna-mă dacă ai nevoie de ceva. Îmi spuse de data asta serios şi stiu că în ocolişul asta intervenea paranoia lui Harry care se molipsise şi la ei.
- Bine, o să te sun dacă raman fara detergent de vase, am spus sarcastica făcându-l pe el şi pe Austin să rada. Doar Jason era că de obicei, stana de piatra. Am prins-o pe Kristen de mână şi am plecat de lângă ei până nu ajungeam la alte discuţii.
- Oh, Doamne! Asta s fost cel mai stânjenitor moment din viaţa mea. Spuse Kristen respirând rapid de parcă nu o făcuse deloc până acum.
- Scuze! am spus jenata, nestiind ce altceva aş putea spune.
- Nici nu m-a observat. Defapt, m-a observant, când s-a încruntat la mine. Se resemna încercând să foloseasca un ton amuzant sî eu aveam de gând să il pedepsesc pe Power Rangerul meu nesîmtit pentru asta.
- Sunt o groaza de baieti dragutî în şcoala asta sî Ken nu e chiar aşa dragut, am încercat să o consolez desi e clar că nu mă pricepeam deloc la asta. Dovada: încruntătură urata pe care mî-a aruncat-o Kristen.
- Da, sî Harry seamana cu Cocosatul de la Notre Dame. Rase de mine cocosandu-se.

Am ras sî eu odată cu ea realizand că trebuie să mai lucrez la consolarea oamenilor. Ken era un nemernic al naiba de aratos dar chiar dacă e în oras de câteva zile, sta destul prin preajma lui Harry că să îmi dau seama sî singura că lucreaza cu el.

Sî chiar dacă nu ar exista partea în care este clar că nu e interesat de Kristen, nu stiu dacă aş fi mai fericita dacă ar fi. Dupa toate prin cate am trecut şi urmeaza să trec eu, mai bine o las pe Kristen să se consoleze singura cu o caserola de inghetata acum, decât în peştera aia cu arme mai târziu. Eu nu regret asta, nu regret că Harry s-a îndrăgostit de mine, dar asta nu înseamna că orice persoana ar fî capabila să accepte aşa de uşor tot ce am acceptat eu, sau ce încă mă străduiesc să accept.

- Pai, vorbim mai târziu, îmi spuse zâmbind şi nici nu am realizat că ajunsesem în parcare.
- OK! Hmm, cu cine te duci la suc? Am intrebat-o realizand că nu mai e nimeni cu ea.
- Pai voiam să ieşim că fetele, eu, tu şi Candice. Dar tu nu vi şi roşcata cred că îşi face hiperventilatie dupa Mike. I-a cam picat greu la stomac. Spuse razand deja departandu-se de mine şi mergând cu spatele.
- Tipul ala pica oricui greu la stomac. Am ras. Ai cu ce să ajungi acasă? Am intrebat-o bagandu-mi mâinile în buzunar însă fiindu-mi teama de posibilitatea să urce în maşina mea. Nu cred că pot stapani încă bestia asta roşcata atât de bine şi prefer să fiu singura care ajunge la spital în cazul ciocnirii de vreun copac.
- Zac e la antrenament dar nu-i nimic. Îmi prinde bine putina mişcare.
- Pot să te duc eu dacă vrei, am spus cu jumatate de gura.
- Nu mersi, nu sunt încă sigura că sti să conduci chestia aia, spuse razand. Şi vreau să raman în viaţa să o protejez pe Candice de Wagner. S-ar putea să avem probleme cu roşia noastra vorbareata. Am ras.
- OK atunci. Ne vedem mâine. Am spus făcându-i cu mână, şi clatinand din cap. Dacă Kristen şi Ken însemna o noua iubire periculoasa, Candice şi Mike... deja ajungem în stadiul unei iubiri ilegale.

Am mers până la maşina mea cu mâinile îndesate în buzunare sî fata bine ascunsa în gluga. De asta adoram să port gluga, dacă eu nu îi vad pe ei, nici ei nu mă vad pe mine. M-am

consolat de una singura că un copil fricos. Am deschis repede portiera maşinii şi m-am azvarlit înăuntru.

De ce nu sunt geamurile astea fumurii? Plangeam în sinea mea. Dar îmi ajunsese spectacolul pe ziua de azi şi înainte să fiu prinsa că fug de la antrenamente, m-am prefăcut că nu o observ privirile curioşilor şi am pornit maşina rugandu-mă la Dumnezeu să nu se opreasca că data trecuta.

Torsul motorului parcă ii hipnotiza pe curioşii care îmi analizau fiecare mişcare, aşa că frustrata am apasat aceleratia, derapand de pe loc şi trecând printre ei că un fulger. Un fulger cu stomacul lipit de sira spianarii. Dar am mentint viteza şi am respirat uşurata când m-am văzut scapata din parcarea liceului, reducând viteza maşinii şi bucurandu-mă pentru prima data de noua şi uimitoarea mea maşina. Conduceam cu o viteza mica de 60 la ora din cauza careia Harry probabil ar face o criza dar aveam nevoie de timp de gândire. Îmi era teama de intalnirea cu tata, dar trebuia să il înfrunt.

Mai devreme sau mai târziu tot trebuia să dau ochii cu el. Puteam să mă introc la garaj dar nu vedeam rostul. Jay şi V erau la spital, Ty probabil a mers la ei şi nici nu vreau să mă gândesc unde e Harry. Îmi verificam telefonul din minut în minut aşteptând să mă sune, habar nu am cât ar face din Seattle până în Columbia dar cu avionul probabil nu mai mult de doua ore. Deci mai aveam încă o ora în care să fierb în suc propriu.

Am intrat în cartierul meu şi în momentul în care mi-am văzut casa, am intrat în panica. Am redus viteza până când maşina aproape s-a oprit. Mi-am amintit de şmecheria lui Harry de a parcă maşina mai departe de casa noastra pentru a nu-i da tatei de bănuit deci la fel urma să fac şi eu.

Eram prea lasa şi oricum aveam destule de explicat, deci pe moment mă puteam lipsi de "tata, maşina aia din fata casei noastre nu e parcata ilegal, e a mea".

M-am cutremurat parcand-o în fata casei paralela cu a noastra, rugandu-mă că vecinul meu să nu îşi puna întrebări în legătură cu ea. Am coborât putîn ametita, sîmtindu-mă din nou că o femeie întretinuta sî mincinoasa ceea ce era o prostie. Până la urma, iubitul meu îmi dăruise maşina asta, nu e că şi cum aş fi prestat vreun serviciu pentru ea.

Am ras de prostia mea, dandu-mi gluga jos înainte să descui usa. Încă nu îmi faceam intalnîrea cu tata, la ora asta probabil încă era la serviciu deci aveam timp să îmi pregătesc discursul şi pastilele lui de calmare. Nu am petrecut prea mult timp în casa asta dat întoarcerea aici imî oferea cât de cât sentimentul de "bun venit acasă, esti în siguranţa", asta până când am ramas cu mână blocata pe şireturile de la tenesi vazandu-mi tatăl ieşind din bucătărie cu o punga de gheata la tampla şi o cana în mână.

Şi cam atât mi-a fost cu siguranţa.

- Katherine! aproape tipa tata spre mine cu ochii mariti, alergand spre mine.
- Oh, Doamne scumpo, unde ai fost? Mi-am făcut o mie de griji din cauza ta. Se agita încercând să mă îmbrăţişeze cu obiectele care le avea în mână.
- Îmi pare rău tata, ţi-am spus că am nevoie de puţin timp singura. Am spus nestiind cum să abordez situatia. Nu părea pus pe cearta.
- Şi? Ofta tata, analizandu-mă cu atentie.
- Şi... nu stiu. Tu să îmi spui. Am oftat la rândul meu.
- Ei bine, pe lângă faptul că am înnebunit astea doua zile nestiind unde şi cu cine esti, am albit în jumatate de cap şi sunt pregătit să fac lucrurile aşa cum vrei. Îmi zâmbi lasandu-mă cu gura cascata.
- Ce? Ce vrei să spui prin cum vreau eu? Am întrebat nesigura. Tata îşi muşca buza evitând răspunsul.
- Ai rupt-o cu Roberta? Am presupus uimita.

-Nu tocmai, dar am decis să ramanem la gradul de iubiţi care ies la întâlniri, spuse mimând nîste ghilimele în aer. Am realizat că nu putem convieţui în acelaşi loc. Tu o urasti pe ea, Amber mă uraste pe mine, tu şi Amber va uraţi. Deci până reuşim să rezolvam asta, fiecare ramana în casa lui. Spuse tata oftând.

-Nu o urase pe Roberta tata, chiar dacă tu ai fi ramas cu ea şi din cauza ei eu nu aş mai fi existat, asta nu e un motiv să o urase. A trecut prin destule, problema mea e medusa care ii este fiica ei. Am spus stranbadu-mă şi intrând în living.

- Of, scumpo, înţeleg că e greu pentru voi să aflaţi una de cealalta dupa atâta timp şi într-un asemenea fel dar nu crezi că exageraţi cu ura asta? Am început să rad dezbracandu-mi geaca.

- Tata, tu crezi că de asta ne uram noi? Am continuat să rad din ce în ce mai tare punând cap la cap presupunerile tatei. Normal că el nu avea habar de Harry.

- Ce alt motiv ati avea?

Am oftat adanc,

- E din cauza iubitului meu tata. Imediat ce a auzit asta, s-a înverzit la fata.

- Ce legătură are asta?

- Harry, este fostul iubit al lui Amber. Ochii i s-au mărit de parcă ii spusesem că în mansarda casei noastre locuiesc extraterestrii.

- Ce!? De asta te uraste ea? Katherine, cum ai putut să ii furi iubitul? Mă acuza uitandu-se încruntat la mine. Poate situatia nu ar fi fost atât de amuzanta dacă nu eram tata şi fica, dar acum aratam că doua puştoaice care se critica una pe cealalta.

- Nu i-am furat iubitul tata. Între ea şi Harry nu mai era nimic de mult. Dar acum îşi varsa furia pe mine folosind scuza asta. Şi cum nu e de ajuns, îmi face viaţa un calvar şi la majorete, unde e sefa. L-am acuzat uitandu-mă urat la el.

- Amber e sefa majoretelor?

- Aham.

- Auch! Spuse rânjind şi am luat o perna de pe canapea aruncand-o în el.

- Nu e amuzant. Şi plus, că sunt sigura că ea ştia că eu sunt sora ei vitrega cu mult înainte să ne spuneţi voi. Tu i-ai spus cine esti şi că ai o fiica înainte să îmi spui mie. Deci tot scandalul ala din aceea dimineaţa a fost un fals. Un motiv să ne batjocoreasca. E imposibil să nu îţi dai seama că nou-venita în oras, care are îţi poarta numele e fiica tatălui tau de mult pierdut. Am spus mandra de mintea mea de avocat, realizand totuşi că nu m- am gândit până acum la asta.

Tata ramase blocat, uitandu-se fix la mine de data asta serios.

- Esti sigura de asta?

- Bineînţeles că sunt sigura tata. Am avut de multe ori incidente în care am răspuns amandoua în acelaşi timp la numele Wrise.

- Amber chiar mă uraste. Spuse trist venind lângă mine şi asezandu-se pe canapea cu punga de gheata la cap.

- Şi ce o să faci în legătură cu asta? Am întrebat nesigura asezandu-mă lângă el.

Mă privi cu acei ochi de tata iubitor, de care îmi era dor şi îşi puse braţul pe dupa gatul meu, tragandu-mă la pieptul lui.

- 0 să încerc să mă apropii de ea iubito, dar nu vreau să insist prea mult. E la fel de greu pentru mine că şi pentru ea. Nu aveam idée de existenta ei până acum câteva saptamani şi îmi pare rău pentru asta dar orice ar fi nu mă pot simţi vinovat. Nu a fost vina mea că părinţii Robertei au luat-o de lângă mine, că nu mi-a dat niciun semn de viaţa dupa asta, că nu mi-a spus macar că a ramans insarcinata cu mine.

Mi-am muscat buza strângând tricoul tatei în pumni.

- Şi am luat intalnirea cu Amanda că pe a doua sansa, spuse zâmbind uşor mangaindu-mi parul. Katy, am iubit-o pe mama ta încă din prima secunda când am vazut-o. Am iubit-o şi pe Roberta dar iubirea dintre noi a crescut în timp, de la prieteni de joaca, la colegi de şcoala şi liceu până la iubiţi, înţelegi? Toate etapele. Dar cu mama ta, toate etapele astea s-au petrecut într-o singura secunda. Nu o să regret nîciodata că m-am căsătorit cu ea, pentru că mi-a oferit cel mai frumos cadou din viaţa mea. Tu.

Am zâmbit în timp ce tata îmi saruta fruntea. Acum când furia mea se mai domolise puteam analiza lucrurile altfel. Indiferent de ocupaţia mamei mele şi de trecutul tatălui meu, el nu avea nici o vina în toate astea. Şi-a urmat întotdeauna inima şi a fost de fiecare data dezamagit.

- Tu esti fetita mea, şi o să fac orice că tu să fi fericita.
- Tu şi cu mine! Am spus zâmbind intinzandu-i mână.
- Tu şi cu mine! Rase, patand palma.
- Esti cel mai tare tata din lume. Am ras ciufulindu-i parul.
- Stiu! Am o cana pe care scrie chestia asta. Zise serios făcându-mă să rad şi aducandu-mi aminte de cadourile mele de când abia reuşeam să citesc ce scrie pe cana.
- Şi oricât ţi-ai tine punga aia de gheata în cap, nu o să îţi dispara firele albe.
- Aaa, asta e un medicament pentru noaptea trecuta. A fost multa agitatie prin oras. Spuse aruncand punga de gheata pe masa şi m-am albit la fata.
- Ce s-a intamplat? Am întrebat înghiţind în sec. Bineînţeles că tata ştia de ce se întamplase. Urmăriri, explozi, maşini în flăcări - pompieri.
- Nişte urmăriri, curse... nici eu nu stiu sigur ce a fost dar s-a lasat cu multe flăcări.
- Esti bine? Am întrebat speriata de prezenta tatălui meu acolo, intre toti acei criminali.
- Da, nu-ţi face griji. Am avut parte de acţiune, cel puţin aşa nu mi-am mai ros unghiile gandindu-te unde esti tu.

Mi-am fortat un zâmbet fals. Am fost chiar în centrul acţiunii tata, tinta. Am spus în mintea mea nevrand să mă gândesc cum ar reacţiona dacă ar afla asta.

- Şi că tot veni vorba. Vreau să stiu mai multe despre Harry asta. Se uita la mine serios şi ştiam că avea să vina momentul asta.

Mi-am dat ochii peste şi am realizat că nu aveam habar ce să ii spun tatei despre Harry. Ca e racer, locuieşte într-un garaj cu prietenii lui, chiar şi partea buna din viaţa lui era un un dezastru de povestit unui tata.

- Este... puţin diferit, am bălmăjit cu jumatate de gura. Nu pot să cred că adevaratele mele probleme acum apareau.
- Îmi dau seama de asta. întotdeauna au roit băieţii în jurul tau dar nu i-ai bagat în seama şi îmi închipui că asta trebuie să fie cu adevarat ceva de ţi-a intrat pe sub piele atât de repede.

Şi ce mi-a mai intrat pe sub piele, am rânjit în mintea mea.

Tata era bestial, pe lângă faptul că nu aveam cum să ii spun adevarul ii simţeam extrem de deschis şi gata să mă asculte. Pacat că nu avea cum să devina atât de deschis încât să afle adevarul.

Am luat o gura mare de aer, cautand rapid cuvinte prin care să ii descriu pe Harry fara să ii bag pe tata în spital dupa asta.

- Ai dreptate, niciodata nu am fost genul care să tina relaţii, dar Harry... cum ai spus tu, a reuşit să îmi intre pe sub piele. E genul de baiat cu maturitatea unui bărbat.

Tata se încrunta nedumerit.

- Aî fost la el acasă weekend-ul asta. I-ai cunoscut părinţii?

Am strâns din ochii neavand nici cea mai mica idée ce să răspund. Puteam să ii spun simplu că Harry nu are părinţi, dar trebuia să maschez cumva banii lui şi cadourile ridicol de scumpe pe care mi le oferă fara să ii spun tatei că e traficant de de arme. Ştiam eu că roşcata aia îmi va veni de hac.

- Nu, sunt divorţaţi. Are aceeaşi situatie că şi mine doar că el nu locuieşte cu niciunul dintre ei. Nu am idée de unde a venit asta dar tot ce puteam spera era să nu ii supere pe Harry.
- Deci de asta te-ai apropiat tu atât de el, presupuse tata crezând că eu şi Harry impartim aceiaşi soarta. Am aprobat din cap.
- Atunci el unde locuieşte?
- Dacă nu mai locuieşte cu ei asta nu inseamna că nu au grja de el el. Sunt oameni de afaceri, are o casa enorma unde sta singur.

Acum stiu de unde scot toate balivernele astea. Folosesc situatia lui Mike. Ar putea să mearga dar trebuie să discut cu Harry despre asta şi clar trebuia să mă gândesc mai devreme la discuţia asta cu tata.

- Nu e genul ala de puşti bogat şi razgaiat nu?
- Mă vezi pe mine indragostindu-mă de un asemenea baiat? Şi deja ţi-am spus că e mult prea serios pentru varsta lui. Părinţii lui nu sunt că voi. Nu s-au luptat pentru el, chiar dacă nu ar fi divortat tot ar fi fost plecaţi cu afacerile şi asta l-a departat de ei.

Viitoare autoare de best seller scrie pe mine.

Tata aproba din cap analizand totul în capul sau istet de părinte de nota 10.

- Şi când pot să ii cunosc şi eu?

Mi-am muscat buza puţin speriata.

- Curând. Am spus cu jumatate de gura făcându-l să zambeasca.
- Bine, nu o să îţi interzic nimic. Esti majoira şi nu vreau să mai fugi de acasă că să te fereşti de mine. Dar până atunci o să îmi iau cana de tata bestial şi noi doi o să avem o discuţie de care am fost ferit până acum. Spuse rânjind şi mi-am mărit ochii realizand la ce se refera.
- Oh, nu! Am spus repede ridicandu-mă de pe canapea. Te rog spune-mi că nu te referi la ce cred eu.

Rânji că un dracusor.

- Tata inceteaza, nu o să discut despre asta cu tine. Am spus serioasă punandu-mi mâinile în san.
- Orice tata trebuie să poarte discuţia asta cu fiica lui. Şi dacă Harry asta e aşa matur bănuiesc că...
- Oh, Doamne tata, vorbeşti serios? M-am crizat ieşind din living şi lasandu-l razand pe canapea.
- Ei haide. Nu eu plec un weekend întreg la iubitul meu. Acum suporţi consecinţele şi să îţi fie clar: nu vreau nepoţi până schimbi prefixul de trei ori.
- Tata ! Am tipat din bucătărie, dar am fost întrerupta de soneria de la usa.
- Imî caut cana de tata bestial sî continuam discuţia dupa. Rânji trecând pe lângă mine când am mers să deschid usa.

Am bodogănit câteva cuvinte pe limba mea şi am fost surprinsa să Ty în fata uşii mele.

- Ty! Ce cauţi aici? L-am întrebat nedumerita.
- Ti-am promis că îţi repar computerul, îţi aminteşti? Zâmbi ridicând o geanta neagra enormca care era probabil plină de CD-uri.
- Ce? Mi-a luat câteva secunde până mi-am adus aminte de computerul meu stricat caruia Harry ii aranjaze o consultatie cu doctorul în circuite. - Ty, fi serios, doar nu o să îţi pierzi timpul acum reparandu-mi computerul.

- Nu am altceva mai bun de făcut oricum, şi îmi face plăcere să fac asta. Zâmbi încercând să intre în casa.
- Asta e o scuza că să stai în preajma mea nu? Harry te-a pus să faci asta? M-am încruntat la el, vorbind în şoapta. Tatăl bestial era prin bucătărie cotrobăind dupa cana lui.
- Oh, nu! Rase. Ai pe altcineva care se ocupa de asta. Eu doar am venit să îţi repar computerul. Zâmbi făcându-mi semn spre o maşina neagra parcata în spatele roşcatei mele. Mi-am mijit ochii privind prin parbriz şi mi-a crescut gradul de furie când ¡-am observat pe Jason şi Austin. Când aparusera astai doi aici?
- Baiatul asta chiar nu are de gând să se opreasca cu chestia asta? Am marait în şoapta aruncand priviri uracioase spre maşina celor doi. Chiar nu aveau altceva mai bun de făcut?
- Nu! Îmi răspunse Ty zâmbind şi făcându-şi loc pe lângă mine, pentru a intra înăuntru.
- Frumoasa casa, spuse admîrand incaperea.
- Mersi. Serios Ty, ar trebui să fii la Jay, computerul meu e...
- Kath, cine e? Tipa tata din bucătărie şi imediat a ieşit tinand în mână cana pe care i-o făcusem cadou acum mai bine de 10 ani, de culoare roz şi cu o inimioara albastra pe care scria " Cel mai bun tătic din lume!"

Mi-am masat fruntea cu vraful degetelor respirând sacadat, apoi am realizat că tata se holba la Ty analizandu-l din cap până în picioare.
- Tata, el e Ty. Un prieten de la şcoala. A venit să îmi repare computerul. Am clarificat repede înainte că tata să faca o criza din cauza unui Harry cu creasta roşie, unghii negre şi machiaj mai strident că al meu.
- A, expira tata uşurat. Îmi pare bine să te cunosc Ty, spuse prietenos intinzandu-i mână.
- Şi mie domnule Wrise, zâmbi Ty dand mână cu el.
- Te rog spune-mi Christopher şi nu ştiam că ai computerul defect, vorbi la sfarsit cu mine.
- Da, are câteva probleme. Noi mergem sus tata. L-am tras pe Ty dupa mine mai degraba fericita de faptul că scapam de discuţia despre sex cu tata. Asta chiar ar fi un coşmar trait în realitate.
- Bine, până atunci eu mă duc la cumpărături. Avem frigiderul gol. Vrei ceva?
- Nu mersi tata, am strigat deja ajunsa sus şi am intrat în camera mea alaturi de Ty.
- Uau, taica-to te-a făcut la pubertate? întreba Ty cu o spranceana ridicata când am închis usa în urma mea.
- Ce vrei să spui? Eram nedumerita.
- Arata atât de tanar şi bine-facut, se mira Ty scotandu-şi CD-urile din geanta şi am început să rad.

Am aşteptat să aud usa de la intrare inchizandu-se şi l-am oprit pe Ty înainte să îmi aprinda computerul.
- Ty, serios, te-am adus aici că să scap de o discuţie stânjenitoare cu tata şi sincer ai picat la tanc. Dar cred că şi tu şi eu avem destule pe cap şi fara computerul meu defect. Ai aflat ceva de la Harry? Am spus de data asta serioasă.
- Nu, ofta Ty asezandu-se pe pat şi mi-am dat seama imediat că nu avea chef deloc de computerul meu dar sigur Harry il trimisese aici să îmi ocupe timpul şi să stea cu ochii pe mine. - Nu cred că a aterizat încă şi sunt sigura cu tu esti prima pe care o va suna.
- Mi-am parul intre degete asezandu-mă lângă el.
- Ty, vreau să fi sincer cu mine. Cât de mare e pericolul în care se afla Harry acum. L-am privit serioasă interzicandu-i din privire să mă mintă.

Ty îşi muşca buza, privind în jos.

- Nu stiu Kath. Nu ii cunosc pe oamenii aia, am o idée de ce sunt capabili dar nu ¡-am privit niciodata în ochi că să îţi dau un răspuns sigur. Dar Carter nu e prost, nu ar intra în cursa aşa de repede dacă nu ar fi sigur că poate manevra lucrurile. El şi Harry se vor descurca, nu îţi face griji. Dar nu puteam să îmi fac griji, trecusem prin prea multe noaptea trecuta că să nu mă îngrijoreze intalnîrea lui Harry cu acei oameni.
- Acum, lasa-mă să arunc o privire la computerul tau.
- Nu, nu are niciun rost Ty. E antic şi pe lângă faptul că nu ii mai folosesc deloc zgomotul produs de unitate mă scoate din sărite, pe ala nu ai cum să ii repari deci nu îţi pierde timpul cu asta.
- Aş putea arunca o privire şi în unitate, poate s-au uzat câteva fire. încerca Ty să mă convingă.
- E tot uzat şi batran, deci lasa-l să se bucure de batranete până o să ajunga la groapa de gunoi, am ras molipsindu-l şi pe Ty.
- E un model destul de vechi, recunoscu uitandu-se nesigur la monitorul negru pe care se asezase deja un strat de praf în timpul weekendului.
- Cred că bunicii mei ii foloseau să vorbeasca pe facebook. Am glumit învârtind telefonul care nu mai suna, în mână.

Ty izbucni în ras.
- Bunicii tai au prins facebook-ul. Ce familie tanara, glumi uimit făcându-mă să rad.

Am coborât în living alaturi de Ty şi i-am oferit un pahar de suc înainte să plece sperând că mai pot scoate vreo informaţie de la el.

Un ciocănit în usa ne-a întrerupt şi probabil era tata care îşi uitase cheile, dar am avut o surpriza specifica celor din ultimul timp când am dat nas în nas cu Ken şi Mike.
- Voi ce mai cautati aici? l-am întrebat deja exasperata. Sunt bine, respir, pot să vorbesc, şi nu mă strânge nimic de gat. Valea!
- Ha, cine are treaba cu gatul tau? Din cate am înţeles cu fundul ai probleme. Se apleca Mike spre mine, şoptind pervers şi au trecut amandoi pe lângă mine razand şi intrând în casa.

Am numarat până la zece calmandu-mi respiraţia înainte să închid usa. Oficial Jason şi Austin erau preferaţii mei. Stateau cuminiti în maşina lor fara să intre peste mine cu forţa şi să deschidă discuţii referitoare la fundul meu.

În living toti erau deja comozi aşezat pe canapea şi butonandu-mi telecomanda.

Mi-am pus mâinile în san şi am început să bat din picior imitând un personaj furios de desene animate.
- Dacă încerci să ne prăjeşti cu puterea mintii, nu-ţi iese. Rase Mike de mine ridicandu-şi picioarele pe masuta de cafea.

Am mers furioasa spre el, aruncandu-i picioarele jos şi asezandu-mă pe canapea atunci când Ken s-a ridicat să analizeze bibilioteca tatei.
- Ce cautati aici? Tata se poate întoarce în orice secunda şi am inventat deja destule explicaţii pe ziua de
azi.
- Trei baieti în casa unei fete. Uhh asta trebuie să fie o explicaţie data dracu'! Rase Mike şi am luat o perna dandu-i cu ea în cap.
- Raspunde-mi la întrebare. L-am mustrat furioasa.
- Nu aveam nimic altceva mai bun de făcut. Din spusele doctorilor Jay e că şi adormit, Am dus-o pe V acasă să se odihneasca iar Harry ne-a spus să fim cu ochii pe tine. Deci aici suntem, îmi clarifica Ken, răsfoind volumul din "La răscruce de vânturi".
- Of, sărăcii de voi, sunteti atât de ocupaţi încât nu aveţi timp să realizaţi ce se intampla în jurul vostru. Am acuzat uitandu-mă direct spre Ken care m-a privit nedumerit.
- Ce vrei să spui?

- Serios omule? Esti mai orb decât o oaie fara ochi!
- Asta ii spun şi eu mereu, mă susţinu Mike sigur pe el ridicând telecomanda în semn de "are dreptate"
- Stai puţin. Ce tot spui tu acolo? Mă întreba Ken complet nedumerit punând cartea la loc pe raft sî venind lângă noi.
- Kristen. Îţi spune ceva? Am rostit uşor fiecare cuvânt făcându-l pe prost să inteleaga.
Se uita la mine, apoi la Mike, apoi în tavan strâmbând din nas în semn că habar nu are idee despre cine vorbesc.
- Fata care a fost astăzi cu mine înainte de încheierea orelor, l-am clarificat sperând că de data asta să se prindă.
- Aaaa, da am vazut-o de câteva ori. Ce-i cu ea?
Am făcut ochii mari şi Mike a izbucnit în ras.
- Stai puţin, Danice il place pe Ken? Sari Mike în sus că un copil care a aflat unde îşi ascunde Mos Crăciun sacul cu dulciuri.
- Poate, dacă idiotul asta ar observa-o macar. Am spus nervoasă uitandu-mă urat la Ken.
Mike conţină să rada iar Ty era atent la laptopul sau în timp ce Ken privea în gol de parcă cineva ii spusese secretul universului.
- Ce zici omule? Il întreba Mike trezindu-l din transa.
- E draguta dar nu cred că e genul meu. Spuse în cele din urma serios.
- Prea guraliva, il susţinu Mike iar eu eram prinsa într-un război unde trebuia să apar onoarea femeilor.
- Uite cine vorbea: Gura Sparta! M-am încruntat la Mike făcându-l să îmi scoata limba.
- Nu e vorba de asta. Dar nu cred că eu aş avea taria lui Harry să trec prin toate astea. Continua Ken bagandu-mă complet în ceata.
- Ce vrei să spui?
- Haide Kath, toate chestiile astea pe care le face Harry pentru tine nu sunt de distractie. Pentru el e un stres continu să te lase singura acum mai ales dupa noaptea trecuta când nu trebuie să îţi mai explic ce s-a intamplat şi cu siguranţa îngrijorarea lui nu e ce ar putea patî el în Columbia dacă Reynolds planuieste altceva, ci mai degraba ce ai putea pati tu. Plus că nu sunt sigur că şi Kristen ar accepta toate astea cum ai făcut tu şi cu siguranţa nu o să am o relaţie în care trebuie să inventez o minciuna la fiecare trei cuvinte. Îmi clarifica Ken lasandu-mă cu gura cascata.
- Nici o fata normală la cap nu ar accepta atâtea, il completa Mike razand dar eram prea ravasita că să iau atitudine şi să ii dau una în cap.
- Deci vrei să spui că eu sunt o povara? Am întrebat uitandu-mă serioasă la Ken.
- Ce? Nu! Răspunse aproape speriat. Doamne Kath, incearca să înţelegi ce vreau să spun. Harry o să mă omoare că îţi bag chestiile astea în cap. Nu esti o povara. Harry te iubeşte şi ar face orice pentru tine iar o relaţie că asta e greu de tinut. El şi-a asumat responsabilitatea asta dar eu nu cred că sunt pregătit să o fac. Sau mai bine zis, nu a aparut fata pentru care să o fac. Sunt absolut sigur că Harry gandea la fel că mine înainte să apari tu.
Mike ii facu un semn drept dovada că are perfectă dreptate şi mi-am muscat buza fara să mai pun alte întrebări.
- Sî dacă mă întrebi pe mine nu esti o povara, ci mai degraba o durere în fund. Rase Mike de mine întinzandu-se pe canapea sî asezandu-şi capul în poala mea. L-am împins nervoasă trantindu-l jos.
- O să vezi tu ce e aia durere în fund dacă mă mai enervezi mult. L-am amentintat furioasa făcându-i pe toti să rada.

- Bine, dacă îmi spui cine e tipa aia roşcata! Se ridica în sus că un titirez asezandu-se din nou lângă mine că un catel care îşi asteapta osul. Mă simţeam deja sufocată aici.
- Las-o în pace pe Candice! l-am orodonat strict uitandu-mă urat la el.
- Dar nu i-am făcut nimic, încă.
l-am dat un pumn în stomac făcându-l să rada.
- Hai mai, nu o cunosc, zi-mi mai multe despre ea. Se milogi de mine şi am oftat epuizata intinzandu-mă mai bine pe canapea.
- S-a mutat anul asta odată cu mine. Sincer n-am idée de unde şi revin: las-o în pace.
- De ce? Să ştii că nu mananc fete, doar într-un anume fel pe care sunt sigur că ar vrea să il cunoasca, marai şi mi-am dat ochii peste cap furandu-i telecomanda când s-a oprit pe Animal Planet. Aveam boii mei chiar lângă mine, nu aveam nevoie de alţii. Apoi telefonul mi-a vibrat şi am tresărit la propriu când am văzut numele de pe ecran.
- Harry! Am tipat sărind în sus de pe canapea şi simtindu-mi inima bubuind. Am răspuns rapid cu mână tremurând.
- Harry, esti bine? L-am întrebat respirând greu de parcă terminasem un maraton.
Rasul dulce din difuzor mi-a reînviat inima paralizata.
- Sunt bine iubito, abia am aterizat. Nu îmi pasa ce îmi spune, vocea lui era că mierea calda care se scurce în interiorul meu, voiam să ii aud mai mult.
Am plecat din living lasandu-i pe cei trei bagaciosi şi am intrat în bucătărie pentru a vorbi cu el.
- Când o să va intalniti cu aia? L-am intrabat asezandu-mă pe un scaun.
- Diseara, ne cazam la un hotel până atunci şi cel mai probabil vom pleca la noapte. Nu vreau să pierdem prea mult timp pe aici.
- Mi-e dor de tine. Am şoptit simţind cum îmi dau lacrimile.
- Şi mie mi-e dor de tine iubito, foarte mult. Dar nu îţi face griji o să mă întorc cât de repede pot.
Il simţeam agitandu-se şi am auzit zgomotul unei portiere închise.
- Aî grija de tine.
l-am simţit zâmbetul.
- 0 să am. Şi tu la fel.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Eu nu trebuie să am grija de mine, te ocupi tu de asta. Mă simt că în programul pentru protectie al martorilor.
Am bolborosit făcându-l să rada şi voiam să aud sunetul ala la infanit.
- Nu-ţi plac babysitteri?
- Doi dintre ei sunt acceptabili, restul îmi mananca sufletul. Serios Harry, chiar trebuia să pui o echipa de Power Rangers dupa mine?
A ras şi mai tare aproape spargandu-mi timpanul.
- Power Rangers? Doamne, numai tu puteai să ii numeşti aşa. Şi presupun că Jason şi Austin sunt preferaţii tai şi să stii că şi ai mei aşa că o să tii las doar pe ei. Ce zici?
- Da! Am răspuns repede mentinandu-i rasul. Deci acum ii dai pe restul afara din casa mea?
-Ce?
- Power Rangerii: Ken, Mike şi Ty sunt la mine în casa, pe canapeaua mea şi cred că Mike îmi strica televizorul.
- Ce cauta aia acolo? Doar pe Ty l-am trimis să îţi repare calculatorul.
- A deci tu l-ai trimis. Am sărit artagoasa schimbând subiectul.
- Da, am stabilit deja că o să vina să ii repare.
- Harry, nu crezi că are lucruri mai importante de făcut decât să îmi repare mie computerul? Şi vechitura aia nu mai are leac. Plus că urase zgomotul pe care ii face, îmi aduce aminte de

motorul tirului de noaptea trecuta... mi-am închis gura realizand ce am spus. Mi-am plesnit o palma peste fata când Harry a devenit extrem de tăcut.
- Iubitule nu m-am referit la asta că la un apropo. Am urat întotdeauna zgomotul ala, am încercat să o dreg desi nu aveam sanse.
- Bine iubito, cum vrei tu. Spuse blând dar simţeam tristetea din vocea lui. Sunt atât de idioata. Eu şi gura mea mare.
- Apropo, i-am spus tatei despre tine şi vrea să te cunoasca. Am încercat să schimb subiectul desi nu nimerisem deloc mai bine. De fapt era mai rău.
- Bine, mâine când vin asta va fi primul lucru pe care ii facem. Şi eu vreau să ii cunosc dar dai pe aia afara din casa până nu crede că eu sunt unul dintre ei.
Am ras.
- Dar înainte de asta, m-a întrebat de... familia ta! Am spus cu jumatate de gura dorindu-mî să schimb iar subiectul dar stîam cu ce.
- Şi ce i-ai spus? Părea calm.
- Ei bine, trebuie să maschez cumva cadourile tale scumpe pe care te ambiţionezi să mi le faci şi nu ştiam ce altceva să invetez aşa că am folosit oarecum povestea lui Mike. Îmi rodeam unghiile aşteptând să explodeze, în schimb m-a surprins începând să rada.
- Deci sunt un prinţ razgaiat de bani gata cu părinţi afacerişti?
- Fara partea cu "prinţ razgaiat".
Continua să rada şi am rasuflat uşurata că nu e suparat.
- E bine iubito, nu e nevoie să afle adevarul despre mine deocamdata şi mă bucur atât de mult că acum nu o să mai ai o scuza să îmi refuzi cadourile. Marai drăcesc şi ii simţeam planul formandu-se. - Ce vrei să îţi aduc de aici?
Mi-am dat ochii peste cap maraind.
- Oi fi tu baiat de bani gata dar le luam pe rand. Nici nu i-am spus tatei încă de maşina aşa că să nu îndrăzneşti să mai îmi pui altceva în carca pentru că adevaratul pericolul o să te aştepte când te întorci acasă. L-am amenîntat hotărâtă făcându-l să rada.
- Bine, am înţeles! Cum e fundul meu? O să am treaba cu el când mă întorc. Am chicotit sesizandu-î perversitatea din voce.
- E mult mai bine şi te asteapta. Am spus deja creandu-mî fantezii privind "treaba" lui cu fundul meu, dar am fost întrerupă din fanteziile mele de maşina tatei care a parcat în fata casei.
- Oh, nu! Tata s-a întors acasă iar eu am trei baietî pe canapea din sufragerie şi asta numai din vina ta, am mormăit sărind de pe scaun şi Harry a continuat să rada.
- OK iubito, bafta! Te iubesc!
- Şi eu tu iubesc, ai grija ce faci şi să mă suni!
- OK, continua să rada şi mi-a părut rău că nu am mai putut vorbi cu el dar a trebuit să închid când tata a intrat pe usa cu sacosele în braţe iar în livîng s-a făcut o linişte brusca.
Doamne ajuta-mă să iasa pe fereastra.
Dar erau toti aşezaţi că nişte copii mici la grădiniţă, cuminţi pe canapea.
- OK! Care dintre voi e Harry? li întreba tata analizandu-î cu atentie pe Mike şi Ken. Cu Ty se lămurise deja.
- Oh, eu cu siguranţa nu sunt. Spuse Mike rapid ridicandu-şi mâinile în sus în poziţie defensiva.
- Nici eu! Spuse şi Ken zâmbind.
- Bine atunci, trei baieti sunt în casa mea şi niciunul dintre ei nu e iubitul fiicei mele. Asta e un moment bun să îmi aduc puşca de vanatoare. Spuse tata serios sagetandu-i cu privirea şi toti am paralizat.
- Nu domnule, noi defapt suntem prietenii iubitului lui Kath şi am venit să ii cerem sfaturi despre fete.

Modulul de imbarligator al lui Mike era activat.

- Despre fete! Repeta tata nesigur mijindu-şi ochii la ei.

- Da! Mie îmi place o fata care e prietena lui Kath, la fel şi japonezului asta, zii mă - marai dandu-i un cot lui Ken şi acesta a aprobat din cap cu ochii mari - la fel şi scufiţa asta roşie. Spuse aratand spre Ty care îşi lasase laptopul jos şi calcula în minte cum să o ia mai repede la fuga. Stiu cum arata tatăl meu şi muşchii de pe el cu siguranţa nu treceau neobservaţi de pisicile speriate din fata mea. Situatia devenea chiar comica.

- Credeam că el e aici să repare computerul, spuse tata nelasandu-se convins de explicaţiile de avocat prost plătit ale lui Mike.

- Da, vrea să repare computerul acelei fete şi ii cere lui Kath sfaturi cum să se apropie de ea. Mi-am plesnit o palma peste fata.

- Computerul lui Katherine e defect, li clarifica tata serios şi Mike avea deja o figura disperata care implora ajutor.

- Exerseaza pe computerul lui Katherine că să il repare bine pe al acelei fete. Îşi dadu ultima suflare uitandu-se la Ken în semn să mai zică şi el ceva.

Nu m-am mai putut abţine şi am început să rad.

- Tata, ei sunt prietenii mei şi prieteni apropiaţi ai lui Harry. Au trecut pe la mine să vada dacă Ty mi-a reparat computerul deci lasa-i să plece până nu face vreunul dintre ei un atac de cord.

Am spus razand şi tata s-a uitat la ei cu spranceana ridicata.

- Mike, îmi pare bine să va cunosc domnule. Mergeţi la sala? întotdeauna mi-am dorit să am abdomenul dumneavoastra. Boloborosi Mike zâmbind cu gura până la urechi şi agitandu-i mână tatei.

Amândoi am ras.

- Car butoaie cu apa. Vrei să încerci şi tu? Il întreba tata şi stiu că deja făcea mişto de el deci trecuse pericolul.

- Sigur! Spuse Mike cu jumatate de gura şi cu nelipsitul zâmbet de "în ce dracu m-am bagat."

Tata a făcut cunostinta şi cu Ken apoi a mai glumit puţin pe seama lor până i-a expulzat din casa lui, unde nu aveau să se intoarca prea curând cu siguranţa.

Restul zilei l-am petrecut alaturi de tata, făcând curăţenie în casa şi gătind, încercând cu disperare să evit discuţiile care aveau că teme prezervative şi copii, gandindu-mă cu spaima la cum ar reacţiona tata dacă ar cunoaşte circumstanţele sangeroase în care şi-a pierdut fiica lui virginitatea.

Am spalat rufele, mi-am făcut un dus bine-meritat şi m-am imbracat într-o pereche larga de pantaloni de trening pentru că fundul meu, adica fundul lui Harry devenea din nou usturător. Am cautat un tricou negru şi larg care îmi aducea aminte de Harry şi restul zilei l-am petrecut vorbind cu el la telefon până când a trebuit să plece la aşa-zisa întâlnire.

Din acel moment uraganul meu interior a pornit şi la toate insistentele tatei nu am reuşit să mananc nimic. Gândul îmi era la Harry şi la ce s-ar putea intampla la acea întâlnire.

Am ramas restul serii alaturi de tata în living, fara să mă uit defapt la filmul de comedie care rula la televizor dar ştiind că dacă aş urca singura în camera mea spaima ar navali peste mine inunudata în lacrimi. Dar în felul asta aveam un motiv: să mă ascund de tata, tacand din gura, asteptandu-i telefonul şi inghitindu- mi în sec teroarea pentru viaţa iubitului meu.

29. Amazoana

- Harryyyy! am tipat din fundul plamanilor mei, oprindu-mă în loc şi întorcându-mă spre orice ar putea reprezenta un răspuns din partea lui.

Nimic!

Am început să respir din ce în ce mai greu, aerul iesindu-mi sub forma de abur printre buzele inghetate şi dardainde. Mi-am frecat braţele lasand lacrimile să îmi curgă pe obraji şi cazand pe mormanul de frunze din jurul meu, fara să mai acord vreo sansa supravieţuiri mele. Erau reci şi umede, copacii din jurul meu creau sunete inspaimantatoare în întunericul nopţii brazdat de lumina puternica a lunii.

Eram pierduta, dar nu pentru mult timp. Aveau să mă găsească şi să puna capat coşmarului asta.

- Harry! Am tipat din nou, plângând şi speriand câteva animale ale nopţi din jurul meu. Unde esti? Am şoptit la sfarsit strangandu-mi genunchii în braţe şi astupandu-mă în propriile suspine.

Am auzit un zgomot în jurul meu şi am ridicat capul automat ascultand cu atentie foşnetul care se apropia de mine.

Am început să respir din ce în ce mai repede, aburul iesindu-mi dens din gura şi înghețând imediat în frigul nopţii.

Auzeam frunzele foşnind şi era un sunet mult prea lin pentru a fi provocat de pasi unui om.

M-am tarat pe pământ, tragandu-mă speriata în spate dar incapabila să mă ridic. Zgomotul era din ce în ce mai aproape de mine şi lumina lunii pline nu era de ajuns să pot vedea ce se apropie de mine.

Un sasait macabru a spart liniştea nopţii şi inima mi s-a oprit în loc când am deslusit ochii sclipitori şi diavoleşti ai reptilei ce se tara spre mine.

Am tipat paralizand în loc şi încercând disperata să mă ridic când şarpele s-a ridicat deasupra mea cu sasait diavolesc şi o privire sclipitoare care îmi paraliza sângele în vene.

- Harry! Am şoptit din nou desi ştiam că nu mă poate auzi.

Gura mi s-a deschis larg când şarpele s-a apropiat de mine şi pielea ii stralucea în întunericul nopţi. Nu mai vedeam aburul ieşind, asta pentru că nu mai respiram. Doar inima îmi bubuia în piept şi am început din nou să plâng când şarpele imens s-a apropiat uşor de gatul meu şi în secunda urmatoare i-am simţit colţi ascuţiţi patrunzandu-mi pielea.

Am tipat zbatandu-mă şi începând să mă tarasc pe pământ dar nu ii puteam da jos de pe mine. Era atât de mare încât mă strivea.

Colţii lui îmi sapau în gat, transformând muşcătură în ceva ce semana cu un sărut. Am scrâşnit din dinţi în fata durerii ce devenea din ce în ce mai mult plăcere.

- Katherine! Şopti taratoarea şi am paralizat recunoscând acea voce combinata într-un glas diavolesc.

Simțeam sângele cald scurganu-mi-se pe pieptul inghetat iar greutatea şarpelui a dispărut brusc inaltandu-
se că o umbra deasupra mea.

Am tipat din nou, zbatandu-mă pe frunzele ude când un bărbat s-a aplecat deasupra mea lipindu-şi buzele reci de gatul meu şi cuprinzandu-mă în braţele sale enorme. Nu ii puteam vedea chipul brazdat de întuneric şi sărutul sau devenea deja afrodîsiac.

Am scrasnît din dînti, împingând diavolul de pe mine sî m-am ridicat în şezut încercând disperata să fug de
el...

- Katherine, vocea s-a întors de data asta într-un ton normal şi am început să respir rapid trezindu-mă la realitate şi începând să deosebesc lucrurile din jurul meu.

- lubito, ce ai visat iar? Vocea îmi vorbea din nou, pe un ton dulce şi m-am întors speriata spre el. Mî-a luat câteva secunde să deslusesc chipul lui Harry, prîvindu-mă speriat, aşezat lângă mine, pe patul meu, în camera mea.

-Harry, am suspinat aducandu-mi brusc aminte cine este şi de faptul că era lângă mine. M-am repezit la gatul sau, inconjurandu-l cu braţele şi strangandu-l cu putere.
-Te-ai întors, am spus printre lacrimi, scufundandu-mi fata în gatul lui cald.
-Bineînţeles că m-am întors iubito, ţi-am promis că o să mă întorc, li simţeam zâmbetul din cauza reacţiei mele disperate şi m-a cuprins şi el în braţe tragand-mă în poala lui.
-Ce ai visat din nou? Mă întreba privîndu-mi chipul ravasit şi trecandu-mi o suvita de par dupa ureche.
-Nimic, o prostie. M-am încruntat clatinand din cap, încercând să îmi amintesc dacă am văzut vreun film de groaza cu serpî în ultimul timp.
-Când te-ai întors? L-am întrebat mangaîndu-i obrajii şi încercând să uit de coşmarul ala tâmpit.
-Acum vreo trei ore, dar nu am vrut să te trezesc. Zâmbi uitandu-se adanc în ochii mei.
-De ce? Mi-am făcut o mie de griji, nici nu stiu cum am ajuns aici, aseara eram cu tata în living. Ti-am spus să mă suni, am avut coşmaruri cu şerpi ucigaşi din cauza ta. L-am acuzat bosumflata lovindu-l în umăr.
-Dormeai şi nu avea rost să te trezesc, nu s-a intamplat nimic. Spuse razand. Probabil tatăl tau te-a adus aici, a plecat acum vreo 20 de minute.
-Şi te-a văzut? L-am întrebat deja speriata.
Rase.
-Nu, am intrat pe furiş. Apropo, trebuie să îţi cumperi o încuietoare mai buna la usa, pe aia am descuiat-o ridicol de uşor şi acum mă saruti şi pe mine? Spuse privindu-mă acuzator. Am zâmbit şi mi-am dat seama că are dreptate. Pe lângă faptul că mi-a descuiat usa fara să aiba cheie, era aici, în siguranţa şi lângă mine.
-Da, da, da. Am zâmbit cu gura până la urechi şi m-am aruncat peste el trantindu-l pe pat şi lipindu-mi buzele de ale lui într-un sărut sufocant de care mi-a fost atât de dor.
A ras strangandu-mă în braţe sufocat de sărutul meu înfometat.
- Plec mai des dacă aşa sunt intampinat când mă întorc. Rânji peste buzele mele.
- Atât îţi trebuie! Am marait tragandu-i deja de marginea tricoului negru.
Rase, prinzandu-mi soldurile şi azvarlindu-mă de pe el, ridicandu-se că un tigru deasupra mea. Am marait apreciativ iar el a zâmbit pervers cuprinzandu-mi soldul pe sub tricou.
- Mi-a fost al dracu' de dor de tine. Răsuflă şi îşi strivi buzele de ale mele, mult mai înfometat decât mine cuprinzandu-mi spatele pe sub tricou şi lipindu-mă de el. I-am simţit limba calda şi dominanta intrând printre buzele mele şi am lasat-o să se impleteasca cu a mea. Mi-am înfipt mâinile în parul lui luandu-mi oxigenul pe care nu l-am mai respirat de ieri, din fiinţa lui. Toată teama şi spaima mea s-au spulberat şi mi-am lasat trupul şi sufletul să se relaxeze în braţele lui.
-Îmi place tricoul asta, marai peste buzele mele. Da-l jos! comanda tragandu-mi salbatic tricoul care era aproape identic cu cele pe care le purta el.
Am ras, ajutandu-l să mi-l scoata şi ridicandu-mă puţin dar când i-am auzit telefonul vibrând în buzunar am urlat mintal.
-O să distrug chestia aia într-o zi, am marait dezlipindu-mă de buzele lui şi lasandu-l să răspundă, desi nu părea că are de gând să o faca.
- Îmi place melodia, lasa-l să cânte, respira coborandu-şi buzele pe gatul meu şi strecurandu-şi mână în pantalonii mei.
-Hmm ce ziceam eu de pantalonii de trening, marai coborandu-mi pe coapsa şi am tresărit când mână lui calda mi-a atins feminitatea peste chilot.
-Ca îţi plac, am rânjit muscandu-i urechea.
-Mult!

Am ras scoţând sunete de plecere când a început să îmi mângâie punctul sensibil dar oricine era persoana care il apela pe Harry, nu avea de gând să renunţe şi am expirat nervoasă, scormonindu-i prin buzunar, dupa telefon.

-E Carter! Am spus rapid vazand numele de pe ecran.

Harry s-a ridicat de gatul meu, uitandu-se la telefon şi a marait înainte să mi-l ia din mână.

-Ce?... Nu l-am auzit. Minţi şi chiar dacă era şeful la telefon mie nu-mi pasa şi am început să ii sărut gatul pasional. Pielea era atât de fina şi fierbinte, îmi venea să musc din ea, ceea ce am şi făcut. ... Nu, nu sunt acasă, adauga inghititind în sec asta cu siguranţa din cauza a ceea ce ii faceam eu. Am zâmbit continuând să il chinui şi muscandu-i maxilarul. ... Nu vin... Te descurci tu şi fara mine, până la urma nu e mare lucru de făcut, oricum Ştefan nu mă prea suporta... Stai puţin. Spuse lipindu-se telefonul de umăr.

- Iubito, am stat fara tine o jumatate de zi şi o noapte întreaga, vrei te rog să nu mă mai chinui trei secunde până nu ţi-o trag cu şeful meu la telefon? Şopti uitandu-se la mine aproape disperat şi am început să rad lasandu-mi capul pe perna.

-Gata, vorbi din nou în telefon şi eu nici nu mă gandeam să il las în pace. Mi-am coborât mână pe bustul sau, desfacandu-i fermoarul de la pantaloni. A tresărit deasupra mea făcând ochii mari ... Da-le dracu' de negocieri, ii prezinţi marfa şi gata, drace... suspina când mână mea i-a pătruns în pantaloni. ... Nu fac nimic, 4 milioane. Mana mea i-a intrat în boxeri şi deja tremura strângând din ochi. ... Mmm... aha... ahh drace. Strânse din dinţi şi cu siguranţa nu asculta ce spunea Carter, l-am prins Godzilla erecta în mână şi a gemut muscandu- şi buza. Am rânjit că o pisica sireata sarutandu-i barbia puţin ţepoasa, l-am privit mai cu atentie şi era clar că nu se bierbarise în dimineta asta şi nici ieri din cate îmi amintesc. Ceea ce il făcea al dracului de sexy.

-La dracu'!... Da, Carter, du-te în Brazilia fara mine, vorbim mai târziu, acum am putina treaba. Suspina deja transpirat şi fara să mai aştepta răspunsul lui Carter închise telefonul aruncandu-l în pat sî napustindu-se asupra mea.

- Oh, ce o să mai plăteşti pentru asta. Marai peste buzele mele bagandu-şi din nou mână în pantalonii mei, mult mai hotarat şi pervers decât eram eu şi frecandu-mi puţin vulva înainte să mă penetreze rapid cu unul din degetele sale.

Am gemut surprinsa începând să rad, dar nici mână mea nu stătea degeaba. Am început să ii masez masculinitatea şi deja intrasem într-un joc al dominaţiei.

-Joci dur huh? Marai suparat peste buzele, penetrandu-mă rapid şi cu celalalt deget şi placerea a crescut spre surprinderea mea fara pic de durere. Aşa mai merge.

-De-abia mă încălzesc iubire! Am marait strangandu-i parul în pumn, la fel şi masculinitatea dură şi excitata.

Rase scotandu-şi degetele din interiorul meu şi sarutandu-mă de data asta blând.

-0 să am de furca cu tine, zâmbi privindu-mă dulce şi eu m-am încruntat îmbufnata. Doar nu avea de gând să se opreasca?

-Pastreaza-te pentru dîseara iubito, nu am prezervativ cu mine şi mai mult că sigur nici tu nu ai aici. Deci te rog, scoate-ţi mână din pantaloni mei până nu rişti să il faci pe Harry Junior mai devreme decât ţi-ai dori. Zâmbi dar totuşi arata că o persoana strangulata. Am ras şi l-am ascultat, eliberandu-i membrul erect convinsa mai mult de discuţia pe care am avut-o seara trecuta cu tata. Mi se zbârleşte pielea când îmi aduc aminte.

Respira parcă eliberat din ştreang dar asta nu inseamna că se simţea mai bine, şi nici eu. Eram nesatisfacuta şi îmbufnata. Fir-ar ele de prezervative, o îmi tin unul în permanenta la chiloţi de acum în colo.

-Mi-a fost dor de tine. Şopti din nou tandru, sarutandu-mi fruntea.

-Şi mie, i-am răspuns, mangaindu-i obrajii.

S-a ridicat uşor de pe mine, asezandu-mi pantalonii şi nu pot să cred că acum când în sfarsit puteam să ii am când vreau, interenea alta problema care mă oprea. Iar el părea chiar mai frustrat decât mine de chestia asta. Data viitoare să se aprovizioneze.
- Cum a mers? L-am întrebat realizand că puteam să uit de excitatia care fierbea în mine doar dacă abordam un subiect serios.
Harry deveni brusc serios apoi ridica degajat din umeri.
-Bine, şi-a luat banii şi a plecat. A spus că ne lasa în pace şi că nu are timp de razboaie. Spuse zâmbind fals şi vedeam vaga minciuna în spatele cuvintelor lui.
-Harry, poti să îmi spui dacă ceva nu a mers bine. Am zis serioasă privindu-l cu atentie încercând să dectectez orice urma de minciuna.
-Totul a mers bine iubito, Reynolds şi-a dat seama că nu a fost planul nostru să ii furam marfa. Are şi el oameni care nu ii asculta, aşa că dupa ce a primit triplu din banii pe care i-ar fi castigat pe acel tir, ne-a garantat că apele sunt curate şi toti am plecat fericiţi acasă.
Părea să spună adevarul, simţul meu de detector de minciuni îmi spunea asta, sau era el un mincinos prea avansat pentru funcţiile mele.
-"Apele sunt curate"? Am repetat nedumerita de expresie.
-Adica ne-am impacat. Îmi clarifica razand, aşa spunem noi când suntem în relaţii bune cu anumite persoane.
-Şi aveţi ape murdare cu cineva? Am întrebat neintelegand nici eu ce spun.
Harry izbucni în ras.
-Reynolds nu e singurul nostru duşman, dar murdare nu le avem cu nimeni, poate doar puţin tulburi, ceea ce nu reprezintă o problema. Îmi explica făcându-mi cu ochiul.
Am aprobat din cap, analizand informaţiile în mintea mea de non-traficant.
- Asta inseamna că am scapat de babysitteri? Am tresărit deodata aducandu-mi aminte de asta.
- Ai scapat, îşi dadu ochii peste cap razand.
- Yey! Am topait fericita în poala lui sarundu-l apasat.
- Iubito te rog nu mai sari aşa în poala mea, mă ruga că un catelus chinuit şi am expirat nervoasă.
- Cica o să îmi cerşeşti sex, da, cum să nu?! I-am repetat vorbele îmbufnata ridîcandu-mă din braţele lui. Mă prinse înainte să cobor din pat, tragandu-mă la loc.
- Să cersesc? Implor în momentul asta dar nu avem protectie sî dacă mă superi nu mă mai abţin deloc. Mă ameninţa îmbufnat tragandu-mî deja betelia pantalonilor.
Am început să rad de rezistenta lui daramata şi de hotararea să îmi dea pantalonii jos de pe mine.
- Gata, gata. Îmi pare rău, am ras oprindu-l din a mă dezbrăcă, apucandu-mă fiorii când îmi aduceam aminte de vorbele tatei.
Marai mijindu-şi ochii la mine suparat.
- Şi, ce mi-ai adus? L-am întrebat zâmbind încercând să schimb subiectul.
Expresia lui s-a schimbat brusc într-un zâmbet larg. Oh, nu! Eu am glumit cu întrebarea aia.
- Credeam că nu mai întrebi, spuse muscandu-mi vârful nasului şi dandu-mă jos din braţele lui înainte să sara din pat.
- Ce? Harry eu am glumit. Parca am fost de acord că termini cu cadourile.
- Am fost? Eu nu îmi aduc aminte, spuse strâmbând dezinteresat din nas şi am făcut ochii mari dorindu-mi deja să arunc cu ceva în el.
- Te omor! L-am amenintat nervoasă ridicandu-mă din pat.
- Să nu uiti, până atunci asteapta-mă aici! Rânji deja întorcându-se spre usa.
- Unde te duci? Harry! am tipat dupa el când era deja pe hol.

M-am luat dupa el şi l-am auzit fugind pe scări. Arghh, sper că mi-ai luat o placa de par pentru că o să îndrept nişte cârlionţi cu ea. Am tipat nervoasă dupa el, coborând scările în urma lui când a ieşit afara din

- Unde te duci? Am ieşit nedumerita pe veranda şi speram să nu mă vada vreun vecin pentru că sigur nu aratam bine. Ciufulită, cu hainele dezordonate pe mine şi cu o expresie de femeie frustrata şi nesatisfacuta.

Harry a traversat strada, ajungand la maşina lui care era parcata acum în spatele roşcatei mele şi a scos imediat o punga mare şi neagra din interiorul ei. Oh, Doamne!

S-a întors la mine sî mi-am pus mâinile în san, începând să bat din picior şi prîvindu-l criminal în ochi.

- Treci în casa bosumflato, rase prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă dupa el. Eram terifiata de dimensiunea pungii cartonate pe care o avea în mână.
- Harry, am spus de data asta serioasă întorcându-mă spre el când a închis usa.
- Ce? Zambî tragandu-mă spre canapea.
- De ce te ambiţionezi să faci asta? Ti-am spus că nu îmi place să primesc cadouri.
- Pentru că îmi place mie să ţi le fac. Îmi clarifica promt şi în mintea lui situatia e deja clarificata.

Am bolborosit câteva cuvinte deloc drăguţe şi m-a întors spre el.

- Saruta-mă, î-ati cadoul sî nu mai comenta. Îmi ordona rânjind sî m-am încruntat sasaînd printre dinţi.
- Te sărut dacă îmi place, i-am spus artagoasa, luând cu teama punga pe care mî-o ţinea întinsa. Avea o greutate medie, punând la socoteala marimea ei. Ce Dumnezeu putea fi aici? Intra sî un televizor în ea.

Am inghîtit în sec privîndu-l cu reţinere pe Harry care zambea că un părinte care îşi minte pentru prima data copilul cu cadouri de la Mos Crăciun.

- Când ai avut timp de cumpărături? Sau ţi-ai trimis angajaţii?
- Am avut destul timp până la intalnirea cu Reynolds. Nu mai trage de timp şi deschide-le odată.
- Deschide-le? Sunt mai multe? Am expirat terifiata.

Îşi puse mâinile în san rânjind.

- Din cauza ta sunt mai multe. Eu voiam doar doua.

M-am încruntat fara să înţeleg dar gândul că erau trei cadouri aici deja îmi provoca ameţeala.

Am tras o gura mare de aer deschizând punga. În interiorul ei pareau să fie mai multe cutii.

Creste presiunea, chiar mă simţeam că un copil mic în dimineaţa de Crăciun. Doar că un copil caruia ii e teama de Mos Crăciun.

Am luat prima cutie care era cea mai mica, luam loviturile pe rand.

Era împachetata într-o hârtie neagra şi îmi avea loc în palma. Bătăile inimii mi s-au triplat gandindu-mă la vreo "Inima Oceanului" [1] ascunsa în ea.

L-am observat pe Harry zâmbind şi am rupt cu mâinile tremurande hartia descoperind o cutie neagra de carton.

Am tras alta gura de aer, închizând un ochi sî am deschis-o ramand masca la ce am gasît înăuntru.

Erau doua... brelocuri. Am luat mirata cele doua obiecte ciudate analîzandu-le cu atentie. Erau decupate vag sub forma unor inimi şi materialul din ele era rece, dur şi diform dar totuşi fin.

Fiecare dintre ele avea ceva inscrptionat cu un scris micuţ şi argintiu.

M-am uitat mai atenta la ele, încercând să citesc: "Tu esti demonul blând care mă tine în viaţa!"

Pe unul dintre ele.

"Tu esti îngerul salbatic care mă menţine la suprafaţa!"

Pe celalalt.
Mi s-au înmuiat automat picioarele, aducandu-mi aminte de cuvintele pe care ni le-am spus în acea peştera plină cu arme şi uitandu-mă mai bine la materialul brelocurilor, mi-am dat seama că era piatra. Roca pe care luat-o din munte înainte să plecam.
Mi-am pus mână la gura, sîmtindu-mî lacrimile ieşind din ochi.
- Nici să nu te gândeşti să plângi. Mă atentiona Harry şi mi-am ridicat privirea spre ochii lui.
- Harry, nu pot să cred că ai făcut asta, am şoptit încercând să mă lupt cu lacrimile şi strângând în mână cele doua brelocuri.
- Nu puteam să lasam roca aia să se prafuiasca pe vreun raft aşa că m-am gândit; ce modalitate mai buna să o avem în permanenta la noi decât transformata în brelocuri pentru cheile maşinilor noastre. Spuse zâmbind şi am suspinat strangandu-l în braţe.
- Îţi place? Îmi zâmbi la ureche.
- Da! E cel mai frumos cadou pe care l-am primit în viaţa mea. Am spus sincera ridicandu-mă să ii sărut.
- 0 piatra şlefuita, nu ai pretentii prea mari, glumi strangandu-mă în braţe şi am chicotit dezlipindu-mă de
el.
- Nu e orice piatra. Mulţumesc! Am zâmbit fiind dupa mult timp cu adevarat fericita, la primirea unui cadou.
- Cu plăcere! Zâmbi şi el sarutandu-mă tandru pe buze. Unul e al tau, şi unul al meu. Spuse luandu-mi din mână brelocul pe care era inscpriptionata declaraţia mea către el.
Îşi scoase rapid cheile de buzunar, atarnandu-l de ele unde nu mai era niciun alt breloc.
- E perfect! Spuse mândru privindu-l în contrast cu cheile Ferrari-ului. Şi chiar era. Piatra neagra şi lucioasa avea câteva bavuri dar care erau fine la atingere. Avea o forma rotunda, scluptata în forma de inima şi arata superb cu scrisul scrijelit şi argintiu pe ea.
Eu nu aveam cheile la mine dar geanta mea era pe canapea aşa că am cotrobăit dupa chei şi am făcut acelaşi lucru că şi Harry.
- Foarte perfect. Am spus fericita sarutandu-l din nou.
- Următorul. Spuse entuziasmat şi am scos cu mai multa încredere urmatoarea cutie dupa bucuria pe care mi-o provocase prima.
- Asta e din cauza ta. Spuse înainte să deschid urmatoarea cutie, mai mare şi de forma patrata.
- Ce vrei să spui? Am întrebat nedumerita sî a rânjit rozandu-sî unghia.
- 0 să vezi!
Iar aveam emoţii, şi mi-a stat inima în loc când am văzut simbolul de pe cutia neagra. Un mar muscat plus alte cuvinte pe care îmi era teama să le citesc. Doamne să nu fie ce cred eu! Mă rugam când am deschis capacul şi aproape mi-a scapat cutia din braţe când am dat peste un laptop care se afla în interiorul ei.
Am făcut ochii mari privind bucata de tehnologie; neagra, lucioasa şi incredibil de subţire.
- Nu ai făcut asta! Am spus că în transa uitandu-mă la el.
- Nu ai vrut să îţi repari computerul şi ai spus că face zgomot că un tir. Aşa că ţi-am luat ceva care nu scoate niciun sunet. Zâmbi mândru scotandu-l din cutie şi arata că cele din documentarele despre ultimele gadgeturi aparute.
- E un Apple - MacBook Air, o să îţi placa iubito, îţi promit! Zâmbi aruncandu-mi cutia goala şi punandu-mi-l în mână. Era incredibil de uşor şi îmi puteam vedea reflexia în materialul negru şi lucios. O maşina şi acum un laptop. Ce mai urmeaza? O casa?
- Poate să fie şi un MacBook Fire, Harry ţi-am spus că eu nu prea folosesc chestiile astea. Nu pot să cred că mi-ai cumparat aşa ceva. Am spus când el l-a deschis şi ecranul chiar semana cu o

oglinda iar tastatura era atât de fina încât îmi era teama să o ating. Cum să tin eu chestia asta? O să ajunga bucati în trei zile în mâinile mele.
- O s aii folosesti pe asta, îţi garantez. Rase sigur pe vorbele lui şi am expirat exasperata lasandu-l pe canapea. - O să ţi-l instaleze Ty mai târziu.
M-am încruntat la el. Iar avea să ii tarasca pe bietul Ty în obsesiile lui exagerate.
- Asta nu îţi place? Rase uitandu-se amuzat la mine.
- Nu! Raman la brelocuri. Am spus serioasă fara să am vreo intentie să deschid cea de-a treia cutie care era cea mai mare.
- Ti-am zis: E din vina ta. Dacă ii lasai pe Ty să îţi repare computerul nu ţi-l luam. Dar nu am cum să raman indiferent când te plângi că unitatea ta îţi aduce aminte de tirul în care era să murim. Spuse serios şi am tremurat scurt. Mi-am trecut limba peste buze luând cadoul că o pedeapsta pentru gura mea mare care spune numai tâmpenii şi conformandu-mă cu el.
- Bine! Dar nu am de gând să deschid a treia cutie. Am spus cât se poate de serioasă departandu-mă de punga.
Harry rase ridicând-o de jos şi scoţând o cutie mare, patrata şi imbracata în matase cu o funda deasupra. Ce Dumnezeu putea fi acolo? Asta arata cel mai bine dintre toate.
- Asta nu e pentru tine, spuse zâmbind. E pentru mine.
- Ce? L-am întrebat nedumerita dar deja bucuroasa de ce spusese.
- E cadoul tau pentru mine, şi să îţi fie clar: o să îţi iau aşa ceva de fiecare data când plec undeva. Îmi spuse serios intinzandu-mi cutia şi bagandu-mă în sperieti.
l-am luat-o din mână fiind totuşi puţin curioasa de ce conţine şi am desfăcut funda iar de data asta chiar m- au trecut caidurile la ce am găsit în cutie. Un costum de lenjerie intima, din dantela neagra care conţinea o pereche de boxeri, sutien şi o pereche de jampiere.
- Oh, Doamne! Am expirat înghiţind în sec.
Harry ranji pervers strangandu-mă în braţe odată cu cutia.
- Diseara vreau să te vad imbracata în asta. Şi să nu te aud comentând când o să îţi mai iau şi altele. Aproape îmi ordona.
- Nu pot să cred că ai cumparat aşa ceva. Am spus încă devastata imaginandu-mi-l pe Harry într-un magazin cu lenjerie intima pentru femei. Ce poate fi mai sexy?
- E pentru prima data dar recunosc că m-au trecut apele vazand toate lenjeriile alea şi imaginandu-mi-le pe tine. Voiam să îţi cumpăr mai multe dar deocamndata m-am limitat la unul, vedem unde plec data viitoare. Spuse razand şi mi-am dat ochii peste cap.
- Nu mai pleci nicăieri. L-am avertizat serioasă. Eu mor de griji că pleci să te lupţi cu un criminal nebun şi tu umbli prin magazine dupa laptopuri şi lenjerie intima.
- Intalnîrea a fost la 10 noaptea, noi am ajuns acolo pe la 4 dupa-amîaza , deci am avut destul timp. Rase.
- Tu când vorbeai cu mine la telefon cotrobaiai prin chiloţi?
- Cam aşa ceva. Zâmbi că un pisoi şiret. Combinam vocea ta sexy cu costumele şi imaginea corpului tau în mintea mea şi... ahhh, clar mai fac asta. Pacat că nu plec cu Carter în Brazilia, sunt curios ce gaseam pe acolo.
M-am holbat la el nevenindu-mi să cred ce ii iese pe gura. Pur şi simplu am expirat învinsa clatinand din cap şi masandu-mi fruntea cu vârful degetelor.
- Oh, haide. Nu asta e visul oricărei femei? Ca iubitul ei să ii cumpere lenjerie intima?
M-am încruntat la el molfaindu-mî limba în gura.
- Tu sî visele femeilor, am bodogănit făcându-l să rada.
- Te las pe tine să alegi culoarea la urmatoarea.
- Ca ochii tai, dupa ce ii învineţesc. Am spus hotărâtă aruncand cutia pe canapea sî zâmbind şmecher înainte să îl sărut.

- Mersi pentru cadouri!
- Cu cea mai mare plăcere, mai ales ultimul!
- Mai ales primul! L-am corectat sî amandoi am ras când el m-a ridicat în braţe, încolacindu-mî picioarele în jurul sau şi sarutandu-mă apasat.

Am făcut un dus rapid în timp ce era în camera mea jucandu-se cu cadoul numărul trei.

-Vrei să îţi faci un dus? L-am întrebat când m-am întors în camera infasurata doar într-un prosop. Mă privi perplex inghîtand în sec apoi răspunse scuturandu-şi capul.

-Aş avea nevoie de unul dar nu am haine de schimb, plus un bierbarit. Spuse scarpinandu-şi barba micuţa care ii dadea o alura mult mai masculina şi sexy.

-Nu, îmi place aia, am zâmbit îndreptându-mă spre el şi mangaindu-i barbia ţepoasa.

-Hmm, nu mai spune. Marai tragandu-mă deasupra lui pe pat. Am ras încercând să imî tin prosopul pe mine.

-Cât ai de gând să mă mai starnesti? Îşi miji ochii la mine prinzandu-mi fundul peste prosop. Picaturile din parul meu se scurgeau pe pipetul lui şi a luat o gura mare de aer inainaite să mă arunce de pe el şi se ridice deasupra mea.

Am tipat razand din cauza impactului cu corpul lui masiv.

-Da-o dracu de protectie, esti uda, goala şi nu am de gând să ajung la nebuni. Spuse extrem de hotarat desfacandu-şi fermoarul de la pantaloni.

-Nu sunt goala, m-am aparat satisfacuta de direcţia în care o luasera lucrurile.

-Acum esti! Marai tragandu-mi într-o secunda prosopul de pe mine şi următorul lucru pe care l-am simţit a fost el intrând puternic în interiorul meu.

Am expirat că şi electrocutata dar durerea care trebuia să vina dupa asta era aproape inexistenta.

-Harry, am baiguit puţin speriata că nu folosea un prezervativ şi în momentul asta pulsa puternic în interiorul meu. Dar placerea era prea mare, contactul dintre noi fara bucata aia de nailon era uimitoare şi frenetica.

-Taci şi saruta-mă, îmi ordona lipindu-se de buzele mele că un salbatic şi framantandu-mi tot corpul în mâinile sale mari şi dure care aproape îmi striveau pielea.

M-am lasat prada lui şi mi-am înfipt mâinile în parul sau deja ciufulit, incolacindu-mi picioarele în jurul sau şi lasandu-mă cu totul lui. Senzaţia era din ce în ce mai uimitoare şi placerea mai puternica, dacă inima mea nu a murit din cauza drogurilor, cu siguranţa va da coltul din cauza sexului cu Harry.

- Hai iubito dati drumul, nu mai rezist mult. Scrâşni din dinţi sarutandu-mi şi muscandu-mi maxilarul şi chiar dacă voiam să rezist mai mult corpul meu a cedat când atingerea bărbiei sale ţepoase s-a strivit de obrazul meu transformandu-mă într-o convulsie şi un orgasm puternic.

Am gemut amandoi în acelaşi timp şi Harry mi-a muscat buza de jos înainte să se ridice fulgerător de pe mine şi să dispara din camera mai repede decât era cu putinta.

Am auzit usa ba ii deschizandu-se urmata de un marait gutural combinat într-un geamat din partea lui. Am zâmbit intinzandu-mă mai bine pe pat şi muscandu-mi buza în sfarsit satisfacuta. Se pare că puterea lui de rezistenta nu e atât de mare cum credeam eu. Am rânjit în mintea mea.

Am sărit rapid din pat stergandu-mi corpul acum ud de transpiraţie şi am zărit pe pat cutia cu lenjeria intima.

Un plan diabolic mi-a venit în minte şi înainte că Harry să se intoarca am scos costumul din cutie imbracandu-mă cu el apoi azvarlind cutia sub pat.

Materialul era atât de mătăsos şi uşor încât îmi era teama că în orice secunda se poate agata de unghia mea.

Boxeri din dantela erau atât de uşori încât nici nu aveam impresia că ii port. Sutienul îmi cuprindea sânii perfect, transformandu-mi pieptul într-un pictorial sexy. Nu vreau să mă gândesc de unde stie Harry ce număr port eu la sutien.

Am făcut ochii mari când am dat de eticheta de pe spate. Victoria's Secret. Doamne Dumnezeule! Acum se explica finețea lenjeriei asteia.

Pentru prima data în viaţa mea am imbracat jampiere şi cu siguranţa nimic nu era mai sexy decât asta. Materialul negru şi fin al strampului se mula perfect pe piciorul meu avand sus o croiala superba de dantela care care îmi cuprindea coapsa.

L-am auzit pe Harry ieşind din baie şi cu viteza luminii mi-am tras pe mine o pereche de blugi mai largi şi cu o forma cocoloşită, de un albastru spălăcit, nu tocmai preferaţii mei dar astia mi-au căzut în mână şi eram fercita că usturimile din posterior aproape au dispărut. Un maiou negru şi incredibil de mulat care mă lasa fara aer, transformandu-mi pieptul într-o capcana mortala din cauza sutienul cu secretul Victoriei.

Am expirat astupandu-mi bretelele sutienului când Harry a intrat în camera cu figura aproape mahmura şi cu fata uda. Probabil se stropise pe ochi că să îşi revină.

Se opri trecandu-şi mână prin buclele răvăşite şi uitandu-se la mine cu o figura mai mult decât uimita, sau mai bine zis uitandu-se la decolteul meu.

-Oh, nu! Nu nu nu! Te asptept în maşina până nu mă înnebuneşti de tot. Spuse serios ieşind pe usa că un fulger şi am început să rad în urma lui, ramand singura în camera şi împletindu-mî parul la fel că ieri. începea să îmi placa coafura asta. M-am machiat mult mai strident cu fard şi tus negru lasandu-l pe Domnul Styles să fiarba în maşina desi auzeam zgomote de jos deci probabil cotroboia prin frigider. Mi-am luat bocancii negri şi geaca scurta care era perechea blugilor, m-am privit mandra în oglinda, mi-am luat geanta şi am fugit jos unde Harry sigur îmi manca lasagna pe care eu nu am putut să o mananc eu seara trecuta.

-Esti interzis de sexy, nu stiu dacă ar trebui să te las să cobori în fata masculilor astora în caiduri. Spuse Harry când a parcat în fata liceului şi privind urat spre adunatura de baieti din jur.

Am început să rad.

-Ei pot să pofteasca cât vor, dar doar tu ai dreptul să guşti din mine. Am şoptit intinzandu-mă spre el şi muscandu-i maxilarul.

Zâmbi continuând să se uite prin parbriz.

-Te transformi într-o adevărata amazoana, vorbi întorcându-şi privirea spre mine şi l-am privit nedumerita.

-Amazoana?! Am repetat amuzata.

-Da, o femeie al dracului de sexy, pervera, salbatica şi ce-i mai important: a mea! Vorbi printre dinţi prinzandu-mi ceafa şi strivindu-mă de buzele lui.

-De la înger salbatic la amazoana, nu-î rău! Am baiguît peste buzele lui sî a ras înainte să îşi coboare capul şi să îmi sărute decolteul care era mai generos decât eram eu obişnuită dar fiind iubita lui Harry ceva îmi spunea că puteam să umblu şi goala, tot nu ar încerca cineva să se atînga de mine. Nici Joshua, pe care nu l-am mai văzut de duminica seara şi nici nu voiam să ii mai vad.

-Misca-te Katherine! Tipa Amber la mine pentru a mia oara pe ziua de azi şi eram la un pas să ii rup capul.

-Şi ce dracu' ţi se pare că fac? Dansul asta e o tâmpenie! Am tipat înapoi agitand pampoanele în mână şi dorîndu-mi atât de tare să î le bag pe gat.

Restul fetelor se uitau la mine fara să mimeze vreo expresie iar Amber era un pachet de nervi.

-Atunci fa tu altul mai bun! Oh, stai, nu ai cum. Pentru că eu sunt sefa. Scuipa accentunad ultimul cuvânt şi puteam să jur că îmi ieşea abur pe urechi de furie.

-Oh, tu esti sefa, am repetat dramatizand. Şi ce dacă? Ti s-a modificat creierul odată cu postul asta? Şi un babuin ar putea face o coregrafie mai buna. Am spus în sila făcându-le pe restul majoretelor să rada.

-Tace-ţi! Tipa către ele nervoasă.

-Da, tace-ţi. Sefa e nervoasă şi poate să cada de pe piramida dacă o mai supărăm. M-am prefăcut că le cert folosind sarcasmul la greu şi majoritatea au ras pe sub mustata.

- Oh, ala e locul tau emigrato, îmi spuse Amber arcuindu-şi colturile buzelor şi nici că voiam să spună altceva.

-Bineînţeles, eu ajung întotdeauna în varf, deasupra ta şi abia aştept să te calc pe cap. I-am replicat drăcesc sîmtindu-mă atât de bine că o pot strivi. Trebuia să mă răzbun cumva pentru 2-ul primit la matematica pentru că nu mi-am făcut tema.

Acum eram la al cincilea curs, care bineînţeles că pentru noi reprezenta fataîala pe terenul de sport, unde ne pregateam dansul sî scandarile pentru faimosul meci de mâine.

-Haide-tî fetelor, să ascultam ordinul sefeî. Le-am spus trecandu-le la piramida şi mi se părea că mă asculta pe mine mai mult decât pe Amber. Nu aveam de gând să mai fug de popularitatea mea, dar nici să mă bucur de ea, o tratam cu indiferenta exact aşa cum făcea Harry, desi mă scoteau din minţi zecile de persoane care se invarteau pe lângă mine.

Spre deosebire de data trecuta când am ajuns în vârful piramidei, acum eram în stare să deosebesc stanga de dreapta şi mai mult decât atât, mă simţeam fenomenal. Harry avea grija să îmi dea doza la timp că un părinte care îşi îngrijeşte copilul bolnav, partita rapida dar uimitoare de azi-dimineata m-a umplut de energie şi buna-dispozitie plus că purtam lenjeria oferita de Harry şi mă simţeam al naiba de sexy în ea. Renunţasem totuşi la jampiere din cauza pantalonilor scurţi însă sutienul asta ar putea scoate sânii în evidenta şi în cel mai larg tricou.

-E destul de dreapta sefa? Am tipat către Amber care se uita furioasa la mine şi chiar dacă ajunsesem la vreo trei metri deasupra pamantului mă simţeam minunat şi aveam un echilibru uimitor.

-Ahh, ce proaspat e aerul aici? Am expirat dandu-mi capul pe spate demonstrandu-i că nu am nicio problema cu poziţia în care sunt.

Eram aşezata pe umerii a doua fete care stateau la rândul lor în picioare pe spatele altor doua rânduri de tipul poziţiei "în patru labe" . Sase fete erau la baza, trei peste ele, cele doua propte ale mele şi eu. Eram al naiba de sus şi îmi placea la nebunie.

-Kath, mă calci pe par, se mioricosi fata de sub mine şi mi-am mişcat piciorul încercând să eliberez bucla de sub el.

-Scuze, prîndeti-l sî tu data viitoare, am ras încercând să nu îmi pierd echilibrul. Rase şi ea desi cu siguranţa ii dislocam umărul.

-Sefa, mai stau mult aici? Mă bate soarele în cap, am tipat către Amber făcând piramida să rada şi totodata să se mişte. - Who, uşor. Am spus cu ochii mari aducandu-mi mâinile în fata.

-Kath, habar nu am cum te-ai urcat acolo dar doar printr-o săritură mai poti cobora. Spuse una din fetele de la baza şi cred că era Minne, adica Miky.

-O săritură? Esti nebuna? Am nevoie de cel puţin doi baieti pentru asta. Am tipat către ea realizand la ce se refera. Faceam asta înainte, când mă lasam să cad pe spate din vârful grupului şi eram prinsa jos de doi baieti. Dar spre deosebire de grupul asta, înainte aveau ce baieti să mă prindă.

-Ce zici de unul? Am auzit o voce în spatele meu şi mi-am întorc capul în razele soarelui zarindu-l pe Zac cu un zâmbet enorm pe buze. Oh, Doamne, asta nu e bine.

-Nu sunt sigura că alergatul dupa minge îţi oferă destul putere să mă prinzi, am spus razand deja cautand o metoda să mă dau jos pe cont propriu. Pe lângă faptul că îmi era teama să

mă las să cad pur şi simplu mai era şi demonul care cu siguranţa ar fi explodat dacă afla de chestia asta.

-Incearca-mă, rase intinzandu-şi braţele şi fetele au început să mă îndemne să o fac. Nu mai puteau rezista mult sî nici eu.

-Coborara odată. Îmi ordona Amber plină de ura şi scarba sî poate gatul meu avea să sufere pentru asta dar trebuie să îi dau o lecţie nenorocitei asteia.

-Esti pregătit? Mi-am întors capul spre Zac care era în spatele nostru sî a afirmat din cap asteptandu-mă cu mâinile deschis.

Am tras o gura mare de aer gandindu-mă unde poate fi Harry acum? Voiam să mă prindă el, aş sari de 1000 de ori în braţele lui fara nicio teama.

Mi-am pus mâinile pe lângă corp încercând să stau cât mai dreapta sî m-am lasat pe spate alunecand pe umerii celor doua fete sî mi-a înghetat inima când am simtît aerul trecând în gol pe lângă mine până când aproape o lovitura m-a prins şi braţele lui Zac s-au încolăcit în jurul meu.

Am respirat uşurata încercând să mă dau jos dar eram puternic stransa la pieptul lui.

-Poti să mă lasi jos acum, am ras fiind puţin tensionata din cauza braţelor sale care îmi susţineau prea puternic coapsele şi spatele lipindu-mă de el.

A zâmbit uitandu-se profund la mine cu ochii lui albaştri şi sclipitori şi i-am simţit respiraţia izbindu-mi-se de fata. În jurul nostru era o linişte deplina şi inima lui Zac începea să pompeze mai tare lângă pieptul meu.

- Ti-am spus că o să te prind, îmi şopti zâmbind senzual şi atmosfera devean deja tensionata.

- Da, am aprobat pierduta din cap şi am m-am eliberat singura din braţele lui unde stătusem deja prea mult. Era puternic, şi musculos dar nu era Harry şi imbratisarea lui nu îmi oferea nicio senzaţie. Mi-am amintit de momentul în care Harry m-a prins prima data când am căzut şi chiar dacă eram jumatate lesinata din cauza lipsei de droguri tot am simţit puternic electricitatea atingerii lui, şi euforia pe care mi-a oferit-o privirea lui în ochii mei.

- Mersi, am murmurat zâmbind către Zac şi mă rugam să se intoarca la antrenamentul lui unde era aşteptat de ceilalţi baieti.

- Oricând, îmi zâmbi înapoi mult mai larg sî îmi facu cu ochiul înainte să fuga spre echipa lui.

Am expirat dorindu-mi să îmi frec tâmplele cu vârful degetelor dar nu voiam să dau ceva de bănuit echipei de veverițe care se uita acum la mine de parcă coborâsem dintre nori.

-Oh, Doamne, Kath! Ai văzut asta? Sari către mine una dintre ele şi mă-m dat înapoi să mă feresc de ea.

-Ce să vad? M-am prefăcut că nu stiu despre ce vorbete desi ştiam foarte bine.

-Felul în care Zac s-a uitat la tine. Oh, Doamne, capitanul echipei de fotbal. Norocoaso, explama ţopăind alaturi de celelalte şi m-am prefăcut amuzata razand.

-Ce tot spui acolo? Eu şi Zac suntem doar prieteni plus că am un iubit. Am spus autoritara fraza de la sfarsit că să fie clara pentru toată lumea.

Habar nu am unde dispăruse Amber dar mă bucuram că plecase. Replicile ei acide erau singurul lucru care îmi mai lipsea acum.

-Da! Spuseră toate în cor parcă salivand la legătură intre Harry şi iubit.

-Kath sper că participi weekendul asta la spalarea de maşini. Spuse una dintre pe care am impresia că o chema Candy.

-Ce?! Am întrebat surprinsa.

-În fiecare an organizam o spălătorie de maşini în liceul nostru. Anul trecut am strâns aproape 6 mii de dolari. Îmi explica Miky entuziasmata.

-Uau! Am exclamat uimita.

-Da. Plus că vremea tine cu noi şi putem să ne imbracam în costume de baie. Topaire fericite.
- Aaa, deci asta e mai degraba o reprezentaţie de tricouri ude decât spalare de maşini. Am ridicat din spranceana.
-Poti să spui şi aşa, dar cine crezi că o să poarte tricou? Spuse una dintre ele razand şi trebuia neaparat să fac o lista cu numele lor.
-Şi tot liceul o să spele maşini?
-Doar cine vrea, dar de obicei nu vin prea mulţi. Majoretele şi fotbalisiti sunt preferaţii, spuse o roşcata fataindu-şi fundul şi am început să rad alaturi de celelalte.
-De-abîa aştept să mă sui pe R8-ul profului de sport acoperita de spuma. Visa Miky cu ochii deschisi şi toate am izbucnit în ras. Poate fetele astea nu erau chiar atât de rele. Excepţie făcând bineînţeles Amber şi cele doua mîni-servîtoare ale ei, care dispăruseră odată cu ea.
-Vii nu-î aşa? 0 să fie foarte distractiv, promit. Se ruga Miky de mine alaturi de celelalte şi am oftat învinsa aproband din cap.
-Ce am de pierdut?! Am spus ridicând din umeri şi în secunda urmatoare toate au tipat aruncandu-se fericite pe mine. Prea multa afectiuneeee. Ţipam disperata încercând să respir în mormanul de veveriţe fericite.
Am făcut un dus rapid desi nu mă incantau deloc dusurile comune ale liceului. M-am imbracat în hainele mele încercând cu greutate să mă feresc de privirile fetelor când mi-am luat jampierele pe mine. Nu era uşor să fi sexy.
Mă plimbam pe hol cu cârdul de mici dansatoare dupa mine pe care nici nu ştiam cum le cheama. Îmi era dor de Harry şi habar nu am unde era. Mai aveam o singura ora şi spre bucuria mea era tot psihologie, pe care stiu sigur că o aveam împreuna. Îmi aduc aminte clar de saptamana trecuta când am intarziat la acest curs pentru că am fost prinşi în sala de sport.
înotam în amintirile mele plăcute când mi-am simţit brusc soldurile insfacate de cineva pe la spatele meu şi nu aveam timp să mă panichez. Îmi cunoşteam bine mâinile preferate.
M-am întors către Harry zâmbind sî şi-a strivit buzele de ale mele sarutandu-mă chiar în mijlocul holului. Adoram să mă sărute, dar momentele astea cu public stricau toată magia.
- Trebuie să vorbim, şopti Harry serios şi aproape suparat la cativa centimetri de fata mea.
- Ce s-a intamplat? Am întrebat speriata gandîndu-mă la ziua de ieri când m-a oprit aşa în mijlocul holului şi nu l-am mai văzut restul zilei şi al nopţii.
Mă prinse de mână intrând în clasa de alaturi care cu siguranţa nu era a noastra dar o alesese pentru intimitate.
-Afara! Le ordona aproape furios celor doi baieti şi o fata care probabil veniseră mai devreme la curs.
L-au privit uimiţi dar dupa încruntătură lui sfidatoare s-au ridicat şi au dispărut pe usa.
- Harry, ce naiba se intampla? Am întrebat când a închis usa dupa cei trei.
- Harry... am spus din nou mai speriata de expresia lui nervoasă.
- Îmi explici şi mie ce dracu' e asta? Spuse scoţând din buzunar un telefon roz pe care mi l-a aratat şi pe lângă socul să vad aşa ceva în mână lui am înlemnit când am văzut imaginea de pe ecran: Eram eu în braţele lui Zac.
Am expirat adanc pe gura inchizandu-mi ochii de furie şi puteam să jur pe orice că telefonul asta era al lui Amber. Deci la Harry a fugit nenorocita.
-Harry, nu e ceea ce pare... am început să mă balbai desî nu trebuia să o fac. Nu gresîsem cu nimic.
-Atunci ce e? Îşi menţinea volumul vocii jos şi maraind desi sunt sigura că voia să urle.
-Amber ţi-a aratat asta? L-am întrebat incruntandu-mă.
-Nu conteaza cine mi l-a aratat. Raspunde-mî la întrebare Katherine. Ce cauţi în braţele viermelui asta până nu il întreb pe el şi îţi garantez că de data asta nu mai scapa viu. Vocea lui suna cu

adevarat demonica şi îmi îngheţa sângele în vene iar asta mă enerva la culme. Nu eram vinovata dar şi eu aş fi crezut acelaşi lucru dacă vedeam poza asta fara să fiu în cunostinta de cauza. Nenorocita a surprins perfect momentul în care Zac se uita ispititor în ochii mei iar eu il priveam ametita desi mă gandeam la Harry. Dar nu m-ar fi crezut în 1000 de ani dacă ii spuneam asta.
-M-a prins... stiu că arata de parcă... m-am balbit din nou gesticulând că o idioata.
-Şi nu e ceea ce arata? La dracu' Katherine spune-mi odată ce cautai în braţele jegosului ala? De data asta tipa aruncand telefonul din mână, acesta făcându-se bucati când s-a izbit de pământ.
-Eram în vârful piramidei. Amber m-a pus din nou să mă urc acolo şi nu aveam cum să cobor decât prin săritură şi Zac s-a oferit să mă prindă. Nu a fost nimic. Amber a surprins momentul când am căzut în braţele lui dar nu aveam de ales. Nu puteam să mai cobor de acolo fara să îmi rup gatul. Mi-ar fi plăcut să fi tu prin preajma să mă prinzi dar nu erai. Data viitoare îţi scriu un mesaj să vi să mă dai jos de pe piramida, l-am răspuns artagoasa prinzând curaj şi spunandu-mi punctul de vedere. Eram nevinovata şi punct.
-Şi nimeni altcineva nu s-a mai oferit decât eroul Zac. Vorbi aproape în scarba.
-El e singurul pe care il cunosc mai bine din echipa aia Harry. Doamne, vrei să încetezi odată cu gelozia asta? L-am întrebat exasperata. - Chiar crezi că aş sari aşa în braţele lui Zac, sau ale oricărui alt baiat? L-am întrebat de data asta fiind eu cea suparata şi raniţa.
O linişte chinuitoare s-a aşternut intre noi. Nu mai spunea nimic. Doar mă privea. Fix şi serios fara să lase vrei expresie la iveala.
Mă simţeam deja arsa de ochii lui şi nu ştiam dacă în secunda urmatoare avea să explodeze în alta avalanşa de reproşuri sau o să plece pur şi simplu pe usa.
-Harry îmi pare rău dacă... am spus îngrijorata dar nu am apucat să îmi termin fraza pentru că m-a prins de încheietura mâinii izbîndu-mă de el şi lîpindu-sî buzele de ale mele într-un sărut care m-a axfîsiat câteva secunde.
l-am simţit uimita buzele cum se strivesc de ale mele iar mâinile lui mi-au înconjurat obrajii făcându-mă să mă uit fix în ochii lui când s-a departat de buzele mele.
- Data viitoare nu îmi scrii mesaj, pentru că nu o să te mai las singura la niciun antrenament, sau oriunde altundeva. Să profite toti viermii de ocaziile de a te atinge. Spuse uitandu-se poruncitor în ochii mei şi am ras eliberandu-mă de presiune.
- Aşa să faci, i-am răspuns punandu-mi mâinile pe soldurile lui.
Expira adanc de parcă tocmai scapase de la moarte şi îşi lipi fruntea de a mea.
-Iarta-mă că am reactionat aşa, dar mi-am pierdut minţile când am văzut poza aia. Cu toate că nu pot să trec peste faptul că jigodia aia te-a tinut în braţe, sub orice circumstanţe.
Am clatinat din cap. Demonul meu exagerat de gelos.
-Ala era telefonul lui Amber? Am schimbat subiectul aratand spre rămăşiţele care mai rămăseseră din el.
-Da! M-a aşteptat la ieşirea din clasa că să îmi arate poza. Stiu că voia să îmi spună mult mai multe, nici nu vreau să îmi imaginez ce poveste inventase la poza aia dar eu voiam să o aud pe a ta. Nici nu stiu când i-am smuls telefonul din mână şi am venit dupa tine.
Am scranit din dinţi nervoasă din cauza acelei jigodii care ar face orice să mă distrugă.
-Mă bucur că ai venit să auzi adevarul de la mine.
Zâmbi dulce şi era o binecuvântare să ii vad gropitele superbe în locul mastii de furie pe care o avea mai devreme.
-Sunt un infractor iubito. Niciodata nu mă las păcălit de prima impresie. Spuse făcându-mi cu ochiul şi mi- am dat ochii peste cap.
-Slava Domnului pentru asta, am spus prefacandu-mă că expir uşurata şi a ras înainte să mă sărute din nou pasional, că de o aşa zisa impacare, sau mai bine-zis uşurare pentru el. Când o să inteleaga baiatul asta ce inseamna pentru mine?

Sărutul nostru nu a durat mai mult de câteva secunde până când am fost intreurupti de o disputa care se ţinea pe hol apoi usa s-a deschis puternic izbindu-se de perete.

-Las-o în pace Styles! Am paralizat la auzul vocii nervoase a lui Zac şi îmi doream atât de tare că liceul să se prabuseasca în secunda asta.

Harry s-a întors spre el cu o expresie mai mult decât demonica care nici nu se compara cu cea cu care mă privise pe mine înainte.

-Ce dracu' cautî aici? Marai Harry printre dinţi îndreptându-se deja spre el şi am încerca să ii tin pe loc dar nu aveam sanse.

-Nu stiu ce ai auzit, dar nu a fost ceea ce crezi tu. Spuse Zac fara să se dea înapoi din cauza apropieri lui Harry.

-Atunci ce a fost Zac? Spune-mi că nu ai aşteptat că o lipitoare momentul să îmi iei iubita în braţe? Ii reproşa Harry repezindu-se la gulerul lui Zac şi insfacandu-l spre el.

-Nu ştiam că doar tu ai dreptul să o atingi. E cumva posesia ta? Marai la rândul lui Zac prinzandu-i gulerul lui Harry. Chiar dacă era mai scund decât el, nu părea să ii mai fie teama de el.

-Zac, inceteaza. Harry a înţeles deja că nu a fost nimic. Am spus încercând să ii îndepărtez pe cei doi dar Harry încă analiza cuvintele lui Zac muscandu-şi buza într-un zâmbet plin de furie şi în urmatoarea secunda l-a împins, lovindu-l puternic cu pumnul în fata şi azvarlindu-l la pământ.

-Harry! am expirat puandu-mi mâinile la gura când l-am văzut pe Zac jos, cu fata deja jumatate plină de sângele care ii se scurgea din arcada dreapta şi din nas.

-Vrei să o atingi din nou? Hai, atinge-o. Tuna Harry napustindu-se spre el dar mi-am revenit în simţiri şi l- am prins de mână înainte să ajunga la Zac care încerca cu greu să se ridice.

-Harry nu! l-am impus sever prinzandu-i braţul înfricoşător de încordat sî dur. Avea o lovitura dementa, dovada că aproape l-a adus pe Zac la leşin dintr-un singur pumn. Şi asta e clar că avea experienţa în aşa ceva. Voiam să ii ajut pe Zac, nici el nu avea nicio vina pentru ce făcuse dar stiu că asta l-ar înfuria pe Harry şi mai tare aşa că am încercat să ii calmez pe el.

Harry îşi întoarse privirea spre mine, respirând greu şi ii simţeam corpul tremurând de furie. L-am implorat din priviri să se opreasca desi stiu că îşi dorea să ii sfarame pe Zac.

Îşi muşca din nou buza nervos întorcându-şi fata spre Zac.

-O singura data să te mai apropii de ea Ortega şi jur că o să te fac bucati. Nu te juca cu nervii mei pentru că o să ajungi îngropat la doi metri sub terenul tau de fotbal. Il ameninţa Harry plin de hotarare şi am tremurat pentru că ii credeam în stare să faca asta.

M-a prins de mână tragandu-mă pe lângă corpul încă aşezat la pământ al lui Zac. Primise doar o lovitura, dar în care Harry investise atâta putere şi furie încât l-a convins să nu se mai ridice.

Am trecut prin mulţimea care se adunase în fata clasei să urmareasca spectacolul şi deja mă saturasem să iau parte la genul asta de reprezentaţii.

Spre norocul lor, nimeni nu ne-a urmărit şi ne-am făcut rapid dispăruţi pe holul aproape gol. Am tresărit când am auzit soneria şi trebuia să mergem la curs.

Harry se opri, rezemandu-se de un vestiar şi inchizandu-şi ochii furios.

-Nu trebuia să faci asta! l-am reproşat suparata.

Îşi deschise ochii privindu-mă că pe un copil care încă nu înţelege mersul vietî.

-Credeam că ai înţeles că nu a fost nimic şi doar m-a ajutat. De ce trebuia să il loveşti în halul ala? Am continuat cu volumul vocii mai ridicat.

Îşi muşca buza şi asta însemna clar că e nervos.

-Iubito, când a intrat în clasa crezi că nu m-a văzut sarutandu-te? Asta trebuia să ii dea clar de înţeles că nu se intampla nimic intre noi şi nu era nevoie să faca pe eroul că să te protejeze. Dacă

tu nu vezi lasa-mă pe mine s-o fac. Nenorocitul ala incearca să îţi intre în pantaloni iar tu ii iei apararea. Poate că îţi e prieten dar tu crezi că s-ar abţine dacă ar avea ocazia să sara pe tine? Aproape mă acuza şi il priveam perplexa.
-OK! Poate că mă place dar nu în sensul în care înfloreşti tu totul. L-am cunoscut pe Zac înainte să te cunosc pe tine şi încă de atunci mi-a spus să stau departe de tine. Poate că incearca doar să mă protejeze, cum ai spus tu, ei au propriile lor suspiciuni referitoare la ocupaţia voastra şi incearca să mă tina departe de asta.
Harry mă surprinse începând să rada.
-Ti-a spus să stai departe de mine pentru că a văzut cum mă uit la tine şi clar te voia pentru el. Iubito tu nu vezi, dar eu vad. Clar şi limpede. Stiu foarte bine ce gândeşte orice baiat în fata ta, am fost şi eu unul dintre ei. Dar eu am fost norocosul care te-a castigat şi sunt în stare să mă tin de promosiunea facuta lui Zac dacă o să se mai apropie vreodata de tine. Îmi spuse cât se poate de serios uitandu-se analizator la fata mea.
-Harry e prietenul meu, vrei să il gonesc dacă vine să vorbeasca cu mine?
Doamne, baiatul asta clar nu a impartit nimic când era mic.
-Da! Răspunse hotarat. Sau îţi primeşti babysitteri înapoi şi o să aîba ei grija să il goneasca. Incearca să îţi intre pe sub piele şi să îmi creze mie o imagine negativa.
Mi-am muscat limba nervoasă pentru că îmi venea să urlu de furie.
-Şi Amber? Ea nu face acelaşi lucru cu tine? Chiar mai multe de fapt că să mă desparta de tine. I-am replicat artagoasa.
Zâmbi tragandu-mă în braţele lui.
-OK iubito, comporta-te şi tu cu Zac cum mă comport eu cu Amber atunci. Spuse rânjind şi îmi venea să îmi dau o palma. De ce trebuia să câştige el fiecare bătălie cu mintea lui ascutita de traficant enervant şi sexy? De ce?
-Bine, mă duc să ii cer telefonul să il fac praf. Am bodogănit realizand că discuţia e încheiata deja şi orice aş face nu aveam cum să il fac pe Harry să îşi schimbe parerea despre aşa zisi mei pretendenti.
Rase cu pofta.
-Du-te, îmi facu cu ochiul şi cum mă aşteptam dupa fiecare cearta, se strivi de buzele mele parcă certandu- mă pentru ce ii fac prin acest sărut axfisiant. Dar adoram să fiu pedepsita aşa.
Am intrat în clasa tinandu-ne de mână, şi spre norocul nostru profesoara nu venise încă.
Am simţit o senzaţie de căldură când am întâlnit toate privirile prietenilor mei. Psihologia era singurul curs în care ne intalneam toti şi bine că aveam doar trei ore pe saptamana.
-Harry, unde e telefonul meu? Sari Amber din banca ei privindu-ne pe amandoi cu atâta ura încât îmi era teama că în orice secunda ne putem trezi în flăcări.
-Nici să nu îndrăzneşti să mă provoci Amber. 0 amenînţa Harry vorbind printre dinţi vizibil furios.
-Esti atât de fraier. Nici când ai dovada în fata ta îţi dai seama că nenorocita asta îşi bate joc de tine. Ii răspunse plină de ingamfare şi am strâns mână lui Harry de furie.
Acesta s-a apropiat de ea privind-o de sus şi il vedeam scrasnind din dinţi.
-Ce? 0 să mă loveşti şi pe mine cum ai făcut cu Zac pentru că ţi-am jignit taratura? Ii spuse plină de tupeu şi am văzut mână lui Harry ridicandu-se deja în timp ce îşi freca degetele în pumn.
-El nu, asta e treaba mea. Am marait nervoasă şi am pasit spre ea aplicandu-i o palma care i-a întors fata la spate.

Harry a ramas uimit, începând să rada alaturi de restul clasei în timp ce Amber s-a întors şocata tinandu-sî mână pe obrazul roşu sî m-am apropiat hotărâtă de ea înfigandu-mî mână în parul ei şi tragand-o spre mine. Acum era rândul meu să fiu Harry furiosul.

-Te-am suportat destul. Dacă mai încerci o singura data să imî distrugi relaţia cu Harry, te fac bucati, surioara. Tu ii porţi semnul, am spus atingandu-i S-ul de pe gat. Dar el ii poarta pe al

meu. Stai departe de el sau o să-ţi jumol tot parul şi fac pampoane din el. Am marait printre dintit infigandu-mi unghiile în sclapul ei şi făcând-o să scrasneasca de furie.

I-am eliberat parul impingand-o şi stiu că voia să riposeteze dar era destul de isteata să îşi dea seama că Harry nu i-ar permite asta, chiar dacă mă descurcăm şi de una singura şi îmi doream atât de mult să matur cu ea pe jos.

M-am întors la Harry care mă privea mai mult decât mândru şi l-am tras spre băncile noastre deoarce afirmaţia mea despre surioara către Amber stârnise deja şuşoteli. În ruptul capului nu voiam să se afle că nemernica asta e sora mea vitrega.

- Buna treaba amazoano, îmi şopti Harry înainte să mă asez în banca mea. I-aî făcut lui Amber ce i-am făcut eu lui Zac, să te şi comporţi cu el cum mă comport eu cu ea. Spuse rânjind şi mi-am dat ochii peste cap.

- Trebuie să îţi iasa tie toate că la carte, am bolborosit tafnoasa făcându-l să rada.

L-am observat pentru prima data pe Zac aşezat în banca să şi chiar dacă nu se uita către noi ii puteam zări ochiul vanat. Zac nu se compora cu Amber şi nu îmi pasa ce zice domnul Gelozie-Fara-Limite, ii datoram macar o scuza pentru ce s-a intamplat.

înainte să îmi întorc privirea spre Harry mi-am simţit scaunul zdruncinandu-se şi am tresărit speriata când am fost trasa odată cu el. Harry m-a tarat în banca lui, asezandu-mă lângă el şi cuprinzandu-mă în braţe.

-Ce faci? Am ras amuzata.

-Vreau să stau cu tine în banca. Îmi răspunse degajat muscandu-mi urechea jucaus.

-Avem voie să stam aşa?

-Noi avem, îmi facu cu ochiul şi mă lipi cu totul de el desi nu prea aveam loc în banca de o singura persoana.

Am ras rezemandu-mă de pieptul lui şi mă bucuram că în felul asta încetau bârfele despre faptul că eu şi Harry ne-am certat.

Profesoara nu a comentat nimic despre mutarea mea, dimpotrivă. Ne-a laudat că părinţii perfecţi tachinandu-l pe Harry toată ora cu privire la responsabilitatile de sot şi tătic făcându-mă să rad cu lacrimi şi aducandu-mi buna-dispozitie de azi-dimieata înapoi.

- Harry, care a fost discuţia despre Brazilia? L-am întrebat când am ieşit din liceu, adcandu-mi de convorbirea lui telefonica de azi-dimineata.

-Carter pleaca mâine acolo şi m-a întrebat dacă vin cu el?

-Ce cauta acolo?

-0 să livram un transport acolo. Îmi răspunse încet tinandu-sî mână pe dupa spatele meu în timp ce mergeam spre maşina noastra. Am simţit fiori pe sira spinării. Alte arme, alte victime nevinovate.

-Reynolds are vreun amestec în asta?

-Nu! Asta tine de afacerile noastre.

-Şi de ce nu ai plecat cu el? L-am întrebat desi nu îmi pasa. Eram doar fericita că ramane cu mine.

-Se duc se negocieze contractul. Nu-mi prea plac genul asta de întâlniri unde e o adevărata lupta de dominaţie. Dar o dominaţie a mintii, iar eu de obicei îmi pierd controlul şi domin cu pumni. Rase şi am ramas perplexa ianinte să mă bage în maşina.

Mi-am masat fruntea cu vârful degetelor. Nu o să pot niciodata să mă obisnuiesc cu genul asta de informaţii despre viaţa lui fara să îmi stea inima în loc.

L-am observat pe Harry scotandu-şi telefonul din mână în timp ce traversa prin fata maşinii şi raspunzand la el.

- Da V! spuse intrând în maşina, am tresărit curioasa. ... Ce?... Slava Domnului!... Şi cum se simte?... OK! Venim şi noi acum.

- Ce s-a intamplat? L-am întrebat agitata când a pornit motorul zâmbind.
- Jay s-a trezit din coma!
- Ce?! Oh Slava Doamne! Am rasuflat uşurata în scaun şi Harry zâmbit din nou apasand acceleraţia şi făcându-ne rapid loc prin parcare, cu direcţia spre spital.

-Gataaa! l-a chestia aia de lângă mine! O să leşin iar din cauza ei, se plânşe Jay cu o voce răguşită împingând lingura cu mancare pe care î-o întindea V.

-Mananc-o! Îi ordona autoritara, apoi se repezi să il sărute când bosumflatul a acceptat supa. Eram toti în salonul lui şi ne simţeam o piatra luata de pe inima, vazandu-ne ţeposul readus la viaţa.

-Vreau o ţigara, se plânşe molfaindu-şi limba în gura.

-Nici să nu te gândeşti, ii impuse Harry şi toti am început să radem.

-Mă bucur că te-aî întors înapoi papagalule, i-am zâmbit sî mi-a oferit un rânjet de om slăbit proaspat scos din convalescenta care incearca să glumeasca dar nu prea îi iese.

-Şi mie tigroaîco.

-Tigroaîca?! Ce s-a intamplat cu cioara? Am ras alaturi de ceîlati.

-Esti prea nebuna că să fi o zburatoare amarata. Rase şi el dar se pare că asta ii provoca durere în coaste.

-Cât o să mai stau aici? Vreau la şcoala.

Toti am afişat o figura uimita apoi am izbucnit în ras.

-Dacă vrei la şcoala e clar că trebuie să mai stai pe aici, rase Mike şi Jay i-a scos limba masandu-şi capul bandajat.

-Arghh, vreau să conduc, vreau nişte băutură pentru că îmi rugineşte corpul de la atâtea perfuzii şi vreau un joint. Nu aveţi ceva la voi? Se milogi cu ochii de catelus şi chiar dacă el era cel rănit tot nebunul grupului ramanea.

-Sigur frate, ce zici să îţi dau eu o tura cu căruciorul de rotile pe hol. Poate găsim şi nişte asistente sexy pe drum. li facu Mike cu ochiul menţinând starea de ras în salon.

-Mă simt rău pentru că mă incanta ideea asta. Se stramba ţeposul care acum avea parul lins şi nearanjat.

V ii arunca o încruntătură acida făcându-l să rada şi o trase spre el sarutand-o cu foc.

- Awww! Exclama Mike prefacandu-se că îşi şterge o lacrima de pe obraz şi am continuat să radem minute bune mai ales când Jay şi-a văzut frizura într-o lingura şi dacă putea să reziste fara maşina, droguri şi băutură, a trebuit să ne luptam cu el că să il ţinem în pat şi să nu fuga dupa gel de par.

-Nu mă lasati singur, iar vine vraciul ala cu stetoscop şi mă adoarme dacă plecaţi. Se miorcosi Jay când neam luat la revedere de la el.

-Mai venim şi mâine, ii spuse Harry razand.

-Tocmai mâine? Până diseara ce faceţi? Ce ocupaţie aveţi la noapte? Toti am ras şi eu şi Harry am ieşit primi lasandu-i pe ceilalţi să il consoleze pe papagalul supărăcios.

-Nici nu ai zice că a trecut printr-o explozie de maşina, am spus ieşind pe hol. Harry zâmbi aproband din cap.

-Da! Asta e Jay...

-Katherine?! Mi-am auzit numele strigat de o voce cunoscuta şi mi-am întors capul spre sursa sunetului, paralîzand când l-am văzut pe tata îndreptandu-se spre mine.

-Ce cautî aici? Mă întreba nedumerit când ajunse lângă noi.

Am avut nevoie de câteva secunde de respiraţie adanca.

-Aaa, am venit să vad un prieten internat. Dar tu ce cauţi aici? L-am întrebat încercând să mă calmez realizand că nu va mai dură mult până va observa prezenta lui Harry, care il analiza cu atentie.

-La fel, unul dintre colegii mei a fost rănit noaptea trecuta într-o explozie şi am venit să il vad. De ce nu mi- ai spus? Te aduceam eu. Cu ce ai venit aici? Dar în urmatoarea secunda tata a observat prezenta baiatului de lângă mine deci presupun că nu trebuia să mai răspund.
-Şi el e tot alt prieten de-al lui Harry? întreba tata, deja scanandu-mi iubitul din cap până în picioare.
Harry zâmbi prietenos.
-Nu domnule, eu sunt Harry. Continua să zambeasca intinzandu-i mână tatălui meu.
Tata ¡1 mai scana doua secunde şi mi se părea mie sau era prea cald în spitalul asta?
-Ei, atunci, îmi pare bine să te cunosc Harry. Dadu mână cu el, întorcându-i zâmbetul şi am expirat atât de adanc încât l-am făcut pe Harry să chicoteasca.
-Şi mie îmi pare bine să va cunosc domnule Wrise, spuse domnul Ameteste-Pe-Orcine.
Tata rase eliberandu-şi mână.
-Spune-mi Christopher. Nu sunt aşa de batran desi faptul că fata mea are un iubit mă face să mă simt aşa. Glumi tata şi deja vedeam că ii place pe Harry. I-am privit mai cu atentie şi era aproape amuzant faptul că aveau aceasi inaltime, şi chipul tineresc al tatălui meu ii putea transforma oricând în fratele mai mare al lui Harry.
l-am observat pe ceilalţi ieşind din salonul lui Jay dar Harry le-a făcut semn să intre înapoi şi chiar dacă nu le-ar fi făcut, reacţia lui Mike când l-a revăzut pe tata aproape m-a făcut să rad. Şi-a mărit ochii şi s-a întors pe calcaie închizând usa în urma lui mai repede decât e cu putinta.
-Asta inseamna că eu sunt primul? Harry ridica din sprâncene zâmbind şi aruncandu-mi o privire şmechera. Gata, deja nu îmi place fratia asta.
-Am o fata extrem de pretenţioasa, deci nu stiu ce i-ai făcut dar ai face bine să nu o răneşti. Glumi tata dar vedeam şi ameninţarea din vorbele lui.
-Da domnule, stiu. "li rupi inima, îţi rup capul!" Şi sunt de acord cu asta. Spuse Harry vorbele pe care tata nu avusese curaj să le spună şi deja ştiam că l-a cucerit cu asta.
Tata mă privi uimit câteva secunde apoi zâmbi spre Harry.
-M-ai castigat cu târgul asta. Zise tata şi amandoi au început să rada.
-Gata, destul haz pe seama mea. M-am enervat sî au continuat să rada. Harry sî-a pus mână pe dupa spatele meu şi mă saruta pe frunte.
-Ce e asta? Dacă îmi spui că aşa ai cucerit-o imî schimb impresia despre tine. Se îmbufna tata şi l-am privit uimita.
-Tata! l-am certat incruntandu-mă la el.
Harry a ras continuând să mă stranga în braţe.
-Domnule, dacă va spun cum am cucerit-o s-ar putea chiar să mă aleg cu capul rupt. Rase Harry şi am afişat o masca de groaza.
Dar spre norocul meu tata rase odată cu el. Stia de gluma şi stiu că era călit din cauza comportamenului meu de acum câteva luni deci probabil să mă vada îndrăgostită nu era o alerta atât de mare pentru el cum era normal să fie pentru un tata.
Atentia lui tatei era acum îndreptata spre tatuajele lui Harry sî am strâns din ochi speriata de ce ar putea crede în legătură cu ele. Până l-a observat pe cel de pe gat, i s-au înmuiat picioarele, m-a privit uimit şi nu a mai zis nimic.
-Mă bucur că te-am cunoscut în sfarsit Harry, acum câteva zile te-aş fi omorât cu mână mea pentru că mi- ai răpit fata un weekend întreg dar cred că esti o influenta buna pentru ea până la urma.
Am inghitit în sec.
-Şi eu mă bucur că v-am cunsocut domnule, Katherine şi cu mine impartim în mare aceasi poveste. Deci avem ce invata unul de la altul.

Tata aproba serios din cap şi mă durea minciuna pe care trebuia să o spună Harry din cauza mea. Stiu cât şi-ar fi dorit o familie adevărata şi probabil dacă ar fi avut părinţii pe care crede tata că ii are ar fi luptat să ii aduca împreuna.
-Bine Harry, dar te rog, nu îmi mai spune domnule.
-Am înţeles, Christopher. Rase Harry desi ii simţeam că nu se simte bine să i se adreseze aşa.
-Bine copii, eu trebuie să plec. Katherine vii cu mine? Mă întreba tata şi am privit pierduta spre Harry.
-Christopher, te superi dacă o răpesc pe fiica ta noaptea asta?
Oh, Doamne!
Tata ii privi surprins şi puţin derutat. Bietul de el, era pierdut în aşa ceva şi nu avea pic de experienţa. Stiu că voia să mă tarasca cu el acasă dar eram majora şi probabil se simţea ciudat să faca asta.
-Toată noaptea? întreba tata şi nu m-am putut abţine să rad la întrebarea lui fara sens.
-Argh, ce întrebări tâmpite pun. Bine, dar să fîti cuminţi. Spuse ridicând degetul aratator spre noi şi am ras alaturi de Harry simtindu-mi lenjeria de pe mine infierbantandu-mi pielea.
-Am înţeles! Se conforma Harry făcându-l pe tata să clatine din cap razand.
-Cuminţi că doi copii înainte să fie pedepsiţi. Îmi şopti Harry la ureche dupa ne-am luat la revedere de la tata şi am rânjit creandu-mi deja fantezii referitoare la noaptea asta.
-Esti eroul meu! Scanda Mike privindu-l pe Harry că pe un zeu în timp ce ieşeam din spital.
- Ce dracu' tot spui acolo?
- Cum i-ai supravieţuit omului ala? Eu nici macar nu sunt iubitul lui Kath şi mi-a făcut chiloţii să transpire pe mine.
Am izbucnit într-un ras isteric.
-Pai, spre deosebire de tine eu îmi folosesc gura şi pentru altceva decât tâmpenii. Plus, e mai de treaba decât am sperat. Şi tanar, prima data voiam să mă iau de el crezând că e alt pretendent de-al lui Katherine. Recunoscu Harry clatinand din cap şi l-am privit uimita apoi am continuat să rad.
-Bine, pentru că eu am antrenament cu butoaie de apa din cauza ta. Se stramba Mike privindu-l pe Harry ofticat.
-Ca veni vorba de asta, ce cautati voi ieri în casa iubitei mele? li privi pe Ken şi Mike cu ochii mijiţi.
-E rândul tau să bagi explicaţii japonica, eu m-am invatat minte de ieri. Spuse Mike ridicând mâinile sus în poziţie defensiva şi era să dau cu capul în plafonul maşinii când am intrat din cauza rasului.
-Faceam combinaţii, Mike a pus ochii pe fundul lui Candice. Spuse Ken razand înainte să intre în maşina.
-Eu mî-aş face griji că Danice a pus ochii pe al tau. O să ţi-l tabaceasca nebuna aia de o să iasa samanta asiatica din tine. I-o întoarse Mike razand făcându-l pe Ken să îi arate un semn nu tocmai dragut cu degetul mijlociu.
-Despre ce dracu' vorbesc astia? Mă întreba Harry nedumerit, pornind motorul.
-Poveste lunga iubire, ce să îţi fac dacă pleci în Columbia şi pierzi acţiunea. Am continuat să rad făcându-l să îşi dea ochii peste cap în timp ce derapa spre casa cu How We Roii a lui Loick Essien, la maxim.
-Asta e melodia noastra, am tipat spre Harry ascultand versurile care ni se potriveau perfect. Harry aproba din cap zâmbind, punând melodia să se repete de nenumarate ori până acasă şi tragandu-mă în braţele lui în poziţia nostra obişnuită de mers cu maşina.
-Doar eu iubito, îmi şopti Harry dupa melodie uitandu-se pasional în ochii mei în timp ce marea viteza maşinii pe autostrada.

-Doar tu, şi o stii. I-am răspuns strivindu-mă de buzele lui şi nesimtind frica în braţele lui.
Ne-am întors la garaj împreuna cu V sî Ty care imediat s-a instalat la computerele lui şi nu ne-a mai bagat în seama. V, era epuizata şi a urcat în camera ei pentru a se odihni.
Eu eram manioasa pe nota de 2 de la matematica, aşa că spre disperarea lui Harry mi-am petrecut restul dupa amiezii făcându-mi temele şi recapitulând noţiuni pe care le uitasem. Şi că să mă enerveze şi mai tare, Harry îmi raspundea la toate întrebările pe care nu le ştiam sî îmi rezolva anumite exerciţii asta în timp ce lucra la Puma Ghemuita, laudandu-se că el nu trebuie să invete, s-a născut deştept. Dar mai degraba era mintea lui ascutita de infractor istet care prindea totul din clasa.
Am bombănit nervoasă când el şi Ty au început să se contrazica pe modul de rezolvare a unui polinom şi am preferat să urc în sufragerie şi să îmi rezolv tema greşit decât să ii mai ascult pe ei doi.
Am mancat ce am găsit prin frigider, adica nişte sandviciuri amarate plus ciocolata şi popcorn la Transporter 3 pentru că niciunul dintre noi nu avea chef de gătit.
-Baga-mi-aş! Exclama Harry când am intrat în camera lui.
-Ce?!
-Lenjeria, e la tine acasă. O spuse de parcă ii cadea tavanul în cap.
Am început să rad. E timpul să înceapa joaca!
-Atunci nu mai facem nimic. Am spus plictisita intinzandu-mă pe salteaua lui.
-Ce?! Aproape tipa. Ha, s-o crezi tu că îmi mai scapi la cât m-ai fiert azi. Am timp destul să te vad imbracata în ea. Spuse hotarat apropiindu-se de mine şi tragandu-mă de picioare.
-Cum adica te-am fiert?
-Cum mă fierbi mereu. Imbracandu-te mai sexy decât pot eu să rezist, lasand toti idioţii să te atinga, etc.
Mi-am dat ochii peste cap nelasandu-l să îmi traga maioul peste cap.
-Cum zici tu, dar oricum sunt obosita şi mâine am un meci la care trebuie să dansez, şi să scandez în timp ce o suport pe fosta ta iubita idioata. Am nevoie de odihna. Am spus serioasă, ridicandu-mă şi cautandu-mi pijamalele care rămăseseră la el.
-Ce? Faci mişto de mine? Respira uimit uitandu-se stupefiat la mine. Radeam malefic în mintea mea. E timpul să mai cerşeşti şi tu demonule.
-Nu! Doar că sunt obosita iubitule, şi mâine o să fie o zi grea aşa că am nevoie de mult somn.
-Iubito, te iubesc şi îţi respect toate dorinţele dar pe asta nu. Vrea să fac sex cu tine în momentul asta şi nu îmi pasa dacă trebuie să te leg de pat pentru asta. Am aşteptat destul toată ziua, şi ieri noapte, şi ieri dupa- amiaza deci nu te pune cu mine şi vino încoace.
Mi-am muscat buza să nu încep să rad.
-Mai rezişti şi noaptea asta. Plus că...
-Ca ce?
-N-am chef sî mă doare fundul!
Facu ochii atât de mari de parcă îi spusesem că nu ¡1 iubesc. Şi probabil pentru el era la fel de grav.
- N-ai chef, medita cuvintele parcă nestiind ce inseamna. Dar eu am, şi te vreau, te rog iubito, promit să îţi tratez fundul că pe un fluturas sensibil. Se milogi şi simţeam cum îmi cresc cornițe de dracusor în loc de antene de fluture.
-Te rog! Se ridica cu o fata de catelus pervers spre mine, prinzandu-mi soldurile şi tragandu-mă în braţele
lui.
-Ce mă rogi? Am expirat când a început să mă sărute pe gat.

-Să faci dragoste cu mine, îmi respira pasional pe gat şi mi s-au înmuiat picioarele. Tine-te tare Katherine, mă încurajam în mintea mea desi săruturile lui îmi înceţoşau mintea sî eram la un pas să cedez.
-Ti-am spus eu că o să ajung să mă milogesc de tine, mă acuza suparat când văzu că nu îi răspund la acţiuni.
-Asta e prima şi ultima data, îţi promit. Trebuie să mă duc la baie. Am mintit sarutandu-l rapid, insfacandu-i halatul şi hainele mele din dulap şi disparand pe usa.
Am început să rad în timp ce mă dezbrăcăm în baie. Să te inveti minte alta data. Îmi închipui cât de devastat era acum dar să vada sî el cum e.
L-am lasat să mai fîarba şi am încuiat usa baii. Imî venea să rad întruna.
Am intrat în dus, protejandu-mî parul din a se uda, apoi m-am spalat pe dinţi şi puteam să jur că am auzit clanţa ba ii miscandu-se.
Am îmbracat din nou doar lenjeria sexy de la el. Am inodat dîn-adins şnurul halatului şi cu un zâmbet malefic pe buze, mi-am infoiat parul în oglinda simtindu-mă că o adevărata amazoana şi m-am întors în camera lui.
Se juca cu brelocul de la chei, aşezat pe scaun şi pornise computerul unde canta uşor Kid CuDi - I Do My Thing. I-am zâmbit în timp ce încă îmi treceam mână prin par, în semn că "imediat mă bag la somn".
Îmi aruca o privire pierduta, de catel dezamagit şi am hotarat că tortura s-a terminat.
Am încercat să imî desfac nodul de la halat şi m-am prefăcut suparata. De fapt chiar ii inodasem atât de tare încât nu puteam să ii mai desfac.
-Argh, chestia asta s-a inodat. Poti să mă ajuţi? Am spus îmbufnata în timp ce trageam de şnurul halatului negru.
Se ridica de pe scunul de la birou venind spre mine fara nici o expresie şi prinzând nodul în mână.
-Mi-ai folosit gelul din nou, zâmbi în timp ce încerca să ii desfaca. În mintea lui era deja clar că nu se va intampla nimic în noaptea asta şi mi-am muscat buza aproband din cap.
Mă trase mai aproape de el, reuşind să deznoade şnurul şi desfacandu-mi halatul. În urmatoarea secunda expresia lui a devenit atât de uimita încât voiam să il fotografiez şi să înrămez poza, cadou pentru Crăciun.
Am început să rad când a început să bolboreasca nîste cuvinte pe care nu le întelgeam, dezbracandu-mă de tot de halat şi uîtandu-se la corpul meu de parcă nu mai văzuse o femeie în viaţa lui.
-Portî lenjeria, se balbaî tragandu-şi limba peste buze.
-Am purtat-o toată ziua iubire, am spus senzual punandu-mi mâinile dupa gatul lui. Şi acum ai văzut şi tu cum e să fi chinuit. Am rânjit.
Clipi uimit nevenindu-i să creada.
-Ohhh, ce o s-o mai patesti pentru asta! Mă ameninţa maraind şi în urmatoarea secunda am fost ridicata de la sol şi încolăcită în jurul lui.
Am ras în timp ce se azvarlea cu mine pe saltea strivindu-se de buzele mele.
-Ai pierdut romantismul, o să ţi-o trag atât de tare pentru ce mi-ai făcut încât o să tipi până o să te auda tatăl tau şi n-o să mai stai jos urmatoarele doua sptamani. Mă ameninţa al naiba de serios strivindu-se de soldurile mele şi am continuat să rad.
-Atunci ai de lucru, tata e puţin cam surd.
-Ohh, ii desfundam noi urechile. Marai muscandu-mi maxilarul şi mi-am muscat buza extaziata.
-Hai demonule, să vedem cât de dur esti. L-am provocat privindu-l ispititor şi am primit în schimb cel mai periculos zâmbet al lui.
-Iubito, chiar nu trebuia să spui asta.
Mi-a insfacat soldurile ridicandu-mă în jurul lui.

-Vreau să te fut imbracata aşa, apoi dezbracata, apoi transpirata, apoi lesinata şi îţi garantez că mâine nu o să fi în stare să mai tii nici pamponul în mână. Mă ameninţa infigandu-şi degetele în spatele meu şi am rânjit tragandu-i rapid tricoul peste cap.
-Fapte, nu vorbe iubire.
M-am împins deasupra lui sî a rânjit că un dracusor desfacandu-sî fermoarul la pantaloni sub mine.
Şi-a lipit de buzele mele şi mî-a prins partea de jos a boxerilor tragand-o într-o parte sî am tipat când m-am trezit penetrata cu atâta forţa încât mî s-a despicat corpul în doua.
-Îţi arat eu fapte amazoana tupeîsta ce esti. Dadu muzica mai tare intinzandu-şi mână spre sistemul de jos şi se ridica cu mine încolăcită şi stupefiata în jurul lui.
Îmi prinse soldurile ridicandu-mă apoi scufundandu-se din nou în mine şi am privit speriata spre sexul lui care surpriza: era acoperit de prezervativ.
-Când ţi l-ai pus? L-am întrebat speriata că iubitul meu ar putea avea viteza de vampir dar probabil nu m-a înţeles. Kerî Hilson cu Lose Control era peste vocea mea.
-Mî l-am pus înainte să venim în camera sî înainte să mă refuzi. Îmi răspunse la ureche şi am început să rad dar imediat rasul a fost înlocuit de gemete când a început să mă mîste din ce în ce mai rapid deasupra lui, scufundandu-se în mine sî senzaţia asta era mult, mult mai ampla decât orice am experimentat până acum.
Am scrâşnit din dintî, infîcandu-mi unghiile în umerii lui şi în scurt timp am început să mă mise de una singura. Era uimitor.
-Esti al dracu' de sexy cu lenjeria asta pe tine! Îmi şopti pervers la ureche iar eu eram deranjata de boxerii care erau presaţi intre picioarele mele din cauza Godzillei.
Am scrâşnit din dinţi când mă pătruns mai adanc şi l-am zgarait din nou pe spate.
-Tine-te bine iubire, de-abia am început cu tine. Vorbi la urechea mea trantindu-mă pe saltea şi ridicandu- se deasupra mea pentru asi da pantalonii jos. Mi-a prins boxeri tragandu-i aproape cu furie de pe mine.
Am tipat peste muzica puternica când m-a pătruns din nou rapid şi puternic, miscandu-se deja frenetic în mine. Asta era deja alt nivel, şi demonul pe care il stiu.
M-am înfipt unghiile în spatele lui, incolacindu-mi picioarele în jurul lui şi respirând din ce în ce mai repede din cauza mişcările lui rapide în interiorul meu.
Corpul deja îmi tremura din cauza convulsiilor, iar Harry îmi devora gatul cu gura să, tragandu-mi de beteliile sutienului şi dandu-le drumul, provocând alta durere usturatoare şi afrodisiaca. Mi-a prins capsele desfacandu-l şi aruncndu-l de pe mine. Şi-a strivit pieptul de sani mei într-o lipire aproape dureroasa continuând să pulseze adanc în mine simtindu-l cum mă umple cu totul.
Mai avem doar jampierele pe mine, pe care Harry nu părea să aiba de gând să le dea jos, mangaindu-mi coapsele peste materialul lor fin.
-Haide iubito, mă mușca de buza ridicandu-mi bazinul în sus şi incolacindu-mă cu totul în jurul sau. Il simţeam atât de adanc în mine şi senzaţia era de nedescris, durerea deranjanta a dispărut şi chiar dacă încă simţeam disconfortul stramtorii mele, asta doar dubla placerea.
Corpul îmi transpire din ce în ce mai mult şi satisfactia a explodat în mine, revarsandu-mă într-un orgasm plin de extaz care m-a retezat în doua.
Am gemut puternic, alaturi de Harry care şi-a dat drumul imediat, scrasnind din dinţi şi strangandu-mi carnea soldurilor în pumni.
Am început să respir secata de puteri iar el a ieşit din mine zâmbind cu fruntea stralucindu-i de transpiraţie.
-Abia m-am încălzit! Spuse scotandu-şi prezervativul şi aruncandu-l jos.
Am făcut ochii mari deja speriata şi epuizata, dar el clar avea alt grad de rezistenta.

M-a insfacat ridicandu-mă din nou în jurul sau şi penetrandu-mă adanc fara prezervativ. Am tipat la propriu ramand cu gura cascata şi începeam să regret că l-am provocat atât.
Îmi strangea din nou soldurile scufudandu-se în mine şi era uimitoare senzaţia fara prezervativ. Feminitatea mea clocotea deja sub presiunea plină de plăcere pe care mi-o oferea iubitul meu nesaţul.
- Ti-ai făcut tema la matematica iubito? Îmi şopti respirând greu la ureche, ramand scufundat în mine.
Am aprobat din cap derutata de întrebarea lui brusca.
-Îţi place matematica? Continua bagandu-mă şi mai tare în ceata. De parcă nu eram destul de ametita deja.
-Mm-hmm! am răspuns desi habar nu am ce spuneam. Urase matematica.
-Bun, rânji privindu-mă senzual în ochi. Pentru că mai ai un exerciţiu. Marai muscandu-mi buza de jos.
M-am încruntat deja nervoasă pe jocul lui de cuvinte.
- Stii să rezolvi un 69 iubito? Îmi şopti la ureche şi am ramas perplexa cascand usa şi paralizandu-i în braţe.
Îşi întoarse privirea spre ochii mei continuând să zambeasca şmecher şi mi se taiase respiraţia doar imaginandu-mi poziţia aia. Aşa îţi trebuie dacă intarati un demon, mă certa constinta deja bagata în sperieti.
Melodia s-a schimbat şi am recunoscut imediat Boa - I'll Eat You Up. Harry le schimba cu puterea minţi?
-0 să te mananc cu totul iubire, îmi şopti lipit de buzele mele, trantintu-mă din nou pe saltea şi ridicandu- mă deasupra lui înainte să iasa din mine. Nu, îmi placea acolo.
-Intoarce-te deasupra mea, mă instrui prinzandu-mi deja o coapsa şi tragand-o spre el.
Am respirat adanc şi am încercat să imî revin, prinzând uşor curaj când ii vedeam rânjetul plin de pofta.
M-am ridicat deasupra lui, întorcându-mă cu spatele şi întâlnind imediat imaginea Godzillei enorme şi excitate. Am inghitit în sec.
Harry îmi prinse soldurile, tarandu-mă pe abomenul lui, până mi-am simţit fundul aşezat pe gatul lui. Transpiram rău şi inima mea batea atât de tare încât avea să îmi faca o gaura în piept.
Harry îmi masa soldurile, lipindu-şi buzele de baza spateului meu, sarutandu-mi tatuajul şi am gemut dandu-mi capul pe spate când mâinile lui au urcat pe sânii meu. Aproape ii simţeam pulsul gatului presat de feminitatea mea şi asta e cu siguranţa cea mai fierbinte poziţie pe care am experimentat-o în viaţa mea.
Eram în genunchi în jurul lui, picioarele mele inconjurandu-i capul şi corpul meu şi-a revenit la viaţa începând să tremure din nou în convulsii.
-Apleaca-te iubito, spuse Harry mai tare să ii pot auzi şi am inspirat adanc lasand aerul în mine şi tragandu- mi pieptul în sus în mâinile lui.
M-am aplecat uşor, peste abdomenul lui şi ajungand în fata erecţiei lui mai mult decât pregătite. Harry mi-a prins soldurile ridicandu-mi fundul şi bagandu-se sub mine astfel încât ii simţeam respiraţia intrând direct în interiorul meu.
-Acum stii ce să faci iubito, spuse departandu-şi uşor picioarele cuprinzandu-mi coapsele în mâinile lui.
Ce să fac? Eram paralizata şi într-o poziţie pe care nu am crezut că este cu putina să o practic.
Buzele lui Harry s-au lipit de feminitatea mea şi acum era cu totul diferit fata de celelalte dati. Acum fata lui era scufundata cu totul intre picioarele mele. A format un sărut în miezul meu şi am gemut indoindu-mi spatele şi uitând complet că am şi eu partea mea în ecuaţia asta.

Harry şi-a plimbat limba pe fesa mea şi sinteam deja al doilea orgasm care pulsa în mine.

M-am aplecat şi eu spre sexul lui, deja entuziasmata să ii provoc şi eu aceasi plăcere.

Mi-am plimbat limba pe madularul lui şi mi-am înconjurat palma în jurul lui, abia reuşind să il cuprind cu totul. Iubitul meu era enorm.

Limba lui Harry s-a întors pe clitorisul meu, lingând lasciv cea mai sensibila parte din mine şi am tremurat gemând puternic când am simtind-o intrând în interiorul meu.

Mi-a strâns coapsele în palme, tragandu-mă mai aproape de ele şi îmi simţeam fundul lipit de fruntea lui. Era o nebunie.

Placerea intensa pe care o provoca Harry în mine m-a intaratat şi mai tare şi l-am cuprins cu totul în gura, făcându-l şi pe el să simtă placerea pe care o simţeam eu.

Nu i-am auzit geamatul, dar l-am simţit. Adanc şi puternic amprentat în mine transmitandu-mi fulgere de curent pe sira spinării.

Am coborât pe masculinitatea lui, simtindu-l până în gat şi încercând din răsputeri să nu il musc din cauza plăcerii pe care mi-o provoca el.

Era dublu extaz. Dubla plăcere. Cea de a-l satisface pe el şi mai ales cea de a mă satisface el pe mine.

Gura lui Harry mă înghiţea cu totul şi la fel faceam sî eu cu el, încă simţeam gustul dulce-sarat al orgasmului sau de mai devreme pe toată suprafaţa lui din cauza prezervativului pe care il avusese.

Mi-a strâns puternic coapsele, infigandu-şi unghiile în materiaulul jampierelor mele pe care le simţeam umede de la transpiraţie şi cu siguranţa grav avariate din cauza lui. Şi-a urcat mână dreapta pe spatele meu, mangaindu-mi pielea şi făcându-mă să mă îndoi deasupra lui sî să mă lipesc mai mult de fata lui încât îmi era teama că ¡1 voi asfixia. Dar asta părea să fie ultima lui problema şi eu mi-am continuat treaba careia nu prea ii acordam atenţia, masand mai lasciv barbatia excitata şi incadrandu-mi mişcările mâini cu cele ale gurii, care începea să se bucure de el din ce în ce mai mult.

Gemetele lui Harry se imprimau în interiorul meu, la fel şi ale mele şi acum eram cu adevarat uniţi simţind mai multa plăcere decât am simţit vreodata în viaţa mea.

Eram mai mult decât încolăcită în jurul lui şi Harry îşi plimba acum limba pe parul meu pubian care începuse să creasca sî din cate îmi amintesc ii placea chestia aia. Mi-am inodat şi eu degetele într-al lui făcându-l să geama şi deja tremuram, transpiram şi gemeam amandoi de parcă ne-am da duhul imediat dupa

-Da-ţi drumul iubito, i-am auzit vocea scufundata în mine şi am explodat odată cu el într-un orgasm năucitor făcându-mă să pierd controlul cu propriile reflexe. Am inghitit placerea ieşita din Harry cum a făcut şi el cu a mea şi coprul îmi tremura acum din cauza extenuării.

Nu mai eram capabila de nimic, am căzut la propriu peste el respirând mai greu decât dupa un maraton şi l-am simţit pe Harry impingandu-mă uşor pe abdomenul lui şi ridicandu-se în spatele meu.

Eram în poala lui şi spatele îmi era lipit într-o balta de transpiraţie de pieptul lui. Îmi simţeam ochii inchizandu-se şi corpul de gelatina când Hary mi-a sarutat tandru gatul şi umărul inconjurandu-şi braţele în jurul meu.

-Te iubesc! Îmi şopti la ureche indepartand parul lipit de traspiratia de pe mine.

-Te iubesc! Am reuşit să soptesc respirând greu şi întorcându-mi capul dupa buzele lui.

Mi-a oferit un sărut plin de pasiune şi iubire întorcându-mă în braţele lui că pe o papusa şi intinzandu-mă pe aşternutul ud şi fierbinte.

A tras altul mult mai rece peste mine care era că o binecuvântare pentru trupul meu disecat şi m-a cuprins în braţele lui soptindu-mi încă ceva la ureche dar nu am reuşit să aud ce pentru că corpul mi-a cedat şi am adormit epuizata şi lesinata de plăcere.

30. Consecințe

Am deschis ochii aproape sufocată. Îmi simțeam corpul transpirat şi parul îmi era lipit de frunte şi de gat. Am început să respir încercând să scap de căldură care imî inabusa corpul dar mă simțeam inlantuîta într- o menghina din care nu aveam scapare orice aş fi făcut.

Unul dintre braţele lui lui Harry era încolăcit în jurul abdomenului meu în timp ce pe celalalt se odihnea capul meu. Piciorul lui mi le înconjura pe ale mele şi mă simțeam că un pui de pasare intre aripile mamei.

Eram aşa de mica în braţele lui încât aveam impresia că sunt imbratisata de un Na'vi[l]. Am chicotit imaginandu-mi-l pe Harry cu piele albastra şi coada, probabil ar ramane la fel de sexy. Dar orice aş face, am nevoie de aer.

L-am privit pe umărul meu. Dormea atât de liniştit încât ar fi fost o cruzime să ii trezesc. Chipul lui era atât de calm şi blând, în momentele de genul asta îşi arata adevărata varsta. Un adolescent rebel care doarme dus dupa o noapte salbatica şi urmeaza să se trezeasca ametit şi să plece la şcoala. Atât! Fara curse, fara afaceri ilegale, fara arme, fara crime. Un demon adolescent, nu un demon criminal.

I-am mangaiat uşor obrazul, li simțeam respiraţia fina şi calda lipindu-mi-se de piele şi şi-a mişcat mână pe soldul meu lipindu-mă mai mult de el. De parcă asta mai era posibil. Mă întreb dacă mă imobilizase aşa pentru că abordasem stilul meu normal de dormit şi ii dădusem vreun cot în gura fara să stiu. Dar din cate îmi aduc aminte, am adormit tot în braţele lui deci slabe sanse să mă fi mişcat vreun centimetru în timpul nopţii.

Dar oricât de intepenita şi transpirata aş fi, nu am mai dormit atât de bine de mult timp. Defapt, nu am mai dormit niciodata atât de bine.

Corpul meu era plin de energie şi plăcere dupa noaptea trecuta şi în ciuda amenințărilor lui Harry despre şezutul meu pe scaun eram mai mult decât pregătită să arat de ce sunt în stare azi.

Am luat o alta gura de aer, simtindu-mi o picătură de transpiraţie scurgandu-se pe vârful nasului şi mi-am folosit mână libera pentru a îndepărtă cearseaful de pe noi care mă fierbea la propriu. Am expirat uşurata simţind atingerea fina a aerului rece şi am fost uimita să vad că nu mai am jampierele pe mine, probabil Harry mi le-a dat jos noaptea trecuta dupa ce jumatate am adormit, jumatate leşinat. Şi calculatoarele erau stinse deci el nu a fost atât de epuizat că mine. Fir-ar! Am de furca cu rezistenta baiatului asta. Desi de un lucru sunt sigura; dupa noaptea trecuta nu o să mai vad niciodata matematica la fel.

M-am întins dupa telefonul meu care era aruncat pe lângă saltea alaturi de al lui Harry, plus un pachet de tigari şi am avut un atac de panica când am văzut cât era ceasul: 8:14.

- Oh, la dracu'! Am tresărit în braţele lui Harry. A mormăit tragandu-mă lângă el în semn să tac şi să mă culc. Demonule, oricât de dulce ai fi, am un meci şi o majoreta-sora vitrega de exterminat.
- Harry, iubitule, trezeste-te. Am intarziat! L-am mişcat uşor.
- Mmm?! Unde am intarziat? Mormăi 99% adormit.
- La şcoala, e opt şi un sfert. Am spus încercând să mă ridic din braţele lui.
- Mmm-nu! Se opuse mofturos fara să îşi deschidă ochii sau să îmi dea drumul din braţe.
- Demonule nu îmi spune că esti mai epuizat decât mine, am glumit sperând că asta o să ii determine să se trezeasca.

Nimic, nicio expresie sau mişcare. Probabil adormise la loc. Am expirat frustrata.

- Să înţeleg că da, am continuat uîtandu-mă în tavan dar în urmatoarea secunda un marait diabolic mi-a gadilat urechea şi am tipat când Harry m-a zgaltait puternic ridicandu-se deasupra mea şi repezindu-se la gatul meu.

- Cine e epuizat huh? Marai muscandu-mă de gat şi părea că o jucărie proaspat scoasa din priza. Într-o secunda tace şi în urmatoarea zbârnâie de energie.

Am ras axfisiata din cauza gadilatului sau.

- Harry! Am tipat deja preferând varianta lui somnoroasa şi morocanoasa.

- Ce?! Tasni deasupra mea privindu-mă cu nişte ochi de pisoi şiret şi un zâmbet de 1000 de Wati.

- Am intarziat la şcoala! Am spus preluând atitudine şi muscandu-l de nas înainte să ii împig de pe mine şi să mă ridic că fulgerul. Un fulger nu destul de rapid pentru că Harry m-a prins de încheietura şi m-a tras peste el.

- Argh! Am protestrat suparata.

- Unde crezi că te duci?

- La baie. Harry nici nu stiu la cât e meciul ala şi unde se tine. Dacă a început deja? M-am milogit sperând că îmi va da drumul. Desi eram goala şi încolăcită în jurul taliei lui, iar corpul meu trădător deja mă certa să îmi tin gura şi mă bucur de Godzilla excitata din spatele meu.

- Mare pierdere. M-ai trezit şi pe lângă faptul că nu sunt epuizat nu sunt nici satul. Marai că un dracusor pervers azvarlindu-mă din nou pe saltea şi ridicandu-se deasupra mea. - Şi ţi-e clar că nu o să mă satur niciodata de tine, nu? înainte să apuc macar să respir dupa întrebarea lui s-a strivit de buzele mele.

M-am întors în baie sperând disperata că voi gasi o perie de par deoarece a mea părea evaporata şi nu m- am putut abţine să nu salivez când am dat peste Harry bierbarindu-se. Oficial, nimic nu era mai sexy decât asta. Ce adolescent? Era cel mai sexy bărbat pe care l-am văzut în viaţa mea. Cu prospul încă infasurat în jurul taliei, dupa dusul pe care l-am făcut împreuna şi datorita lui acum era deja noua fara un sfert. începeam să simt din ce în ce mai bine prezenta demonului nesaţul care nu avea limita de epuizare.

S-a întors spre mine cu fata acoperita de spuma şi a zâmbit.

- Ce?!

- A... ai vreun pieptene? Nu îmi mai găsesc peria. M-am bâlbâit năucită de imaginea lui.

Rase şi spuma de ras arata uimitor cu contrastul dinţilor lui albi.

- Asta e peria ta? Spuse scotand-o din sertatul de sub chiuveta.

- Da! Ce cauta aici? Am întrebat apropiîndu-mă de el şi luandu-î-o din mână.

- Am adus-o eu. Sî restul chestiilor tale care habar nu am pentru ce sunt dar le gasesti aici pe primul raft lângă ale mele. Îmi explica aratandu-mi dulapul plin cu cosmetice care aparţineau pe rand fiecărei persoane din casa. Al doilea era cu siguranţa al lui Jay şi V, supra-incarcat. Şi ce de jos al lui Ty, spre surprinderea mea la fel plin că al meu şi al lui Harry la un loc.

- OK! Am aprobat din cap memorand informaţia. Desi nu ştiam ce să fac. Luasem decizia să mă mut la Harry când eram foc şi para pe tatăl meu şi nu voiam să il mai vad vreodata. Dar acum că ne impacasem îmi părea rău să il las singur, desi cu siguranţa îmi placea mai mult să stau cu iubitul meu, tata renunţase la Roberta pentru mine; a doua lui sansa de asi reface viaţa şi acum eu il paraseam din nou. Situatia asta era mai complicata decât am crezut dar prefer să las pe mai târziu discuţia pe tema ei, acum concentrandu-mă asupra barbatului sexy de lângă mine dar mai ales asupra parului meu încâlcit.

- Hei, eu am fost primul, protesta Harry când l-am impis din fata oglinzii pentru a mă pieptănă.

- Şi ţi-a trecut timpul, i-am scos limba chinuindu-mă să scot peria din parul încâlcit.

- A da? Marai luandu-mă în braţe şi întorcându-mă spre el.

- Da! l-am luat putina spuma de pe barba, manjindu-l cu ea pe nas.

- Hei! Se încrunta şi am început să rad.

- Crezi că e amuzant?

- Aha! Am rânjit încercând să il mazgalesc din nou.

- Nu! Asta e amuzant! Rânji înainte să mă sărute sî să îmi umple jumatate de fata cu spuma de ras.
- Harry! Am tipat astupata de buzele lui şi am făcut terbîla greşeala să îmi pun palmele pe fata lui.

S-a departat de buzele mele într-un hohot de ras şi am scuipat nervoasă spuma care îmi intrase sî în gura.

- Stî ce ar fi sî mai amuzant? Să îmi înfig mâinile în carlîntiî aia ai tai proaspat spalatî. L-am amenintat rîdicandu-mî în sus palmele pline de spuma.
- Nu ai face asta! Spuse cu ochii mari.

Am rânjit desi nişte spuma îmi intrase în nas.

- Oh, cred că amandoi stim că o s-o fac. Am marait şi m-am repezit în parul lui dar până să ajung acolo m-a insfacat prinzandu-mi încheieturile şi îmobolizandu-mî-le la spate când m-a întors cu spatele spre el. Mi-am zărit reflexia în oglinda şi am cascat gura terifiata.
- Nu-ţi subestima puterea iubito, şopti Harry lipindu-şi obrazul de al meu.
- Uite ce mi-ai făcut, m-am plâns agitandu-mă în stransoarea lui şi strambandu-mă la imaginea din oglinda. Aratam că Mos Crăciun.
- Esti sexy, spuse dar nici el nu se putea abţine să nu rada.

Am marait nervoasă profitând de faptul că am mâinile la spate şi i-am prins barbatia prin prosop strangand-o puternic.

Harry începu să rada.

- Asta trebuie să fie o pedeapsa? Sau felul în care încerci să scapi? Pentru că atunci iubito, trebuie să inveti să faci diferenţa intre satisfacerea şi torturatul unui bărbat.
- Îţi arat eu satisfactie, am mormăit strângând mult mai tare madularul excitat.

Harry a paralizat înghiţind în sec sî strâmbând din nas pentru a rezista.

- Încă mai e satisfactie? Am rânjit privindu-l cum se stramba în oglinda.
- N-ai idee! Iubesc chestiile dure. Şi dacă mă mai strângi mult următorul loc în care o să îmi calmez durerea va fi interiorul tau.
- Da-mi drumul la mâini, l-am ordonat nelasandu-mă impresionata de ameninţarea lui.
- Tu prima!
- Fii un gentleman!
- Nu pot cu o lady care îmi sugruma penisul.

Am izbucnit în ras că o idioata slăbind stransoarea şi s-a eliberat întorcându-mă spre el şi tragandu-mi prosopul de pe mine.

Am icnit nervoasă.

- Chiar ar trebui să inveti să fii mai cuminte! Îşi mijii ochii la mine ridicandu-mă pe chiveta şi intrând intre picioarele mele. S-a lipit din nou de buzele mele plin de spuma şi spre frustrarea mea nu puteam să îmi primesc pedeapsa cum trebuie datorita lipsei prezervativului.
- Data viitoare când mergem la spital, o să vorbesc cu un doctor pentru o metoda de contraceptie. Vreau să fiu pedepsita calumea. I-am ordonat frustrata simtindu-l strivit intre picioarele mele dar cu prosopul încă pe el.
- Total de acord. Mormăi la fel de frustrat că mine dar totuşi multumindu-se să îmi pedepseasca fiecare părticică din corp cu mâinile lui.
- Misca-te Wrise, nu am toată ziua de pierdut dupa tine! Tipa Amber pudrandu-şi în oglinda, nasul pistruiat.
- Eu nu mă îmbrac în chestia asta. Am spus hotărâtă aruncand jos fusta ridicola cu materialul incretit de culoare albastra cu adaosuri de galben care îmi aducea aminte de fotografiile vechi ale bunicii.

- Ba o s-o îmbraci, e uniforma majoretelor sî toate o purtam, m-am saturat de mofturile tale. Imbrac-o! Imî ordona Amber serioasă r¡d¡când-o de jos şi inmanandumi-o. Dupa ziua de ieri sigur ura ei pentru mine nu mai avea limite. Am privit spre celelalte fete care erau imbracate în aceeaşi costumatie stupida. Am oftat nervoasă şi i-am smuls fusta din mână dezbracandu-mi hainele mele şi imbracandu-mă în graba în uniforma de zana dansatoare.
Fusta era scurta şi i-am multumit domnului că îmi luasem o pereche de boxeri albaştri astăzi care aveau să se vada destul din cauza mişcărilor pe care urma să le fac dar aşa, pareau aproape parte din uniforma. Maioul albastru cu margini galbene, la fel că fusta era scurt şi strâmt lasandu-mi o mare parte din abdomen la vedere. Am tras de el frustrata dar nu avea să se lungeasca mai mult.
- Uau! Kath, ce tatuaj super! Exclamara fetele şi m-am întors spre ele nedumerita în timp ce încercam să imî trag fusta mai jos.

M-am încruntat putîn dar apoi mi-am dat seama că era vorba de aripile de pe spate care sigur se vedeau acum în toată splendoarea lor.
- Mersi, am baîguit când toate au fugit în spatele meu pentru al vedea mai bine.
- Wîld Angel, eu am mai văzut asta undeva, medita Miky frecandu-şi barbia într-un mod caraghios.
- Maşina ta! Tresari că electrocutata aratand cu detelul aratator spre mine de parcă tocmai savarsisem o crima.
- Pe maşina aia roşie e acelaşi desen. Adauga uimita şi am aprobat din cap puţin jenata. Când va înceta Harry să mă tot puna în situatîi de genul asta?
- Şi pe tatuajul lui Harry. Sunt aceleaşi aripi. Se trezi la viaţa alta fata care mai mult că sigur o chema Brigitte. Am expirat infranta. Şi răspunsul la întrebarea mea era: probabil nîciodata.
- Uau, ce tare! Topaî Miky extaziata şi am început să rad. Dintre toate fetele din echipa asta de era eram absolut sigura că nu mă invidia pentru relaţia cu Harry. Ba chiar părea că se bucura avand în vedere că nu o prea agreea pe Amber.
- Cum îţi faci parul? Mă întreba una dintre ele sî am privît-o confuza.
- Il las aşa! Am răspuns hotărâtă, dupa mult timp reusisem în sfarsit să îl îndrept sî să pot să il port desfăcut fara să arate că o capîta de fan.
- Ce? Oh, fata, crede-mă că nu vrei asta. Rase una dintre ele. 0 să te încurce îngrozitor, mai ales la cât e de lung.

M-am încruntat muscandu-mî buza şi le-am observat că toate îl aveau prins. În cozi în vârful capului, cocuri sau împletituri complicate. Doar o singura fata il avea liber dar lungimea lui o împiedica să il prindă în orice fel de coada.
- Nu mi-l prind. Îmi place aşa. M-am îmbufnat că un copil mic.

Se uitara la mine sceptice şi Miky şi rodea unghia ganditoare deci sigur nascocea ceva. Cascada ei cărămizie era creponata şi prinsa într-o coada care ii făcea capul mai mare decât era în realitate.
- Am o idée! Sari cum făcea de obicei şi mă prinse de umeri tragandu-mă spre banca din mijlocul vestiarului.
- Miky nu vreau să îmi prind parul, o să il stric şi mi-a luat o ora să il îndrept azi-dîmineata! Am protestat aducandu-mî aminte în acelaşi timp de exasperarea lui Harry privind deceniul de care aveam nevoie să mă pregătesc de şcoala. Mai ales că am trecut şi pe la mine că să mă schimb în alte haine pentru că nu îmi mai placea nimic din ce aveam la el.
- 0 să il strici mai rău dacă il lasi aşa. 0 să se ciufuleasca şi o să îţi acopere mereu fata. Dar nu ţi-l prind stai liniştita. Am alta idée. Chitai extaziata bagandu-şi deja mâinile în parul meu.

Am oftat infranta şi m-am lasat pe mâinile ei şi restul s-au strâns în jurul meu dandu-i indicaţii lui Miky şi ignorând complet cerinţa mea exasperata dupa o oglinda.

- Au! Mă doare. Ce dracu' faci acolo? Am tipat punandu-mi mâinile în cap când mi-am simţit câteva fire de par smulse.
- Scuze!
- Mai ai mult? Am întrebat frustrata pentru că coafura ei dură deja prea mult sî lucra doar în creştet făcând ceva care îmi semana cu o împletitura care durea al dracu' de rău.
- Nu! Încă una sî gata, vorbi sasaît din cauza agrafei micuţe sî negre pe care o ţinea în gura. Acum împletea în partea dreapta a capului meu sî sunt curioasa ce îmi făcuse pentru că îmi simţeam restul parului încă liber pe spate.
- Gata! Răsuflă uşurata dupa aproape un sfert de ora în care eu înnebunisem deja şi am primit în sfarsit o oglinda.
- Uau! Am exclamat uimita şi surprinsa.
- Îţi place? Zambî Miky nerabdatoare de răspunsul meu.
- Da, am spus uimita atingand împletiturile pe care le aveam în creştetul capului, intinzandu-se pe spate şi dand impresia unei bentite acolo unde împletitura se termina. - E uimitor, hairstylist scrie pe tine. Am laudat-o făcând-o să chicoteasca vesela. Mersi.
- Cu plăcere. Oricând. Ai un par superb, m-aş juca în el toată ziua. Rânji făcându-mă să rad.
- Depinde cate spectacole din astea de circ avem. Am spus făcându-le pe toate să rada.
- Fetelor intram în 10 minute, stadionul e deja plin de spectatori. Au venit o groaza şi de la celalalt liceu. Ne dadu de ştire una dintre majorete care era subordonata lui Amber, care din nou, nu stiu unde dispăruse.
- Bun, ultimele retuşuri. Batu Miky din palme şi toate şi-au inhatat oglinzile.

Eu m-am privit din nou admirandu-mi coafura şi machiajul meu era destul de intact. Optasem doar pentru tus negru şi mascara astăzi, pentru că Harry m-a luat la propriu pe sus din fata oglinzii şi nu am reuşit să fac şi altceva, dar era bine şi aşa. M-am holbat la maioul meu pe care acum observ că erau desenate nişte urme de gherute negre de pisica şi în mijloc scria "Jaguarii". Am ridicat din sprâncene şi probabil aşa se numea echipa noastra. Habar nu aveam de chestia asta.

- Kath, ai uitat astia! Striga o fata dupa mine intinzandu-mi o pereche de adidasi albi.
- Ce?! Cred că glumeşti. Nu pot să raman în tenesii mei?
- Toate purtam din astia, îmi explica rugandu-mă din privire să ii ¡nealt şi am oftat lasandu-mă din nou pagubasa şi am incaltat adidiasi care mi se potriveau perfect şi aveau aceleaşi urme de gherute pe partea dreapta şi doua dungi din albastru şi galben pe marginile de jos. Directoarea asta chiar tine la imaginea liceului ei. Am decis să îmi dau aglomeraţia de bratari negre jos pentru că acum nu se prea potrivea cu tinuta mea. Mi- am îndesat lucrurile în vestiar şi am aruncat o ultima privire în oglinda de pe usa tavalindu-mă pe jos de ras în mintea mea pentru că nici în cele mai colorate vise ale mele nu credeam că o să ajung aşa. Adica, din nou, aşa. Chestiile astea îmi aduceau aminte de fostele mele competitii de dans şi nu pot să spun că nu era un sentiment plăcut să simt asta din nou, mai ales când Amber nu era prin preajma.
- Kath, esti gata?
- Da! Am răspuns incuind usa vestiarului şi am tipat lipindu-mă de el când m-am întors şi am dat peste o jucărie enorma de plus care se afla acum lângă mine.
- Ce dracu'! Am expirat punandu-mi mână la inima şi papitoiul enorm care semana cu un tigru pe doua picioare imbracat în acelaşi maiou că al meu a început să rada, la fel şi celelalte fete, au început să rada.

- El e mascota noastra Kath! Imî explica Miky razand şi m-am încruntat la pisica imensa care începuse să maraie uîtandu-se la mine.
- Mascota?! Am repetat ridicând o spranceana. Avem şi aşa ceva?

Tigrul sau cred că era jaguar, a marait jucaus în semn că da, avem. Mă întreb cine era în interiorul capului enorm.

- Şi roulul lui care e? Am întrebat analizand costumul cu pete.
- El întretine atmosfera, amuza lumea. Se învârte în jurul terenului şi impulsionează spectatorii.
- Credeam că noi facem asta.
- Noi, susţinem echipa. Scandam şi încurajam jucătorii.
- Aha! M-am holbat la mata mult mai mare decât mine care îşi aranja capul pe umeri. Dupa marait sigur era baiat şi pentru o secunda mi-a trecut prin cap imaginea lui Harry imbracat în aşa ceva. Mi-am muscat buza să nu izbucnesc în ras amintindu-mi că demonul meu mă asteapta pe stadion, printre spectatori, dupa ce mi-a promis că ii va huidui pe Zac şi se va ruga să se împiedice în minge sau să îşi dea auto-gol.
- Miscati-va! Băieţii trebuie să intre. Apăru Amber pe usa şi era atât de bine când ea nu era prin preajma. Se holba la mine şi i-am observat dinţii frecandu-se intre ei de furie. Parul ei era prins într-o simpla coada de cal şi mă întreb unde ii plecase stralucirea.
- Da stiu, arat că o papusa scoasa din cutie, l-am dat peste nas, luandu-mi pompoanele şi trecând pe lângă ea pentru a ieşi din sala vestiarelor. Chestia asta tocmai mă incarcase psihic pentru a o suporta urmatoarele 91 de minute sau când Dumnezeu avea să dureze meciul asta.

Ne-am aliniat toate la ieşirea spre teren şi pentru că eu eram printre cele mai înalte, eram pe la mijloc lângă Miky şi bineînţeles Amber, care stătea intre noi că un gnom intre doi elfi.

- Pregatiti-va, ne ordona afisandu-şi deja zâmbetul fals de diva pe care nu avea să ii mai schimbe până la sfarsit.

Am auzit publicul tipand şi am tras o gura mare de aer, simţind pentru prima data emoţiile dupa mult timp.

- Doar tipa, danseaza şi fi vesela. Mă încuraja Miky făcându-mî cu ochiul sî puandu-şi mână pe umărul meu. Mi-am dat seama că tremuram.

Am aprobat din cap zâmbind.

- Acum! Tipa Amber spre fata care pleca prima sî am auzit melodia care ne făcea deschiderea. Am luat-o la fuga spre teren, aducandu-mî aminte de celebrele salturi de majoreta, de zâmbetul care îţi rănește maxilarul sî de salutatul publicului.

Tot stresul meu a dispărut când am auzit un ecou de fluieraturi spargand galagia publicului şi mi-am îndreptat atenţia spre al treilea rand din public unde Harry, alaturi de Ken, Mike. Keith şi Ty aveau degetele în gura şi exclamau plin de entuziasm.

Am început să rad privindu-l pe Harry care era tot un zâmbet către mine sî mi-a făcut cu ochiul, l-am zâmbit sîmtindu-mă deja mult mai bine şi am observat-o şi pe V, aclamand vesela, plus multe alte persoane care erau pe pista şi invatau aici. M-am întristat puţin pentru că dintre toti nebunii astia lipsea Jay, care acum probabil ne înjura pe patul de spital.

Am mai aruncat o privire spre Harry făcându-i la rândul meu cu ochiul şi m-am întors pregatindu-mă alaturi de celelalte fete pentru intimpinarea băieţilor.

Pe cealalta parte erau majoretele echipei adverse care făceau acelaşi lucru că şi noi, straduindu-se să le iasa mai bine.

- Haideţi baieti! Tipara toate aproape speriindu-mă şi am clatinat din cap încercând să intru în spiritul lor. Asta nu era un mediu pentru mine.

Echipa noastra a intrat pe teren şi aveau echipamentul asemanator cu al nostru. Zac era primul şi mi-a zâmbit când m-a văzut. Chiar dacă nu apucasem să vorbesc deloc cu el azi, se pare că nu era suparat pe mine desi ochiul lui încă era vanat pe sub tona de fond de ten. I-am zâmbit înapoi puţin sfios dar totuşi eram fericita că nu e suparat pe mine şi trebuia să clarific odată situatia asta cu el şi Harry, care sigur fierbea acum privindu- I pe Zac cum îmi zâmbeşte.

Am respirat uşurata când meciul a început şi atenţia lui Zac a fost îndreptata spre joc. Noi nu faceam cine stie ce, doar nişte dansuri simple, nicidecum piramidele umane pe care le invatasem. Acelea erau pentru competitii, care nu stiu ce voiau să însemne dar nu îmi placea. Mascota noastra făcea tot spectacolul, invartîndu-se pe lângă teren, făcând tumbe sî luând la bataie mascota echipei adverse, care era un vultur, dupa cum se numeau şi ei: Vulturii.

Mă plictiseam deja şi situatia nu era deloc buna. Luasem un gol şi mă enerva că Amber mereu pasea în fata mea dar cel puţin aşa nu mă vedea când mă întorceam spre Harry, care părea total paralel cu jocul şi se uita doar la mine. I-am trimis un sărut în aer şi l-a prins cu mână, lipindu-şi apoi degetele de buze şi m-a făcut să rad încercarea lui Mike de a prinde sărutul înaintea lui.

- Uau! E prima data când Harry vine la un meci, am auzit-o pe o fata în spatele meu în timp ce scandam nişte chestii stupide despre jaguari şi viteza lor.

Am ciulit imediat urechile.

- Ce vrei să spui? Am şuşotit spre ea.
- Niciodata nu a mai venit la vreun meci, nici când juca Mike. Amber se ruga mereu de el să vina dar nu l-a convins. Spuse fata chicotind asigurandu-se că sefa nu o aude.

Am zâmbit întorcându-mi capul spre Harry care arata că un zeu în mulţimea enorma din oameni care sigur erau veniţi de prin tot oraşul. În hainele lui obişnuite negre, cu braţele musculoase şi tatuate, cu parul lui carliontat şi aranjat într-o forma ravasita. Stand în picioare cu braţele la piept, zâmbind draceste şi uitandu-se doar la mine. Într-un fel eram sigura că venise aici să mă vada pe mine, nici nu mă gandeam că voia să il susţină pe Zac. Dar nici macar nu a trebuit să il rog să vina, defapt la început nu voiam să mă vada în situatia asta, dar acum mă bucuram că e aici, îmi dadea electricitatea lui specifica care acum se transforma în energie şi stare de bine.

Mike tipa nervos spre Zac care mai luase un gol şi situatia nu era prea grozava. Eram conduşi cu 2 la 0 însă nici nu mi-am dat seama când unul dintre baieti a preluat mingea şi a dat gol. Mi se părea că e Max şi tocmai ne făcusem şi noi cu un gol.

Arbitrul a fluierat pauza şi acum era momentul nostru. Majoretele adverse erau mult mai pregătite decât noi. Imbracate în uniforme roşii, scandau cât le ţinea plamanii şi aveau dansuri mult mai bune decât ale noastre. Ne jigneau prin rime făcând glume pe seama pisicilor.

Nu stiu ce era cu Amber dar nu avea deloc acea energie şi tupeu specific ei, părea că se lasa deja batuta şi am observat că era extrem de pala la fata.

Am încercat alta scandare dar ele ne-au taîat-o cu alta mai buna sî deja mă enervam. Adevarul e că scandarîle noastre erau jalnice sî nu inspirau deloc superioritate în fata adversarului.

Mi-am întors capul spre Harry şi ¡1 vedeam că mă încuraja să fac ceva. Dar ce Dumnezeu să fac? Nu sunt buna la chestiile astea şi fetele noastre încercau fara reuşita scandarî noi.

- Hai tigroaîco fa ceva! Am auzit strigatul lui Mike şi m-am strâns ochii planuindu-mi să ii dau un pumn mai târziu pentru asta.

Mi-am stors creierii câteva secunde în timp ce ele radeau de noi scandand despre puterea vulturilor. Dacă ei radeau de pisici, trebuiau să fie glume şi pe seama păsărilor.

Am tras o gura mare de aer şi am pasit în fata lui Amber tragand-o pe Miky dupa mine. Sefa adversa era o roşcata care ne privea cu superioritate şi era mult mai plină de viaţa că Amber.

- Kath ce faci? Îmi şopti Miky speriata.

Roşcata de pe partea cealalta a început din nou. Frate cate mai aveau?
- Noi suntem Vulturii, zburam deasupra voastra...
- Noi suntem Jaguarii, suntem cei buni şi o să va-smulgem, penele din cur.
Nu am nici cea mai mica idée de unde mi-a ieşit asta dar m-am trezit strigând de una singura şi agitand pompoanele pe ritmul scandarii mele şi imediat un val de hohote de ras s-a auzit în spatele meu şi aplauze alaturi de alte fluieturi.
- Din nou! Tresarii Miky tragandu-mă de mână şi zâmbind cu gura până la urechi şi nu am mai aşteptat începând să spun din nou scandarea alaturi de ea folosindu-ne degetele pentru a mima nişte gheare atunci când spuneam Jaguarii şi pomponele pe post de cozi la sfarsit.
Toată lumea radea şi mascota a prins şi ea viaţa invartindu-se pe lângă noi.
- Pe el! Am asmutit jaguarul pe vulturul echipei adverse şi nu a avut nevoie să ii spun a doua oara pentru că a luat din nou pasarea la ciufulit de data asta tragandu-l doar de coada, încurajat de public care radea în hohote.
Am început şi eu să rad sî majoretele rivale deja amutîsera şi orice ar fi scos nu putea fî mai bun decât jumulitul nostru.
- Woohoo! Aşa tigroaîco, am auzit tîpatul şi fluieratul lui Mike şi m-am întors spre el, toti radeau în hohote la fel şi Harry care se tînea de burta de ras. Ahh, cât adoram gropitele alea.
- Te iubesc, tigroaîco! Tipa folosîndu-şi mâinile că un megafon şi în jur a fost linîsite câteva secunde până când tîpetele au început din nou. Inima mî s-a oprit în loc apoi a început să bubuie. Un lucru pe care doar el mî-l putea provoca. Am zâmbit radiind de fericire şi niciodata nu l-am văzut mai plin de energie.
M-am întors la treaba mea fiind mai mult decât hotărâtă să prăjesc câteva pasarele.
Le-am şoptit fetelor urmatoarea rima.
Eu am spus-o prima pentru că trebuia să şi improvizez câteva mişcări.
- Pasaricilor, stati în colovie că sosesc Jaguarii şi va fac piftie. Voi mancati şoareci de camp, noi gazele de pământ. Voi crauniti că o cioara, noi maraim că o fiara. Vreţi să ne provocaţi? Prost plan, că o s-o încasaţi.
Publicul continua să rada în hohote, fetele mi-au copiat imediat mişcările şi am spus scandarea din nou intampinandu-i pe baieti când au intrat din nou în teren. Se pare că văzuseră micuţa noastra reprezentaţie şi acum erau mult mai bine stimulati de public.
- Haideţi baieti, jumuliti-le fulgii. Am tipat spre ei şi chiar habar nu am ce m-a apucat dar aveam o energie nebuna. Au ras şi ei şi Zac mi-a aruncat cel mai fabulos şi mândru zâmbet al lui. Situatia avea să se schimbe. Jucătorii noştri erau mult mai buni acum şi în nici 10 minute am reuşit să egalam. Am tipat că o nebuna ţopăind în sus de fericire şi mascota noastra a venit la noi dupa ce s-a saturat să jumuleasca vulturul şi m-am speriat când s-a pus în spatele meu, bagandu-şi capul printre picioarele mele şi ridicandu-mă pe umerii lui.
-Am tipat speriata dar am şi ras în acelaşi timp alaturi de public care a început să rada. M-am prins de capul lui încercând să imî tin pampoanele sî l-am văzut pe Zac fugind cu mingea spre poarta adversarilor.
- Hai Zac! Am tipat fara să îmi dau seama sî sigur Harry a marait mai ceva că un jaguar la chestia asta.
Dar eram ochii şi urechi pe Zac, la fel şi restul publicului care tăcuse brusc şi am strâns pampoanele în mână când Zac a trecut de ultimul atacant şi a marcat un gol perfect făcându-ne pe toti să explodam.
Am strigat de fericire fiind aproape să cad de pe mascota, noroc că mă ţinea de picioare.
A început să sara cu mine pe umeri şi m-am prins de capul lui neputand să îmi stapanesc rasul.

Publicul nostru tipa, fluiera şi aplauda de fericire şi mai rămăseseră doar 5 minute din joc, timp în care nu s-a mai marcat niciun gol şi noi am castigat.

Băieţii şi-au felicitat capitanul apoi au fugit spre noi, fiecare luând cate o majoreta în braţe şi mi-a inghetat pulsul când l-am văzut pe Zac îndreptându-se hotarat spre mine şi încercând să mă dea jos de pe mascota. Asta nu avea să iasa bine.

Dar nu puteam adora maimuţoiul asta mai mult când a început să maraie la Zac, navrand să mă dea lui şi luand-o cu mine la fuga pe teren. Publicul a început din nou să rada, odată cu mine pentru că mi se luase o piatra de pe inima. Îmi părea rău că sunt aşa distanta de Zac şi chiar mă enerva asta, era prietenul meu. Dar stiu că era spre binele lui să fac asta mai ales uitandu-mă acum spre Harry care arunca o privire serioasă şi demonica spre capitanul de echipei de fotbal. Se pare că mascota nu il deranja atât de tare că Zac.

- Mersi pentru asta, am şoptit spre cel care mă ţinea pe umeri de ceva timp dar încă se fataia cu mine pe lângă ceilalţi, maraind din fundul plamanilor.
- Nu ai pentru ce, cred că tocmai i-am salvat viaţa capitanului. I-am auzit rasul camuflat de capul de jaguar şi mi se părea cunoscut. Acum chiarvoiam să stiu cine e.
- Nici nu stii cata dreptate ai, i-am răspuns continund să fac cu mână spre public şi zâmbind către Harry când am coborât de pe umerii mascotei. Zac se bucura alaturi de colegii lui în timp ce o voce comenta la microfon decursul meciului de azi insotit de câteva mulţumiri şi mi-am dat seama că era directoarea noastra care radia de fericire. Liceul ei susţinuse meciul şi il castigase şi ceva îmi spune că am scapat de pedeaspsa mai ales când în discursul ei s-au regăsit laude şi despre majorete. Femeia asta obţine mereu ce îşi doreşte.

M-am îndreptat spre public când spectatorii începeau să se ridice şi să plece şi i-am observat pe Harry şi prietenii lui coborând.

Harry a venit la mine cu un zâmbet de un milion de dolari şi fara să spună altceva s-a năpustit spre mine, ridicandu-mă în braţele lui şi invartindu-mă de câteva ori.

- Ştiam eu că poti s-o faci, zâmbi coborandu-mi capul la nivelul lui fara să îmi dea drumul din braţe.
- Eu nu! Am ras prinzandu-mă de umerii lui şi imediat buzele lui s-au presat peste ale mele. Mi-am împletit degetele în carliontîi lui şi eram mai mult că sigura că o parte din gestul lui era pentru al face pe Zac gelos, dar în momentul asta nu îmi pasa.

I-am simţit limba intrandu-mi dominanta în gura, Doamne era excitat, sau suparat.

- Bhuuu, luati-va o camera. Ne huidui Mike când ajunse lângă noi.

Am început să rad şi m-am dezlipit de buzele lui Harry.

- Buna treaba Kath, mă felicita V, luandu-mă în braţe şi tragandu-mă de lângă Harry.
- Mersi, am zâmbit strangand-o la rândul meu. Arata mult mai bine, şi radia din nou în culoarea ei. Părea o floare trezita la viaţa.
- Vino aici tigroaico, rânji Mike tragandu-mă în braţele lui şi ciufulindu-mă că un frate mai mare şi enervant. - Frumoasa reprezentaţie, voiam să am şi eu o asemenea majoreta când eram capitan. Sigur nu îmi scapa mascota cu tine. Facu mişto pe seama lui Harry şi i-am observat fata schimbandu-se brusc, l-am dat un cot în stomac lui Mike făcându-l să rada şi Harry m-a tras din braţele lui maraind, întorcându-mă cu spatele la el şi incolacindu-şi braţele în jurului meu în stilul e-a-mea-şi-doar-a-mea.

Am mai ras puţin alaturi de ei, primind felicitări de la toti chiar şi de la Keith care se plangea că îşi doreşte să inceapa liceul mai repede. Nu lipseau nici babysitteri mei duplicaţi care atunci când nu aveau ordine de la domnul Styles să îmi pazeasca fundul, erau chiar de treaba.

Am observat-o pe Miky zambindu-mi entuziasmata în timp ce era imbratisata de unul dintre fotbalişti, care sigur era iubitul ei. I-am făcut cu ochiul şi a ridicat obraznic din sprâncene. începea să îmi placa soricica asta din ce în ce mai mult.

- Îmi place uniforma asta, îmi şopti Harry la ureche coborandu-şi palmele pe abdomenul meu gol.
- Hmmm, am marait pervers întorcându-mi capul spre el.
- Mă lasi să ţi-o trag imbracata aşa?

Aproape am bufnit în ras dar capul lui Harry cobora spre gatul meu, începând să imî muşte pielea.

- Mmm, cineva e excitat, am rânjit întorcându-mi capul şi muscandu-l de ureche.
- Şi pregătit. Răspunse prinzandu-mi mână şi bagand-o în pantalonii lui, m-am lasat condusa de degetele lui şi am prins confuza o bucata de nailon în mână.
- Nu pot să cred ţi-ai luat prezervativul cu tine. Am izbcnit în ras dar slava Domnului că ceilalţi nu mai erau atenti la noi. Mike mersese să ii urecheze pe Zac şi restul plecasera probabil la maşinile lor. Restul majoretelor şi al jucătorilor merseseră spre vestiare şi gândurile lui Harry îmi trimiteau fiori fierbinţi în interior.
- Situatiile disperate cer masuri disperate iubito. Mi-am muscat buza amuzata.
- Esti disperat?

-Obsedat!

- De cine?
- De tine!

Nu puteam să îmi stapanesc fiorii care îmi traversau corpul de fiecare data când îmi spunea lucruri de genul asta.

- Atunci fa ceva în legătură cu asta, am rostit deja mai mult decât excitata.
- Cu plăcere! Rânji la urechea mea, tragandu-mă dupa el şi habar nu am ce avea în cap dare ram curioasa să aflu.

M-a condus în jos pre vestiare şi am început să rad de nerabdarea lui.

- Harry, îţi dai seama că sunt o groaza de persoane acolo acum, nu? Am ras.
- Au plecat, şi dacă nu, ii dau afara. Spuse cu o hotarare definitiva făcându-mă mai tare să rad.

L-am sarutat şi l-am oprit înainte să deschidă usa vestiarului.

S-a bosumflat când i-am făcut semn să aştepte şi am deschis usa, deja auzind zgomote în spatele ei.

Nu era nimeni la vestiare, dar se auzeau zgomote de la dusuri. Zgomote nu tocmai obişnuite pentru o adunatura de majorete vesele. Pareau strigate disperate.

l-am făcut semn lui Harry să mă aştepte la usa şi am mers spre dusuri. Acolo le-am găsit pe toate fetele îngrămădite la usa, batand disperate în ea, şi împlorand-o pe Amber să iasa afara.

- Ce se intampla? Am întrebat puţin speriata.
- Amber, s-a închis înăuntru sî nu vrea să iasa. Nu ne răspunde sî mi-e teama că a făcut ceva. Spuse una dintre fetele care era mereu dupa ea sî vedeam lacrimi în ochii ei. Pentru o secunda am uitat de ura pentru Amber şi teama din ochii fetei din fata mea mă inspaimanta.
- Amber, deschide usa! Am spus batand cu palma în ea. Haide, nu are niciun rost să te închizi acolo. Am continuat fara să primesc vreun răspuns. În mod normal Amber mi-ar fi răspuns cu o replica acida, injurandu- mă şi tipand să plec. Ceva nu era în regula.
- Amber, te rog, deschide usa! Aproape am implorat-o batand din nou. Nu se auzea nimic din interior.
- Sunteti sigure că e aici? Am întrebat verficand încă odată clanţa încuiata.
- Da, am vazut-o eu intrând când ne-am întors la vestiare. Nu arata deloc bine. Îmi răspunse una dintre fete la fel.
- Amber! Am tipat din nou, batand mai tare în usa şi când nu am primit niciun răspuns m-am întors hotărâtă la Harry. Dacă cineva o putea scoate de acolo, mă enerva să recunosc dar el era acela.

Mă aştepta pe hol, vorbind la telefon deci probabil de asta nu îmi auzise strigatele.
A închis repede când m-a văzut mergând spre el şi a zâmbit dar gândul meu nu mai stătea la planurile lui.
- Harry, am nevoie de ajutorul tau. Am spus serioasă.
- Ce s-a intamplat? Şi expresia lui se schimba imitand-o pe a mea.
- Amber, s-a închis la dusuri sî nu vrea să iasa. Nu răspunde sî la cât am strigat-o eu nu îi sta în fire să nu îmi răspundă.
- La dracu'! înjura Harry privind în alta parte sî muscandu-şi buza.
- Dacă a făcut ceva? Trebuie să mă ajuţi s-o scoatem de acolo.
- Nu a făcut nimic, e bolnava. Îmi răspunse serios prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă spre vestiare.
- Cel? Cum adica e bolnava? Ce are? Am întrebat deja speriata.
- E diabetica! Cauta-i în geanta şi trebuie să gasesti o trusa mica cu seringi şi flacoane.
Spuse lasandu-mă la vestiare şi am ramas ametita în încăpere încercând să îmi dau seama care era vestiarul lui Amber.
- Miky! Am strigat când am realizat că nu am nici cea mai mica idée şi nu aveam timp să le iau pe toate la verificat. Auzeam deja strigatele lui Harry şi loviturile lui mult mai puternice în usa.
Miky a aparut speriata şi dupa ce am intrebat-o de vestiarul lui Amber, i-am cautat prin geanta şi am găsit micuţa borseta de care îmi spusese Harry.
Am fugit spre dusuri când Harry tocmai a lovit cu piciorul în usa, deschizand-o cu o izbitura de perete. A intrat rapid înăuntru şi am fugit dupa el ramanandu-mi inima în loc când am vazut-o pe Amber inconştienta pe jos.
Harry s-a aplecat lângă ea, ridicandu-i capul şi zguduind-o în timp ce ii striga să se trezeasca. Inspaimantata am fugit lângă ei, îngenunchind lângă Amber şi desfacand trusa.
- Harry, am suspinat rapid, pentru că nu aveam idée ce să fac cu lucrurile dinăuntru. El o lua rapid, scoţând o seringa şi un flacon cu o substanta incolora, pe care le-a injectat rapid în partea dreapta a abdomenului lui Amber.
- Ce are? Le auzeam pe fete întrebând şi se pare că Amber nu spusese la prea multa lume de boala ei.
- Ar trebui s-o ducem la spital. Am spus.
- Nu, o să-şi revină! Îmi răspunse Harry, ridicand-o în braţele lui.
- S-o scoatem de aici, spuse ieşind cu ea de la dusuri şi asezand-o pe banca din mijlocul vestiarului.
Harry i-a aşezat capul în poala ei, în timp ce o striga şi ii dadea palme uşoare peste fata. Asta mi-a adus aminte de momentul în care eu am căzut la antrenamente şi Harry m-a prins. Acum eram cam în aceeaşi situatie, dar spre deosebire de Amber eu nu eram furioasa pe apropierea dintre ea şi Harry. Tot ce îmi doream era să se trezeasca.
Harry părea că se gândeşte şi el la asta şi deseori se uita la mine, asigurandu-se parcă că nu mă deranjeaza ceea ce face.
M-am apropiat mai mult de ei, observând pielea palida şi transpirata a lui Amber.
Fara să îmi dau seama, i-am prins mână strangand-o în palmele mele. Se simţea foarte rece su fara vlaga. Situatia era chiar ironica, acelaşi lucru l-a făcut şi ea, dar în dorinţa de a mă azvarli de lângă iubitul ei. Insa pentru câteva clipe nu o mai uram atât, şi mă gandeam la ea că la o sora. Stiu că trecuse prin multe şi avea unele motive să mă urasca, eu totuşi nu am gândit niciodata atât de departe încât să ii vreau râul.
Harry mă privea cu o fata de "Ce s-a ales din planurile noastre!" Şi i-am zâmbit înainte că Amber să inceapa să se mîste uşor.

Şi-a strâns ochii, inchitand puternic în sec, i-a deschis ametita şi slăbită.
- Amber, o striga Harry din nou, zguduind-o pentru a se trezi de tot.
- Harry! Şopti că în vis, uitandu-se în sus la chipul sau. Aproape m-a durut asta. Şi nu pentru că se uita aşa la iubitul meu ci pentru că realizam cât de mult Amber încă il iubea pe Harry.
- Amber, de ce nu ţi-ai mi-ai făcut injecţiile? Harry ii vorbi pe un ton calm dar totuşi critic şi a inghitit din nou în sec privind în jur, realizand că nu e în niciun vis cu demonul ei păzitor.
Privi speriata la mâinile mele care o ţineau pe a ei şi am eliberat-o repede înainte să şi-o smulgă ea.
- Poate pentru că nu mai are niciun rost! Spuse sec dar totuşi dur, ridicandu-şi capul din poala s-a şi puandu-se ametita pe picioare.
Amber îşi lua geanta, ieşind val vârtej din vestiar şi lasandu-ne pe toti cu gurile cascate.
Am oftat ridicandu-mă în picioare şi Harry m-a prins de mână uitandu-se atent la mine.
- Du-te dupa ea. Am spus dupa câteva secunde de gândire.
- Ce?! întreba surprins şi mirat.
- Du-te şi vorbeşte cu ea. Tu esti singurul pe care il asculta. Convinge-o să nu mai faca tâmpenii din astea şi du-o acasă.
Harry respira adanc uitandu-se nedumerita la mine.
- Du-te Harry. Nu îmi pasa cât mă uraste, nu vreau s-o vad moarta, l-am spus serioasă.
- Nu e nimic ce aş putea discuta cu ea. Nu ce şi-ar dori ea. Spuse incruntandu-se.
- Incearca. Stiu că poti manipula oamenii. Am spus ultima parte mai încet aducandu-mi aminte de confesiunile lui despre traficanti.
Harry ofta exasperat şi îşi scoase cheile din buzunar.
- Asteapta-mă în maşina. încerc să vorbesc cu ea şi ii pun pe Mike s-o duca acasă.
- Du-o tu, mă poate duce Mike pe mine.
Dar Harry mă privi spunandu-mi că i-am dat deja destule de făcut şi am aprobat din cap luandu-i cheile din mână.
Mă saruta scurt înainte să imî sopteasca că nu dureaza mult şi să iasa din vestiar.
Am respirat adanc strângând cheile în mână şi simţind raceala rocii din breloc.
- Kath, ce naiba faci? Am auzit-o pe Miky în spatele meu o voce acuzatoare.
M-am întors nedumerita spre ea, sî am văzut că atenţia celorlalte fete era îndreptata spre mine.
Miky s-a uitat nervoasă la ele, apoi m-a prins de mână tragandu-mă afara din vestiar.
- Asculta-mă! Nu te lasa păcălită de trucurile lui Amber. Tocmai ţi-ai trimis iubitul în ghearele ei. Ce naiba e în capul tau? Mă certa şuşotind şi uitandu-se încruntat la mine.
- E complicat Miky... am spus dupa câteva secunde de gândire.
- Nu! Nu e nimic complicat. Jigodia aia ţi-ar rupe gatul dacă ar putea. Uite, tu nu sti cum era Harry înainte, dar eu stiu. Noi stim. Amber stie, şi moare când ii vede acum cum se comporta cu tine. Harry Styles să strige în gura mare pe un stadion plin că iubeşte o fata. Aşa ceva nu se intampla. Confesiunea lui Miky aproape m-a făcut să rad.
- Vorbesc serios! Nici nu cred că i-a spus asta vreodata lui Amber. O auzeam de multe ori plangandu-se lui Callie că nu stie cum să ii apropie pe Harry de ea. Ea ştia că el nu o iubeşte şi o ţinea doar pentru satisfacţiile din pat dar iubea ea pentru amandoi. Amber e obsedata de Harry şi sunt mai mult că sigura că dacă ea nu ii poate avea, o să faca tot ce ii sta în putinta să nu ii ai nici tu.
- Harry nu e aşa de uşor de manipulat, crede-mă.
- Nu, dar tu esti! El nu a cedat în fata acelei poze pe care ţi-a facut-o ea cu Zac. Dar dacă acum în timp ce ei discuta ea se înfige în el sî ii saruta sî cineva le face o poza. Tu ce o să faci?
Kath, o cunosc pe Amber. Habar nu ai de ce în stare atunci când îşi doreşte ceva.
- Nu suntem în filme Miky.

Îşi dadu ochii peste cap disperata.

- Tîne-l pe Harry departe de nemernica aia. Aproape îmi ordona şi am şuierat realizand că într-un fel avea dreptate.

Am intrat înapoi în vestiar unde restul fetelor erau deja la dusuri şi am făcut acelaşi lucru. Mi-am dezbracat uniforma de majoreta şi am indesat-o în rucsacul de antrenament, mormaind stresata pentru că nu aşa planuisem să scap de hainele astea.

Am prelungit dusul încercând să nu imî ud parul şi încercând din răsputeri să nu mă gândesc la discuţia pe care o avea Harry cu Amber şi la felul cum încerca ea să ii traga de partea lui. Asta m-a făcut pentru prima data să mă gândesc dacă Amber ştia de afacerile lui.

Am ieşit ultima de la dusuri, dupa ce le-am rugat pe celelalte să nu mă aştepte. Voiam să fiu singura şi nu aveam nevoie de cineva să îmi repete greşeala pe care o făcusem.

M-am imbracat în hainele mele, tragand cât puteam de timp. Mi-am tras pe mine rochia pe care Harry mă implorase să o iau, care era mai degraba un maiou mai lung care îmi ajungea la coapse, negru, dar care se mula perfect pe corpul meu. Nu mă dadeam în vant dupa fuste dar a trebuit să ii fac pe plac dupa ce l-am tarat la mine acasă să mă schimb. Am incaltat tenesii negri care îmi treceau uşor peste glezna şi făceau rochia să arate mult mai bine. Parul l-am lasat la fel cum ii făcuse Miky, mi-am luat geanta şi rucsacul cu uniforma şi am luat o gura mare de aer înainte să ies din vestiar.

Astăzi făcusem doar trei ore, eu şi Harry doar una pentru că primele doua le chiulisem. Restul l-am petrecut la antrenamente pentru marele meci. Mergeam rapid pe holul gol, aranjandu-mi bratarile pe mână.

Am ieşit în parcare şi spre uşurarea mea era goala. Am zărit maşina lui Harry la cativa metri de mine şi am mers hotărâtă spre ea, învârtind cheile în mână. Am descuiat-o, maraind printre dinţi când am realizat că a lui Mike era parcata chiar lângă ea. Oare unde erau? Ce le lua atât?

începeam să ii dau dreptate lui Miky. Cu toate că nu îmi doream că idioata aia să mai faca asemenea prostii care să ii puna viaţa în pericol, mă îndoiesc că va asculta ce are Harry de spus şi nu îşi va spune propriul ei punct de vedere referitor la mine.

Invarteam brelocul lui Harry în mână, mulţumind cerului că geamurile maşinii erau fumurii şi nu putea să mă vada.

Mi-am aprins o ţigara din cauza stresului în timp ce aşteptam şi dupa aproximativ 10 minute în care am fiert în suc propriu i-am văzut ieşind în şcoala, şi eram oarecum uşurata că Mike era cu ei.

Amber părea furioasa, mergea în fata lor şi când au ajuns la maşina mi-am dat seama că mă înecam în propriul fum şi nu puteam deschide geamul, dar asta nu m-a oprit să trag mai departe din tigare.

S-a întors brusc spre Harry.

- O să vezi că am dreptate. Ce se naşte din pisica tot şoareci mananca şi o să îmi faca plăcere să te vad şi pe tine zdrobit aşa cum m-ai zdrobit tu pe mine. Iar atunci, tot la mine o să te întorci Harry. I-o spuse că pe o prezicere sî am strâns tigarea în mână.

- Nu îţi mai face griji de zdrobirea mea şi inceteaza să te mai răneşti singura. Gandeste-te la mama ta. li spuse Harry uitandu-se fix în ochii ei.

- De ce îţi pasa? Pe ea o iubeşti, mie nu mi-ai spus niciodata asta. Il acuza şi m-au trecut fiorii, aducandu-mi aminte de ce îmi spusese Miky.

- Nu îmi place să mint Amber. Ai ştiut de la început ce e intre noi şi ai acceptat. Dar asta nu inseamna că îmi place să te vad distrugandu-te dintr-o prostie.

- Prostie?! Deci iubirea mea pentru tine a fost o prostie? Poate pentru tine da, până la urma doar prezenta mea în patul tau era importanta. Dar gandeste-te aşa Harry. Iubirea ta pentru ea e o prostie?

Am ramas fara aer, la fel şi Harry iar Mike care se simţea în plus a intrat în maşina lui.

- Nu! Dar eu nu am însemnat pentru tine ce inseamna ea pentru mine, Amber. Răspunse Harry hotarat şi m-am cait că nu am ramas în vestiar. Discuţia asta îmi crea disconfort. Harry privea din când în când spre Ferrari nefiind sigur dacă eram înăuntru sau nu.

- Asta crezi tu!

- Amber! Îmi pasa de tine. Te-am ales cu un motiv, poate că nu am reuşit să mă îndrăgostesc de tine dar asta nu inseamna că nu am tinut la tine.

Dar inceteaza să îţi mai creezi speranţe că noi doi vom mai fi vreodata împreuna. Tu sti ce inseamna iubirea pentru mine. Inima m-a s-a deschis şi s-a închis odată cu Katherine. Nu vreau să te vad ranita, mai ales din cauza mea, deci continua-ţi viaţa. Sunt sute de baieti care îşi doresc să fie cu tine şi care să te iubeasca cu adevarat nu aşa cum am facut-o eu.

- Când Katherine o să îţi spună acelaşi lucru, o să realizezi şi tu cât de uşor e s-o spui şi cât de greu e să o faci! Ii spuse dupa asta se întoarse spre maşina lui Mike şi intra hotărâtă înăuntru, încă îmbracata în uniforma de majoreta.

L-am observat pe Harry expirând adanc când Mike a trecut cu maşina pe lângă el şi am deschis geamul lasand să iasa afara fumul care mă îneca deja. Când m-a observat Harry m-a privit de parcă şi-ar fi dorit să nu fiu aici. Am ieşit din maşina şi mi-am dres gatul stingând tigarea pe trotuar.

Harry veni spre mine luandu-mă în braţe şi lipindu-şi obrazul de al meu.

- Harry, să nu o crezi. Sti că niciodata nu ţi-aş face asta. I-am şoptit cuprinzandu-i în pumn, buclele de la ceafa.

- Stiu iubito! Mi-ai acceptat deja destul că să nu mă mai îndoiesc de asta. Dar mi-e teama că Amber nu va renunţa aşa uşor să îmi demonstreze că nu esti buna pentru mine. Am oftat tragandu-î capul pentru a mă uita în ochii lui.

- Oricât aş ura să recunosc asta, te iubeşte şi o înţeleg. Mă pun în pielea ei şi probabil eu aş fi omorat-o deja pe cea care mi te-ar fi furat. Chicotii uşor sarutandu-mă pe frunte.

- N-am fost niciodata al ei că să mă furi, iubito. Ti-am spus că nu ţi-am dăruit inima, pentru că tu esti inima mea. Şi că să mă fure cineva, trebuie să ne fure pe amandoi pentru că eu nu pot să trăiesc fara tine. Zâmbi şi am chicotit clatinand din cap.

- Un demon profund, nu vezi aşa ceva în fiecare zi. Am glumit ridicând din sprâncene.

Rase.

- Numai un înger salbatic poate provoca asta, spuse sî se lipi de buzele mele, sarutandu-mă cu acea pasiuna sufocanta care îmi oprea inima în loc.

Am urcat în maşina şi de parcă nu avusesem destule surprize pe ziua de azi, Harry mi-a spus că cineva vrea să vorbeasca cu mine. Şi acel cineva era Carter. Habar nu am ce voia să vorbeasca omul ala cu mine dar Harry m-a liniştit spunandu-mi că vrea doar să se asigure că el nu mă sechestrează să nu fug la politie. Desi asta era probabil felul lui Harry de a îndulci lucrurile. Sunt mai mult că sigura că un interlop nu era tocmai incantat că o puştoaica afla toate secretele afacerilor lui.

Am ramas şocata când am intrat în reşedinţa lui Carter. Locul asta era mai mult decât regesc. 0 gradina care îmi aducea aminte de palatele din Shanghai. Statui cu animale peste tot, bodyguarzi şi un conac care îmi ranea gatul când priveam până în vârful lui.

Harry a început să rada când am coborât din maşina, probabil din cauza holbatului meu.

- Aici locuieşte Carter? Am întrebat încă uimita.

- Da! Răspunse razand.

- Uau! Am excalamat şi Harry m-a tras de mână spre zecile de scări care duceau la intrarea în castelul de secolul 21 şi am observat că în curte era un crater enorm înconjurat de scări la interior care duceau spre o piscina imensa. Sfinte Sisoe!

Unul dintre bodyguarzi mi se părea cunoscut, puteam să jur că e unul dintre cei care ne-au luat luni dimineaţa din munţi. Dar nu ştiam care şi nu îmi mai aminteam numele lor. El mi-a confirmat că mă cunoaşte, zambindu-mi prietenos şi miscandu-şi capul într-o formula de salut, l-am zâmbit înapoi puţin jenata că nu îmi aminteam nici numele lui, dar mai mult că sigur era cel care îmi dăduse apa.

Am intrat cu Harry în vila enorma şi mă simţeam că întoarsa în timp. Totul în jur părea făcut şi decorat din lemn. 0 culoare închisa şi strălucitoare. Doar podeaua nu îmi puteam da seama din ce e facuta dar avea o culoare neagra-mata care scotea în evidenta sunetul celui mai mic pas. Scările care duceau spre etaj erau enorme, masive şi construite din acelaşi material lemnos, acoperite pe mijloc de un covor rosu-sangeriu.

Am inghitit în sec simtindu-mi aerul uscandu-se din cauza zecilor de flori de prin jur, toate de aceeaşi naţie dar de culori diferite, de la roz la roşu până la alb şi violet, care se întindeau pe pereţii încăperi şi dominau în ghivece enorme că nişte copaci de interior. Dar cel mai important, nu puteam trece cu vederea cele trei exponate aşezate pe socluri din marmura, care întruchipau perfect siluetele unor lei impaîati, care pareau însă atât de reali încât îmi era teama că în orice secunda vor cobora şi se vor năpusti asupra noastra. Doi dintre ei erau aşezaţi la baza scărilor de o parte şi de alta a acestora şi altul într-o parte a livingului lângă fotoliile şi canapeaua impunatoare care înconjurau o masa de sticla masiva ce avea drept picior ceva ce semana cu trunchiul unui copac iar rădăcinile ii erau suport.

Am prins mână lui Harry şi el a chicotit.

- Surprinzător huh? Şopti tragandu-mă mai în interiorul încăperii enorme şi am observat colecţia de arme vechi de vanatoare aranjate sistematic pe un panou decorat cu catifea roşie, pe unul dintre pereţi din spatele fotoliilor. M-am strambat analizand sulițele şi săbiile ce pareau medievale.

- Da! Carter e şi braconier în timpul liber?

Harry rase uşor.

- Ai putea spune şi aşa. Dar un braconier cu licenţa. Continua să chicoteasca şi eu am strambat din nas. Uram vanarea de animale, mai ales când nu avea niciun scop întemeiat şi motivul era satisfacerea unor plăceri stupide şi atarnarea corpurile moarte pe pereţi.

- Uite pe cine avem noi aici! Am auzit vocea lui Carter şi ne-am întors amandoi spre el. Cobora rapid scările spre noi, avand celebrul sau zâmbet numai bun de reclama la pasta de dinţi, imprimat pe fata.

- Buna Katherine! Mă bucur să te revăd, mă saluta zâmbind şi intinzandu-mi mână.

- Şi eu, am spus cu jumatate de gura şi de zâmbet dand mână cu el. Harry părea puţin tensionat, amenintandu-l pe Carter din priviri să aiba grija ce spune.

- Haideţi să ieşim pe terasa, e o zi superba azi. Spuse prinzandu-ne pe amandoi pe dupa umeri şi tragandu- ne în cealalta parte a livingului, opusa canapelelor, unde pereţii erau din sticla şi reflectau pardisul care se afla la exterior.

- Să nu te sperii, îmi şopti Harry şi l-am privit confuza însă doar zambea uşor.

Carter deschise usa enorma, pe sine şi un copil mic sigur s-ar izbi de pereţii astia aproape invizibili dacă s-ar juca în casa.

Afara aceeaşi poveste cu animale moarte raspandidite peste tot. Dar de data asta în statui albe, ce straluceau în lumina soarelui. În departare am zărit ceva ce semana oarecum cu un teren de golf şi în jur aceleaşi flori care erau şi în casa doar că mult mai mari şi întinse peste tot.

- Ce flori sunt astea? L-am întrebat pe Harry în timp ce mergeam dupa Carter spre o masa exterioara împletită din lemn.
- Lendrî! Îmi răspunse sî am aprobat din cap. Mî se pareau mie cunoscute sî m-am întrebat de ce avea omul asta atâtea flori otravitoare în casa.

Ne-am aşezat pe fotoliile albe din jurul mesei am privit în jos. Podeaua pe care era aşezata masa era din sticla şi am sărit în scaun când am văzut că sub noi se afla o cuşca în care se plimbau cativa tigri. Mi-am urcat picioarele pe scaun şi Harry a început să rada alaturi de Carter.

- Nu-tî face griji tigroaico, sunt de-ai tai. Nu o să îţi faca niciun rău. Am expirat şocata. Deci de asta îmi spusese Harry să nu mă sperii.
- De ce ii ţi aici? Am intrabt privind la mini jungla de sub noi. Chiar dacă erau închişi într-o cuşca, spaţiul dinăuntru era uimitor amenajat. Un lac mic în mijloc, roci mari care se incalzeau la soare şi unul dintre tigri dormea că un pisoi tolănit. Altul savura o bucata de carne iar celalalt sarea pe crengile din interior aranjate uniform dand impresia unui copac doborât şi câteva dintre ele ajungeau până la noi. Parca luam pas ape un nor transparent deasupra jungeli amazoniene.
- Mi-a fost milă să ii omor. Sunt familie. Îmi răspunse Carter zâmbind şi coborandu-se spre podeaua din sticla.
- Să ii omori?! Am repetat şocata.
- Vanatoarea e pasiunea mea. Dar am dat de frumoşii într-o expediţie în Africa şi mama tocmai născuse puiul. Mi-a fost milă de ei dar am obtinut licenţa pentru ei şi i-am adus acasă.
- Nu ştiam că vanatoarea e legala în Africa. Am spus deranjata şi l-am observat pe Harry privindu-mă mândru. Cred că nici pe el nu il incanta prea tare pasiunea lui Carter.
- Orice poate deveni legal dacă ai contul destul de generos. Îmi facu cu ochiul şi m-am strambat scarbita. Chiar dacă dungaţii astia pareau destul de fericiţi aici, nu puteam spune acelaşi lucru şi despre cei care zaceau impaiati prin casa.
- Cel care doarme e masculul, Saber. Cea care mananca e mama, Pathera şi argintul viu care fuge de colo colo e puiul lor; Sasha. E mascul şi are 3 luni. Vino aici. Mă îndemna Carter prinzandu-mă de mână sî tragandu- mă de pe fotoliu. Am coborât în genunchi alaturi de el în spatele fotoliilor şi îmi era teama că sticla se poate sparge şi noi am fi urmatoarea masa a mămicii mancacioase.
- Sasha, vino aici băiete! Striga Carter începând să bata cu palma în sticla şi am tresărit speriata vrând să mă ridic dar Carter m-a oprit razand.
- Nu, asteapta!
- Sasha! Il strica din nou şi puiul care acum observ că se diferenţia la dimensiune fata de ceilalţi a tresărit curios ridicandu-şi capul în sus şi într-o secunda a tasnit pe crengile din jurul cuştii urcând în sus şi ajungand spre noi.

Am zâmbit uimita când puiul de tigru a ajuns chiar sub noi, şi ridicandu-se în doua labute a atins partea de jos a sticlei.
Carter şi-a pus o mână în dreptul lăbuţelor lui şi m-a îndemnat să fac la fel. Am început să rad sî l-am observat pe Harry stand pe vine în spatele meu. Puiul ragea cu un glas gros de pisica uitandu-se la Carter şi parcă aşteptând o recompensa dupa reprezentaţia asta.
Carter rase.
- Ce vrei? Vita?! Vorbi pe o limba pe care o înţelegeau doar ei sî tigrul mîorlai din nou că un motan mare şi razgaîat sî era atât de dragut încât mî-aş fi dorit să nu fie sticla asta intre noi şi să ii pot atinge. întotdeauna miau plăcut tigri.

- Fugi! li spuse Carter făcându-i semn spre unul dintre îngrijitorii care se aflau jos şi îndata ce întoarse capul, Sasha tasnî că un iepure coborând rapid jos şi prîmindu-sî bucata suculenta de carne printr-o descîzatura speciala jos, sî toti am început să radem.
Am privit din nou cuşca, părea să aîba mai bine de 30 de metri, la fel sî mansarda de sticla de deasupra. Locul asta îmi aducea aminte de melodia Gangsta's Paradise a lui Coolîo.
Ne-am întors înapoi la masa sî am observat că acum pe ea se afla o tava cu diferite băuturi, alcoolice şi sucuri de fructe.
- Serveste-te cu ce vrei Kath! Mă îndemna Carter intînzand tava metalica spre mine şi am luat un pahar de suc acidulat şi incolor, la fel că şi Harry.
- Dupa prima gura mi-am dat seama că e Sprite. Carter a luat alt pahar mai mic şi lat în care se afla o substanta maronie care sigur era băutură şi şi-a aprins o ţigara alaturi de Harry. Îmi întinse şi mie una dar am refuzat.
- Deci, de ce ai vrut să mă vezi Carter? Am spus nevrand să mai aman întrebarea asta.
Carter zambî lasandu-şi fumul să iasa printre buze sî asezandu-se mai confortabil în fotoliul din piele alba.
- Voiam să mă asigur că nu esti drgoata sau Harry nu te tine încuiata în casa dupa ce s-a intamplat duminica noaptea. Rase şi mi-am dat ochii peste cap.
- Sunt foarte bine, dar tu nu trebuia să fi în Brazilia? Am ridicat din sprâncene şi poate spusesem o prostie dar puteam să mă jos şi eu de-a gansterul bun la vorbe.
Carter ridica din sprâncene uimit.
- De unde sti de asta?
-Telefoanele tale întrerup de multe ori chestii importante. Am spus lasandu-mă pe spate în fotoliu şi asezandu-mă picior peste picior, avand totuşi grija la fusta de pe mine.
Carter mă privi din nou uimit şi Harry izbucni în ras.
- Are dreptate, mă susţinu Harry luând alta gura din sucul lui.
- Ei, îmi cer scuze atunci! Spuse Carter recapatandu-şi zâmbetul şi am chicotit şi eu.
- Dar că să îţi răspund la întrebare, plec diseara sî ceva imî spune că din cauza ta mi-am pierdut omul de baza. Mă acuza uîtandu-se mijit la Harry.
- Nu răspund pentru faptele mele. Am spus detaşat ridicând o mână în sus şi făcându-i pe amandoi să rada.
- Îmi place fata asta din ce în ce mai mult, spuse uitandu-se uimit la Harry şi el ridica obraznic din sprâncene. Mi-am dat ochii peste cap, band din nou din suc şi abtinandu-mă să ii spun că sunt chiar aici.
- Bănuiesc că nu trebuie să îţi mai spun deja că tot ce sti acum...
- Nu pot să spun nimănui. Da, Carter, conştientizez şi eu asta. Doar nu crezi că aş folosii afacerile cu arme ale iubitului meu că subiect de barfa cu fetele? L-am întrerupt serioasă lasandu-l din nou uimit.
- OK! Atunci am rezolvat. Totuşi dacă te desparţi de Harry, sper că nu planuiesti să ii predai politiei.
- Carter! Il mustra Harry nervos. Acesta ii privi spunandu-i că e doar curios. Stiu că îşi folosea mintea de gangster pe mine şi trebuia să ii tin piept.
Am zâmbit aplecandu-mă puţin spre el.
- Tu ai spus că orice se cumpără în lumea asta. Ceva îmi spune că orice dovada aş avea eu împotriva voastra tot ati reuşi să scapatî. Şi plus, să îmi pun în cap o reţea de infractori nu e pe lista mea cu lucruri de făcut în viaţa asta.
Carter zâmbi din nou mai mult decât satisfacut de răspuns. Ridica paharul spre mine.
- Acum înţeleg eu de ce e Harry aşa obsedat de tine. Rase făcându-mă sî pe mine să îi ¡1 urmez.

- Sî gelos! Completa creţul meu privindu-mă pe sub sprâncene şi am clatinat din cap încă zâmbind.
- Cu o asemenea fata Styles, la ce te astepti? Conflictul cu Joshua a fost nimic. Spuse Carter şi am inghitit în sec aducandu-mi aminte Joshua. Nu il mai văzusem la şcoala zilele astea şi mă infior gandindu-mă cât de tare l- a amenintat Harry să nu se mai apropie de mine.
- Defapt, dacă stau bine să mă gândesc, conflictul dintre voi a început demult. Din cauza fratelui sau, nu? Vorbi Carter întorcându-se uşor nedumerit spre Harry care se albise la fata, făcând ochii mari şi amenintandu-l din privire să taca din gura.
- Da, şi acum a impartit şi Joshua aceeaşi soarta că el. Oricum nu mi-a plăcut niciodata pustiul asta. Prea rebel, nu semana deloc cu Marcus. Îşi răspunse Carter singur la întrebare luând alta gura din paharul de băutură.
- Stai!? Cum adica aceeaşi soarta cu fratele lui? Joshua are un frate? Am întrebat complet ratutita de noua informaţie. Am privit spre Harry, al cărui chip se împietrise, apoi spre Joshua care ne privea nedumerit pe amandoi crezând probabil că stiu asta.
- Credeam că i-ai spus tot. Vorbi spre Harry.
- Cine e fratele lui Joshua? Am repetat din nou nervoasă.
- A fost! Mă corecta Carter privind spre Harry.
- Taci dracu' din gura! Marai acesta spre şeful sau, privindu-mă cu spaima.

Mă uitam la ei cum îşi arunca priviri tăcute şi m-am încruntat ametita desi câteva lucruri începeau deja să prindă sens.

- Harry, ce s-a intamplat cu Joshua? L-am întrebat privindu-l fix sîtremurand de groaza.
- Harry! Am insistat nervoasă când am văzut că nu îmi răspunde şi îşi muşca buza de jos stresat.
- E mort! Îmi răspunse sec şi am scapat paharul din mână. Noroc că era gol.

Harry se ridica spre mine dar l-am oprit tinandu-l la distanta simtindu-mi respiraţia intensificandu-se.

- Cine l-a omorât? De ce? am rasuflat nervoasă ridicandu-mă de pe scaun.
- Katherine, calmeaza-te. Joshua a făcut o prostie enorma, din cauza careia noi eram la un pas să intram în război cu Reynolds, l-am spus ce s-a intamplat, i-am dat banii dar a vrut o dovada clara că furtul nu a fost planul nostru. Îmi spuse Carter serios şi aerul mi s-a oprit în gat.
- V-a pus să il omorâţi pe cel care a furat tirul. Am realizat uitandu-mă la fata îngrozita a lui Harry.

-Da!

- Sî fratele lui, ce legătură are? Am întrebat încă nedumerita de asta, agitandu-mî mâinile prin aer.
- Fratele lui Joshua a fost cel care a violat-o pe Violet. Îmi răspunse Carter şi am simţit cum podeau de sticla se sparge cu mine şi cad în gol spre cuşca cu tigrii fiorisi.

Am deschis gura, respirând agitat şi puand lucrurile cap la cap. Harry a fost cel care l-a ucis pe violatorul lui V. Şi dacă Joshua împărţise aceeaşi soarta cu fratele lui...

- Cine l-a omorât pe Joshua? Am rostit dintr-o respiraţie uitandu-mă când la unul când la celalalt.

Harry îşi strânse ochii înainte să îmi răspundă.

- Eu!

Mi-am simţit aerul uscandu-se în plamani.

- Katherine, nu a fost ceva ce am planificat. Reynolds ne-a cerut să il aducem cu noi pe cel care i-a furat tirul dar nu ne aşteptam să vrea să il omoare. Mai ales că ne-a cerut noua să facem asta, şi cum mai eram doar eu şi Harry, îmi pare rău să îţi spun dar Harry e cel care apasa de obicei pe tragaci într-o situatie din asta.

Am privit spre Harry simtindu-mi lacrimile cum se formeaza în coltul ochilor.
- Iubito... veni spre mine dar l-am oprit puandu-mi mâinile în fata să.
- Cum ai putut să vi la mine atât de fericit, să îmi aduci cadouri şi să mă minţi că totul a mers bine? Sau pentru tine, uciderea unui om deja nu mai inseamna nimic? Aproape am tipat spre el, simţind paharul care se tot umple de câteva zile, cum ajunge la gura şi se revărsă.
- Nu am vrut asta. Dar nu am avut de ales, ori asta ori Reynolds ne lichida pe toti. Îmi explica calm încercând să mă convingă.
- Bineînţeles că ai vrut! Ti-ai satisfacut obsesia bolnava. Nu-mi spune că nu ţi-a făcut plăcere să il omori pe Joshua dupa ce s-a intamplat cu mine. Am văzut de atâtea ori dorinţa în ochii tai să o faci şi asta a fost oportunitatea perfectă. Nici nu mă gândesc că ai stat vreo secunda pe gânduri înainte să apeşi pe tragacî.
- Katherine, nu l-am ucis din cauza ta. Nu am vrut să il ucid, dar nu am avut de ales. Ti-am spus deja cum functioneaza lucrurile în lumea mea. încerca să se apropie de mine şi să mă calmeze. Dar mă depărtăm de el şi simţeam că dacă m-ar atinge aş exploda.
- Şi fratele lui? Poate că a făcut un lucru îngrozitor dar asta nu îţi dadea tie dreptul să ii decizi moartea.
- Mi-am pierdut controlul atunci iubito.
- Mereu îţi pierzi controlul, am spus amar dandu-mă alt pas în spate şi mi-am simţit jumatate de talpa calcand în gol.
- Katherine! Striga Harry speriat sărind spre mine şi tragandu-mă în braţele lui într-o fracţiune de secunda.

Şi-a încolăcit braţele în jurul meu tragandu-mă de lângă marginea cuştii, unde nu era nicio balustrada de
protectie. Încă odată, un copil mic nu ar avea nicio sansa de supravieţuire în casa asta. Şi eu mă simţeam acum exact că unul.
- Iubito, îmi pare rău! Am vrut să îţi spun dar stiu că asta doarte-arfi suparat şi nu avea niciun rost.
- Asta mă deranjeaza defapt. Dacă mi-ai spus şi ai fi aratat macar putina compasiune pentru că ai luat viaţa unui om, ar fi fost altceva. Te-am acceptat deja cu asta. Dar ai venit atât de fericit, şi plin de cadouri şi minciuni despre ape curate. Asta dovedeşte că nu îţi pasa absolut deloc Harry, şi... e prea mult pentru mine. Am spus simtindu-mi lacrimile reci pe fata şi m-am indepartat din braţele lui.
- Katherine. Şopti şi l-am mai văzut o singura data aşa. În peştera, când a crezut că il voi părăsi. Complet distrus, cu fata distorsionata de durere.
- Am acceptat şi acceptat atâtea, lucruri pentru care o alta fata, poate orice alta fata ar fi fugit de mult de tine. Dar simt că nu mai pot, am nevoie de puţin timp. Am decis serioasă privindu-l serioasă şi trecând pe lângă el.

Carter privea perplex toată scena, ştiind că a făcut o mare gafa şi Harry avea să il decapiteze pentru asta. Dar mă bucur că a facut-o. Altfel nu aş fi aflat niciodata şi Harry ar fi continuat să mă mintă inventând minciuni că Joshua s-a mutat atunci când aş fi pus întrebări despre absenta lui.
- Katherine! L-am auzit strigând disperat şi a fugit dupa mine prinzandu-mă de încheietura şi tragandu-mă spre el, aproape m-am izbit de abdomenul lui.
- Ce faci?!Mă parasesti? Pentru asta? Iubito te rog, ai acceptat atâtea, nu mă poti părăsi pentru asta. Mă implora cu lacrimi în ochi.
- Vezi?! Asta e şi ideea. Tu crezi că asta - am gesticulat exasperata- e nimic. Să omori un om e nimic. Şi pe lângă toate astea, mereu îmi ceri să am încredere în tine. Dar e clar că tu nu ai deloc încredere în mine şi continui să mă minţi cu atâta uşurinţa şi profesionalism încât m-am

saturat. Sunt sigura că puteai să il salvezi pe Joshua dacă voiai, sau cel puţin să nu il ucizi tu. Dar nu ai vrut, ţi-a făcut plăcere să scapi de el.

Nu mai spunea nimic, doar plangea înghiţind în sec sî cautandu-şi cuvintele, l-am indepartat mâinile care au urcat pe obrajii mei şi l-am privit serioasă, desi mi se frangea inima în mii de bucatele.

- Am nevoie de timp Harry. Să mă gândesc la toate astea. Şi tu ai nevoie de timp, să te hotărăşti dacă esti cu totul în relaţia asta pentru că m-am saturat să fiu mintita. Şi nu vreau să stau în braţele tale şi să simt raceala corpurilor pe care le-ai distrus.

Şi cu asta m-am indepartat de el, pasind apasat pe podeaua de sticla şi vazand tigri extrem de agitati sub mine. I-am auzit pe amandoi strigandu-mă dar am continuat să merg hotărâtă, intrând înapoi în casa apoi îndreptându-mă spre ieşire, muscandu-mi de nenumarate ori buza şi încercând să înfrânez lacrimile care îmi înecau adancul ochilor.

- Katherine, te rog. Mă implora Harry din spatele meu, dar nu m-am întors. Am coborât scările în fuga, simţind lovituri mintale şi fizice din cauza tuturor sufletelor sfaramate de iubitul meu. Carora nu le-am acordat atentie până acum, dar în momentul asta mi-au prins slabiciunea, napustindu-se asupra mea şi strigandu-mi în fata cum m-am putut îndrăgosti de un criminal. Oamenii omorâţi de el, de afacerile lui, din placerea lui sadica şi obsesiva asupra posesiilor lui.

Am coborât jos şi mi-am dat seama că nu aveam cu ce pleca, venisem cu maşina lui şi nu aveam de gând să mă duca el. Atunci l-am văzut pe unul dintre barbatii pe care ii cunoşteam şi de parcă cineva îşi dorea neaparat că eu să plec de aici, mi-am amintit numele lui.

- Ian, poti să mă duci acasă te rog? Aproape l-am implorat stapanindu-mi lacrimile.

Bărbatul înalt şi brunet privi nedumerit spre şeful sau care se afla acum sus pe scări şi l-am observat pe Carter aproband din cap.

Harry era pierdut şi când şi-a dat seama ce fac, a luat-o la fuga pe scări, spre mine.

- Sigur domnişoara Katherine! Îmi răspunse barabtul, deschizandu-mi usa unui Hummer care era parcat lângă Ferrari-ul lui Harry.

Am urcat rapid în maşina, iar Ian a traversat rapid prin fata ei sărind la volan. Harry A ajuns jos, coborând scările cate doua şi a încercat să deschidă portiera dar am blocat-o la timp.

- Katherine te rog! Te iubesc, te rog nu mă părăsii! Mă implora lipindu-se palmele de geamul usi şi mi-am strâns ochii izbucnind într-o cascada de lacrimi.

- Sunteti sigura că vreţi să plecam, domnişoara Katherine? Mă întreba Ian, ezitând să porneasca motorul.

- Da! Am răspuns raspîcat inecandu-mă în propriul meu cuvânt.

- Nu mă omora! Am auzit şoapta îndurerata a lui Harry lipindu-şi fruntea de geamul portierei mele.

Carter a venit lângă el, departandu-l cu greu de lângă maşina şi i-am auzit stigatul disperat pronuntindu-mi
numele când Ian a pornit maşina, derapand pe aleea pietruita.

Am ieşit din reşedinţa lui Carter, sperând că Harry să nu mă urmareasca şi nu mi-am am putut abţine lacrimile care au explodat în suspine. L-am văzut în oglinda retrovizoare prabusindu-se în genunchi şi infigandu-şi pumnii în par. Mi-am ridicat genunchii la piept, lipindu-mi palmele de fata şi aducandu-mi aminte de rugamintea lui; să nu ii omor. Nu o intelesem acum câteva secunde dar acum mi-am adus aminte de declaraţia lui, că eu sunt inima lui. Iar acum ii paraseam, pentru puţin timp de gândire, pentru mai mult sau poate pentru totdeauna. Mintea mea era atât de devastata acum încât nu puteam sti sigur. M-am înecat în propria suferinţa, jelindu-mi soarta pentru că tot ce aveam nevoie acum, erau braţele mamei. Dar nu mai aveam

nici aşa ceva. Nu mai aveam nimic şi destinul meu era să pierd şi să fiu dezamagita de absolut tot ce iubesc.

31.îngerul

Zilele ce au urmat au fost printre cele mai chinuitoare din viaţa mea. Am refuzat să mai iau orice contact cu Harry, îmi tot spuneam că am nevoie de timp, de gândire, dar singurul lucru pe care mintea mea ii putea concepe era torturarea psihica.

La şcoala eram o umbra, voci necunoscute mă felicitau pentru meci. Un lucru de care abia îmi mai aminteam şi părea adanc îngropat în trecutul meu, sau mai degraba un vis. Oricum, întotdeauna am crezut că Harry este un vis din care aveam să mă trezesc mai devreme sau mai târziu. Genul acela de vis prea frumos că să fie adevarat.

El încerca să vorbeasca cu mine, însă la şcoala era singurul loc unde o putea face sî de fiecare data când reuşea să ajunga în fata mea, nu ştia ce să îmi spună. Doar privirea lui mă implora să ii iert şi persoanele din jur ii opreau să îmi spună cuvintele pe care voia să mi le spună.

A venit de nenumarate ori şi la mine acasă. Ajungând în disperarea de a fi la un pas să îmi sparga usa camerei dar se abţinea pentru că sigur nu voia să se puna rău cu tata. Ei doi au avut o discuţie lunga care nu stiu în ce a constat pentru că îmi era prea teama să ies din camera mea să pot să ascult. Nu îmi era teama de el, ci de reacţia mea dacă l-aş avea în fata fara că altcineva să fie în preajma noastra. Îmi era teama să ii vad din nou plângând şi îmi era teama de vorbele lui. Aş fi cedat cu siguranţa. Dar tata mă cunoştea bine şi chiar dacă nu l-a dat pe Harry afara aşa cum mă aşteptam, pentru că normal stiuse cum să ii convingă, tata nu m-a stresat cu nici o întrebare despre ce s-a intamplat. Stia cu urase asta şi în momentele de genul asta îmi doream să fiu lasata în pace şi sunt sigura că era fericit că în situatia de fata, mă incuiasem în camera şi nu făcusem că data trecuta când mi-a fost inima facuta bucati.

Dar acum era mult mai diferit, şi dureros. Când mama m-a părăsit, am fost suparata, disperata, tradata, orbita de nebunie. Acum eram pur şi simplu, distrusă.

Nu aveam putere să fac tot ce am făcut înainte. Nu voiam să mă droghez pentru că nu voiam să uit toate astea. Eu le provocasem. Eu il părăsisem pe el. Nici macar nu stiu dacă il părăsisem, dacă eram despărţiţi cu adevarat sau luasem doar o pauza. Mintea mea era vraişte. încercam să gândesc logic şi să îmi analizez situatia dar nu ajungeam nicăieri.

Ii analizam pe rand victimele, încercând prin orice posibilitate să găsesc explicaţia logica şi salvatoare pentru el.

* Joshua. Până acum doua zile il uram, dar acum il înţeleg oarecum pentru ce voia să îmi faca. Cu siguranţa îşi dorea doar să se răzbune pe Harry şi cum nu putea să ii faca fata fizic, l-a atacat sentimental. Unde se pare că singurul punct sensibil, sunt eu. Dar cu toate astea iubitul meu e destul de puternic să îşi susţină punctul sensibil intact şi să anahileze imediat orice reprezintă o ameninţare.

* Fratele lui Joshua, Marcus. Nu l-am cunoscut niciodata şi habar nu am cât timp a trecut de când Harry l-a omorât. Dar nu mai mult de 5 ani, perioada de când Harry a intrat în lumea lui Carter. Timp în care Joshua probabil a cautat pe toate părţile o soluţie de razbunare, dar se pare că nu a găsit nimic destul de solid, până la mine. Marcus a violat-o pe Violet. E de ajuns să îmi imaginez chipul mult mai tanar şi neajutorat al prietenei mele că să îmi dau seama că Harry poate a avut un motiv să o faca. Şi amintindu-mi povestea mamei lui îmi e clar că a avut un motiv mai mult decât întemeiat şi o postura în care nu avea cum să se abtina. Poate îi era teama că Joshua va face acelaşi lucru cu mine. Îmi amintesc disperarea de pe chipul lui când Joshua a încercat să mă rapeasca a doua oara, întrebandu-mă înnebunit dacă mi-a făcut ceva. Sunt absolut sigura că Harry nu e genul de om care să îşi asume riscuri atunci când vine vorba de cineva la care tine. Să rişte siguranţa mea că să omoare un om. Clar asta nu funcţiona la el şi

probabil ar face-o de nenumarate ori, fara să stea pe gânduri, cu orcine ar reprezenta o amenințare pentru mine.

* Restul! Asta era singurul cuvânt prin care ii puteam descrie pe ceilalți care au murit din mână lui. Rivali, dușmani, oameni nevinovați, victime ale orgoliului lui, ale geloziei, ale posesivitatii etc. Nu le știam numărul, și pentru sanatatea mea mintala nici nu îmi doream să il aflu.

Azi e sambata. Trecuseră trei zile de când il părăsisem în casa lui Carter. Și pe cât încercam să fiu puternica și să hotărăsc odată ce voi face cu viața mea. Știam că nu mai pot sta mult departe de el. Nu ramanand în viața.

Dar izolarea asta mă ajuta. Acum înțelegeam cu adevarat ce însemna pericolul în preajma lui. Pericolul la care mă expuneam eu. Era mai mult decât simplu de înțeles. Orice dușman de-al lui, care își dorește să se răzbune, o să atace direct în mine. Și cu siguranța Joshua fusese un dușman cu amenințare minora fata de cei de care se temea Harry cu adevarat. Nu mă îndoiesc acum că în uciderea lui Joshua se aflase și motivul celuilalt criminal. Cu siguranța Harry incearca acum, mult mai mult să mențină apele curate cu Reynolds pentru că de el nu cred că ar reuși să mă scape așa ușor că de Joshua.

Habar nu am ce ora e, dar cu siguranța trebuia să rasara soarele, însă norii negri de pe cer il blocau. Era o zi care îmi reflecta perfect starea de spirit. Zaceam în pat, cu căștile în urechi, strângând patura în brațe și nici macar nu aveam un urs de plus care să mă consoleze. Nu voiam să vorbesc cu nimeni. Kristen, Candice și Miky plus alte fete din echipa incercasera să vorbeasca cu mine. Toată lumea credea că eu și Harry ne-am despartit și barfitorii șușoteau că am facut-o pentru că eu nu am acceptat tatuajul lui Harry.

Lucruri pentru care mi-aș fi ieșit din minți dar acum eram incapabila să îmi pese. Eram pierduta în calculele mele mintale și am refuzat orice ajutor sau consolare de la cineva. Singurul lucru pe care l-am spus în ultimele zile a fost înjurătură spre Candice când a venit cu ideea unei petreceri în pijamale de consolare dupa despărțire, cu inghetata și filme de groaza, cu iubiți măcelăriți de varcolaci. În niciun caz nu aveam nevoie de așa ceva, mai ales că probabil în situatia mea, iubitul meu ar fi fost cel care macelarea varcolacul la sfarsit.

Azi nu mai aveam niciun motiv să mă ridic din pat. În ciuda situatiei mele, eram foarte atenta la școala și îmi faceam toate temele. Asta era o modalitate să îmi ocup mintea cu altceva atunci când gândurile și amintirile cu Harry mă distrugeau pe interior.

Am pastrat distanta și fata de Zac, mă uram pentru asta dar eram sigura că Harry e într-o condiție delicata acum și nu îmi doream că Zac să ajunga Joshua numărul doi. Acum il credeam în stare pe Harry de asta. Il credeam în stare să scape de el și să para că totul a fost un accident. Nu vreau să mă gândesc la părinții lui
Joshua. Oare care a fost justificatia morții primului lor fiu? Pentru că sigur Harry nu a fost găsit vinovat. Iar acum aceasi mână le luase și al doilea fiu. Genul asta de gânduri mă opreau atunci când disperarea mea creștea și eram la un pas să fug înapoi la el, dar aveam grija de fiecare data să găsesc altceva care să mă opreasca și mă innebuneasca și mai mult.

Într-un moment de furie am făcut bucati unul dintre cadourile lui. Laptopul sclipitor și delicat și-a demonstrat sensibilitatea spargandu-se că o oglinda atunci când a făcut contact cu podeaua mea. Nu îmi mai doream niciun cadou ridicol și scump cumparat din banii afacerilor lui murdare. Doar brelocul era singurul pe care ii strangeam în permanenta în mână și mi-l îndesam sub maneca atunci când ¡1 vedeam pe el desi încercam din răsputeri să ¡1 evit. Eram la un pas să ies din casa cu lopata tatei și să aplic primul dintre tratamente și Roșcatei, dar nimeni nu știa că e mașina mea și să ajung la secția de politie pentru distrugerea automobilului vecinului, era tot ce îmi mai trebuia. Nu am niciun act pe mașina aia să demonstrez că e a mea și nici macar pe tatăl meu nu mă puteam baza pentru că el încă credea că o să avem vecini noi în cartier cu mulți

bani şi maşini scumpe. Desi aripile de pe ea ii puneau semne de întrebare. Lenjeria rămăsese la el acasă sî slava Domnului pentru asta, deoarece să o vad acum mi-ar trezi amintiri pe care inima mea nu are puterea să le suporte.

Harry mă suna încontinuu, imî trimitea mesaje pe care mă abţineam să le citesc că să îmi păstrez bucata de inima care îmi mai rămăsese intacta. Până şi V şi ceilalţi încercau să dea de mine dar le-am explicat clar că am nevoie de timp de gândire şi vreau să fiu lasata în pace. Se pare că toti au înţeles, cu excepţia lui Harry care m- a sunat până când singurul lucru care l-a oprit să o mai faca a fost descarcarea bateriei mele.

Totuşi, ieri am primit o vizita neaşteptata dupa ore şi spre surprinderea mea nu am simţit nevoia unei respingeri de a vorbi cu el...

- Chris?! Ce cauţi aici? L-am întrebat nedumerita, privindu-l în fata uşii mele dupa ce a sunat fara încetare mai bine de 10 minute. Tata probabil era la serviciu.
- În momentul asta îmi masez degetul pentru că mi-a intepenit pe soneria ta şi mă gandeam că ai nevoie de un prieten. Îmi răspunse zâmbind cald şi m-am încruntat câteva secunde. În mod normal l-aş fi respins dar Chris era singurul care nu părea interesat de situatia mea doar pentru a afla informaţii picante.
- Intra! l-am făcut loc, tragandu-mi nasul şi simtindu-mă puţin jenata de treningul meu larg şi vechi. Dar eram o adolescenta în depresie, imaginea era ultimul lucru care îmi mai pasa acum. Dacă nu s-ar fi desfăcut la dus, probabil încă aş mai fi avut împletiturile lui Miky în par.
- Am făcut rău că nu am adus o caserola de inghetata cu mine? Zâmbi vinovat ridicând din sprâncene.
- Probabil nu ai mai fi intrat pe usa dacă ai fi facut-o. M-am uitat urat la el făcându-l să rada. Nu mai mancasem nimic în ultimele zile, mă mir că reuşeam să mă tin pe picioare. Doar ce inghitisem când tata a intrat cu forţa în camera mea şi mi-a îndesat mancarea cu lingura pe gat aşa cum făcea acum câteva luni. Probabil salbîsem câteva kilograme.
- Deci nu esti genul de fata cara îşi varsa amarul în dulciuri huh?
- Mai degraba în muzica, i-am răspuns ridicând una dintre căştile care îmi atarnau de gat.

Chris mi-a insfacat-o ducand-o la ureche şi a tresărit speriat.

- Doar nu credeai că ascult Celine Dion, nu? M-am strambat în timp ce urcam scările spre camera mea.

Chris mă privi confuz.

- Nu ascult muzica care îmi exprima starea, altfel mă deprima şi mai tare. l-am răspuns stingandu-mi Mp3 playerul în care îmi spărseseră timpanele Rammstein. Nu mă dadeam în vant dupa trupa asta dar îmi placeau basii puternici ai muzicii lor care îmi paralizau creierul şi faptul că melodiile erau în germana era un plus. Voiam să nu mai simt nimic ascultand muzica să uit tot şi era perfect că nu mă puteam regăsi în vreun vers pentru că nu le înţelegeam. Un truc pe care nu l-am mai practicat demult şi speram să nu o mai fac.

Chris a aprobat din cap, urmandu-mă în camera mea.

l-am făcut semn să se aşeze pe pat şi chiar dacă era complet ravasit nu a părut sau s-a prefăcut că nu e deranjat de asta. Eu m-am aşezat turceşte pe mijloc iar el pe margine.

- Îmi amintesc când m-am ciocnit acum doua saptamani pe hol de o fata noua, tupeista şi blonda care părea să nu se lase intimidata de nimic. Ce s-a intamplat cu ea? Mă întreba uitandu-se în ochii mei că un frate mai mare.

Am ridicat din umeri.

- S-a îndrăgostit! Am spus simplu expirând greu. Nu credeam că e posibil dar în preajma lui Chris mă simţeam mult mai bine. Avea dreptate, pe el il întâlnisem prima data când am venit aici şi perioada aia părea cu secole în urma acum.
- Dragostea! Cauza tuturor dezastrelor. Spuse strambandu-se şi nici că ii puteam da mai multa dreptate.
- Chestia aia despre tatuaj e adevărata?

Am dezaprobat din cap scarbita.

- Nu! Mi-aş face tatuajul ala de 100 de ori acum dacă asta ar fi cauza.
- E ceva mult mai serios, nu?

Conştientiza Chris. Am aprobat din cap.

Chris ofta uşor privind în jos şi de asta il adoram. Nu mă bombarda cu întrebări despre adevartul motiv.

- Stiu că Harry e un tip dificil acum Kath, dar în interiorul lui se ascunde una dintre cele mai slabe persoane pe care le-ai întâlnit în viaţa ta. Crede-mă! E că o testoasa, atât de puternica în carapacea ei dar complet neajutorata când ramane fara ea. Harry şi-a construit propria carapace în jurul lui pe care nu o poate sparge nimeni dar sufletul nu şi-l poate proteja. Şi dacă nu a aparut nimeni care să il atace până acum, tu l-ai lovit din plin.

M-am holbat uimita la Chris, am inghitit în sec puţin speriata de vorbele lui. Stia de trecutul lui Harry?

- Cum adica l-am lovit din plin?

Rase uşor.

- Ieri dupa ce l-ai ocolit pe hol şi nu ai vrut să ii vorbeşti a plecat acasă. Tu nu l-ai văzut dar eu da. Avea lacrimi în ochi. Se stramba, se încrunta să le opreasca dar nu a reuşit. Il distruge respingerea ta şi uraste să fie văzut aşa. Asta numesc eu lovitura din plin. Îmi explica şi am deschis uşor gura de uimire. Nu l-am mai văzut pe Harry ieri dupa a doua ora şi credeam că pur şi simplu mă evita din cauza respingerilor. Nu credeam că plecase acasă, şi în lacrimi.

Chris lua o alta pauza de gândire.

- Te-a lovit, Kath? Stiu că îşi pierde uşor controlul dar la cât de îndrăgostit pare să fie de tine nu înţeleg ce putea să faca să te desparteze de el. Stiu ce inseamna pentru el să tina la cineva sî nu credeam că o să va vad vreodata despărţiţi. Spuse Chris serios şi l-am privit serioasă.
- Nu! Nu m-a lovit! Am răspuns indignata de presupunerea lui. Oricât de asasin era Harry, ştiam că nu ar face nimic vreodata să mă raneasca fizic.
- Nu e atât de rău precum credeţi voi! L-am aparat ofensata.
- Stiu! Il cunosc mai bine decât crezi tu. Zâmbi uşor şi m-am încruntat din nou.
- Ce vrei să spui prin asta?

Ofta inabusindu-şi un chicot.

- Eram foarte buni prieteni când eram mici. Practic cei mai buni. Aveam 9 ani când s-a mutat cu mama lui aici, el avea 10 dar dupa ce a murit ea, a renuntat un an la şcoala şi asta ne-a adus acum în acelaşi an. Eram vecini, până să plece din casa mamei lui.

Îmi explica Chris şi am ramas şocata. Chris şi Harry, prieteni în copilărie. Nu m-aş fi aşteptat niciodata la asta. Şi nu ştiam că a renuntat un an la şcoala. Probabil tot directoarea noastra l-a convins să se intoarca. Asta mă face să o privesc cu mai mult respect pe femeia aia. Îmi dau seama cât a tras cu dinţi de baiatul prietenei ei că să il menţină pe un drum oarecum drept.

- Stii despre... am început dar m-am oprit imediat.
- Mama lui? Mă completa Chris şi el puţin retinut.
- Am aprobat din cap muscandu-mi buza şi Chris a părut puţin surprins de asta apoi a aprobat din cap.

- Da stiu! Am aflat mai târziu, atunci eram prea mic să înţeleg şi el tînea asta secret. Miranda era prietena buna cu mama. Îmi aduc aminte că Harry nu voia niciodata să vina la noi acasă pentru că ii era frica de tata.
Spuse zâmbind amar şi am simţit cum mi se frânge inima. - Avea teama asta pentru tati, şi atunci nu il înţelegeam dar acum il înţeleg. Între timp î-a trecut şi a dezvoltat ura doar pentru al lui dar îmi amintesc figura băieţelului mic şi carliontat care părea atât de speriat de lume, tramutaziat şi neajutorat şi nu pot să cred ce a devenit acum. Mă bucur că e puternic, dar e puţin prea puternic. S-a camuflat în ura şi în durere şi nu lasa nimic să il atinga. Până ai spart tu tot întunericul din jurul lui.

Am privit în jos muscandu-mi buza şi simtindu-mi lacrimile curgând pe obraji.

- Obisnuiam să ne jucam în gradina mamei lui, odată am prins cativa fluturi şi le-am rupt aripile. Ne-a certat atât de tare . Rase, molipsindu-mă şi pe mine.
- Miranda iubea fluturii.
- Chiar foarte mult. Unii oameni au animale preferate, pasari, ea avea o insecta.

Am zâmbit simtindu-mă rău că singura amintire din viaţa mea despre acea femeie era o piatra de mormânt.

- De asta Harry şi-a tatuat unul pe abdomen. Am spus absent aducandu-mi aminte de dimineaţa când l-am văzut prima data.
- Ce?! Tresari Chris mirat.

L-am privit surprinsa.

- Are un fluture tatuat pe abdomen, l-am răspuns şi a ridicat din sprâncene uimit. Probabil nu oricine avea sansa să ii vada abdomenul lui Harry şi încerc din răsputeri să nu mă gândesc de cate ori l-am atins eu şi în cate feluri pentru că o să izbucnesc din nou în plâns.
- Nu ştiam asta! Îmi confirma Chris ce realizasem deja. - Îşi idolatriza mama. Spuse trist şi am aprobat din cap stragandu-mi ochii.
- Ce s-a intamplat cu voi doi? L-am întrebat curioasa.
- Dupa ce a murit mama lui, lucrurile s-au schimbat mult. A fost luat la orfelinat pentru că era minor şi nu avea cine să aiba grija de el. Dar a fugit de acolo dupa ceva timp şi a dat de pista aia. A intrat în lumea racerilor şi s-a schimbat complet. Nu s-a mai întors acasă şi prima data când l-am văzut dupa moartea mamei lui, eram în primul an de liceu. Am fost uimit de schimbarea lui şi mă bucuram să vad că nu e aşa distrus cum credeam eu. Dar când am încercat să vorbesc cu el m-a amenintat să nu spun nimănui ce stiu despre el sau îmi rupe gatul. Rase din nou amar. Se ferea că lumea să ii cunoasca slăbiciunile şi stiu că il deranja faptul că eu cunoşteam adevarul despre tatăl lui. De atunci nu a mai vorbit cu mine, era mereu cu gaşca lui. Am renuntat să mai apropii de el dupa o vreme pentru că nu mai era Harry pe care il ştiam eu. Era un demon, dur şi distant. Atunci era chiar mai rău că acum, chiar şi înainte să vii tu. Când a prins gustul vieţii de strada şi-a pierdut minţile, li lua la bataie pe toti, chiar şi fara motiv, li placea adrenalina asta nebuna şi probabil dacă nu ar fi avut-o pe directoare care să il scoata mereu din probleme, era şi acum la şcoala de corecţie. Mai târziu s-a mai maturizat, a devenit mai serios. Tot dur şi respingător dar nu atât de salbatic şi impulsiv. Cel puţin nu fara motiv.

Am respirat adanc, analizand informaţiile de necrezut despre Harry. Aveam să ii trag o urecheala pentru asta pentru că niciodata nu mi-a mentionat de prietenia lor.

- Stiu! Mi-e teama că ochiul vanat al lui Zac risca să fie ultima lui problema dacă nu renunţa să il mai provoace pe Harry.
- l-am spus asta dar... Chris lua o pauza şi l-am privit aşteptând. - Zac nu face asta doar să il provoace pe Harry. Nu şi-ar risca pielea doar din cauza urei pe care i-o poarta. Te place. Spuse Chris, fiind nesigur la ultima fraza de cum aveam să reacţionez.

L-am privit uimita. Oarecum ştiam asta, dar refuzam să o cred.

- De unde stii asta?
- Pff, chiar nu trebuia să deschid discuţia asta acum dar... mi-a spus el. Chiar când ne-am întâlnit pe hol prima data mî-a spus că esti frumoasă. Dar apoi a aparut Harry şi toate sansele lui s-au spulberat. La început ¡1 susţineam pentru că îmi era teama că tu să te apropii de Harry. Îşi făcuse un renume destul de cunoscut şi voiam să te protejez să nu ajungi că Amber. Dar când am văzut cum sta situatia cu voi l-am sfătuit pe Zac să renunţe dar se ambitioneaza să n-o faca. Mă lamuri Chris şi mi-am clatinat capul oftând adanc. De parcă nu aveam destule pe cap.
- Zac e doar un prieten bun pentru mine, şi va trebui să inteleaga asta altfel voi fi nevoita să mă depărtez de el pentru propria lui siguranţa. Habar nu are de ce e Harry în stare şi faptul că i-a dat un pumn în fata a fost o mângâiere pe lângă ce ii poate face. Chiar dacă să zicem că m-aş desparti de Harry şi l-aş alege pe el, asta nu l-ar scuti să ajunga înecat în vreun lac.

Am spus fiind mai mult că sigura de chestia asta. Eram convinsa că Harry nu ar percepe să mă vada lângă alt baiat şi ar turba. Dar în sfarsit un lucru pentru care nu îmi faceam probleme; nu mai exista nicio sansa că alt baiat să ii ia locul în inima mea. Chiar dacă m-aş desparti de el pentru totdeauna, tot nu m-aş mai baga vreodata în braţele vreunui alt baiat. Eram convinsa de asta mai mult decât de orice.

- Asta ii spun şi eu dar e incapatant şi nu vrea să renunţe. N-o să pot să ii salvez viaţa mereu. Chicotii Chris şi m-am uitat la el nedumerita.

Rase amuzat şi m-am încruntat.

- Haide, nu spune că nu m-ai recunoscut. Continua să rada şi l-am lovit în umăr.
- Ce tot spui acolo?

Chris începu să maraie sau mai degraba să raga că un leu sau... jaguar.

Am făcut ochii mari uimita.

- Tu ai fost mascota?

Aproba din cap şi am început să rad că o nebuna.

- Hei, nu mai rade sî chestia aia e mai amuzanta decât crezi. Se apara bosumflat şi m-am întins pe pat neputand să îmi stapanesc rasul. Mî se păruse vocea maimuţoiului ala cunoscuta dar nu m-am gândit o secunda la Chris.
- Şi prin ce legi nedrepte ale Universului, ai ajuns tu mascota liceului? L-am întrebat încercând să îmi stapanesc lacrimile şi dupa mult timp, plangeam şi din alt motiv.

Chris îşi ţugui buzele ofensat privindu-mă cu superioritate şi am continuat să rad.

- Nu mi-a plăcut în echipa de fotbal. Să alerg că prostul dupa o minge aproape doua ore şi nu îmi placea nici capitanul pe vremea aia. Mike era cel mai bun prieten al lui Harry şi stiu că faptul că intru în echipa nu ii incanta pe cret. Chiar dacă i-am promis că nu spun nimănui şi nu aveam de gând să o fac el nu avea încredere în nimeni. Mike ii ştia povestea cu siguranţa, a locuit la el o perioada, dar restul băieţilor nu o cunoşteau. Aveam nevoie de mediile asigurate care vin odată cu o activitate extra-curiculara şi dupa ce directoarea s-a rugat doua saptamani de mine, am acceptat să fiu mascota. Şi nici n-ai idée cât mă distrez, lumea vine de multe ori să mă vada mai mult pe mine, ador să mă iau la bataie cu alte mascote, decât mă fatai pe lângă teren şi mereu sunt în preajma majoretelor. N-au cum să se supere pe mine dacă le iau în braţe şi fac asta toaaaata ziua. Se mândri ridicând obraznic din sprâncene şi mi-am domlit rasul clatinand din cap. - Dezavantajul e că îmi e al dracului de cald în costumul ala şi capul mă sufoca. Continua strambandu-se şi am început din nou să rad.
- Cum de nu te-am văzut niciodata pe la antrenamente?
- Eu nu am ce invata că voi. Sau să mă antrenez. Sunt acolo de capul meu şi fac tot ce vreau.

- Suna chiar bine, am spus ofticata strâmbând din nas. Clar preferam să fiu mascota dacă asta însemna să nu o mai ascult pe Amber şi să fac ce mă taie pe mine capul.

Chris ridica din sprâncene pervers.

- Nu vrei să facem schimb? Sunt eu bufonul şi tu majoreta.

- Mascota, se apara ofticat şi am izbucnit din nou în ras. - Argh, nici asta nu suna mai bine. Conştientiza singur făcându-mă să rad şi mai tare.

- Neah, eu raman la treaba mea tu la a ta. Sigur aş decapita-o pe Amber în secunda doi, nu am echilibru şi probabil aş cadea de pe piramida şi clar nu arat bine în fusta.

- Ai dreptate, esti mult mai sexy în costumul ala de papitoi umblător. Am făcut mişto de el în continuare şi m-a lovit în genunchi maraind.

Aproape doua ore am continuat să vorbim, alte discuţii amuzante care mi-au prins chiar bine, dar mai multe serioase în care Chris mă sfatuia să hotărăsc ce vreau să fac pentru că nu puteam să aman la infinit şi să il evit pe Harry fara să ii dau un răspuns concret. M-a speriat antentionandu-mă că ar putea face chiar o prostie din cauza asta dar il ştiam pe Harry destul de matur şi cu capul pe umeri că să nu se gandeasca la asemenea tâmpenii. Mi-a prins bine discuţia cu Chris şi am lămurit unele lucruri carora nu le găsisem soluţie de una singura. Oficial, Chris era prietenul meu cel mai bun şi lua locul oricărei fete. Nimic nu era mai bine decât să discuţi chestiile astea cu o persoana din sexul opus care îşi înţelege mult mai bine partea. Lucruri pe care o fata nu le-ar putea înţelege şi explica niciodata atât de bine şi în momentul asta, Chris era perfect pentru un BFF adevarat. Voiam să o sun pe Nicky să discut despre asta cu ea, dar cum nu ştia nimic de Harry ar fi fost extrem de complicat şi plin de întrebări incomode sî răspunsuri detaliate.

Dupa ce a plecat Chris m-am întors înapoi în lumea mea sî am reînceput analiza mintala a vieţii mele complicate. ...

Telefonul meu m-a anuntat că bateria s-a incarcat. M-am ridicat alene din pat şi am bâjbâit prin camera întunecata din cauza draperiei groase. Am tras acumulatorul din priza fiind surprinsa de faptul că Harry nu mă mai sunase deloc şi nu îmi mai trimisese nici un mesaj. Am oftat adanc luând telefonul cu mine în pat şi începând să răsfoiesc mesajele pe care nî le-am trimis, totuşi stand departe de cele pe care mi le trimisese zilele astea. Am tresărit când telefonul mi-a vibrat în mână şi un fior mi-a fulgerat inima când i-am văzut numele pe ecran. Am expirat adanc şi am hotarat să il deschid. Dar spre surprinderea mea, nu era niciun text. Doar o melodie.

Am deschis-o rapid şi mi-am bagat căştile în urechi. Lacrimile mi-au izbucnit imediat când a început Jason Derulo - Breathîng.

M-am scufundat din nou sub patura, înghitîndu-mi lacrimile şi ascultand melodia de nenumarate ori până când versurile mi s-au imprimat în memorie că o manta chinuitoare şi dureroasa.

Am început să respir din ce în ce mai repede şi am tresărit, azvarlindu-mi patura de pe cap pentru că ramaneam fara aer. M-am ridicat în şezut încercând să îmi calmez respiraţia. Adormisem fara să îmi dau seama. Faceam multe lucruri fara să îmi dau seama în ultimul timp. Mi-am dat căştile jos, unde încă se repeta melodia lui Harry şi am privit buimaca la ceas. Era 14:27. Voiam să treaca mai repede ziua asta şi cea de mâine şi restul existentei mele putrede şi fara rost. La şcoala macar aveam o ocupaţie. Chiar şi să mă feresc de el pe hol şi să ii evit privirea la ore era mai bine decât să stau singura şi izolata în camera mea cu miile de gânduri care îmi înnebuneau raţiunea.

M-am ridicat ametita din pat, purtând acelaşi trening pe care il aveam şi ieri când a venit Chris la mine, şi probabil aveam să il port şi mâine. Am primit un alt mesaj în timp ce mă invarteam orbita de întuneric prin camera sî ştiam că nu e de la el pentru că nu era melodia lui.

Am tras draperia făcând lumina în camera, dar nu prea multa pentru că afara era inorat şi ploaia avea să inceapa în orice moment.

Mi-am luat telefonul de pe pat şi aveam un mesaj de la Miky. Mă anunţa că spalatoria de maşini s-a anulat din cauza vremii şi o vor face mâine dacă e mai cald sau dacă nu saptamana viitoare. Am aruncat telefonul înapoi în pat pufnind. Spalatoria lor de maşini era ultimul lucru la care mă gandeam eu acum. Uitasem complet de chestia aia.

M-am fortat totuşi să fac un dus şi m-am imbracat într-o pereche de pijamale vechi dar pufoase. Vegetam în propria casa.

Stomacul meu scotea zgomote infernale şi bănuiesc că ameţeala pe care o aveam nu era doar din cauza stării mele de spirit ci şi a lipsei de mancare. Dar m-am limitat la alta pastila de Tilenol, care să îmi calmeze durerea de cap şi m-am întors înapoi în pat. Chiar dacă ştiam că durerea mea nu avea să treaca nici cu medicamente nici cu mancare. El era singurul meu leac, şi totodata virus.

Mi-am pus genunchiul pe pat şi telefonul meu a sunat din nou. Sunase în ultimele zile mai mult decât a facut-o în toată existenta lui.
De data asta Ty era cel care mă apela şi speram că Harry să nu ii ia telefonul din mână că data trecuta.

- Da! Am răspuns precauta cu o voce groaznic de răguşită.
- Kath! Harry e la tine? Mă întreba serios pe un ton alert. M-am cutremurat pentru o secunda.
- Nu! Nu l-am mai văzut de ieri-dimineata! Ce s-a intamplat?
- Nu il găsim. A plecat acum câteva ore şi şi-a lasat telefonul acasă. Te-a mai sunat azi?
- Aaa... mi-a trimis un mesaj. Am răspuns balbaindu-mă.
- Şi ce ţi-a scris în el? Ty părea mai mult decât speriat şi mă inspaimanta.
- Nu mi-a scris nimic, mi-a trimis doar o melodie.

Ty ofta adanc şi auzeam vocile celorlati agitati pe lângă el.

- Poate e la Carter, sau pe pista. Am încercat să găsesc o explicaţie desi tremuram deja.
- Am verificat peste tot Kath, şi chiar dacă ar fi plecat de capul lui, oriunde s-ar fi dus nu era o problema, se poate descurca singur dar acum... Se opri lasand fraza neterminata şi mi-am tinut respiraţia.
- Acum ce?! Aproape am tipat disperata.
- Acum a baut. Mult, Katherine. Are camera vraişte şi plină de sticle de băutură.

Am inghetat strângând telefonul în mână. Harry, a baut. El nu bea. Uraste băutură şi acum a facut-o din cauza mea.

- Mi-e frica să nu faca vreo prostie Kath. Îmi transmise Ty temător şi mi-au dat din nou lacrimile.
- Vin imediat la voi! l-am transmis şi am închis telefonul imediat aruncandu-l pe pat.

Fiecare părticică din corpul meu părea că s-a trezit la viaţa dupa 3 zile de vegetatie şi inima a început din nou să îmi bata puternic de data asta frica luând locul dureri. Am început să alerg prin camera, cu o viteza care îmi intepa picioarele amortite, aruncand pijamalele de pe mine şi imbracand primele haine care îmi cadeau în mână. Rochia pe care o purtasem acum trei zile era aruncata pe fotoliu şi cel mai uşor de imbracat. Am încercat să imî abţin gândul că el o alesese sî am sărit într-un picior în timp ce mă incaltam în tenesi sî imî cautam geanta prin camera. Parul imî era încă ud dar l-am prins într-un coc dezordonat la spate sî aşa avea să ramana. Mi-am luat cheile şi telefonul sî deja regretam că alesem rochia asta pentru că nu aveam buzunare. Mi-am insfacat geaca de piele din dulap sî asta era probabil o idée buna şi din cauza vremii de afara nu doar pentru buzunare.
Gândul îmi zbura la atentionarile pe care mi le spusese Chris ieri şi nu pot să cred că avusese dreptate, iar eu nu acordasem atentie lucrului asta. Harry era puternic, dar se pare că nu am calculat corect puterea mea de a-l rani. Mi-am inghitit lacrimile aducandu-mi aminte de ultimele

lui cuvinte înainte să plec de la Carter şi m-aş fi omorât pe mine se 1000 de ori înainte să mă gândesc macar să îi fac vreun rău lui. Nu imî mai pasa de nimic. De cearta, de crime, de ocupaţia lui. Vestea că el a disparut a fost că un electro-soc care m-a trezit la viaţa şi acum tot ce îmi doream era să ii găsesc.
înainte să ies din camera am auzit soneria de la usa şi inima mi s-a oprit brusc.
Am fugit pe scări, coborandu-le cate trei odată rugandu-mă la cer să fie el.
Eram aproape să ii pronunţ numele când am deschis usa dar inima mea s-a oprit pentru a doua oara când am dat de Amber în fata mea.
- Ce cauţi aici? Am marait printre dinţi simtindu-mi adrenalina crescând din ce în ce mai tare dupa ce fusese la pământ în ultimul timp.
- Am venit să îţi mulţumesc. Rânji vipera cu un aer superior şi mi-am strâns palmele în pumni.
-Să îmi multumesti?! Am repetat furioasa strângând cheile maşinii în pumn.
- Ştiam că o să ii distrugi. Dar nu credeam că presupunerea mea o să se adevereasca atât de repede. Am avut dreptate tot timpul, esti exact că mama ta. Rânji în continurare şi am ieşit afara din casa izbind usa în urma mea
- Tu chiar nu vrei să încetezi nu? Amber, te avertizez, nu te juca cu mine pentru că la starea pe care o am acum sunt în stare să mă tin de promisiune şi să te fac bucati. I-am respirat furioasa pe fata fiind extrem de serioasă prin ce am zis dar acum aveam alta proritate, trebuia să ii găsesc pe Harry.
- Calmeaza-te. Ti-am spus, am venit doar să îţi mulţumesc. Până la urma nu a trebuit să fac nimic că să ii aduc înapoi la mine. Te-aî descurcat tu foarte bine cu asta. Rase sî am simţit cum imî explodeaza o vena în cap.
- Harry e la tine?! Aproape am tipat punând cap la cap vorbele ei şi dispariţia lui Harry.
- Orice suflet are nevoie de doua braţe care să il consoleaze atunci când e rănit. Rânji raspunzandu-mi clar la întrebare şi am simţit cum turbez. Presiunea din aer şi din capul meu începuse să creasca şi am scrâşnit din dinţi repezindu-mă spre ea cu toată ura din mine şi fiind hotărâtă să las o singura Wrise dupa asta.
- Doua braţe pentru consolare huh? O să îţi rup eu braţele astea să vad cu ce il mai consolezi. Am tunat turbata trantindu-mă peste ea pe veranda casei mele şi nu îmi pasa de vecinii care aveau să iasa din cauza tipetelor ei.
- Lasa-mă I Tipa disperata încercând să iasa de sub mine dar deja ii smulsesem câteva zeci de fire de par.

S-a întors spre mine, prînzandu-mi cocul de la ceafa sî am tipat de durere, enervandu-mă sî mai tare sî mi-
am încleştat pumnul înainte să o lovesc în fata cu toată puterea şi furia de care eram capabila, l-am descâlcit mână din parul meu sî m-am ridicat de pe ea furioasa, lovînd-o cu piciorul în burta sî maraind de furie pentru că voiam să îi dau mult mai multe. Amber se vaieta pe jos de durere sî am realizat că îi curgea sânge din nas şi tînea un ochi închis.

Am încercat să îmi calmez respiraţia nebuneasca şi am prins-o de par ridîcand-o în sus înainte să mă conving şi să o fac bucatî aşa cum promisesem. Pentru că îmi doream atât de tare să o vad pe nenorocita asta moarta în momentul asta, încât mintea mea mă înjura pentru că l-am criticat atât pe Harry.

- Mişca! I-am ordonat furioasa tragand-o cu mine pe scări şi a început să tuseasca impletîcindu-se în propriile picioare probabil din cauza loviturii în burta.

Am tarat-o dupa mine până la maşina mea şi am văzut o vecina care mă privea şocata pe veranda casei.

- Vezi-ţi dracu' de treaba ta! Am tunat nervoasă spre batrana care m-a privit inspaimantata. Eram un pachet de nervi, frustrare şi furie cum nu am mai fost niciodata în viaţa mea.

Am deschis portierea Mustangului şi am azvarlit-o pe Amber în scaunul din dreapta baricadand-o bine în centura că să nu fuga. Încă era jumatate inconştienta din cauza loviturilor.

Am traversat prin fata maşini spumegând şi curatandu-mi măinile de parul ei care îmi rămăsese printre degete.

Am intrat în maşina, izbind portiera în urma mea şi am pornit motorul derapand de pe loc mai rapid decât credeam că sunt în stare să o fac. Nu mai condusesem maşina asta de luni. Zăcuse aici toată saptamana pentru că eu mă incapatanam să nu o mai folosesc şi preferând să merg pe jos, totodata abtinandu-mă să nu o fac praf cu o lopata. Ce dracu' a fost în capul meu? Le plâng altora de milă când e clar că nimeni nu da doi bani pe mine. Mă cert cu singurul baiat pe care il iubesc pentru un nemernic care voia să mă violeze. Il critic pentru că a omorât un nenorocit care mi-a violat una dintre cele mai bune prietene. Il acuz pentru că s-a apucat de trafic de arme când a ramas singur pe lume şi fara niciun ajutor de la cineva.

- Arghh! Am urlat furioasa pe propria-mi persoana pentru toate tâmpeniile pe care le-am făcut în ultimele
zile.

- Unde mă duci?! Mormăi Amber tuşind din nou şi eram atât de furioasa încât mă durea în fund de boala ei. N-avea decât să moara acum, o aruncam din maşina şi îmi vedeam de drum.

- Te duc acasă printeso. Şi dacă te asteapta prinţul acolo aşa cum spui tu, te asigur că în urmatoarea secunda o să fi o prinţesa fara cap. Am marait privind în fata şi încercând să îmi amintesc drumul spre casa ei în timp ce piciorul era la fund pe acceleraţie şi aveam deja 140 la ora. Nu am mai condus în viaţa mea atât de repede şi tot ce voiam era să conduc şi mai repede. Acum îmi simţeam în sfarsit maşina şi de ce e capabila. De ce sunt eu capabila.

- Esti nebuna! încetineşte. Tipa Amber revenindu-şi şi privind speriata prin parbriz. Treceam că fulgerul printre maşinile de pe autostrada şi puteam în orice secunda să mă ciocnesc de una şi să ajung bucati. Dar prin nu stiu ce miracol, nu o faceam.

- Nu-mi spune că tie, marea iubita a lui Harry Styles, ţi-e frica de viteza. Ar trebui să fii obişnuită cu ea, nu? Am batjocorit-o şi a inghitit în sec privind terifiata în fata.

- Te rog, încetineşte! Aproape mă implora sî am izbucnit în ras. La asta chiar nu mă aşteptam, normal era să îmi sara în cap dar sângele care deja ii ajungea în gura venind din nas se pare că o potolise.

Spaima ei îmi antrena adrenalina şi, am insfacat maneta schimbând viteza şi apasand acceleraţia cu putere. 170 şi în loc să fac pe mine de teama îmi simţeam inima pompând cu viteza în piept şi eram că un fluture care iese din coconul lui izolat şi e gata să faca ravagii.

Buza lui Amber a început să tremure şi îi vedea ochiul drept începând să se umfle. Ei, acum chiar suntem chit demonule.

- Nebuno incetiseste, o să ne omori pe amandoua! Tipa terifiata.

- Taci! Am urlat nervoasă. Roaga-te că Harry să nu fie la tine acasă Amber sau tu o să fi singura care moare în ecuaţia asta. Am marait furioasa şi până şi eu eram inspaimantata de seriozitatea cu care o spuneam. Părea că personalitatea lui Harry se transmisese acum la mine. Dar zilele de disperare plus spaima că el a dispărut combinate cu vestea că s-a dus la Amber mi-au creat nebunie pura. Şi îmi placea. M-am saturat să plâng de milă altora şi toată lumea să îşi bata joc de mine.

Nu m-am gândit ce aveam să ii fac lui Harry dacă ii gaseam în casa lui Amber, era beat şi mintea lui putea debita orice într-un asemenea moment. Planurile mele erau acum îndreptate spre exterminarea ei.
Am oprit cu o frana puternica în fata casei ei şi am observat-o începând să respire rapid încercând parcă să îşi calmeze inima.
Am coborât val-vartej din maşina şi am ajuns pe partea ei înainte să apuce să îşi desfaca centura.
- Aî vrut să te joci cu mine Amber. O să vezi tu acum cum mă joc eu. Am amenîntat-o serioasă tragand-o din maşina sî smucind-o de brat până la usa. Sângele î se scurgea deja pe gat şi se vaîata în tăcere de durere. Avea mâinile pe abdomen şi se pare că am fost extrem de furioasa când am lovit-o acolo.
Am intrat în casa fara să mai bat la usa şi am tarat-o dupa mine.
- Cheama-l! l-am ordonat nervoasă.
- Cheama-l! Am marait infigandu-mi mână în parul ei atunci când nu a făcut ce i-am zis.
A icnit de durere încercând să scape de mine. Asta m-a făcut să o strâng sî mai tare.
- Nu îţi spun din nou!
- Nu e aici! Spuse într-un final uitandu-se furioasa la mine şi mi-am mărit ochii, necrezand ce spune.
- Minţi! Cheama-l Amber sau o să te fac eu să ii chemi. Tipand de durere. Am marait spre ea, infigandu-mi şi mai bine degetele în parul ei şi apropindu-mă de fata ei cu dinţi inclestati. Niciun semn de Harry, dar putea fi în camera ei şi dacă e beat sigur doarme. Asta i-a permis jigodiei să plece de lângă ei şi să vina la mine.
- Arata-mi şi mie camera ta Amber. Am spus tragand-o deja spre scări.
- Nu e aici, nu înţelegi?! Tipa din nou spre mine încercând să scape.
Insa nu m-am oprit până când nu am auzit un scartît de roti ce părea să vina din bucătărie. Imediat a aparut Roberta şi m-am oprit pe prima treapta. Totuşi neintelegand cum reuşea femeia asta să urce scările în căruciorul ala.
- Katherine... Amber! Suspina ultimul nume într-o masca de spaima vazandu-şi fiica jumatate mutilata şi cu barbia plină de sânge.
- Ce s-a intamplat?! întreba speriata apropiindu-se de noi.
- Unde e Harry? Am spus serioasă, privind-o dur fara să ii dau drumul lui Amber.
- Care Harry? Ce Dumnezeu s-a intamplat cu voi? Tipa disperata încercând să o traga pe Amber de lângă mine.
- Sti foarte bine care Harry. Spune-mî unde e sau ii smulg tot parul lui fi-ta. Am marait serioasă tragand-o pe Amber mai sus pe alta treapta pentru a-i opri accesul mamei ei la ea. Aceasta a scrâşnit nervoasă de durere dar degetele mele erau bine împletite în parul ei şi smulgeau 10 fire la cea mai mica micare.
- Katherine nu stiu despre cine vorbeşti. Nu cunosc niciun Harry. Spuse femeia disperata fiind aproape să planga privindu-şi fiica.
- Cât de proasta crezi tu că sunt? Nu ii cunoşti pe iubitul fiicei tale? Am marait nervoasă scrasnind din dinţi pentru că nu spusesem şi "fostul".
- Nu! Răspunse aceasta speriata şi chiar părea că vorbeşte serios.
- Mama nu ii cunoaşte pe Harry şi el nu e aici. Du-te şi verifica dacă nu mă crezi. Spuse Amber prinzandu-mi pumnul din ceafa ei dar nereusind să ii desprindă.
- Atunci de ce ai spus că e la tine? Am marait nervoasă tragand-o spre fata mea.
Nu răspunse, doar icni de durere şi mi-am desprins mână din parul ei impingand-o de lângă mine.
- Credeai că mă faci aşa uşor să sufăr? 0 să cunoşti tu mai multa suferinţa Amber Wrise dacă te mai bagi o singura data în viaţa mea.

Am amenintat-o maraind şi am urcat în fuga la etaj, verificând toate camerele care erau doar un dormitor plin de visiniu şi roz şi o baie. Ambele goale. Dormitorul mamei lui Amber era probabil la parter dar cu siguranţa Harry nu era acolo.

Am coborât nervoasă jos, trecând că o tornada furioasa pe lângă ele, fara să le mai arunc vreo privire şi am ieşit afara din casa izbind cu forţa usa în urma mea.

M-am urcat în maşina maraind că o adevărata tigroaica nervoasă şi am derapat spre casa lui Harry unde trebuia să mă fi dus de la bun început.

Am parcat în fata garajului lor sî am urcat rapid spre lîving unde doar V sî Keith se învarteau stresati.

- Ce s-a intamplat? Am întrebat rapid tragandu-mi sufletul dupa alergat.

V îşi strânse buzele, într-o expresie trista nestiînd ce să îmi spună.

M-am întors spre camera lui Harry şi am intrat rapid ramand blocata dupa aceea. Totul era un dezastru. Sticle de băutură erau aruncate peste tot, varsate şi sparte de pereţi. Unul dintre monitoare zacea strivit pe jos şi reusise să il distrugă mult mai bine decât o făcusem eu cu laptopul. Dulapul din sticla cu casti de motociclist era rasturnat pe jos şi raspandit în mii de bucatele prin toată camera. Mi-am pus mână la gura când am văzut un prosop plin de sânge motolit pe biroul lui.

Am pasit uşor pe podeua de cioburi, luând prosopul în mână şi era încă ud deci sângele era proaspat. Am văzut câteva cioburi mai mari aruncate în partea cealalta a camerei şi erau acoperite de sânge. Mi-am strâns ochii simtindu-mi lacrimile cum încep din nou să curgă sî nu stiu de unde mai aveam atâtea.

Pe birou erau răvăşite o aduatura de harţii, creioane şi instrumentele lui de tatuat. Sigur îşi făcuse alt tatuaj şi mă speria ce ar putea fi privind camera asta.

Am luat hârtiile de pe birou observând că aveau nişte desene pe ele şi respiraţia mi s-a oprit când mi-am recunoscut chipul pe ele.

Pe una dintre ele eram desenata stand pe iarba şi am recunoscut scena din prima zi de şcoala. Când l-am văzut prima data. Mă desenase atât de perfect încât mi se părea că mă uit la o poza. Eram aşezata în şezut, privind în fata cu o figura neutra şi cu parul ravasit din cauza vântului. Nu îmi mai amintesc cu ce fusese imbracata atunci, dar el şi-a amintit perfect. Restul prietenilor mei erau desenaţi că nişte umbre pe lângă mine, chipul lor nu se deslusea fiind complet neimportant pentru el, doar fiecare trăsătură a mea era accentuata perfect. Picioarele îmi erau îndoite de la genunchi sî o mână îmi era aşezata în poala în timp ce pe cealalta o proptisem pe pământ. Oare chiar aşa eram aşezata atunci? El îşi aminteşte mult mai bine decât mine, pentru că şi eu îmi amintesc perfect fiecare trăsătură a lui din acea zi, pacat că nu am talentul să le imprim că şi el.

Am suspinat trecând la următorul desen şi era unul cu mine plângând. Mi-am simţit ochii inecandu-se. Nu îmi aminteam imaginea asta dar el mă văzuse de multe ori plângând şi dacă aşa mă vedea el când plangeam il înţelegeam de ce mă ruga mereu să nu o mai fac. Aveam chipul unui înger şi priveam pierduta cu capul puţin întors astfel încât să nu mă uit la el. Buzele îmi erau între deschise că într-un suspin sî obrajii îmi erau traversati de râuri de lacrimi exact cum erau şi acum, în realitate.

Urmatoarea m-a lasat de-a dreptul fara respiraţie. Eram aşezata în genunchi, cu ochii închişi şi cu capul în jos, din spate iesindu-mi o pereche uimitoare de aripi care semanau perfect cu cele din tatuaj. Chiar semănăm cu un înger. Dar nu mai eram un înger salbatic, eram un înger rănit.

Zeci de alte pagini, toate acoperite cu chipul meu. Trist, vesel, suparat, vîsitor. Multe cu aceleaşi aripi divine. Era unul în care strambam din nas cu o expresie comica. Aproape m-a făcut să rad, apoi să izbucnesc din nou în plâns.

- Azi noapte a făcut tot dezastrul asta. S-a încuiat în camera sî nu ne-a lasat să intram. Dupa-amîaza nici nu stiu când a plecat dar ne-am trezit cu camera goala şi el nicăieri. Harry niciodata nu îşi lasa telefonul acasă. Îmi
spuse V, venind în spatele meu. Mi-am tras nasul înghiţind în sec sî mi-am sters lacrimile aranjand foile pe birou.
- Ceilalţi ii cauta? Am întrebat cu glasul spart.
- Da, dar parcă s-a evaporat. Am sunat-o până sî pe Amber gandindu-ne că poate a făcut vreo prostie fiind beat. Îmi spuse V şi am închis ochii respirând greu şi am pus lucrurile cap la cap.
- Tu i-ai spus lui Amber că Harry a plecat?
- Da! S-a intamplat ceva? întreba incruntandu-se sceptica.
Am oftat!
- Da! A venit la mine acasă să îmi multumeasca că l-am distrus pe Harry şi că s-a întors la ea.
V facu ochii mari.
- Harry e la Amber?
- Nu!
Mă privi suspect.
- Ce ai făcut?
- Nimic! Dar dacă o gaseseti mâine vecina de salon cu Jay nu e vina mea. Defapt, e. Trebuia să o trimit direct la morga.
V casca gura, formând încet un zâmbet.
- Mi-am pierdut controlul. Cu tot stresul din ultimele zile, apoi mă sunaţi voi şi îmi spueti că Harry a baut şi a plecat de acasă apoi...
- Apoi apare ea şi îţi spune că ii are pe Harry. Sinucidere curata. Mă completa V şi am aprobat din cap masandu-mi fruntea. începea să mă doara capul din nou.
- Acum poate ii înţelegi şi tu pe Harry. Am privit-o urat desi avea dreptate. Acum ii înţeleg iar eu nu aveam nici pe departe comportamentul sî personalitatea lui.
Telefonul lui V, vibra în buzunar şi acesta răspunse rapid.
- L-ati găsit? Am ciulit urechile. ... Bine, sunati-mă dacă dati de el... Nu, Kath e aici... OK! Şi închise.
- Ce s-a intamplat? Am întrebat rapid.
- Băieţii nu l-au găsit prin oras şi au plecat la depozit.
Mi-a stat inima în loc, gândul că Harry să fie beat în peştera aia plină de arme mă inspaimanta.
- Crede-ţi că s-a dus acolo?
- Tot ce e posibil. Cine stie ce are acum în cap şi nu e de găsit pe nicăieri.
Am început să mă învârtesc terifiata prin camera.
- Băieţii au zis să ne gândim la alte locuri în care s-ar putea duce.
Mi-am frecat tâmplele încercând disperata să gândesc.
- L-am cautat până sî la Zac acasă, ne-am gândit că poate e nervos şi...
Mi-am muscat buza stresata. În momentul asta imî doream să fie chiar şi la Zac acasă, să faca ce voia numai să stiu unde e şi să mă duc la el. Regretam că nu ¡1 găsisem la Amber. În ghearele acelei nemernice dar în siguranţa. Un lucru de care nu puteam fi sigura acum.
Mi-am stors creierii încercând să mă gândesc la locurile preferate ale lui Harry. Unde voia să mearga atunci când îşi dorea să fie singur, cu cine voia să vorbeasca.
Am suspinat deschizând larg ochii şi mi-am adus aminte de mama lui.
- L-ati cautat la vechea lui casa? Acolo unde locuia cu mama lui?
V deschise larg ochii şi datina rapid din cap.

- Nu! Dar ai dreptate, ar putea fi acolo. Mereu se ducea acolo când era suparat. Îmi confirma V şi mi-am adus aminte de confesiunea lui Harry când a găsit lănţişorul sub perna mamei lui şi şi-a adus aminte cine este.
- Ce prosti suntem, nu pot să cred că nu ne-am gândit la asta. Spuse V deja ieşind din camera.
- Stii unde este? Am intrebat-o fiind decisa să ii sunt pe Chris dacă primeam un răspuns negativ. Fuseseră vecini şi puteam afla adresa uşor.
- Da! Am fost odată acolo. Îmi răspunse deja urcând în maşina ei şi am avut alta revelaţie înainte să mă urc în maşina ei.
- V, tu du-te acolo, eu ¡1 caut în alta parte. Am spus deja fugind spre maşina mea.
-Ce?! Unde?
- La locul nostru! Suna-mă dacă il gasiti. Am spus şi am izbit portiera în urma mea derapand cu maşina de pe loc şi îndreptându-mă spre zona muntoasa de lângă docuri unde era locul nostru şi speram din tot sufletul să il găsesc.

Am zburat pe autostrada aglomerata în ora de varf asteptandu-mă că în orice clipa să fiu oprita de un echipaj de politie. Dar am avut noroc şi când maşinile s-au mai imputinat am urcat pe versant cu 190 la ora fara să îmi mai fie teama în vreun fel de viteza şi contopindu-mă cu maşina exact cu făcea Harry. Probabil şi ea îşi dorea să il găsesc. Am multumit cerului că nu am distrus maşina asta.

Disperarea m-a cuprins când am ajuns pe petecul de iarba, de lângă prapastie. Am oprit maşina expirând greu şi am coborât complet doborata, tarandu-mi picioarele spre marginea prapastiei. Am privit în departare, lasandu-mă să cad în genunchi şi udandu-mi ochii usturători cu alte lacrimi.

- Unde esti? Am şoptit într-un suspin strangandu-mi genunchii în braţe. Speram disperata că il voi gasi aici. Asta era locul lui, locul nostru. Toată speranţa mea cadea acum în mâinile lui V şi am început să mă rog că ea să ¡1 găsească acolo. Dacă nu, aş fi înnebunit complet.

Telefonul mî-a sunat în buzunarul gecîi sî l-am scos tremurând raspunzandu-i lui Violet imediat.

- L-ai gasît?
- Nu Kath, nu e aici! Casa e încuiata şi nu pare să fî dat pe aici. Plus că nici maşina nu e. M-am trântit pe spate pe iarba, muscandu-mi buza de durere.
- Tu l-ai găsit?
-Nu!
- Acum trebuie să aşteptam telefonul băieţilor. O să mai dureze ceva până ajung la depozit.
- Să mă sunaţi şi pe mine. Am spus pierduta cu ochii închişi.
- Sigur Kath, nu-ţi face griji. O să il găsim noi.

Am închis telefonul lasandu-mi mâinile să cada pe lângă mine pe pamantul rece.

Am privit spre cerul inorat dar incredibil de calm. Nici o adiere de vant nu se simţea în aer. Frunzele copacilor din spatele meu erau nemişcate şi o linişte de nepătruns. Nici atmosfera nu era prea rece, sau ardeam eu de spaima.

Harry nu mersese la casa mamei lui. Am încercat din răsputeri să gândesc ce e în sufletul lui acum. Ce sentimente are şi unde s-ar putea duce. Dupa cum arata camera lui cu siguranţa era nervos, disperat. Am analizat un nor negru, o amintire jucandu-mi în minte insotita de un déjà vu al zilei asteia. Mi-am amintit de dorinţa mea de o imbratisa pe mama în tot acest timp. Ea era singura care mă putea consola, oriunde ar fi şi credeam că Harry are nevoie de acelaşi lucru.

Am deschis larg ochii şi m-am ridicat în şezut că lovita de fulger. Ca să fie lângă mama lui nu s-a dus în acea casa parasita, s-a dus la mormatul ei.

M-am ridicat în picioare şi am fugit înapoi în maşina, intorcand-o rapid şi încercând să îmi amintesc drumul spre cimitir.

Sigur aveam GPS la maşina dar nu aveam nici timp şi nici nu ştiam să il folosesc, aşa că mi-am stors creierul privind atenta în jur în timp ce zburam cu maşina spre autostrada. N-am condus atât de mult în viaţa mea şi era o minune că nu ajunsese încă încolăcită în jurul vreunui copac.

Am recunoscut pustietatea din ce în ce mai deasa din jurul meu şi inima a început să îmi bata din ce în ce mai tare. Mă rugam în mintea mea să fie aici, o rugam pe mama lui să fie la ea.

Am suspinat când am văzut o maşina neagra în fata mea, parcata în fata porţii cimiturului. Am mărit viteza, apropiindu-mă de ea şi am recunoscut Ferrari-ul lui, parcat neglijent aproape de porţi cu portiera lasata deschisa.

Am expirat uşurata, lasandu-mi inima să bata din nou şi am parcat lângă el, coborât rapid din maşina, scotandu-mi telefonul şi sunad-o pe V în timp ce intram în maşina lui.

-Da!

- V, l-am găsit! Am spus rapid simtindu-mi uşurarea în voce.
- Ce?! Unde? întreba şi ea uimita.
- La cimitir. Nu am ajuns încă la el dar maşina e la poarta şi el e sigur la mormântul mamei lui. Am spus în timp ce ii scoteam cheile din contact şi am închis maşina, îndreptandu-mă spre poarta intre-deschîsa.
- Oh, Doamne! Bineînţeles că e acolo! Expirata uşurata.
- Suna-î pe baieti şi spune-le să se intoarca.
- Stii unde e mormatul mamei lui?
- Da! Am răspuns rugandu-mă să îmi amintesc drumul printre sutele de pietre funerare.

-OK, Kath!

Am închis telefonul şi acum era testul suprem. Mă simţeam pierduta că într-un labirint în infintul mortuar din fata mea. Am expirat adanc şi am început să merg, încercând din răsputeri să îmi aduc aminte drumul corect. Am recunoscut câteva locuri şi obiecte în calea mea şi paşii mi s-au iutit din ce în ce mai sigura pe propria intuitie. Nu aveam deloc simţul orientării dar acum parcă eram ajutata de o forţa divina care îşi dorea că eu să ajung la el. M-am gândit la mama lui şi am calcat din ce în ce mai repede printre plăcile albe de marmura pe care erau înscrise mii de nume necunoscute mie.

Încă era pustiu, toate plăcile aratau la fel şi nici urma de fiinţa vie prin preajma. începeam să îmi pierd speranţa fiind din ce în ce mai sigura că m-am rătăcit şi privind în urma mea drumul spre întoarcere se transformase în acelaşi mister că cel spre mormatul Mirandei.

Am simţit o adiere rece de vant urmata de un tunet uşor, semn că ploaia avea să inceapa în scurt timp şi nori intunecati de pe cer nu erau acolo degeaba.

Am expirat din nou, începând să merg spre nicăieri până am dat de o vale pe care nu mi-o aminteam şi în josul ei se întindea alt infinit de pietre de mormânt.

Eram la un pas să mă întorc, când am zărit în acea vale o silueta neagra, ghemotîta lângă un mormânt şi inima mi-a tresărit în piept.

- Harry! Am suspinat, începând să alerg spre el şi acum îmi aminteam drumul asta şi valea asta micuţa chiar de lângă mormatul mamei lui. În jurul ei se zareau cativa copaci şi am început să alerg din ce în ce mai repede când nu mai aveam niciun dubiu că acea silueta e a lui.

Am recunoscut parul cret şi ravasit, întins pe un cap aplecat. Era aşezat jos, cu picioarele îndoite sub el şi am tresărit când am zărit o sticla goala lângă el.

- De ce nu mă iei la tine mama? l-am auzit vocea trista şi am început să plâng, cazand în genunchi când am ajuns lângă el şi izbindu-mă de trupul lui.

- Harry! Am suspinat respirând rapid şi mi-am încolăcit braţele în jurul lui, strangandu-l la pieptul meu. Imî era atât de dor de trupul asta încât mă uscasem pe interior din cauza lipsei lui. Îşi ridica privirea spre mine pierdut şi se uita surprins în ochii mei, de parcă nu mă cunoştea.
- Harry, sunt eu. Îmi pare rău iubitule, îmi pare rău că te-am părăsit. Îţi jur că nu o să mai fac asta niciodata, te iubesc! Am spus simţind cum încep din nou să plâng sî asezandu-mi palmele pe obrajii lui la fel de uzi şi reci.
- Un înger! Şopti că în transa uitandu-se din nou pierdut la chipul meu. Mama mi-ai trimis un înger. Spuse din nou zâmbind şi punandu-şi palmele pe obrajii mei.
Am expirat speriata.
- Nu iubitule, sunt eu. Sunt Katherine, sunt reala. Am repetat înghiţind în sec, încercând să ii conving.
- Nu plânge îngerasule, se încrunta stergandu-mî imediat lacrimile de pe obraji şi l-am privit disperata cum nu mă recunoaşte. Ce i-am făcut? Era beat, dar într-un stadiu în care nu mai ştia pe ce lume trăieşte.
- Iubitule te rog revino-ţi. Uita-te la mine, l-am implorat disperata.
- Mă uit îngerasule, arată exact că ea. Spuse analîzandu-mi chipul admirativ şi tragandu-mă mai aproape de
el.
- Sunt ea, Harry!
- Nu! Ea m-a părăsit, ii e frica de mine, de monstrul ce sunt. Nu o merit, dar tu, tu o să mă ajuţi nu-i aşa îngerasule?
Am început din nou să plâng sî tot ce puteam să fac era să aştept să îşi revină pentru că părea complet pierdut în lumea lui.
- Esti aşa frumoasă! Şopti mangaindu-mi obraji încă uimit şi uitandu-se la mine de parcă mă vedea cu aripi la spate. Şi probabil aşa mă vedea.
- Şi sunt a ta! l-am şoptit privindu-l tandru în ochi şi rugandu-mă să îşi revină.
Se foi nesigur.
- Sunt a ta iubitule, şi te iubesc mai mult decât orice pe lume. Mă meriţi şi îţi promit că nu o să mai plec niciodata de lângă tine, orice ar fi! Am spus hotărâtă şi i-am prins din nou obrajii lipindu-mi buzele de ale lui într-un sărut care m-a readus la viaţa şi speram să faca la fel şi cu el.
Harry fu speriat la început de reacţia mea, apoi l-am simţit incojurandu-mă timid cu braţele şi începând să îmi răspundă la sărut. Intensitatea mişcărilor lui creştea până când mă cuprinse cu totul tragandu-mă în braţele lui inspirând adanc, strivindu-se de buzele mele. Avea un gust diferit, simţeam aroma puternica de băutură dar şi aroma lui, dupa care am tânjit în ultimele zile că un rătăcit în desert dupa apa.
Mi-a lipsit atât de mult asta, mi-a fost atât de dor de buzele lui. Gura şi buzele mele nu au fost făcute pentru altceva decât să se uneasca cu ale lui şi să mă menţină pe mine în viaţa. Nu aveam nevoie de mancare, de apa de orice altceva. El era tot ce aveam nevoie, aerul şi Universul meu.
- Te iubesc! Am suspinat, incolacindu-i gatul cu braţele şi nestiind cum să mă apropii mai mult de el.
- Raiul meu! Şopti încă lipid de buzele mele. Raiul meu e în braţele tale! Spuse din nou şi încă părea în transa, dar mă recunoastea.
L-am sarutat pe frunte şi l-am tras la pieptul meu, simtindu-l cum mă cuprinde în braţe şi îşi plimba nasul pe gatul meu, adulmecandu-mi mireasma pielii.
- Să nu pleci! Şopti respirând cald pe gatul meu şi mi-am strâns ochii masandu-i parul fin de pe ceafa.

- Nu plec iubitule, nu o să mai plec niciodata de lângă tine.
- Promiti? Avea glasul unui copil abandonat şi speriat. Mi-am adus aminte de povestea lui Chris şi mi-am muscat buza simtindu-mi ochii umezi.
- Promit! Am spus sarutandu-i creştetul şi sigilandu-mi promisiunea într-un legamat etern. Jurandu-mi mai mult mie că n-o să mai plec nicioadata de lângă el. Harry era lumea mea, tot ce mă menţinea în viaţa acum. Dacă trebuia să aleg intre el şi o viaţa dreapta, lipsita de pacate dar singura, îmi făcusem deja alegerea. Şi de data asta era definitiva. Să plec de lângă el pentru că e un ucigaş mă făcea pe mine o sinucigasa pentru că mă condamnam singura la moarte. Poate nu era sigura de asta până acum dar în zilele astea m-am convins că nu pot supravieţui fara Harry. Era demonul meu, care îmi devora sufletul şi îmi crea dependenta pentru atingerea şi prezenta lui. Şi dacă el era blestemul meu îmi acceptam drumul spre iad dacă asta însemna să il am pe el lângă mine, pentru că el era Raiul meu. Nimic altceva.

I-am simţit respiraţia calmandu-se pe gatul meu şi mi-am dat seama că adormise. Încă mă strangea în braţe şi am încercat să caut o poziţie confortabila lângă el şi să nu mă dezlipesc de braţele lui. Insa a mormăit inconştient cu ochii închişi şi m-a tras în poala lui, încolacindu-sî braţele în jurul abdomenului meu şi scufundandu-şi din nou fata pe gatul meu.

Părea epuizat, şi mă întreb dacă mai dormise în ultimele zile. Pielea lui avea o nuanţa pala şi ii puteam zări pungile de sub ochi. Mi-am încolăcit mâinile în jurul gatului sau şi l-am sarutat din nou pe frunte, mangaindu-i parul.

Corpul meu ranastea din nou în braţele lui. Nu am realizat când m-ar durea pierderea lui până nu am simţit socul pe pielea mea. Harry era un suflet sensibil şi fragil, puternic dar totuşi atât de uşor de distrus.

- Mulţumesc că ai avut grija de el când eu nu am facut-o! Am şoptit privind spre numele inscripionat pe placa alba de marmura.

I-am magaiat obrajii teposi şi barba lui crescuse din nou acum schimbandu-i chipul într-unul tras şi slăbit. L- am sarutat fin şi mi-am plimbat palmele pe braţul lui gol şi rece. Purta acelaşi tricou negru dar părea că nu l-a mai schimbat de ceva timp. Apoi am realizat o umflătură roşie pe antebratul lui. I-am indepartat uşor braţul de pe mine pentru a vedea mai bine şi am suspinat când urmele roşii mi-au confirmat că acesta era tatuajul pe care şi-l făcuse.

De la încheietura palmei până la cea a cotului se întindea un text negru şi însangerat.
"The Only Thing That Can Destroy A Demon, Is Love!"
{"Singurul Lucru Care Poate Distruge Un Demon, Este Dragostea!")

Am suspinat adanc, mângâind uşor cu vârful degetelor tatuajul sensibil şi mi-am aplecat capul sarutand fin cuvântul demon. Am observat tăieturile neîngrijite în palmele lui, provocate probabil de cioburile din camera lui. Sângele se închegase formând o zgaiba. I-am sarutat sî a mormăit pe gatul meu, tragandu-sî mână dintr-a mea sî inconjurandu-mî din nou mijlocul cu ea. Am pierdut şirul minutelor stand amandoi imbratîsati pe iarba moale în fata mormântului şi poate dacă cineva ne-ar fi văzut ne-ar fi crezut nebuni. Dar nu îmi pasa, nu îmi mai pasa de nimeni şi de nimic. De acum în colo o să îmi concentrez existenta doar asupra mea şi asupra sufletului meu pereche. El era alesul.

Ceilalţi continuau să sune dar nu le-am răspuns, l-am trimis lui V un mesaj rapid că totul e OK şi am închis telefonul. Nu voiam să mai fim deranjaţi de lumea din exterior. Eram doar noi doi şi nimic altceva.

Vremea ţinea cu noi şi norii continuau să se invarteasca că nişte lei furioşi în cuşca însă fara să atace, amenintand doar uneori cu cate un răget maraind sub forma de tunet.

Aproape adormisem şi eu când Harry a început să mormăie uşor pe gatul meu sî să îşi mişte mâinile amortite pe corpul meu.

Mi-am revenit uîtandu-mă la chipul lui şi a deschis uşor ochii, înghiţind în sec sî probabil avea un gust urat în gura.
Mi-am pus palma pe obrazul lui sî şi-a ridicat fata spre mine iar de data asta expresia lui a devenit din uimita, inspaimantata.
- Katherine! Expira şocat, uitandu-se la corpul meu în braţele lui şi pipaindu-mă să vada dacă sunt reala.
- Da iubitule, sunt aici. Am zâmbit cald, punandu-mi ambele palme pe obrajii lui şi nemaiasteptand altceva pentru a-l saruta.
A gafait din nou şocat şi m-a departat de buzele.
- Visez? Se încrunta nedumerit sî am început să rad.
- Mai intaî mă crezi înger, acum crezi că visezi. Nu evoluam deloc iubitule. Am chicotit şi şi-a scuturat capul revenind uşor la realitate. Avea o figura uşoară de mahmur.
- Cum m-ai găsit aici? De ce ai venit? M-ai iertat? Mă bombarda punandu-mi toate întrebările dintre suflare.
Am ras uşor.
- Cu greu te-am gasît. Am venit pentru că te iubesc şi da, te-am iertat. Am zâmbit şi am observat mirarea lui transformandu-se uşor în într-un zâmbet radiant de fericire.
- M-ai iertat! Repeta din nou nevenindu-i să creada.
- Da! Şi nu o să mai plec niciodata de lângă tine, indiferent ce va fi. Mi-am dat seama zilele astea că nu pot trai fara tine şi asta era tot ce aveam nevoie să mă conving. Sper că şi tu ai hotarat să nu mă mai minţi.
- Da iubito, da, fara minciuni. O să îţi spun tot, tot... Oh, Doamne nu pot să cred că esti în braţele mele din nou, suspina agitandu-se şi de data asta fu el cel care se strivi de buzele mele, într-un sărut real, fara vise sau îngeri. Doar el şi cu mine, în lumea noastra.
- Te iubesc atât mult! Îmi pare rău pentru tot ce ţi-am făcut. Suspina îndurerat mangaindu-mî obraji sî sarutandu-mi buzele prelung, savurandu-le aroma.
- Sî mie îmi pare rău! Am şoptit făcând acelaşi lucru că sî el.
- Nu a fost vina ta iubito. Ai avut tot dreptul să fugi de lângă un criminal.
- Nu îmi pasa ce esti. Nu îmi pasa ce faci. Nu de acum în colo. Am spus serioasă uitandu-mă în ochii lui şi m- a privit cu mai multa admiraţie şi iubire decât am fost vreodata privita în viaţa mea.
- Te iubesc Katherine Wrise! Nu ai idée cât de mult.
- Ba am! Şi eu te iubesc la fel de mult!
Ne-am întors înapoi la maşini şi lui Harry nu părea să ii pese că suntem într-un cimitir. Mă invartea în braţe şi mă saruta din cinci în cinci secunde lasandu-mă fara aer.
- Ai venit cu maşina ta! Of, acum nu pot să te tin în poala. Se bosumfla fiindu-i probabil dor de stilul nostru de mers cu maşina. Şi mie îmi era.
Am început să rad.
- Las-o aici! Trimitem mai târziu pe cineva să o ia. Spuse milogindu-se că un catel şiret şi tragandu-mă deja spre maşina lui.
- Nu, nu demonule, nu îmi las maşina lângă cimitir. Dacă mi-o fura vreun mort?
- Îţi iau alta. Răspunse repede fara nicio problema şi am început să rad când m-a ridicat în braţe că pe o mireasa.
- Stai! L-am oprit rapid. Ce zici de o cursa? Am ridicat rapid din sprâncene. Mă privi surprins. Dupa ziua de azi aveam mult mai multa încredere în mine şi în maşina mea.
- Până la locul nostru? Accepta rânjind.
Am aprobat din cap muscandu-mi buza obraznic.
- Ce primeşte castigatorul? întreba pervers.

- Orice îşi doreşte.
- Orice? Repede şi vedeam deja drăcoveniile care ii se formau în cap. Nu trebuie să mă gândesc cât de *înfometat* e, mă ştiam pe mine foarte bine şi mai aveam puţin şi saream pe el în fata cimitirului.
- Orice demonule! Am şoptit lasciv sarutandu-i gatul.
- OK demonito, să ne intrecem! Rânji şi îmi era atât de dor de gropitele astea încât nu m-am putut abţine să nu il sărut. Dar atât mi-a trebuit, să il stârnesc că am şi ajuns întinsa pe capota.
- Premiul dupa demonule. L-am muscat de nas şi am sărit de pe capota fugind spre maşina mea. Dar am început să rad când l-am văzut cotrobaindu-sî prin buzunare dupa chei pe care bineînţeles că nu avea să le gasesca. Şi-a lipit fata de geamul maşinii, chiorandu-se să vada dacă le are în contact.
- Dracia dracului, ce am făcut cu cheile? Se mira scarpinandu-se în cap şi m-am prăpădit de ras.
- Iubito nu mai rade, pe bune, chiar nu stiu unde le-am pus.

Le-am scos din buzunar şi i le-am ridicat tinandu-le agatate pe un deget.
- Asta cauţi?

Se uita uimit la ele.
- Ce am făcut? Se stramba închizând un ochi sî am început din nou să rad.
- Nimic! Doar ţi-ai lasat maşina deschisa cu cheile în contact disponibila pentru orice mort cu dorinţa de adrenalina. I le-am aruncat şi l-am sarutat rapid pe buze înainte să fug înapoi la maşina mea, nedorîndu-mi să deschid discuţia despre beţia lui şi motivul pentru care o făcuse. M-a prins de mână şi m-a întors din nou spre el îzbindu-mă de abdomenul lui.
- Mi-a fost atât dor de tine! Şopti lipindu-se din nou de buzele lui şi aveam impresia că în urmatoarele zile va continua să faca chestia asta. Şi nu mă deranja deloc.
- Şi mie! L-am sarutat apasat şi am fost intrerupti de alt tunet de data asta mai puternic.
- Hai demonule, vreau să te bat pe uscat. Am ras molipsindu-l şi pe el şi mi-a dat o palma peste fund înainte să mă urce în maşina.

Am cascat gura ofensata şi mi-a făcut şmecher cu ochiul înainte să se intoarca spre maşina lui. Am pornit motorul, respirând adanc. Hai roscato, nu m-ai dezamagit toată ziua, să n-o faci acum. Ii aratam noi demonului şi brunetei lui. Mi-am stimulat maşina ambaland motorul drept răspuns. Încă nu cunoşteam maşina prea bine şi sutele de dispozitive de pe bord mă încurcau, dar am încercat găsesc butonul care pornea muzica, însă înainte să apas pe orice ecranul s-a aprins şi am văzut numele lui Harry pe el. Ce naiba?

M-am uitat spre el şi mi-a făcut semn să ii răspund. Unde să ii răspund? Am privit din nou ecranul încruntata şi chiar arata că un apel telefonic. Am apasat pe ecran în dreptul cerculetului verde şi imediat am auzit vocea lui Harry.
- întoarce maşina iubito. Vocea lui umplea toată maşina cu un ecou superb. Drăcovenie roşcata şi inteligenta.

Am revenit din Era mea medievala în secolul 21 şi l-am ascultat, mişcând uşor maşina de pe loc şi intorcand-o.
- Bravo! Vad că nu mai ai probleme cu plecatul de pe loc. Mă lauda mândru.
- Nu mai am probleme cu multe demonule. Am rânjit privindu-l cum întoarce şi el maşina şi se pozitioneaza lângă mine.
- De unde pornesc muzica? L-am întrebat ametita de aglomeraţia de butoane.
- Sub monitorul mic de sus e un rand de butoane. Apasa pe cel mare şi ţi se activeaza lista. Esti conectata la internet deci poti să cauţi orice melodie vrei folosind touch-ul pe ecran.

M-am abtinut să mă închin la ce ii ieşea pe gura şi am făcut cum mi-a spus. Maşina asta nu venea cu manual de instrucţiuni? E prea complicata pentru epoca mea dar începe să imî placa.

Am tastat rapid prima melodie care mi-a trecut în cap în momentul asta şi am topait în scaun când mi-a ieşit şi în maşina s-a auzit încet Rihanna - Hard.
- Aşa, urmatoarea problema: de unde se da mai tare?
- Activeaza dispozitivul de ascultare iubito. E mai uşor aşa decât să apeşi mereu pe butoane.
- Dispozitivul de ce? M-am încruntat uitandu-mă la el pe geam.

A început să rada.
- În stanga volanului ai un buton, cu o fata care pare că vorbeşte.

M-am uitat dupa el.
- L-ai găsit?
- Cred! Am spus nesigur analizand desenul.
- Apasa pe el şi cere ceea ce vrei.
- Ce Dumnzezeu să cer? M-am încruntat şi mai nedumerita.
- Cere să se mareasca volumul la muzica. Spune: Volum muzica, 40.

Am clatinat din cap oftând şi am făcut ce mi-a zis.
- Volum muzica, 40. Am spus nesigura simtindu-mă ciudat că vorbeam cu propria maşina.

Imedia vocea Rihannei a crescut în intensitate şi am observat pe ecran comanda mea modificata. Am început să rad şi Harry îmi făcea semn să dau muzica mai încet, pentru că probabil nu ¡1 mai auzeam în difuzor.
- Volum muzica, 15. Am spus în timp ce ţineam butonul apasat şi deja îmi adoram maşina.

Volumul a scăzut imediat. Îmi închipui cât aş fi butonat să ajung de la 40 la 15.
- Potî să faci asta de fiecare data când vrei ceva. Să porneşti muzica, căldură, aerul conditionat, să deschizi geamurile sau să o întrebi ceva. Îmi explica Harry şi din nou mă pierduse.
- Cum adica să o întreb ceva?
- Orice. Destinatia spre un anumit loc, kilometrii până acolo, cât îţi mai ajunge combustibilul, numele unei melodii pe care nu o cunoşti la radio... în mare parte cam tot ce tine de ea.
- Şi îmi răspunde?
- Da! Incearca, intreab-o cine este apelantul.
- Cine este apelantul? Am întrebat repede apasand butonul şi nestiind la ce să mă aştept mai departe.
- "Apelant: Harry Styles. Durata convorbirii: 9 minute şi 43 de secunde."

Îmi răspunse o voce robotizata de femeie care habar nu am de unde a venit dar m-a lasat masca, apoi am început din nou să rad.
- Roşcata mea vorbeşte. Am dedus amuzata sî Harry a început să rada.
- Dacă o întreb ce mai face ce îmi răspunde?
- Nu cred că are asta în program, rase Harry. - Ne intrecem sî noi azi, până nu începe ploaia?
- Imediat demonule. Am zâmbit privind spre el şi mî-a făcut cu ochiul înainte să ridice geamul şi nici nu observasem că ¡1 are lasat. Desi altfel nu aveam cum să ¡1 vad prin sticla aia neagra.
- Harry, potî să faci sî geamurile Roşcatei fumurii? Am întrebat desi nu eram sigura de ce spusesem.
- Sigur iubito, le pot aplica o folie neagra speciala. Vrei asta?
- Da! Am spus repede. Desi îmi placea felul cum se vedea totul clar prin plafonul de sticla, mă enerva că fiecare mişcare a mea era studiata în interiorul maşini.
- Bine! Când ne întoarcem acasă o să ţi le fac. Am crezut că îţi plac aşa sî de asta nu le-am schimbat. Ti-am modificat doar portierele.
- Cum adica mi-ai modificat portierele? Am întrebat nedumerita.

Harry rase uşor în timp ce îşi ambala motorul.

- Maşina ta, cât şi a mea sunt proiectate cu portierele să se deschidă în sus. Ai văzut, genul ala de usa care se deschide şi se ridica în sus.
-Da!
- Aşa erau înainte, dar eu urase chestia aia. Parca ar fi portbagaj. Ti-ar fi plăcut să le ai aşa?
- Nu, am clatinat din cap nesigura. Nu mai deschisesem niciodata o asemenea portiera dar într-adevar părea mai complicat.
- Bun, atunci dacă am lămurit şi asta...
- Da, ne intrecem. Dar unde e tipa care îşi arunca sutienul şi da startul?
începu să rada.
- Ştiam că o să te legi de chestia aia. Pai dacă nu convingem un schelete să ne dea startul cu un os, Numărăm noi.
Am ras.
-OK! La 3!
- La 1 iubito! Aşa decurg cursele. Spuse razand.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Bine atunci. 3... m-am asigurat că încă am motorul pornit şi l-am ambalat. 2... 1!
Mi-a zburat mână pe maneta şi am izbucnit de pe loc, aruncand pietrişul în urma mea şi am auzit rasul lui Harry în difuzor. Era chiar lângă mine şi nu stiu de ce am impresia că nu se streseaza deloc pentru cursa asta.
- Volum muzica, 50! Am spus bosumflata şi am auzit protestul lui Harry înainte că vocea să ii fie acoperita de sunetul puternic al muzicii.
Deschise geamul privindu-mă încruntat şi i-am scos limba amuzata înainte să apas acceleraţia şi să î-o iau înainte.
Ne-am întors înapoi pe autostrada şi îmi simţeam inima pompând că nebuna desi mă prînsesem deja că Harry mai mult se joaca cu mine.
Asta m-a enervat, rău. Îţi arat eu tîe demon încrezut, am mormăit în mintea mea şi am mărit viteza maşinii ajungand la 190 la ora. Am inghitit în sec simtindu-mi pielea dezintegrandu-se odată cu maşina, care nu avea nimic şi torcea că o pantera sub basii muzici. Am simţit din nou adrenalina pulsând în mine şi am ignorat semnalele lui Harry să încetinesc.
- S-o crezi tu, am bombănit şi m-am indepartat din ce în ce mai mult de el, trecând că fulgerul pe lângă cele câteva maşini de pe autostrada şi se pare că se prinsese în sfarsit că nu mai sunt prostuta care nu stie să faca diferenţa intre modelul maşinii şi motorul ei. Bine, nici acum nu ştiam asta, dar cel puţin ştiam să o conduc şi asta conta până la urma.
Cât ai clipi a ajuns în urma mea, şi mi-a luat fata ocolind un camion şi intrecandu-mă.
- Argh! Am marait strângând volanul în mână şi îmi închipui rânjetul pe care ii avea acum pe buze.
- Fîr-ai să fii! Am tipat şi jur că i-am auzit rasul amestecat cu muzica.
Am apasat pe ambreaj, schimbând din nou viteza şi mă apropiam de 200. Doamne Dumnzeule! Dar în loc să îmi fie frica, radiam de energie şi adrenalina şi am realizat că locul nostru se apropia rapid, noroc că autostrada nu mai era atât de aglomerata şi se lasa deja întunericul.
Am ajuns în spatele lui sî nu voia să mă lase să ¡1 depasesc. Se poziţiona mereu în fata mea că o piesa de sah enervanta pe care nu o poti elimina orice ai face.
Autostrada era destul de mare şi am prins ocazia de a scapa de el când o alta maşina venea de pe banda opusa. Am trecut rapid prin fata ei, în secunda în care el nu s-a putut poziţiona în fata mea şi atât mi-a fost că să zbor cu maşina şi să i-o iau din nou înainte.
Am început să rad fericita ţopăind în scaun fiind la un pas să mă ciocnesc de un Ford şi puteam să jur că semana cu al tatei. Mi-am calmat inima pentru spaima de moment şi am făcut ochii mari când am văzut Ferrari-ul din nou lângă mine. Când Dumnezeu ajunsese aici?

De data asta era rândul meu să ii enervez şi am apasat pe acceleraţie pozitionandu-mă rapid în fata lui.
Am început să rad că un dracusor nelasandu-l nici în ruptul capului să mă depaseasca. A deschis geamul şi şi-a scos palma afara agitand-o în semn că vad eu pentru asta.
Am început să rad sî am deschis sî eu geamul, aratandu-î degetul mijlociu în toată splendoarea lui. De data asta şi-a scos capul cu o masca de groaza pe fata.
- Lasa că vezi tu ce patesti pentru asta! Tipa din spatele meu şi am început să rad încercând totuşi să raman concentrata sî să nu il las să mă depaseasca. De parcă mă puteam pune cu el, nu e demon degeaba sî înainte să clipesc m-a fraîerit făcându-mă să cred că mă depăşeşte pe stanga sî m-a întrecut pe dreapta că un fulger.
Mi-am zgaltit capul şocata vazandu-l cum dispare deja şi sigur activase buteliile alea.
- Volum muzica mute! Am spus repede sî imediat în maşina s-a făcut linişte.
- Trisorule, nu joci corect! L-am acuzat enervata încercând să il prind din urma.
- Nu stiu despre ce vorbeşti! Dar ii simţeam zâmbetul.
- Nu ai voie să folosesti drăciile alea, pe mine nu mă lasi. Am spus îmbufnata.
- Nu le-am folosit iubito, se numeşte viteza şi să stii să o folosesti.
- Minţi! M-am îmbufnat gandindu-mă deja de unde se activau tâmpeniile alea, desi încă îmi era frica de
- OK, OK! Nu le mai folosesc şi te las să mă prinzi.
- 0 să te întrec, am marait nervoasă zarîndu-l deja la cativa zeci de metri în fata. I-am auzit rasul.
- Nici chiar aşa iubire, am o reputatie de pastrat! Vedeam rânjetul mândru din spatele vorbelor astea şi l- am văzut deja urcând pe panta care ducea spre locul nostru.
Am scrâşnit din dinţi şi m-am luat dupa el de data asta nemaivand circulaţie care să mă opreasca şi am zărit acul kilometrajului la 220. Am înnebunit.
Urcam spre el că un paîanjen nervos dupa muşca care ii scapase din plasa sî vedeam frunzele copacilor sub forma unor fulgere verzi în jurul meu.
L-am prins în curba şi l-am auzit razand. Eram din nou în spatele lui dar de data asta nu s-a mai pus în fata mea, aşa că am trecut pe lângă el şi înainte să îmi dau seama eram deja pe marginea prapastiei. Am apasat frana de picior şi am tras-o pe cea de mână în acelaşi timp oprind maşina brusc şi intorcand-o uşor spre dreapta.
Am expirat eliberandu-mi aerul jumatate de minute şi restabilindu-mi ritmul inimii.
L-am observat şi pe Harry ajungand lângă mine şi sunetul rasului sau încă se auzea în difuzor.
A coborât din maşina venind spre mine şi am oprit motorul care încă torcea de parcă nu fusese forjat la maxim până acum.
Harry îmi deschise portiera cu zâmbetul lui de milioane şi mă trase afara din maşina.
- Ai castigat! Zâmbi strangandu-mă în braţele lui şi sarutandu-mă jucaus.
Mi-am tras sufletul şi aveam tot corpul încordat şi întepenit.
- Ba nu! M-aî lasat tu să castig. Am spus fiind sigura de asta.
- Ba nu! Cum să las pe cineva să mă bata? E mai stânjenitor decât fiu învins pe bune. Mintî prefacandu-se ofensat sî mi-am încruntat sprâncenele tuguindu-mî buzele.
- Iubito, ai castigat! Mă privi dulce încercând să mă convingă. Poate că nu am dat tot ce aveam mai bun dar stii că mai ai multe de invatat până să mă învingi pe bune. Dar îţi pot garanta că ii poti bate serios pe mulţi de pista. Spuse mândru făcându-mă deja să mă simt mai bine. - De unde a venit nebunia şi viteza asta? Acum doua zile te speriai la 80 la ora şi acum ai trecut de 200. Se încrunta nedumerit sî amuzat.
- Poveste lunga, am spus razand. Îţi povestesc mai târziu, acum îmi vreau premiul. Am tors că o pisica muscandu-mi buza şi punadu-mi mâinile pe dupa gatul lui.

- Şi care vrei să fie premiul ingerasule? Marai privindu-mă pervers, apropiindu-se fata de a mea.
-Tu!

32. Trecutul

Harry m-a cuprins în braţe, apropiindu-şi chipul de al meu. I-am simţit respiraţia fierbinte lipindu-mi-se
de fata.

- Sunt tot al tau! Şopti uşor şi înainte să ii pot da vreun răspuns un tunet puternic mi-a luat-o înainte, luminând cerul deja întunecat şi transformând atmosfera într-una rupta parcă din povesti.

- Crezi că bancheta din spate a roşcatei e destul de incapatoare? Şopti încă plimbandu-şi nasul pe obrazul meu şi am observat că avea ochii închişi.

Am simţit prima picătură de ploaie cazandu-mi pe mână şi extazul creştea în mine.

- Vreau aici, am spus muscandu-i buza de jos. Stiu că ii placea mult asta. - Pe iarba, în ploaie. Am continuat uitandu-mă ispititor în ochii lui şi stiu că nu trebuia să i-o spun a doua oara.

- Riscam să ne îmbolnăvim rău. Zâmbi dar deja mî-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui.

- Şi? 0 să zăcem amandoi în pat dupa. Mie asta mi se pare bonus.

- Super bonus. Fu' de acord trantindu-se cu mine pe pământ şi intinzandu-se deasupra mea că un zeu coborât pe un fulger din cer. Zeul meu!

- Crezi că şi-a făcut injecţia efectul? întreba plimbandu-şi mâinile pe coapsele mele, urcând încet pe sub rochie.

Mî-a luat câteva secunde să mă gândesc la ce se refera. Injecţia anticoncepţionala. 0 făcusem miercuri când am dat pe la Jay înainte de meci. Harry m-a tarat în cabinetul unui ginecoloc şi dupa ce cu greu l-am convins să stea afara a urmat o serie stânjenitoare şi ametitoare de întrebări şi analize. Am căzut de acord pentru injecţia anticoncepţionala. E destul de sigura şi perfectă pentru femeile care uita mereu de protectie sau mai bine zis; fac sex cu iubitul pe unde apuca. Trebuia să o fac odată la trei luni deci era mai mult decât convenabil, totuşi trebuia să merg la analize lunar. Insa doctorul m-a sfătuit să mă mai protejez câteva zile până efectul injecţiei va fi garantat deoarce nu eram în perioada menstruatiei atunci când am facut-o, ceea ce garanta efectul imediat al injecţiei... sau ceva de genul.

- Da! Am suspinat din ce în ce mai excitata de mână lui Harry. Doctorul îmi recomandase doua zile. Trecuseră patru.

- Asta inseamna că pot să te am de acum încolo oricând vreau, oriunde vreau, de cate ori vreau, şopti visitor sarutandu-mi gatul şi urcând spre buzele mele.

- Da, da şi da! Şi dacă ai terminat să mă tachinezi pot să îmi primesc şi eu premiul? M-am plâns tragandu-i de tricou. Pamantul era mult mai rece decât dupa-amiaza şi am încercat să alung din minte imaginea mea întinsa în locul asta de acum câteva ore. Complet pierduta sî speriata.

Viata mea e un ac de busola care se întoarce într-o fracţiune de secunda la 180 de grade.

- Bineînţeles iubito! Şopti Harry sî chiar dacă îşi dorea să se mai joace cu mine, stiu că nici el nu mai putea rezista.

- Ai slăbit! Deduse uitandu-se atent la trupul meu în timp ce îmi tragea geaca peste umeri. Mi-am muscat buza uitandu-mă în alta parte. Îmi dădusem şi eu seama de asta dupa cum se aşeza rochia asta pe mine acum aproape 4 zile şi cum era acum. Totuşi nimeni nu mai realizaze, nici macar tata, dar probabil nimeni nu era nici pe jumatate la fel de atent la corpul meu cum era Harry.

Ofta, mangaindu-mi abdomenul şi sarutandu-mă tandru. Nu era nevoie să îmi puna întrebări; de ce am slăbit sau de ce nu am mancat. Era de la sine înţeles sî mă bucur că nu deschisese acum discuţia despre sanatatea mea cu care avea tendinta să exagereze uneori.

I-am prins marginea tricoului tragand uşor de ea şi am simţit alte picaturi de ploaie cazand reci pe mâinile şi picioarele mele. Am inghitit în sec când Harry s-a ridicat deasupra mea scotandu-şi rapid tricoul şi aruncandu-l pe jos. Nici el nu părea în cea mai buna forma. Corpul ii era vlăguit şi palid, muşchii erau încă persitenti dar îşi pierduseră puţin din proeminenta. Dacă eu mai mancasem ceva zilele astea, Harry nu avea un tata care să intre cu forţa peste el şi să ii îndese mancarea pe gat.

Mi-a prins marginea rochiei ridicandu-mi-o pe solduri şi a zâmbit uşor, probabil mândru că încă purtam ce alesese el.

M-am ridicat, ajutandu-l să mi-o scoata peste cap şi rămăsesem doar în lenjerie. Ploaia cadea din ce în ce mai hotărâtă şi rece, udandu-ne pielea complet şi am început să tremur involuntar până când Harry sî-a tras pantalonii şi boxerii de pe el, apoi m-a cuprins în braţe, scapandu-mă de lenjerie mai repede decât credeam că este cu putinda şi incolacindu-mă goala în jurul sau.

Ajunsesem la etapa asta mai repede decât de obicei şi ii vedeam cât de dornic şi nerăbdător este să mă aiba din nou. Iar eu eram la fel.

- Te iubesc îngerul meu! Mulţumesc că te-aî întors la mine. Soptî încă ezitând să mă pătrundă şi mi-am încolăcit braţele deja ude în jurul gatului sau lipindu-mi pieptul de al lui.
- Şi eu te iubesc demonul meu. Era ori tu, ori nebunia psihica!
- Ori tu ori moartea! Spuse el mai mult decât serios uitandu-se adanc în ochii mei. - Dacă ai mai fi stat departe de mine încă o zi cred că aş fi cedat. Eu nu exist fara tine Katherine. Şopti îndurerat şi picaturile de ploaie se scurgeau pe fata lui că o cascada de lacrimi. M-am cutremurat la gândul că ar fi putut face vreo prostie din cauza mea.

I-am prins fata intre palmele mele şi începeam deja serios să tremur. Apa rece îmi udase complet tot corpul sî parul mi se lipea de spate. Dar era o experienţa de nedescrîs să stau aşa în braţele lui.

- Hai să nu mai vorbim despre ce a fost şi să trăim prezentul. Chiar dacă a fost o eperienta îngrozitoare cred că asta ne-a întărit pe amandoi şi ne-a convins ce însemnam unul pentru celalalt. Am spus cu apa intrandu-mî printre buze sî chinuîndu-mă să îmi tin ochii deschizi. Un alt tunet m-a făcut să tresar în braţele lui.
- Ai dreptate iubito. Încă de la început am ştiut că acum, tu esti inima mea, dar zilele astea m-am convis 100% de asta. Spuse hotarat lipindu-se de buzele mele într-un sărut înfometat şi pasional de care îmi era atât de dor. Îmi prinse soldurile ridicandu-mă uşor în sus şi în secunda urmatoare am simţit cum mă scufund în plăcere şi în extazul caruia i-am dus dorul atât de mult zilele astea. Era deja ud şi rece din cauza ploii, un fior electric mi-a traversat întregul corp când m-a pătruns din ce în ce mai adanc până l-am simţit cu totul în interiorul meu. Am gemut peste zgomtul ploii din ce în ce mai puternice şi mi-am împletit degetele cu parul ud de pe ceafa să.

Stiu că nu voia să mai joace jocuri perverse, il simţeam extrem de pasional şi romantic prin atingerile sale. încercând parcă să compenseze fiercare minut pierdut cât timp am fost despărţiţi.

Mi-a cuprins tot spatele cu braţele sale puternice şi m-a întins din nou pe iarba acum uda. Am icnit la contactul rece dar ştiam că urma să iau foc în urmatoarele clipe.

Buzele sale nu se dezlipeau deloc de ale mele iar ploaia îmi bloca şi respiraţia nazala, dar nu mă deranja. L- am simţit miscandu-se uşor în interiorul meu şi senzaţia era atât de puternica şi afrodisiaca încât simţeam cum tot muntele se face farame odată cu trupul meu.

Il aveam din nou în mine, era din nou al meu, îmi simţeam din nou inima batand şi îmi cunoşteam din nou motivul existentei: Harry.

Simţeam gustul rece al apei de ploaie impletindu-se cu buzele noastre într-un sărut deja sufocat şi focul începea să arda în jurul meu din ce în ce mai puternic dupa fiecare mişcare a lui Harry în mine. Mi-am folosit picioarele pentru a-mi scoate tenesii şi mi-am ridicat tălpile goale în jurul lui, plimbandu-mi mâinile pe spatele sau şi creând râuri în pielea lui uda prin zgârieturile mele.

Eu eram protejata de trupul sau, însă el era cu totul asaltat de ploaia care se intetise deja foarte tare dar eu începeam să o simt din ce în ce mai calda. Mişcările lui Harry s-au intetit şi ele scotandu-mi gemete incontrolabile ¡năbuşite de gura lui peste a mea.

Il simţeam mult mai bine în mine fara prezervativ şi senzaţia creştea masurabil mai ales că nu mai era insotita de nicio durere. Doar plăcere, şi voiam din ce în ce mai mult. Mi-am infipat unghiile în umerii lui şi i- am simţit geamatul imprimandu-se pe buzele mele. Mi-a înţeles cerinţa sî a început să mă pătrundă mai repede, mişcările sale de du-te-vino amplîficandu-se sî scotandu-mă uşor din mînti. Am gemut din nou simţind acel foc la care mă gandeam mai devreme, explodând acum în jurul meu.

Extazul pulsa în mine şi voiam să il gust cât mai mult. Harry întrerupse în sfarsit sărutul parasindu-mi limba şi buzele şi am tras o gura mare de aer dupa asta pentru că într-adevar aveam nevoie de una. Totuşi nu părea o idée prea buna pentru că Harry a coborât pe gatul meu şi fata m-a ramas descoperita sub ploaia nemiloasa care mi-a intrat imediat în gura şi în ochi.

- închide ochii iubito! Am auzit vag şoapta pasinala a lui Harry, sugandu-mi pielea uda de pe gat şi i-am urmat sfatul lipindu-mi pleoapele şi simţind cum mă propulsez într-o lume ireala.

Nu mai vedeam nimic, dar cu toate astea vedeam atât de multe. Simţeam atingerile şi mişcările lui Harry imprimate în fiecare părticică a fiinţei mele. Ii simţeam respiraţia calda amestecandu-se cu apa rece de pe gatul meu, făcându-mi pulsul să creasca nebunește. Simţeam picaturile reci care se loveau de trupul meu în flăcări.

Harry intra şi ieşea frenetic în interiorul meu, muscandu-mi şi sarutandu-mi pielea gatului şi plimbandu-şi mână dreapta pe sânul meu şi încet pe sold, coapsa până la genunchiul încolăcit în jurul sau. Celalat brat era încă sub mine, sustinandu-mî corpul care începea uşor să se afunde în noroiul creat de ploaie. Nu vreau să mă gândesc cum o să ies dupa asta sî nici nu imî pasa.

Am gemut puternic deschizând larg ochii nemaiputand să rezist senzaţiilor pe care Harry le trimitea în interiorul meu.

- Mai rezista puţin iubito, îmi spuse întorcându-se din nou la buzele mele şi ridicandu-mă uşor de jos, încă încolăcită în jurul lui.

Am respirat adanc, lasandu-mi apa să mi se scurgă pe fata şi piept, lasandu-mi buzele deschise pentru aerul de care aveam atâta nevoie acum.

Harry era încă adanc îngropat în mine şi acum ¡1 simţeam atât de bine încât părea că face parte cu totul din corpul meu. Eram contopiti perfect.

Am inghitit în sec încercând să înfrânez orgasmul care clocotea în mine sî riscam să explodez în orice secunda că o bomba cu ceas.

Harry mî-a prins soldurile ridîcandu-mă uşor apoi lasandu-mă să mă mise de una singura deasupra lui. Mi- am împletit degetele în parul lui, strangandu-l cu putere sî am scarsnit extaziata din dinţi aprofundundu-mă tot mai mult sî rapid în el. Ploaia îmi spala acum spatele de noroi, ajutata de mâinile lui Harry care se plimbau afrodisîac pe pielea mea, făcându-mî corpul să se îndoaie de plăcere şi mi-am dat capul pe spate gemând puternic sî simţind apa cum imî pătrunde din nou printre buze. Un fulger puternic mî-a ars ochii urmat de un tunet şi am realizat cât de întuneric era deja în jurul nostru, doar farurile maşinii lui Harry ii patrundeau batand direct spre noi şi habar nu am când le aprinsese. Probabil fuseseră aşa tot timpul.

Era într-adevar o atmosfera ireala în jurul nostru şi mi-aş fi dorit să dureze pentru totdeauna.

- Da-ţi drumul iubito, mă îndruma Harry gâfâind sî masandu-mi parul la ceafa. Nu aveam nevoie să o spună a doua oara, am gemut din nou strângând din dinţi şi mi-am dat drumul odată cu el. Ii simţeam gâfâielile şi gemetele combinate în sărut, plus felul cum îşi scransea dinţi de extaz, muscandu-mi sângeros buza de jos şi innebunindu-mă complet.

De data asta i-am putut simţi şi eu orgasmul, nu mai era oprit de acea bucata de nailon. Mi-am închis ochii savurand fantezia plăcerii sale revarsata în mine.

Harry nu a ieşit din mine, a ramas nemişcat lipindu-şi fruntea de a mea şi respirând greu, odată cu mine. Vedeam aburii calzi care ieşeau din gura noastra, unindu-se cu aerul rece în lumina alba a farurilor maşinii.

Nu îmi pasa că eram noaptea, pe un munte înconjurat de pădure, în plină furtuna în felul în care niciun film de groaza nu se termina bine. Eu eram în braţele lui şi asta era tot ce îmi pasa. Niciun loc şi nimic nu părea periculos atunci când el mă cuprindea intre aripile sale de demon care îmi ofereau mai multa protectie decât ale oricariu înger.

- Te iubesc! Şopti Harry printre picaturile mari de ploaie.

- Te iubesc! l-am răspuns, inchizandu-mi ochii şi i-am simţit palmele asezandu-se pe obrajii mei şi unindu-şi buzele reci şi ude cu ale mele. Era cel mai frumos şi uimitor sentiment din lume.

Mi-a mangaiat fata, încercând să îndepărteze parul ud care mî se lipise de obraji. Acum el era îngerul, chipul sau stralucea în lumina farurilor, picaturile de ploaie i se scurgeau pe piele, că mici râuri ale Paradisului, scaldandu-i tatuajele care ii împodobeau trupul. Mi-am aşezat mâinile pe cele doua randunele de pe pieptul sau şi l-am simţit înghiţind în sec. Nu stiu dacă era din cauza ploii sau pentru că făcusem asta. Aveam impresia că acest tatuaj are o semnificaţie enorma pentru Harry, pe care încă nu voia să mi-o spună.

Harry mi-a prins soldurile, ridicandu-mă uşor şi am simţit racoarea invaluindu-mă cu totul când trupul sau l-a părăsit pe al meu.

- Să ne întoarcem în maşina iubito, nu vreau să răceşti, desi e mai mult decât probabil. Spuse ridicandu-se odată cu mine şi gheata din jur punea stapanire pe mine în fiecare secunda.

Harry m-a întors cu spatele la el sî a folosit ploaia încă puternica pe post de dus pentru a-mi spala spatele şi picioarele acoperite cu dungi de noroi şi fire de iarba.

Mi-am frecat braţele începând din nou să tremur sî înainte să apuc să fac acelaşi lucru cu Harry, a dispărut de lângă mine.

- Harry?! Am suspinat speriata, uitandu-mă oarba dupa el prin întuneric. Farurile mă orbeau sî mai tare sî deja să fiu goala într-o ploaie torentiala în mijlocul nopţii, nu mai era deloc plăcut.

- Sunt aici iubito, intra în maşina ta. Am auzit vocea lui Harry prazdand sunetul puternic al furtunii. M-am uitat dupa el dar nu il vedeam, şi să intru în maşina mea. Unde Dumnezeu e maşina mea?

Mi-am frecat ochii umezi realizand că durerea pe care o simţeam în gura era din cauza clantanitului dinţilor. M-am apropiat de farurile maşinii sperând să o zăresc pe a mea lângă ea, cel puţin acolo o lasasem. Am tresărit când Harry a trecut pe lângă mine, tinand ceva în braţe şi ne-a adunat hainele fleoscaite de pe pământ, întorcându-se la mine şi strangandu-mă în braţe.

- Nu ai deloc simţul orientării pe întuneric, chicotii tragandu-mă pe lângă lumina puternica şi am auzit un clichet automat ce îmi suna cunoscut şi imediat braţele lui Harry m-am împins înăuntru.

- Aî grija la cap iubito, mă sfătui sî am tresărit speriata până mi-am dat seama că sunt la volanul maşinii mele. - Porneşte motorul şi căldură. Mă îndruma punandu-mi ceva în poala înainte să inchîda portiera în urma lui sî m-am uitat speriata dupa el dar normal că nu il mai vedeam. Am continuat să clantand din dinţi încercând să fac ce îmi spusese sî bâjbâind dupa cheile pe care le lasasem în contact. Cu mâinile tremurande am pornit motorul şi lumina aparaturilor de pe bord mi-au luminat fata. Habar nu aveam de unde se porneşte căldură în maşina asta dar mi-am adus aminte de butonul minune care împlineşte dorinţe.

- Porneşte aerul cald! Am dardaît tinand butonul apasat sî habar nu am dacă mă ascultase, sau spusesem bine dar o serie de butoane mici s-au luminat sî sper că asta însemna că în curând o să mă încălzesc.

Am observat farurile maşinii lui Harry stîngandu-se şi acum era o bezna totala în jurul nostru. Luna era acoperita de norii negri sî furioşi şi am aprins rapid farurile maşinii mele desi habar nu am ce avea de gând să faca.

L-am observat ieşind din maşina lui, absolut gol şi ciulindu-se sub picaturile de ploaie. Am zâmbit admirandu-mi zeul şi nu m-am putut abţine să nu il claxonez.

S-a oprit câteva secunde uitandu-se la mine orbit de faruri şi a început să rada traversand rapid prin fata maşinii şi intrând în dreapta mea.

Am început şi eu să rad când s-a azvarlît înăuntru clănţănind mult mai tare că mine şi scuturandu-se că un catel dupa ce a căzut accidental în piscina.

Am ras şi mai tare, combinând rasul cu clantaitul şi tremuratul corpului meu şi Harry avea acelaşi stil de ras că şi mine. Cât de dor îmi era de asta.

- 0 să tragem noi ponoasele mai târziu pentru asta, dardai frecandu-şi braţele.
- Da! Dar a meritat. Am zâmbit, dezi buzele îmi tremurau şi îmi stricau zâmbetul cuceritor.
- Cu siguranţa a meritat. Vino aici! Spuse intinzandu-se spre mine, prinzandu-mi barbia şi lipindu-şi buzele reci şi umede de ale mele. I-am savurat gustul dulce şi mentolat de care nu mă voi satura niciodata.

Se desprinse din sărut zâmbind şi privindu-mă cu acei ochi mirifici al căror verde stralucea acum întunecat în lumina bordului. Firele umede de par i se lipiseră de frunte şi de gat şi arata atât de sexy încât simţeam dorinţa din mine renascand din nou.

- Să mergem în spate. Mă întrerupse Harry din fanteziile mele mintale, făcându-mi cu ochiul.

M-am uitat nedumerita la el cum îmi ia acel obiect din poala şi uitasem complet de el, cert este că fusese moale şi îmi încălzise coapsele puţin, deci cel mai probabil era o patura.

- De unde ai scos chestia aia?
- 0 am mereu în maşina, înainte veneam aici să dorm dupa-amiezîle. Sper să ni se usuce hainele până mâine sau o să ne întoarcem goi acasă. Rase Harry molîpsindu-mă sî pe mine.
- Cel putîn tu ai geamuri negre, m-am bosumflat afisand un botîc dârdâind.

Harry continua să rada.

- O să facem schimb de maşini iubito, doar nu crezi că o să te lasi să conduci goala o maşina cu o suprafaţa din 40% sticla. Ridica o spranceana intinzand hainele noastre pe bord şi am început să rad.
- Ar fi periculos?
- Doamne fereşte de aşa ceva! Imagîneaza-ţi linia infinita de accidente. Autostrăzile din Seattle nu sunt pregătite pentru aşa ceva. Spuse extrem de serios clatinand din cap şi am izbucnit în ras.

- Dar ce ar fi mai rău? Ca eu goala aş putea provoca atâtea accidente? Sau că o groaza de a Îţi barbati m-ar vedea dezbracata? L-am întrebat mustăcind sî se întoarse spre mine cu încetinitorul, mijindu-sî ochii şi muscandu-sî interiorul buzei de jos.
- Nu, nu! Asta e alta din întrebările tale capcana şi mai bine păstrez răspunsul pentru mine. Răspunse serios ridicând mâinile în poziţie defensiva.
Am început din nou să rad că o nebuna.
- Nîcio întrebare capcana. Vreau doar să stiu ce gândeşti. L-am agasat apropiindu-mă de el şi aşteptând răspunsul.
Ofta disperat.
- Ei bine, ar muri fericiţi! Şi i-aş ierta că s-au holbat la tine până au făcut accident, însă dacă ar ramane în viaţa nu sunt sigur că aş mai fi atât de îngăduitor. Stramba din nas că un şoricel care urma să fie mancat de pisica.
M-am lipit de scaun inecandu-mă din cauza rasului. Harry rânji observandu-mi reacţia.
- Tu nu ai leac, am spus printre hohotele de ras.
- Bineînţeles că nu am, sunt unic. Îşi ţuguie buzele mândru. - Acum treci în spate bruneta sexy uda şi goala pentru că mai avem câteva socoteli de încheiat.
- Iar mă iei cu matematica? Mi-am dat ochii peste cap făcându-l pe el să rada de data asta şi m-am ridicat din scaun desi habar nu am unde Dumnzeu trebuia să mă duc.
- Harry, ce vrei să faci? L-am întrebat încurcata, storcîndu-mă printre scune pentru a ajunge pe bancheta din spate.
- O să vezi tu. Îmi piezi o palma peste fund cât încă încercam să trec şi am tipat speriata.
- Harry!
-Ce?!
Rase.
Am început să bombăn şi m-am întors plesnindu-î o palma peste cap.
- Aaaa, deci aşa faci, nu? Marai suparat şi în urmatoarea secunda s-a ridicat de pe scaunul sau, nemailasandu-mă pe mine să trec mai intai şi s-a aruncat la propriu peste mine, izbindu-mă de canapeaua cam mica şi mă simţeam mai mult decât storcită.
- Harry! Nebun cret şi fara minte! Am tipat de sub el dar el radea că tampitul şi s-a ridicat de pe mine, tarandu-se pe cealalta parte şi picioarele noastre încă erau încâlcite prin fata, în spaţiul dintre scaune.
- Buteliile de azot! Am tresărit că aruncata din tun şi m-am chinuit să mă ridic în sus aducandu-mi aminte ce se afla sub bancheta asta.
- Calmeaza-te iubito, nu le afectam cu nimic dacă stam pe bancheta. Mă calma Harry razand şi am privit nesigura la canapeaua neagra ce părea normală şi nu se simţea nimic anormal şi explosiv sub ea.
M-am foit nesigura şi Harry a continuat să rada de mine, întorcându-se şi chiar dacă era mult mai mare că mine, îşi făcea loc că un vierme peste tot pe când eu rămăsese blocata că o pisica proasta agatata în gard.
Mă ajuta şi pe mine, bagandu-şi doar el picioarele prin spaţiul dintre scaunele din fata şi tragandu-mă în braţele lui. M-am lasat să alunec pe bancheta din piele care era extrem de rece dar comoda şi Harry m-a îndemnat să imî pun picioarele peste ale lui. Mi-a înconjurat umerii cu braţul lui, tragandu-mă la piptul sau şi deja poziţia noastra de intestine încâlcite evoluase mult mai bine devenind mai mult decât confortabila.
Harry trase patura peste noi, încercând să ne acopere şi picioarele şi m-am chricit la pieptul sau exact că o pisica şi tot ce îmi mai lipsea era să stiu să torc.
Încă îmi era frig, eram uda şi parul avea să îmi tina o vreme rece la spate, dar în maşina începea să se faca uşor cald sî mă întreb cât avea să ne mai tina combustibilul cu motorul pornit aşa.

- Deci o să ramanem aici în noaptea asta? Am dedus şoptind pe gatul sau.
- Da! Doar noi doi, departe de orcine şi orice. Vorbele lui pareau rostite că într-un vis în timp ce îmi mangaia spatele şi mă saruta pe frunte. Mi-am muscat buza de plăcere când am simţit aerul cald pe care mi-l sufla în creştet. Trecuse atât de mult timp de când nu mai făcuse asta.
- Dar o să raman fara combustibil. Am chicotit.
- 0 s-o oprim mai încolo, aşteptam să ne încălzim şi apoi ne deconectam de la tot şi ramanem pierduţi în pădure. Rosti din nou şi chiar mă simţeam pierduta într-o poveste. Un basm nemuritor alaturi de prinţul meu fermecător.

Am continat să stam câteva minute bune în tăcere, ascultand zgomotul puternic dar frumos al furtunii, insotit de tunete puternice şi am observasat că maşina avea farurile oprite. Oare le oprise el? Dar nu am vrut să stric momentul întrebând asta pentru că a facut-o el într-un fel mult mai frumos, ridîcandu-mi fata spre a lui şi lipindu-şi buzele de ale mele în cel mai tandru şi dulce mod posibil.

- Te iubesc! Te iubesc atât de mult. Respira parcă încercând să îşi lipeasca fata de a mea.
- Sî eu tu iubesc. Tu esti totul pentru mine. Acum sunt sigura de asta. Am spus serioasă simtindu-mă că într-un film siropos care mi-ar fi făcut greaţa înainte dar acum voiam să ¡1 aud spunandu-mi la infinit că mă iubeşte.
- Nu sunt iubito, tu încă ai atâtea persoane care tin la tine şi nu trebuie să te depărtezi de ele.

Am oftat mangaindu-mi gatul.

- Nu-mi pasa cine tine la mine, conteaza la cine tin eu. Am zâmbit sarutandu-i pieptul şi a chicotit că un părinte cu un copil problematic, sarutandu-mi creştetul.
- Am văzut desenele. Sunt uimitoare, chiar esti foarte talentat Harry. Am spus ridicandu-mi fata spre el şi încercând să schimb subiectul dar expresia lui s-a schimbat brusc, devenind speriata.
- Ai văzut... asta inseamna că ai fost la mine acasă.

- Da! V m-a sunat dupa ce ai plecat tu şi trebuie să recunosc că ne-ai cam speriat.

Harry ofta inchizandu-şi ochii şi dandu-şi capul pe spate.

- Nu voiam că tu să vezi aia. Spuse tinand încă ochii închişi şi m-am încruntat nedumerita.
- De ce? Sunt incredibile, în nicio poza nu am ieşit atât de bine, să nu mai vorbesc de aripi şi...
- Nu mă refer la desene. Mă intreupse serios deschizandu-şi ochii spre mine. Am reconceput imaginea camerei sale în mintea mea şi începeam să înţeleg la ce se refera.
- Harry, am oftat mangaîndu-i obrazul sî apropiîndu-mi fata de a lui. Amandoi am trecut prîntr-o faza dificila şi tumultoasa în relaţia noastra. Dar cred că asta ne-a întărit pe amandoi, totuşi îmi pare extrem de rău că ai baut din cauza mea.

Zâmbi dulce sarutandu-mă uşor.

- Nu e vina ta iubito. Ofta din nou. Când ai plecat, am crezut că te-am pierdut pentru totdeauna. Defapt, ştiam asta, eram sigur că nu o să te mai întorci la mine. Sî planul meu pentru o asemenea situatîe era deja făcut de mult. M-am auto-actîvat practic să mă distrug. Nu am glumit când am spus că tu esti inima mea şi nu pot să trăiesc fara tine. Asta nu e doar o metafora sau o declaraţie siropoasa de dragoste. Nu pot, şi nu vreau să trăiesc fara tine. înainte să te cunosc eram gol, nu aveam pe cine să iubesc şi dupa care să sufăr, eram că o umbra pe pământ care îşi ducea existenta imputita până când aveau să ii se termine zilele. Dar când te-am întâlnit pe tine, sî existenta mea a prins sens şi s-a transformat într-un

Paradis nici nu mă gandeam să mai trăiesc pe pamantul asta fara tine. Am mai trăit odată durerea asta, diferita dar la fel de puternica atunci când a murit mama. Dar atunci eram prea mic să am asemenea gânduri, nu aveam puterea să iau deciziile pe care le pot lua acum. Nu aş mai fi rezistat mult dacă nu te întorceai la mine. Nu stiu cum am rezistat zilele astea dar chiar dacă mă evitai vedeam în ochii tai aceasi suferinţa că a mea şi o mica parte din mine spera că încă mă mai iubeşti şi că o să te întorci la mine. Dar ieri îmi pierdusem speranţa de tot, nu mai aveam putere să rezist şi nici rabdare. Desenele cu tine au fost sursa mea de supravieţuire zilele astea. Nu stiu când am luat prima sticla de băutură în mână dar nu m-am mai oprit dupa asta. Şi cu fiecare gura din lichidul ala blestemat cadeam mai tare în întuneric. Eram plin de gânduri sinucigase dar ceva mă oprea mereu şi am simţit nevoia să merg la mama. Mereu mă duc acolo când mă simt pierdut dar probabil şi ea s-a saturat de mine şi de tot râul pe care ii fac.

- Harry nu spune asta! Sunt sigura că mama ta te iubeşte mult, nimeni nu poate înţelege mai bine că ea prin ce treci tu şi de ce ai fost nevoit să devi asta. Ea te-a chemat la ea şi m-a chemat şi pe mine. Am spus mangaindu-i obrazul şi încercând să ii conving că nu e atât de urat pe lumea asta aşa cum se considera.
- Ne iubeşte pe amandoi! Zâmbi îngeresc mangaindu-mî parul la spate şi m-am întins să ¡1 sărut. Corpurile noastre nu mai erau ude şi începeau să se incalzeasca din ce în ce mai bine. În maşina era tot mai cald şi doar parul încă umed îmi mai crea disconfort.
- Când te-am văzut astăzi lângă mine, la mormântul mamei eram 100% convins că sunt mort şi am ajuns în Rai, desi mai mult că sigur nu am ce cauta acolo. Mă uitam la tine că la un înger. Te vedeam înger, cel mai frumos pe care ¡1 poate vedea o fiinţa umana. Chicoti drăgăstos şi am zâmbit aducandu-mi aminte de cuvintele lui şi de felul cum mi se adresase în dupa-amiaza asta. - Apoi m-am întors la realitate, care era un vis şi mai greu de crezut: Acela că tu te-ai întors la mine.
- Nu te-am parasît. Ti-am spus că aveam nevoie de puţin timp să... mă gândesc şi să mă obisnuiesc cu toate astea.
- Pentru mine asta a fost că şi o despărţire iubito. Pentru un monstru că mine nici un timp de gândire nu e suficient să te faca să te obişnuieşti cu ceea ce sunt. Mă corecta continuând să îşi păstreze acea figura trista şi daramata pe de care nu stiu ce aş fi putut să fac că să scap.
- Nu esti un monstru. Şi chiar dacă esti, esti monstrul meu. Cele mai frumoase povesti de dragoste se creaza când unul dintre ei este un character întunecat. Am rânjit încercând să ii bîne-dispun.

Chicoti.

- Frumoasa sî bestia? Presupuse ridicând din spreanceana.
- Dupa ce s-a transformat înapoi în prinţ. Îţi păstrezi caracterul de bestie doar în pat. L-am corectat pervers sî a început să rada. Îi adoram atât de mult acele gropite care îi luminau fata încât nu m-am putut abţine să nu le sărut.
- Harry, de ce nu mi-aî spus nimic de prietenia ta cu Chris? L-am întrebat dar imediat am regretat asta. Prietenia lor reprezenta o perioada în care mama lui Harry era încă în viaţa şi poate nu voia să reînvie alte amintiri dureroase.

Harry mă privi brusc uimit.

- Chris Horner?!

Mi-am dat ochii peste cap.

- Da! Am răspuns desi habar nu aveam dacă asta e numele de familie al lui Chris.
- De unde sti de asta?
- Chris a venit pe la mine zilele astea, cred că el e singurul dintre prietenii mei care nu e interesat de situatia noastra pentru bârfe. Am spus încercând să ii iau apararea lui Chris până când mintea a diabolic de geloasa nu concepea altfel venirea lui la mine.

Harry se încrunta privind în jos.

- Da! E o persoana buna. Aproape şopti şi am ramas uimita. Harry spune ceva frumos de alt baiat care se apropiase de mine. Ziua asta trebuia notata în calendar.

- Ti-a spus de prietenia noastra din copilărie? întreba ridicadu-şi privirea spre mine.

Am aprobat din cap şi el ofta.

- M-am departat de el pentru că încercam să fug de trecut. Să uit sî să merg mai departe. El era o amintire vie a ce fusesem eu odată, de fiecare data când ii vedeam îmi aminteam brusc de mama şi de scurta perioada de fericire din copilaria mea. Stiu că nu trebuia să mă comport aşa cu el dar atunci deja devenisem un demon şi prezenta lui în jurul meu mă slabea. Îmi amintea cine sunt defapt şi cât de distrus sunt. Îmi era teama că le- ar putea spune celorlalţi ce stie despre mine şi mi-ar distruge scutul pe care ii creasem în jurul meu.

- Harry, Chris nu ar face asta.

- Mi-am dat seama în timp şi nu înţeleg de ce. Cel puţin înainte, când eram o jigodie fara scrupule putea atât de uşor să mă distrugă.

- Poate pentru că ştia de ce esti aşa şi încă ţinea la tine că prieten, l-am spus încercând să il conving odată că exista oameni pe lumea asta care tin la el.

Ridica din umeri şi am oftat.

- Ar trebui să vorbeşti cu el. A fost primul tau prieten aici şi deasemenea şi al meu. De el m-am ciocnit prima data pe hol. Am chicotit şi Harry m-a privit surprins. M-a ajutat foarte mult să hotărăsc anumite lucruri zilele astea. E un baiat bun şi nu merita să il tratezi cu atât indiferenta.

- Ai dreptate! Spuse într-un sfarsit. Oricum trebuie să ii mulţumesc că a fugit cu tine de lângă lipitoarea aia de Zac.

Am stat doua secunde să îmi dau seama la ce se refera apoi am izbucnit în ras.

- Deci şi tu ştiai că e el? Pentru că eu sincer habar nu aveam atunci dar tot m-am bucurat că m-a scapat de Zac. Nu ne-am fi descurcat prea bine în urmatoarele meciuri cu un capitan schilodit. Am glumit chiar dacă încă mă deranja să vorbesc aşa de prietenii mei, trebuia să hrănesc onoarea domnului Styles.

Harry izbucni şi el în ras.

- Un capitan fara cap, mă corecta ridicând degetul aratator în sus. Şi acealasi tratament l-ar fi primit şi mascota dacă nu era Chris. Stiu că voia să faca doar show dar dacă era altcineva în costumul ala il impaiam pe pereţii lui Carter. Insa Chris e probabil singurul din liceul ala care nu se uita la tine în acel fel. II cunosc şi îmi dau seama când un baiat urmăreşte ceva, plus că e indraostit de Victoria de când se stie.

Am ridicat surprinsa din sprâncene.

- Cine e Victoria?

- 0 fata din liceu, e în echipa majoretelor dar nu cred că ai observat-o prea mult. Nu obişnuieşte să iasa în evidenta. E fata aceea mai emo. încerca să îmi explice şi m-am gândit analizand toate fetelor din echipa. De- abia reuşeam să le reţin pe cele care erau mereu în jurul meu deci slabe sanse să o fac cu cineva care nu ieşea în evidenta.

- Nu e tocmai emo, sau habar n-am. li place să se îmbrace în negru dar sî noua ne place. E mai retrasa sî nu cred că are mai mulţi de doi prieteni în liceul ala şi cu siguranţa a intrat în echipa pentru medii. N-am înţeles niciodata ce vede Chris la ea, e draguta dar sunt doi poli total opuşi. Insa dupa ce te-am întâlnit pe tine am înţeles că inimii nu-i comanzi. Ea alege pe cine vrea. Zâmbi sarutandu-mă pe frunte şi mi-am împletit degetele în parul lui.

- De unde stii că o place? Am întrebat sceptica. Niciodata nu mi s-a părut că prietenul meu e atras de cineva.

- Il cunosc bine şi e destul de evident. Sunt sigur că ea motivul pentru care a acceptat rolul mascotei, Chris e deştept, nu avea nevoie de mediile pe care le promite directoarea. Desi nu prea vad un progers dacă te apropii de o fata imbracat într-un papitoi de plus, mai ales de un asemenea gen de fata.

- Poate că vrea doar să fie aprope de ea. I-am luat apararea prietenului meu hotarand deja să il ajut în legătură cu asta.

-Probabil! Se stramba Harry dezinteresat şi m-am încruntat încercând să schimb subiectul.

- Ca tot veni vorba de Zac, am spus şi imediat l-am simţit tensionanndu-se. - Calmeaza-te, nu am mai luat niciun contact cu el zilele astea. Dar îţi aminteşti când mi-ai spus că ii pot face şi eu lui Amber ce i-ai făcut tu lui Zac?

- Aha... lungi silaba prvindu-mă suspect desi el îmi spusese defapt să mă comport cu Zac cum se comporta el cu Amber. Dar e tot aia.

- Ce ai făcut? Zâmbi privindu-mă pe sub ochi când am rânjit că o pisica sireata.

- Cred că am luat sfatul tau puţin prea în serios, şi am deposit limita. Am continaut să rânjesc şi a început să rada.

- Serios iubito, ce ai făcut? l-ai dat un pumn lui Amber? Rase desi pentru el suna că o gluma.

- Şi un sut în burta! l-am confirmat şi se opri brusc privindu-mă cu ochi mariti.

- Ce? Nu e vina mea, m-a scos din sărite. M-am aparat îmbufnata şi m-a mai privit câteva secunde apoi a început din nou să rada.

- Să mai zică cineva că tu nu esti facuta pentru mine. Rase tragandu-mă deasupra lui şi am început şi eu să
rad.

- Normal că sunt facuta pentru tine. Ce credeai? L-am privit de sus cu o spranceana ridicata şi din poziţia în care eram simţeam din nou focul stârnind în interiorul meu.

- Nimic iubito, dar de ce ai batut-o?

Am oftatat pentru că asta nu era deloc o amintire amuzanta.

- Azi m-a sunat Ty şi mi-a spus că tu ai plecat şi nu mai reusesc să dea de tine. Chiar înainte să plec spre casa ta m-am trezit cu ea la usa, extrem de fericita şi multumindu-mi că te-am distrus şi că te-ai întors înapoi la ea. Mi-am strâns pumnii nervoasă. - Eram atât de stresata dupa tot ce s-a intamplat zilele astea încât am turbat şi am maturat cu ea pe jos.

- Ea te-a rănit? Mă întreba Harry incruntandu-se deloc amuzat acum.

- Nu, m-a tras putîn de par dar nimic serios pe lângă ce i-am făcut eu. Am tarat-o până la ea acasă şi i-am dat-o lui maîca-să cu botul plin de sânge. Credeam că ai baut şi poate... te-ai întors la ea.

- Trebuia să stii că nu aş fi făcut niciodata asta iubito. Dar Amber, a întrecut deja linia. Spuse serios şi aproape furios.

- Sunt sigura că dupa asta nu o să mai intervină intre noi. Am încercat să ii calmez.

- Nu o s-o mai las pur şi simplu să-şi faca de cap şi s-o implor să mă lase în pace. Am facut-o până acum dar deja a ajuns la tine şi pentru asta n-o mai iert. Zise de data asta nervos şi am inghitit în sec.

- Harry, lasa-mă pe mine să mă descurc cu asta. Îmi face chiar plăcere, tu ii ai pe Zac. Am glumit încercând să ¡1 bine-dispun desi uram că trebuia să ii aduc mereu pe bietul Zac în discuţia asta. Harry nu schiţa nimic şi mi-am dat seama că nu gustase deloc gluma.

Voiam să schimb din nou subiectul dar Harry s-a ridicat să opreasca motorul maşinii. În interior se făcuse deja foarte cald şi aproape voiam să îmi dau patura jos de pe mine. Harry lasa întuneric complet în jurul nostru sî nu îmi placea că nu îl mai pot vedea. Se întoarse înapoi strangandu-mă

din nou în braţe şi am realizat că furtuna nu se mai auzea atât de tare sî se transformase într-o ploaie lenta fara fulgere şi tunete.
- Katherine! Şopti mangaîndu-mi parul aproape uscat.
- Hmm?! Am baîguit mangaîndu-i pieptul fin şi puternic. Nu avea deloc par pe piept şi mă întreb dacă se epila sau aşa era el. Cel mai probabil se epîla, mai ales pentru tatuaje.
- Vreau să te mutî cu mine! l-am simţit vorbele lipindu-se calde de creştetul meu şi m-am blocat.
Am inghitit în sec.
- M-am mutat deja cu tine iubitule. Am baiguit ştiind că avea să vina discuţia asta. Voiam să mă mut cu Harry dar cum ii explicam asta acum lui tata? Fir-ar!
- Nu în garaj! Vreau să te muti doar cu mine, în casa noastra! Spuse şi mi-am ridicat capul speriata spre el desi nu ii vedeam deloc.
-Ce?! De ce?
- Pentru că te vreau doar pentru mine. Ii iubesc pe baieti dar nu mai simt nevoia să împart casa cu ei decand ai aparut tu.
- Dacă te gândeşti să cumperi vreo casa o să ii dau foc cu tine în interiorul ei. Garajul e perfect.
- Am socrul pompier. Mă descurc eu cumva. Rase şi i-am dat un pumn în piept.
- Socru?! Am exclamat uimita în întuneric.
- Da iubito. Crezi că mai ai vreo sansa că tatăl tau se te conducă la altar pentru altcineva inafara de mine? Spuse extrem de serios şi am mimat o cruce în întuneric. Eu de-abia mi-am pierudut virginitatea şi el are gânduri de nunta. Nunta? Yuck! Calmeaza-te băiete!
- Apartament sau casa? Îşi continua planurile şi dacă aş fi ştiut unde ii e nasul i-aş fi futut una în el.
- Pai, mai uşor sunt casele de incendiat. Am spus şi eu la fel de serioasă, făcându-l să rada.
- Apartament atunci! Escala, stiu că îţi plac înălţimile. Continua să rada şi am mormăit printre buze.
- Harry, vorbesc serios. Să nu îţi treaca prin cap să cumperi o casa. Nici nu stiu cum o să ii conving pe tata să mă lase să mă mut cu tine.
- Acum nu mai esti aşa sigura nu? Atunci erai suparata şi ai fi venit cu mine şi la Casa Alba. Ti-am spus eu că o să-ţi treaca? Rase, făcând mişto de mine şi m-am îmbufnat în întuneric. Nu aş fî crezut că situatia se va schimba aşa. Acum o saptamana eu mă rugam de el să ne mutam împreuna şi acum o face el. Nu e grozava viaţa?
- Ba sunt sigura! Am spus hotărâtă.
Am 18 ani până la urma şi il conving eu cumva pe tata, să ii dau unda verde cu Roberta nu poate fi prea greu. Dar asta nu însemna că nu pot profita sî eu de asta.
- Dar cu o condiţie! Am spus ridicând degetul aratator în sus desi stiu că nu putea să il vada.
- Orice! l-am simţit zâmbetul hotarat.
- Defapt doua condiţii. M-am corectat calculandu-mi pretenţiile în minte.
începu să rada.
- OK! Mai vrei o maşina?
- Ai vrea tu. Am bolborosit făcându-l şi mai tare să rada.
- Prima: Mă mut cu tine dar ramanem la garaj. Ador locul ala şi pe prietenii noştri. Şi a doua: -am făcut o pauza făcându-mi curaj să spun asta- Vreau să mă antrenezi. Am spus închizând un ochi sî asteptandu-i reacţia. Explozie sau fericire. Una din astea doua clar.
- Ce? Să te antrenez? Cum adica să te antrenez? Ii simţeam stupefierea în voce.
- Să mă inveti ce stii tu. Am mai tinut un pistol în mână dar habar nu am să il folosesc. Vrea să mă inveti asta şi să bat. Am spus hotărâtă desi nu aveam idée de unde îmi venise asta, dar

chiar îmi doream. Dacă tot îmi acceptasem soarta cu el trebuia să mă ridic macar pe jumatate la nivelul lui.
- Ai înnebunit? Spuse perplex şi am început să rad.
- Nu! Astea sunt condiţiile.
- Prima: mă mai gândesc. A doua: în niciun caz.
- De ce? M-am plans intinzandu-mă pe pieptul sau că un motan.
- Pentru că... iubito nu vreau să te vad cu un pistol în mână. Sau batand pe cineva, din alte motive decât gelozie. Spuse făcând clar referire la Amber.
- Dar pentru aparare? Am spus şi stiu că il lovisem într-un punct extrem de sensibil. - Harry mi-am dat şi eu seama de pericolul din jurul tau şi poate tu nu o să fii mereu lângă mine să mă aperi.
- 0 să fiu!
- Stii că asta e imposibil. Dacă aş fi capabila cât de cât să mă apar şi ar aparea din nou alt incident că cel cu Joshua sau orice altceva, lucrurile ar sta altfel. Am spus serioasă şi mă convingeam de asta din ce în ce mai mult.

Harry a luat o pauza de gândire, extrem de lunga şi stiu că îşi calcula în minte posibilităţile şi probabil îşi analiza situatia privind duşmanii sai. Nu aveam cum să devin destul de puternica să mă lupt cu ei în cazul în care mă voiau direct dar dacă intampinam o situatie minora, eram în stare să mă descurc cu ea. Nu mă deranja deloc să bat un bărbat dacă ştiam cum să o fac. Desi e discutabila chestiunea cu armele.
- OK iubito! Ai dreptate, o să te invat să bati şi... să tragi cu arma. Dar esti sigura că vrei asta?
- Da! Am răspuns hotărâtă!
- Bun! Mă bucur! l-am samtit zâmbetul şi m-a sarutat pe creştet. Situatia se schimbase brusc şi acum părea chiar bucuros de propunerea mea.
- Dar nu doartu ai voie la doua condiţii. Mai am şi eu una.
- Ce? Condiţie pentru ce? Am întrebat imbunfata.
- Să te antrenez.
- Nu, nu domnule! Aia e condiţia mea că să mă mut cu tine. L-am corectat artagoasa.
- Nu! Condiţia să te muti cu mine e să ramanem în garaj. Mă corecta la rândul lui şi am bufnit nervoasă.
- Ba nu! Am căzut de acord la doua condiţii. Îţi interzic să îmi întorci tu vorbele cu mintea ta de infractor. Am spus artagoasa scoţând limba în întuneric.

Izbucni în ras.
- Îţi interzic să îmi interzici. Spuse şi el şi scoteam aburi pe urechi.
- Îţi interzic să îmi interzici să îţi interzic! Am spus repetând fraza din nou în minte pentru că nici eu nu stiu ce spusem.

Harry mai avea puţin şi se îneca de ras şi eu mă umflam îmbunftata în pene pentru că pe asta o castîgasem.
- Bine bine. Îmi interzici să îţi mai întorc vobele. OK! Dar condiţia tot mi-o spun. Zise şi am explodat.
- În niciun caz, îţi... îşi puse degetul peste buzele mele şi habar nu cum unde le găsise în întuneric.
- Aî interzis destule azi iubire.
- Bine! Ce vrei? Am mormăit frustrata.
- Să te duci la nunta mamei tale.
- Ce?! Am răbufnit. Asta nu, şi nu discut. Am spus extrem de serioasă. Nici nu mă gândesc să mă duc la nunta mamei mele cu alt bărbat.

- Vin cu tine! Spuse serios şi am ramas perplexa. Harry, la o nunta. Dacă nu eram în situatia asta aş fi izbucnit în ras.
- Da, cum să nu?! Am spus totuşi razand. Probabil o să mă incui în maşina şi o să pui şoferul să mă livreze la mama.
- Sti că nu aş face asta. Recunosc că urase nunţile şi orice fel de petrecere la care nu mă pot distra cum îmi place mie şi nu îmi pot trage iubita într-o camera oricând am chef, dar sunt dispus să o fac şi pe asta pentru tine.
- Ai mai fost vreodata la o nunta? L-am întrebat amuzata.
- Nu! Răspunse sincer şi am început să rad.
- Eu am fost la doua. Una dintre ele a fost a verisoarei mele când am refuzat să mă aliniez la prins buchetul şi totuşi scumpa mea verisoara m-a nimerit cu el în cap în cealalta parte a restaurantului. Au făcut glume pe seama mea toată noaptea şi m-au obligat să ii port voalul. Am spus strambandu-mă aducandu-mi cu aminte de noaptea aia. Şi alta, la un prieten de-al tatei, când eram mai mica şi mi-a luat rochia foc. Mama a exagerat cu volanele şi m-am apropiat prea mult de tort. Surpriza: Fata pompierului a luat foc, până şi eu aş face glume pe tema asta deci fi fericit că nu ai participat la vreo nunta până acum. Sunt monstruoase. Am observat că Harry se prapadea de ras şi i-am dat un pumn în umăr.
- Iubito, dacă prinzi buchetul din nou, chiar şi cu capul, nimeni nu o să mai faca mişto de tine pentru că eu o să fiu chiar acolo. Şi am grija să nu mai iei foc, te tin departe de tort.
- Să prind buchetul mamei mele! Cum suna asta. Am spus încet şi trist cufundandu-mă în pieptul lui.
- Iubito, şopti Harry prinzandu-mi barbia şi tragandu-mă spre el, chiar dacă nu vedeam nimic şi îmi doream. Fa asta pentru ea, e mama ta şi o să ramana orice ar face. Dacă te uita complet nu te-aş mai fi pus să faci asta dar chiar tu ai spus că a vrut să te ia cu ea. încerca să mă convingă şi am respirat adanc.
- Nici macar nu stiu unda s-a mutat. Nu cred că o să mai găsesc invitatia şi habar nu am unde o să aiba nunta. Am spus încercând să găsesc o cale de scapare.

Harry s-a ridicat brusc, intinzandu-se în fata şi eram aproape să cad de pe bancheta.
- Harry, ce faci?
- Unde ţi-e telefonul?
- Ce? Ce faci cu telefonul meu? M-am panicat şi am auzit zgomtul unui fermoar. Îmi găsise geaca.

Imediat în maşina a pătruns o lumina slabă şi îmi amintesc că aveam telefonul închis. Harry nu ii avea pe al
lui deci nu vreau să mă gândesc cât încerca toată lumea să dea de noi acum.
- Uau! Exclama când se întoarse cu el înapoi şi ecranul îi lumina fata superba. - Cate mesaje ai. Zi-mi te rog că ¡-ai spus tatălui tau când ai plecat dupa mine.

Mi-am muscat buza.
- Nu! Şi se prea poate să fi primit un telefon şi de la Roberta, mama lui Amber.

Harry datina din cap oftând apoi îmi întinse telefonul.
- Ne ocupam mâine de ei, acum sun-o pe mama ta. Spuse întinzandu-mî telefonul unde era deja selectat numărul mamei. Am ramar perplexa.
- Ce?! Harry, ai înnebunit? Cum să o sun pe mama, mai ales la ora asta. Nu am mai vorbit cu ea de aproape 4 luni, poate a şi avut nunta. Mi-a trimis invitatia acum aproape doua saptamani. Am spus aruncand o privire spre ecran şi observând că este 22:14.
- Şi tocmai de asta nu conteaza ora la care o suni. Dacă se supara poti să mă bati. Spuse serios, mi-am dat suturi mintale că nu ii stersesem numărul. Dar eu eram la fel de atrasa de

telefon că un surdo-mut, însă sunt mai mult că sigura că pastrasem numărul ei că să stiu când mă suna şi să nu ii răspund. Dupa un timp a renuntat de tot.
- Şi ce să ii spun? Am rabunfit rugandu-mă la Dumnzeu să mi se descarce bateria chiar acum.
- Ca te duci la nunta ei.
- Problema e că nu mă duc. Am marait printre dinţi.
- Te rog! Chiar vreau să te vad domnişoara de onoare. Se milogi făcând nişte ochi de catelus pe care ii uram acum.
- Şi tu? 0 să fii în stare să faci fata unei nunti? Sti că trebuie să porţi costum, nu?
- Iubito, dacă fac fata unei camere întregi de criminali mă descurc eu şi cu o nunta. Rase şi îmi venea să plâng. Adevărul e că adanc în interiorul meu, foarte adanc, voiam să o vad pe mama, voiam să vorbesc din nou cu ea dar nunta ei cu alt bărbat nu era spaţiul în care îmi doream să o fac.
- Te rog! Mă implora din nou sarutand-mi mână şi am expirat adanc ştiind că aveam să regret asta.
- Bine! Am cedat apasand pe butonul de apelare.

Harry zâmbi, cu buzele încă lipite de mână mea şi inima a început să îmi bata mai tare când am auzit tonul apelului.

Mi-am muscat buza când a sunat a treia oara sperând pe jumatate să nu îmi răspundă...
- Katherine?! Am paralizat auzindu-i vocea surprinsa. A trecut atâta timp de când nu am mai auzit-o dar era la fel.
- Scumpo, tu esti? Spuse mama repede şi am inghitit în sec. Harry îmi masa încheietura mâinii, sarutand-o din nou şi incurajandu-mă să vorbesc.
- Da! Am spus răguşit de parcă cineva mă strangea de gat.

Am auzit suspinul de uimire al mamei în telefon.
- Doamne, scumpo, nu pot să cred că m-ai sunat... s-a... s-a intamplat ceva? Se balbai mama probabil realizand ce minune reprezenta apelul asta.
- Nu, nu s-a intamplat nimic. Scuze că te-am deranjat la ora asta. Am spus cu un ton sec simţind că raman fara aer dupa fiecare cuvânt.
- Nu e niciun deranj scumpo, poti să mă suni oricând. Oh, Doamne nu pot să cred că îţi aud din nou vocea dupa atâta timp. Spuse şi mi-am dat seama că era pe punctul de a plânge. Mi-am muscat buza realizand că şi mie îmi dadeau lacrimile.
- Te-ai maritat cu tipul ala? Am întrebat sperând să aud un răspuns pozitiv dar în acelaşi timp şi unul negativ.
- Nu încă scumpo, peste doua saptamani. Îmi răspunse şi încă o cunoşteam foarte bine pe mama, doar semăn perfect cu ea şi stiu că nu era deloc incantata să îmi spună asta.
- Mhm, am baiguit şi Harry m-a stimulat să spun ce aveam de spus.
- Chiar vrei să vin şi eu? Am spus cu jumatate de gura.
- Aaa... da iubito, bineînţeles că vreau. Îmi răspunse mama retînuta şi am auzit câteva zgomote în jurul ei.
- Nu pari prea convinsa de asta. Am spus mai dur de data asta. Harry s-a tensionat lângă mine.

Am auzit câteva şuşoteli indescifrabile înainte că mama să îmi răspundă din nou.
- Scumpo, bineînţeles că sunt convinsa, doar că m-aî luat prin surprindere. Katy, ar fi minunat să te am aici iubita mea. Spuse mama şi ştiam că de data asta chiar plânge, desi nu înţelegeam schimbările ei de ton tot miau dat şi mie lacrimile.
- OK! O să vin. Am spus într-un sfarsit oftând.
- Vorbeşti serios? Mulţumesc fetita mea, ce te-a convins? Suspina mama deja devastata de uimire.
- Cine. Şi o să il cunoşti la nunta.

- Ai un iubit! Deduse mama stupefiata.
-Da!
A urmat o pauza de tăcere intre noi în care nu stiu ce făcea mama dar părea că se abţine să nu izbuncneasca în plâns. Noi doua aveam mereu discuţii despre baieti şi întotdeauna mama a fost pentru mine că cea mai buna prietena, dar până acum nu am avut niciodata un iubit despre care să discutam direct. Şi probabil acum îşi dorea să vorbim despre Harry şi despre multe altele dar era prea târziu.
- OK iubito, de-abia aştept să te revăd şi să ii cunosc pe baiatul care ţi-a cucerit inima. Dacă te-a convins să vii la nunta mea îmi dau seama că e un înger.
- Mai degraba un demon. Am corectat-o zâmbind neputand să mă abţin şi l-am auzit pe Harry chicotind. Mama rase şi ea şi îmi era atât de dor de sunetul asta încât mi se rascolea sufletul în interior.
- Ce îţi doreai tu. Spuse mama visatoare şi am ramas pe lângă câteva secunde.
- Ce vrei să spui?
- Când erai mai mica spuneai că nu îţi doreşti un înger care să iubeasca pe toată lumea cî un demon care să te iubeasca doar pe tine.
Am ramas perplexa.
- Am spus asta? Am întrebat uimita şi am simţit sărutul tandru al lui Harry pe mână mea insotit de un zâmbet.
- Da iubito, rase mama şi chiar dacă nu îmi aduceam aminte de asta, realizez că l-am visat pe Harry încă de când eram mica.
- Ei bine, l-am găsit! Aaa, poti să îmi spui adresa ta acum? Nu mai găsesc invitatia şi nu m-am uitat atunci. Am mintit şi Harry m-a sarutat din nou pe mână. Cred că făcea asta când spuneam un lucru bun.
Mama lua o scurta pauza că şi cum aş fi luat-o prin surprindere.
- Nu-ţi face griji scumpo, o să trimit un avion particular pentru voi, nu trebuie să veniţi cu unul...
- Avion? Am întrerupt-o confuza. De ce aveam avea nevoie de un avion? Mama m-am mutat în Seattle nu în Tokyo. Facem 4 ore cu maşina până în New York, nu trebuie să îţi pui noul sot putred de bogat să trimită avione dupa noi. Am spus artagoasa şi Harry mi-a strâns mână în semn de "mai uşor".
- Scumpo, eu nu mai locuiesc în New York. Spuse mama într-un sfarsit lasandu-mă din nou uimita.
- Ce? Dar unde te-ai mutat?
- În California scumpo, aici locuieşte Hugh. Am ramas masca fiind la un pas să scap telefonul din mână.
- Ce?! Am tipat făcându-l pe Harry să tresara. Acum realizez că era extrem de aproape şi de urechea mea şi probabil auzea tot ce spune mama.
- Da scumpo, credeam că stii asta. Ti-am trimis atâtea pachete, nu ai văzut la expeditor?
Am inghitit furioasa în sec abtinandu-mă să ii spun ce faceam eu cu pachetele ei, şi Harry mă oprea să o fac.
- Unde în California mai exact?
- Los Angeles. Spuse puţin retinuta şi am pufnit. Normal că se mutase în oraşul vedetelor. Cum dracu' şi unde ii întâlnise ea pe milîaradrul ala?
- Nu vin până acolo. M-am razgandit dand înapoi sî Harry m-a plesnit uşor peste mână.
- De ce?
- Pentru că nu m-am suit în viaţa mea într-un avion şi mai ales nu vreau să mă sui într-unul de-al lipitorii aleia. Plus că e prea departe.

- Scumpo nu e deloc departe, o să faci doua ore cu avionul şi dacă vrei seara te poti întoarce înapoi. Spuse cu trîstete în glas.
- Să nu trimiti niciun avion dupa mine. Nu sunt un aurolac să îţi trimiti caleaşca de aur să mă adune de pe strada şi să mă aduca la tine. Am spus nervoasă şi Harry s-a întins spre cealalta ureche a mea.
- 0 să luam cu avionul lui Carter. Îmi şopti şi am ramas iar perplexa. Toată lumea are avioane în ziua de
azi?
- Ce?! Am şuşotit şocata. Mi-a făcut semn să vorbesc şi am oftat frustrata. De ce am acceptat eu asta?
- O să fiu acolo, nu trebuie să trimiti pe nimeni dupa mine. Acum trebuie să închid, pa mama. Am spus repede, închizând telefonul sî respirând adanc de parcă îesisem de sub apa. Conversaţia asta era deja prea mult dupa tacerea din ultimul timp dintre noi.
- Te-ai descurcat bine iubito, spuse Harry intinzandu-se spre buzele mele şi sarutandu-mă scurt. Mi-am frecat fruntea cu vârful degetelor.
- Carter are un avion? L-am întrebat încă uimita de asta.
- Te surprinde? l-am simţit zâmbetul.
Am oftat.
- Nu prea, am spus într-un sfarsit. Asta era mai mult decât evident. Pentru un om care are terasa deasupra unei cuşti cu tigri, avionul privat e un chilipir.
- Eu am plecat de acasă şi la ziua ei iar acum o să merg la nunta. Am spus aducandu-mi aminte cât uram genul asta de petreceri.
- Ai fugit de acasă? Repeta Harry zâmbind.
- Da, i-am dat cadoul, i-am urat la mult anit şi tulit-o restul zilei. Orice petrecere care aniverseaza o varsta peste 30 de ani nu reprezintă distractie pentru un adolescent. Am spus şi Harry a început să rada, apoi s-a oprit brusc tresărind în sus.
- Oh, la dracu'! Spuse de parcă ceva il lovise în cap.
- Ce s-a intamplat? L-am întrebat speriata.
- Îmi lua repede telefonul din mână sî am observat că intrase la calendar. începu să numere pe degete bălmăjind.
- Mâine e 29, nu? Mă întreba asigurandu-se că nu a greşit.
- Da! Am răspuns nedumerita.
- Baga-mî-aş! înjura lipîndu-şi palma de fata.
- Harry, ce e?
- Maîne e ziua lui Keith. Face 16 ani şi e prima lui aniversare cu noi. Cred că prima aniversare pe care a avut-o vreodata şi eu nu pot să cred că am uitat de asta. Slava Domnului că i-am cumparat cadoul mai demult. Spuse începând să îmi butoneze telefonul şi cred că îi trimitea mesaje lui V. înainte să pot spune ceva duse telefonul la ureche.
- V?!... Lasa asta, suntem bine, te rog spune-mi că tu nu ai uitat de ziua lui Keith... Dacă eu o iau razna o luaţi şi voi dupa mine? Se enerva. ... Vorbeşte cu Mike, mâine dimineaţa la prima ora să fiti acolo... Da, a venit, e la Carter... Nu-i fac niciun tatuaj... o să se razgandeasca când vede maşina... Keith stie că m-ati găsit?... OK! Să nu ii spuneţi, aşa nu o să se mai aştepte la nimic mâine pentru că altfel sigur ar cotrobăi că un şoarece peste tot... OK! Mâine ne întâlnim la Mike... Sunt bine, prelungi ultimul cuvânt şi sigur şi-a dat şi ochii peste cap. ... Treaba noastra unde suntem, ne vedem mâine. Pa! Spuse repede şi închise telefonul strambandu-se probabil la valul de întrebări pe care îl punea V.

- Ce e cu tine sî pustiul asta? Pari extrem de ataşat de el. Am spus zâmbind sî intînzandu-mă din nou pe pieptul lui când a pus telefonul de-o parte. În maşina începea să se faca din nou frig sî m-am înfofolit mai bine cu patura.
- E că fratele meu mai mic şi din pacate impartîm amandoi aceasî poveste, a lui poate mai oribila decât a mea. Spuse Harry trist, masandu-mi spatele.
- Ce s-a intamplat? Am întrebat deja speriata de toti copii astia de pe pista, niciunul dintre ei nu avea o poveste fericita în spate, poate doar Mike, care chiar dacă nu suferise traume în copilărie, nici el nu avea tocmai modelul de familie perfectă.

Harry ofta adanc şi clar nu ii făcea plăcere să îşi aduca aminte de asta.
- Mama lui a murit când avea 5 ani. I-am masat pieptul, oarecum mă asteptasem la asta. - A fost omorata de tatăl lui. Am încremenit, la asta nu mă aşteptam. Am inghîtit în sec.
- Oh, Doamne! Am suspinat şi l-am lasat pe Harry să continue.
- Tatăl lui Keith era un depravat, un beţiv notoriu care îşi făcea veacul numai prin baruri şi când se întorcea acasă îşi batea soţia până leşina. Într-o seara a întrecut masura şi a înjunghiat-o cu un cutît. De atunci a

început trauma lui Keith. Pentru un copil de 5 ani să îşi vada mama măcelărită de propriul tata nu e deloc sănătos. A înnebunit, era traumatizat sî nu suporta pe nimeni în preajma lui. Tatăl sau a intrat în puşcărie pentru 25 de ani şi el a fost dus la orfelinat. Dar nu a putut fi tinut acolo, plangea într-una, tipa, nu voia să manance şi nu lasa pe nimeni să se apropie de el. Tatăl sau nu avea părinţi şi mama lui era originara din Austria. Cum a ajuns tocmai aici să se mărite cu un asemenea nenorocit nu stiu, dar părinţii ei nu vorbeau engleza şi le era greu să comunice cu copilul care era şi aşa destul de greu de stapanit. Singura pe care o accepta în preajma lui era matusa să, sora mamei lui care se mutase în Seattle cu doi ani înainte de tragedie sî o cunoştea destul de bine. Avea doar 20 de ani atunci dar a primit tutela pentru Keith şi s-a mutat cu el în casa lor. Dar când viaţa e jigodie cu tine e jigodie până la capat. Else era o depravata, a acceptat tutela pentru Keith doar că să puna mână pe casa lor dar nu avea grija deloc de el. Aducea mereu barbati acasă, ii batea şi ii lasa să aiba singur grija de el. Mi-a spus că de multe ori se ducea plângând la vecini să ii dea să manance pentru că murea de foame, până a invatat el să îşi faca singur. Copilaria lui a fost un coşmar lângă ea, când se imbata ii punea să priveasca când se distra cu a Îţi barbate. Şi eu era să fiu unul dintre ei. Mi-am ridicat capul speriata.

- Ai avut o relaţie cu Else? Am întrebat terifiata.
- Nu! Mai venea pe pista dar doar să faca deliciul barbatilor. Într-o seara, acum aproape 2 ani, am agatat-o şi m-a luat la ea acasă. Eram beat şi chiar dacă ea avea 30 de ani şi eu 17 nu părea să reprezinte o problema pentru ea.

M-am strambat.

- Te-ai culcat cu o femeie de 30 ani? Am spus scarbita, de ce trebuia să ajungem mereu la poveştile lui mult prea multe despre femeile din trecut?
- Arata bine jiodia dar nu am apucat să mă culc cu ea. M-a dus în camera ei apoi m-a pus să aştept. Eram atât de beat încât mai aveam puţin şi leşinam dar îmi aduc aminte perfect figura băieţelului speriat pe care l-a adus în camera. Keith avea 14 ani atunci dar era atât de slab încât părea de 10. Chipul lui mi-a adus imediat aminte de mine când a murit mama mea. M-am trezit la viaţa brusc şi nu mai stiu ce i-am zis dar mi-am pierdut minţile şi eram la un pas să o bat când mi-a spus că o excita când un copil se uita la ea cum face sex. O palma tot i-am dat şi l-am luat pe Keith de acolo. Nu ii cunoşteam dar nu puteam să ii mai las acolo. M-am apropiat foarte mult de el şi el de mine şi Else a dispărut complet dupa asta. M-a amenintat de câteva ori să ii dau înapoi dar nu imî era prea greu să o distrug, Făcuse atâtea încât putea fi aruncata în puşcărie, până sî eu o puteam reclama pentru că atunci eram minor. Unul nebun care dadea uşor 20 de ani dar în buletin tot minor ramaneam. Ne-a luat ceva timp să ii aducem pe Keith la viaţa,

că să zic aşa, era traumatizat. Dar încet şi-a scos la suprafaţa adevărata personalitate, aceea a unui baiat plin de viaţa şi optimism cum nu am văzut în viaţa mea. Bunicii lui s-au speriat când nu au reuşit să o mai contacteze pe Else şi au venit în Seattle. Keith abia ii cunoştea şi nu voia să stea cu ei. Dar mi-am dat seama că totuşi mai avea o sansa să aiba o familie. Au ramas în Seattle şi au fost ajutati de cineva până s-au obişnuit cu limba şi cu greu l-am convins pe Keith să se mute cu ei. Vedea în mine un model dar atunci şi chiar şi acum sunt unul negativ. Nu voiam că el să ajunga că mine şi i-am rupt urechile când l-am prins cocotat pe o fata. încerc să repar la el tot ce nu am reuşit la mine. Când a împlinit
15ani nici nu ştiam, încă era în lumea lui atunci şi noi ne straduiam să ne apropiem de el, dar i-am promis că la
16ani va avea una de neuitat şi am eu uitat de ea.

Am tremurat scurt gandindu-mă la figura plină de viaţa a lui Keith. Dintre toti, povestea lui mi se părea cea mai groaznica, chiar şi decât a lui Harry. Cel puţin el nu crescuse cu o prostituata ninfomana, care să ii faca copilaria un coşmar.

I-am sarutat pieptul nestiind ce să spun, că de obicei într-o situatie din asta.

- I-ai luat o maşina? L-am întrebat zâmbind sî l-am simţit chicotind.
- Da! Îşi doreşte una demult dar nu a avut curajul să îmi ceara să ii cumpăr aşa ceva. M-a rugat să ii fac un tatuaj de ziua lui darvreau să ii mai primeasca bunica lui acasă. Rase molipsindu-mă şi pe mine.

Toate aceste povesti m-au dus cu gândul la motivul separarii mele de Harry zilele astea, şi voiam neaparat să aflu adevarul despre Joshua.

- Harry, ce s-a intamplat cu părinţii lui Joshua? Cum i-ati ascuns moartea? Am spus şi cuvintele astea parcă mă ardeau pe gat. Clar mai aveam nevoie de antrenament să vorbesc de moartea oamenilor fara să mă apuce fiorii.

Harry ofta adanc, şi mă strânse la pieptul lui.

- Nu am avut ce ascunde iubito, Joshua nu avea părinţi. Adică avea, spre deosebire de noi lui, nu i-au murit. Dar mama lui era reflexia lui Else că să înţelegi mai bine şi tatăl lui nu cred că mai stie de el la ora actuala. E un drogat şi un beţiv care a trecut de mult peste stadiul unei persoane normale. Marcus ii era frate doar dupa mama. Avea 6 ani când ea s-a recăsătorit cu distrusul ala şi l-a făcut pe Joshua. Când Marcus avea 18 ani ea i-a părăsit din nou şi nu s-a mai întors înapoi. Oricum avea o viaţa de rahat, traiau într-o rulota şi fiecare ban se ducea pe drogurile şi băutură lui. Cred că ea şi-a găsit altul cu potential de asta şi-a lasat copii în urma şi nu s-a mai întors înapoi.

Marcus s-a împrietenit cu Carter şi pe atunci pista era de-abia la început. Existau afaceri doar cu droguri pe la colturi de bloc şi Carter începea să puna bazele afacerii cu arme. Marcus încerca să intre pe sub pielea lui atunci şi să devină parteneri iar Joshua, era un copil de 12 ani care vedea modelul perfect în fratele lui şi cam singurul pe care să il aiba că model. Dar Marcus nu-l il suporta, mereu il batjocorea şi il batea, era un nenorocit cu norma întreaga dar Joshua tot se ţinea dupa el.

Când am intrat eu pe pista cursele erau deja în floare şi Marcus era un fel de demon acolo. Nu ii se spunea aşa dar pe scurt era cam ce sunt eu acum, doar că mult mai înfumurat şi nenorocit. Nu ii placea ideea că intram în gratiile lui Carter şi ii ameninţam locul, mai ales că eram doar un puşti atunci. M-a bătut odată când i-am varsat bere pe maşina din greşeala şi de atunci l-am pus pe Carter să mă invete să bat. Uram să fiu batjocorit. Am prins şi eu gustul nebuniei şi adrenalinei lor, am devenit mai puternic şi s-a întors roata. Eram cei mai aprigi duşmani şi într-o continua competitie. Eram într-o cursa amandoi când trebuia să sărim prin fata trenului şi nu am mai apucat. Uram să pierd, chiar dacă nici el nu castiga şi mai departe stii povestea. L-am bătut şi toată lumea m-a numit atunci Demonul Străzii, defapt Carter mi-a spus

prima data aşa şi aşa mi-a ramas porecla. Carter începea să mă placa din ce în ce mai mult sî să mă bage în tot felul de combinaţii, Marcus devenea gelos şi îşi voia partea că partener, nu ajutor aşa cum il numea Carter. Nu îmi mai era frica să mă lupt cu el, dimpotrivă, ajunsesem mai puternic că el, mai nebun şi eram mai mare chiar dacă era o diferenţa de 5 ani intre noi.

Dupa ce m-am mutat în garaj cu Jay şi V, am participat la o cursa. V, a ramas acasă, era o fetita retrasa pe atunci, un copil ieşit din orfelinat, cu parul şaten şi o fata palida şi uscata, li era teama de lumea noastra şi chiar nu stiu cum a ajuns să se indragostearsca de Jay şi el de ea. Era un drogat atunci mult mai rău decât e acum. Eu l-am găsit zacand pe străzile Seattlelului dupa ce fugise de la orfelinat dar ei au crescut împreuna încă de mici sî s-au apropiat că doi fraţi până când au ajuns să se indragostearsca când au crescut mai mari.

Harry facu o pauza şi stiu că acum venea partea urata a povestii.

- De ce a violat-o Marcus pe V? am întrebat cu vocea uscata.
- L-am bătut din nou pe Marcus în cursa aia şi pariase o suma imensa. Dupa asta noi am plecat să sărbătorim la Mike şi V s-a dus acasă. Ofta din nou adanc. Când ne-am întors am gasit-o ghemotîta într-un colt, plângând sî cu hainele rupte pe ea. Nu putea să vorbeasca din cauza plânsului dar mî-a fost de ajuns să pronunţe numele lui Marcus. El ştia de obsesia mea pentru fete sî V îmi era că o sora, ţineam la ea mai mult decât la iubita mea atunci. Jay a vrut să vina cu mine dar nu l-am lasat.

L-am gasît pe nenorocit pe pista, mort de beat şi laudandu-se cu ce făcuse. Şi eu eram puţin beat şi plin de atâta furie încât l-am doborât la pământ şi am început să il lovesc până când mî-au paralizat pumnii şi m-am oprit doar când am simţit că lovesc un corp care nu mai mişca. Pe pista nu era nimeni care să mă opreasca, doar cativa care nu aveau curajul şi ala a fost momentul când am luat pentru prima data o viaţa, la 17 ani.

Mi-am strâns pumnii pe pieptul lui şi mi-am îngropat fata în gatul sau, sarutandu-l încet.

- Credeam că o să mă omoare Carter pe mine pentru asta dar el părea chiar uşurat că ¡1 scapasem de Marcus, şi între ei începea să apara o rivalitate. Stiu că asta aştepta Carter, să vada dacă sunt în stare să omor fara resentimente pentru că dupa asta m-a bagat tot mai mult în afacerile lui până am ajuns cel mai important partener al lui. Credeam că asta o va distruge pe V dar a facut-o mai puternica. M-a pus să o invat să lupte, cam cum faci tu acum cu mine, - chicoti-iarCarter a văzut potential şi în ea pentru e în stare să cotonogească un bărbat de doua ori mai mare că ea. înainte ii spuneam paianjenul ultraviolet - rase- pentru că devenise chiar violet şi avea pasiunea ciudata pentru insectele alea iar când lovea era atât de rapida de parcă avea 8 picioare că paianjenul. Am ras şi eu.
- Dupa asta totul a devenit mai uşor, dar nu am realizat atunci că mi-am făcut un duşman în umbra care planuia să mă distrugă. Joshua nu a avut niciodata curajul să mă confrunte direct şi nici să se răzbune altfel pe mine nu putea. Dacă mi-ar fi atacat iubita ştia că avea doar să mă înfurie nu să mă faca să sufăr şi s-ar fî ales desfigurat exact că fratele lui. Nici la V nu mai putea să ajunga pentru că ¡1 desfigura ea înaintea mea şi faptul că era mai mic decât noi ii descuraja.
- Stai aşa, Joshua era mai mic decât tine? Am întrebat rapid surprinsa de asta.
- Da iubito, cu doi ani. Era mai mic şi decât tine cu un an. Îmi confirma Harry şi am ramas masca, habar nu aveam că Joshua e în clasa a 11-a. Să fiu rapita de un puşti mai mic că mine, asta mă enerva şi mai tare, dar avand în vedere că acum era mort, ii iertasem.
- Cu timpul a intrat şi el printre noi dar eu nu ii acordam nicio atentie, de-abia dacă îmi aminteam numele lui dar în noaptea dupa prima zi de şcoala, când ai venit tu, l-am auzit pe vorbind cu prietenii lui despre noua atractie a scolii. Tu erai aia. Spuse şi am inghitit în sec. - Voia să puna mână pe tine şi atunci nu cred că voia să o faca datorita mie dar când l-am auzit mi-am pierdut minţile. Eu deja născusem pasiunea pentru tine chiar dacă nu o prea înţelegeam atunci sî

să ii aud vorbind aşa de tine mî-a adus aminte de noaptea când l-am omorât pe fratele lui, care se lauda cu V exact la fel. M-am ieşit din nou din mintî şi norocul lui că a avut cine să mă opreasca atunci pentru că imaginandu-mi-te pe tine în mâinile lui m-a făcut să turbez. Mai târziu am ralizat că făcusem o greşeala, ii demonstrasem că tin la tine şi i-am servit distrugerea mea pe tava. Nu cred că voia să te violeze pentru că ştia că şi-ar pierde capul dar cred că voia să te faca să te indragostesti de el, să mă învingă pe mine pentru că era clar că te vreau. Dar totuşi îmi era frica şi de prima posibiltate şi Joshua a devenit o tinta pentru mine încă de atunci. Nu am plănuit niciodata să ii omor iubito, nu vrea să omor în numele tau. Dar Joshua a făcut alta prostie care i-a adus moartea şi când mi s-a oferit posibilitatea, am luat-o. Nu e o plăcere să omori, nu e nimic poetic în asta. În fiecare noapte esti urmărit de chipul victimelor tale carora dupa un timp le uiti şi numărul dar orice ar fi îţi spun sincer că nu o să stau pe gânduri să apas pe tragaci dacă stiu că tu esti în pericol. Poti să mă parasesti pentru asta dar nu o să îmi mai asum niciun risc pentru singuranta ta.

Am tremurat muscandu-mi buza. Ştiam asta deja şi acum ştiam că nu mai am cum nici să ii părăsesc.

- În noaptea când a furat tirul, Joshua a spus că şi tu ai făcut acealsi lucru. La ce s-a referit? Am spus aducandu-mi aminte de asta.
- Am atacat şi eu odată unul dintre tirurile lui Reynolds. Dar era o situatie diferita fata de cea de acum. Tirurile treceau prin Seattle dar noi nu aveam niciun aranjament de protectie. Şi nu l-am furat, l-am incendiat. Eram nebun atunci şi îmi placea să cauzez orice fel de distrugere, m-am imbatat într-o noapte şi împreuna cu cativa de pe pista le-am luat urma. Dar am aşteptat să iasa din Seattle şi nu am lasat niciun semn cum că noi am fi facut-o, aşa cum a făcut Joshua când noi semnasem o înţelegere.

Harry ofta din nou.

- Niciodata nu mi-am dat seama cât de mult mă uraste că i-am omorât fratele. Nu mi-a dat de înţeles că ar face-o.
- Îi era frica de tine. Am spus uşor.
- Da! Dupa ce l-am omorât pe Marcus mi-am tatuat un cap de mort pe brat. Urase tatuajul ala, îmi aminteşte mereu de criminalul care sunt şi cum am omorât prima data. Nu vreau să fac o rutina din a omora astfel încât să nu mă afecteze cu nimic dar şi să îţi aminteşti mereu toate astea nu e mai bine. Spuse Harry şi am încercat să imî aduc aminte de tatuajul la care se referea sî într-adevar avea un cap scheletic pe spatele braţului.

încet aflam semnificaţia tutoror tatuajelor sale dar încă nu îmi dadeau pace cele doua pasarele de pe piept care pareau extrem de importante.

- Harry... am şoptit nesigura.
- Mmm? Rosti încă gânditor la povestea cu Joshua, probabil.
- Ce reprezintă pasarelele astea? Am întrebat tematoare mangaîndu-î pieptul acolo unde stiu că se afla tatuajul.

Harry îşi opri respiraţia brusc şi stiu asta pentru că nu ii mai simţeam pieptul miscandu-se. L-am auzit înghiţind în sec.

- E o poveste lunga sî dureroasa din trecut iubito.
- Vreau să stiu totul despre tine. Am încercat totuşi sperând să nu ¡1 supăr.

Ofta din nou mai adanc decât o făcuse toată noaptea.

- OK! Îţi aminteşti de povestea pe care ţi-am spus-o despre mine şi mama mea?
- Mhm! Am inganat repede.
- Mai este o parte a ei pe care am omis-o. Spuse şi am inghitit în sec terifiata. Ce mai putea fi?

Îmi lua palmele liplindu-le pe fiecare în locul în care erau randunelele.

- Tatuajul asta l-am făcut pentru fratele meu.

Am paralizat. De data asta serios şi am simţit gura deschizandu-mi-se de uimire.

- Fratele tau? Ai un frate? M-am bâlbâit terifiata negasind legătură. Mama lui Harry fusese violata şi il avusese pe Harry. De unde mai aparuse un frate?

- Am avut. Mă corecta Harry. Un frate geaman. Yrrah. Spuse trist şi mi-am luat mână de pe pieptul lui ducand-o la gura.

- Ce s-a intamplat? Am spus cu buzele tremurande înţelegând acum perfect cele doua pasarele identice.

- Stii că bunicul nostru, tatăl mamei, nu ne-a suportat încă de la început. Dupa ce ne-am născut a fost chiar sî mai dezastruos că suntem doi. Ne-a luat de lângă mama sî ne-a trimis pe amandoi la orfelinat. Am stat acolo până la 4 ani. Apoi disperarea şi depresia mamei l-a convins pe Jonathan să ii dea copiii înapoi. Dar doar unul. Spera că macar unul îi va alina durerea şi m-a ales pe mine. Eu semănăm mai mult cu ei, chiar dacă eu şi fratele meu eram identici eu eram mai cuminte atunci. Aveam comportamentul şi pasiunile mamei mele. Nu ştiam să vorbesc dar desenam, plus că aveam ochii ei. Singura diferenţa dintre mine şi Yrrah erau ochii. Eu aveam ochii verzi ai mamei şi ai familiei ei, iar Yrrah ii avea de un căprui închis, aproape negru. Asta l-a convins pe Jonathan să mă aleaga pe mine. Spunea că celalalt ii seamana nenorocitului care i-a violat fata şi în mare parte avea dreptate. Yrrah era mult mai dur decât mine chiar şi de la o varsta atât de frageda. Dar chiar şi aşa eram extrem de apropiaţi, aveam un gest al nostru când ne ţineam de mână şi atunci eram uniţi şi indestructibili. Dar nu mi-l mai amintesc - adauga trist - . Dupa ce m-a adus pe mine acasă situatia mea nu s-a imbunatatit. Jonathan mă ura chiar dacă eu eram cel care semana mai mult cu ei şi uşor am aflat adevarul despre venirea mea pe lume şi a fratelui meu. Chiar dacă mama mă avea pe mine nu a renuntat niciodata la Yrrah. Tatăl ei nici nu ii spusese la ce orfelinat ne dusese, am fost trimişi tocmai în Denver, să se asigure că mama nu ne gaseste. Când aveam 9 ani a fost de acord să il aduca pe Yrrah în vizita, mama deja începuse să il urasca pe tatăl ei enorm sî ura pentru cel care o violase nu mai exista. Ne avea pe noi şi încerca prin orice mijloace să ne reuneasca. Mie îmi era extrem de dor de fratele meu, era o piesa lipsa din mine dar intalnirea cu el nu a fost aşa cum ne aşteptam noi. Yrrah ne ura. 0 ura pe mama, mă ura pe mine. Cu greu s-a lasat convins să vina dar doar că să ne spună cât de mult ne uraste. Şi il înţelegeam, el rămăsese acolo singur sî nu au fost puţine datîle în care îmi doream să mă întorc cu el înapoi la orfelinat, mama mă iubea dar Jonathan mă ura şi nici viaţa mea cu ei nu era prea grozava dar Yrrah nu avea de unde să stîe asta. Mai ales că el nu cunoştea povestea mamei şi credea că e pur şi simplu geamanul nedorit atunci când vrei să naşti un singur copil. Îşi ura până şi numele, Yrrah este Harry scris invers. - spuse şi am ramas uimita câteva secunde realizand asta, - intentia mamei a fost că noi doi să fim unul şi împreuna în orice, li placea numele Harry şi ii l-a pus celui care s-a născut primul şi sincer mie Yrrah mi se pare mult mai interesant şi unic. Nu a vrut să faca nicio diferenţa intre noi dar Yrrah a înţeles toate astea greşit.

Nu a vrut să stea nicio zi cu noi şi a cerut să se intoarca la orfelinat. Era doar un copil dar poseda atâta duritate şi ura încât niciun adult nu putea să colecteze. Nu il mai recunoşteam, nu mai era fratele meu care mă apara mereu de copii mai mari care se luau de mine şi îmi promitea că orice ar fi noi doi vom fi împreuna. - suspina Harry sî mi-am dat seama că plangea. M-am ridicat în şezut tragandu-î capul în braţele mele sî stiu că nu îi placeau momentele de slăbiciune dar acum il ajuta întunericul să îşi exprime sentimentele mai bine.

- Un an mai târziu ne-au spus că a murit! Suspina şi mi-am închis ochii strangandu-l mai tare în braţe în timp ce îmi dadeau şi mie lacrimile. Harry îşi încolăci mâinile în jurul meu şi acum ii imprima pe băieţelul speriat din interiorul lui care stiu că va ramane acolo pentru totdeauna. Bine camuflat şi ascuns dar imposibil de eliminat.

- Aveam 10 ani şi ne-au spus că Yrrah a făcut o boala de piele care s-a extins de la variceala şi i-a afectat organele. Nu au putut să ii salveze şi nici nu cred că s-au străduit prea mult. Au refuzat să ni-l arate pe motiv că boala ii mancase pielea şi nu ar fi reprezentat o memorie buna pentru mama. Nu ar fi crezut asta dacă nu realize chiar ea cât ne uraste Yrrah şi probabil ar fi fost imposibil să ii aducem acasă. Un timp a crezut că este invenţia lui Jonathan că ea să renunţe şi într-un final a aflat locul orfelinatului în care am fost dusi noi. Acolo i s-a confirmat moartea lui şi exista până şi un mormat al băieţelului abandonat şi mort în acel orfelinat.

Dupa asta mama a intrat din nou într-o depresi şi ura ei pentru propriul tata a crescut enorm. Il invinovatea pe Jonathan pentru tot şi avea dreptate. Yrrah nu ar fi murit dacă era cu noi şi ar fi avut cine să ii ingrijeasca de o boala banala că varicela.

M-a luat pe mine şi a plecat din Chicago, locul meu natal. Am venit în Seattle, nu prea departe dar mama avea nişte prietene din facultate aici care au ajutat-o să îşi găsească un loc de munca şi o casa. Cu greu a trecut peste amintirea lui Yrrah şi nu avea cum să ii uite, dar se prefacea că e fericita, pentru mine. Doi ani am fost cât de cât un copil fericit până când ea s-a îmbolnăvit şi viaţa mea şi-a reluat cursul normal pe care l-am primit încă de la naştere.

Niciodata nu o să ii uit pe Yrrah, chiar dacă a murit urandu-mă el va ramane mereu o parte din mine. Jumatate din mine. Am făcut tatuajul asta pentru că asta suntem noi. Doi pui de pasare despărţiţi şi dacă acum e imposibil sper macar pe lumea cealalta să zburam unul spre celalalt şi să ne întâlnim din nou.

Am oftat mangaîndu-i parul sî şi-a tras nasul, l-am mangaiat fata şi era foarte uda, până sî gatul ii era ud şi îmi doream să ¡1 vad acum.

- De ce nu mi-aî spus de el înainte? Am şoptit uşor încercând să ii calmez.
- Pentru că el e o parte extrem de dureroasa din trecutul meu, cu care nu voi fî niciodata impacat. Mă ura când a murit şi asta mă distruge. El era singurul pe care ii aveam şi care mă putea înţelege perfect pentru că imparteam aceeaşi poveste. Nu am regretat că m-am întors la mama, şi ea avea nevoie de mine că şi Yrrah. O iubeam enorm pe mama dar îmi iubeam şi fratele şi era un chin să nu ii pot avea pe amandoi împreuna. De fiecare data când vorbesc despre el ceva se frânge în mine. Ca sî cum el ar fi în interiorul meu şi îmi dîscontorsioneaza fiecare bucăţică din corp. Şopti din nou şi am realizat că se abţinea enorm să nu suspine de durere.

Mi-am inghitit şi eu lacrimile şi l-am strâns mai tare la pieptul meu.

- Harry, sunt sigura că fratele tau nu te mai uraste acum. E acolo, cu mama ta şi înţelege şi el acum. Am încercat să ¡1 consolez dar nu părea că l-am convins.

Când credeam că nimic nu mai mai poate surprinde la Harry, apar toate poveştile astea din trectul lui care ar nimici orice om slab de îngeri.

Harry a suferit prea multe pentru o sigura fiinţa vie. Fiecare amintire din trectul lui, indepartat sau recent, este menita să ii provoace durere într-un fel sau altul. Viata l-a schimbat şi l-a transformat într-un demon. Dar pentru un om cu atâta suferinţa, asta e singura posibiltate de supravieţuire.

L-am lasat pe Harry să se linisteasca la pipetul meu, sarutandu-i funtea şi mangaindu-l fin parul până când în cele din urma mi-am simţit pleapele grele şi Harry s-a ridicat uşor din poala mea, intinzandu-mă din nou pe bancheta şi cuprinzandu-mă în braţe. Ce mai rămăsese din noapte mi-a fost bantuita de imaginea unui demon splendid cu ochi intunecati şi fiorosi care m-a făcut să mă trezesc inspaimantata şi puteam să jur că mai întâlnisem figura asta în vise, sau mai degraba în coşmaruri.

Dimineața, am la casa lui Mike, şi am coborât din maşina incomodata de hainele care încă mai erau reci şi puţin ude. Mintea încă îmi stătea la noaptea trecuta şi la destăinuirile lui Harry despre trecut dar mai ales la cea despre fratele sau geaman.

Îmi era groaznic de frig în rochia pe care încă o aveam pe mine acum Harry se temea că nu vom putea face petrecerea la piscina din cauza vremii. Nu mai ploua dar era îngrozitor de frig, plus că amandoi eram deja
înfundaţi în nas sî începeam să strănutăm din ce în ce mai des. De data asta l-a prins sî pe el, macar să nu mă mai îmbolnăvesc decât eu.
Harry m-a prins de mână şi am intrat în curtea sau mai bine zis reşedinţa lui Michael Wagner. Când am intrat în living toti erau deja prezenţi acolo şi ne-au privit că pe nişte morţi readuşi la viaţa. Şi în mare, cam asta era.

- O să te omor! Marai Mike venind spre Harry şi toti au început să rada.
- Mai încolo! Acum zî-mi unde sunt medicamentele şi dacă Marta a fost la cumpărături.

Il opri Harry dezinteresat şi am început să rad.
Harry m-a umplut de pastile care mai mult că sigur erau pentru raceala şi la fel tot asta a luat şi el. Mike avea o întreaga farmacie în casa şi asta se datora mamei lui care încerca să aiba grija de el cât putea de bine avand în vedere că venea acasă de doua ori pe luna. Marta se pare că era servitoarea în casa şi ea umplea frigiderul, pe care eu şi Harry l-am golit că doi ursi flamanzi care dau iama în ghenele de gunoi de lângă oras.

- Bai, parcă veniţi de pe luna să mor eu! Se cruci Jay când am ieşit pe terasa cu gurile pline şi cu cate doua sandiciuri în mână.

Am început să radem şi apoi mi-am dat seama de ceva.

- Jay?! Am tipat uimita realizand prezenta lui aici.
- Da tigroaico, mi-au dat drumul! Zâmbi încă puţin molosit şi am fugit spre el strangandu-l în braţe.
- Woho! Uşor, încă sunt fragil. Rase şi am observat că încă mai avea un mic bandaj alb în jurul capului dar freza ii revenise la normal deci totul era bine.
- Mă bucur că te-ai întors papagalule, l-am sarutat pe cap, strangandu-l în braţe că pe un ursuleţ de plus.
- Sî mie cîoaro, rase ciufîulindu-mî parul şi strangandu-mă sî el în braţe.

Am ras sî Harry a venit sî el în spatele meu.

- Bine ai revenit frate! Il saltuta Harry zâmbind cu gura plină şi înconjurandu-l cu un brat.

Se batura frateste pe spate şi radîam de fericire. Viata mea fericita se întorsese înapoi. Încă uşor bantuîta de trecut dar trebuia să trăiesc prezentul care se anunţa din nou a fî unul fericit.
Ei bine, cu mici defecte, pentru că un strănut mi-a ieşit de nicăieri făcându-i pe toti să rada de mine.

- Raceala cretina! M-am strambat stergandu-mi nasul.

Harry mă saruta pe frunte dar imediat dupa asta straunta şi el iscand alt hohot de ras.

- Aha! Să va fie invatare de minte data viitoare, ne certa V şi Harry se stramba la ea în timp ce îşi molfaia limba în gura dezgustat. Nu cred că era prea obişnuit că raceala.
- Bai, îmi bag picioarele! E al dracu' de frig, o să îngheţam. Tremura Harry nesigur dacă trebuia să facem petrecerea la piscina sau înăuntru.
- Dacă nu o facem la piscina ce dracu' rost mai are? Spuse Mike şi Harry începu să îşi roada unghia nervos.

Eu sî V eram aşezate pe şezlonguri aşteptând decizia şefilor iar eu tremuram din toate încheieturile.

- Când o să se încinda atmosfera o să fie mai cald. Propuse V desi eu nu eram deloc de acord cu ea.

Harry se uita la mine şi mi-am muscat buza care era inghetata.
- Aveţi grija să nu de-a Keith pe aici. O duc pe Katherine să se schimbe şi vedem dupa. Spuse Harry venind spre mine şi m-am ridicat automat.
Îmi erat atât de frig încât nu eram în stare nici să conduc. Harry a vrut să conduc maşina mea că să o pot lasa apoi acasă şi a vin doar cu el. Apoi urma să mergem la cumpărături şi eu trebuia neaparat să mă gândesc la un cadou pentru Keith. Trebuia să il consult pe Harry pentru asta dar acum aveam nevoie de un dus şi haine curate şi groase.
Am parcat în fata casei vecinei, că de obicei şi am urcat rapid în camera mea. Tata nu era acasă dar îmi lasase un bilet pe usa:
"Katherine, când te intorci acasă, suna-mă imediat!"
Scria apasat şi am oftat scotandu-mi telefonul din buzunar desi acum ralizez că il avuzezem în geaca cât am stat în ploaie dar încă era intact. Pielea asta e mai de calitate decât am crezut. Mi-am scos câteva haine groase din dulap în timp ce efectuam apelul spre tata dar mi-a dat cu ocupat.
- Asta-i buna! Am înjurat cautandu-mî bocancii în dezordinea din camera pe care Harry o privea cu o spranceana ridicata.
- Ce?! Crezi că doar tu ai fost suparat? I-am scos limba şi chicoti clatinand din cap şi venind spre mine, dar înainte de asta se opri pietrificat în fata dulapului.
- Ce ai făcut? Respira şocat privind în interiorul lui. M-am apropiat de el confuza observând la ce se uita.
Se apleca spre raftul de jos, ridicând ce mai rămăsese din laptopul pe care mi-l dăruise şi uitandu-se la el că la un obiect extraterestru neindentificat.
- A avut ghinionul să fie la locul şi la momentul nepotrivit. Am zâmbit vinovata şi Harry s-a holbat la mine cu gura deschisa. - Nu te mai uita aşa la mine, şi tu l-ai făcut praf pe al tau. M-am bosumflat punandu-mi mâinile în san în timp ce Harry bodoganea ceva încercând să tina toate bucăţile din el la un loc.
- Stii că o să îţi iau altul nu? Doar că să te pedepsesc, plus un telefon pe care să nu poti să ii mai închizi. Se încrunta sî am făcut ochii mari.
- Nu l-am închis, mî s-a termiant bateria! M-am aparat repede.
- Un telefon cu bateria mai buna şi cu parola la închidere, parola pe care o s-o stiu doar eu. Marai aruncand gunoiul electronic în coşul plin de harţii de lângă birou.
- Nici să nu îţi treaca prin cap! L-am amenintat desi nu prea eram în poziţia să fac asta acum.
- Nu mai spune, mi-a trecut deja. Ce o să faci în legătură cu asta? Spuse draceste apropiindu-se de mine şi m-am dat un pas înapoi. înainte să puna mână pe mine am auzit soneria de la usa şi am zbughit-o din camera. Salvata de clopoţel.
- Treci înapoi aici pramatie distrugătoare ce esti. Tipa Harry dupa mine şi am început să rad în timp ce alergam pe scări.
- Ai uitat să menţionezi şi sexy! L-am corectat razand.
- Vine şi asta mai târziu, când te las în fundul gol şi ţi-l tăbăcesc cum mi-ai tăbăcit tu cadoul. Tipa dupa mine şi ajuns în fata uşii încercând să imî calmez rasul.
Am deschîs-o şi tot amuzamentul meu a dispărut brusc când am fost acoperita de umbra a doi ofiţeri de politie. Gândul mi-a fugit imediat la Harry şi inima mi s-a oprit în loc.
- Katherine Wrise?! întreba unul dintre ei pe un ton serios
- Da! Am răspuns înghiţind în sec.
- Esti arestata!
Mi s-au înmuiat picioarele.
- Ce?! Am suspinat încruntandu-mă şocata.
- Ce se intampla aici? Am auzit tonul serios al lui Harry venind în spatele meu.

- Puteti să veniţi cu noi de buna voie sau cu forţa! Spuse celalalt mai calm în timp ce scotea o pereche de catuse şi mi-am simţit fruntea transpirand.
- Who! Ce dracu' inseamna asta? Striga Harry punandu-se în fata mea.
- Va rugam să nu interveniti domnule, avem o plângere contra domnişoarei deci stati deoparte dacă nu vreţi să va arestam şi pe dumneavoastra.
- Plângere?! Scuipa Harry enervat. Cine dracu' a depus plângere contrea e? Sub ce acuzaţie.
- Domnule indepartati-va imediat sau va arestam şi pe dumneavoastra. Spuse celalalt cu un ton mai dur.
- N-ai decât! Dar nu-mi arestati iubita! Marai Harry privindu-i încruntat şi riscam să dam din rău în şi mai rău. Mi-am adus aminte de ziua de ieri şi totul a prin sens.
- Harry e în regula. 0 să merg cu ei. Am spus ieşind în fata până nu era şi el arestat şi l-am lasat pe politist să îmi puna cătuşele.
- Nu! Striga Harry tragandu-mă de lângă el şi i-am observat mână ducandu-se la spate unde stiu foarte bine ce avea. M-am panicat încercând să ii opresc până nu făcea vreo tâmpenie.
- Harry calmeaza-te, te rog. E din cauza lui Amber, sunt sigura! l-am şoptit implorandu-l din priviri şi expresia lui s-a schimbat din furie la uimire apoi din nou la furie, punând lucrurile cap la cap şi bataia mea cu Amber.
- O să te scot imediat iubito, nu-ţi face griji! Spuse aproape chinuit sarutandu-mă pe frunte şi lasandu-l pe politist să îmi puna cătuşele. Mai purtasem aşa ceva de multe ori dar metalul rece şi strâmt nu era deloc o amintire plăcută, mai ales să fiu vazuta de Harry aşa.

Se chinuia să se stapaneasca în timp ce eram îndreptata spre maşina de politie.

- Aveţi dreptul de a nu spune nimic sau...
- Da, da, stiu poezia! L-am întrerupt nervoasă.

M-au bagat în spate închizând usa în urma mea sî l-am văzut pe Harry fugind spre maşina lui cu telefonul deja la ureche.

Cei doi politisti au urcat în fata şi am privit prin grilajul de fier care despartea spaţiul dintre noi în timp ce maşina mă ducea deja spre secţia de politie. M-am gabit cu presupunerea că viaţa mea fericita s-a întors la normal.

33. Prezent

Am fost scoasa din maşina de politie şi mă simţeam că o criminala adusa la judecata. Am respirat uşurata că Harry nu mai era în urma noastra şi nu stiu încotro se dusese dar îmi era de ajuns că mă văzuse bagata cu forţa în maşina de politie, nu voiam să mă vada şi tarata în secţia de politie. Ce curva e viaţa, el e infractorul gangster şi ucigaş şi eu sunt arestata că am ciufulit o paraşuta. Macar dacă o umflam mai bine, să fi meritat macar să vin aici.

Ofiţerul m-a condus printre birourile din sala de la intrare şi rabufneam în interiorul meu pentru că încă purtam aceeaşi rochie care trecuse deja printr-o ploaie torentiala la fel că trupul meu care avea neaparata nevoie de un dus.

M-a pus să semnez câteva documente, şi într-adevar exista o plângere depusa împotriva mea pentru violenta , nu trebuia să întreb cine a depus-o.

- Domnişoara Katherine Wrise, aveţi o plângere de agresivitate fizica de la domnişoara Amber Wrise. Este adevarat că ati agresat-o? Mă întreba ofiţerul dezinteresat în timp ce semna alte documente.
- De ce m-ati adus aici dacă nu sunteti siguri de asta? Am bufnit rezmendu-mă în scaun şi molfaindu-mi limba în gura de nervi.

Ofiţerul mă privi pe sub ochi cu buzele tuguiate şi o spranceana ridicata.

- Pune-ţi amprenta aici şi las-o moale cu tupeul, sau o să stai aici mai mult decât ar trebui. Suna aproape că un sfat şi am oftat maraind lasandu-l să îmi ia amprenta şi ducandu-mă

apoi la celebra şedinţa foto la care eram deja model cu norma întreaga. Avusesem o groasa din astea în New York, trebuia să o fac sî în Seattle.

M-a lipit de un perete inscripţionat cu linii de inaltime şi cu o plăcută în mână pe care îmi scria numele şi altele tâmpenii. Am pozat întorcându-mă pe toate părţile cu o figura ucigasa şi nervoasă.

Bine ai revenit la zdup Katherine! Mi-am urat singura când m-a împins în celula de închisoare sî a izbit usa metalica din gratii în spatele meu.

Am oftat dandu-mî capul pe spate şi deja mî se zbarlea pielea. Nu mai aveam nici geaca pe mine sî aici era al naiba de frig.

Nu eram singura în celula, mai erau trei fete înăuntru care mă priveau că pe o prospătură numai buna de jumulit pentru plictiseala de aici. Am pufnit printre la dinţi pentru că la cati nervi aveam le jumuleam eu fara probleme.

Am mers spre banca metalica asezandu-mă pe marginea ei, departe de cealalta tipa roşcata care îşi mutase deja privirea de la mine, concentrandu-se la unghiile ei. Alta, mai în varsta era aşezata jos, rezemata de gratii şi avea o figura de bărbat, tunsa scurt şi cu haine de rocker asortate cu lanţuri masive argintii.

-De ce te-au saltat pustoaico? Mi se adresa femeia pe un ton gros. Avea cotul rezemat pe genunchi şi îşi tot plimba mână în jurul gurii, probabil voia o ţigara.

-Am lasat o curva în viaţa când trebuia să o omor direct. Am răspuns simţind ura pentru Amber mai profunda că niciodata.

Femeia rase scurt parand că mă înţelege perfect.

Aş fî intrebat-o sî eu de ce e aici dar nu aveam chef de conversaţie acum. Mi-am încrucişat braţele la piept fiind mai mult că sigura că acum o să răcesc rău de tot.

Am pierdut şirul minutelor aşteptând şi mi se făcea din ce în ce mai frig. Sper că Harry se ocupa de asta chiar acum şi nu avea să mai dureze mult pentru că nasul meu nu mai rezista. Tot ce îmi doream era că tata să nu afle de asta. M-a scos destul din secţiile de politie din New York, nu cred că planul lui era să mă scoata şi de aici, desi ce faceam atunci era joaca de copiii pe lângă belele în care riscam să intru acum acceptand relaţia cu Harry. M-am cutremurat gandindu-mă ce ar face tatăl meu dacă ar afla că baiatul matur şi serios pe care ii place că iubitul fiicei lui, e defapt un traficant de arme şi un criminal în serie.

-Te stiu pe tine! Am auzit o alta voce dupa ceva timp şi mi-am îndreptat atenţia spre cealalta persoana din celula. O tipa blonda, apropiata de varsta mea, plină de tatuaje şi dupa imbracamintea ei am impresia că fusese saltata de pe centura.

-Bravo tie! Am spus dezinteresata mutandu-mi privirea de la ea şi de la felul deja enervant în care mă analiza.

Se muta de lângă peretele pe care stătea rezemata, apropiindu-se mai mult de mine.

- Tu esti tipa noua a lui Styles, nu? Zâmbi mijindu-şi ochii şi am expirat nervoasă. "Tipa noua!" De parcă eram doar o alta cadana în haremul demonului.
- Katherine! Am corecat-o frustrata şi imediat zâmbi. Probabil încercase până acum să îşi aduca aminte numele meu.
- Da! Are un tatuaj cu asta pe gat, spuse atîngandu-şi gatul ei şi spunând "asta" de parcă acel cuvânt însemna altceva, nu era numele meu.

l-am analizat rapid gatul şi am respirat uşurata că nu avea nici un S tatuat.

- De unde ii stii pe Harry? Am întrebat încercând să nu o las să se aşeze lângă mine dar esuand. Mirosea atât de puternic a parfum încât până sî nasul meu înfundat îl simţea.
- Sunt în fiecare seara pe pista şi e imposibil să nu ii cunoşti pe demon. Mă privi de sus şi asta trebuia să fie evident. Mi-am dat ochii peste cap enervata deja de felul cum pronunţase lasciv cuvântul, demon. Mi-am adus aminte de prima noapte în care Harry m-a dus pe

pista. Toate patachinele de acolo care nu aveau nici o treaba cu întrecerile de maşini dar erau prezente pentru decor şi deliciul băieţilor. Asta, cu siguranţa era una dintre ele. Mă întreb dacă ea şi Harry au avut vreo legătură. Nu avea tatuaj dar asta nu inseamna că nu s-a culcat cu ea. Am răbufnit în mintea mea enervandu-mă din ce în ce mai tare şi voiam deja să o împing de lângă mine.

- Pe cine ai bătut? Mă întreba din nou contînunad să mă priveasca cu acelaşi zâmbet superior.
- Ce-ţi pasa tie?! l-am răspuns la rândul meu cu o aroganta sictirita.
- Voiam doar să stiu cât o să stai pe aici. Răspunse ridicând dezinteresata din umeri şi strambandu-se. Probabil ea nu mă credea atât de tupeista.
- În locul tau mi-aş face griji pentru mine! l-am sugerat cu o spranceana ridicata şi a început să rada.
- Huh! Exclama muscandu-sî buza şi am impresia că voia să spună mai multe dar se abţinea.
- Ai dreptate, mi-ar place să am şi eu un tătic care să mă scoata!
- Ce te face să crezi că o să mă scoata tata de aici? M-am întors spre ea din ce în ce mai enervata de prezenta sî de atitudinea ei.

Se uita şi ea la mine puţin confuza.

- Doar nu crezi că Harry o să te scoata?! O spuse de parcă Harry era echivalentul lui Obama în situatia asta.

Nu am spus nimic, doar m-am uitat încruntat la ea şi a izbucnit în ras.

- Harry Styles într-o secţie de politie să te scoata pe tine. Tu stii ce inseamna asta? Tipul ala fuge de cabori că dracu' de tamaie, habar nu ai cu ce se ocupa şi cât risca să înfunde puscaria dacă ¡1 prind. Deci mai ai de aşteptat dacă crezi că o să vina dupa tine. Spuse totul prapadindu-se de ras şi eram la un pas să mă înfig în parul ei. Calmeaza-te Katherine, esti deja în destule belele, o bataîe în puşcărie e tot ce îţi mai lipseste. Mă calmam în mintea mea strangandu-mi pumnii şi expirând printre buze.
- Stiu mai multe despre el decât crezi tu! Am bufnit încercând să imî păstrez calmul şi să nu deshîd discuţia asta mai ales aici. Cu siguranţa paraşuta asta nu ştia nici pe jumatate de adevaratele afaceri ale lui Harry.
- Serios?! Lumineaza-mă şi pe mine. Spuse încă zâmbind.
- Ai nevoie de multa lumina în capul ala dacă vrei să îţi spun asta aici şi cred că ai vorbit deja destul. Am marait spre ea aratandu-mi nervii clari de data asta şi făcând semn spre celalte doua femeie care deveniseră extrem de interesate de discuţia noastra.

Blonda îşi închise gura brusc, realizand sî ea asta.

- Aşa ziceam şi eu! Am mormăit întorcându-mă şi rezemandu-mă de peretele rece cu piciorul drept cocotat peste celalalt vazandu-mi de traba mea. Adică de inodatul şi deznodatul şireturilor de la tenis.
- Totuşi în locul tau aş cere să dau un telefon în loc să îmi pun speranţele în salvarea venita de la Harry. Spuse dupa un timp şi mi-am dat ochii exasperata. Pot să stau aici doua saptamani, ce te fute pe tine grija? Îmi venea să ii urlu în fata.
- Mai vedem noi! Am răspuns totuşi plictisita molfaindu-mi limba în gura şi încercând să nu o mai bag în seama.
- Atunci unde e? Insista rânjind avand o expresie batjocoritoare imprimata pe fata.

Mi-am strâns pumnii.

- Wrise! Am tresărit la vocea puternica şi diferita care mi-a pronuntat numele.

Am privit spre ofiţerul de politie care îmi făcea semn cu capul că e timpul să o şterg de aici.

- E chiar aici! I-am rânjit blondei pe fata ridicandu-mă de pe banca rece de fier şi aranjandu-mi rochia pe coapse. Aveam fundul inghetat şi pielea aproape albastra din cauza frigului. Dacă nu aş fi în situatia asta aş depune o plângere pentru condiţiile în care sunt tratati oamenii arestati în secţia asta.

M-am îndreptat spre gratii mai mult decât fericita să ies de aici şi să scap de Blonda-Interogatoriu.

- Pa pustoaico! Mă saluta femeia care încă era întinsa pe jos şi i-am zâmbit înainte să fiu eliberata.

Polîtistul avea o expresie respingătoare şi mi-a prins imediat încheieturile, punandu-mi din nou cătuşele,

de data asta legandu-mî mâinile în fata. M-am încruntat neintelegand de ce mă încatusa din nou dacă eram libera, dar am tăcut din gura pentru că urma să scap imediat de aici.

M-am abtinut să întreb dacă sunt cu adevarat libera în timp ce mă conducea pe hol înapoi spre sala birourilor sî spre o alta usa metalica. Simţeam deja căldură existenta aici şi pielea mea se zbarlea de plăcere. De-abia aşteptam să il vad pe Harry. Am intrat aproape zâmbind în camera izolata dar starea mea s-a schimbat brusc când am realizat unde sunt şi cine mă aştepta aici.

- Buna Katherine! Mă saluta Amber cu un zâmbet diavolesc şi un ochi vanat.

Am expirat enervata inchizandu-mi ochii câteva secunde şi voiam deja să mă întorc înapoi dar usa era închisa în spatele meu.

- Nu vrei să vorbeşti cu mine, surioara? I-am auzit din nou vocea ranjita şi m-am întors spre ea strangandu- mî pumnii incatusati.

- la un loc! Îmi propuse aratandu-mi scaunul liber de la masa metalica la care era ea aşezata. Şi astea erau singurele obiecte din aceasta camera izolata şi sinistra care îmi aducea aminte de filmele politiste unde inculpatul este dus în camera de interogatorii şi obligat să îşi marturiseasca fapta.

M-am aşezat pe scaunul de data asta mult mai cald şi confortabil, lasandu-mă pe spate şi aruncandu-i lui Amber o privire care nu ii ascundea cât de mult îmi doream să o omor acum.

- Ce urmăreşti Amber? Am intrebat-o serioasă şi scoasa din sărite că eram pusa în situatia asta în fata ei, cu cătuşele la mâini.

Zâmbi cu o expresie triumfătoare.

- Să te distrug! Spuse simplu şi nu m-am putut abţine să nu încep să rad.

- Cum mai exact? Crezi că o să mă elimini pentru totdeauna şi o să mă arunci în închisoare pe viaţa pentru că ţi-am invinetit ochiul?

- Crezi că sunt atât de proasta să te aduc aici doar pentru acuzaţia asta? Spuse încă zâmbind şi mi-am oprit rasul începând din nou să fierb.

- Nu mă face să răspund la întrebarea asta. Am mormăit bufnind din nou.

- OK Wrise! Am văzut că îţi place joaca. Tu ţi-ai făcut reprezentaţia, acum e rândul meu.

Zâmbi mandra, punandu-şi coatele pe masa şi apropiindu-se de mine. începea să mă sperie siguranţa ei, ce mai ştia tarfa asta?

Îşi trecu limba peste buza de jos înainte să vorbeasca. Am observat că nu era machiata absolut deloc sî avea un ten palid care ii scotea mai mult în evidenta rănile şi clar o învineţisem mai rău decât o făcuse Harry cu Zac. Sau era Amber mai sensibila.

- De unde ai maşina aia Katherine? Vorbi în cele din urma şi m-am încruntat nedumerita.

- Ce legătură are asta cu situatia noastra?

- Oh, are, crede-mă! Rânji şi am inghitit în sec încurcata. - Harry ţi-a dat maşina aia, nu? Dar ţi-a spus vreodata de unde o are, sau ţi-a aratat vreun act pentru ea?

- Ce insinuezi? Am marait apropiindu-mă de ea.

începu să rada de data asta lasandu-se ea pe spate în scaun.

- Maşina aia e furata idioato!

Am paralizat!

- Pe asta de unde dracu' ai mai scos-o? Am marait strangandu-mi pumnii. Cătuşele făceau zgomot pe suprafaţa metalica a mesei.

Amber lua o pauza teatrala oftând pentru asi forma povestea mai bine.

- În prima zi de şcoala l-am auzit pe Harry şi pe prietenii lui vorbind de o maşina pe care planuiau să o fure. El nu ştia atunci că sunt acolo pentru că normal rămăsese la şcoala să te analizeze pe tine şi a venit mai târziu. Atunci nu mi s-a părut nimic deosebit, fac asta destul de des, apoi când ţi-am văzut noua achiziţie pe care nu aveai cum să ţi-o permiti singura şi ştiam că Harry ţi-a oferit-o, mi-am amintit discuţia lor din acea zi, nu am văzut maşina dar stiu că era vorba de un Mustang rosu. Harry nu avea o asemenea maşina înainte şi apoi brusc apare una pe care ţi-o da tie. Frumos cadou o maşina furata huh? Rânji ultima fraza apropiindu-se din nou de mine.

Eu eram paralizata. Mi-am deschis buzele pentru a respira mai repede şi riscam să ii cauzez lui Amber colorarea şi celui de-al doilea ochi.

- Ti-a luat mult să inventezi povestea asta? Am marait păstrându-mi furia în frau.

Zâmbi nelasan garda jos.

- Esti pregătită să pariezi pe faptul că nu e furata? Am deja depusa plângere împotriva ta pentru violenta. Încă un mic pont să îţi verifice bijuteria de maşina şi mai facem rost de o acuzaţia pentru furt. Uşor, uşor ţi se umple dosarul şi o să vedem cât de uşor o să ii mai fie lui Harry să te scoata de aici. Zâmbi trimfator şi mi-am simţit limba uscata în gura. Nu puteam să cred că Harry îmi dăruise o maşina furata. Asta nu era adevarat. Avea atatia bani, de ce Dumnezeu îmi dăruise o maşina furata? Mi-am simţit nervii crescând şi pe tema subiectului asta şi orice şi o simţeam pe Amber extrem de sigura pe vorbele ei ceea ce nu era deloc bine. Îşi compusese bine planul pentru distrugerea mea.

- Plus că am şi un martor de partea mea care e oricând disponibil să depună mărturie împotriva ta. O mai stii pe batrana careîa i-ai tipat să îşi vada dracu' de treaba ei? Nu prea te-a ascultat. Mustăci Amber şi mi-am strâns pumnii planuind să incendiez casa unei vecine când voi ieşi de aici.

- A, şi să nu uitam de consumul de droguri. Tresari brusc că şi cum uitase asta. Tatăl tau mi-a spus de problemele tale cu dorgurile şi el crede acum că te-ai lasat dar fiind în preajma lui Harry amandoua stim că asta nu e adevarat. Rase fiind extrem de mandra de planul ei bine pus la punct.

- Altceva mai ai? Am marait simţind cum se face din ce în ce mai cald şi îmi era dor de frigul din celula, chiar şi de Blonda-Interogatoriu.

- De-abia am început surioara. Vorbi de data asta serios şi am simţit un mic fior pe sira spinării.

- Nu ii mai vreau pe Harry, dar nici tu nu o să ii ai. Lucrurile sunt simple: desparte-te de el sau o să te despart eu.

Seriozitatea ei m-a făcut să rad de data asta.

- Uimeste-mă! Am spus lejer lasandu-mă în spate pe scaun.

- Să te aduc aici a fost doar o diversiune. Un truc să ii bag pe el pe mână politiei. Am stat destul pe lângă el Katherine, chiar dacă nu mi-a spus nimic asta nu inseamna că nu am văzut anumite lucruri. Spuse din nou serios şi am paralizat înghiţind în sec. Amber ştia de afacerile lui Harry?

- Harry e un tip distant, dar atunci când se apropie de cineva o face cu toată inima şi sunt sigura că tu stii mult mai bine despre ce vorbesc eu acum şi esti conştienta că dacă aş sfătui

politia să fie cu ochii pe el nu s-ar termina prea bine. Trăieşte într-un garaj dar orice prost îşi poate da seama dupa maşinile pe care le are că nu e un sărăntoc. Cel mai probabil toate sunt furate, la fel că şi a ta. Fac şi trafic de droguri, curse ilegale de maşini şi ocazional se omoara intre ei. Ridica detasata din sprâncene şi am încremenit.

- Ce s-a intamplat cu Joshua, Katherine? Mă întreba privîndu-mă acuzator şi mî-a inghetat sangenele în vene.

- Ce vrei să spui? M-am bâlbâit încercând să raman serioasă.

Rase fals.

- De o saptamana e de negasit. El sî Harry deveniseră duşmani şi probabil nu trebuie să îţi mai amintesc de bătăile dintre ei din cauza ta. Stiu că Harry l-a omorât pe fratele lui Joshua şi a scapat bazma curata. Marcus o violase pe V şi poate Harry se temea că Joshua va face acelaşi lucru cu tine deci s-a gândit să il elimine din peisaj. Cum ar fi să menţionez politiei şi dispariţia misterioasa a acestui baiat? Chiar dacă părinţilor lui nu ii pasa de ei asta nu inseamna că nimeni nu observa lipsa lor.

încheie uitandu-se la mine cu atâta hotarare încât mi s-a accelerat respiraţia.

- Deci cred că acum ţi-am enumerate destule motive că în momentul asta să mă asculţi, să faci ce-ţi spun fara să mai comentezi ceva dacă nu vrei să îţi vizitezi iubitul la puşcărie pentru următorii 30 de ani.

- Esti într-un teritoriu extrem de periculos Amber! Am spus vorbind încet. Eram într-o secţie de politie şi Amber spusese mult prea multe despre Harry.

- Serios? Îmi asum riscul. Spuse detasata.

M-am aplecat din nou pe masa, apropiindu-mă de ea şi soptindu-i în fata.

- Tu crezi că dacă il elimini pe Harry o să scapi? Crezi că el e singur în spatele tutor bănuielilor tale? Nu ai idée în ce te bagi surioara. Ai văzut pista aia nu? Îţi garantez că fiecare persoana de acolo va veni dupa tine dacă ii faci ceva lui Harry pentru că nu ai cum să ii elimi pe toti. Şi sunt persoane pe care nici nu le cunoşti şi habar nu ai de ce sunt în stare dacă le stai în cale. Am amenintat-o serioasă gandindu-mă la momentul în care Carter mi-a bătut apropoul la despartirea mea de Harry şi la ce aş fi putut spune politiei.

- Vad că ai ajuns să cunoşti destul de bine situatia.

- Dar tu nu o cunoşti. Crede-mă Amber. Te avertizez din nou: renunţa la ce ai plănuit pentru că habar nu ai în ce te bagi. Cu toate că nu eu sunt cea de care trebuie să te temi, îţi jur pe Dumnzeu că o să te omor cu mână mea dacă ii faci ceva lui Harry. Am scuipat maraind printre dinţi privind-o cu ochii demonici şi fiind mai sigura pe ce am spus decât pe orice altceva.

- Ai doua zile la dispoziţie să te desparti de Harry. Inventeaza ceva, spune că te-ai saturat de lumea lui, poti folosi chiar şi ideea cu Joshua. Nu-mi pasa, nu vreau să te mai vad lângă el. Dacă în 48 de ore nu iese din viaţa ta, o să încep să vorbesc, şi îţi garantez că odată ce fac asta surioara, nu mă mai opresc. Şi nu va mai ramane nimeni pe pista aia care să se răzbune, nici macar tu.

- Chiar vrei să rişti atât Amber? Pentru ce? Pentru un baiat care nu te-a iubit niciodata.

- Dar eu l-am iubit. El era singurul lucru bun în viaţa mea de rahat. Un lucru întunecat dar care mă făcea să simt că trăiesc. Eram impacata cu gândul că el nu mă iubeşte. Ajunsesem să cred că aşa e el şi nu stie să iubeasca, sau nu vrea să recunoasca. Dar apoi ai aparut şi ai dovedit că e capabil să iubeasca, şi încă atât de mult. Nu pot să suport asta, nu pot să trăiesc cu asta. Toată viaţa am fost respinsa, nu-mi pasa dacă mor Katherine. Chiar nu îţi dai seama de asta? Sunt deja moarta şi tu esti doar un copil razgaiat care a primit toată viaţa tot ce şi-a dorit şi când a pierdut ceva castelul de cristal s-a fisurat şi nu mai era totul perfect. Dar apoi l- ai primit

pe Harry şi perfecţiunea a revenit la normal. Asta esti tu şi o să mă distrug pe mine doar că să te vad şi pe tine distrusă şi de data asta definitiv.

- Nu o să reuşeşti niciodata să mă distrugi Amber. Pentru că oamenii cu care te pui sunt mult prea puternici pentru tine. O să te striveasca că pe o insecta şi chiar dacă va avea cine să îţi raporteze dispariţia nu te va mai gasi nimeni niciodata. Dacă vrei să joci jocul asta, bine. Dar îţi garantez că o să-l pierzi.
- O să-l pierdem amandoua surioara. Şi aşa e cel mai bine. Rânji diabolic şi expresia ei deja mă ducea cu gândul la o persoana bolnava mintal.
- Tu chiar crezi că îmi va fi atât de uşor să ii îndepărtez pe Harry de mine? Mai ales când stie că tu esti implicata?
- Nu va sti asta. Eu nu ii mai vreau înapoi aşa cum crede el. Am văzut zilele astea ce efect ai asupra lui. Poti foarte uşor să ii tii departe de tine dacă vrei. Se pare că toată puterea şi duritatea lui dispare în jurul tau.

Am ras uşor clatinand din cap.

- Pentru că am avut un motiv imens să mă depărtez de el. Crezi că bârfele alea cretine despre tatuaj sunt adevarate? A fost ceva peste limitele voastre de cunoaştere şi l-am iertat. Stie cât de mult ii iubesc Amber şi orice aş inventa acum, oricât de distanta aş fi cu el nu m-ar crede. Ar veni direct dupa tine.
- Il aştept! Până la urma nu îmi pasa ce crede. Tot ce vreau e că tu să stai departe de el. Tu o să suferi pentru felul în care ii tratezi şi el o să sufere din cauza respingerii. Şi oricât ar insista el tu o să stii că nu mai ai voie să faci nimic pentru că sunt zecile de acuzaţii pregătite şi gata să fie plasate care o să ii ia oricum de lângă tine dar într-un fel mult mai dureros.
- Nu o să-ţi fac jocul Amber. Pentru că nu cu mine te joci tu acum. Ai intrat în alt domeniu, mult mai periculos decât crezi tu. O să fi distrusă înainte să apuci să sufli o vorba.

I-am spus serioasă şi m-am ridicat de pe scaun, îndreptându-mă spre usa.

- Eu nu plec de aici. Nu poate ajunge la mine. Ai 48 de ore Katherine şi vor începe săpăturile. Vorbi serioasă fara să mă priveasca în timp ce bateam cu ambii pumni în usa metalica.

Am privit-o din nou şi nu se uita la mine. Ofiţerul deschise usa şi ne privi nesigur.

- Poti s-o iei Sam! I se adresa Amber pe un ton prietenos şi am ramas uimita de exprimarea ei către el. Dupa zâmbetul lui nu îmi era greu să îmi dau seama că se cunosc.

Mă prinse de brat tragandu-mă afara din incapare şi mă tara înapoi spre celula de la subsol. Am fost aruncata din nou în spatele gratiilor şi de data asta disperarea şi teama a pus într-adevar stapanire pe mine.

Habar nu am unde Dumnezeu e Harry şi ce ii lua atât? Dar într-un fel era fericita că nu vine aici. Dacă ar da ochii cu Amber lucrurile ar deveni urate. E clar că jigodia are cunostinte aici şi oricât de puternici ar fi Harry şi Carter nu au cum să se apropie de ea într-o secţie de politie

Mă invarteam nervoasă prin celula şi chiar dacă stiu că nu se încălzise cu nici un grad, acum fierbeam de nervi. Nenorocita blestemata! Nu o să mă las jucata pe degete de nimeni. De stiu că ajung în puşcărie cu el nu o să ii mai părăsesc. Am văzut ce s-a intamplat data trecuta când s-a intamplat asta şi prefer să ii vizitez dupa gratii decât la mormânt.

- Nu a venit...
- Taci dracu' din gura! Am tipat nervoasă spre blonda care probabil încerca să rada de mine. Dar expresia ei s-a schimbat brusc şi de vina era probabil masca de furie pe care o aveam eu.

A tăcut din gura şi am observat că roşcata dispăruse. Cealalta femeie cred că aţipise şi eu am continuat să mă învârtesc furioasa în spaţiul din celula, nestiind cum să ies mai repede de aici

şi să ii avertizez pe Harry. Cum voia Amber să mă despart de el dacă eu eram tinuta prizoniera aici?

Eram aproape să cer permisiunea de a-l suna pe tata când alt şi-a făcut apariţia.

- Wrise, esti libera. Spuse bărbatul de data asta pe un ton mai calm decât celalalt şi am expirat uşurata luandu-mi-se o piatra de pe inima.

Am ieşit afara, de data asta fara catuse şi am fost condusa pe acelaşi coridor pe care mă aştepta de data asta Harry.

Am fugit spre el, sărind la gatul lui şi îmi simţeam lacrimile formandu-se în ochi.

- Iubito, e în regula, esti bine? Mă întreba Harry prinzandu-mi capul în palmele lui şi sarutandu-mă pe frunte apoi coborând spre buze.

Am aprobat rapid din cap şi l-am sarutat. Toate ameninţările lui Amber îmi făceau inima să se zvarcoleasca de teama şi sărutul lui agrava asta şi mai tare conştientizând ce s-ar intampla dacă ar reuşi să mi-l ia de lângă mine. Nu! Nu avea cum să faca asta. Nu o să ii permit.

M-am departat din sărut conştienta deja că ii sufocam dar el nu protesta. L-am observat apoi pe Carter lângă noi, alaturi de lan şi alt tip pe care nu ii cunoşteam.

- Esti bine pustoaico? Mă întreba Carter zâmbind uşor.

l-am privit pe toti şi de data asta am dezaprobat din cap.

- Trebuie să plecam de aici. Am spus încet şi serios. Politistul încă se invartea pe lângă noi dar nu cred că m- a auzit.

Carter şi Harry s-au privit seriosi, apoi m-au privit pe mine şi stiu că erau destul de destepti să nu puna întrebări. Nu aici.

Harry m-a prins de mână, m-a sarutat uşor pe frunte şi am început să mergem spre ieşire. Îmi simţeam inima batand din ce în ce mai tare în piept, conştienta că Amber e aici şi poate ne urmăreşte chiar aici. L-am observat pe tipul necunoscut ramand să discute cu politistul.

- Cine e tipul ala? l-am şoptit lui Harry, aratand spre el.

- Unul din avocaţii lui Carter. Parca erai retinuta pentru crima. 0 astfel de plângere se rezolva imediat. Bataie intre adolescente; gasesti asta la toate colturile. Nu stiu de ce dracu' am avut nevoie de ajutorul unui avocat să te scoatem.

- Eu stiu! Am spus serioasă ieşind pe poarta secţiei de politie şi am sărit imediat în maşina lui Harry.

Nu i-am spus nimic până nu am ajuns acasă şi puteam să vorbesc şi cu Carter. Am insintat să mergem la casa lui Carter chiar dacă locul ala îmi trezea amintiri nu prea plăcute acum.

- Katherine, ce se intampla? Mă întreba Harry mai mult decât disperat când am intrat toti în living.

Am luat o gura mare de aer şi m-am întors spre ei. Stiu că ii semnam condamnarea la moarte lui Amber dar era ori ea ori Harry. Şi în situatia asta ştiam foarte bine care e algerea mea.

- Amber stie de voi. Nu va cunoaşte în totalitate afacerile dar bănuieşte ceva. Ea crede că voi furaţi maşini şi faceţi trafic de droguri. Şi-a dat seama chiar şi de moartea lui Joshua şi il bănuieşte pe Harry. Am vorbit azi cu ea şi nu mi-a pomenit nimic de arme dar are destule împotriva voastra încât să va bage pe mână politiei şi de acolo s-ar putea afla cu ce va ocupaţi de fapt.

Toti mă priveau cu o masca de uimire mai ales Harry care era terifiat.

- E protejata, are pe cineva acolo şi nu o să paraseasca secţia de politie. Mi-a dat 48 de ore să mă despart de Harry sau o să inceapa să vorbeasa.

Câteva secunde a fost linişte apoi Carter a izbucnit în ras. Aproape m-a speriat reacţia lui.

- Deci de asta nu voiau să mă lase să vorbesc cu ea. Spuse şi celalt bărbat de care Harry îmi spusese că e avocatul lui Carter. Bărbatul radea şi el uşor dandu-şi seama de asta.

- Îţi vine să crezi? Ştiam eu că victimele tale sexuale o să ne vina de hac. Spuse Carter privindu-l pe Harry şi nu înţelegeam de ce continua să rada.
Harry ofta frecandu-şi fruntea şi nici el nu era atât de speriat precum trebuia să fie. Mai degraba nervos.
- Will, cheama-i pe Joseph şi Ryan. 0 s-o scoatem pe mucoasa aia de acolo şi mă ocup eu personal de mintea ei perspicace. Spuse Carter de data asta serios şi Will aproba din cap zâmbind şi părăsi incaperea.
- Cine sunt Joseph şi Ryan? Am întrebat imagînandu-mi deja doua matahale enorme.
- Ceilalţi avocaţi ai mei. Am destui, -îmi facu cu ochiul-. O s-o scot de acolo chiar dacă tatăl ei e şeful secţiei. Dacă tu nu ai fost în stare să te ocupi de ea, o să mă ocup eu. Vorbi serios spre Harry şi ieşi şi el din încăpere.
Am ramas perplexa. Mă aşteptam la agîtatie, frica, planuri şi strategii gândite cu atentie. În schimb Carter reacţionase de parcă ii spusese că Amber i-a eliberat tigrii din cuşca, nu că ii ameninţa întreaga afacere şi risca să il arunce în puşcărie.
- Ce a fost asta? Am întrebat spre Harry când el a venit spre mine, strangandu-mă în braţe.
- M-aî speriat! Trebuia să îmi spui din maşina că despre asta e vorba. Credeam că Amber are alta acuzaţie mai grava împotriva ta. Aproape zâmbi mangaîndu-mi fruntea sî m-am uitat la el nevenîndu-mi să cred.
- Harry, nenorocita aia te poate arunca în puşcărie.
Chicoti şi îmi venea să ii dau o palma să il trezesc la realitate.
- Iubito, încă nu ai realizat cu cine ai de-a face. Carter crezi că va lasa o puştoaica de liceu să ii distrugă afacerile? Ea e pentru el că o muşca strvita pe parbriz pe care o elimina imediat. Amber nu are nici o dovada împotriva noastra. Nici macar nu stie cu ce ne ocupam dar să mai aiba şi dovezi. Carter are destule relaţii să ii opreasca pe toti cei care ar lua-o în serios şi s-ar gândi să ne faca o cercetare mai amanuntita. Dar o s-o scoata de acolo înainte să deschidă gura. A corupt un .... De avocaţi de partea lui care sunt platiti mai bine decât orice judecător sî scoaterea unei puştoaice dintr-o secţie de politie chiar nu reprezintă un stres. Şi chiar dacă nu merge cu avocaţii, cu mita sigur ar merge. Îmi explica Harry şi începeam uşor să înţeleg relaxarea lui Carter în legătură cu acest subiect. Oarecum avea dreptate, un mafiot de talia lui Carter probabil avea pile şi relaţii peste tot şi nu îşi lasa afacerile afectate de o fetita geloasa.

Am expirat printre buze, masandu-mi fruntea cu degetele, brusc furia mea pentru Amber a dispărut şi am încercat să analizez situatia cu mai multa luciditate.

- Harry, ce o să ii faca Carter lui Amber?

Harry mă privi brusc cu o expresie serioasă.

- Nu stiu! Răspunse rece şi ştiam că minte.
- Harry! L-am mustrat incruntandu-mă.
- Nu îmi pasa. A întrecut masura şi nu o să permit numanui să se apropie de tine Katherine. Spuse uitandu- se cu o seriozitate hipnotica în ochii mei şi am inghitit în sec fara să vreau.
- Harry, o s-o omoare? Am tremurat la ultimul cuvânt aproape şoptit.

Harry ridica nepăsător din umeri.

- Dacă n-o face el, o s-o fac eu. Îmi răspunse dur.
- Harry! Am tresărit.
- Ti-am spus că n-o să las pe nimeni să se apropie de tine. Vine la tine, provoaca o cearta apoi tot ea te da pe mână politiei şi îndrăzneşte să te ameninţe cu arestarea mea. Aproape marai devenind din ce în ce mai nervos.
- Şi ameninţarea ta nu e singurul lucru cu care m-a amenintat. Am spus şi eu suparata aducandu-mi aminte la fix de maşina mea.

Harry mă privi inspaimantat crezând că e ceva şi mai rău.

- Harry, Mustang-ul e furat? L-am întrebat privindu-l serioasă sî s-a albit la fata într-o jumatate de secunda.

- De unde...

- Raspunde-mî la întrebare. Sî să nu îndrăzneşti să mă mintî. L-am amenintat privindu-l fioros sî de data asta el fu cel care inghîti în sec.

Îşi muşca buza sî mi-am mişcat capul în semn să răspundă odată.

- Da iubito, e furata! Răspunse fara vlaga şi mî s-a deschis gura de uimire. Dintre toate lucrurile pe care mi le spusese Amber la asta chiar nu mă aşteptam să fie adevărata.

- Ce?! Am expirat nervoasă.

- Iubito, lasa-mă să îţi explic...

- Mi-aî dăruit o maşina furata! Am explodat plină de nervi şi îmi doream să ii dau o palma peste fata aia superba de catel vinovat şi speriat pe care o avea acum.

- La început nu am ştiut că ţi-o voi da tie. Eu şi băieţii mai furam din când în când maşini care sunt cumparate de miliardari şi trec prin zona noastra. E mai mult o distractie, şi aşa a aparut şi Roşcata în garajul nostru. Era transportata unui seic din Orientul Mijlociu. Nici nu voiam să o iau la început, cel puţin nu fara să o vopsesc, Ty pusese ochii pe ea. Dar când am vazut-o în garaj mi-a adus aminte de tine. Amandoua atât de frumoase şi salbatice -zâmbi dar eu mi-am pastrat expresie serioasă şi suparata-. Ştiam că maşina aia e a ta. E perfectă pentru tine dar nu ţi-am dăruit o maşina furata iubito. Zâmbi şi m-am încruntat confuza.

- Când am furat-o i-am luat şi actele sî am aflat adresa cumpărătorului. În mod normal maşinile furate nu le prea scotem în evidenta, dacă nu le vindem altora care habar nu au de unde provin. Dar tie nu aveam cum să ţi-o dau aşa. Am luat legătură cu seicul ala şi chiar dacă probabil s-a închinat la Alah doua zile dupa asta i-am făcut o oferta pe care nu a putut-o refuza -rase-. Puteam să îţi iau alt Mustang identic dar pe mine mă atragea asta, ati aparut amandoua în viaţa mea în acelaşi moment şi sunteti perfecte una pentru alta. Mi-a vandut-o mie legal deci nu îţi face griji iubito. Maşina e a ta şi e chiar pe numele tau, dar nu ţi-am aratat actele încă pentru că sigur veneai cu alta tornada de întrebări şi credeai că am cumparat-o pentru tine şi te-am mintit că o aveam dinainte. Zâmbi dandu-şi ochii peste cap şi tragandu-mă în braţele mele. Eu rămăsese perplexa.

- Numai tu poti să complici atât de mult cumpararea unei maşini. Am oftat clatinand din cap şi a început să rada.

- Nu sunt prea multe Giugiaro în lume şi am avut noroc. Oricum şi arabul ala ţi-ar fi dat-o cadou dacă vedea cât de sexy araţi la volanul ei. Spuse serios şi am început să rad.

-Sigur i-ai trimis banii pe ea? Am ridicat din spranceana privindu-l că un detector de minciuni.

- Da iubito. Mi-a trimis şi actele, la banii pe care i-am trimis îşi cumpără doua. Tot ce trebuie e să mai semnezi tu şi esti proprietara ei în totalitate. El a cumparat-o dintr-un targ de maşini din New York şi dupa ţi-a vandut-o tie.

- Mi-a vandut-o mie dupa ce i-ai furat-o tu şi i-ai plătit dublu pentru ea. Am bombănit realizand că Harry chiar nu are leac. Ce hot plăteşte lucrul furat. Şi dublu. Pentru numele Domnului!

- Pentru că a fost facuta pentru tine. Zâmbi maraind că un pisoi şi mă saruta pe buze. Îmi pare rău că nu ţi- am spus iubito dar tu ai felul tau de ati exrima bucuria pentru cadourile mele şi a-mi da mereu cu ele în cap.

- Când ţi-am dat eu cu ceva în cap? M-am imbunfat ofticata. Rase.

- Nu ai facut-o dar stiu că ţi-ai dorit de multe ori. Să nu mai vorbim de laptopul pe care l-ai făcut praf şi de telefonul stricat.

- N-am telefonul stricat. M-am uitat la el confuza.
- Încă! Îmi facu cu ochiul şi m-am înfuriat.
- Să nu îndrăzneşti să te apropii de telefonul meu. A trecut cu mine prin multe şi merge foarte bine. Mi-am aparat mobilul vechi pe care il aveam încă din şcoala generala dar m-a slujit bine în tot acest timp şi la cât il solicitam eu, încă părea nou.
- A trecut prin destule. E batran şi trebuie să iasa la pensie şi stiu un puşti perfect pentru tine.
- Tu şi lucrile perfecte pentru mine. Am mormăit şi a rânjit şiret.

-Acum hai să ne întoarcem acasă, i-am lasat pe ceilalţi cu pregătirile dar nu cred că au făcut mare lucru.
- Le-ai spus că am fost arestata? Am întrebat speriata.
- Trebuia să le explic cumva disparita noastra iubito. Dar nu îţi face griji, toti am vizitat atât de des secţia aia încât mulţi o compara cu o vizita la bunica. Rase tragandu-mă deja afara din biblioteca lui Carter. Mi-am adus aminte de blonda insistent ape care o întâlnisem în celula dar nu aveam chef acum să deschid discuţia asta.
- Harry stai! L-am oprit în mijlocul livingului. Se opri întorcându-se spre mine.
- Suna-l pe Carter şi spune-i să nu ii faca rău lui Amber. Orice ar fi făcut a facut-o pentru că e îndrăgostită de tine şi jur că azi mi-a dat impresia unei persoane nebune de câteva ori. Iubirea ta pentru mine o distruge dar e inofensiva. Şi mai e şi mama ei, Amber e tot ce i-a ramas. Carter poate să o sperie, să o amenințe să nu spună nimic dar nu poate să o omoare şi nici tu. Am spus privind serioasă spre Harry şi oarecum mă enerva faptul că îmi pasa de Amber atât, dupa tot ce îmi făcuse. În locul meu ea ar fi fost mai mult decât bucuroasa să scape de mine. Poate era sora mea, dar nu semănăm deloc, nici cât doua surori vitrege.

Harry ofta ingandurat.
- Mama ei e în singuranta şi în scaun cu rotile. Şi ceva îmi spune că tata s-ar învinovăţi dacă s-ar intampla ceva cu Amber. Il uraste.
- Bine! 0 să vorbesc cu Carter. Dar orice ar fi nu va fi plăcut pentru Amber. Trebuie să ii închidem gura şi eu să mă asigur că nu se mai apropie de tine niciodata.

Am aprobat din cap acceptand ce mi se oferise, şi încă odată o salvasem pe Amber. Pe ea care îşi risca viaţa să mă distrugă pe mine. Dar era de ajuns să privesc la demonul din fata mea că să o înţeleg perfect de ce face asta.

Am pornit înapoi spre casa mea pentru că aveam să fac un dus chiar dacă trebuia să merg la Casa Alba pentru asta. Pielea începea deja să mă manance şi stiu că nici Harry nu era într-o situatie mai buna.
- Harry, tu nu ai cunoscut-o pe mama lui Amber? L-am întrebat în maşina în timp ce îmi scarpinam cotul discret. Slava Domnului că nu mai era aşa frig şi dimineaţa inghetata se transformase într-o dupa-amiaza chiar foarte însorita.

-Nu! Eu sî Amber nu am avut genul de relaţie în care să ne cunoaştem unul altuia părinţii. Poate ea voia să mă prezinte mamei ei sau eu să ii spun mai multe despre mine dar eu nu simţeam nevoia să fac asta. Nu mă puteam duce în fata mamei ei ştiind foarte clar motivul pentru care eram cu fata ei.

Îmi răspunse Harry serios privind în fata şi am aprobat ganditoare din cap.
- De când e bolnava? Am continuat neputand să îmi iau gândul de la ea. Oare Carter reusise să o scoata?
- De la 10 ani e dependenta de insulina. Mie nu mi-a spus şi la început am crezut că se drogheaza când o vedeam cu injecţiile dupa ea. Apoi a făcut o criza de diabet şi era aproape să moara pentru că eu habar nu aveam ce are. Ii e şi frica de ace şi uraste să faca injecţiile. întotdeauna i le faceam eu pentru că i se făcea rău dacă şi le injecta singura.

Nu pot să cred că vorbele lui Harry mă făceau din nou să îmi fie milă de ea.

- Amber nu era potrivita pentru mine. Chiar dacă aş fi iubit-o nu ar fi rezistat lângă mine. Spuse Harry rupând tacerea serios şi l-am privit confuza.
- Ce vrei să spui?
- Pai, în primul rand. Cu ea nu îmi permiteam asta pe când tu nici nu observi. Spuse aratand cu capul spre kilometrajul maşinii. Am observat că avea 120 la ora şi maşina zbura cum o făcea de obicei, treacand că un fulger printre celelalte maşinii dar deja mă obisnuisem cu asta şi chiar îmi placea.
- Lui Amber ii e teama de viteza. Uraste maşinile şi stiu că asta are legătură cu accidentul mamei ei chiar dacă nu vrea să recunoasca. O singura data am luat-o cu mine într-o cursa şi m-am oprit la jumatatea ei pentru că se înverzise la fata. A coborât din maşina şi a vomitat până s-a terminat toată cursa. Nici nu vreau să mă gândesc ce se intampla dacă saream cu ea peste tren. Îmi spuse Harry şi mi-am adus aminte de ziua de ieri. Amber părea de-a dreptul terifiata de viteza maşinii mele.
- Cum are ea pretentia să fie fata perfectă pentru mine aşa. Viteza e o parte din mine şi îmi vreau iubita mereu în dreapta mea când castig. Zâmbi întorcându-şi privirea spre mine.
- Sau în alta maşina invingandu-te ea pe tine. Am rânjit făcându-l să chicoteasca.
- Deocamdata în curse ramane în dreapta mea. Îmi facu cu ochiul şmecher şi eu i-am dat pe ai mei peste cap.

Acasă lucrile nu au mers aşa cum am plănuit eu. Nici acum nu am plănuit să fac dus şi explodam de nervi. Harry îmi făcuse deja planul şi m-a pus să îmi aleg hainele pentru petrecere, dusul urmând să ii fac la el, desi sunt absolut sigura că urma să ii facem, chiar dacă el nu voia să recunoasca. M-a obligat să ii sun pe tata şi deja îmi era dor de blonda din puşcărie când domnul Christopher Wrise şi-a varsat nervii asupra mea. Norocul meu că încă era la serviciu şi nu aflase nimic de arestare, încă. Furia lui era acum canalizata asupra dispariţiei mele şi asupra bataii cu Amber. Cum mă aşteptam, Roberta ii sunase, dar se pare că nici ea nu ştia de planul fiicei ei de a merge la politie.

Cu greu l-am calmat şi chiar dacă nu a vrut să îmi dea voie, i-am spus că în nopatea asta nu voi fi acasă. Macar să stie unde sunt.

Harry s-a ocupat şi de data asta de alegerea tinutei mele şi îmi cotrobaia prin dulap cu o fascinaţie de speriat. Era enervând, şi sexy în acelaşi timp când îşi baga nasul în sertarul cu lenjerie.

Când am terminat discuţia cu tata, am mai inghitit câteva pastile de raceala pe care le-am găsit prin sertarele lui şi m-am întors în camera, scarpînandu-mă în cap. Doamne, am nevoie de săpun imediat. Harry mă aştepta întins pe pat, admirand o rochie neagra.

- Asta, e geniala. O îmbraci imediat! Îmi ordona fascinat intinzand-o spre mine.

I-am dat şi lui pastilele pentru că oricât de tentat era să zac cu el în pat preferam să o fac să ale mucozitati inafara de cele... normale.

M-am uitat mai atent la rochie şi mi-am mărit ochii pentru că nu o recunoşteam.

- Harry, asta nu e rochia mea. Am spus privindu-l deja încruntata. Îşi înghiţi pastilele fara apa sî mă privi confuz.
- Am gasît-o în dulapul tau. Zise nedumerit şi dupa privirea lui chiar nu părea că minte.

I-am luat rochia din mână şi am analizat-o mai atent. În fata părea o simpla rochie neagra, scurta şi stramata, la fel şi în spate. Lateralele erau oroarea. Aproape nu existau. Rochia era decupata pe ambele parti, avand mici panglici negre care le ţineau unite şi fiecare spaţiu gol era de marimea palmei mele. Cu siguranţa îmi lasa soldurile la vedere şi partea laterala a coapselor. Cum se presupune că trebuie să port chiloţi şi sutien cu chestia asta?

- De unde a aparut chestia asta? M-am încruntat din nou spre Harry, de data asta sigura că rochia nu e a mea, mai ales că era noua, încă avea eticheta pe ea. Când Dumnezeu a adus-o aici?

- Iubito, jur că am gasit-o în dulap. Vorbesc serios. Tu nu stii ce haine ai?

Mi-am frecat fruntea întorcându-mă spre dulap. Harry îmi indica spre un sertar de sus la care abia dacă ajungeam şi nici macar nu îmi ţineam haine acolo. Dar acum era un teanc.

Am scos terifiata braţul de haine, toate pareau noi şi când Harry a mai scos şi câteva cutii cu pantofi toate s-au aşezat în capul meu.

- Mama! Am marait aducandu-mi aminte de cutia pe care mi-a trimis-o cu invitatia de nunta. Am aruncat-o în curte dar sigur tata a luat-o şi mi-a pus continutul ei în dulap.

- Hmm? Harry se uita confuz la mine.

- Mama mi-a trimis astea. Tata probabil le-a adus aici.

- Atunci, mama ta are nişte gusturi vestimentare geniale. Spuse analizand un tricou larg şi zdrentuit care avea pereche nişte jampiere negre din colanţi. I le-am smuls din mână desi avea dreptate, erau geniale. Cam vulgare dar geniale. Dacă nici mama nu se pricepea la shoopping, atunci cine?

-Tot asta ramane. Alegeţi pantofii. Spuse luandu-şi din nou rochia preferata de pe pat.

- Nu mă îmbrac cu astea. Am spus artagoasa dar am primit o privire atât de furioasa că aproape m-am pisat pe mine.

- Dacă tu nu te îmbraci cu rochia asta dîseara o să îţi tăbăcesc curul atât de tare încât o să ai nevoie de bandaje şi în interior. Şi poate îndrăzneşti să le arunci că îţi decupez toate hainele aşa cum îmi place mie.

- Atunci toti o să se holbeze la ce îţi aparţine tie. Am marait rânjind.

El marai nervos.

- Nu şi dacă te tin închisa în casa. Spuse serios şi nu trebuia să îmi pun mintea cu nebunul că să stiu că e în stare să faca asta. Inventa el ceva şi mă dadea dispărută o saptamana şi nici că mă deranja dacă disparea şi el cu mine.

Am mormăit că un pisoi frustrat şi i-am luat rochia din mână.

- Bine! Am bălmăjit făcându-l automat să zambeasca şi nu am apucat să îmi dau ochii peste cap că s-a năpustit asupra mea, strivindu-se de buzele mele că un monstru însetat de sânge, lasandu-mă fara aer şi azvarlîndu-se cu mine în pat. Am început să rad până mi-a astupat din nou gura cu a lui sî arata de parcă urma să mă devoreze în urmatoarele secunde, iar eu mă lasam devorata cu plăcere.

Aşteptarea pentru dusul dupa care tanjeam atât a meritat din plin. Orice il conţinea pe Harry merita din plin. Chiar dacă probabil trebuia deja să fim la casa lui Mike, Harry nu mi-a dat drumul până când apa rece ne-a gonit ea.

Strâmbând din nas am imbracat rochia de la mama, care se mula pe corpul meu că un al doilea strat de piele neagra şi am avut noroc că am găsit doua cupe speciale de sutien pe care le puteam aplica fara niciun fel de bretea. Trimise normal tot de mama. Ştiam că exista nişte chiloţi ciudaţi fara bretele laterale, special pentru genul asta de rochii dar chiar dacă aş fi avut Harry cu siguranţa nu m-ar fi lasat să mii pun. Era mai mult decât extaziat de faptul că iar nu port chiloţi şi eu clocoteam din noua motive: excitatie şi frustrare că iar sunt 80% dezbracata.

M-am privit în oglinda întoarsa şi chiar paream că sunt acoperita de trei panglici negre şi orizontale. Partea de sus nu era cine stie ce dar mai jos de sold se crea nebunia, coapsele mele erau complet descoperite şi doar o alta panglica mica unea jos cele doua parti. Oare cât de uşor ii e lui Harry să rupa panglicile astea şi să mă lase goala în 2 secunde? Ceva îmi spune că o să aflu în curând.

Mai târziu au venit şi ceilalţi acasă pentru a se schimba şi se pare că petrecerea era deja pregătită. Mă simţeam prost că eu nu contribuisem cu nimic şi nici Harry din cauza mea. Asta mi-a adus brusc aminte de ce planuiam să fac azi-dimineata.

- Harry, eu nu am un cadou pentru Keith. Am tresărit în timp ce îmi îndreptam parul în oglinda.

Mă privi câteva secunde, încă la bustul gol în fata dulapului. Ce ii lua atât să se decidă pentru că stiu deja că avea să aleaga un alt tricou negru. Blugi negrii erau deja pe el şi mi-am luat ochii de pe el pentru că avea tendinta să îmi întunece minţile şi să mă faca să uit ce am în cap.

Se gândi câteva secunde, scotandu-şi un maiou negru care m-a făcut automat să zâmbesc.

- Nu-ţi face griji iubito, o să inteleaga. Ai aflat abia azi-noapte de ziua lui şi azi ai fost destul de ocupata. Spuse tragandu-şi maioul peste cap.

- Dar totuşi, am şoptit trista tragand placa din priza. Era cam greu cu machiatul la Harry. Trebuia să mă mulţumesc cu oglinda lui pentru tatuaje care ii faceam loc pe birou printre monitoare şi tastaturi. Dar nici la mine nu era mai mult loc.

Harry veni lângă mine, cuprinzandu-mă în braţe prin spatele scaunului şi mă saruta pe gat uitandu-se odată cu mine în oglinda.

- Ne descurcăm noi cumva şi cu asta. Zâmbi făcând cu ochiul în oglinda, l-am privit nedumerita reflexia din oglinda.

- Esti aşa frumoasă! Spuse fascinat continuând să mă priveasca în oglinda, chiar dacă nu ne vedeam prea bine amandoi.

- Iubito, pot să te rog ceva? Şopti plimbandu-şi nasul pe obrazul meu.

- Mhm! Am mormăit închizând ochii şi muscandu-mi buza la respiraţia lui fierbinte.

- Niciodata să te parfumezi pe gat. Ador mireasma pielii tale. Mormăi coborând spre gatul meu şi am inghitit în sec.

- E atât de catifelata, şi calda, şi îmi vine să musc din ea. Ceea ce a şi făcut. Am gemut uşor departandu-mi buzele când dinţii lui mi-au prins uşor pielea intre ei. Gândul mi-a fugit la fanteziile cu vampiri, cum reusesc să îşi ispiteasca prada şi să o excite chiar şi atunci când e golita de sânge. Mi-am imaginat colţii lui Harry taindu- mi pielea în secunda asta şi clar atingerile şi extazul pe care mi-l provoca mereu m-ar fi făcut să mor în satisfactie fara să protestez vreun pic.

Dar iubitul meu nu era un vampir, era un demon. Nu tanjea dupa sângele meu, ci dupa sufletul meu pe care pusese ghearele demult şi acum ii devora în cel mai pasional mod posibil.

Mi-a prins barbia, întorcându-mi fata spre a lui şi sarutandu-mă în acel mod pasional de care vorbeam mai devreme. Ce am făcut să ii merit pe baiatul asta? Poate Amber are dreptate când spune că obţin mereu ce vreau. Dacă mama nu ne parasea, eu şi tata nu ne-am mai fi mutat niciodata în Seattle şi Harry ar fi ramas doar demonul din visele mele. Oricât încercam să neg asta, nu mai regretam atât de mult hotararea de plecare a mamei dupa ce a aparut Harry în viaţa mea. Şi nici nu o mai uram atât.

M-am ridicat de pe scaun şi i-am mangait omoplaţi acum goi. Adoram genul asta de maiouri desi pare să le poarte doar la petreceri. Probabil pentru că ii transforma într-o capcana periculos de sexy.

I-am mangaiat braţul unde fusese împuşcat şi renunţase la bandaj. Rana era încă în vindecare dar vedeam deja semnul cicatricei. O dunga cât jumatate din degetul meu ii brazda pielea şi ii strica perfecţiunea. Harry îmi observa atenţia şi mă trase la pieptul lui, sarutandu-mi tandru parul moale şi drept.

- Abia aştept să te scot din rochia asta la noapte. Şopti senzual la urechea mea, mângâind marginile goale ale materialului şi deja simţeam căldură crescând în mine.

- Şi eu! l-am şoptit înapoi întorcându-mă sî muscandu-mi lobul urechii.

A ras uşor.

- Atunci hai să mergem până nu o fac acum. Spuse înghiţind în sec sî imî dadu drumul din braţe aplecandu- se spre sandalele mele.

Am început să rad luandu-le din manaluî şi el a aruncat o ultima privire în oglinda, aranjandu-şi carliontii mari pe spate. Eu am incaltat sandalele pe care le alesesem de la mama, semanau tot cu nişte botine cu toc de 10 şi platforma, dar îmi imbraca piciorul în zeci de curele din piele, aşezate pe verticala în forma de X-uri. Erau chiar splendide, tipice lucrurilor cumparate de mama. Şi clar de firma.

Mi-am verificat machiajul în oglinda şi era perfect. Ca de obicei, fond de ten şi pudra care să îmi acopere pistruii enervanţi, fard negru, tus negru, mascara şi cam atât. Am renuntat la ruj pentru că oricum Harry avea să mi-l manance imediat şi aducandu-mi aminte de rugamintea lui am renuntat şi la parfum. Dar avea dreptate, şi eu adoram să ii sărut gatul şi să ii simt aroma proprie şi ametitoare, doar tatuajul şi buzele mele aveau voie acolo.

Am mers puţin prin camera pentru a mă obişnui cu tocurile şi Harry a scos un dosar din birou. M-am uitat la el crezând că sunt desenele mele. Dar când l-a deschis am dat peste o incarligatura de cuvinte şi semnaturi.

Harry îmi întinse un pix zâmbind.

- Ce e asta? L-am întrebat confuza.

- Actele care te fac stapana absoluta a Roşcatei. Zâmbi aratandu-mi cu pixul un loc în care trebuia să semnez.

- Harry, nu trebuie să o treci pe numele meu. Am spus nesigura încercând să citesc câteva cuvinte pe foaie.

- E deja trecuta pe numele tau iubito. Trebuie doar să semnezi. Insista intinzandu-mi pixul şi am oftat luandu-i-l din mână şi semnând în toate locurile pe care mi le arata el fara să citesc ceva. Ce avocat sclipitor ar fi ieşit din mine.

Dupa asta mi-a dat mie actele dar chiar nu aveam nevoie de ele. Plus că aveam să le pierd imediat deci mai bine stateau la el. Dezinteresul meu pentru toate lucrurile astea il scotea din minţi şi pe mine nu făcea decât să mă amuze.

Am parcat în fata casei lui Mike, şi Ty s-a dus să il aduca pe Keith. Astăzi il ţinuseră toată ziua izolat în casa, şi bunicii lui se pare că avusesera o implicare în asta. Keith nu ştia încă de întoarcerea lui Harry deci surpriza va fi cu atât mai mare.

- Marfa rochie soro. Fluiera V apreciativ dupa mine când aranjam ultimele lumanari pe tortul mare şi patrat de ciocolata. Rochie decupata sau nu, abia aştept să gust din chestia asta.

- Şi a ta la fel! l-am făcut cu ochiul zâmbind pervers. Arata superb în rochia sau mai bine zis bluza larga care părea mai degraba o plasa de pescuit aşezata pe ea nelasand nimic la limita imaginaţiei din lenjeria ei violet, de aceeaşi culoare cu parul drept şi lung. Boxerii pareau de piele dar oricum dadea impresia că poarta pantaloni din cauza cizmelor albe care ii acopereau până şi coasele. 0 tinuta ciudata, care o descria perfect şi normal că o făcea să arata şi mai perfect şi devastator de sexy. Rochia mea decupata pe margini mă făcea să arat că o babuta înfofolita pe lângă ea. Mi-am adus aminte de Violet din povestea lui Harry, fetita violata de un nenorocit şi oricât mă straduiam nu reuşeam să o mai vad în cea de acum. Aceasta avalanşa ultraviolet nu mai avea nimic fragil în ea.

Am îndesat tortul în frigiderul enorm al lui Mike şi afara oamenii începeau deja să se ascunda. Se lasa întunericul sî începea din nou să se faca frig, noroc că atmosfera avea să se încalzeasca în curând sî mie îmi stătea gândul doar fosta camera de sus a lui Harry.

Am ieşit şi noi alaturi de ceilalţi şi l-am observat pe Harry făcându-mî semn de pe terasa. Ştiam eu că nu e stilul lui să se pîteasca în spatele canapelelor.

Am stins toate luminile când am auzit maşina lui Ty.

- Shht! A marait Harry să opreasca restul şuşotelilor.

L-am prins de brat şi m-a sarutat pe frunte chicotind. Mi-am muscat buza când i-am auzit venind simtindu-mă mai prost că nu aveam un cadou pentru Keith. Harry il aranjaze până acum în curtea din spate şi chiar dacă mi-a propus să spunem că maşina e din partea amandurora nu aveam cum să accept asta. În primul rand pentru că nu avea nici un sens, nu mi-aş permite nici macar un sfert dintr-o orice maşina i-arfi cumparat Harry şi nu voiam să ii stric cadoul. Era cadoul lui pentru Keith şi doar atât.

- Ty, de ce m-ai adus aici? Hai să il cautam pe Harry, ceilalţi unde sunt? Se planse Keith şi l-am simţit pe Harry chicotind că un frate mai mare.

- Plecam şi noi imediat, vreau să îmi iau laptopul, l-am uitat aici. Il minţi Ty că un profesionist şi Keith a oftat frustrate.

Deja erau lângă piscina şi îmi dau seama că nu vedeau pe unde merg, Mike stinsese toate luminile şi habar nu am unde era acum.

- Semnalul e când aprinde Ty telefonul. Îmi şopti Harry la ureche şi am procesat rapid informaţia.

- Aprinde şi tu o lumina. Frate, nu stiu ce a avut bunica azi dar nu m-a lasat deloc să ies din casa. Femeie obsedata de seriale... bolborosea Keith nervos dar înainte să termine am văzut o lumina aprinzandu-se în mână lui Ty şi urmatoarea acţiune mi-a spart timpanele.

- Surprizaaaaaa! S-a auzit un tipat sonor şi luminile s-au aprins puternic, insotite de muzica şi confetii care cadeau de peste tot.

Am tipat şi eu odată cu ei şi am fugit cu totii din ascunzatorile noastre.

Expresia lui Keith era de nepretuit. Ne privea că pe o invazie extraterestra şi mai avea puţin şi se ascundea în spatele lui Ty de spaima.

- La mulţi ani Keith! Am tipat toti, sărind pe el şi saracul chiar părea să aiba nevoie de o pastila pentru inima.

- Ce... Cum...?! Se balbaia analizandu-ne pe fiecare şi când l-a observat pe Harry ochii i s-au mărit.

- La mulţi ani pustiule! Spuse Harry, nemaisteptand altceva şi ii prinse de gat tracandu-l într-o imbratisare frateasca şi sufocanta.

-Tu, esti... se balbai Keith uitandu-se la el că o mama la copilul pierdut.

Harry rase.

- Da sunt, cum să ratez ziua ta? Ti-am promis că o să ai cea mai tare petrecere. Uite-o! Spuse Harry aratand în jur şi în sfarsit Keith începea să conştientizeze ce se intampla în jurul lui şi zâmbetul lui creştea din ce în ce mai mare.

- Ahh, te iubesc frate! Sari fericit la gatul lui Harry de data asta sufocandu-l el.

Harry începu din nou să rada alaturi de noi ceilalţi.

- La mulţi ani Keith! I-am urat şi eu zâmbind, tragandu-l într-o imbratisare de urs.

- Mersi Kath! Zâmbi pe umărul meu, strangandu-mă şi el în braţe. Fercirea din el ajunsese deja la 100%.

L-am sarutat pe obraji şi demonul gelos nu avea decât să îşi tina gura pentru asta. Dar nici Harry nu era

chiar atât de gelos.

În continuare toată lumea a sărit pe el, fiecare cocolosindu-l în stilul lui propriu.

Petrecerea a început în adevaratul sens al cuvanuluî şi muzica vibra în jurul nostru.

- În noaptea asta ai voie să te imbeti. Ii spuse Harry razand când a scapat de mulţime şi Keith ii privi uimit.

- Neah! Stramba pustiul din nas şi mi-am dat seama că şi Keith avea aceasi slăbiciune pentru băutură că şi Harry. Demonul meu ii privi mândru.
- Dar am voie să agat o fata. Rânji pustiul făcându-ne pe amandoi să radem.
- Ai 16 ani, nu mai mai bag. Zâmbi Harry ridicând mâinile în sus în poziţie defensiva şi Keith începu să rada radiind de fericire. Într-o secunda se facu dispărut în mulţime şi Harry mă trase imediat în braţele lui, lipindu-şi lacom buzele de ale mele.
- Vrei să bei ceva? Îmi şopti la ureche în timp ce eu începeam să mă mise uşor lângă el pe melodia Pour It Up, a Rihannei.
- Nu! Am dezaprobat din cap. Dar am nevoie de altceva. Am spus ridicandu-mi mână şi aratandu-i încheietura. Harry imî prinse mână într-a lui.
- Aî mai luat ceva zilele astea?

Am dezaprobat din nou din cap. Trecuse aproape o saptamana fara droguri şi stiu că aveam nevoie disperata de ele dar suferinţa mea din ultimele zile a intrecut-o pe cea pentru droguri şi îmi crease o rezistenta pe care voiam să o menţin şi chiar să o întăresc.

- Vino cu mine! Spuse peste muzica puternica tracandu-mă cu el prin mulţime şi m-am bosumflat că voiam să dansez.

Am mers spre alta parte a piscinei unde era aceeaşi nebunie şi pareau să fie mai mulţi oameni decât data trecuta.

Tot ce am văzut în fata mea printre lasere orbitoare a fost un nor gros de fum şi stiu că am intrat pe teritoriul periculos. Mai multe persoane erau aşezate pe jos, razand şi făcând ce ştiau ei mai bine.

- Demonule! Il saluta unul dintre ei, deja drogat bine.
- Da-mi ceva! Spuse Harry repede batand mână cu el.
- Sigur omule, orice vrei!

Baiatul şaten ii întinse lui Harry nîste pastile şi am tresărit când cineva a sărit în spatele meu. Harry s-a întors rapid că un tigru în poziţie de atac dar am oftat tragandu-mi sufletul pentru că în capul meu era doar o Violet ametita.

- Ce faceţi aici fara mine? Se bosumfla mai mult decât era nevoie, intinzandu-se pe iarba lângă ceilalţi şi furandu-i unuia o ţigara din gura. Am început să rad.

Se uita la mine cu ochii mijiţi şi mă prinse de mână tragandu-mă jos lângă ea. Am icnit speriata pentru că rochia mea oferea şi aşa destula privelişte. L-am observat pe unul dintre băieţii de pe partea cealalta uitandu- se atent la decupeurile rochiiei mele şi mă rugam că Harry să nu il observe sau ochii lui roşii de la droguri aveau să devină negri din alta cauza.

- Să ne jucam ceva. Rânji V când restul băieţilor s-au aratat şi Mike era deja ametit bine. Jay o lua mai încet pentru că probabil încă mai avea dureri de cap. Cred că a ieşit mai repede din spital decât trebuia dar sigur doctorii nu i-au mai suportat mofturile.
- Ce să ne jucam? Am întrebat speriata. Nu vreau să mai aud de blackjack, nici acum nu eram într-o situatie mai buna şi dintr-o mână ramaneam goala.
- Adevăr sau provocare? Ridica pervers din sprâncene când Harry s-a aşezat în spatele meu, inconjurandu- mi picioarele cu ale lui şi mi-a dat o pastila rotunda şi alba care părea extasy. Am inghitit-o şi m-am întins mai comod pe pieptul lui.
- Cati ani ai? 0 întreba Harry uitandu-se superior la ea şi am început să radem. V ii scoase limba.
- Tî-e frica de o provocare Harry? II întarata V ridicând pervers din sprâncene.

Harry bufni amuzat.

- Să vedem ce poti iubitoare de paianjeni. Marai Harry fara pic de teama şi eu începeam să rânjesc amuzata de cei doi.

- OK! Da-o dracu' de sticla, a fost ideea mea şi eu încep cu Harry. Spuse V repede şi am început să radem. - Harry adevar sau provocare?

- Tu ce crezi? Spuse demonul făcându-mă să chicotesc. V rase.

- Te provoc să o faci pe Kath să tipe aşa cum o face în fiecare noapte, dimineaţa şi moment în care eu nu pot să dorm din cauza voastra. Spuse purpuria jucandu-se cu parul şi m-am înverzit la fata. Harry împreuna cu ceilalţi izbucnirã în ras şi de data asta am furat eu ţigara tipului de lângă mine frustrata.

- Lasa că vezi tu asta Cap-Violet. Am marait nervoasă spre ea făcând-o să rada.

- OK! Spuse Harry zâmbind şi m-am întors terifiata spre el. Mi-a făcut pervers cu ochiul şi mi-a prins barbia tragandu-mă spre buzele lui.

- Vreau tipat! Insista V când limba lui Harry s-a împletit lasciv cu a mea sî i-am aruncat o privire criminala tipei violet de lângă mine.

Harry chicoti dar nici nu îmi trecea prin cap să le fac pe plac. Asta până când buzele lui Harry au coborât pe gatul meu, mi-au supt pielea apoi şi-a înfipt uşor dinţii în ea. Am scrâşnit din dinţi şi m-a strâns mai tare dar în toată durerea asta era doar plăcere. Demon nemernic ce esti. Am scrâşnit din dinţi şi am tipat uşor când i-am simţit dinţi mai adanc în piele.

Harry şi-a scos imediat colţii, şi mi-a sarutat pasional gatul pentru a calma durerea. M-am uitat la el cu ochii mijiţi şi a zâmbit că un nemernic pe care il iubeam până la cer şi înapoi.

Mi-am masat gatul.

- Asta nu a fost tipat. Protesta Cap-De-Mura.

- Să vezi ce tipat îţi dau eu tie dacă îmi înfig mâinile în capul tau. Am marait spre ea făcându-i pe toti să rada.

- Ce jucaţi? Am auzit tipatul lui Keith şi a aparut intre noi de nicăieri.

-Treci aici pustiule, se incinde atmosfera. Rase Mike band din sticla lui de wiskey şi Harry a clatinat din cap.

- Am 16 ani, gata cu pustiul. Se enerva Keith uitandu-se urat la Mike. Toti am început să radem.

- E rândul meu. Jay, adevar sau provocare? Vorbi Harry spre Jay şi stiu că planuia ceva diabolic, mai ales dupa felul în care Violet se albise la fata.

- Zii adevar că cine stie ce dracu' te pune să faci. Ii susoti ea făcându-mă să rad. M-am cuibărit mai bine intre picioarele lui Harry, avand grija cu rochia.

- Provocare! Rânji blondul şi eram sigura că asta o să spune. V îşi plesni o palma peste frunte şi lua o gura mare din baharul de bere probabil pentru curaj.

- Te provoc să ii faci lui Violet un fingerbaging. Spuse Harry şi V scuipa toată băutură de o avea în gura. Dacă aş fi avut ceva, probabil aş fi făcut şi eu la fel. Un hohot dement de ras s-a aşternut intre noi.

- Bine Styles, jur că o s-o provoc pe Kath să îţi faca un blowjob. Marai Violet nervoasă cu degetul aratator ridicat spre fata lui Harry.

- Da' ce dracu' sunt eu aici? Tap ispasitor? M-am revolatat enervata şi toti au început să rada. Pai nu vine şi rândul meu, am marait în mintea mea.

Violet se ridica de jos şi ii prinse pe Jay de mână.

- Unde va duceţi? Ii opri Harry încruntat.

- Nu ai specificat şi unde fraiere. Ne gasesti în fosta ta camera. Rânji paienjenita disparand cu un Jay înecat de ras.

- Să va fut pe amandoi. Tipa Harry nervos în urma lor şi toti am izbucnit din nou în ras.

- Vrea cineva nişte PCP? întreba un baiat al cărui nume nu ii cunoşteam dar ii mai vazsusem de multe ori.

- De unde dracu' ai luat rahatul ala? întreba Harry uitandu-se urat la el.

Tipul doar rânji fara să ii răspundă.
- Eu vreau! Spuse Mike furandu-i baiatului sticluta neagra din mână.
Pe rand au tras fiecare din praful magic şi mă tenta să încerc şi eu. PCP era unul dintre cele mai tari de droguri şi se spune că te duce pe taramuri necunoscute. Curiozitatea şi doza de extasy clocoteau în mine.
- Da-mi şi mie. Am spus în cele din urma intinzandu-mă spre Ken.
- Iubito... şopti Harry nesigur.
- Doar puţin. Luam amandoi. Am zâmbit rugător spre el şi stiu că nu aveam mult de munca să ii conving.
- Bine! Fu de acord oftând şi am rânjit victorios. Flaconul negru avea un pai alb şi larg în interior pe care puteam trage direct. Mi-am muscat buza respirând praful toxic şi mi-am simţit imediat narile arzand. Tampenia asta era tare, dar şi extraordinara. Am tras pe ambele nari apoi i-am dat şi lui Harry care a luat chiar mai mult că mine.
- Să vezi acum ce iese. V-ati dat dracu' dacă îmi dati foc la casa. Spuse Mike mai drogat că noi toti şi am început să radem că idioţii. Eram deja puţin drogaţi şi PCP-ul avea să ne innebuneasca complet.
V şi Jay s-au întors dupa aproape un sfert de ora şi eu deja începusem să rad că tampita fara să stiu de ce.
- Am zis fingerbaging nu sex. Protesta Harry când cei doi s-au întors cu nişte figuri satisfacute.
- Incearca tu să te mai opreşti odată ce începi. Spuse Jay făcându-ne să radem.
- Bun cotînuam. Kath! Rânji sî Jay şi mi-am dat ochii peste cap.
- Ştiam deja, provocare! Am rânjit desi ştiam că urma să dau de dracu'!
Papagalii îşi frecara palmele.
- Vezi ce scoţi pe gura că îţi îndes capul de sus intre picioarele lui Violet. II amenința Harry şi am izbucnit într-un ras care m-a făcut să mă înec.
Jay vorbi printre sughiţurile de ras.
- Te provoc să simulezi o partida de sex cu Harry, aici.
Am făcut ochii cât cepele pe lângă hohotele de ras.
- Să vezi ce îţi simulez eu un pumn în bot Ventura. Am marait nervoasă dar nu aveam de gând să mă las infranta.
M-am ridicat demna dintre picioarele lui Harry şi el mă privea nesigur dar totuşi zâmbitor. Drogurile clar îmi veniseră de hac pentru că normală nu aş fi făcut nici moarta ce îmi trecea acum prin cap.
- Stati aşa! Sari Mike oprindu-ne şi tipa către DJ-ul de pe terasa să schimbe melodia. Imediat ce am auzit Skin, m-a bufnit rasul, dar era perfect.
-Mersi Wagner! Am spus întorcându-mă spre el şi mi-a făcut cu ochiul. Harry a început să rada şi încă era deasupra lui. I-am apropiat picioarele cu ale mele şi m-am aşezat uşor în poala lui, de data asta incolacindu-i eu talia cu picioarele.
Harry a devenit serios şi excitat şi s-a aşezat mâinile pe fundul meu, sustinandu-mi totodata rochia pe fese. Trebuia să îmi amintesc că nu port lenjerie aşa că m-am lipit mai bine de Harry, lipindu-mi feminitatea de abdomenul lui şi tragandu-mi rochia în jos.
Mi-am pus mâinile pe gatul lui şi l-am simţit înghiţind în sec, uîtandu-se extaziat la mine.
Mi-am lipit buzele de ale lui şi am început să mă mise uşor în poala lui. Harry sî-a ridicat picioarele, indoindu-şi genunchii pentru a-mi proteja fundul mai bine şi mă puteam mişca mai mult. M-am mişcat din ce în ce mai repede în poala lui, ajutata şi de mâinile lui, sărutul nostru devenea din ce în ce mai pasional şi începeam să uitam de persoanele din jurul nostru care ne fluierau acum. Uram rochia asta acum pentru că nu îmi permitea mai multe şi limba lui Harry deja mă ameţea. A gemut în gura mea şi s-a oprit muscandu-mi puternic buza.

Am început să rad şi m-am departat uşor de el.
- Doar atât! Protesta Jay suparat.
Harry se uita urat la el.
- Al dracu' să fii, tu cât crezi că rezist eu cu simulatul? Tu vezi în ce situatie sunt? Spuse cu ochii mari aratand spre mine, încolăcită în jurul lui. Am ras mai tare mai ales că ii simţeam erecţia extrem de proeminenta intre picioarele mele.
- Bravo tigroaico! Mă aclama Mike batand din palme şi urlând. Am clatinat din cap zâmbind. Da, bravo tigroaico, ai luat-o razna bine de tot.
M-am ridicat încercând să îmi păstrez rochia pe coapse sî Harry a respirat frustrat. Stîam că o parte (mare parte) din el voia să mă ia de aici şi să termine ce a început dar în sfarsit era rândul meu şi pot şi eu să mă joc.
Devenea deja plictisitor doar noi, V şi Jay aşa că trebuiau atacati şi restul.
Mi-am fixat privirea spre Ken în timp ce m-am aşezat din nou intre picioarele lui Harry.
- Ken! Adevar sau provocare? M-am adresat lui şi m-a privit surprins.
- Să-mi fut una! Ce ai mă cu mine? Am început să rad. Provocare. Spuse şi am rânjit că o pisica diabolica.
- Te provoc s-o suni pe Kristen şi să ii faci un sex la telefon. Am spus rânjind şi Mike a căzut pe spate de
ras.
- Vino să te pup. Sari imediat în sus venind lângă mine şi sarutandu-mă pe obraji, murind de ras.
- Wagner cara-te de aici că îţi umflu botul. Marai Harry la el dar şi el radea.
Ken mă privea cu o fata de parcă ar vrea să mă stranga de gat în secunda asta. Şi sigur asta îşi imagina.
- Cu ce ţi-am greşit eu tie? Spuse şi m-am prins de burta din cauza rasului.
- Nici n-am numărul ei. Spuse încercând să scape dar imediat mi-am scos telefonul din buzunarul lui Harry şi i-am accesat numărul.
- Nu trebuie să stie că esti tu. Dacă nu te dai de gol ea nu îţi cunoaşte numărul.
A început să înjure pe limba lui sî am izbucnit mai tare în ras. Şi-a scos telefonul sî e clar că drogurile punea rău stapanîre pe noi.
Sî-a dus telefonul la ureche şi Mike a tipat să se opreasca muzica. Toti am făcut linişte şi Ken probabil îşi pregatea discursul. Biata Kristen, ii fac un serviciu cu asta doar că niciunul dintre ei nu îşi va da seama încă.
- Alo! Ce faci iubito? Vorbi Ken încercând să îşi schimbe glasul în unul mai gros. Toti ne-am astupat gurile că să nu scoatem vreun sunet. ... Sunt un admirator de-al tau... Nu conteaza, esti destul de curajoasa să joci un joc cu mine?... Ce ar fi să nu îmi mai pui întrebări frumoaso şi să îmi spui cu ce esti îmbracata... Pentru că o să te fac să transpiri dacă îmi spui.
Mi-am îngropat fata în pieptul lui Harry şi el pe a lui în parul meu. Toti faceam tot ce puteam să nu izbucnim în ras. Mike se lovea în picior şi Jay îşi muşca degetele.
- Îmi dau seama că esti în pijamale frumoaso dar vrei să fii puţin mai specifica? Descrie-le puţin... Alo?
Ken îşi lua telefonul de la ureche uitandu-se mirat la el.
- Mi-a închis. Spuse devastat şi toti am exlodat în ras. Harry a căzut pe spate cu mine peste el şi simţeam că mă înec.
- Eee, nu îmi faci tu mie aşa ceva iubire. De-abia m-am încins. Bai gura! Tipa Ken nervos spre noi sî şi-a dus din nou telefonul la ureche.
Le-am făcut tuturor semn să taca sî l-am privit pe Ken extreme de hotarat să faca asta. Ştiam eu.

- De ce mî-ai închis? 0 întreba cu o voce afrodisîaca. ... Tu cine crezi că sunt? Te las îţi dai seama singura dar pentru asta trebuie să faci ce îţi spun eu... Bun, îmi spui cu ce esti imbracata? A urmat o pauza mai lunga şi l-am observat muscandu-şi buza şi am rânjit mandra. Planul meu merge. ... Drace, pun pariu că esti al dracului de sexy. Mi-aş dori să fiu lângă tine acum, şi dacă aş fi vrei să stii ce ţi-aş face? L-am observat zâmbind lasciv şi pun pariu că Kristen ii spusese "Uimeste-mă!"

Joaca se terminase şi i-am făcut semn lui Ken să o stearga de aici. Il păcălisem pe fraier şi stiu că acum voia să faca asta dar nu avea nevoie de public. Să vad cum o să ii mai reziste aşa mândru lui Kristen dupa asta.

Mi-a zâmbit şi el şi s-a ridicat imediat de jos, continuând să vorbeasca la telefon.

- Unde dracu' te duci? Şuşotiră ceilalţi suparati dupa el dar nu i-a mai bagat în seama şi s-a făcut nevăzut.

Am început să rad aplaundand din palme.

- Da! M-am felîciat singura strangandu-mi pumnii că o invingatoare.
- Ce ai plănuit dracusorule? Şopti Harry zâmbind la urechea mea.
- Nimic ilegal! Am rânjit şi a început să rada apoi m-a sarutat înfometat.

Restul jocului a luat-o razna complet. Ken nu şi-a mai făcut apariţia şi noi deveneam din ce în ce mai nebuni din cauza drogurilor.

Chestia cu telefoanele s-a întins şi toti am fost provocaţi să sunam tot felul de persoane. Mike a sunat-o pe directoare dar nu a fost la fel de convingător că Ken şi dupa câteva înjuraturi a primit flit. V l-a sunat pe Zac, provocare venita de la Harry şi chiar dacă Jay a mustăcit puţin în final toti am făcut pe noi de ras, la propriu. Mi-am incasat-o şi eu şi a trebuit să sun o anumita lesbiana de pe pista pe care nici nu o cunoşteam dar se pare că doar cu asta era Harry de acord dupa presupusele lui Keith, pentru că nemernicul ala mic mi-a dat provocarea asta. Tipa s-a încins mai repede decât am crezut eu sî dupa ce mi s-a făcut greaţa am izbucnit în ras. Ty a sunat-o pe profesoara de informatica, cea mai buna prietena a lui dar tot a izbucnit în ras şi a închis telefonul. Mike s-a provocat singur să o sune pe Candice dar şi-a luat iar flit de la roşcata care nu i-a răspuns deloc. Dupa un timp ne-am saturat de telefoane şi am revenit la perversitati, unde eu şi V am fost provocate să să sărutăm Yuck! Jason şi Austin au fost provocaţi să se sărute intre ei şi au acceptat imediat. Gemeni să se sărute intre ei, am nevoi de e o punga. Mike a făcut un streaptese şi Harry a urmat imediat dupa el. Keith a fost trimis sus cu o fata de care nu ii placea deloc şi toti am fugit dupa ei şi am privit prin gaura cheii. Tipa se dadea la el şi el fugea de ea.

În cele din urma s-a întors suparat şi nesatîsfacut pentru că până la urma fata avea de 5 ori greutatea lui.

- Esti un idiot! Marai spre Mike care ii provocase să faca asta.

Sincer, mă durea gatul de la atâta ras.

- Gata, stiti ceva? Va provoc pe toti să îmi dati dracu cadourile de ziua mea. Spuse pustiul suparat şi toti au început să rada mai putîn eu. Fir-ar! Acum ce mă fac?

Ca un gând la gândurile mele Harry m-a sarutat pe frunte şi mî-a şoptit:

- Aî încredere în mine iubito!

M-am uitat nedumerita la el dar imediat toti ne-am ridicat şi am mers în curtea din spate unde se pare că erau ascunse o parte din cadouri. Doar ale prietenilor, restul persoanelor de aici veniseră doar cu băutură şi droguri.

- Vrei să intri în curse? Il întreba Harry pe Keith care nu mai putea de nerabdare.

Pustiul aproba din cap uimit şi ne-a făcut să radem.

- Dar trebuie să şi ai cu ce. Spuse Harry ridicând din sprencene şi Keith radia cu ochii mari.

Harry ii facu semn cu capul spre un obiect mare acoperit cu o prelata care abia se vedea în întuneric. S-au aprins mai multe becuri sî mi-am dat seama că era o maşina.
Keith deschise gura mare şi imediat fugi lângă ea, prinzând materialul de pe ea şi tragandu-l cu tot cu funda roşie.
Ce a ieşit de sub ea nu m-a uimit aşa cum mă aşteptam. Defapt era oribila. 0 maşina roşie, ce părea că are foarte mult ani la bord. Semana cu Opelul lui tata, doar că mai degradata.
Keith o privea terifiat şi ceilalţi au început să rada uşor.
- Sî eu am început la fel pustîule, să vezi ce maşina mi-a dat mie Carter prima data. Spuse Harry prînzandu-l pe dupa gat şi pustiul s-a uitat la el cu o moaca de catelus trist.
Am mers lângă ei privindu-l suspect pe Harry, care ranjea analizand expresia devastata a lui Keith.
- Hai, porneste-o! Il îndemna Harry trimîtandu-l spre ea. Keith intra în maşina neîncrezător şi motorul a pornit cu un huruit asurzitor făcându-l pe Mike să pufneasca alaturi de Jay şi Ty.
- Nu îţi place? Il întreba Harry când Keith se dadu bătut speriat de maşina şi cobora din ea.
- Ba da! Răspunse pustiul cu jumatate de gura şi mi s-a făcut milă de el. Ce Dumnzeu pune Harry la cale?
- Aaa, e bine atunci. Inseamna că pe asta nu are rost să ţi-o mai dau. Zâmbi Harry şi il întoarse în spate. Paravanul de oameni din fata lor s-a dat deoparte şi din spatele lor s-a ivit o maşina superba care m-a lasat cu gura cascata. Nu era o simplu model de maşina, era exact că a lui Harry. Un Ferrari TuNero dar de un argintiu închis.
Mi-am pus mâinile la gura nevenindu-mi să cred şi Keith a ramas blocat.
- Asta... e... maşina... se balbai şi Harry începu să rada ciufulîndu-i parul.
- Da, asta e maşina ta! Spuse Harry zâmbind şi fata lui Keith se lumina că un beculet de crăciun şi ii sari în braţe lui Harry.
- Te iubesc frate! Il sugruma pe Harry şi imediat fugi spre maşina şi de data asta intra în ea că un vârtej. Porni motorul care toarse că o pantera de data asta şi începu să topaie în scaun radiind de fericire şi ambaland motorul.
- Îţi iei carnetul mai intai, da? Rase Harry aplecandu-se spre geamul portierei.
Keith aproba frenetic din cap şi stiu că orice alt cadou ar fi primit nimic nu l-ar fi întrecut pe asta. Mai ales că maşina era că a lui Harry stiu că reprezenta un lucru deosebit pentru Keith.
Mike i-a dăruit o motocicleta şi aproape l-a prins pe Harry. Restul cadourile m-au copleşit prin sumele imense care le reprezentau şi eu începeam să mă simt tot mai prost.
- Kath, vrei să ii dau cadoul lui Keith acum sau mai încolo? Mă întreba Harry sî m-am uitat la el speriata.
Keith sî-a indeptat sî el atenţia spre mine, probând în Rolex care îi se potrivea perfect.
Harry îmi facu semn să spun acum şi să am încredere în el.
- Acum! Am spus încercând să zâmbesc desi habar nu am ce avea Harry de gând sî mă speria.
Harry se prefaca că ofteaza teatral sî Keith ne privea pe amandoi nedumerit.
Harry îşi duse mână la buzunarul de la spate şi mî-a stat inima în loc. Nu voiam să ii cumpere el cadou pentru mine. Dar situatia s-a schimbat când sî-a scos maşina de tatuaje sî lucrurile au prins sens.
Keith ¡1 privi uimit, mai uimit decât privise maşina şi se întoarse spre mine stupefiat. Harry îmi facu cu ochiul şi m-am prins în sfarsit ce punea la cale.
- L-ai convins să îmi faca un tatuaj? Mă întreba cu ochii mari lasand balta toate celelalte lucruri din jurul lui.
Am aprobat din cap zâmbind şi imediat Keith mi-a sărit la gat prinzandu-mă în braţe şi ridicandu-mă în sus.

- Oh, Doamne! Mulţumesc, mulţumesc, te iubesc. Mă învârti de parcă eram o fetita de 15 ani şi poate era mai scund că mine dar ii creştea puterea.
Am început să rad şi am încercat să mă pun pe picioarele mele.
- Mai bine îţi mai luam o maşina decât să îţi fac asta dar e foarte convingătoare. Marai Harry prefacandu-se suparat şi Keith începu să topaie de fericire.
- Îmi ajunge o maşina. Mersi Kath, nu credeam că o să îmi faca vreun tatuaj până la 18 ani. Chiar dacă nu mă mai primeşte bunica-mea acasă nu conteaza. Radia de fericire şi am început să rad sarutandu-l pe obraz.
- Cu plăcere! Am spus desi nu il convinsesem cu nimic pe Harry. Insa sunt sigura că nu ar fi făcut asta dacă eu nu aveam cadou, şi orice alt cadou i-aş fi putut lua nu l-ar fi făcut la fel de fericit că tatuajul. Tot râul spre bine până la urma.
- Mulţumesc! l-am şoptit lui Harry când Keith a fugit deja să îşi faca pregătirile pentru tatuaj.
- Nu ai pentru ce iubito! Nu ii faceam dacă nu erai tu şi am impresia că se bucura mai mult decât pentru maşina. Rase Harry şi la fel am făcut şi eu apoi l-am sarutat din nou drept mulţumire. Nu puteam să am un iubit mai perfect de atât.
Restul petrecerii s-a transformat într-o n nebunie totala. Harry a trebuit să treaca imediat la treaba pentru tatuajul lui Keith, chiar dacă nu ii prea incanta acum şi îşi dorea să petreaca alaturi de noi.
Eu am dansat alaturi de V şi Jary, apoi am ramas doar cu V şi ne-am făcut de cap că doua nebune. PCP-ul mi se urcase serios la cap şi mă starnea să mă urc într-o maşina atunci când au început cursele. Dar nu voiam să mă pun prea rău cu domnul Demon.
Când Harry a terminat tatuajul, Keith radia de fericire. Harry ii tatuase un scorpion pe brat care arata chiar foarte bine şi de pe care nu îşi mai putea lua ochii.
Este sodia lui? L-am întrebat pe Harry când Keith a început să le arate tutror tatuajul şi să se mandreasca cu el.
- A mamei lui. Spuse Harry sî am aprobat trisît din cap.
- Mersi din nou Kath! Mă îmbratisa Keith bucuros.
- Nu ai pentru ce dar lui Harry trebuie să ii multumesti. El ţi l-a făcut şi e superb.
- Dacă nu erai tu nu mi-l făcea deceniul asta. Şi, da e super tare. Radia ţopăind în sus şi am început să radem.
Restul nopţii nu l-am mai lasat pe Harry şi l-am tras lângă mine pe ringul de dans. Poate drogurile erau de vina pentru că de data asta nu a mai protestat şi euforia a pus stapanire pe noi.
Când în sfarsit a venit momentul tortului,era aproape 5 dimineaţa şi toti eram franti şi demult decolaţi de pe pământ.
Degustarea lui s-a transformat într-o bataie de ciocolata şi tot ce am reuşit să gust din el a fost ce am lins de pe degetele mele şi de pe fata lui Harry. Era delicios.
Keith era acoperit din cap până în picioare de ciocolata şi era la fel de drogat că noi.
- Araţi delicios! Îmi şopti Harry pervers la ureche, lingând putina ciocolata de pe umărul meu.
Mi-am muscat buza şi m-am întors spre el.
-Te vreau! Acum! Nu mai suport, m-ai fiert toată noaptea. Respira tragandu-mă în braţele lui şi am zâmbit lasciv.
- Atunci să mergem în camera ta! l-am şoptit la ureche şi atât am apucat să spun pentru că m-a insfacat de mână, tragandu-mă dupa el în casa şi am început să rad mai mult drogata împleticîndu-mă pe scări.
M-a ridicat în braţele lui că să nu mai încurcat de picioarele mele şi m-a bufnit din nou rasul.
Harry a descuiat usa cu mâinile tremurande şi m-a împins înăuntru, îzbindu-mă de perete sî închizând rapid usa în urma noastra.

- 0 să te devorez cu totul! Spuse frecandu-şi frenetic fata de gatul meu şi muscandu-mă aşa cum făcuse mai devreme, doar că de data asta mult mai tare.
- Sî ce mai asteptî! Am gafait într-un geamat şi mi-am încolăcit mâinile dupa gatul sau, sarindu-î în braţe.
S-a lipit din nou de buzele mele, sufocandu-mă cu un sărut lacom sî s-a îndreptat rapid spre patul mare şi
negru pe care mî-l aminteam perfect. Imî era dor de camera asta.
S-a aruncat cu mine în pat şi am icnit extaziata, încolacindu-mî picioarele în jurul lui. Amandoi eram drogaţi, extaziati şi înnebuniţi de dorinţa unul pentru celalalt.
Nu mai aprinsese lumina, dar camera era luminata prin peretele de sticla de laserele şi luminile puternice de afara.
Mâinile lui Harry îmi framantau frenetice trupul şi mi-a prins marginea rochiei tragandu-mi-o peste cap. M- am ridicat în şezut şi i-am prins şi eu marginea maioului scapandu-l de el imediat.
Mi-a scos cupele sutienului lasandu-mă complet goala şi m-a tras mai bine lângă el nestiind ce să faca că să îşi potoleasca foamea pentru mine.
Mâinile mele i-au prins fermoarul pantalonilor şi l-am tras în jos, apoi Harry s-a ridicat deasupra mea, scotandu-şi odată cu boxerii şi bocancii. Mi-a scos şi mie sandalele şi m-am relaxat goala pe cearseafurile negre şi reci de matase.
Harry s-a întins deasupra mea că un zeu, zâmbind lasciv şi stiu că amandoi asteptasem momentul asta toată noaptea.
Şi-a înmuiat degetul aratator în gura, apoi l-a îngropat uşor în interiorul meu şi nu pot să cred că voia să mă tachineze acum.
Am gemut infigandu-mi mâinile în parul lui şi indoindu-mi corpul sub al lui.
- Se simte bine iubito? Şopti la urechea mea mişcând degetul în interiorul meu şi imediat l-a introdus şi p e al doilea.
- Ahh, la dracu'! Da! Am gemut frenetic simţind cum îmi fierbe sângele în vene pentru că voiam mai mult. Il voiam pe el.
Harry a zâmbit şi a coborât în jos pe trupul meu şi am gemut din nou înnebunită când şi-a îngropat fata intre picioarele mele.
- Oh, Doamne! Am tipat înnebunită scotandu-mî mâinile din patul lui şi aveam ciocolata pe mâini.
- Mi-am supt un deget, muscandu-l apoi când gura lui Harry a devenit chinuitor de frenetica în interiorul meu.
- Harry, te rog! L-am implorat simtindu-mi tot trupul transpirat.
-Ce mă rogi iubito? Şopti Harry lasciv plimbandu-şi limba pe clitorisul meu. Îmi masa coapsele în mâini şi o luam razna
- La dracu, nu mai rezit. Vreau acum. Am gafait dupa aer, corpul mi se transformase într-o convulsie.
- Ce vrei? Continua chinul muscandu-mă de vulva şi am început să rad nici eu nu stiu de ce.
- Pe tine! Am marait tragandu-l de par că un copil mic.
A început şi el să rada sî s-a năpustit că un tigru peste mine, strîvindu-sî buzele de ale mele şi sî-a făcut loc intre picioarele mele
Am tipat în gura lui când l-am simţit intrând rapid în mine şi artificiile au explodat în jurul meu.
Asta îmi doream, asta era tot ce îmi doream. Pe el.
Mişcările lui s-au amplificat rapid, umplandu-mă cu totul şi simţeam cum trupul mi se transforma într-o Super_Nova.
- Oh, Doamne! Asta e locul meu preferat din lume. În interiorul tau. Gafai Harry peste buzele mele.

Mi-a lins ciocolata de pe gat, apoi a început să îmi lingă degetele murdare cu aceasî dulceaţa.
- Mi-am îndoit corpul sub el şi eram atât de fericita că puteam să il am cu totul, fara alte reţineri.
Corpul a început să îmi tremure din cauza intrărilor lui.
Am gemut din nou şi mi-am îndoit capul sub mine, observând deja primele raze de soare făcându-şi apariţia pe cer.
- Haide iubito! Gemu Harry în gura mea şi mişcările lui mă desalau în doua.
Am tipat strângând din dinţi când Harry s-a îngropat în interiorul meu, ridicandu-mi pelvisul în sus. Mi-am dat drumul în jurul lui simtindu-mi coprul de cauciuc şi aproape am leşinat de epuizare în braţele lui.
Harry mă menţinea ridicata, lipita de trupul lui şi a continuat să mă pătrundă frenetic, savurandu-mi orgasmul în jurul lui şi gemând nebuneşte până când s-a eliberat şi el şi a gemut prelung lasandu-şi trupul să cada peste al meu.
Am respirat ostenita şi am mangaiat capul lui Harry în timp ce el îmi saruta din nou gatul.
- Te iubesc! De data asta i-am spus eu prima şi i-am sarutat creştetul.
Îşi ridica capul deasupra mea, zâmbind drăgăstos.
- Şi eu te iubesc. Mai mult decât orice pe lume. Zâmbi sarutandu-mă tandru şi am simţit cum mă pierd în braţele lui de oboseala, şi plăcere.
Amandoi aveam un trecut, dar acum traiam prezentul împreuna. Un prezent care se prevestea a fi uimitor şi total diferit fata de orice am plănuit vreodata pentru viaţa mea.

34. Planuri

- Iubito, trezeste-te. O să întârziem la şcoala... iubito! Am auzit o şoapta tandra şi dulce dar în acelaşi timp sacaitoare care mă trezea din somnul meu dulce. Şoapta a fost incontinuare insotita de o serie de atingeri fine şi de doua buze moi şi calde care s-au lipit senzual de gatul meu.
- Trezeste-te îngerasule. Am simţit zâmbetul imprimat pe gatul meu.
- Mmm, am mormăit incruntandu-mă cu ochii închişi, cautand ceva pe care să mi-l trag pe cap.
Am auzit un chicot lin.
- Nu vrei să te trezeşti?
- Mnu! M-am bosumflat încercând să mă întorc înapoi la visul meu cu un demon pervers şi sexy. Rase.
- Vrei să chiulim? Şopti lasciv pe gatul lui şi respiraţia lui fierbinte îmi adancea starea de visare şi mai tare.
- Mhm! Am mormăit mimând un zâmbet.
Îşi adanci rasul pe gatul meu. înceta să mai vorbeasca ceea ce mă bucura mai ales că buzele lui nu stateau degeaba şi se ocupau de gatul meu.
Am început să torc că o pisica, rasfatandu-mă în braţele lui chiar dacă habar nu am unde suntem.
Am simţit un vibrat enervant care mi-a zbârlit pielea şi Harry s-a ridicat imediat de lângă mine tasnind jos. M-am plâns maraind, cerandu-mi imbratisarea înapoi.
- Vin imediat iubito dar acum trebuie să îmi găsesc telefonul.
- Lasa-l să sune, am mormăit, fataindu-mă pe cearseaful cald. Îmi simţeam corpul gol şi cu Harry în pat, normal că era gol.
- Da, Carter! Răspunse Harry şi imediat ce am auzit acel nume realitatea m-a lovit brusc, că o palma dură peste fata menita să mă trezeasca din vis.
Am deschis larg ochii şi m-am ridicat în şezut cautandu-l pe Harry cu privirea în camera luminoasa. Acţiunea brusca mi-a cauzat ameţeala şi o durere groaznica de cap m-a lovit imediat ce corpul mi s-a mişcat.

- Unde sunteti?... Cum ati scos-o?... Bine, aveţi grija ce ii faceţi pentru că nu o putem tine prea mult... Stiu, dar i-am promis... Nu m-ar incanta nimic mai mult crede-mă dar... Nu, Carter, o să vin şi eu mai încolo şi stiu exact ce să ii fac că să ii bag minţile în cap... Aveţi grija să nu va scape şi să nu se atinga de ea în alt fel... Mâine ii dam drumul şi vedem ce minciuna ii inventam pentru mama ei. OK!
Harry închise telefonul oftând şi am tasnît spre el dar nu eram în stare să mă dau jos din pat.
- Ce s-a intamplat? Am întrebat aducandu-mi brusc aminte de Amber şi de ziua de ieri. Doamne, nu mă mai droghez niciodata.
- Carter a scos-o pe Amber. M-am fatait pe cearseafuri.
- Când? Unde e acum? Am întrebat totul într-o secunda privindu-l cum îşi butoneaza telefonul încruntat.
- Azî-dimîneata cred şi a dus-o la o cabana de-a lui.
Am inghitit în sec simtindu-mi fiorii trecând pe sub piele.
- A spus ceva?
- Nu! l-a fost destul de greu să o scoata de acolo, are pile bune. Dar a amenintat-o şi a ieşit imediat.
- Cu ce a amenintat-o? Am intreabat repede.
Harry îşi ridica privirea spre mine şi părea suparat pe ideea asta.
- Cu mama ei. Spuse strambandu-se şi stiu că nu voia să se ajunga aici. Am oftat rezemandu-mă de spatarul patului.
- Ce o să ii faca acum?
Veni înapoi în pat întinzandu-se lângă mine. Şi el era gol, la fel că mine.
- Ce e nevoie că să nu mai faca niciodata asemenea prostii. Spuse prinzandu-mi o suvita de par şi jucandu- se cu ea.
- Tu ce ai de gând să ii faci? L-am privit serioasă aducandu-mi aminte de ce spusese.
- 0 s-o eliberez. Spuse simplu uitandu-se adanc în ochii mei şi m-am încruntat nedumerita.
- Cum adica?
- Nu-ţi mai face griji de asta iubito. Ti-am promis că nu va pati nimic prea rău, doar ce e nevoie să ne lase în pace. Altfel nu se va potoli niciodata şi nu o să-l mai pot opri data viitoare pe Carter să scape de ea definitiv aşa cum ar face în mod normal.
Am acceptat aproband din cap şi am simţit din nou ameţeala criminala cum îmi zdruncina materia cenuşie.
- Nu vreau să merg la şcoala. Am spus folosind un botic de copil mic.
Harry chicoti dulce şi într-o secunda a fost deasupra mea.
- Să vedem ce putem face să scapam de somnolenta asta. Rânji prinzandu-mi copasele şi tragandu-mă sub el. Şi-a făcut loc intre picioarele mele şi am început să rad mahmura când el m-a imbatat sî mai tare în săruturi, atingeri pasionale şi intrări salbatice.
Am intrat la dus unde încercarea lui Harry de a mă trezi a continuat şi fiecare mişcare a lui în mine era că o injecţie cu adrenalina, dar care disparea imediat şi era nevoie de multe repetitii care deveneau epuizante pentru corpul meu slăbit şi antrenante pentru Harry.
- Cum de tu nu ai nimic? M-am împleticit infasurandu-mî prosopul în jurul meu. Acum realizez şi eu că eram acasă la Mike şi amintirile petrecerii de noaptea trecuta îmi făceau neuronii să explodeze.
- Antrenamentul! Îmi facu cu ochiul punandu-şi pasta de dinţi pe periuţa.
Mi-am dat ochii peste cap.
Ah, am nevoie neaparat să mă spal pe dinţi. Partida de mai devreme mă mai energizaze dar tot aveam o ameţeala criminala, o oboseala ucigasa şi un gust îngrozitor în gura. Într-un cuvânt; eram praf.

Sî cum nu era de ajuns am realizat că nu sunt la mine acasă deci nu am periuța de dinți.
- Eu cu ce mă spal pe dinți? L-am întrebat privindu-l cum deja își îndesase periuța în gura. Se opri privindu- mă derutat și desfăcu câteva dulapuri de jos care erau aproape goale.
- 0 am doar pe asta. Spuse cu gura plină de spuma și cu periuța indesata înăuntru.
- Asta îmi mai lipsea. Mî-o dai sî mie dupa. Am spus aratand spre ea sî chiar nu îmi pasa că foloseam periuța lui, de fapt mă încanta. Am rânjit realizand asta.
Rânji sî el și trebuie să recunosc că arata al dracu' de sexy cu periuța în gura și cu prosopul înfasurat pe solduri. V-ul ala o să mă omoare. Mi-am clatinat capul ametita de picaturile de apa care se scurgeau pe abdomenul lui. Voiam să ling chestiile alea.
Scuipa spuma pe care o avea în gura și se apropie de mine tinand periuța în mână și îmi cuprinse soldurile pozitionandu-se în spatele meu.
Am ras când m-a întors spre oglinda sî gura lui era la baza urechii mele.
- De ce să ne spalam pe rand când o putem face împreuna, că restul lucrurilor pe care le vom face de acum în colo. Zâmbi îndreptând periuța spre gura mea sî am început să rad.
- Încă avea spuma pe ea sî am savurat gustul mentolat combinat cu al sau. Chicoti în urechea mea începând să mişte periuța și mă simțeam că un bebeluș care nu e în stare să se spele singur. Am chicotit amuzata și am închis gura, îngreunandu-i sî mai tare sarcina de a-mi peria dinții. A agitat periuța prin gura mea și l-am analizat în oglinda. Chiar și din chestia asta amuzanta el reușea să scoata ceva excitant și al naiba de sexy.
Mi-am aplecat capul pe umărul lui, simtindu-mi parul umed cum se lipește de pieptul sau.
- Deschide gura iubito! Șopti Harry în urechea mea și aș fi chicotit dacă nu ar fi sunat atât de lasciv.
l-am ascultat cerința și mi-am întredeschis buzele. Nu era prea multa pasta ramasa pe periuța așa că nu aveam spuma în gura mai deloc, dar tot simțeam nevoia să o scuip.
Harry îmi mușca lobul periind atent și ușor fiecare parte a maxilarului meu. Am simțit spuma apoasa intrandu-mi pe gat și m-am ridicat de pe umărul lui, aplecandu-mă peste chiuveta și scuipând.
M-am întors spre el și chiar dacă voiam să îmi clătesc gura aveam și eu ceva de făcut.
- Rândul meu! Am zâmbit cu dinții mei proaspat spalati și chiar mă simțeam fresh, mai ales că fusesem spalata de un zeu sexy. I-am furat periuța din mână și l-am analizat câteva secunde cautand o poziție buna să il spal. Clar nu o puteam să o folosesc pe a lui, nu dacă voiam să fie excitant și să nu mă ridic pe vârfuri în spatele lui.
Harry a început să rada prînzandu-se de problema mea sî m-a prins de mână, asezandu-se în fund pe gresia rece și tragandu-mă peste el. I-am înconjurat abdomenul asezandu-mă mai confortabil în poala lui și am zâmbit multumita de poziție. A zâmbit și el că un star pentru reclamele la pasta de dinți și și-a pus mâinile pe fundul meu.
L-am sarutat impletindu-mi limba mentolata cu a lui și deja amețeala mea disparea sub efectul afrodisiac al iubitului meu. I-am bagat ușor periuța în gura. Prosopul mă incomoda, ridicandu-mi-se pe solduri dar el a avut grija să mă scape repede de el.
- Merita durerea de cap dupa o asemenea noapte dacă sunt tratat așa dimineața. Bolborosi cu periuța în gura și am chicotit încercând să mă concentrez asupra dinților lui și să ii curat cât mai bine, chiar dacă nu mai aveam pasta deloc pe periuța.
Am scos periuța din gura lui când am fost multumita de rezultat și mi-a oferit cel mai strălucitor și ametitor zâmbet al lui, care putea provoca grave tulburente de gândire.
- Când începem antenamentul? Am rânjit încercând să calmez senzația pe care mî-o oferea trupul meu gol peste al lui.
Chicoti dandu-și ochii peste cap.

- Cât de curând. Îmi facu cu ochiul prinzandu-mi soldurile şi miscandu-mi uşor corpul peste abdomenul lui.
- Dar unde o să ne antrenam? L-am întrebat gandindu-mă dacă exista vreun poligon de tragere prin zona sau ne vom antrena în pădure pe animalele lui Carter. În niciun caz nu o să impuse animale.

Rase amuzat de nedumerirea mea.
- 0 să vezi tu, acum hai să ne imbracam până nu te mai iau odată pe podeaua asta şi nu mai ajungem azi la şcoala.
- Eu n-am nimic împotriva. Am spus ridicând mâinile în sus când s-a ridicat în picioare cu mine încolăcită în jurul lui.

Rase, aplecandu-se peste chiuveta şi scuipând câteva picaturi de spuma care nici nu mai erau de la pasta. Mă simţeam că un pui de babuin agatat de mama lui.

-Trebuie să mă rad. Supuse apropiindu-se de oglinda uriaşa şi analizandu-şi barba.
- Nu, esti extrem de sexy aşa. Am spus mangaindu-i maxilarul. Ţepii mici erau intepatori şi ii ofereau o senzualitata matura şi incredibil de fierbinte.
- Hmmm, îţi place tie? Marai aplecandu-se pe gatul meu şi intepandu-mă uşor când s-a frecat de pielea mea.
- Al dracu' de mult! Am rostit înapoi încercând să îi imit tonul sî m-a descolăcit din jurul lui asezandu-mă pe chiuveta sî afundandu-se din nou între picioarele mele. Erau multe lucruri senzule sî excitante pe care le faceam, cam tot ce făcea el era excitant, dar nimic nu se compara cu senzaţia pe care mî-o oferea când se afunda intre picioarele mele, indiferent de motiv.

Un gând mi-a trecut prin minte când buzele lui s-au contopit cu ale mele.
- Harry?! Am suspinat cu ochii mari lipita de el.
- Mmm?

Îmi mangaia coapsele începând deja să îşi mişte bazinul pe pântecul meu şi a trebuit să mă stapanesc să nu smulg prosopul de pe el.
- Nu am haine de schimb. Trebuie să mă îmbrac din nou în rochia aia şi să trecem pe acasă să mă schimb. Am oftat lipita de buzele lui şi zâmbetul lui s-a imprimat în sărut.
- Credeam că te-ai prins că de acum încolo eu mă ocup de hainele pe care le îmbrăcă corpul asta fierbinte şi sexy. Marai strangandu-mi coaspele în pumni.

M-am încruntat şi mî-a muscat buza de jos.
- Iubitule, doar nu ai de când să mă duci la şcoala imbracata în rochia aia?
- Iubito, sunt un criminal. Dar nu unul atât de mare.

Am început automat să rad, uşurata că îmi era din ce în ce mai uşor să aud cuvântul; criminal, ieşit din gura
lui.
- Atunci? Am ridicat din sprâncene şi a oftat suparat probabil că pe mine mă interesau hainele în locul mângâierilor lui şi a ieşit cu mine din baie, aruncandu-mă direct în pat.

A coborât intre picioarele mele şi m-a muscat de pielea din jurul buricului înainte să fuga de lângă mine.
- Drace, cât de sexy esti goala în patul asta. Îşi freca barba ţepoasa admirandu-mă din cap până în picioare. - Tu poti face un bărbat să intre în puşcărie pentru răpire.
- Tu ai vrea să mă răpeşti? Mi-am muscat buza senzual rânjind şi intinzandu-mă pe cearseafurile negre.
- N-ai idée ce fantezii am cu tine prizoniera într-o cabana în mijlocul pustietatii.
- Şi legata de pat? Am marait periculos de excitata de ideea asta.
- Oh, da! Legata la ochi, goala, transpirata... continua să îşi exprime fanteziile şi mă treceau deja transpiraţiile.

- Ei bine iubitule, nici tu nu esti mai scutit în situatia asta. Pentru că nu îmi imaginez o femeie care nu îşi doreasca să fie rapita de tine.

Rase clatinand din cap şi îşi trecu degetele prin parul ud întorcându-se spre hainele lui de pe jos, înainte probabil să sara din nou pe mine.

Şi-a scos pachetul de tigari din buzunarul blugilor şi am inghitit în sec când şi-a strecurat una intre buze apoi şi-a aprins-o cu o bricheta neagra-metalica.

Şi-a scos-o din gura eliberând fumul printre buze şi s-a îndreptat spre dulap, aruncand prosopul de pe el şi mi-am simţit inima oprindu-mi-se în piept şi formând o implozie în interiorul meu. Doamne, cât de sexy putea să fie baiatul asta, iubitul meu. Cu siguranţa nu era conştient că fiecare mişcare a lui era că o lovitura pentru inima mea, oprindu-mi respiraţia de atâtea ori încât voi avea nevoie de o masca pentru aer în curând.

Şi-a scos o pereche de blugi negri şi i-a tras rapid pe el, cu ţigara intre buze şi m-am agitat pe cearseafurile negre muscandu-mi buza până am simţit un gust sarat patrunzandu-mi în gura.

- Îţi place spectacolul? Rânji pervers scotandu-şi din nou ţigara dintre buze şi eliberând fumul intru-un fel ametitor.

- Nu ai idée! Am spus respirând greu şi dramatizand un evantai din mână dreapta. De fapt, chiar aveam nevoie de nişte aer acum.

Rase clatinand din cap şi îşi îndesa din nou ţigara în gura. Dacă mai face asta o singura data, o să leşin.

- Totuşi, eu cu ce mă îmbrac? Am întrebat realizand că el nu avea nici o problema cu situatia mea încă goala în patul lui.

Îşi scose un tricou negru din dulapul masiv de aceasi culoare şi mă întreb cate haine avea acolo sî de ce le ţinea aici? Cate dimineţi se trezise în camera asta cu alta companie? Mi-am scuturat capul izgonind gândurile enervante.

Veni zâmbind spre mine, cu bustul încă gol şi îşi scoase ţigara din gura prinzandu-mi barbia şi şi suflandu- mi fumul printre buze înainte să mă sărute.

- Asteapta-mă aici! Îmi facu cu ochiul, tragandu-şi rapid tricoul peste cap şi bagandu-şi iar ţigara în gura. Cu o viteza uimitoare şi-a incaltat bocancii şi a ieşit din camera lasandu-mă nedumerita şi goala în mijlocul patului. Am oftat dandu-mi ochii peste cap când am auzit cheia în usa. Nu pot să cred că mă incuiase aici. Unde Dumnzeu puteam să mă duc? Dar cred că problema lui era cine putea să intre peste mine acum.

Mi-am dat din nou ochii peste cap şi am coborât din pat. M-am învârtit puţin prin incaperea uriaşa. Am privit tavanul alb şi semana cu o suprafaţa sticloasa. Mi-am adus aminte de felul cum lumina când am fost prima data aici.

Am luat prosopul lui Harry de pe jos şi mi l-am infasurat pe corp îndreptându-mă din nou spre baie. Încă aveam o ameţeala care mă dezechilibra şi în mod normal ar fi trebuit să vomit dar starea mea nu era aşa datorita băuturii ci a drogurilor. M-am strambat la imaginea mea pala din oglinda.

M-am spalat din nou pe fata şi mi-am clătit gura dupa felul nu tocmai briliant dar excitant în care Harry mă spalase pe dinţi. Adoram să simt gustul mentolat al pastei de dinţi aşa că am umplut din nou periuţa şi mi-am periat dinţii aşa cum trebuie, grabindu-mă până nu se întorcea Harry. Aveam un gust îngrozitor în gura aşa că era scuzabila fapta mea. Mi-am clătit din nou gura, am spalat periuţa şi am aruncat-o în pahar simtindu-mă că un infractor care se grăbeşte să nu fie prins. Acum era mai bine.

Mi-am ciufulit parul încă ud dar spre mirarea mea nu mai arata rău că de obicei. Dimpotrivă, se usca în onduleuri mari şi strălucitoare care îmi ofereau un aspect natural şi frumos. Nici nu mai aveam nevoie de machiaj, ba aveam. Ochii mei nu erau atât de naturali şi mă făceau să arat că un zombie cret.

M-am întors înapoi în camera întrebandu-mă pe unde umbla Harry şi cât era ceasul acum. Mi-am adus aminte că aveam telefonul în buzunarul blugilor lui şi i-am insfacat de pe jos cautandu-l. 6:55. Se poate să nu întârziem şi noi odată? Dar asta însemna că nu dormîsem nici doua ore în noaptea asta deci starea mea avea o scuza. Cu siguranţa azi voi dormi cu capul pe banca.

Am mers spre geamul de sticla holbandu-mă câteva secunde la usa aproape invizibila, cautandu-i clanţa care era conceputa tot din sticla şi am ieşit pe balcon puţin retinuta din cauza tinutei mele. Am respirat aerul curat al dimineţii şi am făcut cativa pasi spre balustrade ramanand apoi blocata în fata dezastrului care se afla jos.

Peluza verde a lui Mike era acoperita de sticle de băutură, pahare de plastic, şi gunoaie umane întinse pe jos mai mult sau mai puţin imbracate. Piscina se afla şi ea în acelaşi stadiu şi capatase o culoare purpurie. De ce am impresia că V a avut legătură cu asta? Copacul imens din fata casei era împânzit de hârtie igienica şi m-a bufnit rasul nevenindu-mi să cred cate tâmpenii putusem să facem.

Am tresărit când Harry s-a întors şi am intrat înapoi în camera frecandu-mî braţele zbârlite. Avea nîste haine în mână.

- De unde ai luat alea? L-am întrebat suparata. Nu aveam de gând să port hainele altcuiva, doar ale lui V, dar nu pareau să fie ale ei.
- De la tine din dulap. Zâmbi venind spre mine şi intinzandu-le pe pat.
- Ce? Ai fost la mine acasă? Am întrebat uimita. Nu avea cum, cât mă spalsem eu pe dinţi? Nu, în nici un caz nu avusese timp să le ia de la mine de acasă.
- Nu, iubito! Rase şi el amuzat de presupunerea mea aiurita. - Le-am luat ieri. Ştiam că o să ajungem în situatia asta şi nu o să ai cu ce să te îmbraci aşa că ţi le-am furat din dulap odată cu rochia. Le aveam în maşina. Îmi facu cu ochiul sî am cascat gura, mijindu-mî ochii apoi.
- Nu sunt ale tale? Ranjî din nou rîdicandu-le de pe pat sî de data asta le-am analizat mai atent. Am recunoscut imediat bluza mea lunga, gri şi am zâmbit automat.
- Ahh, te iubesc! Am topait spre el sarindu-i în braţe.
- Stiu! Rase maraind şi am început şi eu să rad.
- Esti perfect! Am spus mandra agatandu-mă de gatul lui.
- Nu exista persoana mai defecta că mine iubito, tu esti singurul lucru perfect la mine. Spuse privindu-mă cu admiraţie şi într-un fel mă aşteptam la o asemenea replica. Niciodata nu îşi accepta laudele şi asta mă scotea din minţi. Era mai perfect decât mi-aş fi putut dori. Cu tot ce făcea; imperfecţiunile lui il făceau perfect.

M-am lipit de buzele lui, sarutandu-le prelung şi savurandu-le aroma mentolata, amestecata cu cea de tutun.

M-am imbracat rapid în hainele pe care mi le adusese el şi era normal să fie ceva sexy la mijloc. M-am uitat nesigura la pantalonii scurţi de blugi dar afara soarele părea deja stapan pe cer şi astăzi se anunţa o zi însorita şi calda, aşa că am tras pantalonii negri pe mine. Aveau materialul zdrentuit jos, peste coaspse şi talia înalta. Am încheiat cei trei nasturi şi am imbracat şi maioul larg de aceeaşi culoare, care era foarte scurt şi îmi lasa o mica parte din abdomen descoperita, probabil ar fi lasat mult mai mult dacă pantalonii nu îmi treceau peste buric. Avea o groaza de imprimeuri rock pe el care îmi completau tinuta perfect. Piesa de rezistenta era una dintre bluzele mele preferate; larga, asemanatoare unei bluze de trening foarte lunga care îmi ajungea până la coapse, trecând peste pantalonii scurţi dar dintr-un material moale şi subţire. Partea din fata, jos era decupata într-un model ascuţit şi sus existau trei nasturi pe care oricum nu aveam să ii închei. Mi-am pus gluga larga în cap, fara de care bluza mea nu putea fi îmbracata şi mi-am scos câteva suvite uscate sî acum ondulate în fata sîmtindu-mă mult mai bine, slăbită, ametita dar totuşi pregătită pentru şcoala.

M-am uitat multumita în oglinda de pe dulapul lui Harry, nu stiu de când nu îmi mai alesesem singura hainele dar cert e că Demonul meu se pricepea de minune şi bineînţeles trebuia să strecoare mereu ceva sexy dar nu periculos de sexy, în tinuta mea. Am incaltat şi bocancii negri pe care mi adusese realizand că până acum fusese aşezat pe pat, admirandu-mi fiecare mişcare în timp ce fuma alta ţigara.

- Ti-a plăcut spectacolul? Am ridicat din sprâncene imitând tonul lui de mai devreme. M-am foit deranjata pentru că surpriza: iar nu aveam lenjerie şi blugii erau mai mult decât inconfortabili. Asta de ce nu mi-a luat?
- N-ai idee! Spuse şi el exact că mine respirând epuizat şi făcându-şi vant cu mână.

Am început instantaneu să rad sî s-a ridicat din pat prinzandu-mă soldurile şi ridicandu-mă în braţe înainte să ieşim din camera.

Jos era acelaşi dezastru că şi cel pe care ii văzusem afara. A trebuit să sar peste câteva corpuri adormite că să ajung în bucătărie, unde Ken, Jay, Ty şi V încercau ametitî să faca o cafea prin mormanul de gunoi. Mă întreb ce face Mike şi cum o să reacţioneze când va vedea în ce hal arata casa lui. Cu siguranţa îşi va pune servitorii la treaba în timp ce el doarme până la prânz.

- Neata'! l-am salutat încercând să zâmbesc dar nici eu nu eram mai energica.
- Neata'! îmi răspunseră toti molfaind cuvântul de somn, cu ochii jumatate închişi.

Keith a intrat şi el în bucătărie, impleticindu-se şi dandu-şi capul pe spate din cauza ameţelii. Nu cred că se mai drogase atât de tare până acum.

- Pot, te rog, te rog, să nu mă duc la şcoala azi? Il implora pe Harry cu ochii închişi.

Am chicotit inabusindu-mi un cascat şi m-am aşezat la masa lângă Ken.

- Trebuie să te obişnuieşti şi cu consecinţele amice nu doar cu distractia. Rase Harry intinzandu-i cana lui de cafea şi făcându-l pe Keith să planga că un catel închis în casa.

Mi-am luat sî eu o cana în care mi-am turnat cafea încercând să îmi păstrez ochii deschisî în timp ce imî concentram atenţia spre un Ken adormit.

- Cum a fost convorbirea telefonica? L-am întrebat încercând să par peversa dar nu îmi prea ieşea din cauza ameţelii.

Se uita nedumerit la mine pentru câteva secunde, cu o fata de mahmur, încercând să îşi dea seama despre ce vorbesc.

- Nu o să afli niciodata. Spuse în cele din urma cu o urma de rânjet luând o gura de cafea.
- Oh, haide! Da-mi şi mie un indiciu macar. M-am milogit de el gustând din cafeaua mea. Era groaznic de tare dar perfectă pentru o asemenea dimineaţa.
- Mi-a plăcut, i-a plăcut şi ei şi, cred că o să se mai repete. Îmi răspunse rapid ridicandu-se de la masa în semn că mai multe nu îmi mai spune.

Am tresărit când capul lui V a căzut pe masa şi m-am ridicat luandu-mă dupa Ken.

- Cum adica o să se mai repete? Ken, să nu îţi bati joc de Kristen. L-am amenintat serioasă şi a clatinat din cap zâmbind. - Vorbesc serios japonezule, cred că ea te place dar dacă profiţi de ea îţi umflu botul.

Am continuat încercând să nu mă împiedic din cauza corpurilor de pe jos.

- Nu profit de ea doar că îmi place joculetul asta pe care apropo, tu l-ai început. 0 să ne mai distram puţin de-a admiratorul misterios care provoaca plăcere la telefon şi vedem dupa ce se intampla. Îmi facu cu ochiul pervers lasandu-şi cana pe capul unui tip adormit în fata uşii de la intrare şi plecând spre maşina lui.
- Deci recunoşti că o placi! Am tipat artagoasa dupa el.
- Nu am zis asta! Se întoarse încă mergând sî începând să rada.
- Arghh! Am marait luând alta gura mare de cafea, apoi încă una până am baut-o aproape pe toată şi am scos limba din cauza amaracîuniî.
- Ce se intampla? L-am simţit pe Harry în spatele meu.

- Tipaul asta e imposibil. Am bolborosit incruntandu-mă dupa Ken şi Harry a început să rada luandu-mi cana din mână, punand-o cu a lui pe acelaşi suport pe care ii folosise şi Ken şi prinzandu-mă de solduri pentru a mă mişca de pe loc. Nuuu, nu vreau la şcoala! M-am smiorcait în mintea mea când Harry m-a bagat în maşina şi am simţit cum mă ia somnul iar.
- Domnişoara Wrise! Tipa profesorul la mine şi am tresărit speriata ridicând capul de pe banca.
- Ne puteti spune răspunsul la întrebare? Spuse profesorul uitandu-se amuzat dar sî suparat la mine.

Am privit terifiata şi adormita în jur înghiţind în sec. întrebare? Ce întreabre?
- Lupta mea! Îmi şopti o voce în spatele meu şi habar nu am a cui era. M-am încruntat dar altceva mai bun oricum nu aveam.
- Lupta mea?! Am spus nesigura aşteptând că în orice secunda clasa să izbuncneasca în ras şi profesorul să îmi tranteasca un 2 în catalog.
- Da! Fi-ţi mai atenta domnişoara Wrise. Mă mustra profesorul întorcându-se înapoi la tabla şi am ramas uimita. Nu îmi vine să cred că spusesem răspunsul corect. La ce Dumnezeu răspunsesem?

M-am întors în spate, spre salvatorul meu sî nu mare mi-a fost mirarea să dau peste Chris. Mî-a făcut cu ochiul zâmbind.
- Mersi! l-am şoptit zâmbind şi eu şi a chicotit.

M-am întors înapoi în banca mea sî dupa mi-am dat seama că vorbeam despre Hîtler şi celebra lui carte iar întrebarea profesorului era cum se traduce în engleza. Vobeam de lecţia asta de doua saptamani.

Când am auzit clopoţelul am tresărit din nou pentru că aţipisem iar.
- Noapte grea?! Rase Chris venind lângă mine şi ajutandu-mă să îmi adun cărţile de pe banca.
- Mhm! am mormăit inchizandu-mi ochii şi balasandu-mă teatral pe picioare.

Rase cu pofta intinzandu-mi braţul şi m-am prins de el fara să ezit. Chiar aveam nevoie de cineva care să mă susţină pe picioare.

Am ieşit din clasa şi am tresărit când am dat peste Harry şi Jay la usa. Oh, rahat!

Chris s-a speriat puţin dar a încercat să ramana calm şi eu i-am aruncat lui Harry o privire amenintatoare să nu faca vreo prostie.
- Esti bine iubito? Zâmbi Harry întorcându-şi privirea spre mine şi încercând să ramana calm, dar normal că mă trase de la braţul lui Chris în secunda doi, într-un mod subtil totuşi, ceea ce m-a bucurat.
- Mi-e somn de mor, în rest sunt perfect! Am glumit mimând un OK, din degete. Harry şi Jay au început să rada.
- Ce mai faci Chrîstian? Îi se adresa Harry lui Chris lasandu-ne pe amandoi cu gura cascata. Christian?
- Mmm... bine! Se balbai Chris uimit.
- Bun, noi doi avem ceva de discutat! Continua Harry să zambeasca şi m-au trecut apele. Demonule stai cuminte sau îţi smulg toti fulgii. L-am amenintat maraind în mintea mea.

Chris il privi suspect dar în schimb primi un zâmbet prietenos de la Harry.
- Mi-e foame! Se miorcosi Jay şi eu am început să rad fara să vreau, asta pentru că şi eu mueam de foame.
- OK! Vorbim mai târziu Chris, ii spuse Harry în cele din urma, tragandu-mă în cealalta parte a coridorului.
- Ce pui la cale? L-am mustrat mijindu-mi ochii.
- Nimic! Rânji, strangandu-mă mai tare în braţe şi sarutandu-mă că să îmi astupe gura.

Sunt cu Harry de aproape trei saptamani dar până acum nu am mancat niciodata la masa vedetelor, întotdeauna ori saream peste prânz, ori il luam cu prietenii mei, şi în ultimele zile, saptamana trecuta nici nu calcam în cantina.
Acum lucrurile reveniseră la normal şi am fost aşezata la o masa rotunda, care era lipita de alta, în jurul mai multor persoane galagioase şi am fost surprinsa să îmi dau seama că ii cunoşteam pe toti. Erau prietenii nostru obişnuiţi: V, Jay, Ty, Ken, Jason, Austin şi cativa cu care jucasem adevar sau provocare noaptea trecuta şi în sfarsit ii puteam recunoste dupa nume.
Mă simţeam bine intre ei, dar nu îmi placea că îmi paraseam prietenii aşa.
- Ce vrei să mananci? Mă întreba Harry ridîcandu-se de pe scaun pentru a merge să ia mancare.
l-am cautat cu privirea pe amicii mei şi i-am văzut pe Candice, Kristen şi Chris, asezandu-se într-un colt.
- Nu conteaza, ce vrei tu! l-am spus repede şi m-am ridicat de la masa cu direcţia spre ei.
- Unde te duci? Nu stai cu noi? Mă prinse Harry uitandu-se suparat la mine.
- Ba stau, dar pot să stea şi ei.
- Dacă il aduci pe Ortega la masa mea îmi sta mancarea în gat. Marai uitandu-se urat la mine.
Am chicotit.
- Nu e cu ei, am spus aratand spre masa lor de unde Zac lipsea. - E cu fotbalişti lui. Am continuat aratand spre alta masa unde erau sportivi şi o mare parte din majorete.
- De când a ajuns capitan i s-a urcat faima la cap. Deduse Harry singur uitandu-se la masa lui Zac unde radea cât ii ţinea gura alaturi de prietenii lui. Uitase complet de vechii lui prieteni şi eram de acord cu Harry.
- Adu-i la masa noastra! Spuse aratand spre Chris şi ceilalţi şi am zâmbit sarutandu-l rapid.
A zâmbit şi el dulce dar nu mi-a dat drumul la mână.
- Zii ce vrei să mananci.
Am oftat, dandu-mi ochii peste cap.
- 0 salata. Am zis repede şi am fugit de lângă el. Ii simţeam chicotul şi clatinatul din cap pe la spatele meu.
Am ajuns la masa prietenilor mei şi m-am aşezat zâmbind.
- Ce faci? Mă întreba Chris sceptic.
- Va iau cu mine. Am zâmbit intinzandu-mă dupa tava lui.
- Ce? Tresari Kriss speriata.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Nu o să va manace, promit, altfel ii mananc eu pe ei. Dacă vedeta şi-a uitat prietenii, eu nu o să fac la fel. Am spus uitandu-mă cu ranchiuna spre Zac. începea să mă enerveze atitudinea lui, de când castigase meciul se transformase într-un Mike al liceului dar eram mai mult că sigura că pe acest Mike, Harry, de-abia aştepta să ii educe.
Candice stramba din nas nesigura, la fel şi Kristen.
- Îţi promit că îţi fac loc lângă Ken, am ridicat pervers din sprâncene către Kristen. Şatena se albi la fata şi mă lovi în umăr.
- Tine-ţi gura, Wrise. Mă ameninţa uitandu-se dusmanos la mine.
- Bine, dacă vii cu mine la masa, altfel o să le spun chiar acum tuturor că ii placi. Am rânjit diabolic şi i-am văzut pe Candice şi pe Chris clatinand din cap şi zâmbind. Am încercat să imî tin gura referitor la orice apel de noaptea trecuta.
- 0 să fie ultimul lucru pe care o să apuci să ii mai faci. Mă ameninţa maraind.
- Să te vad soro! M-am întins spre ea cu aceasi privire furioasa dar şi amuzata.
Chris a început să rada.

Kriss se uita câteva secunde la mine şi ştia că nu glumesc, e ea nebuna dar eu sunt mai nebuna că ea. Am început să zâmbesc când am observat că lasa garda jos.

- Te urase! Se dadu batuta, ridicandu-se în picioare şi luandu-şi tava.
- Şi eu te iubesc baby! Am ras ridicandu-mă odată cu ea. - Trebuie să va şantajez şi pe voi sau mergeţi de buna voie? M-am uitat superior către cei doi.
- Pentru noi ce ai?
- Găsesc eu ceva legat de Mike şi Victoria. Am rânjit uitandu-mă mandra la ei şi au făcut ochii mari ridicandu-se imediat.
- Diavol impielitat ce esti. Marai roşcata şi am început să rad.
- Kristen sau Zac, ţi-au zis de Victoria? Susoti Chris spre mine în timp ce mergeam spre masa prietenilor mei mai nebuni. Deci într-adevar exista o Victoria.
- Nu îmi trădez sursele. Am rânjit spre el şi s-a uitat speriat la mine. Cred că nu ii placea că oamenii să stie de iubirea lui secreta.

Le-am făcut şi lor loc la masa şi aratau de parcă se asezasera pe o pernuta de ace. I-am cedat locul lui Harry de lângă Ken lui Kristen şi stiu că voia să mă stranga de gat în momentul asta.

- Ce faci Chris? Il întreba Jay zâmbind înainte să spun eu ceva. Era normal că ei să se cunoasca, chiar dacă nu cooperau prea mult.
- Suport un şantaj murdar. Rase Chris încercând să se relaxeze sî toti am început să radem. Doar Candice nu îi cunoştea sî se simţea stanjenita dar am rezolvat rapid asta, făcându-î cunostinta cu ei şi roşcata vorbareata s-a integrat imediat. Kristen stătea nemişcata că o persoana constipata sî constipatîa părea să fie provocata de Ken, care începuse deja să se uite senzual la ea. Pun pariu că acum îşi amintea de discuţia de noaptea trecuta şi sî-o imagina pe Kristen goala. Ha!

Harry a aparut cu tăvile de mancare şi maraia că stătuse la coada prea mult. Am început să rad şi l-am sarutat pe buze când mî-a pus în fata o salata verde cu roşii şi alte minuni, plus un hamburger cu cartofi prăjiţi şi o doza de Cola.

- Am spus; o salata. Am marait spre el, saturandu-mă deja doar din privirea spre tava mea.
- Şi ai primit o salata, restul sunt din partea casei. Rânji că un şmecher şi am început să mormăi aruncandu- mi un cartof pai în gura.

Restul prânzului a fost plin de glume specifice noilor mei prieteni.

M-am lasat pe scaun, ascultandu-i pe toti şi ignorând celelalte priviri care erau aruncate spre mine. Zac conştientizase ce făcuse dar nu a primit decât o privire urata de la mine. Miky, mi-a zâmbit prietenos şi stiu că ar fi vrut să vina la masa mea. Fotbalişti erau vedete până îşi făceau adevaratele staruri apariţia, discuţiile dintre prietenii mei despre curse şi petreceri salbatice erau mult mai interesante decât cele despre faulturi şi auto-goluri.

Brusc, m-am trezit subiect de discuţie pe tema jocului de noaptea trecuta şi i-am aruncat lui Jay un cartof în cap să îşi tina gura.

Kristen rămăsese la fel de tensionata dar Ken părea din ce în ce mai fascinat de prezenta ei, fara să scoata un cuvânt şi am rânjit când l-am văzut coborandu-şi ochii pe corpul ei. Biata Kristen, habar nu are ce o asteapta, dar pun pariu că o să-i placa.

I-am dat un cot lui Harry şi i-am făcut semn spre ei.

I-a privit curios şi a rânjit apoi sarutandu-mă pe mine din senin. Se pare că aşa aveau să decurgă de acum în colo prânzurile mele, la fel şi restul existentei la acest liceu: în permanenta în lumina reflectoarelor.

Mi-am împleticit sughiţând până pe terenul de sport. Iar aveam alt antrenament nenorocit la majorete dar eram fericita că Amber nu e prin preajma, totodata şi puţin îngrijorata pentru ce ii

putea face Carter. Chiar dacă Harry îmi promisese că nu o vor rani, ştiam foarte bine de ce în stare Carter Gunn.

M-am schimbat rapid la vestiar şi îmi simţeam stomacul explodând. Nu pot să cred că mancasem tot ce îmi cumparase Harry. Baiatul asta o să îmi faca de pretecanie într-o zi.

Celelalte fete erau deja strânse pe teren, şi m-am dus şi eu către ele simţind din nou starea de somnolenta cum se întoarce. Petreceri salbatice îmi trebuie mie.

Am cascat asezandu-mă pe banca de jos din tribune alaturi de celelalte şi dupa masa copioasa chiar aş fi dormit că un nou-nascut.

- Va rog, spune-ţi-mi că azi ne antrenam dormind la soare. Am spus inabusindu-mi alt cascat şi intinzandu- mă că o pisica sub razele calde ale soarelui. Slava Domnului că scapasem iar de raceala, poate drogurile erau şi ele medicament în felul lor, pentru că noaptea trecuta am cam întrecut masura.

Toate începură să rada.

Am privit buimaca în jur şi nu paream să fim toate. Dar cel mai important; lipsea persoana care îmi doream mereu să lipseasca, însă acum mă framanta motivul dispariţiei ei. Nu vreau să mă gândesc prin ce trece acum că să uite tot ce şi-a dat seama până acum. Bu, nu mă gândesc. Brusc mi-am adus aminte de discuţia despre Chris şi mi-am învârtit curioasa privirea prin jur cautand-o pe acea Victoria.

Toate pareau colorate şi topaiau fericite pe iarba, executând câteva mişcări din dans. Clar tipa din vorbele lui Harry nu era aici.

- Kath! Am auzit un tipat ascuţit şi imediat m-am simţit strangulata de gat. Miky m-a sugrumat cu toată dragostea ei exagerata şi am respirat axfisiata încercând să o îndepărtez de pe mine.
- Miky, te bucuri să mă vezi sau vrei să mă omorî? Am tuşit totuşi chicotind.
- Scuze! Dar nu credeam că o să te mai vad pe aici. Tu şi Harry v-ati impacat. Oh, Doamne, cât mă bucur. Topai fericita vorbind rapid aşa cum făcea de obicei şi mi-a sărit din nou la gat.

Am început să rad lasand-o să îşi faca damblaua. Îmi dăduse gluga jos din cap şi am mormăit suparata, desi îmi era deja cald cu ea tot mi-am tras-o din nou pe cap. Ţinuta mea părea banala fara ea.

- Când v-ati impacat? Cum a fost? Am auzit că ati avut o petrecere bestiala noaptea trecuta.

Sporovai rapid făcându-mă din nou să rad.

- Da, a fost ziua unuia dintre prietenii noştri. Am spus evitând primele întrebări.

Zâmbetul lui Miky se largi la 2000 de Wati şi totuşi nu înţelegeam de ce se bucura fata asta atât de mult pentru relaţia mea cu Harry. Singura explicaţie logica e că o ura pe Amber. Rau.

- Îmi pare atât de bine că a plouat weekend-ul asta, altfel ai fi ratat spalatoria de maşini. Spuse respirând uşurata.
- Ce? Credeam că ati avut-o ieri.
- Nu! A fost cald ieri dar abia dupa-amiaza aşa că am amanat pentru weekend-ul viitor când sper că vremea să nu mai fie aşa o curva. Bolborosi Miky frustrata şi am început să rad. Ideea acestei activitatî mi se părea acum din nou interesanta şi amuzanta avand în vedere că îmi recapatasem motivul existentei.

Miky a continuat să vorbeasca, alaturi de celelalte fete care probabil nu avusesera curajul să mă întrebe de asta până nu a aparut Sorîcioaîca-Roscata.

Dar atenţia mea a fost mutata de la ele când am observat o alta silueta diferita alaturandu-ni-se. S-a aşezat pe cealalta parte a băncii, fara să ne bage în seama. Era imbracata

total în negru; cu blugi taiati, un tricou larg în stil sport care avea incorportata o gluga, indesata pe cap. Am zâmbit automat, sigura că aceasta era Victoria.

M-am ridicat de lângă Miky, făcându-i semn că am ceva de făcut şi m-am îndreptat spre fata retrasa care părea de la distanta; geamana mea.

Şi-a scos Ipod-ul din buzunar şi era pe cale să îşi bage căştile în urechi când m-am aşezat lângă ea.

- Tu esti Victoria, nu? I-am zâmbit şi m-a privit uimita.
- Hmm, da! Spuse nedumerita şi mă privea că una din acele persoane carora li se face o farsa. Probabil i se părea extrem de ciudat că vorbesc cu ea.
- Eu sunt Katherine, îmi pare bine să te cunosc. Am continuat încercând să par prietenoasa desi nu mă pricep deloc la genul asta de socializare, I-am întins mână increzatoare sî mi-a dat-o zâmbind şi ea uşor.
- Sî mie! Spuse înghiţind rapid în sec şi clatinand din cap, parcă asîgurandu-se că nu era nicîo gluma la mijloc. Parul îi ieşea negru şi drept de sub gluga, strălucind într-o nuanţa albastruie, ajungandu-i până la abdomen. Avea un ten bolnăvicios de alb, că şi al meu dar al ei era mult mai fin şi curat, fara pistrui enervanţi care să ii păteze pielea. Ochii ii erau căprui dar foarte deschisi încât pareau aproape aurii în razele soarelui. Buzele erau extrem de roşii şi pline chiar dacă nu erau date cu niciun fel de ruj şi ieşeau în evidenta pe tenul ei că doua bucati de capsuna într-un bol cu frişca. Avea un machiaj strident şi negru care ii albea tenul şi mai tare şi o asemana cu o fiinţa supra-naturala, foarte frumoasă. Îmi placea deja de ea. Harry o percepuse că şi emo, într-adevar era toată neagra şi machiata specific genului dar nu era asta. Stilul ei se oglindea oarecum cu al meu.
- Fetelor, am o veste importanta! Am auzit o alta voce şi mi-am întors capul înainte să ii spun Victoriei altceva.

Doua fete erau în fata noastra, cu nişte foi în mână şi le-am recunoscut că marionetele lui Amber. Oh, grozav!

- Nu stiu dacă ati aflat de decizia doamnei director dar s-a suparat extrem de tare când a aflat de boala lui Amber şi a scos-o din echipa majoretelor. Nu stiu cum a reuşit să ascunda asta până acum dar cert e că avem nevoie de o noua sefa. Topai o blonda exataziata şi nu părea deloc trista pentru situatia prietenei ei, ba dimpotrivă, cred că de-abia aştepta să ii ia locul.
- Ce?! S-au auzit mai multe voci uimite şi eu am procesat informaţia mai bine. Fara Amber în viaţa mea de acum înainte absolut deloc. Am zâmbit radiind la ideea asta. Ziua mea obositoare devenea din ce în ce mai buna.
- O să alegem o noua sefa. Zâmbi din nou tipa blonda începând deja să imparta cate o foaie fiecareia dintre
noi.
- Stai puţin! Adica vrei să spui că am scapat de Amber? De tot?! Tresari Miky de pe banca cu ochii imenşi şi am început să rad.
- Mulţumesc, Doamne! Mă rugam să scap de jidodîa aia de când am intrat în echipa. Spuse uîtandu-se spre cer şi am izbucnit mai tare în ras. A aruncat un rânjet obraznic direct spre mine în semn de " Am scapat de curva soro!" Şi numai ea avea parerea asta, toate pareau fericite că scapasera de Amber şi îmi imiaginez cât de plăcută se făcuse printre ele.
- Chestia asta merita o petrecere. Ca veni vorba, unde e medusa aia? întreba o alta fata şi desi trebuia să rad mi-am muscat buza tematoare. Nimeni nu trebuia să îşi puna întrebări despre Amber azi, asta e clar.
- Probabil e încuiata în camera sî îşi smulge parul din cap urlând. Am spus încercând să par serioasă sî am provocat un val de ras.

- Bun, haideţi să votam. Spuse din nou blonda cu extensii proaste intînzandu-mi sî mie o coala alba pe care erau scrise numele noastre. Să nu va votati pe voi. Chicoti atentionandu-ne şi mi-am dat ochii peste cap. Am făcut o grimasa când am văzut numele meu. Oh, nu! În niciun caz nu trebuie să fie acolo. Nici că se putea o veste mai groaza să scap de Amber din echipa dar să ii iau locul ar fi dezastruos. Mi-am clatinat capul strâmbând din nas. De ce îmi fac griji de asta? Sunt în echipa de doua saptamani deci nu am cum să ajung sefa, ele clar au planurile făcute intre ele.

Blonda a impartit trei pixuri şi ne-am aşteptat fiecare rândul să-l folosim.

- Faceţi un X în dreptul numelui fetei care doriţi să devină sefa. Zâmbi blonda cu o atitudine de candidat la presedentie şi îmi imaginez cât se ruga să fie X-uri numai în dreptul numelui ei.

Mi-am aşteptat rândul şi oricum nu ştiam care cine e. Doua nume îmi erau cunoscute: Michaela Dishes care era probabil Miky şi Victoria Silver. Sunt sigura că nici Victoria nu îşi dorea postul asta la fel că mine aşa că am semnat în dreptul lui Miky. Nu stiu dacă era cea mai potrivita pentru asta dar macar să stiu pentru cine votez. M-am uitat din nou încruntat la numele meu care era pe la mijlocul listei şi am împăturit hartia înmanand-o tîpei preşedinte.

Le-a strânse pe toate cu un zâmbet nerăbdător şi imediat începu să le desfaca.

- Primul vot: Claire Simpson! Mersi! Zâmbi făcând o plecăciune de prinţesa şi întorcând foaia să vedem X-ul în dreptul numelui ei. Nu mă incanta că ea să ii ia locul lui Amber dar nu reprezenta o problema pentru mine şi atâta timp cât nu primesc eu postul de capitan nici că îmi pasa.

- Katherine Wrise! Spuse de data asta cu jumatate de zâmbet. Am tresărit speriata şi m-am uitat atent la foaie. "Katherine Wrise X" M-am uitat în jur şi Miky mi-a aruncat un zâmbet radiant. OK, era doar un vot şi sigur era din partea ei, nu aveam de ce să mă panichez.

- Katherine! Spuse blonda pentru a doua oara întorcând alta foaie sî deja începeam să mă panichez.

- Katherine, Michaela, Katherine, Katherine Jessica, Katherine, Katherine, Katherine... continua desfacand fiecare foaie cu un ton din ce în ce mai descurajat dupa fiecare rostire a numelui meu.

- Who! Ce se intampla? Am sărit speriata când mai avea doar doua foi de desfăcut şi numele meu fusese rostit de vreo 10 ori.

- Esti noua sefa a majoretelor. Felicitări Kath. Tresari Miky venind spre mine şi sarindu-mi în braţe. Am expirat stupefiata şi Claire îmi mai rosti numele de doua ori desfacand şi restul foilor şi eram la un pas să fac un atac de cord.

- Whooo, nu vreau să fiu seja majoretelor. Le-am împins de pe mine înspaimantata de acest gând.

- Nu ai de ales soro. Voturile sunt deja numarate. Majoritatea a ales. Zâmbi Miky radiind de fericire şi am fugit spre colile întinse pe jos verificandu-le pe fiecare sî rugandu-mă că asta să fie o farsa.

Îmi simţeam fruntea transpirand cu fiecare X inscripţionat lângă numele meu. Un vot pentru Claire, tipa blonda. Unul pentru Jessica care sigur era cealalta marioneta a lui Amber şi probabil se votasera una pe alta. Unul pentru Miky, venit de la mine şi în rest doar acelaşi nume nenorocit pe care aveam ghinionul să il port acum şi niciodata nu il urasem mai mult. Katherine Wrise. Toate fetele mă votasera, inafara de cele doua prietene ale lui Amber. Până şi Victoria. Doamne, de ce m-am împrietenit cu fetele astea? Urlam în mintea mea simtindu-mi respiraţia cum se accelereaza odată cu bătăile inimii.

- Noua noastra sefa. Chiui Miky şi imediat m-au saltat în sus aruncand cu mine că cu o piniata.

- Nu, nu, nu! Dati-mă jos. M-am enervat încercând să cobor înapoi pe pământ. Nu o să fiu sefa, să va fie clar. De ce m-ati votat pe mine? Le-am întrebat nedumerita gesticulând traumatizata.
- Fato, glumeşti? Mi se adresa o fata al cărei nume nici nu il cunoşteam. Grozava sefa. - Dupa ce ai făcut miercuri la meci! Amber nu ar fi scos scandarile alea chiar dacă şi-ar fi stors creierii o saptamana. Şi stim că ai fost dansatoare înainte aşa că nu ne păcăleşti. Continua rânjind şi celelalte i-au urmat expresia. Le-am privit pierduta. Ce ziceam de ziua mea frumoasă? Asta e un dezastru total. 0 catastrofa.
- Ce se intampla? Am auzit de nicăieri vocea lui Zac şi i-am observat pe ceilalţi baieti venind pe teren, pentru antrenament.
- Kath a fost aleasa sefa majoretelor. Amber a zburat din peisaj şi o ai în fata pe noua noastra sefa geniala. Chitai Miky explicandu-i şi m-am înecat cu propria respiraţie.

Zâmbetul lui Zac mă enerva şi mai tare. Ochiul i se vindecase dar riscam să ii învineţesc la loc dacă indraznea să mă felicite pentru asta.

- Super, feliei...
- Nu! L-am oprit enervata. Nu e nimic super sau de felicitat în asta. Nu vreau să fiu sefa majoretelor. Nu vreau să ii iau locul idioatei de Amber. De-abia am acceptat să fiu majoreta. Voi stiti că nici nu trec pe la antrenamente deci s-ar alege praful de echipa voastra. Am gesticulat disperata încercând să le conving că asta era cea mai proasta idée din cate se luasera în acest liceu.
- Ne riscam! Spuse zâmbind una dintre ele şi mi-am plesnit o palma peste fata. Cele doua prietene ale lui Amber erau şi ele lângă mine, nu pareau incantate de idee dar nici nu comentau. Victoria, era încă pe banca privindu-ne cu o expresie neutra că pe un spectacol prost de teatru. De ce nu puteam să fiu că ea? De ce nu rămăsesem la atitudinea mea distanta la fel că ea? Nu, eu a trebuit să mă împrietenesc cu ele, să inventez nîste tâmpenii pe care să le strig pe un stadion plin cu oamenii şi să ajung acum preferata lor.
- Arghh! 0 să rezolv eu tampenia asta imediat. Am marait trecând pe lângă ele. Mai aveam o sansa de scapare.

Le-am ignorat strigatele şi am intrat înapoi în şcoala, îndreptandu-mă hotărâtă spre biroul directoarei. Femeia aia e de vina pentru asta. Poate ii ajuta pe Harry dar pe mine mă baga numai în belele.

Am ciocănit hotărâtă la usa şi am fost intampinata de secretara. Aceeaşi chinezoaica în miniatura pe care o mai văzusem odată.

- Te pot ajuta cu ceva? Mă întreba cu o voce subţire dar un accent englezesc perfect.
- Vreau să vorbesc cu doamna director. Am spus serioasă şi tanara m-a privit nesigura apoi mi-a făcut semn să aştept o secunda şi a intrat înapoi în birou.

Am auzit câteva vorbe şi dupa câteva secunde a ieşit din nou afara, de data asta dandu-mi voie să intru. Am impresia că ea mă cunoştea foarte bine.

Mi-am strâns buzele şi am intrat în birou, repetandu-mi protestele în cap.

- Katherine, nu trebuia să fi la antrenament? Mi se adresa directoarea zâmbind cu o spranceana ridicata.
- Am fost, dar mă tem că tehnica mea de antrenament a cam întrecut limita. Am spus încercând să par serioasă dar nu dură.
- Cum aşa? Se încrunta aplecandu-şi coatele pe birou.
- Dumneavoastra ati pus să fie aleasa o noua sefa?
- Da! Amber şi-a ascuns boala sî nu stiu cum Dumnezeu a reuşit asta pentru că sunt foarte documentata în privinţa stării de sanatate a sportivilor mei şi nu accept boli de niciun fel.

Am auzit de incidentul de miercuri când Amber a leşinat şi am scos-o din echipa imediat. Nu-mi spune că te deranjeaza asta. Vorbi directoarea nedumerita.

- Oh, eram în al noualea cer, până am fost numita în locul ei. Am spus dramatizand şi directoarea m-a privit câteva secunde, apoi a izbucnit în ras.

- Deci asta e problema ta? Ca te-au ales sefa majoretelor. Scuza-mă Katherine dar orice fata din liceul asta ar fi fericita să primeasca numele asta. Pentru tine de ce pare ceva rău?

Am oftat exasperata.

- Pentru că nu mi-l doresc doamna. Am acceptat să intru în echipa şi recunosc că începea să imî placa, mai ales când am auzit că Amber a ieşit. Dar să ii iau eu locul e prea mult.

Directoarea zâmbi mijindu-şi ochii la mine, neparand că mă crede.

- la loc Katherine. Spuse aratandu-mi spre scaunul din fata biroului. Oh, nu! Şi acum urmeaza încercarea de convingere unde ea stie că va castiga.

- Oricum, nu dumneavoastra trebuie să alegeţi căpităniı echipelor? Am spus încercând să găsesc o cale de scapare.

- Nu! Dacă conducătorii sunt aleşi de echipa lor vor fi ascultati mult mai bine de aceştia. Chiar dacă exista posibilitatea să fie ales cineva care nu se pricepe sunt sigura că nimeni nu ar vota doar pentru simpatia persoanei respective. Şi bănuiesc că nu trebuie să îţi mai explic de ce ai fost tu votata avand în vedere de reprezentaţia ta de la meci.

Doamne, femeia asta chiar avea fiecare mişcare gandita că un general de război.

- Şi că să nu îţi faci alte speranţe. Dacă aş fi ales eu, tot tu ai fi castigat. Spuse şi am privit-o uimita. - Am mentionat deja de meciul trecut unde mi-ai întrecut asteptarile sî stiu deja că ai potential să duci echipa asta sus. Dar când te-am bagat prima data în echipa ţi-am studiat dosarul şi am luat legătură cu vechiul tau coregraf; Vince Moris.

Vorbele ei mi-au făcut gura să se deschidă de uimire.

- Ati vorbit cu Vince? Am intrebat-o nevenindu-mi să cred. Nu mai ştiam nimic de el de aproape 4 luni.

- Da! Şi ţi-a făcut nişte recomandari foarte bune. A spus că erai cea mai buna din echipa şi ai un potential uriaş. Şi dacă stau bine să mă gândesc, cred că a mentionat că ai o atitudine de lider. Zâmbi directoarea şmecher şi nu îmi venea să cred. Mi-am adus vag aminte de certurile noastre din sala unde chiar dacă el era coregraful, eu mereu mă bagam peste el.

- Deci, capul sus şi treci la lupta domnişoara Wrise. În trei saptamani încep competiţiile şi Amber nu a făcut nimic în legătură cu asta. Mă aştept la performante majore de la tine şi vreau să mărim echipa şi o ridicam la alt nivel.

- Ce competiţii? Ce nivel... M-am bâlbâit agitandu-mi capul năucită.

- Competiţiile naţionale de majorete scumpo. Doar nu credeai că voi sunteti făcute doar să scandaţi pe teren? Aia e o joaca pentru voi. Vreau să castigam anul asta pentru că anul trecut nu ne-am calificat nici în semifinale. Castigatorii primesc un premiu de 20 de mii de dolari dar că să ajungem acolo trebuie să modificam tactica. Şi avand în vedere că tu ai fost într-o grupa în care erau incluşi şi baieti nu cred că vei avea o problema cu asta.

- Baieti?!

- Da! Saptamana asta o să organizezi o preselectie în care o să alegi cativa baieti pentru echipa. Sunteti 10 fete în echipa, cred că 5 baieti vor fi de ajuns. Doua fete pentru unul. Şi mă aştept că coregrafia să fie spectaculoasa. Zâmbi directoarea şi mă abţineam instinctului de a-mi plesni o palma peste fata sau de a mă da cu capul de birou, rugandu-mă în gândul meu că asta să fie un vis urat şi eu să mă trezesc în urmatoarele secunde în pat lângă Harry, goala şi cu durerea de cap pe care aş fi acceptat-o înzecit acum că să scap de asta.

Mai erau 5 minute până la pauza şi nu aveam de gând să mă mai întorc pe teren. Am mers în fata clasei unde stiu că Harry avea curs pentru că încă mai aveam o soluţie să scap de asta.

Mi-am fatait genunchiul uitandu-mă în permanenta la ceas şi am respirat uşurata când am auzit soneria. Elevii au izbucnit afara imediat şi l-am aşteptat pe Harry care a ieşit odată cu Jason şi părea de-a dreptul uimit să mă vada.

- Iubito, ce cauţi aici? Nu aveai antrenament? Mă întreba suspicios.
- Aveam, acum am o problema grava.
- Ce s-a intamplat? Şopti cu figura lui serioasă tragandu-mă de lângă usa, formând deja zidul de protectie.
- M-au ales sefa majoretelor. Am nevoie de tine să scap de prostia asta. Am spus enervata şi m-a privit câteva secunde nevenindu-i să creada.
- Ce? rosti încă uimit. El sigur se gândise la alta problema, una în care fundul meu era în pericol din cu totul alte motive.
- Tu nu auzi? Directoarea a dat-o pe Amber afara din echipa şi eu am fost aleasa în locul ei. Stiu că o cunoşti pe directoare bine aşa că ajuta-mă să scap de asta, te rog. M-am milogit la sfarsit şi răspunsul pe care l-am primit nu a fost deloc cel pe care il aşteptam eu. Tembelul a izbucnit în ras.
- Nu e amuzant! Am marait lovindu-l în piept mai tare decât trebuia. A tuşit dandu-se un pas înapoi dar conţinând să rada.

- Nu iubito, deloc. Rase incontinuare scotandu-mă din minţi.
- Să vezi ce amuzant o să fie când o să organizez preselectia de baieti pentru echipa şi o să am grija să ii aleg pe cei mai sexy. Am spus ingamfata tuguindu-mi buzele şi plecând de lângă el. l-am observat expresia amuzata transformandu-se într-o masca de groaza.
- Ce? la stai, ce preselectii? Ce baieti sexy? Veni imediat dupa mine şi m-am abtinut să nu încep să rad.
- Directoarea vrea şi baieti în echipa. Şi cum eu sunt sefa acum mă ocup de alegerea lor. Am spus nepasatoare continuând să merg pe hol cu el în urma mea. M-a prins de brat tragandu-mă brusc în braţele lui.
- Iubito, dacă încerci să mă manipulezi că să te ajut să ieşi din echipa, nu merge. Esti perfectă pentru asta. Rânji făcându-mi cu ochiul şi mi-am distorsionat gura de nervi. - Dar o să vin şi eu cu tine la preselctiile astea, în calitate de... îndrumător. Zâmbi întorcând situatia în favoarea lui.
- S-o crezi tu. Singurul mod prin care poti aparea la preselectii domnule, e să participi şi tu. Am rânjit înapoi.
- Eu? Majoreta?
- Baiat majoreta?
- Adica majoret! Se uita la mine de parcă îmi creşteau tentacule de caracatita din barba şi nu m-am putut abţine, am izbucnit în ras.
- Ti-am mentionat că fiecare fata va avea cate doi baieti? Am spus continuând să merg din nou, desi era invers dar aşa era mai în favoarea mea acum.
- Atunci trebuie să mă ocup de educaţia băieţilor tai. Tu faci dansurile nu?

-Da!

- Bun! Te ajut şi eu; fara atingeri.

Am continuat să rad.

- Îţi dai seama că motivul pentru care sunt aleşi băieţii e pentru susţinere. Aruncări în aer şi alte chestii. Deci o să fiu destul de atinsa. Am ridicat pervers din sprâncene şi mi-a aruncat o privire care îmi spunea "O să- ţi pârlesc pielea că să nu te mai poate atinge nimeni!"
- Deci, mă ajuţi să ies din tampenia asta?

Se opri prinzandu-mă în braţe şi uitandu-se dulce la mine. Asta ori era de bine, ori de rău.

- Dacă te ajut să scapi de şefie tot vei ramane în echipa şi băieţii tot vor aparea. Dar dacă esti sefa mă asigur eu să ai o coregrafie care să te menţină la sol fara vreun fel de susţinere. Zâmbi şi am scrâşnit din dinţi.
- *Atentie elevi! Miercuri, la ora 11:00 se vor organiza preselectii pentru alegerea băieţilor din echipa majoretelor. Cei interesati sunt rugaţi să pregateasca un dans de minim doua minute pe care il vor prezenta în fata echipei conduse de noua sefa: Katherine Wrise.*

Vocea din difuzoare care a umplut tot liceul mi-a făcut tot corpul să paralizeze. Elevii din jurul nostru s-au oprit brusc să asculte informaţia apoi m-au privit automat că pe un criminal anuntat la ştiri.
Au început şuşotelile sî am observat un grup de baieti batand palma fericiţi uitandu-se zâmbitori la mine. Norocul lor că Harry era cu spatele la ei.
- E oficial, nu mai pot face nimic. Zâmbi sarutandu-mă rapid.

-Te urase. M-am încruntat maraind.
Rase.
- Ba mă iubeşti. Rânji că un şmecher şi mi-am dat ochii peste cap.
- Felicitări pentru noua funcţie iubito.

Am expirat realizand că nu mai am nimic de făcut şi că de obicei trebuia să mă obisnuiesc cu ideea.
- Mersi! Vrei să fii mână mea dreapta? Am zâmbit ridicând din sprâncene.

Rase automat.
- 0 să fiu amandoua. Dreapta, care te ajuta şi stanga, care ii pocneşte pe cei care îndrăznesc mai mult decât le permite coregrafia.

Am izbucnit în ras şi imediat mi-a astupat gura cu a lui. Chestia asta cred că va fi interesanta până la urma.
Acum nu mai aveam cum să ascund asta, toată şcoala aflase din difuzoare de noua mea numire deci ultimul curs a fost un coşmar total. Chiar când credeam că nu pot avea şi mai multa atentie devin sefa majoretelor în locul lui Amber şi lumea mea explodeaza total. Dar totuşi erau şi unele parti bune în asta de care aveam de gând să profit.
Norocul meu că eram ora de psihologie, unde erau aproape toti prietenii mei aşa că bârfele s-au mentinut la un nivel minim. L-am văzut pe Harry butonand telefonul pe sub banca şi m-am uitat automat la banca goala a lui Amber. Stiu că Harry avea să se duca la ea acum şi mă terifia gândul la situatia ei în momentul asta. "Şi-a cautat-o!" îmi repetam în minte încercând să nu mă mai simt aşa de vinovata dar nu mergea.
0 bucăţică de hârtie mototolita mi-a aterziat pe banca şi am desfacut-o privind nedumerita în jur. Candice mi-a făcut semn şi era normal să fie de la ea. Ea îmi trimitea mereu biletele
"Acum că esti sefa majoretelor şi Amber a fost scoasa din echipa, nu aveţi nevoie de încă o fata? :D"
M-am uitat la ea şi mi-a zâmbit. Nici nu conştientizasem asta. Eu fusesem numita în locul lui Amber, dar tot ramanea o fata în minus în echipa. Poate directoarea se gandea deja la asta dar acum nu sunt sefa degeaba.
"Ba da! Vrei să intri?"
l-am aruncat bileţelul rapid şi l-am primit înapoi într-o fracţiune de secunda:
DAAAAAAAH! Te iubesc dacă mă bagi în echipa. Xoxo"
Am chicotit uşor.
" Bine. 0 să vorbesc cu directoarea. Xox"
Am observat-o începând să topie în scaun şi Kristen se uita la noi încruntata cu fata ei de "Ce puneţi la care dracilor?"

Am început să rad uşor şi Candice mi-a mimat o inimioara facuta din degete, l-am făcut cu ochiul şi i-am atras atenţia şi lui V. Mi-ar fi plăcut să le am şi pe ele în echipa dar sigur asta le atragea şi pe ele la fel de mult cum mă atragea pe mine. Candice era stilul majoretei 100% dar sper să stie să danseze şi să nu intre doar pentru popularitate şi fusta scurta.
A urmat un schimb de şuşoteli intre noi patru în care le amenințam pe Kristen şi V că le bag în echipa şi ele la rândul lor m-au amenintat cu tunsoarea la zero şi cu paianjeni în somn.
Harry şi restul priveau amuzaţi discuţia noastra asta până când le-am spus că ii voi lua şi pe ei în echipa iar Ken mi-a aruncat una din celebrele lui priviri ucigaşe care m-a făcut să rad mai tare decât trebuia. Jay, fiind Jay, pe de alta parte, a început să danseze în banca imitând cu mâinile mişcările majoretelor pe la spatele profesoarei până toată clasa a izbucnit într-un ras nebun.
- Mă pregătesc pentu rolul de majoreta doamna. Se scuza rânjind şi gesticulând din mâini când prosfesoara s-a intros spre el. Chiar dacă ştiam că nu va veni la nici o preselectie nu pierdea el sansa să se prosteasca pe tema asta.
Am ieşit toti din clasa, razand şi dacă toată lumea m-ar fi tratat cum o fac prietenii mei chiar m-aş fi bucurat de asta. Restul însă mă barfeau şuşotind pe la colturi.
Ken i-a zâmbit şmecher lui Kristen înainte să plece şi mă întreb dacă evita să îi vorbeasca că să nu îi recunoasca vocea.
Şatena s-a prefăcut că î se înmoaie picioarele şi s-a rezemat de mine teatral. Am început să rad.
- Tu ai văzut asta? Toată ziua s-a uitat la mine. Radia de fericire traindu-şi visul cu ochii deschisi.
- Am văzut, l-am făcut pervers cu ochiul.
- Dupa ciudatenia care mi s-a intamplat azi-noapte, acum vine asta. Spuse clatinand din cap şi am devenit serioasă brusc.
- Ce ciudăţenie? Am intrebat-o pentru că normal habar nu aveam la ce se refera.
- Un ciudat m-a sunat şi... mi-a zis tot felul de chestii. Susoti strambadu-se şi m-am abtinut să nu chicotesc.
- Ce chestii? Am continuat în timp ce mergeam spre vestiare. Harry mă ţinea de mână dar avea o discuţie cu Ty şi Jay deci nu ne baga în seama.
- Chestii... gesticula nestiind cum să le exprime. Am făcut sex la telefon şi... mi-a plăcut. Am înnebunit complet. Se stramba sî am izbucnit în ras. Candice se uita uimita la ea cu gura cascata.
- Nu am mai făcut aşa ceva în viaţa mea, mai ales cu un necunoscut, dar Sfinte... tipul asta avea o voce şi scotea nişte cuvinte din el de m-a făcut fleasca. Îşi facu vant aducandu-şi aminte şi mi-am muscat buza oprind rasul. Restul s-au despartit fiecare spre vestiarele lor şi în cele din urma am ramas doar eu, Harry şi Kristen.
- Să nu spui nimănui, ai înţeles? Susoti apropiindu-se de fata mea şi am aprobat din cap chicotind.
- Pe cuvânt de cercetaşi Am ridicat mână în semn de onoare. Ai grija, poate te mai suna. I-am făcut cu ochiul şi a rânjit muscandu-şi buza şi ramand lângă vestiarul ei.
Harry a început să rada uşor şi mî-a prins spatele conducandu-mă spre vestiarul meu.
- Dracusorule! Chicoti şi am rânjit malefic.
- Crezi că ar fi trebuit să ii spun că e Ken? Sunt sigura că i-ar fi răspuns în continuare dar macar să stie cine o suna.
- Nu! Las-o să traiasca fantezia asta. Ken are planuri mari cu ea şi e mai incintant pentru amandoi dacă ea nu stie cine e, deocamdata.
M-am uitat la el cu o spranceana ridicata.
- Plănui mari?
- Da! L-ai fraierit! Azi numai la ea i-au stat ochii şi stiu că ii place joaca. Nici Kristen nu e tocmai fetita cuminte de care ar profita deci să vedem ce iese.
Am început să rad, clatinand din cap şi am ajuns lângă vestiarul meu.

L-am privit uimita cum deschide usa celui de lângă mine, formandu-i codul.
- Harry, ce faci? L-am întrebat speriata. Asta era vestiarul lui Chris.
- Ti-am zis că o să fac schimb cu Chris. Mă enerva mereu să mă duc în cealalta parte a liceului dupa ce te aduceam pe tine. Acum ii avem unul lângă altul şi e mult mai bine. Îmi facu cu ochiul aruncandu-şi cartea înăuntru şi închizând usa rapid. Deci la asta se referea astăzi când spunea că vrea să discute ceva cu Chris.
- 569. Îmi place vestiarul asta deja, se rezema de el tuguindu-şi buzele la numărul de pe usa. Am început să rad.
Eu avusesem 572 la început dar am fost mutata la 570 pentru că primul suferise o defecţiune la încuietoare. Asta m-a mutat lângă Chris şi mai nou, lângă Harry.
- Nu pot să cred că l-ai pus pe Chris să faca asta. M-am încruntat la el, deschizandu-l pe al meu.
- Nu l-am obligat aşa cum crezi tu. A cam fost de ajuns să ii menţionez că dulapul meu e mai aproape de al Victoriei şi mi-a dat cifrul imediat. Rase molipisindu-mă şi pe mine.
- Am cunoscut-o azi. Nu mi se pare emo, şi e foarte frumoasă.
Harry ridica din umeri.
- E mai diferita şi nu cred că se va întâlni vreodata cu mascota scolii. Chiar dacă Chris e dragut, costumul ala de papitoi ii ia toată atractia.
- Atunci o să scapam de costumul ala. Am rânjit închizând usa dulapului mei şi Harry şi-a mijit ochii zâmbind.
- O să ii bagi în echipa, nu? Deduse şi mi-am ridicat colturile gurii drept răspuns.
- Ar trebui să îţi schimbi porecla din înger Salbatic în Cupidon.
Clătină din cap prinzandu-mă de mână şi tragandu-mă spre ieşirea din liceu şi am început din nou să rad.
- Harry, ce mai stii de Amber? L-am întrebat în timp ce ne îndreptam spre maşina lui.
- Îşi primeşte educaţia. Îmi răspunse serios şi am inghitit în sec încruntata.
- Tu o să te duci acum la ea?
Aproba serios din cap, deschizandu-mi portiera.
- Vrei să vii cu mine? Mă întreba nesigur cu jumatate de gura.
Am dezaprobat clatînandu-mi capul exagerat de tare. Ideea asta mă înspaimanta. Nu voiam să o vad pe Amber acum.
- OK! Îţi promit că nu va dură mult. Vrei să te duc acasă acum?
- Da! Am spus oftând, chiar dacă gândul de a da ochii cu tata acum mă baga în sperieti.
- OK! Pentru că dupa asta avem ceva de făcut. Îmi facu cu ochiul pornind motorul şi m-am uitat la el sceptica.
- Ce avem de făcut?
- O să vezi tu. Zâmbi uitandu-se la drum în timp ce ieşeam din parcarea liceului şi asta clar nu putea fi de bine, sau poate se referea la antrenamente.
- Harry, mi-au ajuns planurile de viitor pe care le-am primit azi fara să vreau.
- Alea sunt nimic pe lângă planurile pe care le am eu cu tine, sefa! Se uita obraznic la mine şi am marait scrasnind din dinţi.
- Dacă îmi mai spui o singura data aşa, îţi descarc pistolul de il tii la spate, direct în fund. L-am amenintat nervoasă şi bineînţeles că iubitul meu tembel nu putea face altceva decât să izbucnească în ras.
- Trebuie să inveti să il folosesti mai intai.
- Oh, mă descurc eu cumva. Am marait printre dinţi mentinandu-i rasul.
- Te rog, spune-mi! Am încercat cealalta cale: milogeala.

- Nu! Clatîna din cap zâmbind că un stapan rău ce nu se lasa impresionat de ochii de catelus ai animalului sau.
- Mari sau mici? Am continuat încercând să obţin ceva de la el.
- Mari! Ridica pervers din sprâncene şi mi-am muscat interiorul buzei.
- Mda, asta de obicei la tine inseamna: Ti-am cumparat ceva! Am spus maimutarindu-mă la ultima fraza făcându-l să rada şi mai tare.

Harry a parcat în fata casei mele şi am inghitit în sec privind prin fereastra fumurie.
- Nu cred că e acasă. Presupuse Harry uitandu-se şi el în direcţia mea. Într-adevar, garajul era gol deci probabil tata încă era la serviciu. Asta era avantajul meu în cazul slujbei lui tata: situatii neprevăzute pot aparea oricând şi programul nu e tocmai unul regulat.
- În maxim doua ore vin să te iau. Mă prinse de mână uitandu-se profund în ochii mei şi am aprobat din cap. Imediat m-a tras spre el, unindu-şi buzele cu ale mele în acel fel care îmi făcea inima să pompeze puternic, apoi să se opreasca brusc şi tot aşa.
- Ai grija! l-am spus când m-am despartit de buzele sale, ramand totuşi aproape de el.

Aproba din cap uitandu-se în ochii mei şi lipindu-şi fruntea de a mea.
- Te iubesc! Şopti sarutandu-mă din nou uşor şi scurt.
- Şi eu te iubesc! l-am mangaiat obrazul şi a zâmbit sarutandu-mă pe frunte înainte să îmi dea drumul.

Am tresărit când am auzit claxonul maşinii, formând sunetul pe care l-am recunoscut imediat.
- Când auzi asta, să stii că am venit dupa tine. Zâmbi cu gropitele lui superbe şi am chicotit repezindu-mă să il sărut din nou apoi am coborât din maşina pentru că în felul asta nu ne mai desparteam din nou.

M-am îndreptat spre casa mea şi mă claxona din nou. Dar nu că înainte ci că pe o tipa sexy pe care o vezi pe trecerea de pietoni. Am început să rad şi i-am trimis o bezea înainte să intru în casa şi el s-a făcut dispărut.

Într-adevar tata nu era acasă şi asta mă liniştea dar mă şi îngrijora. Trebuia să vorbesc cu el mai devreme sau mai târziu dar cu cât amanam mai mult am impresia că inrautateam situatia. Nu mai dădusem ochii cu el de sambata dimineaţa.

Dar cu toate astea gândul meu era doar la Harry şi la ce planuri avea pentru Amber. Îmi era teama de ce i- ar putea spune prefăcută aia sau de ce cât de furios e Harry pe ea şi cum are de gând să ii închidă gura.

Am încercat să elimin toate aceste gânduri desi pe primul plan era faptul că nu îmi doream că Harry să fie în preajma ei, indiferent de circumstanţe. Şi cica el e gelos.

Am zăbovit prin bucătărie, gandindu-mă să fac ceva de mancare să il mai îmbunez pe tata desi era deja tocanîta în frigider facuta de el. Fir-ar! Asta nu mă ajuta. Nu îmi era prea foame din cauza prânzului lui Harry dar mi-am bagat o farfurie de tocana cu legume la microunde gandindu-mă la un desert pe care l-aş putea face. Tatei ii place prăjitură cu pişcoturi, dar slabe sanse să găsesc aşa ceva în casa şi nici chef de cumpărături nu am.

Am mancat încercând să mă conving sî în cele din urma am căzut de acord cu mine însămi că trebuie să merg până la magazin.

Am tresărit când am auzit soneria de la usa. De când eram cu Harry şi ştiam ce include asta, sunetul asta mă speria mai mult decât era nevoie. Tata clar nu batea la usa, Harry îmi spusese deja cum o să îmi dea de ştire când ajunge deci cine ar putea fi?

M-am ridicat de la masa stergandu-mă pe un şerveţel şi încercând să nu mai fiu atât de paranoica, asta e treaba lui Harry.

Am privit pe geamul dreptunghiular al uşii şi imediat ce am văzut un cap roşu mi s-au înmuiat picioarele.

Am deschis usa rapid şi am fost intampinata de un zâmbet larg, completat de un piercing în obraz pe care nu ii mai văzusem de o veşnicie şi mă întreb dacă adormisem la masa în timp ce mancam.

- Nîcky?! Am tipat stupefiata.
- Kath! Tipa şi ea sarindu-mi în braţe şi conştientizând că nu visez am cuprins-o în braţe începând să topai sî inabusîndu-mi tîpatul de fericire.

35. Te simt!

Am expirat din nou uimita, simţind parfumul ei specific de lamaie pe care parcă nu ii mai mirosisem de secole. M-am departat din braţele ei, totuşi tinandu-mi mâinile pe umerii ei şi privind-o cu uimire.

- Ce cauţi aici? Cum m-ai găsit? Am intrebat-o într-un zâmbet şocat.

Rase cu gropitele ei adanci şi am fost uimita să realizez că cercelul mic sub forma de biluta argintie, pe care ii avea în obraz, ii adancea gropita şi mai mult.

- Nu pot să îmi vizitez tarfa? Mi-ai spus adresa ta când am vorbit la telefon, ai uitat? Ridica din sprâncene şi am izbucnit în ras, aducandu-mi aminte de denumirile vulgare pe care eu şi Nicky le foloseam intre noi. Mă dezobisnuisem de ele şi să le aud acum mi se pare aproape deplasat.
- Cum să nu ticnito, mi-a fost al dracu' de dor de tine. Am clatinat din cap zâmbind şi am tras-o în alta imbratisare de urs. - De ce nu m-ai sunat să mă anunţi?
- Stii cât de mult îmi plac surprizele. Ridica din sprâncene pervers şi chiar îmi era dor de asta. Am ras din nou incontrolabil şi mi-am privit vechea prietena care nici macar nu trebuia numita aşa. Nicky a fost una din cele mai importante persoane din viaţa mea într-o anumita perioada şi ne-am potrivit că doua surori gemene şi nu prea întregi la minte, chiar dacă aspectul nostru exterior este total diferit.

Este doar puţin mai scunda decât mine dar întotdeauna botinele ei caracteristice cu toc o fac să mă intreaca în inaltîme. Slaba, dar cu forme perfect conturate. Cu hainele ei din piele neagra care o fac mult mai sexy decât ar trebui să fie o persoana care se plimba pe strada, plus fineţea tenului ei ciocolatiu şi perfect, o transforma într-o femeie fatala, sau o gagica fatala, aşa cum o denumeam eu înainte. Plus elementul ei definitoriu: tunsoarea care mi-a atras atenţia prima data când am vazut-o. Tunsa scurt, aproape la zero pe o parte şi cealalta parte lasata lunga până sub ureche şi vopsita într-un roşu aprins care ii scoate în evidenta ochii verzi că o decoratiune superba de Crăciun.

- Intra! l-am făcut loc zâmbind, lasand-o să intre în casa. Nu stiu cât avea de gând să dureze vizita ei şi nu mă prea incanta nici reacţia tatei când o va vedea aici, dar acum nu puteam să fiu decât bucuroasa din cauza apariţiei ei.
- Draguta casa! Fluiera Nicky examinand incaperea. Am privit-o pe sub ochi.
- Mersi, am chicotit, apoi am izbucnit amandoua în ras.

Am ridicat din mâini încă uimita de apariţia ei aici, nestiind ce să zic.

- Stai liniştita, nu mă mut la tine. Rase parcă ghiciundu-mi gândurile şi aruncandu-se pe canapeaua din sufragerie.

Am ras fericita că nu s-a schimbat absolut deloc.

- Nu la asta mă gandeam. Doar că încă nu mi-am revenit dupa vizita ta brusca. M-am aşezat şi eu lângă ea pe canapea.
- Pai nu puteam să plec fara să îmi mai vad prietena odată, nu? Zâmbi şi expresia mea a devenit serioasă brusc.
- Să pleci? Unde pleci?
- Îţi calc pe urme pustoaico. Stramba din nas aşa cum faceam şi eu şi îmi spunea aşa doar când nu era nimic de gluma în discuţiile noastre.

M-am încruntat aşteptând mai multe detalii.

- Mama s-a evaporat, şi-a găsit un şofer de tir şi a plecat cu el să cutreiere lumea. Cred că pentru ea statului de major e sfanţ şi odată ce am trecut de 18 ani chiar nu mai reprezint nimic pentru ea, nu că înainte aş fi reprezentat ceva.
- Şi tu unde mergi acum? Am întrebat curioasa.
- Mă duc la sora-mea. Locuieşte în Port Angeles, e un oras micuţ dar o să stau la ea o vreme până mă pot pune pe picioare. Nu cred că e prea incantata să mă primeasca dar mă bucur că pentru ea faptul că impartim aceeaşi mama nu e total neimportant.
- Doamne, Nicky, îmi pare extrem de rău.

Am spus trista venindu-mi greaţa la aminitirea mamei ei. Poate că o uram pe a mea, dar cel puţin mi-a oferit o copilărie frumoasă înainte să mă distrugă că un fulger sî să dispara din viaţa mea. Cât despre mama lui Nicky, nu puteam spune acelaşi lucru. Am intalnit-o o singura data, Nicky m-a dus la ea acasă când nu voiam să mai dau ochii nici cu tata. 0 femeie sub 40 de ani, cu un corp asemanator fotomodelelor plasticate şi învechite de timp. Un fel de Pamela Anderson la varsta a doua, cu un permanent prost sî roşcat care mi-a făcut greaţa în prima secunda în care am vazut-o. Nicky mî-a povestit multe despre ea, avand în vedere că nici macar nu ştia cine e tatăl ei, avea o scuza destul de buna să o trateze aşa cum o făcea. Lucra la un bar din cate îmi aduc aminte sî era unul dintre cele mai rele din oras, tot felul de tîpi ciudaţi şi străini treceau pe acolo. Nu cred că Nicky şi sora ei împart acelaşi tata, mai ales că aceasta din urma este mai mare cu 4 ani - perioada imposibila pentru mama lor să susţină o relaţie. Niciodata nu mi-au dat impresia de mama şi fiica, nici macar doua cu gusturi total diferite adanc intrate în conflictul dintre generaţii cum se intampla azi. Ele pareau doua chiriaşe în aceeaşi casa, care nu se suportau una pe alta şi se certau pe banii de chirie şi mancarea din frigider.

- Mie nu! Sincer, mă bucur, voiam să fac asta demult, dar nu am avut impulsul necesar. Spuse ridicând din umeri dezinteresata desi stiu că în adancul ei, o durea raceala mamei sale.
- De ce nu ai ramas tu cu casa?
- A vandut-o! M-am trezit cu ea într-o dimineaţa că mă trage din pat şi mă obliga să îmi fac bagajele. Tot ce mi-a spus când a plecat a fost: "Zi mersi că nu am plecat când încă erai mica şi ai fi ajuns într-un orfelinat!" Spuse Nicky imitând tonul pitigaiat şi scârbos al mamei ei. Mi-am simţit furia explodând în stomac. Femeia aia merita o strangulare în direct. Oricât m-ar fi dezamagit mama mea ştiam că nu ar fi niciodata capabila să îmi spună aşa ceva.
- Îmi pare rău Niks! M-am întins să o îmbrăţişez şi a chicotit pe umărul meu. Probabil din cauza felului în care o numisem. Acesta era porecla mea pentru ea iar ea îmi spunea mie Kitty. Dar spre deosebire de ea, pe mine mă scotea din minţi porecla asta. Nu vreau să îmi imaginez ce s-ar intampla dacă ar afla-o Jay.
- Nu-i nimic Kitty, trecem peste toate, nu? Şi ia zi-mi, Ce s-a mai intamplat cu tine? Mă privi pervers şi ştiam că acum urma să dau de belea, pentru că nu puteam să ascund nimic de Nicky, uneori insista atât de mult să recunoşti ceva încât până la urma o faceai chiar dacă nu era adevarat, doar că să scapi de ea. Plus că avea o abilitate nemaivazuta de detector de minciuni
- Ei bine, multe! Mi-am muscat buza la ultimul cuvânt şi deja a topait pe canapea că un copil mic, dornic să i se ofere o acadea.
- Varsa tot! Îmi ordona şi am început să rad.
- Mai tiî minte când juram că eu nu mă voi îndrăgosti niciodata?
- Aha, aproba repede confuza.
- Mi-am cam incalcat juramantul. Am rânjit vinovata. Şi ce rău il mai incalcasem.

Ochii lui Nicky se marira cât cepele, apoi cât farfuriile şi mai avea puţin şi ajungeau la dimensiunea roţilor Roşcatei mele. Ironic vorbind, pentru că nu am văzut niciodata smaraldele alea aşa mari, nici când i-am spus că sunt virgina.

- Ce?! Tipa cascand gura. Tarfa bruneta, de ce nu mi-ai spus până acum? Trebuie să vin aici că să aflu asta? Mă certa uitandu-se la mine de parcă urma să îmi dea o palma în secunda urmatoare. Am izbucnit în ras.
- Cine e? De unde e? Cum arata? Cum dracu' a pus mână pe tine? începu amalgamul de întrebări fara sfarsit sî avand în vedere felul în care strambam neiteresata din nas în fata oricărui baiat înţeleg acum uimirea ei. Un timp m-a crezut lesbiana. Dar înainte chiar nu eram atrasa deloc de ideea unei relaţii, nici macar de plăcerile carnale oferite de una, pe care oricum le puteam obţine şi fara să mă leg de cineva. Insa sigura mea plăcere şi desfatare spirituala şi fizica stătea în substante euforice şi otravitoare care mă duceau pe culmile extazului mai bine decât braţele oricărui baiat. Până l-am întâlnit pe cel care să concureze cu toate astea şi să îmi creeze dependenta doar pentru el.
- E un demon! Am zâmbit obraznic raspunzandu-i la toate întrebările ei sî cu siguranţa o dureau ochii.
- E vampir? Aproape şopti terifiata şi am izbucnit într-un ras care mi-a pus un nod în gat. Trebuie să am mai multa grija la cuvinte în preajma lui Nicky, doar ea poate deduce imediat un asemenea lucru.
- Nu! Am clatinat din cap încă razand. E porecla lui dar şi-o merita.
- Ei drăcie! Şi cate belele produce pe minut demonasul asta? Ridica din spranceana şi mi-am muscat buza astupandu-mi rasul.
- N-am reuşit niciodata să le număr.

Clătină din cap şi am început din nou să rad.

- Nici nu mă aşteptam de la tine să te indragosteti de vreun tocilar dar totuşi... nu mai rade că proasta şi da-mi detalii. Se încrunta la mine sî mi-am închis gura încercând să nu mai rad, desi era imposibil. Socul ei era chiar mai mare că al lui tata.
- înalt, şaten, cret, sexy, tatuat din cap până în picioare, musculos, racer, bataus şi... am ezitat şi Nicky facu din nou ochii mari oprindu-şi respiraţia.
- Şi?... insista nerabdatoare.
- Şi al dracului de bun la pat. Am închis ochii imediat strangandu-i că şi cum urma să fiu plesnita pentru asta. Fata lui Nicky a căzut, apoi s-a pozitionat la loc şi a scos cel mai sonor tipat al ei.
- 0 să te omor, jur că o să te omor. Tu îţi gasesti un zeu şi ţi-o tragi cu el şi mie nu îmi spui curva nemernica ce esti? Zise ofensata şi am început din nou să rad. Uşor, mă obîsnuiam din nou cu limbajul ei foarte vulgar.
- Îmi pare rău, doar că nu voiam să îţi spun toate chestiile astea prin telefon. Plus că nici n-am prea avut timp liber în ultimul timp. Am rânjit vinovata şi şi-a mijit ochii la mine.
- Te găureşte des baiatu' huh? întreba cu moaca ei de baiat pervers, molfaindu-şi limba în gura şi privindu- mă de sus.

Am început din nou să rad. M-aş fî făcut roşie că un rac în fata oricui mi-ar fî spus asta, dar de la Nicky, era natural.

- Regulat! Am spus balasandu-mî capul şi de data asta a început ea să rada şi mî-a sărit fericita în braţe.

Urmatoarele minute sau probabil ore au contînut analiza amanuntîta a tot ce inseamna Harry Styles. De la
momentul când l-am văzut prima data până în prezent. S-a albit la fata când a aflat felul în care mi-am pierdut virginitatea, dar bineînţeles am pastrat detaliile armate şi am folosit scena

sangeroasa pe post de accident în cursa. Il idolariza deja dacă dupa un asemenea incident el a fost în stare să îmi fure virginitatea, "Comoara naţionala bine pazita", dupa parerea ei. A trebuit să ii explic fiecare detaliu al fiecărei secunde petrecute lângă el şi avea momente în care pur şi simplu nu mă credea când i-am spus de tatuaje şi fostele lui din trecut. Am pastrat detaliile care trebuiau să ramana secrete dar spre deosebire de tata, pe ea nu trebuia să o mint că părinţii lui sunt bogaţi, mergeau şi verzisorii castigati din curse şi normal că asta o incanta şi mai tare. Nicky avea o atractie sadica pentru băieţii rai. Am fost aproape omorata pentru că nu aveam o poza cu el şi asta m-a pus pe gânduri. Chiar nu făcusem niciodata o poza cu Harry. El îmi făcuse mie zeci în desen, dar niciuna alaturi de el în spatele unui aparat foto. Trebuie să fac asta, desi urase să mi se faca poze, lucrurile stau altfel când vine vorba de imortalizarea demonului meu.

Chiar dacă nu spuneam partea importanta din viaţa lui Harry, asta nu inseamna că nu puteam să umplu ore vorbind despre el. Probabil trebuia să mă opresc la exerciţiile noastre matematice deoarece ochii mariti ai lui Nicky nu mai putea rezista mult la o asemenea dimensiune.

- Frate, chiar esti topita rău dupa tipul asta, concluziona dupa o perioada şi să vorbesc atât despre Harry nu îmi făcea prea bine, ştiind unde e acum. Oare a terminat treaba cu Amber? S-ar putea îndrepta spre mine chiar acum.

Am ridicat din umeri muscandu-mi buza. Eram mai mult decât topita dupa Harry, asta e catalogare folosita de obicei pentru puştoaicele ametite şi îndrăgostite de baieti pe care nu ii pot avea niciodata. Eu ii aveam deja pe al meu şi la cate acceptasem odată cu el, da, pot spune că sunt mai mult decât topita dupa el.

- Mi-ar place să ii cunosc şi eu. Unde e acum? întreba şi am inghitit în sec. Cu toată că vorbisem o groaza despre el nu menţionasem nimic de treaba lui în acest moment.
- Pe pista, deseori fac pregătiri pentru cursele ce se tin seara şi avand în vedere că sunt ilegale sunt destule de pregătit. Am mintit şi până şi pe mine mă convinsesem. Molipseam asta de la Harry.

Nicky ridica din sprâncene apreciativ.

- L-au saltat vreodata? întreba referindu-se la arestarile lui.
- Probabil cât pe toată gaşca noastra la un loc. Am ras şi ea a făcut ochii mari apoi mi s-a alaturat rasului. Brusc mi-am adus aminte de arestarea mea şi de Amber, cu tot ce spusesem nu pomenisem nimic de sora mea vitrega. Când intra el în discuţie, orice amanunt al vieţii mele devenea brusc neînsemnat, dar am decis să las asta pentru mai târziu. Acum era rândul meu să o ajut pe Nicky, fara să mă plâng de problemele mele, aşa cum a făcut ea cu mine la început.
- Nîcky, ce s-a intamplat cu ceilalţi? Am întrebat brusc curioasa şi de viaţa celorlalţi amici ai mei.

Nicky zâmbi trist.

- Gaşca s-a destramat pustoaico.
- Ce? De ce? Ei pareau inseparabili.
- Adam a fost convins de tatăl lui să mearga la facultate anul asta, Keith intrecuse limita în ultimul timp şi a fost internat într-o clinica de dezintoxicare şi cred că risca să intre în puşcărie dupa ce iese de acolo. Şi pe Demi a luat-o tatăl ei în Anglia. Am ramas doar eu şi Dean dar nu mai era nimic la fel. Oricum am început să ne depărtăm unii de alţii dupa ce ai plecat tu. Spuse Nicky şi nu îmi venea să cred. Departati de plecarea mea, cum se poate asta? Eu am intrat în acea gaşca cu mult dupa formarea ei. Îmi aduc peferct aminte când am intalnit-o pe Nicky prima data şi m-a luat sub aripa ei în adevaratul sens al cuvântului.

Eram la începutul celui de-al doilea semestru din clasa a 11-a. Tocmai aflasem de hotararea mamei şi acele zile au reprezentat pentru mine viaţa unui mort-viu. Nu mai aveam nici un sens în viaţa. Zaceam închisa în camera mea sî singura zî când am mers la şcoala m-am

rezemat de perete pe hol, lasandu-mă să alunec la pământ şi ramanand acolo. Ce rost mai avea să mă chinui pentru viitorul meu dacă ii ştiam deja. Plecarea mamei a reprezentat pentru mine o lovitura brusca şi fatala. Mulţi părinţi divorteaza, părinţi ai căror copii le cunosc relaţia şi se asteapta la asta. Dar ai mei erau perfecţi, mama era uneori nemultumita de venitul nostru dar niciodata nu am crezut că asta o va determina să divorţeze. Nu eram pregătită pentru aşa ceva, nu mă gândisem niciodata la aşa ceva şi prin urmare mi-am pierdut minţile.

Îmi amintesc cum mă jucam cu şnurul hanoracului meu când am simţit o vaga lovitura în picior şi o mica înjurătură. Eram chiar lângă colt pe hol sî persoana care a trecut s-a împiedicat de picioarele mele moarte şi întinse în fata.

- Hey, esti bine? Îmi amintesc că am auzit o voce groasa dar prietenoasa.

Mi-am ridicat privirea pentru că nici nu mă sinchisisem să privesc înainte spre persoana care se împiedicase de picioarele mele. Era cel mai viu şi colorat lucru pe care ii văzusem în ultimul timp. Un cap roşu care îmi aducea aminte de globuletele pe care le puneam în bradul de Crăciun. De asta am comparat-o pe Nicky întotdeauna cu un cadou de Crăciun. Nu a trebuit să ii spun prea multe despre mine că să îşi dea seama că am nevoie serioasă de ajutor. Dar un ajutor diferit, unul pe care ea mi-l putea oferi. Câteva zile a stat în jurul meu desi eu nu înţelegeam de ce, mai ales că era mai mare cu un an că mine şi seniorii din ultimul an nu prea baga de obicei pe nimeni în seama. 0 cunoşteam, o văzusem de multe ori în şcoala, fata rebela care umbla mereu cu gaşca ei şi nu intra niciodata în contact cu alte persoane. Probabil îmi ştia situatia şi de asta nu m-a abandonat, cunoştea probabil mai bine că oricine sentimentul dureros al unei mame denaturate. M-a introdus în gaşca ei şi spre surprinderea mea m-au primit imediat. Eu, fata cu nu prea mulţi prieteni dar suficienţi, mereu plină de viaţa şi energie, dansatoare, aproape de popularitate care a decăzut brusc şi a ajuns să se teama şi de propria-i persoana. Ei mi-au redat viaţa. Într-un mod nu tocmai sănătos şi periculos dar era singurul mod în care puteam fi salvata atunci. Adam, tipul misterios şi dur care m-a speriat la început dar apoi mi-a devenit cel mai bun prieten dupa Nicky. Mă trata că pe sora lui mai mica şi asemanarea lui îmi aduce aminte de un Chris mai masiv şi serios. Keith, chiar dacă imparte numele cu prietenul meu puştan, ei doi nu au nimic în comun. Cel din vechea mea gaşca mă scotea mereu din minţi pentru că încerca să mă cucereasca. Cel mai mare consumator dintre noi toti era mai mereu euforic şi extrem de slab din cauza drogurile. Cu toate astea încercările lui să mă bage în pat erau amuzante şi mereu mă făceau să rad. Dupa un timp a început să susţină ideea lui Nicky că sunt lesbiana, a trebuit să il sărut pe Adam că să le dovedesc contrarul. Ştiam că el e singurul care nu avea să profite din asta dar totuşi spre binele meu, Harry ar trebui să nu afle o asemenea informaţie. Noi doi am avut destule discuţii despre Adam şi Eva. Demi, sau Facebook aşa cum o poreclisem noi. Era obsedata de telefonul ei şi nu putea să traiasca fara reţelele de socializare. Dean, care era fratele lui Keith şi impartea cam acelaşi comportament că şi fratele sau, doar că el a înţeles mai repede că nu se va intampla niciodata.

Amintindu-mi de ei realizez că într-adevar mi-e dor de vechii mei prieteni. Am devenit atât de prinsa în lumea lui Harry încât am uitat aproape complet de viaţa mea înainte de Seattle. Eu şi Nicky eram cele mai bune prietene, eram mereu una lângă alta. Ea e cea care mi-a spus înger Salbatic prima data. Pentru că înainte puteam fî comparata uşor cu un înger. Cuminte şi îndrăgită de toti, îmi era extrem de uşor să intru pe sub pielea unui om chiar dacă atunci eram extrem de revoltata pe aspectul meu fizic, ceilalţi nu au parut niciodata să observe asta. Apoi m-am închis în mine şi cu ajutorul ei am renasucut transformandu-mă într-o fiinţa salbatica şi incontrolabila. Dura, rebela şi sireata. Porecla mi s-a potrivit perfect, mi-a plăcut foarte mult şi nu am stat pe gânduri că să o tatuez. Brusc, un gând mi-a trecut prin minte. Poate că totuşi puteam să o păstrez pe Nicky pentru mine.

- Ce spui dacă ai ramane aici? Am intrebat-o fara să ezit făcându-mi deja planuri pentru locuinţa ei. Garajul e destul de mare.

Nicky mă privi brusc, speriata de idée.

- Ai înnebunit? Vrei să mă omoare taîca-tau în somn?

Am început să rad, ea nu il cunoscuse niciodata pe tata dar ii povestisem destule şi dacă afla că ea e motivul pentru care am ajuns dependenta de droguri, nu cred că i-ar face o primire şi o şedere prea plăcută.

- Nu aici. Ti-am spus de casa lui Harry. Ei ii spun garaj pentru că acolo îşi tin maşinile şi cam asta este întrebuinţarea ei. Dar sus au destule camere sî sunt sigura că o să îţi găsească sî tie una.

Mă bucur că îi povestisem pe scurt de situatia fiecaruîa, astfel îmi era mai uşor să o conving că nu exista niciun motiv să nu o primeasca. Totuşi povestea lui Harry am limitat-o la un copil fara tata, caruia i-a murit mama la 14 ani. Detaliile le-am pastrat, chiar dacă Nicky îmi era că o sora, ii făcusem o promisiune lui Harry şi cumva asta era mai important că orice. Poate mai târziu, Harry îmi va da voie să ii povestesc mai multe.

- Kath, nu pot să intru aşa în casa lor... pronunţa nesigura desi stiu deja că Nicky nu e tocmai genul fetei timide aşa că nu îmi va fi deloc greu să o conving. Îmi dau seama deja că nu vrea să mearga la sora ei.

- Ba sigur că poti. Mai ales că o să mă mut şi eu acolo în curând. Am zâmbit şi asta i-a readus ochii mariti înapoi. De abia îşi reveniseră la normal.

- Harry vrea să mă mut cu el. Sunt majora şi tata nu mă poate opri. I-am explicat pe scurt desi mai existau atâtea detalii referitoare la asta, le-am pastrat pentru mine, rugandu-mă că ea să nu mi le ceara.

- Uau! Treaba e serioasă intre voi. Se încrunta uimita.

- Pentru amandoi e prima iubire, şi spre norocul nostru avem avantajul vârstei care ne permite orice. Am zâmbit obraznic. Nu mi-ar fi fost atât de uşor să accept cerinţa lui Harry dacă mi-ar fi propus-o acum patru ani. Indiferent de cate condiţii mi-ar fi îndeplinit. Prima dragoste la o varsta mai înaintata are avantajele ei.

Ranjî sî ea odată cu mine sî mi-am scos telefonul din buzunar nefiînd sigura dacă era bine, sau nu să il sun pe Harry acum. Aşa că i-am trimis un mesaj rapid.

"Suna-mă când termini. Te iubesc! Xox" l-am zâmbit lui Nicky şi ea s-a întins să vada ce am scris dar am închis telefonul la timp.

- Kath, nu cred că e o idée buna...

Se îndoi nesigura dar înainte să termine ce are de spus, telefonul mi-a vibrat în mână şi că de obicei inima mi-a tresărit când i-am văzut numele pe ecran.

- Da! Am răspuns imediat ridicandu-mă de pe canapea şi ignorând protestele lui Nicky, să raman lângă ea.

- Iubito, s-a intamplat ceva? Mă întreba Harry cu o voce îndoielnica şi mi-am dat ochii peste cap. Nu pot să ii spun să mă sune dacă nu se intampla ceva? Defapt, nu prea fac asta.

- Hmm, da. Am nevoie de ajutorul tau. Am rânjit jucandu-mă că o fetita cu suvita de par şi chiar dacă el nu mă vedea pun pariu că ştia ce fac.

- OK! De ce ai nevoie? L-am simţit zâmbind şi părea mai calm. Normal că percepuse mesajul meu că ceva
rău.

- Îţi aminteşti când ţi-am spus de Nicky şi de vechea mea gaşca din New York? Am închis usa bucătăriei dupa mine blocandu-i vizibilitatea lui Nicky. Dar sigur avea să vina dupa mine imediat.

- Da! Au venit la tine?

Arghh, tu şi mintea ta ascutita.
-Da!
- Hmm, în sfarsit ii cunosc şi eu pe faimosul Adam. 0 să ii cumpăr un kilogram de mere. II simţeam mergând şi am izbucnit în ras. Nu pot să cred că îşi mai amintea de Adam. Pomenisem de el o singura data acum ceva timp. Capul lui Nicky a intrat pe usa şi am impins-o imediat cu piciorul.
- Nu sunt toti Harry. E doar Nicky, a avut nişte probleme şi a cam ramas fara casa. A trecut pe la mine să mă vada şi vrea să plece la sora ei. 0 să îţi spun mai multe dar chestia este că nu e prea incantata de mutarea asta şi mă gandeam dacă poate să stea cu noi la garaj. Nu are părinţi, mama tocmai ce a parasit-o şi mi-ar place mult să o am şi pe ea acolo dupa ce o să mă mut şi eu.
Folosesisem tonul de catelus la sfarsit fara să îmi dau seama. Harry m-a surprins cu un chicot.
- Bineînţeles că se poate muta la noi iubito. Avem 3 camere goale. Poate să stea cât vrea.
Îmi transimise cu o voce dulce şi am început să topai de fericire.
- Mersi, mersi, mersi! Te iubesc. Am spus sarutand difuzorul telefonului.
Rase.
- Ce ai făcut cu Amber? Am şoptit de data asta serios când Nicky s-a dat batuta, mi-a transmis o înjurătură prin usa sî a plecat.
- Nimic deosebit iubito, dar am avut câteva divergente cu Carter şi să zicem că eliberarea ei a fost mai dureroasa decât am plănuit eu dar mai rapida şi eficienta. Acum vin la tine, o să ajung în maxim 30 de minute, l-am auzit motorul pornind şi mi-am clatinat capul ametita.
- Harry ce vrei să spui prin eliberarea asta? Ce i-ati făcut?
Ofta!
- l-am scos tatuajul! Zise sec şi am înlemnit.
Nicky a dat buzna în bucătărie sî mi-am clatinat capul rapid.
- Harry, ne întâlnim la garaj. O să vin cu Nicky acolo. Am spus încercând să schimb repede subiectul desi tremuram deja din cauza spuselor lui.
- OK, iubito! Stiu că îşi dăduse seama că Nicky e lângă mine.
-Te iubesc! Zise în continuare.
- Şi eu te iubesc! Am încercat să mă linistesc şi am zâmbit înainte să închid telefonul.
- Who, dar ce ţi-a făcut fata mea tipul asta? Nîcky se aşeza la masa, analizandu-mă cu o figura ciudata.
- Ce vrei să spui?
- Tremuri. Te balbai. Dacă te mai şi roşeşti o să cred că esti vreo clona malefica a lui Katherine.
Se încrunta şi am izbucnit în ras încercând să elimin tensiunea care se strânsese în mine. Ea probabil credea că Harry e de vina pentru asta, dar el îmi afecta altfel reacţiile dar în momentul asta tremuram de teama pentru că nu înţelegeam cum poate fi scos un tatuaj într-un mod rapid sî eficient.
- A fost de acord. Am zâmbit fericita, estompând tensiunea din tâmplele mele.
- Cu ce a fost de acord?
- Să te muti la ei. Ştiam eu că au loc şi pentru tine. E enorma casa aia.
Fara să ii aştept parerea am prins-o de mână şi am tras-o dupa mine afara din bucătărie. Nu înainte să arunc farfuria de mancare în chiuveta, s-a zis cu prăjitură mea de îndulcire a tatei.
- A acceptat pur şi simplu? Fara să puna întrebări despre mine? Dacă sunt vreo asasina care le ia gatul în somn? Palavragea Nicky când am scos-o din casa şi nu mi-am putut abţine rasul. Habar nu ai în casa cui intri şi de cât antrenament ai nevoie să le iei gatul surioara. Am spus în mintea mea scotandu-mi alt chicot.
Am zărit maşina veche a lui Nicky parcata în fata casei mele şi mă tragea spre ea. Ah, nu i-am spus de maşina. Am incurcat-o! Ce Dumnzeu am vorbit doua ore?

- Am uitat să menționez ceva. Am zâmbit vinovat oprind-o pe alee. Se uita curioasa la mine.
- Am mașina.

Ochii lui Nicky se marira întorcându-se automat spre garaj. Dar era gol, Roșcata mea era parcata în locul ei obișnuit, lângă casa vecinei.

- Mama ta ți-a trimis alta? Normal că știa ce patise prima.
- Nu tocmai, pe asta mi-a dat-o Harry. De ce mă comportam că și cum urma să fiu plesnita pentru tot ce spuneam?
- Ti-a luat o mașina? Rosti uimita prelungind fiecare cuvânt.

Am aprobat din cap.

Privirea ei s-a invratit prin fata casei mele și apoi s-a oprit confuza pe chipul meu. I-am făcut semn spre Mustang-ul roșu de peste drum și imediat ce l-a văzut i-am observat picioarele balansandu-se.

- Să-mi fut una! Aia e mașina ta? Se holba la ea că la o naveta extraterestra și nu m-am putut aptine să nu
rad.
- Așa se pare, am ridicat dim umeri aducandu-mi aminte că aveam și nişte acte care dovedeau asta.

Nicky fugi de lângă mine, traversand strada și ajungand lângă mașina. Am impresia că nu mă credea, până a văzut aripile de pe ea și alta dovada mai buna nu avea cum să primeasca.

- De cât timp sunteti împreuna? Se încrunta complet naucîta.
- De aproape doua saptamanî. Am răspuns. Asta era a treia saptamana de școala dar eu sî Harry nu am fost împreuna chiar din prima zi. Dacă mî-ar fi spus cineva, atunci pe iarba, că demonul înfumurat care mă privea pervers, rezemat de mașina lui o să ajunga motivul existentei mele, probabil l-aș fi lasat fara un ochi.
- Tipul asta mă sperie. Sigur nu se ocupa și cu altceva? Ridica din spranceana dar întrebarea ei era serioasă. Am inghitit în sec.
- Se mai joaca și cu drogurile.
- Cât de mult se joaca? Se încrunta Nicky, analîzand mașina din fata ei. Dacă era cineva care i-ar putea desconspira pe traficantii din Seattle, aceea e Nicky Heather. Brusc, mă temeam să o bag în casa lor, are un simt al observației periculos de dezvoltat.
- Mult mai mult că noi. Intra! Am închis repede subiectul sî i-am deschis portiera. Ridica din nou din sprâncene dar intra fara să mai comenteze.
- Drace, asta da mașina! Fluiera apreciativ lasand interogatoriile deoparte, vrăjită de mașina. Totuși nu credeam că o să accepți vreodata un asemenea cadou.
- Cadourile de la mama aveau un scop diferit. Plus că pentru Harry, nu prea s-a inventat refuzul. Am ras pornind mașina și Nicky a marait lasciv odată cu motorul.
- De abia aștept să ii cunosc pe Harry asta. Poate ți-l fur.

Am ras cu pofta.

- Nu în lumea asta baby. Demonul asta e al meu. Am marait amenintator și Nicky a bufnit în ras.

Restul drumului am fost nevoita să ii povestesc toată procedura de primire a Roșcatei și nu s-a aratat deloc surprinsa de faptul că fusese furata prima data. Mai degraba de capacitatea lui Harry de a o plați. Nicky cochetă cu furtul și drogurile și era destul de isteata că să stie cum functioneaza lumea lor. Traficantii sunt de doua categorii. Ea ii numea Pârliții și Barosanii. Noi eram Pârliții, faceam schimb de pliculețe pe la spatele blocurilor și banii pe care ii castigam ne ajungeau pentru altele noi și un pachet de tigari. Barosanii, erau traficantii mari, care transporta pachete de prafuri, în toată lumea, trăiesc în palate și au tone de bani dar sunt și bagati în infracțiune, omoruri și ghearele politiei. Asta era teoria ei despre Harry și mă înspaimanta deja pentru că avea dreptate. Cu excepția drogurilor, asta pentru că nu ii pomenisem nimic de arme

dar avea să se prindă şi de asta în curând, şi nici macar nu ii cunoscuse. Dar era un lucru care mă calma în situatia asta, singurul motiv pentru care o vedeam intrând într-o secţie de politie este pentru că a fost arestata. Deci, înainte să îmi fac griji că i-ar putea preda, o să ii ceara lui Harry să o includă şi pe ea.
Am oprit în fata garajului lor şi ceilalţi se pare că fuseseră anunţaţi de Harry pentru că au ieşit imediat afara. Dupa tinuta lor, îmi dau seama că lucrau din nou la o maşina.
- Hey! l-am salutat zâmbind şi am sarutat-o pe V pe obraz. M-am ferit de Jay, pentru că era acoperit de ulei.
- Amici, ea este prietena mea, Nicky! Am spus rapid aratand spre roşcata nedumerita de lângă mine. Harry nu ajunsese încă şi probabil mai dură ceva, azi-dimineata mi-a spus că Amber e tinuta într-una din cabanele lui Carter. Unde se afla asta şi ce se intampla acolo, nu vreau să aflu, pentru că o să încep din nou să tremur.
- Da, Harry ne-a spus! Îmi pare bine să te cunosc Nicky, eu sunt Violet, dar poti să îmi spui V. Zâmbi prietenos, intinzandu-i mână.
- Şi mie îmi pare bine să te cunosc V, am auzit multe despre tine. Zâmbi Nicky şi am fost surprinsa să vad că privea normal tinuta lui V, nu părea să observe că semana cu o reclama sexy pentru ciocolata Milka.
- Bun venit în familie Nicky! li ura Jay cu farmecul lui specific încercând să o ia în braţe. V era de fata, dar stiu că făcea asta pentru că era plin de ulei sî voia să îi dea putîn şi lui Nicky.
- Mersi amice, sunt racita, esti sigur că vrei imbratisarea asta? Rânji Nicky intinzand şi ea braţele.
- De abia am ieşit din spital, deci o lasam pe mai târziu. Spuse blondul serios şi toate am început să radem. V î-a plesnit una peste cap dar se pare că ¡1 cunoştea destul de bine sî se obisnuîse deja cu tâmpeniile lui.
- Tu trebuie să fii Jay, nu? li se adresa Nicky şi blondul aproba din cap zâmbind.
- Am găsit o aripa de spate pentru BMW E 39, dar nu găsesc axul cardanic, cred că trebuie să cumpa... Ty cobora pe scări tinand în mână o fieratanie mare şi ciudata şi se opri pe ultima treapta imediat ce îşi dăduse seama de prezenta noastra.
- Hai tocilarule, vin-o să o cunoşti pe Nicky. Il chema Jay privindu-l pervers şi roşcatul ramase paralizat. Acum îmi dau seama că Nicky era cauza.
Am rânjit odată cu V, şi Nicky mi-a aruncat o privire care stiu că la ea însemna "Alerta de tip sexy!"
Ty puse piesa metalica jos şi veni spre noi, scuturandu-şi rapid capul şi aproape m-a bufnit rasul privind asemanarea dintre ei.
- Ce seamana astia doi. Spuse V, dand glas gândurilor mele şi am început să rad.
- Îmi pare bine să te cunosc Nicky, aproape se balbai Ty, stergandu-şi stânjenit mâinile desi el nu era nici pe departe atât de murdar că Jay.
- Şi mie îmi pare bine...
- Tay... Taylor... Ty! Se balbai roşcatul rapid, scuturandu-şi capul că în urma unui imbold electric. Nicky a chicotit şi noi am început să radem.
- Îmi pare bine să te cunosc Ty. Zambî Nicky senzual sî stiu deja că soarta lui Ty e blestemata din acest moment, dar odată cu ea sunt sigura că nu mai e nevoie de nimic să o conving să se mute aici.
Au continuat să se priveasca şi Ty nu părea că are de gând să ii dea drumul la mână prea curând. Harry are dreptate, chiar ar trebui să îmi schimb porecla în Cupidon.
Ca un răspuns la gândurile mele, am auzit motorul maşinii în spatele meu şi m-am întors pentru a vedea Ferarri-ul apropîindu-se rapid de casa. Am ieşit înapoi în strada sî Bruneta rapida a parcat

chiar lângă Roşcata mea. Am fugit zâmbind spre el şi a ieşit din maşina cu o reflexia radianta a zâmbetului meu pe chip.
l-am sărit în braţe, comportandu-mă că o adolescenta îndrăgostită, ceea ce şi eram până la urma.
M-am lipit de buzele lui şi a chicotit sarutandu-mă pofticios şi ridicandu-mă în aer. Am început să rad şi mî- am înfipt mâinile în parul lui, dar trebuia să îmi amintesc că nu suntem singuri aici.
Harry m-a pus jos, şi a eliberat puţin din stransoarea braţelor sale în jurul abdomenului meu.
- Ti-a fost dor de mine? Mă întreba zâmbind că un înger.
- Tu ce crezi? Am rânjit sî l-am sarutat din nou cu aceeaşi ardoare de adolescenta topita.
Am auzit pe cineva care îşi drege glasul în spatele nostru şi ne-am întors spre ceilalţi. Toti ne priveau amuzaţi inafara de Nicky care avea o spranceana ridicata în sus şi o masca de stupefiere pe fata. Îmi era dor de chipul ei care e în stare să exprime doua stări în acelaşi timp.
Am început să rad sî l-am prins pe Harry de mână, tragandu-l spre ea.
- Nîcky, el e iubitul meu, Harry. Harry, ea e Nicky. Le-am făcut rapid prezentările.
- Eu sunt doar Nicky? Slava Domnului că nu ai zis că sunt iubita ta. Glumi roşcata şi toti am izbucnit în
ras.
- Îmi pare bine să te cunosc Nicky, zâmbi Harry amuzat intinzandu-i mână.
- Şi mie îmi pare bine, Demonule! Zâmbi Nicky şi m-am albit la fata. Ştiam că nu trebuia să ii spun atâtea, tine-ţi gura Cap-De-Sfecla. Am amenintat-o în mintea mea aruncandu-i o privire duşmănoasă. Harry doar a ras, probabil se aştepta să ii povestesc prietenei mele cam totul despre el.
Am intrat înapoi în garaj sî Nicky mî-a aruncat o privire cu ochii mari care însemna "Vai de viaţa mea ce bucăţică!"
Am chicotit ridicând pervers din sprâncene şi a continuat să ii analizeze uimita pe Harry, care era ocupat deocamdata să termine sărutul pe care ii începuse mai devreme.
- Dacă stîam că sunt aşa masinarîi de sex pe aici veneam cu tine. Îmi susoti Nicky, când ne-am aşezat toti la masa din gradina şi aproape m-am înecat cu sucul din cauza rasului.
- Roşcatul ala e numai bun de o tavaleala, continua să ranjeasca şi i-am dat o palma peste umăr zâmbind. Nu ne asezasem încă la masa, băieţii aduceau mancarea iar V se chinuia să aprinda focul în gratar.
- Pe bune, o da bine creţul tau, huh? M-am înecat cu sucul a doua oara.
- Uitasem cât de nesimtita esti. M-am încruntat la ea şi a început să rada. Şi asta nu era nici jumate din ce poate scoate pe gura.
- Tu te-aî călugărit sau?
Am clatinat din cap zâmbind. Îmi dadu un cot în joaca.
- Da, e plin de masinarii de sex pe aici, şi creţul meu o da cel mai bine, nu i-am încercat pe restul dar nici nu e nevoie, la cate poate face cu limba aia nu am nevoie de altul. Multumita?
A izbucnit în ras şi am început să aranjez tacamurile pe masa.
- Asta e fata mea. Da-mi un exemplu.
- Un exemplu pentru ce?
- Cum îşi foloseste limba.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Tu cum crezi că o foloseste? Continuam să şuşotim şi V implora ajutor.
- Vreau să o aud de la tine.
- Obsedata dracu'!
- Ai mai, în sfarsit putem să vorbim şi noi amandoua despre asta când tu nu mai esti sfanta intre picioare.

M-a bufnit din rasul şi l-am văzut pe Harry ieşind din casa cu un platou de carne cruda şi trebuia să ii răspund nebunei până nu mă întreba cu el de fata.

- Ultimul exerciţiu de matematica i-a ieşit perfect. Un 69 de nota 10. am şoptit şi am zbughit-o spre V lasand-o pe roşcata cu gura cascata.

Am rearanjat lemnele pe gratar, încercând să le dau foc dupa ce V doar le-a afumat şi s-a dat batuta înjurând sî dand vina pe gratar. Harry m-a ajutat sî el creând imediat flăcări din lemnele micuţe sî am ramas lângă el pe parcursul grataralui că să scap de gura lui Nicky. Aveam multe de vorbit cu ea, dar nu aici. Şi compania lui Harry era mult mai plăcută şi nu atât de vulgara, doar senzuala şi presarata cu săruturi dulci şi şoapte pasionale în timp ce ne afumam amandoi cu carnea care sfaraia deja pe gratarul aşezat peste jar.

Nu am mai mancat în viaţa mea atât de mult că şi azi. Dupa prânzul gastronomic de la şcoala, tocanita de acasă, acum intra şi un gratar de toată frumuseţea care îmi transformase stomacul într-un sac rotund plin până la refuz şi gata în orice moment să dea pe afara.

În timpul mesei am discutat despre Nicky, ea le-a povestit despre situatia şi mama ei şi toti erau mai mult decât bine-voitori să o primeasca. Ty, nu a scos o vorba, doar o privea pe Nicky, absorbindu-i fiecare cuvânt şi la un moment dat Harry mi-a şoptit la ureche: "Cupidon, iarti-ai înfipt sageata în fundul cuiva!" M-a făcut să rad şi dacă şi el observase e clar că atractia dintre ei nu era vizibila doar pentru mine. Şi Nicky era fascinata de
el, dar stiu că o să se distreze mai iritai cu asta. Ea e un fel de combinaţie intre Mike şi Ken deci va trebui să spun o rugăciune pentru Ty, care până acum mi s-a părut cel mai cuminte din grup.

- Îţi place? Am intrebat-o când Harry ne-a condus spre una din camerele de sus. Nu era foarte dotata, doar un pat simplu cu cearseafuri negre, un birou asemanator celui al lui Harry un dulap, din lemn maroniu de dimensiune medie şi cam atât. I-au promis că ii vor aduce un televizor aici dar nu părea foarte interesata de unul.
- E perfectă! Zâmbi Nicky prietenos şi stiu că în situatia de fata nu ar fi spus altceva nici dacă era dusa în pod.
- Poti s-o renovezi cum vrei tu, o să te ajutam şi o să aducem mai multe chestii aici. Camera asta era de obicei a lui Keith când ramanea peste noapte la noi.
- Cine e Keith? întreba Nicky, curioasa probabil din cauza asemanarii cu numele amicului nostru.
- Un puşti extrem de simpatic. O să il cunoşti mai târziu, l-am răspuns.
- Nu trebuie să mai faceţi nimic, e mai mult decât perfect. Nu o să pot să mă revansej niciodata pentru asta. Spuse Nicky plină de mulţumire şi era printre putinele dati când o văzusem jenata. De fapt, singura data când am vazut-o jenata a fost atunci când l-a încurcat pe Adam cu alt baiat sî a strigat dupa el că dacă ar avea o scula în pantaloni ¡-ar fute curul puţin. Am chicotit la gândul asta şi la cât de nesanatoase puteam să fim.
- Nu trebuie să te revanşezi pentru nimic Nicky, este destul loc aici şi noi îţi înţelegem problema mai bine că oricine, deci simte-te deja că acasă şi nu trebuie să te gândeşti să îţi cauţi alt loc. Pot sta aici oricât, li zâmbi V prietenos şi vedeam deja doua prietene bune şi din ele doua.
- Asta dacă bineînţeles nu vrei să stai în camera lui Ty, rânji Jay obraznic şi toti am început să radem. Ty s-a făcut stacojiu la fata şi i-a dat un pumn în stomac mai tare decât trebuia.
- O să mă gândesc şi la asta. Rânji Nicky pervers, aruncandu-i o privire ispititoare lui Ty şi il simţeam că nu mai respira.

Soarele apunea uşor şi i-am dat lui Nicky câteva din hainele mele care încă erau la Harry pentru că bagajele ei erau în maşina cara acum zacea în fata casei mele. Am hotarat să o duca cineva mâine dupa ele şi chiar dacă eu spusesem asta am impresia că Ty mi-o va lua înainte. Am

rânjit sîret privînd-o în blugii mei negri, în maioul pe care il purtasem când Harry mă antrenase cu Roşcata şi în tenisi.

Avea inaltimea ei normală, mai scunda cu cativa centimetri decât mâine şi stiu că nu ii placea asta deloc. Pijamale pentru noapte nu aveam deoarcere oricum cu Harry lângă mine era de la sine înţeles că dorm goala aşa că trebuie să se descurce cum poate.

A pastrat pentru ea percepţiile privind activitatea lor desi arunca priviri cercetătoare maşinilor din garaj.

- Esti gata pentru surprinza? Şopti Harry la urechea mea dupa ce am terminat de aranjat lenjeria noua pe patul lui Nicky şi Ty i-a împrumutat unul din laptopurîle lui că să nu se plictisească dacă nu are somn.
- Ce surpriza? Am întrebat confuza. Mă stapaneam cu îndârjire să nu pun întrebări despre Amber. Nu pentru că nu îmi pasa, cî pentru că îmi era teama să aflu răspunsul la ele.
- Nu am vorbit noi de nişte planuri mai devreme? M-am întors curioasa spre el.
- Ba da! Deci, ce e?
- Va trebui să vii cu mine. Mă prinse de mână zâmbind, tragandu-mă afara din camera.
- Harry, unde mergem? Am ras amuzata de entuziasmul lui.

Afara era încă lumina, desi soarele nu mai avea mult până la apus şi atmosfera începea să se racoreasca. Am zărit unul dintre vecinii lui Harry tunzandu-şi iarba de pe peluza. De multe ori aveam impresia că acest cartier e pustiu, casele erau locuite de una-doua persoane singure, şi foarte puţine familii.

Se opri în fata maşinii sale, întorcându-se spre mine şi privindu-mă cu un zâmbet retinut.

- Uite, stiu că am promis că o să ramanem în garaj, dar am găsit o casa perfectă şi vreau doar să o vezi.

Imediat ce am auzit asta presiunea a început să îmi urce în urechi.

- Nu! Nici nu mă gândesc, ai promis că aici vom ramane şi aşa o să fie. Plus că acum s-a mutat aici şi prietena mea şi nu am de gând să mă mut în alta casa. Am spus autoritara.
- Doar să o vezi iubito, te rog. Mă implora privindu-mă cu acei ochi care nu dadeau niciodata gres la cerseala. Am strâns din dinţi, încercând să le rezist.
- De ce vrei să ne mutam? Aici sunt prietenii noştri şi avem destul loc. Nu înţeleg de ce vrei o alta casa.
- Pentru că te vreau doar pentru mine. Doar tu şi eu, de asta.
- Suntem doar tu şi eu, avem camera noastra şi nu ne întrerupe nimeni. Nu e că şi cum am locui cu părinţii, care apropo habar nu au sau are... ce am eu de gând. Chicoti din cauza reacţiei mele îmbufnate.
- Tu nu înţelegi ce inseamna doar tu şi eu?
- Lor le-ai spus? l-am ignorat întrebarea pentru că stiu că urma alta declaraţie poetica de a lui care avea să mă invînga.

-Da!

Asta m-a dezarmat total.

- Da? Şi sunt de acord? Am întrebat uimita.

Rase.

- Nu e că şi cum i-am părăsi iubito. 0 să stam pe aici majoritatea timpului, până la urma asta e garajul nostru. Dar am nevoie de un loc mult mai retras atunci când te vreau doar pentru mine decât camera de sus. Şi vreau să avem locul nostru, ce a aşa rău în asta?

Iar ochii aia de catelus. Argh!

- Bine! Dar doar să o vad! l-am impus promt ridicând degetul aratator spre fata lui. Desi ştiam că orice ar fi nu voi accepta, nu vedeam rostul să ne mutam într-o casa doar a noastra. Sau mai bine zis, mă speria asta.

Zâmbetul sau radiant se întinse pe toată fata şi mă învârti în braţe înainte să mă sărute înfocat.

- Doar să o vad, clar? Am repetat autoritara.

- Da, da! Spuse repede şi o parte din mine avea impresia că asta era cea mai grea sarcina pentru el, să mă duca acolo, de parcă nu aveam cum să refuz odată ce o vedeam. Ha!

M-a bagat rapid în maşina şi deja vedeam vila cu trei etaje şi doua piscine care mă aştepta. În niciun caz nu m-aş muta într-o asemenea casa, nu vreau să mă rătăcesc în propria locuinţa.

Am bodogănit pe restul drumul amuzandu-l pe Harry care radia de fericire. Voiam să fiu acasă acum, la adevărata noastra casa cu prietenii noştri, să mă tina în braţe şi să mă sărute la un film de acţiune şi să susotesc cu Nicky comentarii perverse despre el. Nu să mă plimb prin Seattle la lasarea serii în alegerea unei locuinţe. Oare alesese vreun agent de vanzari imobiliare pentru asta? Cu cât ii plătise de se prezenta şi la ora asta?

Am observat imediat când am intrat în cartierul de vile, structurile maiestsoase care taiau deja lumina soarelui încă prezent pe cer şi mă făceau să mi se opreasca respiraţia de spaima. Mi-am amintit de povestea lui Harry când s-a mutat din casa lui Mike, şi de faptul că nu îşi dorea să mai fie un prinţ razgaiat într-un palat. Asta mă liniştea puţin, dar tot mă rugam că maşina să nu se opreasca şi să mearga mai departe.

Adevarul este că îmi doream să mă mut cu Harry, ii voiam lângă mine în permanenta şi problema cu tata nu era pe primul loc. Pe primul loc era teama mea pentru un asemenea pas. Logica mea trata diferit mutarea la el în garaj alaturi de prietenii lui, acolo eram că o gaşca şi puteam să mă simt în toată fiinţa adolescentei. Dar să avem o casa doar a noastra schimba lucrurile complet, mă ducea cu gândul la maturitate, responsabilitate şi... familie. Iar eu pur şi simplu nu eram pregătită pentru asta încă, nu o voiam atât de repede cu Harry, preferam să mă bucur de perioada adolescentei alaturi de el cât mai mult posibil.

Am respirat uşurata când am observat construcţiile caselor devenind din ce în ce mai mici şi Harry radea la fiecare reacţie a mea. A refuzat să îmi dea orice detaliu despre casa pe care urma să să o vedem şi eu deja luam în calcul că putea fi o gluma şi urma să ne întoarcem la garaj. Doamne, te rog să fie asta.

Dar nici nu am apucat să îmi termin rugaciunea când maşina s-a oprit şi am privit terifiata în jur analizand zona că un uliu. Cartierul m-a surprins, semana foarte mult cu al meu şi singura diferenţa era aceea că peluzele din fata casei pareau mai mari şi înconjurate de acelaşi gard viu, doar că mai ¡nalt şi foarte mulţi copaci care cresteu mari aproape în fiecare curte, oferind zonei o impresie vie, de basm. Strada era mult mai larga decât a mea şi uşor în panta, perfectă pentru un copil care invata să mearga pe bicicleta. Era mult prea... familial, cartierul asta.

Am privit spre casa lângă care parcase Harry şi am inghitit din nou în sec. Ceva nu era bine, era o casa normală că oricare alta, pe care o alege o familie cu venit mediu atunci când se muta în acest oras. Nimic extravagant, nimic ieşit din comun. Imaginea ei mi-a plăcut imediat, dar mă simţeam aşa departe de locul meu aici, că şi cum aş fugi cu el în alta tara, departe de toti prietenii noştri. Nu-mi placea asta.

Harry a zâmbit privind-o şi a coborât din maşina. Am făcut la fel şi se pare că nu era niciun agent de vanzari imobiliare prin zona şi mă întreb terifiata dacă o cumparase deja. Soarele era exact în punctul apusului şi atomosfera din jur m-a încălzit imediat. Harry a venit lângă mine cuprinzandu-mă în braţe şi puteam auzi zgomotele făcute de copii vecinilor în ciondănelile de la

joaca. Luminile celorlalte case se aprindeau deja şi în aer începea să plutească miros delicios de mancare. Acesta era un cartier mult mai viu decât cel al lui Harry.

M-a tras spre curtea casei, deschizând micuţa portita metalica din fata curţii şi am fost surprinsa să vad că gardul viu era aproape cât mine. Desi arata îngrozitor, clar era atât de mare pentru că nu fusese tuns de mult timp sî culoarea lui era mai degraba caramizîe-uscata decât verde. Cu iarba din curte era aceeaşi poveste, sî ea avea nevoie de o tunsoare serioasă.

L-am privit pe Harry cu o spranceana ridicata şi a chicotit. Casa arata aproape la fel că a mea. Poate puţin mai mare. Vopsita într-un alb care poate mă înşela din cauza întunericului dar părea un galben învechit. Usa de la intrare era maronie din lemn, la fel şi cele trei trepte de la intrare. Sus nu exista balcon că şi al meu, doar un rand mare de geamuri care îmi amintea de peretele din sticla din camera lui Harry de la casa lui Mike. Era ieşit în exterior, într-o forma dreptunghiulara şi arata mai degraba că un balcon acoperit. Doua ferestre mari sub aşa-zisul balcon şi, deasupra garajului am zărit încă una. Garaj care era mult mai mare decât al nostru, şi tata clar nu ar fi avut probleme să îşi parcheze maşina aici. Acoperişul ei era perfect pentru o noapte petrecuta sus, sub lumina lunii. Am încercat şi cu al meu dar mî-a fost imposibil să mă urc acolo.

Harry m-a tras de mână până la intrarea în casa, scoţând din buzunar un set de chei şi am observat copacul imens care se afla lângă casa. De el era agatata o sfoara de care era legata o roata de maşina. Toate pareau vechi, semn că de mult aici a trait un copil. Atmosfera acestei case îmi trimitea un fior straniu.

Harry a descuiat usa şi mi-am învârtit privirea prin curte, iubeam inaltimea gardului. Era perfect pentru un somn pe iarba verde fara să fii analizata de restul vecinilor. Am zărit ghivecele care se aflau pe veranda, de-o parte şi de alta a uşii. Orice a fost în ele, a murit de mult, lasandu-le nişte simple galeţi pline de pământ uscat. Ce truc încerca Harry cu locuinţa asta?

A aprins lumina imediat ce a intrat înăuntru şi părea că stie exact unde se afla întrerupătorul. Nici macar nu se uitase dupa el şi sentimentul meu straniu creştea din ce în ce mai mult.

înăuntru, casa semana puţin cu a mea. Aproape acelaşi stil în care erau aşezate sufrageria şi bucataria. Doar că sufrageria era mai mare, şi părea goala din cauza celor doua fotolii nu destul de mari pentru ea şi a măsuţei pe care era aşezat un televizor de mărime medie.

- Cum ţi se pare? Vorbi Harry în cele din urma, şi el la fel de pierdut că mine în peisaj.
- E... frumoasă, dar de ce ai ales tocmai casa asta? Am întrebat curioasa desi o parte din răspuns era deja în mintea mea.
- Pentru că asta a fost casa mea până a murit mama. Aici am trait singura perioada fericita din viaţa mea, până ai aparut tu, şi vreau să reiau de unde m-am oprit.

Respiraţia mi s-a blocat în plamani. Tot ce planuisem până acum, hotararea de a nu accepta să ne mutam din garaj, indiferent de cum avea să arate casa, picase. Cum mai puteam spune nu acum? Cum puteam să il privesc în ochi şi să ii spun că nu vreau să mă mut aici?

- Harry... m-am bâlbâit oprindu-mă. Mi-am rotit din nou privirea în jur. Incaperea nelocuita de mult prinzând un cu totul alt sens pentru mine.

Zâmbi uşor prinzandu-mă de mijloc şi tragandu-mă în braţele lui.

- Asta nu schimba nimic iubito. Vreau că şi tu să îţi doreşti să te muti în casa asta la fel de mult că mine.
- Esti sigur? Aproape am şoptit. Ştiam ce amintiri ascundea aceasta casa şi să ne mutam în ea dupa tot ce îmi spusese, nu părea o idée prea buna.
- Da! Am venit aici să mă gândesc ce loc ar putea fi potrivit pentru noi. Unul pe care să il accepţi şi tu, apoi mi-am dat seama că sunt în locul perfect. Am realizat că locuinţa asta nu îmi mai trezea instantaneu zeci de amintiri amare, în sfarsit reusesc să vad şi amintirile frumoase

din ea. Şi asta datorita tie, iar eu vreau să creez alte amintiri cu tine aici. O s-o facem cum vrem noi, o să donez tot din ea şi o s-o renovam exact cum ne place. Cum îţi place tie, trebuie doar să îmi spui răspunsul.

Nu cunoşteam fiinţa pe acest Pamant destul de cruda să ii refuze în secunda asta. Când mă privea în ochi cu atâta blândeţe încât inima mea s-a topit precum o ciocolata la soare. Mi-am învârtit din nou privirea în jur şi am realizat că nu doar privirea lui îmi forma acum răspunsul în minte. M-am simţit brusc extrem de bine în interiorul acestei case, o căldură interioara îmi patrundea în corp insotita de braţele lui şi am ştiut că voiam să simt asta pentru tot restul vieţii.

- Da! Mi-am întors privirea spre el radiind într-un zâmbet.

Expresia lui a devenit brusc uimita.

- Da, adica... se balbai şi am chicotit cuprinzandu-i gatul cu braţele.
- Da, vreau să ne mutam aici.
- Esti sigura? Nu vrei să vezi şi restul casei? Citeam stupefierea în vocea lui. Se pare că nu se aştepta să mă convingă atât de repede, sau mai degraba nu se aştepta să mă convingă.
- Nu mai conteaza. Stiu deja că e perfectă. Am zâmbit sarutandu-l uşor pe buze şi i-a luat câteva secunde să îşi revină apoi i-am simţit braţele strangandu-se în jurul meu şi am fost ridicata în sus.
- Te iubesc! Te iubesc! Te iubesc! Tipa invartindu-mă în braţe şi am început să rad. Mi-am pus degetul peste buzele lui pentru că nu voiam să le facem vecinilor o impresie proasta chiar înainte să ne mutam.
- Sî eu te iubesc, acum îmi aratî şi restul casei?

A aprobat din că un catel extaziat şi m-a mai învârtit o data apoi m-a pus jos sî s-a lipit însetat de buzele mele. De data asta am simţit seriozitatea şi pasiunea sărutului, modul în care buzele noastre se contopeau intre ele creând un balans perfect şi un foc interior care pulsa în amandoi.

Harry m-a luat în braţe că pe o mireasa continunad să mă sărute dar am chicotit atunci când a început să urce scările cu mine.

- Asta trebuia să o faci când am intrat în casa.

Rase, bagandu-şi nasul în parul meu.

- Eu am obiceiurile mele şi te duc în braţe în fosta mea camera. Marai muscandu-mă de ureche şi am continuat să rad încercând să nu lovesc peretele cu picioarele, nu existau balustrade aici că în casa mea, scările erau introdu-se intre doi pereţi.

Harry a ajuns cu mine la primul etaj şi puteam să jur că de afara credeam că sunt doua etaje, dar scările se opreau aici. Oare ce se afla la balconul de sus? Sau mai bine zis, unde era?

Holul era destul de larg şi exact că al meu, era burdusit de trei usi. Una de o parte şi doua de cealalta. Harry a intrat cu mine, chinuindu-se să deschidă una dintre uşile de pe partea dreapta. Am început să rad şi aproape am căzut din braţele lui când a reuşit să deschidă usa, dar a avut grija să mă treaca pragul în braţe.

M-am oprit cu gura cascata în incaparerea în care ne aflam şi apoi am chicotit şocata.

- Aveam 14 ani, da? Şopti Harry la urechea mea scuzandu-se pentru felul în care arata camera asta. Am început automat să rad şi el sî-a molfăit limba în gura zâmbind.

M-am învârtit prin încăpere, pereţii erau de un albastru oceanic dar nu se vedea mare lucru din ei. O mare parte din suprafaţa lor era plină de picturi, desene cu maşini şi motociclete, iar restul era completat cu postere care conţineau aceleaşi imagini şi câteva ale unor catareti şi trupe rock. Am zărit unul cu Jennifer Lopez într-o ipostaza extrem de sexy, şi mai erau câteva pe lângă ea. Am ridicat spranceana spre el.

- Aveam 14 ani, probabil 11 când le-am pus. Se apara din nou şi am continuat să rad.

- Tu le-ai făcut? L-am intrebad admirand maşinile pictate de pe pereţi. Una care semana puţin cu Ferrari-ul lui, umplea un perete întreg făcând-o să para de dimensiune reala.

- Da! Zâmbi tinandu-se dupa mine.

Am urmărit conturul perfect creat de pensula, atât de drept şi sigur pe mână lui cum nici un pictor adevarat nu poate fi, dacă era capabil să faca aşa ceva la 11 ani îmi dau seama cât talent artistic irosit sta în Harry.

Am trecut mai departe şi chiar dacă camera părea destul de mare, sutele de lucruri care erau imprastiate peste tot o făceau să para mica. Patul paralel cu fereastra era acoperit cu acelaşi cearseafuri albastre şi mi-am dat seama că Harry avusese o pasiune pentru albastru înainte să treaca la negru.

Biroul aşezat în fata ferestrei susţinea un computer de stil vechi, alb, cu monitor cu tub şi unitatea aşezata sub el. Gândul mi-a fugit la tehnologiile de ultima generaţie cu care se joaca acum. Biroul din lemn de un maroniu deschis şi lăcuit era acoperit până la refuz cu abtibilduri cu aceleaşi minuni care umpleau şi pereţii. Sub el zacea un cos de gunoi plin de harţii, o minge de fotbal şi alte nimicuri aruncate pe parchetul maroniu. Într-o parte se afla un dulap micuţ care părea perechea biroului şi susţinea un poster enorm de-al lui Lil Wayne. Într-un colt era aşezat un fotoliu care semana cu un balon desumflat şi mi-am adus aminte că aveam şi eu ceva asemanator în vechea mea camera.

Harry ridica o rama de pe birou şi nu am apucat să o analizez pentru că expresia lui mi-a atras atenţia. Era trist, îndurerat, dar totuşi încă cu mine, nu pierdut, cum era de obicei când privea ceva din trecut.

M-am apropiat de el şi mi s-a pus un nod în gat când am văzut poza. Era o femeie bruneta, cu trasaturi tinereşti şi un par lung, castaniu şi puţin ondulat, înconjurata de doi copii mici. Doi băietei ce nu pareau mai mari de 10 ani.

- E mama ta? Am întrebat cu respiraţia taiata apoi am observat cât de identici erau cei doi băietei şi mi-am muscat buza stupefiata.

- Da! Îmi confirma Harry şi îmi întinse rama să vad mai bine. Am luat-o cu mâinile tremurande şi Harry s-a pozitionat în spatele meu, cuprinzandu-mă în braţe şi lipindu-şi obrazul de al meu, privind poza odată cu mine.

Am privit pentru prima data spre femeia care mi-a născut îngerul. Imaginea ei nemaifiind doar o presupunere pentru mine. Era chiar mai frumoasă decât mi-aş fi putut imagina. Zâmbetul ei era radiant, cu greu am reuşit să îmi dau seama dacă ochii ei erau verzi dar cu siguranţa erau identici cu ai lui Harry. Purta o rochie simpla, alba, ce îmi aducea aminte de zilele de vara. Nu îmi puteam da seama exact cât de înalta este pentru că toti trei erau asezatî pe o scara, dar silueta ei îmi inspira perfecţiune.

- E atât de frumoasă, am şoptit fermecata de imaginea ei şi fara să realizez că am folosit prezentul. Dar apoi m-am bucurat pentru asta, îmi aduc aminte că Harry vorbea mereu la prezent despre mama lui, niciodata la trecut.

Harry nu spuse nimic, doar zâmbi uşor şi mă strânse mai tare în braţe.

Am privit mai atent şi spre cei doi baieti şi am inghitit în sec realizand imediat că unul dintre ei, era Yrrah.

- E singura poza pe care o avem împreuna. Am facut-o în ziua când Jonathan l-a adus acasă dar abia l-am convins. Harry răspunse gândurilor mele şi analizandu-i mai atent mi-am dat seama că desi erau practic identici, unul dintre ei, avea o expresie dură, aproape furioasa şi încerca să nu se lasa imbratîsat de mama lui. Fruntea îi era încruntata şi semana perfect cu Harry atunci când era furios, dar cu siguranţa era Yrrah. Celalalt pe alta parte, zambea cald şi era practic lipit de mama lui, lasandu-i braţul să il cuprindă cu totul. Parul ii era mult mai carlintat decât acum şi avea o fata rotunda, specifica unui copil mic, imbracat într-o pereche de blugi

albastru-deschis şi o camasa în carouri, aranjata perfect. Am zâmbit uşor pentru că nu reuşeam să il vad pe Harry cel de acum în cel din poza, dar era un băietei atât de dragut şi simpatic, cu doua gropite atât de frumoase care ar face pe orcine să nu se poata abtina şi să il stranga în braţe.

Yrrah era imbracat într-un trening negru, care părea nou dar cu siguranţa nu ii făcea plăcere să il poarte. Parul lui era mai lung că al lui Harry, iar buclele erau dezordonate şi ii acopereau fruntea şi o parte din ochi, care nu reuşeam să îmi dau seama cât de negri erau dar cu siguranţa erau mai intunecati că ai lui Harry.

- În ziua aia am crezut că lucrurile îşi vor reveni în sfarsit la normal. Dar fratele meu nu mai era cel pe care il ştiam eu.

Vocea lui îmi făceau lacrimile să se formeze în ochi.

- Sunt sigur că Jonathan i-a umplut mintea cu minciuni îngrozitoare de ajunsese să ne urasca pe mine sî pe mama atât de mult. Nici nu a vrut să faca poza cu mine, mi-a spus că eu sunt partea preferata sî el nu merita să stea lângă mine. Continua să creada că mama sî-a dorit un singur copil sî m-a ales pe mine. Dar mî-aş fi dorit atunci să îi cer să îmi explice anii pe care i-am petrecut la început în orfelinat. Atunci cati copii îşi dorea mama? Dar eram prea devastati de reacţia lui că să găsim explicaţiile potrivite că să il convingem. Stiu că mama ar fi reuşit să ii convingă în cele din urma, dar tatăl ei refuza să ii spune unde e şi următorul lucru pe care l-am auzit despre el a fost moartea lui.

Spuse sec şi mi-am aplecat capul uşor spre al sau, mangaindu-l.

Atentia mi-a fost dintr-o data atrasa de ceva ce părea să straluceasca pe mână mamei lui, cea care ii înconjura pe Harry.

- E lănţişorul tau? Am întrebat uitandu-mă mai atent la pandantivul în forma de avion de hârtie care atarna pe încheietura ei.

- Da! A fost singura zi în care l-a purtat. Dar nu şi l-a pus la gat, l-a infasurat în jurul mâinii. Mi-aş dori atât de mult să stiu ce a însemnat lănţişorul asta pentru mama.

Mi-am muscat buza, nereusînd să găsesc vreun răspuns logic întrebării lui. Putea fî un suvenir sau lucru pe care ¡1 avea din copilărie. Putea fi un accesoriu norocos dar atunci de ce ii trata că şi cum i-ar fi fost teama de el? Ca şi cum mii de amintiri erau pastrate odată cu el, amintiri pe care nu le agrea dar la care nu putea renunţa.

- E pentru prima data când mă pot uita la poza asta fara să încep să plâng şi fara să simt o mie de pumni în inima. Şopti cu barbia pozitionata şi mi-am întors uşor fata spre el.

- Sî tu esti motivul. Ştiam că o să aî o asemenea influenta asupra mea dacă te aduc aici. Nu îţi potî aduce aminte de partea fericita a trecutului decât dacă gasestî ceva care să te faca fericit şi în prezent. Şi tu esti fericirea mea Katherine. Mă întorceam aici doar că să nu uit cine sunt, dar acum o pot face doar că să trăiesc şi să simt fumusetea vieţii din nou.

Era prea târziu. Prea târziu că să mai opresc lacrimile care mi s-au scurs pe obraji şi înainte să protesteze împotriva lor mi-am pus mână libera pe obrazul lui şi l-am sarutat. L-am sarutat în acel fel încât nici moartea nu părea un avertisment destul de însemnat că să mă faca să mă despart de el. Eram o stea electrica, mă simţeam atât de invizibila de una singura dar odată ce energia mea se contopea cu mine, transmitindu-mi electricitate prin buzele lui, straluceam mai tare că orice în univers şi nimeni nu putea să ajunga la mine. Pluteam sclipind în propriul meu drog.

Se desprise uşor de buzele mele, întorcându-mă cu fata spre el.

- În momentul asta ar trebui să îţi spun că te iubesc. Dar mi se pare atât de banal pe lângă ce simt cu adevarat acum pentru tine. Pentru ce simt în fiecare clipa din momentul în care ai devenit inima mea.

Am inghitit în sec, picioarele inmuindu-mi-se sub aroma lui mentolata care mi se izbea de fata.

- Toată lumea spune "te iubesc". Majoritatea dintre ei nu înţeleg cuvintele astea, le spun din obişnuinţa sau din nevoie că partenerul să nu se supere. Asta e cea mai josnica dovada de iubire şi mai sunt şi cei care o spun în minciuna. Nu vreau să îmi împart declaraţia cu restul oamenilor, pentru că eu stiu ce simt pentru tine. Te simt cu totul de fiecare data când esti lângă mine. Când te sărut trupul tau parcă se izbeşte de al meu într-o explozie de foc şi topeşte gheata din al meu. Când mă contopesc cu tine stiu cum se simt bebeluşii atunci când se nasc şi respira pentru prima data aerul vieţii, pentru că asta esti tu pentru mine. Viata. Când nu sunt lângă tine fiecare nerv din corpul meu mocneşte şi sângele îmi clocoteşte cerandu-ţi prezenta. De fiecare data când vad o alta privire aruncata asupra ta, a celor care stiu că ar vrea să mi te ia, e nevoie de fiecare celula de stapanire din mine că să nu le transform capul într-o minge găurită. Tu esti singura care mă calmeaza, singura care îmi face stomacul să se agite că un stup de albine, singura care mă face să simt placerea unui zâmbet adevarat, singura care mă face să explodez în mai multa fericire decât credeam că e posibil să simţi în viaţa asta, singura care mă face să mă cunosc cu adevarat şi să îmi dau seama că nu vreau să fiu cine ar trebui să fiu. Vreau să fiu cine îţi doreşti tu să fiu. Te simt iubito, tu îmi implantezi o dorinţa nebuna în mine şi de fiecare data îmi spun că nu te pot iubi mai mult de atât dar în fiecare zi îmi dovedesc contrarul. Esti o obsesie pentru mine în toate felurile posibile, sunt obsedat până şi de felul în care mă eviţi atunci când esti suparata pe mine. Sunt atras de orice tine de tine şi vreau să mă droghez cu fiecare bucăţică din fiinţa ta până o să mor şi când o să ajung în Iad, o să fac orice îmi cere diavolul că să te simt şi acolo, chiar dacă sufletul tau nu va fi lângă al meu. Tu esti tot, să te simt pe tine e tot ce am nevoie pe lumea asta şi dincolo de ea. Aşa că asta va fi declaraţia mea pentru tine de acum în colo. Doua cuvinte care nu inseamna nimic pentru ceilati, pe care nu le vor înţelege şi nici nu vreau să o faca, pentru că ele exprima totul doar pentru mine. Te simt!

- Harry... m-am balbit şi mi-am dat seama cât de tremuranda şi vlăguită era vocea mea. Îmi simţeam fata uda dar nu îmi dadeam seama dacă plâng sau transpir de emoţii. Corpul meu era drogat în braţele lui, la fel şi mintea mea şi întreaga mea fiinţa. Şi-a lipit buzele de ale mele, de data asta mult mai puternic, savurandu-le pe ale mele că un muritor însetat. Am pus uşor rama pe masa, privind în fuga la băieţelul zâmbitor şi dulce care a fost odată şi lasandu-mă apoi trasa în braţele demonului puternic, întunecat şi pasional care era acum. Era uimitor să ii studiez evoluţia, să mi se zbarleasca pielea sarutand zeul din fata mea şi să mi se incalzeasca inima privind îngeraşul din poza. Să zâmbesc imaginandu-mă strangandu-l în braţe şi cîufulindu-î carliontîi stralucîtoari sî să fiu răsplătită cu un chicot dulce de copil, să tremur lasandu-mă prada puterii criminalului pe care il iubeam până în cel mai adanc şi întunecat colt al sufletului meu. Poate că nu puteam să exprim lucrurile astea cu voce tare aşa cum o făcea el, dar le puteam simţi.

- Harry... Am şoptit cuprinzandu-i gatul cu ambele braţe şi strangandu-l cu putere.
- Da! Se opri din sărut dar nu se departa de buzele mele.
- Şi eu te simt! Te simt cu totul iubitule şi te vreau. Te vreau lângă mine până la ultima mea suflare şi dupa asta putem imparti iadul împreuna pentru totdeauna. Nu îmi pasa ce esti, ce faci, pe cine urasti şi dacă eu sunt în pericol din cauza asta. Singura tortura pe care o mai pot percepe acum e despartirea de tine, restul sunt neînsemnate pentru mine sî o să accept cu zâmbetul pe buze orice suferinţa dacă stiu că tu mă iubeşti. Poate asta inseamna moartea pentru mine, dar voi muri fericita pentru că nimeni nu m-a mai iubit vreodata cum ai facut-o tu, chiar dacă te cunosc de atât de puţin timp. Dar vreau să imbatranesc lângă tine, să intru în lumea ta şi să fiu perfectă pentru tine. Pune-mi un pistol în mână şi o să omor pe oricine incearca de acum în colo să mă desparta de tine. Tu esti drogul meu Harry, îmi creezi dependenta şi îmi întuneci

mintea. Esti demonul care vreau să mă posede până până la moarte, atâta timp cât o să te simt lângă mine, nimic nu mai conteaza.

Mi-am tras suflul, în sfarsit reusisem să exprim o mica parte din ce simţeam pentru el şi de data asta simţeam că eu sunt cea care il susţine pe el. Ştiam că nu urma să planga că fetita mica ce sunt eu, dar nu îmi trebuiau lacrimi când ii vedeam clar expresia uimita, plină de iubire şi fericire.

- Oh, iubito! Suspina prinzandu-mi ceafa şi lipindu-se din nou de buzele mele.
- Nu o să las niciun pericol să se apropie de tine, dacă tu o să mai suferi de acum în colo o să mă transform într-un adevarat demon turbat, posedat de furie şi o să distrug pe oricine îţi provoaca asta. Îţi jur! Vreau să vad doar fericire pe chipul tau de acum în colo, asta e scopul meu în ce mi-a mai ramas din viaţa asta, care de abia acum începe, odată cu tine.

Nu mî-a aşteptat răspunsul, nu mi-a aşteptat reacţia care era pietrificata din cauza juramnatului sau ce părea aproape inspaimantator de hotarat. Mi-a cuprins coapsele şi m-a ridicat rapid de la sol, incolacindu-le în jurul taliei într-o poziţie pe care o cunoşteam deja perfect.

- Te vreau! În camera asta! Expira plin de dorinţa aproape muscandu-mi buzele în sărutul însetat.
- Nu trebuie să îmi ceri permisiunea iubitule. Sunt a ta şi poti să faci ce vrei cu mine. Am expirat cuvintele presarate în sărut şi stiu că asta i-a umplut paharul.

În secunda urmatoare am fost azvarlita în patul moale care nu mai fusese atins de atât de mult timp încât am văzut firicelele de praf ridicandu-se în jurul nostru în urma impactului violent. Am observat lumina care venea din tavan şi roata în flăcări care era desenata pe el. Oare cum a reuşit să picteze aia acolo? Dar nu am avut timp să mă gândesc prea mult la asta pentru că imaginea ei a fost acoperita de Harry, care s-a întins deasupra mea, nu am aşteptat o învitatîe să îmi infîg unghiile în spatele lui când s-a izbit din nou de buzele mele. A gemut în gura mea şi sunetul asta îmi făcea tensiunea să creasca.

Mi-a prins marginile bluzei, tragand disperat de ea parcă nestiind cum functioneaza. M-am ridicat uşor, ajutandu-l să mă dezbrace şi mi-a tras maioul peste cap într-o fracţiune de secunda, mi-a smuls şi cele doua cupe de sutien, lasandu-mi pieptul gol şi izbindu-l imediat de al lui. Mi-am înfipt mâinile în parul lui, încercând să ¡1 lipesc de mine. M-a întins înapoi pe pat şi mî-a muscat puternic buza de jos, scoţând un geamat tipat din gura mea apoi a coborât pe abdomen, infîgandu-şi mâinile în fermoarul pantalonilor mei pe care l-a tras furios în jos şi mi-a smuls bucata de jeans de pe mine. Eram goala, iar el era imbracat complet. M-am ridicat în şezut prinzând marginea tricoului lui dar m-a oprit înainte să il trag peste cap.

- Nu, doar eu mă bucur de trupul tau gol acum. Zambî lasciv întinzadu-mă înapoi pe pat sî am icnit confuza.
- Adica tu nu te dezbraci?
- Nu! Stii cum se numeşte chestia asta? Îmi muşca pielea gatului. Am clatinat din cap în semn că nu.
- Fantezia violatorului. Nenorocitul care profita de trupul tau dulce şi gol care e la milă lui iar tu nu poti lua nimic din el. M-am uitat derutata la el încercând să imî calmez respiraţia nebuna.
- Ai inventat asta? M-am încruntat la el.
- Poate, respira pe gatul meu, pozitionandu-şi mână intre picioarele mele.
- Vrei să te lasi violata de mine iubito? Şoaptele lui suave îmi opreau bătăile inimii. Nu credeam vreodata că o să aud asta din gura lui Harry, dar eram curioasa ce avea de gând şi mă bucuram că nu era chiar atât de sensibil la acest subiect. Am gemut când mână lui a devenit perversa pe vulva mea şi încet prindeam gustul fanteziei lui. Eram goala, la mână lui, el îmi bloca orice imagine asupra trupului sau şi asta era o adevărata acţiune a dominaţiei.

- Da! Am gemut euforica muscandu-mi buza.

I-am simţit zâmbetul formandu-se pe gatul meu. Mi-a prins coapsele picioarelor imediat, incolacindu-le în jurul abdomenului sau acoperit de haine.

- Oh, iubito. 0 să îţi placa asta! Şopti lasciv deasupra buzelor mele şi în secunda urmatoare mi-a prins încheieturile mâinilor, prinzandu-le într-a lui şi ducandu-mi-le deasupra capului. Am zâmbit extaziata muscandu-mi buza dar nu cred că asta făcea parte din planul lui. Şi-a coborât din nou gura spre partea lui preferata de pe corpul meu, devorandu-mi gatul cu sărutări înfocate combinate în muşcaturi puternice care aveau să îmi aduca semnele înapoi. Cu cealalta mână îşi scose pistolul de la spate şi era pentru prima data când ii vedeam făcând asta, nu stiu cum şi când ii scotea de obicei dar acum am văzut clar arma neagra cuprinsa de mână lui mare. Harry se ridica de pe gatul meu şi rânji observandu-mi stupefierea şi ochii mari atintiti spre revolverul care stătea cuminte intre degetele lui că un pitbull în lesa. Ştiam că are piedica pusa, dar tot mi s-a pus un nod în gat când Harry l-a aşezat pe pat, lângă soldul meu.

- Dacă reuşeşti să ii iei, te salvezi, dar dacă nu... lasa fraza neterminata. Era de la sine înţeles că era vai de mine dacă nu ¡1 luam. Nu ştiam că are asemenea fantezii sexuale dar începeau să imî placa al naiba de mult. Ceva excitant inafara de veşnica intrare a cutitului în unt.

Am rânjit lasciv dar chiar mi-am dat seama că nu aveam voie să fac asta când gura lui a coborât pe sânul meu şi m-a muscat puternic făcându-mă să tip de durere. Am scrâşnit din dinţi nervoasă încercând să imî eliberez încheieturile şi să mă întind dupa pistol dar parcă eram baricadata de o pereche de catuse. A coborât mai jos spre abdomenul meu şi mî-a tras mâinile odată cu el pozitîonandu-mi-le pe piept. Am încercat să scap şi aproape am reuşit până când un tipat puternic mi-a spart urechile. Ţipatul meu. Dinţii lui erau adanc înfipţi în clitorisul meu, brazdand vârtejuri de durere în el şi am început să respir sacadat încercând să mă calmez. Am încercat să îmi întind piciorul dupa pistol dar era prea sus. Mi-am îndoit genunchiul sî i-am auzit rasul diabolic, intînzandu-şi mână sî departand uşor arma de lângă genunchiul meu până pe marginea patului.

- Argh! Am scarsnît din dinţi şi mi-am îndoit spatele pe cearseaful vechi când dinţii lui au intrat în interiorul coapsei mele.

- La dracu'! Am tipat respirând că un scafandru ramas fara aer şi rânjetul persisten pe buzele lui Harry mă făcea să simt şi placerea în jocul asta. Pe lângă durerea abundenta, întotdeauna exista sî plăcere în aşa ceva.

Dar se pare că voia să îşi ia în serios rolul de violator şi tinandu-mi în continuare mâinile strivite de sani s-a ridicat deasupra mea şi şi-a desfăcut cu o mână fermoarul pantalonilor. Mama dracului! Insa acolo s-a oprit, nu am apucat nici să ii vad erecţia pe care a scos-o afara că s-a izbit din nou de corpul meu, ridicandu-mi brutal mâinile deasupra capului şi tragandu-mi buzele intre dinţii lui. Am tipat că o dementa în gura lui când m-a pătruns puternic şi l-am simţit într-o secunda până în adancul interiorului meu. Asta se numeşte, sex salbatic.

A început să se mişte frenetic şi salbatic în mine şi tipetele mele de durere s-au preschimbat treptat în gemete puternice. Mi-a muscat buza că un avertisment când mi-a dat uşor drumul la mâini şi a coborat-o pe a lui pe trupul meu, începând alaturi de cealalta o adevarate explorare înfometata a fiecărei bucati din pielea mea. Mi-a muscat maxilarul şi mi-am coborât uşor mâinile pe lângă trup, apoi le-am urcat pe trupul lui, intrandu-i uşor pe sub tricou. Am simţit pielea fierbinte şi transpirata pe vârful degetelor, până el le-a smuls rapid de acolo. Nu aveam voie.

Am marait frustrata şi am reuşit să ii musc şi eu buza, proasta decizie pentru că în secunda urmatoare fesa mea stanga a fost pătrunsă de cinci unghii furioase. Am tipat din nou dar nici asta nu mai puteam să fac pentru că gura lui o acoperea turbata pe a mea, lasandu-mă încet fara aer. Intrările lui salbatice şi rapide în mine îmi dezintegrau trupul şi mă sleiau uşor de puteri.

Convulsiile se formau în mine dar stiu că nu trebuia să îmi dau drumul, nu acum, şi mai stiu că dacă vreau o bucăţică din el în noaptea asta, trebuie să pun mână pe pistolul ala.

Am riscat o ultima încercare urcandu-mi mâinile în parul lui dar am fost respinsa brutal şi am primit drept pedeapsa pentru indrazneala asta, un sold strivit în mână lui.

Până aici!

Mi-am coborât mână pe cearseafuri, încercând să dau nimic de bănuit şi indreptand-o uşor spre arma. Am icnit suparata când am văzut că nu pot ajunge la ea, era prea departe iar eu eram blocata sub el. A rânjit diabolic peste buzele mele şi mi-am dat seama că văzuse demult tot ce fac eu.

Aşa nu ajungeam nicăieri, trebuia să abordez alta tactica. El îşi lua în serios rolul de violator, şi aproape îmi despica corpul în mii de bucati, acum era rândul meu să fiu o victima adevărata.

I-am muscat limba care se plimba deja mult prea tantosa în gura mea şi a icnit puternic departandu-se de gura mea. Mi-am blocat buzele, lipindu-le una de alta şi nici că aveam de gând să le mai deschid.

- Mmm! Marai şi ochii aia demonici m-ar fi bagat în sperieti dacă era un violator adevarat, dar acum nu făceau decât să mă faca să fierb.

Am zâmbit uşor diabolic şi şi-a mijit ochii.

Mi-a prins coapsele şi le-a încolăcit mai mult pe abdomeul lui şi dacă nu puteam să fac şpagatul, nu eram în stare să duc poziţia asta la capat.

- Deschide gura. Mă amenința pozitionadu-şi ambele mâini pe sânii mei. Aoleu!

Am clatinat din cap continuând să zâmbesc şi tinandu-mi buzele lipite strâns.

- Bine, sunt destule locuri pe care le pot saruta pe corpul tau. Şopti drăcesc. Sau mai bine zis, pe care le pot devora. Prin cap mi-a trecut un gând cu ajutorul caruia eram mai mult că sigura că pot scapa. Ştiam că uraste violatorii şi cu replica corecta il blocam complet. Dar nu indrazneam şi nici nu voiam să fac asta, ceea ce faceam noi acum nu se chema viol, ci fantezia unuia, unde oricât de dureroase erau unele acţiuni ale lui, efectul lor lasa o invazie de plăcere în mine. Iar el ştia asta. Poate aşa încerca să îşi diminueze slabiciunea şi ura pentru violatori, nu am idee dar mă bucuram din plin de orice acţiune a lui. Dinţii i s-au înfipt uşor în gatul meu, muşcând dureros de lent apoi limba lor le-a luat locul, plimbandu-se lasciv pe pielea mea transpirata şi am inghitit în sec chiar sub buzele lui.

Corpul îmi era plin de sudoare, la fel şi hainele lui care începeau să se îmbibe de transpiraţia care ii ieşea prin piele. Îmi era extrem de cald cu el deasupra mea imbracat dar am simţit din ce în ce mai bine fantezia acestui act. Era prada în mâinile lui şi se ridica că un demon negru deasupra mea, chiar dacă şi-ar dori, Harry nu ar reuşi să violeze cu adevarat o femeie, pentru că toate i s-ar oferi înainte să le atace.

Nu cred că îi placea să prestez rolul victimei, să fiu o adevărata fata neajutorata. Mă voia salbatica aşa că să inceapa distractia.

Mi-am ridicat rapid mâinile şi le-am înfipt în parul lui. Aproape a tipat când i-am tras de firele de par apoi a început să rada diabolic, da, asta vrea. Şi-a ridicat uşor capul şi am făcut ochii mari. Ii smulgeam parul cu toată forţa dar avea mai multa forţa decât mine şi nu mi-am dat seama că scrasnitul meu din dinţi mi-a deschis buzele.

- Asta voiam! Marai diabolic şi îmi desprinse mâinile din parul lui, izbindu-se din nou de buzele mele am început să mă agit sub el, tragandu-mă spre stanga că mână să îmi ajunga la pistol. Mi-a prins soldurile şi am icnit speriata peste buzele lui când m-a ridicat în sus şi m-a azvarlit deasupra lui. M-a baricadat în braţele lui şi acum chiar nu mai aveam scapare. M-a ridicat uşor, apoi m-a adancit din nou în el şi il simţeam că se pierde în sărut şi uita ce are de făcut, lasandu-se prada pasiunii care ardea în el. Am profitat uşor şi urmatoarea mişcare am facut-o

singura, scufundandu-mă în jurul lui şi a gemut de plăcere. Era uimitor să il simt aşa, dar voiam să mă răzbun. Am observat arma cu coltul ochiului şi mi-am dat seama că rasucirea lui pe pat ne-a adus mult mai aproape de ea. Mi-am pus mâinile pe pieptul lui aplecandu-l uşor în jos şi stiu că voia să protesteze dar nu avea puterea să o faca. L-am aplecat uşor pe pat şi m-am desprins de buzele lui, lasandu-i gatul meu prada lor. Stiu că avea să ii accepte şi să îşi înfigă dinţii în el imediat. M-a muscat uşor şi am icnit dar de data asta într-un geamat de plăcere şi mi-am luat uşor mână de pe pieptul lui indreptand-o cu mişcări milimetrice spre arma. Am încercat să mă agit în braţele lui, să nu îi dau ceva de bănuit dar mi-am mişcat doar capul. M-a pătruns din nou şi a gemut singur de plăcere tragandu-mi buzele înapoi spre ale lui sî mi se pare că uitase ce are de făcut. Sărutul lui devenea din ce în ce mai pasional şi în momentul când degetele mele au atins metalul rece şi dur un rânjet s-a format scurt pe buzele mele. Nici nu a apucat să ii sesizeze caci ţeava revolverului i s-a proptit uşor în maxilar. S-a oprit brusc marindu-şi ochii la pistolul care era la trei centimetri de fata lui. Am rânjit mai mult şi m-am departat de buzele lui, tinand bine arma în mână desi degetul nici nu atingea tragaciul.

- Acum e rândul meu să mă joc cu tine iubire. Am marait ridicandu-mă deasupra lui şi dupa ce s-a uitat pe locul de pe pat, unde fusese pistolul, parcă asigurandu-se că nu cumva am altul în mână, şi-a îndreptat privirea spre mine şi a zâmbit uşor.

Şi-a ridicat mâinile în sus, în semn de predare şi am mi-am muscat buza într-un zâmbet radiant.

- Dezbracarea. I-am ordonat devenind serioasă, l-am prins tricoul în pumn şi l-am tras în sus odată cu mine.
- Iubito, poti, te rog, să iei pistolul ala de lângă fata mea? Se balbai uitandu-se cruciş la ţeava care ii se înfigea în maxilar.

Am zâmbit lasciv şi l-am coborât pe abdomenul lui, şi l-am proptit în portinea de pelvis chiar lângă feminitatea mea. A inghitit în sec.

- Credeai că esti singurul care stie să se joace? Îţi arat eu joaca iubire. Am marait furioasa şi a zâmbit pervers. Am înfipt ţeava pistolului mai adanc şi a icnit devenind serios imediat.
- Jos tricoul, l-am ordonat serioasă şi m-a ascultat imediat, tragandu-l peste cap. Abdomenul ii era mai transpirat decât am crezut şi mi-am muscat buza mai tare decât o făcuse el până acum. Am observat că spatarul patului avea gratii şi o idee nebuna mi-a făcut să îmi musc buza din nou.
- Culcat! I-am ordonat din nou şi m-a ascultat din nou intinzandu-se pe pat şi cu greu reuşea să îşi stapaneasca rânjetul. Cred că ii placea mai mult să fie el cel torturat decât să tortureze.
- Dacă te mişti, îţi strivesc demonasul, l-am amenintat punând pistolul jos şi a inghitit în sec extaziat, l-am luat tricoul de pe pat şi era extrem de ud. L-am prins puternic în mâini şi am tras de el cât am putut de tare, despicandu-l pe jumatate.
- Ce faci? Tresari speriat.
- Gura! Am marait nervoasă şi şi-a muscat buza zâmbind înfundat. Nu aveam altceva mai bun, aşa că am folosit materialul negru şi am reuşit să rup din el doua bucati lungi şi rezistente care aveau să faca distractia noastra mult mai interesanta. Am luat din nou pistolul de pe pat pentru că mă simţeam mult mai bine cu el în mână şi nici nu îmi mai era teama de el, dar aveam grija în permanenta să nu mă ating de tragaci. Aproape îmi era dor să tin aşa ceva în mână, abia aşteptam să invat să ii folosesc.

Am ieşit din interiorul lui şi a gemut din cauza acţiunii bruşte, eu am încercat să raman serioasă sî i-am făcut semn cu pistolul să ridice mâinile. S-a încruntat nedumerit dar apoi a ascultat şi şi-a ridicat mâinile de o parte şi de alta a capului. Am urcat mai sus pe abdomenul lui,

prinzandu-i una dintre mâini şi legand-o bine de gratia patului. Am făcut la fel cu a doua şi am încercat să nu imî pierd concentrarea din cauza muşchilor care devenea mai proeminenţi pe braţele lui. Stiu că nu aveam sanse să ii tin baricadat aşa cum făcuse el cu mine, un asemenea bărbat trebuia legat că să poata fi posedat.

- Dacă ştiam acum 5 ani că o să ajung să fac aşa ceva în camera asta, luam o porţiune de dezvoltare să cresc mai repede, şopti muscandu-şi buza şi încercând să îşi ridice gura spre sânii mei.

M-am ridicat uşor şi m-am uitat la el cu capul aplecat.

- Vorbeşti prea mult iubire, am spus simplu şi am rupt alta bucata din tricou că care i-am baricadat gura şi de data asta icni aproape speriat. M-am asigurat că toate nodurile sunt strânse bine am rânjit triumfătoare punând pistolul pe noptiera şi aplecandu-mă spre urechea lui.

- Şi acum o să inveti ce inseamna tortura, i-am şoptit lasciv şi i-am prins lobul intre dinţi strangandu-l cât de tare am putut, dar chiar dacă avea gura astupata, sunetul pe care l-a scos era doar un geamat puternic, li placea asta.

S-a uitat pervers în ochii mei şi stiu că asta însemna "Să vad de ce esti în stare!"

Am coborât spre abdomenul lui, lingandu-i fiecare porţiune de piele şi i-am muscat sfârcurile pieptului, da, stiu că asta doare mai tare decât mă doare pe mine.

Buzele mele au coborât mai în jos când au întâlnit erecţia de ciment, ştiam că distractia avea să inceapa. Am prins marginea pantalonilor şi i-am tras brutal de pe el, odată cu boxerii şi bocancii. Privrea lui era de nepretuit, la fel şi modul cum arata aşa, legat de pat. Mi-am lins buzele lasciv şi mi-am împletit degetele în parul lui pubian, strangandu-l sî de data asta am scos un adevarat tipat de la el, înfundat de bucata de material.

Nu aveam de gând să ¡1 tachinez, nici el nu o făcuse cu mine. Mi-am deschis gura în jurul lui, cuprinzandu-l cu totul şi a gemut din nou că un leu în fundul unei peşteri, indoindu-şi spatele şi tragand de legaturile din jurul încheieturilor. Adoram să il vad aşa, devorat sî chinuit de plăcere, am simţit un impuls sadic în mine şi tot ce îmi doream era să il fac să tipe din fundul plamanilor din cauza senzaţiilor pe care o să i le provoc.

Care e prima regula în blowjob? Ai grija la dinţi. Ei, exact la asta nu o să am eu grija aşa că mi-am folosit dintisorii asuctiti pe suprafaţa dură şi catifelata de piele scoţând un urlet agonizant din gatul lui Harry. L-am cuprins cu totul, începând să îmi folosesc şi mână sî ingropandu-mî din când în când dinţii în muşchiul plăcerii care m-ar fi vrut în el acum. Harry a urlat, indoindu-se pe pat, apoi am destins geamatul de plăcere şi picaturile de transpiraţie care ii lipeau firele de par de frunte şi de gat. Îmi mai trebuia un bici.

Am strâns mai tare în pumni parul pubian şi a tras mai tare de legaturile patului, îmi era teama că va rupe scandura de lemn care nu părea prea rezistenta. Materialul era mare şi bine strâns, dar nu eram la fel de sigura în privinţa lemnului.

L-am muscat din nou şi mi-am înfipt unghiile în abdomenul lui, tragand şanţuri roşii în jos spre pelvisul meu. Pieptul lui Harry se ridica şi cobora ametitor de repede, plin de sudoare şi strangea cu putere bucata de material intre dinţi, privindu-mă cu nişte ochi demonici. Am simţit imediat gustul sarat al orgasmului sau, intrandu-mi în gura şi mi-am lins buzele, muscandu-i din nou madularul şi a gemut tragand mai tare de legaturi.

M-am ridicat deasupra lui, hotărâtă să trec la urmatoarea tortura şi era o adevărata fantezie să il vad pe demonul dur şi nemilos, atât de neajutorat în mâinile mele. M-am ridicat în picioare deasupra lui şi riscam să am un orgasm doar din imaginea asta. M-am aplecat spre el şi i-am tras uşor legătură peste gura, speriata mai mult că risca să se asfixieze. A început să respire rapid şi încă nu era în stare să vorbeasca.

- A fost bine până acum?
- Dezleaga-mă! Respira epuizat şi am rânjit clatinand din cap.

- Iubito, dezleaga-mă sau jur că scap de aici şi te devorez la propriu şi la figurat. Ameninţarea venita din pieptul lui epuizat m-a făcut să rânjesc.

- Dezleaga-te singur, l-am spus neimpresionata de ameninţarea lui şi m-am lasat mai jos pe amdomenul lui, pozitionandu-mă în locul care stiu că avea să il innebuneasca.

- Oh, la dracu' nu! Iubito, te rog dezleaga-mă, lasa-mă să te ating sau o să fac un atac de cord dacă mă mai chinui aşa. Disperarea lui m-a făcut să rad.

- Eu nu te-am chinuit aşa, se plânşe respirând speriat când m-am aşezat uşor în madularul încă erect.

- Ahhhh, baga-mi-aş... tipa dandu-şi capul pe spate.

- Ti-o bag eu iubitule, nu tu. M-am mişcat uşor în el, apoi din ce în ce mai repede şi chiar dacă asta mă făcea şi pe mine să o iau razna, macar mă puteam desfata cu mâinile libere care i se plimbau pe corp dupa bunul plac, pe când ale lui erau legate şi turbate deja.

- Ahhhh! Gemu prelung şi mai puternic decât l-am auzit vreodata şi nu am mai putut rezista, orgasmul meu a ieşit şi el dupa ce il infransem atât şi aproape mi-a sleit corpul, dar nu aveam de gând să renunţ, asta l-a înnebunit pe Harry şi mai tare. Se uita la barbatia lui, cum fac ce vreau cu ea şi el nu e în stare să să profite de asta. Era complet neajutorat, probabil voia să îmi prindă soldurile, să se azvarle peste mine, să îmi atinga corpul, dar nu putea face nimic. M-am aplecat spre gatul sau transpirat care capatase o culoare roşie. Venele de pe el deveniseră înfricoşător de proeminente dar sî ametitor de excitante, capatasera o culoase violet sî mi- am lipit buzele de pielea umeda. Am prins-o intre dinţi şi am strans-o uşor, continuând să mă mise deasupra lui şi şi-a deschis buzele scrasnind din dinţi. Nu m-am putut abţine să nu ii musc maxilarul.

- Iubito, te imploooor, dezleaga-mă. Se plânşe sleit de puteri şi mai chinuit că un animal legat şi stropit cu acid.

- Te roooog, mă implora din nou şi m-am adancit mai mult în el. Adoram să ii aud implorandu-mă, şi gemând de placerea nebuna pe care i-o provocam. Cred că o luasem puţin razna, dar nu îmi pasa.

- Ai avut vreodata asemenea fantezii în camera asta iubitule? Când erai un băietei mic şi visai la momentul când o să poti atinge o femeie.

- La dracu'! Respira epuizat. Te visez pe tine de când m-am născut înger demonic ce esti. Am chicotit şi l- am sarutat uşor pe maxilar, infigandu-mi unghiile în pieptul lui.

A urlat din nou şi i-am pus degetul peste buze. Corpul lui devenea de-a dreptul arzator.

- Vrei să le faci o impresie proasta vecinilor?

- Vecini o să fie ultima ta problema când scap de aici. Am rânjit şi mi-am înfipt unghiile în pieptul lui, ajungand la partea cu care el mă chinuise cel mai mult. Mi-am lipit buzele de ale lui, de data asta fiind eu cea care ii sufoca pe el şi încercând să tin în frau puterea buzelor lui care le înfragneau pe ale mele. încercam să nu mă pierd în sărutul afrodisiac şi în placerea fara limita a lui Harry, muscandu-i puternic buza de jos. A gemut în gura mea şi următorul lucru m-a făcut să tresar speriata când o aşchie de lemn mi-a zburat deasupra capului şi i-am văzut braţul încordat, transpirat sî roşu, incolacîndu-se amenintator în jurul meu. Am icnit terifiata de parcă scapase monstrul din lanţuri, şi aşa era. A marait tragand cu putere şi de cealata încheietura şi sî-a eliberat mână odată cu scandura care s-a rupt în doua, o parte din ea ramand prinsa în material, pe mână lui. Am inghitit în sec inspaimantata, acum chiar am dat de dracu'. S-a ridicat odată cu mine prinzandu-mi spatele şi am simţit intepaturile aşchiilor intrandu-mi în piele.

Nu putea scoate un cuvânt concret, doar maraia că un obsedat şi am ramas fara aer în plamani când m-a azvarlit pe pat, ridicandu-se deasupra mea mai amenintator decât l-am văzut vreodata şi în secunda urmatoare s-a strivit din nou de buzele mele şi m-a pătruns puternic, fiind

din nou stapan pe propriile instincte şi mişcări. Şi-a smuls bucăţile de scandura din material constiend probabil că mă ranea cu ele şi nu s-a dezlipit de buzele mele decât în momentul în care gatul meu a început să tremure cerşind aer. Mi-am simţit fesele strivite, coapsele storcite, sânii presaţi de pieptul lui şi feminitatea dezintegrată şi în flăcări.

Am tipat ajungand la al doilea orgasm mai repede decât credeam că sunt în stare şi am leşinat sub el, nefiind capabila să mai protestez în vreun fel. Harry l-a avut şi el pe al sau şi s-a prăbuşit peste mine, cu fruntea lipita de a mea şi firele noastre de par se lipeau ude, unele de altele.

- Acum stiu unde o să îmi găsesc moartea. Rosti epuizat, respiraţia lui fierbinte lipindu-mi-se de fata.
- O să murim amandoi iubire, nu pleci nicăieri fara mine. Vorbind, am realizat cât de epuizata eram, probabil slăbisem doua kilograme în noaptea asta. Cel mai tare mod de slăbit.

Harry chicoti tragandu-şi sufletul şi sarutandu-mă din nou pe buze, de data asta mult mai tandru.

- Ti-a plăcut? L-am întrebat mangaindu-î gatul transpirat.
- Tu ce crezi? Zâmbi, respirând greu. Dar data viitoare tu o să fii cea legata, dar dupa ce izolez fonic casa. Rosti şi citeam amenințarea din vorbele lui. Am zâmbit extaziata şi la fel a făcut şi el sarutandu-mă din nou.
- Pauza de ţigara? Sugera ridicând din spranceana şi am aprobat din cap.
- Pauza? Am întrebat speriata când m-a ridicat în sus, încă încolăcită în jurul sau.
- Iubito, nu am vrut să avem casa noastra că să ne oprim tocmai când i-a atmosfera foc.
- Am nevoie de apa. Am respirat extenuata, clar nu mai eram în stare de mai mult.

Harry îşi scoase pachetul de tigari din pantaloni şi îmi întinse una. Am luat şi am varat-o în gura iar Harry mî-a aprins-o, apoi sî-a luat şi el una. Fumul mă calma putîn, dar tot aveam nevoie de somn.

- Cum tî se pare acum ideea unei case doar pentru noi? Nu te-aş fî lasat niciodata să mă legi cu restul urechilor prin jur care să îmi auda tipetele demente.

Am început să rad sî el mi-a suflat fumul de ţigara pe gat, sarutandu-mi pielea ineînsa apoi.

- Din ce în ce mai buna, am zâmbit, cu respiraţia mai calma şi am tras alt fum de ţigara. Harry s-a lipit de buzele mele, tinandu-mă în continuare încolăcită în jurul lui şi nu îmi venea să cred că de rezistent e baiatul asta. Să il aud tipand aşa, şi gemând atât de puternic mă făcea să îmi doresc să mă mut mai repede în casa

Mi-am lipit buzele de gatul lui, sarutand tatujul meu care acum îmi ardea sub buze. Era ud şi am încercat să sărut fiecare părticică din el. Ştiam că lipseste ceva, atunci când Harry şi-a lipit buzele lui de gatul meu şi nu avea nimic de admirat acolo.

Îmi mangaia mijlocul, calmandu-şi epuizarea în săruturi fine pe gatul meu, înfierbântate de fumul de ţigara. Foloseam carcasa ceasului de pe noptiera, pe post de scrumiera.

- Harry, am şoptit uşor înghiţind în sec.
- Da iubito, respira euforic pe gatul meu şi mi-am luat inima în dinţi, pregatindu-mă pentru ce urma să spun.
- Vreau să îmi faci tatuajul.

Mi-am oprit respiraţia iar Harry şi-a blocat buzele pe gatul meu.

- Ce? Rosti întorcându-se brusc spre ochii mei.
- Vreau să îmi faci tatuajul tau. Am prins curaj uitandu-mă în ochii lui.
- Nu! Răspunse serios.

- De ce? Il vreau. Vreau să fiu a ta. Îşi puse mâinile pe obrajii mei, uitandu-se adanc în ochii mei.
- Esti a mea iubito. Esti a mea cum nu a fost niciodata vreo alta fata, şi nu vreau să te marchez că pe o posesie aşa cum am făcut cu celelalte. Tu esti diferita, esti a mea şi nu ai nevoie de niciun tatuaj tâmpit care să demonstreze asta.
- Atunci fa-mi altceva. Mi-ai spus atât de multe lucruri, sunt sigura că gasesti ceva că să exprime ce simţi pentru mine. Am şoptit mângâind uşor tatujul de pe gatul sau care încă era trasnpirat.
- Ce simţi când priveşti asta pe pielea ta? Am spus uşor, privindu-l în ochi şi mângâind tatuajul cu vârful degetelor.
- Te simt pe tine. Rosti uşor, neluandu-şi ochii dintr-ai mei. Asta era tot ce voiam să spună.
- Atunci vreau şi eu să te simt pe tine aşa. Te rog, l-am implorat şi ii citeam deja gândurile cautand o posibila forma a tatuajului meu.

Îmi prinse baza gatului cu palma să, cuprinzandu-l aproape pe jumatate. Plasa un sărut fin, pe linia pulsului, exact unde ar trebui să fie tatuajului meu.
- Esti sigura?
- Da! Am spus hotărâtă.
- Bine atunci, fluturasul meu. Zâmbi pe pielea mea şi am zâmbit şi eu instantaneu, o posibila imagine a tatuajului, formandu-se în mintea mea.

Harry mi-a luat ţigara aproape terminata din mână şi le stinse în carcasa ceasului.
- Esti pregătită pentru runda a doua? Rosti aplecandu-se din nou cu mine pe pat şi intinzandu-se să stingă lumina. În camera s-a aşternut un întuneric difuz, pătruns doar de luminile neaonelor de pe strada.
- Harry... am baiguit dar gura mi-a fost imediat astupata de a lui. S-a pozitionat intre picioarele mele şi mâinile lui s-au aşternut din nou pe trupul meu.
- Bun venit în noua ta casa iubito! Şopti suav înainte să se ingrope din nou în mine.

36. Marcajul

El, demon cu suflet ascuns şi îngropat, Cu sete de moarte de ne-înduplecat, Cu aripi legate cu lant de argint, Plangea la al mamei sale mormânt. Singura alinare a sufletului spulberat, Era să ucidă fara să fi iertat, Doar dragostea-l mai putea salva De-o soarta cruda că a să.

Ea, înger salbatic cu inima drogata, De vise cu demonii, de alta data, Nici prin gând n-avea să-i treaca Ura în care inima i se ineaca. Totul în jur era un joc de Poker, Iar rolul ei era să fie Joker. Cartea în plus pe care pui totul, Jucata bine, îţi poate aduce potul. Poate că blestemul ei cel nedorit Era să piarda chiar tot ce a iubit. Singurul lucru care i-a ramas; Era demonul cer far' de ragaz. Dragostea lor inseamna pericol. Suferinţa, cascade de sânge şi durere, Suflete uitate într-un amar ridicol Şi arme vândute la greu pentru avere.

"Uneori, poti obţine totul exact atunci când crezi că nu mai ai nimic. Poti primi răspunsuri la rugăciunile tale atunci când nu le mai spui. Visele ţi se pot îndeplini în momentul când uiti de ele. Soarta fiecaruia dintre noi e scrisa undeva, De la început până la sfarsit. Nimeni nu şi-o cunoaşte pe a lui, dar dacă era un lucru de care eram sigura în legătură cu a mea; era acela că odată cu el, viaţa mea a trecut la cu totul alt nivel."

Mi-am deschis ochii, formând un zâmbet mic. 0 căldură plăcută îmi traversa tot trupul că petala fierbinte de trandafir.

Mi-am aşezat palma peste braţul cald care îmi înconjura bazinul sî i-am cautat degetele pentru a le împleti cu ale mele. Am simţit un sunet uşor imprîmandu-se pe gatul meu, combinat cu o respiraţie calda.

În cele din urma mi-am fortat ochii să se deschidă, ştiind sigur că stătuseră închişi mai mult decât ar fî trebuit. Eram odihnită, şi avand în vedere cât dormisem în ultimele noptî, nu era

bine. Mi-am deschis ochii de tot şi m-am strambat uşor din cauza luminii puternice care plutea în camera albastra. Parca eram în mijlocul oceanului. Harry era în spatele meu, tinandu-mă în braţe şi i-am observat celalat brat sub capul meu. M-am întors uşor spre el şi am zâmbit automat, privind îngerul care dormea liniştit lângă mine. I-am zărit telefonul pe noptiera patului şi m-am întins uşor dupa el, neavand nici cea mai mica idee unde e al meu. Am făcut ochii mari şi am scapat un icnet când am văzut cât era ceasul: 12:33. Sfinte Sisoe! Am urlat în mintea mea şi eram la un pas să tasnesc din pat şi să ii strig lui Harry să se trezeasca, dar apoi mi-am dat seama că până am ajunge noi la şcoala, orele se vor termina. Spre surprinderea mea, Harry nu avea nici un mesaj sau apel, deci probabil ceilalţi ştiau exact unde suntem şi ce s-a intamplat noaptea trecuta. Am pus telefonul înapoi pe noptiera sî m- am întins din nou lângă Harry. Alta zi de chiul, Ei, acum sunt sefa majoretelor, nu? Cred că îmi permit mai multe tâmpenii, şi o să ii spun directoarei că am lucrat la dansul ala, de care oricum trebuia să mă apuc dacă nu vreau să mă fac de ras. Am respirat uşurata că preselectiile pentru baieti se ţineau mâine deci nu riscam să intru în belele, prea mari.

Harry m-a strâns adormit în braţe şi şi-a afundat fata în parul meu, care zacea ravasit pe braţul lui. Am zâmbit uşor şi mi-am pus degetul pe obrazul sau, trasand cu atingerea unui fulg, linii fine pe pielea lui intepatoare de la barba până am ajuns la cele doua petale moi de trandafir care erau buzele lui. A strambat din nas, probabil ii gadilam.Am chicotit uşor şi am continuat să îmi plimb degetul aratator pe buzele lui, nerezistand tentatiei de a le satura apoi. A mormăit uşor şi nu sunt sigura dacă se trezise sau încă era în lumea viselor. Le-am coborât apoi uşor, pe gatul lui şi am simţit căldură pulsului sau. Mi-am sarutat tatuajul deja visând la al meu. Nu voiam să fiu marcata că celelalte, dar era o dorinţa ciudata în mine care îşi dorea tatuajului lui, modificat, dar totuşi tatuajul lui. Mi-am adus aminte de vorbele lui: "fluturasul meu" dacă asta avea de gând să îmi faca mă bucuram şi nu prea. Mai nimeni nu ştia de fluturele lui Harry şi fara S nici nu trezeam vreo banuiala că el mi-a făcut tatuajul. Voiam că cei care il vor vedea pe gatul meu, să se duca imediat cu gândul la Harry, exact aşa cum fac când vad tatuajul lui pentru mine.
Am sarutat din nou una dintre aripi şi m-am simţit stransa mai tare, apoi în parul meu s-a imprimat un marait apreciativ. Am zâmbit plasand un sărut mai apasat pe gatul lui şi stiu că deja se trezise.

- Mmm, mormăi aproape într-un geamat şi mi-am permis să ii musc pielea uşor. De data asta am primit un geamat de plăcere în toată regula şi m-a prins mai bine în braţe, ridicandu-mă deasupra lui. Am început să rad. Avea un mic zâmbet pe buze şi ochii încă închişi.
- Vrei să stii cât e ceasul? Am chicotit şi zâmbetul lui s-a lărgit.

Mormăi ceva care însemna nu şi, continua să îşi tina ochii închişi şi capul întins pe perna, fiind parcă încă pierdut în lumea viselor.

- Saruta-mă din nou. Îmi ceru cu o voce uşoară şi răguşită.

Am zâmbit din nou şi m-am aplecat spre buzele lui, lipindu-le tandru de ale mele. Mi-a framantat soldurile uşor, în mâinile lui şi mi-am închis şi eu ochii trăind fantezia odată cu el. Era atât de bine, euforia dintre noi era magica. Nu am greşit când l-am comparat pe Harry cu drogul meu, pentru că nimic nu mă făcea să mă pierd simţul realitatii că prezenta, săruturile şi atingerile lui.

- Asta e modul în care vreau să mor. Şopti visător lasandu-mi buzele să le sărute pe ale lui şi m-am oprit speriata.
- Nu te opri. Spuse rapid în urmatoarea secunda.
- Dacă mai spui asemenea prostii nu te mai sărut deloc.

Chicoti cu ochi închişi.

- Cu totîi murim într-o zi iubito, asta e felul pe care mi l-am ales eu.

Am oftat uşor, Harry devenea atât de profund uneori încât parcă mă îndrăgostisem de un poet, nu de un traficant.

- Dar acum vrei să trăieşti prezentul cu mine? Mi-am aşezat mâinile pe pieptul lui.
A zâmbit din nou apoi şi-a deschis ochii uşor şi pentru câteva secunde, am văzut cum arata Paradisul.
- Şi mort tot cu gândul la tine o să fiu, şopti tragandu-mă din nou spre buzele lui şi mi-am dat ochii peste cap.
- Aşa vrei tu să ne începem viaţa într-o casa noua, vorbind despre moarte?
Rase peste buzele mele sî în sfarsit se trezea la realitate.
- Atunci să revenim la ale noaste. Îmi era dor de mârâitul asta sî de felul în care mă azvarlea pe pat sî se ridica deasupra mea.
- Ce o să facem azi?
Am ridicat din spranceana.
- Presupun că trecut de prânz deci şcoala e taiata de pe lista, nu?
Am început să rad.
- Aî plănuit cumva să chiulim azi? M-am încruntat la el.
- Nu, dar îeri-noapte am dormit doua ore, azi-noapte mi-ai adormit iar în braţe pe la 3 şi ceva, deci era de înţeles că azi sub 12 nu ne trezim. Rase, molipsindu-mă şi pe mine.
- Ti-am adormit în braţe? M-am strambat neaducandu-mi aminte de momentul asta noaptea trecuta. Tot ce stiu e că a scurs tot din mine.
- Da! Se miorcosi că un copil supărăcios. Trebuie să mai lucram la rezistenta, se pare că oricât te-aş avea nu fac decât să te doresc şi mai mult şi tu obosesti cam repede. Am inghitit în sec speriata.
- Tu nu obosesti?
Rase.
- Nu când sunt atât de obsedat de ceea ce ar trebui să mă obosească. Mi-am mijit ochii, tuguindu-mi buzele.
- Îţi mai aduci aminte când ţi-am spus că o să se schimbe roata şi eu voi fi cel care îţi cerşeşte sex? Şopti pervers aplecandu-se la urechea mea.
- Mi-am muscat buza aproband din cap.
- A venit timpul. Îmi mușca lobul şi am inghitit în sec, aducandu-mi aminte de momentele în care mă rugam eu de el şi credeam că nu mă vrea.
- Acum nu mai am nimic care să mă retina şi o să te mananc din cap până în picioare.
Cobora pe gatul meu şi simţeam intaritura care intra intre picioarele mele.
- Iubitule, mă incanta ideea... dar totuşi, ce o să facem azi, toată ziua?
Se ridica de pe gatul meu cu o privire suparata.
- Eu îţi spun că o să te manac din cap până în picioare şi tu mă întrebi ce o să facem? Îşi miji ochii şi am izbucnit în ras. Am observat că încă avea materialul tricoului infasurat în jurul încheieturilor şi mi-am ridicat capul pentru a vedea cele doua scânduri rupte. Nu erau mai groase decât degetul meu dar pareau destul de rezistente.
- Ai rupt patul. M-am întors suparata spre el şi a rânjit că un diavol.
- Parca spuneai că o să ii donezi.
- Asta e doar vina ta. E efectul tau asupra mea şi s-ar putea să rup mult mai multe dacă mă mai legi.
- Cu siguranţa o să te mai leg, esti extrem de sexy legat. Am marait, muscandu-mi buza şi a început să rada.
- E rândul tau iubito, şi te asigur că nu o tie nu o să-ţi fie aşa uşor să scapi. Am continuat să îmi frec buza intre dinţi, creând deja fantezii cu acel moment.

Harry a coborât din nou să mă sărute dar stomacul meu avea alta idee. Adevarul este că de când sunt cu Harry, apetitul meu e din ce în ce mai mare, şi asta nu e bine. Noroc că tot el se ocupa şi de programul meu de slăbit şi de ars calorii.

- Hmm, cuiva ii e foame? Mormăi Harry peste buzele mele, mangaindu-mi abdomenul.
- Rau! Am zâmbit peste buzele lui.
- Ti-e foame de mine? Marai şi am început să rad.
- Mie da, dar stomacul meu cred că are alte preferinţe.
- Atunci hai să te saturam pe tine şi dupa ne ocupam şi de stomac. Zise pervers muscandu-mi buza şi înainte să imî spun parerea despre ideea asta am fost azvarîlta deasupra lui sî hrănită imediat cu dorinţa lui pentru corpul meu.

Am coborât puţin ametita la parter şi poate nu mai eram virgina de ceva vreme, dar obsesia imposibil de saturat a iubitului meu o să mă crăcăneze în curând. M-a bufnit rasul la propriile mele concepţii şi am ignorat cerinţa lui Harry să urc înapoi la el şi să facem dus. Nici nu mă gândesc, demon nebun sî nesaţul, am mormăit în mintea mea eliminând firele de par de pe fata mea şi toată coama mea arata că o adevărata capita incalcita.

Am intrat în bucătărie şi am zâmbit imediat realizand cât de luminata este. În mijloc se afla o masa de mărime medie, patrata, acoperita cu un material alb şi mătăsos. Gresia şi faianţa erau albe, la fel şi cele doua dulapuri de pe pereţi, plus suportul de lângă aragaz. Era cea mai alba bucătărie pe care am vazut-o în viaţa mea, simpla, dar extrem de frumoasă. Mă visam deja gătind aici.

Dar entuziasmul meu a dispărut imediat când am deschis frigiderul aşezat într-un colt. Nici nu cred că era bagat în priza, şi stomacul meu a început să planga când a văzut cât de gol e.

- Harryyyy! Am tipat închizând usa suparata.

În 0.2 secunde a fost jos cu ochii mari, aproape izbindu-se de usa.

- Ce? Ochii lui speriaţi m-au făcut să rad.
- Avem mancare în casa?

A respirat uşurat, aruncandu-mi apoi o privire urata.

- Dacă mai tipi că din gura de şarpe, fara să fii în gura de şarpe te leg de pat şi nu te mai dezleg o luna. Mă ameninţa incruntandu-se şi veni lângă mine. Parul lui ciufulit m-a făcut să îmi musc buza, degetele mele făcuseră un adevarat dezastru printre buclele lui, şi arata al naiba de sexy.

Harry verifica dulapurile şi frigiderul şi dupa 5 ani în care nimeni nu a locuit aici, era normal să nu găsim nimic comestibil în casa asta.

- Mi-e foame! M-am bosumflat, punandu-mi mâinile în san.
- Pai, dacă nu mi-ai fi făcut tricoul franjuri, m-aş fi dus să cumpăr ceva, dar aşa...
- l-ati blugii şi bluza mea şi sterge-o.

A izbucnit în ras.

- Vrei să mă sechestreze vanzatoarea? Ridica pervers din sprâncene.

Mi-am muscat buza nervoasă.

- Atunci facem foamea azi, mare paguba. Am pufnit întorcându-mă în living şi aruncandu-mă pe unul din fotoliile albe şi prăfuite. Am strambat din nas, alungand cu mână, firele de praf.
- Trebuie să facem curăţenie. Am concluzionat spre Harry.

Mi-a prins mână şi m-a tras de pe fotoliu, apoi s-a aruncat în locul meu şi m-a tras peste el.

- Hmm! Respira că cel mai împlinit om de pe pământ.

Am clatînat amuzata din cap sî mi-am învârtit privirea prin jur. Ferestrele aveau sî ele nevoie serioasă de curatare la fel şi perdelele. Erau doua foarte mari pe peretele din fata sî cel din dreapta lîvinguluî. Am observat din nou, copacul din curte, m-am aplecat pentru al vedea mai bine şi am zâmbit automat când mi-am dat seama că era o casuta în el.

- Ai o casa în copac?
Harry îşi îndrepta privirea în direcţia mea şi se încrunta observând mica structura învechita de timp. Zâmbi, parcă aducandu-sî aminte de ea.
- Da, am multe amintiri amuzante în chestia aia. Odata eu şi Chris ne-am ascuns acolo dupa şedinţa cu părinţii. Chicoti şi am început să rad.
- Ce atî făcut?
- Nu îmi amintesc, a trecut atât de mult timp de atunci. Rosti visător şi mi-am muscat buzele privind pe fereastra. Asta mi-a amintit brusc de ceva, Harry şi Chris fuseseră vecini înainte, asta inseamna că acum el locuia chiar lângă noi. Am zâmbit discret la acest gând. Cel puţin nu eram departe de chiar toti prietenii noştri.
- Poate că tu şi Chris o să reinprospatati prietenia acum. Am spus fara să îmi dau seama.
Harry mă privi curios.
- Aaaa, da. Suntem vecini din nou. Aproape rase. - Şi tu poate te împrieteneşti cu Victoria.
L-am privit uimita.
- Şi ea locuieşte în cartierul asta?
Harry îmi facu semn cu capul spre partea stanga.
- Vecina de pe stanga. Chris e pe dreapta, noi suntem intre ei.
Am deschis gura surprinsa apoi am început să rad.
- A fost sî ea prietena voastra în copilărie?
- Nu tocmai. Era foarte distanta, niciodata nu ieşea din casa. Îmi aduc aminte că mă speria atunci, se stramba confuz şi am izbucnit în ras. Dar Chris era topit dupa ea chiar înainte să vin eu aici. De multe ori dormea la mine că să se uite spre camera ei.
Mi-am mijit ochii.
- Camera ta are viziune spre a ei?
Harry rase cu pofta.
- 0 viziune perfectă. Geloasa? Marai muscandu-mi porţiunea de piele dintre sani şi uitandu-se pervers în ochii mei.
Mi-am molfăit limba în gura.
- Ziceai că ţi-e frica de ea.
- Asta nu însemna că nu pot s-o admir. Te sperie filmele de groaza, nu? Dar tot printre preferatele tale sunt.
Îmi mangaia coapsele lasciv şi mi-au luat urechile foc.
- Atunci la noapte o să vizionezi singur spre camera ei. Am spus artagoasa ridicandu-mă din braţele lui.
A izbucnit în ras.
- Geloasa mea, rase tragandu-mă înapoi în poala lui şi m-am îmbufnat dandu-i cu pumnii în piept.
- Camera mea are viziune spre strada iubito, baie are spre camera lui Victoria. Multe nopţi l-am carat pe Chris adormit de pe toaleta.
Am stat câteva secunde încercând să ¡mî aduc aminte de camera lui şi într-adevar, zărisem neoanele de pe strada noaptea trecuta şi casa de peste drum, nu cea de lângă noi. Am respirat uşurata şi am început şi eu să rad.
- Stătea în baie să se uite la ea?
- Cocotat pe cada cu binoclul.
Am ras şi mai tare.
- Atunci trebuie să facem ceva cu ei, nu pot să cred că o place de atât de mult timp, locuiesc la o aruncatura de bat unul de altul şi încă nu sunt împreuna.

- Asta pentru că ea probabil habar nu are de ce simte Chris pentru ea. Nu cred că i-a spus vreodata, plus că ea e foarte distanta şi probabil nu simte nimic pentru el.
- 0 fata stie când un baiat o place. Am cugetat încercând să îmi amintesc comportamentul Victoriei. Era distanta, dar nu imposibil de atins.
- Serios? Tu ai ştiut? mormăi urcandu-şi buzele pe gatul meu.
- Un baiat normal. Nu un demon nebun cu minte bolnava. M-am corectat incruntandu-mă şi a izbucnit în ras, aproape muscandu-mi pielea gatului.
- Noi suntem mai greu de ghicit, huh?

Am aprobat exagerat din cap, făcându-l în continuare să rada.
- Voiai un baiat normal, iubito? Mormăi pe gatul meu. înapoi la perversitati.

Am inghitit în sec.
- Un baiat normal nu mi-ar fi luat virginitatea într-o baie de sânge. Nu ar fi nevoit să mă invete să folosesc o arma că să mă apar. Nu mi-ar tatua un marcaj pe gat că să le demonstreze tuturor că sunt a lui. Concluzia: un baiat normal ar fi plictisitor.

L-am simţit respirând uşurat şi am chicotit. Probabil concepuse altfel afirmaţia mea la început.
- Încă mai vrei tatuajul ala?
- Da! Am răspuns hotărâtă. A oftat pe gatul meu.
- Te-ai mai gândit cum o să arate?
- Aham!
- Cum? Am întrebat repede.
- O să gasestî răspunsul în tot ce ţi-am spus până acum. Zâmbi sî m-am încruntat derutata.
- Harry, umplu un roman cu tot ce mî-ai spus până acum, de unde să îmi dau eu seama ce ai tu de gând să îmi faci?

Rase.
- Trebuie să stii unde să cauţi. Îmi facu cu ochiul şi am oftat.
- Un fluture? Am presupus dupa vorbele lui de noaptea trecuta.
- Hmm, pentru început. Rânji sî gropitele alea şirete mă enervau acum.
- Dar dacă îmi faci un fluture nimeni nu va sti că e făcut de tine, doar dacă le spun eu. Nu e că şi cum m-aş plimba cu numele tau pe gat aşa cum faci tu. M-am îmbufnat.

El continua să rada de mine.
- Stiu! Am tasnit entuziasmata. Dacă mi-ai scrie Harry intre doua aripi de demon?
- Prea mult, prea macabru şi ar fi prea mare pentru tine. Mi-am dat ochii peste cap, chiar mă incanta ideea asta. - Şi credeam că vrei tatuajul meu. Celebrul S. Ridica obraznic din spranceana şi am oftat infranta, dacă nu voia să îmi spună nu o va face indiferent cât m-aş ruga eu de el. Mai mult intru în ceata.
- 0 să îmi faci şi S-ul şi un fluture? Am întrebat totuşi curioasa.
- Pentru început. Îmi oferi din nou acelaşi răspuns rânjit şi am oftat nervoasă.
- Un fluture care sta pe un S?

Rase ridicând din sprâncene că pe o posibilitate.
- Bine, mă dau batuta. Am ridicat palmele în sus şi aproba din cap începând să rada.
- Bine faci.

Mi-am dat ochii peste cap.

M-a tras rânjind spre buzele sale şi mi-a astupat gura cum stie el mai bine.

Mi-am inodat degetele în parul lui şi l-am tras spre mine. Mi-a cuprins soldurile şi m-a tras mai în sus pe abdomenul lui. În curând o să uit cum e să ai haine pe tine din cauza lui Harry, care era la fel de dezbracat că şi mine.
- Am o idee! Tasni sub buzele mele, aproape trantindu-mă jos.

- Hai în casa din copac. Rânji deja tragandu-mă sus. Am icnit speriata prinzandu-mă de gatul lui.
- Ce Dumnezeu să cautam în casa din copac?
- Să ii facem şi ei inaugurarea pe care a primit-o camera mea.

M-am uitat speriata la el.
- Vrei să facem sex în casa din copac? Am spus dintr-o suflare.

Aproba din cap că un catel dornic să primeasca un os.
- Pare încă destul de rezistenta, îşi lungi gatul spre fereastra.
- Who, tu ai rupt patul noaptea trecuta, nu mă urc cu tine acolo. M-am cutremurat terifiata la ce puteau face braţele care erau acum înconjurate în jurul meu că doi buşteni masivi de otel.
- Dacă nu mă legi, nu rup nimic.

Mi-am tuguiat buzele.
- Nu stiu, îmi cam place să te leg.

Cel mai amenintator şi diabolic rânjet din lume s-a aşternut pe buzele lui.
- Te las să mă legi iar dacă te urci cu mine acolo.
- Vrei să bagam vecinii în sperieti?
- Cui dracu' ii pasa de vecini? Bălmăji tragandu-mă spre buzele lui şi încercând deja să se ridice cu mine de jos. Doar nu avea de gând să mă scoata aşa afara? Tot ce aveam pe mine era pielea zgribulită de frica.

Dar nu am apucat să îmi fac prea multe griji de asta pentru că soneria de la usa. Am ramas paralizata peste buzele lui Harry.
- Cine e? am întrebat inspaimantata.
- Hmm, probabil cei care vin să ia mobila, spuse neinteresat încă ocupat cu buzele mele.

Am tresărit speriata departandu-mă de pe buzele lui când soneria s-a auzit din nou.
- Mobila? Harry, eu încă stau pe mobila asta. Goala. Am şuşotit nervoasă şi mi-a stat inima când am văzut clanţa miscandu-se odată cu o voce care a rostit numele lui Harry.
- Oh, baga-mi-aş! Se stramba Harry conştientizând şi el în ce belea eram. Norocul nostru că usa era mare dar nu avea fereastra că a mea, însă nu va dură mult până când unul dintre ei se va gândi să arunce o privire pe fereastra mare a casei, acoperita doar cu o perdea subţire prin care îmi pot vedea fundul în toată splendoarea lui.

Ajutor!
- Imediat! Tipa Harry când vocea se auzi din nou. Am sărit de pe Harry şi am observat că fotoliile erau acoperite cu un fel de paturi, am tras una imediat şi am infasurat-o în jurul meu că un ciclon.
- Fugi sus. Susoti Harry luând şi el cealalta patura şi infasurand-o în jurul soldurile. Da Doamne să nu fie fete printre persoanele de la usa, te rog!

Harry mi-a făcut semn să fug mai repede şi l-am ascultat luand-o la goana pe scări. Patura era mai degraba un prosop şi infasurat în jurul sânilor de-abia îmi ajungea la fund, iar lui Harry până la gambe avand în vedere că V-ul ala nemernic era la vedere şi urma să cauzeze un leşin serios dacă vreo gagica se arata dupa usa.

L-am auzit pe Harry deschizând usa şi am intrat în camera lui, dacă veneau dupa mobila aveau să intre şi aici. De ce Dumnezeu i-a chemat atât de repede? Nici nu am apucat să vad toată casa. Am scormonit pe jos dupa hainele mele şi am realizat că Harry nu mai avea cu să se îmbrace chiar dacă avea timp, tricoul lui era franjuri. Mi-am tras pantalonii scurţi pe mine imediat şi am suspinat speriata când mi-am luat maioul în mână din doua bucati. Când Dumnezeu ii rupsese? Nu era franjuri că al lui dar era despicat în partea stanga destul de rău şi probabil nici nu şi-a dat seama când l-a rupt, dacă trage de mine că un animal în caiduri. Am început să înjur sî l-am aruncat jos, era şi aşa minuscul, rupt imî era tot una cu nimic. Mintea mea ascutita m-a trimis

imediat în şifonierul lui şi nu mica mi-a fost mirarea să ii găsesc plin de haine. Voia să ii doneze cu totul?

Am scormonit prin mormanul de haine cautand ceva de imbracat care să nu mă faca să arat că un puşti de 12 ani. Norocul meu că Harry la varsta aia era destul de mare şi sigur incapeam foarte bine în majoritatea tricourilor lui. Am insfacat unul alb şi larg ce avea un desen cu cap de tigru negru. L-am tras pe mine şi îmi placea al naibii de mult, îmi era aproape mare, lung, îmi ajungea deasupra coapselor, şi cam prea larg pentru un baiat de varsta aia. Poate ii placea să poarte tricouri mai largi.

Mi-am trecut mână prin par disperata că nu vedeam nicio oglinda şi de jos se auzeau deja discuţii deci am hotarat să mă alatur lor. M-am zbârlit sasaind când am auzit o voce de femeie. Fir-ar al dracu'!

Am coborât scările rapid sperând să nu arat că o epava completa pentru că nici nu mă spalasem pe ochi, de fapt, nici nu văzusem baia încă.

Harry a zâmbit când m-a văzut şi m-a tras lângă el.

- Ea e iubita mea, Katherine. Mă prezenta repede înainte să apuc macar să vad toate chipurile din camera.
- Dansii sunt de la o asociaţie pentru salvarea copiilor, lor o să le donam lucrurile din casa.
- Îmi pare bine să va cunosc! Am zâmbit intinzandu-le mână şi un bărbat mai tanar mi-a prins-o imediat zâmbind.
- Şi noua domnişoara. Va mulţumim pentru gestul minunat pe care il faceţi.

Am zâmbit înghiţind în sec, eu nu aveam niciun merit în chestia asta, era casa lui Harry. Dar se pare că problema lui acum era să mă traga cât mai repede din strangerea de mână de doua secunde, durase prea mult. Nu îmi vine să cred, e învelit cu un prosop pe solduri sî tot el e gelos.

Am observat sî femelele din încăpere, erau doua. Una mai matura care îşi plimba privirea prin încăpere, probabil analîzand lucrile pe care urma să le ia, iar cealalta nu părea mai mare decât mine, la varsta, pentru că la statura puteam foarte uşor să îi dau cu barbîa în cap sî să o adorm câteva ore, şi voiam să fac asta pentru că ochii ei erau blocaţi pe abdomenul lui Harry că doi pescarusi pe o bucăţică de stiuca. Tigrul de pe mine şi din mine maraia.

Braţul lui Harry s-a strâns în jurul meu şi îmi dau seama că el avea aceasi problema cu baiatul care mă privea doar zâmbind prietenos, nu se imagina violandu-mă în momentul asta cum făcea veveriţa de lângă noi, cu el acum.

- Iubitule, du-te să te îmbraci. Le arat eu casa intre timp. M-am întors zâmbind spre el şi punanudu-mî mână pe umărul lui că o soţie. Habar nu am ce trebuia să le arat în casa pentru că nici eu nu o cunoşteam dar mă descurc eu cumva, numai să plece de aici cu abdomenul ala gol şi transpirat din cauza caruia o să comit o crima în scurt timp.

Harry zâmbi şi probabil observase privirea ucigasa pe care o aruncasem spre tipa de lângă noi. În sfarsit m- a observat şi pe mine, a afişat o figura speriata şi şi-a pitit fata în pământ.

- E OK, iubito, am vorbit cu ei şi o să vina mâine. Vreau să vezi şi tu casa mai bine, înainte. Felul cum îmi zambea era clar o metoda să mă calmeze sî să mă faca să mă simt bine în fata spîridusul pe care l-aş fî sugrumat în secunda asta, iar îşi ridicase privirea spre V-ul meu.

Baiatul şaten care părea să fie problema lui Harry îmi zâmbi din nou aproband din cap când mi-am întors privirea curioasa spre ei.

- Oh, îmi pare rău că v-am deranjat să veniţi până aici.
- Nu-i nimic domnişoara, domnul Styles ne-a explicat şi am înţeles. O să venim mâine.

Îmi zâmbi baiatul prietenos şi trebuie să recunosc că avea nişte ochi albaştri foarte frumoşi. De

ce nu se uita nevastuica aia la el? Nu, ea il inhala din priviri pe iubitul meu, trebuia să vin şi eu în păturică aia.

- Mhm, da. O să sortam obiectele din casa şi mâine puteti să veniţi să le luaţi. Spuse Harry aproape dandu-i afara.

- Unde o să le donaţi? Am întrebat curioasa rugandu-mă că nu cumva să îmi miroase gura.

- Ce putem, o să donam unui orfelinat, restul o să vindem şi banii o să ii folosim tot pentru copii.

- Oh, foarte frumos. Am zâmbit aruncandu-i lui Harry o privire mandra, dar nu a observat-o, era prea ocupat să il ucidă din priviri pe bietul baiat din fata noastra.

- OK, atunci o să venim mâine. O zi buna! Vorbi în cele din urma femeia mai matura, salutandu-ne din cap şi croindu-şi drum spre usa.

- Mi-a făcut plăcere să va cunosc domnişoara Katherine, domnule Harry şi va mulţumim încă odată în numele tuturor copiilor care se vor bucura de donaţia dumneavoastra. Opa, vorbi şi nevastuica cu o voce prietenoasa intinzandu-ne mână. Am dat mână cu ea încercând din rasputetî să nu ii arunc vreo privire urata. Gândul la copii m-a calmat.

- Cu multa plăcere, am spus zâmbind şi Harry a aprobat din cap zâmbind. Mă simţeam bine că mă uitam la ea că la un copil mai mic. Probabil i-ar fi trebuit un scaun să ajunga la buzele lui Harry dar la inaltimea ei putea să ii lingă perfect abdomenul. Calmeaza-te Katherine, obsedato. Baiatul s-a abtinut să mai dea mână cu noi, ne-a salutat prietenos şi a ieşit afara, probabil speriat deja de bărbatul aproape dezbracat de lângă el. În situatia în care Harry era acoperit de o patura de copil, tot el era cel periculos.

l-am privit din usa cum se urca toti trei în dubita şi se pare că oricum nu aveau de gând să ia totul acum, mai mult de doua fotolii şi un pat nu incapeau în ea.

Am intrat înapoi în casa sî Harry a început să maraîe.

L-am privit confuza.

- Mâine să nu fii aici când se întorc astia. Dacă tipul ala se mai uita odată la tine îi scot ochii şi ii îndes în cur. Bolborosi nervos aruncand patura de pe el şi urcând la etaj.

Am ramas perplexa, din cauza a ce spusese şi din cauza fundului sau gol care se unduia urcând scările că o bucăţică delicioasa de tort în care voiam să îmi înfig dinţii acum.

- Ce tot spui acolo? Am fugit dupa el.

Am intrat în camera şi mi-a aruncat o privire gen: "Esti oarba sau proasta?" Mi-am pus mâinile în san.

- Viermele ala saliva pe tricou în fata ta şi tu mă întrebi ce spun?

Uau, credeam că eu sunt aia nervoasă.

- Hmm, poate saliva la patratelele tale, cum făcea veveriţa aia înfierbântata, l-am intors-o nervoasă încercând să nu mă uit în jos pe corpul lui. Era teritoriu periculos acolo.

Harry se uita la mine strâmbând din nas.

- Ce veveriţa?

- Ah, deci nu ai observat-o pe tipa care probabil s-a imaginat calarindu-te mai înainte, nu?

S-a uitat confuz la mine apoi a început să rada.

- Aî vedenii iubito. Zise nepăsător analizandu-şi tricoul făcut franjuri şi strambandu-se. Îşi desfăcu legaturile pe care încă le mai avea în jurul încheieturilor şi mă întreb ce au gândit oamenii aia când l-au văzut cu ele la mână sî trei sferturi dezbracat.

- Eu am vedenii? Am tipat nervoasă. Dacă aş fi ramas eu acoperita doar cu patura atunci ce mai ziceai?

- Nu ziceam nimic, dar tipul ala nu mai ieşea pe usa cu ochii în cap.

- A deci trebuia să ii smulg şi eu ochii nevastuicii aleia.

- Eu n-am treaba cu părerile tale.
Scoteam fum pe urechi.
- Tu... argh, am marait strângând din dinţi. Dacă mai ieşi vreodata imbracat aşa în fata vreunei femei, te leg de-a binelea şi te asigur că nu o să mai scap aşa uşor. L-am amenintat nervoasă.
- Eu, tu te uiti cum esti imbracata? Excluzând faptul că araţi al dracului de sexy în tricoul meu de ce mama dracu' nu ţi-ai luat sutienul pe tine? Era jumatate excitat, jumatate enervat. Am privit confuza spre sânii mei şi sfârcurile mele erau detectabile doar prin microscop.
- Oh, cred că faci mişto de mine.
- Nu, nu fac deloc mişto de tine. Unui bărbat ii e de ajuns să vada un milimetru dintr-o femeie, că de restul se ocupa imaginaţia lui. Şi nu mă îndoiesc că idiotul ala s-a imaginat rupând tricoul asta de pe tine de 100 de ori. Aproape înjura prinzând marginea tricoului şi tragandu-mă brutal spre el.
- Şi ce milimetru i-am oferit eu mai exact? M-am mentinut pe poziţie.
- Ce milimetru? Milimetrul asta, milimetrul meu. Marai şi îmi dau seama că se enerva din ce în ce mai tare şi în în momentul asta îmi strivea sânii în palmele lui.
- Capcanele astea mici şi mortale, marai prinzandu-mi sfârcurile prin tricou, acum deveneau cu adevarat promeninete din cauza excitatiei produse de el.
- Eu arat un milimetru, tu araţi un metru, metrul meu. I-am întors vorbele infigandu-mi mâinile în abdomenul lui şi mai ales în V-ul ala nemernic pe care urma să îmi las amprenta imediat.
Icni aratandu-şi dinţii albi şi mi-a ramas aerul în plamani când m-a azvarlit în pat şi pentru o secunda am crezut că va da cu mine de pământ. S-a întins deasupra mea scrasnind din dinţi şi muscandu-mă de gat. Am început să rad apoi am respirat şocata când mână lui rece mi-a intrat pe sub tricou, prinzandu-mi sânii din nou.
- Esti a mea. Doar a mea. Clar?
- Sunt a ta obsedatule. Nu îmi pasa mie cine se uita la mine, mă intereseaza cine se uita la tine. Am mormăit nelasandu-mă impresionata de sărutările lui nervoase.
- Femeile nu sunt atât de vulgare că barbatii, ea doar se uita, nu cred că îşi imagina tot ce ii trecea prin cap porcului ala când se holba la tine.
Am început să rad.
- Da-mî voie să te corectez iubire. El a vorbit cu noi, ea doar s-a holbat la abdomenul tau că o maimuţa în caiduri şi nu îmi vorbi tu de vulgaritatea femeilor, stiu cu ce se mananca chestia aia.
Se ridica deasupra mea zâmbind.
- Când alta femeie se uita la iubitul tau e motiv de mândrie, când alt bărbat se uita la iubita ta e motiv de turbare.
Am făcut ochii mari.
- De unde ai scos logica asta de balta? Adică eu să las toate patachinele să saliveze la corpul tau şi...
- Da iubito, le lasi, pentru că tu stii că e doar al tau şi ele nu il vor avea niciodata. Îmi închise gura sarutandu-mă zâmbind.
- Atunci da-mi voie să îţi spun că la fel e şi în cazul meu. Ei se pot holba dar doar tu poti să guşti. Îşi miji ochii neconvins.
- Nu! Cum să aiba alt animal fantezii cu trupul tau? Le scot creierul şi le joc neuronii în picioare. Marai şi am izbucnit în ras. Nu cred că exista bărbat mai gelos că Harry pe pământ.
- Slava Domnului că nu poti citi gânduri.
- Aş reduce populaţia planetei.

Am ras clatinand dih cap şi i-am prins fata în palmele mele. Avea nevoie serioasă de un bărbierit, dar îmi placea al naiba de mult aşa.
- Te iubesc dobitocule. Doar pe tine, termina cu gelozia asta nebuna pentru că nu o să mai fiu niciodata a altui baiat. Sunt doar a ta
Rase şi el sarutandu-mă.
- Iubito, sincer, chiar dacă nu ai mai fi a mea şi m-ai părăsi. Nu cred că m-aş putea abţine să nu rup gatul oricui mi-ar lua locul. Se stramba de parcă spusese o prostie şi am început să rad.
- Stiu! Şi stai liniştit, nu o să scapi de mine vreodata. Oricum e reciproc, dacă intra alta în patul tau în locul meu ii jupoi pielea de pe ea. Am folosit tonul lui şi am realizat că vorbeam serios, ideea că alta să îmi ia locul era de neconceput.
Harry rase.
- Nimeni nu o să-ţi mai ia vreodata locul, spuse lipit de buzele mele. - Te simt! Şopti din nou pacalindu-mi buzele şi m-am încruntat puţin, apoi mi-am dat seama că acesta e noul nostru, te iubesc.
- Te simt! Am rostit şi eu desi din gura mea părea o tâmpenie. Spus de Harry părea să aiba cu totul alt sens, de parcă mă putea într-adevar simţi când spunea asta. Ca un urlet de durere atunci când îţi dai cu ciocanul în deget. Il simţi cu adevarat, nu o spui de dragul de a o spune. Aşa erau vorbele astea rostite din gura lui, ii puteam simţi dragostea în ele.
Zâmbi şi se lipi din nou de buzele mele, tragandu-mă mai sus pe pat şi pot să cred că ajungeam din nou la asta.
- Harry... vreau să vad şi restul casei, am baiguit peste buzele lui lacome.
- Ihi! Îmi trase tricoul peste cap.
- Mi-e foame, am continuat pentru că oricât îmi placea nu aveam chef de alta partida. 0 terminasem pe ultima acum o ora şi îmi era o foame de îmi urla stomacul.
- Ihi! Îşi înfipse degetele în fermoarul blugilor mei coborandu-şi nasul pe gatul meu. El era deja gol şi imediat am ajuns încolăcită în jurul lui.
- Iar? M-am plâns infranta. -Ihi!
Mi-am tras sufletul, respirând greu şi, dacă o ţineam tot aşa, nu mai ramanea nimic din patul asta de donat. Harry nu se odihnea, nu îşi tragea suflul că un om normal care oboseste dupa o partida nebuna de sex, nu, el n-avea nicio treaba şi îşi ocupa timpul muscandu-mi mie gatul.
- Aşa o să fie de acum înainte viaţa noastra în casa asta? -Ihi!
- Oh, mai termina cu îhi-urîle astea. M-am enervat lovindu-l în umăr. De un sfert de ora numai asta spune. A început să rada.
- Acum începi să înţelegi de ce am vrut casa noastra, nu?
- Ca să sugi tu toată vlaga din mine că un vampir în caiduri. Of, mai lasa-mi gatul în pace.
M-am suparat indepartandu-l de pe mine dar parcă reuşeam să fac asta. Brusc mi-am amintit de oameni care au fost în casa noastra mai devreme. Sigur mi-au văzut muşcaturile de pe gat, şi nici Harry nu era mai scutit de el. La dracu'!
Harry izbucni în ras.
- Sug tot din tine, nu doar vlaga. Marai pervers revenind la ocupaţia lui pe gatul meu.
- Chiar îţi place aşa mult gatul ala? -Ihi! Il ador.
- Atunci nu vrei să ii faci tatuajul mai repede că să îţi placa şi mai mult? Am rânjit. Se ridica automat mijindu-şi ochii.
- Ziceai că vrei să vezi restul casei? Mi-am dat ochii peste cap.
- Esti bun la schimbat subiectul, am înţeles. Dar ne-am înţeles în privinţa tatuajului sî să nu uiti de antrenamente.
L-am muscat zdravan de gat sî l-am dat jos de pe mine, rîdicandu-mă din pat. În ritmul asta nu mai faceam nimic azi.

M-am aplecat să îmi iau blugii, Harry a marait suparat şi m-a prins de mână tragandu-mă iar în pat.
- Harry! L-am mustrat suparata când m-a tras peste el.
- Ce vrei să te invat?
- Nu e treaba mea. Ce crezi tu că e nevoie să îmi păzesc fundul. S-a tensionat puţin la vorbele astea.
- Dacă ai fi fata cuminte şi ai accepta bodyguarzii nu ar mai trebui să te invat nimic. Mi-am dat ochii peste cap şi m-am aplecat spre el.
- Dar pacat că nu sunt deloc o fata cuminte, l-am făcut cu ochiul şi a început să rada clatinand din cap.
- OK, iubito, te-ai mutat cu mine aici şi ţi-am promis că o să te invat. Când găsim o zi libera începem.
- Dar totuşi mai aveam un pas important de făcut în toate condiţiile noastre. Mi-am strâns dinţii speriata de gândul asta.
-Ce?
- Trebuie să ii spunem lui tata. Cred că a dat deja FBI-ul pe urmele mele. Harry rase apoi înghiţi în sec.
- Da! A făcut judo, jujitsu, karate, box, arte marţiale... ceva, când era mic? Am început să rad.
- Din cate stiu eu nu, dar asta nu inseamna că nu stie să dea cu pumnul.
Harry aproba din cap şi arata de parcă îşi făcea lista o lista de modalitati de aparare în cap.
- Arme ceva, stie să folosească?
- Are o puşca de vanatoare.
Ochii i se marira şi aproape tasni sub mine. Am izbucnit în ras.
- Glumeşti, nu?
- Deloc!
- Iubito, nu e amuzant. Vorbim probabil de singurul bărbat de pe pământ în fata caruia nu pot să ripostez, trebuie doar să stau să încasez. Am ras şi mai tare simtindu-mi lacrimile în ochi.
- Nu cred că e puşca lui, e la noi în casa de când mă stiu. Probabil e moştenire de la bunicul, nu a fost niciodata la vanatoare. Am încercat să il calmez.
- Dacă o are în casa nu conteaza. Trebuie să o scotî când mergem să vorbim cu el.
- Harry, tata nu e chiar aşa de rău. Am continuat să rad.
- Nu stiu, eu cu siguranţa i-aş găuri capul aluia care îndrăzneşte să îmi ia fata din casa.
Spuse serios şi am inghitit din cauza rasului. Imaginea cu Harry că tătic era de nepretuit, sigur va fi un părinte extraordinar, nu mă îndoiesc de asta, dar imaginea mea că mama pe lângă el, era de speriat.
- De asta vrei tu fetita? Să faci pe gardianul la usa ei?
- Eu şi a Îţi 10 angajaţi pe lângă mine. Niciun mascul infect nu o să se apropie de fetita mea. Stiu eu ce fac şi ce gândesc baieti. Mormăi serios.
- Cam ce faci tu acum. Am chicotit.
- Exact! De asta îţi zic că tatăl tau nu o să stea pe gânduri dacă are sansa să îmi gaureasca teasta.
Am izbucnit din nou în ras.
Am luat din nou tricoul lui Harry pe mine şi îmi placea atât de mult încât nu aveam de gând să il mai dau înapoi. Mi-am tras sî blugii scurţi pe mine şi deja urlam dupa lenjerie.
- Îmi placea mult tricoul asta, l-am cumparat cu mama şi chiar dacă îmi era mare, tot l-am luat. Rosti visător uitandu-se tandru la mine.
Am privit tigrul de pe el.

- E chiar foarte frumos. Am şoptit sperând că asta să nu ii aduca alte amintiri triste. Doar zâmbi, sarutandu- mă rapid şi am respirat uşurata.
- Dar acum eu cu ce mă îmbrac? Tricoul meu în momentul asta e numai bun de carpa pentru parchet.

Am început să rad şi am mers cu el spre dulap, ajutandu-l să găsească ceva.
A urmat o serie de: Când dracu' am cumparat tampenia asta? Cine mi-a bagat hidoşenia asta în dulap? Asta e Pikachu? Arunca asta pe foc. Ce dracu' culoare e asta? Eram bătut în cap când eram mic. Sigur Chris mi- a bagat tampenia asta în dulap. Ce mama mă-sii, aveam statura de spiridus, frate? Mama mă imbraca că pe o prinţesa. Asta e ROZ?! Bai, eram gay înainte?
Am aruncat sî ultimul tricou şi am expirat extenuata. Pe lângă faptul că mai toate tricourile ii erau mici şi ii treceau peste buric, pentru că acum arata că un dinozaur la maturitate, nu ii placea nimic.
- Uite, i-aI pe asta că m-ai zăpăcit. Mi-am tras tricoul meu peste cap. Ii dadeam cu ceva în cap dacă o mai ţinea aşa.
- Nu iubito, araţi foarte bine în el, găsesc eu ceva. Bodogăni bagandu-şi capul în dulap.
- Ai scormonit tot dulapul, eu am găsit şi altele care îmi plac, i-al tu pe asta.
- Nu, e alb şi dacă mă vede lumea imbracat aşa zice că m-am pocăit.

Am început să urlu cu mâinile spre cer.
- Până aici. Esti mai rău că o adolescenta înainte de bal. Ce zici de asta? I-am aratat un tricou de un albastru foarte închis ce părea aproape negru pe care scria: OK.
- OK? Nu e OK, e hidos. Mî-I lua din mână sî il arunca pe jos.
- Hainele astea o să ajunga la copii, nu le mai arunca pe jos muiere fandosita ce esti. Am bombănit scormonind în ultimul sertar şi când am văzut ceva negru, parcă am văzut speranţa spre salvare.

L-am scos repede şi era un maiou. Un maiou simplu, negru şi cam lalai.
- Asta e perfect. Am spus aratandu-i-l şi cred că era destul de mare, dar cam scamosat. Da Doamne să nu observe asta.
- Cred că dormeam în asta când eram mic. Îşi stramba nasul uitandu-se la el şi mi-am plesnit o palma peste fata.
- Bine, fie. E negru şi fara caricaturi. Tot ce conteaza că să nu creada lumea că am înnebunit. Mi-l lua repede din mână şi ii trase peste cap. Nu era că maiourile lui obişnuite pe care le purta la petreceri dar asta nu inseamana că nu arata bine în el. Era larg şi ii lasa până şi pasarelele la vedere, plus o mare parte din muşchii lui perfecţi şi mi-am lins buzele mandra de baiatul pe care ii aveam lângă mine.
- Îmi venea că o rochie înainte chestia asta. Se mira amuzat. Am început să rad sî l-am aranjat mai bine pe el. Avea exact lungimea necesara şi în combinaţie cu blugii lui negri şi stramti, arata perfect, l-am aranjat puţin şi buclele răvăşite care erau încurcate serios de la cât trăseseră mâinile mele de ele şi l-am observat pe Harry stand cuminte şi privindu-mă zâmbind.
- Ce? M-am uitat la el nedumerita.
- Nu credeam vreodata că o să-mi placa atât de mult să fiu aranjat de o femeie. Nici pe mama nu o suportam când făcea asta. Mi-am muscat buza chicotind.
- Poate pentru că e vorba de femeia pe care o simţi? Am ridicat din spranceana şi a chicotit.
- Da! În sfarsit o femeie pe care o simt, cu adevarat.

Îmi trase mijlocul şi mă lipi imediat de buzele lui.
Am început să rad şi i-am aranjat lănţişorul la gat, în sfarisît era vizibil şi arata superb la gatul lui, dar am impresia că lui nu ii placea asta. Mereu ii purta ascuns.
Dupa ce şi-a incaltat şi veşnici bocanci negri, arata deja că un model de catwalk.

Eu am preferat să raman desculţa, adoram să mă plimb cu picioarele goale prin casa, desi era cam mult praf pe jos.

- Vreau să vad şi restul casei. Am spus entuziasmata nemaiavand rabdare.

Harry chicoti.

- OK! Dar nu mai e mare lucru de văzut. Doar baia şi camera mamei, plus atelierul ei. A şi subsolul,unde e doar maşina de spalat şi sursa coşmarurilor mele pe la 10 ani. Rase şi am chicotit şi eu.

- Atelier?

Harry zâmbi şi mă trase afara din camera. Lângă camera lui Harry, era baia, a cărei mărime nu ii prea mulţumea. Era simpla, cu faianţa alba, o cada de mărime medie, o toaleta, chiuveta, şi cam tot ce ar trebui să conţină o baie normală.

- Spargem peretele care o desparte de camera mea şi o facem mai mare. Spuse Harry invartindu-şi privirea spre el şi m-am uitat la el perplexa.

- Ce? Şi atunci noi unde o să dormim?

Harry începu să rada şi mă saruta pe frunte.

- Avem destul loc iubito, acum pe primul plan e să aduc un Jacuzzi în locul asta. Nu am făcut încă dragoste cu tine într-o vana până acum. Cugeta tuguindu-şi buzele şi mi-am clatinat capul zâmbind, desi ideea unu Jacuzzi îmi suradea şi mie deja.

- Nu credeam că vrei să faci atâtea schimbări. Am spus. Spargerea unui perete şi renovarea unei noi bai nu era chiar nu lucru aşa uşor.

- Tot ce avem nevoie. Camera mea oricum nu o să ne mai foloseasca şi deja mă apuca urticaria când vad incaperea aia. Nu pot să cred că am trăit acolo 4 ani. Se stramba şi am început să rad.

- Esti sigur că vrei să distrugi toate... m-am oprit tematoare nestiind cum să continui, dar s-a prins el.

Harry mă trase în braţele lui zâmbind.

- Am spus că vreau un nou început iubito, unul cu tine. Şi casa e importanta, locul asta pastreaza amintirile, nu ce se afla în ea.

Am zâmbit aproband din cap şi l-am sarutat uşor.

Harry m-a tras spre cealalta usa, care era singura pe partea stanga şi încă nu puteam să cred că locuinţa asta nu a fost locuita de 5 ani. Inafara stratului de praf care se asezase peste tot, părea extraordinar de calda şi primitoare, de parcă încăperile ei nu au fost niciodata pustii.

Camera Mirandei era singura care mai rămăsese, şi probabil cea pe care Harry planuia să o transforme în dormitorul nostru. M-am fâstâcit puţin la ideea asta, nu mă simţeam confortabil să fac toate chestiile pe care le faceam cu Harry în dormitorul mamei lui decedate.

Când am intrat înăuntru am sîmtît un val de căldură cum mă înconjoara. Dacă spusesem asta despre restul încăperilor, acum într-adevar puteam să îmi susţin ideea. Camera asta părea mai locuita şi plină de viaţa decât casa unei întregi familii.

Predoamina albul, era puţin mai mare decât a lui Harry sau poate mi se părea aşa pentru că nu era la fel de aglomerata. Pereţii erau şi aici pictati, dar fin, cu mici ramuri de flori care se întindeau că nişte crenguţe de piersic înflorite primavera. Mici fluturi erau aşezaţi pe ele im contrast cu lenjeria alba şi uşor înflorata de pe pat, arata extraordinar. Un dormitor în care să te simţi că într-un mic colţişor de rai, sus pe un nor. Altceva nu se mai afla în camera, decât un dulap asemanator cu al lui Harry, dar alb şi fara postere şi o micuţa masa de toaleta. Glastre goale erau aşezate în anumite locuri din ele atarnand crengi uscate şi aproape dezintegrate de timp. Ce mai rămăsese din florile care ii inviorasera camera înainte. Şi ceva care mî-a atras atenţia în mod deosebit. Un rand de scări din lemn lăcuit, în coltul camerei, care ducea spre o deschizătură în tavan. M-am uitat nedumerita la lucrul strainiu apoi l-am simţit pe Harry nemişcat

lângă mine. Mi-am pus mână pe umărul meu şi s-a întors rapid spre mine, formând un zâmbet. L-am analizat cu atentîe şi părea un zâmbet real, nu fortat. Nu voiam să il întreb dacă e OK. Când nu te simtî bine să fî întrebat de asta e cel mai enervant lucru. Desi chiar îmi doream să stiu cum se simte.

- Şi acum urmeaza partea interesanta. Zâmbi şi mă trase de mână. Am respirat uşurata că atitudinea lui rămăsese neschimbata de camera asta şi am observat că mă tragea spre scări.

Le-am urcat alaturi de el mai mult decât confuza şi când am ajuns sus am înţeles rostul balconului ciudat pe care l-am văzut seara trecuta.

- Uau! Am exclamat uimita.
- Asta era un fel de atelier al mamei, îmi spuse Harry şi mi-am învârtit privirea prin jur zâmbind cu gura cascata.

Camera era foarte mare, aproape tripla fata de a lui Harry. Pe jos era parchet simplu de lemn şi pereţii erau albi şi fara urma de desene. Desenele se aflau în zecile de tablouri atarnate pe ei. Acum stiu de unde moşteneşte Harry talentul la desen.

În încăpere se aflau mai multe suporturi pentru desen, sau cum se numea chestia pe care îţi propteşti desenul când lucrezi la el. Un birou într-un colt, pe care erau răvăşite mai multe foi şi obiectul de rezistenta. Un pian.

Am mers fascinata spre el, era negru şi părea strălucitor chiar şi sub stratul de praf care se asezase peste el. Lângă acesta se mai afla un fel de suport, pe care erau aşezate perfect; o chitara şi o vioara. Mi-am amintit că mama lui Harry era profesoara de arte, şi era pasionata de muzica şi de desen.

Harry sterse cu degetul praful de pe pian, lasand o linie strălucitoare şi curata în urma lui.

- Nu şi-a cumparat haine noi aproape un an că să îşi permită asta. Era preferatul ei, canta la el ore în sir. Era puţin melomana.

Mi-am aşezat degetul pe una dintre clape, sunetul nu a ieşit prea bine, dar totuşi era fascinant.

- Nimeni nu l-a mai folosit de mult. Îmi explica Harry şi am aprobat din cap.

Partea interesanta a acestei încăperi era peretele format aproape trei sferturi din sticla. Nu arata că cel de la casa lui Mike, simplu şi fara nicio forma. Acesta avea o forma exterioara, dreptungiulara care ieşea în exterior şi unei persoane care ii era teama de inaltime nu i-ar fi fost prea bine aici, dar mie mi se părea extraordinar. Nu am mai văzut niciodata o asemenea constructie. Spaţiul dreptunghiului din sticla era suficient de mare pentru pian şi probabil pentru încă unul înghesuit lângă el. Mi-am imaginat cum ar fi să fac dragoste cu Harry în locul asta într-o noapte cu ploaie, sau cu artificii. Dacă nu priveai spre podeaua de jos, aveai impresia că plutesti în aer.

- Asta a fost lucrul care a convins-o să cumpere casa asta, chiar dacă era mai scumpa decât bugetul pe care ni-l propusesem, a ramas fermercata de mansarda asta.

Am zâmbit punandu-mi capul pe umărul lui.

- E splendid! Am şoptit privind prin sticla şi realizand că doar casa noastra avea un asemenea aspect. Toate celelalte erau diferite intre ele, nu că cele din cartierul meu unde în orice secunda putea să îţi greşeşti casa pentru că toate aratau aproape la fel.

- E un cartier care inspira mai mult stilul rural. Spuse Harry şi i-am dat dreptate. - Esti în oras dar ai comoditatea şi spaţiul de la tara.

Am ieşit din dreptunghiul de sticla, pentru că altfel nu ştiam cum să ii numesc, nu arata tocmai că un balcon, şi am observat pentru prima data tavanul şi, nu era tocmai un tavan. Era acoperişul. Grinzile de lemn, aranjate ordonat pentru a susţine restul construcţiei de lemn, cu siguranţa nu era tot, mai degraba partea din varf pe care mă imaginasem eu cocotata noaptea

trecuta. La prima privire era un pod, dar un pod atât de superb pentru care ai fi lasat orice dormitor sofisticat şi te-ai fi multumit să te muti aici doar cu o saltea. Nici nu aveam nevoie de televizor, nu cred că m-aş plictisi vreodata să mă uit prin geamul de sticla, îmi imaginez ce privelişte frumoasă trebuie să fie când ninge. Omul care a proiectat casa asta are tot respectul meu.

- Îţi place? Mă întreba Harry zâmbind, tragandu-mî soldurile sî lipîndu-mă de el.
- Il ador! Am zâmbit invartîndu-mi capul în jur, nestiind unde să îmi opresc ochii.
- Mă bucur, zâmbi sarutandu-mă pe creştet. Pentru că asta o să fie camera noastra.

M-am uitat la el uimita.

-Ce?

- 0 să amenajem mansarda asta că dormitorul nostru. Mereu am adorat locul asta, dar mama nu mă lasa să dorm aici. Se stramba ofticat şi am început să rad. Stai să vezi cum arata când ploua, sau când ninge. Zâmbi şi am aprobat din cap, mă gândisem şi eu deja la asta.
- Harry, nu o să donezi toate astea, nu?

Privi pierdut în jur şi era exact cum am crezut eu.

- Tablourile le putem pastra şi instrumentele. Am propus analizand una dintre picturi, infatisa o femeie învăluită într-un voal alb în jurul unor flăcări albastre sî imî aducea aminte de Craîasa Zăpezilor. Era superb.
- Poate doar pianul, şopti Harry ştergând scaunul de praf sî asezandu-se pe el.
- Stii să canti la el? Am întrebat uimita.
- Nu cred că mai stiu. Îşi trecu degetele peste clapele prăfuite şi se stramba din cauza sunetului neacordat.

Am zâmbit automat.

- Incearca, l-am încurajat asezandu-mă pe bancuta de piele, lângă el.

Harry îşi trecut limba peste buze nesigur, şi sterse mai bine stratul de praf de pe clape.

- Nu stiu, îmi amintesc vag un singur cântec.
- Canta-l! L-am încurajat zâmbind.

Ofta stresat.

- Te rog! L-am implorat cu ochii de catelus, punandu-mi capul pe umărul lui.

Îmi zâmbi dulce şi mă saruta pe frunte.

- OK! Ofta din nou şi trase o gura mare de aer, masandu-şi degetele.

Le aşeza uşor pe clape şi forma câteva note uşoare, prinzând contur într-o melodie dar sunetul era încă neclar. Harry mari viteza pe clape, apasandu-le din ce în ce mai rapid câteva minute bune şi cred că încerca să ii acordeze.

Melodia începea să prindă contur sî să sune din ce în ce mai bine. Degetele lungi ale lui Harry au devenit mai lejere, miscandu-se mai fin pe clapele prăfuite şi am expirat uimita prinzând notele cântecului de leagan pe care ii interpreta. Era deja pierdut în cântec, privea pianul că prin vis şi se contopise cu melodia. L-am privit fascinata, mă gandeam că mama lui l-a invatat să cânte dar era mai talentat decât am crezut.

Cântecul suna din ce în ce mai bine şi chiar îmi era străin, notele mi se imprimau în memorie şi mi se pareau cunoscute.

În momentul când buzele lui Harry au început să se mişte, scoţând cuvinte uşoare şi line am recunoscut melodia. Mi-o fredonase uşor în prima noapte când a ramas la mine. Mi-aş fi dorit să fiu mai atenta atunci când mi-a cantat.

Harry se avanta din ce în ce mai mult în cântec, şi notele lui pluteau că o aura mirifica în toată camera, purtandu-mă deja într-o stare de vis. Mama îmi canta multe cântece de leagan când eram mica, dar acesta îmi era necunoscut şi, nu mă îndoiesc că fusese compus de Miranda.

"închide ochii grei şi cazi uşor în braţele mele

Aici esti în siguranţa şi nimeni nu mi te va lua vreodata
Esti cadoul divin ce mi-a fost dăruit în iad
Esti raza mea de soare care straluceste în cea mai întunecata zi,
Tu, îngeraşul meu, dormi lin la pieptul meu şi uita tot ce e rău..."
Fredona Harry visător pe notele muzici şi i-am prins braţul asezandu-mi capul mai bine pe umărul lui. Harry lungi notele cu talentul unui măiestru, făcându-mi deja pleapele să devină grele, era genul de melodie care te-ar fi aruncat în lumea viselor chiar şi dupa trei doze de energizant.
Dupa câteva minute bune, Harry se opri tragand o gura mare de aer, cu degetele încă blocate pe clape.
- Nu credeam că mi-l voi aminti atât de bine, parcă ieri l-aş fi cantat ultima data, nu acum mai bine de 5
L-am sarutat pe obraz.
- Lucrurile importante nu le uitam niciodata.
Se uita la mine zâmbind.
- Şi nu credeam că il mai pot canta fara să izbuncnesc în plâns. Dar mă simt chiar bine acum. Chiar dacă mi l-a compus mama când era mic, strofele se potrivesc că eu să ţi le cant tie acum.
Am zâmbit. Avea dreptate.
- Atunci o să mi le canti în fiecare seara.
Aproba din cap zâmbind.
- Dar nu chiar în fiecare seara, mai am şi alta treaba cu tine înainte de culcare. Am început să rad sî am aprobat din cap.
- 0 să-l păstrăm, da? Am sperat privind din nou spre pian.
Harry aproba din cap zâmbind. Am topait în scaun şi l-am sarutat pe obraz.
- Neah, m-ai sarutat destul pe obraz. Lipeşte buzele alea delicioase unde le e locul. Aproape mă certa şi am început să rad. I-am prins barbîa ţepoasa şi i-am tras hotărâtă buzele spre ale mele. A chicotit strivit de mine şi mi-a cuprins soldurile tragandu-mă în poala lui.
- Dacă nu era pianul mamei aş fi avut câteva planuri cu tine urcata pe el, mormăi muscandu-mi buzele şi m-am uitat la el încruntata.
- Nu, nu! Aî şi aşa destule locuri în care să sugi flaga din mine. Ca tot veni vorba de asta, trebuie să d au jos casa aia din copac până nu o să cad eu odată cu ea. Am bodogănit uitandu-mă dupa casuta care era acum la nivelul nostru, în dreapta balconului, sau dreptunghiului de sticla.
Harry izbucni în ras.
- 0 s-o mai consolidez eu puţin. înainte mă urcam acolo să uit la poze cu fete dezbracate şi să nu mă vada mama, acum pot să duc eu acolo cea mai frumoasă fata dezbracata şi să fac ce vreau cu ea. Mormăi visător pe gatul meu şi mi-am dat ochii peste cap.
- Deci erai pervers de mic. Am concluzionat făcându-l să rada.
- Aveam şi eu momentele mele, dar de multe ori îmi puneam mâinile la ochi şi treceam la benzi desenate, rase molipsindu-mă şi pe mine. Acum aş face cu tine toate porcăriile din filmele porno şi nu m-aş satura. Nu e minunata maturizarea? Îşi ridica privirea spre mine zâmbind şi am izbucnit iar în ras.
- Mirifica.
A început şi el să rada apoi a marait înfometat şi s-a izbit din nou de buzele mele, lasandu-mă pe clapele de spian care au protestat într-un sunet neplăcut.
Am observat că în partea cealalta, opusa balconului, se mai afla o usa. Mă întreb unde ducea dar Harry m-a tras afara.

- Mă duc să cumpăr ceva de mancare sî să iau nîste haine de acasă. Vrei să vii cu mine? Mă întreba Harry când am coborât la parter.
- Haine? Harry, doar nu o să te duci la mine acasă. Dacă te prinde tata te transeaza. începu să rada cautandu-şi cheile prin buzunare.
- Mi-au trecut gândurile sinucigase iubito, stai liniştita. Dar mai stii teancul ala de haine pe care l-am găsit în dulapul tau acum câteva zile?
- Da! Am răspuns nesigura. Probabil se referea la hainele de la mama.
- Pai am un al saselea simt bestial şi am prezis că o să ajungem aici. Aşa că ţi le-am luat pe toate. Plus că aşa m-am asigurat că nu îţi trazneste vreo idee să le arunci. Unele dintre ele îmi plac al naibii de mult. Mă privi pe sub sprâncene şi mi-am molfăit buzele de nervi.
- Bine, fie. Dar te rog spune-mi că ai luat nişte lenjerie. M-am miorcosit frecandu-mi coapsele intre ele. Asta era adevărata mea problema acum. De parcă nu mă inflama Harry destul, acum o mai făcea şi materialul dur al blugilor.
- La asta nu m-am gândit, dar cred că mai ai la mine din cei pe care ţi i-ai luat tu. Plus lenjeria cadou. Gândul la chiloţii aia catifelati mă făcea să zâmbesc automat.
- Deci, vii cu mine?

M-am gândit câteva secunde. Dacă mergeam la garaj dadeam ochii cu Nicky care avea să mă desfinteze pentru că am dispărut aşa. Neah, mai bine raman aici în siguranţa.

- Nu, oricum trebuie să mă apuc de treaba aici. Cel puţin de stratul de praf trebuie să scapam şi să sortam lucrurile pentru donaţie.
- Te ajut eu dupa ce ne întoarcem, nu trebuie să te apuci singura.
- E OK, am zâmbit sarutandu-l. Pot să încep şi singura, sunt destule de făcut.
- Bine, dar nici la cumpărături nu mă ajuţi? Acum părea speriat şi am început să rad.
- Tu du-te să iei hainele de acasă şi cam ce mai avem nevoie şi eu raman aici şi fac lista de cumpărături, apoi mergem împreuna. E bine?
- Perfect! Zambî fericit.
- Şi ce mai iau inafara de haine?

Of, Doamne!

- Prosopele, periuţele de dinţi, portfardul meu cred că încă e la tine. Şi cam tot ce avem acolo, plus, maşina de tatuaje. Am adaugat serioas şi s-a albit la fata. Acum cred că nu îşi dorea să mă fi întrebat ce mai ia.
- Sunt cam uituc, deci nu stiu dacă o să le tin minte pe toate.
- Ha, ha! Nu-i nimic. Te întorci dupa ele. I-am dat peste nas şi l-am dat afara pe usa.

A început să rada şi s-a întors să mă sărute.

- Să fii cuminte! Mă atentîona cu veşnica lui replica sî mi-am dat ochii peste cap. M-a muscat de buza şi o zbughi spre maşina.

M-am întors înapoi în casa sî am tras o gura mare de aer. Îmi era teama că fara Harry va fî diferita, nu mai era atât de plăcut dar încă simţeam căldură din interiorul ei sî ii puteam spune deja, acasă.

Am urcat înapoi la etaj, deja scoasa din mînti de pantalonii mei incomozi şi am sasait printre dinţi la dezastrul pe care ii lasasem în camera. Trebuia să mă apuc de împăturit hainele sî toate erau perfecte pentru o donaţie copiilor sarmani. Am dat peste o pereche de pantaloni scurţi de-ai lui Harry, de trening, negri cu semnul *Nike* în dreapta. N-am stat pe gânduri şi am aruncat imediat blugii scortosi şi i-am tras pe mine. Aproape am respirat uşurata, chiar dacă nu aveam chiloţi, mă simţeam mult mai bine şi îmi veneau perfect. Probabil pe el acum nu l-ar incapea nici până la coapse deci să scormonesti prin hainele de copil ale iubitului tau poate fi chiar avantajos, majoritatea dintre tricourile lui îmi veneau perfect.

Dupa ce am împachetat toate hainele eram nehotarata dacă să le bag înapoi în dulap sau să le las afara, plus că ar fi avut nevoie de o spalare, chiar dacă nu erau murdare, timpul lasase un miros puţin neplăcut pe ele. În cele din urma le-am bagat înapoi în dulap pentru că aveam nevoie de spaţiu.

Am privit calculatorul vechi al lui Harry şi mă întreb serios dacă mai funcţiona. Am cautat priza să ii conectez şi dupa ce am cautat 5 minute butonul de pornire l-am apasat nesigura şi puţin speriata că putea să explodeze la contactul cu electricitatea.

Spre surprinderea mea unitatea nu era atât de zgomotoasa că mea şi chiar dacă ecranului i-a luat câteva minute bune să se aprinda eram aproape ofticata că jaful meu care era clar mai performant, era mult mai prost decât asta. Tot prima generaţie e mai puternica şi rezistenta, şmecheriile sensibile care apar acum sunt de multe ori de unica folosinţa. Ca o maşina veche care are 60 ani în spate dar o caroserie din fier adevarat şi gros care trece cu câteva zgârieturi printr-un accident, spre deosebire ce cele aparute acum. Mă îndoiesc că aş mai deosebi capota de portbagaj la Roşcata mea dacă aş pupa-o cu vreun pom. Sau dacă eu aş mai ieşi întreaga.

În timp ce îşi instala programele, m-am ocupat de fostul pat al lui Harry. Am mormăit la cele scânduri rupte şi am încercat să le scot de tot. Bine că erau pe ambele partî şi dacă nu te uitai atent, nu îţi dadeai seama că lipsesc. Mai erau zeci pe lângă ele. Am prins bucata rupta tragand de ea, şi proptandu-mi chiar piciorul în perete, apoi urcandu-mă în pat şi tragand până m-au trecut apele. Cum mama naiba a rupt chestiile astea? Nu erau foarte groase, dar lemul lăcuit era foarte rezistent şi de neclintit în fata puterii mele de melc.

Am prins scandura mai bine şi mi-am ridicat picioarele pe perete, cracindu-mă, într-o poziţie pe care numai Harry mă punea să o practic şi am tras scrasnind din dinţi până când am auzit pocnitura şi am căzut pe spate. M-am ridicat bucuroasa înapoi în şezut sî am tipat un "Ha!" spre bucata de lemn pe care o ţineam în mână. Dar rupsesem doar partea de jos, o mai aveam pe cea de sus plus cealalta scandura şi am început să il înjur pe Harry cu muşchi lui de brontozaur excitat în timp ce mă apucam iar de tras.

Am ieşit transpirata din asta şi cu limba scoasa, dar am reuşit să le rup şi să fac spatarul să arate din nou, acceptabil.

Când m-am întors am fost surprinsa să vad că computerul se deschisese complet şi m-a bufnit rasul când am văzut imaginea de pe ecran: 0 Miss Tuning în costum de baie, aşezata lângă un Lamborghini. Se putea?

M-am aşezat la birou deja curioasa ce aveam să găsesc în computerul lui vechi. Cele pe care le avea acum îmi era şi teama să le folosesc, şi sunt mai mult că sigura că imaginea lor de fundal e Ferrari-ul sau pe un fond negru.

Au urmat minute de ras cu lacrimi. Tone de poze, cu maşini şi fete goale. Am scormonit şi prin filmele lui şi am fost surprinsa să vad că le cunoşteam pe toate şi îmi placeau majoritatea. Printre "Preferate" erau salvate "Stapanul Inelelor" şi "Piraţii din Caraibe", am zâmbit automat, astea erau şi printre preferatele mele. Filme nemuritoare. Am continuat să ii cotrobăi prin teancul de jocuri, majoritatea cu maşini şi împuşcaturi, tipic unui puşti de 14 ani. "Counter Strike" la "Preferate". Normal. Acum a mutat jocul în realitate în adevaratul sens al cuvântului.

Tone de melodii, de acum cativa ani dar multe dintre ele îmi placeau şi acum. Am fost surprinsa de volumul muzicii când l-am pornit şi avea un sistem destul de puternic. Suficient să îţi determine vecinii să sune la politie dacă te prinde cheful de muzica la miezul nopţii.

L-am dat la un voiam acceptabil şi am început să scormonesc printre miile de melodii. Am pus un remix Manox bestial al melodiei Max K - What Love Can Do şi m-am reapucat de treaba.

Am eliminat lenjeria de pe patul lui Harry şi la cate făcusem pe ea deja nu mai putea fi donata fara o spalare serioasă.

Am mers la baie unde am găsit în cele din urma un mop şi o galeata dar nu eram prea convinsa de valabilitatea produselor de curatat aşa că m-am limitat la apa simpla, pentru a elimina stratul de praf, trecând detergenti pe lista de cumpărături care se scria în capul meu.

Muzica continua oferindu-mi spor şi dese mişcări de dans cu mopul în mână pe melodiile preferate candva de Harry. Şi la asta probabil gustul nu i s-a schimbat, erau genul de melodii pe care le asculta şi acum. Am lustruit podele din toată casa, schimbând apa murdara deseori şi fataindu-mă pe o serie de melodii N-Dubz.

Am folosit tricoul rupt al lui Harry pe post de carpa de praf şi am început să elimin praful care se asternuse pe fiecare obiect din casa şi un pamatuf obişnuit nu i-ar fi făcut fata. Ieşeam deseori afara să scutur tricoul. Apoi am scos covoarele micuţe în curte şi habar nu aveam unde trebuie să le scutur. Aşa că le-am prins bine în pumni şi am facut-o prin metoda veche pentru că nu vedeam nicio sarma sau paleta de bătut prin zona.

Le-am împachetat pe toate şi dupa ce scapasera de stratul de praf, care se asternuse în mare parte în capul sî în nasul meu, aratau foarte bine sî le trebuia doar o spalare uşoară, pe care urma să o faca nevastuîca aia cu fantezii în V-urî pentru că eu aveam şi aşa destula treaba.

Am intrat şi în camera Mirandeî şi am făcut acelaşi lucru, dar încă nu ştiam dacă să duc lenjeria ei jos alaturi de celelalte lucruri pentru donat, sau să o asez înapoi pe pat. Harry îmi spusese ce are de gând cu camera lui şi cu mansarda de sus, dar nu spusese nimic de camera mamei lui aşa că am curatat praful, am scuturat asternuturile şi am rearanjat totul la locul lui.

Am urcat înapoi la mansarda sî locul asta mă fascina deja. Arata că un salon de arta din podul unui castel. Poate mult mai luminat dar la fel de frumos.

Nici aici nu eram sigura ce să fac, aşa că mi-am luat galeata şi mopul, numarand treptele pe care le coboram şi le urcam de zeci de ori şi erau 14, dar pentru că eu eram desteapta le limitam la 7 pentru că urcam doua odată. Am sters fiecare firicel de praf şi pianul arata acum de-a dreptul splendid. Am sters şi celelalte instrumente şi eram curioasa dacă Harry stie să cânte la ele dar mai curioasa eram ce carliontii lui ii lua atât să se intoarca înapoi? Plecase de mai bine de o ora.

Atentia mî-a fost din nou atrasa de usa misterioasa din coltul de pe marginea peretelui din stanga. M-am îndreptat tematoare spre ea şi am respirat şocata când am ieşit nicăieri altundeva decât la aer curat, pe adevaratul balcon al acestei case.

Am început să zâmbesc fericita şi deja nu puteam iubi casa asta mai mult, dupa o privire mi-am dat seama că îmi era foarte uşor să ajung pe acoperiş, pentru că plăcile coborau până la nivelul balconului şi din spate casa asta avea cu totul alta infatisare. În partea dreapta zaream şi acoperişul garajului, la fel de bun de stat la soare. Balconul nu era nici el tocmai normal, avea balustrade doar în fata şi pe dreapta pleca un rand de scări care se şerpuiau spre pământ.

Jos era pustiu, sau mai degraba o gradina uscata. Gradina Mirandei. Am observat că vecinii noştri avea toti piscine în spatele casei, doar ea avea o porţiune de pământ pe care se întindeau moarte, vrejuri uscate de frunze, oferind adevărata imagine pustie a casei.

Am coborât spre ce a fost odată, cu siguranţa o gradina superba şi am oftat trista. Eram despărţiţi de restul caselor de acelaşi gard viu dar mult mai ¡nalt şi spre surpiderea mea, arata mai bine. Probabil părinţii lui Chris şi ai Victoriei s-au ocupat de el pentru că aici, era şi al lor.

Am rupt o vrej uscat care aproape mi s-a faramat în mână şi mi-am amintit de povestea lui Harry. Cum gradina asta era candva plină de fluturi, acum nu mai era niciunul şi sunt mai mult că sigura că locul asta era cel care ii amintea lui Harry cel mai bine de mama lui.

M-am intrors înapoi spre scări sî am tresărit că în urma unui miracol când am văzut un fluture micuţ sî alb, asezandu-se pe peretele casei, chiar lângă mine.

Am prins uşor în mână mica fâptură, şi am zâmbit aducandu-mi aminte de visul meu. Era aproape identic şi acum nu mă mai speria asta. Nu mă mai speria Harry şi forma demonica prin

care mi s-a aratat în vis. Pentru că acum mă îndrăgostisem de acel demon. Îmi spusese că sunt a lui şi a avut dreptate. Eram a lui şi asta era începutul vieţii noastre împreuna. Am lasat fluturasul să îmi zboare din mână şi am privit din nou gradina, hotărâtă să fac locul asta să arate exact că înainte şi să o readuc astfel pe Miranda în casa noastra.

M-am întors în camera lui Harry, nehotarata ce să fac cu posterele de pe pereţii lui şi am sărit în sus aproape tipand când doua braţe s-au aşezat în jurul meu şi m-am ridicat în sus. Mi-am calmat inima şi m-am întors spre Harry care radea de mine dar nu ¡1 auzeam din cauza muzicii, l-am dat un pumn în stomac nervoasă şi am mers să dau muzica mai încet.

- încerci cumva să mă omori? M-am uitat urat la el.
- Nu pot să cred că vechitura asta încă mai functioneaza. Rase evitandu-mi întrebarea şi uîtandu-se la computer.
- Sî chiar foarte bine. Ti-a pastrat perfect toate plăcerile din copilărie. Am rânjit şi a făcut ochii mari speriat.
- Aoleu I Ce aveam aici?
- Nimic, doar toată colecţia Playboy 2000-2008. Mi-am pus mâinile în san încercând să par serioasă îşi închise ochii, lipîndu-şi uşor o palma peste frunte. Am început să rad.
- Jur că eu eram cuminte, Chris mi-a bagat pozele astea în PC.

Mi-am dat ochii peste cap. Da, da. Da vina pe bietul Chris acum.

- Sigur nu a fost Victoria?
- Posibil. Era mai perversa şi rea decât noi atunci. Mi-am muscat limba să nu inzbucnesc în ras.
- Hmm, interesant. Atunci îmi spui şi mie ce cauta ea în camera ta. Am ridicat din spranceana şi sigur acum prefera o bataie de la tata numai să scape de asta.
- Avea întâlniri secrete cu Chris.

- Parca ea nu ştia că el o place.
- Pai nu ştia.
- Atunci ce cauta la o întâlnire cu el în camera ta?
- Arghhhh! Îşi înfipse mâinile în par. Ha ha, în sfarsit sunt mai buna decât el la asta.
- Bine, recunosc, sunt ale mele. Eram mic şi curios, nici nu ştiam să mă masturbez atunci şi drăciile alea miau provocat probleme serioase până mi-am dat seama. Mormăi stresat şi de data am izbucnit într-un ras isteric trantindu-mă pe scaun şi tinandu-mă de burta.
- Nu-ţi face griji iubire. La varsta aia şi eu aveam aceleaşi lucruri prin calculator, dar partea masculina. Aveam pe dracu'! Calculatorul meu era plin de poze de prin filme, seriale şi cantareti, dar figura lui Harry era de nepretuit.
- Ce face? Se stramba devastat şi am ridicat din umeri încă razand.
- Glumeşti, nu?

Am clatinat din cap.

- Te uitai la poze cu barbati dezbracati la 12 ani?
- Trebuia să îmi ocup şi eu timpul cu ceva, nu? Îşi mari ochii scos din sărite şi am început iar să rad, de fapt, nu mă oprisem deloc.
- Ohhh, să vezi ce ţi-l ocup eu tie de acum încolo. Marai nervos tragandu-mă de pe scaun sî aruncandu-se peste mine în pat.
- Nu, nu! Am tipat razand încercând să ii dau jos de pe mine.
- Da, da! Mă corecta maraînd infigandu-şi colţii în gatul meu.
- Harry, trebuie să mergem la cumpărături, am gafait obosita deja.
- Cui ii trebuie mancare? Tu esti numai buna de devorat. Am început din nou să rad sî i-am prins fata şi î- am tras-o spre buzele mele. L-am sarutat până l-am lasat fara aer apoi l-am prins de maiou şi l-am dat jos de pe mine.

- O să-ţi cad greu la stomac dacă mă mai devorezi mult pe mine. Hai la Supermarket. Mi-am aranjat tricoul artagoasa şi am ieşit repede din camera, lasandu-l pe Harry tolănit în pat, într-un hohot de ras.

Probabil aveam nevoie de doua maşini la cate cumpărături am făcut pentru că era imposibil că eu să nu vad ceva interesant pe absolut fiecare raft din magazin, toate spre disperarea lui Harry care era mai pierdut şi neajutorat decât un orb într-un labirint. Nu cred că mai fusese la cumpărături de când mama lui ii tara dupa ea şi nici atunci nu ii placea mai mult. Îi placeau cumpărăturile, dar atunci când cumpără ce ii placea lui. Când a dat de părticică de tehnologie a devenit brusc, mult mai interesat şi l-am scos de acolo până nu ii trecea prin cap să îmi inlocuiasca laptopul. Desi nu gasea mare lucru aici. Ne-am întors înapoi la ale noastre, detergenti, oua sî cartofi.

- Harry, donam mâine şi frigiderul, nu? Eu zic că ajunge. Am spus în cele din urma când Harry devenise din ce în ce mai lacom în raionul cu lactate.
- Astea sunt pentru seara asta. Bolborosi cu cinci cuti de iaurt în braţe şi una intre dinţi.
- Vine cineva la noi? Aveam coşul plin, că pentru o familie cu 10 persoane.
- Nu! Se încrunta agitandu-sî capul cu iaurtul între dinţi în timp ce se chinuia să ia altul din raft. Era indecis intre vişine, căpşuni şi caise. Aşa că normal a luat de toate, până i-au făcut cu ochiul şi fructele de pădure.
- Atunci ajunge! I le-am luat din braţe şi le-am pus în cos, tragandu-l de mână.

A luat el coşul iar eu încă nu eram multumita de detergentii pe care ii luasem, sau mai degraba de cunostintele mele despre asta.

Dar problema tocmai acum venea. Raionul de dulciuri.

- Harry, m-am plâns când m-a prins de mână şi m-a tras acolo că un copil mic, dar unul foarte puternic care îşi mama pe sus dacă nu ii cumpără ce vrea el.
- Cu căpşuni sau vişine? Ridica în sus doua ciocolate enorme a căror nume nu ii puteam citi şi preţul lor ar fi plătit o cina normală.
- Alune, am strambat din nas şi am luat alta ciocolata de pe raft şi am aruncat-o în cos.

Harry rase.

- OK! Dar în loc să le puna pe celelalte pe raft, le arunca în cos. Doamne!

3 feluri de sucuri, pungi de cipsuri, popcorn, jeleuri şi deja aveam nevoie de alt cos.

- Harry, gata, te rog! M-am milogit gandindu-mă speriata la silueta mea dupa asta.
- N-am mai mancat demult din astia. Zâmbi uiandu-se la o punga de biscuiţi acoperiţi cu nuca de cocos.
- OK, hai să luam din astia şi gata. M-am milogit în continuare şi am observat o privire destul de insistenta asupra noastra, mai exact, asupra lui Harry. O nevastuica numărul 2, blonda de 1.80 şi cu silueta de fotomodel ii arunca priviri ispititoare nefiind deloc atenta la punga de pufuleti pe care o ţinea în mână.

Am mustăcit nervoasă şi am mers lângă Harry care era 100% concentrat pe o caserola de inghetata. Dacă paraşuta aia nu îşi lua ochii de pe el în doua secunde avea să regrete asta.

1, 2. Până aici!

- Cum ai de gând să manaci asta? l-am şoptit lui Harry senzual dar destul încât să auda şi ea iar el a prins imediat firul perversităţii.
- Hmm, nu stiu, mă gandeam să o savurez direct de pe tine. Ce zici? Nici că nu putea să îmi dea un răspuns mai bun şi, el habar nu avea ce fac eu de fapt.
- Ce aroma? M-am uitat pervers în ochii lui şi zâmbi obraznic.
- Care îţi place tie mai mult şi unde o să mă lasi să ţi-o întind pe piele?
- Hmm, nu stiu. Nu mă prea dau în vant dupa vanilie deci să zicem, pe gat. De fructe merge deci le întindem pe abdomen şi de ciocolata, pe care o ador, te las să îţi folosesti imaginaţia unde

vrei tu. I-am şoptit apropiindu-mă de buzele lui şi am observat-o pe blonda cum coada ochiului cum se întoarce la raftul ei sî arunca punga în cos la nimereala. Era la doi metri lângă noi, dar Harry nu o observase deloc, era prea ocupat să mă priveasca uimit şi să înghită în sec în momentul asta. Aşa prinţesa, teritoriul e ocupat.
Harry lua trei caserole mari de inghetata cu ciocolata şi le azvarli în cos.
- Mi s-a făcut dintr-o data o pofta de inghetata. Se linse pe buze privindu-mă obraznic şi am început să rad prinzandu-î marginea tricoului şi tragandu-l spre buzele mele. Da, normal că îşi schimbase maioul într-unul din obişnuitele lui tricouri. Blonda dispăruse deja.
Am mers la casa asigurandu-mă că Harry merge drept în fata şi nu mai vede ceva interesant şi dulce pe drum. Era că unul din printisorii aia rasfatati caruia nu ii place să munceasca şi să cotrobaie printre raioane cu lucruri care le considera nefolositoare, dar când ajungea la ce ii place lui, noroc să il mai scoţi de acolo.
Scose limba când se opri cu căruciorul la coada.
- Cred şi eu că e greu avand în vedere că ai luat dulciuri cât pentru o grădiniţă de copii.
Zâmbi.
- Ce ne ramane le dam mâine tipilor alora să le dea copiilor.
Am făcut ochii mari surprinsa.
- Ce idee grozava. Trebuia să cumpărăm mai multe.
Harry începu să rada.
- Dar inghetata e a mea, toată. Am treaba cu ea. Îmi impuse cu degetul aratator ridicat spre fata mea şi am început să rad.
Baiatul de la casa a început să ne scaneze cumpărăturile sî mă fataiam de pe un picior pe altul vazand numărul dolarilor cum creste. Mă întreb dacă va plaţi cash sau cum cârdul.
- Amice, dacă voiam să îmi scanezi şi iubita, îţi spuneam, l-ati ochii de pe ea şi fa-ţi dracu' treaba mai repede până nu îţi lipesc fata de scannerul ala. Marai Harry lângă mine şi mi-am ridicat speriata privirea spre el. Ii arunca sageti de foc prin privire baiatului de la casa. M-am uitat şi la el speriata şi a mormăit un "îmi pare rău" apoi a început să îşi mişte mâinile că doua fulgere pe scanner. L-am privit încruntata pe Harry şi îşi freca buzele nervos neluandu-şi ochii de pe bietul baiat. Oh, cred că faci mişto de mine. Am privit stanjenita în jur şi acum restul clienţilor de la coada se uitau curioşi la mine. Argh! Încă purtam pantalonii şi tricoul lui, îmi trasesem doar un sutien pe dedesupt, la insistentele regelui Geloziei aici de fata. Parul încă îmi era ciufulit şi prins într-o coada amarata şi mă spalasem doar pe fata şi pe dinţi. Nici un raton nu m-ar gasi atragatoare în momentul asta.
- 475 de dolari şi 18 cenţi. Spuse baiatul cu vocea rapida şi uşor tremuranda, probabil bagat în sperieti de brontozaurul cu privire ucigasa din fata lui. Am ramas perplexa. Ce Dumnezeu cumparasem de atatia bani?
Harry i-a întins un card negru, cu câteva dungi argintii, fara să para impresionat de suma şi a aşezat pungile de cumpărături înapoi în cos. Apoi a tastat rapid un cod pe aparat şi poate nu le avea el cu astea dar când se enerva începea să se priceapa. Baiatul i-a întins cârdul şi un bon al naiba de lung, retragandu-şi mână imediat când Harry i le-a luat din mână, sau mai bine zis, i le-a smuls.
M-a prins de mână, împingând căruciorul spre ieşire.
- Ce naiba a fost asta? L-am întrebat nervoasă când am ajuns la maşina noastra.
Se uita la mine cu aceeaşi fata de azi dupa-amiaza la faza cu şatenul de la donaţii. De ce dam noi mereu în astea?
- Dintosul ala mai avea puţin şi îţi lipea sânii de scanner să ii vada mai bine şi tu mă întrebi iar asta? Iubito, cateodata am impresia că nu îţi folosesti deloc ochii.
Mi-am pus mâinile în san în timp ce el baga pungile în portbagaj.

- Care naiba sani? Uita-te la mine. Am spus aratand spre mine disperata. Credeam că nu o să fie atât de mulţi oameni în magazine dar m-am cam înşelat.
Harry se ridica, privindu-mă cu atentie.
- Mă uit. Şi tu ce crezi că vad?
- 0 ciufulită cu haine de baiat.
începu să rada clatinand din cap.
- Nu! Vad cea mai sexy femeie din statul Washington şi clar dincolo de el. Faptul că esti ciufulită te face şi mai sexy şi nu comentez cum arati în hainele mele. Vreau să le rup de pe tine chiar acum şi crede-mă că şi viermele ala cu ecuson voia acelaşi lucru.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Eu n-am văzut nimic, şi oricum, puteai fi şi tu mai discret. Cum am fost eu cu blonda aia.
- Ce blonda?
Am marait strangandu-mi pumnii.
- Nu, normal că tu nu ai văzut blonda de la raionul cu dulciuri care îşi imagina cum te unge cu ciocolata şi te linge din cap până în picioare.
- Iar ai vedenii?
Am luat căruciorul şi l-am împins de lângă maşina.
- Atunci amandoi avem.
- Sau mai bine-zis amandoi vedem foarte bine şi suntem a dracu' de geloşi. Mă corecta zâmbind şi am început să rad.
- Nu ai avut mai multa dreptate în toată viaţa ta. A ras şi el şi s-a lipit de buzele mele, bagandu-mă în maşina.
Ce îmi placea în micile noastre discuţii despre gelozie e că de fiecare data ajungeam să radem unul de altul apoi eu ajungeam aruncata în pat. Ce relaţie poate fi mai perfectă de atât?
Când am ajuns acasă se lasa deja seara. Aşa că am decis să ne ocupam de restul lucrurilor pentru donat. Harry a ramas uimit de faptul că am curatat aproape toată casa de praf într-un timp atât de scurt dar am început să se smiorcaîe că un copil mic când i-am dat mopul sî l-am trecut la lustruit podele cu detergentul pe care ¡1 cumparasem.
Nu a vrut să păstreze nimic din camera lui, a găsit câteva cutii şi a împachetat calculatorul, asta bineînţeles dupa ce a sters tot din el şi televizorul din sufragerie. Patul şi biroul sau au ramas la locul lor dar pentru că nu voiam să ne caram cu ele prin casa. Mâine erau gata să fie ridicate exact de la locul lor. La fel şi lucrurile mamei lui. Dar totuşi a oprit câteva din tabloruile ei, eu le voiam pe toate dar dupa el erau prea multe. Am aflat că ştia să cânte şi la chitara dar nu ii prea placea şi oricât am insistat pe aia nu a vrut să o păstreze. Am lustruit pianul mai bine şi deja voiam să ii aud din nou, cântând.
Acum, mansarda era aproape goala, portativele şi biroul Mirandei dispăruseră, mai rămăsese doar pianul şi câteva tablouri pe pereţi. Cel cu Craiasa pe care l-am văzut mai devreme, unul cu un trandafir albastru, unul cu
doi ochi verzi pictati splendid şi chiar dacă Harry susţinea că sunt ochii ei, eu ştiam că sunt ai lui. Şi unul cu un fluture superb care arata că un curcubeu.

Harry a mai pastrat parfumul ei şi o mica broşa argintie în forma de fluture. Şi cam asta era singura ei bijuterie, nu avea nimic altceva şi Harry mi-a confirmat că nu ii placea să poarte nici un fel de bijuterii. Era pura şi simpla că o ploaie de vara, cel mai frumos gen de ploaie de altfel.

Când am terminat era deja întuneric şi amandoi eram epuizaţi. Harry cauta o zi libera, buna de mers din nou la cumpărături şi de data asta aveam nevoie de cumpărături serioase, pentru că locuinţa noastra urma să ramana goala complet. Nu a vrut să păstreze nici un fel de

aparatura sau mobila. Deci aveam de cumparat de la frigider, aragaz şi maşina de spalat, până la pat şi canapea sau ce mai avea el în cap. Mă simt că o femeie proaspat maritata.

Şi că tot veni vorba de măritiş, socrul soţului meu devenea un pericol din ce în ce mai mare. Mă suna încontinuu dar mie deja îmi devenise frica să ii răspund şi i-am trimis zeci de mesaje în care il rugam să se calmeze şi i-am promis că mâine o să fiu acasă şi vom avea o discute lunga şi detaliata. Nu îmi pasa dacă lui Harry ii era cu adavarat frica de tata, aveam nevoie de el lângă mine acum, să il înfrunt pentru că mă inspaîmanta reacţia lui când ii voi spune că mă mut de acasă. Dar stiu că infractorul de lângă mine, care mă ameninţase deja cu drumul spre altar, avea planul bine făcut în situatia asta.

Intarzierea lui Harry fusese se pare cauzata de Nicky, care l-a interogat mai ceva că un ofiţer de politie şi cred că l-a şi înjurat puţin.

Era 9 seara, sî stomacul meu urla mai rău decât o locomtîva în gara. Mai ciugulisem cate ceva în timpul curăţeniei dar acum aveam nevoie de mancare serioasă.

La final eram multumita de ce făcusem deocamdata în casa şi chiar dacă arata mai goala că înainte, cu un morman mare de lucruri în sufragerie, începea din ce în ce mai mult să semene a, acasă.

Harry m-a trimis să fac un dus, că să scap de praful care se asternuse pe mine. Am observat că începeam să am nevoie de o noua epilare. Cea cu ceara dură destul de mult dar trecuseră deja câteva saptamani aşa că m- am multumit cu un aparat de ras pe care l-am tras rapid pe picioare, pastrand neatins un anumit loc pe care il specificase Harry. Am imbracat o camasa de noapte, neagra şi de matase care nu îmi ocupa nici jumatate de coapsa. Cadou de la mama. Dar dacă Harry s-a îndrăgostit atât de mult de hainele astea îi arat eu lui. Avea o dentala împletită deasupra sânilor şi bretele erau la fel de rezîstene şi groase că firul dintr-o panza de paianjen. Harry probabil le-ar putea taia şi cu dinţii. Nu am simţit nicio diferenţa când am imbracat-o, pentru că nu era mai grea decât o până şi era atât de matasoasa şi rece pe corpul meu infierbantat de apa calda încât mi-a făcut pielea de gaina. Mi-am scos cantitatea de praf din par şi l-am lasat desprins şi ud în timp ce coboram la parter, fericita că acum pot sta desculţa fara probleme. Am simţit miros de cartofi prăjiţi şi am prins viteza pe scări imediat.

M-am oprit în pragul uşii şi m-am rezemat de el cu mâinile în san, privindu-l pe Harry cum mesteca cartofii în tigaie. Era cu spatele la mine şi avea un prosop de bucătărie pe umăr. Foamea de mancare a dispărut fiind înlocuita de flamanzeala pentru el.

- Arsh! Tresari agitandu-şi mână şi bagandu-şi apoi degetul în gura. Probabil se arsese.

Am chicotit şi m-a auzit întorcându-se repede spre mine. A ramas blocat. Cu degetul în gura şi cu spatula în cealalta mână, şi-a mărit ochii făcând o adevărata demonstraţie din ce inseamna scanarea unei persoane.

- Să nu ţi se arda cartofii. Am zâmbit ramand în poziţia mea de felina.
- Altceva mi se arde în momentul asta. Bălmăji plimbandu-şi ochii pe corpul meu şi am început să rad, mergând spre el. I-am luat spatula din mână şi am început să mestec în cartofi care începeau deja să se prindă de tigaie.
- Iubito, vrei să fii servita tu la cina în seara asta? Rosti încă năucit. M-am uitat la el cu o privire amuzata.
- Adică?
- Adică mie mi-a pierit dracu' pofta de orice fel de mancare şi vreau să te arunc în pat în momentul asta şi mă hrănesc din tine.

Am început să rad şi îmi mîscam picioarele, frecandu-le uşor intre ele. Nu o faceam intentionat. Nu, nu!

M-am întors spre el şi mi-am muscat buza.

- Mai ai rabdare să ajungi până în pat?

A expirat şocat în fata tonului meu pervers şi a inghitit zgomotos în sec.

- Te iubesc femeie. Expira terminat şi îmi insfaca soldurile ridicandu-mă pe masa într-o fracţiune de secunda şi izbindu-se de buzele mele că un vampir însetat de sânge.
- Parca mă simţeai, am ras sufocată de buzele lui.
- Tot aia, bălmăji pierdut în ale lui şi se infiltra intre picioarele mele, ridicandu-mi matasea pe coapse şi a ramas şocat când a văzut că nu port chiloţi. Mă obisnuisem să nu ii mai port în jurul lui.

Mă întinse pe masa, ridicandu-se deasupra mea şi am început iar să rad. Gatul meu deja începuse să arata că o coala de hârtie pe care un copil mic şi-a făcut de cap cu vopsea violet.

- Harry, cartofii. Am ras amuzata de mâinile lui înfometate.
- Dai dracu'! mormăi rîdicandu-mî camasa deasupra buricului şi am încercat să nu mă pierd în atingerile lui.
- Iubitule, poti să faci asta dupa până mâine dimineaţa, dar te rog. Mi-e foame de mor. L-am milogit şi s-a ridicat de pe gatul meu oftând.
- Până mâine dimineaţa, clar?

Am aprobat din cap zâmbind.

- Bine!

Se ridica bosumflat de pe mine, mestecând repede în cartofii care începeau să nu mai mîroasa atât de bine. Nu pot să cred că renunţam la sex cu el pentru mancare. Bine, nu mancasem toată ziua dar indurasem eu şi mai rele. Din cauza lui Harry începeam şi eu să mă comport că cel mai anormal om normal.

Am mai prăjit câteva bucati de pui şi am pregătit masa în timp ce Harry făcea şi el un dus şi probabil alesese asta că să plece de lângă mine şi să nu fie tentat să mă suie iar cu fundul pe masa.

Ce pregătisem era clar genul de cina dupa care trebuie să alergi o saptamana că să o dai jos. Dar eu aveam metoda mea de slăbire, se numea, Harry-nu-obosesc-şi-nu-mă-satur-niciodata-Styles. Mi-am lins farfuria şi la fel a făcut şi el. Am expirat satula, intinzandu-mă pe scaun şi Harry s-a ridicat imediat, luandu-mi farfuria şi aruncand-o în chiuveta. Le-a spalat cu viteza luminii şi nu stiu cum naiba se mişca atât de repede că eu nu mă puteam ridica nici de pe scaun. L-am analizat zâmbind, era prima data când ii vedeam în pantaloni scurţi. De trening, negri, care ii ajungeau deasupra genunchiului şi perechea lor, un maiou cu umerii lati pe care trona mandra o puma alba. Arata mai mult decât perfect. Nu prea vedeam de obicei dacă hainele lui sunt de firma sau nu pentru că inafara de negru mat nu vedeai nimic altceva pe ele, doar dacă le analizam etichetele. Dar la felul în care se joaca cu cârdurile mă îndoiesc că îşi cumpără hainele de prin rafturile înghesuite cu produse ieftine, din mall.

Era şi el în picioarele goale şi asta era cu adevarat imaginea unui cuplu fericit, proaspat mutat în casa lui şi cu toată viaţa înainte.

Harry sî-a sters mâinile şi m-a ridicat de pe scaun, aruncandu-mă pe scaunul lui că pe un sac de cartofi. Am icnit umfandu-mi obrajii din cauza acţiunii lui. Riscam să dau afara tot ce mancasem.

- Harry! Am tipat punandu-mi mână la gura şi încercând să imî calmez stomacul.
- Aî o promisiune de care trebuie să te tîi. Sî începe acum, până maîne dimineaţa, l-am auzit vocea în dreptul fundului meu şi am tipat când şi-a înfipt dinţii în el.

-Doamne, din ce esti făcut? Lasa-mă macar să mi se aşeze şi mie mancarea.

- Nu, nu! Nu avem nicio secunda de pierdut.

Am oftat exasperata, ridicandu-mă pe umărul lui că nimic să nu iasa afara.

- Te comporţi de parcă mâine ar fi sfarsitul lumii.
- Nu poti sti niciodata. Trebuie să profiţi maximum de viaţa.

Mi-am dat ochii peste cap şi deja îmi venea rău. Cate Dumnezeu trepte mai sunt în casa asta? Când în sfarsit m-a pus jos, am tras o gura mare de aer, simtindu-mă că întoarsa din spaţiu şi mai aveam puţin şi sărutăm podeaua. Asta dacă nu ramaneam şocata de locul unde mă adesese Harry.
Eram în mansarda, dar locul se schimbase fata de cum ii lasasem eu. Un cearseaf albastru era întins pe podea, plin de dulciuri lângă ele, un laptop, dar cel mai important: maşina lui de tatuaje. M-am întors spre el uimita şi mă întreb când avusese timp să faca asta.
- Camera mea arata acum că o adevărata ghena şi nu cred că patul ala mai rezista o tura. Aici e mult mai bine şi frumos, nu? Zâmbi şi am aprobat din cap zâmbind, sărind la gatul lui.
- 0 să-mi faci tatuajul? L-am întrebat nerabdatoare.
Ofta uşor, dar aproba din cap.
Am topait de fericire şi l-am sarutat cât de dulce am putut eu.
- Vrei acum, sau...
-Acum! L-am întrerupt vesela.
- Bine, şi nu o să pot să mă mai ating de gatul tau toată noaptea. Aproape planşe şi am început să rad.
Ne-am aşezat pe ce arata mai degraba că o plapuma şi am împins dulciurile de lângă mine. Gata, nu mai
vreau să vad mancare în seara asta.
Am fost surprinsa să vad că pe lângă maşina, erau aşezata mai multe tuburi de diferite culori. Unul negru şi mai multe de diferite nuanţe de roşu, albastru, maro şi alb. M-am uitat la el speriata.
- Harry, doar nu îmi tatuezi un curcubeu?
A izbucnit într-un ras isteric.
- Tot ce e posibil.
Mi-am mijit ochii.
- Ai încredere în mine iubito, mi-ai spus să îţi tatuez ce simt pentru tine, asta o să fac. Îmi prinse barbia uitandu-se tandru la mine şi am inghitit în sec aproband din cap.
- OK, prinde-ţi parul. Îmi întinse un elastic de par sî l-am ascultat prinzandu-mî un coc la baza cefei. Entuziasmului meu î s-a alaturat şi frica când am auzit zgomotul produs de caucicul lovit de încheietura lui Harry, când sî-a pus mânuşile chirurgicale.
Se uita la mine, oprindu-se.
- Iubito, pentru ultima data: Esti 100% sigura că vrei asta?
- Da! Am răspuns hotărâtă.
- OK! Zâmbi prinzandu-mă de mână. Vino aici! Mă trase în jos pe aşternut, asezandu-mi capul în poala lui. Poziţia era mult mai comoda decât cea pe care o avusese el dar eram aşezata invers. Picioarele îmi erau întinse în spatele lui şi capul îmi stătea pe coapsa să, astfel în cât tatuajul să nu iasa cu susul în jos.
- Poti să pui muzica? L-am întrebat când a scos un tampon de vata.
- Sigur iubito, ce vrei să asculţi?
M-am gândit câteva secunde.
- Drunk On Love! Am răspuns şi Harry a zâmbit, intinzandu-se spre laptop şi în câteva secunde acordurile euforice ale melodiei, insotite de vocea Rihannei au umplut camera. Adoram melodia asta şi acum o simţeam cu adevarat.
- Deci nu va fi niciun S? Am întrebat puţin trista când a început să îmi cureţe gatul cu o substanta intepatoare la nas.
- Nu va fi S-ul pe care il stii tu! Zambî şi am aprobat din cap, înţelegând deja că nu îmi va spune ce urmeaza să îmi tatueze.

Fixa tubul negru în dispozitivul de tatuat şi bazaitul care mi-a intrat în urechi când acesta a pornit, mi-a făcut pielea de gaina.

- OK iubito. Trebuie să îţi spun că o parte din tatuajul pe care o să ţi-l fac tie nu l-am mai făcut niciodata. E mai diferit şi greu, că să înţelegi mai bine ia-l că pe un tatuaj 3D.
- 3D? Am întrebat confuza.
- Cam aşa ceva. Deci relaxeaza-te şi incearca să nu te mişti, OK?

Am aprobat din cap şi Harry s-a aplecat să mă sărute. Mi-am închis ochii imediat dupa asta, încercând să mă pierd în muzica şi mi-am strâns dinţii încercând să nu schiţez nimic când am simţit prima intepatura. Apoi a doua, a treia, a patra... îmi strangeam ochii, respirând uşor printre buzele aproape închise şi stiu că în cele din urma pielea avea să îmi paralizeze şi nu va mai fi aşa rău. Durerea era asemanatoare unei intepaturi de albina, care se repeta la infinit. Ca un întreg roid care asteapta la o coada înterminala sî fiecare îşi înfige acul în gatul meu atunci când ii vine rândul. M-am pierdut din ce în ce mai mult în melodie şi în şoaptele dulci şi calmante ale lui Harry. Nu ii simţeam mâinile deloc, desi stiu că erau aşezate pe umerii mei. Simţeam doar intepaturile interminabile dar parcă eram tatuata de o fantoma, pentru că nu simţeam nimic altceva inafara de asta. Stiu că îmi prindea pielea intre degete uneori dar nu ii simţeam degetele fine, nici tamponul rece care se plimba deseori pe gatul meu, stergandu-mi picaturile de sânge care îmi ieşeau din piele. Capul meu era întors uşor spre dreapta, tatuajul fiind creat pe partea stanga, chiar deasupra pulsului, în acelaşi loc că al lui.

Dupa ce am pierdut numaratoarea minutelor am început să cad în euforie din ce în ce mai mult. Încă simţeam durerea, dar insotita de paralizie şi oricât m-aş fi străduit nu îmi aduceam aminte genul asta de durere. Îmi mai făcusem doua tatuaje, unul mult mai mare decât ce îmi făcea Harry acum dar nici nu îmi amintesc momentul ala. Era probabil atât de beata sau drogata încât sigur m-am uitat la ele speriata câteva minute, a doua zi. Bineînţeles dacă am reuşit să îmi revin a doua zi.

Acum simţeam tot, fiecare intepatura care îmi patrundea în tot corpul că un soc electric şi euforic, li simţeam lui respitatia calda care mi se lipea uşor de frunte. Il simţeam pe el, pentru că asta era şi motivul acestui tatuaj. Să ii simt pe el chiar şi atunci când nu e lângă mine.

Mi-am adus aminte de prima noapte când a ramas la mine, la felul în care ne ciondaneam şi ne întorceam fiecare vorba într-un mod pervers, l-am spus că nu imî va face niciodata tatuajul lui, iar el m-a amenintat că mă va face să mi-l doresc singura. Uşor, tot ce îmi spunea Harry se adeverea, uneori am impresia că poate vedea viitorul şi stie exact ce urmeaza să se întâmple, dar e doar el, care stie să obtîna întotdeauna cee ce vrea. M-a vrut pe mine, şi m-a obtînut, mai mult decât am crezut vreodata că voi ajunge să mă ofer cuiva.

Prin minte mî-au trecut toate etapele relaţiei noastre. Prima privire din curtea scolii, înconjurata de nervi sî perversitate dar dominata de electricitatea ciudata pe care sunt sigura că am simţit-o amandoi atunci, dar pe care nu o puteam înţelege, era unul dintre cele mai simple şi în acelaşi timp complicate sentimente din lume: Iubirea. Nu pot să spun că m-am îndrăgostit de Harry la prima privire, pentru că nici nu ştiam ce e aia iubire atunci. Dar cu siguranţa am fost electrocutata de el la prima privire. Apoi au urmat scenele de orgoliu şi superioritate dintre noi, înconjurate mereu de cele dulci sî obraznice de perversitate. Momentul când am căzut de pe piramida şi i-am simţit braţele pentru prima data în jurul meu, mica noastra cearta de pe holul garajului, primul sărut în sala vestiarelor, când eram sigura că mă plesni la cât de tare ii enervasem, prima noapte împreuna, bebeluşul nostru de jucărie, prima cursa, noaptea alba când a început fantezia între noi sî trupurile noastre, tatuajul lui pentru mine, prima petrecere salbatica, Roşcata, secretele lui care ieşeau uşor la iveala, noaptea în care aproape am murit amandoi şi care a devenit şi cea mai frumoasă din viaţa mea, noaptea în care m-a făcut a lui şi eu m-am dăruit cu totul lui, protectia lui exagerata, pericolul în care intrasem odată cu

acceptarea relaţiei cu el, prima cearta care aproape ne-a distrus pe amandoi, impacarea dulce scaldata în stropi de ploaie, noua noastra casa şi acum marcajul lui asupra mea, care avea să îmi tina de cald că o atingere fina pe gatul meu atunci când el nu va fi lângă mine mereu, dar care totodata dovedeşte că eu sunt a lui şi voi ramane a lui pentru totdeauna. Toate astea erau imprimate în memoria mea că un jurnal mintal pe care nu ii voi uita niciodata şi continui să ii scriu în fiecare zi.

Nu stiu dacă trecuse o ora sau mai mult, începeam să simt intepaturile din ce în ce mai puţin şi jumatate din porţiunea gatului îmi era paralizata. Îmi simţeam pielea umflata şi inflamata, acul parcă devenise din ce în ce mai fierbinte până a ajuns să mă arda în loc să mă intepe. Harry lua scurte pauze în care probabil schimba tubul de vopsea dar eu nu îmi deschideam ochii să mă uit. Eram paralizata şi corpul îmi înţepenise. încercam să stau cât mai cuminte sî să mă depărtez de durere cât mai mult posibil, gandindu-mă la momentele noastre sî ascultand melodia care se repeta la infinit.

Aveam perioade în care nici nu mai respiram, Harry mă întreba deseori dacă sunt bine, probabil speriat de înţepeneala mea, mimam un da, uşor pe buze şi îmi raspundea cu un sărut fin peste ele, simţeam buzele lui extrem de fierbinţi.

L-am simţit respirând uşurat, de parcă nici el nu respirase până acum şi mi-am dat seama când a aşezat obiectele pe pat, şi-a scos mânuşile şi şi-a aşezat palmele transpirate şi fierbinţi pe obrajii mei. M-a sarutat mai apasat de data asta şi mi-a şoptit:

- E gata, iubito!

Mi-am deschis ochii automat, desprinzandu-mă din lumea mea din vis şi revenind la realitate, l-am observat fata zambitoare, deasupra mea şi am zâmbit şi eu.

- Ai fost cea mai cuminte persoana pe care am tatuat-o în viaţa mea. Chicoti şi m-am ridicat din poala lui puţin ametita pentru că stătusem nemişcata atât de mult timp.

Am ras uşor şi mi-am simţit pielea gatului plesnind din cauza asta.

Mi-am dus din instinct mână pe piele icnind. 0 simţeam umflata şi îngrozitor de fierbinte.

- Uşor iubito, o să mai usture câteva ore apoi o să îţi treaca. Mă linişti luandu-mi mână de pe gat şi m-am uitat speriata la el. Era roşu la fata şi avea fruntea transpirata.

- Esti bine? L-am întrebat speriata.

Rase, stergandu-sî fruntea şi respirând iar adanc.

- Poate că tu ai fost cuminte dar nu am avut atâtea emoţii în viaţa mea când am tatuat pe cineva. Îmi tremurau mâinile şi cred că am simţit durerea fiecărei intepaturi odată cu tine. Ofta şi am ras uşor.

- Ti-a ieşit cum ai vrut? Desi ardeam de nerabdare să il vad, îmi era şi teama. Ca o inghetata pe care de-abia astepti să o mananci dar vrei să mai prelungeşti puţin aşteptarea să fie mai dulce.

Harry zâmbi raspunzandu-mi clar la întrebare.

- Mai perfect decât am vrut. Acum, totul tine de cât îţi va placea tie.

- Vreau să il vad, am spus nemaiputand să aştept.

Harry zâmbi şi lua oglinda de lângă el, intinzandu-mi-o.

Am laut-o cu mâinile tremurande şi am tras o gura mare de aer odată cu el. Acum era deznodământul. Mă simţeam că o femeie desfigurata, scoasa dintr-o operaţie estetica grea, menita să ii aduca frumuseţea înapoi şi cea mai chinuitoare parte e cea în care trebuie să se priveasca în oglinda la final.

Am ridicat oglinda la nivelul fetei mele, dar nu m-am uitat în ea. Ochii mei erau fixaţi în ai lui Harry. Mi-a oferit un zâmbet dulce şi încurajator şi mi-am mutat uşor privrea spre reflexia mea. Eram eu, simpla, chipul meu obişnuit şi neutru care acum stralucea. Stralucea din cauza minunii care îmi era aşternuta pe gat.

Am respirat şocata şi mi-am dus mână la gura. Mi-am întors uşor capul pentru a vedea tatuajul mai bine şi uitasem să respir. Era cel mai frumos lucru pe care l-am văzut în viaţa mea. Ceva ce nu am mai văzut niciodata. Analizandu-l mi-am adus aminte de tot ce mi-a spus el până acum, toate declaraţiile pe care mi le-a făcut, tot ce a spus că însemn pentru el, era inscripţionat pe gatul meu.

S-ul negru, care era aproape nedetectabil fiind întins foarte mult dar pastrand forma literei, sau mai degraba a corpului de fluture. S-ul era trunchiul fluturelui pe care il aveam tatuat pe gat, şi adevărata minune stătea în aripile lui. Cele doua aripi despartite fiecare în doua pe fiecare parte. Nu era un fluture normal, nu unul care să existe în realitate, pentru că una dintre aripile lui se întindea pe gatul meu că o flacara mica de foc, alta că un un izvor minuscul de apa care mi se scurgea pe piele, una că o mica porţiune de pământ, de parcă o roca crescuse pe pielea mea şi cealalta că o adiere de vant, alba, asemanatoare aburul pe care il vezi iesindu-ţi dens prinde buze, în timpul iernii. Foc, apa, pământ şi aer. Cele patru elemente.

L-am privit şocata negasindu-mi cuvintele şi lacrimile au vorbit în locul meu.

- Îţi place? Mă întreba Harry temător şi nerăbdător sî am aprobat din cap.
- Atunci de ce plângi? Rosti trist tragandu-mă în braţele lui.
- Pentru că e cel mai uimitor lucru pe care l-am văzut în viaţa mea. Mulţumesc. Am sughitat din cauza lacrimile.
- Iubito, nu trebuie să îmi multumesti pentru asta. Zâmbi aproape şi îmi sterse lacrimile, tragandu-mă apoi spre buzele lui. L-am sarutat cu mai multa pasiune decât am facut-o în toată viaţa mea, dintre toate posibilele mele idei despre tatuaj, nu m-aş fi gândit niciodata la asta.
- Eu te simt! Şi acum mă simţi şi tu pe mine. şopti peste buzele mele şi am aprobat din cap sarutandu-l.

Am privit din nou spre tatuaj şi acum înţelegeam noţiunea lui de 3D. Pielea mea părea acoperita de cele
patru elemente. Focul părea atât de real, despartit în câteva ramificaţii încât te făcea să îţi duci speriat mână pe piele speriat că îţi arde. Apa arata că un mini izvor rasifrat care se scurgea pe gatul meu. Pamantul te făcea îţi racai pielea, gandindu-te dacă ai căzut în noroi şi te-ai murdărit. Dar era o pata frumoasă, de forma unei roci maronii şi crapate în modele frumoase că micile porţiuni de pământ în desert. Şi aerul, nu aveam nici cea mai mica idee cum a resuit să ii faca, dar parcă aveam un nor pe gat.

Focul era în stanga şi pamantul în dreapta pe aripile de sus, iar apa în stanga şi aerul în dreapta pe cele de jos. Chiar dacă erau patru lucruri total diferite, forma lor era perfectă, simbolizând cel mai frumos fluture pe care l-am văzut vreodata. Tatuajul era aproximativ la fel de mare că jumatatea a trei degete de-ale mele unite. Era mult mai mic că al lui Harry, dar sclipea pe gatul meu că o singura luminiţa într-un brad imens de Crăciun.

Aveam cele patru elemente, formând un fluture, ce îmi spusese că însemn eu pentru el. Cele patru elemente care ¡1 tin în viaţa şi fluturele care face o floare trista să radieze. Toate alaturi de S-ul lui, litera care demonstra clar că sunt a lui, într-o forma diferita, cu o importanta diferita, imprimând pentru totdeauna, marcajul lui pentru mine.

37. Gelozie

M-am schimbat în treningul de antrenament şi mi-am aruncat hainele în vestiar. Pentru prima data de când sunt majoreta puteam să spun în sfarsit că am ajuns la timp, dar acum aş fi dat orice să fi intarziat şi celelalte fete să fie deja în sala, oricum era aceiaşi linişte că şi cum nu ar fi aici, pentru că orice sunet, respiraţie sau clipire erau oprite pentru analiza minunii sacre care era aşezata pe gatul meu că o făptură mica dar extrem de periculoasa. Aveam impresia că ii pot arde de-a binelea cu aripa de foc, sau să ii înec cu cea din apa, cel puţin expresiile lor indicau

sufocare. Credeam că lumea se va obişnui în cele din urma, dar probabil aveau prea multe de examinat la tatuajul lui Harry că să îşi ia ochii de pe el în câteva ore, totuşi prima privire este întotdeauna cea mai greu de trecut sî, azi-dîmineata începusem să mă tem şi chiar i-am sugerat lui Harry să aiba telefonul pregătit pe apelare la salvare în cazul în care vom avea vreun leşinat...

- Esti sigura că nu vrei să ii acoperi? Mă întreba Harry pentru a mia oara ridicând o eşarfa alba când am oprit în parcarea liceului.

- Nu! Vreau că lumea să ii vada, nu o să ii ascund, am spus indignata de idee. El se plimba cu numele meu mult mai mare pe gat şi eu voiam acelaşi lucru, cu ceea ce îmi făcuse el. - Plus, eşarfa aia nu se potriveşte deloc cu ce mi-ai ales de imbracat. Am continuat strâmbând din nas făcându-l să rada şi să clatine din cap. Era normal că Harry să se ocupe de hainele mele şi astăzi, devenise deja o obişnuinţa, de abia am scapat de mama acum cativa ani să îmi aleaga hainele şi acum mă alesem cu un iubit mult mai autoritar şi pasionat de tinutele sexy. Eram imbracata mai provocator decât am fost în viaţa mea, chiar şi geaca de piele scurta a lui V părea banala pe lângă ce purtam acum, chiar dacă eram imbracata în unul dintre cele mai largi şi lungi tricouri pe care le-am purtat în viaţa mea, asta era cam singurul obiect vestimentar demn de considerat asta. Picioarele îmi erau acoperite până la coapse de o pereche de jartiere negre din colant care dupa parerea lui Harry, îmi transformau crăcii într-o capcana mortala. Nu erau că cele din costumul de la Victoria's Secret, dar în mare aratau la fel. Tricoul sau maioul, nu sunt covinsa, era larg, negru cu doua aripii argintii pe spate şi cu un umăr gol. Purtam şi o pereche de jeansi scurţi dar doar că siguranţa în cazul în care mi se ridica tricoul, pentru că erau de lungimea unei perechi de boxeri şi trico-maioul trecea peste ei, lasandu-mi o porţiune de coapsa descoperita până la jartiere. În picioare purtam, Slava Domnului, obişnuiţi mei bocanci negri şi parul ii prinsesem într-o coada împletită de sus, desi aş fî preferat să ii am dezlegat la tinuta asta, voiam să mî se vada tatuajul în toată splendoarea lui. Stîam că Harry era puţin retînut în legătură cu afişarea lui în public, probabil se temea că ceilalţi ii vor concepe că pe alt marcaj asupra posesiilor lui, cum a fost şi cu celelalte. Dar mie numi pasa.

Harry ofta, afisand apoi un zâmbet brusc.

- Astăzi să nu pleci de lângă Jason şi Austin.

Fata mi-a picat brusc.

- Cred că glumeşti.

Rase.

- Nici nu îmi trece prin cap să glumesc cu aşa ceva. Uita-te la tine, ridica din sprâncene muscandu-şi buza.

- Tu m-ai pus să mă îmbrac aşa. Am protestat suparata.

Se apropie de mine prinzandu-mi barbia.

- Da iubito, pentru că în momentul asta esti cea mai sexy femeie din Univers, iar eu trebuie să am grija de tine că de ochii din cap. Îmi facu cu ochiul sarutandu-mă rapid mai mult muscandu-mi buza şi ieşi din maşina că fulgerul. Ştiam ce însemna asta:"ramai în maşina".

Am ramas mai mult pentru că voiam să prelungesc momentul în care puteam să mai respir şi să îmi aprovizionez plamanii cu aer. Zecile de priviri din parcare erau deja atintite spre noi şi am fost uşurata să vad că nu mai eram o atractie pentru toti, începeau să se obisnuîasca cu noi, dar noul meu tatuaj ne va readuce din nou în topuri, cu siguranţa.

Harry, a ajuns lângă portiera mea, l-am privit luând o ultima gura de aer şi mi-a deschis usa. l-am prins mână care s-a întins dupa a mea şi aproape mă enerva jena pe care o simţeam, orice femeie ar străluci de fericire dacă ar fi în locul meu. Coboram dintr-un Ferrari, tinuta de mână de cel mai sexy bărbat din lume. Ce dracu'? Capul sus şi mai lasa mofturile Wrise. M-am criticat în mintea mea şi am afişat cel mai fermecător zâmbet al meu când m-am ridicat lângă Harry. Zâmbetul lui de răspuns era orbitor. A închis repede portiera în spatele meu sî mi-a prins

mijlocul, tragandu-mă la pieptul lui şi lipindu-şi buzele mele, stiu că nu făcea asta pentru public, pentu el era că şi cum ei nu ar fi existat, dar mie nu îmi ieşea şmecheria cu invizibilitatea lor.

Am auzit un fluierat obraznic în spatele nostru şi ne-am oprit amandoi razand. Jay veni lângă noi tinand-o pe V de gat şi amandoi ne priveau că doi dracusori perverşi. Ty, era cu nasul în telefon şi sunt mai mult că sigura că vorbea cu Nicky, care rămăsese cam singura cuc pe acasă. Ken casca din cinci în cinci secunde şi simţul meu de Cupidon îmi spunea că fusese ocupat cu o convorbire telefonica noaptea trecuta.

- Deci, azi avem preselectia la majorete. Jay îşi undui soldurile că dansatoare pe muzica orientala şi am început să rad.

Harry începu să îşi molfăie buzele stresat, dat păstrându-sî expresia amuzata.

- Oh, da! Sunt curios ce cadane avem prin liceu, marai creţul de lângă mine stiu că asta la el însemna "0 să fiu acolo sî dacă îmi rup un picior şi cinci coaste pe drum!"

Am început să rad, eram uşurata că prietenii mei tratau absolut normal tatuajul meu, ei se pare că ştiau deja de el, Harry le spusese ieri când s-a întors dupa haine. Toti l-au privit zâmbind uluiţi şi l-au felicitat pe Harry iar eu m-am ales cu o imbratisare de urs de la V şi un Breton ciufulit de la Jay. Exact genul de reacţie pe care o voiam, dar nici nu se pune problema că o voi primi şi de la restul. Tatuajul, desi proaspat arata perfect acum, pielea nu mai era roşie şi nici umflata, desi am purtat un bandaj uşor noaptea trecuta. Harry mi-a aplicat o crema fina peste el care mi-a calmat durerea imediat oferindu-mi o senzaţie calmanta de gheata. Gândul la noaptea trecuta mă făcea să zâmbesc involuntar, nu credeam că este posibil că Harry să reuseasca să manace toate caserolele alea enorme, dar când a terminat a început să înjure că nu a cumparat mai multe. Încă mai aveam senzaţia de tremurat imprimata în oase dupa ce am fost folosita drept cupa de inghetata. Tremurat insotit de o plăcere enorma şi fierbinte în acelaşi timp.

Am mai ras puţin de Ty şi Ken, tragand de timp cât mai mult şi aşteptând soneria, rezemaţi de maşinile noastre. Eram rezemata de pieptul lui Harry iar el era aşezat pe capota maşinii lui, imaginea asta mi-a adus aminte instantaneu de prima zi de şcoala. Toti ceilalţi studenti se prefaceau că îşi vad de discuţiile lor însă le simţeam privirile aruncate pe furiş şi urechile ciulite. Acum câteva saptamani eram şi eu una dintre ei, analizand revoltata gaşca de staruri a scolii, acum eram una dintre ei. Imaginea demonica a lui Harry a ramas aceeaşi, acelaşi stil, acelaşi comportament şi aceeaşi maşina, dar acum nu o mai avea pe Amber pe care să o traga într-un sărut fara sentimente, acum eram eu în braţele lui, cu mâinile lui enorme puternice şi tatuate care mi-au atras atenţia atunci, înconjurate acum în jurul mijlocului meu. Cu gura lui plimbandu-se pasionala pe gatul meu şi muşcând porţiuni mici de piele în drumul ei.

Muzica încă se auzea din maşina lui Jay şi V începu să fredoneze Let Me Blow Ya Mind în mişcări de rapper, am început să rad şi m-am alaturat sî eu dansului ei în timp ce băieţii discutau despre o posibila cursa ce se planifica diseara. N-am mai fost de ceva vreme pe pista.

Mă mîscam cu V pe muzica,încă în braţele lui Harry şi amandoua strambam din nas şi ne tuguaim buzele exact că Gwen Ştefani, în scurt timp am început să radem una de alta iar Harry sî Jay pareau deja extrem de atraşi de felul în care ne miscam fundul pe abdomenul lor. Ne-am uitat una la alta şi am început să radem şi mai tare.

Harry îşi cobora una dintre mâini pe interiorul coapsei mele, muscandu-mi lobul urechii.

- Nici să nu îndrăzneşti să te opreşti, chiar dacă risc să mi se scoale ceva la dimensiunea Everestului, continua. Îmi şopti la ureche şi am continuat să rad alaturi de V, cred că şi Jay îşi soptise acelaşi lucru. Tinuta ei nu era cu mult mai cuminte decât a mea. 0 pereche de skinny jeans taiati şi un maieu strâmt care ii ajungea deasupra buricului. începea să îmi placa parul ei din ce în ce mai mult.

Amandoua ne-am aşezat palma intre picioare, exact că doi rapperi veritabili şi am început din nou să ne mîscam, agîtand celalata mână în sus sî în jos. Simţeam deja intarîtura din

pantalonii lui Harry strivindu-se de fundul meu. Se uitau unul la altul cu ochii mari, înghiţind în sec, apoi la noi şi cred că deja întrecusem limita de perversitate la şcoala.

- Nu, nu! Asta e partea noastra, se opuse Jay luând mână lui V şi încercând să o aşeze pe a lui, dar aceasta l- a oprit izbugnind în ras alaturi de noi. Am observat şi mână lui Harry urcând sireata pe coaspa mea dar nu a eliminat-o pe a mea, s-a aşezat peste ea şi mi-am muscat buza razand decizand să ii las, chiar dacă degetele lui lungi treceau peste ale mele şi atingeau mai mult decât trebuia sub tricoul ridicat. Slava Domnului că mi-am luat jeansi astia, desi pe sub ei purtam faimoasa lenjerie cu secretul Victoriei.

Ken şi Ty se uitau la noi mustăcind, alaturi de ceilalţi prieteni de pe pista pe care ii cunoşteam deja foarte bine.

- Fir-ati ai dracu să fiti! Ne înjura Ken strâmbând din nas sî am izbucnit toti patru în ras.

- Dacă nu ai mai aburi-o pe Kristen atât la telefon, te bucurai şi tu de tratamenul asta acum. I-am dat peste nas tuguindu-mi buzele şi mi-a aruncat un zâmbet care părea camuflajul unei alte înjuraturi. Am continuat să rad. Harry era fascinat de mişcările mele, desi nu faceam mare lucru. Stătea nemişcat, eram încă intre picioarele lui şi ambele lui mâini îmi coborasera pe coapse. Încă puţin şi ajungeam întinsa pe capota.

- Altceva îmi explodeaza mie în momentul asta, mormăi Jay la fel de fascinat şi am continuat să rad. Harry a confirmat spusele lui aproband exagerat din cap.

Eu şi V radeam de mama focului dar soneria de începere a orelor ne-a taiat tot elanul. Niciodata nu ajunsesem mai devreme la şcoala, iar acum reusisem să ne distram câteva minute înainte de ore, sau mai bine zis să facem spectacol, unde eu şi V jucam rolul principal.

Dar acum venea partea urata din piesa, nimeni nu îmi văzuse încă tatuajul probabil din cauza distantei, dar când ne vom apropia de ei se va produce abominatia. Sau nu, până la urma era doar un tatuaj iar eu şi Harry eram un simplu cuplu din liceu, poate că nu vor fi atât de interesati de el cum am eu impresia. Cine suntem noi până la urma? Nu am castigat vreun Oscar sau Emmy din cate îmi aduc aminte.

Dar presupunerile şi speranţele mele s-au spulberat odată ce am intrat cu toti în liceu. Cred că eram 13 la număr şi treceam pe holul liceului mai ceva că distributia din Twilight pe covorul rosu.

Harry mă ţinea de mână şi mergea pe hol de parcă era gol, nu avea nici cel mai mic stres, oricum probabil pentru prima data nimeni nu se mai uita la el. Toate nenorocitele de reflectoare din liceul asta erau îndreptate spre mine, mai bîne-zis, spre gatul meu.

Auzeam şuşoteli de genul: Oh, Doamne, tu vezi ce vad eu?; Bai, ala e tatuajul lui Styles?; Nu cred, e diferit.; Uau, ce frumos e.; E şi S-ul ala, se vede.; De ce e altfel?; Oare ce vrea să însemne chestia aia?...

Am încercat să nu le mai acord atentie şi mi-am văzut de drum alaturi de gaşca mea, care continua să rada şi să glumeasca iar când m-am prins că subiectul era somnolenta lui Ken, am intrat şi eu imediat.

- Cât o să dureze chestia asta? L-am întrebat pe Harry stresata când am ajuns la vestiarele noastre.

- O să se sature, stai liniştita. Bârfele trec repede. Uneori Harry vorbea că o adevărata vedeta care stie foarte bine cu ce se mananca celebritatea.

- Cred că ar trebui să chemam o ambulanta pentru orice eventualitate, unii dintre ei par să fie în pragul leşinului. Am mormăit privind un grup de fete care probabil aveau nevoie de o lecţie de respiraţie în momentul asta.

Harry rase uşor.

- Mă enerveaza deja. Am lovit usa dulapului meu frustrata şi cele trei m-au văzut, indepartandu-şi rapid privirea. Chiar dacă tatuajul era mic şi trebuiau să se apropie de mine macar la trei metri să ii vada, ei se descurcau foarte bine şi de la distanta.

Harry continua să chicoteasca prinzandu-mi mijlocul şi tragandu-mă în braţele lui. Credeam că îmi va saruta tatuajul, dar spre surprinderea mea, mi-a sarutat buzele. Uşor şi pasional, lipindu-mă tandru de usa vestiarului. Stiu că nu voia că lumea să conceapa şi tatuajul asta ce fusese odată. Până la urma nu era marcajul lui pentru mine, era mai degraba el, pentru mine.

Am zâmbit uşor lipita de buzele lui şi mi-am pus mâinile dupa gatul lui, avand cartea în mână. Mi s-a părut că am auzit un suspin şi cu siguranţa nu era al lui.

Urmatoarele trei ore au decurs sub aceiaşi atmosfera. Kristen, a fost aproape de un infarct dar starea de somnolenta pe care o avea a oprit-o să explodeze aşa cum trebuie. Candice, s-a bucurat şi cred că ea era singura care înţelegea semnificaţia adevărata a tatuajului meu. Miky chitaia şi sarea în jurul meu că un copil mic pe lângă Mos Crăciun şi restul reacţiilor nu le-am mai acordat atentie. Mă depasea deja situatia. Şi cum nu era de ajuns, am intrat şi într-o problema cu echipa. La cât de atenta eram eu de obicei nu am realizat că înainte eram 11 fete în echipa şi cu plecarea lui Amber rămăsesem 10, eu am înţeles greşit vorbele directoarei şi acum mă alesesem cu o roşcata vorbareata şi o promisiune pe cap.

Deja eram printre preferatele eleve din liceu ale directoarei, aşa că m-a chemat din nou în biroul ei să se asigure că astăzi mă prezint la preselectia băieţilor. Chiulul nostru de ieri părea să nu existe şi dupa ce i-am spus de situatia cu domnişoara Talk şi avantajele unei echipe mai mari, m-am ales cu sarcina de a mai alege încă o fata şi un baiat în plus. Şi cum directoarea e o scumpete de ciocolata amaruie, m-a pus să aleg pe cine vreau eu. Aveam doar doua posibilitati pe care mi le doream: Violet, care a scuipat sucul pe care il bea în acel moment când i-am spus şi m-a amenintat că mă tunde în somn dacă o bag în echipa, adevarul este că ea nu părea stilul majoretei nici 0,001% aşa că mai aveam doar o posibilitate, una de stil 0,01% şi oarecum, mai uşor de manipulat.

- Ti-ai pierdut minţile? Tatuajul ala îţi afecteaza creierul sau ce ai? Tipa Kristen stupefiata spre mine.
- Te rooog, nu am pe cine să aleg şi din cauza lui Candice mai am nevoie de o fata. Te roooooog! M-am milogit de ea afisand o figura de catelus.

Se uita la mine cu o figura mirata şi speriata.

- la un paracetamol fato şi lasa-mă în pace.

Mi-am dat ochii peste cap.

- Te rog, Amber nu mai e în echipa şi acum eu sunt sefa. Ar putea fi chiar distractiv. Am încercat cu speranţa sî şi-a molfăit buza nesigura. Bine, sunt pe drumul cel bun.
- Nu stiu!

Arghh! Dar mai aveam un aş în maneca.

- Încă primeşti apeluri străine cu conotatie sexuala de la tipul ala, nu? Am ridicat din sprâncene şi m-a privit speriata.
- De unde stii?

Am început să rad.

- Fata, serios. Uita-te la fata ta, în cazul în care nu ai văzut vreun maraton de seriale noaptea trecuta, ai avut un maraton de sex la telefon. Am continuat să rad şi a oftat învinsa. Ken o evitase azi toată ziua, să nu îi vada starea care e identica cu a ei şi să suspecteze ceva.
- Da, argh, jur că tipul ala mă înnebuneşte. Vreau să termin odată cu chestia asta dar noi ajungem din ce în ce mai departe. Vreau doar să aflu cine e şi să...

- Să pui în practica tot ce îţi şopteşte în difuzor? Am completat-o când se oprise gesticulând din mâini.
- Da! Rosti într-un da, disperat. Am început din nou să rad.
- Jur că poate să fie şi Jerald Lopez, la cât m-a ametit baiatul asta nu îmi pasa. Spuse serioasă şi mi-am scapat caietul din mână de ras. Ne îndreptam spre ora de matematica. Jerald era un tocilar din cursul asta, cu aparat dentar, slab că un model de anorexie masculina şi oricât de deştept ar fi fost, nu a reuşit să afle rezultatul care să il scape de acnee, sau de indesatul camasii în pantaloni.
- Dacă ţi-aş spune că te pot ajuta să afli cine e? Mi-am ridicat colturile buzelor şi Kristen m-a privit brusc, uimita.

Ne-am aşezat la locurile noastre şi banca ei era în fata mea, s-a întors spre mine imediat.

-Cum?

- Ty e genial în calculatoare, sunt sigura că poate să afle foarte uşor cine e misteriorul care te tot suna. Nu aveam de gând să ii spun lui Kristen că misteriosul ei apelant care o excita la telefon e tocmai baiatul dupa care e topita. Stricam tot farmecul şi dupa cum spusese şi Harry, stiu că ii placea să traiasca fantezia cu secrete.
- Poate să faca asta? Topai incantata.
- Cu siguranţa. Habar nu ai de ce în stare. Am asigurat-o zâmbind. - Dar că să fac asta, trebuie să intri în echipa.

Îşi plesni o palma peste fata.

- Manipulatoare nemernica ce esti. Mă înjura mormaind sî am început să rad.
- Sau potî continua să îţi provoci orgasme la telefon, singura sî transpirata în pat în loc să îi sîmti vorbele chiar pe pielea ta. Sî crede-mă, cu siguranţa nu e Jerald, avand în vedere că încă are probleme cu felul în care îşi şterge nasul sunt convinsa că nu a auzit de masturbare, sau ce alte fantezii erotice ţi-a mai spus zeul ala misterios, l-am şoptit totul pervers lasand-o într-o masca de uimire, cu gura cascata.
- Te urase! Bine, intru!

Am zâmbit automat şi m-am repezit la gatul ei făcând-o să mormăie dar şi să rada. De fapt, nu aveam nici cea mai mica intentie să o ajut să afle cine e, dar sper că în curând Ken să se sature de simulări la telefon şi să şi-o doreasca pe Kristen în pat aşa cum şi-l doreşte ea. Şi ceva îmi spunea că momentul ala nu era departe, avand în vedere că l-am auzit soptindu-i lui Harry că fata asta ii înnebuneşte.

Mi-a ieşit trucul şi m-am făcut cu o echipa de 12 fete şi 6 baieti. În total; 18 persoane care îmi vor manca sufletul până la sfarsitul liceului, pe care sunt nevoita să le invat mişcări de dans şi coregrafii pe care le voi creea tot eu. Grozav! Dar într-un mod ciudat, eram hotărâtă să fac lucrurile cum trebuie şi să scot din ei o echipa de vis, aşa cum se pare că nu a fost niciodata a lui Amber, care apropo nu îşi făcuse apariţia la şcoala şi dupa spusele lui Harry, era scutita pe saptamana asta. Reacţia mea a fost să nu ii cred dar până şi directoarea mi-a confirmat, dupa ce a vorbit cu mama ei şi se pare că Amber răcise. Da, răcise de frica dupa tratamentul lui Carter şi i se umflase nasul ala mare care intrase unde nu ii fierbe oala. Oricum, eram mai mult decât uşurata să nu o am în preajma mea. Privirea ei era tot ce îmi mai lipsea desi acum ajunsese doar un gandac strivit pentru mine. ...

- OK! Gata, mi-a ajuns! E doar un tatuaj şi dacă se mai holbeaza vreuna la mine jur că ii scot ochii şi fac accesorii la pampoane. Am tipat spre fetele din vestiar deja scoasa din sărite.
- Scuze sefa, mormăi Miky şi i-am aruncat o încruntătură acida.
- Crezi că e amuzant?
- Hey, mi-am cerut scuze. Şi esti sefa, cum voiai să îţi zic? Se apara roşcata repede şi mi-am pus mâinile în san.

- OK, OK. Ai dreptate, dacă ne spui ce inseamna focul şi apa şi toate chestiile din fluture te lasam în pace. Juram! Rânji şi toate au aprobat din cap fiind de acord cu ea. Am marait aproape urlând de disperare. Victoria părea să fie singura care nu e interesata de ce am eu pe gat. Stătea pe banca aşteptând să mergem la antrenamente şi apoi să plece acasă. O iubeam în momentul asta.

- Juraţi? M-am uitat la ele analizandu-le pe fiecare în parte.

- Să nu se indragosteasca Max niciodata de mine dacă o să mă mai uit la tatuajul tau. Jura o şatena serioasă pe care am impresia că o chema Dakota.

Am oftat învinsa.

- Bine! Toate au ciulit urechile, chiar şi Victoria părea puţin curioasa. - Sunt cele patru elemente. Am spus simplu şi am ieşit din vestiar afisand un rânjet drăcesc când am lasat un val de întrebări nedumerite în urma mea. Nu voiam să impartasesc cu nimeni ce însemna fluturele pentru mine sî de ce hotarase Harry să imî tatueze asta.

Preselectîile se ţineau în sala de sport, fusesem aici de câteva ori în orele de sport care pentru noi însemnau în mare parte repetitii la majorete. O sala enorma, cu frânghii agatate în tavan, coşuri de baschet, tribune şi cam tot ce are nevoie o sala de sport de prima clasa.

Am intrat prima şi mă simţeam mult mai bine în maioul simplu de sport, desi sutienul asta diabolic iar îmi transforma sânii într-o capcana mortala, pantaloni scurţi de trening şi adidasi.

În sala s-a făcut linişte rapid şi am fost uimita să vad cati baieti erau aici, peste 20. Oh, Doamne!

Restul fetelor au venit şi ele în urma mea şi spre uşurarea mea discuţia din vestiar se încheiase acolo.

În mijlocul sălii era o masa surprinzător de mare la care urma să stam noi şi să fim impresionate. Nu stiu cum scapasem de Harry, dar dupa milogeala şi promisiuni că nu o să fiu atinsa nici macar pe un deget am ieşit cu o ameninţare de legare de pat şi am scapat de o belea în plus.

Ne-am aşezat toate la masa, locul meu fiind în mijloc desi nu il alesesem eu. Aveam o coala alba şi un pix în dreptul meu unde probabil trebuia să îmi notez performantele băieţilor. Am tras o gura mare de aer. Să-i dam drumul.

- OK, toti v-ati prezentat aici pentru preselectia din echipa majoretelor. Vreau să va anunţ că prezenta voastra în echipa va fi doar în competitii, care apropo sunt pe aproape. La meciuri va ramane în continuare doar echipa de fete. Dupa ce am spus asta majoritatea dintre ei au rasuflat uşuraţi. Mi-am continuat discursul serioasă. - Doar 6 dintre voi vor fi aleşi, am căzut de acord cu doamna director pentru încă un baiat în plus. Dar înainte de toate vreau să stiu dacă va asumaţi responsabilitatea complet pentru ce veti face de acum în colo dacă intrati în echipa. Coregrafiile nu vor fi tocmai uşoare şi vom avea nevoie de multe ore de munca. O să va testez pe fiecare dintre voi să vad cât de puternici sunteti, asta e pe primul plan în datoria voastra. Toti au aprobat din cap şi dintr-o privire rapida, cam jumatate pareau capabili să arunce o fata în aer fara probleme, restul nu prea. I-am zâmbit lui Chris care nu înţelegea ce cauta acolo până la urma eu tot 5 baieti trebuia să aleg, pentru că el va intra în echipa chiar dacă nu stie să stea nici într-un picior.

- Aveţi întrebări înainte să începem?

Am auzit un val de nu şi câteva dezaprobarî din cap.

- OK, vreau să veniţi cate unul în fata, să îmi aduceţi CD-ul cu melodia pe care ati ales-o, îmi spuneţi numele vostru şi ce fel de experienţa aveţi în dans. Dupa asta s-a lasat linişte în sala şi băieţii au format un grup liniştit.

Am auzit-o pe Miky soptindu-mi "dictatoare" în gluma şi am chicotit.

Primul dintre baieti era un tip extrem de ¡nalt, de aproximativ 1.90, foarte slab care s-ar fi diferentiat în echipa că Legolas în familia lui Gimli. În afara de felul în care danseaza şi puterea lor, mă interesa şi felul în care aratau în echipa.

Baiatul îmi aduse un CD, pe care l-am bagat în mini-casetofonul de pe masa şi am aşteptat să se prezinte.

- Mă numesc Tomas Murray, am făcut breakdance 10 ani, şi încă mai fac - zâmbi timid şi i-am întors zâmbetul. Am impresia că era jenat, doar dansa în fata a 10 fete. Nu era nevoie încă de prezenta lui Kristen şi Candice.

l-am notat numele rapid pe foaie, urmând apoi să ii dau o nota şi să îmi notez performantele lui.

- Esti pregătit? L-am întrebat. Aproba din cap frecandu-sî palmele şi relaxandu-sî gatul.

Am apasat pe play sî am tresărit când am fost asaltata de un mixaj al melodiilor lui Justin Timberlake.

Am făcut ochii mari începând să clipesc rapid când Tomas a început să se invarteasca pe podea de parcă era conectat la 380 W. Se învartea în cap sî revenea pe picioare într-o fracţiune de secunda, am auzit unele fete fluierând apreciativ şi într-adevar, era de apreciat ce făcea, dar încă nu eram sigura dacă era potrivit pentru ce aveam noi aici.

- Poti să faci câteva mişcări de gimnastica, nişte salturi, ceva? Am propus când melodia s-a oprit şi a respirat uşurat.

A zâmbit şi cât ai clipi a traversat sala de la un capat la altul rotindu-se că o unul din acele arcuri care coboara pe scări.

- OK, impresionant. Am aplaudat scurt şi a făcut o plecăciune amuzanta drept mulţumire. Fetele din jurul meu au început să chicoteasca sî cred că erau deja fermecate de el.
- Mai ai doar un singur test.

Aproba din cap în semn că e gata.

- Miky, Dakota. M-am întors spre cele doua fete care erau de-o parte şi de alta a mea.

Au zâmbit înţelegând imediat despre ce e vorba şi s-au ridicat mergând spre el.

- Incearca s-o ridici pe Miky prima data. I-am propus şi cât ai clipi s-a aplecat şi a ridicat-o pe roşcata pe umărul lui făcând-o să icneasca speriata. OK, deci era slab dar foarte puternic, însă oricum, Miky era la fel de grea că un copil de 10 ani.
- Şi Dakota. Am ridicat din sprâncene şi şi-a muscat buza aplecandu-se.
- Stai, nu le lua pe umeri pe amandoua, nu vreau să ajungi la spital dupa asta. Am auzit un val de ras în rândul băieţilor. - Doar ridica-le în braţe, l-am clarificat şi l-am observând respirând uşurat. Am chicotit dar punandu-şi braţele sub coapsele lor, le-a ridicat destul de uşor, cam scrasnea din dinţi în semn că nu putea rezista mult aşa. Miky începu să se agite gesticulând din mâini şi Tomas ii arunca o privire disperata.
- OK, pune-le jos. Am ras şi de data asta chiar ofta uşurat.
- Mulţumesc Tomas. I-am zâmbit în semn că a terminat. A aprobat din cap zâmbind şi s-a întors la ceilalţi baieti batand palma cu ei.

Tomas Murray-9,50.

Aveam o problema cu inaltimea lui dar deja aveam câteva idei cu mişcările lui de breakdance. Oricum urma să ii bag pe toti la sala dupa asta şi puterea lui urma să fie imbunatatita.

- Îmi place de Tomy. Chitai Miky când se întoarse înapoi lângă mine.
- Ochii aia fac toti bani, o completa Dakota. M-am uitat din nou la el, adevarul este că la chipul lui nu mă uitasem deloc, şi acum observ că avea cei mai electrizanţi ochi albaştri pe care i-am văzut în viaţa mea, pareau brazdati de fire electrice, erau mai degraba argintii decât

albaştri. Parul şaten ravasit în cativa ţepi şi o bărbie ascutita care ii completa statura înalta. Bun, era şi foarte frumos, am trecut pe lista. Am impresia că asta e o notita care l-ar face pe Harry să mormăie.

Restul preselectiilor a fost combinate în hohote de ras, reprezentaţii impresionante şi cativa baieti care avem să ii bag în echipa chiar dacă urma să îmi petrec 80% din timp aici. Vedeam deja coregrafia pentru dans din capacitatea lor, care era una impresionanta. Un tip pe nume Kane, cu un par vopsit negru şi cu suvite verzi şi ochi la fel era genul de dansator demn să joace în continuarea Step Up. Avea un corp care ne-a făcut pe majoritatea dintre noi să salivam, chiar dacă eu nu vedeam cu ochi buni acceptarea lui în echipa, demonul gelos nu avea decât să îşi muşte limba, baiatul asta intra în echipa orice ar fi. Le-a ridicat pe Miky şi Dakota dintr-o mişcare şi că să impresioneze până la limita a mai luat-o şi pe Callie dupa gat.

Kane Host - 10 (cu steluta)

Între timp ni s-a alaturat şi echipa de fotbal a liceului, pentru a admira noile achiziţii ale majoretelor, fluierând şi făcând mişto de ei. Dar dupa câteva comentarii usturatoare venite din partea mea, toti au tăcut din gura, de exemplu felul cum Max s-a împiedicat în minge meciul trecut şi baiatul de care radea era în stare să alerge şi în mâini mai bine că el. Dupa parerea mea, dansatorii erau mult mai impresionanţi decât fotbaliştii. Dar ce mi-a cam stricat ziua, a fost expresia lui Zac. Atitudinea lui s-a schimbat complet dupa ce a devenit capitanul echipei şi a castigat primul meci. Numai era baiatul pe care l-am întâlnit în prima zi, acum era un ingamfat care mi-a privit tatuajul că pe o abominatie de pe gatul meu.

Aveam multe talente în liceu, dar majoritatea veniseră aici doar să impresioneze majoretele şi dupa o reprezentaţie de balet a unuia dintre ei, să le faca să moara de ras.

- Multumin Gary, esti incredibil de talentat la ce faci dar mi-e teama că Lacul Lebedelor nu e tocmai ce am eu în cap. Am spus razand încercând să nu ii jignesc şi provocând un val de ras, chiar şi el a ras.

Eu eram singura care dadea note, celelalte fete mă sfatuiau desi majoritatea dintre ele i-ar fi dorit pe toti. Marionetele lui Amber deveniseră extrem de cuminţi şi ascultatoare.

Mai erau cativa baieti şi următorul care s-a prezentat m-a făcut să îmi scap pixul pe jos. L-am privit cu gura cascata şi mi-a zâmbit şmecher făcându-mi cu ochiul. Am auzit fetele fluierând apreciativ.

- Austin?! Aproape am tipat stupefiata. - Ce cauţi aici?
- Am venit să dau proba, nu asta facem aici? Spuse glumeţ făcându-i pe toti să rada.

M-am ridicat nervoasă de pe scaun şi am mers spre el prinzandu-i de mână şi tragandu-l afara din sala.

- Revin imediat, le-am transmis tuturor, surprinsi de reacţia mea.
- Ce Dumnezeu cauţi aici? Am marait spre el când am ajuns pe hol. Desi ştiam răspunsul deja.

- Dau proba pentru majoreta. Rânji şi i-am dat un pumn în stomac.
- Harry te-a trimis aici, nu-i aşa?
- Trebuie să fie cineva cu ochii pe tine. Îmi confirma şi mi-am închis ochii oftând furioasa.
- Când o să înceteze baiatul asta cu toate chestiile astea?
- Nu mi-aş face speranţe de, prea curând. Rase de mine şi i-am dat alt pumn în stomac.
- Şi tu esti de acord să fii tarat în toate chestiile astea? Stii macar să dansezi?
- Sunt bodyguardul tau şi treaba mea e să nu mă deranjeze. Nu mă dau în vant dupa dansat dar mă mise destul de bine. Ridica din sprâncene şi mi-am dat ochii peste cap.
- Termina cu tampenia cu bodyguardul, o spui de parcă ai fi angajat pentru asta.

Austin rase.

- Pai cam sunt Kath, avand în vedere că Harry mă plăteşte eu zic că asta se numeşte angajare. Am respirat stupefiata.
- Harry te plăteşte să te tii dupa mine?
- Să am grija de tine. Mă corecta zâmbind.
- Nu pot să cred. Mi-am pus mână pe frunte respirând greu.

L-am privit din nou pe Austin, el nu mi se păruse atât de dur şi masiv la început din cauza că mereu era zambaret sî prietenos, spre deosebire de Jason care arata că o persoana constipata aproape tot timpul. Dar nu era mare diferenţa intre fizicul lor, muşchii lui Austin ii strangeau tricoul, brazdandu-i braţele şi vedeam patratele de pe abdomen chiar şi prin tricoul larg. Era genul de baiat care să te bata zâmbind până te caci pe tine.

- Şi geamanul tau constipat, unde e?

Austin mă privi câteva secunde apoi izbucni în ras.

- Jason îşi poate folosi picioarele doar să alerge şi să bata cu ele. Când aude muzica chiar il apuca constipatia deci a spus pas la asta, el o să tina dupa tine la alte chestii. De abia asteapta să te apuci de cumpărături. Zâmbi şi l-am privit şocata.
- Lui Jason ii plac cumpărăturile?
- Nu! Rase. Dar atunci poate avea grija de tine fara să faca şi altceva intre timp, cum fac eu acum când o să trebuiasca să invat să dansez.
- Şi pe el il plăteşte Harry?
- Normal. Nu-ţi face griji, am mai făcut asta şi nu esti prima. Suntem printre preferaţii lui Carter. Zâmbi obraznic şi mi-am clatinat capul. Doi puşti de 19 ani, bodyguarzi pentru un dealer internaţional. Desi, din nou, 19 ani era varsta care aparea doar în buletin.
- Cu cât va plăteşte?

Stramba din nas.

- Hai să nu îţi încarci tu mintea cu asta, ai destule pe cap. Rânji şi m-am uitat urat la el. Traduceam asta prin: "cu mult". - Şi apropo, Jason nu e fratele meu. Rase şi m-am uitat din nou la el uimita.
- Ce? Adică nu sunteti gemeni? Dar sunteti identici.

Rase din nou.

- Semănăm, dar nu avem nicio legătură de rudenie. Îmi confirma şi m-am holbat la el. Eram sigura că faptul că sunt gemeni l-a atras pe Harry la ei. Mă gandeam la el şi Yrrah. Iar felul în care Jason şi Austin erau mereu împreuna mă ducea cu gândul că sunt gemenii perfecţi.
- Hai să ne întoarcem în sala, să nu îşi faca aia alte idei despre plecarea noastra. Ridica din spranceana.

Am aprobat din cap şi m-am întors spre sala oftând frustrata. Îmi era clar că trebuie să il bag pe Austin în echipa în caz că nu vreau bataie serioasă dacă n-o fac. Chiar mi se păruse suspecta acceptarea lui Harry să mă lase aşa de capul meu cu o adunatura de baieti dar el îşi făcuse planul dinainte. Dacă înainte tratam ideea cu bodyguarzi mai uşor, acum îmi dau seama că într-adevar am doua matahale plătite cu Dumnezu stie cât să aiba grija de fundul meu. Harry trebuia să aiba încredere maxima în tipii astia dacă ii lasa peste tot dupa mine, stiu care e reacţia lui când sunt în preajma oricărui alt baiat.

Am marait din nou când m-am aşezat în scaun şi l-am lasat să îşi faca reprezentaţia. Nu se pregătise prea mult, se vede. Dar era destul de bun la gimnastica şi probabil capabil să ridice doua majorete pe umeri, una pe cap şi doua în braţe. Dacă mai făcea şi şpagatul intre doua piramide de oameni, il întrecea pe Van Damme. Hmm, nu e o idee rea. Am marait în mintea mea, trecandu-l pe foaie.

Austin Brown - 8 (şi 10 pumni pentru demonul netremnic care il plăteşte)

Când a venit şi rândul lui Chris a fost partea mea preferata din zi. Era genial la gimnastica şi avea o carisma de neîntrecut.

- Kath, de ce l-ai pus şi pe Chris? O să ramanem fara mascota. Susoti Miky nesigura.
- O să găsim pe altcineva. Am comentat fiind atenta la reacţiile Victoriei. Il privea că şi pe ceilalţi - aşteptând să termine mai repede şi să plece de aici. Cupidon o să aiba mult de lucru cu relaţia asta.

Când am terminat în sfarsit şi am strâns 23 de nume pe lista, trecuse aproape toată ora şi urma să se sune în scurt timp. Am verificat din nou obtiunile şi i-am aliniat pe toti.

- Va mulţumesc tuturor pentru prezenta şi vreau să spun că toti ati fost uimitori. Fiecare este talentat într- un anume fel şi cum eu trebuie să aleg doar 6 dintre voi am încercat să ii iau pe cei care se potrivesc cu ce vreau eu să fac.

Acum era momentul decisiv şi toti aşteptau că la anunţarea câştigătorului la loterie.

l-am privit din nou şi am început să citesc:

- Kane Host. El era clar preferatul meu sî şi-a strâns pumnii strigând un "Dai". Mî-a aruncat un zâmbet radiant sî am început să rad, continuând să citesc: Tomas Murray. Era cel mai ¡nalt dar era o alternativa foarte buna fata de restul. Copie reacţia lui Kane, batand apoi mână cu el. Christian Horner. Acum eram sigura că aşa il chema pe Chris şi mi-a aruncat o expresia uimita, fiind apoi felicitat de ceilalţi doi aleşi, l-am zâmbit şmecher şi am observat-o şi pe Victoria zâmbind uşor, bun, deci nu era chiar imposibila până la urma. Erik Mone, Andrew Davis şi... mi-am muscat buza privindu-i pe restul. Austin părea deja speriat şi îmi placea asta, dar nu aveam de ales, pe lângă faptul că altul mai bun că el nici nu mai aveam, riscam să ajung încuiata în camera sî legata de pat dacă nu ¡1 bagam în echipa. - Austin Brown. Aproape am mormăit cuvântul şi l-am observat respirând uşurat, aproape m-a făcut să chicotesc.
- Asta e unul din prietenii lui Harry, nu credeam că o să-l vad aici. Susoti Miky încă şocata de apariţia lui Austin.
- Castiga şi el un ban. Am mormăit şi m-a privit confuza, apoi am început să rad.
- OK, aceasta este noua echipa. Vom mai avea încă doua fete care ni se vor alatura de mâine la antrenamente. Vreau să fiti mâine pe teren la ora 11, în echipament şi o să începeţi şi antrenamente de forţa. Deci, împrieteníti-va cu sala pentru că nici nu vreau să aud de steroizi. I-am amenitat ridicând pixul spre ei şi au aprobat din cap.
- OK, restul, va mulţumesc pentru participare. Ati foarte buni toti şi nu va faceţi griji, la ce ii asteapta pe ei, astăzi a fost ziua voastra norocoasa că nu ati fost aleşi. Am glumit macabru, făcându-i pe toti să rada.

Am ieşit din sala deja obosita de ziua asta, restul au ramas pentru a se împrieteni mai bine iar fotbalîsitî în loc să se antreneze au ramas să felicite noile majorete. Desi imaginea era comica, majoritatea băieţilor din echipa de majorete erau de 3 ori mai mari şi musculosi decât cei din echipa de fotbal. Doar Tomas era mai slab, dar era atât de ¡nalt încât ¡1 privea pe Max de sus şi ii putea da un pumn în cap fara probleme.

Am intrat la vestiar, care era mai departe de sala decât terenul de afara şi aveam câteva holuri de ocolit. Am ajuns prima şi mă bucuram că mă pot schimba singura. Am prins marginea maioului când am auzit usa deschizandu-se în spatele meu.

- Katherine! Vocea lui Zac m-a speriat, făcându-mă să mă întorc automat spre el.
- Zac, ce naiba cauţi aici? M-am încruntat la el desi apariţia lui aici, mă speria.
- Kath, veni spre mine şi într-o secunda îmi prinse mijlocul lipindu-mă de perete. Am icnit speriata.
- Ce dracu' faci? M-am agitat în stransorile lui.
- Kath, te rog, nu fa asta. Şoapta lui se lipea de fata mea şi îmi prinse încheieturile, blocandu-mi agîtatia.

- Da-mî drumul! Am tipat nervoasă.
- Kath, asculta-mă. Nu pica în capcana lui, te rog. Aproape mă implora cu ochii rugători, uitandu-se într-ai mei. M-am agitat nervoasă.
- Zac, da-mi drumul. Am repetat din nou, mărind volumul tonalitatii mele.
- Nu, nu o să te las să-i cazi în plasa. Katherine ţi-a luat minţile, nu-l lasa să te domine aşa.
- Şi care dracu' e problema ta? Ce îţi pasa tie?
- Îmi pasa. Mă privea tandru în ochi dar şi nervos.
- Uita-te la asta, şopti ridicandu-şi mână spre tatuajul meu şi strambandu-se. Te-a marcat că pe toate celelalte Katherine şi când va aparea alta o să fii părăsită exact că el. Te rog, deschide ochii şi ieşi din ghearele lui cât încă mai poti. Il cunosc de mult ani pe Styles, Katherine, stiu de ce în stare şi nu vreau că tu să ajungi că restul, la-o drept exemplu pe Amber, a distrus-o, Katherine, vrei să ajungi că ea?

Am marait furioasa, respiraţia lui mi se izbea de fata şi nu îmi placea deloc. Voiam să vina cineva să mă scape dar îmi era teama de consecinţele ce aveau să vina dacă Harry afla de asta.

- Zac, cred că vezi destul de bine să îţi dai seama că nu e acelaşi tatuaj. Da-mi drumul şi renunţa la toată tampenia asta, pentru binele tau.
- E acelaşi marcaj sub o forma diferita, li porţi S-ul pe gat. Dacă l-a tatuat într-un fluture nu inseamna că nu te-a marcat că pe o posesie la fel că pe toate celelalte.
- Pentru numele lui Dumnezeu, eu mi l-am dorit. Eu i l-am cerut, el nu a vrut să mi-l faca şi nu o să înţelegi niciodata ce semnifica fluturele asta, aşa că da-mi dracului drumul odată. De data asta am tipat, agitandu-mi încheieturile în mâinile lui.

Mă privi stupefiat.

- Nu mă minţi Katherine. Îşi puse mâinile pe obrajii mei, privindu-mă tandru în ochi. Aş fi dat orice să ii pot plesni acum.
- Zac, ii iubesc. Şi el mă iubeşte, stiu asta şi, chiar dacă nu m-ar iubi, sunt alegerile mele şi viaţa mea iar tu nu ai niciun drept să îmi spui ce să fac aşa că termina cu toată tampenia asta.

Am tipat furioasa şi expresia lui a devenit nervoasă.

- N-o s-o fac! Marai furios.
- De ce dracu' nu? Am tipat scoasa din sărite.
- Pentru că eu te pot iubi mai bine decât el.

Urletul nervos, ieşit din gura lui Zac mi s-a izbit de fata, paralizandu-mă şi, în urmatoarea secunda m-am simţit strivita mai tare în perete şi buzele lui s-au izbit de ale mele.

Am icnit terifiata, simtindu-mi aerul oprit de el. Mă asfixia şi nu în sensul bun, acestea nu erau buzele mele, nu erau buzele pe care le voiam peste ale mele, nu erau ale lui Harry şi am simţit cum explodez de furie. Îmi strivea obrajii şi buzele, impingandu-şi trupul în al meu. Am reuşit să îmi eliberez încheieturile şi mi-am pus palemele pe pieptul lui, impingandu-l de lângă mine. Am respirat eliberata aruncandu-i o privire furioasa.

- Ce dracu' e neiregula cu tine? Am tipat şi eram sigura că jumatate de şcoala m-a auzit.
- Katherine, încerca să se apropie iar de mine.
- Stai departe de mine Ortega. Am marait plasandu-mi mâinile în fata lui.
- Doar acorda-mi o sansa, te rog.
- Nu te apropia de mine, l-am amenintat din nou. Unde dracu' îmi era bodyguardul?
- Lasa-mă să îţi arat ce inseamna iubirea adevărata. Te implor Katherine, el nu te merita, e un nenorocit. Se apropie din nou de mine dar am reuşit să ii împing la timp sî să ii dau o palma peste fata. Capul i s-a întors spre dreapta sî eram la un pas să ii dau alta palma când a dispărut din fata mea. L-am privit stupefiata cum zboara spre pământ, lovit că de o torpila.

Mi-am întors privirea spre cel care stătea acum lângă mine, într-o poziţie protectiva în fata mea. Il văzusem pe Austin mare sî înainte, dar acum era enorm, mă acoperea cu totul. Şi expresia lui mă speria, nu era că a lui Jason, era de 100 de ori mai dură.

- Austin, am suspinat prinzandu-mă de braţul lui fara să îmi dau seama.

Se întoarse rapid spre mine.

- Ti-a făcut ceva? Mă întreba rapid, speriat.

Nu ştiam ce să spun, ce să fac. Nu voiam că Zac să pateasca ceva, dar deja intrecuse limita.

Austin înţelese răspunsul din tacerea mea şi se întoarse spre Zac, ridîcandu-l de la pământ şi îzbindu-l de vestiar.

- Tocmai ţi-ai semnat condamnarea la moarte amice. Marai, lovindu-l din nou şi mi-am pus mâinile la gura speriata, când am văzut fata lui Zac, acoperita de sânge.
- Nu, Austin, lasa-l. Nu mi-a făcut nimic. Am spus rapid, tragandu-l de lângă el. Am reuşit să ii desprind mână din jurul gatului lui Zac.
- Pleaca de aici Zac. Acum. Am tipat ultima data şi a reuşit să îşi revină, aruncandu-mi o alta privire pierduta şi ieşind din vestiar.

Mi-am pus mână pe frunte, sprijinindu-mă de perete. Încă ii simţeam gustul pe buze şi le-am sters.

- Te-a sarutat, nu-i aşa? Vorbi Austin, şi m-am oprit rapid speriata ducandu-mi mână jos.
- Nu! Ideea că Harry să afle că Zac m-a sarutat era dezastruoasa. Şi-ar pierde minţile şi l-ar omora pe Zac chiar dacă eu l-aş implora plângând să nu o faca.
- Ba te-a sarutat. Schimba-te Kath, te aştept la usa. Era mai serios decât eram eu obişnuită. Îşi scoase telefonul din buzunar şi am inghitit în sec.
- Austin, Harry nu trebuie să afle de asta.

Se uita la mine, acuzandu-mă indirect că sunt nebuna.

- Glumeşti, nu? Viermele ala nu o să renunţe şi Harry mă omoara pe mine dacă afla că nu i-am spus.
- Nu o să afle. Am spus repede.
- Îmi pare rău Kath, şi aşa am incurcat-o destul că te-am lasat singura acum. Nici nu l-am văzut pe nemernicul ala când a venit dupa tine şi mă aşteptam să te întorci înapoi în sala. Când nu ai mai venit şi am observat că Zac lipseste am sfeclit-o. Harry o să mă stranga de gat pentru asta.
- Austin, o să il omoare. Cred că tu stii de ce e Harry în stare mai bine decât mine. Chiar dacă nu vrea o să îşi piarda minţile. Eram serioasă şi speram din tot sufletul să il conving. Chiar dacă ajungeam să il urase pe Zac, nu voiam să ii se întâmple ceva din cauza mea. Amenințarea lui Harry că il ingroapa, m-a făcut să tremur.
- Schimba-te, te aştept la usa. Îmi transmise Austin încet când celelalte fete au intrat în vestiar sî am auzit soneria, zbarlîndu-mi pielea.
- Ce cauta tipul asta aici? întreba Miky, uitandu-se confuza dupa el. Austin a ieşit rapid afara şi mi-am insfacat hainele din vestiar, aruncandu-le pe mine cât de repede am putut. Jartierele astea erau groaznic de inconfortabile în momentul asta. Mi-am desfăcut şi împletitura, lasandu-mi parul să cada uşor ondulat pe umeri. Nu îmi mai doream să il vada şi restul lumii, pentru că toti il înţelegeau greşit. Dar chiar şi aşa, încă se vedea perfect pe gatul meu.

Am ieşit repede din vestiar ignorând toate întrebările care îmi erau adresate şi cautand o strategie prin care să il conving pe Austin să nu ii spună lui Harry despre asta, dar orice plan al meu a fost spulberat pentru că aproape m-am izbit de o silueta masiva şi întunecata când am

deschis usa. Harry voia probabil să între peste mine în vestiar sî am închis repede usa în urma mea.

- Harry, am suspinat speriata. Doar prîvindu-î expresia demonica mi-era de înţeles că lucrurile nu vor iesi prea bine.
- Ce ţi-a făcut? Mă prinse de umeri uitandu-se la mine cu privirea nervoasă şi am inghitit în sec. Eram sigura că dacă il mint şi-ar fi dat seama şi aveam impresia că o încurcam dacă se intampla asta.
- Harry, a fost tot ce am reuşit să spună şi am impresia că expresia mea era stupefiata, pentru că m-a privit speriat.
- Doamne iubito, ce ţi-a făcut? Spune-mi. Mă trase în braţele lui şi am icnit speriata. Spaima mea încurca situatia şi mai tare, făcându-l să creada altceva.
- Nu mi-a făcut nimic Harry, stai liniştit. Doar că, l-a suparat tatuajul, am spus încercând să îmi calmez starea.

Harry spumega de furie.

- Te-a sarutat? Mă întreba folosindu-sî din nou ochii electrizanţi şi am paralizat.
- Spune-mi Katherine. Insisita prinzandu-mi fata în palme şi chiar dacă astea erau mâinile pe care le cunoşteam în jurul obrajilor mei, acum nu prevesteau lucruri bune, dar fara să îmi dau seama am aprobat din cap.

Greşeala fatala.

înainte să mai spun altceva mâinile lui Harry m-au părăsit şi a dispărut de lângă mine, transmitandu-i rapid lui Austin să ramana cu mine şi disparand pe hol.

- Harry! Am tipat dupa el inspaimantata şi am încercat să fug dupa el dar un alt brat s-a aşezat în jurul meu oprîndu-mă. Eram la un pas să îi strig lui Austin să mă lase dar apoi am observat că era Jason.

Cele doua secunde de neatentie l-au făcut pe Harry să dispara din raza mea vizuala şi am ramas pe hol, disperata cu doi bodyguarzi pe post de paravane în jurul meu şi cu o mie de priviri şocate, aruncate spre mine.

Jason, mi-a prins spatele şi m-a tras uşor pe hol.

- Unde mă duci? Da-mi drumul. Am marait nervoasă uitandu-mă dupa Harry care plecase acum în cautarea şi dezintegrarera lui Zac.
- Calmeaza-te Kath, stii că nu ii poti opri acum. Spusele lui Jason sunau aproape că un sfat şi chiar dacă vocea lui părea în permanenta dură şi inspaimantatoare, stiu că acum încerca să mă linîsteasca.

Nu voiam să fac o scena în fata întregii scoli, eram sî aşa subiectul destulor bârfe aşa că am început să merg liniştita cu Jason sî Austin de-o parte sî de alta a mea. Vazand că sunt cuminte, Jason m-a eliberat şi m-am lasat condusa de cei doi pe hol. Acum stîam cum se simte fiica preşedintelui şi chiar îmi e milă de ea.

- Trebuie să mergem dupa el, poate să faca o prostie. Am vorbit când am ieşit afara şi nu stiu ce cautam aici, mai aveam un curs.
- N-o să faca nimic Kath, calmeaza-te. Vorbi Austin.
- E scos din minţi, dacă ii prinde o să-l omoare. Am spus disperata.
- Da, aşa o să faca, dar nu ii puteam permite să o faca aici. Nu-ţi face griji, nu o să-l găsească, l-am pus pe nenorocitul ala să fuga, cred că îşi da şi el seama că şi-a sapat singur groapa dar cel puţin am avut grija că Harry să nu ii omoare într-un spaţiu public.

Îmi venea să ii strâng în braţe pe Austin în momentul asta. Am respirat uşurata şi am încercat să intru înapoi în clădire, Harry era probabil un uragan nervos şi ¡1 cauta pe Zac că un Terminator fara milă, programat să ucidă.

Jason şi Austin au intrat dupa mine şi în tot liceul era deja o agitatie de nedescris. Toti aşteptau că vinovatul să fie găsit şi executat. Ne-am ciocnit pe hol de Jay şi Ken, care erau la fel de speriaţi că noi.

- Kath, ce dracu' s-a intamplat? Ne-a sunat Harry să ii cautam pe Zac în tot liceul şi să ii găsim. Ce a făcut idiotul ala iar? Mă întreba Jay confuz, probabil ghicind deja o parte din întrebare.

Am văzut o alta haita de baieti trecând pe hol pe lângă noi, şi ii cunoşteam de pe pista, cu siguranţa Harry i- a trimis în vanarea lui Zac. Am inghitit speriata în sec.

- A sarutat-o! Răspunse Jason în locul meu. M-am încruntat, punandu-mi palma pe frunte.

Jay sî Ken rămăseseră pietrificaţi.

- E adevarat? Verifica Ken, şocat. Am aprobat din cap.
- Ooooh, rahatul ala e mort. Presupuse Jay, aproape amuzat.

M-am uitat urat la el.

Eram chiar lângă scări şi l-am văzut pe Harry coborând de sus că un ciclon nervos, cu trei baieti în urma lui. A ajuns la mine imediat şi am inghitit în sec.

- Unde e? I se adresa lui Austin nervos.

- Nu stiu omule, a plecat dupa ce l-am luat de pe Kath, a trebuit să raman cu ea şi el a dispărut. Răspunse Austin serios şi am rasuflat disperata printre buze aruncadu-i o privire urata lui Austin. "Dupa ce l-am luat de pe Kath!"

Aşa cum credeam, ochii lui Harry s-au mărit şi dacă ar fi fost posibil, ar fi scos fum pe nari şi pe urechi. Fata i se rosise deja şi venele de pe gat ii deveniseră proeminente din cauza furiei. Mi-am pus mână pe pieptul lui, încercând să ii calmez. Acum părea al naiba de mare pe lângă mine.

- Nu trebuia să ii lasi să plece. Marai furios neparand să observase mână mea.
- Harry, am şoptit prinzandu-i tricoul în pumn.

Îşi cobora privirea spre mine. Vedeam sălbăticie în ochii lui. Pentru prima data prin minte mi-a trecut un gând pe cât de prostesc pe atât de înfricoşător, li cunoşteam obsesiile lui Harry, ştiam foarte bine povestea cu iubita care e doar a lui şi a nimănui altcuiva. Şi acum buzele mele fuseseră sarutate de Zac, îmi era teama că Harry va trata asta cu scarba. Ca nu o să mă mai vada că înainte, mă simţeam aproape... patata. Mai sarutasem baieti şi înaintea lui Harry, cu voia mea, ceea ce nu era valabil sî în cazul lui Zac, dar nu exista un demon în viaţa mea atunci.

Alti baieti au venit lângă noi în momentul în care am fost pietrificata de acest gând.

- Nu il găsim pe nicăieri Harry, cred că a plecat, li spuse un baiat pe care sunt sigura că il chema Shane. El ne dăduse PCP la petrecerea lui Keith. Acum era mult mai lucid, serios şi normal, dur.

Harry marai într-un oftat diavolesc.

Îmi prinse mână de pe pieptul lui şi o trase în jos.

- Atunci mergem dupa el. Chiar aveam chef de o vanatoare. Spuse cu un ton macabru şi uşor ironic care m- a făcut să tremur din nou.

Fara alte explicaţii, mă trase dupa el pe hol împreuna cu ceilalţi în urma noastra. Atitudinea rece a lui Harry mă speria mai tare decât ce se putea intampla cu Zac.

Am observat că ni se alaturasera şi Violet şi Ty. V, mi-a aruncat o privire care stiga: "Ce mama dracu' s-a intamplat?" Am privit spre figura de piatra a baiatului care mă ţinea de mână şi aproape mi-o strivea. Mi-am strâns buzele.

Am ajuns în parcare şi mi-am masat mână când a fost eliberata dintr-a lui Harry.

- Violet, du-o pe Katherine acasă. Ii ordona Harry serios şi era timpul să ies din transa şi să iau atitudine. Harry îşi pierduse minţile, asta e clar.
- Harry, ce ai de gând să faci? L-am întrebat serioasă, înainte să între în maşina lui sî să mă lase balta că pe o papusa care nu îţi mai place când altcineva s-a jucat cu ea.

- Să mă tin de promisiune. L-am amenintat că ¡1 îngrop de viu dacă de mai atinge de tine. Aproape marai şi am încercat să raman calma, desi simţeam nevoia să urlu.
Am mers lângă el şi am închis portiera Ferrarî-ului.
- Aî spus că nu vrei să omorî în numele meu? Am rostit serioasă fara să trădez vreo expresie. Asta era genul de replica potrivita pentru Harry, în mod normal, ar fi trebuit să încep să tip sî să ii strig că sî-a pierdut minţile.
Expresia lui s-a pietrificat brusc. Ca un mort readus la viaţa şi sentimente. Mă privi şocat.
- Nu fac asta, răspunse că în transa.
- Te duci să il vânezi pe Zac că pe un animal de prada pentru că m-a sarutat. Nu a facut-o că să te enerveze pe tine. A facut-o pentru că mă iubeşte. Am spus sec, simţind cuvintele cum mă ustura pe gat. Nu stiu dacă inrautateam lucrurile cu asta, sau eram pe drumul bun.
- Ce? Expira şocat. De unde stii asta?
- El mi-a spus.
- Katherine fii serioasă. Te rog, spune-mi că nu te lasi păcălită de nenorocitul ala.
- De ce? Sunt aşa de greu de iubit? Tu m-ai păcălit când mi-ai spus că mă iubeşti?
Aceasta era lovitura decisiva. Narile i s-au mărit de nervi.
- Nu il compara pe idiotul ala...
- Cu tine? L-am completat rapid. Ai dreptate Harry, sunt sigura că tu esti capabil să te indragostesti mult mai repede decât el. Puteam să spun mult mai multe dar încercam să nu sar calul, dar le voi zice dacă nu reusesc să ¡1 conving.
- Deci dacă vrei să te duci dupa Zac, nu ai de cât.
- O să mă parasesti dacă o fac? Aproape mă acuza.
- Nu! Dar o să îmi dau seama ce însemn eu pentru tine. Sî în situatia de fata îmi dau seama că nu sunt decât o posesie din cauza careia îţi pierzi minţile când o atinge altcineva.
Ofeream un adevarat spectacol în parcarea liceului şi se pare că ultimul curs începuse deja, dar ce se intampla aici era mult mai interesant.

Expresia lui Harry deveni de data asta inspaimantata. Se uita la mine stupefiat şi de data asta fata mea era cea de piatra.

- Oh, Doamne, iubito! Expira speriat şi mă trase imediat în braţele lui, aproape izbindu-mă de abdomenul sau.
- Stii foarte bine ce însemni pentru mine de ce spui asemenea tâmpenii?
- Pentru că tu mă faci să le cred. Îmi prinse obrajii şi mă obliga să mă uit în ochii lui. Am impresia că voia să îmi dea o palma apoi să mă sărute.
- Niciodata să nu mai spui aşa ceva. Ai înţeles?
- Totul depinde numai de tine. I-am răspuns serioasă şi ofta exasperat.
- Nenorocitul ala te-a atins. Te-a sarutat. Pune-te în situatia mea. Suna disperat.
- Lasa-l acum. Nu îţi zic să nu te atingi de el dar acum nu e momentul potrivit. Esti nervos şi o să faci o prostie pe care o s-o regreţi mai târziu.
- Crede-mă că nu o să regret asta. Doar gândul că viermele ala ţi-a atins buzele... scrasnii din dinţi şi gândul de mai devreme a revenit.
- Eu nu l-am sarutat, doar l-am plesnit. Am ridicat din umeri sperând să ii mai ridic moralul puţin.
- L-ai plesnit? Şi pe mine m-ai plesnit. Se stramba devenind mai gelos. Mi-am dat ochii peste cap.
- Pe tine te-am plesnit din cu totul alt motiv. Un mic zâmbet se afişa pe buzele lui şi i-am înconjurat gatul cu braţele, agatandu-mă de micuţa sansa şi nici de nebuna nu ii mai dadeam drumul.
- Off, ofta adanc şi frustrat, cuprinzandu-mi mijlocul cu braţele.

- Mă simţi? l-am şoptit la ureche.

- Da iubito, te simt. Dar tot ii rup coastele nemernicului ala. Am expirat disperata. - Şi vreau să o fac acum, aşa că dacă nu vrei să îmi umflu pumnii pe fata lui, vii cu mine? Am făcut ochii mari, prinzând sansa mai bine şi infingandu-mi unghiile în ea.

- Da! Am spus repede şi i-am tasnit în braţe. - Mergem unde vrei tu.

Chicoti dar se şi încrunta.

- Intra în maşina. Marai făcându-mi semn şi continuând să se încrunte. E clar că nu voia să faca asta sî se împotrivea fiecărei celule razbunatoare aflate în corpul lui, să nu plece dupa Zac că un demon posedat şi să ¡1 tranşeze în zece mii de bucati.

Am tasnit din braţele lui şi am fugit pe partea mea, intrând în maşina că o tornada.

Harry a intrat şi el imediat, fara să le mai spună ceva prietenilor nedumeriţi care încă erau lângă noi şi m- am lipit de scaun, icnind când maşina a plecat de pe loc, lasand un fum dens în urma noastra. Oh, drăcie, încă e suparat rău.

Îşi molfaia buzele şi strangea volanul în mâini. A pornit muzica şi melodia care a început nu era deloc potrivita pentru momentul asta: Slim Thug - Click Clack. Drăcie, asta era exact melodia pe care l-ar strangula pe Zac, sau i-ar trage un glonţ în cap. M-am înfipt în ecranul de pe bord sî speram să fie exact că al meu. Nu era cu nimic mai diferit decât un laptop sau o tableta aşa că am intrat pe internet şi am tastat rapid: Rihanna - You Da One. Am dat play rapid şi am dat-o la maxim. Harry m-a privit surprins, am clatinat din cap. Volumul 100% pentru sistemul asta era la fel de periculos pentru urechi că o bomba care ezplodeaza lângă tine. Îmi simţeam inima vibrând. Harry încă părea pierdut în contradiictiile sale mintale pe tema uciderii lui Zac şi nu am mai stat pe gânduri, l-am sărit în poala, desfacandu-mi picioarele în jurul lui aşa cum ştiam deja pe de rost şi i- am prins fata în palme, lipindu-l de buzele mele, într-un adevarat sărut. Unei parti din mine ii era teama de o respingere, dar am simţit chicotul lui Harry imprimandu-se pe buzele mele.

- Iubito, mă bucur că ai atât de multa încredere în mine la volan, dar te rog anunta-mă când mai ai planuri din astea, nu vreau să facem accident. Îmi spuse la ureche şi am început să rad. Desi sopata lui sunt sigura că fusese un tipat iar rasul meu nu ii auzeam.

Şi-a încolăcit un brat în jurul meu, simţind cum viteza maşinii scade şi m-a tras din nou spre buzele lui, de data asta strivindu-se el de mine. I-am savurat gustul şi m-am imbatat cu aroma lui afrodisiaca. Astea erau buzele mele, ale lui, doar ale lui. Nu stiu cât de adevărata a fost declaraţia lui Zac dar stiu că eu nu ii pot imparti niciodata aceleaşi sentimente. Trebuie să am o discuţie serioasă cu el şi să pun capat acestui lucru, pentru că oricât aş încerca să il stapanesc pe Harry, stiu că mai devreme sau mai târziu tot se va duce dupa el.

Când melodia Rihannei s-a terminat Harry a zâmbit şi a redus volumul.

- Eu sunt alesul? întreba şi iubeam scanteia aia din ochii lui. Bun, ego-ul lui Harry avea nevoie de o hranire serioasă.

- Tu esti, idiotule. Tu ai fost întotdeauna şi o să ramai pentru totdeauna.

Zâmbi şi mă saruta din nou, prelung şi probabil trebuia să mă tem că nu se uita deloc în fata. Dar simţeam maşina miscandu-se uşor.

- Cate coaste mă lasi să ii rup? Am început să rad desi probabil nu trebuia să o fac.

- Hai să discutam asta mai târziu, OK? Unde mă duci? l-am prins obrajii dar nu m-am uitat încotro mergem.

- Să mă tin de promisiune. Am neaparata nevoie de un sac de box în secunda asta şi trebuie să începem antrenamentele alea imediat. L-am privit uimita dar şi entuziasmata. Rânji diabolic şi insfaca volanul din spatele meu, lipindu-mă de abdomenul sau când maşina s-a propulsat din nou rapid pe autostrada şi în difuzoare a început melodia noastra în momentul în care Harry m-a strivit din nou de gura lui.

M-am abtinut să il întreb pe Harry unde ne vom antrena mai exact, fiind ocupata tot drumul cu buzele lui care parcă încercau să îşi revendice un loc pierdut. Dar am primit un răspuns la întrebarea mea când am intrat în reşedinţa lui Carter.

L-am privit pe Harry suspect şi am vrut să mă întorc în scaunul meu, dar nu m-a lasat. Am coborât din maşina împreuna şi am început să rad jenata, încolăcită în jurul lui. Harry rase şi el sî mă puse jos.

L-am observat pe Ian la cativa metri de noi, zambîndu-ne prietenos sî m-am roşit în obraji. Avea o mână pe casca din ureche, probabil comunicând cu alt bodyguard din cei de aici.

- Buna Ian! L-am salutat prietenoasa când am trecut pe lângă el.
- Buna ziua domnişoara Katherine, domnule Styles.

Oh, pentru numele domnului!

- Salut Ian. Îi zâmbi şi Harry şi mă trase cu el pe scări.
- Harry, ce cautam aici?
- Ne antrenam! Îmi facu cu ochiul, tragandu-mă pe alt rand de scări din interiorul casei.

Am fost nevoita sau mai bine zis obligata să mă îmbrac într-o pereche de colanţi negri. Genul pantalonilor de yoga şi un maiou de aceeaşi culoare, mulat şi scurt care îmi lasa tot abdomenul la vedere. Era un fel de trening sexy şi Harry m-a asigurat că e al lui Violet şi e nou, părea nou pentru că încă avea eticheta pe el când l- am imbracat dar nu înţelegeam ce cautau hainele lui V aici. Mi-a dat şi o pereche de adidasi albi şi m-a pus să îmi leg parul într-o coada. L-am ascultat cuminte, schimbandu-mă într-un fel de vestiar, dar arata mult mai bine şi sofisticat decât cel de la şcoala. Harry s-a schimbat şi el într-un trening asemanator celui pe care il purtase seara trecuta, plus o pereche de adidasi care ii făcea picioarele enorme şi m-a tras iarasi cu el spre alt hol.

- Esti foarte sexy imbracata aşa. Îmi şopti la ureche, prinzandu-mi mijlocul şi tragandu-mă în braţele lui. Am chicotit şi înainte să apuc să ii dau o replica îsteata, am ramas fara suflare.

Nu eram sigura dacă încă mai suntem la casa lui Carter sau mersesem pe sub pământ spre sala de box a oraşului.

Harry mi-a părăsit mână şi a plecat de lângă mine, eu am ramas uimita, privind în jur şi înghiţind în sec. Acum am aflat unde era poligonul unde se antreneaza.

Mai văzusem doar la televizor o sala atât de mare, în mijloc se afla un ring de box şi în jurul lui sute de aparate de sport. Am zărit cativa saci de box agatati de tavan şi alte lucruri care habar nu aveam cum se numesc.

- Relaxeaza-te puţin, pentru urmatoarele 20 de minute trebuie să îmi imaginez că sacul asta e Ortega. Spuse Harry punandu-şi o pereche de manusi pe mâini, dar nu erau de box. Erau subţiri, negre şi ii lasau degetele descoperite, ajungandu-i doar până la încheietura din mijloc.

Mi-am muscat buza şi am mers spre una din aparatele de lângă el, era în mare o banceta cu o bara de metal la un capat şi am impresia că trebuia să te întinzi pe spate pe ea şi să ridici haltere, dar normal că nu aveam nici cea mai mica cum se numeşte chestia asta.

M-am aşezat pe ea, simţind pielea moale sub mine şi mi-am strâns mâinile intre genunchi atintindu-mi privirea spre Harry.

Nu stiu ce făcea, îşi tot freca încheieturile şi se încrunta de parcă se gandea la ceva. Ceva care ii enerva. Stiu că încă fierbea de nervi pentru ce se intamplase cu Zac dar ii iubeam pentru că reusise să se controleze atât de bine. Il iubeam oricum.

Am tresărit când braţul i s-a încordat şi a lovit în aer. Spatele i se îndoit puţin, îndesandu-i capul între umeri, aplecat în fata şi celalalt brat se ridica şi el lovind în aceiaşi direcţie că şi

primul. Apoi amandoua au început un dans, făcând umerii lui Harry să se mişte în balans în timp ce respira sacadat încercând să găsească un echilibru cu proporii plamani. Am treasrit din nou când am auzit izbitura puternica care a umplut sala liniştita cu un ecou puternic atunci când corpul lui Harry s-a întors spre sac, şi l-a lovit din plin, făcându-l să se balanseze. A urmat o adevărata avalanşa de lovituri, izbiturile puternice se auzeau la diferenţa de o secunda şi muşchii de pe braţele lui Harry deveneau din ce în ce mai proeminienti. Buclele ii se zvarcoleau salbatice pe frunte şi respiraţia lui era insotita de gafaieli puternice şi maraieli nervoase în urma loviturilor.

L-am privit cu gura cascata. Cum îşi cunoştea perfect balansul cu propriul corp şi îşi coordona fiecare mişcare, lovind sacul că un salbatic şi făcând un uşor balans de mişcări şi cu ajutorul picioarelor. Aveam impresia că mă uit la un campion mondial de box. Eram conştienta că Harry stie să bata, dar nu credeam că atât de bine. Teama pentru viaţa lui Zac creştea privind acum demonul care zguduia sacul din tavan, lovind în diferite locuri, uneori coborând mână în jos cu încheietura în sus. Am tresărit din nou, sărind în sus când s-a das un pas înapoi şi sî-a ridicat piciorul lovind cu putere chiar în mijlocul sacului.

Câteva lovituri de pumni, apoi una de picior şi mă întreb serios dacă Harry ştia să faca şpagatul. Felul în care ridica piciorul putea să faca multe majorete invidiose.

Fruntea începea să ii transpire, la fel şi restul corpului şi respiraţia ii devenea din ce în ce mai greoaie.

Cred că trecuse deja un sfert de ora de când lovea în acel sac, făcându-l să se zguduie în toate părţile. Braţele ii erau transpirate şi era clar că obosise, dar părea pierdut în lovituri şi nu avea de gând să se opreasca, mărind ritmul din ce în ce mai rapid. Dacă sacul ala era Zac, era mort acum multa vreme.

Vocea lui Harry a început să scoata urlete înfundate sî nervoase, incorandu-sî muşchii la maximum până s- au transformat în doua mingi pe braţele lui. M-am ridicat speriata şi am mers spre el. Starea lui începea să mă sperie, era roşu sî transpirat din cap până în picioare.

- Harry, am şoptit uşor dar sunt sigura că nu m-a auzit din cauza loviturilor care îmi acopereau vocea.

Am aşteptat momentul potrivit să nu fiu lovita din greşeala şi am inghitit în sec, asezandu-mi mână pe umărul lui. Pielea lui era umeda şi îngrozitor de fierbinte.

S-a oprit imediat şi a ramas paralizat. Nu s-a întors spre mine aşa că mi-am coborât braţele în jurul abdomenului lui şi l-am luat în braţe, lipindu-mă de spatele lui infierbantat. Ii simţeam inima pompandu-i nebuneşte în piept şi respiraţia ii ridica pieptul prinzând rapid guri mari de aer. M-am ridicat uşor pe vârfuri şi i-am sarutat gatul. Picaturile de transpiraţie mi se lipeau de buze. A întors uşor capul spre mine, oprind sacul din balans.

- Harry, din ziua în care am acceptat să fiu a ta, am semnat juramantul că o să raman a ta pentru totdeauna. Nimeni nu mai poate lua de lângă tine, iubitule, l-am şoptit uşor, sarutandu-i ¡argatul.

- Iarta-mă! Mi-am pierdut minţile, nu stiu ce s-ar fi intamplat dacă ii gaseam pe Zac în momentul ala şi dacă tu nu mă luai de acolo. Vocea lui era chinuita şi nu se uita la chipul meu, privea în jos. L-am strâns mai tare în braţe.

- Încă ii urase şi o să ii invat o lecţie că să nu se mai apropie niciodata de tine. Când Austin mi-a spus că l-a găsit pe Zac în vestiar peste tine, am turbat. M-am gândit la ce e mai rău. Dar chiar şi faptul că te-a sarutat mă scoate din sărite.

Am zâmbit uşor şi i-am sarutat umărul.

- Mulţumesc că m-ai ascultat. Am şoptit.

- Şi asta a fost o minune. De obicei nu ascult pe nimeni când sunt nervos şi în viaţa mea nu mi-am pierdut minţile mai rău că astăzi. Nu stiu ce m-aş face dacă te-aş pierde Katherine. De fapt stiu, nu aş mai exista.

Genul asta de vorbe venite de la el mă făceau mereu să tremur.
- 0 să fiu lângă tine, a ta, pentru totdeauna.
- Cât mi-aş dori că asta să fie adevarat. Dar în fiecare zi mă lovesc de ceva care te departeaza de mine. Şopti îndurerat şi l-am strâns mai tare în braţe. Corpul lui ardea al naibii de rău.
- Este adevarat. Să nu crezi ce ţi-am spus astăzi, am încercat să te opresc să nu faci o prostie. Dar nimic nu o să mă depărteze de tine Harry, niciodata.
- Nici dacă faceam prostia aia şi il omoram?
- Nici. Am răspuns hotărâtă.
Expresia lui deveni şocata în pământ şi voiam cu disperare să se uite la mine.
- Aş fi fost suparata pe tine, rău... dar nu am cum să te părăsesc. Nu tine de mine chestia asta, fiecare celula din corpul şi sufletul meu e dependenta de tine şi o să te părăsesc doar atunci când vreau să mor. Ti-am spus deja că te-am acceptat aşa cum esti, cu toate defectele şi calitatile tale. Esti un criminal, dar esti criminalul meu.
Am simţit respiraţia lui Harry oprindu-se, doar inima încă ii pompa tare în piept. Mi-am muscat buza, el nu schiţa nimic, încă privea în pământ cu capul întors pe jumatate spre mine.
- Harry... am şoptit cu vocea ¡năbuşită dar în urmatoarea secunda s-a întors că un uragan în braţele mele, mî-a încolăcit talia în braţele sî m-a lipit de el, formandu-mi un gol de aer în stomac. Buzele lui erau deja strivite de ale mele şi imediat mi-a insfacat copasele, desfacandu-le în jurul abdomenului sau. Am chicotit când m-a ridicat în braţe şi mi-am înfipt mâinile în parul lui transpirat.
A început să mearga cu mine în braţe, dar nu stiu unde mă ducea sî nici nu îmi pasa.
Unul din braţele lui m-a parasît corpul şi m-am uitat curioasa în jur. Am observat că eram lângă ringul de box.
Harry a prins una dintre corzi, tragand-o în jos şi creând spaţiu intre ele. M-a aşezat pe marginea ringului, incurajandu-mă să trec şi mi-am tarait picioarele printre corzi, tarandu-mă pe fund.
Harry a urcat dintr-un salt, aplecandu-se pentru a trece printre corzi. Eu eram aşezata în fund şi el era în picioare în fata mea, aratand că un zeu.
Şi-a tras repede tricoului peste cap, că aproape nici nu am văzut şi s-a aplecat peste mine, prinzandu-mi iar copsele şi ridicandu-mă de jos. M-am prins repede de gatul sau şi am fost din nou aşezata în mijlocul ringului, carpeta de sub mine era de un albastru marin, dură, dar totuşi moale la atingere. Harry s-a aşezat deasupra mea şi a început să îmi mângâie soldurile goale, corpul lui era atât de fierbinte şi transpirat încât îmi simţeam pielea de gheata în contact cu a lui.
- Vreau să mă simţi în tine, şopti peste buzele mele, strecutandu-şi palma pe sub betelia colanţilor mei.
- Te simt oricum, dar în momentul asta vreau să îmi spui că mă iubeşti.
Chicoti.
- Stii deja că te iubesc, nu e de ajuns pentru mine.
- Dar totuşi vreau să aud când mi-o spui. Suna atât de frumos de pe buzele tale, am şoptit euforica şi a zâmbit dulce.
Se apleca peste buzele mele.
- Te iubesc, Katherine Wrise. Te iubesc cum nimeni nu a mai iubit vreodata pe cineva pe lumea asta. Te iubesc într-un fel pe care nimeni nu il poate înţelege, nici macar eu. Vrei să continui?
- Nu, pentru că nu o să te mai opreşti până mâine dimineaţa şi am nevoie neaparata de Godzilla aia fierbinte care mi se înfige în coapsa.
L-am prins de perciunii uzi şi l-am tras spre buzele mele, astupandu-i hohotul de ras.
-Godzilla?!

- Taci! Am mormăit infigandu-mi mâinile în betelia pantalonilor lui.
- Hmm, acum mă bucur şi eu de avantajul pantalonilor de trening. Am rânjit peste buzele lui, tragandu-i pantalonii peste coapse.

Rânji şi el şi mă ajuta să ii dau mai în jos, împreuna cu boxerii. Şi-a desfăcut mânuşile şi apoi s-a aplecat peste mine, tragandu-mi colanţii peste copase. Nu erau atât de maleabili şi a început să mormăie nerăbdător tragand de ei odată cu adidasii sî frecandu-mi fundul de podea în urma mişcărilor. Am început să rad dar când am ramas goala l-am simţit pe Harry imediat intre picioarele mele, mai cald şi transpirat decât a fost vreodata. Mi-a ridicat bazinul că să îmi traga şi maioul peste cap şi să îşi striveasca abdomenul cu al meu.

Am gemut în urma contactului plăcut. Nu îmi pasa dacă urma să vina cineva peste noi, corpul sau fierbinte şi tonifiat mă înnebunea atât de tare încât voiam să musc fiecare bucăţică din el.

Harry îşi cobora gura pe gatul meu şi chiar nu aveam chef de tachinari acum, il voiam în mine în secunda asta.

- Haide! L-am mustrat pozitionandu-mi palmele pe fundul lui ferm şi impingandu-l în mine.

Harry marai jucaus.

- Cineva nu mai are rabdare.
- Nu, am scrâşnit din dinţi infigandu-mi unghiile în fundul lui, făcându-l să geama.
- Mă vrei în tine, iubito? Şopti afrodisiac. Doamne, baiatul asta vrea să mă omoare?
- Daaa! Am rostit într-un geamat prelung.

Harry chicoti întorcându-se spre buzele mele.

- Dorinţa ta e porunca pentru mine. I-am simţit buzele peste ale mele şi căldură care a intrat în mine. Dureros de lent, cu mişcări milimetrice care mă înnebuneau.

Am gemut în gura lui, îndoindu-mî trupul de al sau şi rîdicandu-mî pelvisul în sus, pentru al lipi de bazinul lui. Harry se mişca în mine cu o lentoare care mă făcea să fierb, asta şi tot corpul lui care ardea la propriu. Niciodata nu l-am mai simţit atât de cald în mine.

Stiu că el era adeptul sexului salbatic, şi eu deveneam dupa el.

- Doamne, mai repede, am gemut tragandu-l de par.
- Shhh! Şopti uşor pe pielea mea, coborând din nou pe gat. Mă înecam cu propriul aer, dacă nu era recompensa de al avea acum pe Harry, mî-ar fi părut rău că nu am făcut asta mai demult. Erau de nedescris senzaţiile care îmi alergau prin corp, aveam impresia că tot ringul luase foc cu noi pe el. Faceam dragoste pe un ring de box, cu iubitul meu încins şi transpirat dupa ce a cotonogit un sac de box cu gândul la cel care s-a apropiat de mine. Viata nu inceteaza să mă uimeasca.

Am gafait deja disperata, mişcările lui Harry îmi făceau feminitatea să explodeze în revolta, mă simţea că un bolnav flamand caruia i se da mancare cu linguriţa. La dracu' vreau să îmi bag tot capul în castron şi să il devorez că o posedata.

- Harry, te implor... am gafait.
- Îţi place sexul salbatic, nu-i aşa? I-am simţit rânjetul pe gatul meu, acum realizez că presără săruturi fine pe tatuajul meu.
- Sunt un înger salbatic, tu ce crezi? Aşa că vrei te rog să te comporţi că demonul care stiu că esti şi intri mai cu talent până nu îmi explodeaza inima.

A izbucnit în ras pe gatul meu şi mi-am înfipt frustrata, mâinile în parul lui şi l-am tras spre buzele mele.

- Vrei să ţi-o trag cu talent?
- Daaa! Am răspuns din nou disperata.

Rase din nou.

- Bine ingerasule, să jumulim nişte pene din funduletul tau.

Daaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! Am tipat în mintea mea când am simţit lovitura puternica care m-a lovit în interior, până în fundul fiinţei mele, exact aşa cum voiam să fie.
Trecusem într-o secunda de la 10 kilometrii pe ora la 200. La dracu' aşa mai vii de acasă.
Corpul meu a început rapid să se scalde în propria plăcere, prinzând rapid stratul de umiditate care il acoperea şi pe Harry. Mă înnebunea căldură care i-o oferise exerciţiul de mai devreme. Era atât de fierbinte, mare, muculos, excitat şi acum salbatic, axact aşa cum mi-l doream. Şi baiatul asta mă iubea, părea atât de imposibil dar prin nu stiu ce minune şi truc dumezeiesc, demonul asta splendid se îndrăgostise de mine.

Eram prea excitata şi nici nu mi-am dat seama când orgasmul s-a revarsat în mine. Corpul începuse să imî tremure sub presiunea afrodisiaca a lui Harry dar el abia acum îşi începea exerciţiul. Orgasmul meu l-a făcut să se mişte şi mai rapid în mine, devorandu-mi trupul cu mâinile lui şi inghitindu-mi buzele.

Mi-am amintit de remarca lui Harry despre rezistenta mea şi asta mă enerva. Într-adevar începeam să obosesc sî cred că prima lecţie din antrenamentul meu e să îmi cresc rezistenta la sex.

Mi-am înfipt degetele în parul lui, zmulgand câteva fire şi făcându-l să geama. Dependent de perversitati agresive.

Mi-am ridicat mai mult picioarele în jurul sau, infigandu-mă chiar eu în el şi demonstrandu-i că nu am nicio problema. Desi începeam să gafai. Mi-am acoperit respiraţia cu gura lui, blocandu-mi plamanii şi coborandu- mi mâinile pe spatele sau, reîmprospătând zgârieturile unghiilor mele. Harry a gemut gutural, înnebunit de plăcere sî asta m-a făcut să zâmbesc. Eram pe drumul cel bun.

Mi-a muscat buza de jos apoi a lins-o lasciv pe cea de sus. L-am simţit dandu-şi drumul în mine şi gemând, scrasnind din dinţi. Dar nu aveam de gând să ii las. De stiu că îmi dau duhul, o să ii obosesc şi eu pe el, iar boxul de mai devreme mă ajuta, era deja destul de obosit.

- 0 să faci un antrenament la sacul de box mereu înainte de sex de acum în colo, esti al dracului de fierbinte acum. începu să rada.

Mi-am înfipt din nou unghiile în fundul lui şi nu l-am lasat să iasa. Cel de-al doilea orgasm al meu e pe drum dar voiam să ii înfrânez cât mai mult.

Nu l-am lasat să se odîhneasca şi l-am muscat puternic de buza de jos, astupandu-l apoi într-un sărut. A gafait dar a înţeles ce vreau şi a început să se mişte din nou în mine cu mai putina vlaga.

- Mai repede, l-am certat scrasnind din dinţi şi mă aşteptam să chicoteasca, dar nu a facut-o, doar m-a ascultat şi îmi era teama că iar avea să mă bata la rezistenta. Dar începeam să găsesc balansul cu corpul meu şi să iau doar placerea din oboseala, corpul lui ardea din ce în ce mai ai tare şi al meu ii prindea în temperatura. Abdomenele noastre se loveau într-o baie de transpiraţie.

Gemetele mele ieşeau din ce în ce mai rapid, la fel şi ale lui Harry şi era foarte plăcut să fim pe aceeaşi lungime de unda.

- Spune-mi că esti a mea, scrasni din dinţi muscandu-mi buza.
- Sunt a ta! Am spus hotărâtă, că pe un răspuns la un ordin în armata şi mă simţeam al naiba de bine s-o spun.

Harry s-a împins în mine, ridîcandu-mi trupul în sus şi am tipat. Corpul a început să imî tremure şi mi-am dat drumul pentru a doua oara, nefiind sigura dacă mai pot face ceva dupa asta. Eram epuizata, dar Harry nu s-a oprit, mi-am dat o palma mintal, am strâns din dinţi şi nu m-am lasat. L-am tras de par, l-am muscat de buze şi mi-am frecat coapsele pe abdomenul lui simţind cum pierd contactul cu realitatea. Norocul meu că şi Harry şi-a dat drumul din nou, imediat şi, a respirat epuizat, prabusindu-se peste mine.

Am respirat uşor printre buze, încercând să nu arat cât de epuizata sunt.

- Doamne, de unde a venit toată energia asta? Gafai Harry pe gatul meu.

M-am fortat să chicotesc.

- Lucram la rezistenta iubire. Am rânjit, calmandu-mi respiraţia.

Se ridica în cele din urma de pe pieptul meu, privindu-mă zâmbind cu o expresie epuizata de plăcere.

- Te ador! Aproape marai şi se apleca să mă sărute.

Am chicotit peste buzele lui chinuindu-mă să îmi dau seama dacă mai aveam stapanire asupra corpului meu, sau era paralizat. Dulcea parlizie dupa un asemenea efort.

Am mai zăcut câteva minute bune întinsa cu Harry pe podeaua ringului. Mi-am aşezat capul pe pieptul lui şi am mangaiat pectoralii care începeau să devină întepatori.

- Te epîlezi? L-am întrebat înainte să imî dau seama.

Se uita la mine curios sî începu să rada.

- Da sî nu imî place deloc dar n-am de ales, dacă mi-au trebuit tatuaje pe piept. Aproape mormăi şi am început să rad şi i-am sarutat una dintre pasarele.

- Il sarutî pe Yrrah, huh? M-am uitat la el uimita. Zâmbi uşor.

- E o diferenţa intre ele?

- Nu tocmai, dar el e în dreapta, eu sunt în stanga. Îmi amintesc că aşa obisnuiam să dormim mereu împreuna. Orice il includea pe fratele sau geaman, il întrista pe Harry instantaneu. Am sarutat din nou, uşor, pasarea de pe dreapta, apoi m-am ridicat şi am sarutat-o şi pe cea de pe stanga, muşcând puţin din ea. Harry chocoti, mangaindu-mi spatele.

- Katherine, nu ţi-am spus, dar tu esti singura care stie de Yrrah. Deci să nu aduci niciodata vorba de asta când nu suntem singuri.

Mi-am muscat buza şi m-am uitat la el.

- Nu mai stie nimeni?

- Nu! Nici Carter, nici Jay sau ceilalţi, nici macar Chris. Yrrah, e o parte dureroasa din trecutul meu pe care am preferat să o păstrez doar pentru mine, până acum. Nimeni în afara de tine nu stie că am avut un frate geaman.

M-am ridicat spre el şi l-am sarutat uşor pe buze.

- N-o să spun nimănui, l-am prmis, totodata simtindu-mă plăcut că eu eram singura în fata careia îşi deschisese inima complet.

Mă simţeam din ce în ce mai incomod, goala, în sala asta. Acum îmi era teama că ar putea intra cineva.

- Nu-ţi face griji, nu vine nimeni peste noi. Zâmbi Harry, probabil sesizandu-mi teama.

- Carter nu e aici?

- Nu, e în Brazilia. Am aprobat din cap, îmi spusese şi acum ceva timp de afacerea asta. Dar Harry era aici cu mine, şi asta era tot ce îmi pasa.

- Parca aveam un antrenament de făcut. Mi-am tuguiat buzele, bucuroasa că începeam să îmi revin din ce în ce mai repede. Dacă mă straduiam, mai rezistam încă o data.

- Da! Spre surprinderea mea, Harry s-a ridicat imediat. Probabil acum era mai mult decât să mă antreneze şi cred că mă va invata să ii rup gatul lui Zac.

Ne-am imbracat rapid în haine desi aveam nevoie disperata de un dus, eram transpirata din cap până în picioare, dar Harry a spus că e mai bine aşa. Asta sau ii placea lui să mă vada transpirata.

- Să zicem că incalzirea am facut-o deja. Rânji. Mi-am strâns coada mai bine şi am început să rad.

- Sî ce mai încălzire. L-am aprobat sî a început să rada.

Sî să inceapa distractia!

Harry m-a studiat putîn apoi m-a tras spre marginea ringului.
- OK iubito, vreau să îmi spui exact cum te-a atacat Zac.
Am inghitit în sec.
- Harry, nu m-a atacat... am spus încet desi cam mințeam.
Harry se încrunta la mine.
- Katherine, nu mă minți. Spune-mi exact cum s-a intamplat că să te invat să te aperi.
Am oftat. Chiar dacă riscam să il bag pe Zac în probleme şi mai mari o încurcam eu dacă il mințeam pe Harry.
- M-a lipit de perete şi mi-a prins încheieturile. Am inghitit. Fiecare cuvânt suna că o condamnare la moarte pentru Zac.
Harry s-a tensionat lângă mine, strangandu-şi buzele şi pumnii.
- Dar nu a facut-o într-un mod brutal. Am încercat să il calmez. Mî-a aruncat o încruntătură.
- OK! Respira adanc şi se apropie de mine. Îmi prinse încheieturile şi mă lipi de coarda ringului.
- Nu ai unde să te mai duci şi esti prinsa. Ce poti să faci că să scapi?
M-am uitat la el nesigura.
- Haide iubito, esti femeie, pentru numele Domnului, asta e cel mai uşor mod în care poti scapa de un bărbat. Harry îmi facu semn în jos şi am înțeles.
Mi-am ridicat genunchiul indoindu-l uşor intre picioarele lui.
- Bun! Respira de parcă ar fi spus aleluia. - Doar că loveşti mai repede şi de 1000 de ori mai tare. Am aprobat din cap realizand că avusesem sansa să il lovesc aşa astăzi pe Zac.
- Asta e cel mai uşor mod în care poti să ii loveşti. În momentul în care e lovit din instinct o să să se dea în spate şi o să se aplece. În cazul în care îți da drumul la mâini îți ridici cotul şi ii loveşti în spate sau ii prinzi de umeri şi ii dai din nou cu genunchiul în fata. Harry simula mişcarea asta şi se apleca uşor în fata eliberandu-mi o mână.
- Hai, fa-o! Mă încuraja.
Am inghitit în sec şi mi-am îndoit cotul lovindu-l uşor în spate.
- Mai tare iubito, trebuie să te inveti cu forța impactului. Nu îți face griji, am încasat eu altele mult mai rele.
Mi-am muscat buza stresata sî l-am lovit mai tare.
- Nu în omoplați, loveşte în centru, în coloana vertebrala. Mă instrui şi i-am urmat sfatul şi l-am lovit din nou, de data asta făcându-l să tuseasca.
- Scuze! Am spus repede speriata.
Rase.
- Nu îți face griji, e un instinct, nu m-ai lovit mai tare că un copil de 5 ani. Am început să mormăi. - Bun, în momentul asta, dacă ¡1 loveşti destul de tare, e la pământ, în agonie. Potî să fugi sau potî tabari cu picioarele pe el. Harry se culca la pământ.
- Unde mă poti lovi? Era întins pe o parte şi m-am uitat le el rozandu-mi unghia. Mi-am proptit piciorul pe abdomenul lui. Aşa văzusem în filme. L-am privit pe Harry intrebatoare.
- Asta e bine, dar nu sigur pentru că îşi poate reveni în orice secunda şi te poate prinde de picior. Harry îmi insfaca gamba. Te trânteşte la pământ şi te poti lovi şi la cap, să nu mai zic că o să îți fie greu să mai scapi. Mai bine ii loveşti din nou în fata. Du-te în spatele meu.
L-am ascultat.
- Fixeaza centrul spatelui, în încheieturile coloanei vertebrale sî loveşte cu vârful piciorului.
L-am lovit uşor sî a aprobat din cap apoi s-a ridicat rapid.
- Coloana vertebrala e una dintre cele mai sensibile parti din corp, dacă ii loveşti unde trebuie şi destul de tare ii poti paraliza. Dar asta inseamna foarte tare. Loviturile în abdomen au un efect mai rapid dar nu sunt sigure şi trec mai repede, lovitura în spate e a naiba de dureroasa

şi dureaza, trebuie să fii mereu în spatele adversarului tau şi să te asiguri că orice ar face nu te poate prinde.
Am aprobat din cap deja ametita şi îmi părea rău că nu îmi luasem un caiet.
- Acum luam doar notite, o să le punem şi în practica şi vreau să loveşti calumea. M-am uitat la el speriata, deja arata că un antrenor adevarat.
- Bun şi cealalta, se apleca din nou, punandu-mi mâinile pe umerii lui. Poti să ridici piciorul foarte sus deci o să ajungi la fata mea. Mi-am îndoit genunchiul de data asta abia atingandu-l, orice ar fi, nu vreau să stric fata aia.
- În cazul asta s-ar putea să nu cada imediat, sau să nu cada deloc, dar o să îţi elibereze mâinile şi o să le duca la nas. Fugi, sau ii loveşti în spate cum te-am invatat.
Am aprobat din cap.
- Bun, în cazul în care nu îţi elibereaza mâinile când ii loveşti cu genunchiul intre picioare, tot o să se aplece. E un instinct şi nu ii poate opri.
Harry îmi prinse din nou încheieturile şi se lipi de mine, aplecandu-se uşor. - Dacă aş fi eu i-aş da un cap în gura de ar vedea stele albastre -am început să rad- dar dacă nu vrei să leşini şi tu odată cu el pentru că mai ai de invatat până să loveşti cu capul, folosesti aceeaşi arma, are mâinile ocupate şi nu te poate opri, aşa că ii loveşti din nou la moştenitori până îţi da drumul.
- Am înţeles. Am aprobat cuminte din cap şi am notat în cap. Acum chiar aş fî capabila să scap mai repede de bruscajul lui Zac.
- Bun, şi cam aşa ai fi putut să scapi de imbecilul ala azi înainte să apuce să îşi lipeasca lipitorile de buze de ale tale. Bodogăni suparat.
Am zâmbit vinovata.
Ne-am îndreptat spre centul ringului şi cred că începea lecţia numărul doi.
Se poziţiona în fata mea şi trase o gura mare de aer.
- OK iubito, înainte să mergem mai departe, vreau să mă loveşti cu toată forţa. M-am uitat la el speriata.
- Ce?!
- Vreau să vad cata putere ai. Ca să stiu cum abordam lucrurile.
- Harry, ai înnebunit? Cum să te lovesc pe tine? Îşi dadu ochii peste cap.
- Am fost lovit de tipi de 4 ori cât tine şi am rezistat, deci nu îţi face griji, mă îndoiesc că o să mă clinteşti macar de pe loc. M-am încruntat nervoasă şi zambî diavoleşte.
- Nu, nu o să te lovesc pe tine. Nu pot să lovesc sacul ala? Am încercat disperata.
- Vreau să simt eu, să îmi dau seama cât poti. Mi-am muscat buza frustrata.
- Hai iubito, loveste-mă cu pumnul în abdomen, nu o să îmi faci nimic, crede-mă.
- Nu pot să te lovesc pe tine, atunci când o să lovesc un atacator o să fiu nervoasă şi normal că o să lovesc mai tare. Dar pe tine nu pot să te lovesc. M-am opus fataindu-mi genunchiul de stres.
Ofta exasperat.
- Trebuie să inveti să îţi canalizezi puterea. Tu m-ai pus să te invat să te aperi şi chiar o s-o fac, aşa că loveşte şi taci.
Mi-am muscat buza, cum să lovesc adomenul ala perfect pe care il iubeam? De ce nu mă pusese să il sărut de la un capat la altul?
- Te las să mă legi de pat diseara dacă o faci. Rânji. M-am uitat la el surprinsa.
- Şi apropo, aia e un chin mult mai mare decât cel pe care o să mi-l provoace orice lovitura a ta. Am bufnit în ras.
- Haide! Mă încuraja. - O să mă încordez sî îţi promit că nu o să mă doara. Îmi prinse mână dreapta şi o strânse în pumn.

- Îţi întorci mână cu încheieturile în sus în mementul impactului. Măreşte forţa loviturii. Mă invata sî am aprobat din cap, pe asta nu o stîam. - Nu plesnesti, loveşti cu pumnul. Fa o încercare în gol.
Am oftat din nou sî am simulat o lovitura în aer, sîmtindu-mă că sî cum aş încerca să prind o mușca. Harry îmi prinse braţul pentru a-mî corecta mișcările. Îmi ¡doi cotul în exterior, apoi îmi forţa mână să se întindă întorcând încheieturile în sus. Am icnit în urma forţei lui.
Se poziţiona din nou în fata mea, ridicând autoritar din sprâncene. Am oftat, nu mă puteam înţelege cu el. Mi-am încleştat pumnul.
- Nu-ţi încleşta pumnul dinainte, blochezi muşchii. 0 faci în timpul mişcării. Am mormăit frustrata. - Haide Katherine, te comporţi că un bebeluş.
M-am enervat şi fara să îmi dau seama, l-am lovit în abdomen cât am putut de tare, apoi am realizat că făcea asta să mă enerveze. A tuşit secat de aer.
Mi-am pus repede mâinile la gura şi m-am apropiat de el.
- Iubitule, iarta-mă.
Harry se uita la mine şi începu să rada.
- Iubito, nu te iert, pentru că m-ai lovit de parcă aş fi fost un puşti sensibil. Te rog spune-mi că asta nu e toată forţa ta că am incurcat-o.
M-am încruntat cu gura cascata.
- Te doare mână din cauza loviturii?
- Nu, mi-am agitat mână, nu simţeam nimic. Îşi dadu ochii peste cap.
- Loveşte să te doara şi pe tine mână. Katherine, pierdem timpul şi nu faci decât să mă loveşti de 10 de ori degeaba. Da-mi odată una sau o să îţi tăbăcesc curul de o să îţi doreşti să mă bati pe bune.
Se enerva şi am chicotit. Nu mai merge a doua oara demonule.
- Nu pot. Nu pot şi gata. Cum să te lovesc pe tine? M-am enervat invartindu-mă în loc.
- Vrei să stam aici toată ziua? Nu continuam antrenamentul până nu îţi cunosc puterea. Pentru că în momentul asta loveşti că un copil cu probleme de handicap.
Mi-am strâns buzele nervoasă. De ajuns cu asta.
- Bine demonule, vrei lovitura, îţi arat eu.
Am scrâşnit din dinţi şi m-am dat un pas în spate, mi-am ridicat braţul cum m-a invatat el şi l-am lovit în abdomen cu toată forţa, scrasnind din dinţi. Mi-am retras mână agitand-o, mă durea până şi încheietura, patratele alea sunt ale naiba de tari.
Harry a tuşit calumea de data asta şi s-a dat un pas în spate, punandu-şi mână stomac. Îşi scutura capul şi se ridica. L-am privit uimita. Doamne, dacă eu îmi luam o lovitura din asta dansam cu îngeraşii în secunda urmatoare, încă mă durea mână.
- Aşa mai merge. Zâmbi, îndreptându-se de spate şi am încercat să nu imî mai scutur mână. Mă faceam sî mai rău de ras.
- Cum e?
- Pai, punând la socoteala faptul că dacă vei fî cu adevarat atacata o să levesti mai tare că acum din cauza nervilor, să zicem că ai o lovitura destul de zdravana, care se poate lucra foarte bine şi apropo, esti al dracu' de sexy când loveşti.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Am înţeles, acum continuam?
- Nu! Zambî luandu-mă de mână şi dandu-mă jos de pe ring.
-Ce?!
- Nu îţi face griji iubito, o să te saturi de antrenamente. Astăzi am vrut să vad doar de ce esti în stare şi să te invat cum să scapi în cazul în care Zac iese din mormânt şi vine dupa tine.
- Harry...

Rase.
- Nu pe bune, ai reuşit să mă calmezi să nu ii decapitez dar asta nu inseamna că o să ii las nepedepsit pentru asta. Deci, cate coaste pot să ii rup?
- Harry, inceteaza cu asta. L-am certat în timp ce intram în vestiar. Am început să imî dezbrac hainele transpirate.
- Iubito nu o să ii las pur şi simplu să îşi faca iluzii. M-am calmat şi acum ii înţeleg altfel, dar trebuie să îi tai aripile cât mai repede, până nu îşi face gânduri mai mari.
M-am uitat la el, confuza.
- Ce tot spui acolo? Cum adica ii înţelegi?
Se uita la mine zâmbind şi mă lua în braţe. Era gol şi eu la fel. Asta nu e bine.
- Ai spus-o chiar tu. Nu e greu că cineva să se indragosteasca de tine, de fapt e imposibil să nu o faca. Am fost şi eu în locul lui şi stiu ce simte. Dar am fost castigatorul inimii tale şi trebuie să elimin orice urma de competitie.
Am respirat prelung punandu-mi mână pe frunte. Mă saruta pe nas.
- Nu exista nicio competitie. Putem să ne întoarcem în sala? Chiar am chef să dau nişte pumni sacului ala.
- Ar fi interesant dar ai uitat că avem o întâlnire cu Tata-musculos şi detînator de arma, pe o tema care probabil o să mă interneze pe mine în spital cu oasele fracturate?
M-am uitat la el inspaimantata.
- Tata! Oh, Doamne am uitat complet de el. Am dat de dracu'!

38. Reflexii

Pentru prima data Harry nu a trebuit să îmi mai spună să raman în maşina. El a coborât şi eu am ramas pe scaunul meu cu inima bubuind şi articulaţiile blocate. Harry mi-a deschis uşor portiera şi am rasuflat speriata, de parcă urma să fiu executata dupa ce ies de aici. Nu voiam să ies, nu voiam să dau ochii cu judecătorul care avea să îmi taie chiar el capul, nu ar mai fi avut rabdare să numeasca pe altcineva să faca asta.

Am coborât din maşina şi am prins imediat mână lui Harry. El era singurul care mă putea proteja. Casa mea arata acum că una din acele scene din filmele vechi unde vinovaţii sunt atarnati în ştreang. Am sugrumat mână lui Harry cu a mea, tremurând scurt.

- 0 să fie bine iubito, îţi promit. încerca Harry să mă calmeze mangaindu-mi spatele cu cealalta mână în timp ce mă tragea pe alee. Nu, nu voiam să merg acolo, îmi simţeam paşii arzandu-mă pe tălpi. Îmi era mult mai frica decât am crezut că o să îmi fie.

Şi cum mă aşteptam, Harry era extrem de calm. Probabil îşi repeta strategia în minte, pe care o plănuise demult. Eu, eram mai speriata că un pui prins şi impobilizat cu satarul la 5 centimetrii deasupra capului sau. Am inghitit în sec.

- Crezi că ar trebui să mai sunam la usa? întreba Harry când am realizat că urcam pe trepte.

- Cred că ar trebui să plecam. Ne întoarcem alta data. Am tremurat că o gaina fricoasa. Harry chicoti uşor.

- Iubito, eu sunt în pericol aici, tu nu ar trebui să te temi, esti fiica lui. încerca să mă încurajeze şi m-am uitat la el disperata. Sunt fiica lui, deci probabil o să mă ia de lângă tine, o să mă încuie în camera mea pentru tot restul vieţii, o să baricadeze fereastra şi o să îmi faca o gaura pentru mancare pe sub usa. Am spus în mintea mea, abtinandu-mă să nu o fac şi cu voce tare.

- Deci, sunam sau intram? Zâmbi Harry din nou amuzat şi nu pot să cred că putea să fie amuzat în situatia asta.

Inima mea se apropia de un infarct. Am realizat că stam că idioţii în fata uşii Am inghitit din nou în sec apoi am luat o gura mare de aer şi am apasat pe clanţa, rugandu-mă la Dumnezeu să

fie încuiata şi să scap. Dar spre oroarea mea, usa s-a deschis, cu un scartit aproape insesisabil dar care mie îmi spargea timpanele acum. Am intrat uşor, înaintea lui Harry. Auzeam televizorul în sifragerie.

- Tata?! Vocea nu mi-a fost niciodata mai uscata şi îngrozita. Harry m-a strâns uşor de mână, să mă încurajeze. înainte să respir din nou, sau să înghit din nou în sec, l-am văzut pe tata, aparand lângă usa, că un ciclon gata să mă spulbere de pe suprafaţa pamantuluî.
- Katherine! Expira şocat şi veni lângă noi. - Unde Dumnezeu ai fost? Vrei să mă îmbolnăveşti copilule? încerc să dau de tine de 5 zile. Aproape tipa, înfuriat şi mi-am muscat buza. Mă aşteptam la reacţia asta sî bine că mă pregătisem pentru ea.
- Stiu tata sî îmi pare rău. Dar ţi-am promis că vom vorbi astăzi şi am venit.
- Dupa aproape o saptamana în care Dumnezeu stie unde ai fost şi nici macar nu mi-ai răspuns la telefon.

Era mai nervos decât am calculat eu că va fi şi miligramul de curaj pe care il aveam în mine, disparea
imediat.

- Christopher, putem să discutam puţin, te rog? 0 să îţi explicam tot, promit. Vocea calma şi mieroasa a lui Harry aproape mă speria. Cum reuşea să fie atât de stapan pe sine?

Tata il privi urat şi respingător, probabil pentru prima data de când l-a cunoscut. Se uita din nou la mine, scanandu-mă şi am respirat uşurata că înainte trecusem pe acasă să mă schimb în ceva mai putîn vulgar. Purtam o pereche de blugi normali şi un tricou pe care il am de acum cativa ani şi mi-l cumparase el. Tata facu semn cu capul spre sufragerie, el întorcându-se deja. Harry a închis usa de la intrare sî eu mi-am tras mai bine parul pe fata, în niciun caz nu voiam că tata să îmi vada acum tatuajul. L-ar acuza pe Harry că mi-a sucit minţile. Am mers în sufragerie, unde tata a redus sonorul televizorului şi s-a aşezat pe fotoliul din fata canapelei, lasandu-ne noua canapeaua.

Ne-am aşezat amandoi şi încă sugrumam mână lui Harry. Dacă îmi dadea drumul, am sentimentul că îmi pierd capul de pe umeri.

- Unde ai fost? Mi se adresa tata serios, îşi puse coatele pe genunchi, aplecandu-se spre mine şi stiu că asta nu era un semn bun.
- Cu Harry. Am încercat să îmi păstrez calmul dar nu îmi ieşea.

Tata ii arunca o privire încruntata lui Harry sî se întoarse rapid spre mine. În acea secunda de eliberare am respirat odată, nu o mai făcusem de când ne-am aşezat jos.

- Mi-am dat seama de asta, te-am întrebat unde ai fost nu cu cine.

Tonul tatei m-a dat gata. Nu eram pregătită pentru asta, de fapt, eram, nu era mare tragedie să ii spun că am fost cu iubitul meu la el acasă, dar apoi urma şi partea în care trebuia să adaug că mă voi muta cu el acolo permanent şi se va declanşa avalanşa. Sunt sigura de asta.

- A fost la mine Christopher, îmi pare rău că am luat-o aşa de lângă tine, stiu că nu am procedat corect dar amandoi am trecut printr-o situatie dificila dupa acea cearta şi am pierdut noţiunea timpului dupa ce ne-am impacat.

Mă întreb dacă Harry luase vreun tub de calmante înainte să vina aici. Vorbea cu atâta tactica şi profesionalism încât a schimbat expresia tatei pentru câteva secunde, dar a revenit repede la normal, stiu că mirosea el ceva necurat la mijloc.

- Şi părinţii tai, au fost şi ei? I se adresa lui Harry şi am paralizat. Teama mea se muta în tabara cealalta.

Harry datina calm din cap, stiu cât il afecta subiectul asta şi cum reacţiona când venea vorba despre
părinţii lui, dar acum expresia lui indica perfect reacţia pe care o ai când afirmi faptul că părinţii tai nu au fost un weekend cu tine.

- Şi ati fost singur într-o casa timp de cinci zile? Continua tata revoltat şi m-am lipit mai bine de Harry. Nu sunt încă sigura dacă trebuia să il apar eu pe el sau el pe mine. Tata ne scana pe amandoi că un Terminator programat să citeasca minciunile, li simţeam laserele din privire atintite pe mine.

- Stiu că poate părea imatur şi iresponsabil dar vreau să înţelegi că o iubesc pe fiica ta, Christopher. Nu am avut tocmai o viaţa înconjurata de iubire până acum şi în momentul asta am gasit-o lângă Katherine, şi n-o să ii mai d au drumul.

Citeam şi mica ameninţare în afirmaţia lui Harry. Chiar dacă poate nici el nu era conştient de ea. Spunea clar că orice ar zice tata, nu mă va lua niciodata de lângă el şi il credeam pe Harry în stare să mă rapeasca dacă era nevoie de asta.

Tata se încrunta mai mult, ametît de vorbele lui Harry.

- Stai puţin, ce urmăriţi voi? Am inghitit din nou în sec şi am strâns mai tare mână lui Harry. Cu siguranţa o striveam.

Harry răsuflă uşor şi îşi trecu limba peste buza de jos înainte să vorbeasca. Ştiam ce urma să spună sî privirea Terminatorului mă baga în sperieti. Poate că Harry avea dreptate, trebuia să iau puşca din casa înainte să dam ochii cu tata.

- Eu şi Katherine, vrem să ne mutam împreuna.

Pentru o secunda m-am simţit că la o lansare a bombelor americane asupra irakienilor. M-am lipit şi mai mult de Harry fiind aproape să mă ascund în spatele lui. Părea mare şi stapan pe situatie lângă mine. Il privea pe tata cu o expresie de psiholog asupra unui pacint nebun, dar pregătit în acelaşi timp să îşi apere viaţa în caz de orice.

Am privit fata tatei trecând la diferite nuanate de culoare şi în momentul când a atins culoarea parului lui Violet, simţul autoconservării mele, s-a activat pe: Fugi!

-Ce?!

Mi-am strâns ochii. Nu am mai auzit tipatul ala atât de sonor demult. Nici când a aflat că mă droghez nu a fost aşa.

M-am făcut mai mica lângă Harry şi am văzut privirea tatei coborând rapid pe mine. Mă speriau cu adevart laserele pe care mi le imaginam eu ieşind în ochii lui. În momentul în care mi-a scanat mâinile am înţeles ce cauta, inelul de logodna.

Am rasuflat uşurata că nu purtam niciun fel de inel pe deget. Riscam să dau în belele şi mai mari.

Răsuflă că un taur pe nas şi îşi ridica privirea spre mine.

- Esti insarcinata? Marai nervos şi am făcut ochii mari.

- Ce?! Nu, tata nu sunt. Am reactionat exagerat agitandu-mă pe canapea. Chiar intram în belele şi mai mari din cauza concluziilor exagerate ale lui tata.

- Nu mă minţi, Avril Wrise.

Avril Wrise şi o încruntătură. Oh, nu! Asta însemna că am dat de dracu'. Îmi spunea Avrîl doar când urma să fiu încuiata în casa pentru urmatoarele 2 saptamanî. Era că un avertisment pentru acel fugi, la care m-am gândit mai devreme.

- Tata nu te mint. Jur! Nu sunt insarcinata, cum poti să crezi asta? Nici macar nu aş fi avut timp să raman insarcinata.

Era de aşteptat că tata să îşi dea seama că eu şi Harry nu am stat degeaba până acum, dar nu avem nicio luna împreuna şi chiar dacă aş fi ramas insarcinata încă de la primul nostru contact sexual, tot nu aş fi avut timp să îmi dau seama de o posibila sarcina. Şi aveam injecţia minune, încă proaspata în corp care elimina orice moştenitori cu cap şi coada ai lui Harry.

Tata analiza informaţia asta şi îşi datina capul ametit.

- Te-a... cerut... cuvintele parcă ii strangeau de gat şi se stramba că la o lamaie acra.

- Nu! L-am întrerupt repede pentru că revenise la prima lui problema.

- Christopher, Katherine nu e gravida şi nu îţi face griji, o să mai aştept până mă voi aşeza în genunchi în fata ei desi stiu deja că voi ajunge şi acolo. Stiu că poate sunt puţin egoist să îţi cer asta dar vreau să îmi petrec fiecare secunda din viaţa lângă fiica ta de acum în colo.

Am inghitit în sec încercând să fur puţin din calmul lui Harry. Nu eram un hot prea bun.

- Sî unde Dumnzeu o să va mutati voi mai exact? Ati înnebunit complet? Katherine, ai 18 ani. Tata se uita disperat la mine şi tocmai îmi servise replica perfectă să ii spun că sunt majora. Dar stiu că nu puteam să ii spun asta, cel puţin nu încă. Încă mai aveam o sansa pe cale amiabila.

- Am cumparat o casa pentru noi. Nu mai vreau să stau singur în casa imensa şi mereu goala a părinţilor mei. Detectam urma de durere din vorbele lui Harry pe care o sugruma cu toată puterea lui.

- Şi ce spun părinţii tai despre asta?

Harry răsuflă greu. Voiam să ii ajut, dar nu stiu cum. Mi-e teama să nu spun ceva care i-ar încurca strategia.

- Părinţii mei nu mai au nimic de zis despre persoana mea, domnule. Fiecare şi-a văzut de drumul lui iar eu cum sunt major am decis că nu o să ii aleg pe niciunul dintre ei. Îmi vreau propria mea viaţa unde să fiu cu adevarat fericit şi Katherine e singura care îmi poate aduce fericirea asta. Stiu că ne credeţi doar nişte copii dar va cer o sansa.

Mi s-a rupt sufletul când Harry a pronuntat ultima fraza. Tata nu va înţelege niciodata ce inseamna pentru el aceste cuvinte. Ce inseamna pentru el să ceara o sansa la fericire.

Dar totuşi se pare că a avut un efect bun asupra tatei. Expresia i s-a mai îmblânzit şi s-a uitat la mine aproape pierdut.

- Mă parasesti şi tu? Şopti sfasiat şi mi s-a rupt inima în bucati. Am privit ochii trişti ai tatei şi dacă aş fi putut să mă împart în doua bucati în momentul asta, aş fi facut-o. Cu toată teama mea asupra reacţiei lui tata nu m-am gândit niciodata la adevărata gravitate a situatiei. La faptul că tata va ramane cu adevarat singur dacă eu plec, că o să fac acelaşi lucru că mama.

- Tata, nu te părăsesc. Cum poti să crezi asta? M-am ridicat de pe canapea şi am mers lângă el prinzindu-i mâinile într-ale mele. - Asta e o sansa pentru amandoi, tati. Tu să îţi recuperezi viaţa pe care ai pierdut-o odată cu apariţia mea şi eu îmi încep cu adevarat viaţa lângă baiatul pe care ii iubesc. Tu mă cunoşti tata, stii că niciodata nu am luat decizii pripite şi nu m-am lasat păcălită de aparente.

- Nu am pierdut nimic odată cu apariţia ta. De cate ori să îţi mai spun asta?

- Ai pierdut-o pe Roberta tata. Îţi promit că nu o să mai intervin în relaţia voastra şi aş fi chiar fericita dacă ai reuşi să îţi refaci viaţa cu ea. Meriţi să fii fericit tata. Am zâmbit dar simţeam cum îmi dau lacrimile. Pentru că şi ochii tatei sclipeau scaldati în cristale umede.

- Tu esti singura femeie pe care mi-o mai doresc în viaţa mea. Spuse tata privindu-mă pierdut şi mi-am strâns ochii. Înţelegeam mai bine că oricând expresia "Între ciocan şi nicovala!" o simţeam pe pielea mea în momentul asta. Aveam în fata mea un tata devastat care vedea în mine singura lui sansa la o familie şi în partea cealalta era baiatul pe care ii iubeam şi care mă voia pentru aceeaşi sansa. Erau doi barbati în viaţa mea, pe care ii iubeam diferit dar la fel de mult şi care aveau amandoi nevoie de mine dar fiecare mă voia pentru el. Eram într-o situatie fara scapare.

Tata respira încercând să îşi revină şi îşi sterse repede o lacrima care ameninţa să ii cada pe obraz.

- Dacă nu mi-aş fi dat seama cât de mult o iubeşti pe fiica mea nu ai mai fi ieşit niciodata cu ea din casa asta. Nu mulţi barbati plâng pentru o femeie, eu am facut-o şi stiu ce inseamna asta. Cât trebuie să o iubeşti că să te distrugă şi tu ai avut noroc că ai fost părăsit

acum câteva zile şi eu am putut să îţi vad lacrimile şi să îmi dau seama ce inseamna fiica mea pentru tine.

Tata i se adresa lui Harry şi am ramas şocata. Stiu că venise aici şi discutase cu el cât am fost certati dar nu mi-am imaginat niciodata că a plâns în fata tatălui meu.

Harry zâmbi uşor.

- 0 iubesc! Şi îţi jur că nu va trebui să mă omori dacă ii voi greşi vreodata cu ceva, o s-o fac singur. Seriozitatea vorbelor lui Harry mă speria iar, tata nu va sti niciodata cât de sincere sunt şi că a fost la un pas să faca asta acum câteva zile.

Tata se încrunta uşor dar aproba din cap.

- Bănuiesc că un baiat care ii oferă iubitei lui un asemenea cadou în prima luna trebuie să simtă ceva destul de interesant pentru ea. Cugeta tata şi am inghitit în sec speriata.

Se uita la mine mijindu-şi ochii.

- Crezi că dacă parchezi maşina aia pe cealalta parte a străzii nu o să îmi dau seama? Pe lângă faptul că e tatuata că tine, mai avem şi o vecina invidioasa care nu pierde niciodata ocazia să îmi spună că îmi rasfat fiica prea mult cu asemenea maşina. Ai o admiratoare care te urmăreşte. Ridica din sprâncene şi mi-am pus mână pe frunte, o să ii împachetez casa în hârtie igienica femeii aleia, apoi o să ii dau foc.

Harry zâmbi uşor şi am impresia că voia să mă întorc înapoi lângă el, pe canapea.

- l-ar oferi mult mai multe dacă nu ar exista riscul să fie lovit cu ele în cap de iubita lui. Spuse Harry uitandu-se la mine şi am început să rad. Tata se uita la mine sceptic şi mi-am închis gura.

- Esti sigura că vrei să faci asta? Tata se uita la mine serios şi mi-am infranat teama, trebuia să fiu hotărâtă şi puternica. Mi-am întors privirea spre Harry şi am zâmbit intinzandu-i mână. A zâmbit şi el şi s-a ridicat imediat, venind lângă mine şi cuprinzandu-mi mână într-a lui. În cealalata încă o ţineam pe a tatei.

- Da, tata! Dar asta nu inseamna că renunţ la tine sau că te părăsesc. Promit să vin zilnic pe la tine -am spus asta gandindu-mă la zilele în care Harry va trebui să plece cu afacerile lui Carter- asta încă e casa mea, tu esti tăticul meu şi dacă vrei să o aduci pe Roberta aici promit să o accept, chiar şi pe Amber -m-am strambat în sinea mea la chestia asta-. Tata s-a ridicat în picioare şi am observat că avea aceiaşi inaltime că Harry. Eram aşa mica intre ei. - Voi sunteti singurii baieti din viaţa mea şi va iubesc pe amandoi, aşa că nu vreau să mă împart intre voi. Aproape i-am certat sî au chicotit amandoi. Harry mî-a înconjurat mijlocul şi stiu că voia să mă sărute, dar l-a lasat pe tata care a zâmbit şi şi-a lipit uşor buzele pe fruntea mea. Am chicotit stanjenita şi parcă eram copilul unui cuplu de gay. M-am abtinut să nu izbucnesc în ras la acest gând.

Tata se uita la Harry, încruntat.

- Inceteaza să mai pari îngeraş în ochii mei, nu sunt aşa învechit cum crezi tu. Pup-o odată. Il critica tata şi Harry a izbucnit în ras.

- Alo, sunt şi eu ai... nici să mai protestez nu puteam pentru că Harry m-a lipit de buzele lui, sarutandu-mă poate prea pasional pentru spectatorul nostru. M-am roşit în obraji, adoram să il sărut pe Harry dar de fata cu tata, devenea al naiba de stânjenitor, parcă tata vedea tot ce am făcut eu cu iubitul meu până acum în momentul asta.

- Bine gata, era mai bine când erai îngeraş. Se stramba tata luandu-l de pe mine sî de data asta am început eu să rad.

- Deci ne dai voie? Am întrebat din nou doar că să fiu 100% sigura.

- În mod normal, nu! Dar te cunosc foarte bine, esti majora şi decât să fugi de acasă mai bine accept acum şi am timp să îmi impun condiţiile.

Am inghitit în sec.

- Ce condiţii? De ce mereu trebuie să existe condiţii în viaţa mea?
- O să treci pe aici zilnic. Vreau să vad şi eu casa unde o să va mutati. Mi-am dat seama că vorbea mai mult cu Harry. Acesta a aprobat hotarat din cap şi tata a continuat.

- Ai spus că nu mai ai nicio legătură cu părinţii tai?!

Oh, fir-ar!

- Încă îmi trimit bani, mă susţin foarte bine până îmi voi termina studiile. Tatăl meu are o fabrica de armament. Ca vreau sau nu, dupa ce termin facultatea mi-a impus că voi lucra acolo. Vrea să îmi cedeze afacerea că CEO, deci nu va faceţi griji în privinţa venitului nostru, o să ne descurcăm. Zâmbi Harry convingător iar eu şi tata am ramas prosti. Doamne, de unde scotea toate chestiile astea?

Tata îşi datina capul ametit, dacă se prinsese că Roşcata e a mea îmi dau seama că îşi dăduse seama că Harry nu e tocmai sarac. Dar treaba cu industria de armament cred că l-a luat prin surprindere. La fel şi pe mine.

- Tu i-ai cunoscut părinţii lui Harry? Se uita la mine. Aoleu!

M-am bâlbâit speriata.

Harry rase amuzat.

- Cred că asta nu e tocmai o amintire plăcută pentru ea. M-am uitat la el sceptica la fel şi tata. Stiu că juca teatru dar eu nu ştiam piesa şi intram în panica. Dupa vorbele lui Harry mi-am dat seama că trebuie să fiu stanjenita aşa că asta am şi făcut şi l-am lasat pe el să vorbeasca.
- Părinţii mei mi-au făcut o vizita acum doua zile şi noi nu ştiam de venirea lor. Nu era tocmai pregatiti pentru asta.

Tata mă privi speriat şi eu la rândul meu pe Harry. În ce mă bagi cretule?

- Ce faceati?

Mi-am ros unghia stresata. Uite unde a ajuns discuţia noastra.

Harry se uita la mine în semn că mă lasa pe mine să spun ce vreau. Şi e clar că nu trebuia să spun că faceam clătite în bucătărie.

- Consolidam casa din copac. Am spus cu o mutra de om condamnat la moarte. - Nu m-am înţeles prea bine cu vaselina şi nici cu ciocanul aşa că am intampinat-o pe mama lui Harry acoperita de unsoare, înjurând şi sugandu-mî degetul. Imî menţineam fata de poker dar înăuntrul meu topaiam strangandu-mî pumnii. Ha! întrece asta Styles, dacă te aşteptai să spun că vegetam amandoi dezbracati pe fotoliul din sufragerie.

Am observat că amandoi se prapadeau de ras.

- Şi ei ce au spus? întreba tata printe lacrimi.
- Au adorat-o imediat. Nici eu nu eram tocmai genul de persoana care să se indragosteasca aşa uşor, la fel că şi Katherine, dar când au văzut că am adus acasă o fata care deja începe să mă puna la punct şi să mă treaca la treaba, cred că aleg data nuntii.

Ultima fraza a lui Harry clar nu a fost buna. Tata s-a albit la fata.

- Peste cativa-multi, ani. Adauga repede şi am început să rad în timp ce tata îşi molfaia buzele.
- Ei ce au spus în legătură cu mutarea voastra?

Of, tata, când ai devenit un chestionar ambulant?

- Pai, avand în vedere că au plecat a doua zi şi probabil se vor întoarce peste câteva luni, nu au avut nîcio problema. Pentru mine oricum întotdeauna a fost că şi cum nu aş avea parînti. Adauga Harry trist şi, nu stiu dacă o spusese aşa pentru că o simţea sau că să ii închidă gura odată, lui tata.

Dar orice ar fi fost, a functionat.

- OK! Mai am o singura condiţie, Katherine. Se uita la mine şi am aprobat din cap.
- O să încerci să ii dai o sansa lui Amber. Ochii mi s-au mărit instantaneu dar nu voiam să pierd sansa asta din cauza lui Amber, din nou.

Am aprobat hotărâtă din cap desi mă îndoiesc că Amber va mai avea vreodata curajul să se apropie de mine, chiar şi că prietena.

- Mama ei mi-a spus că trece printr-o perioada grea şi orice ar fi, e şi ea copilul meu Katherine. Nu o pot privi că pe tine, tu ai crescut lângă mine, dar simt că e o parte din mine şi în ea. Nu stiu dacă face toate astea din cauza mea dar mă simt îngrozitor.

Am devenit serioasă la tristetea lui tata şi Harry s-a tensionat lângă mine.

- Ce face? Am întrebat fara să imî dau seama.
- Roberta nu mi-a spus prea multe dar am înţeles că s-a ars pe gat. Avea un tatuaj cu o litera acolo şi şi-a ars pielea până a scos-o. Nu a vrut să spună ce simboliza litera aia dar nu vrea să spună nici de ce a scos-o, şi într-un asemenea fel.

Mi s-au înmuiat picioarele şi am simţit braţul lui Harry strangandu-se în jurul meu şi mentinandu-mă dreapta. Mi-am stapanit fiecare instinct să nu mă uit la el, nu voiam că tata să îşi dea seama de ceva. Mi-am trecut discreta mână în par, acoperind mai bine tatauajul meu, desi mi se părea ciudat că tata nu il observase până acum, dar asta probabil pentru că şuviţele mele de par îmi erau încolăcite că o eşarfa în jurul gatului, aratand ciudat şi făcându-l pe tata să se încrunte deja sceptic.

- Nu a spus nimic? Am întrebat. Îmi transpirase fruntea şi îmi ardeau obrajii.
- Nu!
- Poate e din cauza mea! Spuse Harry şi m-am uitat la el speriata. Ce Dumnzeu face? Tata datina din cap.
- Nu, am intrebat-o şi de asta şi a spus că nu are nicio legătură. Relaţia voastra s-a terminat cu mult înainte să venim noi aici şi nu a fost nimic serios deci nu e din cauza ta. Explica tata şi nu puteam să expir uşurata, ştiam că totul era un scenariu foarte bine pus la punct de Harry şi Carter. Mă întreb dacă Harry spusese asta să se asigure că Amber nu a incalcat ordinele scenariului.
- În orice caz, a spus că vrea doar să fie lasata în pace. Şi asta cred că e singura soluţie, dar dacă ai vreodata sansa, te rog, incearca să te apropii de ea.

Am aprobat din cap încă ravasita de vestea asta. Gândul că Amber zace acum cu o arsura pe gat şi o depresie îngrozitoare mă făcea să mă simt oribil. Trebuia să mă implic mai mult. Il convinsesem pe Harry să nu ii faca ceva rău dar m-a avertizat că va fi ranița cât trebuie. Îmi spusese deja că i-a scos tatuajul dar mă gandeam că a tatuat altceva peste el, o operaţie de scoatere a lui ieşind din discuţie într-o asemenea situatie. Dar se pare că Amber fusese până la urma operata, dur şi dureros. Acum înţelegeam afirmaţia lui Harry "Eliberare dureroasa dar rapida şi eficienta. Sunt sigura că ii aresese pielea în dreptul tatuajului cu un fier încins, asta a fost cu siguranţa rapid dar şi foarte dureros. Şi de eficienta nu se mai punea problema, cu siguranţa Amber a trecut prin chinuirile iadului şi îmi dau seama că nu ar mai scoate o vorba despre Harry nici dacă ar fi din nou rapita şi obligata să spună ce stie despre el.

- Stiu prin ce trece tata şi, în momentul asta cred că ar fi cel mai bine să o lasati singura cu gândurile ei. Ea e singura care se poate ajuta să treaca prin asta. Tata aproba oftând din cap şi il simţeam pe Harry pietrificat lângă mine. Stia că nu urma să reacţionez bine la asta.

Am mai schimbat câteva discuţii cu tata în care Harry s-a străduit din răsputeri să para la fel de bine-dispus dar il simţeam tensionat lângă mine. Când am ajuns singuri în maşina şi i-am făcut zâmbitori cu mână tatei, am explodat:

- Ati ars-o pe gat! Am tipat. Ţinusem asta cam mult în mine.
- Iubito, hai să nu stricam ziua asta. Am reuşit minunea de a te avea în totalitate pentru mine şi nu vreau să încep asta cu o cearta pe tema lui Amber. Era mai serios decât am crezut că va fi.
- Harry....

- Am făcut ce trebuia făcut să ii închidem gura. Nu ar fi renuntat la planurile ei tâmpite şi ar trebui să fie fericita că încă mai are capul pe umeri dupa ce s-a bagat în afacerile lui Carter. 0 cicatrice este nimic pe lângă ce putea să patească. Nu lasa imaginea tinereasca şi prietenoasa a lui Carter să te inducă în eroare, Katherine. E zâmbitor şi prietenos atunci când îşi doreşte, asta e doar un camuflaj bine-studiat pentru criminalul cu sânge rece care e în realitate. Doar nu crezi că a făcut averea aia zâmbind şi jucandu-se cu tigrii în timpul liber.

Am inghitit în sec deja speriata de vorbele lui.

Se întoarse spre mine realizand că mă bagase în sperieti. Îmi prinse mână.

- Carter e un om minuntat, iubito. E minunat cu cine vrea el şi pe tine te place şi se comporta aşa pentru că eu am avut o discuţie extrem de lunga cu el pe tema ta înainte să te intalneasca. Sî în mare, îi place de tine că persoana, cum ţi-am zis, este imposibil că cineva să nu te placa. Dar nu te lasa păcălită de ipoteza asta, crezând că aşa este mereu personalitatea lui Carter. Este infractorul perfect, poate stapani toate genurile de personalitate. Amber a cunoscut acum partea urata din personalitatea lui, şi încă nu pe cea extrem de urata,
avand în vedere că a trebuit practic să ii implor să nu o omoare. Când cineva se implica în afacerile lui, persoana aia dispare. Traficantii nu îşi asuma riscuri, de niciun fel.
Am inghitit în sec şi am aprobat din cap. Harry îşi studiase probabil discursul şi se gândise bine la ce să spună că să îmi astupe gura şi să scape de cearta.

- Tu ai facut-o? am întrebat privind în fata, fara vreo expresie imprimata pe fata.

- Nu! Harry îmi strânse mână calmandu-mă. Carter a facut-o. Discursul lui a fost mai convingător dacă el a tinut metalul încins în mână. Am tremurat iar, imî confirmase ipoteza cu fierul încins.

- Cum a facut-o mai exact?

- Iubito, cred că îţi dai şi singura seama. Nu îţi face bine să îţi mai explic şi eu. Cert e că din S-ul ala nenorocit a mai ramas o cicatrice de forma patrata. Să ardem doar porţiunea tatuajului nu era de ajutor. Ar fi ramas cu o cicatrice permanenta sub forma aceleiaşi litere.
Am aprobat din cap apoi l-am clatinat. Îmi făceau rău toate detaliile astea.
Harry mi-a strâns mână mai bine.

- Iubito, nu trebuie să te invinovatesti în vreun fel pentru ce a patit Amber. Tu esti motivul pentru care ea e încă în viaţa.
M-am uitat la el muscandu-mi buza.

- Nu l-ai fi oprit pe Carter să o omoare dacă nu ţi-o ceream eu?
Lua o pauza în care ofta, dar ştiam că asta nu era pentru că se gandea, ci pentru că nu voia să spună răspunsul. A făcut la fel când a recunoscut că el l-a omorât pe Joshua.

- Nu! Ti-am spus; noi, nu ne asumam riscuri. Şi mai ales eu nu îmi asum riscuri cu tine. Amber primise destule advertismente şi ajunsese prea departe. Dacă tu nu ţi-o doreai în viaţa, gatul ei ar fi fost acum probabil teafar, dar inima ar fi avut o problema mult mai grava şi care nu s-ar mai fi vindecat vreodata.
Mi-am clatinat capul, nu voiam să mai aud alte detalii. Duritatea lui Harry îmi făcea cate o surpriza zilnic.

- Nu ati inventat nimic pentre dispariţia ei? Sau pentru tatuaj? Am continuat şi eram din nou într-unul din acele momente în care gura mea vorbea fara permisiunea creierului.

-Nu a fost nevoie, nu am tinut-o decât vreo 6 ore şi plus că inventase deja o minciuna pentru plecarea ei avand în vedere că şi-a petrecut noaptea la politie. Cât despre starea de acum, până la urma e o adolescenta de 18 ani şi o depresie nu e tocmai stranie la varsta ei. Se pare că nu i-a spus mamei ei ce semnifica cu adevarat acel tatuaj, probabil de teama că îşi va dori să mă cunoasca şi ştia că eu nu vreau asta. E treaba ei ce inventeaza pe parcurs, atâta timp cât nu spune nimic de mine, de ocupaţia mea sau de tine.

Am aprobat iar din cap şi mă simţeam că un robot programat să asimileze informaţii.
- Amber a ieşit din viaţa noastra. Nu trebuie să îţi mai faci griji în privinţa ei de acum în colo. E un lucru bun că a părăsit şi echipa.
- Ai avut o legătură cu asta? Am întrebat repede. Deja ii luasem locul lui Amber în destule. Să fie data afara sî din echipa sî eu să fiu numita în locul ei era prea mult.
- Nu, iubito, stai liniştita. Directoarea a aflat de boala lui Amber dupa acel leşin şi de asta a dat-o afara. Nu am avut nimic de-a face cu asta, nu mă gandeam atunci la chestia asta, dacă voiam să o depărtez de tine, te-aş fi scos pe tine din echipa. Ştiam că nu îţi place dar nu trebuie să îţi faci griji. Ai castigat postul ala pe drept.
- Aaa, deci poti să mă scoţi din echipa dacă vrei. Am sărit artagoasa. începu să rada.
- Am o capacitate de convingere destul de buna, dar nu aş fi făcut asta. Esti prea sexy, majoreta şi chiar dacă asta inseamna că viermele ala să stea mai mult pe lângă tine, dupa ce termin cu el nu cred că va mai putea alerga vreodata dupa minge.
Şi începem iar.
- Putem să schimbam subiectul?
Harry rase.
- Mereu schimbi subiectul când vine vorba de tranşarea lui Ortega. Dar bine, ii schimbam. De unde Dumnezeu ţi-a venit ideea cu consolidarea casei din copac? Rase şi m-a molipsit şi pe mine.
- Habar nu am. Ablititatea ta de mincions profesionist se transmite şi la mine.

Harry se uita maraind la mine şi îmi insfaca mână, tarandu-mă în poala lui. Am început să rad şi gura mî-a fost imediat astupata cu a lui. M-am abtinut să ii pun întrebări despre ce ii spusese tatei despre părinţii lui şi fabrica de armament. Stiu că avea planul bine-facut cu absolut tot ce spunea şi dacă ar fi intervenit o problema în vorbele lui, ar fi ştiut să o acopere. Mă bucur totuşi că tata nu a pus mai multe întrebări, cum ar fi: Cum se numeşte firma tatălui tau? Şi răspunsul corect ar fi fost probabil, 11legal Industries. Pentru că absolut tot ce făceau Harry şi Carter, era ilegal. De la inima negustoriei lor cu arme, până la cursele din oras şi rapirea şi sechestrarea anumitor persoane şi chiar uciderea lor. Şi să nu uitam de furtul ocazional de maşini şi braconaj. Până şi felul în care se distrau în timpul liber era ilegal. Chiar şi felul în care arata iubitul meu, până şi eu simţeam că făcusem ceva ilegal să determin un asemenea baiat să se indragostească de mine.

- Tot ce tine de tine e ilegal! l-am şoptit fara să îmi dau seama, mangaindu-i buclele mari, ridicate pe spate.

Zâmbi, uitandu-se la mine.

- Aproape! E un singur lucru pe care l-am făcut curat în viaţa asta.
- Care? Am întrebat curioasa.
- M-am îndrăgostit de tine!

Restul zilei l-am petrecut la garaj, spre surprinderea, bucuria şi oroarea mea. Îmi placea că relaţia dintre noi şi ceilalţi rămăsese neschimbata şi ei nu pareau afectati în vreun fel de mutarea noastra. Oricum, camera de sus rămăsese încă a lui Harry. Realizez că într-adevar nu îmi era dor de interogatoriile lui Nicky. Cred că se plictisise rău de tot astăzi şi acum îşi umplea bateriile bombaradandu-mă pe mine. A trebuit să ii explic semnificaţia noului tatuaj şi pentru că era plictisita rău, şi despre noua mea sora-vitrega-fosta iubita a lui Harry-aducatoare de probleme. Toate în timp ce restul lumii lucra de zor la Roşcata mea. Am avut un soc când am gasit-o aproape dezmembrata, fara plafon dar se pare că Harry nu era multumit să aplice acea folie neagra despre care îmi spusese, pe geamuri. Mai bine le schimba de tot, cu unele create aşa. Alti bani aruncaţi pentru maşina asta, a.k.a., pentru mine.

Dar nu puteam să spun că nu îmi place rezultatul final. Roşcata mea arata de departe mult mai bine, cu contrastul plafonului fumuriu în care eu puteam fi în sfarsit invizibila. Am primit şi actele fortat, pe motiv că dacă voi fi oprita de politie, am nevoie de ele. Şi avea dreptate, aşa că le-am aruncat în torpedou încă nevenindu-mi să cred că maşina asta e a mea.

Exersam sărutul de mulţumire, la care Harry încă mormaia nemultumit. Mai aveam de exersat până să fiu pe deplin fericita că el arunca mii de dolari pe lucruri prosteti pentru mine. Dar nici dacă aş fi soţia lui nu m-aş simţi mai confortabil cu asta.

Casa noastra era în renovare şi am fost fericita să mă trezesc doar cu un laptop în braţe şi cerinţa de a alege ce îmi place. Era mai bine decât să mă plimb cu el prin magazine în cautare de aspiratoare dar şi cautatul pe internet era la fel de obositor. Chiar dacă Harry nu comenta nimic, mă lasa doar pe mine şi devenea stresant pentru că am fost surprinsa să realizez că sunt foarte pretenţioasa, chiar dacă la început credeam că voi alege primul aragaz care îmi apare pe ecran, văzusem zeci şi mă strambam la toate.

- Dacă vrei gresia şi faianţa neagra în baie, eu zic să alegem suportul din marmura neagra şi chiuveta argintie. Propuse Harry în cele din urma când deveneam enervanta printre robinete şi cabine de dus. Am aprobat din cap incantata de ideea lui. Dacă la început mă uitam mai mult la preturi, Harry reusise să mă posede şi acum cautam doar ce îmi place. Şi uite aşa am ajuns să comandam un simplu robinet cu model de fluture de 200 de dolari. Cred că era din argint.
- Nu! Vreau saltea. Am protestat când am ajuns la secţia cu paturi matrimoniale.
- OK! Atunci cred că am putea improviza ceva, ce zici dacă am comanda salteaua asta şi ii incorporam spatarul asta? Îmi arata o saltea enorma şi absolut splendida, şi un spatar din piele neagra mata, cu găuri de decor şi o forma rotunda care se intidea un metru pe perete. Saltea cu spatar la cap, asta e ceva nou. Dar cred că ar arata interesant, ciudat şi tipic noua. Deja o vedeam în mansarda de acasă şi am zâmbit automat.
- Aşa facem! Am topait şi l-am sarutat repede. Radia la propriu când vedea că mă bucur de chestiile astea şi în sfarsit mă implic fara să mai fac mofturi. Nu il înţelegeam, dar dacă el se simte bine, ii fac jocul.

Restul dupa-amiezii l-am petrecut pe canapeaua din sufragerie, cu laptopul în braţe, cautand şi comandand mobilier şi aparaturi electrocasnice şi electronice pe tot felul de site-uri. Jay, radea de noi şi ne
canta deseori melodii de nunta, făcând mişto de noi. Asta până când şi-a luat o perna în cap care i-a stricat freza şi i-a închis gura.

- Ce facem în seara asta? L-am întrebat pe Harry, când m-am întors în camera lui, stergandu-mi parul dupa
dus.

Era la computerele lui şi butona de zor. Am văzut imaginea unor arme şi a întors capul automat. Se întoarse spre mine repede apoi se bloca.

Mi-am apropiat sprâncenele nedumerita, dar când privirea lui a coborât pe corpul meu mi-am dat seama că eram infasurata într-un prosop. Mi-am dat ochii peste cap.

- Harry, suntem împreuna de ceva vreme, ar trebui să renunţi la asemenea reacţii pentru lucruri atât de banale. Am chicotit şi se uita la mine încruntat.
- Crezi că tu, uda şi infasurata într-un prosop minuscul, esti banala? 0 spuse de parcă mă acuza că sunt nebuna.

Am ridicat din umeri. Il înţelegeam la început când avea asemenea reacţii dar acum...

- Ar trebui să te obişnuieşti cu mine.

Îşi mari ochii apoi începu să rada.

- Să mă obîsnuiesc cu tine? Se ridica în picioare încă razand. Spune-mi, tu te-ai obişnuit cu asta? Şi-a ridicat uşor tricoul, dezvelindu-şi abdomenul şi mi s-au înmuiat picioarele. Continua să îşi agite tricoul într-un mod lasciv, rânjind şi am inghitit în sec, fluturele ala mă hipnotiza, în niciun caz nu mă voi obişnui vreodata cu asta.
Harry rase.
- Vezi?! Aşa că nu îmi mai spune mie că ar trebui să mă obîsnuiesc cu tine, când aş muşca din tine că un câine turbat dacă aş putea.
Am început să rad şi mî-a prins soldurile, ridîcandu-mă în sus sî suindu-mă pe birou. Abdomenul lui a intrat intre picioarele mele, şi mi-a lipit buzele de ale lui, începând să imî ridice prosopul pe solduri.
- Deci, asta facem în seara asta? Am mormăit peste buzele lui, încercând să ii ridic tricoul.
Chicoti!
- Nup! Mergem pe pista în seara asta şi, mai târziu am o surpriza pentru tine.
M-am uitat la el surprinsa.
- Ce surpriza?
- 0 să vezi mai târziu! Îmi facu cu ochiul şi am început să rad.
l-am prins perciunii şi l-am tras din nou spre buzele mele, dar am tresărit când ceva a vibrat chiar lângă coapsa mea.
Harry îşi insfaca telefonul imediat şi îşi muşca buza nervos.
- Baga-mi-aş! înjura şi îmi facu semn cu degetul peste buze că trebuie să tac. Am aprobat din cap serioasă.
- Da! Răspunse serios şi m-am încruntat nedumerita. Avea un accent ciudat...- Carter ne dostupnîi v danîm momente. Am făcut ochii mari ascultand cuvintele care ii ieşeau pe gura. Folosea un accent care ii schimba tonul vocii complet, făcându-l chiar mai răguşit şi dur decât era şi eram aproape sigura că vorbea în rusa. Harry stie rusa?... - Ne mogu dozdatsa, dva dnia? Mă baga în sperieti. Se încrunta frustrat ... la pogovoriu s maîm bosom, î ia budu v Moskva zavtra vecerom , ştob obsudîti kontrakt.
Dupa doua secunde închise telefonul sî începu să înjure ceva nedescifrabîl.
- Harry, ce naiba a fost asta? L-am întrebat ametita.
- Asteapta o secunda iubito, îţi explic dupa. Butona rapid telefonul şi îl duse iar la ureche. Picioarele mele încă erau încolăcite în jurul sau şi mă simţeam ciudat acum în poziţia asta. Se încrunta când apelatul nu îi raspundea.
- Carter, de ce dracu' m-aî bagat pe mine în afacerea cu rusii?... Nu mă duc singur acolo, stii că nu ¡1 suport pe Olaph. Marai nervos. ... Ai înnebunit? Niciodata nu m-ai mai trimis singur. Tu esti şeful, o să creada că nu le acorzi importanta. ... Ce dracu' faci atât în Rio?... Ai marfa?... Carter, trebuie să fiu în Italia, nu putem pierde marfa care traverseaza Stelvio şi trebuie să ne pregătim pentru asta. ... La dracu' stii cât ii place lui Olaph să lungeasca discuţiile şi eu urase asta şi idiotul ala nu vorbeşte nici engleza. Ofta nervos. ... Îmi dai jumatate de parte pentru asta ... Tot? Serios? Acum părea uimit. Rase. ... Sigur nu ţi-ai găsit vreo brazilianca pe acolo de rişti tot? ... Bine. ... Promit! Îşi dadu ochii peste cap. ... Stii că asta e partea mea preferata. Rânji şi apoi închise.
Mi-am pus mâinile în san, nu intelesem mare lucru dar înţelesesem destule. Urma să plece.
Îşi ridica privirea spre mine şi îşi muşca buza.
- Traducerea, te rog. I-am cerut suparata.
Ofta, punând telefonul pe masa.
- Iubito, ţi-am spus deja că vor exista situatii în care va trebuie să plec. Îşi aşeza mâinile pe coapsele mele.

- M-am prins deja de asta. Unde şi când pleci? Şi de unde Dumnezeu stii să vorbeşti ruseste? Am încercat să raman serioasă şi să nu fac vreo criza, ceea ce aş fi făcut în mod normal.
Harry mă privi surprins şi îşi trecu limba peste buza de jos.
- Carter are o afacere mai veche cu nişte mafioţi rusi dar au tot amanat-o însă acum se pare că vor armele. Cum Carter e plecat în Brazilia cu alta afacere mai importanta, nu o poate amana, plus că s-ar pune rău cu ceilalţi. Aşa că m-a trimis pe mine.
Am inghitit în sec.
- Singur?
- Ei bine da, că conducător al negocierii. Dar o să mai iau pe cineva cu mine, aşa cum mă lua Carter pe mine.
Harry avansa în funcţie, nu e bine.
- Nu-ţi face griji iubito, mă duc doar să negoziez preţul, o să fiu invitat de onoare în casa rusului, nu mai sunt în pericol că la intalnirea cu Reynolds.
Mi-am strâns buzele la amintirea asta.
- Când pleci?
- Maine-dimineata.
Ochii mi s-au mărit.
-Ce?!
- Îmi pare rău iubito, nu e ceva ce am stabilit înainte dar nu am de ales. Crede-mă, va fi mai periculos pentru noi dacă nu mă duc şi ii ignor pe acei rusi.
Am inghitit în sec.
- Şi cât o să stai acolo? Am calculat în minte durata ultimei lui plecări.
- Asta nu pot să stiu iubito. Plecările de genul asta nu au o durata fixa. Depinde cum mă primeşte rusul şi cât de mult vrea să negocieze preţul. De obicei suntem tratati că nişte adevarati regi în casele lor şi serviţi cu tot ce au mai bun chiar şi doua zile. Incearca tot ce e posibil să ne faca să scădem preţul şi totodata să lege o legătură cât mai stransa cu noi şi să ne impresioneze. Genul de prietenie stransa în care îţi pierzi capul la prima greşeala. încerca să glumeasca dar am făcut ochii mari, speriata.
- Calmeaza-te iubito, nu o să fac nicio greşeala. Îmi promise zâmbind hotarat şi mi-am muscat buza de jos, stresata. - Carter o să îmi lase mie tot profitul dacă reusesc să închei afacerea. Zâmbi mândru de el dar eu nu puteam să îi împartasesc sentimentul.
- De ce?
- Nu stiu! Dar sunt fericit că în sfarsit are încredere completa în mine. Părea din cale-afara de fericit şi am hotarat să ii fac pe plac şi să zâmbesc şi eu. Dar nu am reuşit, eram speriata de moarte.
- Haide iubito, bucura-te cu mine, dacă reusesc asta o să ne intre în cont chiar şi 10 milioane de dolari.
Mă ridica de pe birou, invartindu-mă odată prin camera, apoi se arunca cu mine pe saltea.
- Cât? Aproape am tipat uimita.
- Cât ai auzit. Îmi facu cu ochiul.
- Harry, nu te duce! Te rog! Oricât de entuziasmat ar fi el de suma asta enorma, eu simţeam doar frica din cauza ei.
Ofta şi îmi prinse obrajii în palmele lui.
- Îţi promit că nu voi pati nimic. O să fiu mult mai atent şi calm, acum stiu că e cineva care mă asteapta acasă şi nu o să îmi mai asum niciun risc.
- Nu uita că ai promis. Am spus serioasă.
- Nu o să uit!
Şi tonul lui îmi jura că nu o s-o faca.

- Va intalniti în Italia? Am adaugat, nu înţelesesem prea bine partea asta din discuţie.
Harry îşi linse din nou buza.
- Nu tocmai, în Italia plec din alta cauza. Cu rusii mă întâlnesc în tara lor.
M-am încruntat nedumerita.
- Atunci ce cauţi în Italia?
începeam să pricep anumite chestii din conversaţia lui şi nu îmi placea: "marfa care traverseaza trecatoarea Stelvio....".
- Ti-am spus deja iubito. Suntem negustori de moarte. Facem schimb. Furam, apoi vindem.
Mi-am fortat auto-controlul să nu mai cedeze unor asemenea cuvinte, aşa cum o făcea de obicei. Harry era ce era, eu l-am acceptat aşa, nu o să se schimbe pentru mine şi trebuie să invat să fac fata acestu lucrui fara să am o reacţie exagerata înainte.
Îmi explicase deja cum şi de unde fura dar totuşi voiam mai multe detalii.
- Cum o să atacati mai exact? l-am cerut calma. Păru surprins de reacţia mea.
- Suntem mulţi, înarmaţi şi poziţia e în avantajul nostru. Trecatoarea Stelvio e una dintre cele mai periculoase trasee rutiere din lume. Pentru noi e floare la ureche, dar ei nu sunt tocmai cei mai experimentaţi şoferi şi conduc mastodonti de zeci de tone. Sunt uşor de prins, mai greu este să le doboram protectia.
- Adica? Am cerut repede.
- Au alte maşini care ii protejeaza,, de obicei politie pentru că sunt arme cumparate de armata. Îţi aminteşti maşinile negre care ne-au atacat pe noi în tir? - Am aprobat rapid din cap.- genul ala de protectori.
- 0 să ii omorâţi? Am întrebat în sec.
Harry ezita.
- Dacă nu o facem ne pot localiza. Ramand în viaţa ajuta la capturarea noastra. Ca să supravietuiesti în lumea asta trebuie să nu lasi în viaţa pe nimeni altcineva care stie cu ce te ocupi şi stii că nu va tine secret.
Am inghitit în sec traumatizata şi nu stiu de unde aveam puterea să dau din cap. Iubitul meu e un criminal, iubitul meu e un criminal, iubitul meu e un criminal... obisnuieste-te cu asta. Îmi repetam în cap, respirând sacadat.
- Iubito, esti OK? Harry mă privi speriat.
Mi-am lins buza de jos dar aveam limba uscata.
- Da! Am aprobat din cap.
Harry zâmbi surprins.
- Deci, cât o să fii plecat mai exact? încercam să raman calma. Aveam nevoie de o hiperventilatie.
Harry îşi muşca buza.
- Totul tine de cât va dură negocierea cu Olaph. Chiar dacă stabilim repede un pret convenabil pentru amandoi, infractorilor le place să îşi tina oaspeţii cât mai mult. Să le arate puterea lor şi să ii impresioneze cât mai bine. Ia-o că pe o mândrie exagerata, pentru că asta e.
- Şi cu ce o să fii tu impresionat mai exact? M-am încruntat.
Harry îşi muşca buza.
- Depinde: băuturi fine, cele mai bune mancaruri, distractie...
- Femei! L-am completat pentru că ştiam că urma să ajunga aici.
Îşi strânse buzele. M-am ridicat de sub el enervata, privindu-l cu ochii mari.
Harry rase.
- Da iubito, ne oferă şi femei dar nu ne obliga stai liniştita. Eu am taiat asta de pe lista mea.
M-am incrutat la el.

- Îţi jur, tu esti singura femeie din viaţa mea acum, şi în timpul liber probabil o să mă plimb prin magazinele de lenjerie intima, stii tu de ce. Îmi facu cu ochiul şi am început să rad.
- Cât crezi că vei sta acolo? Nu mă puteam abţine să nu întreb asta. Cred că o mai spusesem de 3 ori.
- Mi-aş dori să fac lucrurile să mearga mai repede iubito dar nu pot. Unui infractor nu ii place să te grăbeşti să pleci când il vizitezi, o ia că pe o insulta, trebuie să stai cât mai mult dar nici să tragi de timp sau să te folosesti de el.
- Ai nevoie de o adevărata şcoala pentru chestia asta, nu? Harry rase.
- Cam aşa! Deci s-ar putea să stau acolo chiar şi doua zile. Dar asta e durata maxima. Il cunosc pe Olaph şi e vorba lunga.
- 2 zile? Am repetat speriata. - Şi stai să ghicesc, apoi o să pleci în Italia. Deveneam nervoasă.
Harry îşi muşca buza stresat.
L-am împins de pe mine sî m-am ridicat frustrata din pat.
- Iubito, se planşe în urma mea. I-am aruncat o privire deloc plăcută.
- Cel puţin nu o să mai ai timp să il tranşezi pe Zac. I-am spus ingamfata şi am ieşit din camera. Nu am fost mai jigodie în viaţa mea dar tot am chicotit când am închis usa în urma mea.
- Katherîîîîîîîne! A tipat în spatele meu plin de nervi şi am început să rad. Deschise usa sî mă insfaca, tarandu-mă înautru înainte să apuc să fug.
- Treci aici nemernica mica. Mormăi nervos. Dacă îţi trece prin capsorul ala frumos că viermele ala o să scape , te înşeli, adica... dacă a scapat. - rânji- şi să îndrăznesti să te depărtezi de Jason şi Austin cât sunt plecat că o să îţi capsez fundul de o pancarda cu "Nu atingeti!" când mă întorc.
- Stai aşa, cum adica, dacă a scapat? Mi-am clatinat capul ametita. Rânji că un diavol.
- Razbunarea numai e dulce dacă trece prea mult timp. Am deschis gura şocata.
- Ce ai făcut? Am expirat speriata. Pusese pe altcineva să se ocupe de Zac? Nu, nu era stilul lui şi azi a fost lângă mine tot timpul. Sau nu!
- Te-ai dus dupa el când ai plecat să cumperi plafonul, nu-i aşa? L-am acuzat nervoasă.
Nemernica de Nicky mă ţinuse ocupata şi nici nu mi-am dat seama când a plecat.
Ofta!
- E încă în viaţa şi o să poata juca fotbal la anul dacă ramane repetent. Ochii mi s-au mărit.
Se îndepărtă de lângă mine sî îşi trase tricoul peste cap. Oh, nu! Nici să nu îndrăznesti să mă îspitestî cu asta acum.
- Ti-am spus. Trebuie să îi tai aripile.
- Cum l-ai găsit?
- Nu l-am găsit eu. Încă din momentul în care noi am plecat de la şcoala cineva l-a cautat non-stop.
- Harry! am tipat nervoasă batand din picior.
- Katherine, gata. Sunt doua lucruri despre care nu discutam în relaţia noastra: Pedepsirea nemernicilor care se dau la tine şi siguranţa ta. Te-a sarutat, al dracu' cu mama lui te-a sarutat, deci dacă tii aşa mult la el fii fericita că încă mai are capul pe umeri. Habar nu ai cât m-am abtinut să nu il retez.
Uau! Şi am ajuns iar la nervozitatea lui când eu sunt cea care ar trebui să se enerveze.
- Dar despre pedepsirea ta? M-am încruntat punandu-mi mâinile în san. Rânji şi il ridica braţele la nivelul umerilor.
- Fii cât de dură poti!
Am ras clatindand din cap.
- Fa un dus mai intai! l-am ordonat.
- Vii cu mine?

- Eu l-am făcut deja pe al meu.
- Te rog!
- Nici nu te gândi să faci moaca de potaie acum. I-am pus degetul peste buze, când m-a luat în brațe.

Ofta bosumflat dar îşi lua prosopul şi îmi arunca o ultima privire pierduta, l-am aratat usa cu mâinile încă în san. Cred că voia să îmi scoata limba dar se abţinu şi ieşi din camera.
Când am auzit usa ba ii inchiznadu-se am fugit spre telefonul meu.
Stiu că faceam o prostie şi Zac făcuse la rândul lui o prostie dar voiam să mă asigur că încă mai era în viaţa.
Mi-am ros unghia aşteptând să răspundă şi auzeam tonul apelului de nenumarate ori. Mă simţeam că un adevarat infractor, dacă intra Harry acum peste mine nu se termina bine.
- Da! Răspunse o voce răguşită şi obosita.
- Zac, esti bine? Am întrebat repede, cu vocea aproape şoptită.
- Katherine, da sunt bine. Tu esti bine? Părea speriat.
- Da, de ce nu aş fi?
- Am crezut că Styles...
- Nu mi-a făcut nimic, Zac. L-am asigurat repede ofensata. Tie ce ţi-a făcut mai exact?

Evita răspunsul.
- Zac, spune-mi.
- Cred că îţi dai şi singura seama ce mi-a făcut. Adauga frustrat.
- Vreau să stiu cât de rău.

Stiu că pentru un baiat nu era tocmai plăcut să recunoasca că a fost batut-mar dar nu îmi pasa acum.
- 0 să supravieţuiesc. Kath, cum poti sta lângă salbaticul ala?

M-am enervat.
- Asculta-mă bine Zac. Singurul motiv pentru care îţi mai poti folosi gura acum e pentru că eu l-am implorat pe Harry să nu îţi faca ce avea de gând. Dar asta e ultima data când o mai fac. Şi nu îndrăzni să il numeşti pe Harry salbatic, pentru că a bătut un porc fara scrupule care i-a sarutat iubita fortat şi nici macar nu a avut bunul-simt să îşi ceara scuze dupa asta.
- Kath...
- Nu, Zac. Credeam că îmi esti prieten şi dacă tu vrei mai mult, îmi pare rău, dar eu nu îţi pot oferi asta. Nu vreau să fiu iubita aşa cum crezi tu că e mai bine, vreau să fiu iubita de el şi atât. Felul lui de a mă iubi e perfect pentru mine. Îmi pare rău Zac.

Am şoptit la final şi i-am închis telefonul. Şi cu asta am hotarat să închid pentru totdeauna capitolul din viaţa mea în care era inclus Zac. Nu il mai voiam nici că prieten, pentru că e clar că nu voia să fie doar asta şi sunt ferm convinsa că Harry nu il va mai lasa să se apropie de mine de acum în colo, indiferent de circumstanţe.
Am sters apelul lui din telefon pentru orice eventualitate, începeam să prind din perfecţiunea lui Harry asupra oricărui lucru mărunt.
S-a întors în camera cu prosopul în cap şi am tresărit, aproape scapandu-mi telefonul din mână.
- Ce faci? Mă întreba stergandu-şi parul. Avea doar un prosop în jurul soldurilor care aproape îi cadea pe coapse sî am rânjit automat la ideea care mi-a venit în cap.
- Poze! Am zâmbit, activand camera şi i-am făcut o poza imediat. L-am prins confuz, cu jumatate de fata acoperita de prosop şi un corp ud şi perfect pentru o revista playboy, sau playgirl...

Am început să rad şi i-am făcut mai multe poze.
începu să ranjeasca sî îşi arunca prosopul de pe cap, lasandu-şi buclele ude sî răvăşite. Iar era să îmi scap telefonul.

L-a luat pe al lui de pe birou sî am înlemnit. Cărămidă aia neagra şi enorma la fel de subţire că o scobitoare era cu siguranţa mult mai performant că al meu sî probabil mî-ar surprinde sî parul din nas într-o poza.

- Vrei poze, huh? Marai apropiîndu-se de mine, mi-am acoperit corpul instantaneu. Şi eu purtam încă prosopul dar parul mi se uscase deja sî sigur arata că o capîta de fan.
- Nu, nu, nu! M-am aparat şi am încercat să fug dar mi-a prins marginea prosopului, descoperindu-mă pe jumatate sî am tresărit când lumina blitz-uluî m-a orbit.
- Harry! Am tipat întorcându-mă spre el şi tragandu-i prosopul. Deja nu ii mai aveam pe mine şi am încercat să îmi acopar macar partea de jos cu el sî mi-am pus braţul peste sânii. Îmi pierdusem deja telefonul. Alt blitz m-a orbit şi Harry a început să rada.
- Intoarce-te! Ranjî şi m-am înfuriat. Mi-am dat parul peste sani că să îi acopar, noroc că era destul de lung. Mi-am folosit braţul liber să ii lovesc dar s-a ferit şi mi-a făcut alta poza. M-am repezit la telefonul lui dar a fugit de lângă mine că un paparazzi enervant şi m-a orbit cu lumina aia din nou.
- Gata! Am bătut stresata din picior şi a ras şi mai tare. Poze mi-au trebuit mie. M-am oprit în mijlocul camerei şi am făcut ce puteam că să îmi apar onoarea în situatia asta. I-am aratat degetul mijlociu cu o fata nervoasă şi normal că mi-a făcut o poza imediat.
- Asta-i fata mea! Marai, surprinzandu-mi degetul din toate părţile. Mi-am dat ochii peste cap. Se duse în spatele meu şi m-am întors rapid, fundul nu puteam să mî-l acopar.
- Harry, inceteaza. L-am certat furioasa dar el continua să rada şi înainte să imî dau seama s-a repezit la prosopul meu sî mi l-a smuls din mână. Am icnit speriata şi m-am acoperit cu cealalta mână. Blitz-ul mă orbea deja, împreuna cu privirea perversa a lui Harry aşa că am făcut primul lucru care mi-a trecut prin cap. M-am aruncat pe saltea, pe burta şi mi-am pus o perna peste fund. Normal că eliminat-o imediat.
- Futu-te-n gura! L-am înjurat deja scoasa din sărite şi a izbucnit într-un ras isteric.
- Mă futi imediat! Marai şi se învârti în jurul meu, pozandu-mă din toate părţile. Am decis să nu ii mai bag în seama şi l-am lasat să îşi faca damblaua. Mi-am pus braţele sub bărbie şi mi-am lipit obrazul de perna.
- Doamne, ce sexy esti! L-am observat frecandu-şi barbia. Am chicotit.
- Astea o să fie alinarea mea cât sunt plecat! Am chicotit din nou şi s-a aplecat pe vine lângă mine, de data asta mi-a imortalizat doar chipul, zâmbind dulce.
- Nu vrei să ai o alinare mai detaliata cu o poza în care intram amandoi? Am zâmbit ridicând din sprâncene şi a rânjit imediat.

S-a ridicat repede şi-a tras prosopul de pe solduri. Am inghitit în sec.
S-a aşezat pe saltea lângă mine şi m-a tras în poala lui. Mi-am încolăcit picioarele în jurul lui şi braţele în jurul gatului. Mi-am lipit sânii de pieptul lui şi am zâmbit automat când a indepartat telefonul, întorcând camera spre noi.

- Saruta-mă! Îmi ceru şi m-am supus imediat. Mana lui mi-a cuprins spatele şi m-am pierdut în sărutului lui, nemaibagand în seama aparatul care ne fotografia non-stop.

Harry s-a aplecat cu mine pe saltea şi dupa ceva timp blitz-urile erau tot mai rare şi ceva devenea tot mai tare intre picioarele mele.

- De-ajuns cu pozele în seara asta. Mormăi aruncand telefonul pe saltea şi lasandu-şi salbaticia să îşi intre în drepturi.
- Harry, totuşi nu mi-ai răspuns la o întrebare. Am spus strivita de buzele lui.
- Mai târziu. Mormăi, ridicandu-mi coapsele pe soldurile lui.
- Dar sunt curioasa, am insistat fara să ii răspund la atingeri.
- Arghhh! Marai frustrat ridicandu-şi capul. - Care?

De unde stii rusa?

Se uita cu o privire care urla: "Faci mişto de mine, pentru asta mă opreşti tu?"
- Saruta-mă imediat până nu îţi jupoi curul. Marai nervos.
Am început să rad şi i-am prins perciuni umezi, tragandu-l spre mine şi sarutandu-i gura care încă mormaia frustrata.
Am ajuns pe pista pe la ora 10 şi muream în propria-mi ruşine pentru că Harry m-a obligat să vin cu maşina mea. Dar normal că nu aveam voie să mă implic în niciun fel de cursa.
Îmi era dor de pista asta, şi spre deosebire de data trecuta când am fost aici, acum eram în stare să recunosc aproape fiecare figura. Dar vedeam zeci de figuri care nu erau atât de prietenoase cu mine, patachinele aproape dezbracate de pe pista care se uitau la mine cu o invidie de nedescris. Eu purtam din nou o geaca neagra de piele, scurta şi o pereche de blugi stramti şi taiati, aveam un stil sexy, dar nu vulgar, mai degraba periculos.
Am observat că cineva lipsea de pe pista, şi acel cineva era Ken. Restul nopţii am făcut glume pe seama lui dar când a venit momentul cursei nu am avut nevoie de cererea lui Harry că să mă urc imediat în maşina lui. Am realizat că sclipea de fericire când am făcut asta.
Eram deja în elementul meu aici, nu mă mai simţeam că o intrusa sau o alta posesie a lui Harry. Eram iubita lui în adevaratul sens al cuvântului şi asta a devenit clar pentru toti, mai ales că el nu ezita nicio clipa să dovedeasca asta sarutandu-mă până la sufocare.
Melodii amestecate ieşeau din boxele fiecărei maşini iar eu şi V nu am pierdut ocazia şi am început să dansam lângă maşinile noastre. Roşcata mea era superba în luminina neoanelor, şi eu paream la fel pe lângă ea.
- Am o surpriza pentru tine, îmi şopti Harry la ureche.
Am zâmbit şi m-am întors spre el.
- Ce?!
Deschise portiera maşinii şi intra pe jumatate înăuntru. Cred că doar a apasat pe un buton dar mi-am văzut picioarele colorandu-se instantaneu într-o nunanta sângerie.
Am început să rad. Luminile care ieşeau de sub fiecare maşina de aici, într-o nunata verde de sub al lui Harry, luminau asfaltul şi sub Roşcata mea, într-o nunta roşie, bineînţeles.
- Acum are tot ce-î trebuie! Ranjî, ridîcandu-se lângă mine. Am aprobat din cap şi i-am cuprins gatul cu braţele, sarutandu-l imediat.
Nu ştiam încă să fac drifting pe loc, aşa că Harry nu m-a lasat să îmi pornesc maşina mai deloc, asta spre frustrarea mea.
Când am intrat în cursa, era normal că Harry să o câştige, competita părea chiar mai slabă decât data trecuta şi de data asta am tipat de extaz când am sărit peste tren, în loc s-o fac de spaima că data trecuta.
Harry a făcut 4000 de dolari de pe urma cursei castigate şi i-am dat peste mână când i-a bagat în decolteul meu. Scuza lui a fost că eu sunt norocul lui. Banii se pot face al naiba de uşor în lumea lui.
M-am străduit toată noaptea să mă tin departe de dozele de bere dar m-am umplut până la refuz de energizante şi tigari alaturi de Harry şi prinsesem o energie nebuna că îmi venea să sar că un cangur de colo- colo şi să tip că o nebuna.
Jay părea foarte ataşat de nişte droguri pe care şi le tot pica în ochi l-am înjurat toată noaptea dupa ce mi- a dat sî mie sî mi-am stricat machiajul din cauza acelor picaturi, dar dupa un timp mi-am dat seama că erau la fel de puternice că ecstasy sî îmi simţeam ochii usturandu-mă până în fundul capului.
Lumea se întrecea încontinuu, pentru că politia părea să aiba liber în noaptea asta. Din pacate trenul nu trecea din ora în ora aşa că săritură era exclusa, asta spre bucuria unora care nu se încumetau să o faca.

Era trecut de 3 dimineaţa când lumea a început să adoarma pe jos sau pe capota maşinilor lor. Eu zbaranaiam de energie şi mă durea capul dacă stateam pe loc. Cred că băusem cel puţin 10 doze de energizant şi voiam să sar cu maşina peste un tren în momentul asta.

- Cu maşina mea cum ramane? M-am plâns ţopăind în braţele lui Harry când m-a tras spre a lui.
- Nu o fura nimeni de aici

Rase!

- Nu! Nu o las aici. M-am bosumflat şi am fugit din braţele lui, baricadandu-mă în Roşcata mea şi scotandu-i limba. Nu eram beata, nu băusem un strop de băutură, dar aveam energie că un copil hiperactiv şi nu ştiam cum să o consum.

Harry rase şi veni lângă fereastra mea.

- Să te tii dupa mine! Îmi spuse. Mi-am dat seama că el nu mă mai vedea pe mine acum din cauza geamurilor fumurii. Am început să rad şi l-am deschis.
- Unde mergem? L-am întrebat repede. Îmi venea să topaî pe scaun, era al naiba de comod.
- Ti-am spus că am o surpriza pentru tine.
- Credeam că luminile alea au fost surpriza. M-am încruntat nedumerita.

Harry rase.

- Nu! Acum urmeaza surpriza, mergem la Carter în caz că ai chef să mă intreci.

Îmi facu cu ochiul şi se îndrepta spre maşina lui.

- O să ne antrenam acum? Am strigat dupa el, scoţând capul pe geam.

Rase!

- Posibil! Rânji şi deveni invizibil în maşina lui întunecata. Cât ai clipi a şi dispărut

Mi-am clatinat capul uimita şi am pornit repede maşina, încercând să ii prind din urma.

În sfarsit puteam să îmi conduc maşina aşa cum voiam şi nu era nimic mai palpitant decât o cursa în oras pe timpul nopţii. Harry şi-a dat seama că nu se joaca cu mine şi probabil m-a lasat să ii întrec că să readuc viteza sî să nu fac vreun accident. Dar nu voiam să mă lase uşor, însă am impresia că Harry o să mă lase întotdeauna să ii bat, oricât de pregătită aş fi, şi asta era frustrant. Ştiam de ce e în stare şi putea să mature cu mine pe jos. M-am enervat şi cel puţin am încercat să ajung la casa lui Carter cu mult înaintea lui, că să imî mai spal putîn din onoare.

Reşedinţa lui Carter era mult mai pazita acum, dar am fost surprinsa să realizez că poarta imensa de la intrare era deschisa. Cu siguranţa Harry anunţase deja venirea asta.

Am parcat în curtea enorma şi cu ceva ce semana cu bucati de marmura alba şi mata.

Am coborât din maşina şi l-am observat pe Ian, coborând scările. Îmi simţeam sângele alergand prin vene şi voiam să o iau şi eu la fuga. De fapt, voiam să sar în piscina de sub mine, dar l-am observat pe Harry aparand şi m-am oprit.

- Buna seara domnişoara Katherine! Mă saluta Ian prietenos.
- Ian, serios, inceteaza să îmi mai spui domnişoara. De ce nu dormi la ora asta? L-am certat şi a început să rada.
- Sunt în timpul serviciului şi mă tem că nu pot face asta, ordinele domnului Styles. Zâmbi uşor, aratand spre Harry care cobora din maşina lui.
- Ce? El te-a pus să îmi spui aşa? M-am enervat.
- E doar o adresare din respect domnişoara. N-aş putea să va spun Katherine, chiar şi aşa.
- Kath, l-am corectat şi l-am lovit pe Harry în stomac când a venit lângă noi. Se uita speriat la mine. - De ce l-ai pus pe Ian să îmi spună domnişoara? M-am încruntat la el. Ian părea puţin speriat de asta, cred că ii bagam în belele.
- Pentru că esti încă domnişoara, o să îţi spună doamna când o să porţi un inel de la mine, pe deget. Clarifica repede şi mă prinse de mână, tragandu-mă spre scări. Mi-am dat ochii peste cap.

L-am observat studiindu-şi ceasul de la mână şi mi-am muscat buza. Era sexy când făcea asta.

- E aşa interesanta ora?

Mă privi şi chicoti.

- E stresanta, mai aveam doar o ora şi 43 de minute la dispoziţie.

M-am încruntat nedumerita.

- Ce vrei să spui?

Când am ajuns sus pe scarî s-a întors spre mine. Parca urcasem spre zidul chinezesc, cred că erau 50 de trepte la intrarea în casa asta.

- Plec la 5, iubito!

- Ce?! Am strigat puţin cam tare. Era întuneric afara, dar enervant de multa lumina aici. Am observat alt bodyguard ieşind din casa şi pe asta nu ii recunoşteam, era mare, fioros şi frustrat.

- Trebuie să ajung la Moscova şi sunt 10 ore până acolo din Seattle.

Am făcut ochii mari.

- O să zbori 10 ore? M-am strambat.

- Cam da, ar putea fi şi mai mult dacă aş face escala sau aş folosi unul de pasageri. Dar plec cu al lui Carter.

Am aprobat din cap.

- Deci, o să ajungi pe la doua dupa-amaiaza. Am presupus.

- Nu tocmai, e diferenţa de fus orar de aproximativ 8 ore intre Rusia şi America. În Moscova e deja 11 dupa-amiaza acum, deci o să ajung acolo pe la 10 noaptea avand în vedere că plec peste doua ore.

Mi-am scuturat capul ametita. Multe trebuie să mai stii că să fii gangster.

- O să intri în diferenţa de fus orar. Am presupus.

A aprobat din cap, deci va suporta noaptea aproape 40 de ore.

- Deci mai avem puţin timp. M-am întristat.

- Avem destul iubito. Zâmbi, făcându-mi cu ochiul şi mă trase în interiorul casei.

- Şi tu vrei să ne antrenam acum? M-am strambat frustrata. Gândul că il mai aveam pe Harry doar o ora jumatate lângă mine până va pleca în casa unui gangster criminal, mă baga în sperieti.

Harry rase.

- Chiar crezi că de antrenamente îmi arde mie acum? Mi-am tuguiat buzele entuziasmata.

- Antrenamente de rezistente? Am rânjit.

- Oh, da! Din alea cu siguranţa.

- Atunci ce cautam aici? L-am întrebat când m-a tras spre un lift. Asta m-a uimit. Mi-am dat seama că avea trei etaje, inafara de acoperiş. Doamne, de ce are un om singur, nevoie de o casa atât de mare?

- Carter a transformat casa asta într-un parc de distractii mai degraba decât o locuinţa.

- Ce vrei să spui? L-am întrebat confuza.

- O să vezi. Acum, te rog, inceteaza să îţi mai lingi buza aia pentru că nu vreau să sar pe tine în liftul asta. Am început să rad şi voiam să il întreb de ce nu o face, dar am primit răspuns când uşile s-au deschis. 3

etaje nu îţi oferă prea mult timp de fantezii.

Harry m-a tras afara din lift şi aveam atâta energie şi dorinţa că îmi venea s-o iau la fuga.

- Cum stai cu rezistenta la obiecte dure, iubito? Am făcut ochii mari.

- La ce te referi?

- Adica nu o să facem dragoste pe cel mai confortabil pat din lume.

Am inghitit în sec, unde mă ducea nebunul asta? Gândul mi-a fugit imediat la cuşca cu tigri. Îmi placea sexul salbatic dar să fiu mancata de vie de 3 animale salbatice în timpul asta era prea mult pentru mine. Harry s-a oprit în dreptul unei usi negre şi am inghitit în sec.

- Pregătită? Zâmbi spre mine.
- O să mă manance ceva? începu să rada.
- Doar eu! Rânji şi deschise usa, avea o clanţa ciudata şi dincolo de ea era doar întuneric.

Harry mă trase înăuntru şi când a închis usa în urma noastra am ramas în bezna totala. Nici cea mai mica urma de lumina nu se observa.

- Harry, am bâjbâit strangandu-l mai bine de mână. Aşteptam să aprînda lumina sî să dau peste o camera în stil medieval, burduşită cu obiecte de tortura sexuala.
- Da-mi un indiciu! L-am rugat când am văzut că nu aprinde lumina. Poate voia pur şi simplu să o facem pe întuneric.
- O să poti şi tu să vezi minunea pe care o vad eu de fiecare data.
- Ce?! Ce minune? Am întrebat confuza.

Am auzit un scurt clincet electric şi incaperea s-a luminat automat, aproape orbindu-mă.

- Pe tine! Şoptii Harry prinzandu-mi mijlocul şi tragandu-mă în braţele lui.

Am expirat şocata la ce se afla acum în jurul meu. Nu se afla nimic, peste tot unde mă uitam vedeam un singur lucru, pe mine.

- Ce e locul asta? Am întrebat uimita, pereţii, tavanul, podeaua, usa chiar şi obiectul dreptunghiular care trebuia să fie patul, toate erau din oglinda.
- O fantezie de-a lui Carter, li place să se priveasca când face sex. Îmi explica Harry, coborandu-şi deja gura pe gatul meu.

Am expirat din nou şocata, zâmbind. Oriunde m-aş fi uitat, vedeam o reflexie perfectă şi clara a chipului şi trupului meu.

- Cum ţi se pare? Şopti Harry pe gatul meu.

Am privit din nou camera, burduşită de reflexiile noastre. Mi-am pus mâinile în parul lui Harry şi acum am putut observa mica lui reacţie, când şi-a strâns dinţii de extaz. Camera era perfect luminata, dar totodata părea întunecata. Nu imî puteam da seama care era sursa exacta de lumina, părea să vina de peste tot, expunând o reflexie perfectă, fara umbre a mea şi a lui Harry imbratisati. Era chiar uimitor să ne privesc aşa, puteam vedea chiar mai mult din el decât în mod normal. Puteam să ii vad în întregime acum, din cap până în picioare. Brusc, reflexia mea a devenit neimportanta, fiind vrăjită acum de perfecţiunea sclipitoare a celei de lângă mine, de frumuseţea şi perfecţiunea demonului meu. Voiam să fac asta, să vad cu adevarat cum aratam când suntem amandoi, imbratisati în magia iubirii noastre, să ii vad pe el.

- Umitor! Mi-am muscat buza, zâmbind şi am observat zâmbetul lui Harry de pe gatul meu. Imaginea lui era hipnotizanta. Camera nu era mare, pereţii pareau apropiaţi de noi sau era doar un efect al oglinzilor.

Harry urca spre buzele mele, tragandu-mă din analiza gândurilor mele şi spunandu-mi că e timpul să fiu doar a lui. Ceea ce şi eram de mult.

Mâinile i-au urcat spre fermoarul gecii mele, pe care mi l-a desfăcut uşor, lasandu-l în jos şi descoperindu- mi sutienul negru care se afla dedesubt. Am privit în fata şi m-am văzut pe mine, mica şi vulnerabila în dreptul sau. Ii vedeam doar spatele, şi capul aplecat uşor spre urechea mea. Mi-am pus mâinile pe omoplaţii lui şi i-am prins tricoul în pumni, tragandu-l în sus. Am inghitit în sec în fata imaginii perfecte pe care o descopeream. S-a departat de buzele mele, ridicandu-şi mâinile în sus şi dandu-mi voie să ii trag tricoul peste cap, îmi doream cu disperare să ii sărut spatele, era atât de perfect şi splendid. Harry mi-a tras geaca peste umeri şi mi-am muscat buza, încă fascinata de reflexia lui.

- Intoarce-te! l-am şoptit uitandu-mă rapid la el.

A zâmbit şi m-a ascultat, întorcându-se uşor cu spatele la mine şi imaginea din oglinga a venit acum lângă mine iar cea din fata mea s-a mutat în reflexie. Era uimitor, puteam să vad în permanenta fiecare părticică din corpul lui.

Mi-am aşezat mâinile pe umerii lui, eram atât de fericita că purtam tocuri şi eram aproape cât el. Vreo doi- trei centimetrii ne desparteau dar chiar şi aşa el era mult mai mare în fata mea. Mi-am coborât palmele pe omoplaţi şi am plasat un sărut uşor în mijlocul lor. Mi-am urcat buzele mai sus, fara să le despart de pielea lui şi am sarutat porţiunea din josul gatului, care ducea spre umăr. L-am observat pe Harry inchizandu-şi ochii şi stragand din dinţi, cu o expresie de satisfactie. I-am mangaiat spatele şi i-am sarutat din nou baza gatului, apoi partea din spate unde buclele lui mari şi rare cadeau uşor, mangaindu-i pielea fina. Era atât de cald, îmi doream să nu îmi mai dezlipesc niciodata buzele de pe el, l-aş saruta încontinuu pe fiecare centimetru de piele fara să mă plictisesc.

L-am auzit gemând uşor când am cobrat din nou pe spatele lui şi i-am sarutat uşor omoplaţii duri. Şi-a muscat buza cu ochii închişi. Reflexia lui era spledida, parcă era un înger în fata mea, fluturele sî pararile de pe pieptul lui straluceau în lumina sclipitoare.

M-am dus uşor în fata lui, că să ii întâlnesc chipul dumnezeiesc mult mai aproape de al meu, iar spatele sau s-a mutat din nou în reflexie.

Harry şi-a deschis uşor ochii, uitandu-se la mine cu mai multa iubire decât credeam că este cu putinta. Am observat că şi privirea lui s-a mutat uşor spre reflexia spatelui meu. Şi-a urcat mâinile pe spatele meu şi voiam să vad asta.

- Uita-te în dreapta, iubito! Îmi şopti uşor şi mi-am mutat privirea din instinct. Şi acolo eram, mâinile lui care urcau uşor pe spatele meu, impletindu-se cu parul meu şi ajungandu-mi la cureaua sutienului. Harry mi-a sarutat uşor maxilarul şi el privea drept în fata, admirandu-şi mişcările şi adulmecand din priviri fiecare centimetru al spatelui meu.

Mi-a desfăcut sutienul şi l-a tras uşor pe umerii mei. Apoi, înainte să fac altceva, a coborât pur şi simplu în genunchi în fata mea. Puteam să ii vad doar capul şi puţin din corp, dar uitandu-mă la reflexia din dreapta lui, ii vedea cu totul. Vedeam fiecare mişcare şi fiecare acţiune pe care o desfasura pe corpul meu. Mi-a desfăcut uşor fermoarul blugilor, muscandu-şi buza în timp ce ii tragea în jos. A plasat un sărut catifelat şi lung pe pelvisul meu şi am inghitit în sec ametita. Era uimitor să simt toate astea şi să le vad perfect în acelaşi timp. Harry mi-a tras pantalonii peste coapse, apoi a coborât la ghetele mele, tragandu-mi-le din picioare. M-am prins de umerii lui şi apoi mi-am dat seama că şi podeaua era tot din oglinda, puteam s-o spargem dar ceva îmi spunea că asta nu se va intampla. Era un stil diferit de oglinda, nu erau că cele din camera oglinzilor în care intri la un carnaval şi esti înconjurat de mii de reflexii ale tale dar niciodata nu seamana intre ele. Te distorsioneaza şi devii ametit. Aici trebuia să priveşti într-o singura parte şi erai întâlnit de o singura reflexive, una perfectă, luminata într-un ton întunecat, capabila să exprime fiecare amanunt al trupului tau şi fiecare expresie a fetei, făcându-te poate mai frumos decât esti în realitate. E cel mai uimitor lucru pe care l-am văzut în viaţa mea şi în sfarsit pot spune că traficantul Carter şi-a investit banii în ceva bun.

Tălpile mele goale au întâlnit suprafaţa dură o oglinzii şi mă aşteptam să fie rece. Dar era surprinzător de calda. De fapt, şi în incaperea era chiar foarte cald.

- De ce e atât de cald? L-am întrebat în timp ce îmi ridica uşor fiecare picior că să îmi scoata blugii puţin cam stramti.

- Ca să nu se abureasca oglinzile. Dacă ar fi reci, contactul cu căldură trupurilor şi a respiraţiei noastre le-ar aburi. Plus că nu e tocmai plăcut să faci sex pe un spaţiu rece. Îmi explica şi am aprobat din cap.

Harry mi-a tras şi boxerii peste coapse şi imediat am ramas goala complet, l-am observat expresia întorcându-se în oglinda, se uita la mine.

A zâmbit uşor şi am simţit cum mă rosesc în obraji. Acum reuşeam şi eu să mă vad goala fara să am intentia să o fac. Să vad ce admira el mereu şi m-am strambat. Se mai putea lucra la corpul meu, mai aveam de munca până să ating perfecţiunea, aşa cum făcea trupul lui.

S-a ridicat în picioare şi acum era mult mai mare decât mine. Fara tocuri reflexia mea era mica şi neajutorata lângă a lui şi complet neimportanta pentru mine. Il priveam doar pe el, cum îşi desface rapid fermoarul de la pantaloni în timp ce se uita la mine, eram deja vrăjită de aceste reflexii.

Şi-a dat pantalonii jos, împreuna cu bocancii şi boxerii şi i-am savurat fiecare mişcare, muscandu-mi buza. L-am văzut apropiindu-se de mine şi am simţit atingerea calda a palmelor lui când mi-au atins soldurile în oglinda. Doamne, era superb. Nu exista nimic mai frumos pe pământ decât Harry, dezbracat.

- Esti perfect! l-am şoptit fascinata, încă admirandu-l în oglinda. A zâmbit.

Şi-a coborât palmele pe coapsele mele, aplecandu-se uşor şi ridicandu-mă

dintr-o mişcare. În sfarsit puteam să vad cum face asta, şi cum aratam eu încolăcită în jurul lui.

- Tu, esti singurul lucru perfect din mine. Îmi şopti şi mi-am întors privirea spre el. I-am văzut ochii lângă ai mei şi mi-am pierdut cunostinta o secunda, l-am încolăcit gatul cu braţele şi a mers uşor spre ceea ce trebuia să fie patul, dar era doar un obiect sub forma unei cutii mari şi dreptunghiulare, iar cearseafurile era aceleaşi oglinzi de peste tot.

Harry s-a aşezat în şezut, ridicandu-şi picioarele pe pat şi lasandu-mă încolăcită în poala lui. Şi-a aşezat palmele pe coapsele mele, rîdicandu-mî genuchiî în sus peste soldurile lui şi a privit în oglinda. L-am observat zâmbind şi speram doar să nu vada ceva care să nu ii placa, l-am observat spatele în oglinda din spatele nostru şi am zâmbit.

- Uita-te la tine! Şopti Harry încă întors spre dreapta.

l-am urmat privirea curioasa şi m-am văzut.

- Cât de frumoasă esti! Fascinaţia din glasul lui era oglindirea celei pe care o simţeam eu pentru el. Chiar dacă ochii mei fugeau mereu spre el, fiind complet dezinteresaţi de mine, i-am dat dreptate. Nu eram perfectă că el, dar eram frumoasă. În braţele lui, picioarele mele lungi il înconjurau şi acum realizez că într-adevar sunt lungi. Parul îmi cadea pe spate că o cascada neagra şi strălucitoare care ii oferea o nuanţa şi mai alba tenului meu. Ochii căprui erau acum cu adevarat negri şi diferiţi de ai lui Harry, care sclipeau că doua diamante de smarald într-o raza de soare. Braţele mari ale lui Harry erau înconjurate în jurul mîjlcoului meu mic, dar nu era mic, era exact aşa cum trebuia să fie în contrast cu el. Nu aveam cei mai apetisanti sani din lume dar aratau uimitor lipiţi de pieptul lui.

-Alba-că-Zapada! Şopti Harry zâmbind şi am chicotit. Semănăm puţin cu ea, cel puţin la culoarea tenului şi a parului.

- Prinţul meu! Am zâmbit şi eu şi dinţii lui Harry s-au dezvelit în cel mai frumos şi radiant zâmbet din lume. Gropitele lui te puteau face să zâmbeşti chiar dacă erai în pragul morţii.

Harry mi-a prins barbia şi mi-a întors chipul spre al lui.

- Te simt! Îmi şopti şi m-am pierdut în ochii lui. Era imposbil să raman conştienta în fata felului în care îmi şoptea cuvintele astea. Harry avea stilul lui complet diferit de iubire.

- Şi eu te simt! l-am şoptit şi într-adevar l-am simţit. L-am simţit cum m-a strâns mai tare în braţe şi m-a ridicat uşor, înainte să se scufunde în interiorul meu.

Mi-a cuprins soldurile şi m-a întors pe suprafaţa din sticla, ridicandu-se deasupra mea că un înger Demonic. Suprafaţa era dură şi am înţeles întrebarea lui despre comoditatea mea cu spatiile dure. Insa suprafaţa tare era foarte calda sî fina, făcându-mî trupul să se topeasca de plăcere. Tavanul era acum viziunea mea şi am inghitit în sec când l-am văzut pe Harry intinzandu-se deasupra mea şi afundandu-se intre picioarele mele. Soldurile lui erau intre coapsele mele şi mi-am muscat buza când l-am simţit mai adanc în mine, începând să se intre uşor, cu mişcări care ii încordau muşchii spatelui, făcându-i să execute mişcări care mă ameţeau. Mi-am ridicat tălpile pe coapsele lui şi mi-am aşezat mâinile pe baza spatelui sau, am văzut cu

adevarat şanţurile roşii care ramaneau în urma unghiilor mele atunci când ii zgaraiam pielea. Spatele sau era cel mai frumos tablou de arta văzut vreodata de om. Niciodata nu i-am acordat atentie până acum, pentru că nu aveam sansa să ii vad prea des, dar acum realizez cât de perfect poate fi. Nu exista niciun tatuaj pe pielea lui în acel loc, era curat şi splendid.

Harry şi-a lipit buzele de al mele şi mi-a blocat imaginea spre tavan, dar în sfarsit înţelegeam şi întrebuinţarea unui pat din oglinda, trebuia doar să trag cu ochiul în dreapta mea şi vedeam o imagine completa şi uimitoare a noastra chiar lângă mine. Parca doua sosii ale noastre erau aşezate lângă noi şi ne imitau fiecare mişcare.

Buzele lui Harry le ameţeau pe ale mele într-un dans lent şi perfect, fiecare mişcare a lui era perfectă. Acum puteam să vad cât de profesionist era în ceea ce făcea, nu doar condusul era a doua lui natura, sexul intra în aceeaşi categorie.

Placerea nu mai era oferita doar de mişcările lui, ci şi de privirea asupra acestor mişcări.

Muşchii braţelor ii se încordau în jurul meu, aratand atât de puternici încât mi-am dat seama că nu aveau nevoie de mult că să mă striveasca. Mişcările i-au devenit mai rapide deasupra mea. Fiecare milimetru din coprul sau se contura perfect deasupra mea, i-am simţit energia intrând în pelvisul meu, trecandu-mi prin stomac, prin piept până în tâmple. Extazul din mine devenea aproape dureros, eram că un om care plânge de fericire. Cu siguranţa faptul că ii puteam vedea pe Harry mă înnebunea complet. Mi-a muscat buza, încercând să mă trezeasca din transa mea şi am realizat că tot corpul imî tremura, cu siguranţa era din cauza acelor energizante.

Harry mi-a prins soldurile şi m-a ridicat în jurul lui, mi-am simţit corpul cedând şi mi-am văzut reflexia gemând atunci când mi-am dat drumul. Mi-am înfipt mâinile în parul lui Harry şi toată pielea mi s-a zbralit în momentul când un geamat puternic de plăcere i-a părăsit gatul, umplând camera cu un ecou uimitor şi oglinzile cu o imagine ireala. El nu şi-a dat drumul, doar mă savura pe mine în jurul lui.

S-a întors din nou pe spate, de data asta lasandu-mă să mă întind deasupra lui şi mi-am zărit reflexia chiar sub mine. El mă privea în tavan şi am decis să fac din asta un lucru la fel de fascinant cum o făcea şi el pentru mine. M-am mişcat uşor deasupra lui, apoi din ce în ce mai repede, lasandu-l să admire imaginea în oglinda, să stranga din dinţi şi să geama de plăcere. Geamatul lui Harry era cel mai uimitor cântec din lume.

Il simţeam atât de adanc în mine iar palmele lui îmi striveau soldurile, scotandu-mi tipete de plăcere care ii incantau. Nu era tocmai cel mă salbatica partida a noastra, era cât se poate de normală, dar faptul că puteam să ne vedem fiecare mişcare o transforma în ceva ireal. Mă simţeam că într-un Univers paralel, unde realitatea şi halucinaţiile au aceasi definite.

Harry şi-a dat drumul în interiorul meu, invadandu-mă cu o căldură care mi-a făcut din nou trupul să doara de plăcere. Fire electrice îmi traversau prin vene şi voiam să ii strâng în braţe cu o dorinţa aproape disperata. Ştiam că nu mai aveam mult, poate peste un sfert de ora el o să plece şi eu nu stiu cate ore vor trece până ii voi vedea din nou, iar asta mă înnebunea.

L-am ridicat şi mi-am încolăcit braţele în jurul gatului sau, lipindu-l de mine şi aproape sugrumandu-l. Reflexia mea lacrima.

Harry mi-a înţeles teama sî m-a strâns sî el în braţe, atât de strâns încât îmî simţeam coastele plesnind, dar voiam să mă stranga şi mai tare.

- Promite-mî că o să te întorci la mine! Am suspinat.
- Nu o să plec niciodata de lângă tine, iubito. Inima mea esti tu, o să raman aici cu tine chiar dacă trupul meu pleaca. Şopti pe gatul meu şi îmi saruta tatuajul. Acum eram atât de fericita că il am. Harry s-a aplecat spre hainele de pe jos şi şi-a scos telefonul din buzunar. A aprins camera şi m-a strâns din nou în braţe, dar nu a indreptat-o spre noi ci spre oglinda din dreapta.

- Uita-te la mine! Îmi şopti şi m-am uitat în ochii lui, apoi lumina rapida s-a aprins intre noi şi buzele lui Harry s-au lipit de ale mele.
Am plecat amandoi spre garaj unde Harry urma să se schimbe şi apoi să plece spre aeroport. Trebuia să plece în 20 de minute iar eu deveneam o bomba cu ceas gata în orice secunda să explodeze de disperare. Orice aş fi făcut nu puteam scapa de presimţirea rea care mi se instalase în vene.
Am făcut un dus rapid amandoi şi Harry profita de fiecare secunda ramasa lângă mine, ştiam că nici el nu voia să plece.
Majoritatea hainelor le adusesem înapoi la garaj, pentru că în casa noastra urmau să inceapa renovări serioase. M-am imbracat în vechea mea pereche de colanţi negri şi un tricou de aceeaşi culoare şi o geaca de blugi tot neagra. Voiam să păstrez reflexia lui Harry pe mine, astăzi. Mi-am lasat parul desfăcut şi probabil tot aşa urma să merg astăzi şi la şcoala, mai erau doua ore până la începerea orelor.
Harry s-a imbracat că de obicei, doar că a acordat mai multa atentie detaliilor şi încercam să nu mă uit la el, mă durea inima. Simţeam plecarea asta că pe o despărţire.
- Vrei să vii cu mine? mă întreba Harry, vazandu-mă ezitanda pe trupul sau.
Mi-am ridicat privirea spre el.
- La aeroport! Adauga şi am zâmbit uşor. Voiam să profit de orice secunda ramasa cu el.
Spre uimirea mea, nu urma să mergem la aeroport cu maşina lui. Trei tipi masivi ne aşteptau jos într-o maşina care îmi semana cu Hummer-ul care ne-a luat de la peştera. Dar era diferit.
Doi dintre ei pareau să mearga cu Harry şi m-am speriat pentru că nu ii cunoşteam pe nici unul. Clar nu erau de pe pista. Celalalt mi-am dat seama că era Morgan, unul dintre bodyguarzi lui Carter care venise dupa noi alaturi de Ian.
Harry i-a salutat rapid zâmbind, la fel au făcut şi ei, apoi m-au salutat şi pe mine şi am aprobat din cap timida. Barbatii în costum mă intimidau.
Spre uimirea mea, Harry avea şi el un sacou în mână. Eram curioasa cum arata în sacou.
- El al dracu' de frig în Rusia, îmi explica zâmbind şi am început să rad.
Drumul spre SEA a fost liniştit, mai ales că nu eram singuri. M-am multumit să stau în braţele lui Harry şi să mă uit la pozele pe care mi le făcuse. Majoritatea m-au făcut să izbucnesc în ras. Le-am trimis şi în telefonul meu.
Când am ajuns pe pista, avionul ii aştepta deja. Nu aveau nevoie de bilete, cozi lungi şi verificări amanuntite. Doar de permisiunea de decolare. Avionul lui Carter era unul normal, că majoritatea celor particulare ale căror stapani sunt oameni cu miliarde de dolari în cont. Suprinzator de mare, alb şi elegant. Am inghitit în sec, nu m-am urcat în viaţa mea într-un avion, de fapt, nu părăsisem niciodata America.
Harry avea doar un bagaj mic de mână, pe care ceilalţi l-au dus în avion iar el a ramas jos cu mine, lângă scări.
- Tine-ţi telefonul aproape, mă asteapta 10 ore de chin. Zâmbi şi am chicotit.
- Credeam că nu poti folosi telefonul în timpul zborului.
- Într-un avion de pasageri, nu. Data trecuta am fost cu unul, dar noi avem stewardese mai cuminţi.
Am făcut ochii mari.
- Aveţi şi stuardese?
Chicoti şi îmi prinse baza gatului, lipindu-şi fruntea de a mea.
- Să fii cuminte! Îmi şopti ai mi-am dat ochii peste cap.
- Şi tu la fel! Aşteptam de mult să ii întorc asta.
Chicoti cu ochii închişi. Şi-a lipit uşor buzele de ale mele, într-un sărut tandru şi dureros.

- Te iubesc! Îmi şopti discortonandu-şi maxilarul de durere şi stiu că acum nu era potrivit să îmi spună că mă simte, tocmai pleca de lângă mine. Dar totuşi voiam să îmi spună şi asta.

- Şi eu te simt, chiar dacă pleci. 0 să te simt mereu în inima mea. Am încercat să fiu puternica că să ii ajut pe el, desi interiorul meu urla de disperare.

Harry zâmbi drăgăstos şi mă saruta din nou.

- Ai grija de inima mea! Zâmbi şi asta a fost. M-a sarutat rapid pe frunte şi a dispărut de lângă mine, urcând rapid scările spre intrarea în avion şi vulcanul din mine era la un pas să erupă. S-a întors spre mine că usa să se închidă sî de data asta zâmbetului lui se transformase într-o masca de durere. Mi-am lipit un sărut pe degete şi l-am trimis spre el, l-a prins şi l-a strâns în pumn, ducandu-l în dreptul inimii că şi cum ii va pastra acolo pentru totdeauna.

- Noroc! l-am strigat în ultimul moment, realizand că nu făcusem asta.

Zâmbi.

- Tu, esti norocul meu! Îmi răspunse şi el, chiar înainte că ura să se inchîda şi el să dîspara.

Vorbele lui m-au făcut să zâmbesc câteva secunde dar apoi disperarea a pus stapanire pe mine. Pleca! Chiar pleca, la celalalt capat al lumii.

Am tresărit când doua mâini s-au aşezat pe umerii mei. Adam mi-a cerut să ne întoarcem la maşina, avionul nu putea pleca cu mine lângă el.

L-am ascultat amnezica dar tot mi-am întors privirea spre avion când am auzit motorul pornind. L-am văzut pe Harry la unul dintre geamurile mici şi mi-a făcut cu mână. Nu îmi dau seama dacă zambea sau era trist, l-am răspuns la gest şi imediat avionul s-a pus uşor în mişcare, întorcându-se pe pista şi prinzând viteza la sol, se departa de noi şi am pierdut contacul vizual cu Harry, în câteva secunde rotile au părăsit pamantul şi avionul s-a ridicat cu viteza spre innaltul cerului, luandu-mi inima şi sufletul odată cu el.

Morgan m-a dus înapoi la garaj, unde aveam să aştept până voi pleca la şcoala. Nu dormîsem deloc în noaptea asta, dar nu simţeam nevoia să o fac.

Harry, m-a sunat imediat dupa decloare, şi am continuat să vorbesc cu el întruna. Dar în acelaşi timp nu puteam sta într-un loc. Eram agitata şi nu voiam că el să observe asta. În cele din urma i-am sugerat că un somn i-ar prinde bine acum, pentru că diferenţa de fus orar ii va obosi foarte tare, dar nu m-a ascultat şi a continuat să vorbeasca cu mine până când a venit momentul să plec la şcoala.

Jay, V şi Ty, mă aşteptau jos, ei nu aveam niciun stres sau teama cu privire la plecarea lui Harry, probabil erau obişnuiţi. Doar eu mă zvarcoleam în interior că un leu în cuşca. Noroc că Nicky încă dormea, interogatoriul ei era ultmul lucru de care aveam nevoie acum.

Am preferat să îmi conduc propria maşina, mai ales că acum aveam geamuri fumurii şi problema mea principala dispăruse. Era mult mai întunecat în interiorul ei acum, dar îmi placea mult mai tare.

Când am ajuns la şcoala, am încheiat discuţia cu Harry şi l-am convins să se culce, dar când am închis telefonul, un val de gheata mî-a traversat corpul. Legătură telefonica încă ii tînea lângă mine, dar acum plecase de tot, sî se departa cu fiecare secunda din ce în ce mai mult.

Am luat o gura mare de aer înainte să cobor din maşina, trebuia să fiu mai puternica. Privirile curioase au năvălit imediat asupra mea, vazandu-mă singura, dar am decis să nu par trista şi să le ofer subiectul unei bârfe bune. Hary chiulea şi atât şi, am impresia că ei erau obişnuiţi cu asta.

Mi-am amintit că astăzi aveam primul antrenament la majorete că sefa şi asta m-a lovit că un bolovan în cap.

Ceilalţi vorbeau pe lângă mine dar nu prea ii ascultam, faceam calcule mintale cu privire la zborul lui Harry. Chiar dacă va ajunge în Moscova pe la 10 noaptea, aici va fi 2 dupa-amiaza când va ateriza. Pe lângă durata lui de şedere în casa rusului, mai erau şi cele 20 de ore de zbor dus-intors. Am mormăit frustrata apoi am observat maşina lui Ken parcand la cativa metri de noi. Eu eram rezemata de Roşcata mea, cu mâinile în san, realizand că imitam perfect expresia şi poziţia lui Harry.

Pentru prima data am ştiut cum se simt persoanele din şcoala asta când ne vad pe mine şi pe Harry, coborând din maşina. Pentru că acum vedeam şi eu asta pe altcineva.
Am ramas cu gura cascata, alaturi de ceilalţi de lângă mine când l-am văzut pe Ken ieşind din maşina alaturi de nimeni alta, decât Kristen. Am expirat de uimire şi în secunda urmatoare am început să rad. Jay şi V mî-ai copiat reacţia imediat. În sfarsit! Am urlat în mintea mea.
Ken a venit lângă noi, tinand-o pe Kristen de mână şi zâmbind şmechereşte. Şatena era stacosie de ruşine.

- Mai, mai, mai! Ce avem noi aici! Am fluierat spre ei făcându-l pe Jay să se înece de ras.
- Rămăsesem fara credit! Spuse Ken şi m-am înecat de ras. Kristen l-a lovit în umăr încruntata.
- Sau te saturaseî să te masturbezi de unul singur că prostu'. I-o întoarse Jay şi V s-a prins de umărul meu din cauza rasului.

Am încercat să mă opresc pentru Kristen, stiu că era stanjenita şi trecusem şi eu prin asta, nu e deloc plăcut.

- Mai bine mai târziu decât niciodata! Am comentat spre Ken şi şi-a dat ochii peste cap.
- Deci, e oficial? Ridica V din sprâncene.

Kristen îşi muşca buza ruşinata şi era pentru prima data când o vad aşa. M-am abtinut să nu rad. Ken rânji de parcă ne zicea "Mai duceti-va dracu'!" Ne întoarse spatele, o prinse pe Kristen de gat şi îşi lipi buzele de ale ei, într-un fel care a făcut pe şatena să ii se înmoaie picioarele. Cupidon şi-a îndeplinit prima misiune.
Am început să fluieram cu totîi spre ei şi să îi aplaudam, cel putîn un lucru bun pe ziua de azi.
Restul orelor au trecut că prin transa. La antrenamente am încercat să fiu cât mai implicate dar am sfarsit punandu-î pe să dea ture de teren şi să traga de fiara în sala de gimnastica. Trebuia să mă apuc de coregrafia pentru dans dar nu aveam niciun chef acum. Fara Harry mă simţeam secata de viaţa. Voiam doar să ajung acasă şi să vorbesc cu el la telefon.
Ceilalţi încercau să mă bine-dîspuna dar fara prea mari sanse, Kristen şi Ken au dispărut dupa a doua ora şi presupun că aveau multe de recuperate. Nemerinica norocoasa!
Am intrat în maşina continunad să vorbesc cu Harry la telefon. Era doua şi Harry se pregatea să aterizeze.

- Iubitule, nu pot să intru în maşina. Am început să rad, chinuîndu-mă cu telefonul, cheile sî batonul de ciocolata pe care ¡1 aveam în mână. Singura masa pe ziua de azi.

A început să rada apoi a cascat.

- Uite cine spunea că nu îi e somn, am mormăi frustrata şi a început iar să rada.
- Argh! Mormăi şi il simţeam miscandu-se.
- Ce? Am pornit maşina şi am pus apelul pe handsfree.
- E bezna pe aici! Mormăi şi am început să rad.
- Ce ora e acum acolo?

-22:17.

- Uau! Pe aici e de-abia 14:10. Am ras.
- Vreau să fiu acolo cu tine! Se smiorcai că un copil mic trezit din somn.
- Nu te-am pus eu să pleci. L-am certat tafnoasa. L-am auzit oftând frustrat. Am început să rad.

Am luat o scurta pauza când avionul a aterizat, apoi m-a sunat din nou, dârdâind din toate încheieturile.

- Iubitule, ce e? L-am întrebat speriata.
- E al dracului de frig aici. Dinţii ii clantaneau şi am început iar să rad.
- Ninge cumva? Ştiam că vremea în Rusia e mult mai rece spre deosebire de America.
- Nu, dar cred că ar fi mai cald dacă ar ninge. Frate, trebuia să îmi iau haina de blana. Am continuat să rad de dardaiala lui până a intrat în maşina.

Am ajuns şi eu la garaj şi am continuat să vorbim pentru alte câteva minute până când Harry a ajuns pe teritoriul rusului şi teama mea s-a reinstalat la locul ei.
A mai durat câteva ore până când Harry a fost primit cum se cuvine de gazda lui şi speram că acea primire să fie una cât mai paşnica. Eram în camera lui, numarand minutele făcându-mi temele. Faceam asta doar când eram deprimata şi asta nu e bine deloc.
La 4 dupa-amiaza Harry m-a sunat din nou şi se pare că totul mergea perfect până acum. Acum la el era miezul-noptii dar normal că nu avea deloc somn dupa ce dormise aproape 10 ore în avion. Dar nu puteam spune acelaşi lucru şi despre mine, eram epuizata şi faptul că la Harry era întotdeauna noapte când la mine era zî, mă enerva. Dar m-am fortat să rezist şi m-am agatat de vocea lui şi de şoaptele lui dulci până când întunericul s-a aşternut şi peste oraşul meu sî am adormit pe salteaua lui.
Am tresărit când mi-am auzit telefonul sunând. Dar nu era un apel, era doar alarma care mă trezea de dimineaţa. L-am cautat pe lângă mine pe salteaua calda dar care părea atât de rece şi goala.
M-am ridicat în fund, frecandu-mă la ochi. Deja trecuse o zi şi noapte fara Harry iar eu mă uscam pe interior. Îmi era atât de dor de el încât eram la un pas să încep să urlu. Niciodata nu mi-a fost atât de dor de cineva.
Am cugetat câteva minute, analizand amanuntele camerei familiare, aveam de gând să raman la garaj până se întorcea el. Chiar dacă era probabil momentul perfect să recuperez timpul pierdut cu tata, nu aveam forţa necesara să inventez o minciuna la fiecare trei vorbe privind plecarea lui. Mă gândesc dacă să mă duc la şcoala sau să mă întind pur şi simplu înapoi pe saltea şi să aştept să treaca timpul. Dar cu toate gândurile şi temerile mele interioare, să raman singura în camera asta goala nu era o idee prea buna.
Telefonul a vibrat lângă mine şi am tresărit speriata, dar i-am recunoscut melodia. Căzusem de acord să il sun când mă trezesc, dar cred că intarziasem cu 5 minute.
- Da! Am răspuns, inabusindu-mi un cascat.
- Neata' frumoasă adormita! Te-ai trezit? Ii simţeam zâmbetul pe buze şi am zâmbit şi eu automat. Brusc, mi-am adus aminte că la el acum trebuia să fie dupa-amiaza.
- Cum merge? L-am întrebat repede.

Harry chicoti şi asta era un semn bun sau o minciuna profesionista.
- Perfect iubito, nu îţi face griji. Am încheiat contractul deja.

Am sărit în sus uimita.
- Ce?! Asta inseamna că te întorci acasă?
- Nu încă, îmi pare rău iubito dar Olaph vrea să îmi faca şederea şi mai distractiva. Astăzi am negociat toată ziua, închişi în birou.

Am inghitit în sec.
- Şi, la ce suma ati căzut de acord? Am întrebat serioasă sî Harry chicoti.
- Asta-ifata mea! 10 milioane iubito.

Am expirat uimita. Pe lângă faptul că doar Harry putea fi mândru când eu il întreb de bani. 10 MILIOANE DE DOLARI? Sfinte!
- Harry, tu vorbeşti serios?

Rase.

- De ce te-aş minţi? Olaph e mult mai maleabil decât am crezut şi se pare că avem un hobby comun care m- a ajutat al naiba de mult.
- Ce hobby? Gândul mi-a fugit la maşini şi femei. Argh!
-Golful!
M-am încruntat confuza.
- Tie îţi place golful?
- Dap! Il simţeam rânjind.
- OK, am notat.
Rase iar.
- Harry, cate arme ii oferiţi rusului asta mai exact?
A urmat o mica pauza.
- Destule pentru suma asta iubito.
- Mai exact?
- Devii implicata, îmi place. Iar ranjea dar nu scapa. Trei tiruri.
Mi-am lipit o palma peste frunte.
- Cele pe care le furaţi din Italia?
- O parte şi din alea, dar nu tot. Rusul vrea multe mitraliere.
Am mers la baie în timp ce continuam să vorbesc cu el.
- Şi acum ce faci?
- Tocmai am terminat un prânz mai târziu şi cred că o să mergem pe terenul de golf cât de curând.
Am început să mormăi.
- Ce e, iubito?
- Eu mor de foame!
Marai suparat.
- Iar nu ai mancat?
M-am oprit speriata cu periuţa în gura. Aoleu!
- Ba da, chiar acum mananc. Am mintit molfaindu-mi pasta în gura.
- Hmm, serios? Eu cred că te speli pe dinţi.
Argh!
- O să şi mananc imediat!
- Acum, vreau să te aud.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Mă uit în oglinda şi asta îmi aduce aminte de ceva! Am zâmbit şi l-am simţit şi pe el făcând asta.
- Acelaşi lucru mi s-a intamplat şi mie azi-dimineata. Dar eram singur în oglinda şi nu mi-a plăcut.
Am ras!
- Cât e ceasul acum, la tine?
- 4 dupa-amiaza.
- Drace!
- Ce?! Rase.
- Ciudat mai e pamantul asta. Tu mananci al doilea prânz şi eu întârzii la şcoala. Am fugit din baie, spre camera mea cu hohotul de ras al lui Harry, spargandu-mi timpanul.
Spre norocul meu, vinerea era întotdeauna o zi monotona în care toată lumea era plictisita şi de-abia aştepta să inceapa weekend-ul. Kristen şi Ken au chiulit din nou şi mă întreb dacă într-adevar puneau în practica tot ce vorbiseră la telefon. Cu siguranţa Kristen ii obliga să o faca, îmi imaginez cât de fericita e în momentul asta. Dar eu nu eram nici pe departe fericita, eram mai

liniştita pentru că Harry mă asigurase că totul era bine cu acel infractor dar în acelaşi timp era şi un mincinos de prima-clasa deci nu puteam fi niciodata sigura. Acum mă omora doar distanta care se afla intre noi.
Spre norocul meu, astăzi nu mai aveam antrenamente, dar se făceau pregătiri pentru spalatoria de maşini de mâine. Vremea părea să fie de partea noastra acum dar nu eram sigura dacă mă voi alatura lor sau nu. Fara Harry, eram din nou, un om fara vlaga.
Amber încă lipsea, iar Zac m-a evitat în totalitate încă de ieri. Dar asta nu inseamna că nu i-am văzut ochii negri şi dificultatea cu care se ţinea până şi pe picioare. Sunt sigura că l-ar fi durut şi atingerea unui fluture pe coaste. Dar nu voia să le arate celorlalţi asta, iar eu mă bucuram că în sfarsit părea să mă lase în pace. Chiar şi cu lipsa continua a lui Harry, tot nu a îndrăznit să se mai apropie de mine.
Ii făcusem o promisiune tatei şi trebuia să trec pe la el în fiecare dupa-amiaza, aşa că dupa şcoala mi-am luat inima în dinţii, mi-am pregătit un discurs lung şi detaliat şi am dat ochii cu el. Spre surprinderea mea, nu au existat niciun fel de întrebări incomode despre Harry. Chiar dacă ieri nu trecusem pe la el. Ne-am uitat amandoi la filme de comedie, am gătit şi l-am ajutat cu curatenia desi nu avea nevoie.
Pe la 4, m-am întors la garaj pentru că nu voiam să îi dau ceva de bănuit. Nu ştia nimic de plecarea lui Harry şi aşa era cel mai bine.
Am intrat în bucătărie şi mi-am făcut un sandvici în timp ce mă gandeam dacă ar fi bine să ii sun pe Harry sau nu. Lua cina cu acel rus ultima data când am vorbit cu el, dupa ce s-a lasat bătut la golf şi acum la el trebuia să fie în jur de 11 noaptea. Oare dorme? De fiecare data el era cel care mă suna primul, mi-am dat seama că acel Olpah nu era prin preajma atunci când vorbea cu mine deci se ferea de el, dar nu îmi interzisese în mod direct să nu ii sun.

Am luat o gura de sandvici, începând să îmi butonez telefonul.

- Kath, te joci cu noi? A strigat Jay dupa mine când am trecut pe lângă sufragerie. Am observat că jucau din nou unul din jocurile lor obişnuite cu maşini.

Am clatinat din cap cu gura plină şi i-am aratat telefonul.

Şi-a dat ochii peste cap.

- Pupa-l pe Harry din partea mea! Spuse şi i-am scos limba îndreptându-mă spre camera lui şi lasandu-i pe toti razand.

Am luat o alta gura din roşia pe care o aruncasem intre doua felii de pâine şi l-am apelat. A sunat o data. De doua ori, de trei ori... şi am fost întrerupta de mesajul vocal.

Dacă era ceva ce stîam la Harry, e că întotdeauna îşi tînea telefonul dupa el.

Am terminat sandviciul şi am decis să il mai sun încă odată.

- Da! Nici nu am realizat când cineva mi-a răspund, dar am paralizat în urma vocii care mi-a răspuns. Nu era cea pe care trebuia să o aud. Era o voce de femeie.

- Harry... e acolo? M-am bâlbâit şi mă simţeam că şi cum cineva mi-ar reteza picioarele cu un topor ruginit chiar în secunda asta. Dar poate era doar o angajata a acelui mafiot şi Harry îşi lasase telefonul afara că să nu fie întrerupt în timpul conversaţiei. Dar ştiam că nu e asta.

- Aaa, domnul Styles este la baie. Va ieşi imediat. Vocea femeii părea tanara şi ridicol de calma şi blanda. Mi-am muscat buza până la sânge să nu încep să strig injurii diavoleşti spre ea. Dar eram deja trei sferturi paralizata.

- Tu esti Katherine? Mă întreba blând dar nu îmi dau seama dacă era batjocora. înainte să ii răspund am auzit alte zgomote în jurul ei. O usa deschisa şi am simţit-o tresărind.

- Te-ai imbracat? Am recunoscut vocea lui Harry şi orice urma de viaţa a fost scursa din mine într-o secunda. Ca un cutit care mi-a intrat în inima şi mi-a strapund până şi spatele. Respiraţia mi s-a blocat şi mi-am simţit ochii umezindu-se. Nu se intampla asta...

-Da...

- Ce faci cu telefonul meu? 0 întreba repede, vizibil enervat.
- Scuze, suna încontinuu şi... cred că e iubita ta. Simţeam vinovatia în vocea femeii şi am realizat că mă înec în lacrimi când acestea mi-au ajuns pe gat. Totul a prins sens imediat. Felul în care mafioţii incearca să se impresioneze oferindu-şi tot felul de distractii...
- Ce?! Am auzit glasul stupefiat al lui Harry şi momentul în care i-a smuls femeii telefonul din mână.
- La dracu'! Katherine, iubito? Vorbi disperat în telefon şi vocea lui nu făcea acum decât să îmi rasucească cutitul înfipt în inima.
- Cum ai putut? A fost tot ce am putut să spun cu glasul stins şi lacrimile care îmi creau deja suspine.
- Iubito, asculta-mă, nu e... spuse repede speriat dar nu l-am lasat să termine. Am închis telefonul şi l-am lasat să îmi alunece din mână.

Ai simţit vreodata cum toată viaţa se scurge prin tine într-o secunda? Cum ai totul într-un moment, iar în celalalt devii nimic.

Suspinele au început să îmi iasa fara oprire, înecate în lacrimi până am ajuns la sufocare. Am căzut în genunchi pe podeaua lui rece şi în momentul asta îmi doream atât de mult că acel cutit pe care il simţeam în inima să fie real şi să mă ia de pe acest pământ. Telefonul mi-a sunat din nou, el m-a sunat, l-am luat în mână şi l-am aruncat în peretele de lângă mine, făcându-l bucati.

Am tipat din cauza durerii şi nu îmi venea să cred. Baiatul pentru care eram în stare să fac orice, baiatul pentru care îmi riscam viaţa în fiecare zi şi pentru care renunţam la ce îmi mai rămăsese din familia mea, baiatul care îmi şoptea cele mai frumoase declaraţii de iubire şi îmi jura dragostea lui până la sfarsitul vieţii, era un mincinos. Nimic nu se schimbase la el, obsesia lui pentru femei a ramas aceeaşi şi m-a înşelat cu prima care î-a căzut în mână în timp ce mă mintea cu atâta profesionalism.

Am ieşit din camera lui, trântind usa în urma mea şi cautand orice care mă putea scuti acum de suferinţa asta. Nu voiam să iau maşina de la el dar nu aveam cu ce să plec de aici. Oricum, va sfarsi cu mine acolo unde ii e locul.

Harry era motivul existentei mele, cel care mă ţinea în viaţa. Dar era o minciuna. Totul era diferit acum, ştiam că mă iubeşte în momentul când l-a omorât pe Joshua, când mi-a mărturisit tot trecutul lui. De asta am avut puterea să trec peste şi raman lângă el şi aş fi facut-o cu orice altceva, cu excepţia acestui lucru, împotriva caruia nu puteam să fac nimic. Crudul adevar că iubirea lui, e doar o prefăcătorie.

39. îngerul Salbatic

Iubirea ii va orbi,
Atunci când ii va întâlni,
Iar atunci ei sigur vor stii,
Ca unul fara altul nu pot trai.
Ea,înger salbatic
El,demon singuratic
Unul pe altul ademenind,
Şi dragostea încet plutind.
Puternica protectie,
Pentru a să obsesie,
Il fac încet,încet să cada,
În a dragostei fierbinte lava.
Fara pic de rautate,

Va vedea că el are dreptate,
Ghearele demonului au pus mână pe ea,
Demonstrandu-i şi ei iubirea.
Lumea ii va critica,
Invidia şi gelozia vor aparea,
Insa fara vreun efect asupra să,
Iubirea va triumfa.
împreuna vor lupta,
Cu toti se vor confrunta,
Apa rand dragostea lor,
În ciuda tuturor obstacolelor.
l-am observat pe ceialalti ieşind în urma mea şi am urcat repede în maşina, derapand de pe loc mai repede decât am facut-o în viaţa mea. Harry avea să ii sune imediat ,să le spună să nu mă scape din privire, sau să vorbeasca cu mine de pe telefonul lor.
Am accelerat pe autostrada îngrozitor de aglomerata, ajungand deja la 170 de km. pe ora. Vederea imî era blocata de lacrimile dureroase care îmi transformasera chipul într-o cascada de durere. Suspinam fara încetare şi strangeam volanul în mâini până mi s-au albit încheieturile. Claxoane se auzeau în jurul meu atunci când depaseam neregulamentar alte vehicule dar nu îmi pasa. Voiam să dispar, în momentul asta îmi doream că ceva să mă pulverizeze într-o secunda şi aş fi atât de recunoscătoare dacă aş face un accident. Dar nu voiam să moara şi altcineva odată cu mine, oamenii care poate au un motiv pentru care să traiasca şi să zambeasca. Eu nu mai am şi nu stiu dacă am avut vreodata, se pare că a fost doar o minciuna. Nu, meritam să mor singura şi îmi doream asta acum mai mult că orice. Cât încă aveam puterea s-o fac şi nu mă prabusesc, rapusa de durere. Eram distrusă, dar şi furioasa. Furia îmi oferea forţa să scap odată de lumea asta. Dar odată ce ea va disparea şi va ramane doar durerea şi suferinţa o să mă închid în propria-mi disperare, legata de soarta de a-mi plânge amintirile pentru tot restul vieţii.
Mi-am amintit cuvintele lui: "M-am activat să mă distrug!" Am pufnit strangandu-mi dinţii, dar ii dadeam dreptate chiar dacă nu a simţit niciodata asta cu adevarat. Totul a fost doar un joc bun de teatru. A ştiut exact cum să mă convingă să mă întorc la el. Dar eu aveam să ii duc vorbele la bun sfarsit.
Am ajuns la marginea prapastiei. Şi la propriu şi la figurat. Am lasat motorul încă pornit şi am privit imaginea oraşului. Oraşul în care am venit acum o luna şi în care îmi imaginam că voi ramane singura pentru totdeauna. Şi aşa a fost, am ramas singura. înconjurata doar de minciuni şi un demon care a vrut să profite
doar de trupul meu. Asta eram eu pentru Harry? 0 plăcere carnala? Nu voiam s-o cred şi m-am înecat în propriile lacrimi, dar totul era împotriva mea. Eram doar o plăcere, una imensa pentru care ar fî în stare să spună declaraţii pe care nu le-ar simtî niciodata cu adevarat, să ii ofere tot ce îşi doreşte doar că să ramana a lui, să ii îndeplinească fanteziile şi să ii ofere satisfactia pe care şi-o doreşte. Doar a lui. 0 obsesie!

Prin minte mi-au fulgerat rapid toate momentele noastre, toate declaraţiile lui. Dar le-am oprit imediat, mă omorau înainte să o fac eu, însă mi-am dat seama de un lucru. Un lucru pe care il stîam deja. Nu il uram. întotdeauna am detestat imediat persoanele care mi-au greşit şi nu am fost niciodata genul de om care să acorde a doua sansa. Dar lui ii mai acordasem deja aceasta sansa şi acum îmi gresise din nou, mult mai rău, dar cu toate astea, încă il iubeam. Şi stiu că nu era vorba despre rana încă proaspata sau despre faptul că timpul va rezolva totul. Ştiam că nu era vorba de timp că problema mea să dispara, nu exista eternitate destul de lunga să mă faca să il urase sau să nu il mai iubesc. Harry va ramane pe vecie în sufletul meu, chiar şi acolo unde o să ajung dupa asta. Mi-a oferit o mica perioada de fericire şi chiar dacă mare parte din ea a fost

minciuna, el, a fost cea mai frumoasă şi uimitoare experienţa din viaţa mea. Şi nu o să regret niciodata că l-am întâlnit.

Dar cum niciun vis frumos nu poate dură pentru totdeauna, într-un final trebuie să deschizi ochii şi, să te trezeşti la realitate.

Iar eu preferam să nu fac asta, nu voiam să mă lovesc de duritatea realitatii. Nu voiam să mai trăiesc fara motivul existentei mele. Fara el, nu era nimeni caruia să ii pasa cu adevarat de mine. Tata, mi-a acceptat deja o parte din plecare, avea să îşi reface viaţa cu Roberta şi Amber îmi va lua locul. Merita asta, merita să aiba un tata şi o viaţa fericita. Harry ne făcuse pe amandoua să suferim, dar eu nu voiam să trăiesc suferinţa asta. Preferam să mor acum, rapid şi curat decât să aştept să mă usuc în propriile lacrimi şi amintiri. Mai devreme sau mai târziu, tot trebuia să mor şi tot ce îmi doresc e să nu iau amintirea asta dureroasa cu mine, desi stiu că Harry va fi cu mine oriunde m-aş duce.

Am ambalat motorul şi am suspinat din nou stergandu-mi lacrimile şi privind prapastia adanca din fata mea. Mi-am amintit noaptea în care m-a adus aici, în locul lui care a devenit apoi al nostru. În noaptea în care l-am acceptat în viaţa mea.

Mi-am sters lacrima cu podul palmei convingandu-mă că nu aş putea trai aşa. Fiecare lucru din jurul meu îmi va aduce acum aminte de el. Nu a stat mult în viaţa mea, dar a stat suficient încât să o umple şi să nu mai ramana nimic important în ea în afara de el.

Mi-am adus aminte de vocea acelei femei, de glasul lui "Te-ai imbracat?" Am tipat într-un suspin şi am lovit volanul. Cum a putut să îmi faca asta? De ce nu mi-a spus de la început ce vrea de la mine sî de ce m-a făcut să mă îndrăgostesc de el într-un asemenea fel? Ca atunci când urma să mă trezeasca la realitate, să fiu distrusă definitiv.

Şi eram, eram distrusă cum nu am fost vreodata în viaţa mea, plecarea mamei mi se părea acum o amintire plăcută.

Durerea din inima devenea mai puternica în fiecare secunda, nu avea să treaca vreodata, doar să creasca cu fiecare gura de aer.

Mi-a mai ramas un singur lucru de făcut. S-o opresc definitiv.

Am apasat aceleratia până la fund, ambaland maşina furioasa. Avea să sfarseasca şi ea odată cu mine, în locul în care a început totul. Mi-am luat inima în dinţi şi m-am departat mai mult de prapastie, intrând uşor intre copaci. Voiam să mă asigur că viteza e destul de mare şi nu o să mai ramana nimic din mine dupa asta. Mă gandeam la buteliile de azot din spate şi la cum aveau să explodeze dupa asta, mă bucura asta. Nu voiam să mai ramana ramasite care să poata fi planşe cu lacrimi false.

În momentul în care am luat piciorul de pe ambreaj şi maşina a zburat cu mine de pe loc, mi-am văzut toată viaţa trecând prin fata ochilor. L-am văzut pe el şi i-am închis, am lasat maşina să mă îndrepte spre moarte sî inima mi-a bubuit în piept când am văzut prapastia la 5 metri în fata mea.

Asta e!

Am aşteptat zborul lin spre braţele morţii care mă aşteptau jos, am încercat să mă deconectez de realitate sî să nu simt nimic. Dar am tipat la propriu, speriandu-mă şi deschizând ochii iar reflexele mele mi-au luat-o înainte apasand frana când ceva ce nu trebuia să fie acum aici, m-a întrerupt. Maşina s-a oprit brusc, derapand pe pamantul stâncos şi lipindu-mă de volan. Un sunet puternic în interiorul maşinii aproape îmi spargea timpanele, era tonul de apel al unui telefon. Nu stiu de unde se auzea dar inima mi-a paralizat în piept când am realizat că nu mai vad stanca, doar prapastia imensa în care trebuia să cad. Un singur centimetru îmi mai lipsea şi asta se intampla. Mi-am lasat capul pe spate, maraind de durere. De ce nu pot să mor pur şi simplu şi să scap de toată suferinţa asta?

Am realizat că sunetul puternic încă se auzea în maşina. Mi-am învârtit privirea în jur speriata, crezând pentru câteva secunde că poate sarisem de pe stanca şi moartea mă adusese aici, blocata pentru totdeauna în locul asta unde viaţa mea a început şi s-a sfarsit. Dar totul a prins sens când i-am văzut numele. Numele sau care aparea pe unul dintre ecranele de pe bord. Acum uram maşina asta mult prea performanta.

Nu avea de gând să renunţe, mi-am strâns ochii lipindu-mi fruntea de volan şi luptandu-mă cu propria-mi respiraţie. Dacă ii închideam îşi dadea seama că sunt aici dar probabil stie deja asta. Cu siguranţa i-a trimis pe ceilalţi dupa mine şi aveau să mă găsească cât de curând, chiar dacă nu ştiau locul asta, Harry ii va ghida spre mine.

Mi-am muscat buza până am simţit lichidul sarat intrandu-mi intre buze. Voiam să lovesc ecranul şi să închid sunetul odată. Ce mai conta? Urma oricum să fie facuta praf.

Am privit spre numele sau, mare şi alb pe ecranul negru. Fiecare litera care ii forma reprezenta un junghi în inima mea. Numele care mă va bântui până în lumea-de-dincolo. O parte din el va ramane şi pe rămăşiţele corpului meu. Mi-am dus degetele pe gat, mă aşteptam să găsesc o atingere dureroasa acolo. Dar inima mea dependenta de fiinţa lui, se agata de declaraţiile lui, chiar dacă ştia că sunt minciuni. Nu regretam că îmi făcuse tatuajul, indiferent de ce a reprezentat pentru el. Pentru mine reprezenta dovada că inima mea era capabila să iubeasca.

Am expirat învinsa de sunetul şi insistenta lui şi i-am răspuns. Inima mi s-a oprit în loc speriata de ce făcusem. De ce făcusem asta? Mi-am pus mână la gura, terifiata când maşina s-a umplut cu glasul lui disperat.

- Katherine?! Iubito, unde esti? Pentru numele lui Dumnezeu unde ai dispărut? Iubito, trebuie să vorbim, trebuie să mă asculţi, te rog. Mă implora şi vocea lui părea epuizata. Mi-am strâns ochii din cauza durerii. Cum era posibil că glasul unui om să îmi provoace atâta suferinţa?
- Iubito, te rog, vorbeşte cu mine. Nu te-am înşelat, nu m-am culcat cu femeia aia. Îţi jur Katherine.

Vocea i-a devenit acum traumatizata şi părea chiar să planga. De ce făcea asta? Ce voia omul asta de la
mine?

- Cum poti să negi asta? Mi-am auzit glasul desi nu îmi trecuse prin minte să vorbesc. Paream stransa de gat şi înecata în lacrimi. Ceea ce şi eram.
- Iubito, lasa-mă să îţi explic...
- Nu am nevoie de nicio explicaţie de la tine. M-am surspins tipand. Nu vreau să îţi aud minciunile profesioniste. Totul e foarte clar pentru mine. Te-am auzit Harry. -plânsul şi suspinele îmi puneau vorbitul în dificultate- Te-am auzit când ai intrebat-o dacă s-a imbracat. Ea mi-a spus că esti la dus deci evident eraţi în camera ta. Lucrurile sunt clare, placerea trupeasca o să ramana întotdeauna singura importanta pentru tine şi singura existenta.
- Iubito, te rog, doar lasa-mă să îţi explic. Mă implora şi acum eram mai mult că sigura că plânge.

Mi-am ridicat picioarele pe scaun şi mi-am luat genunchii în braţe, strivindu-mă de volan şi strangandu-mi parul în pumni. Voiam cu disperare să ii ascult, să stiu adevarul. Dar stiu că nu avea să îmi spună adevarul ci o minciuna bine-gandita.

- Doar, lasa-mă în pace Harry. Te rog! L-am implorat cu inima distorsionata şi înainte să ii aud protestul, am închis apelul sî am ieşit din maşina, simtîndu-mă arsa în interiorul ei.

M-am departat cativa pasi de automobil şi mi-am lasat picioarele să mă prabuseasca pe pământ, într-o balta de lacrimi şi durere. Harry era cu adevarat un demon în viaţa mea. Nu mă lasa nici să mor. Eram dominata şi dependenta de el în toate modurile posibile. Am auzit din nou sunetul în interiorul maşinii. Acum realizez că era atât de puternic pentru că el ii setase aşa. Să ii

aud vorbind chiar şi atunci când dau muzica la maximum. Să aud când mă suna în caz că nu vad ecranul, şi acel sunet mă oprise acum de la moarte. El mă oprise. Nu mă mai puteam urca în maşina, nu mă mai puteam mişca de pe loc. Glasul lui îmi provocase deja reacţia de care mă temeam, îmi pierdusem curajul şi acum mă înecam în propria durere, incapabila să mai fac ceva. Nu mai eram furioasa, eram doar distrusă. Complet.

M-am întins pe pamantul rece, lasand praful să se aşeze pe hainele mele dar imediat mi-am adus aminte de noaptea în care ne-am impacat. Noaptea în care am făcut dragoste în locul asta şi părea să mă iubeasca atât de mult încât şi-ar fi scos inima din piept pentru mine, chiar în momentul ala. Chiar în locul asta, unde eram acum întinsa, singura sî distrusă. Am urlat din nou de durere, infîgandu-mi degetele în pamantul, acum uscat. Amintirile acelei nopţi mi-au năvălit în minte. Fiecare atingere a lui, şoapta şi respiraţie care se imprima pe pielea mea.

M-am ridicat de pe pământ disperata din cauza suferinţei. Îmi era clar că urma să înnebunesc în curând. Absolut orice îmi aducea aminte de el şi îmi strangula inima într-un lant cu zvinti.

Sunetul continua să vina din interiorul maşinii, am respirat speriata când am văzut cât de aproape era de prapastie. Rotile erau la limta marginii iar partea din fata trecuse deja în golul libertatii. Încă cativa centimetrii şi aş fi fost şi eu libera. Dar el nu îmi permitea asta, nu aveam voie să plec de lângă el aşa uşor. Simţeam tonul puternic al apelului că cearta unui stapan asupra sclavului sau. Îmi ordona să ii răspund, să il ascult şi să il cred. Pentru că eram a lui.

Nici chiar eu nu puteam nega asta. Eram a lui, mă oferisem lui şi nu mai aveam control asupra mea. El mă controla şi putea să faca orice din mine. Să mă duca pe culmile plăcerii, să mă ameteasca cu vorbe nemaiauzite de o fiinţa umana, să îmi jure iubire eterna, să mă striveasca într-o secunda şi apoi să o ia de la început. Cu mine crezând în iubrea lui chiar dacă stîam că nu e adevărata.

Mi-am prins din nou parul în pumni sî m-am departat cativa pasî în spate. Nu voiam să mai aud acel sunet, mi-am pus mâinile la urechi şi m-am întors, luand-o la fuga spre panta care mă departa de acest loc. Să vin aici fusese cea mai mare greşeala, durerea mea s-a triplat din cauza lui.

Am continuat să fug, până când sunetul a dispărut şi urechile mele erau acum umplute de gafaiala provocata de epuizare. Lacrimile mi se uscasera pe obraji din cauza vântului care mi se izbea în fata, dar erau imediat înlocuite de altele. începea deja să se întunece sî locul asta mi se părea acum atât de necunoscut sî înfricoşător. Parca nu mai trecusem niciodata pe aici. Să il traversez pe jos, chiar dacă alergam cât mă ţineau picioarele, dură mult mai mult şi copacii din jurul străzii îmi ofereau o senzaţie de pustietate, un nimic care îmi placea. Voiam să nu mai fie nimic în mine, nimic care să mă faca să iubesc, nimic care să mă faca să sufăr, nimic care să mă faca să trăiesc.

Mi-am sters obrajii cu podul palmei, picioarele îmi oboseau şi respiraţia mi se intetea dar simţurile mele erau distruse aşa că în loc să încetinesc şi să trag o gura de aer pentru plamanîi care începeau să mă usture, îmi forţam picioarele să alerge tot mai repede, alergand că vântul pe valea înconjurata de pustiu sî dorindu-mî să nu mai ajung niciodata jos. Suferinţa pe care o simţea acum trupul meu mă ajuta să ii fac fata celei din suflet. Nu o va întrece niciodata dar cel puţin speram să cedez fizic şi poate aş reuşi să mor fara să sar de pe vreo stanca.

Eram deja atât de epuizata încât simţeam moartea aproape, dar nu mă opream. Ochii mi s-au închis dar picioarele au continuat să fuga, simtindu-le cum mi se desprind de trup iar eu nu mai am control asupra lor. Era plăcută durerea care nu era provocata de el.

Dar am suspinat dezamagita când am văzut autostrada care se intrezarea în fata mea, câteva maşini treceau prin fata mea iar eu mă apropiam de ele. Nu voiam să se termine, voiam

să mă întorc înapoi dar trupul cu siguranţa m-ar abandona la deal. M-ar abandona înainte să fie gata complet.

Am ajuns la capatul drumului şi atunci când trebuia să alerg pur şi simplu în fata unei maşini, nu mai trecea niciuna. M-am oprit pe marginea drumului, stoarsa de ultima farama de putere şi picioarele mi-au cedat, lasandu-mă să mă prabusesc pe pământ într-o izbitura care mi-a lasat plamanii şi aşa uscaţi, fara aer. De ce nu mă lovisem la cap? Tanjeam atât de mult dupa eliberare, voiam să scap de toate astea, de mintea care îmi oferea acum momentele petrecute cu el, de trupul atins doar de el, pe fiecare părticică din el. Voiam să scap de toate astea şi să fiu libera, oriunde altundeva, dar părea să fiu blocata aici şi nu aveam voie să plec. El nu îmi dadea voie.

Mi-am lasat corpul să zaca pe pamantul rece şi nefamiliar, care îmi făcea bine. Plamanii mei au tras disperaţi guri mari de aer pentru mine, revenind uşor la normal şi lasandu-mi inima şi aşa distrusă, să bata nebuneşte din cauza epuizării. Bătăile ei îmi loveau pieptul, dar nu se compara cu durerea care exista cu adevarat în interiorul ei. O durere de nedescris, care mă făcea să mă zvârcolesc şi să urlu din răsputeri, dorindu-mi să îmi înfig mâinile în piept şi să o smulg de acolo.

- Domnişoara, sunteti bine?

Aş fi tresărit la auzul vocii necunoscute care era acum lângă mine. Dar nu puteam să o fac şi nu îmi pasa. M-aş fi bucurat să fie un criminal şi să îmi taie gatul în secunda asta. I-aş fi multumit. Cuvântul "criminal" mi-a făcut inima să mustească în tortura.

Doua mâini s-au aşezat pe umerii mei reci şi mi-am fortat ochii să se deschidă. Eram ghemuita pe pământ, cu fata şi gatul umede din cauza plânsului şi cu suspinele care deja deveniseră parte din mine.

Mi-am ridicat privirea spre străinul de lângă mine, am întâlnit privirea unui batran cărunt şi speriat care mă analiza temător.

- Sunt bine! Am tremurat, nerecunoscandu-mi vocea sparta. Mi-am întins din nou capul pe pământ sî am închis ochii. El nu era genul de criminal pe care ii voiam, nu avea să mă scape de calvarul asta.
- Lasati-mă să va iau de aici domnişoara. Şopti batranul temător, prinzandu-mi braţul uşor. Eram încă în tricou şi probabil trebuia să îmi fie destul de frig, dar nu îmi era, corpul meu avea alte dureri mai mari de suportat.
- Nu! Lasa-mă în pace M-am opus strangandu-mi pumnii şi ghemuindu-mă mai tare.
- Se lasa noaptea şi e extrem de periculos să rameneti aici singura. Orice ati fi patit, o să va fie mai bine dacă va duc acasă. încerca omul cu o voce blanda.
- Aştept demult pericolul care să mă salveze. Am şoptit mai mult pentru mine.
- Nicio salvare nu te asteapta aici, crede-mă!

Mi-am strâns ochii şi nu am realizat când bărbatul m-a ridicat de pe pământ şi m-a tras spre maşina lui. Mă cara aproape în întregime pentru că picioarele mele erau încă epuizate dupa alergarea de mai devreme. Îmi dau seama că transpirasem foarte tare când hainele ude au început să imî îngheţe pe piele. M-a bagat în maşina lui, care îmi aducea aminte de a tatei şi mi-am lasat capul să cada pe spatarul dur. Nu îmi pasa cine era sau că intrasem în maşina unui străin. Cu cât situatia asta se va termina mai rău, cu atât mai bine. Încă speram să fie un sadic care aduna fetele de pe marginea drumului şi le duce acasă că să le ciopateasca apoi. Durerea efortului meu disparea uşor şi cea din suflet ramanea din nou lider absolut de suferinţa.

Omul a intrat în maşina şi nu m-am obosit să ii studiez mai bine, nu aveam puterea să fac asta. Părea un om de peste 60 de ani şi atât, încă speram să fie un criminal şi normal că inima mi-a dat o lovitura insuportabila pentru că îmi doream asta. Îmi doream tot un criminal. Tocmai pierdusem unul. Orice aş face, amintirea lui Harry mă va urmări oriunde.

înainte că bărbatul să porneansca maşina, am observat doua maşini colorate, trecând rapid prin spatele nostru şi urcând pe panta muntelui într-o viteza fulgerătoare. Aveau doua culori tipatoare şi le cunoşteam foarte bine. Verde şi mov. Erau Jay şi Violet.

M-am întors uşor în scaun, stupefiata că m-ar putea vedea, li eram recunoscătoare barbatului că mă luase de acolo. Dacă Jay şi V, mă gaseau pe marginea drumului m-ar fi dus acasă şi m-ar fi încuiat în camera până se întorcea Harry. Mi-am tras parul peste fata, ghimotîndu-mă pe scaun şi oprîndu-mi respiraţia până eram în siguranţa.

Batranul conducea chinuitor de încet şi a trebuit să mă întrebe de doua ori unde e casa mea, că să realizez că vorbeşte cu mine.

Nu eram sigura dacă să ii dau adresa mea sau nu, dar oricum nu aveam un loc mai bun în care să mă duc. În cazul în care nu voiam să rătăcesc pe strada, sunt sigura că ceilalţi m-au cautat deja acolo şi nu exista posibilitatea să se intoarca înapoi. Dacă mă straduiam, puteam să trec de tata fara să mă vada. Poate reuşeam să mă urc pe balcon aşa cum o făcuse... inima mi-a oferit alta lovitura care m-a lasat fara aer. Aveam impresia că un boxeur profesionist, un câine turbat şi un şarpe veninos se aflau acum acolo şi fiecare mă loveşte cu ce are mai bun.

întunericul creştea când am parcat în fata casei mele. li eram recunoscătoare acestui om că nu îmi adresase niciun fel de întrebare. Nu stiu de unde aparuse dar nu era criminalul pe care il aşteptam, mai degraba un înger păzitor care nu mă lasa să renunţ. Uram îngerii acum. Voiam să renunţ sî să scap. Nu vreau să mă transform într-o martira a propriei suferinţe.

l-am multumît uşor pentru că m-a adus acasă şi mî-a răspuns printru-un zâmbet cald. O parte din el cred că voia să scape de mine cât mai repede, fericit că făcuse o fapta buna dar nu voia să se implice mai mult, însă cealalta parte îşi dorea să îmi dea câteva sfaturi şi incurajari.

Am coborât din maşina înainte să o faca. Să fiu puternica, e ultimul lucru pe care mi-l doresc să il aud. Vreau să cad.

Mi-am înconjurat braţele în timp ce mergeam spre casa mea. Nu se vedea nicio lumina din interiorul ei. Era prea devreme să se culce. Am auzit maşina batranului plecând în spatele meu şi m-am îndreptat tematoare spre intrare. Usa garajului era închisa şi asta mî-a răspuns imediat la întrebare. Tata nu era acasă. Niciodata nu închidea usa cu maşina înăuntru, încă avea probleme cu marîmea ei.

Am apasat clanţa sî era normal să fie încuiata dar îngerul meu păzitor părea să îşi fî intrat foarte bine în serviciu pentru că ştiam unde să găsesc cheia de rezerva. Tata mi-o aratase chiar astăzi, în caz că vreau să vin pe acasă sî nu am cheile cu mine. Nu îmi venea să cred că acum câteva ore venisem aici, sî îmi petrecusem câteva ore cu tata, fericita şi întristata doar de dorul iubitului meu. Pareau să fi trecut ani şi acum o cu totul alta persoana intra în casa asta. Una distrusă şi parcă cu zeci de ani mai batrana.

Am luat cheia de sub acoperişul verandei şi am descuiat usa, intrând repede şi incuind în spatele meu. Eram atât de recunoscătoare că tata nu era acasă. Chiar dacă singurătatea părea să mă chinuie cel mai tare, nu aş fi suportat prezenta altcuiva în jurul meu, cineva care m-ar obliga să explic ce s-a intamplat şi să determin echipa ucigasa din interiorul meu să îşi forţeze puterea la maximum cu mine.

Am urcat spre camera mea, fara să aprind vreo lumina, taraindu-mi picioare încă dureroase. Cu siguranţa urma să fac o febra îngrozitoare.

În dormitorul meu era încă o lumina vaga, ce mai rămăsese din apusul de pe cer. Nu ştiam cât era ceasul şi nu îmi pasa. Oare cât stătusem pe acea stanca, cugetând asupra propriei sinucideri? Harry mă sunase dupa ceva timp dar probabil încă încerca să dea de mine pe telefonul meu, până să realizeze că nu mai aveam să răspund vreodata la el. Totodata mi-a spus că semnaulul nu e tocmai bun în acel loc, mai ales pentru dispozitivul maşinii şi asta mă duce cu gândul la faptul că stătusem acolo câteva ore. Părea deja trecut de 7 seara.

Timpul nu mai conta pentru mine, era doar durata torturii mele. M-am lasat să cad pe patul meu moale, care părea atât de cald şi curat în comparaţie cu trupul meu ravasit. Eram acoperita de praf, de transpiraţie şi inghetata. Nu mai stătusem de ceva vreme în patul asta, în camera asta dar realizez că trecuse doar o saptamana. Luna petrecuta cu Harry ar reprezenta o relaţia scurta pentru oricine, unele cupluri nu ajung nici la primul "Te iubesc!", într-o luna, dar noua ni se intamplasera atâtea că puteam să cataloghez relaţia asta că o viaţa întreaga şi să mă înec în suferinţa fiecărei amintiri.

Privirea mi-a fugit spre dulapul meu şi ce am văzut acolo mi-a făcut inima să urle de disperare şi să îmi ordone să o distrug odată. M-am văzut pe mine. Mi-am văzut reflexia în oglinda de pe dulap şi lacrimile care îmi ieşeau din ochi deja nu mai erau calde, căzuseră atât de multe încât nu stiu de unde mai ieşeau, dar îmi îngheţau fata.

Amintirea recenta oferita de acea refelexie m-a făcut să îmi pierd controlul şi am luat primul obiect care mi-a căzut în mână, şi l-am aruncat spre reflexia nenorocita şi atât de urata acum, distrugand-o în zeci de bucati care au căzut pe podea. Dar o parte din ea a ramas acolo, oferindu-mi mai multe imagini respingătoare a ceea ce eram eu. M-am ridicat furioasa din pat, luând obiectul de pe jos şi acum realizez că aruncasem cu ceasul de pe noptiera. L-am folosit să sparg şi restul pârtilor din oglinda, folsindu-mi apoi mâinile în disperarea mea furioasa, provocandu-mi tăieturi în palme şi distrugând orice urma de reflexie.

Când am terminat, genunchii mi-au cedat din nou şi am căzut pe stratul de cioburi. Am icnit de durere dar era plăcută. Nu am crezut niciodata că o să ajung să mă torturez fizic că să scap de alta durere interioara. Nu am făcut asta niciodata, acum îmi dau seama că plecarea mamei nu a fost nici pe departe atât de dureroasa şi suferinţa putea să aiba un nivel mult, mult mai mare.

M-am ridicat din cauza durerii din genunchi şi m-am întors slăbită pe pat. Coapsele sî gambele mă dureau îngrozitor. Palmele mî se umpleau deja de sânge şi mi-am închis ochii, glontul imî nimerise inima acum, dar normal că nu mă omorâse, doar se zvarcolea în interiorul ei. Amintirea pe care mi-a provocat-o sângele pe mâinile mele m-a făcut să cedez. Nu eram în stare de mai mult. Am văzut tirul, l-am văzut pe Harry împuşcat, am văzut peştera, armele sî camera întunecata. Am simţit salteaua sub mine sî prima lui atingere adevărata. I- am simţit căldură intrând în mine sî am văzut urmele de sânge care ne-au semnat prima noapte de dragoste. Inima mi-a explodat în piept, bubuîndu-mi în tâmple şi am cedat, cazand în întuneric şi aşteptând eliberarea, care nu avea să vina şi am fost intampinata de mai multe imagini cu el, mai reale şi dureroase. Adormita, treaza, vie, moarta - Harry, nu va mai pleca niciodata din sufletul meu. Sufletele ne sunt nemuritoare, iar al meu avea să care un Demon cu el, pentru totdeauna.

Nu dormeam cu adevarat, nu eram lesinata. Eram încă captiva intre cele doua lumi, chinuita de imaginea lui care începea deja să mă innebunească mintal. Trecuseră doar câteva ore şi deja eram distrusă. Mă calma gândul că nu aveam să rezist mai mult de câteva zile aşa, pentru că lucrurile cu siguranţa nu se vor imbunatati pentru mine. Deveneau mai rele dupa fiecare secunda. Eram torturata lent şi devastator de dureros, dar în cele din urma aveam să cedez şi să scap, să scap de lumea asta unde mă aştepta alta cu aceleaşi amintiri şi aceeaşi tortura, de data asta, veşnica. Nu mai vedeam nicio diferenţa intre Rai şi Iad, nu îmi pasa unde aveam să ajung. Făcusem destule că să îmi găsesc locul intre flăcările Diavolului, dar poate Dumnezeu se va indura de suferinţa mea şi mă va lua cu el. Orice ar fi, lucrurile vor fi la fel pentru mine. Fie că o să fiu chinuita de amintirea Demonului în întuneric sau în lumina, va durea la fel de tare.

Mi-am amintit de momentele în care mă gandeam la posibilitatea că Harry să mă trădeze. Să mă abandoneze şi să îmi dau seama că sunt doar una din restul victimelor sale sexuale. Nu am crezut niciodata că asta se va intampla, luam în calcul toate modurile în care Harry mă poate distruge dar nu m-am gândit niciodata la asta, nu am vrut s-o cred, părea atât de imposibil pe

lângă tot ce făcea pentru mine, felul în care se comporta cu mine şi confirmarea celorlalţi că într-adevar s-a schimbat. Nu m-am temut niciodata de asta, dupa ce mi-a jurat că nu mă va înşela niciodata, dupa ce mi-a jurat iubire la mormatul mamei lui. Totul părea atât de imposibil şi constiinta mea începea din nou să tîpe de disperare aducandu-sî aminte. Era imposibil, dar s-a intamplat şi, am ştiut că o să sfarsesc distrusă cu adevarat dacă se intampla. Nu am avut mai multa dreptate în toată viaţa mea.

Nu mai aveam forţa să îmi fac gura să tipe şi corpul să se zvarcoleasca sub tortura din mine. Dar fiinţa mea o făcea.

Nu ştiam dacă ochii îmi erau deschisi sau nu, vedeam doar imaginea lui şi ştiam că nu e reala. Auzeam glasul acelei femei traversandu-mi mintea şi zdrobindu-mă. Ştiam că nu era vorba de sentimente în ce se intamplase. Cu siguranţa în noaptea asta a fost prima data când a vazut-o pe acea femeie şi probabil ultima data. Probabil nu ii cunoaşte nici numele, altul era rostul ei acolo. Iar el a acceptat asta chiar dacă mi-a spus că nu ii mai intereseaza genul asta de lucruri. Harry era un bărbat cu nevoi, nevoi mari şi greu de satisfacut. Sper doar că ea l-a satisfacut mai bine decât mine şi a rezistat atât cât şi-a dorit el. Stiu că era dezamagit de performantele mele în pat şi nu mă mir că a acceptat pe cineva care să ii faca fata aşa cum trebuie.

Zgomote din ce în ce mai puternice mi-au intrat în timpane, insotite de tipete care nu mai erau ale mele şi mă întreb oare până unde puteam să ajung. Tortura trecea la următorul nivel.

Zgomotele erau din ce în ce mai puternice şi pareau să vina de sub mine, uitasem unde sunt pentru câteva secunde. Pareau să fie batai într-o usa. Batai puternice şi disperate, insotite de tipete care îmi umblasera prin minte până acum. Nu era ceva nou, dar de data asta acea voce părea mai disperata decât cea pe care o auzisem până acum. Se schimba, era mai puternica şi furioasa.

Îmi striga numele încontinuu şi mi-am acoperit urechile disperata. Am realizat în sfarsit că nu dorm cu adevarat când am putut să fac asta, şi am fost uimita să vad că am reuşit să mai diminuez din tipete. Am respirat uşor şi mi-am strivit urechile mai tare, tipetele s-au oprit complet.

Pentru câteva secunde am fost libera, am simţit o linişte care mă speria. Nu era normală, nu pentru ce se intampla cu mine. Inima s-a oprit complet, la fel şi fiarele din interiorul ei. Pareau să aştepte ceva iar eu deveneam din nou speriata. Dar nu a durat mult, liniştea s-a spulberat şi a fost înlocuita din nou, de vocea lui. De data asta mult mai clara, disperata şi apropiata de mine. Bătăile s-au auzit din nou, dar diferite şi aproape le simţeam lângă mine, simţeam vibraţiile lor în patul meu.

Ochii uscaţi şi usturători erau deschisi, dar blocaţi. Tot corpul îmi era blocat. Simţeam că era ceva ce trebuia să vad în fata mea dar nu îmi puteam forţa privirea să se ridice din podea. Am văzut urma catorva umbre şi am început din nou să tremur. Nu pot să cred că la cât de mortî erau, ochii mei încă plangeau. Se transformasera într-un robinet, uitat pornit care curge fara încetare chiar sî atunci când nu are un scop bun să o faca. Dar ai mei aveau unul.

Am tresărit speriata când vocea a crescut, tipandu-mi numele şi mi-am ridicat privirea din instinct. Acţiunea mi-a făcut tâmplele să mocneasca.

Dar apoi am intepenit. I-am văzut chipul. L-am văzut pe el. Revenise din nou. Mai clar decât fusese până acum şi de data asta frica din mine mă ameninţa că era real.

Am început să tremur speriata, uîtandu-mă terifiata la corpul ¡nalt care batea disperat în geamul balconului meu, şi stralucea în întuneric, luminat de luna plină. Harry!

Cuvintele lui prindeau sens în urechile mele.

- Katherine, te rog, deschide-mi iubito! Mă implora uitandu-se în ochii mei. Am început să tremur şi mai tare, speriata şi vrăjită de imaginea lui. Era atât de frumos şi interzis acum.

- Katherine, ce e cu tine? Mă întreba speriat sî cu siguranţa nu aratam că un om normal în momentul asta.

- Iubito, te rog, lasa-mă să intru! Tipa, implorandu-mă şi încă nu eram sigura că e real. Era prea departe de mine că să fie acum aici.

Nu m-am mişcat niciun centimetru, doar ochii mei il priveau terifiati şi frica din mine i-a fortat să se închidă câteva secunde. Încă aveam palmele pe urechi şi le-am strâns mai tare să acopar sunetul strigatelor lui. Îmi zgaraiau inima din nou. Îmi simţeam obrajii udandu-se cu un lichid care mi se scurgea pe gat în urma stransorii mele şi o durere ascutita mi-a reaparut în palme. Tăieturile.

A fost de ajuns să îmi aud numele într-un alt strigat şi apoi urechile să îmi fie zguduite de un zgomot care m-a făcut să tresar speriata. Am deschis din nou ochii şi am văzut corpul lui Harry agitandu-se lângă geamul meu. Cotul a lovit sticla cauzand acelaşi zgomot, apoi piciorul sau a executat aceeaşi mişcare şi tremuraturile mele s-au triplat de spaima.

Am văzut demonul disperat făcându-şi loc prin geamul meu şi fugind spre mine. Voiam să fug, nu voiam să ajunga la mine. Inima mea nu ar suporta imbratisarea lui. Trebuia să mă trezesc din visul asta.

- Katherine, iubito, ce ai făcut? Vocea lui disperata mi-a prins mâinile imediat, departandu-mi-le de pe fata. M-am ghemuit mai tare încercând să scap de el.

- Katherine, mi-a smucit mâinile şi m-a ridicat în sus.

- Nu, lasa-mă! M-am zbătut terifiata în stransorile lui, până m-am simţit izbita de sursa vieţii mele şi de o căldură dupa care fiecare părticică din corpul meu tanjea cu disperare. Pieptul sau!

- Iarta-mă îngerul meu, iarta-mă dar jur că nu te-am înşelat. Nu te-am m-am culcat cu alta femeie. Plangea. Mă strânse la pieptul sau şi braţele lui s-au încolăcit în jurul meu că doua lanţuri groase de otel din care nu aveam cum să mai scap, dar erau atât de calde şi plăcute. Disperarea din mine îmi interzicea să le resping, dar criminalii din inima mea s-au dezlantuit în urma atingerii lui.

Era real, era lângă mine. Nu era un vis sau rodul nebuniei mele. Era demonul meu şi mă găsise.

Am început iar să suspin din cauza plânsului şi în interiorul meu se dadea o lupta. Voiam să plec de lângă el, nu era cine credeam eu că e. Dar atingerea lui era atât de dumnezeiasca că inimii mele nu ii pasa. Putea să mă şi omoare dupa asta. Eram o sinucigasa care imbratisa atingerea durerii şi se bucura de ea.

- Katherine, uita-te la mine iubito. Te implor. Vocea lui chinuita mă tortura. Nu voiam să îmi ridic privirea şi să ii întâlnesc ochii. Aceea ar fi fost moartea mea.

- Doamne, ce ţi-am făcut? Glasul sau era de-a dreptul disperat acum şi m-a strâns mai tare în braţe. Am realizat că desi în mine purtam o lupta imensa în care mă zvarcoleam disperata. Exteriorul meu era teapan. Mă pierdusem deja de propriul trup. Dar braţele lui ii aduceau la viaţa şi nu voiam asta. Eram aproape de evadare iar el mă tragea înapoi, că dupa aceea să mă arunce din nou când va pleca de lângă mine.

- Doar, lasa-mă să mor! Nu îmi dau seama dacă vocea mea a spus cuvintele astea, sau doar le-am gândit. Dar mi le doream.

Braţele i s-au strâns în jurul meu, aproape asfixiindu-mă.

- Nu până nu mă asculţi. Şi dacă tot nu o să mă mai vrei dupa aceea, eu o să mor înaintea ta. Îţi jur! Seriozitatea din vocea lui mă speria. Nu ii voiam pe Harry mort. Şi nu din cauza că ii voi întâlni pe lumea cealalta, pentru că oricum nu voi scapa niciodata de el, dar nu îmi doream că el să moara din cauza mea. Asta era de neconceput. Disperarea m-a cuprins, trezindu-

mă la viaţa. Ştiam că nu ii urase, nu aş putea să fac asta vreodata, dar îmi dau seama şi cât de mult ii iubesc. Îmi iubesc propriul criminal.

Mi-am strâns şi ultima farama de curaj ramasa în mine şi mi-am ridicat privirea spre el. Contactul cu chipul sau m-a lovit că o stanca rasturnata peste corpul meu. Acum mă uram pe mine. Mă uram pentru ce ii făcusem. Fata să era chinuita şi acoperita de lacrimi. De ce plangea? Ii era milă de mine? Ştiam acum ce însemn pentru el dar o parte din mine mă lovea sî imî ordona să ii ascult. Lacrimile lui pareau atât de reale, chiar dacă el era un micinos profesionist, cum a fost mereu cu mine. Acum, reuşea din nou să mă traga de partea lui. Să îmi posede mintea şi sufletul.

- Spune-mi! Vocea mea chinuita s-a auzit şi el m-a strâns mai tare în braţe, apoi m-a sarutat pe frunte, strivindu-se de mine.

Toată fiinţa mea voia cu disperare să ii asculte. Să afle povestea lui care poate era adevărata. Imploram să fie, desi stiu că urma să aud o minciuna.

- Ti-am spus că Olaph îmi va oferi mai multe distractii, dintre care şi femei. Am inghitit în sec şi am aprobat din cap. M-am departat de pieptul sau pentru că placerea dureroasa pe care mi-o ofereau braţele lui îmi întuneca constiînta. Mi-am fixat ochii într-ai sai pentru ai citi mai bine cuvintele. Pareau atât de chinuiţi.

- Iubito, tu stii deja că esti în pericol în fiecare zi din cauza mea. Din cauza duşmanilor mei, - pericolul oferit de inamicii lui nu reprezenta nimic pentru mine, doar un amanunt. Aveam alte chinuri mult mai mari care mă omorau - Chiar dacă Olaph îmi e partener şi poate chiar prieten, am pastrat secret faptul că în viaţa mea exista o femeie pe care o iubesc atât de mult. Chiar dacă el nu stie de obsesiile mele anterioare. M-a întrebat cine e femeia careia ii port numele pe gat şi i-am spus că e al mamei mele. - am inghitit în sec. - Mă simt mult mai bine să stiu că aceşti oameni nu stiu de tine. Şi o să te păstrez secret în lumea mea. Esti îngerul meu şi potî fi raniţa foarte uşor aşa că cel mai bine e să nu afle că exişti în inima mea. Nu pot sti niciodata ce se intampla cu alianţa noastra. Nu am încredere în oamenii astia şi, asta e motivul pentru care nu l-am refuzat pe Olaph seara trecuta, când mi-a spus că mă asteapta o surpriza în camera. Ştiam foarte bine la ce se refera. Dar pentru mine să refuz un asemenea lucru ar fi fost ciudat. Era că şi cum i-aş fi oferit slabiciunea mea pe tava. Aşa că m-am dus în camera şi cum mă aşteptam, am gasit-o pe acea fata, goala, în patul meu. - am tremurat şi mi-a strâns mână. - De ea chiar nu îmi era teama, genul asta de femei sunt majoritatea timpului obligate să faca asta. Nu a intrat în camera mea de buna voie şi cu siguranţa nu ii făcea plăcere să se culce cu un străin periculos. Am văzut frica în ochii ei când am intrat şi am ştiut că pot scapa repede de asta. Aşa că i-am spus că nu se va intampla nimic, că nu o să mă culc cu ea pentru că am o iubita pe care o iubesc, l-am spus chiar şi numele tau şi i-am aratat tatuajul. De asta ştia cum te numeşti, iubito. - Mi-am muscat buza cugetând asupra acestui lucru. Nu m-am gândit niciodata de unde îmi ştia femeia aia numele, chiar dacă putea să mi-l vada în apel, părea să mă mă cunoasca mai bine de atât. - A fost mai mult decât uşurata şi fericita că scapase şi, de-a dreptul fascinata de sentimentele mele pentru tine. Mi-a povestit că fusese rapita de la 15 ani şi cumparata de Olaph. Obligata să se culce cu tot felul de barbati şi pentru ea, iubirea era un sentiment straniu. Nu ii întâlnise niciodata, nu întâlnise nici macar o alta persoana îndrăgostită. Am pus-o să se îmbrace în timp ce am intrat la dus sî nici nu realizez când mi-am lasat telefonul afara. Nu imî era teama de ea dar am hotarat să o las să stea în camera mea restul nopţii că Olaph să nu banuiasca ceva. Dar probabil m-ar fi pus să ii povestesc de tine toată noaptea şi aş fi facut-o cu plăcere. Dar totul s-a întors pe dos când ai sunat tu, ţi-a răspuns pentru că voia să vorbeasca cu tine. Era doar un copil pierdut care trecuse prin atâtea dar ştia atât de puţine despre lume. Pentru ea, tu erai o minune. Nu mai întâlnise niciodata un monstru că mine, îndrăgostit. Când am ieşit din baie, am intrebat-o dacă s-a imbracat. Ca mai apoi să o vad cu telefonul meu la ureche, să îmi spună că

vorbeşte cu tine şi simt cu lumea se prabueseste cu mine într-o fracţiune de secunda. Ştiam deja ce urma să crezi, eram deja disperat şi înainte să îţi explic ceva mi-ai închis şi ai dispărut. Nu am reuşit să mai dau de tine şi oricât de milă îmi fusese de acea fata, eram atât de turbat că îmi doream să o bat. Dar a început să planga şi să mă implore să o iert, voia doar să vorbeasca cu tine. Să auda glasul unei femei iubite. Era doar un copil prostut, în corpul unei femei. Nu cred că era mai mare decât tine. Dupa asta, am înnebunit. Nu am reuşit să mai dau de tine şi ceilalţi mi-au spus că ai dispărut. Mai târziu ţi-au găsit telefonul făcut bucati în camera mea şi nu reuşeam să te găsesc nici pe dispozitivul maşinii. Nu stiu când am plecat din casa lui Olaph dar m-am urcat în avion şi mi-aş fi dat jumatate de viaţa doar că să ajung mai repede la tine. Au fost cele mai chinuitoare 10 ore din viaţa mea. Ceilalţi nu reuşeau să dea de tine, îţi găsiseră maşina pe marginea prapastiei şi am murit câteva secunde gandindu-mă că ai făcut o prostie. Ştiam că esti suparata şi speram să mă astepti acasă, să mă plesnesti şi apoi să astepti o explicaţie. Dar tu ai dispărut şi mi-am dat seama cât de tare te-am rănit, larta-mă iubito, te rog iarta-mă dar îţi jur că nu te-am înşelat nici macar o secunda. Nici nu m-am abtinut să o fac pentru că nu m-a atras femeia aia deloc, cum nu o mai poate face niciuna de acum în colo. Doar tu! M-a tras din nou în braţele sale şi m-am izbit de corpul lui disperata. - Şi stii că nu m-am culcat niciodata cu femei care au trecut prin patul altor zeci de barbati. Mai ales o femeie pastrata doar pentru asta. Niciodata nu m-am culcat cu genul asta de femei, le-am folosit să îmi satisfaca anumite plăceri dar nu m-am culcat cu ele. Mi se pare josnic.

Adevărata lupta începuse acum în mine. Totul părea atât de real, de adevarat, explicaţii la care eu nu m- am gândit şi ochii lui îmi jurau că nu mint dar era o alta parte din mine care se temea şi nu mai avea încredere în ei. Faptul că femeia îmi ştia numele, glasul ei prietenos, îmi dau seama acum că părea să îşi doreasca să vorbeasca cu mine, dacă explicaţia lui Harry era adevărata, îmi era chiar milă de acea femeie. Obsesia lui pentru femeile virgine. Totul era de partea lui.

- Când am văzut sângele scurgandu-ţi-se pe fata... se opri disperat mangaindu-mi palmele dureroase, dupa ce se asigurase că fata mea era teafara.
- Uita-te la mine, iubito! Îmi ceru, asezandu-şi palmele pe obrajii mei. Aş fi făcut orice să opresc lacrimile din ochii lui. Eu eram cea care trebuia să planga, să înghită durerea şi mizeria, nu el. Chiar dacă îmi gresise, sau nu, nimic nu m-ar fi determinat să il vreau pe Harry suferind.
- Îţi aminteşti ziua când Zac te-a prins? Când Amber te-a pozat în braţele lui şi totul arata de parcă urma să te sărute în secunda urmatoare, iar voi pareati un cuplu îndrăgostit. Am inghitit în sec şi am aprobat din cap. - Dar eraţi asta? Asta era adevarul din spatele acelei aparente?
- Nu! Am răspuns cu vocea tremuranda.
- Nu! Şi eu te-am ascultat iubito. Am avut încredere în tine şi am ştiut să vad adevarul în ochii tai chiar dacă în secunda aia oricine ar fi văzut acea poza ar fi jurat că mă înşeli. Asta e tot ce îţi cer acum, vezi adevarul în ochii mei şi dati seama că nu te-am înşelat. Şi nu aş face-o pentru nimic în lume. Te iubesc, tu esti singura fiinţa pe care o mai iubesc pe lumea asta şi aş face orice pentru tine. Crezi că aş putea să murdăresc imaginea ta în sufletul meu culcandu-mă cu alta femeie într-un asemenea hal? Chiar atât de imputit crezi că e sufletul meu?

Acum el era cel jignit şi rănit. Eu eram pierduta în cuvintele şi în privirea lui. Pierdusem demult contactul cu realitatea.

- Uita-te în ochii mei şi spune-mi că te-am înşelat. Îmi ordona cu glasul chinuit, tinandu-mi fata în palmele sale şi oblingandu-mă să mă uit în ochii sai. Am văzut lacrimile care straluceau în lumina ridicol de puternica în întuneric. Luna plină îmi lumina camera şi mă făcea din nou să mă gândesc dacă visam sau era real. Nu mai era un demon, era un înger rănit care părea să dîspara spulberandu-se dacă ii dadeam răspunsul greşit. Sî ştiam care e răspunsul greşit

acum. Am înotat înapoi la realitate şi m-am agatat de explicaţia lui, încercând să găsesc orice urma de minciuna. Dar nu părea să existe vreuna sî ochii lui, ochii lui au fost întotdeauna singurii incapabili să mă mintă. Dacă ii analizam îndeajuns, vedeam întotdeauna adevarul în ei. Adevarul care ¡1 chinuia şi de care încerca să mă convingă acum. Nu m-a înşelat!

Am expirat speriata şi mi-am ridicat mâinile spre fata lui. Umeda şi chinuita. Ochii i s-au închis în urma contactului cu degetele mele reci. Chipul asta atât de cunoscut pe care nu am încetat să ii iubesc o secunda şi ştiam că era un singur lucru pe care mai trebuia să ii fac că să îmi gonesc monştrii din inima şi să mă trezesc înapoi la viaţa. L-am tras spre buzele mele sî m-am lipit de el într-un sărut care mî-a făcut inima să explodeze şi să rupa lanţurile care se strangeau în jurul ei. L-am simţit. Acum ştiam cum se simte Phoenix, când renaşte din propria-i cenuşa. Am murit astăzi, am căzut în întuneric şi nu aveam să mai ies vreodata de acolo. Doar el mă putea scoate, şi a facut-o.

Braţele lui Harry au coborât din nou pe spatele meu, şi m-a lipit disperat de pieptul sau, strivindu-se de buzele mele. Nu am crezut că voi mai simţi asta vreodata şi fara să am vreun dubiu. Dar oricât de profesionist era Harry, stiu că nu mă putea minţi acum, nici el nu era atât de puternic.

- Chiar mă iubeşti? Am şoptit totuşi nesigura, departandu-mă uşor de buzele lui. Dar nu voiam s-o fac, inima mea avea nevoie de mult mai mult acum, să se vindece.

Îşi lipi fruntea de a mea.

- De ce încă te îndoieşti de asta? Şopti trist.
- Pentru că... nu... de ce eu? M-am bâlbâit nestiind să îmi exprim cuvintele. Astăzi îmi daduseam seama ce gunoi uman sunt şi cât de uşor pot fi strivita, nu eram demna de iubirea unui om că el. Nu aveam puterea să ii fac fata.
- Pentru că tu ai fost să fii. Stii deja tot ce reprezinţi pentru mine iubito, când o să şi înţelegi toate astea?

Mi-am închis ochii simtîndu-mă stanjenita de asta.

- Crezi că aş fi făcut atâtea şi ţi-aş fi spus atâtea dacă nu le simţeam cu adevarat? Dacă nu te simţeam pe tine? Te-aş fi tratat că pe toate celelalte.

Am aprobat din cap, muscandu-mi buza. Acum realizez că într-adevar întrecusem masura. Trebuia să ¡1 ascult mai intai, dar era o sigura explicaţie logica la reacţia mea.

- Totuşi, acum stii ce însemni şi tu pentru mine. Şi cât de uşor mă potî distruge. Dacă vrei vreodata să mă parasesti, te rog, omoara-mă înainte. Nu am fost mai serioasă cu o rugăminte în toată viaţa mea, dar îmi doream asta. Nu voiam să mai trec prin ce trecusem astăzi. Nu vreau să îmi imaginez ce s-ar intampla cu mine dacă Harry ar veni la mine şi mi-ar spune că nu mă mai vrea, în realitate. Gândul asta m-a făcut să tremur terifiata odată cu inima mea şi aşa zdrobita.

Harry ofta şi mă strânse la pieptul lui.

- De ce îmi ceri asta? Iubito, te rog inceteaza să mai gândeşti aşa şi dati seama ce simt pentru tine. Te implor. Nesiguranţa ta mă distruge. Tu nu mă iubeşti pe mine?

Mi-am ridicat priviea spre el, speriata. Asta era cel mai orbii lucru de care puteam fi acuzata.

- Te-am iubit şi în clipa în care am crezut că sunt doar o satisfactie pentru tine. Cum poti să mă întrebi asta?
- Dacă mă iubeşti cu adevarat, dovedeste-mi dandu-ţi seama cât te iubesc eu pe tine.

Am inghitit în sec şi am aprobat din cap. Mi-a prins capul şi m-a tras din nou la pieptul lui. Mi-a sarutat creştetul şi în momentul când respiraţia lui calda s-a aşezat pe fruntea mea, am văzut raza de lumina care s-a ascuns de mine până acum. Traiam din nou.

- Nu sunt un înger care iubeşte pe toată lumea! Sunt un demon care te iubeşte doar pe tine!

Am suspinat în urma cuvintelor sale. Le mai auzisem undeva, dar nu eram singura unde, dar apoi mi-am adus aminte: Asta îmi spusese mama, erau vorbele mele de fetita. Harry le auzise în seara aia. Şi cu asta a rupt şi ultimul lant care mai tragea de mine şi m-a eliberat de orice nesiguranţa.

I-am prins ceafa şi l-am tras disperata spre buzele mele. El era. Demonul pe care mi l-am dorit încă înainte să stiu ce e iubirea, încă înainte să cunoc suferinţa sau fericirea adevărata. Şi chiar dacă voi suferi din cauza lui, nu o să ii mai pot scoate niciodata din inima mea, şi nici nu îmi doresc. Prefer să am ceva pentru care să sufăr decât să fiu iar goala şi fara vreun sens în viaţa. Suferinţa pentru pierderea lui Harry e mare, o adevărata tortura chinuitoare dar nu mă va face niciodata să regret că l-am întâlnit sau că l-am acceptat. El era o obsesie pentru mine în egala masura cum eram eu pentru el.

- Diavolul nu are inima, singurul mod în care poti ajunge la el e să devii tu inima lui. Şi odată cu asta, obsesia lui. Ceea ce ai devenit tu pentru mine. Nu o să te iubesc niciodata că un om normal, dar o să te iubesc mai mult decât o poate face orice alt om. Ai înţeles? Îmi prinse barbia şi îmi ridica privirea spre el, aproape certandu-mă să înţeleg odată. Am aprobat din cap.

M-a sarutat din nou pe frunte.

- Bine! Acum spune-mi că maşina lasata pe mijlocul prapastiei a fost doar un accident. Am tremurat scurt. Nu voiam că Harry să afle acum că am încercat să mă sinucid şi aş fi facut-o dacă nu mă oprea el. Dacă nu mă salva el.

- Iubito, raspunde-mi! Îmi ceru dur dar pe un ton blând.

Am inghitit în sec.

- M-am activat să mă distrug! Am spus uşor. Astea erau vorbele lui, nu le putea judeca. Le simţise şi el.

M-a strâns mai tare în braţe, nestiind cum să îşi exprime disperarea.

- Niciodata să nu mai faci asta! Ai înţeles? Copil bleg. Îmi ridica iar privirea spre el şi plangea din nou. Eu nu mai am pe nimeni altcineva decât pe tine. Dacă te pierd, nu îmi mai ramane nimeni pentru care să trăiesc sau care să îmi aduca cu adevarat lipsa. Dar tu ai atâtea persoane care te iubesc. Nu te-ai gândit la tatăl tau? Continua să mă certe şi să mă stranga în braţe în acelaşi timp. Şi mă simţeam cu adevarat că un copil. Un copil prost şi fara minte care nu avea ce cauta în inima unui om matur că Harry.

- Iarta-mă! Am suspinat prinzandu-mă de tricoul lui. Era atât de cald şi plăcut pentru corpul meu inghetat. Ofta dureros şi mă saruta din nou pe frunte.

- Promite-mi că dacă se va mai intampla asta, o să mă asculţi mai intai şi nu o să mai faci niciodata o asemenea prostie.

- Promit! Am şoptit ghemotindu-mă mai mult la pieptul lui. M-a tras cu totul în poala să şi era atât de bine în imbratisarea lui. Am vizitat Iadul iar acum m-am întors în Rai.

- Ce crezi că s-ar fi ales de mine dacă te-ai fi sinucis din cauza mea? Dintr-o greşeala pe care nici nu o făcusem?

Mi-am muscat buza speriata.

- Când am auzit glasul acelei femei şi întrebarea ta care îmi explica atât de multe. Toate vorbele tale s-au transformat în minciuni, în simple trucuri să obţii ce voiai de la mine. L-am simţit respirând indignat.

- Ai idee cât aş vrea să te bat acum? Supararea lui m-a făcut să chicotesc. Nu credeam că o să mai fac asta vreodata.

- Dacă aş fi vrut să obţin doar placerea sexuala din relaţia asta nu te-ai mai fi rugat de mine la început. Ai fî devenit a mea încă din primea noapte în care te-am dus la locul nostru. Dacă îmi doream asta.

Am inghitit în sec, avea dreptate. Nu i-aş fi rezistat în noaptea aia dacă îşi dorea cu adevarat să mă culc cu el. Îmi amintesc că eram aproape indignata de reţinerea lui. Apoi au venit momentele în care practic il imploram.

- Sensul sexului s-a schimbat pentru mine dupa ce ai aparut tu. Nu te voiam doar că pe o plăcere fizica care să mă satisfaca. Te voiam cu totul, să fii a mea cu totul şi asta însemna să stii cine sunt. Să nu am secrete fata de tine şi să stiu că o să mă accepţi şi dupa ce vei afla cine e monstrul de care te-ai îndrăgostit. Asta e motivul pentru care tu erai cea care cerşea înainte, pentru că fiecare părticică din mine te voia cu disperare şi aveam momente în care o luam razna din cauza asta. Dar voiam să stii totul, să mă iubeşti şi dupa ce mă vezi omorând. Şi dupa ce afli cu ce mă ocup. Nu te puteam forţa să ramai cu mine, eram un criminal şi era normal să îţi fie teama de mine. Nu vreau să mă gândesc ce s-ar fi intamplat cu mine dacă mă paraseai în acea noapte, dacă fugeai de mine. Cu siguranţa te-aş fi iubit în continuare şi mi-aş fi concentrat restul vieţii pe siguranţa ta. Asta dacă aş fi putut să mai trăiesc fara tine. Dar m-ai acceptat, m-ai acceptat îngerul meu şi am jurat că nu o să te pierd pentru nimic în lume. Dar mă izbesc de atâtea obstacole încât dacă te-aş putea baga într-un glob de cristal pe care să il tin mereu cu mine, aş face-o. Să fii doar a mea, să nu te mai poata rani nimeni din cauza mea. Să te iubesc doar eu, necondiţionat până la sfaristul vieţii.

Am chicotit din nou, înţelegând anumite amanunte din relaţia noastra sî realizand că aveam dreptate cu ceva, totuşi: Obsesia lui Harry fata de mine. Care acum nu mă mai deranja deloc, şi nu cred că m-a deranjat vreodata, chiar dacă sunt momente în care mă sperie.

- Stiu, îmi pare, iarta-mă iubitule, pentru că nu am avut încredere în tine. Trebuie să invat să fiu mai puterinca. Am şoptit trista agatandu-mă din nou de gatul lui.

- Nu trebuie să fii puternica în genul asta de situatii pentru că nu sunt reale. Trebuie doar să înţelegi că te iubesc sî să mă asculţi înainte. Sunt alte lucruri pentru care trebuie să înveţi să fii puternica.

Am inghitit în sec sî am aprobat din cap. Apoi am realizat că el e aici, acum câteva ore era la capatul lumii.

- Harry, ai plecat din casa rusului! Am tresărit speriata. Îmi spusese deja cum functioneaza o asemenea întâlnire şi eu ¡1 obligasem să plece înainte de vreme.

- Da! Dupa ce s-a intamplat cu tine şi nu am reuşit să mai dau de tine, mandria rusului ala era ultimul lucru de care îmi mai pasa mie. Nu am avut rabdare nici să ii spun când am plecat şi de ce, am fugit la aeroport şi timp de 10 ore am clocotit în disperare şi cred că e pentru prima data în viaţa mea când m-am rugat. Eram terifiat de ce puteai să faci, mai ales când Jay şi V ţi-au găsit maşina pe marginea prapastiei.

Am inghitit în sec.

- Cum ai ştiut că sunt aici? Am şoptit?

- Nu stiu, dar chiar dacă ceilalţi mi-au spus că te-au cautat deja aici, ceva mi-a spus că te găsesc acasă. Mă gandeam că vrei să vorbeşti cu tatăl tau.

- Mă bucur că nu l-am găsit acasă.

- Şi eu! Nici nu vreau să mă gândesc de ce ai spart oglinda. Şopti îndurerat şi i-am strâns tricoul în pumni.

- Toate amintirile deveniseră chinuitoar de dureroase, l-am explicat. Mi-a ridicat mână şi mi-a sarutat palma raniţa. 7 ani de ghinion, am cugetat în minte. Chiar îmi fac rău cu mână mea.

- Slava Domnului că nu s-a intamplat ceva mai rău. Spuse şi am aprobat din cap. Nu voiam să recunosc că tot datorita lui mai traiam acum. Dacă apelul sau nu m-ar fi speriat şi sonorul nu ar fi fost atât de puternic, acum eram un morman de cenuşa intre stanei. Harry într-adevar mă salvase în toate modurile în care un om poate fi salvat.
- Haide să te cureţi! Spuse Harry şi mă ridica din pat odată cu el.
- Nu, nu am nimic. Am protestat dorindu-mi să mă asez din nou în pat. Nu dormisem cu adevarat până acum, dar eram mai obosita decât trebuia să fiu.

Harry nu a stat la discuţii cu mine, mi-a prins baza spatelui şi m-a tras spre usa.

Primul pas m-a făcut să icnesc. Mi-am strâns dinţii aplecandu-mă în fata.

- Ce este, iubito? Se apleca Harry, speriat lângă mine.
- Am făcut febra azi la antrenamente. Am luat cam în serios rolul de sefa. Am mintit masandu-mi coapsele. Nu voiam că Harry să afle că îmi distrusesem picioarele alergand că o nebuna mintal, mai bine de 2 kilometri. Mi se părea o stupizenie chestia asta acum.

Harry mă privi neparand convins de vorbele mele. Dar nu îmi adresa alte întrebări, îmi prinse coapsele şi baza spatelui şi mă ridica în braţele lui. Am expirat speriata.

- Harry, e în regula. Pot să merg, dar am stat prea mult nemişcata, l-am explicat dar nu mi-a acordat atentie. A ieşit cu mine pe usa şi nu stiu dacă era suparat pe mine, dar dezamagit era cu siguranţa.
- Esti plină de praf, iubito, ce ai făcut? Mă întreba speriat când am ajuns sub lumina unui bec adevarat şi l- am putut vedea mai bine. Chipul lui frumos, acum acoperit de cearcane şi doi ochi roşii şi pufoşi din cauza plânsului. L-am mai văzut pe Harry plângând, dar niciodata nu a plâns suficient încât să i se roseasca ochii. Mă simţeam atât de mizerabil, şi asta nu datorita corpului meu care arata că o epava.

Am clatinat din cap evitând să ii răspund. M-a privit dezamagit şi mi-a prins marginea tricoului prăfuit.

- Trebuie să faci un dus. Mi-l trase uşor peste cap. Nu m-am opus, privirea din ochii lui mă speria din nou. Acum stiu sigur că e suparat pe mine pentru tampenia copilăreasca pe care am facut-o. Avea dreptate, când părea că eu l-am înşelat pe el, aruncandu-mă în braţele lui Zac, el a venit direct la mine. Asteptand adevarul din gura mea, fiind sigur că ar sti dacă ii mint. Dar eu am fugit că un copil supărăcios şi extrem de prost. Cu toate astea stiu că dacă m-ar înşela vreodata cu adevarat, starea de disperare, nu aş putea să o opresc. Orice aş face.

Harry se apleca spre blugii mei, ajutandu-mă să mii scot. Pulpele îmi sfaraiau şi când m-am ridicat m-am speriat de un monstru din fata mea. Am verificat de doua să mă asigur că mă uitam în oglinda. Parul îmi era ciufulit şi plin de praf. Fata umeda era acoperita cu pete de sânge pe obraji şi în jurul urechilor de când mi le acoperisem. Ochii erau umflaţi că doua mingi de golf, roşii şi usturători. Am icnit şi mi-am mutat privirea din fata monstrului.

Harry îmi observa reacţia şi îşi aşeza mână pe obrazul meu. Mă saruta uşor pe frunte, înainte să porneasca dusul sî să mă conducă spre el.

Am intrat sub apa calda sî m-am întors spre el, am simţit un alt cutit înfipt în inima când s-a întors, mî-a adunat hainele de pe jos sî a vrut să iasa din baie.

- Mă duc să îţi aduc haine curate. Spuse.
- Harry! L-am oprit înainte să iasa. Se întoarse spre mine. Nu vrei să intri cu mine? Am şoptit devenind din nou speriata de o respingere. Harry mă privi surprins.
- Mă vrei acolo, cu tine? întreba nesigur şi am aprobat din cap.
- Bineînţeles că te vreau, iubitule. Am şoptit simţind cum încep iar să plâng dar apa care deja se scurgea pe trupul meu, le oprea.

Harry mă privi din nou nesigur şi mi-am muscat buza speriata. Într-adevar era rănit din cauza mea. Din cauza lipsei de încredere pe care o am în el. Pentru că m-am întors atât de repede la ipoteza vieţii lui anterioare, la comportamentul lui de dinainte.

Eram sigura că mă va refuza şi va ieşi din baie, aşteptam să faca asta şi să mă prabusesc pe gresia rece şi să îmi primesc monştrii din inima înapoi. Poate că într-adevar ¡1 pierdusem pe Harry azi. Nu mă mai voia, nu voia să iubeasca o persoana care are atât de putina încredere în el. Nici eu nu aş vrea.

Sunt sigura că lacrimile mele erau vizibile chiar şi sub stropii de apa, Harry m-a privit cum o făcea atunci când îmi topea inima şi a început să mearga spre mine. A aruncat hainele mele din mână şi şi-a tras tricoul peste cap, în mers, şi a intrat peste mine în dus făcându-mă să expir uimita. Mi-a prins mijlocul şi m-a lipit de el, strivindu-se de buzele mele într-un sărut disperat caruia ii duceam dorul. Mi-am înfipt mâinile în parul lui, nestiind cum să il lipesc mai mult de mine. Aş fi intrat în pieptul lui dacă aş fi putut. Să fiu cu adevarat inima lui, şi doar el să mă tina acolo. închisa, în globul lui de sticla.

- Iarta-mă, te rog iarta-mă! Am suspinat strangandu-l în braţe şi simţind căldură care ieşea din corpul lui, că o imbratisare divina.

- Tu iarta-mă iubito! Trebuia să o dau pe femeia aia afara imediat. Nu am mai fi ajuns aici. Spuse îndurerat, mangaindu-mî spatele.

- Nu! Aî făcut ce era bine că să mă protejezi pe mine. Mereu faci asta. Dar eu sunt un copil prost şi supărăcios. Am spus injurandu-mi propria persoana.

Harry chicoti.

- Esti copilul meu prostut şi supărăcios şi chiar dacă aş vrea să ai mai multa încredere în mine, te iubesc exact aşa cum esti.

Am zâmbit, ridicandu-mi privirea spre el.

- Promit că voi avea încredere în tine de acum în colo. Mi-am invatat lecţia pe pielea mea. Chiar dacă poate nu te-aş fi crezut în momentul ala nici dacă îmi explicai, nu ajungeam atât de departe.

Harry ofta şi mă saruta pe frunte.

- Mă mai simţi? L-am întrebat tematoare asezandu-mi palmele usturatoare pe pieptul lui. Sângele mi se închegase pe ranî, dar acum apa il înmuia sî deschidea zgaraîeturile.

Harry zambî plin de iubire.

- Bineînţeles că te simt, iubito! Niciodata nu o să încetez să fac asta. Mă strânse mai tare la pieptul lui. Esti cea mai importanta parte din mine şi acum fara tine, sunt mort. Am nevoie să te simt că să trăiesc. Am zâmbit uşor la pieptul lui, respirând uşurata şi i-am sarutat baza gatului.

Am observat că el încă purta pantalonii pe el şi bocancii în picioare. Am zâmbit uşor şi i-am prins cureaua de la pantaloni. Harry m-a ajutat să ii dau jos şi nu credeam că o să mai am vreodata sansa să ii vad trupul gol.

Harry l-a curatat pe al meu, ocupandu-se de mine cu tandretea unui părinte asupra copilul sau rănit şi cam prost. Mă saruta încontinuu dar niciodata salbatic şi apasat cum faceam de obicei. Îmi mangaia buzele cu ale lui şi mă strangea braţe în acel fel care îmi spunea că şi-ar dori să nu îmi mai dea vreodata drumul.

Tanjeam dupa el, mi-l doream atât de mult dar nu făcea nimic mai mult decât să mă sărute şi să mă stranga în braţe, li simţeam iubirea în acţiunile astea şi stiu că nu o făcea pentru că era distant, asta era mai degraba o pedeapsa pentru ce făcusem. Şi sincer, era o pedeaspsa a naiba de dură dar o meritam.

Corpul meu s-a încălzit din nou sî inima a început să funcţioneze în ritmul ei normal. Harry mi-a curatat rănile din palme care erau mici dar multe şi dureroase. Mi-am amintit de noaptea în

care m-am ales cu fundul julit şi cred că faceam o obişnuinţa din asta. Aş fi glumit pe tema asta dar avand în vedere că data trecuta credea că il voi părăsi sub aceleaşi circumstanţe, nu era un subiect bun de gluma. M-am imbracat într-o pereche curata de pijamale şi devenea din ce în ce mai suparat când mi-a găsit şi rănile din genunchi. Încă nu sunt sigura dacă era suparat pe mine sau pe el. Pe mine, cu siguranţa.

- Trebuie să repar geamul şi oglinda înainte să vina tatăl tau acasă. Spuse Harry privind mormanul de cioburi din camera mea. Usa balconului era din sticla, dar avea rame de otel iar geamul putea fi înlocuit uşor. Bine că nu era complet din sticla că a lui Mike.
- Nu trebuie, o să ii spun că l-am spart eu din greşeala. Am zis, începând să adun cioburile de pe jos. Harry m-a oprit imediat.
- Aş vrea că tatăl tau să nu afle de chestia asta. Chiar dacă nu ii spui de mine, faptul că ai venit aici noaptea şi ai spart un geam şi o oglinda e de ajuns. Adauga serios şi mă trase afara din camera.
- Unde mergem? Am întrebat.
- În sufragerie. E frig acolo. Răspunse serios, într-adevar frigul intrase în camera mea prin geamul spart dar raceala lui Harry mă omora pe mine acum. Am încercat să merg pe picioarele mele şi să nu ii arat cât mă chinuia fiecare pas, simţeam electricitatea în coapse dar nu voiam să il determin să mă ridice iar în braţe.

Am pus la uscat pantalonii lui Harry şi i-am dat o pereche de trening de-ai lui tata şi un tricou. Purtau aceeaşi mărime, doar că Harry era mai musculos. Şi tata avea muşchi, dar nu erau atât de bine conturati la sala că ai lui Harry.

Ne-am aşezat pe canapeaua mica din living şi Harry a tras o patura peste noi. Iar mă zvarcoleam pe interior. M-am lipit de spatarul canapelei iar Harry s-a lipit de mine, dar asta probabil pentru că nu aveam loc. M-a tras la piepul lui şi m-am lipit de el cât am putut de mult. Aveam nevoie disperata de el în momentul asta dar tot ce făcea era să îmi mângâie absent spatele şi să priveasca gânditor în gol. Oare la ce gandea în momentul asta? Ca sunt prea copilaroasa pentru el? Ca nu poate avea o relaţie cu o persoana atât de neîncrezătoare? Şi-a pierdut şi el încrederea în mine odată cu asta? Toate gândurile astea mă înnebuneau din nou. Mi-am aşezat mâinile pe pieptul lui şi m-am ridicat uşor deasupra lui.

L-am sarutat şi i-am prins obraji în paimele mele.

- Te rog! L-am implorat uşor şi mi-am dat seama că iar plangeam.

Harry îmi sterse repede lacrima revoltat şi îşi lipi fruntea de a mea.

- Ai crezut atât de repede că esti doar una dintre celelalte posesii sexuale ale mele. Asta doare. Vreau să îţi dovedesc că pot să te iubesc la fel de mult şi fara să te ating. Afirma şi ochii mi s-au mărit disperaţi. Harry să nu mă atinga era aproape la fel de rău că un Harry care mă inseala.
- Nu! Nu, iubitule, nu vreau să îmi demonstrezi nimic. Stiu cât mă iubeşti, sunt doar proasta, larta-mă, te rog. Nu o să suport că dupa toate astea să mă şi respingi. Am suspinat din nou acoperita de lacrimi. Iar il faceam pe el să planga şi imaginea lui Harry plângând era cel mai chinuitor lucru din lume. 10 îngeri plângând nu ar fî fost atât de frumoşi sî dureros de privit, că el.
- Vreau doar să te strâng în braţe în noaptea asta şi să îi mulţumesc lui Dumnezeu că încă mai pot să fac asta.

Am inghitit în sec în fata cuvintelor lui şi am aprobat din cap. Harry m-a strâns mai tare l-a pieptul lui şi m-a sarutat pe creştet. Încă nu reuşeam să îmi dau seama ce e în mintea lui în secunda asta. Dacă eu încercam să scap de ziua asta cât mai mult cu putînta, el nu părea să faca asta. Şi din suparat acum mi se părea speriat. Ca un om caruia i-a trecut glontul pe la ureche.

- Iubito, cum ai ajuns cu maşina pe marginea prapastiei? Mi-am strâns ochii. întrebarea lui era că un răspuns la gândurile mele.

- Ai vrut să sari? Continua şi i-am strâns tricoul în pumni.
- Nu vreau să mai vorbesc despre asta. Te rog! Eram disperata, furioasa şi distrusă. Dacă nu îmi spuneai de acele dame de companie poate nu reacţionam aşa, dar când am auzit-o pe femeie aia... Mi-am strâns iar ochii şi Harry a oftat.
- Deci ai vrut să sari! Conştientiza şi am oftat în franţa. Am aprobat din cap şi Harry s-a tensionat imediat. Stiu că în momentul asta voia să tipe acuzaţii nebuneşti spre mine dar se abţinea.
- Ce te-a oprit?

Mi-am muscat buza.

- Tu! M-ai omorât şi m-ai salvat în acelaşi timp. Ofta din nou mai adanc decât l-am auzit până acum. Voiam să schimb subiectul, Harry nu mă voia în noaptea asta şi aveam aceleaşi discuţii despre prostia mea. Vindecarea mea nu mergea prea bine.
- Harry, ai spus că ai plecat din casa rusului. S-a suparat? Am întrebat.

Clătină din cap.

- Nu iubito, stai liniştita. L-am sunat în avion şi l-am mintit că s-a intamplat ceva cu mama mea. Noroc că ştia deja că tin la mama mea mai ales că tatuajul de pe gat crede că e pentru ea. Plus că fiecare mafiot tine la mama lui, cred că singura persoana pe care majoritatea dintre noi o iubim cu adevarat. Nu am întâlnit un mafiot care să îmi spună până acum că îşi uraste mama, dar foarte putini care să iubeasca şi o femeie.
- Eu sunt feriga slabă pentru tine. Am preusupus trista.
- Nu iubito, nu gândi aşa. Esti mai degraba feriga preţioasa. Mă saruta din nou pe frunte.
- Totuşi, nu e prea mult 10 milioane de dolari? Am întrebat copleşita de suma asta. Era enorma. - Atât de scumpe sunt armele?
- E mare da, sî armele nu sunt atât de scumpe în realitate, vândute legal. Dar nu vad cum ar putea cumpără un mafiot atâtea arme pe cale legala. Plus că banii nu ne raman întotdeauna în buzunar. Am deveni ridicol de bogaţi dacă doar am fura şi am vinde. Uneori mai şi cumpărăm. Facem schimb cu alti traficanti în speranţa că noi le putem vinde la un pret mai bun. Camata. Totul tine de cumpărătorii tai. De obicei criminali îşi aleg un asociat care le vinde arme şi atât. Nu fac legaturi cu prea mulţi oameni.

Am aprobat din cap.

- Şi rusul asta ce e mai exact?
- Nu stiu sigur dar cu siguranţa nu va tine armele pentru el. Are o combinaţie cu nişte piraţi.

M-am ridicat pe pieptul lui, uimita.

- Piraţi?! Harry, nu mai exista piraţi. M-am strambat. Harry chicoti.
- Ba exista iubito. Dar nu mai vaneaza comori de aur şi nu mai au papagali pe umăr. Nu mai trag cu tunul, au arme, nave mari şi vaneaza doar moarte şi bani.
- Un Jack Sparrow în blugi şi cu mitraliera? Am presupus.

Harry rase.

- Fara simţului umorului! Mă completa Harry şi am inghitit în sec. M-am întins din nou pe pieptul lui şi am realizat că lumea lui nu va înceta niciodata să mă surprindă. Mă voi obişnui vreodata cu ea şi voi reuşi să ii fac fata? Dupa ziua de azi îmi dau seama că nu. Sunt slabă pentru el, uşor de distrus, mult prea uşor. Dar o să lupt, stiu că mă pot schimba dacă îmi doresc asta şi începând de astăzi, nu o să mai fiu Katherine Wrise, obsesia slabă a lui Harry Styles. O aş fiu obsesia demna pentru el. Şi primul lucru pe lista, e să invat cu adevarat să lupt şi să aflu cine e traficantul din el, cu adevarat. Antrenamentele vor deveni serioase de mâine.

Am adormit în cele din urma pe pieptul lui Harry. Convinsa că nu se va intampla nimic în noaptea asta şi totodata epuizata dupa ziua asata. !10 ore durase calvarul meu. El venise la mine pe la 2 noaptea iar telefonul meu avusese în loc în jurul orei 4 dupa-amiaza. 10 ore de tortura, care mi s-au părut o viaţa. Dacă aş fi fost legata şi lovita cu pietre fara încetare timp de o saptamana, nu m-ar fî durut atât. Nu poti omora un om nici din mai multe lovituri, dar uneori, un singur cuvânt ii poate distruge. În cazul meu, doua cuvinte: "Te-ai imbracat?:
Chiar dacă le ştiam semnificaţia acum, cuvintele astea m-au batuit tot restul nopţii, împreuna cu chipul unei femei tinere şi frumoase care stiu că nu a primit nimic din dragostea lui Harry, dar a tânjit dupa ea şi probabil încă mai tânjeşte. Oricine ar face-o. Mi-e atât de uşor să il pierd pe Harry, iar eu nu fac decât să îmi inrautatesc situatia prin comportamentul meu prostesc.
Un sunet stresant mi-a intrat în urechi şi m-a făcut să tresar imediat.
- E în regula iubito, e telefonul meu! Mă linişti Harry intinzandu-se spre el pe masuta. Desi trecuse printr- un dus în buzunarul lui Harry, părea să funcţioneze perfect. Al meu era acum probabil imprastitat în bucatele pe podeaua lui Harry.
Harry a respins apelul, apoi s-a întors înapoi lângă mine. Fata lui părea neschimbata. Cearcanele erau sî mai mare sî chiar dacă nu mai plânsese, ochii ii erau încă roşii.
- Ai dormit? L-am întrebat tematoare.
Se uita la mine şi aproba din cap, dar stiu că mintea. Acum îmi dau seama că îmi e extrem de uşor să îmi dau seama când mă minte, l-am sarutat pieptul, convinsa că fusese bântuit toată noaptea de gânduri negre şi dureroase. Din cauza mea!
- Am adormit câteva minute şi te-am visat sărind de pe stanca aia. Privi în gol şi am tremurat. Dacă cineva mi-ar fi dat o bataie acum, i-aş fi multumit. 0 meritam atât de mult. Nu l-am urat pe Harry o secunda, dar acum mă detestam pe mine.
- Iarta-mă! Am şoptit din nou nestiind ce altceva să spun. Harry era un demon fara inima înainte să apar eu în viaţa lui. Dar îmi dau seama că nu sunt cu nimic buna pentru el, doar il ajut să sufere din nou.
Îmi mângâie spatele şi mă saruta, în sfarsit, pe buze.
- Nu sunt suparat pe tine, orice femeie ar fi reactionat la fel în locul tau. Eu sunt de vina, nu sunt un om normal.
- Nu vreau un om normal. Nu m-am îndrăgostit niciodata de unul. Chiar dacă mai am de invatat să fac fata lumii tale, o să mă străduiesc. Esti demonul pe care mi l-am dorit întotdeauna, îţi aminteşti?
Zâmbi uşor şi tandru.
- Da! Şopti uşor şi îmi mangai obrazul, dandu-mi dupa ureche o suvita de par.
- Tatăl tau lucreaza astăzi?
- Nu stiu, cred că da. De ce?
- Mai târziu va veni cineva să cureţe mizeria pe care am facut-o sus. Trebuie să luam masurile geamului.
Am oftat din nou. Dacă nu aş fi fost o leguma umana, m-aş fi ridicat din pat şi i-aş fi deschis usa că un om
normal. Nu să il determin să o sparga dupa ce am avut grija să îmi acopar fata cu sânge.
- Fiecare obstacol ne face mai puternici, nu? Am spus.
Harry zâmbi.
- Da! Dar prefer să stam departe de asemenea obstacole. Am aprobat din cap muscandu-mi buza. Aveam deja un plan şi eram hotărâtă să il urmez.
- Vreau să mă antrenezi azi. I-am cerut hotărâtă.
Harry mă privi retinut. Apoi mi-am amintit brusc. Azi era sambata. Italia. Atacul asupra acelor tiruri.

- Te rog, nu-mi spune că o să pleci iar. I-am cerut disperata. Dar vedeam deja răspunsul în ochii lui.
- Trebuie să plec. Carter e şi aşa suparat din cauza plecării mele din casa lui Olaph şi nu cred că mă va lasa să mai păstrez toti bani. Adauga frustrat.
- Nu-mi pasa. Poate să ţi ia pe toti. Doar nu mai pleca iar de lângă mine. Te rog! L-am implorat şi începeam iar să plâng. Grozav!
- Iubito, te rog nu mai plânge. Da-mi o palma de fiecare data când îţi vine să plângi. Mă doare mai puţin. Şi mi-ai promis că vei fi mai puternica.

Cu asta mi-a închis gura. Nu mai puteam spune nimic acum şi mai mult decât atât, îmi dau seama că planul meu nu mergea. Nu eram destul de hotărâtă.
Dar am aprobat serioasă din cap.
- Dar vreau să vin cu tine! Am adaugat surprinsa de ce mi-a ieşit pe gura.

Harry mă privi speriat.
-Ce?!
- Vreau să vin cu tine. Am repetat mult mai hotărâtă. Dacă trebuie să invat să fac fata lumii lui, trebuie să îmi dau seama cu ce am de-a face.
- Iubito, nu mă duc într-o excursie.

Am mormăit frustrata.
- Crezi că nu îmi dau seama de asta?

Ofta şi îmi mângâie spatele.
- Nu te-aş baga într-un asemenea lucru nici dacă m-ai părăsi. Tu realizezi în ce pericol ai intra?
- În acelaşi pericol în care intri tu.
- Dar eu pot să mă apar, să mă concentrez pe ce am de făcut şi dacă tu vei fi acolo singurul lucru de care o să îmi pese e să am grja de tine. Plus, nu vreau să mă mai vezi omorând. M-am încruntat, desi reacţia normală era să înghit în sec.
- Te accept aşa cum esti şi vreau să cunosc lumea ta, adevărata ta lume. Nu distracţiile şi cursele.

Harry se ridica spre mine şi respira uşor.
- Aia e o parte din lumea mea pe care nu vreau să o cunoşti.

Mi-am strâns buzele nervoasă.
- Deci o să pleci din nou şi o să mă lasi singura pentru cine stie cât timp. M-am gândit rapid la timpul de zbor care ar putea fi intre Italia şi America. Nu era un gând bun.
- O să mă întorc mult mai repede, promit. Chiar dacă o să îmi ia 12 ore să ajung acolo. Îşi strânse ochii aşteptând să primeasca o palma şi am expirat în soc.
- Mama ei de planeta, cu marimea ei. Am înjurat plină de nervi şi m-am ridicat de pe canapea. Harry a ras confuz în urma mea dar nu voiam să mai pierd timpul criticandu-mă cu el pe subiectul asta, nu ajungeam nicăieri. Ştiam deja foarte bine ce am de făcut.

Carter se întorsese în tara sî exact aşa cum speram, urma să mearga cu Harry şi ceilalţi în Italia. Ceilalţi însemnând absolut toti prietenii mei. Chiar şi Ken. Deci Kristen va ramane singura. Harry îmi făcea deja planuri cum îmi voi petrece timpul cu ea că să nu mă simt singura dar planurile lui nu vor ajunge puse în aplicare.
Astăzi era tampenia de spălătorie de maşini dar spre norocul meu, Harry nu era prea incantat să mă duca într-o baie publica cu multa spuma şi masculi excitati care să mă admire pe jumatate dezbracata în timp ce le spal maşinile. Dacă am fi mers acolo, probabil m-ar fi pus să spal doar maşina lui şi probabil ar cauza câteva victime printre ceilalţi "clienţi".
Aşa că ne-am petrecut restul dimineţii în sala de box, eu purtandu-mă absolut normal, spre bucuria şi surprinderea lui Harry, unde am lovit pentru prima data un sac de box şi Doamne, chestia aia e mai dură decât am crezut.

- Folosesti forţa din tot trupul iubito, nu doar din brat! Mă instrui Harry mai mult razand de mine dupa ce am lovit sacul şi nu s-a mişcat niciun centimetru. Mă usturau palmele îngrozitor dar nu voiam aş arat asta.
- Dracîa dracului! Am înjurat nervoasă şi am lovit sacul cu piciorul dar am uitat de febra care acum îmi fierbea picioarele şi am scos un icnet puternic, am făcut ochii mari şi m-am prăbuşit la pământ.
- Iubito, ce ai făcut? Harry se apleca disperat lângă mine nestiind ce să îmi faca.
Am început să rad, totuşi vaîetandu-mă de durere.
- Febra! l-am explicat făcând o mutra de catel.
Mă privi cu ochii mijiţi câteva secunde apoi începu să rada şi se apleca peste mine, sarutandu-mă. În sfarsit!
Dar înainte să apuc macar să visez mai departe, s-a ridicat de pe mine şi m-a tras de mână. M-am uitat urat la el.
- Harry, tu nu ai vorbit serios cu iubitul fara mă atingi, nu? L-am întrebat speriata.
Rase.
- Ba am vorbit foarte serios! Îmi facu ochiul şi mă ridica imediat pe umărul lui.
- Tu nu ai auzit de sex de impacare? L-am întrebat îmbufnata. Mă cara pe umărul lui, cu fundul la cativa centimetri de fata lui şi nu mă muşca. Argh!
Rase!
- Ba am auzit iubito, dar o să facem asta dacă o să gresesc cu adevarat şi o să te superi pe mine. Dar să mă ia dracu' dacă o să îţi dau vreodata motiv să te superi pe mine.
M-am ridicat speriata pe umărul lui.
-Adica, niho-niho, pa-pa?
Izbucni în ras şi am realizat că mă ducea spre vestiare.
- Pa-pa! Spuse sarutandu-mă pe fund înainte să mă dea jos de pe umărul lui sî mi-am strâns buzele abtînandu-mă să nu îi sar în cap. Nu, lucrurile nu raman aşa Demonule, în niciun caz!
Harry şi Carter nu îmi mai ascundeau nimic, şi momentul în care Harry a plecat să verifice vaporul care a plecat spre Italia, cu maşinile şi armele lor, era momentul potrivit să acţionez.
Am bătut de doua ori la usa biroului lui Carter, înainte să aud glasul care mă invita înăuntru.
- Kath, pot să te ajut cu ceva? Mă întreba surprins. Mî-a luat câteva secunde să mă obîsnuiesc cu muzeul de mortăciuni impaîate care era camera asta.
Mi-am clatinat capul şi am intrat în camera.
- Vreau să îmi faci o favoare. Am spus hotărâtă, pasind spre biroul lui. Stiu că era puţin suparat pe mine pentru ce făcusem din afacerea lui Harry, dar totul iesise bine până la urma şi toti bani intrasera în contul lui Harry.
- Ce favoare? Ridica sceptit din spranceana.
Mi-am luat inima în dinţi şi m-am asigurat că am o expresie cât mai serioasă.
- Vreau să merg cu voi în Italia.
Ochii i s-au mărit instantaneu.
-Ce?!
- Ce ai auzit! Am adaugat repede.
- Ai înnebunit? Harry nu o să fie niciodata de acord cu asta.
Mi-am pus mâinile în san.
- Stiu deja asta. De asta am venit la tine, nu vreau că Harry să afle până când vom decola.
Îşi împreuna sprâncenele probabil încercând să citeasca întentiîle mele. Trebuia să îmi amintesc vorbele lui Harry, să nu mă las păcălit de aparentele personalitatîi lui Carter.
- Şi de ce vrei asta mai exact?

- Vreau să vad cu ochii mei lumea în care am intrat. Stiu că tu nu participi la atac, doar privești. Nu o să ii încurc cu nimic pe Harry, o să stau lângă tine.
Mă surprsinse începând să rada.
- Styles o să îşi iasa din minţi când o să te vada acolo. Nu o să mai participle la niciun atac şi afacerile mele au fost destul afectate din cauza ta. Nu era o acuzaţie directa, fiind mascata intru-un rânjet dar ştiam exact ce vrea să spună. Carter era capabil să te innebuneasca mintal dacă voia.
- Lasa-mă pe mine să mă ocup de minţile lui. Şi îmi pare rău pentru chestia cu rusul, dar cred că nu o să îţi mai afectez afacerile odată ce stiu cu ce mă confrunt. Am folosit aceeaşi expresie şi şi-a ridicat colturile buzelor.
- Realizezi ce o să vezi acolo, nu?
- Moarte! Am răspuns fara vreun sentiment direct.
- Şi vrei să vezi asta? Cauzata de baiatul pe care ii iubeşti?
- Tocmai pentru că ii iubesc. Uite Carter, am făcut o greşeala ieri. Am fost mai mult decât slabă şi în momentul asta sunt sigura că Harry crede că nu sunt buna pentru el, nu sunt destul de puternica. Vreau să ii dovedesc că nu e asta. Ca sunt mult mai puternica decât mă crede el.
- Şi esti? Ridica din spranceana.
Mi-am ridicat barbia.
- Pai, e un singur mod în care putem vedea asta.
Rânji probabil mândru de răspuns.
- Katherine, Harry ţi-a spus vreodata care a fost fapta lui, pentru care l-am acceptat?
Am inghitit în sec, asta nu se putea sfarsi cu bine.
- L-a omorât pe Marcus!
Aproba din cap începând să se plimbe prin birou şi să îşi butoneze telefonul. Dacă il chema pe Harry, am incurcat-o!
- Nu e de-ajuns să vezi o crima că să fi puternica pentru lumea asta. Trebuie să fi capabila să o execuţi. Se întoarse spre mine zâmbind şi mi s-au înmuiat picioarele.
- Nu vreau să intru în lumea ta, vreau doar să stiu ce face Harry. L-am corectat, incruntandu-mă.
Rase uşor.
- Ai intrat în lumea noastra din secunda în care l-ai acceptat pe Harry, Katherine. Nu trebuie să furi un camion cu arme că să fi una de-a noastra, dar trebuie să fi capabila să ucizi. Altfel, o să fii tu cea ucisa.
Vorbele lui Carter mă bagau în sperieti, şi stiu că asta şi urmarea. Dar luasem o hotarare şi nu aveam de gând să dau inapoi.
- Esti capabila să ucizi, Katherine? În cazul în care vei fi în pericol şi vei avea ocazia, vei apasa pe tragaci? Zise, scotandu-şi de la spate pistolul negru.
Mi-am strâns buzele serioasă.
- Da! Crezi că m-aş lasa omorata aşa uşor? Nu sunt cea mai miloasa persoana din lume, Carter.
Aproba din cap, în semn că răspunsesem bine.
- Dar dacă va trebui să omori atunci când nu esti în pericol. Ci pur şi simplu va trebui să o faci că să obţii ceea ce vrei. Nu stiu unde voia să ajunga Carter cu discuţia asta dar îmi pierdeam curajul şi în niciun caz nu voi renunţa acum.
înainte să răspund, usa s-a întors în spatele meu sî am tresărit speriata. M-am întors crezând că Harry îşi va face apariţia dar am respirat uşurata când l-am văzut pe Ian, tinand în mână un... iepure.
M-am încruntat nedumerita sî puţin speriata.
- Mulţumesc, Ian! Îi spuse Carter, luandu-i făptură mica şi alba din mână.

- Hmm, papica preferata a lui Sasha! Zâmbi ridicând în sus iepurele speriat, care îşi agita mustatile, simţind pericolul. Şi eu il simţeam chiar dacă nu il înţelegeam.
Ian s-a dus în coltul camerei, privindu-mă cu o expresie speriata şi eu probabil oglindeam aceeaşi reacţie.
- Harry şi-a omorât chiar şi prieteni, Kath. Oameni care ii erau apropiaţi dar atunci când a primit ordin să o faca, i-a eliminat. "Nu sunt chiar atât de miloasa!" nu e de ajuns, Kath. Mila, nu trebuie să existe în vocabularul tau, dacă vrei să faci fata lumii asteia.
- Ce urmăreşti? L-am întrebat serioasă.
Saruta iepuraşul pe cap, apoi il aşeza pe birou, unde a ramas nemişcat şi speriat.
- Vreau să vad de ce esti în stare! Dacă esti un adevarat înger salbatic, sau doar un înger milos, care nu va rezista prea mult lângă un demon. Mî s-au taiat picioarele când Carter s-a aşezat în spatele meu, sî mi-a întins arma.
- Vrei să omor iepurele asta? L-am întrebat acuzandu-l direct că e nebun.
- Asta e nimica toată pe lângă ce urmeaza să faci sî să suporţi. Dacă te face să te sîmti mai bine, va muri oricum. Doar că mai chinuit, în colţii lui Sasha.
M-am uitat la el furioasa. Omul asta e nebun, nebun de legat.
- Dacă te face să te simţi mai bine. Aş omora un om mult mai repede decât un animal. Nu am suferit niciodata din cauza animalelor. M-am încruntat şi ridica din sprâncene surprins.
- Bine! Eu voiam să îţi dau o sarcina mai uşoară. Dacă tu crezi că ţi-e mai uşor să ucizi un om, e al naiba de bine, dar te înşeli amarnic, Ian, adu-mî unul din prizonieri.
Spuse spre Ian şi acesta facu ochii mari.
- Ce?! Am tipat. Ce dracu' prizonieri? Ai înnebunit, ţi-am cerut doar să vad una din spectacolele voastre armate, nu să intru în afecerea ta.
Carter rase.
- Ce o să vezi acolo o să fie mult mai dur decât să omori creatura asta. De data asta îmi spuse serios, respirandu-mi puternic în ureche. O să vezi un cu totul alt Harry fata de cel pe care ii cunoşti tu. Şi nu o să fii în stare să ii faci fata dacă acum nu esti în stare să omori un amarat de iepure.

Îmi întinse din nou pîstoulul şi î l-am luat din mână, încercând din răsputeri să imî opresc tremuratul. Dar inima îmi batea în piept că o nebuna.

Am inghitit în sec când am strâns în mână arma rece şi grea. Era mai mare că al lui Harry şi îmi crea cu totul alt sentiment acum, acum când trebuia să iau o viaţa cu el.

- Aşa îţi testezi toti parteneri? Ii pui să omoare iepuri? Am vorbit aproape în scarba.
- Nu! Aşa le testez pe iubitele lor care se cred curajoase.

Am înţeles foarte bine rostul cuvintelor lui. Stia că nu voi omora iepurele, dar asta era modul lui de a-mi demonstra că nu puterea despre care vorbesc eu, nu exista. Carter era deştept, dar asta m-a enervat la culme.

- Şi dacă omor chestia asta o să merg cu voi în Italia? M-am asigurat din nou.
- Îţi promit! Harry nu va sti până când nu vom decola. Sau când îţi vei dori tu să afle.
- Nu vreau să stie că vin cu voi. O să se abinta atunci când va trebui să omoare.

Am adaugat serioasă şi Carter a mormăi aprobandu-mă.

- Avionul e destul de mare. O să te ascund de el fara probleme.

Mă asigura şi am aprobat din cap.

- Criminalii nu stau prea mult pe gânduri, Katherine. Harry, o să îşi dea seama că ai dispărut şi va veni dupa tine. Mă mustra Carter, dandu-mi de înţeles că nu va mai sta mult dupa mine.

Mi-am încruntat sprâncenele. Asta e! Asta e începutul nebuniei în care am intrat. Asta e primul pas care îmi va decide restul vieţii. Care mă va convinge dacă voi rezista cu adevarat

lângă Harry sau viaţa noastra va continua aşa. În nesiguranţa şi suferinţa. Dacă voi putea să devin puternica şi demna pentru el. Dacă ii voi putea accepta cu tot ceea ce e, conştienta de fiecare amanunt al vieţii lui. Îmi imaginam cum arata adevărata lui lume, adevărata lui natura şi, dar voiam să o vad cu ochii mei. Să o cunosc în realitate şi să îmi dau seama dacă ii pot face fata. Stiu deja că nu ii voi părăsi indiferent de ce va fi, dar vreau să vad dacă voi putea vreodata să accept ce e fara să tremur la acest gând.

Carter mormăi din nou lângă mine şi am observat cu coltul ochiului expresia trista a lui Ian. Ar fi oprit asta, dacă ar fi putut.

Am inghitit uşor în sec şi mi-am readus expresia serioasă şi aproape furioasa. Aş fi vrut să ii omor pe el în momentul asta.

Am observat că pistolul avea amortizor, deci nu exista posibilitatea că Harry să auda zgomotul produs de arma.

Am aruncat o privire spre făptură mica şi speriata, care nu se miscase absolut deloc şi îşi aştepta moartea, ridicol de cuminte. M-am agatat de cuvintele lui Carter şi poate chiar ii ajutam dacă ii omoram acum, repede şi fara durere, decât să sfarseasca sfasiat în colţii acelui tigru.

Mai trasesem cu pistoul, chiar dacă întotdeauna spre o tinta inexistenta. Ştiam să ii folosesc cât de cât chiar dacă Harry nu ştia asta şi l-am surprins pe Carter când i-am tras piedica şi l-am îndreptat rapid spre iepure. Cred că era sigur că nu voi sti să fac asta. Probabil acum se temea de posibilitatea să ii găuresc biroul.

Dar asta era ultimul lucru de care îmi pasa, mi-am fixat tinta şi hotararea de ai dovedi că voi rezista lângă un demon.

Degetul meu aratator mi-a semnat soarta pe restul vieţii. împreuna cu sângele roşu care a început imediat să se scurgă pe blana alba creaturii acum, fara viaţa.

Mi-am tras suflul încă speriata de zgomotul surd dar electrizant al armei care a actionat imediat sub porunca mea.

Carter s-a uitat imediat la mine. Probabil cautand lacrimile şi tristetea din ochii mei. Dar nu erau acolo, chipul meu exprima aceeaşi duritate cu care am intrat aici. Am încercat să par cât mai relaxata, mi-am dat capul pe spate molfaîndu-mi limba în gura şi intinzandu-i pistoul de parcă nu făcusem nimic cu el.

Pentru prima data l-am văzut pe Carter cu adevarat uimit. Şi nu era un truc al personalitati lui.

- Să nu te astepti să şi curat mizeria asta! Am spus dură strambandu-mă la balta de sânge care se întindea pe biroul lui. De-abia aştept să fug de aici şi să încep să plâng. Sau nu... aş fi facut-o în mod normal. Dar Harry îşi executa deja influenta asupra mea.

Carter se încrunta iar surprins şi îşi freca barbia gânditor.

- Hmm, se pare că esti un înger salbatic până la urma!

40. Victime Colaterale

Am ieşit din biroul lui Carter cu inima încă stransa în piept şi cu balta de sânge patandu-mi privirea. Dar într-un fel, mă simţeam bine. Nu era chiar aşa de greu precum am crezut, sau era motivul pentru care o făcusem. Indiferent de ce va trebui să fac, Harry va fi întotdeauna mai important de orice. Plus de asta, întotdeauna am avut o fascinaţia sadica pentru arme, nu am mai tras de mult cu una dar îmi dau seama că îmi place al naibi de mult să fac asta. Chiar dacă e mai bine să tragi într-o doza de cola decât într-o fiinţa vie.

- Iubito, unde ai fost? Mă intampina Harry jos, uitandu-se sceptic la mine.

- l-am aratat colecţia de trofee. E mai interesata de ele decât tine. Mă salva Carter trecând pe lângă noi şi am respirat uşurata. Aveam deja juramantul lui că mă duce în Italia şi mă va ajuta să scap de Harry. Şi ştiam că se va tine de cuvânt. Încă era uimit de ce ii lasasem pe birou şi probabil curios unde va ajunge curajul meu. Şi eu eram la fel de curioasa că el.

Harry mă privi confuz şi uimit.
M-am strambat clatinand din cap în semn că nu îmi plac deloc mortăciunile impaiate pe care el le considera obiect de arta.
Harry începu să rada şi mă prinse de mână, tragandu-mă spre ieşirea din casa. Totul părea să se intoarca la normal în relaţia noastra, cu excepţia catorva amanunte şi un cu totul alt nivel la care urma să trecem, mai ales eu.
Nu fusesem în viaţa mea mai hotărâtă de un lucru, dar voiam să ii demonstrez lui Harry că nu sunt atât de slabă cum mă crede el acum. Cum m-am crezut şi eu până acum.
Nu eram încă sigura care era planul, dar mă lasam pe mâna lui Carter.
- Care e treaba cu vaporul, mai exact? L-am întrebat pe Harry în timp ce coboram spre ceilalţi. V şi Jay îşi verificau armele iar Ken era cu nasul în telefon. Ty, era întins pe capota Hummer-ului, cu laptopul în poala şi o concentrare de 100%. Am impresia că rolul lui în acţiunea asta era cu totul altul decât al celorlalţi. Mai erau câteva persoane pe care le cunoşteam de pe pista, şi cativa pe care nu ii ştiam. Aproximativ 12 persoane.
- Ne duce acolo maşinile şi armele pe care le vom folosi la atac. Şi totodata o să aduca şi transportul în tara.
- Nu aduceţi armele cu avionul? Am întrebat sceptica. Pentru o banda de mafioţi trebuia să fie un dezavantaj să locuiasca într-o tara înconjurata de apa, dar şi un avantaj în acelaşi timp, îşi spalau urmele mult mai uşor.
- Nu! E o încărcătură mare şi oricum, e mai uşor să le ascundem pe apa.
Am aprobat din cap.
- Şi voi de ce nu plecaţi cu vaporul?
- Avionul e mai rapid! Îmi explica simplu şi asta trebuia să fie evident.
Il observam pe Harry stresat, ştia că trebuie să plece cât de curând şi să mă lase aici. Eu eram liniştita şi singura mea problema era cum o să mă bage Carter în avion fara să mă vada Harry. Eram mai mult decât hotărâtă să fac asta, indiferent de ce voi vedea acolo. Adevaratul Demon.
Harry mă prinse de mână şi mă trase în braţele lui.
- Vrei să te duc acasă? Mă întreba şi m-am speriat o secunda.
Am clatinat din cap, gândeşte repede Katherine.
- Te superi dacă mai raman aici? Mi-ar place să mai exersez în sala de box sau să fac o baie în piscina aia. Am zâmbit indicând spre paradisul de sub noi.
Harry chicoti.
- Aş vrea să facem amandoi o baie acolo! O urma de botic se afişa pe chipul lui. Am chicotit şi i-am înconjurat gatul cu braţele.
- Piscina va fi tot acolo când o să te întorci, şi eu la fel!
Mă privi uimit, sau mai degraba îngrozit.
- Iubito, ce e cu calmul asta?
- Mi-am invatat lecţia!
Se pare că noua mea fata începea deja să prindă roade, dovada, expresia plină de mândrie a lui Harry.
Îşi lipi fruntea de a mea.
- întotdeauna o să mă întorc la tine. Tine minte asta şi doar asteapta-mă!
Am aprobat din cap dezaprobandu-l în mintea mea. De data asta nu o să mai pleci fara mine demonule.
- Te-ai mai gândit să mă iei cu tine? Am făcut o ultima încercare. Poate scapam de 12 ore de zbor, închisa cine-stîe-unde.
Expresia lui Harry se inrai brusc. Normal!

- Nu! Iubito, nu vreau să mai discutam despre asta. Pe lângă ce ai putea vedea acolo, poti fi şi în pericol.
- Pericol de ce? Dacă lucrurile nu merg bine?
- Da! Mă aproba repede.
- Deci şi tu poti fi în pericol! Am spus dură şi cred că îmi rămăsese expresia asta din biroul lui Carter.
- Eu mă pot apara şi singur, dar nu o s-o mai fac dacă tu esti acolo!

Mi-am strâns buzele. Genul asta de cuvinte din gura lui Harry mă făceau să dau înapoi. Cu siguranţa nu trebuie să mă vada acolo până nu se termina totul sau risc să ii pun în pericol.

- Ai trimis Ferrari-ul pe vapor? L-am întrebat analizand restul maşinilor de aici. Noi venisem cu Puma Ghemoita, sau Lexus-ul, cum ii spunea el.
- Oh, nu! Nu atacam cu maşinile noastre normale iubito! Ridica din spranceana şi trebuia să mă prind şi eu. Nu jefuiesti o banca cu maşina pe care o folosesti să te plimbi pe strada.
- Şi, presupun că veti avea şi numere false? Am încercat să imî repar gafa.

Harry zambî şi aproba din cap.

- Domnişoara Katherine, domnul Carter mi-a spus să va conduc acasă, trebuie să plecam în 10 minute! Apăru lan lângă noi şi mi-am pierdut aerul câteva secunde. Nemernicul ala îmi dadea plasa.
- Ce?! Am exclamat eu şi Harry în acelaşi timp.

Harry se încrunta.

- O duc eu! Mă prinse de mână, deja tragandu-mă spre maşina lui.

Nu! La dracu'!

Mi-am întors privirea spre lan şi facu ochii mari, clatinand din cap în semn să nu mă duc cu Harry. Apoi mi- am dat seama că asta era un truc. Trucul lui Carter să mă ia de lângă Harry. Frate, uneori sunt mai proasta decât par! Ce gangster genial ar ieşi din mine.

- E în regula iubitule, poate să mă duca lan! Am luat repede atitudine, afisand un zâmbet dar care să nu dea ceva de bănuit.

Harry se opri, privindu-mă confuz.

- Domnul Carter vrea să va vorbeasca. Acum! I se adresa lan serios şi am inghitit în sec.
- Fugi, e şi aşa suparat pe mine că ţi-am stricat afacerea cu rusul.

Se încrunta.

- Mă doare pe mine undeva de suparare lui. Ti-a zis ceva? Părea nervos. Of!
- Nu! Am negat repede. Doar du-te, bine? Urase despărţirile lungi! Am clatinat din cap şi îmi venea să plâng chiar dacă ştiam că nu voi pleca cu adevarat de lângă el.

Chipul lui Harry părea chinuit şi mă trase în braţele lui. M-am lipit de pieptul lui cald şi am încercat să fiu puternica. Nu avea rost să ii trimit iar trist în chestia asta.

- Sper că Italia să îţi aduca pofta de sex înapoi! Cred că pastele sunt bune pentru potenta.

Am spus cu vocea mascata de pîpetul lui.

Rase. Se auzea atât de frumos în pipetul lui.

- Pofta mea nu a dispărut niciodata iubito. Dar...
- Niciun dar! L-am oprit ridicandu-mă şi punandu-i degetul peste buze. Sterge-o odată şi ai grija de Godzilla mea. M-am încruntat şi a început să rada.

Şi-a bagat mână în buzunar şi şi-a scos telefonul. M-am uitat sceptica la el şi mi l-a întins mie, zâmbind.

Il folosesti pe asta până mă întorc. Dupa îmi spui de care vrei.

Ochii mi s-au mărit dar Harry m-a oprit înainte să protestez.

Să îţi amintesc că telefonul tau zace strivit în camera mea?!

Mi-am molfăit buza frustrata şi i l-am luat din mână. Era al naiba de greu chiar dacă era mult mai subţire că al meu. Negru şi cu un ecran touch mare şi strălucitor. Probabil era unul dintre telefoanele lui.
Mi-a prins obrajii în palmele lui şi m-a sarutat.
- Să fii cuminte!
Mi-am dat ochii peste cap, eram deja obişnuită cu replica asta.
- Şi tu să fii cât mai rău! Am rânjit şi mă privi uimit.
- Ce?! Crezi că mi-am dorit un demon cuminte? Zâmbi şi mă saruta din nou.
- Te simt! Te simt, te iubesc, te ador. Mă înnebuneşti femeie.
Am rânjit.
- De la copil bleg, la femeie. Hmm, evoluam!
Rase. Ian îşi drese glasul.
Am clatinat repede din cap şi l-am sarutat cât de apasat am putut.
Când am vrut să mă desprind de buzele lui nu mi-a fost permis. El nu terminase încă. M-a strâns în braţe până mi-am simţit coastele protestând şi era atât de bine. Aş fi dat orice să mă urc acum cu el în avion şi să nu mai fiu nevoita să mă ascund. Dar aveam mult de munca până acolo, însă eram hotărâtă să fac asta. Să ii arat că pot şi sunt destul de puternica pentru tot ceea ce e el.
- Ai grija de tine! l-am şoptit departandu-mă de buzele lui.
- Tu trebuie să ai grija de mine! Esti inima mea, să nu uiti asta.
Am aprobat din cap şi am inghitit în sec.
- Atunci o să am grija de mine şi o să te aştept aşa cum trebuie de data asta. Am zâmbit şi stiu că asta era exact răspunsul pe care il voia.
L-am sarutat din nou şi am mers spre Ian. Acesta intrase deja în maşina. Harry mi-a deschis portiera, evitând să îmi dea drumul la mână. Motorul Hummer-ului a pornit şi Carter l-a strigat pe Harry de undeva din interiorul casei.
Am intrat în maşina şi s-a aplecat să mă sărute iar, am chicotit pentru că tot nu voia să plece. Harry era probabil mai temător pentru plecarea asta din cauza a ce se intamplase data trecuta. Şi cu siguranţa teama lui nu avea nicio treaba cu ceea ce urma să faca în Italia.
- Să nu mai pleci de lângă Jason şi Austin! Îmi ordona înainte să îmi dea drumul la mână şi să închidă portiera în urma lui. Cuvintele astea m-au speriat. Dupa ce făcusem îmi dau seama că Harry îmi pusese bodyguarzi să nu se mai desprindă de mine. Şi ce se va intampla când Jason şi Austin nu vor reuşi să dea de mine?
Cu inima speriata m-am fortat să ii zâmbesc atunci când şi-a lipit palma pe geamul uşii. Am pus-o peste a lui şi mi-am incarcat bateriile din zâmbetul lui trist şi atât de frumos, chiar înainte că Ian să porneasca maşina sî să mă depărteze de el.
- Nu mergem acasă, nu-î aşa? M-am asigurat întrebandu-l pe Ian, privind imaginea lui Harry care rămăsese nemişcata, privind dupa maşina noastra. Mi-am amintit de ziua în care am plecat la fel dar l-am părăsit. Am izgonit gândul asta putred. Aceea era o Katherine mult mai slabă şi proasta.
- Ba da! Îmi răspunse Ian şi am tresărit terifiata. - Mergem acasă să va luaţi câteva lucruri pentru călătorie apoi mergem la aeroport. Îmi clarifica şi am respirat uşurata, injurandu-l în gând.
- Trebuie să ne grăbim. Despartirea a fost mai lunga decât trebuia. Aproape mă certa şi m-am foit în scaun stanjenita.
Mi-am amintit brusc de problema cu bodyguarzii mei.
- Ian, Harry i-a pus pe Jason şi Austin să aiba grija de mine.
- Nu va faceţi griji domnişoara. Domnul Carter se va ocupa de tot.
Mi-am muscat buza, aproband repede din cap.

- Ian, te implor, tutuieste-mă! Dacă îmi mai spui odată domnişoara îţi bag pe gat, casca aia din ureche. L- am amenintat şi a început să rada.

- Bine Katherine, cum vrei tu! Mi-am ridicat mâinile în semn de minune. Continua să rada.

- Şi s-ar putea că Harry să mă sune non-stop în avion. Mi-am ros unghia realizand că nu am luat în seama o groaza de puncte slabe în planul asta.

- Carter nu suporta telefoanele în avion. Nu-i da voie să vorbeasca sau să foloseasca alte mijloace de tehnologie.

- Harry nu mi-a spus că nu poate să mă sune. Am adugat repede, simtand telefonul mult mai greu în buzunarul blugilor mei.

Ian se gândi câteva secunde.

- Probabil are planul lui să te sune şi fara acordul lui Carter. Nu-ţi face griji, în cabina ta nu va intra şi poti vorbi cu el din când în când. Carter probabil va sta lângă el şi nu ii va lasa să sune.

Am aprobat din cap şi maşina s-a oprit. Eram în fata casei mele.

- 5 minute! Dacă ajung la aeroport înaintea noastra, totul s-a terminat! Imî spuse Ian şi m-am simţit brusc că la un concurs în care trebuie să scoţi cel mai bun timp. Am aprobat repede din cap şi am sărit din maşina, fugind spre intrarea casei mele şi rugandu-mă că tata să nu fie acasă.

Nu era! Am urcat repede în camera mea şi mi-am luat rucsacul din dulap. Nu aveam prea mult timp de gândire aşa că am aruncat repede câteva haine în interiorul lui, portfardul, periuţa de dinţi şi cam asta era, nu? Am aruncat o privire rapida în oglinda de pe dulap apoi m-am speriat că putea să fac asta. Am privit rapid şi spre usa balconului meu şi acolo era. Geamul era înlocuit că şi cum nu a fost spart vreodata sî camera mea era complet curata. Cine a făcut toate astea? Harry a fost mereu cu mine. Mi-am frecat fruntea răpind, nu-l merit pe baiatul asta.

Sî că să mă conving de asta mai mult am văzut că pe patul meu era aşezata o cutie. 0 cutie neagra cu funda. Nu!

Ochii mi s-au mărit şi am privit aproape tematoare spre obiect. Mi-am muscat buza şi am luat-o repede de pe pat, amintindu-mi că aveam un timp de respectat.

Am deschis repede cutia şi respiraţia mi-a ramas în gat. Ştiam deja ce trebuia să găsesc în ea şi aşa era, dar felul în care arata m-a surprins.

Am atins bucata delicata de material, nu era un sutin că şi celalalt, era un corset. Incredibil de catifelat dar din matase, cu un bust la fel surprinzător şi şnururi la spate. Dar culoarea lui era cea ciudata. Un verde smarald care m-a făcut să ii privesc suspect. Am scos şi cealalta bucata mica de material din cutie, erau o pereche de chiloţi tanga, minusculi din matase, luciosi la fel că şi corsetul. Nu mai aveau jartiere şi nu cred că mă făceau să arat la fel de sexy că şi cealalta. Oare de ce a ales Harry culoarea asta? Probabil voi arata în lenjeria asta că un elf pervers.

Am privit din nou spre cutie şi am observat că acolo se afla un mic bileţel, l-am luat repede şi i-am văzut cuvintele scrise atent şi atât de frumos:

" Culoarea ochilor mei, pentru că nu i-ai invinetit!"

Am expirat şocata şi totul a prins sens imediat. Când a venit din Columbia mi-a spus că mă lasa pe mine să aleg culoarea data viitoare, l-am spus că vreau culoarea ochilor lui, dupa ce ii învineţesc. Normal că nu am facut-o sî pentru mine a fost o gluma, dar pentru el se pare că nu a fost. Nu pot să cred că a tinut minte chestia asta.

Un claxon venit de afara m-a făcut să tresar. Cred că trecusem de cele cinci minute dar încă mai aveam ceva de făcut.

Cu tot stresul pe care l-a avut Harry în Rusia, nu a uitat de cadoul meu. Sau al lui. Mă bucuram că nu îmi mai luase şi altceva dar asta cu siguranţa se datora faptului că nu a mai avut timp.

Mi-am dezbracat repede hainele şi am rupt eticheta de pe corset, abtinandu-mă să mă uit la ea. Cu siguranţa nu era momentul bun să port aşa ceva dar aveam nevoie să ii simt pe el cât mai bine. Era pentru prima data când îmi puneam un corset şi era al naiba de greu de prins. Mi-am rupt mâinile, aplecandu-mă pe toate părţile că să ajung cât mai bine la şnururi şi am ajuns chiar întinsa pe burta, în pat. Era marîmea mea, perfectă, dar asta nu insamna că nu mă sugruma. Îmi cuprindea bustul şi il făcea mai subţire, decolteul era la fel de generos că şi la celalalt sutien. Mi-am tras repede şi slipul pe mine, temandu-mă că il pot inoda. Erau minusculi. Corsetul îmi acoperea buricul, dar îmi lasa o mica porţiune din abdomen descoperita.

M-am privit în oglinda şi am ramas surprinsa. Aratam mai bine decât am crezut. Privindu-l mai bine, într- adevar avea culoarea ochilor lui. Un verde smarald dar diferit, mai deschis decât obsidianul şi mai închis decât iarba cruda. Unic, că şi el. Corsetul strâns îmi aducea aminte de îmbrăţişările lui puternice şi asta era tot ce aveam nevoie în momentul asta. Culoarea arata foarte bine pe pielea mea alba alaturi de contrastul parului meu negru. Aratam că o creatura sexy, ieşita din inima unei păduri.

Mi-am strâns braţele în jurul meu, inchizandu-mi ochii şi încercând să simt cât mai bine atingerea lui în materialul fin. Mi-am atins tataujul de pe gat şi îmi părea rău că nu pot saruta acel fluture, dar Ian probabil mă înjura deja, aşa că am luat rapid alte haine, cautand ceva cât mai comod, chiar dacă pe dedesupt purtam cu totul altceva.

Mi-am tras repede pe mine o pereche de blugi de un albastru marin, un maiou negru şi o camasa în carouri alb şi negru. Mi-am aranjat puţin parul ciufulit, nu purtam machiaj deloc şi cred că era cel mai bine. Mi-am sumetit mânecile camasii, lasand-o desfăcută, am incaltat tenesii şi mi-am luat rucsacul pe umari, atenta să nu îmi uit telefonul. Am aruncat o ultima privire în oglinda, am tras o gura de aer şi am ieşit din camera.

Asta era, plecarea la război. Tot viitorul meu o să fie decis sub semnul acestei calatorii. 0 să îmi dau seama cate pot indura şi în acelaşi timp să ii demontrez şi lui Harry asta.

Ian nu mi-a aruncat o privire tocmai plăcută când am intrat în maşina şi a derapat imediat de pe loc.

- Am spus 5 minute, ei au plecat deja spre aeroport! Mă certa şi mi-am strâns buzele speriata.
- Calc-o! I-am ordonat repede evitând alte discuţii. Mi-am aşezat degetele pe gat, mângâind absent tatuajul şi rugandu-mă să ajungem la timp. Imbratisarea corsetului mă avertiza în locul lui că nu e bine ce fac. Dar nu il ascultam. Am luat partea buna din imbratisare şi l-am stresat pe Ian să mearga mai repede desi probabil întrecea deja limita legala.

Inima mi s-a strâns când am văzut SEA şi mă rugam că ei să nu fie aici. Mă rugam la propriu, Ian a intrat în aeroport şi mi-a arata spre avionul pe care il ştiam deja.

- Nu au ajuns încă, dar trebuie să ne grăbim. Pe mine nu trebuie să mă găsească aici. Mă avertiza şi am aprobat din cap, respirând uşurata în acelaşi timp.

Nici nu îmi pasa că nu mă mai urcasem niciodata într-un avion, acum tot ce conta era să intru odată în chestia aia.

Am sărit din maşina când Ian a oprit-o şi am observat oamenii din jurul avionului care ne aşteptau deja. Sper că nu stiu care e motivul pentru care sunt eu aici. Mă simţeam că un copil bosumflat care nu il Iasa pe tati să plece nicăieri fara el.

Chiar înainte să ajungem lângă ei am simţit o vibraţie în buzunarul blugilor şi mi-a stat inima în loc. Oh, nu!

M-am oprit repede şi am scos telefonul, doar că să vad ce ştiam deja. El mă suna. De ce mă suna acum? Ţipam în mintea mea şi Ian mă mustra să urc mai repede în avion. Am lasat telefonul să sune, l-am salitat rapid pe Ian şi i-am multumit şi am urcat scările avionului, fiind intampinata de o stewardesa sus. Era imbracata elegant, cu o fusta neagra deasupra genunchilor, camasa alba larga şi bagata în fusta cu talie înalta, şi o eşarfa neagra la gat.

- Domnişoara Kaherine, veniţi cu mine, va rog! Mi se adresa femeia zambitoare şi am ascultat-o, intrând rapid în interiorul avionului. Nu am acordat nicio atentie interiorului, ochii îmi stateau speriaţi pe excranul telefonului.

Femeia m-a bagat într-o cabina şi mi-am întors repede privirea spre ea.

- Pot vorbi la telefon de aici? Adica, o să mă auda ceilalţi? Am explicat repede, agitandu-mi mâinile şi nu stiu dacă înţelese la ce mă refer. Dar imediat apelul s-a oprit şi m-am uitat speriata la telefon. Renunţase la apel sau faptul că nu răspund il oprise.

- Puteti vorbi liniştita, nu va va auzi nimeni. Dar va rog să va grăbiţi şi să închideţi telefonul în momentul decolării. Îmi spuse femeia şi înainte să mă gândesc macar la asta, sunetul nefamilîar a început din nou. Am aprobat repede din cap, gata s-o dau afara şi să răspund.

- Şi încă ceva, domnul Carter mi-a spus că trebuie că trebuie să ramaneti aici. În mod normal pasagerii trebuie să stea pe scaune şi să îşi puna centura în momentul decolării, aşa că va rog să stati întinsa în pat şi să nu va ridicaţi. Am aprobat disperata din cap, nici nu aveam timp să îmi fac griji de asta, explodam cu telefonul în mână. Sigur Harry începea să îşi puna probleme. Femeia înţelese intentîa mea de a o da cât mai repede afara sî zâmbi profesional cu o dantura perfectă înainte să iasa din camera.

- O să vin mai târziu la dumneavoastra. Vreţi să va aduc ceva?
- Nu, mulţumesc! Am clatinat repede din cap şi am închis usa în urma ei. Mă simţeam că un detînut.

Am luat o gura mare de aer sî m-am uitat rapid la telefon pentru că nici nu ştiam să răspund la el. Părea mult mai complicat decât al meu. Imî e dor de LG-ul meu vechi, bietul de el.

- Da! Vocea mea suna de parcă alergasem la maraton.
- Iubito, de ce nu răspunzi? Ai ajuns acasă? Dupa vocea lui îmi dau seama că urca în avion chiar acum.
- Scuze, da, am ajuns dar eram la baie şi nu am auzit telefonul. Eram prea ametita de ochii cuiva care acum, stau pe corpul meu, la propriu.
- Ce?! Cine se uita la mine? întreba enervat şi am început să rad. Mi-am atins corsetul pe sub maiou.
- Hmm, ghici? Nişte ochi superbi care nu au mai ajuns învineţiţi. Pauza care a urmat ori a fost un rasuflat uşurat, ori un zâmbet pentru că în sfarsit se prinsese.
- Îţi place? Acum stiu sigur că zambea. Cu siguranţa erau în avion, mi-am lipit cealalta urechea de usa cabinei dar nu auzeam absolut nimic. Asta e bine, inseamna că nici el nu mă aude pe mine.
- O ador! Corsetul îmi aduce aminte de braţele tale. Am zâmbit euforica aruncandu-mă pe pat. Nici nu îmi dădusem seama că e un pat aici.
- Oh, Doamne! Iubito, te rog nu mă înnebuni acum.
- E vina ta! Tu cu ambiţia ta! Am bolborit frustrata. "Pot să te iubesc şi fara să te ating!" M-am maimutarit imitandu-i glasul gros. începu să rada.
- Nu mă face să îţi aduc aminte de ce am spus asta.

Am inghitit în sec.

- Ce trebuie să fac că să mă ierţi şi să uiti asta? Am spus trista.
- Nu sunt suparat pe tine iubito, ţi-am mai spus. Vreau doar să îţi elimin toate suspiciunile.

Am marait disperata. În mod normal aş zice că aşa îmi trebuie, şi o s-o fac, dar dupa ce închid telefonul.

- OK suparacîoaso, vreau să îţi faci o poza în secunda asta şi să mî-o trimiti. Nu ţi-am spus dar Carter e foarte enervant când vine vorba de telefoane în avion, dar reusesc eu să scap de el.

Ultima fraza o spuse aproape şoptit, probabil să nu ii auda Carter.

Gândul că Harry mă crede acasă şi eu sunt la cativa metri de el, în acelaşi avion, mă făcea să tremur, dar îmi şi placea adrenalina asta. Apoi vorbele lui Harry m-au speriat brusc.

- Poza?! Am repetat terifiata. Cum să îmi fac o poza aici? Şi-ar da seama imediat unde sunt.
- Da! Vreau să vad cum araţi în lenjeria aia. Te rog! Se milogi şi am început să imî rod unghiile. Deja am dat de belea.
- Nu! Pentru că ai plecat şi m-ai lasat cu buza umflata, fara nimic.

Am încercat să abordez alta varianta.

- Te rog iubito, nu fi aşa de dură. Nu te gândi că pentru mine e mai bine. Folosea tonul de potaie şi chestia aia era aşa de greu de refuzat.
- Dacă nu era bine faceai ceva în legătură cu asta. M-am bosumflat.
- Te roooooog. Doar o poza!

Arrrrrgh!

- Şi eu ce primesc în schimb?
- Orice vrei! Absolut orice.

Frate, chiar părea să vorbeasca serios.

- Coboara din avionul ala şi vino acasă!

Iar eram dură dar trebuia să scap cumva de asta.

- Iubito..., lungi cuvântul trist.
- Da, da, stiu! Nu se poate.

Am auzit nişte voci în jurul lui şi mi-am dat seama că era stewardesa care ii spunea probabil să opreasca telefonul. Apoi Carter care il avertiza mai tare să faca acelaşi lucru. Deci şi eu trebuia să il închid pe al meu şi să mă tin bine.

- Iubito, trebuie să închid. 0 să te sun dupa decolare. Te iubesc! Spuse repede sî am aprobat din cap desi habar nu am de ce făcusem asta.
- OK, sî eu te iubesc! l-am transmis un sărut în difuzor şi am închis repede telefonul.

Ce mai era? A, da:

- Aşa îmi trebuie! Am bolborosit cu ochii în tavanul pe care lumina o lustra aurie.

Au urmat câteva secunde de panica. Eram pentru prima data într-un avion şi nici macar nu decolam cum trebuie. Ei, dar unde aş putea să mă duc? M-am gândit privind camera în care mă aflam. Arata că un mini- dormitor dar atât de luxos cum am văzut doar în filme. Nu am apucat să examinez camera mai bine că usa s-a deschis din nou şi am tresărit speriata. Era aceeaşi stewardesa.

- Trebuie să decolam domnişoara Katherine. Domnul Carter m-a rugat să raman cu dumneavoastra în caz de orice. Îmi spuse femeia zambitoare venind lângă mine. Purta în mână un fel de masti şi am inghitit în sec.
- În caz de ce? Am întrebat repede.
- Nu va faceţi griji, decolările sunt de obicei mai dure, dar lucrurile se vor restabili repede şi nici nu veti simţi că sunteti la... în aer. Îşi schimba repede cuvintele să nu mă sperie cu miile de kilometrii pe care avea să ii scoata pe gura. - Va rog să va închideţi telefonul. Adauga şi am ascultat-o, aproband din cap şi încercând să nu fac vreo criza. Încă mă întrebam dacă femeia asta stie motivul pentru care sunt eu aici. Sau cu ce se ocupa persoanele din acest avion.

M-a pus să mă întind pe pat, cu mâinile pe lângă corp, continuând să îmi zambeasca în tot acest timp.

Am simţit o vibraţie puternica care se intetea şi mi-am muscat buza speriata. În niciun caz nu îmi imaginasem că aşa voi zbura pentru prima data.

Femeia s-a aşezat pe un scaun de lângă mine şi părea foare liniştita. Dacă ea nu avea de ce să se teama, eu de ce aş avea? Dar normal că era o profesionista şi ar fi zâmbit şi în momentul în care avionul ar lua foc.

Am simţit uşor momentul în care ne-am pus în mişcare, deplasandu-ne uşor pe pista şi ştiam că viteza avea să creasca imediat. Mi-am fixat ochii pe femeia de lângă mine, nu părea mai mare de 25 de ani, blonda cu un ten bronzat perfect şi doi ochi albaştri care ar ameţi orice bărbat. Era superba. M-am concentrat pe împletitura complicata din parul ei să nu simt zdruncinăturile care deveneau intense. împletitura ei nu era de ajuns. Am închis ochii şi mi-am concentrat atenţia spre altceva, ceva care m-ar face să uit de orice. Harry era la cativa metri de mine, în acelaşi avion, suportând acelaşi lucru că mine. El era cu siguranţa obişnuit cu asta şi nu mai acorda nicio atentie. Nu că mine că tremuram că o piftie simtindu-mă că în mijlocul unui cutremur. Şi cam asta era senzaţia. Patul s-a zdruncinat uşor cu mine în momentul în care aerul mi-a ramas în gat.

- Totul se va restabili imediat domnişoara! Mă linişti femeia prinzandu-mi mână şi am aprobat din cap, încă tinandu-mi ochii închişi.

În momentul când totul s-a liniştit, şi a revenit la normal că şi cum avionul s-ar fi oprit am ştiut că sunt în
aer.

- Gata! Mă linişti femeia şi am deschis ochii, invartindu-i în jur şi asugurandu-mă că încă mai sunt întreaga.
- Acum va puteti ridica şi să faceţi orice va doriţi. Dar să nu iesiti de aici, domnul Styles va poate vedea. Spuse şi am aprobat din cap ruşinata. Deci chiar ştia toată trasnaia pe care o faceam eu acum. Dar într-un fel, părea să mă admire pentru asta.
- Doriţi să va aduc ceva?
- Doar să nu mai vorbeşti cu mine de parcă aş avea 40 de ani şi aş fi soţia preşedintelui.

Femeia zâmbi jenata şi aproba din cap. Nu pot să cred că zeiţa asta e jenata de mine. Cred că mă afecteaza altitudinea.

- Dacă doreşti să fii mai sigura, o poti încuia dupa ce ies. O să ciocănim înainte.
- OK! am aprobat zambitoare din cap.

A ieşit din camera şi m-am ridicat repede din pat că să incui usa în urma ei. Mă simţeam mult mai bine aşa. Pentru o secunda mi-a trecut prin minte ce s-ar putea intampla dacă Harry mă va gasi acum aici. Cred că ar exploda odată cu avionul.

Am chicotit şi m-am învârtit prin cabina luxoasa, fiind uimita de mine. Nu aş fi crezut niciodata că o să fac atâtea pentru un baiat. Să mă furişez într-un avion plin ochi de criminali şi mafioţi, să negociez cu cel mai mare dintre ei şi să nu uitam: să impuse un iepure.

Mi-am clatinat capul fiind totuşi conştienta că aş face mult mai multe.

Harry avea să mă sune în curând, asta dacă scapa de Carter. Am analizat camera în care mă aflam, patul era destul de mare pentru doua persoane şi incredibil de confortabil, acoperit cu un cearseaf alb şi mătăsos. Restul încăperii era mica, în fata mea la jumatate de metru se afla un birou din lemn negru-lacuit pe care trona o plasma imensa în care îmi vedeam reflexia perfect. Un fotoliu în alt colt al încăperii, un dulap de mărime medie, cu oglinda şi cam atât. Nu existau ferestre aici şi asta m-a întristat. Voiam să vad cum arata pamantul de aici.

În dreapta mea se mai afla o usa, m-am ridicat din pat, pasind uşor pe covorul roşu şi mătăsos de pe jos. Nu mica mi-a fost mirarea să de dau de o baie, micuţa dar la fel de sclipitoare

că a lui Mike. Exista doar un dus, o toaleta şi o chiuveta. înghesuite dar într-un mod incredibil de luxos.

Mi-am amintit brusc că telefonul meu era încă închis şi m-am întors repede în cabina, insfacandu-l de pe pat sî aprinzandu-l. L-am învârtit pe toate părţile, chicotind la gândul că Harry poate se bucura că ii sparsesem pe celalalt. Mă avertizase că e batran şi are nevoie de o pauza, l-am dat eu o pauza definitive. Trebuie să încetez să mai sparg lucruri când sunt nervoasă.

Gândul mi-a fugit la rugamintea lui şi imediat telefonul mi-a vibrat în mână. Era un mesaj de la el.

"Harry Styles: Jur că ii arunc pe Carter din avion. Nu mă lasa să vorbesc la telefon, larta-mă iubito, scap eu imediat de el."

Am chicotit şi mi-am dat ochii peste cap la chestia cu numele de familie. Am tastat repede.

"Katherine Wrise: E OK iubitule. Nu ii supara pe sefu'l Nu vreau să te arunce în cuşca tigrilor."

"Harry Styles: Ha! La cati nervi am acum l-aş omora cu tot cu pisicile alea."

Am izbucnit în ras. Nu putea să vorbeasca la telefon dar oare cum scria mesaje? înainte să ii răspund eu, mi-a scris din nou.

"Harry Styles: Cum ramane cu poza mea? (Ochi de catelus... sau oricum se numeşte chestia aia...)"

Am ras din nou şi apoi am oftat. Chiar părea să îşi doreasca poza aia. Am privit patul şi dacă mă pozam cu atentie pe cearseaful alb nu cred că şi-ar da seama unde sunt. Era exact că al meu, nu de aceasi calitate dar nu cred că ar examina el stralucirea cearseafului într-o asemenea poza. Dar cum să mă fotografiez singura într-un asemenea fel? Doar nu am înnebunit de tot. Telefonul mi-a vibrat iar în mână.

"Harry Styles: TE ROOOOOOOOG!"

Doamne! Caractere mari. E disperat rău!

"Katherine Wrise: Parca nu îţi puteai folosi telefonul"

Am scris mormanind dar deja începeam să imî dezbrac camasa. Trupul meu luase decizia în locul meu, şi voia să ii arate lui Harry cât de sexy e în cadoul lui.

Mi-am tras maioul peste cap şi telefonul a vibrat iar.

"Harry Styles: Aveai dreptate. Respingerea e dureroasa, larta-mă iubito, promit că te fac praf când mă întorc acasă!"

Am izbucnit din nou în ras şi asta era tot ce voiam să aud, adica să citesc.

Camera era încuiata deci nu avea să îmi surprindă nimeni nebunia. Mi-am aruncat tenesii din picioare şi blugii. M-am aruncat în pat şi nu puteam să nu rad la ce urma să fac. Am luat-o razna complet.

Mi-am ridicat uşor genunchii şi m-am sprijinit într-un cot, cealalta mână ridicând-o deasupra mea. Nu voiam să îmi fotografiez şi capul pentru că ar fi aratat al naiba de ciudat în ipostaza asta, dar l-am întors spre dreapta sî mi-am expus tatuajul de pe gat. Speram să fac poza bine şi să nu fiu nevoita să repet asta de zeci de ori. Deja mă simţeam mai sexy gandindu-mă că Harry va vedea asta.

Lumina blitz-ului m-a orbit şi am privit repede poza facuta. Era mai mult decât perfectă. Am verificat-o de câteva ori să mă asigur că trupul din poza era al meu. Era aproape perfect şi arata ridicol de bine în aceasta lenjerie. Mi se vedeau doar coapsele şi sus, barbia. Tatuajul aparea în toată speldoarea lui şi nu comentez nimic de decolteu. Dacă decolteul meu arata aşa şi în realitate particip la preselectia pentru modelele Victoria's Secret.

Am clatinat din cap şi am verificat din nou dacă nu se vedea nimic care să ii arate unde sunt. I-am trimis poza lui Harry, împreuna cu mesajul:

"Răspuns corect. Meriţi o rasplata pentru el. Şi lasa telefonul, dacă vede cineva poza asta vin la tine şi te arunc din avion.

P.S.: De-abia aştept să fiu facuta praf."

I-am trimis mesajul şi m-am imbracat rapid, din nou. Nu mi-ar strica să port ceva mai confortabil dar nu voiam să îmi dau corsetul jos. Mă ţinea pe loc, să nu descui usa aia şi să fug la el în secunda asta şi să ii simt braţele adevarate în jurul meu. Mi-am izgonit gândul rapid, mă făcea să mă foiesc în loc şi să îmi eşueze planul.

Au trecut câteva minute şi mă întrebam speriata dacă nu cumva Carter îi luase telefonul lui Harry. Dacă vedea poza aia mă aruncam singura din avion. Am început să îmi rod unghia, stresata. Telefonul a vibrat şi am respirat uşurata.

"Harry Styles: Mulţumesc lui Dumnezeu că sunt într-un avion în secunda asta şi am o masca de oxigen deasupra capului. Serios, am avut nevoie de ea. Caut un cuvânt care să te caracterizeze dar nu cred că o să găsesc. Te-aş face praf în secunda asta, dar am deja ceva făcut praf în pantaloni. Acum sunt sigur că Dumnezeu mă adora, de mi te-a trimis pe tine.

P.S.: fara P.S., încă am nevoie de masca aia.

Te iubesc, îngerul meu!"

Am citit mesajul încă odată apoi am început să rad. Faptul că ii luase mult să răspundă că să se uite la poza aia era de-a dreptul comic, dar şi sexy. Nu m-am putut abţine să nu ii trimit următorul mesaj:

"Katherine Wrise: Hmm, nu mai spune. Deci dacă m-ai avea acum lângă tine, ce mi-ai face?

Am aşteptat câteva secunde.

"Harry Styles: Stai pe faza iubito. 0 să afli în curând. Doar să adoarma jigodia asta blonda şi o să îţi spun în detaliu tot ce ţi-aş face Să ai bateria incarcata."

Mesajul lui m-a speriat. Dar apoi mi-am dat seama imediat ce vrea să spună. Sex la telefon. Oh, la dracu'! Nu am mai făcut niciodata aşa ceva. Ar trebui să o sun pe Kristen, sigur e experta la asta.

"Katherine Wrise: Efull!"

I-am scris rapid şi deja ii vedeam rânjetul în urma acestui mesaj.

Acum urma doar să aştept, şi, să mă plictisesc de moarte. Nu aveam chef să vorbesc cu tata dar brusc mi- am dat seama că nu am numărul lui. Niciun alt număr al prietenilor mei de la şcoala. Aveam telefonul lui Harry şi probabil de asta nu primisem niciun apel până acum. Asta nu se va termina cu bine dar acum am alte probleme pe cap.

Dupa vreo 3 ore stewardesa s-a întors în cabina mea şi mi-a adus ceva de mancare. Am aflat că o chema Gloria şi mai aveam vreo 8 ore de zbor. Am mai spus că pamantul asta e înfiorător de mare?

Am rontaît un croissant cu ciocolata mai mult decât ar fi trebuit în timp ce mă chinuiam să nu adorm la "Bad Teacher" care rula la TV. Frate, Cameron Diaz e cea mai sexy femeie din lume. Corpul tipei asteia ar excita şi un orb. Mi-am imaginat-o în lenjeria mea verde şi am schimbat repede canalul. Deveneam invidioasa.

În cele din urma am adormit. Să zbori cu avionul nu e aşa interesant cum pare. Parca eram închisa într-o celula luxoasa fara ferestre. Nu aveam nici cea mai mica impresie că sunt în aer. Harry mi-a mai trimis câteva mesaje în care îmi explica că discuta tehnici de atac cu Carter, a.k.a cel din urma nu il lasa deloc în pace.

Am tresărit în urma unui zgomot care venea din usa mea. Of, ce mai voia femeia aia? Am macat destul.

M-am ridicat somnoroasa din pat, frecandu-mă la ochi şi am descuiat usa. M-am trezit imediat când l-am văzut pe Carter în fata mea.

- Carter?! Am expirat speriata.
Îşi facu loc pe lângă mine şi apoi închise usa.
- Hei, criminalo de iepuri! Rânji începând să îşi descheie camasa. Am ramas perplexa.
- Ce cautî aici? încercam să nu mă balbai. Se uita la mine şi îşi puse mâinile în san.
- Crezi că avionul asta e hotel? Exista doar doua cabine aici. A lui Harry şi a mea. Tu o ocupi pe a mea. Deci vrei să mai repeţi din nou întrebarea aia.
Gura mî s-a deschis realizand ce însemna asta. Urma să îmi petrec restul nopţii cu bărbatul asta în camera. La dracu', nu! Am un sex la telefon de făcut.
- D-decî tu o să stai cu m-mîne a-ai-aîci? Morţii ei de balbaiala! începu să rada.
- Nu! Tu o să stai cu mine aici! Sunt moarta!
Mi-am muscat buza stresata, dacă şi Harry mersese în cabina lui avea să mă sune cât de curând.
- Astepti un telefon? Carter ridica din spranceana, observandu-mi privirea spre telefonul de pe pat.
- Cam aşa ceva!
- Stii cât urase telefoanele în avion?
- Nu sunt eu cea care suna! M-am aparat repede şi rase din nou.
- Nici el dacă nu are de pe ce! Rânji Carter şi îşi scoase un telefon din buzunar. Am inghetat! Era telefonul lui Harry.
- l-ai luat telefonul? Mi-am mărit ochii. Ştiam foarte bine ce e în telefonul ala şi corsetul începea să mă arda.
- Luat e putîn spus. Probabil mî-arfi mai uşor să smulg un iepure din colţii lui Sasha! Se stramba şi ar fi trebuit să rad, dar eram prea speriata să o fac.
Carter ridica din spranceana.
- E ceva pe el de care ţi-e teama? Il ridica în sus, rânjind. Doamne, omul asta e medium? Mi-am muscat buza.
Carter începu iar să rada sî ii arunca pe pat, lângă al meu.
- Nu-tî face griji, nu că mi-ar sî face mie plăcere să îi cotroboî prin telefonul lui dar are o parola imposibila. Se stramba Carter şi am respirat uşurata, l-am luat telefonul de pat că să mă asigur şi, într-adevar; aveam
nevoie de parola să ii deschid. L-am îndesat în buzunarul blugilor, nu puteam sti ce ocupaţie are Carter pe restul nopţii şi dacă hotărăşte să şi-o petreaca ghicindu-i lui Harry parola.
Gândul că îmi voi petrece noaptea în aceeaşi cabina cu bărbatul asta mă speria. Aveam doar un singur pat.
- Ceilalţi unde dorm? L-am întrebat în timp ce îşi scotea un halat din dulap.
- Pe scaune! Răspunse simplu. - Şi probabil întrebarea ta e: cum o să dormim noi? Zâmbi aratand spre pat. Mi-am strâns buzele. Mă simţeam că într-un teritoriu minat.
- Esti prea fricoasa! Spuse razand. Asta m-a enervant.
- Dacă nu vreau să dorm în pat cu alt bărbat care nu e iubitul meu, nu mă face fricoasa. Cred că asta se numneste fidelitate. M-am aparat artagoasa şi zâmbi.
- Da, dar nu uita că nu eu te-am adus aici! Planul tau, consecinţele tale. Rânji. Am pufnit neamuzata.
- Uite cum rezolv eu consecinţele: M-am apropiat serioasă de el, apoi am privit spre fotoliu.
- Arata foarte confortabil. Am spus şi apoi m-am arucat în el. Chiar era foarte confortabil. Nu pentru o noapte de somn dar mai bine decât să împart patul cu alt traficant criminal care nu se numeşte Harry Styles.
Carter privi spre mine şi chicoti.
- Frumoasa atitudine criminalo! Îmi facu cu ochiul şi intra în baie. De ce am impresia că omul asta continua să mă testeze mereu?

- Nu îmi mai spune criminala. Am tipat spre el nervoasă, mai tare decât ar fi trebuit.
- Nu am găurit eu un iepure că să mă urc într-un avion. Vorbi prin usa închisa.
- Asta pentru că tu nu ai avut de-a face cu un sadic nebun care să te puna să faci asta. Am continuat artagoasa. L-am auzit razand.

M-am învârtit pe toate părţile, cautandu-mî un loc cât mai bun în fotoliu că să nu mă foiesc mai târziu şi să ii fac pe plac nemernicului de lângă mine. Carter nu se dadea la mine, dar ii placea să se joace cu mine şi să mă enerveze.

S-a întors în cabina, cu parul ud şi imbracat într-un halat negru. Bun, il urase eu dar nemernicul asta e chiar sexy.

Mi-am mutat privirea de pe el molfaindu-mi unghia nervoasă şi a chicotit.

Ce crezi că ar spune Harry dacă ar vedea asta?

Am marait nervoasă.

- Nu-ţi mai fac jocurile. Manipulator sadic.

începu să rada.

Îşi sterse parul cu un prosop şi il arunca pe jos. Scoase un laptop din sertar şi il deschise.

- Aaa, deci ei nu au voie cu telefoane, dar tu ai voie să te plimbi pe net. Mi-am pus mâinile în san, mijindu- mi ochii. Eram frustrata şi nervoasă, şi asta probabil pentru că pierdusem sexul la telefon. Harry era probabil extrem de agitat acum, gandindu-se la ce o să cred eu că m-a lasat balta.

Carter se uita la mine şi îşi molfai buzele în semn de "Eu sunt şeful, piticanie. Fac ce vreau!"

- Treci în pat şi mai taci din gura. Mormăi şi am tresărit speriata.
- Ce?! aproape am tremurat.

Carter îşi dadu ochii peste cap.

- Nu sunt eu cel mai mare gentleman din lume dar nu o să las o femeie să doarma pe fotoliu şi eu să mă lafai în pat.

Am expirat uşurata.

- E OK, Carter! Pot dormi şi aici. M-am opus şi a marait frustrat.

A venit rapid spre mine şi am icnit când m-a luat pe sus de pe fotoliu şi m-a pus pe pat.

- Avea dreptate Harry când spunea că esti incapatanata că un catar. Bolborosi şi se arunca pe fotoliu, în locul meu, luandu-şi laptopul în braţe.
- Ce?! A spus asta? Am sărit furioasa.

începu să rada.

- Te surprinde? Bine, partea cu catarul am adaugat-o eu. Dar ce, n-am dreptate?

Am marait nervoasă. De fapt, nu mă surprinde. La cate i-am făcut, era ciudat să nu spună asta despre mine.

Carter devenise deja concentrat în laptopul lui şi poate nu era aşa de rău cum am crezut eu. M-am gândit să fac şi eu un dus, apoi să mă culc la loc.

Mi-am cautat treningul în rucsac, evitând pijamalele dar am tresărit când telefonul mi-a sunat pe pat.

Carter privi spre mine curios şi m-am uitat repede la el.

- E Jay! Am spus incruntandu-mă. Oare de ce mă suna papagalul ala acum?
- Raspunde-i! Mă îndemna Carter şi l-am ascultat.
- Da?! Am răspuns sceptica.
- Iubito, sunt eu! Am auzit vocea lui Harry şi am paralizat. Oh, nu!
- Harry, de ce mă suni de pe telefonul lui Jay? Am întrebat desi stîam deja răspunsul. Carter a făcut ochii mari sî îşi strânse buzele nervos.
- Pentru că nenorocitul de Carter mî-a luat telefonul. Mi-am muscat unghia şi am afişat o expresie disperata spre Carter.

Îmi facu semn să ii închid. M-am strambat în semn că nu fac asta.
Se încrunta nervos la mine.
- Harry, nu vreau să ¡1 superi pe Carter din cauza mea. E în regula, putem să vorbim mâine.
Nemernicul blond de lângă mine îmi facu cu ochiul, în semn că răspunsesem bine.
- Da-l în mă-să cu supararea lui. Sunt în cabina mea acum şi pot vorbi. E 6 pe la tine acum. Ce faci?
Mi-am plesnit o palma peste frunte. E altceva inafara de 6 acum, pe la mine.
- Tocmai am luat cina cu tata, stai să scap de el şi vorbim imediat, l-am şuşotit în telefon şi l-am auzit chicotind, apoi a spus un OK! Am aruncat telefonul sub perna să mă asigur că nu se aude ceva.
- Tocmai m-ai comparat cu taica-tau? Se încrunta Carter la mine. Mi-am pus degetul pe buze, mormaind un "Shhh!"
- Ce trebuie să fac să mă lasi singura o ora? Am şuşotit, rugandu-mă de el, impreunandu-mi palmele.
Se încrunta suparat.
- Nu faci nimic, mă duc să ii iau eu telefonul ala imediat! Se ridica de pe fotoliu şi l-am prins repede, oprindu-l.
- Te rog! Oricum, o să ia telefonul de la altcineva. Am şoptit şi se încrunta.
- Ce dracu'! Acum mă dai afara şi din... am tresărit disperata şi i-am astupat gura, cu palma mea. Carter s-a oprit imediat şi s-a uitat la mine. Eram la cativa centimetrii de fata lui. Respiraţia lui mi s-a imprimat în palma şi am departat-o imediat. Felul în care se uita la mine nu s-a schimbat şi iar habar nu am ce gandea în momentul asta. Cred că ii enervase gestul meu, desi nu mă privea cu furie.
- Te rog, îţi cer doar o ora. Nu o să renunţe şi va face probleme că nu vreau să vorbesc cu el. Fac orice! Am şoptit hotărâtă, luptandu-mă să rezist ochilor lui care mă hipnotizau să mă dau batuta.
Îşi scutura uşor capul.
- Ar trebui să ai grija cu aceste cuvinte Katherine, e detul de periculos să ii spui unui bărbat că faci orice. De data asta vorbi mai încet, neluandu-şi ochii dintr-ai mei.
Am inghitit în sec.
- Pai, în cazul tau pericolul vine probabil împreuna cu un pistol sî cativa iepuri. Pot să mă descurc. Am spus hotărâtă.
Zambî uşor, uitandu-se la mine cu acel fel pe care nu ii puteam citi şi deja mă enerva.
- Nu se stie. Nu joc niciodata o carte de doua ori. Îmi facu cu ochiul şi trecu pe lângă mine. - Ai o ora! Mă avertiza înainte să iasa din camera, cu laptopul în braţe.
Am ramas perplexa câteva secunde. Ce a fost asta? Nemernicul asta iar mă testeaza. Am mormăit nervoasă şi m-am întors să incuî usa.
Am sarît înapoi în pat sî am insfacat telefonul de sub perna, zâmbind. Sper doar că Harry nu a auzit nimic.
-Harry?!
- Aici! Singur şi excitat.
Citeam bosumflarea în tonul lui şi am început să rad.
- Atunci, să facem ceva în legătură cu excitarea aia.
Marai că un dracusor.
- Dar trebuie să menţionez, că nu am mai făcut asta niciodata. Am ras, aruncandu-mă în pat şi a ras şi el.
- Dacă te face să te simţi mai bine, nici eu! Preferam contactul direct înainte, reuşeam să rezist câteva zile. Nu eram aşa disperat că acum. Spuse şi am continuat să rad.

- Ti-ai dori acum, să fiu cu tine în acel avion? Am încercat din nou.
- Acum da! Dacă aş putea să te teleportez înapoi acasă maîne-dimîneata.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Vrei cam multe iubire.
A chicotit.
- Te vreau pe tine în secunda asta. Într-un fel sau altul deci spune-mi ce faci în secunda asta.
- Stau în pat. Am chicotit.
- Ce cu ce esti imbracata?
- Cu jeansi, un maiou şi o camasa. A, şi lenjeria Ochisorii-tai, pe dedesupt.
-Ah!
- Ei haide, doar nu te-ai excitat din atât? Am ras din nou.
- Sunt excitat demult ce nu înţelegi? Şi jigodia aia de Carter mi-a luat telefonul. Vreau să te vad iubito. Pune-mă pe apel video.
Am intepenit.
-Ce?!
- Vreau să te vad, şi o să mă vezi şi tu pe mine.
La dracu'! La dracu'! La dracu'! Nu il pot lasa pe Harry să mă vada acum, şi-ar da seama imediat că distanta dintre noi nu e aşa mare cum crede el.
- Nu! Oricum, nu esti lângă mine şi e mai excitant să îţi aud vocea aşa, decât pe speaker. Şi vreau să îţi imaginezi tu tot ce se intampla, fara să vezi ceva.
Marai incantat şi am respirat uşurata.
- Vrei să îmi auzi vocea şi ce ţi-aş face acum?
- Ihi! Mi-am muscat buza.
închide ochii!
L-am ascultat.
- l-ai închis?
-Da!
- Bravo, acum baga-tî mână pe sub maiou, sî atingetî uşor abdomenul. Imagineaza-tî că e mână mea şi fa exact ce ar trebui să fac eu dacă aş fi acolo.
- Bine! Mi-am muscat buza, mână mea nu se compara cu a lui dar să vedem unde putem ajunge.
- Desfa-ţi şnurul de la corset, iubito.
L-am ascultat şi m-am ridicat uşor, bagandu-mi mână sub mine şi tragand puternic de firele din spatele meu. Am simţit eliberarea unei presiuni enorme când abdomenul mi-a fost eliberat.
- În momentul asta, m-aş apleca deasupra ta şi ţi-aş saruta pielea moale şi dulce dintre sani. Mi-aş plimba vârful limbii printre ei şi ţi-aş atinge coapsa cu mână mea, urcand-o uşor în sus şi mangaindu-ţi pielea fierbinte şi catifelata. Ti-aş cuprinde unul dintre sani în palma şi l-aş strânge uşor. L-aş masa şi mi l-aş scufunda pe celalalt în gura, sugandu-l şi muscandu-l uşor.
Am gemut fara să îmi dau seama. Mi-am muscat buza cu ochii închişi. Mana mea executa ce îmi şoptea el şi asta devenea deja foarte încitant.
- Mî-aş urca buzele pe gatul tau, ţi-aş mușca pielea şi aş saruta fiecare portinune a tatuajului care dovedeşte că esti a mea. Zeiţa mea. Ti-aş mușca buza - am făcut asta folosind dinţii mei- şi apoi, mi-aş cobora din nou mână pe abdomenul tau, trasand mici cerculete cu degetul aratator şi mi-aş întinde toată palma pe pelvisul tau. Aş mangaî uşor pielea aia fina şi dulce, apoi aş cobora peste blugi, strangandu-ţi puternic feminitatea peste material. Strange-ţi picioarele şi foloseste-ţi toată forţa mâinii iubito, strânge cât poti de tare şi simte-mă pe mine făcând asta. L-am ascultat şi vocea lui senzuala deja mă înnebunea. Şoaptele lui erau presarate în gemete de plăcere venite sî din partea lui şi corpul meu începea deja să transpire.

- Acum, ţi-aş prinde fermoarul de la pantaloni, şi l-aş desface uşor. Tî-aş trage uşor blugii peste coapse şi aş cobora pe corpul tau. Tî-aş saruta pielea chiar deasupra acele lenjerii sexy şi verde pe care o porţi pe tine, şi mi-aş înfige uşor dinţii în ea, tragand-o în jos. Aş presără un sărut pe cea mai dulce şi preţioasa bijuterie a mea. M-aş aşeza intre coapsele tale, şi le-aş mangaia uşor cu palmele mele.

Am gemut deja indoindu-mă pe pat de plăcere.

- Acum iubito, e rândul tau! Spune-mi ce ai face mai departe dupa asta, cu trupul tau.
- Cu trupul meu? Am gafait încă ametita.
- Da, iubito! Plimba-ţi mâinile pe trup, excita-te şi descrie-mi fiecare atingere.

Şi el părea la fel de excitat că şi mine, şi il puteam simţi când îşi muşca buza. Ştiam foarte bine ce face în momentul asta şi trebuia să ii menţin extazul ridicat. Dar acum vine partea grea, habar nu am cum să fac asta.

- Îmi imaginez că tu esti deasupra mea în clipa asta şi te simt cu adevarat. Îmi ridic pieptul transpirat că să il lipesc de al tau şi să îţi zgarai spatele aşa cu numai eu stiu şi am voie să o fac. -trebuia normal să chicoteasca, dar a gemut. Bun!- Eu m-am excitat deja iubitule, e rândul tau. Bănuiesc că ai deja pantalonii desfăcuţi şi bijuteria mea mă asteapta excitata.
- Plânge dupa tine! Se smiorcai şi m-am abtinut să nu rad sau să ii spun că aşa ii trebuie.
- Hmm, atunci, dacă aş fi lângă ea, aş plasa un sărut mic în vârful ei, apoi aş inconjura-o cu mână mea şi m- aş uita în ochii tai, în timp ce palma mea îţi mângâie barbatia aşa cum îţi place tie. Sus, jos, sus, joc, sus, jos... am şoptit rar şi senzual fiecare cuvânt şi geamatul lui Harry mi-a trimis un fior din ureche, în tot corpul.
- La dracu'! înjura gâfâind.
- Şi mai repede, apoi te-aş saruta din nou şi mi-aş desface buzele în jurul tau, cuprinzandu-te până la capat, până te-aş simţi alunecandu-mi pe gat. Vreau să îţi simt gustul...
- La dracu', iubito, nu te opri. Gemu şi sunt sigura că îşi muşca buza. Il simţeam agitandu-se deci nici el nu era mai cuminte decât mine.
- Nu mă opresc iubitule, nu m-aş opri până nu te-aş face să tipi de plăcere. Să urli aşa cum ai facut-o când te-am legat, pentru că te-aş lega din nou. Mi-am muscat degetul rânjind şi a chicotit excitat.
- Doamne, ce voce sexy ai! Gafai şi mă ţineam cu mâinile de pat să nu fug din camera asta direct la el. Era atât de aproape de mine, la dracu'! Gemetele lui nu se mai opreau, cred că strangea din dinţi şi a marait aproape tipand în momentul în care cu siguranţa şi-a dat drumul.
- Ce faci acum iubito? Gafai epuizat.
- Mă zvârcolesc în pat. Şi chiar faceam asta.
- Baga-ţi degetul în gura iubito, îmi şopti şi l-am ascultat desi habar nu am ce faceam. L-aş asculta acum orice m-ar pune să fac. Eram deja disperata şi plină de convulsii dar nu cred că voi fi în stare să îmi dau drumul singura.
- Umezeste-l bine iubito, imagineaza-ţi că l-ai bagat în gura mea. Musca-l aşa cum aş face eu şi plimbaţi limba în jurul lui. -am gemut iar fara să îmi dau seama. - Acum, coboara-l uşor spre bijuteria mea şi departeaza-ţi picioarele pentru mine, strecoara-ţi uşor mână intre ele şi mangaie-ţi vulva cu degetul aratator. I-am ascultat fiecare comanda şi deja începeam să transipr, să nu mai spun de buza pe care o muşcam încontinuu.
- Acum penetreaza-te uşor pentru mine, iubito, eu sunt acolo şi fac asta pentru tine. Misca-ţi degetul în interiorul tau, indoaie-ţi spatele şi ridica-ţi pelvisul, eu sunt intre picioarele tale şi îţi strecor şi ce-al doilea deget. L-am ascultat şi am scrâşnit din dinţi.
- Simte presiunea în interiorul tau, iubito. Simte-mă pe mine, folosesteti degetele să îmi imiţi mişcările care te-ar înnebuni acum

- Ahh! Am gemut, îndoindu-mî gatul sub mine sî aveam fruntea transpirata. Nu eram conştienta că degetele mele provoaca urgia care se intampla acum în mine, mintea mea drogata se gandea numai la el.
- Da-ţi drumul pentru mine, iubito! Şoapta senzuala a lui Harry, m-a terminat. Am gemut atât de tare încât sunt sigura că m-ar fi auzit tot avionul dacă nu era izolata fonic cabina asta. Mi-am simţit degetele umezindu- se, şi presiunea din mine a dispărut lasand loc unei plăceri obositoare. Harry încă gemea odată cu mine, acum probabil datorita zgomotelor pe care le auzea de la mine.
- Asta e fata mea! Marai Harry şi înnebuneam când imî spunea asta. Am gafait sî mi-am lasat corpul îndoit, să se întindă din nou pe pat.
- Mai ai degetele în tine, iubito?
- Da! Am gemut.
- Scoate-le uşor şi bagatî-le în gura.

Am ezitat câteva secunde.
- Fa-o pentru mine, iubito. Gusta-te pentu mine. Savureaza-ţi aroma pentru că eu aş muri să fac asta acum.

Harry ar putea să îţi ceara să îţi tai şi gatul, atât timp cât o face în felul asta, cu vocea aia răguşită şi venita
parcă din alta lume, o faci fara ezitare.

Mi-am strecurat degetul arator în gura, şi Harry a gemut în locul meu.
- Ce gust are, iubito?
- Ca un stix sarat acoperit în miere şi ciocolata amaruie. Harry gemu de parcă ar fi gustat el cel mai delicios tort din lume.
- Morţii mă-sii, cât mi-aş dori să fii acum lângă tine.
- Aş fi putut fi lângă tine! Am strâns din dinţi. Mama dracului, ne desparteau 15 secunde de mers şi ne chinuiam că doi prosti.
- 0 să fii în curând.

Mi-am dat ochii peste cap. N-am sanse cu el.
- Nu e că o partida reala dar merge în condiţii de criza. Spuse Harry şi am început să rad.
- Doamne, vocea ta poate excita şi un surd. Gafai încă euforic şi am izbucnit în ras.
- Iubitule, asta nu are niciun sens.
- Oh, ba are. M-ai făcut să tranpir fara să fii lângă mine. Fara să te ating, lucru dupa care sunt obsedat. Lucrurile cu sens nu sunt valabile pentru tine.

Am continuat să rad.
- Uite cine vorbeşte. Vocea care l-ar face de ras şi pe Zeus.
- Mmmmm! Mormăi excitat şi am rânjit.

M-am întins mai bine pe pat, nu eram obosita că dupa o partida obişnuită dar eram satisfacuta într-un mod diferit.
- Chestia asta e chiar interesanta. Mi-am sters respiraţia de pe gat. Harry a chicotit şi cred că şi el se întindea în pat.
- Mhmm!

Cu siguranţa şi el era la fel de satisfacut că mine.
- Te simt, iubito! Şopti şi mi-am muscat buza.
- Şi eu te simt iubitule. Al naiba de bine. Aproape am chicotit şi Harry a început să rada.

M-am uitat la telefon şi conversaţia noastra trecuse cu mult peste o ora, Carter trebuia să se fi întors deja. Oare nu l-am auzit batand în usa din cauza gemetelor mele? Doamne fereşte că tipul ala să auda aşa ceva, dar până atunci, poate să doarma şi pe scaun. Asta mi-a adus aminte de ceva.

- Harry, Carter ţi-a luat telefonul? L-am întrebat încercând să par brusc speriata.
- Da! Mormăi.

L-am ridicat de pe pat, acum e la mine demonasule, şi o să aflu parola aia imediat.

- Ai înnebunit?! Dacă se uita la poze? Aproape am tipat nervoasă. Harry rase.
- Nu îţi face griji iubito, nu-mi va ghici niciodata parola de deschidere.
- Am văzut eu de ce e în stare mintea mafiotului ala. Dacă vede pozele alea te omor. Am marait nervoasă abtinandu-mă să nu rad.
- E el istet dar nu se pune cu mine. N-o s-o ghiceasca iubito, stai liniştita.
- Oh, da! Şi care e parola ta mai exact, imposibil de ghicit?
- Enirehtak!
- Ce?! Mi-am zguduit capul nedumerita. Harry începu să rada..
- Enirehtak! Repeta şi din nou aceeaşi nelămurire. Nu am înţeles nimic.
- Harry, ce limba e asta? Rase şi mai tare.
- Nu e nicio limba iubito, e numele tau citit invers. Am ramas perplexa câteva secunde.
- Ce?! De ce ai pus tocmai asta?
- Voiam ceva care să fie al tau, dar numele corect sau chiar şi porecla sau orice altceva ar fi fost mai uşor de ghicit. Dar nimeni nu s-ar gândi să îţi scrie numele invers, mai ales că e foarte greu de pronuntat.

Am început şi eu să rad. Asta mî-a adus imediat aminte de Yrrah, dar am pastrat orice amanunt legat de asta, pentru mine.

- Da, Eirn... cum ai spus? Rase.
- Enirehtak! Parca vorbea o latina combinata cu rusa şi chineza. Probabil va trebui să il scriu corect că să il pot citi invers.
- Suna a obiect pentru jocul de billiard.

Harry rase.

- E frumos iubito, odată ce il inveti.
- E oribil! Am ras.
- Ba nu! Seamana cu un nume turcesc.
- Hmm, ai fantezii cu turcoaice?
- Numai dacă te îmbraci tu că una.
- Asta se poate aranja!

A marait excitat.

- Cât mai e până aterizezi? Mi-am muscat limba, era cât pe ce să spun: aterizam.
- Vreo 5 ore, cred.

Am făcut ochii mari. Când a trecut timpul aşa repede? 12 ore de zbor mi s-au părut la început o veşnicie, dar trec mai repede decât te astepti.

- Atunci ar trebui să te odihneşti puţin. Mâine te asteapta o zi grea.

Harry chicoti.

- Sunt bine, iubito, nu-ţi face griji. Tu ce ai mai făcut azi?

Aoleu! Gândeşte repede Katherine!

- Pai ar trebui să stii foarte bine avand în vedere că matahalele tale nu mă scapa din privire o secunda.

Harry rase. Nota 10 pentru Wrise.

- Ai stat acasă toată ziua. Spuse Harry şi probabil asta il mintisera Jason şi Austin. Cred că astia doi o să aiba mari probleme dupa ce ne întoarcem acasă. Ei, dar ce îmi pasa mie, poate scap de ei. Mulţumesc din nou, şefului Carter.
- Da, şi mâine o să fac probabil acelaşi lucru, până te întorci tu. Dar acum, culca-te.

l-am ordonat sî a început să rada. Normal că nu m-a ascultat sî a trebuit să îi mai spun asta de vreo 20 de ori până când s-a hotarat cu adevarat să mă asculte. Nu părea să aiba emoţii pentru ce il aştepta mâine dar eu clar aveam, şi aveam nevoie de odihna pentru ce urmau să vada ochii mei. Odihna care să îmi ajute inima să reziste în caz de orice.
Am deschis ochii sub aceeaşi lumina care îmi crea deja o stare de claustrofobie. Mi-am frecat pleoapele şi mi-am ¡năbuşit un cascat ridicandu-mă în şezut. M-am oprit înainte să îmi întind braţele când am realizat cine se uita la mine. Carter era aşezat pe fotoliul sau şi se uita la mine cu o privire intensa dar şi amuzata. Nu mai era în halat, acum era imbracat într-o pereche de blugi negri şi o camasa de aceeaşi culoare, deschiata sus. Cu mânecile uşor sumetite şi parul aranjat perfect.

- Buna dimineaţa! Am murmurat stanjenita că omul asta s-a schimbat cu mine în camera şi mi-am strâns cearseful în jurul meu speriata că aş putea fi goala. Slava Domnului că îmi încheiasem camasa aseara şi reusîsem să îmi trag pantalonii pe mine. Corsetul era pe lângă mine, pe sub cearseaf. Baga-mi-aş!
- Neata'! Zâmbi şi îşi trecu mână prin par.
- Cum ai intrat aici? L-am întrebat. Eu cu siguranţa nu îi descuîasem usa.
- Doar nu credeai că tu esti singura care poate descuia usa aia. Chicoti şi am înlemnit. Dacă intra peste mine noaptea trecuta, leşinam.
- Nu te-ai mai întors aseara.
- Am adormit. Scaunele alea sunt surprinzător de confortabile. Ridica din sprâncene şi am chicotit.
- Te-ai trezit devreme. Mai avem aproape o ora până la decolare.

Mi-am clatinat capul.

- Nu pot să mai dorm. M-am ridicat din pat, dar mai intai m-am asigurat că toate hainele erau bine prinse pe mne. Slava Domnului că rămăsesem în blugi şi în camasa, m-aş fi simţit ciudat să stau în pijamale în fata omului asta. Îmi e de ajuns că am dormit în patul lui.
- Atunci fa un dus. O să chem micul dejun până atunci.

Am aprobat din cap şi mi-am luat rucsacul, nu înainte să încep să aranjez patul.

- Lasa-I aşa, o să ¡1 faca stewardesa. Mă opri Carter sî se ridica în picioare. Apasa pe un buton de lângă usa şi să stau în camera cu bărbatul asta, să impartim atâtea, deja devenea incomod şi ciudat.

Mi-am luat repede corsetul din pat şi l-am îndesat în rucsac, apoi am fugit cu el în baie. Spre disperarea mea, usa asta nu o puteam încuia. M-am agitat stresata dar nu ¡1 credeam pe Carter în stare să faca ceva, eram doar o puştoaica pentru el, până la urma şi ar sti sigur că asta i-ar distruge prietenia cu Harry.

Am încercat să mă calmez şi să nu mai fiu paranoica.

Mi-am făcut un dus rapid, mi-am periat dinţii şi mi-am uscat parul. Nu ştiam cum să ii prind, aşa că l-am lasat pur şi simplu, liber pe umeri. Probabil eram deja în Italia, nu ştiam cum e vremea unde urma să mergem noi aşa că m-am imbracat în alta pereche de blugi, negri. Un maiou alb cu umeri lati care îmi acoperea gatul, şi geaca mea de piele neagra pe care aveam s-o îmbrac când voi ieşi afara. Mi-am incaltat tenesîi sî m-am machiat uşor. Fond de ten sî puţin dermatograf, deja paream mai alba la fata şi ochii mei erau mai negri că niciodata. Nu îmi prea prieşte zborul cu avionul.

Carter a ciocănit în usa.

- Da?!
- A venit micul dejun!
- Ies imediat!

Am spus şi mi-am strâns lucrurile, aranjandu-le în rucsac. Încă purtam corsetul de la Harry şi am fost multumita că nu se vedea prin maioul alb. Decolteul lui nu mai avea acum nicio valoare. Totuşi, lenjeria am schimbat-o cu nişte boxeri negri.

Am ieşit din baie şi am fost surprinsa să vad că patul era deja aranjat şi o masuta metalica, cu roti, pe care era aşezata mancare pentru un regiment, se afla lângă el.

Carter îşi butona telefonul, şi îşi agita piciorul, probabil nefiind conştient de asta.

- Emoţii?! Am spus, asezandu-mă pe pat şi examinand tava cu mancare. Fructe, clătite cu diferite sortimente de gem şi ciocolata, briose din care ieşea abur, omleta de oua, care arata că o adevărata plăcintă, cu bucati de cartofi şi carne în interior, o farfurie plină cu castraveti şi branza, un castronel mic din sticla ce părea să aiba smantana şi altul cu o crema de aceeaşi consistenta, doar că neagra. Un cosulet cu felii mici de pâine ce părea uscata şi crocanta. Şi doua pahare de suc de portocale. Doamne!

- Frustrare! Îmi răspunse Carter, nebagand în seama ce era pe masa şi continuând să îşi butoneze telefonul. - Mananca ce vrei! Mă îndemna aratandu-mi spre masa sî se aşeza din nou pe fotoliul lui. Doar nu voia să mananc eu toate astea, ar decola avionul mai repede din cauza mea.

Carter îşi lua o felie de castravete şi începu să o ronţăie. În cele din urma începu să vorbeasca la telefon sî m-am concentrat pe mancare că să nu îl ascult.

Adevarul e că imî era al naiba de foame, sî deja imî ploua în gura privind deliciile din fata mea.

Castravetîi erau cu siguranţa preferaţii lui Carter, pentru că trecuse la a doua felie, aşa că eu mi-am luat o farfurie curata şi mi-am taiat o bucata din omleta ce părea de-a dreptul delicioasa. Am luat o gura şi aveam dreptate, era geniala. Eu eram aşezata pe pat, dar era că şi cum am fi stat amandoi la aceeaşi masa din cauza spaţiului mic din camera. Am observat că exista şi o tava, pe care puteam probabil să mananc în pat, dar am preferat să raman aşa.

- Poti să porneşti televizorul. Mă îndemna Carter, observând probabil că mă holbez pe pereţi.

l-am multumit în mintea mea, chiar voiam să fac asta, convorbirea lui mă stanjenea. Mi-am îndreptat atenţia spre Conan care făcea show cu un invitat pe care nu ii cunoşteam, dar a trebuit să musc furculiţa de câteva ori că să nu izbucnesc în ras.

Carter nu mă baga în seama, palavragea la telefon şi se încrunta deseori. A terminat toată farfuria de castraveti. Deci pe lângă braconaj, sex în oglinda şi lendri, adaugam şi castraveti pe lista de ciudăţenii a lui Carter Gun.

L-am observat intinzandu-şi puţin din acea pasta neagra pe o feliuta de pâine şi mă întrebam ce e chestia
aia.

- Caviar! Îmi răspunse Carter, făcându-mi cu ochiul.

Am strambat din nas în semn că nu ¡mi place, nu că ¡1 priveam aşa pentru că habar nu aveam ce e, pentru că nu am mai mancat aşa ceva în viaţa mea, şi nici nu aveam de gând. Dar omul asta mă intimida, mă simţeam că un copil adunat de pe strada de un milionar fara familie, şi rasfatat cu tot ce e mai bun.

Eu m-am multumit să îmi termin bucata de omleta, apoi am mai rontait o briosa cu ciocolata, gandindu-mă oare Harry ce alesese de pe tava asta cu bunatati. Oare se trezise?

- Ceilalţi o să plece imediat dupa ce decolam, noi plecam mai târziu. Îmi transmise Carter şi am aprobat din cap.

- Cât e ceasul acum, mai exact? M-am încruntat nedumerita. Plecasem ieri din Seattle pe la 1 dupa-amiaza. Dar exista o diferenţa de fus orar intre Italia şi America.

- 7 dimineaţa. Îmi răspunse Carter şi m-a lasat să îmi fac singura calculele. Cu un zbor de 12 ore, ar fi trebuit să ajungem pe la 1 noaptea, dar era 7 dimineaţa. Deci Italia e înaintea Americî cu 6 ore. Am mai spus cât de ciudat este pamantul asta?
Mi-am terminat paharul de suc şi m-am ridicat de la masa, acum începea spectacolul şi normal, eu începeam să mă învârtesc stresata, că Sasha în cuşca.
- Stai în pat, dacă nu vrei să te scot afara şi să te leg cu centura aşa cum trebuie! M-am uitat la el sceptica şi mi-a indicat spre pat.
- Nu o să patesc nimic, cad în fund, asta e. Am mormăit nervoasă şi mi-am continuat invarteala.
- Katherine! Mă mustra Carter care era aşezat pe fotoliul lui şi am oftat, ascultandu-l în cele din urma. Nu aveam timp de o cearta cu el, acum.
- Tu poti să te duci! l-am propus. Mi-am dat seama că ţinea la siguranţa în avion.
- Îmi cunosc avionul şi piloţii, dar asta nu inseamna că te las să te fatai de colo-colo în momentul aterizarii. Intinde-te în pat.
Am ras fara să îmi dau seama.
-Ce?!
- Chiar ar trebui să ai mai multa grija la genul asta de cuvinte.
Mă privi câteva secunde, apoi izbucni în ras.
- Numai la prostii îţi sta gândul.
Am rânjit vinovata.
- Incearca şi tu să ai un iubit că Harry şi să îţi stea gândul la altceva.
- Nu mersi! Un iubit că Harry nu e tocmai pe lista mea de prioritati. Comenta şi am continuat să rad.
De nicăieri a aparut o voce care ne avertiza că vom aterzia în 20 de minute.
Mi-am reluat poziţia normală şi mi-am fixat ochii în tavan până când voi fi din nou pe pământ. Aterizarea a fost mai dură decât decolarea, dar nimic de speriat. Carter a ramas cu mine în cabina tot timpul, aşezat pe fotoliul lui.
Când aceeaşi voce ne-a transmis că am aterizat cu bine, Carter s-a ridicat de pe fotoliu.
- Asteapta-mă aici! O să vin eu să te iau! Îmi spuse Carter, chiar înainte să iasa din cabina.
Am oftat sî m-am întins înapoi pe pat.
10 minute. 20 de minute. 30 de minute. Argh!
M-am fatait de pe o parte pe alta. Unde e nemernicul ala blond? De ce nu mă suna Harry? Dar apoi mi-am adus aminte de diferenţa de fus orar. Acum în Seattle e în jur de 1 noaptea deci Harry crede că dorm. De asta mi-a spus aseara că atunci când mă voi trezi eu totul va fi terminat deja. Ce idioata sunt, trebuia să acord mai multa atentie vorbelor lui spuse pe ocolite. Asta inseamna că nu mă va suna înainte de atac.
Am vrut să îi caut telefonul dar nu l-am mai găsit. M-am uitat pe jos, prin baie şi pe sub cearseaf. Unde a dispărut?
- Carter! Am marait strangandu-mi pumnii. De fapt, era şi normal să mi-l ia. Harry nu l-ar fi lasat să coboare din avion dacă nu ii înapoia telefonul.
Am continuat să mă învârtesc până m-a luat ameţeala şi am făcut găuri în covorul gros sî pufos. M-am întors că un vârtej când usa s-a deschis sî chiar nu îmi pasa cine era, nu mai rezistam un singur minut
aici.
- Haide! Carter îmi facu semn, fara să intre în cabina. Mi-am luat geaca de pe pat şi am fugit dupa el.
- Au plecat? L-am întrebat.
- Da.

- Unde suntem acum, mai exact?
- În Bormio. E un oras la poalele trecătorii Stelvio.

L-am urmat pe Carter până la usa deschisa şi am simţit un aer rece cum îmi zbârleşte pielea.

- Ai mai fost vreodata în Alpi, Katherine? Zâmbi Carter când am ajuns la usa. Soarele stralucea pe cer dar era al naiba de frig.

Am strambat din nas şi mi-am ridicat privrea spre întinderea enorma de munţi care pareau să atînga cerul, şi o făceau, trecând prin nori.

- Nici macar în vis. Am răspuns, făcându-l pe Carter să rada.

Mi-a prins spatele şi m-a îndemnat să cobor jos. Era un aeroport mic, foarte mic şi în niciun caz atât de folosit că cele din oraşele mari. Părea genul de aeroport micuţ folosit doar în caz de urgente, care nu vedea mai mult de doua zboruri pe luna.

Eram deja în munţi, şi aerul rece insotit de razele soarelui, era al naiba de ciudat. Italia avea o clima temperata, rar vezi zapada pe aici dar avand în vedere că suntem în Alpi Estici, situatia pare să se schimbe.

Ne aşteptau doua maşini mari şi negre, genul de maşini care ii reprezentau pe Carter.

Din suita de barbati, l-am recunoscut doar pe Morgan. Restul îmi erau necunoscuţi şi clar nu erau de pe pista, ci bodyguarzi.

Carter m-a bagat într-una dintre maşini, am urcat în fata şi am fost recunoscătoare că în spate ii aveam pe Morgan.

M-a surprins faptul că şofer era Carter, dar nu am comentat nimic, aveam o pregătire spirituala de initiat.

- Esti sigura că vrei să faci asta? Odata ce am plecat de aici nu mai poti da înapoi. Vorbi Carter sî musteam de nervi. Mă rugam să nu spună asta, să nu aflu de posibilitatea de a da înapoi.

- Sunt sigura! Am încercat să raman dură, dar exageram cu încruntatul din cauza stresului.

- Bun! Ridica din sprâncene, parand surprins şi mi-am inghitit şi ultimul gram de frica când maşina a derapat de pe loc.

A urmat una dintre cele mai ametitoare curse pe care am facut-o în viaţa mea. Parca intrasem într-un versant fara sfarsit. Strezi serpuite că o reptila imensa şi încolăcită. Urcam pe munte şi dupa fiecare secunda aveam impresia că nu vom mai ajunge niciodata la destinatie. Panta devenea mai abrupta şi periculoasa, determinandu-l pe Carter să incetineasca foarte mult. M-am cutremurat la gândul la ce trebuia să faca Harry pe trecatoarea asta. Nu îmi imaginam cum ar trebui să treaca un tir pe aici, asta le făcea foarte uşor de atacat.

Soarele se înalta tot mai sus sî am impresia că afara se făcea tot mai frig. Am zărit mai multe maşini oprite în fata noastra şi stiu că am ajuns la destinatie. Dar nu era nicio destinatie, erau opriţi pur şi simplu în mijlocul autostrazii, trecatoarea urca mult mai mult sus dar uitandu-mă în jos, deja mi se făcea rău. Parca era zidul chinezesc, încolăcit şi aruncat într-un canion.

Imediat ce am putut dezlusî silueta lui Harry, inima a început să imî bubuie în piept. Era pe marginea drumului şi privea în jos.

- Orice ar fi, să nu ieşi din maşina! Mă avertiza Carter înainte să opreasca maşina la cativa metri de celelalte.

Am aprobat serioasă din cap şi am tras o gura mare de aer. Am fost recunoscătoare că Morgan a coborât şi el, puteam să îmi exprim frica fara să mă feresc de el. Pentru că tocmai obţinusem bilete în primul rand, la cel mai sângeros spectacol pe care ii voi vedea în viaţa mea.

Carter şi Harry au început să vorbeasca intre ei şi m-am străduit să aud ce spun. Harry era imbracat în stilul lui obişnuit dar mai avea şi o geaca de piele pe el. Era atât de frumos, mi-am

muscat buza să nu sar din maşina şi să fug în braţele lui. Îmi doream atât de mult să fac asta, să stiu că are încredere în mine să faca orice planuîeste acum, chiar dacă eu sunt aici. Dar stiu că nu ar face-o.

Şi-a scos telefonul şi pentru câteva secunde m-am speriat că poate vrea să mă sune. Nu putea să mă vada prin geamurile negre, dar era de ajuns să se apropie de maşina şi mă va auzi.

Am inghitit în sec fiind gata să îmi închid telefonul, chiar dacă asta l-ar fi neliniştit cu siguranţa acum, dar am respirat uşurata când şi-a bagat telefonul în buzunar. Nu mă suna, era în jur de 3 dimineaţa acum în Seattle şi probabil nu avea nevoie de crizele mele înainte să faca... ce urma să faca. Oare aştepta să ii sun eu? Dacă aş fi fost într-adevar acasă, cu siguranţa nu aş fi dormit într-un asemenea moment, aş fi ştiut cu exactitate când aterîzeaza şi l-aş fi sunat imediat. Dar m-am legat de cuvintele lui, că totul va fi terminat până mă voi trezi eu, şi m-am strâns braţele la piept, aşteptând să inceapa spectacolul pentru care plătisem viaţa unui iepure.

Am observat-o pe V, ţopăind de pe un picior pe altul şi probabil îngheţase de frig. Asta părea să fie singura ei problema, nu că mine care faceam o drama totala din asta. Jay îşi freca palmele şi sufla printre ele, Ken vorbea la telefon şi Ty nu cred că iesise din maşina.

Harry şi Carter continuau să faca planuri şi pareau să aştepte, semnalul. Cu siguranţa nu erau toti cei pe care ii văzusem la casa lui Carter. Unde erau ceilalţi?

Am zărit şi o maşina mai ciudata pe lângă cele normale şi mă întrebam la ce le foloseste. Arata că un minî- camîon. Din restul maşinilor nu recunoşteam niciuna, erau toate negre. Fara desene sau tunaje ciudate că cele de pe pista. Maşini normale, dar cu nişte bare metalice masive pe partea din fata. Toate la fel, puternice şi gata să distrugă un camion.

- Vin I Am auzit vocea lui Harry pentru prima data şi inima mi s-a oprit în loc.
- Să inceapa distractia! Topai V, batand din palme şi o zbughi spre una dintre maşini. Cum putea să fie atât de vesela? La dracu'l Eu am nevoie de o pastila de inima.

Nu vedeam bine de partea mea aşa că m-am mutat pe scaunul lui Carter. Trecatoarea părea un şarpe enorm, care venea spre mine, hotarat să mă omoare. Valea era liniştita, soarele lumina verdeaţa de pe munte şi am observat micul parau din josul muntelui. Totul era calm, până imaginea a fost patata de doua camioane care au început să urce pe munte. Pareau minuscule, sî nu îmi dau seama dacă mai erau escortate de alte maşini. Mi-am strâns pumnii şi mi ¡-am lipit de gura.

Harry şi Carter au rânjit unul spre celalalt, apoi Harry a urcat într-una dintre maşini, alaturi de alt baiat. Dar a urcat în dreapta, asta însemna că volanul era în dreapta, nu mî-l imaginez pe Harry pasager într-o asemenea situatie.

înainte să îmi dau seama au trecut pe lângă mine că un fulger. M-am întors încercând să nu pierd din privire maşina lui Harry.

Camioanele urcasera mult mai sus şi am realizat că aveam alte doua maşini în urma lor şi încă pe cineva, alte maşini negre identice cu cele care plecasera de aici, prindeau viteza în urma lor că 3 paianjeni negri în urma unor muşte gigantice. Au urmat câteva secunde în care habar nu am ce avea să se întâmple. Cele trei maşini care placasera de sus, coborau în viteza şi pareau să se izbeasca de primul tir, cât de curând.

Dar spectacolul nu putea să ramana aşa. Am inghetat când am văzut maşina lui Harry aliniandu-se cu alta şi din stanga au ieşit doua persoane. Baiatul care urcase în maşina lui Harry şi V. S-au cocotat pe bord de parcă ar fi urcat pe o scara şi ţineau în mână doua obiecte mari şi negre ce pareau să fie puşti. S-au împreunat şi sî-au lipit puştile una de cealalta, impreunandu-le cu un fel de sarma ce se rula din ele. Harry a trecut în fata chiar într-o curba mortala. Baiatul de pe maşina lui Harry s-a ridicat în picioare, şi a tintit chiar spre camion. A tras spre acesta cu ceva ce semana cu un harpon şi imediat s-a aplecat să prindă aşa zisa puşca de bara maşinii lui Harry.

Vedeam că o funie neagra, sarma care încă continua să se întindă din puşca lui V, şi din bordul lui Harry.
V s-a ridicat şi ea în picioare, însă maşina ei s-a oprit. Camionul era aproape de Harry şi totul a prins sens când
V a tras şi ea, a prins arma de bara maşinii şi a intrat înapoi în doua secunde. Primul tir a trecut pe lângă Harry şi totul a explodat. Pentru câteva secunde aveam impresia că toti vor cadea de pe stanca. Franajul brusc al tirului mi-a spart timpanele chiar şi de la distanta asta. S-a întors brusc, tras de Harry spre dreapta, indoîdu-se cu încărcătură imensa pe care o avea în spate şi maşina lui V, care era condusa de Jay, a pornit din nou prin stanga, când tirul a trecut pe lângă ea. Fumul ieşea din spatele lui Harry şi a lui Jay, în urma presiunii pe care o depuneau contra tirului care îşi pierduse deja controlul. Escortele nu stateau degeaba, au ieşit imediat şi au început să traga spre maşinile noastre. Am icnit şi mi-am muscat degetele când am văzut ploaia de gloanţe care se izbea de maşina lui Harry. Camionul din spate era blocat de celalalt care continua să derapeze fiind la cativa centimetri să cada de pe stanca. Maşinile noastre din spate şi-au jucat rolul când prin plafon au ieşit persoane înarmate sî au doborât cu uşurinţa protectorii tirurilor. Cea de-a treia maşina, camionul, care plecase de sus, a jucat ultimul rol şi s-a izbit la propriu de primul tir, într-o ploaie de scântei, care a facut-o să derapeze în spate câteva secunde, la fel şi ale lui Harry şi Jay, carora li se terminase probabil lungimea sârmei şi acum creau un nor de fum din derapaj, fiind uşor trase în sus de tirul care nu voia să se dea bătut, până când totul s-a oprit şi tirul din spate s-a izbit de cel din fata. Era blocat, nu putea depasi. Iar cel din fata era deja prins că o adevărata muşca într-o panza de paianjen.

A fost linişte câteva secunde, şi tot ce am putut observa, a fost zâmbetul triumfător al lui Carter. Era încă în acelaşi loc în care discutase cu Harry mai devreme. Cu mâinile în san şi în camasa în care cu siguranţa trebuia să ii fie frig. Dar nu părea să ii fie. În momentul asta, lumea putea fi declarata a lui.

Când credeam că totul s-a terminat, a început adevaratul spectacol sângeros. Toti au coborât din maşini, înarmaţi până în dinţi şi au început să traga spre ce mai rămăsese din escorta tirurilor. Oamenii erau scosi din maşini, împuşcaţi şi aruncaţi în grămezi pe marginea drumul. Şi am văzut lucrul pentru care am venit aici, lucrul de care îmi era teama. L-am văzut pe Harry făcând asta.

A urcat că un monstru spre şoferul primului camion, acesta părea să aiba o bata şi Harry s-a ferit de el în ultima secunda. Am expirat speriata. L-a prins de guler şi l-a asvarlit din cabina plin de furie. Se lasase greu şi probabil ii enervase, l-a prins parul în pumn şi l-a ridicat în câteva secunde, că apoi să ii loveasca plin de ura cu genunchiul în fata şi să ii împuşte în cap, în secunda urmatoare. Aerul mi-a ramas în gat şi ochii mi s-au mărit. Am observat capul lui Carter care s-a întors spre maşina, spre mine. Asta era ceea ce voia să vad.

Unul dintre protectorii tirurilor a atacat, dar a fost imobilizat rapid de V şi Jay, că apoi să fie împuşcat de Harry în acelaşi fel că sî celalalt.

Acum vedeam adevaratul monstru din spatele lui Harry Styles. Adevaratul demon. Care omora fara milă, cu o figura fioroasa şi încruntata, nervos pe faptul că îşi turase maşina prea mult. S-a oprit în loc şi i-a lasat pe ceilalţi să termine curatenia. Şi-a verificat pistolul apoi l-a bagat la spate şi şi-a trecut mână prin buclele răvăşite şi s-a întors să priveasca dezastrul pe care ¡1 făcuse. Privirea lui spunea: "Am facut-o şi pe asta, acum vreau să mă întorc dracu' mai repede acasă."

Ceilalţi au verificat tirurile şi au început să urle plini de bucurie, prada era buna.

Harry i-a făcut semn lui Carter şi acesta a aprobat uşor din cap, apoi s-a întors spre maşina mea. Am sarît rapid în scaunul meu şi mi-am verificat repede fata să nu am vreo lacrima care iesise fara voia mea. Totul era uscat şi interiorul meu era surprinzător de liniştit. Mă aşteptam la

asta, a fost mai spectaculos decât am crezut eu dar în privinţa lui Harry, nu mă aşteptam să vad un om blând cu arma în mână.

Carter a intrat în maşina şi şi-a fixat imediat privirea pe mine.

- Who, şi eu care credeam că ori te găsesc într-un hohot de plâns, ori lesinata.

Mi-am strâns buzele încercând să fiu serioasă.

- Ai crezut greşit!

Am spus şi nu a mai comentat nimic, a pornit maşina şi am pornit din nou spre autorstrada serpuita, spre ceilalţi. Tirurile se opropiasera foarte aproape de noi, dar dupa expresia lui Carter, totul decursese perfect.

- Şi, cum vor decurge lucrurile acum? Ti-ai dat seama de lucrul pe care ii voiai?
- Da! Mi-am dat seama că m-am îndrăgostit cu adevarat de un demon şi, că pot să îi fac fata. M-am întors spre el sî a rânjit.
- Să vedem dacă potî face fata la ce te asteapta acum. Aproape rase Carter, înainte să coboare repede din maşina.

Am inghitit în sec. Mai era un singur rol de interpretat în acest spectacol. Al meu!

Trecusem cu bine peste tot. Încă îmi bubuia inima şi imaginea lui Harry impuscand acei oameni avea să mă urmareasca în coşmaruri ceva vreme, dar nu atâta timp cât el era lângă mine. I-am privit zâmbetul radiant şi superb când Carter la bătut mândru pe umăr. M-am prefăcut că acel zâmbet este pentru altceva, nu pentru vieţile pe care tocmai le luase. Şi până la urma, nu zambea pentru asta, cu siguranţa nici nu ii pasa de acei oameni, zambea pentru obiectele aducatoare de moarte pe care tocmai pusese mână.

Carter l-a felicitat şi i-am observat pe ceilalţi strângând acele sârme zvintate şi foarte groase, şi începând deja să restabîleasca tirurîle pe strada. L-am observat pe Ty schimbandu-le numerele sî pe V, cocotandu-se pe unul dintre ele sî acoperind containerul cu o prelata enorma, ce avea o inscripţie ciudata pe ea. Le camuflau.

Mi-am îndreptat atentîa spre Harry, care îşi scoase telefonul din buzunar sî ştiam că asta e momentul decisiv.

L-am scos şi eu sî l-am apelat înainte să o faca el, dacă asta avea de gând.

A fost surprins când telefonul î-a sunat în mână apoi a zâmbit sî mi-a răspuns.

- Iubito, nu dormi?! Il vedeam zâmbind şi m-am străduit să fac şi eu asta.
- Credeai că pot dormi într-o noapte că asta? Ai pus mână pe prada? Am încercat să rânjesc.

Zâmbi sî el surprins de ce spusesem. Era mai departe de mine deci nu mă putea auzi din maşina.

- Da iubito. Totul a mers perfect.
- Esti bine? L-am întrebat repede.
- Perfect. Zambî şi începea să se plimbe, apropîindu-se de maşina mea.
- Ai omorât pe cineva? Asta era lucrul pe care voiam să aflu din gura lui mai mult decât să vad cu ochii mei.

Expresia lui a devenit serioasă brusc şi s-a oprit, uitandu-se în jos.

-Da!

Mi-am închis ochii şi am expirat uşurata. Era ciudat să mă simt atât de bine că nu mai minte, într-un asemenea moment.

- Iubitule, mi-e dor de tine! Am şoptit şi l-am observat zâmbind.
- Şi mie mi-e dor de tine iubito. 0 să mă întorc acasă cât de repede pot.
- Tî-ar place să fiu lângă tine acum?

Se opri câteva secunde sî privi în jur.

- Chiar dacă ai risca să vezi ce iese din partea mea întunecata, da! Mi-ar place mult să fii lângă mine acum şi să te strâng în braţe.

Am zâmbit. Spuse asta pentru că nu mai exista niciun pericol, paranoia lui.

- Sunt mai aproape decât crezi tu! Am şoptit şi l-am observat confuz câteva secunde, încă se fataia în loc, privind în jos.
Fara să ii las să spună altceva, am tras o gura mare de aer şi am deschis portiera. Reflectoarele cadeau în inchieiere pe mine şi mă orbeau, fiind aproape să îmi provoace un atac de cord.
Am închis usa în urma mea sî Harry şi-a ridicat rapid privirea spre mine. Urmatoarele secunde mi-au demonstrat că altcineva era în pericol să faca acel infarct.
Fata lui s-a transformat întruna de groaza. Nu l-am văzut în viaţa mea mai stupefiat.
Încă avea telefonul la ureche şi mă privea mai speriat decât dacă aş fi fost o fantoma în fata lui.
- Katherine?! Se balbai aproabandu-mi ipoteza cu fantoma.
Am zâmbit, nepasandu-mi de ce era în jurul meu.
- Ti-am spus că sunt mai aproape decât crezi tu! Am spus şi am închis telefonul apropiîndu-mă de el. Încă ii avea pe al lui la ureche şi am zâmbit mai larg, infasurandu-mi braţele în jurul gatului sau când am ajuns lângă el.
- Pacat că ambiţia ta te opreşte să mă vezi mereu. Am continuat soptindu-i în ureche.
Am auzit mai multe voci stupefiate care îmi rosteau numele. A lui Jay, a lui V... dar nu le-am bagat în seama. Aveam stupefiatul meu chiar lângă mine.
- Katherine, ce cauţi aici? Expira Harry terifiat.
- Ti-am spus că vreau să vin cu tine. Am spus şi mi-a desprins mâinile din jurul gatului că să se uite la mine.
- Katherine, ce e în capul tau? Cum ai venit aici? Părea disperat şi nervos. Apoi îşi aduse aminte de unde iesisiem acum câteva secunde şi ii îşi muta fulgerător privirea spre Carter.
- Tu ai adus-o aici?! Marai furios şi începea să îmi stranga încheieturile mâinilor.
- A vrut să vada cu ce are de-a face! Spuse Carter, asezandu-se lângă mine şi Harry a respirat pe nas plin de furie. Îmi era teama că ii poate ataca pe Carter care la rândul lui stătea lângă mine de parcă voia să mă apere el de Harry.
Eram într-un trunghi mortal.
- Harry! Am vorbit repede obligandu-l să se uite la mine.
- Mereu ţi-ai dorit o fata care să îţi faca fata, Styles. Să faca fata la tot ceea ce esti. 0 ai în fata! Spuse Carter serios şi se departa de lângă noi, lasandu-l pe Harry fumegând de nervi şi fara cuvinte.
l-am prins obrajii şi l-am tras spre mine.
- Iarta-mă iubitule, dar ţi-am spus. Vreau să vad cu ce mă confrunt. Dacă ii pot face fata sau vom continua cu nesiguranţa şi teama mea cu privire la ce esti cu adevarat.
- Şi, esti fericita cu ce ai văzut? Vorbi aproape în scarba.
- Nu sunt! Dar pot să suport şi atât timp cât te vei întoarce cu bine la mine, nu-mi pasa.
Se încrunta.
- Nu asta e problema, chiar nu înţelegi? Pur şi simplu nu vreau să mă vezi aşa. Vorbi disperat şi m-am fortat să raman calma.
- Asta e o parte din tine. Şi te-am acceptat cu totul, nu doar cu partea buna.
- Aveţi grija, unul e încă viu! Am auzit tipatul lui V şi l-am simţit pe Harry tensionandu-se imediat lângă mine. Am inghetat când am observat omul care era căzut la cativa metri de noi, miscandu-se uşor, aproape vaietandu-se uşor în agonie.
Din instinct, Harry şi-a scos pistolul de la spate şi l-a îndreptat spre el într-o secunda.
Am paralizat!
L-am privit speriata pe Harry şi el s-a uitat la mine, aducandu-şi aminte că sunt aici şi nu mai poate face asta. Strânse din dinţi, furios pe reacţia lui rapida şi îşi puse imediat mâinile pe cap, întorcându-se şi departandu-se doi pasi de mine.

Mi-am întors privirea de la bărbatul în suferinţa, înfrânând instinctul de a fugi lângă el să ii ajut, şi am privit spatele lui Harry cum se incordeaza plin de stres. De ce ii supara asta atât de tare? Eram aici, şi acceptasem tot. Acum ce nu era în regula?

- Katherine, ai grija! Tipatul lui V, care se auzea probabil de pe camion, m-a speriat din nou, făcându-mă să tresar. Mi-am întors capul şi inima mi s-a oprit în loc. L-am văzut pe bărbatul de jos cu mâna întinsa şi cu arma îndreptata fix spre mine. Mi-am simţit corpul moale şi zgomotul puternic, că un ecou în munţi mi-a spart urechile şi mi-a înmuiat picioarele.

Am expirat în gol, nesimtitu-mi aerul în plamani şi cautam gaura care fusese facuta în mine. Sângele care care urma să se scurgă pe maioul meu alb.

L-am văzut pe bărbat cazand din nou, de data asta mort. Mort în locul meu cu o rana care ii umplea camasa şi aşa patata de sânge chiar în dreptul inimii.

Am expirat din nou speriata şi mi-am întors privirea spre Harry, care respira speriat cu arma întinsa spre omul de jos.

Se uita la mine şi într-o secunda fu din nou lângă trupul meu, tragandu-mă disperat în braţele lui.

- Vezi?! Vezi ce se intampla în partea asta din mine. Cât de uşor poti să fi raniţa chiar lângă mine. Mă strânse tare în braţe, aproape pedepsindu-mă aşa.

Am continuat să respir fara să îmi găsesc cuvintele. Încă eram speriata că fusesem la un pas să fiu împuşcata.

- Tu esti singurul care mă poate ranî, ai uitat? Mi-am găsit cuvintele tremurande, calmandu-mă în braţele
lui.

Harry ofta epuizat.

- Te-ai întors la copil bleg, iar! Spuse şi am chicotit uşor.

- Nu vrei să saruti copilul asta bleg? Am şoptit, întorcându-mi fata să mă uit în ochii lui. Erau atât de strălucitori şi frumoşi, chiar şi furioşi.

- Aş vrea să îţi dau o mama de bataie acum! Zise. Am chicotit din nou, dar imediat mi-a prins fata şi m-a tras spre buzele lui.

- Asta nu inseamna că esti iertata! Bolborosi frustrat dar fara să se dezlipeasca de buzele mele. Am chicotit şi m-am lasat sarutata de furia lui. Mă bucuram că nevoia să mă sărute era mai mare decât cea de a-mi da o mama de bataie.

- Prieteni, cred că avem companie! Am auzit de data asta vocea speriata a lui Mike. Nici nu realizasem prezenta lui aici. Capul lui Harry s-a întors automat spre josul prapastieî.

- Politia?! L-am auzit pe Ken.

- Nu cred! Spuse Mike şi am observat şi eu rândul de cinci maşini negre, ce urcau rapid spre noi, una în spatele alteia. Erau ciudate şi cu siguranţa nu era de bine. Harry mi-a confirmat asta, braţele care erau încă strânse în jurul meu s-au tensionat, şi respiraţia i s-a intetit.

l-am privit ochii cum se măresc şi am inghitit în sec.

- Drake! A fost singurul cuvânt pe care ii respira terifiat şi în secunda urmatoare mă smuci în partea cealalta, tragandu-mă rapid spre maşina din care coborâsem.

- Harry, stai aici! Vocea serioasă a lui Carter se auzi intre noi.

- Tu ai adus-o aici! Dacă ai de gând să mă opreşti să o iau...

- Nu poti să pleci acum. Te vor urmări! II opri Carter când începea iar să fumege de furie. Eu deja paralizazem de frica şi de data asta nu ştiam ce se intampla.

Harry cugeta doua secunde şi deschise usa din spate a maşinii, forţându-mă să urc în spate.

- Katherine, asculta-mă. Orice s-ar intampla. Nu. Cobora. Din. Maşina. Rosti raspicat fiecare cuvânt şi atât de serios că am aprobat din cap, fara să mai spun alt cuvânt. închise

repede usa şi am tresărit ramanand baricadata în Hummer-ul negru. Harry, ii trimise repede pe Morgan alaturi de mine şi acum mă bucuram de prezenta lui.

- Cum dracu' au aflat de asta? L-am auzit pe Harry tunând.

Nu îmi puteam da seama cum stie despre cine e vorba. Maşinile negre se apropiau şi erau deja la cativa zeci de metri sub noi, dar de unde ştia cine era în ele?

Toti s-au strâns într-un grup, formând un scut în fata maşinii noastre şi a tirurilor.

Maşinile au oprit în fata lor şi mai mulţi barbati au coborât. Mi-a inghetat inima când am văzut mână lui Harry, stransa puternic pe arma.

Şi-a fixat privirea pe o singura persoana. Un baiat care mi s-a părut cunoscut în prima secunda când a coborât din maşina.

- Cine e Drake? Am întrebat fara să îmi dau seama. Vocea îmi era speriata şi Morgan se lipise de mine, încercând să mă protejeze sî să mă calmeze în acelaşi timp.

- Mana dreapta a lui Reynolds şi, cel mai mare duşman al lui Harry.

Totul a prins sens imediat. Duşmanii lui Harry. Cei de care încerca să mă fereasca. Eu reprezentam un punct slab pentru el, punctul care va fî prima data lovit în încercarea de al distruge pe Harry.

Am privit spre cele doua grupuri cum se alîniaza una în fata celuilalt. Total nepăsători fata de cadavrele care le zaceau acum la picioare. Pentru ei erau nişte simpli pioni uşor de eliminat de pe piesa de sah. La fel că mine, care aveam un avantaj fiind protejata cu preţul vieţii de către rege. Dar o singura mutare greşita şi eram pierduta, era de ajuns să raman descoperita în fata rivalilor şi ajungeam că toti ceilalţi. 0 simpla victima colaterala, a cărei eliminare e menita să distrugă regele.

41. încredere

M-am prins de braţul lui Morgan fara să îmi dau seama. Abia când mâinile mi-au amortit stragandu-l, mi- am dat seama că faceam asta.

Priveam cele doua grupuri aliniandu-se şi am observat o bruneta aşezata lângă Harry, el o trăsese lângă el. M-am încruntat dar nu aveam timp de gelozii acum, ii priveam tragandu-şi gulerul gecii şi mi-am dat seama ce făcea. încerca să îşi acopere tatuajul.

- Va mişcaţi repede, nu gluma! Fluiera într-un zâmbet batjocoritor, unul dintre baieti. Cel care mi se părea cunoscut, desi sunt sigura că nu l-am mai văzut în viaţa mea.

- Ce dracu cautati aici? Vorbi Carter serios şi vizibil nervos.

Maxilarul lui Harry era încleştat şi îndreptat spre acel baiat. Dacă sî-ar fi deschis buzele, cu siguranţa ar fî marait exact că un tigru. Era groaznic de încruntat, astfel că sprâncenele aproape i s-au unit şi narile se largeau în respiraţia furioasa. Cu siguranţa acela era Drake, vorbise primul - mână dreapta a lui Reynolds- şi duşmanul lui Harry, pe care nu ii slabea din privire o secunda.

- Voiam să vedem şi noi spectacolul, dar cred că am ajuns cam târziul Vorbi baiatul din nou, invartindu-se în jur complet nepăsător. Era ¡nalt şi destul de bine făcut, cu un par negru şi dezordonat în cativa ţepi mari şi chiar dacă nu ii puteam vedea ochii, cu siguranţa erau intunecati.

- Spectacolul s-a terminat. Puteti pleca acasă. Spuse Carter în mijlocul oamenilor sai. Harry nu scotea un cuvânt, era atât de încordat încât cu siguranţa va avea dureri de musculatura dupa asta. Spatele lui devenea mai mare, la fel şi braţele, sau o luam eu razna de frica.

- Oh, haideţi! Nu primim şi noi un supliment că am bătut drumul până aici? Rânji Drake cu mâinile în buzunare. Era imbracat exact că Harry.

- Cum dracu' ati aflat de asta? Marai Carter.

Drake rânji.

- Am sursele mele. Brunetul se scarpina pe gat, păstrându-şi zâmbetul superior.

- Singurul supliment pe care ii veti primi va fi un glonţ în cap dacă nu va carati dracu' de aici!

- Ce e Carter? Nu-ţi place când altcineva se amesteca în afacerile tale?

- Credeam că am stabilit deja cauza acelui conflict. Se încrunta Carter.

Drake se stramba neînteresat, apoi îşi îndrepta atentie spre Harry. Inima mi s-a oprit.

- Styles, esti înfricoşător de tăcut. Spuse prefacandu-se mirat sî Harry a expirat pe nas că un taur.

- Doar aştept să faci un pas greşit! Abia am auzit vorbele lui Harry, dar cu toate astea a fost cea mai înfricoşătoare ameninţare ieşita vreodata din gura lui, din cate am auzit. Mi-am adus aminte de vorbele lui: dacă va fi vreun pericol el se poate proteja singur, dar nu o va face dacă sunt eu aici. Mi-am împreunat mâinile şi mi le-am pus la gura speriata, puneam în pericol, omul pentru care mi-aş da viaţa, dar el nu îmi va da voie, îşi va da viaţa pentru mine, înaintea mea.

Drake rase.

- Sî care ar fi acel pas mai exact? Ridica din sprâncene rânjind şi îmi aducea aminte de Jokerul nebun caruia ii place să se joace cu moartea.

- Asculta pustiule. Carter vorbi înaintea lui Harry, făcând cativa pasi mari spre Drake. Dacă vrei să te joci, nu ţi-ai ales partenerul potrivit. Dacă voi începe acest război, o s-o fac cu Reynolds. Nu cu jegul care îi aduna rahatul de la cur!

Expresia lui Drake s-a schimbat imediat, din rânjetul superior, a ramas o figura nervoasă şi încruntata.

- Şeful tau stie că esti aici? Stie de jocul pe care vrei tu să ii începi? Pentru că dacă e aşa -Carter îşi incarca pistolul- începem imediat, cu tine! spuse repede îndreptând imediat arma spre capul lui Drake. Toate mâinile din jur s-au ridicat instantaneu, îndreptând armele spre adversarul lui. Am expirat terifiata şi am analizat rapid orice arma îndreptata spre Harry. Toate erau pe Carter. Mi-am marît ochii şi am inghitit în sec, privind braţul lui Harry fix şi încordat cu arma întinsa spre Drake. Stiu că îşi dorea atât de mult să traga.

- OK, OK! Drake îşi ridica braţele în poziţie defensiva. Era depăşit numeric. - Nu e nevoie să ne enervam. Am venit doar să transmit un mesaj. Spuse acesta serios.

- Ce mesaj? Se încrunta Carter.

Drake îşi îndrepta atenţia spre Harry. Am inghetat, la fel şi Harry.

- Il avem pe bunicul! Rânji Drake, privindu-l pe Harry câteva secunde şi într-o secunda se întoarse alaturi de grupul lui iar în secunda urmatoare am văzut praful care ieşea în urma maşinilor lor.

Sunt destul de sigura că inima mea nu mai batea. Harry a ramas blocat, cu arma încă îndreptata acum spre nicăieri, dar imediat s-a mişcat plin de furie şi s-a îndreptat spre marginea străzii, tragand furios spre maşinile care coborau valea rapid. Am tresărit voind să ies din maşina dar Morgan nu m-a lasat.

Harry tragea spre maşinile negre, urlând de furie şi am privit terifiata, aşteptând că acestea să riposteze, dar nu s-a intamplat. Au mărit viteza şi s-au indepartat de noi.

Carter l-a oprit pe Harry, tragandu-i pistolul din mână şi încercând să ii calmeze. Ce voise Drake să spună prin acel mesaj. Cum adica ii avea pe bunicul? Cine era bunicul? Dar apoi am realizat, bunicul lui Harry, Jonathan.

Harry se întoarse, prinzandu-sî parul în mâini sî urlând de furie. Chiar dacă îmi doream să merg la el, nu mai puteam. Eram paralizata.

L-am privit venind spre maşina mea, ignorând vorbele lui Carter şi deschizând usa Hummer-ului. S-a asigurat că maşinile negre au dispărut şi m-a tras din maşina că pe un copil mic pe care ii ridici dintr-un cărucior.

Carter a ramas să dea câteva indicaţii persoanelor care urmau să duca tirurile în port, iar Harry m-a bagat în maşina pe care o condusese mai devreme la atac. Am expirat speriata în automobilul necunoscut şi al naiba de ciudat, arata că interiorul luxos al unui tanc, dar nu aveam puterea să analizez lucrurile cum ar trebui, eram speriata din cale-afara.

Harry a urcat imediat în maşina şi nici nu şi-a închis usa că aceasta a pornit sî a plecat imediat de pe loc, cu un derapaj care m-a lipit de scaun.

- Harry, ce se intampla? Am întrebat cu vocea tremuranda.
- Trebuie să plecam dracu' de aici! Şi el tremura, dar de furie. Nu le putea controla.

Mi-am tras speriata centura de siguranţa pentru că viteza pe care o avea cu siguranţa nu era buna pentru locul asta. Voiam să ii întreb de ce, la ce se referise Drake prin ce spusese dar nu aveam curajul să o fac şi acum cred că era cel mai bine să tac. Erau mai multe maşini în spatele nostru, care să se straduiau să se tina dupa Harry dar de multe ori ramaneau în urma. În curând avea să mi se faca rău din cauza atator curbe şi de multe ori aveam impresia că vom cadea pur şi simplu de pe prapastie, dar inima mea speriata bubuia puternic, intrecand senzaţia de voma din stomac.

Am trecut că fulgerul prin micuţul oras, caruia nu aveam nici acum timp să ii acord prea multa atentie. Bormio, era un oras tipic zonelor rurale înconjurate de pustietate. Magazine mici, pline doar cu lucrurile necesare, case de diferite forme, şi oameni care se plimbau nepăsători pe strada, întorcându-şi speriaţi capul dupa maşinile negre şi ciudate pentru acest loc, care le făcea pălăriile să zboare din cap. Am trecut pe lângă o maşina de politie şi am inghitit în sec, dar a ramas imediat în urma şi am observat că era parcata lângă o gogoserie. Tipic!

Nici nu avusesem timp să realizez că sunt în Italia, că părăsisem America. Nu mă simţeam că şi cum aş fi în Italia, nu vedeam nimic în jurul meu care să îmi aduca aminte de tara pe care o vedeam prin poze şi la televizor. Eram în mijlocul munţilor şi prioritatea principala acum era să plecam cât mai repede de aici.

Mi-am îndreptat atenţia spre Harry, care strangea volanul încât cu siguranţa ¡1 dureau degetele şi nici macar nu clipea. Privea încruntat în fata parcă înjurând în mintea lui că nu ajungeam la aeroportul ala mai repede. Reynolds ii răpise bunicul. Omul care credeam până acum că ii uraste, dar era tatăl mamei lui şi totodata, singura ruda ramasa. Oare ce se intamplase cu bunica lui, nu îmi vorbise niciodata prea multe despre ea.

Mult mai repede decât ar fi trebuit am ajuns la aeroport, Harry condusese mult mai repede decât Carter, reducând drumul de întoarcere la jumatate de timp.

- Ramai aici până vin eu să te iau! Îmi spuse şi am aprobat din cap. Ştiam că asta nu era unul dintre momentele în care îmi cerea să fac asta că să îmi deschidă el usa. Şi-a scos repede arma, a schimbat încărcătorul cu unul plin sî a coborât din maşina. La fel au făcut şi ceilalţi când au ajuns lângă noi. Acum erau mai mult oameni pe pista pe care nu ii cunoşteam şi am început să respir mai repede, lunadu-mi genunchii în braţe. Mi-am dat seama că erau de-ai nostru când s-au urcat în maşinile celorlalţi şi au plecat cu ele. Probabil ducandu-le spre vapor. În schimb eu rămăsesem în a lui Harry, care îşi plimba privirea prin jur alaturi de ceilalţi care se raspandisera peste tot. Cautau orice urma de inamic care ar putea fi prin preajma. Chiar dacă o luasem pe urma lui Drake, nu mai văzusem maşinile negre în drum spre întoarcere, gândul că erau aici şi ne pandeau m-a înspaimant. Sî stiu că Harry era disperat să nu fiu vazuta. Fara să îmi dau seama am realizat care era rolul brunetei de lângă Harry. Eram eu. Menţinea iluzia unei fete pe care Drake ar fi putut-o vedea când venea spre noi. Eram în braţele lui Harry în acel moment dar la o distanta mare de ei, nu aveau cum să mă vada. Insa
Harry nu îşi asuma niciun risc, voia să para că apropierea lui de acea bruneta era intamplatoare şi faptul că o trăsese lângă el ii făcea să para că nu ii pasa de ea. Ca nu ii pasa că e vazuta de inamicul lui pentru că nu reprezintă nimic pentru el. Să acopere orice suspiciune. Am inghitit în

sec şi am cautat-o cu privirea pe fata care fusese folosita drept camuflaj pentru mine. Am tresărit speriata când usa s-a deschis lângă mine şi Harry s-a aplecat rapid spre mine.

- Trage-ţi gluga pe cap, iubito! Spuse repede dar o facu el înaintea mea. Îmi trase şuviţele de par pe obraji, pentru a-mi acoperi chipul şi începeam serios să tremur. Încă avea pistolul în mână şi ii agita pe lângă fata mea.
- Totul o să fie bine iubito, doar stai cu capul plecat, OK?! Îmi prinse obrajii tragandu-mă spre ochii lui. Am aprobat speriata din cap şi m-a tras într-un sărut rapid şi aproape disperat, apoi m-a scos din maşina.

Mi-am tinut capul în jos, folosindu-mi mâinile pentru a-mi trage gluga şi am realizat că umbra din jurul meu nu era din cauza soarelui, ci a oamenilor din jurul meu. Patru dintre bodyguarzii lui Carter formau scut în jurul nostru, în timp ce Harry mă tragea rapid spre avion. Nu trebuia să pun vreo întrebare, înţelegeam foarte bine ce se intampla. Nu trebuia să fiu vazuta. Pentru câteva secunde m-am simţit că un star asaltat de paparazzi într-o zi în care i-a ieşit un cos pe nas. Doar că eu aveam să o patesc mult mai rău dacă eram prinsa. Nu ajungeam pe coperta vreunei reviste ci mai degraba pe o piatra funerara.

Am urcat rapid scările, simţind braţul lui Harry cum îmi opreşte respiraţia, dar nu mă plangeam, prezenta lui lângă mine era singura care mă oprea să nu o iau razna de frica în momentul asta. De ce întotdeauna lucrurile trebuie să se termine mai rău chiar decât te-ai temut că se vor termina?

Am simţit braţul lui Harry diminunand din stransoare şi mi-am ridicat privirea în sus. Parul îmi acoperea aproape toată fata şi l-am eliminat rapid, conţinând să merg cu Harry prin cabina avionul, până când m-a tras spre doua scaune, m-a bagat la fereastra şi mi-a prins centurile, l-am observat pe ceilalţi urcând şi făcând acelaşi lucru, apoi Carter a urcat ultimul şi usa s-a închis. Am văzut şi ultimele maşini plecând de lângă avion, împreuna cu un bărbat care le oferea piloţilor indicaţii pentru decolare. Mi-am lasat capul pe spate şi mână lui Harry a strans-o puternic pe a mea dupa ce s-a aşezat şi el lângă mine.

Am putut să respir cu adevarat când avionul a ajuns în aer, prinzând un zbor lin şi calm care îmi indica că am scapat şi sunt în siguranţa, deocamdata.

Harry şi-a desfăcut centurile şi mi-a tras barbia spre el.

- Esti bine? Mă întreba speriat, temandu-se parcă că vreo parte din mine rămăsese în acea maşina. Sî într- adevar rămăsese ceva: speranţa mea că voi mai avea o viaţa liniştita de acum înainte.

Am aprobat din cap, înghiţind în sec.

- Sunt bine!

Mă saruta din nou rapid şi mă trase în braţele lui, pastrand aceeaşi stare de teama.

- Harry, sunt bine, serios! Am încercat să ii calmez, a oftat în umărul meu.
- Vorbim mai târziu despre tot ce ai făcut! Se întoarse spre mine sî de data asta citeam ameninţarea în vocea lui. Se ridica de lângă mine, ignorând întrebările adresate către el şi dîsparand împreuna cu Carter, Jay, Mike, V sî Ty, într-un alt compartiment.

Mi-am desfăcut sî eu centurile sî am închis ochii, punandu-mi apoi mâinile peste fata. Nici nu aveam timp să mă gândesc la prostia pe care tocmai o făcusem. La cum avea Harry de gând să mă pedepseasca pentru asta, teama mea era acum îndreptata spre vorbele acelui mafiot, care mi se derulau în minte fara oprire. II aveau pe bunicul lui Harry. Ce însemna asta? Cum aflase nenorocitul ala de trecutul lui Harry şi ce urmarea odată cu asta?

Mi-am luat mâinile de pe fata şi am privit spre geamul mic şi patrat din dreapta mea. Pentru prima data puteam să vad priveliştea pamantului dintr-un avion. Era superb! Încă eram deasupra munţilor şi întinderea pictata în diferite nuanţe de verde îmi semana cu un pastel de

culori, combinate cu albul pufos al norilor şi stralucirea albastra a micilor izvoare de apa. Dar nu mă puteam bucura de frumuseţea asta acum, când atâta întuneric se asternea în jurul meu.

Urcam tot mai sus, afundandu-ne în nori şi mi-am îndreptat în sfarsit privirea spre avionul în care mă aflam. Niciodata nu acordasem atentie acestui compartiment, nu era că un avion obişnuit de pasageri.

Scaunele erau aşezate doar pe partea dreapta, în jur de 20. Pe cealalta parte se întindea într-o forma serpuîta, o canapea din piele alba, pe care erau acum tolănite majoritatea celorlalte persoane, privindu-mă încă cu spaima. În spatele meu se afla un alt spaţiu mai mare în care patru fotolii erau aşezate în jurul unei mese de forma unei cutii patrate deasupra unei plasme imense, atarnate pe perete. Interiorul alterna intre alb şi negru că şi exteriorul avionului şi, era suprinzator de mare şi spaţios.

Mi-am ferit privirea de persoanele care încă mă atinteau mirate şi am realizat că eu sunt singura ramasa pe scaun, dar nu aveam chef să mă ridic. Îmi aşteptam pedeapsa ce avea să vina imediat.

Am tresărit când am simţit pe cineva asezandu-se lângă mine, dar am respirat oarecum uşurata când l-am văzut doar pe Ken.

- Deci, tu chiar esti un magnet pentru belele! Aproape zâmbi punandu-se mâinile în san şi lasandu-se pe spate în scaun.

Mi-am molfăit buzele nervoasă.

Îşi întoarse capul spre mine zâmbind.

- Care e treaba cu bunicul? întreba încruntat. Mi-am dat seama că el nu avea de unde să stîe trecutul lui Harry.

- Nu stiu! Am mintît evitând contactul cu ochii lui.

Se încrunta nesigur.

- Sper că nu ai luat-o şi pe Kristen pe undeva pe la bagaje!

M-a făcut să chicotesc.

- Nu, stai liniştit, te asteapta acasă.

Răsuflă uşurat şi am ras din nou uşor.

- Ce stie ea despre plecarea asta a ta?
- Ca îmi vizitez tatăl în Japonia. Se stramba şi am chicotit.
- Nu ai de gând să ii spui adevarul?
- Şi să patesc că Harry?! Se stramba aratand spre mine. M-am încruntat şi ¡-am scos limba ofticata. - Ce a fost în capul tau să vii aici?
- Am vrut să vad cu ce se mananca viaţa lui Harry!

-Şi?!

- Şi, nimic nu se va schimba, poate doar încrederea lui în mine. Să înceteze să mă mai trateze că pe un copil.
- Kath, dacă Harry tine atât de mult la siguranţa ta nu o face pentru că te considera imatura, ci pentru că în lumea lui orcine are nevoie de protectie. Uita-te la ce s-a intamplat cu Drake, unde ajungeam dacă tipul ala te vedea? Încă nu stiu care sunt socotelile lui cu Harry dar clar astia doi ar face orice să se distrugă unul pe altul. Şi genul de oameni că ei nu se ataca intre ei, ataca ceea ce iubeşte celalalt.

Am aprobat din cap oftând. Ken îmi aproba ce tocmai realizasem singura de mult.

- Cum merg lucrurile intre tine şi Kristen? Am încercat să schimb subiectul.

Ken ridica din umeri.

- Cum merg la orice început de relaţie.

Mi-am dat ochii peste cap.

-Şi?!

-Şi ce?!
- Şi altceva? De exemplu unde ati dispărut doua zile?
Rase.
- Am pus în practica tot ce am vorbit la telefon.
Am început şi eu să rad.
- Mă aşteptam la asta. Sî, crezi că lucrurile vor deveni mai serioase?
- Nu stiu! Sincer, n-aş vrea să mă implic într-o relaţie serioasă dar fata asta îmi cam intra pe sub piele. Aproape se stramba şi m-am abtinut hohotul de ras.
- Nu vreau să ajung că Harry. Se stramba spre mine cu o mutra speriata.
Am făcut ochii mari.
- Adică?!
- îndrăgostit de o belea. Mi-au explodat tâmplele şi i-am dat un pumn în stomac, făcându-l să rada.
Eram aproape să protestez indignata dar mi-am închis gura rapid când l-am văzut pe Harry ieşind din cabina, care cu siguranţa nu era a lui Carter şi îndreptându-se spre mine cu e expresie epuizata.
Îşi trecu mână prin par şi am inghitit în sec.
- Bafta! Îmi şopti Ken rânjind înainte să se ridice de pe scaun.
Harry îmi întinse mână şi i-am apucat-o, ridîcandu-mă de pe scaun. M-a tras dupa el spre drumul opus pe care ¡1 ştiam spre cabina lui Carter, spre fundul avionului, apoi un mic hol şi o cabina care cu siguranţa era a lui. Am tras o gura mare de aer când a închis usa dupa noi, părea de-a dreptul epuizat. Poate Ken avea dreptate, sunt o belea.
Am analizat rapid cabina noua, dar nu era nimic nou. Era identical cu a lui Carter, doar că asternuturile de pe pat erau negre.
M-am întors uşor spre Harry, care rămăsese rezemat de usa.
- Ce-a fost în capul tau, Katherine? Mă întreba serios sî am inghitit în sec. Devenea îngrozitor de cald sî voiam să îmi dau geaca jos, dar până sî asta îmi era frica s-o fac.
- Am vrut să îţi demonstrez că potî avea încredere în mine. Am încercat să îmi păstrez calmul.
Îşi puse mâinile în cap, disperat.
- Realizezi ce se putea intampla astazî?
- Nu! Pentru că din cate îmi amintesc eu, nu ai pomenit niciodată de vreun Drake.
Se încrunta sî eu am prins curaj.
- Vezi?! Asta e exact ce a fost în capul meu când am făcut tampenîa asta. Faptul că tu continui să îmi ascunzi lucruri.
- Şi din cauza asta te-ai furişat în avion şi te-ai lasat manipulata de nemernicul ala? Tipa.
- Am făcut ce era nevoie, nu esti singurul dispus la sacrificii în relaţia asta. Şi nu m-a manipulat cu nimic, poate eu l-am manipulat pe el. Am adaugat serioasă.
Îşi strânse buzele.
- Ce a vrut tipul ala să spună prin faptul că ii are pe bunicul tau? Am întrebat puţin tematoare sî s-a uitat speriat la mine.
începu să se plimbe pe lângă mine.
- Nu stiu! Dar orice ar fi, nu e bine! Spuse de data asta speriat.
- Crezi că... l-a răpit? Am întrebat tematoare.
Harry pufni batjocoritor.
- Nu! Puţin îmi pasa de nenorocitul ala şi din partea mea nu are decât să ii traga un glonţ în cap. Dar mă tem că l-au luat de partea lor.
Gura mi s-a deschis de uimire.
- Ce?! Cum adica de partea lor?

- Viermele ala era procuror, dar întotdeauna mi s-a părut corupt! Dar nu înţeleg de unde dracu' a aflat nenorocitul ala de mine. Dacă Jonathan stie cu ce mă ocup acum... se opri diseperat, înconjurat de suspiciuni.
Am privit pierduta în podea, vazand picioarele lui Harry cum se învârtesc. Asta era o cu totul alta ipoteza. Una la care nu mă gândisem şi mult mai grava.
- Crezi că ii vor folosi pe bunicul tau să va doboare?
Îşi datina capul.
- Habar nu am! Îşi prinse din nou parul în pumni, privind spre tavan. Aş fi vrut să fac ceva să ii ajut, dar nu ştiam ce.
- Katherine, o să pleci din Seattle pentru o perioada.
Încă eram pierduta în gândurile mele pentru consolarea lui, că să conştientizez câteva secunde mai târziu, ce a spus.
- Ce?! Am expirat stupefiata.
- Trebuie să te depărtezi de mine pentru un timp.
Aerul mi-a ramas în gat şi mi-am simţit picioarele moi.
- Harry, ai înnebunit? De ce să plec? Nu plec nicăieri. Am spus repede, disperata.
- Katherine, de când te cunosc, niciodata nu ai făcut ce ţi-am spus. Dar acum te implor, asculta-mă macar o data. Nenorocitul ala m-a urmărit, îmi cunoaşte trecutul, nici nu vreau să mă gândesc dacă a aflat ceva şi despre tine... se opri din nou disperat, lasandu-se să cada pe marginea patului, cu mâinile în cap. Niciodata nu l-am văzut pe Harry atât de speriat.
- Îţi stie trecutul, dar nu şi prezentul.
- Şi îţi dai seama cât de uşor ii e să îmi afle prezentul dacă pune pe cineva să mă spioneze.
Se încrunta spre mine.
Am expirat şocata. Ce Dumnezeu se intampla? Cum ajunsesem în asta?
- Şi unde ai vrea mai exact să mă duc? Ce o să ii spun tatei? Ca plec din oras pentru că o banda de mafioţi ar putea fi pe urmele mele?
Se tensiona la auzul acestor cuvinte, apoi se gândi în linişte câteva secunde.
- Nu! Te duci la mama ta!
Spuse serios şi mi s-a taiat aerul.
- Ce?! Nici nu mă gândesc...
- Katherine, ajunge cu asta. Mă întrerupse nervos. Ti-e atât de greu să mă asculţi macar o data? Se ridica de pe pat.
- Dar tu te asculţi? Am spus disperata. Cum să plec la mama? La capatul lumii. Sub ce pretext?
- Nunta ei e saptamana asta, poti să spui că te duci să o ajuţi. Apoi mai ramai acolo o perioada. Sunt sigur că nu o să aiba nimic împotriva.
Gura mî s-a deschis de uimire.
- Ai înnebunit complet.
- Katherine, asculta-mă...
- Nu, tu asculta-mă pe mine. L-am întrerupt, de data asta eu fiind cea furioasa. M-am saturat de asta. De toată protectîa şi paranoia asta exagerata. Nu stiu care e situatia intre tine şi infractorul ala pentru că normal, tu încă continui să îmi ascunzi lucruri, aşa că nu mai avea pretentii să fac ceea ce îmi spui tu, atunci când îmi impui să plec de lângă tine pentru Dumnezeu stie cât timp. Suntem în asta împreuna şi suntem un cuplu, avem drepturi egale. M-am saturat să fiu tratata că un copil prost în timp ce tu esti părintele responsabil şi iei toate deciziile.
Am început să plâng şi m-am sters lacrimile nervoasă.
Fata lui Harry se întrista, devenind chinuita de durere.
- Dacă plec undeva, plecam amandoi! Am spus hotărâtă.
- Nu pot să plec, mi-aş servi frica pe tava.

- Atunci nici eu nu plec nicăieri. Să fie clar. M-am impus hotărâtă şi expira iar disperat. Îşi strânse buzele nervos şi într-o secunda trecu pe lângă mine, ieşind din cabina că un fulger şi izbind usa în urma lui.

Mi-am lasat lacrimile să îmi cada pe obraji şi m-am prăbuşit pe podea, lasand hohotele de plâns să mă învăluie.

Stiu că voia doar să mă protejeze, dar pentru mine era prea mult. Nu puteam să dispar pur şi simplu şi să las totul balta din cauza unei suspiciuni. Foloseam scuza cu tata şi poate şi şcoala dar stiu că singurul motiv din cauza caruia nu puteam să plec, era el. Nu puteam să plec pur şi simplu în siguranţa şi să ii las pe el prada pericolului. Şi ştiam exact de ce faceam asta. Era lucrul pentru care dacă Harry l-ar afla, probabil ar rupe el relaţia cu mine. Ştiam că atâta vreme cât eu sunt lângă el, e în siguranţa. Pentru că eu voi fi cea atacata, dar odată ce eu dispaream, nu aveam certitudinea că acel criminal ii va lasa pe Harry în pace atâta vreme cât vrea să ii distrugă. Nu îmi pasa că practic mă ofeream ofranda pentru el. Am fost conştienta de asta din ziua în care m-am trezit cu pistolul lui în

mână. Şi am acceptat. Harry nu e singurul capabil de sacrificii în relaţia asta. Nu o să mai plec pur şi simplu că un copil speriat. O să stau să lupt alaturi de el. Într-un fel sau altul, oricum vom fi distrusi amandoi dacă unul dintre noi pateste ceva. Aşa că decât să fim distrusi separat, mai bine împreuna.

Harry nu s-a mai întors în cabina. Orele treceau iar eu mă oprisem demult din plâns. Eram aşezata în pat, pierduta în gânduri şi analizam ce ajunsese viaţa mea, făcând un calcul al zilelor care posibil le mai aveam. Refuzam pe oricine voia să vina să vorbeasca cu mine. Pe V, pe Ty, pe Jay, toti au ciocănit pe rand dar doar el avea să intre pe usa aia. Am refuzat să mananc pentru a doua oara atunci când Gloria m-a anuntat că mi-a adus cina. Timpul trecea greu dar totodata repede. Probabil trecuseră în jur de 8 ore de zbor şi în curând aveam să ajungem înapoi acasă. Acasă fiind acum un termen nesigur. Aveam să ajungem în Seattle în jurul orei 5 dupa-amiaza, dar dupa timpul Italiei, acum era în jur de 7 seara iar eu deveneam obosita din cauza atator contradicţii mintale care îmi dadeau dureri de cap.

M-am convins că Harry nu voia să mai vorbeasca cu mine şi îmi era teama că îşi face vreun plan cum să mă expulzeze din Seattle fara voia mea. Sau pur şi simplu se saturase de mine şi de mofturile mele.

Mă întreb unde urma să mergem dupa decolare. Mă va mai baga în seama sau mă va lasa să îmi vad de incapatanarea mea.

Răspunsurile îmi deveneau clare dupa fiecare minut de singuratate şi în cele din urma am stins lumina puternica, lasand aprinsa doar mica veoza de pe noptiera patului care raspandea o lumina cărămizie în camera întunecata şi m-am cufundat în cearseaful lui, sîmtindu-î parfumul puternic în interiorul lor. Îmi părea rău că nu placasem dupa el până acum. Dar îmi era teama de reacţiile lui. Cum el nu mă poate convinge pe mine să fac ce vrea, nici eu nu ii pot convinge pe el să mă asculte. Dupa atâtea ore în care nu se întorsese cu siguranţa era foarte suparat sî ii oferisem destule motive să fie. Dar nu regretam nimic.

Am auzit usa deschizandu-se uşor şi am tresărit în aşternuturi. Dar nu m-am întors spre el. Doar el avea cheia sî ii eram recunoscătoare că nu le-o dăduse şi celorlalţi.

A intrat uşor în cabina, eu eram întoarsa cu spatele la el şi nu puteam să vad nimic. Camera era încă luminata slab de veioza şi am auzit mici fosnituri ce îmi indicau că se dezbrăcă. 0 mica speranţa s-a trezit în mine, dar a dispărut imediat când a intrat uşor în pat, lângă mine şi a ramas nemişcat.

Macar dormea lângă mine în pat, dar ii simţeam atât de departe, de parcă ar fi ramas încă pe acea prapastie în Alpi. Am strâns uşor cearseaful în pumni şi am inghitit uşor în sec, nereusind să îmi mai stapanesc lacrimile care au ieşit.

Respingerea lui era unul dintre cele mai dureroase lucruri din lume, mai ales când ştiam că nu mai făcea asta că să îmi dovedeasca ceva, ci pentru că era suparat pe mine. Am încercat să îmi astup fiecare sunet, fara că el să mă auda. Dar l-am simţit tresărind lângă mine, iar corpul lui s-a mişcat uşor spre al meu.

- Iubito?! Şopti uşor, asezandu-şi mână pe soldul meu şi încercând să mă intoarca spre el.

Mi-am ferit fata de a lui, dar mi-a prins barbia şi mi-a văzut imediat lacrimile care mi se prelingeau pe fata. Probabil credea că dorm.

- Oh, Doamne, iubito, de ce plângi?! Spuse îndurerat, tragandu-mă în braţele lui.

I-am înconjurat gatul cu braţele mele, agatandu-mă de el că un adevarat copil neajutorat sî înecat în suspine.

- Iarta-mă! Iarta-mă îngerul meu! Vorbele lui se imprimau în creştetul meu în timp ce mă strangea disperat la pieptul lui.
- Nu plec de lângă tine! Am suspinat, totuşi păstrându-mî un ton hotarat.
- Nu iubito, nu! Îmi pare rău că am reactionat aşa dar îmi pierd minţile când vine vorba de siguranţa ta. Îmi mângâie parul şi îmi sterse rapid lacrimile care parcă ii dureau.
- De ce nu te-ai mai întors la mine? încercam să îmi opresc suspinele dar nu reuşeam.

Ofta trist şi mă saruta din nou pe frunte. Eram pe jumatate întoarsa spre el şi voiam să ii simt braţele cât mai bine. Pielea lui goala era atât de calda şi plăcută, lucrul de care avea nevoie inima mea să bata din nou.

- Cred că amandoi am aşteptat că unul să vina spre celalalt. Urase să mă cert cu tine.

Mi-am strâns ochii şi l-am tras mai mult spre mine.

- Îmi pare rău iubito, îmi pare rău că de fiecare data ajungi să suferi din cauza mea. De data asta el suspina pe gatul meu şi l-am strâns mai tare în braţe.
- Dacă îmi promiti că vei avea mai multa încredere în mine de acum în colo, şi eu îţi promit că nu o să mai fac niciodata un asemenea lucru.

Aproba din cap şi se ridica spre buzele mele.

- Îţi promit iubito! În momentul asta părea că mi-ar promite orice i-aş cere. Şi el părea la fel de afectat de distanta care se sapase astăzi intre noi. Poate că trebuia să merg eu dupa el, dar îmi era teama. Aşa cum probabil ii era şi lui. Il iubeam pe Harry mai mult decât orice pe lume şi totuşi mereu ajungeam să mă cert cu el şi să ii dezamagesc.

Încă continuam să plâng şi acum nu ştiam de ce. Probabil din cauza nevoii chinuitoare care ardea în mine. Trecusem prin doua certuri, traversasem lumea şi în momentul asta pareau secole din momentul în care nu l- am mai simţit, dar avand în vedere situatia în care eram, probabil nu se va intampla prea curând.

- Aş da orice să fiu un baiat obişnuit şi singurii mei duşmani să fie băieţii care se uita dupa tine.

Am zâmbit uşor.

- Nu vreau un baiat obişnuit, ai uitat? Un baiat obişnuit nu mi-ai putea cumpără telefonul pe care am pus ochii.

Se ridica spre mine, într-un zâmbet superb.

- Smechero ce esti! Se încrunta încă zâmbind şi se apleca spre buzele mele. Abia am reuşit să le simt atingerea şi tanjeam disperata dupa ele. Mă uscam că o planta în desert.
- Vrei să faci dragoste cu mine? Şopti uşor retinut şi ochii mi s-au deschis instantaneu.
- De ce mă întrebi asta?
- Dupa tot ce s-a intamplat, nu stiu dacă mă mai vrei...
- Nu, adica da! Bineînţeles că te vreau, tu esti cel care nu mă vrea.

Se încrunta îndurerat închizandu-sî ochii şi lipindu-şi fruntea de a mea.

- Tu esti inima mea, cum poti să crezi că trăiesc macar o secunda să nu te vreau? întotdeauna înţelegi greşit tot ce fac pentru tine şi mereu te subestimezi când vine vorba de sentimentele mele pentru tine. Mi-aş dori să intri în gândurile mele şi în sufletul meu şi să vezi ce simt cu adevarat pentru tine.

Am tremurat în fata vorbele lui, simtindu-mă din nou că un copil mic şi bleg care nu înţelege sensul vieţii.

Harry îşi freca uşor fruntea de a mea şi apoi se lipi de buzele mele, într-un sărut adevarat, tandru şi plin de dragoste dupa care tanjeam cu disperare.

Îmi întoarse trupul cu totul spre el, ridicandu-se uşor deasupra mea şi inima mea uscata intra în panica din cauza tensiunii pe care o simţea acum.

Încă eram imbracata, Harry avea doar boxerii pe el dar nu părea prea grăbit să îmi scoata hainele de pe mine. Buzele lui încă le framantau uşor pe ale mele, atingandu-mi doar vârful limbii cu a lui iar mână să mi-a căzut uşor pe umăr, intrând pe sub geaca şi tragandu-mi-o peste brat.

Mi-a mangaiat pielea pe sub materialul gecii şi m-a ridicat uşor odată cu el. Mi-a atins şi celalat umăr şi m-a dezbracat de obiectul vestimentar din piele, lasandu-mi în maiou pe care mi l-a scos uşor peste cap. S-a oprit câteva secunde uitandu-se la mine, mi-am coborât privirea spre mine şi am văzut corsetul pe mine. Voiam cu disperare să simt stransoarea braţelor lui în locul materialului.

Dar Harry îşi strecura mâinile în jurul meu, strangandu-mă în braţe şi asezandu-şi capul pe pieptul meu. Acum el era copilul pierdut şi neajutorat.

M-am gândit câteva secunde la ce se intampla cu adevarat în viaţa lui Harry în momentul asta. Singura ruda care ii mai rămăsese era probabil aliata cu cel mai mare duşman al lui, care voia să ii distrugă şi amenintă indirect în mine. Iar eu, eu nu faceam decât să ajut la complicarea vieţii lui.

I-am mangaiat parul şi l-am sarutat pe creştet.

- 0 să trecem noi şi peste asta iubitule, împreuna. Îţi promit!

Îşi ridica privirea spre mine plin de speranţa.

- Da! Zâmbi uşor! Te iubesc! Spuse şi se apropie din nou de buzele mele.

- Şi eu te iubesc! Am apucat să spun înainte că Harry să mă întînda înapoi pe pat şi să avem parte de cea mai tandra şi romantica partida de dragoste de până acum.

Era uimitor să ii simt din nou, să îmi dau seama cât mă iubeşte cu fiecare sărut fin presarat pe tot trupul meu, cu şoaptele lui de iubire imprimate pe pielea mea încinsă. De data asta nu am mai obosit, totul a fost lent şi romantic, amandoi eram acoperiţi de cearseaf şi ne-am consumat în sfarsit dorinţa unul pentru celalalt, zburând printre nori.

Am deschis ochii, apoi am început să clipesc rapid, neajutata de lumina slabă din cabina. Mi-am plimbat mână prin pat pentru al cauta pe al lui Harry dar m-am ridicat uşor în cot când am realizat că sunt singura. Eram goala şi acoperita de cearseaf, mi-am trecut mână prin par, neaducandu-mi aminte momentul în care adormisem. Dar stiu că eram la pieptul lui Harry.

M-am ridicat uşor din pat şi am mers spre dulapul lui Harry. Hainele mele erau aruncate pe lângă pat dar nu voiam să le îmbrac acum. I-am găsit un halat negru, asemanator cu cel al lui Carter şi l-am îmbracat rapid. Am înodat şnurul, infasurandu-l în jurul meu pentru că îmi era foarte mare.

Mi-am trecut din nou mână prin par şi am ieşit din cabina, urmând drumul prin întuneric.

Am ajuns în locul pasagerilor, nu eram sigura cum se numea compartimentul asta dar era foarte întunecat. Toate geamurile erau acoperite şi toată lumea dormea, pe scaune, pe canapea şi pe fotolii din fund. Am observat-o pe V întinsa pe pieptul lui Jay, parul ei îi intra în gura şi el se stramba deseori agitandu-şi capul. Am chicotit, apoi l-am observat pe Harry, aşezat pe unul dintre scaune, privind gânditor pe fereastra mica, şi singura descoperita.

Am mers uşor spre el, era cu spatele la mine şi nu mă putea vedea.

Am ajuns lângă scaunul lui şi am zărit lumina puternica ce se zarea pe geamul lui. Era plină zi afara.

- Hei! Am şoptit uşor şi şi-a întors imediat privirea spre mine.
- Hei! Zâmbi uşor. Ne-am uitat câteva secunde unul la celalat apoi el îmi prinse mână şi mă trase lângă el, asazandu-mă în poala lui, astfel încât să pot vedea pe fereastra.
- Ce faci aici? L-am întrebat uşor, avand grija să nu îi trezesc pe ceilalţi.
- Nu stiu! Profit de siguranţa cât o mai am!

Am oftat şi mi-am strâns buzele. Harry mă strânse mai bine în braţe şi mă saruta uşor.

- Atâtea griji o să te imbatraneasca! Am spus uşor şi a chicotit.
- Cred că am imbatranit 10 ani de când te-am întâlnit pe tine!

M-am încruntat ofensata şi l-am lovit în umăr.

Rase uşor sî mă saruta din nou, mai apasat şi lung de data asta.

- Dacă ai putea, ce ai schimba la mine? L-am întrebat punandu-mi mâinile dupa gatul lui şi proptandu-mi capul de al lui.

Zâmbi şi mă saruta pe gat.

- Poate că atunci când sunt nervos sunt multe lucruri pe care aş vrea să le schimb la tine. Cum ar fi să mă asculţi macar odată în viaţa ta, să fii mai interesata de siguranţa ta, să ai mai multa încredere în mine, să înţelegi odată cât de mult te iubesc -am inghitit în sec- dar apoi, mă uit în ochii tai, mă linistesc, şi îmi dau seama că nu te-aş schimba în niciun fel pentru nimic în lume. Ador până şi felul tau de a-mi manca zilele, mai ales când te lasi influentata să impusti iepuri că să mă urmăreşti până la capatul lumii.

Am ras apoi mi-am strâns buzele repede.

- A fost un pret mic pe care l-am plătit!

Clătină din cap zâmbind.

- Harry, ce am făcut acum, nu a fost doar că să îţi demonstrez tie că sunt destul de puternica şi mă pot descurca. Ci că să îmi demonstrez şi mie. Îmi era frica şi eram înconjurata de mii de suspiciuni cu privire la lumea ta. Traiam cu impresia că ii pot face fata, dar voiam să îmi dau seama pe pielea mea. Să calc pe cărbunii încinşi că să stiu că pot merge mai departe.

Harry mă privi tandru.

-Şi?!

Am zâmbit.

- Am cel mai sexy, rău şi protectiv iubit din lume, capabil să rastoarne doua camioane şi să arate răvăşitor în acelaşi timp. Nu mai sunt fetita speriata şi fricoasa de la început, iubitule. Poti să îţi fac fata, şi vreau să devin demna de tine.

Zâmbi.

- Esti demna de mine, iubito. Eu nu sunt demn de tine.

Mi-am dat ochii peste cap.

- Şi oamenii pe care m-ai văzut omorandu-i?

Mi-am pastrat expresia serioasă.

- Unul dintre ei a vrut să te loveasca cu o bata de baseball, altul a atacat-o pe V şi unul era să mă împuşte pe mine. Şi-au meritat-o!

Harry îşi strânse buzele la ultima victima.

Gândul mi-a fugit la V, la cât de lejera părea cu toată aceasta situatie.

- Dacă V poate să faca toate astea, şi eu pot macar să le fac fata. Am spus hotărâtă.

Harry datina din cap.

- Promite-mi că nu o să mai faci niciodata asta. Dacă vrei cu adevarat să mergi cu mine undeva, o să te iau cu mine dar să nu mai faci asemenea prostii. Desi e de laudat faptul că ai

reuşit să ii păcăleşti pe Carter să îţi faca jocul, inima mea nu mai rezista să mai vada odată momentul de azi când ai ieşit din maşina aia.
Am chicotit şi am topait în poala lui. În sfarsit, rezultate.
- Stai liniştit, nu o să fac o pasiune din a merge cu tine în aşa-zisele voastre misiuni, poate doar când vei fi plecat prea mult timp.
Am rânjit şi Harry datina din cap, zâmbind.
- Harry?! Am şoptit în timp ce mână lui intra intre coapsele mele, dar nu într-un mod pervers. Îmi mangaia tandru pielea, sarutandu-mi gatul. Şi el era tot într-un halat negru că şi mine şi arata atât de perfect.
- Hm?!
- De ce va uraţi tu şi tipul ala, Drake, atât de mult? Am întrebat şi s-a oprit imediat din orice mişcare.
Ofta adanc şi îşi ridica privirea spre mine.
- Lucrurile pe care le-am făcut înainte, când eram un blestemat fara inima, se întorc acum împotriva mea.
M-am încruntat confuza. Îşi muta privirea spre fereastra.
- Ce e iubitule? Poti să îmi spui, te rog! I-am cerut prinzandu-i fata şi tragandu-l spre mine. Îmi dau seama că nu îşi dorea deloc să îmi spună informaţia asta.
Ofta din nou.
- M-am culcat cu iubita lui! Mi-am strâns buzele, mă aşteptam la lucruri şi mai rele. - Christina era iubita lui de ceva vreme şi atunci el a făcut greşeala să nu ascunda cât de mult o iubeşte. Niciodata nu am înţeles ce în capul acelei femei, părea să ii iubeasca pe Drake, dar nu a refuzat oferta mea vulgara de a se culca cu mine. Nu mi-a făcut nicio plăcere să mă culc cu ea dar ştiam că asta avea să ii distrugă pe Drake şi am sedus-o atât de bine că a acceptat şi tatuajul pe care i l-am propus, -am inghitit în sec, povestea devenea serioasă şi periculoasa-. Atunci eu şi Drake nu erau duşmani că acum, dar când i-am adus iubita tatuata cu semnul meu pe gat, mi-am făcut un inamic pe viaţa. Atunci mă simţeam atât de bine, eram un nenorocit care nu iubea nimic şi nu putea fi rănit. Lui Drake ii place să plateasca cu aceeaşi moneda.
Mă privi câteva secunde analizandu-mi reacţia.
- Acum poate înţelegi de ce sunt atât de disperat să te protejez de omul ala. Dacă afla de tine... îşi închise ochii din nou, strangandu-i şi parand lovit cu pumnii în stomac în momentul asta.
Am încercat să raman calma. Îmi înţelegeam foarte bine situatia. Ştiam acum de ce se temea Harry.
- Aî spus că ii place să plateasca cu aceeaşi moneda?
Se uita la mine sî aproba din cap strangandu-sî buzele.
- Bun! Ce ai făcut tu a fost să îi cucereşti iubita, să o faci să se culce cu tine şi să ii tatuezi apoi semnul tau. Ii urez bafta să mă ademenească şi pe mine în capcana asta. Am rânjit.
Harry datina din cap, neamuzat.
- Stii că el nu va proceda la fel. Tot ce îşi doreşte e să îmi franga inima prin persoana pe care o iubesc. Sunt mai multe feluri prin care poate face asta.
M-am încruntat înghiţind în sec. Stîam deja asta, dar nu voiam să ¡1 sperii pe Harry mai tare. Gândul că Harry să stie că am fost sechestrata şi violata de nemernicul ala din cauza lui mă speria chiar mai tare decât ideea violului în sine. Ştiam foarte bine cum reacţiona Harry la gândul violurilor şi pielea mi s-a făcut de gaina.
- O să ii facem fata. Mi-am ridicat barbia hotărâtă. O să trecem serios la treaba cu antrenamentele şi o să ii punem pe Jason şi Austin să îşi ia slujba în serios, dacă tot sunt platiti pentru asta. Am zâmbit hotărâtă şi s-a uitat uimit la mine.
- Uau! Poate că excursia asta a prins bine până la urma.

Am zâmbit, mandra de mine.

- Ti-am spus eu!

Chicoti şi mă saruta din nou. I-am prins obrajii în palmele mele.

- Nu o să se atinga de mine! Stiu asta, pentru că tu esti lângă mine şi o să mă protejezi. Nu mi-e frica atât timp cât tu esti cu mine. Poate mi-ar fi dacă aş pleca şi aş ramane singura, dar când tu esti lângă mine şi mă tii în braţe, nu mi-e frica de nimic. Stiu cine e demonul de care m-am îndrăgostit şi de ce e în stare. M-am uitat serioasă în ochii lui, oferindu-i toată încrederea mea.

Harry zambî fericit şi uşurat de vorbele mele.

-Tu chiar esti un inger trimis pe pământ, pentru mine.

Am chicotit.

- Un inger salbatic, l-am corectat. Salbatic dar mai încrezător în demonul ei de acum înainte. M-am corectat sî pe mine sî Harry zâmbi mai larg, radiind de fericire în lumina care intra prin fereastra.

Mă saruta din nou, pasional şi eram bucuroasa că nu jucam teatru şi el cu siguranţa vedea asta. Vorbeam serios, cu noile probleme şi amenintari care atarnau deasupra capului meu, nu îmi mai era frica. Il aveam pe Harry lângă mine şi stiu că avea să mă protejeze orice ar fi, mi-a demonstrat astăzi când m-a salvat de la moarte. Amenințarea lui Drake nu ar mai fi reprezentat nimic dacă acel bărbat apasa pe tragaci înaintea lui Harry. Trebuia să îmi fie milă că a murit din cauza mea, dar surprinzător, nu îmi mai era. Voia să mă omoare, desi eu nu participasem cu nimic la ce i se intamplase. Nu îmi pasa încotro trage atât timp cât omoara pe cineva şi se răzbună, desi şi el era deja în pragul morţii. Poate că Harry era dur şi nemilos, dar nici oamenii cu care se confrunta nu erau mai buni. Armele lor tot aveau să omoare oameni, tot în mâinile unor ucigaşi aveau să ajunga. Rau şi Bine, uneori e o linie atât de fina intre ele. Moartea e la fel pentru toti, şi dacă eu am fost sortita să mor pentru rău şi să mă îndrăgostesc de un demon, nu regretam asta o secunda. M-am gândit la vorbele mele de copil, pe care mi le spusese şi Harry: "Nu vreau un inger care să iubeasca pe toată lumea, vreau un demon care să mă iubeasca doar pe mine!"

Şi l-am primit.

Harry s-a desprins uşor de buzele mele şi i-am lins-o uşor pe cea de sus, făcându-l să chicoteasca. M-a strâns mai tare în braţe şi m-a pus să mă uit pe fereastra. Tot ce vedeam erau nori albi şi pufoşi, luminaţi de razele soarelui. Noi zburam deasupra lor, oricare ar fi oraşul de deasupra noastra, cu siguranţa nu e prea însorit, nu vedeam niciîo porţiune de pământ, dar era chiar mai frumos aşa.

- Vezi cât de mare pare! Şopti Harry lipindu-şi obrazul de al meu.

Am aprobat din cap.

- Nesfarsit! Am spus uşor, privind întinderea de nori careîa nu aveam să ii găsesc vreodata sfarsitul.

- Şi asta e doar o pătrime din cât de mult te iubesc eu pe tine! Zâmbi uitandu-se la mine şi l-am privit surprinsa. Îmi atinse uşor gatul în dreptul tatuajul şi am înţeles. Eram în nori. Aerul.

Am zâmbit larg şi l-am sarutat. Mi-aş fi dorit că timpul să se opreasca în loc chiar în momentul asta. Să ramanem în avionul asta pentru totdeauna, departe de pericolele de pe pământ. Imbratisati pe scaunul asta, privind norii şi fiind pur şi simplu, noi doi.

Dar niciun vis nu dureaza la infinit şi dupa un timp, ceilalţi au început să se trezeasca şi am fost întrerupti de Carter care ne-a aruncat o privire încruntata la amandoi.

- A, deci acum ai cabina ta şi dormi pe scaun. Mă certa şi am început să rad. Harry se încrunta la el, cred că nu îi prea placea faptul că am împartit cabina lui Carter 12 ore.

- V-atî impacat? Ne întreba uitandu-se sceptic la noi.
- Nu ne-am certat! Harry răspunse înaintea mea serios. Am chicotit.
- Hai nu mai spune, deci de asta ai stat tu toată ziua pe capul meu şi ţi-ai varsat nervii pe mine, că să nu te cerţi cu Katherine?
- Exact! Răspunse Harry şi mă uitam când la unul când la altul. Iar intrasem în triunghiul ala mortal.

Carter marai.

- Te urase! Se stramba spre mine şi apoi pleca. Am izbucnit în ras. Harry se uita urat dupa el. - Aterizam în 10 minute, imbracati-va bine, ploua în Seattle! Ne transmise Carter în timp ce ii trezea şi pe ceilalţi cu vocea pe post de megafon. Eu şi Harry ne-am uitat unul la altul şi ne-am strambat. Părea atât de liniştit aici, dar ştiam eu că stratul asta gros de nori care acopera pamantul nu este atât de liniştit şi dedesupt.

V a tresărit peste Jay şi acesta a stranutat, trezindu-se. Cred că voia să faca asta până acum de când parul ei il tot gadila pe nas.

Eu şi Harry am început să radem şi ne-am ridicat de pe scuane. S-a terminat visul liniştit deasupra norilor.

- Unde o să mergem dupa asta? L-am întrebat în timp ce ne îndreptam spre cabina lui.
- Acasă! Zambî şi în sfarsit, părea chiar fericit. Mă saruta şi mă baga în cabina, devenind din ce în ce mai jucaus şi revenind la vechile lui perversitati. Pe care eram mai mult decât fericita să le primesc înapoi.

A trebuit să merg în camera lui Carter că să îmi recuperez rucsacul. Am primit din nou micul dejun, dar de data asta l-am savurat în jocuri şi tăvăleli prin pat, unde Harry m-a folosit drept farfurie pentru Nutella! M-am încumetat să gust şi din caviar şi m-am saturat imediat. Nu înţeleg cum pot da oamenii atatia bani pe chestia aia, are un gust atât de aromat că mi-a căzut stomacul în calcaie. Sau poate era felul în care era preparat. De data asta chiar îmi era foame, azi nu mancasem decât micul dejun înainte să cobor din avion şi am înfulecat alaturi de Harry, care nu era nici el mai hrănit, toată farfuria de clătite şi ochiurile prăjite. Plus vreo 3 roşii şi am observat că lipseau castravetii de pe masa lui Harry. Micul dejun avea cu totul alt sens când eram lângă el, puteam să mananc şi pâine goala, eram fericita şi mă saturam. Tava plină de mancare din cabina lui Carter nu a făcut decât să îmi aşeze un nod în stomac.

Chiar vreau să îmi petrec restul vieţii alaturi de baiatul asta. Alaturi de demonul meu.

Nu aveam haine prea groase, aşa că am ramans la blugii de ieri, o bluza cu mâneci simpla şi neagra şi geaca mea obişnuită de piele. M-am incaltat în tenesi şi speram că ploaia să nu fie prea puternica în Seattle. Desi tocmai luasem micul dejun, metabolismul meu era cam ametit. Dupa orarul meu din ultimele zile, ar trebui să fie miezul-noptii acum, dar unde aterizam noi se apropia de 5 dupa-amiaza. Motiv faptului că eram din ce în ce mai obosita. Probabil dormisem în jur de doua ore în noaptea asta, înainte să mă trezesc fara Harry lângă mine sî nici noaptea-trecuta nu mă odihnisem mai mult. Noapte cu numele, pentru că era plină zi. Fusul orar e aiurea rău.

Ne-am aşezat pe scune înainte că avionul să aterzîeze şi deja începeam să mă obîsnuiesc cu asta. Puteam să trec în revista faptul că am parasît America, sî chiar dacă nu văzusem prea multe, făcusem o realizare din plecarea asta.

Seattle era într-adevar înecat de ploaie. Nori albi şi pufoşi pe care ii văzusem acum 20 de minute deveniseră acum negri şi furioşi. Ieri era însorit când am plecat şi mă întreb cum decursese spalatoria de maşini.

Eram deja asteptatî la aeroport de o maşina sî de lan cu un brat de umbrele. Mi-a aruncat o privire curioasa în timp ce îi întindea umbrela lui Harry şi i-am făcut cu ochiul zâmbind în semn că totul a mers bine. Cu mici probleme, dar bine.

Am alergat prin ploaie spre parcarea aeroportului unde erau maşinile noastre. Maşina aia nu era pentru noi ci pentru şeful Carter. Harry mă ţinea de mijloc, fugind cu mine prin ploaie şi tinand umbrela în timp ce au izbucneam deseori în ras, molipsindu-l şi pe el.

Am ajuns la loc uscat aproape nevatamati şi ne-am scuturat amandoi că doi catei. Ne-am luat la revedere de la ceilalţi şi citeam pe fata lor că nu dormisera destul şi aveau nevoie de un pat adevarat imediat.

Am urcat în Ferrari-ul lui Harry şi am plecat spre casa noastra, curioasa ce urma să găsim acolo. Placasem înainte că cei de la donaţii să vina să ia lucrurile şi am impresia că cele noi comandate, veniseră deja.

Afara nu era aşa de frig cum ar fi trebuit să fie, dar ploaia torentiala era atât de puternica că l-a făcut şi pe Harry să mearga mai încet decât de obicei. Stropii, desi de ploaie formau o ceata în fata noastra. A intrat cu maşina direct în garaj şi asta era cu siguranţa stilul de garaj dupa care tanjea tata. Am fost surprinsa să îmi găsesc şi maşina mea aici.

- Cine a adus-o aici? L-am întrebat confuza pe Harry când am coborât din maşina.
- Ceilalţi, dupa ce ai lasat-o pe marginea prapastiei! Harry se încrunta suparat şi mi-am muscat buza stanjenita.
- Scuze Roscato, am şoptit uşor spre maşina ea, mangaindu-i plafonul negru. Părea nevatamata şi puţin cam prăfuită şi îmi aducea aminte de prostia pe care eram la un pas să o fac.

Harry veni lângă mine zâmbind şi mă saruta pe frunte, înainte să mă traga de lângă ea spre alta usa care ducea direct în casa, spre surprinderea mea, la subsol.

Nu intrasem deloc aici, trebuia să coboram câteva trepte şi apoi să le urcam altele spre sufragerie. Incaperea era mare, întunecata şi complet goala. Mi-am amintit că Harry îmi spusese că asta era sursa coşmarurilor lui la 10 ani, nu îmi amintesc să îmi fost vreodata frica de întuneric dar imaginea lui Harry speriat de asta m-a făcut să chicotesc. Acum era el întunericul.

- De ce razi? Mă întreba Harry confuz când am ajuns din nou în sufrageria luminata.
- De nimic! Am mintit continuând să zâmbesc.

Dar am ramas muta de uimire când am văzut ce era în casa noastra.

Harry începu să rada.

- Oh, avem treaba! Spuse analîzand mormanul de obiecte care ne umplea sufrageria.
- O s-o renovam noi singuri?
- Cred că ar fi mai frumos aşa, schimbările care trebuiau au fost deja făcute. Acum ne mai ramane doar să aranjam totul şi să ne jucam cu vopsea. Zâmbi, luandu-mă în braţe.

Mi-am muscat buza incantata de ideea lui.

- Ce zici? Harry se uita la mine.

Am zâmbit!

- Să trecem la treaba! L-am sarutat şi am tasnit din braţele lui, să analizez mai bine lucrurile care aveau să ne umple casa.

M-am aruncat pe canapeaua mare şi neagra pe care o comandasem pentru sufragerie. Acum avea să arate cu totul altfel, şi pielea ei era atât de moale că mă lua somnul imediat. Harry se arunca şi el lângă mine.

- Cine le-a bagat aici? Am întrebat.
- Le-am dat cheile lui Jason şi Austin. Au stat pe aici zilele astea cu muncitorii.
- Muncitorii?! Am tresărit mirata.

Harry rânji.

- Ti-am spus că vreau să modific baia. Vrei să mergem să o vedem?
Ochii mi s-au mărit.
- Mai întrebi? Am sărit de pe canapea sî am luat-o la fuga pe scări. Am auzit hohotul de ras al lui Harry în urma mea sî m-a prins imediat, ridîcandu-mă în sus că pe un copil mic.
Am început să rad şi m-am străduit să îmi menţin echilibrul pe umărul lui.
Când m-a pus jos am ramas masca. Holul nu mai era aşa cum ii ştiam eu. Şi nu din cauza că usa lui Harry dispăruse de pe dreapta, dar şi a mamei lui dispăruse, cu tot cu perete. Camera ei arata acum că o mini- sufragerie la etaj, goala, acum renovata într-o forma aproape rotunda din cauza pereţilor lateriali. M-am încruntat. Harry îmi promisese că va lasa camera asta aşa cum este.
- M-am gândit să facem o sufragerie mai mica aici, unde să aşezam tablourile mamei şi pianul. Arata cam ciudat să coboram din mansarda în alta camera dar cu peretele exterior eliminat arata altfel, şi e încă camera mamei. Zâmbi Harry retinut sperând să nu mă supăr şi i-am întors şi eu zâmbetul.
- E forte frumos! Am spus şi l-am observat respirând uşurat. Am chicotit şi mi-am plimbat privirea în jur. Holul părea enorm acum. Ca o a doua sufragerie la etaj. Harry mă trase spre stanga, spre singura usa care era acum masiva şi neagra, aşezata pe mijloc.
- Gata?! Zâmbi şi am aprobat din cap, muscandu-mi buza.
Harry a împins clanţa şi cred că asta era partea lui preferata din casa în momentul asta. Când m-a tras înăuntru am expirat şocata. De unde aparuse chestia asta?
- Esti sigur că mai suntem în aceeaşi casa? L-am întrebat urnita.
Harry rase învartindu-sî fascinat, privirea prin jur.
- Da iubito, în noua noastra baie!
Mi-am amintit cum arata baia asta înainte. Simpla, alba, mica. Acum parcă totul se întorsese cu fundul în sus. Era imensa, în mare parte neagra cu mici tonuri de argintiu în anumite locuri şi un tavan care îmi amintea de camera lui Harry de la casa lui Mike. Gresia şi faianţa erau negre dar îmi putea vedea reflexia în ele, oglinda din fata mea se întindea pe tot peretele dar era chiar mai mare că al lui Mike. Nu am crezut că e aşa mare chestia asta când am comandat-o. Suportul de sub ea în care era incorporata chiuveta era absolut superb. Arata că o scluptura în roca, că stanca pe care o aveam în baie dar din marmura strălucitoare şi neagra în care era introdusa o chiuveta mare şi argintie. Am zâmbit când am observat robinetul în forma de fluture, micuţ şi argintiu.
Într-o alta parte a ba ii se afla minunea la care se holba Harry de când a intrat. Am început să rad, uitandu- mă la cada imensa care ştiam foarte bine ce e, dar m-a surprins acelaşi detaliu care se afla şi la chiuveta. Acelaşi model de stanca sculptata împodobea şi cada neagra, alaturi de trei trepte care o ridicau în sus făcând- o să para enorma. Asta era un amanunt din planul lui Harry pe care nu ii ştiam.
- Chiar îţi doreai Jacuzzi-ul asta, a? Am zâmbit amuzata spre el şi a rânjit că un dracusor.
Am privit spre peretele lateral, şi din nou aceeaşi surpriza. Aveam impresia deja că sunt într-o peştera, dar una demna de un rege. Tot peretele era acoperit de aceeaşi materie stancoasa şi până la jumatatea lui se întindea în fata, un geam albîcios de aproximativ trei metri lungime şi unul inaltime. M-am uitat sceptica la el, apoi am realizat că asta era dusul. Un dus enorm, chiar pe peretele de stanca şi am impresia că apa ar fi trebuit să cada că o cascada aici. M-am uitat curioasa dupa toaleta, ştiam ce comandasem, dar nu comandasem şi scluptura de marmura care o acoperea în coltul drept al baii.
- Îţi place?! Am simţit din spate, braţele lui Harry asezandu-se în jurul meu.

- E uimitor! Am expirat încă uimita, invartindu-mi privirea în jur. Baia lui Mike mi se părea banala acum, asta era cu siguranţa cea mai frumoasă baie pe care am vazut-o în viaţa mea.

Harry zâmbi pe gatul meu şi îmi saruta lobul urechii.

Ne-am întors amandoi spre oglinda mare şi dreptungiulara de pe perete, chiar dacă era luminata foarte bine, nuanţele mate de negru din interior ii ofereau o alura întunecata şi exact aşa cum mi-am dorit. Nu îmi dau seama când au avut acei oameni timp să faca asta în doar câteva zile. Cred că trecuseră cinci de când nu am mai dat pe aici.

- Intram acum în apa, sau diseara? Şopti la urechea mea. Mi-am muscat buza.
- Diseara! Cred că avem o groaza de treaba de făcut. Am spus şi chicoti în urechea mea.
- Atunci să trecem la treaba! Mă saruta din nou pe ureche şi mă arunca din nou pe umărul lui, scotandu- mă din baie.

Am început să rad şi am observat că mă urca la mansarda.

- Harry, am sî eu picioare. M-am plâns încă razand.
- Crăcii astia sexy? Nu ar trebui irosiţi pe mers. Îmi plesni o palma peste coapsa. începeam serios să mă întreb cât canteresc, uşurinţa lui de a mă cara de colo-colo mă baga la idei. Dar buştenii de braţe care mă carau erau de fapt răspunsul.

Am izbucnit în ras.

- Atunci pe ce? Am marait!

Harry mă cobora de pe umărul lui şi se uita pervers în ochii mei.

- Doar să îmi înconjoare mie abdomenul! Marai şi mă ridica din nou, de data asta desfacandu-mi picioarele în jurul taliei lui. Am continuat să rad.
- Nu ai idee cât de bine se simte asta! Îşi mușca buza, apoi o mușca pe a mea.
- Cred că am! Am rânjit şi a ridicat din spranceana înainte să mă izbesc de buzele lui. Ziceam că avem treaba? Eh, poate să mai aştepte puţin.

Am reuşit să scap din ghearele lui Harry într-un sfarsit, pentru că totuşi aveam al naiba de multe de făcut. Mi-a spus că hainele noastre sunt deja aici, adica ale lui. Eu trebuia să merg acasă să le iau pe ale mele şi acum nu aveam în ce să mă schimb pentru ce urma să fac. Am scormonit prin rucsacul meu de călătorie şi prin hainele pe care mi le adusese Harry prima data, dar totul era prea elegant şi bun că să urmeze să fie murdărit cu lavabila, pentru că se pare că asta era primul lucru pe lista.

- Aşa ceva cauţi? L-am simţit pe Harry în spatele. M-am întors spre el şi am observat că tînea o salopeta de blugi în mână. Genul de tinuta cu pantalonii largi şi legata de o parte care se întinde pe abdomen şi unește spatele cu doua bretele. Purtam asta când eram mica.
- De unde ai scos asta?
- I-am cerut lui V să îţi aduca ceva pe care să nu ii mai ia înapoi şi potrivit pentru vopsit pereţii. Am început să rad sî i-am luat-o din mână. Chiar era potrivita pentru ce urma să facem.
- E perfect! Am zâmbit sî l-am sarutat repede.

Rase şi îşi trase sî el o pereche de blugi albîciosî, largi sî taiati şi un tricou alb.

M-am uitat surprinsa la el.

- Ce?! Se opri nedumerit.
- Niciodata nu te-am văzut aşa alb.

Izbucni în ras.

- E vina ta, tu ai ales lavabila alba. Se stramba şi am început să rad.
- Avem deja cam totul negru prin casa, nu puteam să avem şi pereţii negri, l-am scos limba şi mi-am tras salopeta pe mine, dintr-un albatru-marin.
- Macargri! Se milogi şi am clatinat din cap.

- Alb şi negru! Perfect! Mi-am ridicat barbia autoritara şi mormăi frustrat. Am continuat să rad şi mi-am tras bretelele peste umeri. Am mai imbracat un maiou scurt, care îmi lasa abdmonenul descoperit dar era acoperit de salopeta, doar soldurile şi spatele îmi ramaneau goale dar îmi era şi aşa destul de cald. Mi-am sumetit pantalonii jos şi am incaltat o pereche de conversi albi care erau probabil tot ai lui V şi mi-am prins parul într-un coc dezordonat, în vârful capului. Bun, cred că sunt gata.
- Hmm, esti al dracului de sexy aşa! Am auzit mârâitul lui Harry în spatele meu şi m-am întors repede spre el. Îşi muşca buza analizandu-mă pervers din cap până în picioare.
- Nu! Am ridicat degetul aratator spre el. Avem treaba! Am spus autoritara şi a început să rada. Şi-a pus o bentîta alba pe cap, prinzandu-sî buclele pe spate şi am zâmbit fascinata.
- Ce?! Se încrunta inodadu-sî panglica la spate.
- Esti aşa dragut cu aia pe cap. Am zâmbit.

Se încrunta speriat.
- Sunt dragut?!

Am izbucnit în ras şi l-am oprit când era aproape să şi-o dea jos.
- Şi sexy! Am completat pentru ego-ul lui sensibil.

Îşi miji ochii şi am clatinat din cap, sarutandu-l pe nas.
- Mă saruti pe nas?! Sunt dragut! Ah, clar îmi dau dracia asta jos din cap şi da-mi un tricou negru. Nu îmi place cum decurg lucrurile. Bolborosi şi am început să rad, smulgandu-i repede mâinile din cap şi tragandu-l jos. L-aş fi luat şi eu pe sus, dacă mi-aş mai fi putut pastra umerii dupa asta. Dar el mi-a răspuns la gânduri şi m-a insfacat repede în braţe că pe o mireasa, luand-o la fuga pe scări, cu hohotul nostru de ras care rasuna în toată casa, acompaniat de tunetele care se auzeau deseori, afara.

Eu şi Harry am acoperit toate lucrurile noi cu nailoane mari pentru că nu voiam să le murdărim încă înainte să le aranjam la locul lor. În sufrageria noastra zacea o gramada enorma cât un munte, cu toate aoararurile pe care le-am comandat şi obiectele de mobilier, o parte din ele era şi prin bucătărie. Salteaua noastra arata ademenitor.

Chiar dacă încă ploua, am deschis toate geamurile când Harry s-a apucat să prepare lavabila pentru pereţi şi acum înţeleg de ce şi-a luat un tricou alb. Nici nu a desfăcut bine cutia că s-a şi murdărit. Am decis să ne apucam de sufragerie, dar îmi era deja milă de pereţii noştri.

M-am uitat la trafalet, strâmbând din nas şi în cele din urma mi-am luat inima în dinţi şi l-am înmuiat în vopseaua alba. Harry era deja cocotat pe scara, ocupandu-se de tavan cu un trafalet cu coada lunga. Am întins vopseaua pe perete, într-o linie dreapta şi am zâmbit automat, albul care s-a imprimat pe perete era frumos şi sclipitor peste nuanţa de gălbui existenta pe perete. Aveam deja şi parchetul schimbat cu unul negru şi a trebuit să acoperim fiecare colţişor de podea că să nu o patam de vopsea.

începea să îmi placa treaba mea dar am izbucnit în ras când l-am văzut pe Harry strambadu-se şi ducandu- şi ochii în fundul capului, încercând să vada ce are în frunte. O picătură de vopsea ii aterizase acolo.
- Nu e amuzant! Se îmbufna încercând să îşi stearga pata de vopsea sî coborând de pe scara.
- Ba da! Am continuat să rad şi am luat putina vopsea şi l-am mânjit cu ea pe nas.

A făcut ochii mari şi am început să rad şi mai tare.

Şi-a ridicat trafaletul lung şi l-a întins spre mine.
- Nu! Am expirat şocata punandu-mi minile în fata.

Rânji că un dracusor şi stiu deja că trebuia să o iau la fuga.
- Sterge-mă sau te pictez din cap până în picioare. Mă ameninţa rânjind şi dacă el avea chef de joaca, bine.

- OK iubitule, iarta-mă! Am făcut o mutra de catel şi m-am apropiat cuminte de el, aveam mâinile murdare şi am încercat să ii şterg cu cotul, făcându-l să rada sî de-ajuns încât eu să îmi umplu palma cu vopseaua de pe trafalet.
- Oh, tî s-a derajat o suvita! Am zis simplu sî mi-am imprimat palma în capul lui.

A stat doua secunde, apoi a realizat ce i-am făcut.
Şi-a pus repede mână în cap şi când a scos-o alba, a icnit terifiat. Am izbucnit în ras, aproape cazand pe jos. Acum chiar nu mai era demonul pe care ii ştiam eu, alb în cap, cu bentita şi tricou tot alb.
- O să te omor! Ei, se pare că doar vocea i-a ramas de demon şi am fugit speriata când am văzut că şi-a înmuiat trafaletul în vopsea.

Am luat-o speriata la fuga prin sufragerie, tipand de teama.
- Harry, nu! Am strigat fiind gata să ies în ploaie dar am auzit un hohot de ras şi imediat ceva mi s-a imprimat pe fund. Am continuat să fug împiedicata încercând disperata să scap de chestia care se rula pe fundul meu.

M-am întors speriata sî l-am văzut pe Harry razand cu coada trafaletului în mână m-am aplecat spre fundul meu şi am văzut alb în fata ochilor. Sî chiar asta am văzut, fundul meu era alb tot.
- Ah, drac cu bentita! Am marait nervoasă sî m-am luat dupa el, dar a fugit imediat de mine. L-am alergat prin sufragerie sî nu reuşeam să ii plătesc cu aceasi moneda pentru că trafaletul meu nu era aşa lung că al lui. Aveam nevoie de coada aia. Continua să rada de mine şi îmi era clar că nu puteam să ¡1 prind, dacă nu trişam.
- Au! Am tipat lasandu-mă imediat jos.
- Iubito, ce ai patit? Imediat a fost lângă mine, speriat. M-am abtinut să nu rânjesc şi mi-am strecurat mână prin spatele lui.
- Nimic, doar... tu esti prea uşor de păcălit! Am rânjit şi de data asta i-am trecut trafaletul direct prin cap.

Îşi închise ochii respirând nervos, fara să se mai sperie că data trecuta. Am izbucnit în ras şi dacă tot mă
lasa, am continuat să ii mazgalesc. I-am făcut o inimioara alba pe gat şi deja mă durea burta de ras.
A deschis ochii şi m-a privit cu atâta furie că mi-am închis gura imediat. Oh, Katy, să vezi ce aterizezi tu în cutia cu vopsea acum.
Am inghitit în sec şi l-am privit cu ochii mari.
- Uite! Am spus aratand cu degetul în fata.
- Nu mai merge a doua oara! Marai continuând să îşi mijeasca ochii la mine.
- Hmm, nu ştiam că vopseaua asta devine roz când se usucă! M-am încruntat confuza uitandu-mă spre perete sî secunda în care a întors capul a fost de ajuns să mă ridic şi să o şterg de lângă el.

Am început iar să rad sî l-am auzit maraînd în spatele meu.
Imî era teama să ies din sufragerie că să nu murdăresc casa cu vopsea dar probabil urma să fac şi asta, altfel urma să fiu exterminata.
- Treci aici, dracusor impielitat! Striga Harry, alergandu-mă prin încăpere. Ne invarteam în jurul obiectelor din sufragerie şi imediat m-am suit pe scara metalica. De ce făcusem asta? Ajungeam în tavan.

M-am întors speriata sî l-am văzut rânjind de jos.
- Hai să vad unde te mai duci acum. Scara era dubla şi speram să urce sî el pe cealalta parte să pot fugi, dar nu era aşa prost, mă aştepta jos.
- Iubitule, imî pare rău! M-am smiorcaît că o pisica speriata cocotata pe scara şi a început să rada, sărind că un rottweîler spre piciorul meu. M-am ferit repede, sasaind.

A început să urce dupa mine sî luam deja în calcul posibilitatea să sar de aici. Nu era aşa mult până jos. Dar până mi-am adunat eu curajul, Harry mi-a insfacat mijlocul deja şi neam să cădem cu scara asta care avea să se întindă cu noi pe podea.

- Harry! M-am smîorcait speriata urcandu-mă cât mai sus, până nu am mai avut unde să mă urc, m-am întors cu fata spre el asezandu-mă partea de sus a scării.
- Ce?! Marai cu un rânjet care mă baga în sperieti. Am inghitit în sec când s-a ridicat la nivelul meu, intrandu-mi intre picioare.
- Şi acum, cum să te pedepsesc eu pe tine, hm? Îşi miji ochii, insfacandu-mi soldurile. Eram capturata şi la inalitime. Am belit-o!
- Sarutandu-mă?! Am încercat, rânjind sî a ras.
- Nu! Asta dupa! Ranjî şi sî-a ridicat mână spre tavan. A sters cu degetul o urma de vopsea încă proaspata sî am făcut ochii mari.
- Pătezi tavanul, l-am certat suparata.
- Il repar mai încolo, spuse îndreptând degetul alb spre fata mea. M-am uitat cruciş la el, înghitand în sec. încercam să nu izbucnesc în ras din cauza felului în care arata el.
- Hmm, ia să coloram noi năsucul asta! Rânji aporiind degetul de nasul meu şi am închis ochii aproape miorlăind că o pisica speriata.

L-am auzit pe Harry razand şi aşteptam să îmi manjeasca nasul mai repede că să scap.

- Fa-o odată! Mi-am strâns ochii şi mai tare şi mi-a prins spatele, tragandu-mă spre el. Am icnit speriata şi mi-am deschis ochii.
- Eu nu mazgalesc ce iubesc, cum fac alţii! Stramba din nas, apoi rase şi mă trase spre buzele lui. M-am prins de gatul lui respirând uşurata şi razand peste buzele lui.
- Deci fundul meu nu-l iubeşti? Am presupus gandindu-mă la curul meu de om de zapada.
- Ti-am vopsit blugii nu fundul! Mormăi peste buzele mele şi am chicotit. Apoi mi-am dat seama că nasul lui alb se cam freca de al meu. M-am desprins de el speriata şi s-a uitat confuz la mine, apoi a început să rada.

Mi-am sters nasul sî mi-am văzut degetele albe.

-Tradatorule! Am mormăit lovindu-l în umăr.

- Iubito, jur că asta n-am facut-o întentionat. Rase.

Am început să bodogan şi m-a tras din nou spre buzele lui, frecandu-sî şi fruntea vopsita de a mea apoi coborând pe gatul meu.

- Aşa, fa -ţi de cap, am bombănit frustrata. A izbucnit în ras pe gatul meu.
- Hmm, semeni cu un iepuraş, chicoti uitandu-se la mine.
- Stai să te vezi pe tine. Am ras.
- Nu cred că vreau să fac asta, se stramba terifiat uitandu-se spre buclele sale care se intareau deja de la vopsea şi am izbucnit în ras înainte să mă sărute din nou, izbindu-se de mine şi zguduind scara cu noi.

Desi trebuia să ii sun pe tata, ştiam că asta îmi va distruge acum buna-dispozitie. Mă gandeam şi la Nicky, oare cu cine a ramas când toti am plecat weekend-ul asta? Gândul asta mă terifia şi l-am alungat repede din minte, continuandu-mi treaba alaturi de Harry şi vopsind pe rand fiecare perete din casa şi bineînţeles, pe noi.

Când am terminat, am adunat nailoanele de prin casa şi afara era întuneric, dar continua să ploua într-un mod deja enervant.

Eram franţa de oboseala, moarta de foame sî aveam neaparata nevoie de o baie.

În casa plutea un miros cam neplăcut din cauza vopselei proaspat aplicata şi am deschis absolut fiecare usa şi fereastra şi am decis să facem o baie până când pereţii se vor mai usca. Dupa spusele lui Harry, lavabila era de calitate şi acţiona repede, dovada; rapiditatea prin care mi se

uscase pe fund. Mâine urma să aşezam restul obiectelor şi probabil vom avea nevoie de ajutor la asta.
Am intrat în bucătărie, care fusese şi ea modificata dar faianţa rămăsese tot alba şi acum un blat din marmura neagra trona în mijloc, alturi de cel de la chiuveta şi argaz, care fuseseră montate deja. Aici nu intrasem astăzi deloc şi bucataria părea deja finisata. Dar când am deschis frigiderul nou şi metalic şi am fost intampinata de aceeaşi imagine că data trecuta, îmi venea să tip.
- Harry?! Mi-am mentinut totuşi un ton calm, data trecuta aproape se izbise din usa din cauza urletului meu.
- Da! Apăru în usa bucătăriei, tinand în mână un sac enorm în care îndesasem nailoanele de pe jos sî cam tot ce folosisem la vopsit.
M-am uitat la el şi mi-am muscat buza. Era alb pe 99% din corp. Cred că doar ochii verzi mai erau teferi şi jumatate din spranceana stanga.
- Iar nu avem mancare, nu-i aşa? Mi-am pus mâinile în san.
Casca gura, apoi îşi lipi o palma peste frunte.
- Mă duc...
- Nici să nu te gândeşti. Dacă data trecuta te sechestra vanzatoarea acum probabil va suna la politie că o ataca Yeti.
Se uita puţin la el şi izbucni în ras.
Am cascat fara să îmi dau seama şi nevoie de somn o întrecea pe cea de mancare. Dar nu şi pe cea a unei
bai.
- Rezistam noi în noaptea asta, dar unde o să dormim? L-am întrebat frecandu-mi braţele, aerul rece începea deja să îngheţe toată casa prin ferestrele deschise.
Am observat că toate luminile vecinilor erau stinse şi am aruncat o privire la telefonul meu. 23:16. Doamne! Era aproape de mijlocul- nopţii şi noi eram acoperiţi de vopsea şi cu toată casa desfăcută. Să-mi spună cineva că mâine nu mă duc la şcoala.
- Vedem noi, dar acum hai să facem o baie! Zâmbi Harry tragandu-mă de mână şi aruncand sacul afara pe veranda.
M-a tras dupa el pe scări şi cred că era prea obosit să mă mai ridice în sus, sau nu, la a doua treapta m-a aruncat pe umărul lui şi am început să rad.
Cred că voia să mă muşte de fund dar stratul de vopsea de acolo l-a oprit aşa că doar m-a ciupit.
- Harry, nu putem intra aşa. O să murdărim toată baia.
- O curatam dupa! Spuse intrând cu mine în baie şi aprinzand lumina care acum părea şi mai slabă. Îmi oferea impresia unei peşteri luminata de luna plină printr-un crater din tavan.
Harry m-a pus jos şi mi-a prins imediat bretelele salopetei care era acum alba aproape în întregime. Noroc că vopseaua se uscase pe noi şi nu cred că mai exista riscul să murdărim podeaua.
Harry merse să dea drumul robinetelor din Jacuzzi şi mi-am muscat buza entuziasmata.
Aburul începea deja să iasa prin stropii de apa dar m-a surprins când a pornit şi dusul.
- Facem un dus înainte, să scapam de culoarea asta de pe noi.
Am aprobat din cap zâmbind.
l-am prins tricoul şi i l-am tras peste cap. Bentita i se lipise deja de par şi a scâncit când i-am tras-o probabil cu câteva fire.
- Asteapta-mă aici! Tresari rânjind şi imediat dispăru din baie. M-am uitat nedumerita dupa el dar am închis usa. Baia era singurul loc cald din casa şi devenea dumnezeiesc datorita aburului care se ridica în aer. Dar spre surprinderea mea, oglinda nu se aburea, picaturile mici de apa se formau pe suprafaţa ei dar se scurgeau rapid, lasandu-mi reflexia clara. Am observat panoul de butoane de lângă usa şi am început să le apas că un copil dornic să intre în bucluc. Am

tresărit când lumina s-a stins brusc şi am ramas în bezna. Cred că geamul care oferea privelişte spre camera Victoriei, dispăruse, sau era bine camuflat. Următorul buton a făcut lumina să mă orbeasca. Am învârtit ametita o rotita şi am adus-o la un modul normal. Am apasat alt buton de pe alt rand şi aproape am sărit în sus când urechile mi-au fost umplute cu muzica. Mi-am învârtit privirea şocata prin jur, de unde Dumnezeu venea muzica asta? Am observat şi un mic monitor patrat care s-a aprins sub butoane şi deja dadeam de belea. Pe el scria "Rihanna - Jump" şi am recunoscut melodia, am apasat pe "Next" şi "Right now" mi-a spart timpanele. Argh! Cum se opreşte tampenia asta?

Am tresărit din nou când Harry s-a întors în baie şi s-a uitat la mine razand.

- Nu piezi timpul! Spuse tare peste sunetul muzicii.
- Harry, de ce ai nevoie de muzica în baie? Aproape am tipat, abtinandu-mă să îmi acopar urechile. Am observat că ţinea în mână o sticla de vin roşu şi doua pahare, pe astea de unde le scosese? Le-a aşezat pe marginea vanei.

Veni lângă mine şi reduse volumul muzicii, apoi selecta alta melodia care mi-a zbârlit pielea de plăcere imediat, aducandu-mi mii de amintiri euforice. "Rihanna - Skin".

- De asta! Zâmbi tragandu-mă în braţele lui şi lasandu-mi salopeta să cada pe mine. Acum, cu melodia potrivita, atmosfera se schimba radical. Ah, cât ador melodia asta, pe ea, practic a început relaţia noastra.

Harry făcuse o adevărata nebunie din baia asta şi se pare că nu voia să mai piarda nicio secunda.

Mi-a tras maioul peste cap şi s-a presat peste buzele mele. Eu i-am prins fermoarul pantalonilor şi i-am lasat uşor în jur, folosindu-mă apoi de picior că să ii cobor de tot. El şi-a înfipt mâinile în cocul meu, desfacandu-l şi lasandu-l parul colorat în diferite locuri, să îmi cada pe spate. Mi-am aruncat tenesii din picioare şi mâinile lui Harry, mi-au tras în jos lenjeria. A început să mă impîinga uşor spre dus în timp ce eu încă mă chinuiam cu boxerii lui şi am tresărit când am simţit picaturile de apa imprimandu-se pe pielea mea. Aveam dreptate când am catalogat dusul asta că o cascada, chiar arata că una. Era atât de mare şi apa părea să cada din tavan, dar cred că aşa era. Puteam să fac mai mulţi pasi şi încă eram sub apa, că într-o ploaie. Harry şi-a împletit degetele cu parul meu şi mi-am aşezat palmele pe fata lui, începând să curat vopseaua înmuiata de apa care se scurgea alba de pe noi, intrând în găurile de scurgere care habar nu am unde erau, nu le vedeam, podeaua era tot neagra dar cu siguranţa apa nu se întindea în toată baia.

Am zâmbit când am regăsit din nou trasaturile frumoase ale fetei lui, alaturi de buclele lui negre şi curate. A zâmbit şi m-a sarutat, şi el făcând acelaşi lucru cu trupul meu. Îi simţeam mâinile plimbandu-mi-se pe spate şi m-a lipit de peretele diform, presandu-se pe trupul meu şi ridicandu-mă apoi în jurul lui aşa cum făcea de obicei. Puteam să jur că sunt lipita de o stanca, în timpul unei ploi calde de vara. Mai bine decât atât. Şi-a presat gura pe gatul meu şi am gemut indoidu-mi gatul pe spate cu apa care îmi intra în gura şi în ochi. I-am prins perciunii şi l-am tras înapoi spre buzele mele, aveam nevoie de el. Acum.

-Fa-o! Am scransnît din dînti simţind apa acum rece pe mine, din cauza corpului meu infierbantat. Partida romantica din avion nu fusese de ajuns să potoleasca setea pentru el ce se născuse zilele astea.

S-a supus şi el la fel de excitat că mine şi i-am strâns parul în pumni, muscandu-i buza când l-am simţit intrând în mine, că un cutit încins într-un cub de gheata, topîndu-mă de plăcere.

Harry s-a împins în mine, strîvindu-mă de perete sî am expirat cu gura deschisa printre stropii de apa, transformând sărutul nostru mai mult într-o muşcătură unul asupra buzele celuilalt.

Mi-am lipit capul de peretele fierbinte, lasand apa să îmi acopere fata şi pe el să îşi faca de cap cu mine. Prindea viteza şi mi-am muscat buza în extaz, infigandu-mi unghiile în umerii lui şi

lasandu-l să îmi reîmprospăteze muşcaturile care mî se vindecasera pe gat. Mi-am adus aminte de zgârieturile mele din palma sî de febra, au trecut mai repede decât mă aşteptam.

Harry m-a coborât din braţele lui şi mi-am strâns dinţii din cauza ieşirii lui, m-a lipit de geamul dusului, care îmi ajungea sub sani şi mi-am zărit reflexia în oglinda. Acum eram curata. Geamul albicios acoperea imaginea de jos a trupului meu, lasand la vedere doar o umbra a mea. Nu înţelegeam rostul lui aici dar am icnit din nou când Harry m-a lipit mai bine de el, strivindu-mi pielea pe sticla şi inconjurandu-mi mijlocul cu braţul lui în timp ce încă se afla în spatele meu, făcându-şi de cap cu gatul meu. Mana lui stanga îmi mangaia vulva făcându-mă să îmi strâng dinţii. Mi-am lasat capul pe spate, pe umărul lui privind contrastul braţului sau mare şi tatuat în jurul meu, era atât perfect. Orice ii includea pe Harry e perfect. Mi-a muscat lobul urechii şi respiraţia lui era chiar mai fierbinte decât aburul apei.

Corpul obosit începea deja să îmi tremure dar nu aveam de gând să cedez în noaptea asta. Corpurile ne erau curate acum şi am tresărit când apa s-a oprit brusc. M-am încruntat suparata, o voiam înapoi, era atât de bine.

- Următorul nivel! Şoapta pasionala a lui Harry s-a imprimat în urechea mea şi m-a întors din nou spre el că să mă ridice în braţe.

Camera era deja plină de abur şi mă întreb cum funcţionau aparaturile care produceau muzica, sau unde erau. Nu vedeam nici o boxa prin jur. Tavanul era negru şi plin de luminiţe.

Am obervat că Jacuzzi-ul se umpluse şi Harry a oprit apa. 0 spuma care mirosea afrodisiac plutea deasupra apei şi mă întreb de unde aparuse, nu ii văzusem pe Harry să toarne ceva în ea.

Părea al naiba de mare, m-am agatat mai bine de gatul lui Harry când a urcat cele treptele din jurul lui şi şi- a ridicat piciorul, făcându-şi loc în apa fierbinte.

S-a aplecat uşor cu mine şi mi-am muscat buza când picioarele mi s-au scufundat în miracolul umed, apoi spatele, apoi tot trupul când Harry m-a lasat pe fund, el intinzandu-se deasupra mea. Voiam câteva secunde de respir doar că să mă bucur de minunea în care mă aflam. În viaţa mea nu am fost într-o cada atât de mare. Mi-am întins picioarele printre ale lui Harry şi am respirat aproape drogata, lasandu-mi capul să cada pe marginea vanei şi inchizandu-mi ochii. Cu siguranţa urma să adorm aici. Dar altul era elementul care făcea toată scena afrodisiaca: zeul care se întindea deasupra mea, fara să ii simt greutatea în vreun fel, sprijînîndu-şi un brat pe marginea căzii iar celalalt se plimba pe coapsa mea, pe sub apa. Mi-am scos mâinile prin spuma, prinzandu-le în parul lui şi tragandu-l spre buzele mele. Buclele lui ude i se lipeau de frunte şi i le-am dat pe spate, stiu că ii placea asta. I-am făcut loc intre picioarele mele şi l-am ridicat pe cel stâng pe marginea căzii. Mana lui Harry se plimba pe el, la fel şi mână mea dreapta care ii cobora pe spate.

L-am simţit intrând din nou în mine, prin focul apei încinse şi mi-am muscat buza indoîndu-mă sub el şi gemând de plăcere. Nu credeam că e posibil să simţi atâta plăcere într-o singura viaţa.

- Fa şpagatul pentru mine, iubito! Cererea lui Harry m-a derutat, dar apoi mână lui mi-a prins piciorul de pe marginea căzii şi l-a ridicat în sus, inconjurandu-mi coapsa cu braţul lui şi ridicandu-l tot mai sus până când a ajuns întins pe abdomenul lui, cu glezna aşezata pe umărul lui. Am expirat surprinsa încercând să îmi menţin echilibrul şi rânjetul excitat a lui Harry m-a făcut să chicotesc.

Mi-a masat uşor coapsa, muscandu-şi buza şi lasandu-se mai jos spre mine.

A început să se mişte din nou în interiorul meu şi am gemut prinzandu-mă de braţele lui. Se simţea atât de bine în mine, acum.

- Oh, Doamne! Am gafait, indoindu-mi corpul lui Harry şi am impresia că voia să mă omoare prin extaz. Riscam să înnebunesc din cauza urgiei fierbinţi care se crease în mine.

Harry mi-a muscat maxilarul, cuprinzandu-l pe jumatate intre dinţii lui şi urcandu-şi mână pe sânul meu, pe care l-a masat uşor, apoi l-a strâns în pumnul lui că pe un mar copt.

Am gemut smulgandu-i firele de par şi mă apropiam deja de primul orgasm. Mişcările lui Harry erau diferite fata de ce am făcut până acum, lente dar atât de profunde şi puternice încât ii simţeam intrând cu totul în mine, că un ciocan care loveşte la diferenţa de câteva secunde, dar atât de tare încât cuiul intra din prima lovitura.

Nu voiam să stiu cum s-ar simţi alt bărbat în locul lui Harry. Trupul meu era al lui şi doar pe el ii recunoştea şi ii dorea. El l-a initiat în toată placerea asta pacatoasa şi doar el avea să se bucure de el. Gândul mi-a fugit pentru o secunda la Drake şi toată apa a inghetat în jurul meu. Am alungat gândul rapid şi am tras buzele lui Harry peste ale mele.

Trupul mi s-a eliberat şi mă simţeam de parcă mă dezintegrasem în aceasta cada. L-am simţit şi pe el dandu-şi drumul în mine, mi-a sarutat gamba care era la cativa centimetri de fata lui şi a lasat piciorul deja amortit să ii cada pe brat şi s-a aşezat deasupra mea. Pauza a durat câteva secunde şi Harry s-a ridicat de pe mine, tragandu-mă odată cu el în şezut. Mi-a lipit pieptul de abdomenul lui şi stiu că asta nu însemna nici pe departe că partida s-a terminat.

- Iubito, vreau să încercam ceva nou, dacă vrei sî tu! Îşi plimba nasul pe obrazul meu şi am zâmbit automat. Orice e nou şi ii includea pe Harry în ipostaza asta, mă incanta imediat.
- Ce?! Mi-am înfipt unghiile în gatul lui.

Mana lui a coborât pe spatele meu, apoi pe fund şi i-am simţit degetul plimbadu-se pe fesa mea, apoi din ce în ce mai aproape de anus şi am tresărit în braţele lui când degetul lui m-a penetrat. Am inghitit în sec, penetrare anala, asta îmi mai lipsea.

- Vreau să te simt în toate modurile posibile! Îmi muşca buza şi mi-am mişcat şezutul dupa degetul lui care rămăsese acolo. Era atât de ciudat şi diferit, nimic nu părea să se dilate acolo dar încă nu durea aşa de tare.
- OK! Am expirat mai mult convinsa de excitarea lui. Desi îmi era frica de dimensiunea Godzillei acolo.

Harry zâmbi euforic şi se lipi de buzele mele. Imediat m-a întors în braţele lui, cu spatele spre el şi m-a
aplecat spre marginea căzii. Asta nu se va termina bine. Eram în genunchi şi la fel era şi el în spatele meu, palmele i s-au aplecat pe soldurile mele şi m-a obligat să mă aplec până când apa mi-a atins barbia. Mi-am sprijinit coatele pe marginea fina a căzii şi am inghitit în sec.

- Să-mi spui dacă vrei să mă opresc! Harry se apleca pe spatele meu şi îmi saruta gatul, braţul lui mi-a înconjurat bazinul sî am icnit când o presiunea mult mai mare a intrat în mine. Am scrâşnit din dinţi şi l-am auzit pe Harry gemând, semn că ii placea asta. Ii era mai greu să intre, zona mea anala era precum un elastic extrem de rezistent de care trebuie să tragi cu toată forţa să ii lărgeşti dar imediat ce ii slabesti puţin revine la forma iniţiala. Şi durea, durea diferit fata de ce experimentasem până acum şi placerea nu era atât de mare, cel puţin pentru mine dar el părea deja să gafaie de plăcere. Nu aveam să ii cer să se opreasca, faptul că el se simţea bine era tot ce conta dar ceva plesnea în mine acum. Mi-am îndoit pelvisul, sî mi-a tras spatele mai aproape de el. A ajuns la capat sî am expirat uşor, parcă tocmai calcasem pe o mina, o mişcare greşita sî bubuiam.
- Cum e iubito? Gemu Harry pe gatul meu şi mi-am muscat buza.
- Diferit şi plăcut! Am inghitit în sec, i-am simţit zâmbetul imprimat pe pielea mea şi mână i-a coborât spre vulva mea.

Am icnit când degetul sau m-a penetrat şi asta era placerea pe care o ştiam şi o voiam.

Am gemut uşor şi mi-am îndoit gatul pe spate, Harry mi-a supt uşor pielea şi s-a mişcat în zona anala că un tanc de mare tonaj care trecea prin mine. Am simţit şi cel de-al doilea deget în mine şi presiunea creştea din ce în ce mai mare. Mişcările duble pe care le făcea acum în mine

îmi aduceau euforia înapoi şi începeam să mă prind din nou de plăcere. Am tipat când al treilea deget m-a pătruns şi acum într-adevar urma să explodez. Harry se scufunda în mine în orice mod posibil şi mână libera mi-a înconjurat din nou bazinul, ridicandu-mă în sus, şi lipindu-mă mai bine de el. Genunchii mei fierbeau pe fundul căzii şi în momentul asta puteam să jur că mă topesc şi mă lipesc de el că plasticul ars. Mă strivea de el, continuând să pulseze în mine şi să îşi afunde degetele în interiorul meu. Doamne, cât de lungi sunt? Avusesem dreptate privind tehnica lui, nu era salbatic, nu mă zguduia cu totul cum făcea de obicei, era lent dar mortal. Vulgar şi pasional.

Anusul meu se bucura din ce în ce mai mult de el desi nu părea să faca progrese privind uşurinţa prin care intra în mine, gafaia pe gatul meu, până l-a cuprins cu palma şi mi l-a tras pe umărul lui. Mi-a muscat carnea şi a supt-o cu înfometare.

Mi-am închis ochii şi am gemut lasandu-mî trupul cu totul în mâinile lui, nu mai aveam deloc control asupra mea, dacă mă elibera acum, cadeam pe fundul căzii.

Harry a gemut că un tunet în urechea mea şi degetele lui intrau în mine că trei torpile de foc. Voiam să mă zvârcolesc de plăcere în secunda asta.

S-a lasat pe spate pe cealalta parte a căzii şi m-a tras şi pe mine deasupra lui.

- Fa-ţi de cap, iubito! Gemu lasandu-mă intepenita în el şi s-a lasat pe spate, scufundandu-şi trupul în apa.

Godzilla era încă în fundul meu şi am făcut ochii mari. Doar nu voia să fac eu treaba acum? De-abia suportam chestia aia acolo. Parca îmi ajungea până în stomac şi am înţeles perfect expresia: "Cine sare garduri multe, mai nimereşte şi cate un par în fund!" Eu aveam un par în fund acum, la propriu.

Mă enerva faptul că încă eram întoarsa cu spatele la el. M-am întors uşor sî l-am văzut privîndu-mi porţiunea de sus a spatelui că pe o opera de arta. Şi-a pozîtionat mâinile pe soldurile mele, indemnandu-mă să mă mise deasupra lui şi mi-am întors capul din nou. Ah, fie! Se pare că presiunea pe care o simţeam eu era prezenta şi la el, şi dacă posteriorul meu plesnea, Godzilla lui era strangulata. Am rânjit la acest gând şi m-am ridicat uşor, auzindu-l scâncind şi am prins curaj, lasand deoparte durerea mea şi făcându-i lui pe plac. Gemetele sale erau din ce în ce mai puternice şi şi-a înfipt unghiile în spatele meu.

- Drace, iubito, esti uimitoare! Aproape tipa disperat, agitandu-şi picioarele sub mine şi am chicotit. Gandeste-te că esti constipata, Katherine. Doar atât! Mă încurajam în mintea mea am sărit mai tare pe el, făcându-l să tipe că atunci când l-am legat şi ranjeam deja că un dracusor.

Degetele lui s-au desprins din parul meu, luând cu ele probabil câteva fire şi l-am simţit cazand sub mine. M-am întors speriata sî nu ii mai vedeam. Intrase sub apa. M-am ridicat de pe el, scrasnind din dinţi şi dupa asta clar nu mai stau pe scaun o saptamana.

- Harry! Am expirat speriata bagandu-mi mână dupa el, nu ii vedeam prin spuma şi am tipat la propriu când mână lui a ieşit prin apa că o secvenţa din filmele de groaza în care mortul scoate mână din mormânt şi trage fata cu el în pământ. Şi asta pateam eu acum, Harry mi-a prins braţul şi m-a tras repede sub apa. Mi-am închis repede gura sî ochii, apa mi-a intrat în nas, usturandu-mă până pe gat.

Am expirat speriata când mi-am simţit buzele strivite de ceva. De alte buze.

L-am lovit în umăr pe sub apa şi a zâmbit lipit de gura mea, m-am întins mai bine deasupra lui, lasandu-î braţele să îmi înconjoare trupul iar mâinile mele s-au înfipt în parul meu. Voiam să deschid ochii dar îmi era frica. În cele din urma mi-am luat inima în dinţi şi m-am oprit din sărut câteva secunda, fascinata de ce vedeam în jurul meu. Harry se uita şi el la mine şi era atât de frumos încât sunt sigura că am ajuns în alta lume. Lumina era încă slabă dar din nou semana cu fundul unei piscine scaldata în lumina lunii.

Plamanii mei începeau să strige dupa aer dar eu eram prea drogata de Harry că să îmi pese.

A zâmbit cu fruntea lipita de a mea şi m-a sarutat din nou, fara să îşi mişte buzele peste ale mele prea mult, chiar aşa apa îmi intrase în gura. Harry m-a strâns mai tare în braţe şi l-am simţit când s-a ridicat din apa, odată cu mine. Voiam să iau o gura de aer, dar nu puteam. Adevaratul lui sărut acum începea.

Harry îmi elimina parul de pe frunte, mangaindu-mi obrajii umezi cu palmele lui.

- Esti aşa de frumoasă! Şopti parand hipnotizat şi i-am înconjurat gatul mai bine cu braţele mele.

- Ar trebui să te uiti la tine. Am spus zâmbind şi a chicotit. Dar aveam dreptate, în momentul asta frumuseţea lui putea cauza un infarct celor mai slabi îngeri. Era atât de superb cu apa care i se scurgea pe chip sî cu buclele umede şi date pe spate. Era ilegal de frumos.

Mă trase din nou spre marginea căzii, mentinandu-mă deasupra lui şi de data asta i-am înconjurat talia sî m-am aplecat deasupra lui într-un mod care îmi placea.

l-am observat mână rîdicandu-se pe un fel de panou care se afla pe marginea căzii şi a apasat câteva butoane.

Îmi cuprinse spatele şi îmi facu cu ochiul apoi imediat am fost asaltati de bule de apa.

- Aşa mai vii de acasă! Rânji şi mă trase iar spre buzele lui. Nu l-am văzut niciodata să se simtă mai bine. Părea că lumea e a lui în acest jacuzzi şi cu mine deasupra lui. Parca eram într-un lac vulcanic, că în interiorul unei sticle de apa carbogazoasa. Bulele fierbinţi mi se izbeau de piele, executând un masaj fin care îmi calma muşchii tensionati şi elimina toată tensiunea ce se adunase pe mine în ultimul timp.

L-am lasat să intre din nou în mine, muscandu-mi buza la placerea pe care o ştiam atât de bine şi care mă înnebunea, desi încă mă durea fundul.

Apa începea să se raceasca şi Harry a apasat alte butoane care pareau să o goleasca, apoi a pornit din nou robinetul cu alta fierbinte şi curata că să o menţină plină.

Mi-am lasat al doilea orgasm să îmi moleseaca trupul de tot şi acum chiar eram intre doua lumi. Dar nu voiam sub niciun chip să adorm din nou în braţele lui şi să ii las balta.

Harry s-a ridicat cu mine încă încolăcită în jurul lui şi a luat sticla de vin de care uitasem.

- De unde ai luat asta? L-am întrebat mirata.

- Am furat-o din avionul lui Carter. Nemernicul are o crama acolo. Spuse şi am început să rad.

Am observat că spuma devenea mai abundenta deci probabil curgea odată cu apa din rubinet. Am tresărit când bubuitura sticlei de vin a aruncat dopul în sus şi Harry a zâmbit, intinzand mână plină de spuma spre un pahar cu picior pe care l-a umplut pe jumatate şi mi l-a întins. Şi-a pus sî el şi a aşezat sticla pe margine.

- Pentru noi! Zâmbi, intinzand paharul spre mine.

- Pentru noi şi pentru încredere! Am zâmbit sî eu, ciocnind uşor paharul de al lui sî făcându-l să chicoteasca. Mă trase uşor spre el sî mă saruta scurt înainte să bem amandoi din paharele noastre.

Avea un gust mirific, dulce şi atât de afrodîsiac. Nemernicul ala stie ce e bun. Nu vreau să mă gândesc cât costa sticla asta de vin.

Ne-am baut vinul presarat în săruturi şi spuma care creştea în jurul nostru şi aburii apei fierbinţi. Asta era un alt moment alaturi de Harry pe care voiam să ii opresc în loc.

- De unde ţi-a venit ideea cu modelul de stanca? L-am întrebat privind roca care ne imbraca cada.

- M-am gândit la peştera în care mi te-ai oferit pentru prima data. Răspunse dar părea puţin temător de reacţia mea. Pe lângă faptul că mă oferisem lui mai erau şi alte amanunte privind acea peştera. Dar nu mă mai interesau acum.

Am zâmbit şi m-am agatat mai bine de gatul lui, sarutandu-l aşa cum ştiam eu mai bine.

- Te simt! Şopti lent, lipit de buzele mele, oferindu-mi din mireasma vinului de pe e e.
- Şi eu te simt, i-am sarutat buzele. Mai ales în fund. Am adaugat şi a început imediat să rada, tragandu-mă din nou în apa şi muscandu-mă de parcă voia să mă manance. Şi ii înţelegeam, imî era foarte foame dar singurul pe care voiam acum să ii devorez, era el.

Pielea noastra se zbârcise deja când am ieşit din apa şi am inghetat într-o milisecunda în momentul în care am ieşit din baie. Casa noastra era un congelator. Harry mi-a oferit unul dintre halatele lui şi a fugit rapid să închidă toate uşile sî ferestrele. Mirosul dispăruse şi pereţii pareau uscaţi. Am atins unul cu vârful degetului şi nimic nu s-a luat. Am privit în jur şi am zâmbit. Aveam toată casa alba, asta ar părea ciudat pentru noi, dar absolut fiecare obiect cu care urma să o mobilam era negru şi de-abia aşteptam să vad rezultatul final. Vopseaua era frumoasă şi strălucitoare, am urcat la mansarda şi aici era îngrozitor de frig acum. Parchetul negru, proaspat aplicat pe jos arata superb.

Am coborât jos, unde Harry tocmai închidea ultimul geam sî deja începeam să mă gândesc la posibilitatea de a ne culca în cada. Era confortabila sî calda.

- Harry, unde o să dormim? L-am întrebat, frecandu-mi braţele. Aveam parul ud sî nu stiu dacă gaseam vreun feon pe aici.
- Pai putem să ducem salteaua sus, sau dormim aici pe canapea.

Am cugetat putîn. Pe canapea eram mai înghesuiţi, deci ne vom încălzi mai bine.

- Cauta paturile, dormim aici! Am spus începând deja să caut husele de pat în mormanul de lucruri. Harry a chicotit şi m-a ajutat. Am gasît doua paturi negre, groase sî pufoase. Îmi amintesc când le comandasem şi nu mî se pareau aşa extraordinare, acum de-abîa aşteptam să mă bag în ele. Am aşezat una pe canapeaua mare care semana cu un coltar, cu o parte curbata sî pe care puteau probabil să încapa 10 persoane fara probleme. Umplea deja jumatate de sufragerie. Pielea ei era rece sî imî era şi aşa destul de frig. Am ramas în halatul lui Harry pentru că deja mă încălzisem în el, la fel sî Harry şi ne-am înghesuit pe canapea, tragand patura peste noi şi ghemotîndu-ne unul în altul că doi pui la pieptul mamei.
- Am dat drumul la căldură iubito, o să se incalzeasca în curând. Spuse Harry dar nu imî pasa. Mă pitisem la pipetul lui că fata aproape acoperita de patura şi nu aveam de gând să mai ies de aici.

Am privit spre fereastra acum fara perdea, ploaia încă continua să cada şi probabil era deja trecut de 3 dimineaţa.

Noua mea casa, casa noastra. Poate că eram o pacoste, sau o belea dar încă ii aveam pe Harry lângă mine şi asta însemna ceva. Sper că dupa obstacolele prin care am trecut în ultimul timp relaţia noastra s-a consolidat şi mai bine şi o să reuşim în sfarsit să avem încredere deplina unul în celalalt. Şi cred că asta s-a sî inatmplat.

Am alungat gândurile despre crime, arme sî duşmani care mă voiau pe mine sî m-am concentrat doar pe un singur lucru. Minunea care mă strangea acum la piept sî îmi fredona uşor cântecul de leangan pe care ii stîam.

- Noapte buna, Harry! Am şoptit când a terminat şi ochii mei se inchisesera deja. Mă saruta pe frunte, masandu-mi uşor spatele.
- Noapte buna, iubito!

42. Tragi, iubito!

Un tunet puternic care a zguduit ferestrele m-a făcut să tresar speriata. Mi-am ridicat capul, invartindu-mi privirea prin camera slab-luminata. Am respirat uşor şi am simţit braţul lui

Harry strangandu-se mai tare în jurul meu. Era strivit de mine pe canapea, cu picioarele mele intre ale lui. Am chicotit şi l-am sarutat uşor pe buze, şi-a îngropat fata mai mult în parul meu. Adoram să ii privesc pe Harry dormind, era aşa liniştit şi blând, că un copil mic şi dragut. În casa era deja destul de cald dar nu eram deranjata de căldură emanata de imbratisarea lui, era atât de plăcut. Nu m-aş mai fi ridicat de aici. Dar simţeam câteva dureri uşoare dar neplăcute în zona pelvisului care mă făceau să scrasnesc din dinţi. Cunoşteam durerea asta şi am tresărit speriata. Oh, nu!

Am ridicat capul şi am cautat o strategie să evadez din braţele lui Harry fara să ii trezesc, l-am eliberat mână din jurul meu şi m-am ridicat în şezut, mi-am scos picioarele dintre ale lui şi a mormăit uşor. Mi-am muscat buza şi m-am ridicat uşor în picioare, continuând să îmi musc buza şi să nu cad peste el când am sărit peste trupul sau. Am icnit tragand aerul printre dinţi când am simţit şi alta durere, în partea dorsala. Ştiam eu că îmi vine de hac chestia aia.

M-am întors spre Harry şi am respirat uşurata că încă dormea. L-am învelit cu patura şi l-am sarutat uşor pe frunte, lasandu-l să se întindă, părea amortît pe marginea canapelei.

Încă eram în halat dar acum era desfăcut, probabil Harry mi-l desfăcuse să mă cuprindă mai bine în braţe. Am chicotit şi l-am inodat

înapoi, aruncand o privire la telefonul meu de pe marginea canapelei. Era 5:42, mai aveam destul timp până vom pleca la şcoala dar nici mult nu prea aveam. Afara încă ploua, nu se oprise toată noaptea şi riscam să ajungem inundaţi în ritmul asta.

M-am îndreptat ametita spre scări, voiam nîste papuci de casa în momentul asta, nu îmi mai placea parchetul rece sub tălpi.

Am calculat rapid ultima mea menstruatie, fusese cu puţin timp înainte să venim în Seattle, şi astazî era a patra saptamana de când suntem aici. Am numarat zilele în timp ce urcam treptele şi deja îmi intarziase doua zile. E clar! Am strambat din nas. Mi-am luat gentuta şi o pereche de chiloţi din mansarda, noroc că ii pusesem pe Harry să mi-o aduca data trecuta. Am intrat în baie şi aproape m-am împiedicat de hainele noastre aruncate pe jos. Le-am ridicat chicotind şi cu siguranţa locul lor era la coşul de gunoi, stratul de vopsea le făcuse scorţoase şi nu cred că fusese creat detergentul care să le mai cureţe perfect. M-am străduit le împachetez şi le-am lasat pe podea, urmând să le arunc sî pe ele în sacul cu naîloane de la usa. Nu murdăriseră podeaua dar nu îi strica o spalare, cred că gresia asta neagra o să îmi dea probleme, trebuie să îmi aranjez produsele de curatat pentru că acum, habar nu am unde sunt.

Mi-am desfăcut halatul şi din cauza culorii lui şi a faptului că nu purtam lenjerie îmi era greu să îmi dau seama dacă se intampla ceva, dar mi-a fost de ajuns să verific zona cu degetele şi am mormăit nervoasă când sângele mi s-a imprimat pe ele.

Mi-am scos şervetele umede şi absorbantele uitandu-mă nesigura la ele, acum. înainte nu mă incumentam să folosesc tampoane, cât încă mai eram virgina, dar acum virginitatea mea era o o floare de mult strivita prin Jurassik Park de o Godzilla nesătulă.

Am chicotit la propriile mele gânduri şi mi-am pus absorbantul, planuindu-mi că primul lucru pe care ii fac azi, e să îmi cumpăr tampoane. Harry trebuie să stea pe uscat câteva zile, am rânjit şi am ieşit din baie, infasurandu-mă din nou în halat, nu părea patat.

Am coborât uşor la parter, observandu-l pe Harry încă tolănit pe canapea cu patura intre picioare şi halatul desfăcut. Am rânjit şi nu am rezistat tentatiei să ii fac o poza. Era atât de dulce şi sexy în acelaşi timp, i-am ridicat halatul mai sus să ii dezvelesc fundul şi a mormăit adormit aşa că mi-am tras repede mână. I-am făcut poza şi blitz-ul m-a speriat, l-am lasat repede în jos şi am paralizat câteva secunde speriata că se va trezi. Îşi molfai buzele, strânse mai bine patura intre picioare şi perna în braţe şi ramase adormit. Am rasuflat uşurata şi am pus telefonul pe masa. L-am privit din nou şi îmi doream să sar pe el, cred că el încă avea impresia că patura aia sunt eu, prea o strangea în braţe. Am chicotit din nou şi l-am lasat să doarma. Îmi dau seama că trebuie

să fie foarte obosit. Nu cred că dormise în avion când ne-am întors. Nici eu nu dormisem prea mult, limitam nopţile la doua-trei ore în ultimul timp, cum făcusem şi în noaptea asta, dar acum cu toate că încă mă simţeam obosita şi slăbită, nu îmi mai era somn. Fusul orar prin care trecusem şi menstruatia îmi rasturnau metabolismul peste cap.
Cel puţin scapam uşor de durerile abdominale şi se datorau probabil din cauza poziţiei nu tocmai comoda în care dormisem.
Am observat cafetiera pe suportul din bucătărie şi am zâmbit automat, aveam chef de o cafea, dar apoi am realizat că nu avem cafea în casa, sau orice altceva comestibil şi am pufnit nervoasă.
- Katherine?! Am auzit vocea alertata a lui Harry şi m-am întors rapid. L-am văzut ridicat în şezut, scanand incaperea speriat.
- Sunt aici! Am spus repede când era la un pas să sara de pe canapea. Of, Doamne!
Se uita rapid la mine şi cred că expira uşurat.
- De ce te-ai trezit? Se smiorcai adormit şi se arunca înapoi pe canapea.
- Nu îmi mai e somn! Am zâmbit sî m-am aplecat pe vine lângă el. Se întinse pe burta clipind greu, cu ochii aproape închişi. L-am sarutat pe buze şi mă trase spre el.
-Treci înapoi în pat! Bolborosi cu ochii închişi.
- E o canapea! L-am corectat chicotind, aranjandu-i perna sub cap.
- Hmm! Se smiorcai suparat prinzandu-mi mâna şi tragandu-mă peste el.
- Harry! Am ras, încercând să scap. L-am muscat de brat şi a tasnit, eliberandu-mă. Am fugit razand de lângă el până nu ii venea vreo idee, eram într-o situatie delicata acum.
Deschise ochii şi se uita la mine încruntat, maraind.
- Treci aici! Îmi ordona intinzandu-se iar dupa mine. M-am ferit şi i-am scos limba.
- Nu vreau! Culca-te, mai avem timp până încep orele.
- Tocmai că mai avem timp şi vreau să vii aici, acum! Îmi impuse aratand locul gol de lângă el şi mi-am strâns buzele să nu rad.
- Nup! Godzilla intra în concediu câteva zile.
Îşi mari ochii, speriat. Am început să rad.
- Ce?! De ce? Expira terifiat.
- Pentru că... are liber. Mi-am scuturat capul strambandu-mă şi încercând să scap de discuţie. Mă jena să vorbesc cu Harry despre asta.
Se încrunta şi mai confuz.
- Iubito, serios. Ce s-a intamplat? Acum părea speriat şi serios.
- Arghh! Am marait ridicând mâinile spre cer.
- Mi-a venit menstruatia. Na, esti fericit? M-am strambat, punandu-mi mâinile în san.
Harry mă privi câteva secunde apoi izbucni în ras, intinzandu-şi capul pe perna.
- Ce e aşa amuzant? Am marait nervoasă lovind cu piciorul în canapea. Continua să rada apoi îşi trase patura peste cap, sub acelaşi hohot de ras.
Am marait nervoasă şi l-am lovit de data asta în picior.
- Harry! Am tipat batand cu piciorul în podea.
Îşi trase patura de pe cap, încercând să îşi diminueze rasul şi privindu-mă cu o expresie din cale-afara de amuzata.
- Deci, tu crezi că dacă ai scurgere la instalatie, noi nu o să mai facem nimic?
Am făcut ochii mari, cascand gura şi făcându-l iar să rada.
- Ce ai zis că am?
Izbucni iar în ras. I-am smuls patura de pe el şi i-am aruncat-o în cap. Am marait furioasa şi îşi lua patura de pe cap.
- Crezi că e amuzant?

- Nu iubito, scuze! Spuse dar se abţinea din răsputeri să nu moara de ras. Dar cum ziceam, ce te face să crezi că vom lua o pauza din cauza că esti la menstruatie?
Mi-am strâns buzele.
- Pentru că... sunt la menstruatie. Am răspuns jenata şi confuza. Harry chicoti de data asta.
- Iubito, avand în vedere felul în care te-ai culcat cu mine prima data, cum suna ce spui tu acum? Mi-am pus mâinile în san.
- Aia a fost altceva. Era sânge din braţul tau, nu din... m-am strambat făcându-l iar să rada.
- E tot sânge şi nu o să te mai acopar cu el pe corp că data trecuta, dar dacă tu crezi că o să aştept nu-stiu- cate-zile pentru chestia aia, te înşeli amarnic. Zise de data asta serios, zâmbind că un dracusor.
Am făcut ochii mari.
- Ai înnebunit? Nici nu mă gândesc să mă culc cu tine aşa. Am spus serioasă. Ideea asta mi se părea respingătoare.
Se încrunta suparat.
- Cât te tine de obicei?
- În jur de cinci zile. Casca gura inspaimantat.
- Cinci zile fara sex? La dracu' nu! În niciun caz! Vrei să înnebunesc? Am început să rad.
- Cum ramane cu "niho-nîho, pa-pa", de acum câteva zile? Îşi puse mâinile în san.
- Aia era altceva, mă stapanesc în caz că tu încă mai crezi anumite prostii, dar nu şi pentru câteva picaturi de sânge. Pf! Pufni îmbufnat şi i-am scos limba razand.
- Ba o să te stapanestî şi acum. Maraî nervos şi se ridica în şezut.
- S-o crezi tu, treci aici! Se întinse dupa mine dar m-am ferit.
Marai şi mai tare şi într-o secunda se ridica de pe canapea, am fugit speriata de lângă el dar mi-a insfacat mijlocul imediat.
Am tipat şi m-a aruncat pe canapea, urcandu-se peste mine şi imobilizandu-mi incheieturle deasupra capului.
- Îţi fac şi oral dacă mă superi, să vedem ce mai zici atunci. Marai suparat şi am făcut ochii mari.
- Esti nebun?!
- Acum ţi-ai dat seama? Rânji.
- Dacă faci asta nu te mai sărut niciodata! M-am strambat scoţând limba.
- Hai nu mai spune! Îşi cobora gura pe gatul meu şi am tresărit când mână lui mi-a intrat intre coapse.
- Harry, nu, te rog! M-am plâns strangandu-mi picioarele. Nici macar nu aveam un tampon şi îmi luau foc obraji în secunda asta.
Harry rase pe gatul meu.
- Ce e iubito, de ce te jeneaza chestia asta aşa tare? Am făcut alte lucruri şi mai vulgare.
- Asta nu e vulgar, sau pervers, e scârbos. Am spus îmbufnata scotandu-i mână din zona interzisa.
- Chiar nu îţi place asta?
Am clatinat din cap exagerat. Oricât îmi placea să fac dragoste cu Harry, preferam să curgă un singur lucru din mine în momentul ala.
- Hmm, cugeta zâmbind şi uitandu-se la mine şiret. - Asta inseamna că trebuie să te excit calumea să mă lasi. Rânji şi mi-am încruntat sprâncenele.
- Potî să mă exciţi cât vrei tu, nu o să te las. Am spus hotărâtă.
- Bine! Pe cât punem pariu că diseara te conving să faci dragoste cu mine în balconul de la mansarda? Am schimbat geamul apropo, acum e şi în spaţiul din podea.
Am făcut ochii mari, nu observasem aia dar chiar şi aşa, încă eram intrega la minte.

- Succes! Mi-am mentinut hotararea pentru că nici nu îmi trecea prin cap să ii las să faca asta.
- Ureaza-ţi tie succes! De-abia aştept să te gust. Îmi facu cu ochiul rânjind, am expirat şocata şi mă saruta înainte să se ridice de pe mine. Cel puţin scapam de el în dimineaţa asta, diseara vad eu cum ii păcălesc din nou şi scap de chestia asta. Ahh, urase menstruatia.

Harry s-a aşezat lângă mine pe canapea şi m-a strâns din nou în braţe. Aşa da!

- Macar giugiuleli am voie? Mă întreba şi am început să rad.
- Nimic în zona rosîe a semaforului, l-am impus şi îşi dadu ochii peste cap.
- Reao! Mormăi suparat şi mă trase spre buzele lui. Am chicotit şi îmi insfaca soldurile, tragandu-mă deasupra lui. Mi-am departat picioarele tematoare, încă eram în halat şi nu eram sigura de absorbantul ala. Harry a vrut să îmi desfaca halatul dar l-am oprit.
- Dacă te mai abţii atât din cauza chestiei aleia, te dezbrac în momentul asta şi te scap eu de scarba asta a ta, una-doua! Mă certa uitandu-se urat la mine şi am început să rad.
- Am ridicat mâinile în semn că sunt cuminte şi l-am lasat să îmi desfaca şnurul halatului. Absorbantul ala mă făcea să vreau să urlu de disconfort şi frustrare. M-am aplecat peste Harry.

Şi-a lipit buzele de ale mele şi şi-a mentinut mâinile pe coapsele şi soldurile mele-teritoriu sigur, l-am prins buclele în pumni şi l-am tras spre mine, degetul lui mi-a atins slipul şi l-am plesnit peste mână. Rase imediat.

- Teritoriu interzis. Am spus autoriatara.
- Mhm, pregateste-te, la noapte lansez bombe în teritoriul ala. Mormăi peste buzele mele şi am inghitit în sec. - li sparg scurgerea de tot, continua amuzat şi l-am lovit în umăr. Rase şi se arunca peste mine. Cred că începea să ii placa jocul asta pe care ii începuse şi eu intram în sperieti.

Harry a continuat giugiuleala lui în teritoriul sigur, fara să mă mai supere în cel interzis şi în cele din urma am decis că e timpul să ne pregătim de şcoala. Amandoi aveam chef de asta că de o bataie cu biciul, mai ales că afara încă ploua.

- Harry, să opreşti la un magazin înainte, mor de foame. M-am plâns intrând în maşina lui. Stomacul meu nu mai scotea niciun sunet care cerşeşte mancare, era leşinat demult. Aproape mă durea capul de foame.
- Categoric! Mă aproba Harry frecandu-şi stomacul lui, nici el nu era într-o situatie mai buna.
- Am ieşit cu maşina din garaj şi m-am strambat când a fost asaltata de ploaie. Când are de gând să se opreasca?

Eram imbracata mai gros dar totuşi normal, aveam o pereche de colanţi negri în care mă simţeam mai bine din cauza problemelor menstruale, un tricou larg şi negru, cu partea din spate foarte lunga care îmi acoperea fundul în caz de orice, geaca mea obişnuită şi o pereche de cizme din piele neagra, care îmi treceau peste genunchi şi normal că erau de la mama.

Harry a oprit la primul magazin dupa ce am ieşit din cartierul nostru şi aveam noroc cu umbrela de ieri, de la lan. Era un market mic şi Harry a dat iama în raionul cu dulciuri, fiind la un pas să le manance aici.

- Jur că o să umplu frigiderul până explodeaza. Nu mai stau în viaţa mea fara mancare în casa. Bolborosi umplandu-şi coşul cu dulciuri. Am început să rad dar nu mă prea incanta ce cumpără el, aveam o silueta de majoreta de pastrat. Am luat un mar şi mă uitam în mormanul de banane când Harry s-a strambat la mine, mi- a luat mărul şi l-a aruncat înapoi în gramada.
- Parca ziceai că ţi-e foame!
- Mi-e foame! M-am aparat suparata.

- De mancare de oameni sau de maimuțe? Facu mișto de mine când am luat o banana în mână. I-am aruncat-o în cos și am scos limba. 0 să vezi tu ce ți-o plătesc eu cu mancarea aia de maimuțe, am rânjit în mintea mea.

- L-am lasat pe Harry intre ciocolate și m-am furișat de lângă el pentru că încă mai aveam ceva important de cumparat.

-M-am uitat indecisa pe raftul cu produse pentru igiena intima, nu aveam cunostinte în materie de tampoane și habar nu aveam care erau mai bune.

Am tresărit când un brat s-a așezat în jurul meu, era să ii aplic o lovitura așa cum m-a invatat Harry, dar am realizat că era Harrry.

- Hmm, bandaje pentru scurgere! Mormăi în urechea mea și m-am întors spre el, lovindu-l în umăr și privind speriata în jur. Slava Domnului că magazinul era aproape gol.

- Dacă mai faci mișto de mine, la noapte nu doar că nu o să ai nicio sansa la partida aia la care visezi tu, dar o să dormi și singur pe canapea! Am șușotit nervoasă spre el, ridicând degetul aratator în dreptul fetei sale. Se prefăcu că își pune fermoar la gura dar tot amuzat era.

Am luat la nimereala o cutie de tampoane de pe raft și am aruncat-o în cos. Nu m-am mai uitat la nume sau la pret și am plecat spre casa.

- Mmm, dulciuri, banane și tampoane, yumi! Comenta Harry în spatele meu și m-am întors furioasa spre el, gata să îi dau una în nas.

- Gata iubito, gata. Nu mai zic nimic! Se apara repede, razand și prinzandu-mi mijlocul, în timp ce mergeam spre casa. Mi-am strâns buzele dar tot l-am lovit în abdomen.

De data asta la casa era o femeie în varsta și plictisita care ne scana produsele fara să ne bage în seama. Cel puțin scapam de situatia stânjenitoare de data trecuta, însă chiar și așa, magazinul era gol.

Harry a plătit din nou cu cârdul, suma de cativa zeci de dolari.

Mi-am tras gluga pe cap, ieșind din nou în ploaie și m-am lipit de Harry sub umbrela, până la mașina. Nu o să mai spun niciodata că iubitul meu nu e gentleman, m-a condus pe partea mea și mi-a deschis usa, în timp ce încă ținea punga cu dulciuri și umbrela.

Mi-am rasfirat parul pe umeri, scotandu-l din gluga cât Harry a traversat rapid prin fata mașinii. Am început să rad când a intrat înăuntru cu tot cu umbrela și a început să se scuture frustrat, l-am luat punga din brațe sî l- am ajutat să închidă umbrela.

- Frate, are de gând să se mai opreasca odată? înjura Harry uitandu-se nervos prin parbriz la norii negri care nu se mai saturau să arunce apa peste noi.

- Nu prea curând, se pare! Am spus luând cutia cu tampoane și bagand-o rapid în geanta, apoi inhatand un pachet de biscuiți în timp ce Harry pornea mașina din nou.

li eram recunoscătoare că îmi aruncase mărul ala, îmi era așa de foame că aveam nevoie de mancare consistenta în momentul asta. Da-o-n mă-să de silueta. O ciocolata (trei), nu mă vor omora. Niciodata nu l-am văzut pe Harry să conducă mai încet, era ciudat pentru el dar cu siguranța tragea de timp că să poata înfuleca mai mult din punga de chipsurî în caremaî avea puțin sî îșî îndesa capul. Mi-am terminat sî a doua punga de piscuiti cu ciocolata sî am cautat ce mai rămăsese prin punga de cumpărături. Harry mî-a furat-o repede din mână sî m-am smiorcaît lovindu-l în umăr. A furat batonul de Lion care mai rămăsese și mî-a scos limba.

- Harry! L-am certat suparata sî a început să rada.

- Mananca-tî banana! Bolborosi cu gura plină și i-am luat punga din mână, artagoasa.

Am scos banana care mai rămăsese și mi-am adus aminte de planul meu când o cumparasem. Am rânjit și desfăcut o parte din coaja. Lasa că vezi tu ce mananc eu banana asta, demon nemernic.

Harry încă era atent la batonul lui și la drum sî am desfăcut banana de tot, scotandand un sunet care indica că de-abia aștept să o mananc sî atragandu-i atentîa.

Mi-am muscat buza privind banana şi mi-am îndesat-o uşor în gura. L-am observat cu coada ochiului cum ramane cu batonul blocat în gura. Mi-am abtinut chicotul şi am trecut fructul dulce printre buzele mele, muscandu-i apoi capatul.

- Iubito, ce faci? L-am simţit înghiţind în sec.
- Îmi mananc banana! Am răspuns nepasatoare începând să sug îarasi banana.

Inghîti iar în sec sî mușca aproape frustrat din baton, întorcandu-şi privirea spre drum. Am rânjit.

- Mmm, ce buna e! Aproape am gemut, muşcând iar din fruct.

A strâns din dinţi şi a început să se agite pe scaun.
Sî-a întors din nou privirea spre mine sî şi-a strâns buzele disperat. Uitase complet de batonul ala. Ha!

- Iubito, opreste-te, te rog! Mă implora muscandu-sî buza şi l-am privit confuza, infigandu-mi iar dinţii în ce mai rămăsese din banana.
- De ce?!
- Pentru că mă faci s-o iau razna şi nu vreau să ajung la şcoala cu Godzilla sculata. Am izbucnit în ras.
- Nu e amuzant! Mormăi molfaindu-şi buzele şi agitandu-se în scaun.
- Oh, s-a trezit T-Rexul?! M-am apropiat de el făcând un botic de catel. Şi-a muscat buza fara să se uite la mine.
- Şi ii e foame! Pentru că tu ii tii nemancat. Bolborosi frustrat şi am ras din nou.
- Vrea banana?! Am ridicat fructul spre el ridicând din sprâncene şi s-a întors spre mine strangandu-sî buzele.
- Vrea o pasarîca!

Am izbucnit în ras şi m-am uitat prin parbriz.

- Ah, nu stiu dacă prinde vreuna, sunt pitite din cauza ploii. E o zi plină de scurgeri.
- Scurgerile mă-sii! înjura încruntat şi am continuat să rad în hohote până la şcoala.

Harry a parcat cât mai aproape de ieşirea din parcare şi m-am strambat uitandu-mă din nou prin parbriz.

- Iubito, cum stai cu drogurile? Mă întreba Harry în timp ce îmi deschideam centura.

l-am analizat întrebarea câteva secunde, nu mai luasem droguri de câteva zile bune, din noaptea în care am fost pe pista şi clar aveam nevoie de ele, dar dacă strangeam din dinţi, reuşeam să mai rezist.

- Bine! Am inghitit în sec, mai bine nu mă gandeam la ele.
- Esti sigura? Să nu cedezi că data trecuta! Harry mă privi sceptic, mi-am adus aminte de căzătură de pe piramida şi părea atât de departe ziua aia.
- Sunt bine, mai rezist! Am aprobat hotărâtă din cap până nu mă convingeam să îmi injectez o doza chiar acum.
- OK! Zâmbi Harry şi îşi lua iar umbrela, făcând o grimasa.
- Acum chiar te aştept să îmi deschizi portiera şi să mă scoţi din maşina, am spus şi a început automat să rada.

Mi-am tras gluga în cap în timp ce Harry traversa prin fata maşinii şi am deschis singura usa când a ajuns în dreptul meu. Am mers repede prin ploaie, alaturi de ceilalţi elevi care fugeau de urgia umeda şi am intrat rapid în clădire, observandu-i pe restul prietenilor noştri, pe hol.
Am mers spre ei şi am zâmbit automat când am vazut-o pe Kristen, în braţele lui Ken.

- Salut la toată lumea! Am spus scuturandu-mi din nou parul.

M-au salutat şi ei zâmbind dar apoi au început să rada de Harry care nu reuşea să mai închidă umbrela.

- Frumoasa vreme! Comenta V rezemandu-se plîcitîsita de un vestiar.

- A dracului de frumoasă, înjura Jay şi dupa felul în care îşi trecea mână prin par, probabil ii strica freza. Am început să rad.
Voiam să mă îndrept spre vestiarul meu când am auzit un tipat ascutît care mi-a strigat numele şi mi-am strâns ochii. Am incurcat-o!
- Kath! Vocea era în spatele meu.
- Hei Miky! M-am întors zâmbind spre ea.
- Nu mă lua cu "hei Miky", pe mine! Unde în numele lui Dumnzeu ai dispărut weekend-ul asta? Se răsti suparata şi m-am abtinut să nu rad. Şuviţele ei creponate fuseseră cam afectate de ploaie.
- A fost cu mine! Aveai treaba cu iubita mea? Vorbi Harry serios, dar folosind şi un ton uşor amuzat care a paralizat-o pe Miky imediat.
- Aaa... nu, adica... Am început să rad.
- Îmi pare rău că nu am venit la spalatoria de maşini Miky, au intervenit nişte planuri de moment. Cum a mers? Am încercat să o salvez din balbaiala provocata de Harry, cred că el nu a mai vorbit niciodata cu ea. Şi-a întors privirea spre mine, aproape multumindu-mi.
- Groaznic, am făcut alergie din cauza detergentului. Se stramba frustrata începând să se scarpine pe brat. Am izbucnit în ras.
- Doar tu sau...
-Toată lumea, mă completa.
Mi-am pus mâinile în san.
- Şi atunci de ce mă certi pe mine că nu am venit? Dacă aveam mancarimi acum, te omoram.
Îmi scoase limba şi am început toti să radem.
- Mă duc până la baie! I-am spus încet lui Harry şi a aprobat din cap, vazandu-şi de discuţia cu ceilalţi baieti. Normal că Miky, Kristen şi Candice au fost imediat lângă mine.
Candice părea extrem de tacuta şi Kristen părea să aştepte să scape de privirile tuturor că să mă stranga de
gat.
Când am închis usa baiî, s-a dezlantuit avalanşa.
- Te urase, jur că o să te omor cu mână mea, cum ai putut să ştii de Ken şi să nu îmi spui nimic? Urla nervoasă şi mi-am masat fruntea cu degetele. De ce trebuia nemernicul ala cu ochii lui alungititi să spună că eu ştiam de asta?
- Şi ar fi fost mai bine să îţi spun şi să îţi stric toată fantezia?
- Da! Aşa nu mai ajungeam la un pas de leşin când m-am trezit cu el peste mine în pat!
Am izbucnit în ras.
- Vreau fiecare detaliu! I-am comandat desfacandu-mi geanta şi intrând într-o cabina de toaleta. Zâmbi automat şi am observat-o pe Miky scarpinandu-se în oglinda şi pe Candice butonandu-şi telefonul concentrata.
Am respirat uşurata când am scapat de absorbantul enervant şi chiar dacă foloseam pentru prima data un tampon, era că şi cum nu aş folosi nimic, îmi aducea oarecum aminte de un deget mai subţire de-al lui Harry. Am rânjit automat şi am ieşit din toaleta.
- Nici voi nu ati fost la spălătorie? Le-am întrebat pe Candice sî Kristen, ele nu pareau să aîba probleme cu mancarimîle lui Miky.
- Ba da, dar nu am făcut mai nimic, eu am plecat dupa puţin timp cu Ken pentru că trebuia să se pregatească de plecarea la tatăl lui în Japonia şi Candice a fost retinuta de Mike tot timpul.
Rânji Kristen la sfarsit şi mi-am întors imediat privirea spre Candice. Culoarea din obraji o prinsese pe cea din cap.
- Stai, ce?! Tu şi Mike? Am întrebat năucită în timp ce mă spalam pe mâini.
-Da!

-Nu!
Răspunseră Kristen şi Candice în acelaşi timp.
- Cum adica nu? Tipul ala mai avea puţin şi îţi înghiţea limba. 0 certa Kristen artagoasa.
Miky părea depăşită de situatie, la fel şi eu.
- Nu e adevarat! Se apara Candice nervoasă.
- Ba da, şi acum pun pariu că vorbeşti cu el, continua Kristen smulgandu-i telefonul.
Candice se întinse imediat dupa el, oderindu-i o privire urata.
- A fost doar un sărut şi nu a reprezentat mare lucru.
- Aha! Doar un sărut care ţi-a transmis ADN-ul lui Wagner până în stomac.
- Oh, uite cine vorbea, îndrăgostită de un apel telefonic.
- Macar eu recunosc că sunt îndrăgostită.
- Gata! Am tîpat nervoasă. Îmi explica şi mie cineva ce dracu' se intampla aici?! Lipsesc doua zile şi totul o ia razna. Candice? Am privit-o, aşteptând adevarul de la ea.
- Mike a venit sambata la spalatoria de maşini, nu a stat prea mult dar a intrat în vorba cu mine şi poate am devenit puţin cam captata de el...
- Hipnotizata, o întrerupse Kristen sî am lovit-o în umăr.
- Vine şi rândul tau imediat, tine-ţi gura! Am certat-o începând să imî aranjez parul în oglinda şi aşteptând continuarea.
- Cum spuneam, am vorbit puţin, apoi m-a luat în braţe, părea că glumeşte şi fara să îmi dau seama, m-a sarutat.
Am clatinat din cap.
- Ai grija cu tipul ala Candice, e un playboy! Am spus serioasă şi îşi muşca buza contrariata.
- Playboy e puţin spus, comenta şi Kristen. Până şi Harry părea baiat cuminte înainte, pe lângă tipul ala, Wagner nu îşi tatueaza iubitele pe gat dar le schimba mai des că lenjeria de pe pat, de fapt, le schimba odată cu asta, dupa fiecare utilizare.
- Cum adica Harry părea baiat cuminte înainte? Mi-am pus mâinile în san. Mă ataca pe mine şi din asta nu scapa cu bine.
- Haide Kath, cred că stim deja cine era Styles înainte, oricum asta de acum nu mai e Styles.
M-am încruntat nervoasă.
- Ce dracu' vrea să însemne asta?
Ofta dandu-sî ochii peste cap.
- Adica e îndrăgostit, e schimbat, e în limba dupa tine sî parcă ii sclipesc ochii când se uita la tine. Esti prima lui iubita pe care o priveşte mai mereu în ochi şi nu în decolteu sau o întoarce cu spatele să se uite la fundul ei. Asta nu e Styles pe care îl stiu eu, comprende?
Am început să rad.
- Iubit japonez sî o arzi pe spaniola, istet! Am comentat sî mi-a scos limba.
- Frate, atâtea lucruri interesante s-au intamplat la spalatoría aia sî eu mă aleg cu o nenorocita de alergie. Bolborosi Miky înainte să ieşim din baie şi toate am izbucnit în ras.
Băieţii ne aşteptau în acelaşi loc şi am verificat presupunerea lui Kristen, Harry chiar s-a uitat fix în ochii mei, a zâmbit şi m-a tras într-un sărut care nu ascundea cât era de disperat e dinozaurul inlantuit din pantaloni, l-am muscat uşor buza şi m-am departat de pe buzele lui însă următorul lucru pe care privirea mea l-a întâlnit, era garantat că avea să imî strice tot restul zilei - Amber.
Ne privea de lângă vestiarul ei şi şi-a întors capul imediat când a văzut că m-am uitat la ea. Pot să jur că era mai slabă decât mi-o amintesc, parul ei blond şi strălucitor era albicios şi fara viaţa, prins într-o coada dezordonata şi ciufulită. Purta un hanorac şi o pereche spălăcită de

blugi, pistruii ei erau şi mai proeminenţi din cauza tenului alb şi bolnăvicios. Dar lucru pe care ii cautam era cicatricea de pe gatul ei, care însă era bine acoperita de o eşarfa groasa care ii înconjura tot gatul. Ne-a privit pierduta pe mine şi pe Harry, am observat că şi el o observase, încă mă ţinea în braţe şi aproape mă strangea tragandu-mă mai aproape de el, speriat parcă de Amber, de parcă ea ar fi fost un animal salbatic care se poate repezi la mine în orice secunda. Şi arata că unul. Privirea ei era goala, vedea prin noi, era privirea perfectă a pradei asupra prădătorului dar totodata inconştienta de pericolul din jurul ei. Ochii ei erau aproape albi, albastrul care era candva identic cu al tatei, pălise. Lasand în urma doi irisi laptosi, goi şi fara strălucire. Şi-a scuturat capul rapid, de parcă noi o puteam hipnotiza, şi-a întors privirea în vestiarul ei, privind fix în interiorul lui şi respirând greu şi des. A închis usa zgomotos, sî-a luat rucsacul de jos şi a plecat rapid, aproape fugind în direcţia opusa noua, disparind în mulţimea de elevi.

Mi-am întors capul către Harry, însă privind în jos şi l-am sprijinit pe pieptul lui.

- E OK iubito, esti bine? Îmi masa spatele şi am aprobat repede din cap.
- Eu da, altcineva clar nu este.
- O să ii treaca, trebuie doar să o lasam în pace. Am aprobat din nou din cap, situatia era cum era, nu aveam ce altceva să fac şi mă agatam de cuvintele lui Harry că ar fi putut fi şi mai rău pentru Amber, încercând să mă simt mai bine, dar nu reuşeam, însă trebuia să mă străduiesc. Să fiu puternica şi nemiloasa. Ca el.

Prima ora aveam latina, şi eram doar cu Jason la cursul asta, îmi aduc aminte cât de speriata eram acum doua saptamani când l-am văzut lângă mine. De-abia aflasem de afacerile lui Harry şi fiecare chip străin mi se părea suspicios.

încercam să fiu atenta la ora dar durerea din şezut îşi făcea din nou prezenta pe scaunul inconfortabil.

Profesoara vorbea pe limba ei ceva ce nimeni nu înţelegea şi majoritatea dormeau pe banca din cauza vremii de afara.

Era timpul pentru o sesiune de mesaje.

"Katherine Wrise: Ce faci? Xoxo"

" Harry Styles: Mă gândesc la balconul din mansarda" xx

Mi-am pus mână la gura să nu izbucnesc în ras.

"Katherine Wrise: Gânditul îţi prinde bine pentru că nu o să ai parte de nimic. Din cauza pârtiei de aseara parcă te mai simt şi acum. Doare... şi îmi ajunge să rezist. :P"

"Harry Styles: "X(. Tu simţi aia dar eu ce curul tau sexy şi inflamat, simt? Huh?"

"Katherine Wrise: Acum câteva zile pareai hotarat să rezişti!"

"Harry Styles: Iubito, chiar vrei să joci jocul asta? 0 iau eu razna acum dar şi când o să îţi treaca dracia aia tot nu mă mai ating de tine, să vedem atunci cine se joaca cu cine >:)"

Am făcut ochii mari.

"Katherine Wrise: OK!

Hmm, cine se joaca cu cine? Am rânjit.

"Harry Styles: TU FACI MIŞTO DE MINE?! Argh, lasa că îţi prind eu curul ala diseara, de nu scurg tot din tine."

Am ras şi mi-am închis repede gura când profesoara m-a privit împreuna cu restul clasei. Dar nimeni nu părea să aiba azi chef nici macar de bârfe.

"Katherine Wrise: Ti-a mai spus cineva cât de sucit esti? Parca spuneai că nu mă mai atingi nici dupa ce îmi trece menstruatia."

"Harry Styles: Stii foarte bine că am mintit! Cum dracu' să rezist atât când eu nu mai am rabdare nici până diseara?! Am răbdat destul zilele astea."

Mi-am muscat limba să nu rad.

"Katherine Wrise: Mai rabzi câteva zile."
"Harry Styles: S-o crezi tu!"
"Katherine Wrise: 0 să mă legi de pat?"
"Harry Styles: Cel mai probabil!"
"Kaherine Wrise: Nu avem pat, sau scânduri la spatar! :P"
"Harry Styles: Găsesc eu o soluţie, dar ţi-am spus, n-o să fie nevoie. Ştii cât de convingător pot să fiu când vreau ceva."
"Katherine Wrise: Mai pune-ţi mofturile în cui."
"Harry Styles: Haha, o să te pun pe tine în cui"
"Katherine Wrise: Vrei să spui, într-un par?"
"Harry Styles: =)). Şi mai zice lumea de ce te iubesc."
"Katherine Wrise: Adică mă simţi. Sucitule."
"Harry Styles: Nu prea mă lasi tu să te simt >:P"
"Katherine Wrise: I-ati o papusa conflabila şi simte-o pe aia atunci."
"Harry Styles: Stii că eu doar pe tine pot să te simt! (ochi de catel)... care dracu' e emoticonul pentru potaia asta?"
Am izbucnit din nou în ras şi m-am lipit cu fruntea de banca, de data asta atragand o atentionare de la profesoara. Insa nu m-am oprit, am vorbit cu Harry toată ora prin mesaje şi i-am închis când a început din nou cu glumele despre "scurgerea la instalatie".
Am intrat puţin ametita în sala de sport, scurgerile din instalatia mea îmi provocau o stare de ameţeala şi somnolenta. Am chicotit gandindu-mă la planurile lui Harry pentru diseara, probabil o să adorm înainte să apuce macar să mă dezbrace. Mereu dorm că un bolnav sedat atunci când am menstruatie.
Ţineam din nou antrenamentul în sala de sport, era imposibil să stai afara mai mult de 3 secunde şi să nu ajungi îmbibat de apa că un burete de baie. Restul echipei era deja aşezata pe banei şi m-a bufnit rasul când i- am observat scarpinandu-se.

- Stati să ghicesc, toti ati făcut alergie! Mi-am pus mâinile în san. Au aprobat din cap, plangandu-se în sinea lor şi cu siguranţa înjurând tot ce tine de conducerea acestui liceu. Singurii care nu se scarpinau şi erau amuzaţi de situatie, erau Kristen, Candice, Victoria şi Austin. Ultimi doi cu siguranţa nici nu s-au prezentat.
- Ce s-a intamplat mai exact cu toată alergia asta? Am întrebat frustrata, eram şi aşa destul de în urma cu antrenamentele sî coregrafia.
- Habar nu avem, ne-au adus o sticla enorma de şampon pentru maşini de aproximativ 7 litri, care avea un miros ciudat şi o ora mai târziu ne-am trezit toti cu mancarimi şi pete roşii pe piele. Îmi explica Dakota şi m-am încruntat analizandu-le pielea mai bine, nu pareau să aiba vreo pata.
- Petele ies când nu ne scarpinam, mă informa Miky.
- Nu era invers?! Am adaugat sceptica.
- Intreaba asistenta care a zis că ne va trece imediat, bolborosi Claire enervata scarpinandu-se pe gat de mama focului.
- Atunci trebuia să va gândiţi de doua ori înainte să va bălăciţi şi voi în spuma aia. Suntem în urma cu dansul şi nu am timp să aştept dupa mancarimile voastre, toată lumea sus. Am bătut autoritara din palme şi un glas de revolta s-a ridicat imediat în sala.
- Am spus: toată lumea sus. Am tipat mult mai serioasă. Am zis că lucrurile nu vor fi uşoare şi peste doua saptamani încep competiţiile şi nu am chef să ne facem de ras. Alinierea. Am adaugat şi imediat toti s-au ridicat de jos, cu sau fara tragere de inima şi au format linia pe care o aranjasem acum doua zile.

- Bun, am ales melodiile pentru mixajul dansului, vor fi: Darin - Step Up, Eminem feat 50 Cent - You Don't Know, Kat Deluna - Run The Show şi Lady Gaga - Just Dance. Un prieten de-al meu se va ocupa de mixaj, până atunci o să punem bazele dansului. Am spus serioasă şi au aprobat din cap, mulţumiţi de alegerea melodiilor. Le alesesem din cele pe care le auzisem în maşina lui Harry şi făcusem şi coregrafia în mintea mea pe ele. Tot ce mai lipsea era să ii rog pe Ty să le uneasca într-un remix electrizant cu puţin raggaeton - surpriza dansului.
- OK, o să formam aşa zisele echipe şi aşezarea pe scena. Fiecare baiat va avea lângă el doua fete, care ii vor însoţi în anumite parti ale dansului.

I-am luat pe fiecare şi i-am învârtit prin sala, aranjandu-î dupa mărime sî abilitatea sportiva. Dacă eram sigura de un cuplu, acela era format din Victoria şi Chris şi încă o fata care am avut să fie cea mai timida şi cuminte din grup - Joanna.

Eu aveam deja preferatul meu şi în grupa mea era normal să ii aleg pe Kane, acum trebuia să mai aleg cealalta fata şi privind circumstanţele prezente, probabil va fi şoricelul roşcat şi creponat din echipa, care acum se scarpina că o pisica cu purici.

Miky era foarte entuziasmata că am ales-o în echipa mea, care avea de asemenea să fie aşezata în fata, pe centru. Dar am primit o încruntătură nemultumita de la Austin, dupa ce că l-am primit în echipa are pretentii să mai fie şi în centul atentiei. Ha!

Chiar dacă nici eu nu mă simţeam tocmai bine, şi să fiu ridicata în aer în condiţia mea, dar am strâns din dinţi şi mi-am făcut treaba, alaturi de ceilalţi. Problema lui Kane erau mancarimile, dar am fost fericita să vad că nu le mai acorda nicio atentie când mă arunca în aer şi se concentra pe treaba lui, spre deosebire de Tom şi ceilalţi baiati care se vaietau că nişte fetite cu pojar. Am ştiut eu de ce îmi place Kane, desi felul în care mă prindea de coapsa că să mă ridice pe umărul lui şi atingerile neintentionate care se mai intamplau la dezechilibrări, cu siguranţa l-ar cam înfuria pe Harry. Eu îmi faceam doar treaba dar parcă ii aud fumegând: "Cu mine nu vrei să faci nimic dar pe asta ii lasi să te arunce în sus!"

La sfarsitul antrenamentelor cu toti eram epuizaţi, chiar dacă nu pusesem nici baza dansului, doar ne obisnuisem unii cu a îţi şi băieţii cu greutatea şi corpurile fetelor. Toată lumea se înţelegea bine sî asta mă bucura, chiar şi Kristen care nu era tocmai incantata de intrarea ei aici, mai ales că acceptarea manipularii mele nu mai avusese niciun rost, tot singura aflase cine e admiratorul ei secret.

- Deci, cum şi-a făcut Ken apariţia? Am şoptit pervers spre ea dupa ce am ieşit de la dusuri. Îmi udasem câteva suvite de par şi le frecam exagerat cu prosopul, aveam să mă ud destul afara.

Kristen îşi ţuguie buzele, fara să scoata vreun cuvânt.

- Ei haide, nu fi scorpie acum! Am făcut un botic de catel, - problema încă nedescoperita de Harry - şi a început să rada. S-a uitat urat la Candice în semn că ea nu vrea să auda şi m-am încruntat. Roşcata s-a întors imediat cu spatele la noi. Nu le acordasem atentie în sala dar astea doua se certasera mai tare decât credeam eu.
- Sunteti ridicole! Am comentat tragandu-mi blugii pe mine.
- Eu sunt ridicola, încerc doar să o ajut. Tipul ala cauta doar să î-o traga apoi o s-o lase cu ochii în soare, cum a făcut şi cu celelalte. Spuse Kristen artagoasa şi Candice se întoarse nervoasă spre noi.
- Nimeni nu ţi-a cerut ajutorul, nu sunt aşa naiva cum crezi tu.
- Nu am spus că esti naiva, doar că te lasi hipnotizata de farmecul lui şi o să ii cazi în plasa. Tu nu-l cunoşti pe Wagner, eu ii cunosc.

Am oftat, Kristen avea dreptate, dar într-un fel şi Candice avea.

- Kristen, ai spus acelaşi lucru şi despre Harry în prima zi de şcoala, mai tii minte, când mi-ai spus să stau departe de el pentru că e un nemernic?! Am ajuns să ii cunosc destul de

bine şi pe Mike şi da, ai dreptate, e un playboy dar dacă Candice vrea să ii dea o sansa, nu e problema noastra, nu poti stii cum o vede el. Şi plus, tu nu te-ai îndrăgostit chiar de baiatul pe care nu ii cunoşti deloc? Am ridicat din sprâncene primind un zâmbet de adoraţie de la Candice şi o mutra acra de la Kristen.

- Mike e diferit de Harry, macar Harry îşi alegea o fata şi o numea iubita lui, nu stătea cu ea doar o noapte apoi ii făcea vant.

- Asta probabil pentru că virginele sunt mai greu de găsit, comenta Candice făcându-mă să chicotesc.

- Cel puţin se culca cu ele de mai multe ori şi nu le ştergea numărul de telefon dupa prima noapte. Mormăi Kristen mai mult pentru ea şi Candice a luat foc.

- Stii ceva?! Nu înţeleg care dracu' e problema ta, nici macar nu sunt cu tipul ala. M-a sarutat practic fortat dar mi-a plăcut, şi? I-am dat numărul meu şi am continuat să vorbim şi până acum nici nu a deschis subiectul despre sex. Să îţi amintesc că primul apel telefonic de la aşa-zisul tau iubit perfect a fost că să faca sex cu tine la telefon? Când era beat apoi a continuat să te sune pentru că i-a plăcut şi probabil ţi-a spus cine e că să poata să ţi-o traga şi în realitate. Frumos început de relaţie. Deci din nou, cine e naiva şi credula?

Auch, sub centura! I-0 pentru Candice.

Kristen şi-a muscat buza nervoasă şi am observat că toate privire din vestiar erau atintite spre ele, în sfarsit eu nu mai sunt în centrul atentiei, desi eram intre ele şi probabil trebuia să intervin în curând până nu se lasa cu paruiala.

- OK, v-ati făcut reprezentaţia şi fiecare şi-a spus punctul de vedere. Puteti să incetati cu tampenia asta? Amandoua riscaţi cu băieţii astia, aşa cum am riscat şi eu dar nu se stie niciodata ce se poate intampla cu ei. Aşa că asteptati şi vedem apoi cine a avut dreptate, OK? Am încercat să aduc pace intre ele desi se adunase cam multa tensiune.

- Mă rog!

- Mda! Bolborosiră amandoua întorcându-se una cu spatele la alta şi de data asta altcineva s-a enervat. Eu!

- Acum sunteti chiar enervante. Până la urma orice baiat se gândeşte la sex când pune ochii pe o fata aşa că nu le mai luaţi atât apararea, ii cunosc pe Mike şi Ken mai bine decât voi şi stiu ce e în capul lor. Am spus nervoasă şi am ieşit din vestiar luandu-mi geanta cu mine. Jason mă aştepta la ieşire şi l-am salutat fara să îmi dau seama, chiar dacă eram nervoasă. Cred că începeam deja să mă obîsnuiesc cu ei.

- Probleme printre balerine? Spuse şi mi-am ridicat privirea spre el. Mi se părea mie sau ranjea? Nu credeam că o să vad asta vreodata, şi am fost surprinsa să vad că avea un zâmbet diferit de al lui Austin, mai drăcesc dar mai frumos. Insa normal făcea asta să mă tachineze.

- Probleme cu şeful? Am spus şi eu pastrand tonul lui batjocoritor, însă fara rânjet.

Marai uşor, aproape într-un oftat.

- Nu-mi aminti! Stii că Harry nu ne mai plăteşte doua saptamani pentru că nu i-am spus de plecarea ta şi era la un pas să ne bata!

Am început să rad, era prima data când ¡1 auzeam vorbind aşa mult, şi cu tonul lui exagerat de gros orice spunea suna că o amenințare.

- Doar doua saptamani? Am spus dezinetersata şi şi-a strâns buzele de nervi. - Cu cât va plătește oricum? Am adaugat curioasa.

- 500 de dolari pe saptamana! Îmi răspunse Jason fara reţinerea pe care o avusese Austin. M-am oprit şocata în hol.

- Ce?! Ti se pare mult? E minim pentru cât putem primi pentru că nu stam mereu cu tine, dar acum vom sta din cauza celor intamplate şi vom primi o mărire, dar dupa urmatoarele

doua saptamani fara plata. Zise iar frustrat şi am clatinat din cap începând iar să merg. Harry arunca saptamanal, 1000 de dolari doar pentru babysitterii mei.

- Cine v-a numit pe voi bodyguarzi, oricum?
- Faptul că stim să rupem un cap fara prea mari probleme, nu asta numeşte un bodyguard? Nu am şcoala oficiala pentru asta, dar am şcoala străzii, şi care dintre ele crezi că e mai buna? Am inghitit uşor în sec, l-am privit pe Jason şi chiar părea un tip înfricoşător şi al naiba de atractiv în acelaşi timp. Chiar dacă îmi placea mai mult Austin, Jason era mai aratos, desi erau practic identici. Felul cum şuviţele de par i se lipeau de fata ajungandu-i la baza gatului şi acoperindu-i ochii era electrizant. Forma sprâncenelor lui te făcea să crezi că e încruntat mereu, desi aşa era el, atunci când se încrunta cu adevarat era de-a dreptul fioros. Geaca de piele mereu prezenta, expresia serioasă şi statura încordata şi musculoasa ¡1 transforma în protectorul perfect.
- Hmm? Insista Jason când nu i-am răspuns la întrebare.
- Mda, ai dreptate! Am recunoscut cu jumatate de gura făcându-l să zambeasca în coltul gurii.
- Mereu am!

Mi-am dat ochii peste cap.

Am auzit clopoţelul când am ajuns lângă dulapul meu şi abia acum am realizat că holurile erau goale.

- Tu nu ai fost la curs? L-am întrebat curioasa. Probabil iesisem mai devreme de la antrenamente din cauza vaietelor de mancarimi.
- Ba da, dar am ieşit mai repede! Austin mi-a spus că e la dusuri şi s-ar putea că tu să ieşi mai devreme. Holurile erau goale şi Harry a cerut acum protectie permanenta.

Am oftat adanc cautandu-mi cartea de psihologie în dulap. Era ultima ora şi de-abia aşteptam să ajung acasă şi să dorm. Mă durea burta.

- În sfarsit esti de acord cu asta? Vru Jason să stie.
- N-am de ales! Am închis usa dulapului.
- Te cred, avand în vedere că aproape te-ai oferit pe tava lui Drake.
- Scuza-mă, bodyguarzii nu ar trebui să îşi vada de treaba lor şi să taca din gura? Am spus artagoasa, tipul ala mi se pare suspicios, concentreaza-ţi încruntătură pe el, am spus aratand spre un baiat care era mult mai mic de statura decât Keith şi se straduia să îşi deschidă dulapul. Jason îşi molfai buzele şi tacu din gura. Am rânjit draceste şi am tresărit când doua braţe enorme s-au aşezat în jurul meu. Braţele mele preferate.
- Buna, frumoaso! Harry şopti în urechea mea şi m-am întors repede spre el, infasurandu-mî mâinile în jurul gatului sau şi l-am sarutat fara să ezit. Mi-am adus aminte de braţele lui Kane în jurul meu, aveau cu totul alt scop dar erau atât de ciudate pentru mine, corpul meu era dependent şi cunoştea doar o pereche de braţe. Ale lui Harry.
- Buna, frumosule! Am zâmbit frecandu-mi nasul de al lui. Zâmbetul lui era mirific şi gropitele lui erau cel mai frumos lucru pe care l-am văzut în viaţa mea, de fapt, orice ţinea de el era cel mai frumos lucru pe care l- am văzut în viaţa mea. Era într-o competitie cu el insusi. Nu m-am putut abţine şi l-am muscat uşor de obraz, dorindu-mi să gust din gropitele alea superbe. L-am făcut să rada şi mă ridice în braţe, apoi să îmi muşte gatul.

Am intrat împreuna la ultima ora sî chiar dacă Kristen şi Candice pareau să aiba încă o mare problema una cu cealalta, am decis să le las în pace.

- Tu stii ceva de Candice şi Mike? L-am întrebat pe Harry, mergând spre locurile noastre obişnuite din fundul clasei, şi cum se obisnuise deja, îmi trase scaunul în banca lui şi mă înghesui lângă el.
- Ce?! Ce să stiu despre ei? Ridica din spranceana.

- Se pare că lui Mike i s-a put pata pe Candice, am aratat spre roşcata din prima banca care îşi butona telefonul concentrata. Harry analiza situatia câteva secunde, apoi bufni într-un chicot cunoscător.
- Da, cred că mi-a spus ceva despre roşcata focoasa de la şcoala dar nu l-am prea bagat în seama, eram ocupat să mă holbez la poza cu tine în lenjeria verde. Rânji că un dracusor şi mi-am mijit ochii batand cu degetele în banca.
- Doar nu a văzut şi el poza aia?! Am spus speriata.
- Iubito, mă jingnesti! Cât de prost mă crezi? Spuse ofensat şi am început să rad.
- Deci, chiar o place sau vrea doar să o tarasca în pat? Am întrebat speriata pentru prietena mea vorbareata şi cam uşor de manipulat.
- Nu stiu, la cum ii cunosc pe Mike, probabil vrea doar să o tarasca în pat. Spuse Harry aprobandu-mi temerile şi am oftat.
- Deci Kristen avea dreptate.
- Ce?! întreba Harry repede.
- Kristen, a tot avertizat-o pe Candice să stea departe de Mike şi au ajuns chiar să se certe din cauza asta.

Harry m-a surprins când a început să rada. Profesoara a intrat în camera dar el nu s-a oprit din ras. Mi-am
unit sprâncenele privindu-l confuza şi îşi potoli amuzamentul, dupa ce atrasese atenţia întregii clase. Mă strânse mai bine în braţe şi îşi propti barbia pe umărul meu, pentru a-mi putea şopti la ureche.
- Probabil ar trebuie s-o asculte, Kristen are ceva experienţa privind victimele tarate în pat ale lui Mike.

M-am uitat la el speriata.
- Ce?! Am expirat făcând ochii mari.

Chicoti încercând să mă faca să tac.
- Kristen s-a culcat cu Mike? Am şuşotit de data asta. Harry aproba din cap, zâmbind amuzat. Gura mi s-a deschis în soc şi a chicotit lipindu-şi buzele de ale mele să le uneasca din O-ul mare în care se deschiseseră.
- Când, cum dracu'?! Am expirat stupefiata şi Harry a chicotit, întorcându-şi atenţia spre Ken, asigurandu- se parcă să nu auda asta. Era concentrat spre colega din fata lui, adica Kristen.
- Acum doi ani, Mike era vedeta scolii, capitanul echipei de fotbal, cel mai mare cuceritor din liceu, stii tu... i s-a pus pata pe Kristen şi nu s-a lasat până nu a bagat-o patul lui.

Mi-am lipit o palma peste frunte.
- A pacalit-o că o iubeşte apoi a aruncat-o la gunoi, nu? L-am înjurat pe Wagner în mintea mea.
- Nu tocmai, şi ea era conştienta că asta avea să se întâmple şi Mike nu e îndrăgostit de ea deloc, dar a avut ghinionul să se lase convinsa de el într-o seara să vina la o petrecere. S-au imbatat şi mai departe îţi dai tu seama. Dar nu îţi face griji, nu o crede pe Kristen victima absoluta, Mike a profitat de ea, într-adevar, dar cred că şi ea era conştienta ce avea să se intampla când a acceptat să mearga la petrecere.

Mi-am clatinat capul ametita, asta explica de ce ii ura Kristen pe Mike atât de mult.
- Mike nu e genul care să se indragosteasca, nici eu nu eram înainte dar motivele mele erau altele sî nu găsisem persoana potrivita -mă saruta pe vârful nasului, am zâmbit-, el vrea doar să se distreze şi probabil chiar dacă s-ar îndrăgosti cu adevarat de o fata ar sta departe de ea, nu ii plac implicaţiile.

Am oftat din nou, observand-o pe profesoara vorbind despre importanta comunicării în situatiile de depresie. Nimeni nu o prea asculta.

- Nu vreau să profite şi de Candice aşa, cred că ea ii place şi cu siguranţa nu ii va fi bine dacă Mike îşi bate joc de ea.
Harry aproba serios din cap.
- 0 să vorbesc eu cu el.
Am zâmbit şi l-am sarutat subtil când profa s-a întors spre tabla.
- Esti perfect! Am şoptit încet.
- Numai când te uiti tu în oglinda îţi dai seama cât de perfect sunt.
M-am încruntat confuza.
- Tu esti perfecţiunea din mine. Zâmbi şi îmi saruta umărul.
Am clatinat din cap.
- Când o să îţi accepţi şi tu laudele fara să le întorci împotriva ta?
- Când o să le merit cu adevarat, adica niciodata. Cum nu te merit nici pe tine. Mi-am pus repede degetul peste buzele lui până nu scotea şi alte prostii pe gura.
- Ce o să facem azi? Aranjam restul lucrurilor în casa? Am schimbat repede subiectul.
- Da! Şi o să avem puţin ajutor.
Am ridicat din spranceana.
- Băieţii vin şi ei, o să fie un fel de mini-petrecere liniştita de casa noua, asta dupa ce ne ajuta s-o renovam. Sunt destule de făcut. Spuse Harry şi am aprobat incantata de idee.
- Ai mai vorbit cu tatăl tau? Mă întreba Harry şi mi-am strâns ochii strâmbând din nas. Incalcasem cuvântul dat tatei de a-l vizita zilnic.
Harry mă dojeni cu privirea.
- 0 să trecem pe la el dupa ore, ii spunem că am fost la vreo cabana în mijlocul pădurii fara semnal - weekend-ul asta.
Harry chicoti.
- OK! Cum merg lucrurile intre el şi mama lui Amber?
Am ridicat din umeri.
- A dormit la ea câteva nopţi, o să aflam astăzi.

Brusc, asta mi-a adus aminte de Amber, desi apariţia ei de dimineaţa m-a şocat, restul zilei a fost total absenta în mintea mea şi în preajma mea de asemenea. Am cautat-o cu privirea prin clasa goala dar nu era prezenta, ştiam sigur că aveam cu ea cursul asta. Oare chiulise că să nu dea ochii cu mine şi Harry? Cel mai probabil. Gândul asta mi-a făcut inima care încerca să fie cât mai dură - să musteasca în regret. Pentru prima data l-am observat şi pe Zac. Astăzi nu ii văzusem absolut deloc, oare oamenii astia se fereau de mine intentionat? Era prima data când ii puteam analiza de aproape, era la doua banei distanta de noi, pe rândul din mijloc. Il văzusem saptamana trecuta dar fusesem destul de aproape de el să observ că vanataile pe care le avea în jurul ochilor erau înconjurate şi de ranî. Chiar dacă erau exagerat acoperite cu fond de ten, încă erau proeminente. Buza de sus ii era sparta şi aproape deformata, spranceana stanga la fel, arcada ii era sparta şi încă umflata desi trecuseră 5 zile de când Harry ii bătuse. L-am observat miscandu-se incomod pe scaun şi indoindu-şi uşor mijlocul. Stiu de ce făcea asta, ii dureau coastele.

Am inghitit în sec şi am strâns mână lui Harry din instinct. Il bătuse îngrozitor de rău, şi totul a fost probabil rapid dar cu atâta furie şi putere că l-a desfigurat. Îmi amintesc când a spus că pleaca să cumpere plafonul maşinii, nu a durat mai mult de un sfert de ora până s-a întors înapoi, şi cu plafonul. Harry nu avea nîcio rana, mă îndoiesc că Zac a protestat în vreun fel desi nici el nu e tocmai cel mai slab baîat din şcoala. Dacă ¡1 analizezi bine pe Zac, poti crede că e mai musculos că Harry, deoarce umerii lui sunt mult mai lati şi abdomenul scurt şi îndesat. Harry are o statura înalta, un abdomen lung sî braţe lungi sî musculoase care ii pot face să para mai ¡nalt chiar în fata unei persoane cu aceeaşi înălţime că a lui. Dar din nou, nu avea nevoie de

toate astea. Chiar dacă a fost cu prietenii lui, mă îndoiesc că l-au ajutat în vreun fel. Expresia de furie şi turbare pe care cu siguranţa a avut-o probabil l-a convins pe Zac să nu protesteze şi chiar dacă a facut-o, cu siguranţa a fost în zadar. Cu vanataile pe care le avea ii putea da pe Harry pe mână politiei, dar mă bucur că a fost destul de inteligent - macar de data asta - să nu o faca. Nu s-a întors o secunda spre noi, era de parcă sî-ar fi pierdut capul dacă o făcea, şi poate Harry chiar l-a amenintat că asta o să se întâmple dacă se mai uita la mine.

Era neplăcut să îmi pierd un prieten într-un asemenea fel, dar eram fericita că în sfarsit scapasem. Macar de certurile din gelozie, provocate de alţii, scapasem. Şi de Amber şi de Zac. Amandoi iesisera cocoloşiţi din asta şi nu eram sigura care era rănit mai tare. Zac avea rani fizice, care ii vor mai chinui câteva sapatamani dar în cele din urma vor trece. Insa rănile lui Amber erau în suflet, cu excepţia uneia pe gat care se va cicatriza şi va trece. Insa cele din suflet, ascunse şi chinuitoare, sunt întotdeauna cele care dor cel mai tare sî nu se vindeca aşa uşor odată cu trecerea timpului.

Dupa terminarea orelor am mers cu toti în parcare, sub aceeaşi ploaie torentiala care nu părea să se mai termine vreodata.

Am căzut de acord că eu şi Harry să mergem mai intai la tata, unde eu trebuia să îmi iau şi restul lucrurilor, apoi să ne întâlnim cu totiî o ora mai târziu la noi acasă.

Am coborât din maşina lui Harry, deja devenind enervata de stropii de ploaie care nu se mai opreau.

Am intrat rapid în casa, fara mă mai ciocănim şi eram sigura că tata este acasă pentru că maşina ii era în garaj. Pe o vreme că asta un pompier e ultimul om din lume care are de lucru.

- Tata I Am strigat la intrare în timp ce îmi scuturam parul şi Harry strangea umbrela.

Tata a ieşit din bucătărie, privindu-ne şocat.

- Katherine?! Rosti şi am început să rad.
- Da tata, nu mă mai recunoşti? Am glumit făcându-l şi pe Harry să chicoteasca.
- Ba da scumpo doar că nu mă aşteptam...
- Îmi pare rău că nu am venit zielele astea pe la tine tati, am fugit spre el, milogindu-mă că un copil mic şi sarindu-i de gat.

Tata mormăi nelasandu-se convins de dulcegareala mea falsă.

- Unde ati fost? Ne întreba tata când veni sî el lângă noi.
- Salut Christopher, cred că deja te-ai plictisit de mine rapindu-ţi mereu fiica nu? Spuse Harry cu un ton de amuzament şi am chicotit în braţele tatei care îşi miji ochii la Harry.
- Nu m-am plictisit, încerc să mă obîsnuiesc şi nu îmi iese. Comenta tata şi mi-am strâns buzele totuşi amuzata.
- Christopher?! Am auzit o voce stranie venind din bucătărie şi scartaitul de roti care a urmat a pus imediat ordine în lucruri.

Roberta şi-a făcut apariţia şi tata a privit în jos, oftând uşor stresat.

- Hmm, stai să ghicesc tata, aşa încerci să te obişnuieşti? Am întrebat ridicând din spranceana. Prezenta Robertei aici era perfectă.
- Pentru că e perfect, îmi pare bine să te revăd Roberta, îmi pare rău pentru circumstanţele în care ne-am văzut ultima data. Am zâmbit prietenoasa şi amandoi m-au privit uimiţi. Mai puţin Harry care zambea cunoscător lângă mine.
- Esti drogata? Mă întreba tata perplex.

Am izbucnit în ras.

- Nu tata!

Şi chiar nu eram.

- Ti-am spus că nu mai am nimic împotriva cu asta, ce aş putea să spun când eu mă mut de acasă. Deci, acum locuiţi împreuna aici? Am întrebat degajata privind spre amandoi.

- Într-un fel, de ce nu ai răspuns la telefon? Am tot încercat să te sun zilele astea. Schimba tata repede subiectul.
- Telefonul meu a suferit o mica problema, o să îţi dau numărul nou. Am spus repede, evitând şi alte detalii.

Tata aproba din cap.

Harry îmi prinse mână şi am observat atenţia Robertei asupra lui, apoi mi-am dat seama că asta era probabil prima data când ii vedea. Tata observa şi el asta.

- Roberta, el e Harry. Capul rautatilor pe-aici! Spuse tata şi i-am aruncat o privire urata, Harry doar zâmbi nu îmi dau seama dacă era un zâmbet fals sau nu - îmi dadu uşor drumul la mână şi merse lângă Roberta.
- Îmi pare bine să va cunosc doamna, îmi pare sincer rău pentru ce s-a intamplat cu Amber. Sper că nu mă consideraţi vinovat pentru asta. Rosti sarutandu-i mână şi ametind-o uşor cu farmecul lui de mincinos profesionist.

Roberta îşi scutura capul în semn de negare.

- Nu, stai liniştit! Spuse sec şi îmi dau seama că orice ar fi, Harry ii displacea. Sunt sigura că sentimentul ei de mama ii spunea că fiica ei suferise din cauza acestui baiat mai mult decât lasa să se vada, dar cu siguranţa nu ii spunea şi că se bagase în asta singura.

Am decis să ii salvez pe Harry din situatia asta. Era intre părinţii celor doua surori care ii fuseseră pe rand, iubite - iubite în situatii complet diferite. Asta cu siguranţa nu era plăcut.

- Tata, noi mergem să împachetam restul lucrurilor mele. Nu o să va reţinem prea mult, dacă vrei să vii să vezi casa, esti bine-venit oricând. O să îţi dau adresa. Am spus mergând lângă Harry şi prinzandu-i mână din nou, credeam că e tensionat dar părea foarte calm. O femeie că Roberta nu ii inspira niciun fel de teama, poate doar putina stanjenire, pe care o acoperea perfect. Trebuia să îmi amintesc cât de greu de intimidat e un criminal, doar pe mine părea să mă prajeasca privirea Robertei care ne privea de jos dar parcă voia să treaca cu căruciorul peste noi. Sau doar mi se părea mie.

A zâmbit prietenos când m-am uitat la ea, poate era bucuroasa că accept relaţia ei cu tata dar o deranja prezenta baiatului care era lângă mine.

Tata aproba din cap uşor ametit de vorbele mele, faptul că acum îmi luam hainele din casa şi mă mutam cu totul ii speria şi mai tare.

Am fugit cu Harry pe scări până tensiunea dintre noi nu arunca acoperişul în aer şi am respirat uşurata când am închis usa în urma noastra.

- Crezi că bănuieşte ceva? L-am întrebat în timp ce îmi scoteam geamantanul de sub pat.
- Cine? Se încrunta Harry deschizând uşile dulapului meu sî dandu-mi deja primul brat de haine.
- Roberta. Crezi că bănuieşte că tu ai fost de vina cu ce i s-a intamplat lui Amber?
- Nu stiu şi nu-mi pasa. Spre binele ei sper să îţi tina bănuielile pentru ea. Tonul şi cuvintele lui Harru erau dure, dar mă obisnuisem deja cu ele aşa că am aprobat pur şi simplu din cap, umplandu-mi valiza cu haine şi dorindu-mi să plec cât mai repede de aici, nu mai simţeam bine în locul asta acum.

Mi-am luat majoritatea lucrurilor care au încăput în cele doua valize cu care am venit din New York, nu apucasem să colectez prea multe intre timp. Computerul a ramas aici la decizia lui Harry şi nu am avut nimic împotriva, cu siguranţa planuîa să îmi cumpere alt laptop în curând sî eu nu aveam decât să îmi tin gura în legătură cu asta.

Am aruncat o ultima privire spre camera care a fost a mea pentru puţin timp, dar s-au născut câteva amintiri eterne aici.

- Prima noastra noapte împreuna a fost aici! Şopti Harry la urechea mea, dand glas la gândurile mele.
- Da! Am zâmbit privind patul acoperit de cearseafuri albe.

- Eram aşa hotărâtă în noaptea aia că nu o să îţi cedez niciodata, am chicotit şi Harry a făcut la fel, strangandu-mă în braţe.
- Şi eu eram aşa hotarat că nu o să îmi scapi, desi mă fierbeai pe dinăuntru, erai aşa ciudata pentru mine, te iubeam încă de atunci dar habar nu aveam. În noaptea aia mi-am dat seama şi jur că m-am speriat. Era aşa ciudat să dorm lângă o fata şi să nu îmi doresc altceva decât să o strâng în braţe şi să o privesc.

M-a făcut să rad.

- Nu rade, am făcut şi o prostie dar eram atât de bulversat că nu înţelegeam nimic.

M-am întors speriata spre el.

- Ce-aî făcut?

Îşi strânse buzele dorîndu-şi parcă să nu fî spus asta.

- Pai, mă atrageaî, mult -ingrosa cuvântul- dar mintea mea tampita avea impresia că altul e motivul pentru care nu vreau aşa repede să fac sex cu tine.

M-am încruntat confuza.

- Of, nu vrea să îţi spun asta, până şi eu cred că eram nebun. Rase punandu-şi mână pe frunte şi mă speria tot mai tare.

- Harry, ce ai făcut?

Ofta şi l-am mustrat să spună.

- Am verificat dacă esti fata.

Gura mi s-a deschis de uimire.

- Ce-ai făcut? Am expirat stupefiata.

Îşi mușca buza vinovat.

- Iarta-mă iubito doar că era al dracu' de ciudat. Nu mă înţelege greşit erai şi esti cea mai frumoasă şi sexy fata pe care am vazut-o în viaţa mea, dar faptul că nu voiam mai mult atunci era ciudat pentru mine. Constiinta mea îmi spunea că ar putea fi sentimentul că nu esti fata în totalitate.

L-am lovit în umăr de s-a balansat pe picioare.

- Nu mă judeca, se miorcosi, atunci gandeam doar cu capul de jos şi voiam să mă asigur că nu intru în vreo încurcătură transexuala.

Mi-am strâns buzele nervoasă desi imî venea să izbucnesc în ras în acelaşi timp.

- Deci ce ai făcut? Te-ai jucat de-a exploratorul prin chiloţii mei? Mi-am pus mâinile în san.

Rânji.

- Da! Şi am găsit comoara de aur.

Am clatinat din cap şi rase, tragandu-mă înapoi în braţe. Imî aduc aminte de noaptea în care mi-a scris "Mine" pe fund, mă straduiam să nu îmi vada şi partea din fata desi el o văzuse demult, că să se convingă că sunt fata. Iisuse.

- A fost o tâmpenie de moment iubito, iarta-mă. Mi-a trecut atunci rapid prin cap şi nu m-am putut abţine.

În cele din urma am început şi eu să rad.

- Ciudatule!
- Mă indragosteam sî eu pentru prima data, întelege-mă.

Am ras şi mai tare şi l-am tras într-un sărut care ii certa pentru ce a făcut.

- Aşa sî, dupa ce te-ai convins că sunt femela 100%, care a fost urmatoarea reacţie? Am continuat interesata de discuţie, acum nu mai aveam nicio problema că Harry mi-a văzut partea intima, eram mai mult decât obişnuită cu asta, dar nu stiu cum s-ar fi terminat dacă mă trezeam atunci şi ii prindeam cotrobaindu-mi în chiloţi. Sunt sigura că purtam şi o pereche de pantaloni scurţi de trening în noaptea aia.

- Pai, pe lângă faptul că era prima data când îmi doream să fac oral unei femei mai mult decât să îmi faca ea mie, mi-am dat seama că mi-ai furat minţile şi o să fi a mea, orice ar fi. A mea într-un fel total diferit fata de ce trăisem până atunci.
Am zâmbit fericita de răspuns şi l-am sarutat din nou.
- Cum adica prima data când ţi-ai dorit să faci oral unei femei?
Zâmbi şi mă saruta pe nas.
- Oricât de experminetat eram eu în materie de sex, chestia asta nu îmi placea deloc. Chiar dacă ştiam că fetele cu care mă culcam nu mai fusera atinse de altcineva, tot nu mă atragea, nu am mai făcut niciodata sex oral unei femei, până la tine.
Mi-am mărit ochii, şocata!
- Serios?! Am întrebat aproape incantata de asta. De fapt, eram al naiba de incantata, gandindu-mă că buzele pe care eu le sărut non-stop nu au fost scunfundate printre picioarele alteia.
- Da! Zâmbi. Gura mea te-a gustat doar pe tine! Voiam al naiba de mult să îţi simt gustul în noaptea aia, dar m-am abtinut pentru că sigur urma să mă arunci de pe balcon, dar totuşi asta a fost primul nostru experiment sexual. Mi-am muscat buza aducandu-mi aminte de Ferrari şi de cum aproape ţipam de plăcere întinsa pe capota cu Harry scufundat între picioarele mele.
- Mi-am gustat fata sî am devenit dependent de ea, acum aş manca-o cu totul sî ea nu mă lasa. Mă strânse în braţe crîticandu-mă cu vorbele lui şi am început să rad.
- Nu vrei să mă gustî în momentul asta, crede-mă! Am ras sî a mormăit pe gatul meu. M-a surprins punandu-şi mînile în jurul meu şi rîdicandu-mă în sus că pe un copil mic. Mi-am încolăcit picioarele pe abdoemnul lui, de obicei mă ridica de coapse dar acum m-a prins de coaste sî m-a ridicat în sus de parcă aş fî cantarit 5 kilograme. Şi-a coborât braţele pe coaspele mele, sustînandu-mă în braţele lui şi clar asta nu avea să se termine cu bine.
- Ba vreau! Marai strangandu-şi dinţi. Nu vrei să avem o ultima amintire în camera asta? Îmi muşca maxilarul şi mi-am strâns dinţii contrariata. Ba voiam, voiam al naiba de mult.
- Dar...
Comentariul meu clar nu începuse bine pentru că mî-a astupat imediat gura cu a lui.
- Doar lasa-te purtata de val iubito, vreau să fac ce nu am avut ocazia în prima noapte.
Mi-am muscat buza speriata şi m-am simţit întinsa pe pat, cu el deasupra mea. Mi-a sarutat buzele prelung, strecurandu-sî mână pe sub tricoul meu sî mangaindu-mî tandru soldul.
- Vrei să stîi ce am făcut în noaptea aia în timp ce tu dormeai liniştita în braţele mele?
Zâmbi şi curiozitatea m-a curpins.
- Mhm! Am inganat ametita.
Harry chicoti entuziasmat şi într-o secunda cobora de pe mine şi se poziţiona lângă mine, întorcându-mi cu spatele la el.
- Dormeai aşa. Mă întoarse puţin spre el sî el se propti cu cotul în perne, ridîcandu-şi capul pentru a se putea uita la mine în timp ce pe celalalt brat ¡1 ţinea în jurul meu.
- Şi?! Am zâmbit curioasa.
- Şi pur şi simplu mă uitam la tine, erai aşa de liniştita, frumoasă şi în mod normal, plictisitoare, dar ultima în niciun caz. Ti-am studiat fiecare trăsătură şi mă fascinai, mă imaginam desenandu-te şi asta era al dracu' de ciudat -am chicotit-. Eram sigur că ai sani, pentru că mă făceau să salivez şi stiu că aveai sfârcurile întărite prin maiou. Nu ţi-am ridicat şi maioul dar nu m-am abtinut să nu fac asta. Zâmbi şi îşi puse mână pe sânul meu, strangandu-l uşor şi aproape insesizabil. - Bine, atunci nu aveai sutien, adauga. Am clatinat din cap uitandu-mă încruntata la el. Mă saruta rânjind sî stiu că asta nu era nici jumatate din ce a făcut.

- Aveai cei mai moi şi totodata fermi sani pe care i-am atins în viaţa mea şi din aia am atins destui, m-am strambat. Dar am fost cuminte, nu am făcut mai multe desi îmi doream, voiam doar să te ating, să te explorez, să îmi dau seama ce e în neregula cu tine de mă atragi aşa de tare dar în acelaşi timp nu voiam să fac sex cu tine aşa repede. Voiam să te cunosc mai intai şi atunci habar nu am ce voiam să cunosc la tine. Parca o luam razna -am început să rad-. Am continuat să te strâng contrariat în braţe, de parcă asta îmi oferea un răspuns, ţi-am sarutat gatul, spuse şi facu asta fin. Umărul, continua lipindu-se buzele moi dar aveam geaca pe mine şi mi-a tras materialul peste umăr. Faceam asta şi mă lua ameţeala, mi se urcau hormonii la cap şi totuşi nu voiam să fac mai mult. Apoi mi-a trecut prin cap dracia că poate nu esti în totalitate ce pari şi eu sunt clarvazator şi mi-am dat seama de asta, prost eram sigur. Am izbucnit în ras.
- Purtai o pereche de pantaloni scurţi de trening atunci îmi confirma, desi îmi bubuia inima în piept şi dacă te trezeai cred că faceam infarct. Am continuat să rad. Şi-a coborât mână pe abdomenul meu şi şi-a strecurat degetele pe sub betelia colanţilor mei, prinzand-o odată cu cea a slipului şi ridicandu-le uşor în sus. M-am uitat la el strangandu-mi buzele şi a rânjit extaziat, muscandu-şi buza de jos la ce găsise acolo.
- Apoi am făcut asta şi am fost cuminte tot restul nopţii, îmi aşeza colanţii înapoi. Doar te-am privit şi te-am tinut în braţe, dandu-mi seama că m-am îndrăgostit rău de tot chiar dacă nu stîam mare lucru despre tine, nici nu îmi trebuia să stiu asta, nu îmi mai pasa, ştiam că tu esti aleasa, şi o să fi a mea.

Am chicotit şi m-a sarutat.
- Iubitul meu m-a crezut transsexual înainte să îşi dea seama că s-a îndrăgostit de mine. Ce poveste grozava pentru nepoţi. Am spus făcându-l să rada.
- Şi de asemenea, iubitul meu era cam tembel pe atunci, am completat şi a marait pe gatul meu, păstrându-şi însă amuzamentul.
- Şi acum, ce voiam să fac atunci şi nu am putut. Rânji că un dracusor şi tresari din nou peste mine. Am icnit speriata, ii voiam să mă tina din nou în braţe, era mult mai bine aşa.
- Harry...
- Shhh, şopti suav muscandu-mi pielea de sub buric în timp ce îmi ridica tricoul.
- Harry, ai înnebunit? Tata e jos! Am şuşotit speriata mai mult de ce aveam eu jos.
- Nu o să vina peste noi.
- De unde ştii?
- Stiu eu! Îşi muşca buza şi cobora intre picioarele mele, departandu-le şi m-am miorcosit speriata. Îmi placea al naiba de mult când Harry îmi făcea asta, mai ales acum că eu am fost şi singura dar totuşi aveam câteva probleme care mă reţineau.

Harry plasa un sărut moale intre picioarele mele şi l-am privit surprinsa, încă aveam colanţii pe mine.

- E mai bine aşa?

Am aprobat din cap vesela.

- Dar nu şi pentru mine, rânji şi mi-am trântit capul pe perina, punandu-mi mâinile peste fata. Îmi trase uşor colanţii peste coapse, apoi chiloţii şi cred că eram mai speriata decât atunci când a făcut asta prima data. Trebuia să obtina el mereu ce îşi doreşte.

L-am simţit coborând şi respriatia lui s-a infiltrat în mine, am inghitit în sec. I-am simţit buzele lipite de feminitatea mea şi mi-am ridicat capul speriata. S-a ridicat uşor şi a zâmbit, eram inspaimantata că ii voi vedea cu buzele roşii, dar nu avea nicio urma de sânge pe ele. Am expirat uşurata

- Totul e curat iubito, nimic nu iese afara, îmi explica prinzând intre degete ata albastra a tamponului şi când l-am văzut cu chestia aia în mână, mi-au luat obrajii foc şi mi-am pus iar mâinile pe fata.

Harry chicoti şi îmi saruta vulva din nou.
- Nu ţi-am spus că vreau să te simt în toate modurile posibile?
Mi-am agitat genunchiul stresata, intra spre clitorisul meu şi asta nu e bine. L-am simţit tragand de ata şi m-am crizat.
- Harry, te rog iubitule, opreste-te! Îţi fac eu sex oral, cel mai tare din cate ai avut, doar pleaca de acolo. L- am implorat făcându-l să rada intre picioarele mele, ahh era atât de excitanta chestia asta dacă nu aş fi avut menstruatia asta tampita.
- Nup!
Am mormăit disperata. Buzele lui deveneau tot mai agitate pe feminitatea mea şi începeam să prind placerea din acţiunile lui şi asta nu e bine. Şi-a învârtit ata în jurul degetului şi tragea uşor de ea, mi-am strâns picioarele speriata dar am uitat că intre ele e capul lui şi asta ii ajuta şi mai tare. A marait incantat şi i-am simţit limba nici eu nu stiu unde dar am gemut fara să îmi dau seama dupa mi-am lipit palma peste gura. Harry mi-a strâns picioarele în jurul capului sau şi mi le-a ridicat pe umerii lui. Doamne, nu pot să cred că m-am lasat convinsa să fac asta.
- Sigur esti la menstruatie? Nu e nimic aici! Comenta şi l-am lovit în cap. - Calmeaza-te iubito, sunt obişnuit cu sângele. Am marait dorindu-mi să ii ia durerea de masea în secunda asta.
- Cred că trebuie să scoatem chestia asta! L-am simţit rânjind şi tragand mai tare de ata tamponului, eram la un pas să tip şi să mă ridic când vocea tatei mi-a luat-o înainte.
- Kath, mai aveţi mult scumpo?
Mi-au luat tâmplele foc şi m-am ridicat de pe Harry într-o fracţiune de secunda.
- Da tata, coboram imediat! Am spus repede cu vocea sufocată de parcă alergasem la maraton.
- Vreţi să ramaneti la masa?
Am privit rapid spre Harry, nu mi-a dat un răspuns pentru că era nervos că tata ii intrerupsese.
- Vorbim jos tata! Am spus şi am coborât din pat. L-am auzit spunând un OK, înainte să plece de lângă usa noastra. Slava Domnului că nu avea obiceiul să intre peste mine în camera, nu stiu ce s-ar fi intamplat dacă vedea chestia asta.
- Il urase pe tatăl tau în secunda asta! Marai Harry frustrat şi am început să rad. El ii uraste, iar eu ii iubesc, mă salvasse de la nenorocirea sangeroasa.
Mi-am arajat colanţii pe coapse şi am privit spre buzele lui Harry, erau perfect curate dar tot mi-am scos un şerveţel umed din geanta şi i l-am întins.
Il privi încruntat.
- Doar nu vrei să mă şterg la gura?! Parca mă întreba dacă sunt nebuna.
- Ba da! Am continuat să ii întind şerveţelul şi îşi uni sprâncenele respirând suparat.
Mi-l lua din mână şi ii arunca jos. Apoi îşi linse buzele într-un mod exagerat, că un copil mânjit de tort pe la bot, apoi îşi trecu şi trecu degetul peste buza de jos şi ii supse şi pe ala.
- Gata! Spuse artagos ridicandu-se din pat şi insfacandu-mi valizele de jos. Am mormăit furioasa.
- Eu nu te mai sărut!
- Nu mai spune! Marai şi dadu drumul la valize, repezindu-se în mine şi lipindu-mă de dulap. Am ras fara să vreau.
Se înfipse în buzele mele, trecandu-sî rapid şi limba printe ele şi impletind-o cu a mea într-un sărut pasional şi apasat care ii caracterzia. Normal că la asta nu m-am mai putut abţine şi mi-am înfipt mâinile în parul lui, tragandu-l mai aproape de mine.
- Ce ziceai? Comenta tafnos peste buzele mele şi l-am muscat de cea de jos, continuând să ii sărut. Erau încă buzele lui deci să fim seriosi, nu aveam cum să le rezist indiferent de ce parte a corpului meu o explorasera înainte.
A ras că un dracusor sî m-a ciupit de fund. A luat geamantanele mele şi a ieşit pe usa, am aruncat o ultima privire spre camera mea şi am zâmbit, aici începuse totul. Mi-am amintit de ziua

în care am venit aici, acum aproximativ o luna şi viaţa mea era atât de diferita, uitasem să zâmbesc şi eram o persoana întunecata, dar îmi dau seama, că acum sunt mult mai întunecata că atunci, într-un sens diferit, datorita demonului de care m-am îndrăgostit.
Am închis usa sî l-am observat pe Harry asteptandu-mă şi zâmbind. M-a sarutat uşor şi a pornit spre scări, mi-am tras geanta pe umăr şi l-am urmat.
- Ramanem să luam masa cu ei? l-am şoptit lui Harry în timp ce coboram scările.
- Nu cred că Roberta se va bucura prea mult de prezenta mea. Mi-a răspuns şi am aprobat din cap.
Tata şi Roberta ne aşteptau în sufragerie. S-au întors imediat spre noi.
- Tata, noi nu mai ramanem, avem foarte multe de făcut acasă şi nu vrem să va dereanjam. Am spus şi i-am privit expresia trista.
- Sunteti siguri?
Eu şi Harry am aprobat din cap.
- 0 să luam masa alta data, promit! Am spus şi tata a incuvintat.
- Mă duc să duc astea la maşina! Vin dupa să te iau, îmi spuse Harry şi l-am privit sceptica. Dar avea bagaje şi probabil ii trebuia umbrela doar pentru el. Am aprobat din cap şi i-am deschis usa la intrare, ajutandu-l cu umbrela pe care a prins-o într-o mână, ridicând geamantanul în sus. M-am întors în sufragerie unde tata şi Roberta erau puţin tensionati.
- S-a intamplat ceva? Am întrebat curioasa.
- Nu! Dezaproba tata repede din cap.
- Deci, avetî de gând să va mutati împreuna? Am continuat. Harry s-a întors în casa.
- Nu stîm încă, casa asta e putîn mai dificila deci probabil va trebui să mă mut eu la ea. Îmi explica tata retinut.
Am aprobat din cap intelegatoare.
- OK, super! Am spus şi Roberta m-a privit nesigura.
- Kath, esti sigura că nu ai nimic împotriva? întreba retinuta.
Am clatinat imediat din cap.
- Normal că nu, şi eu mă mut şi cum am mai spus, tata şi tu aveţi dreptul să fiti fericiţi, macar acum.
Amandoi au zâmbit şi am simţit braţul lui Harry asezandu-se în jurul meu, dar nu voia să mă traga afara,
era mândru de ce spusesem.
Am ezitat în jurul unei întrebări pe care voiam să o pun dar îmi era teama.
- Amber ce părere are despre toate astea? Am spus în cele din urma sî am inghitit în sec la final. Imaginea ei fantomatica de astăzi îmi făcea pielea de gaina.
Amandoi ezitara câteva secunde, privind în podea.
- Amber e... începu Roberta dar am fost intreruptî de usa de la intrare care s-a deschis. La început am crezut că vântul a deschîs-o, dar când am văzut imaginea fantomatica la care mă gandeam mai devreme, picioarele mi s-au înmuiat.
Amber a ramas blocata în usa, uda leoarca şi speriata de ce vedea în fata ei, la fel că mine. Tata s-a dus imediat lângă ea, alaturi de Roberta.
Buzele ii tremurau şi îmi dau seama că încerca să spună cuvinte dar nu reuşea, nu îmi dau seama dacă la mine se uita sau la Harry, ne privea pe amandoi şi din nou, nu ştiam dacă e speriata sau furioasa. Reacţia lui
Harry de azi-dimineata s-a repetat şi m-a tras din nou mai aproape de el, baricandandu-şi braţele în jurul meu, protejandu-mă de orice s-ar putea intampla cu Amber în urmatoarea secunda.
Fularul pe care ii avea în jurul gatului era ud şi desfăcut, şi am reuşit să vad cicatricea încă nevindecata care ii pata gatul. Avea o forma patrata şi arata că plasticul topit şi întins diform pe o

suprafaţa plata. Tatuajul dîparuse dar pîmentul negru încă mai persista puţin în piele, patand cicatricea că o urma de cafea.

- Amber, scumpo, de ce nu ai luat autobuzul? O întreba Roberta îngrijorata.

Amber era uda din cap până în picioare şi o privi pe mama ei de parcă nu înţelegea ce spusese, sau nu ştia cine e.

- Ei ce cauta aici? Aproape şopti terifiata, uitandu-se la noi. Nu ii recunoşteam vocea, nu mai era tonul ala intimidant şi dur, mereu superior, acum era glasul unei fetite speriate, care tremura din toate inchieturile uitandu-se la diavolii din fata ei.
- Katherine a venit să îşi ia lucrurile, ţi-am spus că ea şi Harry se vor muta împreuna, li explica tata calm şi cred că pe el ii acceptase, ii lasa să ii puna mână pe brat şi nu se ferea de el.
- Noi, mai bine plecam! Am spus tragandu-l deja pe Harry dupa mine, felul în care mă strangea în braţe în fata lui Amber ii făcea pe tata să priveasca sceptic. El nu stie de ce face Harry asta, de fapt, desi nu cred că Amber ar avea puterea să mă atace acum, părea cu adevarat nebuna.
- Katherine, ce ai pe gat? Se încrunta tata confuz când am trecut pe lângă ei. M-am oprit şi am strâns din ochi, acum te-ai găsit să vezi asta.
- E un tatuaj tata! Un fluture. Am spus repede rugandu-mă să nu observe şi S-ul din tatuaj, i-ar da de bănuit.

- Aha! Ingana ingandurat şi am văzut privirea lui Amber scanandu-mi gatul cu ochii mari şi speriaţi.

Tata aproba din cap şi ne lua pe mine şi pe Harry, impingandu-ne spre usa.

- Îmi pare bine că te-am văzut Roberta, am spus încercând să zâmbesc. Amber, am adaugat retinuta.

Roberta aproba din cap zâmbind în schimb Amber ramase stana de piatra, speriata din cale-afara. Parca se

ruga să plec de lângă ea cât mai repede.

- Şi mie scumpo, vino pe la noi oricând îţi doreşti. Spuse Roberta şi am aprobat zâmbind, plecând cu tata şi Harry spre usa. Dacă ar sti că eu sunt motivul pentru care fiica ei arata aşa acum, cu siguranţa şi-ar retrage invintatia aia.
- Îmi pare rău pentru asta, i-am spus lui Amber să vina la noi dupa ore şi nu mă aşteptam că veti veni şi voi. Se scuza tata vorbind încet, când am ajuns lângă usa.

- E OK tata, stai linisitit. Ai reuşit să te împrieteneşti cu ea?

Tata ofta.

- Nu stiu, din cate vezi, e complet pierduta în lumea ei. Şi nu stiu dacă mă accepta lângă ea pentru că vrea sau pentru că nu mai realizeaza cine sunt. Face tot ce ii spunem, că un robot. Cred că intrat într-o depresie îngrozitoare şi nu vrea să ne spună de ce.

Am strâns din instinct, mână lui Harry. I-aş fi sugerat să o duca la un psiholog, avea nevoie de unul, dar aşa s-ar fi putut afla motivul depresiei ei şi nu era bine.

- E bine că macar te accepta, dacă are în sfarsit o familie adevărata poate îşi va reveni mai repede. Am spus repede.

- Şi tu? Spuse tata trist.

Am zâmbit.

- Am şi eu familie tata. Te am pe tine, şi ii am pe Harry. El e familia mea acum.
- Inceteaza să mai vorbeşti de parcă ai fi căsătorită! Mă certa tata tragandu-mă în braţele lui. Am chicotit şi l-am sarutat pe tampla cum făcea el cu mine când eram mica.

- Ai grija de fata mea! Il atentiona serios pe Harry înainte să ieşim din casa, făcându-l să chicoteasca.

- întotdeauna! Răspunse totuşi serios, făcându-l pe tata mândru.

Tata m-a sarutat pe frunte şi a dat mână cu Harry, tragandu-l şi pe el într-o imbratisare parinteasca înainte să ieşim din casa. Nimic nu mă făcea mai fericita decât să vad asta, că barbatii pe care ii iubesc cel mai mult se înţeleg şi se accepta unul pe altul.

Harry l-a strâns mai tare decât s-ar fi aşteptat, şi m-am întristat imediat dandu-mi seama de ce făcea asta. Ce însemna pentru el să aiba un tata.

- Mereu mi-am dorit un baîat, am şi eu unul în sfarsit! Spuse tata batandu-l pe Harry pe spate sî făcându-l să chicoteasca. M-am încruntat ofensata dar nereusind să îmi abtîn zâmbetul.

- El e al meu, gasestete-ţi altul, l-am scos limba, totuşi nu voiam că scena asta să ii întristeze pe Harry.

Tata rase sî ii trimise din nou lângă mine.

- Să nu uitatî de mine cum faceţi de obicei, ne critica făcându-ne să radem când am ieşit în ploaie.

- 0 să ne străduim, am spus lipindu-mă de Harry sub umbrela şi fugind spre maşina. Era parcata în fata casei, oare cum nu o observase Amber? Era prea pierduta în gândurile ei să o vada?

înainte să intru în maşina am zărit pe veranda casei de peste drum, admiratoarea mea care m-a bagat în cam multe probleme pentru o femeie care nu mă cunoaşte.

Mă privea indignata de parcă aş fi fugit de acasă cu fiul ei şi nu m-am putut abţine să îmi iau la revedere de la ea cum se cuvine, i-am aratat degetul mijlociu făcând-o să caste gura. Era genul femeii părăsite cu 20 de pisici care gaseste o activitate interesanta din spionatul şi paratul adolescenţilor rebeli ai vecinilor.

Harry a izbucnit în ras înainte să mă bage în maşina şi l-am observat şi pe tata razand şi intrând repede în casa.

Harry a trecut prin fata maşinii şi i-a făcut cu mână, zâmbind. Am izbucnit şi eu în ras.

Harry a intrat razand în maşina şi s-a scuturat de apa.

- O cunoşti pe femeia asta? întreba amuzat uitandu-se dupa batrana care fugise deja în casa.

- Nu, dar ea clar are ceva cu mine. Am continuat să rad gandindu-mă usa la de sticla a balconului meu, femeia asta avea casa că a mea şi nu era la mare departare, eu nu m-am uitat niciodata spre a ei dar dacă ea a facut-o? În timpul vizitelor lui Harry la mine... mi-am imaginat-o cu binoclul lipit de geam şi cu gura cascata în timp ce capul lui Harry era scufundat intre picioarele mele, poate s-a uitat şi mai înainte... pielea mî s-a zbârlit, mi-am scuturat capul sî am izgonit gândul scârbos şi înfiorător din minte.

Harry continua să rada amuzat şi a pornit maşina, derapand rapid prin bălţile lasate de ploaie. Am privit rapid spre casa care a fost a mea, nu pentru mult timp dar odată cu mutarea aici a început adevărata mea viaţa.

În casa noastra era un haos total. Erau aproape toti prietenii noştri şi nu stiu sigur dacă veniseră să ne ajute să renovam casa sau să o distrugem. Ken o adusese pe Kristen iar Mike pe Candice, situatia devenea interesanta. Nicky, venise şi ea cu Ty şi trebuia neaparat să mă pun în tema cu situatia din vieţile noastre aşa că am luat-o cu mine la cumpărături. Nu aveam nimic de mancare în casa şi dupa ce i-am dat lui Harry ordine unde să puna toate obiectele, mi-am luat prietena de mână şi am tulit-o spre supermarket, alaturi de Jason şi Austin, bineînţeles.

Nu mare mî-a fost surpriza să aflu că stîa deja tot, ii păcălise pe Ty să ii spună şi chiar dacă nu erau încă oficial un cuplu, nu mai aveau mult până acolo, Ty era topit dupa ea. Şi asta nu făcea decât să mă bucure, în sfarsit puteam discuta cu cea mai buna prietena a mea, absolut orice, fara să mai ascund anuminte detalii. I- am povestit toate peripeţiile mele din weekend când

l-am urmărit pe Harry până în Italia şi asta nu a surprins- o prea tare, nici ea nu e tocmai fata cerebrala în persoana dar tot m-a acuzat că sunt nebuna, desi partea cu Drake o speria puţin.

Cumpărăturile noastre au durat mai mult decât ar fi trebuit, am ras tot timpul şi am făcut glume una pe seama celeilalte. Jason şi Austin nu scoteau un sunet, doar mergeau în urma noastra, ducandu-ne coşul şi acceptand glumele făcute de Niks şi pe seama lor.

l-am cerut sfatul în privinţa situatiei cu Harry şi scurgerile la instalatie, şi era normal că sfatul ei era să las baiatul să îşi faca treaba, o să avem şi o lubrifiere mai buna aşa, nu e mare lucru, Nicky...

Când am ajuns acasă, lucrurile prinseseră deja contur, Harry era comandantul şi dicta fiecare mişcare dupa ordinele generalului, Katherine.

Sufrageria arata deja mult mai bine, canapeaua neagra rămăsese singura pe mijloc, înconjurata de un mic covor alb sî pufos şi o masa de sticla în fata. Plasma neagra sî imensa care era înconjurata de nişte boxe lungi şi mari, pe care Ty le instala cu entuziasm.

Harry a coborât la parter alatui de Mike şi Jay care se vaicareau de spate şi am fugit imediat la el.

- Cum merge? Am zâmbit sarindu-i în braţe.
- Perfect, aproape am terminat. Ce ţi-a luat atât? Zâmbi şi el tragandu-mă în braţe.

Nicky i-a scos limba desfacandu-şi un pachet de biscuiţi şi plecând lângă Ty. Harry a clatinat amuzat din cap înţelegând de ce intarzîasem, avusesem multe de bârfit.

- Am o surpriza pentru tine! Îmi şopti Harry lipindu-şi de al meu şi am zâmbit curioasa.

-Ce?!

Îmi facu cu ochiul şi mă trase pe scări, l-am urmat entuziasmata şi m-am întâlnit cu Violet pe drum, care cred că făcuse un dus în baia noastra, avea parul ud sî mi-a zâmbit extaziata în semn că ii place ce am făcut acolo.

Am început să rad şi am observat că Harry mă duce la mansarda, de-abîa aşteptam să vad cum arata viitorul nostru "dormitor". Camera Mirandei fusese transformata într-o mini-sufragerie, cu o canapea mai mica şi neagra, pianul ei pe cealalta parte şi pe pereţi erau aşezate tablourile pe care le oprisem. Arata aşa de frumos.

l-am zâmbit lui Harry care mă întreba mereu dacă imî place iar eu aprobam din cap.

Mansarda noastra era superba, la fel de simpla cum o ştiam, plus câteva lucruri noi. În afara de salteaua noastra superba şi spatarul pe care ii adoram, grinzile acoperişului fuseseră lăcuite şi aratau mult mai bine. Pe peretele din stanga erau incorporate trei monitoare, acum stinse şi un suport metalic care nu semana cu un birou dar susţinea tastaturile bagate în el. Arata că unul din acele dispozitive secrete care la o aparare de buton, dispare în perete. Peretele din dreapta era acoperit în întregime de un dulap imens sî negru, cu trei usî din oglinda. Balconul în forma de dreptunghi şi restul peretelui exterior, era tot din sticla, chiar şi podeaua balconului. Dar altul era lucrul care mă lasa acum cu gura cascata, surpriza. Pe peretele din spate, deasupra saltelei noastre era un desen care mi-a luat respiraţia.

- Îţi place? Mă întreba Harry zâmbind în urechea mea. Am analizat cele doua aripi şi mi s-a taiat respiraţia. Erau unite, dar complet diferite. Se întindeau pe aproape tot peretele şi una dintre ele era alba, de înger cu umbre argintii care să o scoata în evidenta şi mi-am dat seama că semana perfect cu una dintre cele pe care le aveam eu pe spate, doar că desenata mult mai bine. Iar cealalta era complet neagra, semana cu o aripa de liliac dar reflxiile arginitii şi forma ei mi-au dat seama că era de demon.

Am expirat şocata.

- Da! E superb, dar Harry, când ai avut timp să faci asta? M-am întors spre el complet uimita.

- Pictez repede şi ai stat la cumpărături mai bine de trei ore, rase şi am început şi eu.
- M-am gândit să facem ceva care să ne caracterizeze pe noi, şi ce lucru mai bun decât astea! Mă cuprinse în braţe întorcându-mă din nou spre perete şi l-am aprobat fercita. Aripile începeau unde se termina spatarul sî arata de parcă salteaua noastra are aripi. Era plină de perne negre la capat, exact cum îmi placea mie şi cearseaful negru de matase arata ademenitor, de-abia aştept să dorm aici.
- E perfect! Am zâmbit şi Harry m-a întors spre el să mă sărute.

Acum treaba se terminase şi toată lumea dadea iama în pungile mele de cumpărături. L-am observat şi pe Chris aici şi probabil Harry ii chemase, mă bucuram mult că făcuse asta dar mai lispea cineva. Aşa că am dat fuga până la casa vecina de pe stanga şi am luat-o pe Victoria aproape fortat. Nu înţelegea de ce fac asta şi chiar dacă ii cunoştea pe toti de aici, nu prea comunica cu nimeni. Totuşi mi-am dat seama că se bucura că am inclus-o şi pe ea aşa că am plasat-o subtil lângă Chris, care era speriat că de bombe de prezenta ei dar lasandu- I să se descurce de aici înainte şi hotarand să las treaba cu îngeraşul cu sageti. Cupîdon făcuse deja destule.

Una dintre cuplurile pe care nu le planificare împreuna erau Mike sî Candice. Candice era aici şi ¡1 saruta pe Mike non-stop şi nu a durat mult să îmi dau seama că făcea asta în ciuda lui Kristen.

- Hei Kath, îmi pare rău pentru faza de la vestiare! Apăru Kristen în bucătărie, în timp ce pregateam câteva boluri de popcorn.
- E OK, te înţeleg. Am linîstit-o.
- Doar că stiu cum o să se termine asta sî Candice mî-e prietena, vreau doar să o ajut.

Spuse retinuta, plimbandu-sî degetele pe masa şi m-am întors spre ea.

- Stiu, şi sunt de partea ta. Am spus serioasă. Mă privi surprinsa.
- De ce?

Am oftat.

- Il stiu pe Mike şi... stiu că şi tu ai avut aceeaşi problema cu el. Am spus încet, ochii lui Kristen se marira.
- Harry mi-a spus, am explicat repede.
- Nemernicul, a jurat că nu va spune nimănui. înjura Kristen nervoasă aruncand o privire în sufragerie, unde Mike era total acaparat de Candice.
- Cred că cel mai bun prieten al lui iese din discuţie. Am zâmbit uşor.

Kriss, îşi strânse buzele nervoasă.

- Kath, te rog promite-mi că nu vei mai spune nimănui, nu vrea să afle Ken de asta. Vorbi repede, speriata.

Am calmat-o repede clatinand din cap.

- Stai liniştita, nu spun nimănui. Deci ce facem cu Candice?
- 0 lasam în pace. Eu am încercat să o avertizez dar e clar că nu vrea să asculte, las-o să se arda atunci. Spuse Kristen nervoasă şi mi-am muscat buza contrariata. Candice era într-adevar prea credula şi copilaroasa şi lui Mike nu ii va lua mult să o bage în patul lui, nu ne va asculta pe mine şi pe Kristen, pare că de ce e atentionata de asta se arunca mai tare în braţele lui Mike. Nu puteam să fac mai mult de atât, era majora şi îşi asuma propriile fapte. Acum mă mai bazam doar pe discuţia pe care o va avea Harry cu el.
- Deci, cum a decurs prima privire? Am zâmbit pervers spre Kristen, schimbând subiectul.

Zâmbi şi ea încercând să scape de tensiunea provocata probabil de amintirea cu Mike.

- Cardiaca. A aranjat să ne întâlnim la un hotel, unde mi-a dat numărul camerei dar normal că el era acolo înaintea mea. Am intrat acolo, în întuneric total şi îţi vine să crezi că m-a pus să mă întind pe pat şi a făcut prima data dragoste cu mine tot în bezna?

Am cascat gura de uimire.
- Ce?! am ras.
- Da! Bolborosi. Nişte etape de-ale lui care mi-au mancat sufletul. În sfarsit reuşeam să ii simt, dar nu puteam să ii vad şi o luam razna. Vorbea pe un glas gros pe care totuşi ii recunoşteam dar eram prea ametita să îmi dau seama şi oricum eram deja euforica pentru că ii puteam simţi trasaturile lucrate ale corpului deci nu era vreun tocilar slăbănog care a văzut prea multe filme porno aşa cum îmi imaginam eu. E al dracului de bun şi la sexul real dar cred că am făcut un infarct când m-a pus să închid ochii a aprins lumina şi eram mai mult că sigura că o să dispara, dar nu a facut-o şi imagineaza-ţi reacţia mea când m-am trezit cu Ken Nacamura deasupra mea.
Am izbucnit în ras, prinzandu-mă de burta.
- Baiatul dupa care erau înnebunită, am completat-o făcând-o să ranjeasca pervers.
- Oricum, mersi, Ken mi-a spus că tu l-ai stimulat să inceapa nebunia asta cu telefoanele.
Mi-am scuturat mână în aer.
- Tot ce am făcut a fost să ii dau o provocare. Am ras.
- Provocarea perfectă, îţi raman datoare, zâmbi făcându-mi cu ochiul şi am continuat să rad.
- Ai intrat în echipa, consideraţi datoria plătită.
- Aşa e, rase şi ea.
Casa noastra era plină de adolescenţi nebuni şi chiar dacă nu era una din petrecerile noastre obişnuite, tot ne-am distrat. Ne-am uitat la filme, am mancat şi Mike era la un pas să ia bataie de la Harry pentru că s-a suit în casuta din copac şi a căzut odată cu ea, fiind la un pas să îşi rupa şi câteva oase. Lemnul şubred s-a înmuiat de la ploaie şi a cedat imediat sub greutatea lui Mike. Eu eram mai mult decât fericita că scapasem de chestia aia, dar Harry nu era deloc. Decât să cada cu mine, mai bine cu Wagner, şi-o merita.
Spre seara, ploaia s-a mai domolit şi prietenii noştri au început să plece. Chris sî Victoria sau Vicky, cum se pare că îi placea să î se spună, erau probabil la prima lor conversaţie oficiala care probabil avea să continue şi dupa ce plecau de la noi, doar erau vecini. Eu mi-am făcut treaba, am înfipt sageata.
l-am condus sî pe Jay şi V la usa, împreuna cu Candice sî Mike, care cam schîopata şi primea dese injurii de la Harry plus comanda să ii adune mizeria de lemne din curte sî să tundă iarba sî gardul viu drept pedeapsa că ¡-a distrus fanteziile sexuale în chestia aia, chiar dacă mă faceam că sunt de acord cu Harry, ii multumem lui Mike în mintea mea că a căzut înaintea mea de acolo.
M-am întors în sufragerie, făcând o masca de groaza când am văzut în ce gal arata. Am început să mormăi, adunand floricele de popcorn de pe jos dar plasma de lângă mine mi-a atras atenţia imediat, erau ştiri, nu stiu cine dăduse pe canalul asta dar vorbele prezentatoarei mi-au inghetat sângele în vene.
"-Stelvio, atacata din nou de vanatorii de moarte. Sambata trecuta, doua tiruri de arme care traversau periculoasa trecatoare au fost atacate şi au dispărut fara urma împreuna cu şoferii şi persoanele autorizate pentru protectia acestora."
- Harry! Am strigat cu vocea uşor tremuranda.
- Ce e iubito? Apăru imediat în sufragerie, i-am făcut semn să se uite la televizor unde acum erau redate imagini are locului în care fusesem acum doua zile, împânzit de politîsti.
"- Anchetatorii presupun că tirurile au fost atacate de o banda de traficanti care urmeaza acum să le vanda pe piaţa neagra. Aceştia par a fi profesionişti, nu au lasat nicio urma şi singurele dovezi ale atacului sunt frânele puternice ale maşinilor şi câteva gloanţe, găsite pe asfalt. Politia cauta mai multe indicii, încercând să ia urma armelor de foc care trebuiau să ajunga în Slovenia împreuna cu şoferii care au dispărut desi nu acorda sanse prea mari, că aceştia mai pot fi gasiti în viaţa."

Braţul lui Harry s-a strâns în jurul meu şi am încercat să raman calma.
- Harry, ce ati făcut cu cadavrele? L-am întrebat surprinsa de vocea mea liniştita.
- Le-am aruncat în ocean.
Am expirat uşor.
- Nu-ţi face griji iubito, nu ne vor lua urma. Mă asigura calm.
- Au ajuns armele? Am vrut să stiu.
- Le-am trimis în Rusia. Îmi explica Harry şi am aprobat din cap. Rusul ala trebuie să fie extrem de entunziasmat că şi-a primit jucăriile.
Am închis subiectul încercând să şi uit de el şi să mă concentrez cu Harry pe curăţenie. Nu eram unul din traficantii care au atacat acele tiruri, dar fusesem acolo şi era să îmi pierd viaţa de doua ori în locul ala, asta e o ştire pe care clar vreau să o uit, desi încă mă macina pe dinăuntru ideea că acei politîsti ne cauta urmele. Harry părea însă destul de calm şi sigur că nu vor gasi nimic, aşa că am hotarat să fac la fel că el.
- Iubito, vreau să te întreb ceva, spuse Harry în timp ce spalam vasele iar el le ştergea sî le aranja în suport.
- Sigur, m-am întors curioasa spre el.
- Stii că vanatoarea e pasiunea lui Carter?!
Am aprobat confuza din cap.
- De obicei când pleaca mă ia cu el, şi are una programata pentru mâine.
Mi-am sters mâinile pe prosop şi l-am privit pe Harry. Era rezemat de blatul bucătăriei cu mâinile în san şi o privire nesigura.
- Iubitule, dacă vrei să te duci cu el, e OK! Unde vanati mai exact?
- Nu stiu, depinde ce loc alege Carter. De obicei în jurul munţilor Olimpyc, dar vreau să te rog altceva.
Am aşteptat curioasa.
- Vreau să vii cu mine.
Sprâncenele mi s-au ridicat surprinse.
-Ce?! De ce?!
- Nu vreau să te las singura o zi întreaga. Spuse serios sî mi-am muscat buza nesigura.
- Harry, o să fiu bine, Jason sî Austin vor fî mereu cu mine.
- Nu e vorba de asta iubito, dar mă simt mai bine să stiu că esti lângă mine.
Mi-am muscat unghia.
- Nu stiu, urase vanatoarea! M-am plâns. Harry chicoti.
- Nu o să vânezi iubito, stai liniştita.
- Şi vremea asta nu e cam urata pentru vanatoare?
- Până mâine ploaia se va opri şi animalele vor ieşi să manace dupa zilele în care au stat ascunse în vizuina. Îmi explica Harry şi am oftat. Fie ce-o fi!
- Bine! Am ridicat din umeri şi a zâmbit surprins.
- Serios?!
- Da! Nu vreau să pierd o zi cu tine din cauza lui Carter, şi cred că o să îmi faca plecere să ii sperii vanatul.
Harry rase.
- Deci o să plecam dupa şcoala?
- Nu, mâine nu mai mergem la şcoala. 0 să rezolv eu şi cu lipsa ta stai liniştita, lui Carter ii place să plece de dimineaţa la vanatoare.
- Cât de dimineaţa? Am întrebat speriata.
- Vrea să fie acolo cât încă e întuneric.
Am făcut ochii mari.

- Harry, la ce ora trebuie să ne trezim mâine?
- Probabil pe la 5 -gura mi s-a deschis de uimire -fara 25. Continua şi mi s-au înmuiat picioarele.

Harry rase şi mă saruta înainte să mă ridice în braţele lui că pe o mireasa şi să iasa cu mine din bucătărie.

A stins luminile în casa în timp ce urca cu mine sus şi stiu deja ce avea să urmeze şi pentru prima data nu mă prea incanta. Pe lângă motivele evidente eram şi foarte obosita şi mâine urma să mă trezesc de dimineaţa. M-am smiorcait în mintea mea.

Am ajuns la mansarda şi Harry avea un zâmbet persistent pe buze care nu prevestea lucruri bune.

M-a pus jos şi a mers mers spre panoul de monitoare din perete. Lumina era slabă, provenita din mai multe beculete mici aranjate uniform pe marginea de sus a pereţilor, sub acoperişul din lemn.

- Pentru ce sunt toate astea? Am întrebat mergând lângă el. Am tresărit când am văzut imaginea casei noastre pe monitoare. Exteriorul casei, partea din spate şi sufrageria.
- Pentru siguranţa. Îmi răspunse Harry. Când Dumnzeu montase camere de supraveghere?
- Iubito, vreau să te pun la curent cu câteva lucruri.

Am aprobat serioasă din cap.

- Casa e securizata, codul de închidere şi deschidere a uşilor e 0208. Dacă codul e tastat greşit sau cineva intra prin efactie în casa se activeaza dispozitivul de siguranţa.
- Care e ala? Am întrebat repede.

Harry a tastat câteva numere pe tastatura fina şi am simţit cum ceva se zguduie sub noi. Am observat o placa metalica iesin rapid prin gaura din podea, baricandandu-ne aici.

Am expirat uimita.

- Dacă se intampla să nu fii aici când usa se închide, gasesti un panou de comanda pe ultima treapta. Îmi explica Harry şi deschise trapa din nou, care părea să iasa din podea.

Harry mi-a aratat micuţul panou cu butoane ascuns sub în dreapta.

- Codul e acelaşi, doar că schimbat. 0802, ii folosesti doar să deschizi trapa asta în caz că esti în afara mansardei în cas că cineva intra în casa.

Am aprobat din cap, procesând informaţiile fara să pun întrebări despre cine ar putea intra în casa. Ştiam deja.

Harry m-a tras înapoi la panoul de pe perete unde imaginile din exterior ale casei noastre erau redate cu o claritate perfectă.

- Şi apoi, continua Harry apasand alte butoane pe care m-a pus să le reţin, panoul s-a deschis şi m-am dat speriata un pas inpoi. Am inghitit în sec când am văzut cele trei pistoale care se ascundeau acolo, plus câteva incarcatoare.

Harry a scos unul dintre ele, era negru şi semana cu cel pe care ii ţinea el de obicei.

Am aprobat din cap şi l-am luat şi eu pe celalalt, ştiam ce ar trebui să fac cu ele.

-Iubito, nu vreau că lucruri de genul asta să se întâmple, fac tot posibilul să nu se întâmple, dar pentru orice eventualitate, dacă esti singura şi eu o să raman jos, am tresărit şi Harry m-a liniştit asezandu-şi mână pe braţul meu.

- Vii aici, iei astea şi nu ezititi să le folosesti dacă ai ocazia. Geamul e blindat, arata spre balconul exterior şi am inghitit în sec procesând informaţia, nu au cum să intre peste tine dacă te închizi aici, am baricadat şi usa din spate deci nu au cum să intre aici. Spuse şi am privit rapid spre usa care ducea în partea din spate, era şi ea acoperita de o usa metalica acum. Asta o să stea închisa mereu, în caz că vrei să o deschisî, Harry imî arata alt buton de pe marginea zecilor de butoane şi placa metalica s-a ridicat uşor în sus, descoperind o usa normală şi neagra. A inchis-o imediat la loc. Când a avut timp să faca toate chestiile astea?

Verifici curtea din spate şi în caz că nu e nimeni acolo, poti ieşi pe aici, dar mai bine ramai aici, esti în mai mare siguranţa. Îmi sugera Harry aratand monitorul care arata gradina din spate.
Harry m-a strâns în braţe, luandu-mi arma din mână şi sarutandu-mă pe frunte.
- Atunci când codul de securitate e activat un semnal e trimis spre mai multe persoane, deci orice ar fi, urca aici şi asteapta.
- Am înţeles! Am aprobat serioasă din cap, procesând fiecare informaţie, fara comentarii sau temerile şi protestele de alta data.
Harry zâmbi fericit şi mă saruta pe buze.
- Demonita mea!
Am rânjit extaziata în braţele lui. I-am luat arma din mână şi am analizat-o mai atent.
- Deci stii să folosesti şi asta huh? De ce nu mi-ai spus?
L-am privit confuza.
- Ti-am spus.
- Ca ai tinut una în mână dar şi că stii să tragi.
M-am încruntat.
- Harry, nu stiu să trag... prea bine.
- Iepurele lui Carter l-ai nimerit.
Am început să rad.
- Era la 30 de centîmentri de mine, şi un orb l-ar fi nimerit. Şi am mai tras de vreo doua-trei ori în doze de suc. Am rânjit şi Harry îşi miji ochii la mine.
Arata cu capul spre geamul exterior.
-Tragi!
Am făcut ochii mari.
-Ce?!
Scoase un amortizor şi ii înşuruba pe ţeava pistolului, probabil nu voia să sperie vecinii cu zgomote de arma.
- Vreau să te vad cum tragi cu arma! Şopti Harry mai mult pasional, mergând în spatele meu şi prinzandu- mi soldurile, l-am simţit respiraţia pe gatul meu şi adrenalina cum începe să fuga prin mine.
Am rânjit şi am tras piedica, Harry a marait mândru. Am ridicat mână spre geamul din sticla, eram chiar curioasa cât de rezistent va fi.
Harry mi-a prins şi cealalta mână şi a ridicat-o. Mi-a unit degetele, plasandu-mi palma dreapta sub cea stanga, astfel că aveam mult mai multa stabilitate în tinta. Îmi îndrepta braţele, intînzandu-le perfect şi privind odată cu mine.
- Tragi, iubito! Şopti suav în urechea mea şi am zâmbit extaziata, lasandu-mi adrenalina să puna stapanire pe mine şi am apasat tragaciul, tragand spre geamul care nu mi-a dat niciun semn că ar fi atins, dar totuşi vibraţia puternica care s-a simţit intre noi, mi-a zbârlit pielea de plăcere. Am continuat să trag fara oprire, în diferite locuri, fara că geamul să se sparga. Am observat reflexia noastra în oglinzile de pe dulap, corpul superb al iubitului meu care mă ţinea în braţe, expresia lui entuziasmata şi mandra. Era o singura oglinda indepartata de noi, în care nu ne vedeam, şi voiam să simt adrenalina de a distruge ceva. Mi-am indraptat arma sprea ea şi am tras spre oglinda care a scos un zgomot puternic şi s-a făcut bucati pe podea. Harry ramase uimit apoi începu să rada. Am zâmbit drogata de adrenalina şi m-am prefăcut că suflu fumul care ieşea de pe ţeava, apoi m-am chinuit să învârt pistoul pe deget. Nu prea mî-a ieşit şi am început şi eu să rad.
Harry îşi muşca buza uitandu-se la mine, ii vedeam expresia excitata în oglinda şi am lasat balta orice reţineri, m-am întors spre el i-am sărit în braţe, strîvindu-mî buzele de ale lui.

43. Vanatoarea

Iubito?! Iubito... trezeste-te! Am simţit sărutul unor buze moi şi calde lipindu-se de gatul meu, plus atingerea fina a unei palme pe soldul meu, era un vis aşa frumos, sâcâitor dar frumos.

Iubito! Vocea continua să îmi sopteasca numele şi m-am foit îmbufnata. Nu putea fi real, era prea devreme să mă trezesc, îmi era atât de somn...

Am auzit un chicot care mi-a gadilat urechea şi corpul meu a fost părăsit imediat de braţele care ii ofereau atâta plăcere şi căldură. M-am smiorcait suparata cautand trupul şi dorindu-mi-l înapoi, dar nu eram destul de puternica să deschid ochii.

Harry s-a ridicat de lângă mine şi apoi a început să rada. La naiba, asta nu e vis! E real sî discuţiile de aseara au început să fie procesate de mintea mea adormita. Trezitul de dimineaţa, vanatoarea!

Imiediat ce am realizat asta m-am smiorcait că un copil mic, agitandandu-mi picioarele şi tragandu-mi patura peste cap, baricadandu-mă de demonul care voia să mă traga din pat.

- Te vad! Chicotul lui Harry a spart liniştea din camera întunecata şi am observat câteva luminiţe aprinzandu-se. Mi-am tras patura mai bine peste cap şi m-am făcut ghem sub ea că o pisica zbarcita şi dacă intra dupa mine aveam să ii zgarai.
- 5 minute! L-am auzit atentionandu-mă şi i-am scos limba sub patura chiar dacă nu mă vedea.
- Mmm! M-am agitat din nou suparata şi a ras. Am simţit imediat o palma cum se lipeşte de fundul meu, peste patura şi am tresărit speriata.

Mi-e somn! II fut în gura pe Carter cu iepurii lui! Am înjurat morocanoasa şi am încercat din răsputeri să adorm la loc cât mai repede. Nu era greu să fac asta.

Rasul lui Harry s-a auzit că un ecou frumos care mă trezea şi îmi doream să mă ridic şi să ii sărut. Nuuuu, vreau să dorm.

L-am simţit coborând pe scările din mansarda şi am respirat uşurata. Somnul m-a furat imediat şi chiar dacă nu era atât de plăcut sub patura fara el, tot era mai bine decât să mă trezesc şi să fiu dusa în vreo pădure stranie şi inghetata. Am ascultat câteva secunde liniştea de afara, ploaia se oprise în sfarsit. Dormisem destul în noaptea asta dar nu mă simţeam destul de odihnită, asta probabil din cauza musafirilor nepoftiti pe care Harry ameninţa că o să ii ia la bataie. Aseara m-a lasat în pace, dar probabil pentru că trebuia să dorm cât mai mult şi eram deja groaznic de obosita, şi încă eram. Cu toate că mă bucuram că m-a înţeles şi nu a pus în aplicare planul lui de a mă avea chiar sî aşa, nu eram fericita că scapam de sex. De fapt, eram la fel de frustrata că el, poate mai frustrata. Cred că trebuia să merg la baie în curând dar eram prea obosita s-o fac.

Eram din nou scufundata în lumea viselor şi în comoditatea dumnezeiasca a acestei saltele când mână de mai devreme s-a întors din nou pe corpul meu. Nu m-a mai plesnit peste fund, mi-a mangaiat uşor soldul.

- Hai iubito, trezeste-te! Îmi spuse de data asta blând, am simţit un vag miros de omleta şi ochii mi s-au deschis automat fara să le dau voie.
- Cât e ceasul? M-am smiorcait din nou că un copil care ar da orice să nu se duca la şcoala.
- 4! Mi-am lipit o palma peste frunte pe sub patura.
- În viaţa mea nu m-am trezit la ora asta! M-am plâns şi Harry a chicotit! Am simţit o greutate asezandu-se deasupra mea şi am icnit speriata.
- Nu vrei să vii cu mine?! Vocea lui era miorcosita că a mea. Nu e corect, asta e trucul meu.
- Ba da! Dar de ce de la ora asta? Deja mă asfixiam sub patura dar nu voiam să ies de aici. De-abia reuşeam să vorbesc şi încă nu puteam să deschid ochii.

Harry a chicotit şi trupul sau a început să se mişte peste al meu, strangandu-mî soldurile sî muscandu-mi umărul peste patura.

- Cine se şcoala de dimineaţa, departe ajunge.

Dacă aveam ochii deschisi, i-aş fi dat peste cap.

- Cine se şcoala de dimineaţa, e un zombie toată ziua. L-am corectat cu vocea adormita şi a început să rada.

Mirosul care patrundea pe sub patura îmi aducea apa în gura.

Harry m-a strâns în braţe odată cu patura şi am icnit când m-a ridicat în sus, în poala să. Am deschis ochii speriata, respirând aerul abundent şi zâmbetul lui Harry mă făcea să vreau să ii dau una în cap.

Mi-am tras patura artagoasa şi m-am întins înapoi în pat. Desi o parte din somnul meu fugise.

Harry a marait de data asta suparat şi s-a ridicat de pe saltea. Mi-a fugit gândul la o galeata cu apa, dar înainte să imî fie frica pentru asta am simţit patura dezvelindu-mi picioarele şi apoi cineva a intrat intre el, tragand patura înapoi. Oh, nu!

- Lasa că te trezesc eu pe tine. Am simţit glasul diabolic care mi se imprima pe coapsa. Era întuneric sub patura sî am încercat să scap de el, dar mî-a prins picioarele şi mi-am simţit boxerii atacati. Purtam doar o pereche de boxeri din dantela neagra şi un maiou din acelaşi material. Ordinele domnului Styles pentru că în condiţia mea nu mă simţeam bine să dorm goala.

- Nu! M-am plâns învinsa când respiraţia lui calda s-a lipit de feminitatea mea. Am tresărit speriata şi mi- am aruncat patura peste cap, tragandu-mi picioarele din jurul lui şi sărind în sus.

- Gata, m-am trezit! Am spus repede, ametita de mişcarea brusca.

Harry a scos capul de sub patura şi credeam că va fi fericit, dar era suparat.

- Acum te-ai trezit! Bolborosi frustrat cu parul ciufulit şi o expresie nesatisfacuta.

Am chicotit şi am sărit de pe saltea. În niciun caz nu ii lasam pe Harry să îşi faca de cap intre picioarele mele. Ieri, trecusem pe la baie cu o jumatate de ora înainte dar acum... argh!

M-am ridicat pe vârfurile degetelor din cauza parchetului rece, chiar dacă în casa era foarte cald.

- Mă duc la baie! l-am transmis lui Harry şi m-a prins de picior, tragandu-mă în jos pe saltea. Am tipat în urma căderii bruşte.

- Esti nebun! L-am certat suparata lovindu-l în umăr.

- Da! Dupa tine! Acum papam, mergem mai încolo la baie. Rânjetul lui nu prevestea lucruri bune dar am fost de acord în cele din urma. Omleta aia mirosea al naiba de bine şi era pacat să se raceasca.

Am mancat amestecatura de ou care era foarte buna, apoi câteva briose pe care le cumparasem ieri şi Harry le încălzise la microunde. Îşi tot plimba mână pe piciorul meu, muşcând mai mult din buza lui decât din mancare şi chicoteam deseori.

- Mersi pentru micul-dejun! Am zâmbit şi l-am sarutat pe buze.

- Cu plăcere! Spuse zâmbind peste buzele mele şi mă saruta imediat înapoi. A împins tava de pe saltea şi mî-a prins picioarele, tragandu-mă spre el şi incolacindu-le în jurul taliei lui. Am chicotit şi mi-am împletit degetele cu buclele lui încurcate.

M-a muscat puternic de buza de jos, apoi tot el a lîns-o lasciv. Nu mai rezista mult, şi nici eu. Într-o secunda s-a ridicat în picioare, cu mine încă în braţele lui şi am început să rad când a coborât scările din mansarda tinandu-mă că pe un pui de cangur în marsupiu.

Când a intrat la baie iar m-au trecut fiorii.

- Harry... am început dar mi-a închis imediat gura cu a lui.

- Nici să nu te aud, dacă nici la dus nu îţi convine te duc la doctor să intri mai repede la menopauza. Comentariul lui morocănos m-a făcut să izbucnesc într-un ras isteric şi nici nu am realizat când mi-a tras hainele de pe mine. Mi-am revenit la timp şi am fugit de lângă el.

- Porneşte dusul! l-am spus când a vrut să vina furios dupa mine şi am fugit lângă toaleta, pitindu-mă dupa blatul din jurul ei şi scapand de povara insangerata. L-am aruncat în toaleta şi am tras apa când Harry era deja lângă mine şi m-a ridicat în braţele lui fara să mă lase să mai protestez în vreun fel. Şi nici nu aveam de gând s- o fac. L-am lasat să îşi faca de cap cu mine şi eu la rândul meu, mi-am făcut de cap cu el. Amandoi tanjeam dupa asta. Apa calda că o ploaie fierbinte îmi înviora corpul şi mă încarca de energie, alaturi de atingerile şi acţiunile lui Harry. Scapam de somn şi aveam nevoie de toată energia pe care o puteam dobândi. Harry a infasurat un prosop imens în jurul nostru şi m-a dus înapoi la mansarda tot în braţele lui. Devenea amuzant felul în care mă cara peste tot în braţe sî foarte dulce şi romantic.

Dispoziţia lui se imbunatatise vizibil dupa ce primise ce îşi dorea, şi eu la fel. Am fost uşurata să vad că sub dus nu aveam nicio problema.

Am coborât pe parchetul rece şi i-am oferit lui Harry un sărut dulce drept mulţumire. Apoi am fugit la cutia mea cu bandaje pentru scurgere-cum le spunea Harry- şi înapoi la baie cât Harry era ocupat să îşi aleaga hainele din dulap. Am dus mancarea în bucătărie şi am spalat farfuriile continuând să topai de pe un picior pe altul pe gresia rece şi să îmi tin prosopul pe mine în acelaşi timp.

Mi-am sters mâinile şi m-am întors, privind imaginea casei câteva secunde. Casa mea! Casa mea şi a lui Harry. Am chicotit clatinand din cap şi încetând să mă mai gândesc la cât de mult se schimbase viaţa mea în nicio luna de zile. De fapt, eu şi Harry aveam să facem o luna de când ne-am cunoscut, în câteva zile. Am tras o parte din prosop, încercând să îmi şterg parul când m-am întors la mansarda. M-am oprit confuza, privîndu-l pe Harry cu un brat de haine, plus altele pe care le aruncase pe saltea.

- Acelea sunt pentru tine, iubito! Îmi spuse Harry înainte să ii întreb ce era cu el. Am ridicat pantalonii negri de fas ce semanau cu cei pentru ski şi în niciun caz nu erau ai mei. Pareau foarte groşi şi am vrut să ii întreb ai cui sunt dar eticheta care îmi indica că sunt noi, m-a oprit.

- Mi-ai cumparat haine pentru vanatoare? L-am privit sceptica, chicotind uşor.

- Da! Nu prea aveai nimic potrivit în garderoba şi e al naiba de frig acolo unde mergem.

M-am zbârlit la gândul asta. Lua-te-ar naiba Carter cu vanatoarea ta. Încă eram puţin adormita aşa că nu am mai pus alte întrebări referitoare la când îmi cumparase hainele astea şi înainte să mă apuc de imbracat l- am văzut pe Harry cu un faras sî matura în mână. Era suficient să privesc adunatura de cioburi de lângă dulap că să îmi dau seama ce face. Mi-am strâns prosopul mai bine şi am mers să ii ajut.

- M-a cam luat valul. Am spus asezandu-mă jos şi prinzând o bucata de oglida. Harry mă opri imediat şi mă împinse înapoi.

- Pot să înlocuiesc 100 de oglinzi sparte de tine, nu mă deranjeaza, dar dacă mai vad tăieturi pe pielea ta mă supăr rău! Spuse cu o voce suparata şi nu ştiam dacă să chicotesc sau să îmi dau ochii peste cap. Probabil amandoua.

- Nu o să mă mai tai.

- Katherine... Nu l-am ascultat şi m-am apropiat din nou de el dar m-am oprit brusc scoţând un icnet scurt când am simţit ceva intepandu-mă în talpa. Am inghitit în sec şi am încercat să ascund asta de el. Avea să îmi tabaceasca fundul.

- Ce-ai făcut?! Tresari speriat.

Am clatinat rapid din cap.

- Nimic! Mă gandeam să merg să iau ceva mai mare pentru cioburi, nu o să ne ajunga farasul.

M-am întors pe calcaie, simţind ciobul că un ac mic şi chinuitor în talpa mea. Am făcut doar un pas şi m-am simţit saltata în sus şi aşezata pe saltea.

- Harry, ce faci?! Am întrebat speriata desi ştiam deja ce face. Mî-a prins piciorul şi mî-a ridicat talpa în sus. Scose un maraît furios când gasî ciobul care întrease acolo. Mi-am muscat buza când l-a scos afara, dar durerea nu era aşa. Odata ce scapasem de el, aproape nu mai simţeam nimic.

- Ce-am spus eu mai devreme? Zise suparat ridicandu-şi degetul aratator pe care era un ciob minuscul de sticla. Nici nu avea sânge pe el, dovada durerea care disparea deja din talpa mea. Slava Domnului!

- Nu m-a taiat. Doar m-a intepat. Am zâmbit cu o mutra de catel şi apoi am făcut şi boticul că să scap de mutra lui suparata.

Îşi strânse buzele şi vedeam urma zâmbetului în colturile gurii lui, încerca să se abtina. Am zâmbit din nou, lasandu-mi capul într-o parte exact că un catelus care a mancat puiul de pe masa şi acum vrea să fie iertat. Pacat că nu am şi urechi blegi.

Harry ceda în cele din urma şi începu să rada, prinzandu-mî glezna şi sarutandu-mî talpa în dreptul întepaturiî, apoi se întinse repede peste mine.

- Numai prostii faci! Imbraca-te! Mă saruta pe buze apoi se ridica de pe mine şi se întoarse la cioburile de pe jos. Şi el era tot desculţ, dar normal că nu avea să se intepe că mine, doar eu eram magnet de belele în casa asta.

Mi-am verificat talpa piciorului drept, un mic semn roşu, niciun pic de sânge şi o mica urma de durere care avea să dispara imediat.

L-am lasat pe Harry să se ocupe de dezastrul pe care l-am făcut aseara, a luat un sac menajer pe care l-a umplut cu cioburi şi a rupt resturile oglinzii care rămăseseră pe dulap. Era al treilea lucru spart de mine pe care trebuia să ii inlocuiasca. Asta dacă punem la socoteala doar lucrurile din sticla, telefonul şi laptopul intra în alta categorie.

A bagat sacul în altul, că cioburile să nu ii taie şi să cada, desi încă nu era îndeajuns de rezistent.

Harry îmi pregătise totul. Am incaltat o pereche groasa de sosete care îmi aminteau de iarna şi am tras pe mine pantalonii captusiti care parcă mă făceau mai grasa. Un pulover pe gat, negru şi gros şi deja începea să mi se faca cald. Mi-am împletit parul într-o coada de sus sî am incaltat bocancii negri sî butucanosi care mă făceau să arat că un militar în armata. Eram numai buna de trimis într-o misiune în Alaska. Unde avea nebunul ala de gând să ne duca? Dupa ce a terminat, Harry s-a imbracat şi el, în haine asemanatoare cu ale mele şi înainte să mă îmbrac cu geaca groasa de fas pe care o mai aveam, am observat câteva punctulete mici pe geamurile balconului. Am mers spre ele şi mi-am aşezat degetul pe punctele albicioase. Am icnit speriata când mi-am dat seama că eu făcusem asta aseara.

L-am simţit pe Harry chicotind în spatele meu şi m-a strâns în braţe.

- Cel puţin acum stim că e rezistent, zâmbi în urechea mea.

- Dar l-am stricat, am spus trista numarand puctuletele. Erau 6 trase în linie pe tot balconul.

- Abia se observa şi a meritat, esti incredibil de sexy când tragi cu arma.

Am zâmbit şi m-am întors spre el.

- Serios? Am ridicat din spranceana.

- Nu ai idee! Îşi muşca buza pervers şi mă trase de solduri mai aproape de el. Încă îşi muşca buza şi se uita la mine. Cât de sexy era când făcea asta. Am zâmbit şi imediat s-a aplecat să mă sărute, mi-am bagat degetele în buclele lui şi m-am ridicat pe vârfuri încercând să mă ridic

la nivelul lui. A rezolvat el problema, strangandu- mi soldurile şi ridicandu-mă în braţele lui. Mi-am încolăcit picioarele în jurul lui şi acum capul meu era mai sus că a lui. Am rânjit şi i-am muscat buza de jos, strangandu-i buclele în pumni. Purta un pulover negru dar fara gat, mai larg, care se aşeza pe corpul lui într-un mod ametitor. Aproape că îmi placea mai mult decât obişnuitele lui tricouri, aşa doar un tatuaj ii ramanea la vedere, cel de pe gat. înainte că sărutul nostru să mearga mai departe telefonul lui Harry ne-a întrerupt, că de obicei.

- Pun pariu că e Carter! Am spus frustrata. Doar Gun avea talentul să sune în cele mai nepotrivite momente.

Harry chicoti şi am coborât din braţele lui, lasandu-l să ii răspundă bineînţeles lui Carter care voia să se asigure că ne-am trezit. Dupa excursia în Italia şi implicaţiile lui Carter în ajungerea mea acolo, nu mai mai simţeam în plus în preajma lui şi a lui Harry. El era în plus în preajma noastra şi ne strica ziua cu obsesia lui tampita. Sper că toate animalele să doarma astăzi şi niciuna să nu iasa în bataia pustii noastre.

Mi-am luat şi geaca pe mine, care avea un model de camuflaj. Mi-am luat telefonul am coborât cu Harry jos, intrând direct în garaj. Am luat Ferrari-ul lui până la casa lui Carter, de unde habar nu am unde aveam să plecam. Afara încă era bezna şi ceasul indica 4:46. De ce nu dorm eu la ora asta? M-am plâns în mintea mea.

În ciuda faptului că nu mai ploua, era groaznic de frig şi atmosfera era încă umeda şi neplăcută.

Mi-am bagat mâinile în buzunare când am coborât din maşina lui Harry şi mă aşteptam să găsesc mai multe persoane aici, dar era doar Ian, rezemat de un A6 argintiu.

L-am observat pe Carter coborans scările casei şi venind spre noi, toti eram imbracati la fel, cu geci de camuflaj şi prea gros pentru perioada asta din an. Mi-am muscat buza când Harry mi-a cuprins mijlocul, observandu-mă probabil că tremur.

- Ti-e frig? Mă întreba, masandu-mi spatele. Am clatinat din cap în semn că nu.
- Buna dimineaţa! Ne saluta Carter zâmbitor. Katherine, nu pot să cred că ai decis să ni te alaturi. Am dat din cap plictisita făcându-l să rada. Nu aveam chef de ironiile lui Carter la ora asta.
- Ceilalţi unde sunt? Am întrebat privind în jur şi cuibarindu-mă mai bine în braţele lui Harry.

Carter chicoti.

- Doar noi suntem. Doar nu crezi că o să iau un card de oameni cu mine la vanatoare, îmi place să vânez în linişte. Vorbi Carter cu un ton macabru şi ochii mi s-au mărit de uimire. Doar noi, adica eu şi trei barbati. Carter o să mi-l tina ocupat pe Harry cu siguranţa deci eu o să raman cu Ian. Planul meu să o conving pe V să ramanem în maşina în timp ce ei vaneaza, a eşuat.
- Unde mergem mai exact? Am întrebat din ce în ce mai neîncantata de vanatoarea asta.
- În Sooke. Aî auzit vreodata de el? Zambî Carter în timp ce urca în maşina şi am ezitat câteva secunde.
- Da! Am spus în cele din urma, auzisem de oraşul asta dar nu ştiam prea multe despre el, însă un lucru ştiam sigur, era înconjurat de păduri.

Am intrat toti în maşina argintie şi am fost fericita că Harry a intrat alaturi de mine în spate. Carter şi Ian erau în fata iar Ian conducea. Simţeam somnul cum mă cuprinde din nou şi eram prea adormita să întreb unde erau puştile pentru vanatoare sau cât va dură până vom ajunge acolo, calculele mele mintale nu aratau prea bine. Aproape adormisem pe umărul lui Harry când am zărit luminile aeroportului şi am tresărit surprinsa.

- Ce cautam aici? Am întrebat întorcându-mă spre Harry.

- Luam avionul, o să ajungem mai repede. Îmi răspunse şi am oftat. începeam deja să fac un obicei din a zbura cu avionul.

Somnul m-a furat pe timpul zborului şi am adormit în braţele lui Harry pe unul din fotoliile din avion dar fericirea mea nu a durat mai mult de 30 de minute. Era încă întuneric când am aterizat într-un aeroport micuţ din Port Angeles sî urma să mai facem încă vreo 30 cu maşina până în Sooke.

Afara era tot întuneric, aşa că mi-am reluat somnul la pieptul lui Harry, în maşina mult mai mare şi spaţioasa, de teren, în care aveam bancheta noastra.

Am deschis ochii într-o cu totul alta lume. Nu vedeam razele soarelui de sub norii groşi, însă zorii dimineţii luminau deja spaţiul din jurul nostru. Eram pe un drum de munte, la marginea pădurii şi tot ce vedeam în jurul meu erau copaci imenisi şi stanei.

Bun venit în sălbăticie Katherine şi bafta în joaca de-a vanatorul!

Mi-am ¡năbuşit un cascat în timp ce coboram din maşina şi abia acum am observat că ni se mai alaturase o persoana, un bărbat care probabil ne asteptase cu maşina în Port Angeles. Avea aceeaşi tinuta că noi, plus o basca de un verde-mlastinos şi spre deosebire de noi, el arata că un adevarat vanator şi cu siguranţa era unul, încă nu sunt sigura de faptul că e legal ce urmeaza noi să facem aici. Nu eram documentata privind sezonul de vanatoare pe aici, dar nu cred că lui Carter ii pasa de el. Poziţia noastra îmi indica că eram extrem de departe de orice urma de civilizaţie care ar putea deveni alarmata de zgomotele unei puşti şi mi-a confirmat deja că orice poate fi cumparat cu bani, deci Carter nu avea neaparata nevoie de un permis de vanatoare. Putea mai simplu să mituiasca padurarul să ii lase să îşi faca de cap în padurea lui.

Frigul mult mai puternic din mijlocul munţilor m-a cuprins imediat, mi-am tras gluga pe cap şi mi-am afundat mâinile în buzunare. Acum eram eu şi patru barbati dornici să colinde o pădure de la un capat la altul în cautare de animale neajutorate. Grozav!

Au deschis portbagajul şi mi-am lins buzele inghetate privindu-i cum se inarmeaza. Harry şi-a luat puşca şi a dus-o la spate, legand-o cu centura pe abdomen, de la umărul drept până deasupra soldului stâng. Era aşa de atragator, nu mai mai speria să ii vad mânuind o arma, arata prea sexy făcând asta. Şi-a pus şi o centura plină cu gloanţe mari şi aurii la brau, şi a baut dintr-o sticla de apa înainte să îşi îndrepte atenţia spre mine.

Îmi zambî şi veni lângă mine.

- Esti foarte sexy! l-am şoptit pervers, nereusînd să mă abţin. Ranjî şi îmi prinse încheieturile, tragandu-mă mai aproape de el.

- Suficient de sexy să îmi oferi o partida de sex, în pădure? întrebarea lui m-a făcut să izbucnesc în ras.

- Dacă impusti... mi-am strâns buzele, intinzand ultima litera din cuvânt şi gandindu-mă la un animal.

- Ce?! Ce vrei să impuse? întreba repede entuziasmat de joc. Am chicotit.

- O puma! Am rânjit ştiind că nu avea cum să prindă aşa ceva. Nu?

Păru surprins dar apoi rânji.

- S-a făcut!

Ochii mi s-au mărit de uimire.

- Dacă trebuie să îndeplinesc anumite provocări că să am parte de tine, fie, fac orice. Spuse serios şi am început să rad clatînand din cap.

l-am înconjurat gatul cu braţele sî l-am sarutat. Nu mă încanta vanatoarea deloc, dar brusc eram curioasa să ¡1 vad pe Harry vanand, cu felul lui în care mă înnebunea prin cea mai mica acţiune, voiam să ¡1 vad cu puşca în mână, concentrat pe prada să şi în cautarea unei pume. Desi clar nu o să mă culc cu el în padurea asta, frunzele ude şi reci, nămolul şi animalele salbatice, plus frigul igrozitor, clar nu mă excita deloc.

- Gata de vanatoare, Kath? Ne întrerupse Carter din nou. Am marait peste buzele lui Harry. Deci reuşea să faca asta şi fara un telefon.

- Extaziata! Am răspuns făcându-l pe Harry să chioteasca.

Carter a ras şi mi-a întins o puşca la fel că ale lor. Am făcut ochi mari şi m-am uitat la el încruntata.

- Foarte amuzant! M-am strambat sî a început să rada, punandu-sî puşca pe umăr. Nici dacă voiam să vânez nu cred că era atât de nebun să mă înarmeze cu o puşca de calibrul Dumnezeu-stîe-cât, cu care ii puteam ingaurî capul din greşeala dacă îl confundam cu vreun oposum.

Harry zâmbi sî mă trase din nou spre buzele lui, că apoi să îmi apuce mâinile şi să îmi puna ceva între ele. Am privit în jos sî am văzut o pereche de manusi, chiar astea îmi mai lipseau. Am zâmbit sî l-am sarutat în semn de mulţumire.

Mi le-am pus pe mâini sî lumea deja se pregatea să intre în pădure.

- El cine e? Am întrebat uşor aratandu-i spre bărbatul cu şapca sî o coada prinsa la spate, care îmi amintea de Rambo.

- Miles, un prieten de vanatoare de-al lui Carter. Am aprobat din cap fara să cer alte detalii, se pare că doar Harry, Carter şi Miles aveau să vâneze, lan era baricadat cu un rucsac imens la spate şi se pare că nu scapa de datorie nici în timpul liber, mă rog, timpul liber al lui Carter. Cel puţin nu voi fi singura care nu vaneaza.

- Hei Miles, ii striga Harry pe bărbatul ¡nalt şi m-am întors curioasa spre ei. Acesta se apropie de noi.

- Vreau să tî-o prezint pe iubita mea, Katherine. Katherine, el e Miles. Facu Harry prezentările prinzandu-mi mijlocul cu braţul lui.

Bărbatul zâmbi şi îşi îndesa repede ţigara aprinsa intre buze, intinzandu-mi mână.

- Îmi pare bine să te cunosc Katherine! Zâmbi prietenos.

Am dat mână cu el, zâmbind şi eu intimidata de statura lui înalta.

- Sî mie îmi pare bine să te cunosc.

- Sper că prezenta ta aici să trezeasca pofta de vanatoare a lui Harry. Glumi Miles pe seama lui Harry făcându-l să ranjeasca.

- Nici n-ai idee! Comenta Harry diabolic. Mi-am dat o palma mintal, deci într-adevar Harry nu depunea prea mult efort la vanatoare şi Carter ii lua probabil cu forţa.

Ne-am îndreptat spre intrarea în pădure şi Harry mî-a prins mijlocul şi mî-a şoptit la ureche:

- Sî tu esti al dracului de sexy, dar vreau să te vad goala în padurea asta sî o să fac pe dracu' în patru să prind puma aia pentru tine. Mi-a muscat lobul urechii şi am chicotit muscandu-mi buza că să nu izbucnesc în ras.

M-am întors spre el cu o expresie perversa.

- Arata-mî ce poti! Mi-am muscat buza şi el le-a strâns pe ale lui, cred că de la o perioada ¡1 excita tot ce spuneam. Ori deveneam eu mai buna la asta, ori limitele din cauza instalatiei cu scurgeri erau de vina. Prefer să o cred pe prima.

- Cred că e prima data când chiar vreau să vânez de când mă ia Carter cu el. Recunoscu serios şi am început să rad. M-a prins de mână şi am intrat împreuna în padurea deasa, unde întunericul părea mult mai intens. Copacii imenşi se întindeau zeci de metri către cer şi ii acopereau cu coaroanele lor dese şi verzi, din care cadeau picaturi de apa. Ramase în urma ploii. Solul era şi el umed şi moale, acoperit de un strat de frunze şi muşchi şi în unele parti, bălti de noroi. Am urmat o poteca alaturi de ceilalţi, fara să dau drumul mâinii lui Harry şi simţind frigul cum îmi intra în oase cu fiecare pas pe care ii faceam în adancul pădurii. Voiam să o iau la fuga că să mă încălzesc.

Băieţii discutau ceva de sezonul de împerechere al porcilor mîstreti sî m-am strambat dezinteresata, îndreptandu-mi atentîa spre pădure. Ne afundam în interiorul ei sî o senzaţie stranie îmi patrundea în vene, îmi amintea de zborul cu avionul când am stat în braţele lui Harry, printre nori, unde pream în siguranţa. Şi acum aveam acelaşi sentiment în mijlcoul pustietatii, doar că mai straniu şi înfricoşător. Norii albi şi pufoşi fuseseră inlocuitit de copaci batrani care scoteau sunete ciudate în adierea vântului şi de animale care probabil ieşeau la vanatoare dupa doua zile în care au stat ascunse în vizuina, dar aveau să ajunga ele prada.

Dupa câteva minute bune de mers, discuţiile dintre barbatii-vanatori s-au diminuat, la fel şi felul în care ne miscam prin pădure. În cele din urma Carter şi Miles s-au despartit de grup, luând urma catorva posibile animale şi Harry părea extrem de concentrat deasemenea. Stiu exact ce cauta şi îmi părea rău că ii provocasem să faca asta, acum putea să stea cu mine şi să ii lase pe Carter să vâneze, în loc să îşi îndrepte atenţia spre cel mai mic zgomot venit din pădure.

În cele din urma m-a lasat în urma cu lan, care era mai plictisit şi inghetat decât mine. Il urmaream pe Harry cu privirea, mi-a spus să nu mă depărtez de lan şi în cele din urma nu l-am mai văzut. Carter şi Miles dispăruseră demult şi asta nu îmi placea. Aveam o lanterna de urgenta, pe care aş fi folosit-o dacă nu îmi interzicea şeful Carter. Încă era întuneric, umed şi frig şi mă saturam de vanatoare din ce în ce mai tare. Vreau acasă, pe salteaua mea calda şi moale.

Eram aproape să mă asez pe un bolovan mare în forma de stanca când un zgmot puternic a spart liniştea pădurii, făcându-mă să tresar speriata. Zgomotul unei puşti, doar nu au găsit un biet animal atât de repede. Mă întrebam care dintre eîe trăsese şi începeam să imî fac griji din cauza plecării lui Harry, singur, într-o parte diferita fata de ceilalţi. Voiam să plec dupa el când i-am observat pe Carter şi Miles, ieşind dintre copaci şi criticandu-se unul pe altul. Cred unul dintre ei trăsese şi clar, nu nimerise.

- Ti-am spus să ne apropiem mai mult! Spuse Carter pe un ton nervos. Era o minune de cerb, continua frustrat.
- Eram de-ajuns de aproape, ţi-am spus să mă lasi pe mine să trag. Îşi lua Miles apararea.

Au venit lângă noi şi Carter continua să bolborosească suparat.

- Unde e Harry? Mă întreba privind dupa creţul care lipsea.
- Vaneaza, nu de asta l-ai adus tu aici? Aproape l-am criticat făcându-l pe Miles să chicoteasca.
- Harry vaneaza singur? Ce l-a apucat? Niciodata nu face asta, vine fortat cu mine şi credeam că acum nu va face nimic dacă esti tu aici.

Am oftat. Ştiam eu ce l-a apucat. Eu şi gura mea mare care nu se abţine să ii provoace.

- Hai să luam alta ruta! Propuse Miles când Harry şi-a făcut şi el apariţia, fara să para prea vesel.

Carter ii privi curios.

- Mă urc pe stanei! Spuse Harry cerandu-i lui lan termosul cu cafea calda.

Ochii lui Carter se marira.

- Vreau să prind un leu de munte, explica Harry luând o gura de cafea. Obrajii mi se roşeau în mijlocul acestor barbati pentru că ştiam de ce voia Harry să prindă aşa ceva.
- Who! Ce te-a apucat Styles? Ai visat urat? Il ironiza Carter luând şi el un pahar de cafea, l-am cerut şi eu unul lui lan sperând că fierbanteala cafelei să fie o scuza pentru cea din obraji.

Harry nu ii baga în seama pe Carter şi privi în sus, spre munţi stancosi, aprinzandu-şi o ţigara intre buze.

- Stii cât de greu sunt de prins, şi e periculos, ramanem la sol. Spuse Carter de data asta serios şi Harry nu ii răspunse, stiu că în capul lui asta însemna că ii doare undeva de ce

spune Carter. Of, de ce m-am bagat în asta? Sî cum mai ies dacă cumva prinde nenorocita aia de puma? Pentru că el sigur nu o să mă mai lase în pace dupa asta. Argh! Katherine-magnet-pentru-belele-Wrise.

Am continuat să înaintam prin pădure, băieţii despartindu-se de multe ori şi Carter a reuşit în cele din urma să împuşte un iepure -subiect numai bun de glume pentru mine- iar Miles a împuşcat un pui de mîstret, apoi ne-am îndepartat rapid de loc pentru că mama putea fî prin zona. Carter a legat iepurele de centura pantalonilor, iar Miles a camuflat mîstretul într-un copac, de unde avea să ¡1 ia la întoarcere, lan mi-a dat un croîsant cât încă mergeam prin pădure sî începeau să mă doara picioarele. Am fumat şi câteva tigari pentru că dependenta devenea deja abundenta plus că îngheţasem îngrozitor. Am privit pe ceasul telefonului sî era deja 10:46. Când a trecut timpul aşa repede? Atmosfera nu se schimbase aproape deloc, întunericul nu mai era aşa dens, dar părea să fie mereu persistent aici. Din cauza crengilor dese ale copacilor şi norilor negri de pe cer care stiu că aveau să izbucneasca în alta ploaie mai devreme sau mai târziu. Aici ploua mai mereu. Geaca mea era uda oricum, picaturile de apa care tot cadeau din copaci ne îmbibau uşor de apa. Mi-am tras gluga mai pe cap şi am observat că eram mult mai aproape de stanei, de muntele de roca care se înalta că un deal în anumite locuri. Harry s-a aplecat pe vine şi a testat solul cu degetele, l-am observat zâmbind şi asta nu era bine. El nu prinsese nimic dar cu siguranţa nici dacă vedea un iepure sau altceva, nu tragea în el, tinta lui era un leu de munte. Carter trăsese deja de foarte multe ori, la fel şi Miles şi îmi dau seama că vanatoarea asta era numai distractie, nu aveau nevoie de animalele alea şi pe multe le lasau în urma, hrana altor prădători. Iepurele de la centura lui Carter se pare că era o bombonica pentru Sasha. Privindu-l cum atarna mort pe piciorul lui, mi se întorcea stomacul pe dos. Avea o blana maronie sî era diferit de cel pe care ii omorasem eu, dar tot îmi amintea de el. Gândurile mele m-au distras şi nu mi-am dat seama că Harry dispăruse de lângă noi. Zgomotul unei împuşcaturi s-a auzit de deasupra mea sî ochii mi s-au mărit instantaneu, l-am văzut pe Harry cu arma îndreptata spre ceva dar nu vedeam şi spre ce. Imediat a luat-o la fuga şi a dispărut din raza mea vizuala.

- Ce face nebunul ala? întreba Carter din ce în ce mai nedumerit de comportamentul lui Harry.
- Nu poate să prindă un leu de munte, sunt rapizi şi el nu are destul antrenament. Comenta Miles şi mi-am strâns buzele făcându-mi curaj şi luandu-mă dupa Harry. Ceea ce Miles nu ştia era şi cât de mult îşi dorea Harry să prindă leul ala, şi nu avea să renunţe, chiar dacă nu avea antrenament.

Am auzit strigatul lui Carter în urma mea dar nu m-am oprit, în cele din urma am început să fug în sus pe deal dupa Harry, abtînandu-mă să ii strig, nu stiu ce urmarea şi cât de pericolasa era tampenia în care ii bagasem, trebuia să ii conving să renunţe până nu patea ceva.

Am ajuns sus gâfâind şi habar nu am unde sunt, nu ii vedeam pe Harry nicăieri şi începeam să mă panichez. Muntele se continua mult în sus dar totuşi unde eram acum părea să fie o poiana. Am trecut printre câteva stanei, încercând să nu alunec pe suprafaţa alunecoasa şi înghetata şi îmi vedeam aburul înghetat printre buze. Intram deja în panica când zgomotul unei alte împuşcaturi mi-a întors capul automat şi mî-a îndreptat picioarele spre sunet. Imediat am realizat că riscam să fiu confundata cu prada din greşeala aşa că am decis să îmi folosesc vocea.

- Harry! Am spus uşor şi nu m-ar fi auzit dacă nu era la 5 metri de mine.
- La dracu'! Am înjurat pentru mine sî am continuat să merg, pe lângă faptul că puteam fî împuşcata din greşeala, riscam să cad chiar în ghearele pumei pe care cu siguranţa o urmarea.

Un alt zgomot puternic m-a făcut de data asta să tip. Un zgomot puternic care a zguduit cerul şi mi-a înghetata sângele în vene. Un tunet. În ce naiba m-am bagat? Intram în panica şi eram sigura că m-am rătăcit până când am tipat din nou când un brat mi-a prins mijlocul.

- Katherine, ce cauţi aici? Mă certa Harry cu o voce şoptită. Am expirat uşurata, încercând să îmi calmez inima.

- Am venit dupa tine, unde Dumnezeu aveai de gând să te duci? L-am certat şi eu cu vocea mai puternica, lovindu-l în umăr. Nu mai eram sub atât de mult copaci dar cu toate astea picaturile de apa care cadeau pe mine, erau mai dese, asta însemna că începuse ploaia.

Harry nu îmi răspunse, privi fix în spatele meu şi expresi lui îmi paraliza sângele în vene.

- Harry?! Am şoptit speriata.

- Shh, iubito, nu te mişca. Şopti şi el uşor, ridicandu-şi arma cu o mişcări milimetrice. Respiraţia mi se accelera şi nu am putut rezista tentiatiei de a-mi întoarce uşor capul spre ce se afla în spatele meu. Mî s-au înmuiat picioarele când am văzut animalul enorm şi fioros, cu o blana aramie ce nu era la nici 10 pasi de mine. Harry îşi ridica arma şi ochii spre puma care ne pandea la rândul ei. Ochii lui Harry erau fixi şi concentrati spre ea, cu arma ridicata la nivelul pieptului şi cred că nu mai respira, nici eu, de spaima. Puşca era la cativa centimetri de mine şi nu reuşeam să mai mise un deget. Priveam animalul care se invartea furios pe marginea prapastiei, privindu-ne pe amandoi. Următorul zgomot m-a făcut să îmi strâng ochii dar din nou, era zgomotul greşit. Nu era de la puşca lui Harry, era alt tunet. Am realizat că fata mea era deja uda de ploaie, la fel şi geaca. Puma s-a speriat şi într-o secunda a dispărut, coborând pe stanca.

- La dracu'! înjura Harry nervos, disparand de lângă mine şi fugind iar dupa ea.

- Harry, nu! Las-o, hai să ne întoarcem, l-am cerut fugind dupa el dar era prea hotarat să prindă animalul
ala.

Coboram din nou, dar de data asta pe alta parte şi am impresia că ne indepartasem periculos de mult de ceilalţi. Terenul asta era mult mai stâncos şi abrupt, plus că ploaia torentiala deja îmi îngreuna situatia.

- Harry, opreste-te! Am strigat dupa el, eram la un pas să cad în fund, alunecand. M-am prins de creanga unui copac fara frunze, crescut aproape în stanca şi am încercat să mă tin pe picioare. Strigatul meu părea să fi oprit din nou puma. S-a întors din nou de data asta extrem de furioasa. Harry s-a oprit la cativa metri în fata mea şi şi-a fixat din nou puşca.

- Ramai acolo, Katherine! Mă atentiona dar nici dacă voiam nu mă mai puteam mişca de aici. Eram paralizata de spaima şi îmi bubuia inima în piept. Am strâns creanga copacului vrând să ii strig lui Harry să fuga din calea felinei furioase care venea acum înapoi la noi. Îşi unduia corpul pe stâncile abrupte, traversandu-le fara probleme şi apropiindu-se de noi.

- Hai nenorocito! Am auzit glasul lui Harry. Era extrem de concentrat asupra animalului şi chiar dacă eram din cale-afara de speriata, am reuşit să vad ce îmi doream azi dimineaţa. Frumuseţea lui. Cu coprul drept într-o poztie perfectă, cu puşca la nivelul capului şi fata aplecata spre tinta. Ploaia ii udase şi pe el dar ii făcea doar mai frumos, el era prădătorul aici, nu felina care se îndrepta nervoasă spre el. O aştepta, calculandu-i fiecare mişcare şi urmând să ii ia viaţa imediat.

Am apucat doar să respir şi să vad animalul care a făcut un ultim salt, sărind spre noi şi împuşcătură s-a auzit din nou, sunând că un ecou în munţi şi oprindu-mi respiraţia. Am privit spre felina care a căzut din săritură ei perfectă, aterizand secerata pe solul ud şi rece, cu o pata de sânge care i se întindea pe gat.

- Da! Am auzit tipatul de fericire al lui Harry care m-a făcut să tresar speriata. Noroc că găsisem creanga asta de care să mă tin.

Am respirat uşurata şi am încercat să imî fac corpul paralizat, să se mîste din nou.

Harry se întoarse spre mine cu un zâmbet imens pe buze, urca spre mine sî imî prinse mijlocul, dezlipîndu- mă de creanga mea.

- Am facut-o iubito! Am reuşit să prindem puma! M-am prins speriata de umerii lui şi nu stiu cum reuşea să mă invarteasca în locul asta pentru că eu nu puteam sta nici pe picioare.
- Da iubitule, bravo! L-am felicitat încercând să par entuziasmata sî m-a coborât din braţele lui, sarutandu- mă apasat.

Ploaia pe care el nu părea să o observe, a dispărut câteva secunde sî pentru mine sî m-am lasat condusa de buzele lui afrodîsiace până când alt tunet ne-a adus înapoi la realitate.

- Trebuie să ne adapostîm undeva, spuse Harry deja tragandu-mă de mână spre josul stâncii.
- Nu ne întoarcem la ceilalţi? Am întrebat speriata privind înapoi.
- Nu, sunt prea departe şi oricum tot nu am putea să ne adapostim de ploaie. Aici sunt multe peşteri, o să găsim una şi o să aşteptam să se opreasca ploaia.

Mi-am muscat buza fara să mai pun alte întrebări, ploaia îmi oprea deja respiraţia şi mă ţineam bine de mână lui Harry, să nu cad pe stanca. Când am ajuns la animalul mort Harry s-a oprit, şi-a pus puşca la spate şi s-a aplecat spre puma moarta şi uda. Am făcut ochii mari când l-am văzut ridicând-o în sus şi aruncand-o pe umărul lui.

- Harry, ce naiba faci? L-am întrebat speriata.

M-a prins cu cealalta mână şi a început din nou să mearga în josul stâncii.

- Doar nu o s-o las aici la cât m-am străduit să o prind. Îmi răspunse şi mi-am abtinut alte proteste concentrandu-mi deocamdata energia pe mers şi echilibru.

Am respirat uşurata când am simţit din nou iarba moale şi sigura sub picioare, Harry m-a tras dupa el pe marginea muntelui, traversand alte stanei mai mici şi pielea mea deja se îmbiba de apa, mai ales la picioare. Îmi simţeam tălpile pleoscaind în bocanci şi am realizat că nu mai am gluga pe cap, probabil îmi căzuse când m-a învârtit Harry şi acum tot parul meu era ud, mi-am tras-o repede pe cap desi asta nu mă mai ajuta cu nimic acum. Am observat că nici Harry nu o avea pe a lui şi voiam să i-o pun eu când vocea lui m-a oprit.

- Acolo! Spuse tare prin ploaia puternica aratandu-mi spre o deschizătură în stanca ce se afla în fata noastra.

Imediat amandoi am început să fugim, încercând să ajungem cât mai repede în locul uscat şi rugandu-mă să nu fie cumva casa vreunui urs.

Am pasît pe câteva stanei că să putem intra în peştera întunecata care avea o deschizătură destul de mare în roca. Am respirat uşurata când nimic nu a mai căzut pe mine dar acum mă cuprindea adevaratul frig.

Am analizat zona precauta, peştera nu era foarte mare, fundul ei era la aproximativ 15 metri în fata mea şi niciun animal salbatic nu părea să se adaposteasca aici şi speram să nu se intoarca mai târziu şi să se răzbune pe cei doi intruşi.

Harry a pus animalul mort jos şi m-am strambat. Ploaia ii udase blana şi nu înţelegeam de ce ii mai luase Harry cu el sau ce avea de gând să faca cu el.

Corpul a început să îmi tremure şi mi-am dat jos gluga uda. Dinţi îmi clantaneau şi faptul că am scapat de ploaie era un lucru bun, dat frigul încă nu dispăruse.

- Stai aici iubito, mă duc să caut nişte lemne! Spuse Harry tragandu-şi gluga din cap şi vrând să iasa din peştera.
- Ce?! Harry sunt ude, nu mai ieşi afara. Am protestat speriata tragandu-l înapoi, şi el era ud leoarca.
- La baza muntelui sunt stanei aplecate şi copaci de sub ele sunt încă uscate, o să mă întorc repede! Mă saruta pe buze sî dispăru din nou în urgia umeda. Am ieşit la gura peşterii speriata, urmarindu-l cu privirea cum incearca să se treaca pe sub munte şi a cotit dupa o stanca, disparand din raza mea vizuala. M-am întors înapoi în peştera, rămăsesem singura cu puma careîa ii comandasem chiar eu moartea. Dacă nu ¡1 provocam pe Harry să faca tampenia asta

acum puteam să fim înapoi la maşina, uscaţi şi în drum spre casa, dar eram prinşi în mijlocul sălbăticiei, într-o peştera întunecata şi rece, uzi leoarca cu un animal mort drept companie.

Am început să mă mise prin peştera, mergând până în fundul ei unde vântul nu se mai simţea deloc, dar încă era frig. Hainele ude îmi îngheţau pe mine dar mi-am dat seama că geaca desi îmbibata de apa, părea uscata pe dedesupt, ploaia nu îmi pătrunsese până la piele, însă pantalonii mei nu erau atât de rezistenti, iar parul îmi era şi el ud şi din cauza asta frigul mi se instalase în fiecare parte din corp. Am scos telefonul cu mâinile tremurande şi am observat că avea o pelicula de apa pe ecran, l-am ters şi l-am aprins nesigura dacă mai funcţiona, dar ecranul a luminat întunericul peşterii şi mi-a indicat faptul că era aproape 12 dupa-amiaza. Voiam să ii sun pe Carter desi nu sunt sigura că aveam numărul lui în telefonul de la Harry, însă lipsa semnalului mi-a luat acest gând. Am început să mă învârtesc prin pesterea, ridîcandu-mi mână în sus şi chiar urcandu-mă pe o stanca în interiorul ei, însă nimic, semnalul nu exista şi mă întreb unde erau ceilalţi acum? Reusisera să se intoarca la maşina? Îşi găsiseră adapost de ploaie sau încă ne cautau prin pădure?

M-am întors la ieşirea din pesterea, îngrijorata de plecarea lui Harry dar l-am văzut imediat apropiindu-se cu brat enorm de crengi şi câteva lemne mai mari pe care habar nu am cum reusise să le rupa.

A intrat în peştera, cu apa scurgandu-se pe el şi a fugit până în fund, unde a pus lemnele jos şi a început să adune câteva pietre.

- Iubito, dati hainele jos! Îmi spuse cu buzele tremurande şi m-am uitat la el speriata.
- Ce?! Am dardait şi eu.
- Trebuie să le uscam, dacă ramai cu ele ude pe tine o să îngheţi şi mai tare.
- Aprinde focul mai intai, am spus nesigura, hainele ude erau un disconfort total, nici să raman dezbracata nu părea să fie mai bine.

Harry scoase un cutit din interiorul gecii ce semana cu un briceag foarte mare şi începu să cureţe lemnele umede de scoarţa de deasupra. L-am privit sceptica, sărind de pe un picior pe altul de frig, lemnele nu pareau aşa de ude, dar nici uscate nu erau. Harry aşeza câteva pietre în forma de cerc şi puse în interiorul lor nişte muşchi uscaţi pe care ii freca în mâini, habar nu am de unde ii luase, semanau cu iasca şi nu erau uzi deloc. Îşi scoase bricheta din buzunar şi aprinse muşchii imediat, începând să sufle peste scânteile roşiatice şi puse imediat câteva vreascuri şi crenguţe mai mici peste el, continuând să sufle şi să le aşeze cu mâinile. Primele flăcări mici s-au ridicat, luminând incaperea şi m-am aplecat imediat lângă el, nu fusesem în viaţa mea mai fericita să vad un foc. Am zâmbit fericita, intinzandu-mi mâinile peste foc, care creştea din ce în ce mai mare sub crengile mai groase pe care Harry le aşeza peste el.

Mi-am frecat mâinile fericita şi Harry a făcut imediat la fel că mine, voiam să ii sărut în secunda asta, nu pot să cred că scosese un foc din crengi ude, eu nu aş fi fost în stare să le aprind nici uscate.

- Oh, Doamne, te iubesc! Am spus inchizandu-mi ochii şi lasand flăcările să îmi incalzeasca fata.

Harry rase şi se ridica în picioare, venind lângă mine şi ridicandu-mă lângă el.

- Dezbraca-te! Îmi trase fermoarul gecii şi în alte circumstanţe cuvântul ar fi însemnat altceva, dar acum stiu că voia doar să mă scape de hainele ude, deocamdata. Impuscase puma până la urma.

Am dezbracat geaca şi aveam dreptate în privinţa căptuşelii de dedesupt, era uscata, însă exteriorul era ud aşa că am asezat-o pe o piatra lângă foc, tragandu-mi apoi pantalonii care îmi încreţiseră pielea picioarelor de umezeala şi le simţeam deja intepenite. Am descaltat şi bocanci îmbibaţi de apa. Harry s-a dezbracat şi el dar nu înainte să aduca puma lângă noi şi să o aşeze aproape de foc.

- Harry, ce faci? L-am întrebat confuza.
- Trebuie să se usuce şi ea, aproape chicoti şi mi-am dat ochii peste cap.
- Doar nu ai de gând să cari chestia aia acasă?
- Ba da! Rânji şi ochii mi s-au mărit. Ar fi un trofeu frumos în mansarda, nu?

Peste cadavrul meu! Am prostestat stupefiata făcându-l să rada.

- Tu ţi-ai dorit-o, eu am prins-o! Zâmbi venind spre mine şi apucandu-mă de solduri. Am clatinat din cap.
- În niciun caz nu îmi bagi chestia asta în că... mi-a oprit imediat prostestul, astupandu-mi gura cu a lui. Nu m-am putut abţine să nu ii sărut, desi în continuare dardaiam de frig.

Harry s-a desprins de buzele mele şi şi-a luat geaca, intinzand-o cu partea umeda în jos, pe pământ, în fata focului.

- Harry, ce faci? L-am întrebat confuza, cu buzele tremurande.
- Stai aici! Mă prinse de mână şi mă aşeza pe ea.
- Nu, Harry, pune-o lângă foc, am spus încercând să mă ridic dar el nu m-a lasat.
- Stai acolo! Îmi ordona şi îşi trase şi el pantalonii uzi peste coapse. Şosetele mele erau ude aşa că le-am descaltat şi le-am aşezat lângă foc, care deja prinsese amploare şi mă incalzea dar nu de-ajuns să mă opresc din tremurat. Aveam lenjeria umeda dar am decis să o păstrez pe mine, alaturi de puloverul care slava Domnului, era uscat. Mi-am strâns genunchii în braţe, încercând să mă apropii cât mai mult de foc şi mi-am desfăcut coada împletită, care imî îngheţa capul. Parul meu era ud sî rece şi mî-a inghetat spatele chiar şi peste pulover. Harry a mai aruncat câteva crengi peste foc sî chiar dacă erau verzi şi ardeau greu, nu aveau să ne ajunga prea mult timp. Harry a venit sî el lângă mine, m-a luat în braţe, cuibarîndu-mă la pieptul lui şi mi-am închis ochii de plăcere când respiraţia lui calda mî s-a lipit de creştet. Adoram când făcea asta, chiar dacă încă tremura şi el. L-am strâns în braţe încercând să mă lipesc de el, rămăsese sî el în pulover dar că sî pe mine, nu îl ajuta prea mult.
- Ar trebui să ne acoperim cu geaca mea! Am propus dârdâind şi strângând puloverul lui în pumni.
- Nu, las-o să se usuce.

Mi-am dat ochii peste cap, a lui când se usca atunci?

- Stii ce fac militarii în armata să se incalzeasca? Dardai dar simţeam zâmbetul pervers.

Am clatinat din cap în semn că nu. Buzele îmi tremurau că doua bucati de jeleu în lingura unui batran cu mâini tremurande.

- Îşi folosesc căldură corpului intre ei să se incalzeasca. Privi în jos spre mine şi am chicotit.
- Imbracati sau dezbracati?
- Dezbracati! Răspunse repede făcându-mă să rad, desi a ieşit mai mult un dardait.
- Destepti militari, am comentat.
- Mhm! Mă aproba şi îşi lipi buzele pe gatul meu.
- S-ar putea să am o idee cum noi să ne încălzim mai bine decât ei. Mă strânse mai bine în braţe şi mă ridica în poala lui. Am inghitit în sec de frig dar nu aveam puterea să mai protestez. Îmi saruta buzele şi îmi cuprinse tot spatele cu braţele lui calde. Le-aş fi înnodat în jurul meu.
- Ce spui, iubito? Şopti Harry peste buzele mele, nu îmi venea să cred că îmi cere aprobarea să facem dragoste, era atât de dulce când făcea asta.

Am aprobat din cap şi i-am înconjurat talia cu picioarele mele.

- Ai împuşcat puma, nu? Am privit spre animalul mort care fioros, era totuşi frumos, mai ales că blana să începea să se usuce.

Zâmbetul lui Harry era orbitor, dar apoi mi-am dat seama imediat de ce îmi cerea voie. Uitasem complet de problema mea. Oh, nu!

Dar nu mai aveam timp de dat înapoi, plus că îmi era îngrozitor de frig sî aş fi făcut orice să mă încălzesc.

Geaca lui Harry era destul de mare, m-a întins uşor pe ea şi s-a aşezat deasupra mea, începând să mă sărute uşor. Se sprijinea în cot lângă umărul meu iar cealalta mână îmi mangaia uşor coapsa înghetata. Lenjeria uda mă scotea din mintî, voiam sub orice forma să scap de ea. Mana lui Harry a intrat pe sub puloverul meu, mangaindu-mi soldul şi urcând în sus pe piele. Mi-am prins mâinile în parul lui, trecandu-mi degetele printre buclele ude şi încercând să îmi menţin buzele stabile în sărut, desi încă îmi tremurau.

Harry s-a ridicat uşor de pe mine, tragandu-mă odată cu el. Eram conştienta că focul începea să îmi arda coapsa dreapta, dar era atât de înghetata încât nu simţeam. Harry mi-a prins marginea puloverului şi mi l-a tras uşor peste cap, parul ud care mi-a atins pielea m-a făcut să icnesc. Harry mi-a observat disconfortul şi mi-a prins parul, incolacindu-l în jurul mâinii lui şi luandu-mi-l de pe spate. M-a tras din nou spre buzele lui şi m-a lipit de pieptul sau care era acum rece. Harry mi-a mangaiat parul şi mi-a întors spatele uşor spre foc, mi-am muscat buzele de plăcere în urma căldurii. Imediat şi-a tras şi el puloverul peste cap, lasandu-şi bustul gol şi superb în fata focului. Mi-a desfăcut sutienul şi m-a lipit de pieptul lui, strangandu-mă mai tare în braţe, adoram atunci când mă strangea în braţe până mi se oprea respiraţia şi îmi simţeam coastele scrasnind. Era genul de dovada de iubire dureroasa care însă era mult mai plăcută decât o atingere delicata. M-a întins din nou pe spate sî am tras aerul printre dînti, încă îmi era frig, al naiba de frig. Harry s-a aplecat pe trupul meu şi am inghitit în sec când mi-a tras boxerii peste coapse m-a scapat de ei Stiu ce urma acum şi mi-am închis ochii stanjenita. Făcusem atâtea tâmpenii cu el dar chestia asta îmi făcea obrajii să ia foc. Harry mi-a sarutat porţiunea pelvisului, coborând mai în jos şi mi-am strâns uşor picioarele. Harry a chicotit şi s-a oprit, ridicandu- se imediat deasupra mea şi scpand şi de boxerii lui. Am inghitit în sec.

- OK, iubito, facem cum vrei tu! Zâmbi şi se apleca din nou deasupra mea, pozitionandu-şi abdomenul intre picioarele mele şi l-am privit surprinsa, ce voia să faca? M-a sarutat fara să se uite în alta parte decât în ochii mei, şi i-am simţit mână intrând intre picioarele mele şi tragand imediat de ata tamponului. Am icnit speriata dar înainte să ii caut cu privirea, Harry ii aruncase deja în foc. A zâmbit deasupra buzelor mele şi la fel am făcut şi eu. Acum chiar scapasem de orice reţinere, nu îmi mai pasa ce avea să iasa din mine, ii voiam chiar acum şi nu doar din dorinţa de a mă încălzi.

Mi-am ridicat genuchii, cuprinzandu-i talia cu picioarele şi mi-am înfipţi din nou degetele în parul lui. Harry l-a tras pe al meu de sub spatele meu, sî mi l-a rasfîrat în jurul capului. Mi-a prins ceafa şi mi-a ridicat uşor capul spre el, bagandu-şi celalalt brat pe sub mine şi am i-am muscat buza, strangandu-mi ochii când l-am simţit intrând în mine şi era mai rece decât de obicei. S-a mişcat uşor, lipindu-mă mai mult de el şi ridicandu- mi coapsele în jurul soldurilor lui, reuşeam să ne înghesuim pe geaca care se incalzea sub noi şi am tras buclele lui Harry, prinzandu-i apoi gatul cu braţele. Sărutul nostru a devenit mai apasat, la fel şi mişcările lui Harry în mine care începeau deja să îmi faca corpul să tremure şi din alt motiv, l-am observat braţul aruncand alte crengi pe foc care au scarsnit sub jarul încins, ridicând flăcări în jurul nostru şi luminând prin întunericul difuz din jurul nostru. Clantanîtul dinţilor mei se diminua şi în sfarsit puteam să vad şi frumuseţea din jurul meu. Mai făcusem dragoste cu Harry într-o peştera, dar acum era complet diferit, era o peştera adevărata, fara monitoare, saltele sau arme. Vedeam tavanul de stanca deasupra mea, la fel şi pereţii negri şi diformi care erau acoperiţi de umbrele trupurilor noastre, în lumina focului. L-am privit pe Harry, era atât de frumos, mai ireal decât a fost vreodata. Flăcările ii luminau chipul şi corpul aşezat deasupra mea, care se mişca într-un ritm perfect transmitandu-mi electricitatea şi căldură lui, de care aveam atât de multa nevoie. Buclele lui umede straluceau, fiind răvăşite de degetele mele care trageau nesătule de ele. La fel şi ochii lui,

verdele superb din interiorul lor se transformase într-un smarald întunecat care stralucea privind în ochii mei, care cu siguranţa erau negri acum şi fara strălucire sau vreo reflexie preţioasa.

- Esti atât de frumoasă! Şopti Harry cu fruntea lipita de a mea, strangandu-mă în braţele lui şi afundandu- se în interiorul meu, topindu-mă de plăcere şi izgonind frigul din corpul meu.

L-am strâns şi eu cât de tare am putut, şi mi-am lipit buzele de ale lui. Din nou îmi doream că momentul asta să nu se mai termine niciodata iar noi să ramanem blocaţi aici pentru totdeauna.

Afara ploaia cadea că un viscol umed, indoind crengile copacilor sub vântul puternic şi luminând deseori cerul cu fulgere, apoi zguduindu-l că un urlet a lui Zeus, în tunete puternice care mă făcea să cred că am ajuns în alta lume. Doar aici era linişte, vântul nu ajungea şi nici picaturile reci de apa, tunetele formau doar un cântec electrizant şi puternic. Corpul meu ardea acum, ardea în braţele lui Harry şi nimic nu avea să mă mai ia acum de aici, nici macar ursul care s-ar putea întoarce mai târziu în grota lui.

încercam să nu privesc puma moarta de lângă noi, dar nu era atât de respingătoare. Blana ei se uscase şi părea că doarme, era o felina mare, de dimensiunea unui tigru tanar, cu un chip fioros dar totuşi fascinant. Preţul pentru care a trebuit să ii plateasca Harry că să mă aiba în padurea asta. Dacă nu am fi fugit dupa puma, nu am fi ajuns niciodata aici, iar acum, nu mai regretam asta.

Harry m-a ridicat din nou, incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui şi cuprinzandu-mi spatele cu braţele lui în felul pe care ii cunoşteam atât de bine. Singurul motiv pentru care l-aş omora pe Dumnezeu atunci când aş muri, ar fi să nu mă lase să mor în braţele lui Harry. Totul era atât de calm şi simplu la pieptul lui, lumea îşi pierdea sensul şi nimic nu mai avea importanta, nici criminalii care poate mă urmareau, nici afacerile iubitului meu, nici persoanele care muriseră şi continuau să moara din mână lui... nimic, eram doar noi doi. Noi doi imbratisati.

Harry a continuat să mă mişte deasupra lui, ridicandu-mi uşor corpul cu braţele lui care pareau lipite în jurul meu iar corpul meu părea atât de mic intre ele. Am gemut uşor şi ecoul peşterii mi-a făcut geamatul să para mult mai puternic, cred că lui Harry i-a plăcut asta pentru că imediat m-a afundat mai rapid în jurul lui, sarutandu-mă pasional şi făcându-mă să gem din nou, mai tare. Voiam să aud şi eu ecoul geamatului sau, era mult mai frumos că al meu.

Mi-am înfipt unghiile în spatele lui şi am început să mă mise sî eu deasupra lui, trasand linii cu pe spatele lui şi muscandu-i buza de jos. Geamatul sau mi-a zbârlit pielea de plăcere, am zâmbit şi l-am sarutat din nou, infasurandu-mi şi eu braţele în jurul gatului sau aşa cum făcuse el cu spatele meu şi lipindu-mă de el complet. Corpul începea deja să imî transpire, nu îmi era foarte cald, era exact aşa cum trebuia să fie. Focul îmi incalzea pielea la exterior iar Harry mă infierbanta pe interior.

Orgasmul me s-a scurs uşor din mine, făcându-mă să îmi dau capul pe spate de plăcere şi să ii las pe Harry să îşi coboare buzele pe gatul meu. Imediat l-am simţit şi pe el eliberandu-se în mine şi mi-am muscat buza în extaz, lipindu-mi fruntea de creştetul lui şi lasandu-l în continuare să îmi savureze pielea gatului.

Nu a vrut să iasa din mine, a ramas nemişcat continuând să mă tina în braţe şi nu aveam nicio problema cu asta, era că un foc aprins în mine. Un foc al pasiunii care mă topea de plăcere.

- Te simt! În momentul asta parcă ai fi o parte componenta a corpului meu, cea mai importanta parte. Şopti strangandu-mă şi mai tare în braţe. Mi-am coborât buzele spre ale lui, şi eu simţeam exact la fel.

- Vreau să te lipesc aici şi nu îţi mai dau niciodata drumul! Spuse, aproape strivindu-mă de pieptul lui.

- Sunt deja lipita de tine iubitule, sufletul meu e lipit de al tau, întotdeauna a fost. Am şoptit mangaîndu-i obrajii şi făcându-l să mă priveasca trist.
- Un suflet curat şi frumos alatauri de unul murdar şi păcătos.
- Nu! Am clatinat din cap. Gata cu catalagorile. Sufletul meu şi sufletul tau. Atât! Perfecte unul pentru altul.

În sfarsit zâmbi şi nu m-am putut abţine să nu ii sărut. Era atât de frumos încât privindu-l, eu paream sufletul murdar.

- Atunci când îţi spun că te simt, descriu mult mai bine ce insmni pentru mine. Descriu căldură pe care mi- o transmiti în corp, felul în care sângele îmi alearga prin vene şi cum inima, -care esti tu- îmi bate nebunește în piept de fiecare data când te strâng în braţe. Te recunoaşte, stie că tu esti motivul pentru care încă mai bate în corpul asta putred. Simt fiecare celula din tine şi nu glumesc când spun că sunt obsedat de tine, dar cu toate astea, ador felul în care îţi strălucesc ochii atunci când îţi spun că te iubesc.

Zâmbi şi am făcut şi el la fel, adoram atunci când îmi spunea că mă simte, că şi cum aş fi o parte din el, dar şi atunci când îmi spunea că mă iubește, mă topeam pe interior.

- Te iubesc, Katherine! Şopti uitandu-se în ochii mei şi cautam frigul de mai devreme, luam foc în secunda asta. Chiar dacă părea că nu sunt cuvintele pe care le cauta şi prefera să o spună în felul lui, pentru mine era perfect.
- Şi eu te iubesc, Harry! Şi te simt exact cum mă simţi tu, chiar dacă nu mă pricep atât de bine să exprim asta. Zâmbi dulce şi mă saruta scurt.
- Nu trebuie să exprimi nimic iubito, ochii tai se exprima pentru tine. Îmi mângâie o suvita de par şi am zâmbit fericita, lipindu-mă din nou de buzele lui şi începând practic să ne balansam unul lipit de altul.

Am simţit raceala când el mi-a părăsit corpul şi am încercat să nu mă uit cum arata o anumita porţiune a corpurilor noastre, în special a lui. Noroc că îmi luasem câteva tampoane de rezerva pe care azi-dimineata habar nu aveam cum şi unde o să le schimb, dar acum puteam rezolva repede problema. Le bagasem într-o cutiuta de plastic în care slava Domnului, nu reusise să intre apa. Lenjeria mea era aproape uscata aşa că am imbracat-o, împreuna cu puloverul moale şi cald, la fel a făcut sî Harry. A aruncat şi ultimele lemne pe foc, întorcând hainele noastre pe cealalta parte şi asezandu-se apoi în spatele meu, inconjurandu-mi picioarele cu ale lui şi lipindu-mi spatele de pieptul sau. A luat geaca mea şi o trase peste noi, infasurandu-ne pe amandoi în ea în timp ce el îmi înconjura din nou mijlocul cu braţele lui. Materialul ei era aşa de cald de la foc, dar nu se compara cu braţele lui. M-am cuibărit la pieptul sau, scufundandu-mi creştetul sub barbia lui şi lasandu-mă rasfatata de braţele lui că un pui de pasare sub aripile mamei.

- Harry?! Am şoptit privind flăcările aurii care îmi luminau fata.
- Hmm?! Îmi expira cald pe gat.
- Stii că saptamana viitoare se împlineşte o luna de când ne-am cunoscut?

Chicoti dulce şi mă saruta pe tampla.

- Bineînţeles că stiu iubito. Pe data de 2 septembrie 2013, când te-am văzut prima data şi viaţa mea s-a schimbat pentru totdeauna. Mă saruta din nou pe tampla şi am zâmbit.
- Atunci a fost prima zi de şcoala, dar noi nu am fost împreuna chiar de atunci. Am spus aducandu-mi aminte de ciondanenlile noastre de la început. Nu pot să cred că a trecut doar o luna de atunci.

Harry chicoti.

- Eu am fost sigur că vei fi a mea încă din prima secunda. Mi-a luat 4 zile să te conving dar tot pe data de 2 o să împlinim o luna. Spuse hotarat făcându-mă să chicotesc.

- Apoi, pe 8 septembrie, ai devenit a mea într-u totul. M-am uitat confuza la el dar apoi mi-am adus aminte de peştera, în duminica când eram la un pas să murim şi totuşi lucrurile au luat o întorsătură radicala în noaptea aia, schimbandu-mi restul vieţii pentru totdeauna. 2 şi 8 septembrie, doua date care ar trebui marcate, dar totuşi îmi aduceau aminte de ceva. Mi se pareau cunoscute.

- Harry, care e codul de securitate al casei? Am vrut să stiu. Mă privi încruntat.

- Ti-am spus să-l reţii.

Mi-am muscat buza dar ¡1 ştiam deja.

- E 0208, nu?

- Da! Zambî sarutandu-mă pe gat.

Am chicotit, făcând imediat legătură cu el.

- Draguta alegere, am zâmbit. Acum cu siguranţa nu o să-l mai uit.

Rase.

Ziua în care ne-am cunoscut şi cea în care m-am culcat prima data cu el. Momente memorabile. Mă întreb care dintre ele e mai importanta pentru el, dar avand în vedere că 0802 e cel pentru deschiderea trapei de la mansarda, probabil nu poate alege intre ele. Am chicotit la acest gând.

- Stii că ar fi trebuit să mai aştept încă doua zile că să te întâlnesc dacă Cynthia nu ar fî atât de obsedata de respectarea programului şcolar?

Chicoti şi l-am privit confuza.

- Ce?! Despre ce vorbeşti? Cine e Cynthia?

Rase.

- E directoarea noastra. Şcoala ar fi trebuit să inceapa pe 4, miercuri, dar ea uraste să inceapa din mijlocul saptamani, spune că e că şi cum ai începe noul an cu stângul, aşa că West High School a început de luni, din prima zî de saptamana. Ce m-a enervat chestia asta atunci. Rase şi m-am încruntat confuza, habar nu aveam de chestia asta, m-am dus la şcoala când m-a trimis tata. Dar oricum îmi amintesc că în prima zi nu am făcut nimic, apoi în a doua dupa primul curs am fost azvarlita în echipa majoretelor deci probabil directoarea voia mai intai să îşi aranjeze echipele pentru activitatile sportive -de care e foarte ataşata- şi în acelaşi timp să nu piarda din program cu asta. Am mai spus că îşi calculeaza fiecare mişcare că un general de război.

- Acum mă bucur că am început mai devreme! Zambî Harry în urechea mea făcând sî colturile buzelor mele să se ridice.

- Deci, cum vrei să sărbătorim? Mă strânse mai tare în braţe şi mi-am îngropat corpul într-al lui.

- Nu stiu, nu conteaza, doar să fim amandoi. M-am rafatat în braţele lui.

Chicoti!

- Putem să plecam undeva dacă vrei!

Mi-am ridicat privirea spre el.

- Unde?

- Oriunde vrei tu. Se lipi uşor de buzele mele.

Am chicotit.

- Iubitule, facem o luna de când suntem împreuna, nu plecam în luna de miere.

Îşi dadu ochii peste cap.

- Putem să plecam undeva chiar dacă nu sărbătorim ceva. Ce zici de Malibu?

Ochii mi s-au mărit.

- Ai înnebunit? De ce tocmai acolo?

Harry începu să rada.

- Pentru că ador locul ala şi chiar dacă de obicei investesc doar în maşini nu m-am putut abţine să cumpăr o casa acolo. Rânji şi m-am uitat uimita la el.

- Ai o casa în Malibu?
Aproba din cap zâmbind.
- Pentru ce Dumnezeu îţi trebuie o casa acolo?
Rase.
- Ti-am spus, mi-a plăcut locul şi când am văzut casa aia m-a fermecat, chiar dacă am plătit pentru ea cam cât am castigat lângă Carter în 3 ani, a meritat. Rânji şi am continuat să ii privesc uimita.
- Carter are proprietati prin toată lumea, eu o am doar pe aia dar e mai frumoasă decât toate ale lui la un loc. Încă se mai roaga de mine să i-o dau lui -rase-. 0 să îţi placa iubito, e construita pe o stanca, e alba aşa cum îţi place tie şi pereţii exteriori sunt în mare parte geamuri şi nu arata că o casa normală, prima data când am vazut-o mi s-a părut că seamana cu o naveta extrateresta uriaşa, sunt sigur că o s-o adori. Mă strânse în braţe din ce în ce mai incantat de idee. - Mai ales piscina exterioara, cea a lui Carter e o simpla balta pe lângă cea de acolo. 0 să inoti într-o piscina imensa, pe un munte. Nu te tenteaza? Rânji încercând să mă convingă cu puterea lui de convingerea, care funcţiona şi deveneam deja tentata să vad casa aia.
- De fapt, e perfect! Tresari aproape speriindu-mă.
- Ce?!
- Mama ta locuieşte în California acum, deci oricum va trebui să mergem în L.A. weekend-ul asta pentru nunta ei. Apoi plecam luni în Malibu şi ne sărbătorim aniversarea de o luna. Spuse entuziasmat, zgaltaindu-mă în braţele lui şi sarutandu-mă pe buze, aproape de asfixiere.
- Te rog spune-mi că nu ai nimic împotriva cu asta, se opri brusc, uîtandu-se speriat la mine.
M-am fortat să zâmbesc.
- În afara că tu uiti că noi încă mai avem şcoala, am ras, gândul la nunta mamei... m-am oprit şi Harry ofta exasperat.
- 0 să fie bine iubito, îţi promit. 0 să vezi că îţi va face bine să o vezi. Mi-am muscat buza nesigura.
- Nici macar nu cred că am vreo rochie potrivita pentru asta, am spus încă cautand o modalitate să scap. Harry izbucni în ras.
- Uau! Asta da problema.
Dramatiza şocat, l-am lovit în umăr. Rânji.
- Chiar mă întrebam când va veni momentul să îmi ceri cârdul. M-am uitat la el speriata.
- Iar începi?! Nu îţi cer niciun card, şi nici n-o s-o fac vreodata. Am spus serioasă şi jenata de gândul asta. Marai, dandu-şi ochii peste cap.
- Bine, nu e neaparata nevoie să mi-l ceri tu! Când ne întoarcem acasă ai cumpărături în program. Mâine vreau să începem antrenamentele.
M-am uitat la el cu ochii mijiţi.
- S-o crezi tu că îmi arde mie de cumpărături dupa ziua asta. Rase.
- Doamne, ce fata esti tu? Cum să nu ai chef de cumpărături? Exista aşa ceva în rasa ta? L-am lovit nervoasă în umăr şi a început să rada.
- Sunt o fata speciala, nu de asta te-ai îndrăgostit tu de mine? Am replicat artagoasa.
- Ba da iubito! Mă saruta pe gat. Dar la cumpărături tot te duci. Nu mă face să îţi cumpăr eu rochia că nu se stie cum ajungi pe la nunta mamei tale.
Am rânjit.
- Nu e o idee rea, mă risc! Am spus făcându-l să chicoteasca.
- Ba nu vrei să te rişti, deja vad ceva cu spatele gol şi marginile coapselor descoperite cu decolteu şi posibilitatea să te ating oriunde vreau fara nicio problema. Îşi mormăi fanteziile pe gatul meu, mangaindu-mi coapsele şi am izbucnit în ras.

- Bine, mă duc la cumpărături, nu vreau să ajung imbracata într-un şervețel. Rase şi el şi îmi supse pielea gatului.
- Considera că e unul dintre cadourile pentru aniversarea noastra. M-am întors spre el.
- Cadouri? Oh, nu! Iar începem. -Da!
- Nu! Nu, nu, nu! M-am ridicat autoriata. Gata cu cadourile. Am crezut că mergem în Malibu. Rase.
- Iubito, acolo mergem să sărbătorim, e casa mea, nu e un cadou că te duc acolo. E practic şi casa ta de acum în colo, oricum de când am cumparat-o nu am fost niciodata acolo într-o vacanta. Rezolv eu cumva cu Cynthia şi ne luam liber saptamana viitoare.
M-am uitat la el suparata.
- Bine, fie! Dar vreau să îmi promiti că nu îmi mai cumperi altceva. De data asta se uita el suparat la mine.
- Ce e cu tine şi cadourile? Dacă nu aveam bani să îţi cumpăr ziceai că nu îţi acord atentie. Femeile, pufni revoltat şi m-am abtinut să nu rad.
- Vreau că de data asta eu să fiu cea care face cadouri! Am zâmbit privindu-l dulce în ochi şi sarutandu-l. Se încrunta confuz.
- Te rog! Promîte-mi că nu îmi vei mai cumpără nimic. E rândul meu! L-am implorat folosind ochii lui de catelus.
- Putem să ne oferim cadouri reciproc.

- Nu! Pentru că tu sigur o să îmi iei ceva care o să faca cadoul meu să para banal, l-am scos limba. Pentru că vreau să mă folosesc de banii mei.

Ofta exasperat.

- Te roooog!

Îşi molfai buzele frustrat!

- Bine! Spuse cu jumatate de gura şi am sărit entuziasmata la gatul lui, scoţând un sunet de copil fericit.

- Mersi, mersi, mersi. Te iubesc! L-am sarutat fericita făcându-l să rada. Acum trebuia doar să mă gândesc la ce i-aş putea cumpără, şi privind cadourile lui obişnuite, trebuia să fie ceva perfect. Şi Doamne... iubitul meu are o casa în Malibu! Urmatoarea saptamana va fi extrem de interesanta, excluzând nunta mamei.

Mi-am întins picioarele în jurul focului, simţind căldură cum îmi intra prin piele chiar dacă flăcările începeau să paleasca.

Puşca lui Harry era chiar lângă noi şi mi-am folosit piciorul să trag mai aproape. Harry chicoti când am luat arma imensa în mână, era extrem de grea, dintr-un aliaj metalic şi un model din lemn la mâner. Am studiat-o curioasa şi am indreptat-o în fata, aşa cum văzusem în filme.

Mă prinsesem care e piedica, dar ceva încă nu mergea bine.

Harry rase.

- Trebuie să ii bagi cartuşe iubito, nu e pistol. Nu are încărcător, merge doar cu doua cartuşe odată. Îmi explica Harry prinzând puşca din mână mea şi tragand puternic de ea, a desfacut-o şi acum ştiam şi eu ce trebuie făcut. Harry se întinse spre cureaua lui cu cartuşe sî scoase doua cartuşe pe care mi le întinse. Erau mai mari decât eram eu obişnuită, auriu sî cu un capat roşu iar celalalt ascutît. Am bagat cele doua cartuşe în cele doua gaurî şi Harry prinse bine arma, închizand-o cu un zgomot metalic şi sfidător în ecoul peşterii.

Mi-am muscat buza, voiam să trag cu ea dar dimensiunea ei mă speria. Era mare şi clar o generaţie mult mai buna şi puternica decât cea a tatei, care fusese folosita probabil de bunicul meu.

Harry mi-a făcut semn zâmbind să o ridic şi am încercat să imî amintesc poziţia lui Rambo, când făcea asta. Nu-mi ieşea.

Harry rase la încercarea mea şi mă ridica în picioare, tragandu-mă cu el.

- E ciudat că mă exciţi al dracului de tare când te vad cu o arma în mână? Spuse şi am început să rad, încercând să fiu cât mai sexy sî serioasă cu puşca pe care habar nu aveam cum să o tin fara să mă impuse accidental în cap.

Harry se aşeza din nou în spatele meu, ghîdandu-mi mâinile cu puşca spre ieşirea din peştera. Ploaia se mai domolise şi probabil trebuia să plecam în curând de aici.

Harry îmi fixa mână dreapta pe mâner, pozitionandu-mi degetul aratar pe tragaci. Mana stanga mi-a dus-o în fata, asezand-o sub materialul metalic astfel încât să o pot tine fixa. Îşi cobora capul la nivelul meu, privind în fata odată cu mine şi ajutandu-mi mâinile cu ale lui. Mi se inmuiasera picioarele.

- Tragi, iubito!

Dacă el devenea excitat de felul cum aratam eu cu o arma în mână, pe mine mă excita să ii aud spunând asta. Aş trage şi în capul cuiva numai să aud soapata aia senzuala în urechea mea.

L-am ascultat cu adrenalina din nou prezenta în vene şi am apasat pe tragaci, tresărind în braţele lui Harry când zgomotul puternic mi-a spart timpanele. Forţa armei aproape m-a mişcat de pe loc, dar Harry mă ţinea bine, fiind în spatele meu. I-am simţit puterea mâinilor tragand de arma, am văzut cartuşul sărind în sus şi ştiam că mai puteam să trag odată. Nu am aşteptat semnalul lui şi mi-am muscat buza, imitând acţiunea de mai devreme, şi creând un ecou în peştera, tragand spre nicăieri dar totuşi simtindu-mi adrenalina cum îmi fuge prin vene. Era mult mai puternica decât un pistol şi forţa împuşcaturile mă lipea de pieptul lui Harry. Mă simţeam că un copil care descoperă cea mai tare jucărie din lume.

- Vreau s-o fac din nou! Am topait în braţele lui şi a început să rada. Dacă eu eram copilul razgaîat, Harry era părintele care mă lasa să fac absolut orice voiam.

Am luat alte doua cartuşe dar nu reuşeam să desfac puşca, sau oricum se numea chestia asta. Harry a ras şi m-a ajutat, reluandu-şi apoi poziţia în spatele meu şi felul cum se lipea de mine când faceam asta, era un motiv pentru care îmi placea să fac asta atât de mult.

De data asta m-a lasat singura, şi şi-a aşezat mâinile pe soldurile mele, făcându-mă să îmi musc buza şi euforia mă ameţea deja. Am încercat să evit gestul lui Harry şi am observat că puşca avea dedesupt o parte metalica, pe care o puteam trage înapoi şi mi-am folosit toată forţa să eliberez cartuşul gol şi să încarc arma din nou. Am zâmbit automat când mi-a ieşit şi am tras din nou, de data asta încercând să tintesc spre o scorbura de copac pe care însă habar nu am dacă am nimerit-o. Adoram felul în care forţa împuşcăturii mă propulsa în Harry, nu stiu cum m-aş fî tinut pe picioare dacă nu era el în spatele meu.

Am început să rad entuziasmata, îmi placea din ce în ce mai mult. M-am întors zâmbind spre el şi mă privea cu un zambat care îmi pulveriza raţiunea.

Îmi prinse arma din mână şi o arunca jos, îmi insfaca soldurile şi mă ridica în braţele lui, făcându-mă să rad.

- Data viitoare, eu impuse puma! Am rânjit, prinzandu-i obrajii şi tragandu-l spre mine.

- Dacă nu mă omori pe mine de inima până atunci. Spuse aproape ametit, infingandu-se în buzele mele şi am început să rad, sufocată de dorinţa care ardea în trupul lui, mai tare decât focul de lângă noi.

În cele din urma, ploaia s-a oprit de tot şi am hotarat să plecam până nu începea din nou. Desi o parte din mine voia să ramana aici, era atât de perfect locul asta, liniştit şi departat de orice pericol şi temeri. Nu îmi pasa dacă ar trebui să ne vanam hrana, să dormim în peştera asta şi să ne încălzim la foc, atâta timp cât el era cu mine. Nu aveam nevoie de case scumpe de vacanta în destinatîi exotice, de cârduri de credit fara limita. Nu aveam nevoie de toate astea,

aveam nevoie doar de Harry şi de siguranţa. Siguranţa că nimeni nu ne urmăreşte şi nu cauta razbunare prin mine.

Nu conta cât aş fi protestat, Harry nu avea de gând să lase puma aici aşa că şi-a aruncat-o din nou pe umăr şi chiar dacă părea îngrozitor de grea nu s-a plâns, sau a tăcut din gura că să nu îmi sustîna mie ideea că e o tâmpenie să ducem chestia asta acasă. Sentimentul că suntem pierduţi era persistent în mine, dar mă linsiteam urmandu-l pe Harry care părea că stie exact încotro se indreapta, chiar dacă am urmat alt drum spre întoarcere. Hainele mele nu erau pe deplin uscate, mai ales pantalonii şi bocanci. Mi-am prins parul în coada dar gluga era încă uda aşa că am preferat să nu mi-o mai pun în cap.

Drumul de întoarcere părea mult mai lung, nu i-am mai cautat pe ceilalţi şi am mers direct spre maşina. Din copaci încă picura apa dupa ploaia torentiala dar razele soarelui catadicsisera în sfarsit să îşi faca apariţia dupa ce norii furioşi şi-au făcut treaba şi s-au raspandit pe cer. începeam să inghet din nou şi mă dureau picioarele, tot Harry mă tragea pe mine de mână chiar dacă el mai cara şi un animal de 60 de kilograme în spate. Puteam să scap de mortaciunea aia când Harry a devenit îngrijorat de oboseala mea şi a vrut să lase puma că să mă duca pe mine în spate. Dar părea entuziasmat de captura lui aşa că am strâns din dinţi, conştientizând că încetineala mea provenea dincrampele abdominale. Cu siguranţa ploaia asta rece nu mi-a prins prea bine.

Dardaiam din nou când am ajuns la autostrada şi am respirat mai mult decât uşurata. Carter şi ceilalţi erau deja aici, uzi leoarca şi nervoşi.

- Unde dracu' ati fost? Ne intampina Carter cu o expresie furioasa.
- Ne-am adapostit de ploaie! Răspunse Harry zâmbind şi lasand jos animalul care probabil ii paralizaze umărul.
- Nu pot să cred că ai prins chestia asta! Exclama Carter şocat.

Harry rânji mândru.

- Dacă nu vreau să vânez asta nu inseamna că nu mă pricep. Ridica obraznic din sprâncene. Şi am avut un stimulent bun să o fac acum.

Rânji spre mine şi m-am înroşit în obraji. Nu aveam chef acum de discuţiile lor perverse, voiam la căldură imediat.

Carter mă privi suspect.

- Tu l-ai pus să prindă chestia asta?

Ochii mi s-au mărit.

- Nu! Bineînţeles că nu! M-am aparat încercând să par convingătoare, dar rânjetul lui îmi dovedea că nu mî-a ieşit.
- Aha! Cred că o să te iau mai des la vanatoare de acum în colo dacă tu reuşeşti să ii faci să vâneze. Rase spre Harry şi mi-am molfăit buza nervoasă şi jenata. Carter şi Harry ranjeau unul spre celalalt şi mă simţeam că o pastila de Viagra pentru un mos. De parcă doar eu ii stimulam pe Harry să faca anumite lucruri.
- S-o crezi tu că o să mai vin vreodata la o vanatoare cu voi. Mi-a ajuns! Am spus artagoasa, trecând printre ei şi urcandu-mă în maşina, unde nu era aşa de cald cum îmi doream eu.

Şi-au strâns echipamentele şi le-au bagat în portbagaj, împreuna cu puma lui Harry, ascunsa într-un sac negru cu fermoar. Carter a renuntat la iepurele lui care arata acum că un ghemotoc de blana uda. Puma noastra trecuse sî printr-o baie şi acum era uscata sî ii provoca invidie lui Carter. Miles renunţase la mistret şi era la fel de frustrat că şi Carter, lan era un pachet ud de nervi şi se pare că acoperişul lor de ploaie fusese sub un copac. Eu şi Harry eram aproape uscaţi şi aratam mult mai bine decât ei, şi asta datorita iubitului meu descurcăreţ care găsise un

adevarat adapost pentru ploaie, reusise să aprinda chiar şi focul şi mai prinsese şi o puma intre timp.

Carter maraia nervos, vanatoarea asta nu fusese deloc pe placul lui şi chiar dacă am trecut printr-o ploaie rece, un frig cumplit, spaima că o să fiu omorata de o puma şi capatasem o durere abdominala, toate meritau şi nu regretam ziua asta. Amintirea cu Harry în peştera, lângă foc, făcea orice durere să merite.

M-am cuibărit în braţele lui în drumul spre Port Angeles, agitandu-mi pelvisul şi scarsnind din dinţi din cauza durerii care se extindea chiar şi în spate.

- Iubito, te simţi bine? Mă întreba Harry îngrijorat, observandu-mi disconfortul.

Am aprobat repede din cap în semn că da.

Mă privi suspicios.

- O să te schimbi de haine imediat ce ajungem în avion, ţi-e frig rău? Mă strânse mai tare în braţele sale şi acţiunea lui m-a făcut să scrasnesc din dinţi de durere. Am închis ochii şi mi-am muscat buza, punandu-mi mână pe pântece.

- Iubito, ce ai? întreba de data asta speriat, punandu-şi mână peste a mea.

- Nimic, doar nişte crampe! Am spus uşor încercând să nu mă fac auzita de Miles care era lângă noi şi privea atent pe fereastra.

Harry privi spre burta mea, prinzandu-se de problema mea.

- De asta nu puteai să mergi în pădure.

Am aprobat din nou din cap

- La naiba iubito, de ce nu mi-ai spus? Mă certa uşor. Am carat mortaciunea aia în loc să te duc pe tine în braţe. De data asta se certa pe el şi mă trase uşor în poala lui. Am încercat să imî abţin icnetul. Pantalonii pareau din nou înghеţaţi pe mine chiar şi în căldură maşinii.

Ne dezbracasem deja de gecile ude dar asta nu mă ajuta prea mult să mă încălzesc, şi se pare că doar eu aveam problema asta.

Harry mă aşeza în poala lui, întorcandu-mă cu spatele spre Miles sî îşi baga uşor mână pe sub pulover.

- Ce faci? Am şoptit speriata.

- Shh! Şopti uşor, tragandu-mi capul pe umărul sau şi începând să imî maseze uşor abdomenul. Am privit stanjenita în maşina dar nimeni nu părea să ne acorde atentie şi masajul lui Harry era prea plăcut că să mă opun. Palma să era atât de fina şi calda, la fel că tot corpul lui, doar eu eram inghetata şi încă aveam senzaţia de tremurat în oase.

Continua să îmi maseze fin pântecele, plimbandu-şi cealalta mână pe spatele meu şi incalzindu-mă. Chiar dacă durerea nu disparea complet, placerea masajului sau, era mai puternica decât senzaţia de durere.

Oboseala mă cuprindea şi ziua asta îşi spunea cuvântul. Aproape adormisem în braţele lui Harry când am ajuns la aeroport şi de data asta Harry m-a luat direct în braţe şi m-a urcat în avion că pe o mireasa. Sub protestele mele care nu aveau niciun rost pentru el şi mă făceau să mă simt stanjenita sub privirea confuza a lui Carter.

Dupa ce am decolat, Harry m-a dus în cabina lui şi m-a scapat de hainele reci şi ude, bagandu-mă imediat în dusul fierbinte să mă incalzeasca şi a continuat să îmi faca un masaj abdominal, mult mai amplu care mi-a calmat o mare parte din durere.

Când venea parte de ceva care mă ranea, Harry uita de orice fel de plăcere şi se concentra doar pe durerea mea. Era aproape frustrant, eram adormita şi mă durea burta, dar doar un sărut mic în dus nu îmi era de ajuns. Insa m-am lasat în mâinile lui, şi am încetat să mă mai contrazic cu faptul că e mai matur şi constincios decât mine, e clar că era asta.

M-am înfofolit în halatul lui şi m-a întins în pat, în timp ce se învartea stresat prin cabina, cautand orice fel de pastile pentru calmarea durerii. Nu conta să ii spun că aproape mi-a trecut, o

ţinea pe a lui şi în cele din urma s-a întins lângă mine în pat, începând să îmi maseze pântecele din nou şi la asta nu puteam să mă opun, era dumnezeiesc. În sfarsit mă încălzisem, aproape scapasem de durere sî eram cu Harry într-un pat cald, i-am tras braţele în jurul meu sî mă simţeam de parcă alergasem fara oprire prin padurea aia, eram epuizata sî slăbită aşa că nu mî-a luat mai mult de câteva secunde să adorm din nou la pieptul lui Harry.

44. Antrenamente

Mă simţeam că sî cum aş fi dormit 3 secunde atunci când Harry m-a trezit din nou, spunandu-mî că am aterizat înapoi în Seattle. Nu mai fusesem demult atât de obosita şi crampele abdominale se întorceau din nou.

M-am ridicat ametita în şezut, masandu-mi fruntea care mocnea atunci când încercam să deschid ochii.

- Hai iubito, imbraca-te. L-am pus pe Austin să ne aduca maşina şi ţi-a luat câteva medicamente pentru durere. Ochii mi s-au deschis automat când am auzit cuvintele lui Harry.
- Ce-ai făcut?! Am suspinat jenata. Gândul că tipul ala îmi cumparase medicamente pentru crampele menstruale îmi făcea obrajii să ia foc.

Îmi întinse pe pat hainele care acum erau uscate sî mă privi aşteptând, cu o expresie care mă ruga să mă ridic şi să mă îmbrac.

Am respirat uşor şi am încercat să fac ce îmi spune, dar imediat ce mi-am mişcat pelvisul, am icnit ducandu-mi instantaneu mâinile pe pântece.

- La dracu'! Am înjurat încet, strângând din dinţi.

Harry se aşeza imediat lângă mine.

- Iubito, îmi pierd minţile, ce e cu tine? Mă întreba exasparat, invartîndu-şi mâinile în jurul abdomenului meu şi nestiind unde să le aşeze.

Am clatinat din cap, înghiţind în sec.

- Nimic, nu-ţi face griji! Sunt doar nişte crampe abdominale, sunt normale! Am mintit, poate că erau normale dar eu nu aveam aşa ceva de obicei şi acum simţeam de parcă pelvisul meu e sfartecat cu un cutit.

Respira neconvins de vorbele mele şi îşi scoase telefonul din buzunar.

- Austin, adu-mi pastilele în cabina! Vorbi repede şi ochii mi s-au mărit din nou.
- Harry, nu e... mă opri imediat punandu-mi degetul peste buze şi ridicandu-mi pantalonii de pe pat.

Am auzit un ciocănit în usa şi mi-am tras halatul mai bine pe mine, fiind gata să ii spun lui Harry să nu ii lase să intre. Dar el era deja la usa, deschizand-o şi luând o cutiuta de la Austin, apoi închizând imediat usa.

A fugit practic la baie şi tot stresul lui mă făcea să mă simt şi mai rău, era ridicol să cred că şi el suferă odată cu mine dar privindu-l cât de agitat şi speriat era, asta părea adevarat.

- Harry, sunt bine, serios! Am simţit nevoia să spun că să ii vad doar cum datina din cap fara să mă bage în seama.

Am oftat.

Îmi întinse o pastila sî un pahar cu apa. Am analizat cutia albastra din mână lui Harry şi am văzut că era una de Advil. Am inghitit rapid medicamentul şi am scrâşnit din dinţi, ridicandu-mă din pat înainte că Harry să inceapa să mă îmbrace că pe un copil mic.

Am imbracat pantalonii care acum erau uscaţi, muscandu-mî limba de zeci de ori din cauza săgeţilor care parcă îmi erau înfipte în abdomen. Gândul mî-a fugit la injecţia anticoncepţionala, poate şi ea avea o legătură cu asta, dar tot ipoteza că ploaia rece şi frigul prin care am trecut - mi-au provcat asta- a ramas pe primul loc.

Harry se uita la mine de parcă o mie de ace l-ar intepa în acest moment.

- l-ati tricoul asta iubito, e cald afara! Îmi întinse un tricou pe care ¡1 scosese din dulapul lui, acum observ că şi el avea alte haine, un tricou negru şi o pereche de blugi.

- Cald?! Am repetat nesigura, acum o ora trecusem prin Era Glaciara, un tricou nu mă făcea să mă simt în siguranţa acum.

- Da, e cald în Seattle! A ieşit soarele! Îmi zâmbi punandu-mă să îmi ridic mâinile.

- Ce faci... mi-a bagat tricoul peste cap şi mi l-a aşezat pe trunchi, gentil de parcă m-ar putea sparge în orice secunda.

Îmi ridica bocanci de jos, îşi baga mână în ei şi se stramba.

- Sunt uzi! Spuse şi mă aşteptam la asta. M-am înfiorat la gândul să ii ¡nealt din nou chiar şi până la maşina şi m-am uitat în dulapul lui Harry dupa o pereche de sosete care să mă ajute macar puţin să scap de umezeala din interiorul bocancilor, dar aproape am tipat când Harry a venit lângă mine şi m-a ridicat în braţele lui, îndreptându-se cu mine spre usa.

- Harry, ce faci? Pune-mă jos. Am protestat speriata când a ieşit deja cu mine din cabina, împingând usa cu piciorul.

Nu mă baga în seama.

- Harry! Am şoptit implorandu-l şi privind expresia confuza a Gloriei, apoi cea a lui Carter. Mi-am pus palmele pe fata şi mi-am ingropat-o în pieptul lui de ruşine.

- A patit ceva? întreba Carter speriat.

- Nu se simte bine! Răspunse Harry serios, grăbit să coboare cu mine din avion, parcă eram o mireasa desculţa şi cu dureri de burta, l-am multumit în mintea mea că nu oferise mai multe detalii despre starea mea, cred că eram deja suficient de roşie în obraji.

M-am gândit îngrozita la zecile de persoane din aeroport care aveau să mă vada aşa dar am respirat uşurata când am observat Ferrarî-ul lui Harry parcat chiar lângă avion. Razele de soare care aproape m-au orbit m-au lasat surprinsa. Soarele stralucea cu putere şi atmosfera era uimitor de calda privind situatia de ieri. Solul era aproape uscat şi eram din nou într-o zi calda de sfarsit de septembrie.

Austin ne-a deschis usa avand şi el o expresie speriata pe chip şi Harry m-a bagat în spate. Era în zadar să încerc să mă mise singura, braţele lui nu îmi dadeau voie să fac asta. A intrat şi el lângă mine, iar Austin la volan iar într-o secunda, maşina a plecat de pe loc. Nici nu ne luasem la revedere de la Carter şi toată agitatia asta îmi făcea durerea de cap să progreseze.

- Unde mergem? întreba Austin nesigur privindu-mă în oglinda retrovizoare.

- La spital! Răspunse Harry repede tragandu-mi capul pe pieptul lui şi m-am uitat la el speriata.

- Ce?! Harry nu vreau să merg la spital. N-am nimic...

- Katherine, nu o să stau să mă uit la tine şi să aştept să îţi treaca când tu nu poti sta nici în picioare. Mă întrerupse serios sî mi-am pus mână pe frunte.

- Harry, nu pot să merg aşa la spital, am aratat spre vestimentatîa mea, aveam un tricou larg sî negru de bărbat care imî ajungea la coaste, pantaloni grosî de fas şi eram desculţa. Insa Harry nu părea interesat de asta.

- Harry te rog, am încercat din nou. Tot ce am nevoie e să mă odihnesc şi... mi-am muscat buza, mă privi curios. Mi-am atins încheietura şi ofta. Durerea de cap sî senzaţia de ameţeala clar nu veneau de la menstruatîe.

Ofta adanc.

- Te rog iubitule, vreau doar să ajung acasă şi să dorm, e complet normal ce mî se intampla.

- Nu e deloc normal, dacă nu am cunostînte în domeniu să nu crezi că nu stiu cu ce se manaca chestia asta. Aî stat în ploaie şi ai inghetat, ceea ce nu e deloc bine pentru situatia ta. E

numai vina mea, nu trebuia să te iau la tampenia aia de vanatoare. Se încrunta suparat şi mi-am aşezat mână pe obrazul lui.

- Nu e deloc vina ta, şi nu regret că am venit cu tine. Am zâmbit. Poate că nu mi-a făcut bine frigul asta dar nu am nevoie de doctor, probabil o să îmi prescrie pastila pe care deja am luat-o şi o să îmi spună să stau în pat. Şi exact asta vreau să fac. Te rog iubitule, nu vreau să stau mă plimb prin spital acum, mi-e somn şi am neaparata nevoie de o doza. Am spus nemaipasandu-mi că Austin era de fata.

Ofta, cazand pe gânduri. L-am implorat din privire, încercând să maschez orice urma de durere din pântecele meu.

- Du-ne acasă, Austin! Spuse într-un sfarsit şi am topait fericita în braţele lui, dar mi-am strâns repede buzele când am primit un junghi în burta.

- Dacă nu îţi trece durerea într-o ora, mergem la spital, fara alte comentarii. Îmi impuse strict şi am aprobat din cap.

- Într-o ora o să dorm buştean, stai liniştit. Am spus intinzandu-mă deja pe pieptul lui. I-am auzit chicotul lin şi m-a sarutat pe frunte.

începea să mi se faca îngrozitor de cald în pantalonii groşi şi de-abia aşteptam să scap de ei, era normal că Harry să mă ia din nou în braţe când am ajuns acasă şi să mă urce până sus dar de data asta nu am mai protestat. Eram trei sferturi adormita şi unul ametita. Am icnit când am simţit injecţia în venele mele şi am respirat uşurata. Lucrurile aveau să se imbunatateasca în curând.

Mi-am aruncat pantalonii de pe mine şi mi-am luat o alta pereche de boxeri, ramand în tricoul lui Harry şi aruncandu-mă direct pe saltea. Mansarda era puternic luminata prin geamurile de sticla dar eram atât de obosita că asta nu mă mai deranja acum. Am adormit imediat, cu durerea de burta care se diminua şi în ciuda faptului că tocmai îmi injectasem o doja de energie în vene, eram prea obosita să o simt, doar îmi lua durerea de cap şi asta era perfect.

Am deschis ochii aproape că un robot activat. Am respirat adanc, mă simţeam aproape asfixiata şi simţeam nevoia să sar imediat în picioare. Doza de amfetamina îşi făcuse efectul şi faptul că dormisem în tot acest timp, clar nu o prea incanta. M-am ridicat în şezut, speriata de faptul că nu vedeam mai nimic în jurul meu. Era întuneric bezna şi lumina venea doar de la neoanele aprinse afara, a căror strălucire intra prin balcon, şi a monitoarelor aprinse de pe perete care reflectau acelaşi lucru pe care ii vedeam şi pe geam. Mi-am frecat fruntea încercând să mă obisnuîesc cu toată precauţia asta permanenta sî din instinct mi-am plimbat mână pe sub patura, cautand trupul lui Harry. Dar ştiam deja că nu e aici din moment ce niciun brat nu era în jurul meu când m-am trezit.

M-am ridicat în picioare, simţind energia cum îmi fuge prin vene şi acum tot ce aveam nevoie era mancare. Durerea de burta îmi trecuse, la fel şi cea de cap dar cea de stomac îşi spunea acum cuvântul. Insa trebuia să ii găsesc pe Harry mai intai, am observat televizorul aprins în sufragerie pe ultimul monitor şi o silueta ce stătea în întuneric, întinsa pe canapea. Nu ii vedeam prea bine, dar am decis să cobor la el.

Încă aveam tricoul lui pe mine şi am coborât desculţa la parter, cascand şi frecandu-mi stomacul care scotea sunete iritante.

- Harry... am spus când am calcat pe ultima treapta dar imediat am tresărit speriata când alta figura decât cea pe care trebuia să o vad, s-a întors spre mine.

- Te-aî trezit? Mă întreba vocea groasa analizandu-mă atent.

Mi-am pus mână pe piept, să îmi calmez bătăile inimii.

-Jason, ce cauţi aici? L-am întrebat încruntata.

- Îmi fac treaba! Ridica din umeri cu veşnicul lui ton dur şi plictisit. Se ridica de pe canapea, venind spre mine şi am realizat că am doar tricoul lui Harry pe mine şi o pereche de boxeri, l-am tras marginile peste coapse.

- Unde e Harry? Am vrut să stiu.

Mă privi confuz.

- Credeam că ţi-a lasat un bilet în camera.

M-am încruntat.

- N-am văzut niciun bilet.

- A plecat la un transport acum câteva ore, nu a vrut să te trezeasca şi m-a chemat pe mine să am grija de tine.

Am respirat speriata. Mama lor de transporturi afurisite!

- Şi când se întoarce? Am întrebat speriata de gândul la alte doua zile fara el. Poate de asta nu mă trezise, că să nu il bat la cap să mă ia cu el.

- Peste câteva ore, stai liniştita. Escorteaza doar un tir până la ieşirea din tara.

Am respirat uşurata. Mi-am pus mână pe frunte.

- Te simţi mai bine?

L-am privit curioasa, mă analiza atent. Oh, nu, doar nu ştia şi el de problema mea. Gândul că Jason să stie asta mă făcea să intru în pământ de ruşine. Duritatea lui mă stanjenea acum. 0 să il omor pe Harry pentru chestiile astea.

- Da! Mi-e foame doar. Am spus repede.
- Vrei să îţi fac ceva de mancare.

L-am privit uimita.

- Credeam că esti bodyguardul meu, nu bucatar.
- Treaba mea e să am grija de tine, în toate privinţele. Mi-am luat destule bobarnace de la Harry pentru fuga ta în Italia.

Mi-am clatinat capul ametita.

- Nu mersi, o să îmi fac singura!
- Cum vrei! Ridica din umeri şi părea uşurat. Clar Jason nu e fânul bucătăriei.
- Să il suni pe Harry, a plecat că pe ace de acasă şi s-a certat cu Carter din cauza asta.
- De ce?
- Pentru că nu voia să plece de lângă tine.

Am oftat şi am aprobat din cap, indreaptandu-mă înapoi spre scări. Am respirat uşurata când Jason s-a întors pe canapea sî am fugit repede tragandu-mî tricoul peste fund.

Am aprins lumina în mansarda şi acum imediat mi-a sărit în ochi, bucăţică patrata de hârtie care era aşezata pe perna.

Am ridicat-o rapid recunoscandu-i imediat scrisul frumos şi aplecat spre dreapta.

"Sunt plecat în unul dintre locurile pentru care tu mereu mă certi. Promit că mă întorc până maine- dimîneata. Sper să nu trezeşti până atunci, dar dacă o faci, suna-mă imediat dupa asta, o să il omor pe Carter pentru că m-a luat de lângă tine în situatia asta. Sper să te simţi mai bine iubito, şi să nu îndrăzneşti să mă mintî dacă nu e aşa. Jason e în casa să aiba grija de tine, cere-i orice ai nevoie şi stai în pat.

Te iubesc!"

Am oftat adanc, citind din nou biletul şi chicotind în urma îngrijorării lui exagerate. Mi-am cautat telefonul prin camera dar era chiar lângă mine, pe saltea. L-am apelat observând în treacat că era ora 23:53. Doamne, cât dormisem? Habar nu am ce ora era când m-am culcat dupa-amiaza dar în niciun caz nu era trecut de 3.

A sunat o singura data şi vocea lui mi-a intrat imediat în ureche.

- Iubito, te-ai trezit? Esti bine?

Nu m-am putut abține să nu chicotesc.

- Da, sunt foarte bine şi promit că nu mint. Încă nu îmi vine să cred cât am dormit şi că tu nu m-ai trezit să îmi spui că pleci, dar sunt foarte bine şi am nevoie doar de mancare acum. Am zâmbit energica şi chiar dacă nu mă vedea, stiu că simțea asta.

- Pune-I pe Jason să îţi pregateasca ceva, spuse şi citeam uşurarea în glasul lui şi un mic zâmbet.

Mi-am dat ochii peste cap.

- Unde ai mai auzit tu de bodyguard care găteşte?

Rase.

- Când eu il plătesc, eu decid ce face.

Am început să mormăi.

- N-am încredere în Jason-Zeus-Constîpat. Am spus cautandu-mi o pereche de pantaloni scurţi în dulap şi Harry a izbucnit în ras, apoi s-a oprit brusc.

- L-ai comparat cumva pe Jason cu Zeus?

M-am oprit câteva secunde apoi am izbucnit şi eu în ras.

- Doar din cauza vocii. Serios, tipul asta are un glas de parcă urmeaza să te loveasca un fulger în cap imediat dupa ce termina de vorbit. Am replicat serioasă şi rasul lui Harry mi-a făcut urechea să mă manance.

- Doamne iubito, cât am stat pe ghimpi să aud din nou glumele astea.

Am clatinat din cap oftând.

- Serios, Carter o să mi-o plateasca pentru asta. Nu stiu cum am plecat de acasă dar jur că dacă ţi se făcea din nou rău şi nu eram acolo din cauza lui, ii impuscam în cap.

- Harry, linisteteste-te, sunt bine, ţi-am spus doar că am nevoie să mă odihnesc.

L-am auzit oftând.

- Iubitule, sincer, mai relaxeaza-te sau o să ai nevoie de un transplant de inima în curând. Am glumit.

- Tocmai am primit una şi nu o mai schimb pentru nimic în lume.

M-am încruntat confuza dar apoi mi-am dat seama, se referea la mine.

Am continuat să vorbim cât eu mi-am tras o pereche de pantaloni scurţi de trening pe mine şi am ramas în tricoul lui care ii pastra mirosul şi mă ajuta în lipsa îmbrăţişării lui. Am mers până la baie apoi am coborât la parter, unde Jason era din nou concentrat pe un film la televizor aşa că eu mi-am croit drum spre bucătărie, bombardandu-l pe Harry cu întrebări despre aşa-zisul transport pe care se pare că ¡1 escorta împreuna cu altî-cativa de pe pista şi gândul meu a fugit imediat la maşinile negre care ne-au atacat în noaptea când am furat camionul şi la gărzile tirurilor atacate în Italia, niciunul nu o sfarsise bine şi intram în panica. Harry încerca să mă linîsteasca şi să mă convingă că totul e bine, părea bine, părea că îşi conduce liniştit maşina şi ii auzeam în fundal pe Loick Essien cântând melodia noastra, însă nu puteam să mă mai calmez, mi- am luat tonul puternic şi rezistent, care are mereu încredere în el dar în interiorul meu mă făcusem cu un ghimpe care avea să mă intepe până când el o să se intoarca înapoi acasă, în siguranţa.

Nu prea înţelegeam existenta lui Jason aici, nu făcea decât să îmi ocupe canapeaua şi televizorul la care aveam chef să mă uit. L-am întrebat dacă vrea să manance şi răspunsul a fost unul negativ, normal. Mi-am făcut o salata şi o omleta că cea a lui Harry de azi-dimineata. Mi-am luat farfuria în mână, mergând spre sufragerie şi asezandu-mă pe canapea. Jason era la celalalt capat aşa că mi-am întins picioarele sus, rezemandu-mă de spatar şi bagandu-mi o perna sub spate.

Jason nu mă baga în seama, mi-am îndreptat atenţia spre ecranul televizorului şi am izbucnit în ras când am văzut că se uita la "True Blood".

- Ce?! Scenele de sex sunt bestiale. Se apara punandu-şi mâinile în san şi am continuat să rad.

Mi-am mancat omleta, şi mi-am îndreptat şi eu atenţia spre serial, din care nu văzusem mai mult de câteva episoade dar stiu că Nicky era obsedata de el.

Mi-am terminat mancarea şi am dus farfuria în bucătărie, urcând apoi la mansarda să îmi iau o patura şi m- am întors înapoi în living, unde Jason adormise deja pe canapea, cu braţele încrucişate la piept sî capul pe spate. Hmm, nu mai părea aşa dur când dormea, deci într-adevar se încrunta înterntionat. Toti barbatiî duri îşi arata adevărata blândeţe doar atunci când dorm.

Exact când mă gandeam la el, Harry m-a sunat din nou şi am continuat să vorbim minute în sir, în timp ce eu schimbam canalele plictisita fara să le acord vreo atentie, marimea plasmei mă făcea să mă simt că într-o sala de cinema. Clar nu se mai punea problema să dorm în noaptea asta. Eram plină de energie.

- Stii pe unde am trecut acum doua ore? Mă întreba.
- Dacă îmi spui tu, stiu! Am ras.

Rase şi el.

- Prin New York!

Am amutit.

- Mi-ar place să vad unde a crescut iubita mea. Il simţeam zâmbind şi m-am străduit să nu îmi schimb starea de spirit.
- Pai, dacă mi-ai spune când pleci şi nu te-ai mai ambiţiona să raman acasă că un copil pedepesit, ai vedea.

Rase dar părea uimit de răspunsul meu.

- Avem timp destul iubito, vrei să stii unde sunt acum?
- Mhm! Mi-am muscat buza observând prima raza de soare cum apare pe fereastra. Jason a mormăit ceva adormit.
- Doar asculta! Ii simţeam zâmbetul şi mi-am unit sprâncenele confuza.
- Ce să ascul... am început dar ¡mediat am tăcut când altceva mi-a acoperit glasul. Un sunet cunoscut care venea de afara, il cunoşteam deja atât de bine desi il auzisem doar de câteva ori. Claxonul melodic, semnalul nostru.

Am sărit fericita de pe canapea, speriindu-l pe Jason care s-a trezit instantaneu cu ochii mari şi desfacandu- şi braţele într-o poziţie de karate. Am început rad şi am fugit la usa, afara sunetul frumos încă se auzea în zorii dimineţii şi am văzut maşina neagra intrând pe alee. Am fugit imediat spre el când a oprit maşina şi a ieşit rapid din interiorul ei, cu un zâmbet imens pe buze şi am sărit în braţele lui fara să ezit. Mă bucuram că un copil mic caruia i se întoarce tatăl din excursia de afaceri şi de-abia asteapta să vada ce i-a adus. Dar singurul lucru pe care voiam să mi-l dea Harry, era un sărut, pe care mi l-am luat şi singura de la el.

M-a ridicat în braţele lui şi am chicotit peste buzele sale, incolacindu-mi braţele în jurul gatului sau. Ghimpele din mine a dispărut în sfarsit, vazandu-l din nou, teafar şi nevatamat în braţele mele.

- Buna, frumoaso! Zâmbi ştrengăreşte, sarutandu-mă pe nas.
- Buna, frumosule! l-am răspuns folosind acelaşi zâmbet şi făcându-l să maraie jucaus şi să îmi prindă buza intre dinţi.
- Cum te simţi?

Mi-am dat ochii peste cap, era evident cum mă simţeam din cata energie emanam la probabil 5 dimineaţa dar stiu că nu se liniştea până nu ii repetam asta de cel puţin, 50 de ori.

- Perfect! Am zâmbit cât de radiant am putut, coborând din braţele lui.

- Vrei să fac roata să îţi dovedesc? Am spus luând deja o poziţie de sportiva şi rugandu-mă să nu mă vada vreun vecin făcând roata la 5 dimineaţa, pe aleea din fata casei. Poate claxonul lui Harry ii trezise şi pe ei.

Harry rase şi mă insfaca din nou în braţele lui, tragandu-mă spre intrarea în casa. Am observat în treacat că lemnele căzute din casuta din copac -pe care o distrusese Mike- dispăruseră din curte şi peluza era tunsa perfect, la fel şi gardul viu. Clar Wagner nu a făcut asta, probabil şi-a trimis unul dintre servitori sau pur şi simplu a angajat Harry pe cineva, dar orcine ar fi facut-o, arata mult mai bine acum.

Jason ne aştepta înăuntru, aşezat pe canapea şi cu expresie serioasă de parcă nici nu a dormit până acum, şi ceva îmi spune că încerca din răsputeri să ascunda asta de Harry şi mă ruga pe mine din priviri să nu il parase că adormise la datorie.

- Vreo problema? întreba Harry serios.
- Nu! Jason clătină din cap şi se ridica în picioare.
- OK! Poti să pleci acasă, azi dupa şcoala să nu va faceţi program, mergeţi la cumpărături cu Katherine. Ordona Harry serios şi mi-am lipit o palma peste frunte.
- Am înţeles! Aproba Jason serios, ne saluta rapid şi ieşi din casa. Avea maşina parcata în fata casei noastre şi cu siguranţa avea să adoarma la volan până ajungea acasă.
- Doar nu vrei să mă trimiti singura la cumpărături? Mi-am pus mâinile în san.

Mă privi confuz.

- Nu, te duci cu...
- Nu mă refer la Jason şi Austin! L-am întrerupt îmbufnata.

Ridica din spranceana.

- Vreau să vii cu mine!

începu să rada.

- Nu iubito, nu mă vrei acolo, crede-mă. Probabil o să te trag într-un magazin de lenjerie intima şi o să intram într-un separeu unde tu o să defilezi în lenjerie intima prin fata mea până o să ţi se faca rău. Rase aruncandu-se pe canapea şi tragandu-mă lângă el.
- Nu mă deranjeaza. Am rânjit plimbandu-mi degetele pe pieptul sau.

Mă privi de sus, şiret.

- Eu probez tot ce vrei, în timp ce tu stai pe un fotoliu, cu un pahar de şampanie în mână şi admiri spectacolul. Am marait apropiindu-mă de gatul lui şi l-am simţit înghiţind în sec.
- La dracu'! Suna aşa bine, dar o păstrăm pentru alta data. Tu ai nevoie de o rochie şi eu am de scos un tip din închisoare.

M-am ridicat speriata de pe pieptul lui.

-Ce?!

- Unul dintre asociaţii noştri a fost arestat pentru fals în acte. Trebuie să ii scoatem de acolo până nu începe să cirîpeasca.

Mi-am pus mâinile în san.

- Hei, nici eu nu mă simt mai bine că trebuie să mă plimb prin tribunale cu avocaţii dupa mine în loc să stau pe fotoliul ala şi să te admir defilând în lenjerie intima. Îşi lua apararea iritat şi am început să rad.
- Bine, tu pierzi! Am zâmbit şi a început să mormăie.

Se întoarse spre mine zâmbind şi mă surprinse, sarutandu-mă dulce.

- Azi vreau să te distrezi împreuna cu prietenele tale, ziua fetelor sau cum ii spuneţi voi, vreau să te simţi bine şi să îţi cumperi orice vrei, fara să te gândeşti la cârdul pe care ii folosesti, ne-am înţeles?

Mi-am muscat limba dar în cele din urma am aprobat din cap.

- înţeles! M-am resemnat ridicandu-mi mână la tampla că un soldat în fata comandantului.

Harry rase şi mă saruta.
- Bun, acum vii te rog cu mine sus? Am zâmbit automat, scapasem până la urma de reţinerea aia şi energia din mine voia să fie consumata.
- Nu te gândi la prostii, iubito, vreau să vii cu mine sus şi să ne întindem pe saltea şi cam atât deocamdata, sunt mort de somn. Mî-o taie lasndu-sî capul pe spate cu ochii intre-deschisi şi mi-a picat falca. Harry chicoti, apoi casca şi mă trase cu el spre scări, unde nu aveam să primesc nimic. Şi uite cum se întoarce iar roata. Baga- mi-aş!

Am intrat în vestiar aproape sărind în sus de energie. Poate că am urat chestia asta cu majoretele la început dar acum când eram sefa şi puteam să fac lucrurile aşa cum vreau eu, începea să imî placa din ce în ce mai mult. Le-am grăbit pe fete să se schimbe şi am ieşit spre teren, unde soarele stralucea cu putere şi nu mai era nicio urma a ploii de acum câteva zile. Iarba era uscata şi calda aşa că antrenamentul se va tine de data asta, afara.
Băieţii erau deja pe teren, asteptandu-ne şi mi-am prins parul în coada în drum spre ei, salutandu-i vesela şi îndreptându-mă spre casetofonul care ne va oferi muzica. Ty îmi făcuse remixul melodiilor pentru dans şi o mare parte din coregrafie se formase deja în capul meu, ascultandu-le.
- Pregatiti de dans? Am bătut din palme spre ei. Am auzit un cor vesel de, da şi se pare că toti erau fericiţi pentru chiulul meu de ieri, scapaserea de antrenamente într-o zi în care încă mai aveau mancarimi, dar acum se pare că alergia le trecuse şi aveau chef de antrenament adevarat. Ceea ce aveau să şi primeasca, pentru că eu aveam mai multa energie decât toti la-un-loc. Doza facuta de Harry îmi incarcase bateriiele, menstruatia mea aproape se terminase şi nu mai aveam nicio durere, chiar dacă de la miezul-noptii nu am mai dormit deloc, eram suficient de odihnită, cele doua ore de azi-dimineata pe care Harry le-a mai avut la dispoziţie pentru somn, le-am umplut, '"jucandu-mă" cu trupul lui, chiar dacă el era leşinat complet de somn şi habar nu a avut ce am făcut eu, iar dimineaţa a fost rândul meu să trag de el şi să ii sacai să se trezeasca...
- Harry?! Iubitule, trezeste-te! Am topait în pe saltea, când nemernicul ala de ceas s-a făcut în sfarsit 7.
Harry mormăi iritat şi sigur mă ura în momentul asta.
Am început să rad şi i-am desfăcut braţele din jurul meu sî m-am urcat peste el, continuând să topai pe el şi să îl zgaltai.
- Trezeste-te, trezeste-te, trezeste-te! Am sarît pe el că un copil mic care da buzna în patul părinţilor lui, dimineaţa la prima ora.
Harry scoase un sunet exasperat, refuzând să deschidă ochii.
- Ce Dumnezeu?! Cât e ceasul? Bolborosi buimac, ingropandu-şi capul în perna.
- 7! Trezirea. L-am plesnit peste fund.
- Mhhhh! Mârâitul lui m-a făcut să izbucnesc în ras. Lua o alta perna şi şi-o trase peste cap.

De ce mă urasti? Se smiorcai.
- Ha! Am protestat ofensata. Eu te urase? Eu te trezesc la 7, tu m-ai trezit pe mine la 4.
Nu mai spuse nimic şi cred că adormise din nou.
Am marait nervoasă şi m-am ridicat de pe el, l-am plesnit iar peste fund.
- Iubito, te rog lasa-mă să dorm. Ieri am avut toată ziua tensiunea 20 din cauza problemei tale, am condus toată noaptea şi jur că mă doare capul de somn. Culca-te înapoi lângă mine, te implor.
Ahh, vocea aia careia nu puteam să ii rezist, dar nu mai vreau somn, am energie şi vreau să o consum.
- Nu mai chiulim iar de la şcoala. Am protestat.
- Ba da! Ii ducem directoarei un buchet de flori şi ne da liber o saptamana. Ii plac trandafiri galbeni. Mormăi din nou adormit.

Eh, futu-ţi trandafirii tai, am înjurat în mintea mea. Lasa că am eu ac de cojocul tau, aşa cum ai avut şi tu de al meu.
M-am ridicat de pe el şi m-am străduit să il întorc cu fata în sus. Mormăi ceva adormit şi părea chiar extenuat, dar nu aveam de gând să il las în pace. Nici el nu m-a lasat pe mine.
Avea doar boxeri pe el şi am prins betelia, tragandu-i uşor pe coaspse. Mi-am muscat buza, capul de sus dormea, dar cel de jos era cât se poate de treaz.
Harry a tresărit speriat deschizând ochii imediat.
- Iubito, ce faci? Mă întreba speriat, rîdicandu-sî capul spre mine.
- Te trezesc aşa cum m-aî trezit sî tu pe mine. Am rânjit şi mi-am deschis gura în jurul lui, făcându-l aproape să tîpe surprins.
- Ahhhhh, baga-mî-aş. Ahhh, gata, m-am trezit!...
Am rânjit aducandu-mi aminte de felul în care imediat s-a trezit şi m-a azvarlit pe saltea, trezindu-se aşa cum stie el mai bine.
Am observat şi restul fetelor venind pe teren şi am încercat să redevin serioasă.
l-am strâns pe toti în jurul meu, punandu-i să formeze o linie şi pregatindu-mă pentru început.
- Bun, astăzi o să începem oficial antrnamentele pentru dans, aşa că vreau să...
Am observat că nimeni nu mă mai asculta pe mine şi se uitau toti în spatele meu. Mi-am întors privirea ofensata spre persoana care mă distragea, doar că să ii vad pe Harry, Jay, Ken şi Ty, urcând spre teren şi venind spre noi. Mi-a picat fata.
Harry s-a apropiat de mine cu un zâmbet radiant şi la cât a dormit, credeam că azi va fi morocănos şi somnoros toată ziua, dar era opusul la asta.
- Harry, ce cauţi aici? Am şoptit uimita.
- Nu am voie să îmi vad iubita majoreta-sefa? Şi mai stii că ţi-am zis că sunt mână ta dreapta iar eu nici nu am cunoscut noile achiziţii. Spuse cu un zâmbet sadic, îndreptându-şi atenţia spre băieţii din echipa. Oh, nu, asta nu se poate termina cu bine. Slava Domnului că fotbaliştii nu erau prin preajma.
Harry ii analiza pe fiecare în parte şi l-am prins uşor de mână, tragandu-l mai departe de ei.
- Harry, sper că nu ai venit aici să faci vreo scena de-a ta. Am treaba şi nu uita că tu m-ai încurajat să intru în asta aşa că te rog, fara oase rupte sî ochi vineţi, e doar un dans, de care eu sunt responsabila, l-am impus serioasă şi a început să rada.
M-a prins de mână şi m-a sarutat scurt.
- Calmeaza-te iubito, promit că sunt cuminte... cât trebuie de cuminte. M-am încruntat. Vreau doar să vad ce faceţi, să mă uit la tine şi să mă asigur că... m-am încruntat mai tare... să mă asigur că nu ţi-e prea cald. Îmi întinse sticla de apa pe care o ţinea în mână şi am început să bat din picior.
- Da, sunt sigura că de asta vrei să te asiguri.
Rânji şmecher.
- Să îţi dau câteva sfaturi, fara prea multe, deloc, atingeri pentru tine.
Mi-am dat ochii peste cap, oftând exasperata.
- Tu nu ai un curs la care trebuie să fii?
- Nu, n-am chef de matematica! Ridica plictisit din umeri şi am clatinat din cap.
- Fara exagerari, sau întreruperi, sau oase rupte! l-am impus ridicând degetul aratator spre fata lui. Acum observ că toată echipa era cu ochii pe noi. Jay şi Ty erau pe banca şi acum li se alaturase şi V care se prapadea de ras pe seama lui Kristen şi Ken, de ce, nu îmi dau seama.
- Dinţi scosi? Ridica din spranceana şi i-am dat un pumn în umăr.
Rase.
- Promit că sunt cuminte! Zâmbi că un băietei inofensiv care urmeaza să sparga geamul în secunda urmatoare, eram sigura de asta.

- Dar totuşi, nu e o coregrafie prea... tactila, nu? Susoti aproape speriat în urechea mea când ne-am întors la ceilalţi şi am izbucnit în ras.

- Mai degraba aeriana.

- Adica? întreba speriat.

- 0 să vezi tu! Am rânjit draceste, trimitandu-l în tribune la prietenii lui împreuna cu Ken pe care l-am smuls de pe Kristen, şi încercând să imî recapat concentrarea de mai devreme.

Primele minute le-am petrecut ascultand melodia şi punând bazele dansului, eram fericita că sunt sefa deoarce doar dadeam indicaţii şi nu eram atinsa de nimeni, încă. Harry era fericit de asta şi avea un zâmbet mândru pe fata şi lovindu-l la comanda mea pe Jay care se scalambaia, maimutarind mişcările făcute de mine.

Am ajuns la partea în care veneau salturile şi asta era cea mai dificila, piramida era acum floare la ureche avand în vedere că aveam băieţii drept susţinere şi eu am ajuns iar în varf. Am observat maxilarul lui Harry scrasnind când m-am lasat pe spate şi am fost prinsa jos de Austin şi Tom. Of! Era totusit amuzant, Tom era imens şi pe lângă Harry dar nu cred că asta l-ar opri pe Demon să ii cafteasca în caz de orice, era ¡nalt dar deloc musculos.

I-am învârtit pe teren mai bine de un sfert de ora, încercând să găsesc un mod perfect în care fiecare fata să fie aruncata în aer de partenerul ei şi m-am bucurat observandu-i pe Chris şi Victoria colaborand tot mai mult. Ea chiar a zâmbit odată, uşor dar tot era ceva, mai ales că el provocase acel zâmbet.

I-am aranjat în câteva grupuri de o fata şi doi baieti, alegand fetele cele mai bune la făcut şpagatul şi am trecut la următorul nivel când au început aruncarile în aer şi bineînţeles cazaturile sî vaietele. Voiam să fac ceva în partea din fata aşa că am pus-o pe Miky să fie ridicata de Kane. Dar roşcata schiopata deja de la căzătură de mai devreme şi stiu că era timpul să intru şi eu în joc.

Am privit spre Harry care devenea din ce în ce mai îngrijorat de amploarea lucrurilor, sî m-am întors spre Kane, care îşi masa umărul.

- Kane, rîdica-mă pe mine! I-am spus şi m-a privit aproape speriat.

-Cum?!

- Mă arunci în sus şi îţi pui paleme sub talpa piciorului meu, mă ridici la niveului pieptului şi eu o să ridic celalat picior şi o să fac spagataul în aer.

Mă privi terifiat.

- Kath, suna periculos. Nu vrei să te ridic direct de jos? Propuse impreunandu-şi palmele astfel încât eu să pot să pun piciorul pe ele şi să mă salte în aer.

- Nu, vreau să mă ridici cu fata. Nu e aşa de greu, trebuie doar să îmi prinzi talpa piciorului bine, am echilibru, stai liniştit.

L-am asigurat şi a ofta speriat.

- Katherine, iubito, esti sigura de chestia asta? Mă întreba Harry retinut sî am aprobat hotărâtă din cap. Mai făcusem asta înainte de nenumarate ori, nu era aşa greu.

Privirea lui Harry a fulgerat spre Kane, am încercat să ii calmez pe partenerul meu de dans dar părea deja terifiat de privirea lui Harry.

- Amice, dacă o scapi, îţi rup gatul. Am auzit ameninţarea lui Harry în spatele meu şi ochii lui Kane s-au mărit instantaneu, bagat în sperieti.

M-am întors uşor spre Harry, implorandu-l din privire să înceteze, situatia era şi aşa destul de dificila.

I-am auzit pe Jay şi Ken făcând pariuri dacă o să cad sau nu şi apoi tipatul lui Jay. Harry ii dăduse un cot în fata, probabil el pariase că o să cad.

Am privit expresia nesigura a lui Harry, el îngreuna întotdeauna orice situatîe cu paranoia lui. M-am întors cu spatele la Kane sî aproape am fost nevoita să îi trag mâinile pe soldurile mele, Harry ¡1 privea cu o figura de uliu şi am tras o gura mare de aer.

- Haide Kane, stiu că poti s-o faci! L-am încurajat dar nu eram prea sigura. Mâinile ii erau moi pe soldurile mele şi cred că tremura.

M-am aplecat uşor, indoindu-mi genunchii. Kane s-a aplecat şi el uşor, odată cu mine şi am tras aer în piept, sărind şi simţind puterea braţelor lui Kane cum mă ridica în sus, însă urmatoarea parte nu a mers bine, mi-am departat uşor picioarele cautand mâinile lui Kane care trebuiau să se propteasca sub talpa piciorului meu stâng, dar nu erau acolo, aerul a căzut imediat pe lângă mine, odată cu mâinile neajutorate ale partenerului meu şi următorul lucru pe care il stiu e tipatul lui Harry şi impactul cu solul.

- Auch! A fost tot ce am putut să spun, şi mi-am dus instantaneu mână pe spate. Nu simţeam nicio durere dar cineva se vaieta sub mine, căzusem peste Kane.

Harry a fost lângă mine imediat şi am încercat să mă ridic cât mai repede până nu exlpoda.

- Iubito, esti bine? întreba speriat, pipaindu-mi soldurile.
- Da, sunt bine, stai liniştit! L-am asigurat repede. Mi-am întors privrea spre Kane care se ridica de jos, masandu-şi şi celalalt umăr. Voiam să întreb dacă e bine dar Harry mî-a luat-o înainte...
- Idîotu' dracu'... începu Harry nervos aproape înfigandu-se în el şi l-am oprit repede.
- Harry, nu am patit nimic, cazaturi se intampla în chestia asta. Au fost şi vor mai fi.
- Te scot imediat din tampenia asta, nu vreau să îţi rupi oasele din cauza incopetentilor care nu pot ridica o fata în braţe. Aproape scuipa privindu-l cu ura pe Kane.
- Harry, nu e aşa de uşor cum pare. Am spus serioasă şi băieţii din echipa m-au aprobat.

El mă privi aproape ingamfat.

- Serios? Nu am dansat în viaţa dar pun pariu că pot să fac chestia aia.
- Ce să faci? Am întrebat speriata. Oh, nu!
- Ridicarea aia! Crezi că nu pot să te ridic în aer?
- Harry, nu e vorba doar de forţa, trebuie să te şi sincronizezi.
- la să te vad ce poti, Styles! Il provoca V şi i-am aruncat o privire diavoleasca. Mura nemernica, era să îmi rup odată gatul.

Harry rânji şi îşi întoarse privirea spre mine.

- Cum era, te ridic în aer şi tu stai în palmele mele într-un picior?

Am inghitit în sec, nu pot să cred că glumea cu asta.

Îmi prinse soldurile şi mă întoarse cu spatele la el.

- Stai liniştita iubito, nu o să mai cazi. Doar menţineţi echilibrul şi lasa restul în seama mea.

Mi-am muscat buza nesigura.

- Ai încredere în mine? Şopti în urechea mea şi mă topeam când făcea asta.

Am aprobat din cap în cele din urma şi i-am simţit zâmbetul şi sărutul pe gatul meu.

Palmele lui s-au aşezat pe soldurile mele, simţind acum cu adevarat puterea lor. Atingerea retinuta a lui Kane părea provenita de la un băietei de 10 ani. Mâinile lui Harry îmi cunoşteau corpul, la fel cum şi corpul meu le recunoştea pe ele şi se simţea brusc în siguranţa

- Acum! Harry a şoptit şi m-am aplecat uşor, indoindu-mi genunchii odată cu el şi am sărit uşor, simtindu- mă în secunda urmatoare, aproape propulsata în aer. Am icnit încercând să îmi tin mâinile lipite de corp şi tălpile mi s-au departat exact în momentul în care mâinile lui Harry s-au proptit sub talpa mea stanga. Una era aşezata sub picior iar cealalta îmi înconjurase gamba. Mi-am simţit corpul fix imediat, şi am realizat că mâinile lui nu ii erau la nivelul pipetului, ci lângă umărul drept. Am respirat şocata şi mi-am terminat numărul, ridicând celalat picior până când

talpa mi-a ajuns la nivelul capului şi mi-am prins glezna cu mână dreapta, ridicând cealata mână în sus.
Era un exerciţiu greu şi chiar dacă aveam un echilibru bun, stabilitatea oferita de Harry il făcea perfect. Mă ţinea la nivelul capului sau, fara să tremure, cu picioarele departate şi privind spre mine cu un zâmbet radiant. Am zâmbit şi eu când toată lumea a început să aplaude.

- Iubito, am lipsit de la lecţia asta, cum te dau jos de acolo? Spuse Harry amuzat şi am început să rad, aproape dezechîlibrandu-mă.
- Da-mî uşor drumul şi prînde-mă de solduri. 0 să sar eu, tu doar mă ajutî.

l-am explicat sî s-a strambat.

- Nea, plictisitor! Rânji sî imediat palma lui a dispărut de sub talpa mea, lasandu-mă în aer şi am tipat când am căzut din nou în gol, dar de data asta în locul contactului cu iarba terenului, braţele puternice pe care le cunoşteam atât de bine, m-au prins, inconjurandu-mi corpul cu forţa şi lipindu-mă de pieptul lui că pe o mireasa.

Am expirat încă şocata şi mi-am înconjurat mâinile în jurul gatului sau, asigurandu-mă că sigur nu cad.

Dar nu aveam cum să cad, Harry mă privea cu un zâmbet orbitor şi dupa ce mi-am calmat inima, am început să rad şi i-am tras fata spre a mea, sarutandu-l. Nu puteam să fiu mai mandra de el.

Auzeam fluieraturi în jurul nostru dar nu le-am dat atentie.

- Eu sunt singurul care îţi cunoaşte trupul, iubito, stiu exact ce mişcare urmeaza să faca şi cum o să reacţioneze la orice atingere a mea. Aşa că nimeni nu se poate sincroniza cu tine mai bine decât mine. Rânji peste buzele mele şi am chicotit. Avea dreptate, dacă era cineva care îmi cunoştea corpul chiar mai bine decât mine, acela era Harry.

Harry m-a sarutat din nou şi m-a coborât din braţele lui. Toată lumea ne privea cu o fascinaţie ridicola şi un zâmbet imens întins pe buze.

- Da-mî banii înapoi, papagalule! Ken întinse mână spre Jay şi acesta îi puse bosumflat în palma, o bacnota de 50 de dolari. Mi-am strâns buzele furioasa, V îmi explica că au pariat din nou dacă Harry mă va scapa şi el dar de data asta Jay a pierdut banii, însă a castigat un sut în fund de la mine. Harry s-a abtinut -cât a putut el de mult- dar asta nu inseamna că nu l-a amenintat pe Kane cu moartea dacă mă mai scapa vreodata. Trebuie să fac ceva să nu mai vina la antrenamentele noastre sau o să termin dansul anul viitor şi probabil mişcările vor fi: un pas înainte şi doi înapoi, fara atingeri, sau apropierea corpurilor la mai mult de 2 metri.

Am ajuns acasă obosita şi tot ce voiam, era să mananc ceva, să mă arunc pe canapea şi să mă uit la televizor tot restul zilei. Harry a fugit sus dar nu stiu ce avea de gând şi îmi era prea foame că să aflu. Am intrat în bucătărie însă nu aveam nimic altceva în afara de mancare rece, mi-am ros unghia scormonind prin frigider şi făcând inventarul ingredientelor pentru o lasagna. Da, aveam tot.

Am întins legumele pe masa, testând capacitatea de taiere a noilor cutite şi trebuie să fiu foarte atenta dacă nu vreau să îmi pierd vreun deget. Era prima data când gateam aici şi am devenit brusc extrem de entuziasmata. Purtam o pereche de blugi şi un maiou larg, pe care l-am strâns, făcând un ghemotoc deasupra buricului, puteam să gătesc şi aşa. Am pus ardeii în chiuveta, începând să ii spal când Harry a aparut în usa bucătăriei şi gura mi s-a dechis de uimire.

- Iubito, ce faci? Mă întreba confuz, aranjandu-şi gulerul sacouluî negru pe care ii purta. Mi-am simţit picioarele inmuindu-se. Blugii lui negri erau de data asta aproape eleganţi, tricoul negru îmi oferea o viziune spre abdomenul sau chiar mai bine decât dacă ar fi fost gol, purta şi o pereche de ghete negre, şi buclele ordonate pe spate. Era proaspat bărbierit, în

condiţia în care azi-dimineata a trecut peste asta, mirosea ametitor iar eu aveam nevoie de o hiperventilatie serioasă chiar în secunda asta.

- Gătesc, am spus hipnotizata de el.

Se încrunta venind lângă mine şi oprind robinetul.

- Ai uitat ce am vorbit noi azi-dimineata? Nu reuşeam să fiu atenta la cuvintele lui suparate, felul în care mirosea şi cum se aşeza sacoul asta pe el îmi făcea neuronii să leşine.

Mi-am scuturat capul încercând să imî revin, de fiecare data mă uitam la Harry de parcă l-aş vedea pentru prima data şi aş ramane fascinata, aşa cum s-a intamplat acum o luna. Nu o să reusesc niciodata să mă obîsnuiesc cu el.

- Ce-am vorbit? Mi-am ridicat privirea spre el confuza dar brusc câteva amintiri despre cumpărături şi cârduri de credit mi-au năvălit în minte. Oh, la dracu'!

Ca un răspuns la gândurile mele, Harry îşi scoase din buzunarul de la spate, o plăcută neagra şi patrata, Platinum. Mi-am strâns ochii când mi-a întins cârdul de credit, rânjind.

- Uau, foarte discret! Am comentat, refuzând să il iau.

Îşi dadu ochii peste cap şi mi-l îndesa în betelia de la pantaloni.

- Bine că nu mi l-ai bagat în sutien, Am ras.

- Nu, doar gura mea intra acolo. Rânji diavoleşte şi de data asta chiar am respirat adanc, nu puteam să mai rezist, voiam să îmi bag mâinile în buclele alea aranjate şi să le ravasesc cu degetele mele. Dar stiu de ce se imbracase aşa.

- Cât o să dureze eliberarea tipului ala? Am întrebat încercând să devin serioasă.

- Nu stiu sigur, să vedem cât de maleabil e judecătorul, dar il cunosc bine. Rânji Harry şi mi-am muscat buza, ştiam deja că au relaţii şi s-au infiltrat pe sub pielea tuturor oamenilor care reprezintă un pericol pentru ei. Nu vreau să mă gândesc cum arata mita în asemenea situatii. Maşini? Mii de dolari? Case? Toate trei?

Harry îşi lua o sticla de apa din frigider şi mi-am fatait genunchiul agitata.

- Lasa morcovii că te duci la cumpărături azi, să fie clar. Îmi impuse strict, parcă citindu-mi gândurile.

- Dar vreau să gătesc, m-am saturat de mancare rece. M-am plâns.

- Bine! O să angajez o servitoare să faca mancare, doar nu crezi că o să te las pe tine să stai la cratita că o soţie casnica cu soţul afacerist? Spuse aproape ofensat şi am izbucnit în ras.

Veni spre mine şi mă trase în braţele lui.

- Nu domnisorica, o să te distrezi, o să te plimbi prin magazine până o să ţi se umfle picioarele şi eu o să îţi fac un masaj diseara, o să cauţi rochia perfectă care să te faca să te simţi că o zeiţa, ceea ce şi esti şi dacă îndrăzneşti să te întorci acasă, fara cel puţin 10 plase de cumpărături, ne supărăm rău.

M-am uitat speriata la el.

- Uau! Tu chiar esti prototipul de baiat perfect pentru orice fata. Sigur esti real? Am spus impingandu-l cu degetul în piept, aşteptând să dispara în fata mea şi a început să rada, cu acel sunet uimitor care mă făcea să mă topesc că untul pe painea calda. Deschise gura şi i-am pus repede degetul peste buze.

- Ah, neah! Iar o să spui vreo tâmpenie cum că tu nu esti deloc perfect şi alte prostii, aşa că mai bine taci.

Izbucni şi mai tare în ras.

- Îmi citeşti şi gândurile acum? Se încrunta prefacandu-se speriat.

- De parcă tu nu le citeşti pe ale mele, i-am scos limba.

Zâmbi dulce.

- Cât aş vrea să pot face asta. Şopti, tragandu-mi într-un sărut moale şi m-am panicat în interiorul meu. Doamne fereşte să poti face asta! M-ar interna la nebuni doar din cauza celor 101 feluri în care îmi imaginez cum să rup sacoul asta de pe el.
Am simţit podea vibrând şi geamurile zbarnaind, m-am întors speriata crezând că este un cutremur când am reusesc să deslusesc basîi muzici ce se apropiau de casa noastra. Am văzut o maşina enorma parcand în fata, şi câteva tipete care au urmat imediat dupa asta. V, Nicky, Kristen, Candice şi Miky au coborât pe rand din maşina imensa ce semana cu o limuzina de teren, tipand că nebunele şi venind în fuga spre casa noastra.
M-am întors terifîata spre Harry.
- Ti-am spus că va fi ziua fetelor. Zâmbi ştrengăreşte chiar înainte că echipa de nebune să dea buzna în casa noastra.
- Tu le-ai adunat pe toate? Am şuşotit încruntata.
Aproba din cap sî galagia a intrat în bucătărie.
- Cumparatuuuuuuuri! Tipa Nicky, aruncandu-şi braţele în aer şi venind să mă smulgă din braţele lui Harry.
M-am prins de sacoul lui, aproape speriata.
- Ce Dumnezeu faceţi aici toate? Le-am întrebat într-o combinaţie de frica şi frustrare.
- O să avem cea mai tare zi din viaţa noastra surioara, Demonul aici de fata a garantat că plăteşte consumaţia. Spuse V draceste uitandu-se spre Harry. Acesta facu ochii mari.
- Who, who, eu plătesc doar pentru iubita mea! Protesta Harry făcându-mă să rad.
- Ai mă Styles, nu fi chitra. Comenta Kristen ironica.
Harry, ai incurcat-o. Situatia începea să devină comica.

Creţul meu se umfla în pena.

- Ha, ha! Nu-ţi ajunge cârdul lui Nacamura?
- Nu se stie! Comenta şatena scoţând un card de credit argintiu şi fluturandu-l mandra. Am privit-o şocata.
- Deci nu doar tu mi-ai bagat cârdul pe gat?

Harry îşi dadu ochii peste cap.

- Nu, cred că doar tu esti singura care nu mi l-a smuls din mână în secunda doi.

Femelele din încăpere au scos sunete ofensate. Am început să rad. Candice avea cârdul lui Mike, Miky nu sunt sigura pe al cui dar îşi făcea vant cu unul, Nicky pe al lui Ty, V probabil pe al lui Jay. Sau pe al ei, dar nu era mov deci probabil l-a luat pe al ţeposului să tina rândul în "l-ai cârdul iubitului şi goleste-l de bani!"

Galagia creştea în încăpere şi Harry începea să simtă stramtorat.

- OK, eu am sters-o. Dîstractie plăcută! Spuse repede, furandu-mî un sărut rapid sî intînzand-o din încăpere.

Am început să radem.

- Bafta! l-am urat când a ajuns la usa. S-a întors spre mine sî mi-a făcut cu ochiul.
- Să aveţi grija de fata mea! Le ordona celorlalte serios sî mi-am dat ochii peste cap.

Toate aprobara şi îi facura semn să plece mai repede, l-am făcut şi eu cu ochiul şi l-am privit cum iese din casa, indesandu-sî o ţigara între buze.

Nicky se uita dupa el cu expresia ei vulgara şi mi-am dres glasul puanandu-mi mâinile în san.

- Doamne, Styles e chiar mai sexy de când e îndrăgostit. Fluiera Kristen.
- Danîce, vrei să faci iar sex cu Ken la telefon?

Mă privi speriata.

- De ce?

- Pentru că nu cred că o să aveţi loc în patul de spital, acolo unde o să te trimit dacă te mai holbezi la iubitul meu. E valabil pentru toate! Am spus autoritara, aratand spre ele. L-am observat pe Harry vorbind ceva cu Jason şi Austin, apoi s-a suit în maşina lui şi a plecat.

- Calmeaza-te, Demonito! Kristen ridica mâinile în poziţie defensiva şi am început să rad instantaneu. Alături de celelalte.

Mai aveam un singur lucru de făcut până la aşa-zisa sesiune de cumpărături. Am mers la vecina şi am tarat- o pe Vicky cu forţa din casa, voiam să o consider şi pe ea prietena mea şi chiar dacă în situatia asta, cu cât eram mai multe, cu atât era mai rău, poate că va fi distractiv până la urma, nu am mai fost la cumpareaturi cu fetele de o veşnicie, şi acum ajunsesem la un cu totul al nivel de cumpărături, unul negru, cu însemne argintii şi numerar nelimitat.

S-a dus dracu' lasagna mea!

Pentru urmatoarele ore, m-am simţit că o adevărata vedeta, rasfatata cu orice îşi doreşte şi în acelaşi timp cu o durere de picioare care creştea alarmant de repede. 0 să am nevoie de masajul lui Harry când voi ajunge acasă.

Plasele creşteau în număr şi erau carate la maşina de Austin aproape în fiecare ora. Erau doi baieti, la cumpărături cu 7 fete, sfarsitul lumii pentru orice specimen din rasa lor, dar pareau se se acomodeze extrem de bine cu noi, se comportau că şi cum nu am exista şi se ţineau dupa mine peste tot. Restul fetelor în afara de Nicky şi V, nu le înţelegeau venirea cu noi iar Vîcky părea de-a dreptul traumatizata de ce se intampla aici. Am fost nevoita să o pun să probez cu forţa câteva tinute dar cel puţin eram fericita că Kristen şi Candice se impacasera. Ty şi Niky se pare că erau deja un cuplu, la fel şi Candice şi Mike. Sper că lucrurile să ramana aşa cum sunt.

În ciuda împotrivirii mele, mă simţeam extraordinar, galagia pe care o faceam se auzea în tot mall-ul şi cârdul lui Harry părea să nu aiba vreo problema cu felul în care eu mă infigeam în el din ce în ce mai tare, asta dupa ce m-a sunat de trei ori şi m-a avertizat să fac tot ce pot să ii golesc. Uram să fiu intretinuta de altcineva, dar cu Harry se pare că eram nevoita să mă obîsnuiesc.

Mi-am cumparat mai multe tinute de zi, blugi, tricouri, pantofi, dar nimic ce poate fi purtat la o nunta. Am văzut cu fetele un film să ne mai relaxam apoi am revenit la cumpărături în momentul în care ziua mea a devenit din extraordinara, brilianta. Într-o vitrina, am văzut cadoul perfect pentru aniversarea noastra, mai mult decât perfect mai ales că mi-l puteam permite singura din banii pe care ii aveam stransi încă dinainte să vin în Seattle.

Dispoziţia mea s-a imbunatatit vizibil că scapasem de stresul asta, şi acum eram hotărâtă să îmi găsesc rochia aia.

- Morţii mă-tii... am înjurat în barba, încercând disperata să închid corsetul celei de-a... habar nu am cata rochie pe care o probam. De un lucru eram sigura, va fi neagra, dar cam asta e tot ce stîam. începeam din ce în ce mai mult să mă gândesc să accept propunerea lui Harry de a-mi cumpără el rochia, indiferent cum ar fi aratat, scapam acum de calvarul asta.

- Fetelor, un pic de ajutor! Am implorat când am simţit cum corsetul mă sugruma dar nu reuşeam să il mai desfac.

- Argh! Am topait în sus încercând să il desfac, însă fara sanse prea mari de reuşita. Celelalte probabil erau prin magazin aşa că am scos uşor capul afara din cabina, sperând să dau de cineva care să mă ajute. Niciuna nu era prin preajma, doar Jason şi Austin. Am marait frustrata vrând să bag capul înapoi când i-am observat zambîndu-şi ciudat. Nu era nimeni pe lângă cabine şi m-am încruntat confuza când Austin î-a prins degetul lui Jason şi l-a tras spre el. Ce mama naiba?...

Am înlemnit scoţând un sunet şocat când i-am văzut apropîindu-se, sî dupa ce s-au uitat reţinuţi în jurul lor, asîgurandu-se că nu ii vede nimeni... s-au sarutat.

M-am prins mai bine de perdeaua draperiei să nu cad jos. Dracia dracului! Am înnebunit? Popcornul de la film era stricat sau umflaturile picioarelor mi se urca la cap? Am intrat înapoi în cabina, ratutita, apoi am scos capul din nou, se departasera unul de altul dar încă îşi zambeau într-un mod şmecher.

Acum începeam să înţeleg mai multe, de ce avea Harry atât de multa încredere în tipii astia sî erau peste tot în jurul meu, pe lângă faptul că puteau să mă protejeze, nu reprezentau o problema pentru gelozia lui, pentru că erau gay. Harry nu ar fi lasat niciodata un bărbat în casa cu mine singura şi aproape goala sus, doar într-o pereche de boxeri şi adormita, indiferent de rostul lui acolo, doar dacă acel bărbat nu avea absolut nicio atractie pentru mine.

Argh, nemernic mincionos, am marait enervata şi am prins fermoarul corsetului, tragand cu putere de el şi reuşind să mă eliberez.

Am ieşit din cabina, iritata şi le-am aruncat o privire urata la amandoi. Am văzut restul fetelor plimbandu- se printre rochii şi am decis să nu deschid subiectul asta acum, pe lângă faptul că ar fi moarte curate pentru ei să le spun nebunelor astora că sunt gay, voiam să profit singura de chestia asta.

- Ce zici de asta? Nicky îmi arata o rochie neagra, scurta şi decolata care era numai perfectă pentru club.
- Prea vulgara, am strambat din nas şi a oftat exasperata. Desi cautam rochii, îmi tot cumpărăm colanţi, blugi maiouri şi tricouri, şi pantofi.

Telefonul mi-a vibrat în buzunar şi l-am scos repede, încercând să nu scap mormanul de haine pe care ¡1 aveam în mână. Jason m-a ajutat să le car.

- Da! l-am răspuns lui Harry încercând să par serioasă.
- Cum merge? Îi simţeam zâmbetul.
- Super, nu găsesc nîcio amarata de rochie dar în schimb am parte de multa acţiune.
- Acţiune?! Ce acţiune? Părea speriat.
- Tu stii mai bine! Am comentat tafnoasa.
- Iubito, despre ce vorbeşti?
- E ceva ce ai uitat să îmi spui despre bodygurazii mei? Am spus când m-am asigurat că Jason şi Austin nu mă mai aud.

Au urmat câteva secunde de linişte, apoi a început să rada.

- Of, fir-ar! Cum ţi-aî dat seama?
- Ah, nu stiu, poate pentru că i-am văzut... SARUTANDU-SE. Am şuşotit furioasa şi Harry a mormăit însă părea tot amuzat.
- Le-am spus dobitocilor să aiba grija în preajma ta.

- De ce nu mi-ai spus că sunt gay?
- Credeam că poate nu o să ii mai accepţi şi poate nu o să te simţi în siguranţa cu ei dar stai liniştita iubito, orientarea lor sexuala nu are nicio legătură cu meseria. Nu sunt genul normal de gay din cate ai observat, şi pe mine sincer, mă incanta chestia asta al naiba de mult.

Rase şi am început să mormăi.

- Mi-am dat seama de asta, altfel nu l-ai fî lasat pe Jason să mă vada în chiloţi noaptea trecuta.

Rasul lui se opri brusc.

- Ce-a făcut? l-am spus să ramana jos, a urcat la tine? Acum părea furios şi am început eu să rad.
- Nu tocmai, dar ce mai conteaza, nu e că şi cum ar fi vrut să se urce pe mine, nu? A marait.
- Katherine, nu e amuzant. Am ras.
- Ai terminat treaba cu tipul ala? Am schimbat subiectul, analizand un rand de rochii neinteresante.
- Da! Mă duc acasă acum şi mă doare capul de mor.

- Pe mine picioarele, m-am smiorcait.
- Hmm, îţi fac masajul ala dacă îmi faci şi tu mie unul. Mi-am muscat buza.
- S-a făcut!

L-am auzit maraind.

- Iubito, ce voiai să gătești?
- De ce?
- Sunt curios.
- Lasagna, am mormăit bosumflata.
- Mmm, yumi!
- Niciun yumi, mă dor picioarele şi nu găsesc afurisita aia de rochie. Nu-mi place nimic dar mi-am cumparat destule, jur că ţi-am golit cârdul. Pot să mă întorc acasă? M-am milogit că un catel. Kristen şi Candice mă strigau dar le-am făcut semn să mă lase în pace.

Harry rase.

- Oh, sunt sigur că l-ai golit, mă ironiza. Şi vrei să mergi dezbracata la nunta?
- Aleg varianta ta, nu-mi pasa cum o să arate rochia, poate să fie şi un şerveţel, te las pe tine să alegi. Am spus serioasă şi rase din nou.
- Şi crezi că eu mă pricep la rochii mai bine decât tine?
- Am impresia că da, îmi cunoşti corpul, îţi aminteşti? Stii ce mi se potriveşte. Am rânjit şi a marait pervers.
- Aici ai dreptate, esti sigura că vrei să faci asta?
- Da, mă las pe mâna ta! Am spus hotărâtă. Rase iar.
- OK iubito, dar cu o condiţie.

Oh, fir-ar! Se putea să scap eu de condiţii? -Ce?! Am oftat.

- Care e telefonul pe care spuneai că ai pus ochii? Mi-am dat ochii peste cap.
- Tu vorbeşti serios?
- Foarte! Am marait.
- Harry, stii că am glumit cu chestia aia, n-am pus ochii pe niciun telefon, îmi place asta.
- Ala e telefonul meu iubito, ţi l-am împrumutat până ţi-l înlocuiesc pe cel spart.
- Sî nu poti să mî-l lasi pe asta? De ce îţi trebuie doua telefoane? Rase, de parcă ii întrebasem de ce ai nevoie de mai mult de o perche de sosete.
- Imî spui ce telefon vrei sau îţi cumperi rochia singura.
- Arghh, esti aşa stresant. Habar nu am ce telefon vreau, nu studiez broşurile cu cele mai noi gageturi aparute aşa că tine.
- Deci il aleg eu şi pe ala?

Iar cred că ranjea.

- Da, alege tu tot! Am cedat.
- OK iubito, te aştept acasă atunci.

Am oftat.

-OK!

- Te simt! Aproape gemu.

Mi-am muscat buza.

- Te simt! l-am răspuns şi tot nu mă puteam obişnui cu aceste cuvinte atunci când le spuneam eu.

Harry marai totuşi incantat şi apoi am închis telefonul, mai mult decât fericita că scapasem.

- Gata, eu am sters-o! Le-am anuntat pe fete.
- Harry îmi cumpără el rochie, nu găsesc nimic şi încep să mă enervez. Am spus şi acum realizez cât de ridicol suna pentru o fata să lase cumpărăturile pe mână iubitului ei.

Dovada; toate mă priviră de parcă eram nebuna.

- În niciun caz, mergem la salon. Se impuse Nicky şi urmatoarele mele proteste au fost în zadar. Până la urma aveam nevoie de asta. Mi-am revopsit parul în acelaşi negru-albastrui care aproape dispăruse şi mi-am tuns puţin vârfurile, filandu-l şi oferindu-i un aspect mai scurt în fata. L-am îndreptat şi arata chiar foarte bine, am decis să trec şi pe la makeup să ajung acasă că o adolescenta veritabila dupa o sesiune nebuna de cumpărături. Singurul lucru veritabil la mine era durerea de picioare.
Mi-am făcut manechiura şi pedichiura, mi-am aranjat sprâncenele (ceea ce nu făcusem niciodata la un salon până acum) şi ştiam că mai e ceva de care trebuia deja să mă ocup cu mult timp în urma: o epilare cu ceara.
Am ieşit din salon simtindu-mă că un pui jumulit dar era plăcută senzaţia mai ales că pielea mea devenise mult mai moale, dar Harry avea să mă omoare în curând când va vedea ce am făcut într-un anumit loc.
Am imbracat o perche de blugi de un albastru-spalacit, taiati, pe care i-am asortat unui tricou larg, alb cu un umăr gol şi o pereche de platforme albe, aratam perfect să mă pot întoarce acasă fara să fiu acuzata că nu am respectat condiţiile domnului Styles.
Ne inghesuiam cu greu în limuzina care cu siguranţa era a lui Carter dar părea mai degraba un un Hummer foarte lung cu bancheta pe laterala, şi asta şi era, dar eram prea ocupata cu paharul meu de şampanie să ii întreb pe Austin şi Jason dacă am dreptate. Erau amandoi în fata dar nu am putut să ii chestionez nici când le- am dus pe celelalte fete acasă, rămăsesem doar eu şi Vicky, care până la urma a reuşit să se simtă bine astăzi.
- Mersi pentru ieşirea asta, Kath! Îmi zâmbi când am oprit în fata casei mele.
- Oricând, suntem prietene acum, nu? Am zâmbit şi eu şi ea aproba zâmbind din cap.
Şi-a luat cele câteva plase de cumpărături şi a plecat spre casa ei dupa ce m-a salutat. L-am observat pe Harry ieşind pe usa şi afara începea deja să se întunece.
Fusese o idee rea să ¡nealt platformele astea în condiţia mea, simţeam că picioarele vor să mi se desprindă de trup şi să mă ia la bataie.
Se opri câteva secunde în fata mea, holbandu-se la mine de parcă nu mă mai recunoştea.
- Uau! Exclama uimit şi am ridicat din spranceana.
- Iubito araţi... uimitor! Aproape înghiţi în sec sî am început să rad.
- Să vezi cât de uimitor se simt picioarele mele. Am glumit făcându-l sî pe el să rada.
Jason şi Austin mi-au scos pungile din maşina şi Harry marai apreciativ când văzu cât de multe sunt, eu am suspinat şocata. Când Dumnezeu cumparasem atâtea?
- Duceti-le în casa! Le spuse şi se întoarse spre mine.
Mă studie puţin mai atent, inpreunandu-şi uşor sprâncenele.
- Te-ai tuns? Îmi prinse o suvita de par, şi vopsit? Continua şi am zâmbit.
- Da, îţi place?
- Bineintele că îmi place, esti superba. Zâmbi prinzandu-mi soldurile şi tragandu-mă mai aproape de el. Te- ai distrat?
- Chiar dacă nu mi-am găsit rochie, da, m-am distrat de minune.
Am recunoscut şi chiar nu mințeam.
Harry zâmbi mândru de răspuns.
- Mă bucur! Mă saruta uşor pe buze şi mă ridica în brațele lui că pe o mireasa.
- Harry, ce faci? Am ras, dar deja mă obisnuiam cu asta.
- Trebuie să am grija de iubita mea obosita, nu? Shopping-ul e istovitor. Am ras şi i-am tras fata spre buzele mele.
Jason şi Austin făcuseră deja câteva drumuri cu toate cumpărăturile mele, pe care le aranjasera în sufragerie şi imediat ce am intrat în casa, narile mi-au fost învăluite de o mireasma cunoscuta sî delicioasa.

- Nu ai făcut asta! M-am întors şocata spre Harry şi doar zambî ştrengăreşte. Am coborât din braţele lui şi am fugit în bucătărie, unde toate legumele mele fuseseră taiate, la fel şi carnea şi acum aşteptau să se coaca în cuptor într-o lasagna care umplea casa cu un miros dumnezeiesc.
Harry veni chicotind lângă mine şi m-am întors spre el complet ravasita sî topita.
- Am mai spus că esti prea uimitor că să fii real?
- Am mai spus că esti prea frumoasă că să fii advarata? Chicoti prinzandu-mi soldurile şi tragandu-mă la pieptul lui.
Am zâmbit, făcându-l să ranjeasca şi mă trase spre buzele lui. Asta e lucrul care mi-a lipsit toată ziua. El.
Bodyguarzii mei şi-au terminat treaba şi erau liberi să plece acasă.
- Ceva probleme? întreba Harry serios şi nu cred că se referea la comportamentul meu.
- Nu, răspunseră amandoi seriosi.
- OK! Ne vedem mâine, le transmise Harry şi au aprobat din cap, îndreptându-se spre usa.
- Să fiti cuminţi la noapte! Nu m-am putut abţine şi amandoi s-au întors spre mine speriaţi.
Harry rase şi le facu semn să plece mai repede, ceea ce au şi făcut.
- Reao! Se întoarse spre mine cu o expresie comica.
- 0 să îmi ia ceva să mă obîsnuiesc cu asta. Am ras.
- Incearca să nu îi tachinezi pe tema asta iubito, te tog, pentru ei e un punct slab. Rase Harry odată cu mine.
- Jason gay... Austin, să zicem, dar Jason?! Vocea aia nu o să mi se mai para niciodata la fel.
Am continuat să rad şi Harry a clatinat din cap, încercând să se abtina.
Mî-a prins coaspele picioarelor şi m-a încolăcit în jurul lui.
- Dar ce zici de vocea mea, huh? Marai lasciv, plimbandu-şi buzele pe maxilarul meu şi am inghitit în sec.
- Nu discut de lucruri sfinte. Am spus serioasă făcându-l să chicoteasca şi am observat că ne îndreptam spre canapeaua din sufragerie.
S-a întins uşor deasupra mea, sarutandu-mî gatul, apoi coborând să îmi scoata din picioare pantofii care deja mă ucideau.
Am expirat uşurata şi aproape am gemut de plăcere când Harry a început să imî maseze talpa, cu mâinile lui mari şi fine de care eram îndrăgostită.
Harry îmi saruta uşor degetele sî urca spre fermoarul pantalonilor mei.
- Vreau să fii goala când îţi fac masaj. Îşi muşca buza pervers sî asta deja nu mă mai surprindea, dar amanuntul de care mă tememeam mai devreme a ieşit la iveala.
Harry icni stupefiat când mi-a dat boxerii jos.
- Ce-ai făcut? Expira şocat.
- Am uitat că nu trebuie să mă mai epilez acolo. Am zâmbit, minţind. Nu uitasem deloc dar uram chestia
aia.
Se uita la mine stupefiat, devenind furios şi mi-am muscat buza încercând să afişez mutra de potaie cât mai repede până nu intram în bucluc, dar cred că intrasem deja.
Sunt extrem de sigura că începeam să fac muşchi, şi poate chiar şi patratele şi asta mă incanta, aratam din ce în ce mai bine dar şi munceam pentru asta. În ciuda faptului că mancam din nou normal, corpul meu nu a mai fost niciodata atât de tonifiat. Pe lângă "exerciţiile" zilnice şi nocturne alaturi de Harry care scoteau transpiraţia din mine, mai erau şi antrenamentele la majorete unde am mai luat câteva cazaturi dar Demonul nu mai era prin preajma să le vada, plus antrenamentele deja serioase de autoaparare pe care le începusem cu Harry. Transpiram 23 de ore din 24 deci în curând pot să concurez la Miss Fintess.

- Hai iubito, loveşte. Aproape mă certa Harry, tinandu-mi sacul fix şi mi-am sters linia de sudoare de pe frunte, şi mi-am strâns pumnii, începând să lovesc din nou în obiectul dur care în ciuda faptului că nu protesta, îmi lua toată energia în urma loviturilor.
Invatasem deja câteva lucruri esenţiale despre aparare şi cum să îmi concentrez energia pe lovituri fara să depun prea mult efort sau să obosesc imediat. Dar tot greu era.
- Continua, mă stimula Harry şi odată ce intram aici, se transforma într-un adevarat antrenor şi scotea praful din mine.
Am marait furioasa şi mi-am varsat nervii pe sac, pe care el il ţinea fix şi voiam atât de tare să il clintesc de pe loc.
M-am dat un pas înapoi şi mi-am folosit piciorul, care acum nu mai avea problema de data trecuta şi am lovit cu toată puterea, întorcându-mi trunchiul spre dreapta şi reuşind să il balansez pe Harry pe picioare.
- Ahhh! Am continuat să marai, lovind şi cu genunchiul şi sudoarea mi se scurgea deja pe abdomen şi îmi pulsau tâmplele dar nu mă opream. Aveam nişte manusi negre care îmi acopereau ariticulatiile şi încheieturile dar tot începeau să mă doara.
- OK iubito, gata! Rase Harry, oprindu-mă sî deja uitasem să fac asta. Parca eram activata să lovesc fara oprire.
Am rasuflat epuizata, tragand o gura mare de aer şi pantalonii stil yoga îmi fierbeau picioarele.
Harry veni lângă mine zâmbind şi mă saruta pe fruntea transpirata, oferindu-mi un prosop şi o sticla de apa pe care am baut-o jumatate în câteva secunde.
- OK, hai să mai încercam câteva metode de aparare. Spuse urcandu-se pe ringul de box sî am suspinat speriata.
- Iar? Harry, sunt epuizata. Hai să luam o pauza, ne mai antrenam şi mâine. M-am milogit simţind cum îmi sfârâie fibrele pe mine.
Îmi facu semn cu degetul aratator să vin spre el şi am oftat continuând să mă smiorcai.
- Nu vreau să fac muşchii că tine, să stii.
Rase.
- Mai ai tu mult de munca până să faci muşchii mei, rânji draceste.
Cumva antrenamentele asteau au şi alt motiv? Am ridicat din spranceana, trecând pe sub coarda când el a ridicat-o în sus.
- Nu! Răspunse repede dar stiu că mintea. Dar nu zic că nu mă bucur că deja nu mai obosesti în pat.
Am cascat gura şocata.
- Ştiam eu!
Rase.
- Nemernic cret, l-am lovit în umăr şi cred că uitasem să îmi controlez puterea pentru că a părut că l-a durut cu adevarat.
- Au! Se planşe incruntandu-se şi punandu-şi mână pe umăr.
Am rânjit diabolic.
- Şi ce ai vrea? Să regret că îmi faci fata în pat? Sucito! Îmi scoase limba şi nu ştiam dacă să mă enervez sau să izbucnesc în ras.
- Nu mă face tu pe mine sucita, asta e replica mea, tembelule.
- Aiurito!
- Cretinule!
- Bleago!
- Idiotule!
A izbucnit în ras şi când eram şi eu la un pas să castig o lupta s-a repezit spre mine şi m-a ridicat în braţe, că apoi să se tranteasca cu mine pe podea.

- Să vezi ce îţi face tie idiotul asta! Marai suparat tragandu-mi de betelia colanţilor dar nici nu mă gandeam să ii cedez.
- Esti aşa fierbinte şi transpirata, gemu pe gatul meu şi am rânjit, ridicandu-mi genunchiul pe abdomenul lui şi impingandu-l de pe mine.
- Şi aşa de indisponibila! Am mărit trantindu-l pe spate şi am sărit în picioare imediat.
-Vrei să te joci, huh? Se uita încruntat la mine.
Am aprobat din cap, privindu-l diavoleşte.
- Bine, tu ai vrut-o!
Era încă întins pe spate şi sî-a dus mâinile în jurul capului, ridicandu-şi apoi picioarele ajungand aproape paralele cu trunchiul şi nici nu am clipit că să ii vad indoindu-se în aer şi ajungand în picioare puţin aplecat pe vine, zgaltaind podeaua şi îndreptându-se mai repede decât puteam eu să respir odată.
Am expirat şocata, asta era genul de mişcare care mă dezarma complet.
- Cum naiba ai făcut asta?
Rânji frecandu-şi barba şi începând să se invarteasca în jurul meu. Iar am intrat într-un joc în care o să mă frig plus că eram deja ametita de mişcarea aia şi de cât de sexy arata executand-o.
- Să ne jucam îngerasule, să vedem cât de salbatic esti. Continua să ranjeasca sî am încercat să îmi curat mintea sî să mă concentrez pe ce am de făcut.
- 0 să îţi tăbăcesc curul ala de demon. L-am amenintat făcându-l să ranjeasca.
- Da tot ce ai mai bun!
Stiu că asta era lucrul pe care ii aştepta, încă aveam reţineri să ii lovesc cu toate lucrurile pe care m-a invatat şi ştia că trebuie să mă enerveze că să vada dacă sunt în stare de ceva.
Şi eram nervoasă.
- Şi aşa huh, îţi fac fata în pat? Încă ne invarteam unul în jurul celuilalt şi aşteptam că unul dintre noi să atace. Nu o să fiu eu aia în niciun caz.
- Oh, da! Marai. Ai devenit aşa nesătulă, marai pervers şi gura mi s-a deschis din nou.
- Oh, şi când deschizi gura aia, continua aproape gemând şi mi-au luat foc urechile, m-am repezit la el dar s-a ferit, prinzandu-mi mână şi întorcându-mă într-o secunda cu spatele la el.
Am marait furioasa, eram deja imobilizata.
- Şi corpul asta devine din ce în ce mai apetisant, şopti în urechea mea, mangaindu-mi coaspa cu cealalta mână.
- Adica înainte nu era apetisant? l-am reproşat îngamfata.
- Oh, ba da iubito, dar acum e de-a dreptul orgasmic.
- Hmm, deci să înţeleg că din virgina neincepatoare am devenit experimentata? Am ridicat din sprâncene aduncandu-mi aminte de discuţiile noastre de demult, când genul asta de cuvinte scoase din gura lui mă făceau să tremur, acum le experimentam amandoi.
- Da, fata mea experimentata doar de mine şi pentru mine, marai muscandu-mi lobul.
Mi-am muscat buza să nu chicotesc şi am recapitulat imediat în minte ce mă invatase. Cum scap de atacatorul care te imobilizeasca la spate?
Il calci pe picior. Îţi dai capul pe spate să ii loveşti în gura. Il imipngi în spate până reuşeşti să ii izbeşti de un perete.
Nu aveam pereţi pe aici şi restul tehnicilor nu mi le mai aminteam aşa că am apelat la prima, ridicandu-mi talpa piciorului şi presand-o peste a lui Harry cât de tare am putut. A tipat în urechea mea şi mi-a eliberat încheieturile, aşa că am profitat de asta sî am făcut următorul lucru invatat, l-am lovit cu cotul în stomac sî m- am departat de lângă el, întorcandu-mă cu fata fara să mai aştept urmatoarea mişcare a lui.
l-am prins umerii şi l-am tras în jos, lovindu-l din nou cu genunchiul în stomac şi de data asta s-a vaietat serios, balansandu-se pe picioare.

A tras un gol mare de aer şi din figura lui îmi dau seama că il enervasem, aşa mai merge.

A marait şi s-a repezit din nou în mine, n-am ezitat pentru că el îmi spusese să nu o fac şi am încercat să il lovesc cu pumnul în fata, ştiam deja să fac asta dar am eşuat pentru că s-a ferit fara prea mari probleme şi mi- a prins pumnul în palma lui, izbindu-se de soldurile mele şi impingandu-mă în spate până când corpul meu s-a izbit de corzile de pe marginea ringului. Mana i s-a ridicat spre gatul meu, pe care l-a înconjurat cu palma imediat şi chiar dacă nu mă strangea deloc ştiam de ce făcea asta; voia să vada dacă sunt în stare să scap de asta, mă invatase cum să scap dacă sunt stransa de gat.

Mi-am ridicat mână dreapta sus, apoi am dus dus antebratul deasupra mâinii lui, începând să împing cu toată puterea în jus şi să mă întorc spre stanga încercând să mă aplec sî să scap de stransoarea lui. Chiar dacă nu mă strangea de gat, braţul lui era incredibil de greu de clintit. Am scrâşnit din dinţi şi am apasat mai tare, puteam să il lovesc intre picioare dar se asigurase deja să nu pot face asta, cealalta mână îmi oprea orice încercare.

Mana î-a cedat şi prin minte mi-a trecut alta chestie pe care însă mă atentionase să o folosesc doar în situatii de criza, dar îmi placea al naibii de mult. M-am ridicat imediat înapoi, i-am dat mână jos de pe gatul meu sî mi-am încruntat fruntea, lovindu-l cu capul în fata şi departandu-l de pe mine imediat.

Mă invatase să lovesc doar cu creştetul, cât de mult puteam cu vârful capului, niciodata cu fruntea şi să tintesc în zona nasului, ea suferă cel mai mult într-o asemenea lovitura. Dovada; felul în care Harry îşi pusese mâinile pe nas şi se vaieta. M-am speriat câteva secunde crezând că l-am lovit rău şi voiam să ii iau mâinile să vad dacă ii curge sânge.

- Nu pot să cred că ai făcut asta, spuse luandu-şi mână de la nas şi am respirat uşurata pentru că nimic roşu nu curgea de acolo.

Am afişat o figura triumfătoare,

- Până aici, o să îţi jupoi curul! Spuse nervos continuând să îşi maseze nasul pe care il agita că un harciog.

Am început să rad dar mi-a prins imediat mână şi m-a izbit de el.

- Stii cât de tare doare chestia aia? Pronunţa suparat, strivindu-mi soldul în palma lui.
- Foarte tare? Am ridicat din spranceana.
- Da! Mormăi suparat, strâmbând iar din nas şi am început să rad.

Am încercat să scap din stransoarea lui şi l-am lovit cu genunchiul la punctual sensibil, i-am prins umerii şi l- am lovit cu cotul în spate exact aşa cum m-a invatat. A tuşit şi s-a aplecat în fata. Am rânjit mandra dar acum părea de-a dreptul nervos şi mi-a insfacat mână şi m-a ridicat în braţele lui, apoi m-a trântit din nou pe podea. Am icnit în urma izbiturii. Harry părea suparat acum şi mi-a ridicat mâinile deasupra capului, prinzandu-mi încheieturile în palma lui. Şi-a varat palma între coapsele mele. Am icnit mahnita, strangandu-mî picioarele şi încercând să îmi ridic genunchiul şi să il împing de pe mine, dar nu mai reuşeam de data asta, şi nici un cap în gura nu mă mai lasa să ii aplic, se invatase minte. Of, gândeşte Katherine, ce faci în situatia asta?

Nimic, eram complet imobolizata şi în situatia asta nu puteam decât să cedez, cunoşteam câteva trucuri dar nu eram suficient de puternica. Am oftat infranta şi a marait învingător, afundandu-şi fata în gatul lui.

- Progresezi iubito, dar nu îţi subestima profesorul. Spuse mândru, muşcând din pielea mea şi nervii erau tot ce aveam nevoie acum, dacă nu reuşeam să il dau jos de pe mine, o să mă ridic şi eu odată cu el. Mi-am folosit toată puterea, scrasnind din dinţi şi zvarcolindu-mă sub el că un peste pe uscat.
- Of, stai locului, marai iritat. Îmi strânse încheieturile şi mai tare şi am realizat că totuşi aveam o sansa de scapare.

- Ai vrea tu, am scransit şi am reuşit să ii infasor talia cu picioarele şi l-am strâns cu putere, ridicandu-mă şi impingandu-l de pe mine. A răcnit enervat când am reuşit să ajung deasupra lui şi am scapat de stransoarea mâinilor sale. Am rânjit invingatoare şi acum cunoşteam câteva lovituri destul de bune să fac knockout.

Dar expresia lui m-a oprit, mă privea zâmbind de mândrie şi am început să rad, tragandu-mi sufletul de oboseala.

- Deci, cum mă descurc? Am întrebat curioasa.
- Ca o amazoana salbatîca, răspunse fascinat sî am izbucnit în ras.
- Să vezi ce îţi face amazoana salbatica şi experimenta mai departe, am marait prinzandu-i de par şi tragandu-l brutal spre mine. Rânji draceste, infasurandu-mi coapsele cu braţele lui, i-am muscat buza şi m-am izbit de buzele lui, în acel fel pervers care acum nu ii mai caracteriza doar pe el, ne caracteriza pe amandoi.

Tot restul weekendului l-am petrecut în sala, aprofundand antrenamentele şi chiar dacă erau obositoare şi extenuante, am încetat să mă mai plâng pentru că începeau să imî placa din ce în ce mai tare, la fel sî lui Harry care devenea deja mândru de mine. M-a invatat să încarc un pistol sî chiar să folosesc o mitraliera, care odată pornita, era că un uragan dezlantuît şi îmi transmitea un fior electric în trup. Carter avea sî un poligon de tragere în spatele terenului de golf, sî făcusem deja o pasiune să trag la tinta. Am tras de câteva ori sî cu o puşca cu luneta pe care Harry mă invata s-o folosesc că să mă tin de promisiune şi să impuse eu puma data viitoare. Şi am fost surprinsa să realizez că nu mă mai speria asta. Adoram lumea lui Harry din ce în ce mai mult iar el nu putea decât să fie fericit şi speriat de asta.

Harry nu voia să sufle o vorba despre rochie, se pare că urma să o vad în avion, unde urmeaza să ne pregătim pentru nunta deoarece avem timp destul. Iar eu nu aveam nicio problema cu asta, aveam tot mai multa încredere în iubitul meu şi mă lasam pe mâinile lui indiferent de cum aş fi ieşit imbracata din avionul ala.

Amenințarea lui Drake rămăsese în umbra, chiar dacă niciodata nu eram singura, nu au existat probleme sau macar suspiciuni că cineva ne-ar urmări. Situatia cu bunicul sau încă ii fierbea pe Harry dar cu toate astea nu era nici urma de el. A încercat să ii caute sî chiar a plecat sambata în Chicago dar acolo nu mai era nicio urma a bunicilor sai.

Stiu că asta nu ii dadea pace dar încerca să acopere totul în fata mea, parand mereu bîne-dispus sî fericit, bazandu-se în special pe planurile noastre pentru saptamana viitoare. Nunta mamei e luni, a trebuit să mai vorbesc odată cu ea la telefon să aflu adresa exacta a locului unde trebuie să mergem şi chiar dacă din nou nu mi s-a părut prea incantata de venirea mea acolo, poate era doar foarte surprinsa. Şi eu eram surprinsa de decizia mea şi cum am crezut la început, ura pentru mama disparea din cauza lui Harry din mai multe privinţe. Nu doar pentru că el mă ruga să o iert ci şi pentru că, din cauza ei, practic eu l-am cunoscut pe el. Mă simţeam de parcă aş ura faptul că l-am întâlnit pe Harry dacă continuam să o urase sî pe ea, decizia ei m-a trimis aici, m- a trimis la el şi niciun strop de ura nu mai putea fi strecurat în calculul asta datorita baiatului dupa care eram acum, pur şi simplu obsedata.

Dar faptul că lasasem totul în seama lui Harry, -chiar şi vacanta neoficiala luata la şcoala pentru saptamana viitoare-, nu era tocmai bine, uitasem de un amanunt esenţial. Tata! El nu avea idee de ce aveam eu de gând să fac şi asta mi-a provocat un atac de panica.

Am parcat în fata fostei mele case, incuindu-mi maşina dupa ce Harry m-a certat că nu fac niciodata asta şi l-am observat pe Jason în spatele meu. II rugasem să vina cu maşina lui în cazul în care tata vrea să vada mai bine Roşcata şi să nu puna întrebări de baiatul care e cu mine. Nu mai plecam nicăieri fara Austin sau Jason dar începeam să mă obîsnuiesc cu ei sî deveniseră mai discreţi aşa că de multe ori chiar uitam de prezenta lor. Asta dupa ce am glumit pe seama lor doua-trei zile din cauza relaţiei lor care nu era una tocmai normală, ci doar sexuala. Asta mi-a

închis gura pentru că nu voiam mai multe detalii şi asta era clar gradul maxim de gelozie atins vreodata de un bărbat. Până şi bodyguarzii mei sunt gay, deci dacă o să primesc vreodata şofer probabil va fi transexual iar gradinarul bisexual.

I-am făcut semn lui Jason să ramana în maşina şi m-am îndreptat spre casa, planuind în acelaşi timp să îmi iau şi câteva proiecte şcolare care îmi rămăseseră aici.

Am împins clanţa şi usa s-a deschis, deci era acasă.

- Tata! Am strigat închizând usa în urma mea sî asteptandu-l să iasa din sufragerie sau din bucătărie în orice secunda.

- Tata?! Am strigat din nou când nu am primit niciun răspuns şi am verificat camerele, constantand că sunt goale.

Mi-am pus mâinile în solduri confuza şi am strigat din nou apoi am ieşit afara pentru a verifica garajul. Maşina nu era aici deci era plecat. Fir-ar!

Mi-am scos telefonul din buzunarul pantalonilor scurţi, afara continua să fie îngrozitor de cald, aşa cum fusese toată saptamana sî am intrat înapoi în casa, cautand numărul tatei sî realizand că încă nu l-am salvat în telefon. Încă aveam telefonul de la Harry sî de-abia mă obîsnuisem cu el, sper să renunțe la ideea să îmi cumpere altul.

Il mai văzusem o singura data pe tata saptamana asta dar nu ii spusesem ce am eu de gând să fac. Nici macar nu mă gândisem la asta sî acum ideea mă terîfia. Astăzi e duminica şi mâine urmeaza să plec în Los Angeles, la nunta mamei mele iar tata nu are nicio idee de lucrul asta.

Am urcat spre camera mea cu gândul să îmi iau dosarele şi să il aştept, terifiata de posibila lui reacţie. Nu puteam să folosesc prea mult pretextul cu Harry pentru că în ochii tatei, el părea un copil departat de părinţi deci rugamintea lui să merg la nunta mamei care m-a părăsit că să mă împac cu ea, nu suna prea credibil.

Se poate gândi că asta e primul pas în hotararea mea să mă mut cu ea, că poate regret faptul că l-am ales pe el în locul ei.

Mi-am scuturat capul îngrozita de gândurile astea sî mi-a luat câteva secunde să realizez că nu sunt singura, atunci când am intrat în camera mea.

M-am oprit inspaimantata lângă usa, privind persoana care era întinsa pe patul meu, şi expresia ei o oglindea pe a mea. Crescând de la spaima la furie şi apoi groaza.

- Amber?! Aproape am şoptit terifiata simtindu-mi picioarele inmuindu-se în fata chipului pe care nu il mai recunoşteam. Furia ei mă sageta prin ochi şi nu puteam înţelege ce cauta aici. Stia că voi veni aici, şi voi fi singura? Insistasem că Harry să nu vina cu mine dar ce cauta Amber singura în casa mea, în camera mea?

- Tu! Ce cauţi aici? Tipa disperata sărind din pat şi mi-am butonat discret telefonul, li aveam pe Jason şi Austin la apelare rapida şi voiam că Jason să vina în casa chiar acum. Nu mi-a fost niciodata frica de Amber dar acum expresia ei mă speria, părea cu adevarat nebuna.

- Amber, calmeaza-te. Am venit doar să vorbesc cu tata! Am spus calm intrând în panica în fata crizelor ei. A fugit lângă fereastra şi a început să se traga de par.

- Amber, esti bine? Am făcut un pas spre ea dar a ţîpat disperata.

- Nu te apropia de mine. Suspina speriata şi reacţiile ei mă inspaimantau.

Semnul de pe gatul ei se cicatrizase complet dar buba părea altundeva.

- Amber, nu o să-ţi fac nimic! Am spus cât am putut de calm încercând să mă apropii de ea şi a tipat din nou, începând să planga şi cazand pe podea.

Am fugit imediat lângă ea speriata dar m-a respins, impingandu-se pe fund şi departandu-se de mine.

- Lasa-mă în pace te rog, pleaca de lângă mine. Lasati-mă în pace demonilor! Tipa şi nu mai aveam niciun dubiu că Amber are probleme serioase.

M-am departat uşor de ea, punandu-mi palmele la gura şi îmi simţeam lacrimile cum se formeaza în ochi. Ce ii făcuseră? Ce ii făcusem?
Îşi lua genunchii în braţe, afundandu-se în plâns.
- Pleaca, te roooog! Mă implora. 0 să mă omoare dacă mă vede lângă tine.
- Amber, nimeni nu o să îţi mai faca nimic... am încercat să o calmez dar a tipat din nou disperata şi am auzit usa de la intrare izbindu-se şi tropăituri puternice pe scări.
- Katherine! Mă striga Jason speriat.
- Sunt aici! Am spus repede fugind la usa să il opresc înainte să dea navala inautru că arma în mână.
Veni lângă mine, smucindu-mă imediat de mână şi pozitionandu-se în fata mea.
Aproape a avut un soc când a vazut-o doar pe Amber, ghemotita şi speriata lângă fereastra mea.
- Ce dracu' e asta? întreba şocat încercând să se calmeze. Nu am răspuns nimic şi Amber il privea speriata. - Ea a tipat? întreba Jason nervos aratand spre ea.
- Da! Am răspuns privind spre Amber.
- Baga-mi-aş! înjura nervos, tragandu-şi sufletul. M-am speriat că dracu' credeam că te-a prins cineva şi tu tipi. Mai trase câteva guri de aer şi aş fi chicotit dacă nu eram atât de speriata de reacţiile lui Amber.
- Ce dracu' cauta asta aici? Continua Jason să înjure furios.
- Nu stiu!
- Unde e tatăl tau?
- Nu stiu! Privirea mea era încă blocata pe Amber, Jason mă privi disperat.
Amber se uita şi ea speriata la noi şi tresarea la fiercare mişcare pe care o faceam noi.
Am auzit o maşina parcand în fata casei noastre şi aş fi fugit spre fereastra dacă Amber nu era acolo şi ar fi început din nou să tîpe.
Am ieşit din camera, coborând pe scări cu Jason în urma mea sî lasand-o pe Amber sus. Nu stiu care dintre noi doua era mai speriata una de alta.
- Kath?! Am auzit vocea tatei când a intrat în casa. Probabil îmi văzuse maşina.
- Sunt aici tata! Am răspuns, coborând în living şi vazandu-l împingând scaunul Robertei.
- Scumpo, de ce nu mî-ai spus că vii? Tata veni lângă mine şi l-am strâns în braţe, încă marcata de intamplarea dinainte.
- Scuze tata, am spus simplu, departandu-mă din imbratisarea lui.
- Katherine, s-a intamplat ceva? Esti bine? întreba temător, aruncand o privire spre Jason. Acesta pur şi simplu a aprobat din cap de parcă il rugasem să plece şi ieşi din casa.
- Cine e? întreba tata aratand spre baiatul cu plete.
- Un prieten. Tata, ce cauta Amber în camera mea? Am întrebat uitandu-mă serioasă la el. Mă privi speriat.
Roberta ne privea confuza şi tematoare, probabil îşi dorea să urce spre Amber dacă ar fi putut.
- Ea şi Roberta au ramas la mine zilele astea, nu stiu de ce Amber se simte mai bine aici şi dintr-un anume motiv nu vrea să mai mearga la ea acasă. Spuse tata fiind la fel de confuz că mine când am auzit asta.
-Ce?!
Tata ridica din umeri.
Asta trebuia cu siguranţa să aiba legătură cu sechestrarea ei de Harry şi Carter. Poate că au amenintat-o că stiu unde locuieşte şi o s-o atace din nou. Altfel nu îmi explic cum Amber accepta să doarma în patul meu, poate se ascundea aici. În locul în care noi credeam că ea nu va veni niciodata.
- Amber! Striga Roberta dar ştiam deja că fata speriata de sus nu va cobora atâta timp cât sunt eu aici.

- Tata, vreau să vorbesc ceva cu tine, m-am întors serioasă spre el încercând să scap cât mai repede sî să plec. Mă simţeam că un cutit înfipt în rana lui Amber.
- Sigur scumpo, s-a intamplat ceva? Te-aî certat cu Harry? Mă întreba repede, tragandu-mă spre sufragerie.

Mi-am clatinat capul rapid.

- Nu, eu sî Harry suntem bine dar...
- Ce e Kath?

Ne-am aşezat pe canapea sî am tras o gura mare de aer. Mă simţeam din nou că atunci când i-am spus că mă mut, dar acum nu il mai aveam pe Harry lângă mine drept scut.

-Tata, îţi aminteşti de invîtatia pe care mî-a trimîs-o mama la nunta ei, acum câteva saptamani?

Expresia tatei s-a schimbat brusc, într-una uimita.

- Da! Rosti confuz.

Au urmat alte câteva secunde în care eu îmi cautam cuvintele dar tata se pare că îşi dăduse deja seama.

- O să te duci la nunta ei? Spuse tata fara vreun ton anume în voce şi m-am uitat la el încercând să ii citesc sentimentele pe chip. Nu era nimic acolo.

Am aprobat din cap, tematoare. Au urmat câteva alte secunde de linişte, apoi tata aproba şi el pur simplu din cap.

- OK, nu o să te opresc. Kath, e încă mama ta şi deciziile îţi aparţin scumpo. Aproape zâmbi spunând asta şi l-am privit şocata.
- Esti sigur, pentru că am crezut...
- Sunt sigur. Mă întrerupse repede. Dar totuşi, ce te-a făcut să te ragandestî.

Mi-am trecut limba peste buze tematoare.

- Harry! Am spus simplu şi tata chicoti.
- Baiatul asta e ceva. Ridica din sprâncene aproape amuzat şi am zâmbit şi eu uşurata.

- Ai mai vorbit cu ea? Mă întreba puţin temător.

Am aprobat din cap.

- Da, de doua ori.
- Am auzit că s-a mutat în California.

Am privit în jos, frecandu-mi palmele intre ele.

- Tata, dacă fac asta. Nimic nu se va schimba intre noi, stii, nu? Am vrut să mă asigur, încă speriata de răspunsul lui.

Tata zâmbi uşor, şi în aceste secunde ii vedeam adevărata batranete, niciodata nu l-am văzut pe tata că un bărbat batran, pentru că nu era... la suprafaţa. Sufletul lui era istovit de atâta suferinţa şi dezamagiri, şi eu eram inspaimantata că pot ajunge una din acele dezamagiri.

- Stiu scumpo, dar deja s-au schimbat foarte multe. Îşi ridica privirea spre mine zâmbind, am respirat speriata. - Uita-te la tine. Te-ai maturizat atât de mult, nu mai esti fetita mea mica care se învârte prin sufragerie imbracata în rochiţa de balerina, nu mai esti fetita care se arunca în braţele mele şi îmi cerea să o pun dupa gatul meu, nu mai esti puştoaica care îşi ieşea din minţi când ii aparea un cos -am ras-, sau adolescenta rebela şi greu de stapanit. Te-ai maturizat, te-ai îndrăgostit şi deja nu îmi mai apartiî mie. Aî crescut scumpo, esti o femeie pe zî ce trece şi acum inima ta ii aparţine baiatului caruia i-ai oferit-o.
- Oh, tata... lacrimile mi s-au scurs pe obraji şi m-am apropiat de el, strangandu-l din nou în braţe.
- întotdeauna o să fiu fetita ta, nu conteaza că m-am îndrăgostit sau că m-am maturizat. Tu o să ramai tot tăticul meu. L-am strâns mai tare în braţe, la fel a făcut şi el cu mine.

- Promite-mi că nu o să uiti asta. Pentru că oricât aş încerca, nu pot schimba sentimentul că doar tu esti ceea ce mi-a mai ramas pe lume. Şopti uşor în urechea mea, mangandu-mi parul aşa cum făcea când eram mica.

- Îţi promit! Am rostit hotărâtă, ridicandu-mă şi sarutandu-l pe obraz.

Voiam să neg toate astea, să spun că se înşela. Acum o luna venisem în oraşul asta şi eram un om distrus, o fata fara rost în viaţa. Nu era posibil să mă maturizez atât de repede, dar oricât de uimitor ar părea, era adevarat.

M-am maturizat de când l-am întâlnit pe Harry. În toate felurile posibile. Am invatat să iubesc, să pun binele altuia înaintea mea, să lupt pentru ceea ce iubesc în loc să mă arunc în alta depresie distrugătoare, am devenit mai curajoasa şi hotărâtă fiu demna de Demonul meu. Harry m-a invatat să iert, să vad şi partea plină a paharului atunci când e cazul, să nu cred niciodata că lucrurile pot fi ceea ce par a fi. Am invatat că viaţa nu e roz decât dacă ţi-o faci tu, dar în spatele acestei culori orbitoare, se afla un abis negru şi întunecat, învăluit de moarte sî durere. Harry voia să mă tina în locul fericit în care tot ce îmi doresc se poate îndeplini, dar în orice secunda o gheara întunecata ar putea sageta rozul sclipitor din jurul meu şi mă va trage în abisul negru. Dar chiar dacă mă speria asta şi o parte din mine ştia că se va intampla mai devreme sau mai târziu, eram hotărâtă să lupt cu el.

Toată viaţa noastra se bazeaza pe destin şi soarta. Dacă e adevarat că ele sunt scrise undeva şi totul îşi urmeaza cursul în timpul trăirii tale. Tot ce poti face atunci când esti daramat, e să astepti că scrisul să fie citit mai departe şi să-ţi vina rândul să te ridici. Eu am căzut odată şi apoi m-am ridicat mai sus decât am fost vreodata. Dar dacă voi cadea din nou, nu voi mai aştepta nimic. Soarta mea e legata acum de un Demon, şi voi lupta din răsputeri să mă ridic înainte că soarta să imî permită asta sau să mă tranteasca pentru totdeauna.

Am decis să nu ii spun lui Harry de incidentul cu Amber. Eram fericita că tata nu reacţionase aşa cum mă aşteptam eu şi pe lângă asta, Harry era extrem de entuziasmat pentru ce avea să se întâmple mâine sî asta nu din cauza nuntii mamei mele. Era destul de iritant că noi ne sărbătorim aniversarea în ziua nuntii mamei.

Ne-am uitat la filme toată seara dupa ce am pregătit cina amandoi şi chiar voiam să merg să mă culc deoarce mâine mă aştepta o zi extrem de extenuanta, dar el nu îmi dadea voie. La ora 11 noaptea m-a tras afara din casa, aproape speriindu-mă cu entuziasmul lui şi am luat cu mine cadoul pentru el deoarce încă nu ştiam ce are de gând.

- Harry, de ce m-ai adus aici? Am zâmbit confuza, când am intrat în curtea reşedinţei lui Carter.

- Pentru că aici îţi pot da cadoul meu! Rânji şi el şi ochii mi s-au mărit instantaneu.

- Ce?! Harry ai promis... am început dar m-a oprit imediat, punandu-şi degetul peste buzele mele şi mumurand un: "Shh!"

- Da, stiu ce am promis şi nu mi-am incalcat promisiunea! Zâmbi, sarutandu-mă rapid şi ieşind din maşina.

L-am urmat nedumerita, cum mă trage spre intrarea în casa şi începeam deja să intru în panica. Mă
gandeam la tot felul de ipoteze, dacă vrea să îmi dea unul din tigrii lui Carter? Sau mai rău: dacă a impaiat puma aia şi vrea să mi-o ofere cadou de aniversare? Ideea asta mă făcea să regret că i-am cerut să nu îmi cumpere nimic, trebuia să mă gândesc că va gasi el o portita de scapare în cuvintele mele.

Insa lucrurile începeau să prindă sens când m-a condus în lift, spre ultimul etaj, unde ştiam foarte bine ce se afla. Am strâns în mână cutiuta cu cadoul meu pe care Harry o privea din cale-afara de curios.

Am intrat în camera oglinzilor şi Harry a aprins lumina, mi-am muscat buza recunoscând incaperea plină de reflexii.

- Deci, cadoul tau e să facem dragoste înconjuraţi din nou de reflexii? Am zâmbit incantata de idee. Fara pume, fara tigri sau alte animale mai mult sau mai puţin vii.

- Nu! Zâmbi prinzandu-mi soldurile şi tragandu-mă spre el. Am privit amandoi spre ceasul de pe mână lui, se apropia de miezul-noptii.

- Atunci, care e? Am întrebat curioasa.

-Eu!

Zambî.

L-am privit confuza. Ce avea de gând?

- Ce?! Am ridicat din spranceana confuza.

S-a uitat din nou la ceas şi am privit amandoi ultimele secunde până la 12 fix. Nu erau artificii, sau confetii, eram doar noi şi ne-am privit în ochii nestiind ce să ne spunem câteva secunde. Era doar o luna, dar mă simţeam că la nunta de diamant.

- La mulţi ani, iubito! Zâmbi Harry.

- La mulţi ani! Am zâmbit şi eu şi ne-am sarutat uşor, parand fascinaţi de magia din jurul nostru pe care poate doar eu o vedeam.

- Am reuşit să te tin lângă mine o luna întreaga, lucrurile trebuie să devină mai uşoare acum. Rosti peste buzele mele şi am început să rad.

- Cu siguranţa! Am rânjit şi l-am sarutat din nou.

- Totuşi nu înţeleg de ce m-ai adus aici. Am chicotit încă confuza de locul asta şi de cuvintele lui.

- Locul asta e cutia pentru cadoul meu.

Am ridicat din spranceana.

-Tu prima, zâmbi repede aratand spre cutiuta neagra din mână mea. Mi-am trecut limba peste buze.

- Bine! Am cedat făcându-i zâmbetul să creasca. I-am aşezat cutiuta în palma, intinzandu-mă să il sărut din nou.

- Te iubesc! I-am şoptit şi a zâmbit că un copil mic, deschizând uşor capacul. Reacţia lui era exact ce aşteptam. Exact că un copil mic care descoperă sub brad cel mai frumos cadou.

Harry scoase uşor din cutiuta cele doua medalioane de argint, asezandu-şi apoi pandativele în mână şi privindu-le uimit.

Am decis să fac eu prima mişcare şi i-am luat unul din mână.

- Asta e al tau! Am spus luandu-i din mână medalionul ce avea drept pandantic, o aripa de inger. I l-am prins uşor la gat şi aripa argintie a căzut uşor pe tricoul lui, aratand suberb la gatul sau.

- Şi asta e al meu. Am aratat spre cel care rămăsese în palma lui, tot o aripa, doar că una diferita, o aripa de demon.

Harry zâmbi încă fascinat şi mi-l prinse la gat, ii simţeam mâinile tremurande.

- Pentru că tu esti demonul meu, şi eu sunt îngerul tau. Şi aşa putem să ne avem unul pe altul oriunde am
fi.

Aşteptam o reacţie de la el, dar nu spunea nimic. Doar privea spre medalionul lui pe care il prinsese în palma, şi spre cel de la gatul meu.

- Harry, acum ar fi momentul să spui ceva, iubitule, am chicotit uşor însă eram speriata că poate nu ii place.

- Te iubesc! Îşi ridica privirea spre mine şi îmi prinse barbia, tragandu-mă în braţele lui. Te iubesc atât de mult. Continua, strangandu-mă la pieptul lui şi am oftat uşurata pe interior.

- Deci, îţi place? Am vrut să mă asigur.
- Cum să nu-mi placa, iubito? E perfect.

Şi asta părea evident în ochii lui.

- Acum, vrei să vezi şi cadoul tau?

Am oftat şi am aprobat tematoare din cap.

Zâmbi.

- Te-am adus aici, pentru că stiu cât te-a fascinat să îmi vezi spatele în oglinda cât încă eram cu fata spre tine. Am zâmbit confuza, dar avea dreptate, asta îmi plăcuse cel mai mult aici.
- Iar acum eu vreau să îţi vad chipul când o să vezi asta.

Mi-am muscat buza puţin speriata. Cuvintele lui încurcate mă ameţeau.

- Desfa-tî cadoul, iubito. Zâmbi şi îmi întinse marginea tricoului sau.

L-am privit nesigura dar în cele din urma l-am prins şi Harry îşi ridica mâinile lasandu-l să ii dezbrac de tricou. Lănţişorul meu i-a căzut pe piept, unindu-se cu cel de forma avionului de hârtie. Arata atât de frumos.

Abdomenul lui m-a copleşit câteva secunde dar nu era nimic diferit, mi-am ridicat privirea spre chipul lui dar ce am văzut înainte mi-a oprit respiraţia fara să îmi dau seama. Reflexia spatelui sau era diferita, nu mai era aşa cum o ştiam eu. Nu mai era curata.

Partea de sus a spatelui sau era acoperita de un tatuaj enorm, care ii marca omoplaţii cu doua aripi negre de demon care semanau cu medalionul meu şi în interiorul lor era scris ceva. M-am încruntat fruntea pentru că nu reuşeam să citesc invers în oglinda cele patru propoziţii aranjate sistematic intre aripi. Dar câteva cuvinte mi-au fost de-ajuns să îmi dau seama şi am simţit umezeala din ochii mei, citindu-le: Nu Sunt Un înger Care Iubeşte Pe Toată Lumea

Sunt Un Demon Care Te iubeşte Doar Pe Tine

45. Tatăl Vitreg

Reflexia mea plangea. Sau eu plangeam, îmi simţeam obrajii umezi şi calzi, degetele lui Harry mi-au prins barbia şi a ridicat-o spre el. Mi-a cuprins mijlocul cu cealalt brat şi ochii mei i-au întâlnit pe al lui. Imî zambea în acel fel în care nu imî puteam da seama dacă sunt încă vie, sau am murit şi am ajuns în braţele îngerului meu păzitor. Dar eu eram diferita, nu aveam un înger, ci un demon păzitor.

- Nu pot să cred că ai făcut asta, am şoptit uşor cu buzele tremurande.

Zâmbi dulce.

- Am promis că nu îţi voi cumpără nimic, dar oricum aş fi făcut asta şi fara să mai pui să promit acest lucru.

Mi-am muscat buza copleşita de emoţii. Mi-am aşezat mâinile pe braţele lui, palmele mele tremurau şi
erau transpirate. L-am tras uşor de braţe, dandu-i de înţeles că vreau să se intoarca sî a zâmbit din nou, înainte să faca asta. Tatuajul a ajuns acum chiar în fata mea sî mi s-au înmuiat picioarele şi mai tare.

L-am citit de zeci de ori, încă nereusind să îmi dau seama dacă era real sau doar un vis frumos de-al meu. Harry a făcut multe lucruri frumoase pentru mine, le-am pierdut numărul, dar asta este cu siguranţa cel mai uimitor. Faptul că şi-a tatuat pe piele, dorinţa mea din copilărie că să îmi dovedeasca că s-a împlinit, mă lasa fara cuvinte. Mi-am lipit uşor palmele peste cele doua aripi negre care ii acopereau omoplaţii, intinzandu-şi vârful ascuţit spre umeri, îmi era teama să le ating, speriata că poate culoarea îmi poate ramane pe degete şi cuvintele se vor şterge. El avea capul întors spre dreapta, uitandu-se la mine cu un zâmbet divin. Am prins curaj şi am trasat cu vârful degetului, fiecare cuvânt. Literele pareau zgaraieturi negre pe pielea lui, aranjate perfect în cele patru propoziţii. Am sarutat cuvântul "Demon" şi i-am înconjurat tot pieptul cu

braţele, lipindu- mi palmele în dreptul inimii lui şi lipindu-mi obrazul de spatele sau. Ii simţeam bătăile inimii în palma şi căldură din corpul lui îmi întindea un zâmbet pe buze. Aş fi ramas aici pentru totdeauna. Harry îşi lipi şi el palmele peste ale mele, ramanad nemişcat alaturi de mine pentru câteva secunde.

- Mulţumesc! Am şoptit uşor, cu obrazul lipit de pielea lui calda şi fina.

Mi-a tras mâinile pe pieptul lui şi le-a sarutat uşor. Se întoarse din nou cu fata spre mine şi mi-am ridicat privirea spre el.

- Oh, nu! Nu iar. Spuse suparat şi l-am privit uimita. Îşi aşeza palmele peste obrajii mei, stergandu-i cu degetele, erau umezi.

- Scuze! Am spus repede încercând să îmi şterg lacrimile de pe fata.

Harry zâmbi şi îmi prinse iar barbia, tragandu-mi buzele spre ale lui. Adoram când îmi prindea barbia şi mă saruta, paream aşa mica şi fragila lângă el, că o adevărata fiinţa neajutorata lângă un demon, dar îmi placea asta. Îmi placea să fiu inocenta doar pentru el.

- Te iubesc! Şopti peste buzele mele, departandu-se apoi puţin pentru a se uita în ochii mei.

Mi-am dat seama că Harry întotdeauna se uita la mine când îmi spunea, te iubesc. Voia să îmi vada stralucirea din ochi când auzeam asta, iar atunci când îmi spunea că mă simte, era cu totul contopit cu mine, nu trebuia să se uite la mine pentru că nu mai eram eu şi el, eram amandoi un singur suflet.

- Şi eu te iubesc! Mi-am lipit fruntea de a lui şi i-am cerut din nou buzele care erau la fel de importante pentru mine că propria-mi inima din piept. Aveam nevoie de ele în egala masura.

Harry îmi mangaia spatele cu mâinile lui şi m-am ridicat pe vârfuri, inconjurandu-i gatul cu braţele doar că să pot vedea din nou splendoarea tatuajului din oglinda. Voiam acum să sărut fiecare părticică din el.

L-am tras uşor spre mine, îndreptându-mă spre patul de oglinda.

Harry mă prinse de solduri şi mă opri înainte să mă asez.

- Nu iubito, nu aici! Spuse uşor departandu-se de buzele mele.

L-am privit curioasa.

Zâmbi şi mă trase de mână spre usa.

- Harry, unde mergem? Vreau acolo! M-am plâns când m-a tras deja afara din camera.

Se întoarse spre mine zâmbind.

- Acela a fost primul cadou iar camera a fost cutia. Acum mergem la următorul. Mi-am ridicat sprâncenele confuza şi a început să îşi scormonească prin buzunare. M-am încruntat şi mai tare când a scos o eşarfa.

- Harry, ce... îşi puse degetul peste buzele mele sî vederea mi-a fost imediat luata când materialul mî-a acoperit ochii. Am expirat speriata, acum ce mai avea de gând? Nu mai voiam alte surprize, inima mea încă se straduia să îşi revină dupa acel tatuaj. Acum il voiam pe el şi atât.

- Şi eu cum se presupune că o să merg dacă nu vad nimic? Am spus bosumflata dandu-mi capul pe spate în speranţa că o să vad ceva pe sub material. Dar era prea bine-asezat.

Harry chicoti şi îmi răspunse la întrebare în felul lui direct, adica ridicandu-mă pur şi simplu în braţe.

- Stai să ghicesc: Carter are o camera de gheata unde ii place să faca sex. Am presupus în timp ce se mişca rapid cu mine în braţe şi a început să rada.

- Nu tocmai, nu l-ar ajuta *amicul* prea mult dacă l-ar baga într-un congelator.

Am izbucnit în ras. Harry se învârti cu mine, folosîndu-şi mână care îmi ţinea copasele şi am auzit micul clinchet al liftului.

- Te rog spune-mi ce pui la cale. M-am milogit rozandu-mi unghia neintentionat. Mă mancau degetele să îmi dau eşarfa jos.

- Nu! Il simţeam zâmbind.
- Şi de ce m-ai legat de-acum? Nu puteai să o faci când ajungeam jos?
- Pentru că îmi place mie să găsesc pretexte că să te iau în braţe.

Mi-am strâns buzele şi i-am scos limba, chiar dacă nu vedeam nimic.

- Fa asta din nou.

-Ce?!

- Scoate-mi limba!

Am facut-o fara să îmi dau seama şi să mă gândesc la consecinţe, şi am tipat speriata când dinţii lui mi-au prins-o şi s-au înfipt în ea.

- Hally... m-am zbătut cu limba intre dinţii lui, lovindu-l în umăr.

Mi-a dat drumul şi a izbucnit în ras.

- Dobitocule! L-am certat trecandu-mi dinţi peste biata mea limba inflamata.
- Frumoaso! M-am oprit brusc. Nu ii vedeam dar stiu sigur că zambea acum, eu mă aşteptam la bleago, aiurito... nu aveam replici pregătite pentru asta.

Mi-am molfăit buzele iritata şi a chicotit din nou, de data asta sarutandu-mă tandru.

S-a mişcat din nou şi mă întreb dacă într-adevar nu ¡1 dureau braţele să mă care de colo-colo toată ziua. Dacă aş paraliza, nu aş avea nevoie de scaun cu rotile datorita lui Harry. Brr, mi-am dat o palma mintala la gândul îngrozitor.

- Mai avem mult? Nu imî răspunse.
- Harry!
- Harry! -HARRY!!!
- Dacă nu imî răspunzi îmi dau eşarfa jos. Nimic.
- Unde Dumnzeu mă duci?
- Harry, mă duci în cuşca tigrilor?

De data asta rase. Mi-am dat seama că acum cobora trepte.

- Da-mi un indiciu! M-am smiorcait.
- Scări! -Ce?!
- Un indiciu.

Mi-am molfăit limba ofticata, de scări îmi dădusem şi eu seama.

-Mda, grozav indiciu, vrei să mi-o tragi pe scările casei lui Carter? Am comentat şi izbucni din nou în ras. Doamne cât mai mergea? Trebuia deja să fim la poarta până acum. -Aşa neinspirat mă crezi?

- Mdea! Am bolborosit mai mult pentru mine. -Ce?!
- Mhhh!
- Katherine!
- Nici tu nu îmi răspunzi mie la întrebări. Era să ii scot iar limba dar m-am abtinut la timp.

Rase.

- Kath, pronunţa lasciv plimbandu-şi nasul pe obrazul meu. M-am întors spre el uimita.
- Nu-ţi merge! M-am tinut pe poziţie.
- Hai mai Kath.

Era aşa ciudat să ii aud spunandu-mi, Kath.

- Nu-mi mai spune aşa. -Cum? Kath?!
- Da.
- De ce?
- Pentru că îmi place cum îmi spui numele întreg. Desi faci asta numai când dau de belea. Rase din nou.
- Da iubito, pentru că suna ciudat să îţi spun Kath, care îmi aduce aminte de o pisicuta, când îmi vine să îţi tăbăcesc curul şi îmi semeni mai mult cu o tigroaica care îmi mananca nervii.

- Mda, şi dacă mă chema Suzzy ce faceai? Suzzy, ai dat de dracu'! I-am imitat tonul gros şi aproape m-a scapat din brate din cauza rasului. L-am simţit descinzand alta usa şi cred că avea de gând să mă duca pe jos până acasă.
- Tot la Katherine raman. Katherine Avril Styles. Am făcut ochii mari pe sub eşarfa.
-Ce?!
- Ce?! Mă imita amuzat şi m-a pus jos.

Încă eram uimita de cum suna numele ala că să îmi dau seama că ajunsesem în sfarsit la destinatie.

- Esti gata, iubito? Şopti la urechea mea, întorcându-mă cu spatele la el. Încă eram fascinata de cum suna prenumele meu combinat cu numele lui şi fanteziile m-au purtat deja spre momentul în care aş putea deveni soţia lui, încă mă speria gândul măritişului dar dacă venea cu Harry, îmi făcea pielea să se zbarleasca de entuziasm.

Am aprobat uşor din cap şi am inghitit în sec, mâinile lui Harry mi-au desfăcut nodul eşarfei şi mi-am prins buza intre dinţi.

Încă aveam ochii închişi când au fost eliberaţi, l-am deschis uşor, mijindu-i apoi şi clipind de câteva ori pentru că încă erau înceţoşaţi şi tot ce vedeam erau sute de luminiţe în întuneric. Mi-am deschis ochii mai bine şi am reuşit să deslusesc rândurile infinte de scări, care se întindeau pe cele patru parti, sî zecile de lumanarî care le împodobeau alaturi de nenumarate plante exotice care le ofereau un aspect paradisîac. În mijloc se afla o piscina enorma, plină de petale de flori şi la aproape 10 metri deasupra mea, puteam să vad cerul, dar nu era clar, acoperişul părea făcut din sticla.

Mi-am clatinat capul mai mult decât uimita şi eram sigura că am ajuns în Paradis.

M-am întors spre Harry, simtîndu-mi gura deschisa şi totuşi zambitoare.

- La mulţi ani, iubito! Îmi ura, tragandu-mă în braţele lui în alt sărut asemantor cu cel de mai devreme. Ştiam eu că el va reuşi să mă intreaca în cadouri chiar dacă nu cumpără nimic propriu-zis pentru mine.

Am zâmbit peste buzele sale, şi m-am aruncat la pieptul sau, incolacindu-mi picioarele în jurul abdomenului lui. A zâmbit şi m-a ridicat mai sus, încă era la bustul gol şi tot ce voiam acum era să mă arunc cu el în piscina aia. Nu mai coborâsem niciodata aici şi era chiar mai frumos decât îmi aminteam, acum dupa cum il împodobise Harry. Sunt sigura că nu venisem pe sus, geamul de sticla mi se părea suspect, apoi am văzut o alta usa mica şi neagea în spatele lui Harry. Singurul loc în aceşti "pereţi" care nu era din trepte.

Harry rase peste buzele mele, miscandu-se spre piscina şi tragandu-mi deja de tricou.

Am coborât din braţele lui şi mi l-am tras singura peste cap.

- Esti uimitor! Am şoptit, lipindu-mi palma peste obrazul lui şi ridicandu-mi funtea lângă a lui. A zâmbit şi mi-a atacat fermoarul pantalonilor.

- Mă străduiesc şi eu, rânji şi îmi cobora pantalonii scurţi peste coapse, am ras şi eu m-am ocupat de ai lui. Imediat mi-a fugit gândul al locul asta, eram în aer liber până la urma.

Harry mi-a citit reţinerea când a vrut să-mi desfaca sutienul.

- Nu-ţi face griji iubito, doar noi putem vedea. Spuse aratandu-mi spre acoperiş. De afara nu se vede nimic. Îmi explica şi acum înţelegeam rostul acelui geam. Probabil Carter avea fantezii şi aici şi nu voia să fie vzut de toti angajaţii. Tavanul era mult mai mare decât spaţiu de jos, largindu-se odată cu întinderea scărilor care duceau spre ieşire. Era ireal.

Am zâmbit relaxandu-mă, şi l-am lasat să mă dezbrace complet, scotandu-mi tenisii şi lenjeria mai repede decât o puteam face eu. Şi-a aruncat şi el bocancii şi şi-a tras boxerii peste cospase, iar eu mi-am folosit picioroului să ii împing în jos. A scapat de ei şi m-a împins un pas în spate, apoi m-a saltat din nou în braţe, din mers. M-am prins bine de gatul lui şi mi-am încolăcit picioarele în jurul lui.

Harry s-a oprit şi a zâmbit.

- Orice ar fi, nu-ţi desprinde buzele de ale mele. Spuse şi mă saruta înainte macar să pot aproba din cap, mî-a strâns mijlocul mai bine şi am simţit săritură în aer care m-a lipit mai bine de el, apoi vortexul care mi-a plesnit în urechi şi mi-a luat tot aerul chiar dacă eram lipita de buzele lui Harry.

Mi-am închis ochii automat şi l-am strâns mai bine, forţându-mă să nu mă desprind de buzele lui în urma forţei apei din jurul meu. Eram la fund, o simţeam intrandu-mi în nas şi în urechi şi chiar dacă ştiam să înot, asta mă enerva de fiecare data. Când presiunea sărituri noastre a mai calmat apa, mi-am deschis ochii. Încă eram lipita de buzele lui Harry desi sărutul nostru se oprise. Mi-am desfăcut picioarele din jurul lui şi le-am folosit să pot ¡nota. Harry a încercat să calmeze agitatîa apei, încă tinandu-mă la fund. Şi-a urcat palma pe obrazul meu sî ne-a învârtit uşor, încercând să îşi mîste uşor buzele peste ale mele fara să ne intre apa în gura. M-am obişnuit cu presiunea şi încet imî dadeam seama că într-adevar am ajuns în Paradis. Parul îmi era purtat de apa în valuri pe lângă cap, la fel sî buclele lui Harry. Mi-am strâns braţele mai tare în jurul gatului sau sî nu imî pasa că mor asfixiata, nu aş mai fî ieşit niciodata de aici.

Adoram felul în care Harry ne învartea uşor pe amandoi, nu stiu cum făcea asta dar mă simţeam că într-un vârtej lent de lumina. Vedeam scânteile lumanarilor, trecând că mici săgeţii aurii prin apa şi ajungand la noi. Eram într-un vis.

Picioarele noastre ne-au scos în cele din urma la suprafaţa apei, m-am desprins uşor de buzele lui Harry pentru a trage o gura mare de aer, i-am prins buclele în pumni şi i-am simţit palmele pe soldurile mele apoi am fost saltata cu forţa în sus, ajungand deasupra lui.

Am ras uşor coborandu-mi privirea spre el şi prinzandu-mă de umerii lui.

M-a învârtit uşor şi mî-a sarutat abdomenul deasupra buricului, acolo unde imî ajungeau buzele lui acum. Am respirat uşor şi i-am mangaiat ceafa, pierzandu-mă în fantezia lui. Şi-a mangaiat obrazul umed pe pântecele meu, am privit din nou în jur nevenidnu-mi să cred ce făcuse din locul asta. Oare el făcuse asta?

- Tu ai făcut toate astea? L-am întrebat înainte să imî dau seama. Îşi ridica privirea spre mine zâmbind.

- Nu am aprins eu lumanarile, dar am aranjat totul.

-Când?

- Când ai fost la tatăl tau.

M-am fortat să zâmbesc că să nu mă dau de gol ce se intamplase la tata.

Harry mă cobora din braţele lui şi îşi infasura din nou mainie în jurul trunchiului meu. Mi-am folosit mâinile să îmi dau parul pe spate şi încă îmi mai pleoscaiam buzele să elimin apa care îmi intrase în gura şi mi se scurgea pe fata. Harry facu la fel şi îmi strânse mijlocul în stilul lui specific, orpindu-mi uşor respiraţia. Am chicotit şi m-a ridicat din nou puţin, pentru a-mi saruta pieptul şi porţiunea dintre sani, acum locul în care era aşezata aripa demonului din medalionul meu.

Mi-am coborât fata pentru a-mi lipi buzele de ale lui, erau umede, dulci şi atât de moi. Nu mai aveam nevoie de niciun drog atunci când eram în preajma lui Harry. Buclele lui umede erau acum aproape drepte, date pe spate şi cu picaturile de apa scurgandu-se din ele, pe fata lui încă se mai prelingeau mici cristale umede şi în lumina lumanarilor, părea un zeu al focului, ieşit din străfundurile oceanului.

- Esti atât de frumoasă, şopti frecandu-şi fruntea de a mea şi privindu-mă cu ochii lui că un smarald de foc. Era uimitor cum Harry îmi spunea că sunt frumoasă chiar atunci când eu mă gandeam la acelaşi lucru în privinţa lui.

- Şi tu esti ireal, i-am prins buzele intre ale mele. - Ştiam că o să gasesti tu o soluţie să îmi oferi un cadou mai frumos chiar dacă nu cumperi nimic.

Chicoti, sarutandu-mă şi asezandu-şi palma pe ceafa mea.

- Uita-te la asta! Scoase aripa medalionului de sub apa. Cum ar putea o piscina înconjurata de lumanari să fie mai frumosa decât asta? Saruta pandantivul făcându-mă să chicotesc.

- Pentru mine este, pentru că e făcut de tine. M-am ridicat uşor în apa, apoi am coborât din nou şi l-am sarutat. Nu mai ¡notasem de ceva vreme şi am impresia că m-aş fi dus că o piatra la fund dacă nu mă ţinea Harry.

S-a ridicat şi el odată cu mine, scotandu-şi abdomenul perfect la suprafaţa şi am apucat să trag o gura mica de aer, înainte să mă traga din nou spre buzele lui şi se scufunde cu mine la fund.

l-am prins obrajii în palmele mele şi m-am lasat din nou invartita alaturi de el, în mijlocul apei. Aveam impresia că zbor într-o cascada. Mi-am aşezat palmele pe omoplaţii lui, *ingropandu-mi* fata în umărul lui. Buzele lui Harry au coborât pe gatul meu şi era atât de frumos sub apa încât lipsa de oxigen nu era singurul - sau cel mai important - lucru care îmi afecta inima.

Tâmplele începeau să imî pompeze uşor şi Harry m-a scos din nou la suprafaţa, am respirat amandoi sufocaţi, însă înainte să imî potolesc setea de aer, mi-am potolit setea de El, tragandu-i buzele peste ale mele.

Harry a început să înoate uşor cu mine, apa era atât de calda că mi se zbarlea pielea de plăcere. Nu aş mai fi ieşit niciodata de aici.

Dar l-am simţit pe Harry ridicandu-se odată cu mine şi deja picioarele lui pareau să mearga pe o suprafaţa solida. Am privit în spatele meu şi mi-am mijit ochii analizand suprafaţa ciudata şi maronie. Piscina era diferita în partea asta, apa se ridica uşor pe suprafaţa întinsa, exact că pe malul marii. Mi-am coborât picioarele în apa şi am simţit nisipul fin intrandu-mi printre degete.

Am zâmbit uimita, întorcându-mă spre Harry care îmi copia expresia.

- Alta fantezie de-a lui Carter? Am ridicat din spranceana.

- Mai degraba dorinţa să faca plaja când nu poate merge în vacanta.

Am ras.

Harry mi-a savurat buzele din nou, scotandu-mă deja din apa şi doar gambele lui mai era scufundate în piscinta. M-am prins mai bine de gatul lui şi m-a aplecat uşor, intinzandu-se deasupra mea. Nu ştiam ce aveam să găsesc sub mine şi eram uşor retinuta, dar m-am întins de plăcere când am simţit solul moale, umed şi cald sub mine. Harry s-a întins deasupra mea, bagandu-şi soldurile intre picioarele mele şi prinzandu-mi buzele intre ale lui. Mi-am dat uşor capul pe spate, scufundandu-mi picioarele în nisipul fin, încă înecat de apa. Mana lui Harry s-a întins deasupra mea, eram prea ametita că să îmi dau seama dupa ce, până mi-am simţit obrazul atins de ceva incredibil de catifelat. Am deschis ochii, observând un trandafir japonez roşu, cum îşi cobora petalele subţiri pe gatul meu, lipindu-mi-se piele.

Harry s-a ridicat uşor, continuând să plimbe floarea pe pieptul meu şi probabil o rupsese din zecile plante care se întindeau în spatele nostru. Nu aveam niciun motiv să nu cred că mă aflu pe o insula exotica, în mijlocul nopţii. începeam să ador pasiunile ciudate ale lui Carter.

Mi-am întins braţele pe nisip şi Harry şi le-a aşezat peste ele, impletinadu-şi degetele cu ale mele şi părăsind trandafirul intre sânii mei.

Şi-a frecat abdomenul de al meu, intinzandu-mi braţele şi strangandu-mi palmele în ale lui, am exiprat în gura lui când am simţit placerea suprema făcându-şi loc în interiorul meu, topindu-mă pe nisipul fin că pe o ciocolata uitata la soare. Nu aveam putere să fac nimic, Harry mă aruncase într-o stare de sevraj unde el era propriul meu drog. Il lasam să îmi sărute buzele în modul lui perfect, să se mişte deasupra mea şi să îşi concentreze toată energia afrodisiaca în interiorul meu. Trandafirul era acum strivit intre piepturile noastre iar medalioanele se uneau în

imbratisarea noastra. Doar o luna. 0 luna mai lunga şi uimitoare că o întreaga viaţa. Sî asta e doar începutul.

Mi-a eliberat mâinile, intînzandu-le pe ale lui pe soldul sî coapsa mea, ridîcandu-mi picioarele în aşa fel încât să ii pot înconjura abdomenul cu totul. Mi-am trecut gamba dreapta peste baza spatelui sau, înfigandu- mi degetele în spatele lui atunci când buzele sale au coborât spre gatul meu. I-am strâns pielea în pumn, făcându-l să geama uşor peste pulsul meu, ştiam că îmi înfipsesem degetele în aripile negre acum. I-am mangaiat spatele, scoţând mici sunete de plăcere în urma sărutărilor şi mişcărilor lui Harry. Pielea îmi era încă uda, la fel şi a lui Harry şi mi se făcea din nou foarte cald, îmi doream să mă scufund din nou în mijlcoul piscinei.

L-am lasat pe Harry să scoata placerea umeda din mine şi m-am întors uşor peste el, inconjurandu-i gatul cu braţele şi infasurandu-i talia cu picioarele mele. Harry mi-a cuprins spatele în momentul în care m-am mişcat uşor deasupra lui, lasandu-i buclele să se scufunde în nisip printre degetele mele.

- Asta e modul meu preferat să fac dragoste cu tine. Şopti peste buzele mele, infasurandu-şi mai tare braţele în jurul meu şi ghidandu-se dupa mişcările mele.

Am zâmbit uşor peste buzele lui.

- Ador să te am aşa deasupra mea şi să te strâng în braţe până te lipesc cu totul de mine. Continua parand şi el la fel de drogat că mine de prezenta celui pe care il tine în braţe. Mi-am împletit pasional limba cu a lui, îmi placea şi mie asta, dar preferam poziţia în care el era deasupra mea, aratand că un zeu.

Încă aveam trandafirul strivit pe piept şi Harry l-a desprins uşor de pe pielea mea, zâmbind şi muscandu-mi buza de jos. I-am simţit focul intrând în mine şi imediat s-a ridicat în şezut, prinzandu-mi coapsele şi aruncandu-mă pe spate în apa.

Am început să rad.

M-a tras spre fundul apei până când aceasta mi-a ajuns la solduri şi m-a ridicat din nou în braţele lui, ridicandu-mi picioarele deasupra apei. Coapsele mele plateau în jurul lui şi a zâmbit ştrengăreşte, tragandu-mă spre el şi făcându-şi loc în mine. Părea să ii placa extrem de mult felul în care picioarele îmi pluteau în jurului lui deasupra apei, incojurandu-i talia. Şi mie îmi placea, apa mă ridica la suprafaţa iar el mă ridica spre cer. A început din nou să mă învarteasca şi am înţeles că acesta era unul dintre momentele lui tandre şi romantice, în care sexul salbatic nu avea ce cauta. Şi nu aveam nimic de comentat în legătură cu asta. M-am lasat purtata în braţele lui, luând cât puteam de mult din drogul sau asupra mea şi sperând să nu îmi mai revin niciodata din sevrajul care era acum în jurul meu.

Harry m-a tras din nou spre aşa-zisul mal, scotandu-mă complet din apa unde nisipul era cald şi uscat. Mi se lipea de tălpile umede şi îmi doream să mă întind pe el şi să mă relaxez în braţele lui Harry. Am privit spre zecile de trepte, pe care lumanarile erau aşezate la distanta de cativa centimetrii şi mă întrebam pe unde intra aerul în locul asta. Deasupra noastra era un geam de stica sî asta părea singura sursa cu exteriorul, dar nici lumarile, nici noi nu paream să avem probleme cu oxigenul. Erau atât de frumoase, tot locul era superb, că o oaza în mijlocul junglei. Mare parte din plante erau salbatice şi se întindeau că nişte serpî coloraţi, pe trepte sî deasupra noastra. La cativa pasi de mine era un micuţ palmier şi am zâmbit privind cum lumina roşie se reflecta pe frunzele lui mari. Cerul era şi el calm şi frumos, împodobit de stele şi luminos deasupra noastra, şi scările din jurul meu îmi dadeau impresia că pot urca spre el, pot urca spre Rai, desi eram deja acolo.

Harry s-a aşezat pe nisipul fin şi m-a tras în poala lui. M-am aşezat intre picioarele lui şi mi-am aşezat capul pe pieptul sau.

- Te simt! Şopti uşor pe gatul meu, sarutandu-mi pielea. Am tremurat de plăcere, inchizandu-mi ochii şi muscandu-mi buza.

- Iubito, tu ce simţi când îţi spun asta?

Mi-am ridicat privirea spre el.

- Te simt pe tine! Am zâmbit uşor şi m-am întins spre buzele lui. A zâmbit înainte să mă sărute. - De ce mă întrebi?

- Jay m-a auzit odată spunandu-ţi asta la telefon şi a murit de ras. A spus că e cea mai ciudata declaraţie de dragoste pe care a auzit-o în viaţa lui. Stramba din nas şi am ras uşor.

I-am prins ceafa şi l-am tras înapoi spre buzele mele.

- Poate pentru că lui nu i-a spus nimeni asta aşa cum mi-o spui tu mie. Am zâmbit şiret şi a chicotit, strangandu-mă în braţe şi strivindu-şi buzele de ale mele.

- Adica uita-te la locul asta, nu mai e nevoie să mergem în Malibu, ai adus tu Malibu aici!

Chicoti pe gatul meu. Il adoram când făcea asta, acel sunet lin şi dulce şi felul în care ii se adanceau gropitele.

- Abia aştept să te am o saptamana numai pentru mine, în locul ala departat şi de vis. Am zâmbit rasfatandu-mă la pieputul lui.

- Ai convins-o pe directoare să ne dea scutire?

- Normal! Nu poate să reziste farmecului meu.

Mi-am ridicat privirea spre el ofensata. Rase.

- Farmecului meu de copil, iubito. Ea mă trateaza că pe baiatul ei. Mi-am molfăit buzele, ştiam deja asta dar gelozia din mine se active la cea mai mica urma de ameninţare.

- Ea şi mama ta au fost prietene bune, nu?

- Da! Incuvinta din cap.

- Îmi aduc aminte că venea la noi aproape zilnic şi îmi aducea dulciuri şi jucării. Dupa ce a murit mama, a vrut să mă înfieze. A depus actele când am fost dus la internat dar am fugit de acolo înainte de asta. Am avut o perioada în care fugeam de ea, imî aducea aminte de mama sî atunci, oricine imî aducea aminte de ea, mă făcea să turbez. Eram că o bomba, care exploda la cea mai mica atingere greşita.

Am tremurat scurt.

- S-au cunoscut când mama ta şi-a luat slujba de profesoara?

- Da. Cynthia de-abia fusese promovata director şi de asemenea, era noua în oras. A impresionat-o povestea mamei şi a prins imediat drag de mine. Îşi dorea copii foarte mult.

L-am privit surprinsa.

- Nu poate avea copii. Îmi explica Harry privindu-mă trist. Am oftat uşor. - Mereu spunea că îşi doreşte un băietei exact că mine, chicoti amuzat. Dar nu a reuşit să il aiba, asta e şi motivul pentru care soţul ei a parasit- o. Am tresărit surprinsa.

- A parasit-o pentru că nu poate face copii?

- Da! Răspunse Harry uşor încruntat.

Am oftat.

- Au divortat puţin înainte că mama să moara. Dupa asta şi-a dorit extrem de mult să mă ia pe mine. Îşi pierduse soţul şi cea mai buna prietena. Dar eu am fugit de ea. Voiam să mă depărtez de orice urma de trecut că să uit şi să pot trai mai departe. Dupa un timp a reuşit să mă apropie iar de ea chiar dacă nu aşa cum şi-ar fi dorit. M-a convins să mă înscriu la liceu sî mi-a fost o adevărata mama pentru că mă scotea din fiecare belea. Atunci aveam cate doua-treî batai pe zî. Eram un dement fara limite. Mă descărcăm în lupte şi nu mă simţeam bine dacă nu bateam pe cineva.

Am clatinat uşor din cap, şi i-am ridicat mână să i-o sărut. El îmi saruta tampla.

- Ea stie cu ce te ocupi tu?

- Nu i-am spus niciodata dar cred că bănuieşte. Cel puţin şi-a dat seama că ceva e necurat cu mine. Dar cu toate astea a continuat să mă susţină poate mai mult decât ar fi facut-o o alta mama adevărata pentru fiul ei.
M-am întors uşor şi i-am sarutat gatul.
- Poate că nu am aprecîat-o niciodata aşa cum ar fi meritat. Nici macar nu i-am multumit vreodata pentru ce a făcut pentru mine. Nu îmi doream şi nu îmi doresc o alta mama, dar ea ar fi fost grozava că mama pentru copilul ei.
- Uneori, mamele adevarate nu au parte de copii iar cele care nu ar trebui să ii aiba niciodata, ii primesc. Am spus uşor, nereusind să îmi abţin gândul la mama mea.
Harry ofta uşor şi mă strânse mai tare la pieptul lui.
- Iubito, o să te superi pe mine dacă îţi spun că nu regret atât de tare că mama ta a divortat? Adică, am şi un motiv să mă bucur pentru asta... spuse uşor, vrând la sfarsit să îşi retraga fiecare cuvânt de parcă ar fi primit o palma pentru ce a spus.
Mi-am ridicat privirea spre el curioasa.
- De ce?
Îşi muşca uşor buza.
- Pentru că dacă nu ar fi divortat, tu nu te-ai mai fi mutat niciodata aici, iar eu nu te-aş mai fi cunoscut. Asta mi se pare oribil. Sunt un egoist dar de fapt, e o parte obraznica în mine care topaie de fericire pentru decizia mamei tale.
Explica uşor, cu aceeaşi expresie care asteapta o palma şi am l-am privit câteva secunde fara vreo reacţie.
Deveni speriat.
- Iubito, îmi pare rău. Sunt un prost, nu trebuia să spun aş... începu repede speriat sî am început să rad.
Se opri confuz.
- Eu m-am gândit la asta de mult timp! Am zâmbit sî a respirat uşurat.
- Nu mai fa asta! Se încrunta.
- Esti dragut când esti speriat. Am rânjit ştrengăreşte.
- Nu mai spune. Marai aplecandu-se cu mine într-o parte şi muscandu-mă de gat. Am tipat şi ras în acelaşi timp.
- OK, OK, îmi pare rău! M-am predat încercând să scap de dintî lui care îmi sapau în piele.
Rase sî mă trase înapoi în şezut.
Îmi prinse barbia şi îmi întoarse capul să mă poata saruta. Uşor şi tandru de data asta.
Trase de timp peste buzele mele, mangaindu-le uşor cu ale lui fara să mă sărute cu adevarat.
Trecu peste obrazul meu, ridîcandu-mi mână dreapta în sus şi împletindu-sî degetele cu ale mele.
Mi-a tras palma sî mi-a sarutat fin încheietura. M-a întors în braţele lui, sî am strambat din nas pentru că eram aşezata cu fundul gol pe nîsîp. Era moale dar tot nisip ramanea.
Profunzimea privirii lui Harry mă speria. Mă saruta din nou pe buze şi îşi lipi fruntea de a mea. Am aşteptat orice voia să îmi spună, dar în schimb mâinile i-au urcat pe gat, oprindu-se la ceafa de unde l-am văzut deschizandu-şi latisorul cu avionul de hârtie. L-am privit surprinsa cum ii aduce în fata, asezandu-l în palma mea.
- Harry, ce faci? L-am întrebat speriata.
Îşi ridica privirea spre mine.
- Vreau să porţi tu asta de acum înainte.
Ochii mi s-au mărit.
- Ce?! Harry e...

- E lucrul care m-a ajutat mai demult să îmi aduc aminte cine sunt, dar tu ai fost cea care m-a ajutat să renasc din nou. Să am din nou o inima. Asta a fost singurul lucru ce părea preţios pentru mama desi l-a purtat o singura data.
Îmi prinse mână şi infasura lănţişorul de trei ori în jurul încheieturii mele, făcându-l să arate că o bratara şi lasand pandantivul în forma de avion să îmi cada în palma. Mi-am adus aminte de poza de pe biroul lui Harry.
Harry îmi privi încheietura fascinat, mii de amintiri parand să ii apara în fata odată cu aceasta imagine.
- A îndrăznit să ii poarte atunci când Yrrah a venit acasă. Dar nu şi l-a pus la gat. L-a purtat exact aşa. Mi-o amintesc perfect. Continua pierdut cu ochii pe lănţişor, parand să o vada pe mama lui chiar acum. Iubito, vreau că tu să ii porţi la încheietura de azi înainte, vrei?
- Esti sigur? Am şoptit.
- Mai mult decât sigur. Zâmbi cald.
- Bineînţeles că vreau iubitule, am zâmbit asezandu-mi palmele pe fata lui. Avionasul mi s-a imprimat în palma.
- Mulţumesc! Şopti uşor şi l-am sarutat până nu începeam să plâng. Al treilea cadou minunat pe care mi-l făcea, încă reuşind să se tina de promisiunea facuta.
- Intoarce-te! Am zâmbit ridicandu-mă uşor pe vine.
- Ce?! Zâmbi confuz.
- Intoarce-te şi intinde-te pe burta. Am continuat să zâmbesc deja ghidandu-i corpul să faca asta. A ras, intinzandu-se pe nisip cu braţele sub cap. I-am scuturat fundul de nisip, făcându-l să rada şi mai tare şi m-am întins peste spatele lui.
- Oh, asta e bine! Respira relaxat parand incantat de poziţie. Îşi îndoi spatele musculos sub abdomenul meu, sî mi-am aranjat corpul deasupra lui, că pe cel mai confortabil şi sexy sezlond din lume. Şi motivul pentru care alesesem poziţia asta: puteam să îmi admir tatuajul. Am început din nou să trasez linia aripilor negre şi Harry chicoti.
- Pe asta nu ţi l-ai făcut tu! Am dedus desi era evident. Nu avea cum să ajunga aici.
- Nu, desi mi-aş fi dorit. Am cautat cel mai bun artist în tatuaje dar cred că dacă voi intra din nou în salonul lui, o să mă dea afara.
Rase.
- De ce? Am chicotit.
- Nu cred că a avut un client mai pretentios că mine. I-am ordonat fiecare intepatura, asta dupa ce i-am aratat desenul exact aşa cum voiam să iasa.
Am început să rad şi i-am sarutat spatele.
- A ieşit perfect.
- Da! Zâmbi sî se întoarse spre mine că un catelus care vrea să fie pupat. L-am sarutat pe nas. Se încrunta suparat şi l-am sarutat repede pe buze până nu mă cobora de pe el. Imî placea aici. Zâmbi satisfacut şi se întoarse din nou cu capul pe braţe.
Mi-am aşezat obrazul pe spatele lui, continuând să mangai aripa de demon şi degetele m-au plimbat pe braţul lui, am prins o bavura pe pielea lui şi mi-am ridicat privirea curioasa. Am analizat semnul mai bine şi mi- am dat seama că era cicatricea împuşcăturii. Am expirat uşor.
Harry mă privi atent.
- Ti-am spus că va ramane pentru totdeauna acolo. Zâmbi şi am mangaiat pielea deformata observând o linie neagra şi curba în jurul ei. Apoi mi-am dat seama că e o inima. 0 inima era tatuata în jurul semnului.
Mi-am ridicat capul uimita.
- De ce nu mi-ai spus că ai făcut asta?

- Tatuajul ala l-am făcut pentru mine, iubito. Aia e amintirea care va fi mereu pe mine din noaptea în care ai devenit a mea.
- Dar totuşi, am spus bosumflata. Era o simpla inimioara, marginile negre ii înconjurau cicatricea rotunda cât jumatate din degetul meu mare.
- Oh, haide, nu face boticul ala acum! Se ridica spre mine şi el făcând acelaşi botic pe care eu nu l-am schimbat.

Am făcut ochii de catelus, suparata că nu mi-a spus de tatuaj şi s-a întors imediat sub mine, aproape trantindu-mă jos, m-am protit în palme să nu cad.
S-a ridicat în fund cu mine în braţe când expresia mea a devenit tot mai searioasa.
- Iubito, de ce esti suparata? Mă întreba temător.

Nu i-am răspuns, parand pierduta în gânduri.
- Iubito, indiferent ce ce s-a mai intamplat în noaptea aia şi cum am capatat cicatricea asta, nu regret nimic. Mi te-ai oferit cu totul în noaptea aia şi nu o să uit asta niciodata.

Îşi puse palmele pe obrajii mei şi mi-am muscat limba.
- 0 să scot inimioara dacă nu îţi place.

Părea chiar speriat de seriozitatea mea şi în cele din urma nu m-am mai putut abţine şi am izbucnit în ras.
- Doamne, esti prea uşor de păcălit. M-am prăpădit de ras, trantindu-mă pe spate şi i-am observat ochii marindu-se apoi narile umflandu-se.
- Ti-am spus să nu mai faci asta. Se revolta nervos şi m-am ridicat la timp de pe el, luand-o la fuga spre piscina cu picioarele pleoscaind în apa şi speriata de demonul care mă urmarea.
- 0 să îţi tăbăcesc curul. Mă ameninţa fugind dupa mine şi am tipat amuzata chiar înainte că mijlocul meu să fie insfacat de doua braţe enorme şi am fost trasa din nou sub apa.

M-am prins de umerii lui Harry, încercând să nu rad, mai ales când a coborât în jos şi i-am simţit buzele pe feminitatea mea. Mi-a prins picioarele că să le opreasca din mişcare şi le-a trecut dupa gatul sau. Mi-am strâns ochii şi buzele când m-am simţit scoasa la suprafaţa că jetul unui gheizer, urcând deasupra apei cu picioarele dupa gatul lui Harry. Am început să rad şi mi-am suflat apa din nas. Harry radea sî el, tinandu-mă de gambe sî s-a mişcat uşor cu mine, înainte să ranjeasca sî să îmi dea drumul pe spate.
- Nuuuu! Am tipat speriata înainte să mă izbesc iar de apa.

M-am ridicat repede la suprafaţa, unde Harry radea cât il tînea gura şi m-am înfuriat, stropîndu-l cu apa.
Şi-a deschis gura uimit şi mi-a servit acelaşi tratament.
- Termina! L-am certat, stropindu-l iar.
- Termina tu! Îmi întoarse vorba razand şi stropîndu-mă.
- Eu am început, tu termini. Am spus artagoasa. Rase şi mai tare.
- Extraordinara logica domnişoara Wrise, dormitul la ore va prinde bine.

Am deschis gura ofensata.
Trase aerul printre dinţi.
- Nu mai deschide gura aia aşa. Strânse din dinţi, tragandu-şi limba peste buze.
- Lasa că îţi arat eu tie cum o deschid. Am spus artagoasa şi m-am aruncat în capul lui, scufundandu-l la fund.

Am rânjit invingatoare până mi-am simţit piciorul insfacat şi am fost trasa în apa că o furnica aiurita de un paianjen Phoneutria.
Am ras uşor peste buzele lui Harry, cât îmi permitea apa care îmi intra în gura şi m-a tras tot mai aproape de fund. Eram surprinsa cât de adanca era piscina dar deja ramaneam fara aer.
Am ieşit la suprafaţa agatandu-mă de gatul lui şi respirând disperata oxigenul de care aveam nevoie, pe care l-am luat apoi de pe buzele lui.

Harry îşi trase şi el suflul, înghiţind deseori la fel că mine şi dandu-şi parul pe spate. Îmi prinse ceafa şi îmi lipi fruntea de a lui.
- Tu esti pentru mine, ceea ce sunt şi eu pentru tine.
Spuse şi am încercat să ii înţeleg.
- O dorinţa pe care am avut-o dintotdeauna. Imî explica lîpindu-mî pieptul de al lui.
- Tu nu ţi-ai dorit un înger care să iubeasca pe toată lumea, cî un demon care să te iubeasca doar pe tine, nu-i aşa?
Am aprobat din cap. Mă saruta uşor.
- Vrei să stii ce mi-am dorit eu?
- Da! Am răspuns repede cu vocea tremuranda.
- Nu mi-am dorit un înger bland care să mă scoata din Iad sî să mă ridice spre Rai. Mi-am dorit un înger salbatic care să îmi faca ladul să arate că un Rai. Şi te-am primit pe tine.
Am cascat tot drumul spre aeroport. Era în jur de 9 dimineaţa dar îmi era atât de somn încât am motait puţin pe pieptul lui Harry până la avion. Strangeam în palma medalionul care îmi atarna acum pe încheietura, amintîndu-mi aminte cu euforie de cuvintele lui.
Mi-am tras o palma peste ochi când am ajuns şi voiam întruna să mă scarpin din cauza nisipului care îmi intrase mai ales în "anumite" zone. Nu am mai apucat să facem dus azi-dimineata. Noaptea-trecuta am înotat şi m-am distrat cu Harry în piscina până în zori iar apoi m-am trezit într-un pat matrimonial într-una dintre camerele de oaspeţi ale lui Carter. Cum şi când m-a dus Harry acolo, e în ceata deocamdata.
Am cascat din nou când Harry mi-a legat centura şi deja începeam să mă obîsnuiesc cu zborul cu avionul, dar gândul mî-a fugit la rochia pe care el se presupune că mi-o cumparase, dar nu suflase o vorba de ea toată saptamana.
- Harry, o să îmi aratî rochia acum? L-am întrebat devenind din ce în ce mai agitata din cauza felului în care aratam. Încă aveam smocuri încâlcite de par sî nici macar nu mă spalasem pe dinţi.
Harry rase şi mă însfaca de pe scaun.
- Nerabdatoare? Ridica din spranceana.
- Mhm! Am aprobat din cap încercând să îmi conving ochii să stea deschizi şi a chicotit tragandu-mă de mână spre cabina lui. Acum-e-acum!
Am inghitit în sec, tinandu-mă de mână şi lui gandindu-mă în fuga ce puteam scoate din parul meu, din cunostintele pe care le aveam în coafat. Nu îmi ieşeau nişte calcule prea bune. Oare Harry îmi luase şi produse de coafat, sau machiat?
Intrasem deja în panica realizand toate astea când Harry a deschis usa cabinei şi pentru câteva secunde încă mă gandeam la modul în care mi-am făcut un coc cum vreo 4 ani.
Harry m-a surprins, punandu-mi mâinile la ochi.
- Harry... am ras şi mi-aş fi dat ochii peste cap dacă puteam.
- Shhh! Ii simţeam zâmbetul când a închis usa în urma noastra.
- 0 să mă sperii? Am chicotit.
- Nu! Dar eu sigur o să leşin dupa ce o îmbraci.
Am început să rad şi deja deveneam nerabdatoare.
Harry îmi saruta gatul.
- Vrei să o vezi?
- Tu ce crezi? Mi-am agitat genunchiul şi chicoti.
Palmele sale s-au desprins uşor de pe ochii mei şi am clipit de câteva ori, înainte să analizez încaperea şi să vad un manechin chiar în fata mea. Un manechin imbracat în cea mai frumoasă rochie pe care am vazut-o în viaţa mae.
- Oh, Doamne! Am expirat uimita, punandu-mi mâinile la gura.

- Îţi place? Mă întreba Harry repede, avand încă mâinile pe soldurile mele.
Am scos câteva sunete indescifrabile combinate într-o balbaiala şocata care l-au făcut pe Harry să rada.
- Să înţeleg că, da? Zâmbi în urechea mea şi am aprobat din cap. Nu eram în stare să fac mai mult deocamdata.
Am început să mă învârtesc uşor în jurul manechinului care purta minunea sclipitoare. Era neagra, dar avea o sclipire ciudata de parcă ar fi fost suflata cu praf de diamante. Corsetul avea un decolteu aproape în V foarte adanc dar fara să para vulgar, avand o mica linie de pietricele sclipitoare care coborau în jos, spre abdomen.
Cupele se ridicau ascutite spre umeri, fiind mărginite de aceleaşi pietricele sclipitore care se întindeau apoi în doua betelii spre gat şi să il înconjoare cu un colier ce părea făcut din trei rânduri de pietricele albe, mai mari, însă asemanatoare cu cele care legau corsetul. Spatele era complet gol doar o alta *panglica* din pietricele se întindea pe verticala, susţinând corsetul, sub omoplaţi. Partea de jos m-a făcut să casc din nou gura de uimire. Tatuajul meu era acolo. Aripile de pe baza spatelui meu erau acum incrustate în pietre preţioase, aşezate exact în acelaşi loc, chiar şi scrisul era identic, doar că nu era tatuat pe spatele manechinului într-un tus negru, ci aplicat cu pietricele mici ce semanau foarte bine cu diamantele, aşezate perfect unul lângă altul.
Asta nu mai era o rochie normală, cumparata dintr-un magazin şi începeam să intru în panica.
Partea de jos era compusa din zeci de volane negre, de diferite forme şi lungimi ce pareau foarte fine la atingere, avand partea din spate extrem de lunga, că o trena şi cea din fata acoperea doar coapsele, la cativa centimetri deasupra genunchilor.
- Harry... m-am bâlbâit din nou, negasindu-mi cuvintele.
- Iubito, nu-ţi place? Mă întreba Harry de data asta îngrijorat de tacerea mea şi de felul în care încă mă învarteam în jurul vasmantului ce părea smuls de pe un înger.
M-am uitat la el surprinsa.
- Cum ar putea să nu îmi placa? Uita-te sî tu la ea... doar că...
- Ce?! Iubito, te rog nu mă mai fierbe atât. Părea disperat şi mi-am clatinat capul, chicotind uşor.
- Doar că e prea umitoare. Şi nu nu e cumparata pur şi simplu dintr-un magazin, nu?
M-am uitat la el şi aproape respira uşurat, chicotind apoi. Mă prinse de mână şi mă trase din nou în braţele
lui.
- Bineînţeles că nu e cumparata pur şi simplu. Nu e o rochie pentru orcine, e o rochie facuta doar pentru tine.
L-am privit uimita. Poate m-ar fi păcălit în alte privinţe dar aripile de pe spate erau cu siguranţe model dupa tatuajul meu.
- E facuta la comanda. Îmi explica Harry în sfarsit. E exact genul de rochie pe care mi te-am imaginat imbracand-o.
Mi-am clatinat capul încă şocata şi Harry mă saruta pe buze, continuând să chicoteasca.
- Şi aripile... am gesticulat ducând mâinile spre spatele meu.
- Sunt exact tatuajul tau, au aceeaşi mărime şi se vor mula perfect peste el.
- Cum ţi-a venit ideea asta?
- Voiam să îmi fac îngerul să straluceasca.
Am oftat dar apoi stralucirea rochiei m-a speriat din nou.
- Harry, astea nu sunt... diamante adevarate, nu?
Îşi strânse buzele, cred că ar fi preferat să nu il întreb asta. M-am desprins de pe pieptul sau, uitandu-mă la el inspaimantata. Dacă erau dimante adevarate... nu, nu aveau cum să fie.

- Doar imbrac-o, şi stralucesti pentru mine. Te rog! Mă privi în ochi, tragandu-mi palmele peste pieptul sau şi am privit din nou spre obiectul vestimentar care mi se părea acum mult mai orbitor.

- Deci e adevarat? Nu m-am putut abţine, încă nu puteam să cred asta. Erau prea multe... Modelul de pe corset, colierul din jurul gatului, partea de pe spate, "tatuajul"...

Harry ofta uşor.

- Da! Sunt diamante.

Ochii mi s-au mărit instantaneu, chiar dacă eram sigura de asta deja.

- Cine a făcut rochia?

- Mama lui Ken.

L-am privit curioasa.

- Mă rog, mama-vitrega... e designer vestimentar şi îţi dai tu seama mai departe. Zâmbi şmecher şi nu puteam să fiu destul de surprinsa de slujba mamei lui Ken, din cauza rochiei pe care mi-o făcuse. Dar totuşi; mama-vitrega? Acum realizez că nu stiu de fapt nimic de viaţa lui Ken.

- Şi ea a făcut rochia... am continuat să gesticulez, aratand spre ea.

Harry rase.

- Da iubito, ea a facut-o. Dar dupa indicaţiile mele. Rânji stregareste şi mi-am pus mână pe frunte.

- E plăcut să îmi cheltui banii şi pe altceva decât maşini. Foarte plăcut când vine vorba de tine. Continua să zambeasca şi să se uite la mine, probabil aştepta să încep să tip odată sî să strig cât de frumoasă e. Faceam asta pe interior.

- Iubito, te rog inceteaza să mai fi atât de retinuta când vine vorba de banii mei. Îmi spui mie să mă relaxez, mai relaxeaza-te sit u Glumi lovindu-mă în umăr şi am bufnit uşor în ras.

- Haide, e încă urata pe manechinul asta de plastic. Vreau să o vad pe tine. Mă stimula jucaus şi am continuat să rad. - Tu ai vrut să mă ocup e de rochia ta. M-am ocupat. Rânji aratand spre ea.

- Da, în stilul tau! Am ras.

- Normal, mă bucur că ai lasat asta în seama mea. Continua să ranjeasca şi mi-am clatinat capul. Harry nu avea leac. Mă simţeam oarecum bine că nu îmi cumparasem eu rochia şi ii lasam pe el, aveam impresia că astfel nu ii cheltui banii, chiar dacă era stupid dar cel puţin nu plateam eu cu ei. Dar acum sentimentul asta dispăruse, privind catastrofa superba şi preţioasa din fata mea. Nu aş fi dat mai mult de 500 de dolari pe o rochie cumparata de mine, dar acum ajunsesem deja la ordinul milioanelor. Era genul de obiect vestimentar a cărui suma putea hrăni un oras timp de cativa ani. Nu eram facuta să mă îmbrac cu aşa ceva.

Dar totuşi am încercat să mă acomodez cu asta şi să par cât mai fericita pentru Harry. El se ocupase de absolut tot - cum era şi normal - aşa că dupa ce am făcut un dus minuţios, mi-am scos restul nisipului din fund şi mi-am periat bine dinţii, Gloria a intrat în acţiune. Nu avea studii în domeniul coafurii, dar era mai priceputa decât orice hairstylist pe care l-am văzut chiar şi la televizor. Mi-am amintit împletitura sofisticata din parul ei atunci când am cunoscut-o prima fata şi nu am avut nicio reţinere să mă las pe mână ei. Eram uşurata de asta până la Dumnezeu şi înapoi, aveam să stric splendoarea rochiei mele dacă mă aranjam de una singura la par.

Avand rochia cu spatele gol, nu puteam să îmi las parul desfăcut. Aşa că am ales un coc lejer uşor ondulat şi dezordonat, la ceafa pe care Gloria l-a înconjurat cu mici împletituri lejere care imî plecau din vârful capului. Mi-a lasat câteva suvite libere şi dezordonate care îmi acopereau obrajii şi urechile într-un mod rebel dar totodata sofisticat.

De machiat puteam să mă ocup singura, aşa că am ales să nu exagerez prea mult, rochia mea sclipea destul. Am folosit doar tus negru de pleoape şi o urma fina de dermartograf în partea

de jos, iar la coada ochiului am trasat o uşoară urma de fard argintiu, care să reflecteze diamantele de pe rochie. Mi-am arcuit genele cât mai mult cu mascara şi mi-am conturat buzele cu ruj mat, de un roşu strident care nu mă prea incanta dar trebuie să recunosc că arata bine în combinaţie cu rochia.

Nu vreau să stiu de unde ajunsese aici masuta asta de toaleta care ocupa acum aproape toată cabina, dar am zâmbit mandra de rezultat, privindu-mă în oglinda. Aratam deja mult mai bine şi nici macar nu imbracasem giulgiul orbitor care mă făcea să mă tem că aş putea fi rapita pentru rochia de pe mine.

M-am ridicat de pe scaun, privind-o din nou. Eram încă imbracata în halat dar de data asta nu mai era a lui Harry, era unul de marimea mea şi nu înţeleg de ce imî alese unul alb de matase, mă simţeam de parcă aş fî eu mireasa. Dar rochia mea neagra şi întunecata avea să schimbe imediat atmosfera.

Harry intra în cabina, dupa ce fusese plecat în tot acest timp.

- Hei, unde ai fost? L-am întrebat întorcându-mă spre el, încă aveam mâinile în san de când analizam rochia, pentru a suta oara.

Se opri brusc, holbandu-se la mine şi mi-am invaritit imediat fata spre oglinda, speriata că poate mi se întinsese rujul pe fata. Rosul asta era îngrozitor de sensibil.

- Uau! Exlacama cu ochii mari şi mi-am întors privirea spre el.
- Doamne, ce frumoasă esti.

Am oftat, chicotind.

- Harry, nici nu m-am imbracat încă. Am ras.

Harry veni spre mine şi mă întoarse din nou spre oglinda.

- Şi ţi se pare că asta ar fi vreo problema în frumuseţea ta? Îmi mângâie gatul, trecandu-şi degetele prin cele câteva suvite lasate libere.

Nu mi-am putut abţine urmatoarea întrebare.

- Atunci de ce mi-ai făcut o asemenea rochie dacă sunt frumoasă şi fara ea? L-am întrebat pe un ton blând, cât încă mă studia în oglinda.
- Pentru că doar o femeie că tine poate ii sfideze stralucirea. Poti fi imbracata în diamante şi nimeni nu le va observa din cauza chipului tau. Tu o să faci rochia aia frumoasă iubito, corpul tau va da forma diamantelor, nu invers. Tu o s-o pui în valoare, nu ea pe tine. Şopti uşor, cu buzele lipite de obrazul meu şi am zâmbit. Demonul profund se întoarce din nou.

M-am întors uşor spre el, prinzandu-î maxilarul proaspat ras, în palmele mele.

- Mulţumesc! I-am şoptit uşor, fusesem atât de acaparata de rochie că uitasem să îi mulţumesc pentru ea.
- Pentru ce? Se încrunta confuz. Am zâmbit.
- Pentru rochie, pentru toate astea... pentru că exişti. Am şoptit uitandu-mă în ochii lui şi era o idee rea să încep acum să plâng.

Harry zambî dulce şi îmi mangaîe o suvita de par.

Se apropie de buzele mele şi îi simţeam respiraţia intrând printre ele. Mă strânse mai tare în braţele lui şi îşi lipi fruntea de a mea.

- Te simt! Şopti uşor parcă contopindu-şi fiinţa cu a mea. Era atât de afrodisiac când spunea asta. Era în stare să îmi controleze fiecare celula din corp.

Harry nu m-a lasat să ii răspund, mi-a prins baza gatului, avand grija să nu îmi strice parul şi şi-a lipit buzele de ale mele într-un sărut care mă făcea să ii înţeleg cuvintele perfect. Nu aveau sens rostite pur şi simplu, poti auzi "Te iubesc!", oriunde şi gândul îţi fuge imediat la acel sentiment cunoscut şi des întâlnit pe care chiar dacă nu l-ai trăit niciodata, ai auzit atât de multe despre el încât stii cum să il înţelegi. Dar felul în care îmi rostea Harry că mă simte nu poate fi explicat în cuvinte, sau înţeles vreodata de alta persoana careia chiar el i-l şopteşte. Nici macar

eu nu o puteam spune că el, nu simţeam atât de bine când o spuneam eu, nu mă simţeam pe mine, dar il simţeam pe el, crescând în inima mea că un vulcan în interiorul unui gheţar, care explodeaza în scatei de foc şi căldură la fiecare secunda, topind frigul din mine şi umplandu-mă de fericire.

Era practic interzis să mai port orice fel de bijuterie la o asemenea rochie, şi asta reprezenta o problema. Pentru că că eu aveam câteva la care nu voiam să renunţ sub niciun chip şi care nu se puteau numii accesorii, erau parti din mine. Am lasat problema asta pe planul doi şi am revenit la alta mai stresanta.

- Harry, puţin ajutor. Cum îmbrac chestia asta? L-am întrebat speriata pentru că nici nu stîam să o dau jos de pe manechin. Harry chicoti, venind lângă mine şi aranzandu-şi manşetele camasii negre pe care o imbracase.

Am paralizat.

Rochie cu diamante pe mama dracu'! Adevărata minune se afla acum în fata mea, în pantaloni negri de bumbac şi o camasa de aceeaşi culoare care era acum desfăcută, cu gulerul ridicat şi cu un abdomen absolut superb ieşind de sub ea. Rujul meu rezistent nu avusese nicio problema cu sărutul de mai devreme, era surprinzător de rezistent, dar nu avea să mai reziste mult la cât îmi muşcam eu buzele în momentul asta.

Încă eram fascinata de el când a desfăcut partea din spate a colierului şi acolo se pare că se forma toată legătură. A scos-o uşor de pe manechin şi intram în sperieti serios, cum Dumnezeu să mă îmbrac în aşa ceva? O să mî se rupa sufletul dacă pierd vreun diamant.

- Da-ţi halatul jos, iubito. Mă sfătui Harry şi l-am ascultat imediat, dar nu purtam niciun fel de lenjerie.

- Doar nu vrei să o îmbrac aşa? Am întrebat speriata. Drace, nu! În niciun caz nu renunţ iar iar lenjerie, în cazul în care chiar o să îmi fure cineva rochia de pe mine, macar să nu fiu dezbracata complet.

Harry chicoti şi îmi arata spre manechin. Plasticul era negru şi dintr-un material asemanator catifelei aşa că nu am observat slipul care era aşezat pe el. l-am scos simţind senzaţia lui Harry când mă dezbrăcă pe mine şi erau nişte tanga amaraţi, din dantela neagra.

- Doar atât? Am ridicat ata neagra în sus. - Şi sutien, sau nişte cupe macar?

Harry rânji.

- Doar atât, nu porţi niciun fel de sutien la rochia asta, corsetul are cupe.

L-am analizat tinand rochia în mână, părea atât de fragila şi sensibila, era un delict că eu să fiu imbracata cu aşa ceva.

Am oftat şi mi-am tras pe mine, slipul minuscul apoi am observat doua pietricele sclipitoare. Una aşezata în partea din fata, mai jos de betelie şi cealalta în spate.

L-am privit pe Harry disperata. Îşi muşca buza.

- Tu vorbeşti serios?! Ai pus diamante şi pe chiloţi? L-am întrebat exasperata.

Rânji şmecher.

- Da! Totul e la pachet. Răspunse simplu, zâmbind şi venind cu rochia lângă mine.

M-am abtinut oftând şi încercând să revin la fantezia de mai devreme cu camasa lui desfăcută. Era mai plăcută decât rochia din garderoba Afroditei - cu care eram eu imbracata acum.

Am ramas surprinsa când Harry a desfacut-o în doua. Partea de jos, fusta, rămăsese doar cascada de voaluri negre şi catifelete.

Harry s-a aplecat în fata mea şi m-a pus să mă prind de umerii sai. Am bagat pe rand cate un picior în rochia şi Harry mi-a ridicat-o uşor pe coapse, şi a prins-o la spate. Am respirat uimita când mi-a aranjat-o pe solduri, era mai grea decât aş fi crezut. Materialul fin şi aproape lucios avea o greutate surprinzătoare, la prima vedere am crezut că îmi va atarna că o până corp, dar

nu era aşa. Insa delicatetea materialul compensa, era mai rece decât ar fi trebuit să fie şi incredibil de plăcut în contact cu pielea mea.

Corsetul era partea criminala în poveste. Harry a prins părţile din marginile aripilor, apoi mi-a lipit corsetul de piept, punandu-mă să bag mâinile printre bretelele de diamante. Creştea tensiunea.

Mi-am simţit bustul strâns când părţile din spate au fost legate, la fel şi colierul din jurul gatului, de mâinile pricepute al lui Harry şi îmi era clar că nu o să pot vreodata să mă îmbrac singura în rochia asta. Mă simţeam că o războinică din alta lume care îşi pune armura înainte de bătălie.

- Gata, iubito! Spuse Harry uşor, asezandu-mi trena la spate.

Harry a venit în fata mea, studindu-mă atent, cu un zâmbet care se întindea din ce în ce mai tare.

Sî-a ridicat privirea spre mine radiind dar eu eram deja blocata. Mă simţeam că şi cum aş sparge rochia preţioasa pe mine dacă m-aş mişca.

- Esti superba! Zâmbi fascinat prinzandu-mi mâná şi tragandu-mă în braţele lui. Oglinda era în spatele meu şi slava Domnului pentru asta. Simţeam diamantele care îmi acopereau tatuajul - extrem de reci.

Îmi prinse barbia şi îmi ridica fata spre a lui pentru a mă saruta uşor, apoi zâmbi şi îmi prinse soldurile, forţându-mă să mă întorc. Încă eram desculţa însă aveam alta problema acum - reflexia mea.

Sau oricui ii aparţinea imaginea din oglinda. Gura mi s-a deschis din nou uşor, şi Harry şi-a lipit obrazul de al meu, încă zâmbind.

În ciudat zecilor de diamante care o împodobeau, nu părea nici pe de parte incarcata sau prea strălucitoare. Micile pietre preţioase erau aşezate perfect una lângă cealalta, atragand exact cata atentie trebuie. Partea din fata a corsetului era superba, se modela perfect pe abdomenul meu şi cupele îmi ridicau sânii, oferindu-le o forma aproape perfectă. Fusta era perfect prinsa de corset, nici nu părea că sunt doua parti
şi îmi placea felul în care materialul delicat îmi mangaia coapsele şi cadea pe corpul meu că o o fasie stufoasa de ploaie. Cu siguranţa aplicaţiile preţioase de pe rochie, nu erau singurele scumpe.
Într-adevar semănăm cu o zieta acum. Paream cu adevarat ireala şi mă simţeam aproape indignata să arat aşa. Am încercat să îmi opresc oftatul care s-a *trezit* în mine. Ştiam că Harry avea să exagereze cu rochia, trebuia să mă aştept la asta, dar nu credeam că va ajunge atât de departe.
Harry mi-a prins soldurile şi m-a întors uşor cu fata spre el. Am inghitit în sec bucuroasa că scapam de imaginea felului în care aratam eu, când am văzut bustul cu camasa desfăcută a lui Harry. Asta era imaginea de care nu m-aş satura dacă aş privi-o tot restul vieţii.
Zâmbetul lui mi-a indicat să privesc în spatele meu şi l-am ascultat din instinct, întorcându-mi capul şi ramanand şocata pentru a nu-stiu-cata oara, pe ziua de astăzi. Îmi simţeam spatele gol şi aşa era, dar el stralucea cu adevarat şi era cea mai preţioasa parte a mea. Nu exista niciun dubiu că tatuajul meu era făcut din diamante aplicate pe piele, acoperea perfect fiecare părticică din pigmentul negru, acoperindu-mi aripile şi denumirea cu sclipirea diamantelor. Am încercat să mă mise uşor dar aripile au ramas fixe la locul lor, parand cu adevarat lipite acolo. În josul lor începea cascada neagra care mi se revărsă peste picioare, scoţând mai mult în evidenta stralucirea de pe spatele meu. Lănţişorul subţire care îmi ţinea corsetul legat îmi *taia* spatele cu o linie veriticala iar colierul era acoperit de coc, dar era destul de vizibil în fata.
Am observat reflexia zâmbind radiant lângă cea şocata a mea. Arata atât de superb imaginea noastra, cu spatele meu gol şi bustul sau la fel.

- Ce-am făcut eu să primesc un cadou că tine? Şopti lipindu-şi tampla de a mea şi m-am întors imediat spre
el.
- Eu nu sunt cadoul tau. Sunt beleaua ta. Am rânjit aducandu-mi amite de vorbele lui Ken şi făcându-l pe Harry să chicoteasca. Îmi prinse barbia şi îmi trase buzele spre ale lui.
- Îmi iubesc beleaua şi n-aş putea trai fara ea. Zâmbi sarutandu-mă pe nas şi făcându-mă să chicotesc.
L-am mai privit câteva secunde, fara să spun ceva apoi i-am apucat obrajii şi l-am tras într-un sărut aproape
disperat.
Harry chicoti surprins, strivit de buzele mele.
- De unde a venit asta? întreba când i-am dat drumul.
Am ridicat din umeri.
- Nu pot să te sărut când am chef?
- Ba da, zâmbi.
- Şi voiam să mă asigur că rujul e rezistent. Am rânjit draceste, întorcându-mă spre oglinda.
Harry expira şocat că o diva jignita. Am început să rad.
- Ce-ar fî să testez eu rezistenta rochiei de pe tine, arunandu-te în pat acum, huh? M-am întors speriata spre el.
- N-ai îndrăzni!
Ridica din spranceana rânjind.
- Nici să nu îndrăzneşti. 0 să îmi strici parul.
Am ridicat degetul arator spre fata lui.
- De par îşi face ea griji! Îşi dadu ochii peste cap, începând să îşi lege nasturii de la camasa.
Am rânjit şi l-am prins de mâini, întorcându-l fortat cu spatele la mine.
- Iubito, ce faci? Rase Harry.
l-am tras camasa pe spate, şi am admirat din nou tatuajul de care nu cred că mă voi satura vreodata. Era atât de frumos. Mi-am pus palmele peste aripile negre, făcându-l pe Harry să îşi intoarca uşor capul spre mine şi să mă priveasca zâmbind. Am mangaiat apoi cu degetul cuvintele pe care mi le aminteam acum încă din copilărie şi am sarutat uşor cuvântul "Demon". Îmi amintesc de discuţiile dintre mine şi mama, în care subiectul "iubire" era o controversa pentru noi. Mama mă invata să aleg baiatul cuminte, baiatul care mă iubeşte aşa cum sunt. Dar mintea mea de copil era plictisita de sfaturile mamei, voiam un baiat exploziv. Un demon plin de surprize şi dur, care însă să mă iubeasca doar pe mine necondiţionat, nu un inger blând şi cuminte care să ofere iubirea pentru mine, tuturor. Şi gusturile nu mi s-au schimbat absolut deloc de atunci. Am primit ce mi-am dorit.

l-am mangaiat din nou tatuajul, zâmbind şi i-am tras camasa peste umeri.

- Îţi place aşa mult? Mă întreba Harry întorcându-se spre mine.
- Il ador! Am zâmbit, asezandu-i gulerul camasii. Harry prinse medalionul de la gatul sau şi saruta aripa de înger care arata perfect la gatul sau. Mi-am adus aminte de al meu şi m-am întors din nou spre oglinda. Am oftat, nu arata deloc bine cu rochia. Arata că un accesoriu rock peste o tinuta de bal.

L-am observat pe Harry zâmbind şi îmi prinse medalionul, desfacandu-l.

- Ce faci? L-am întrebat surprinsa când mî l-a dat jos.
- Astăzi eu o să car şi îngerul şi demonul, iubito. Zâmbi sarutandu-mă pe gat sî punând medalionul la gatul sau.

Lasa ambele aripi să ii cada pe piept, închizandu-sî apoi camasa Atarnau superb pe gatul sau , Fiind uşor acoperite în V-ul camasii careia Harry ii lasase doi nasturi desfăcuţi, scoţând la

iveala şi o mica porţiune din pasarelele tatuate. Încă nu puteam să aleg care era partea mea preferata din corpul lui Harry. Ii adoram spatele, ii divinizam pieptul, salivam dupa gatul sau, ii iubeam chipul, înnebuneam dupa linia soldurilor lui... era imposibil să aleg ceva preferat la el. II adoram cu totul şi felul în care arata într-o camasa neagra, mă scotea din minţi. Încă avea stilul lui caracteristic, rebel şi întunecat, dar şi-a bagat camasa în pantaloni oferind o imagine eleganta şi în acelaşi timp obraznica, în contrast cu gulerul desfăcut.

Harry îmi ridica mână, privind încheietura pe care era prins medalionul lui şi mi-am tras repede mână dintr- a lui.

- Nu. Asta ramane aici! Am spus autoritara, asezand avionasul de hârtie. El nu era atât de nepotrivit cu tinuta mea, era finut şi elegant, că bratara ii puteam purta fara să comit vreo oroare vestimentara.
- Esti sigura?

Am aprobat repede din cap.

Harry zâmbi şi îşi lua sacoul negru de pe umeraş. Oh, nu, imbraca şi aşa ceva. Inima mea nu suporta atâtea.

Am întins mână dupa el, dacă tot aveam să leşin, macar să o fac cum trebuie. Harry zâmbi cu o spranceana ridicata când i-am luat sacoul din mână şi am mers în spatele lui, bagandu-i minile prin mâneci şi ridicandu-i-l pe braţe. Harry l-a tras pe el şi mi s-au înmuiat picioarele când materialul negru de bumbac s-a mulat peste muşchii lui lucraţi, acoperind gulerul camasii într-un mod dezordonat şi revoltător de sexy. Îşi lasa nasturii desfăcuţi, făcând ultimele retuşuri în oglinda şi am mers în fata lui, aranjandu-i mai bine gulerul. Mă studia zâmbind. Era elegant dar în stilul lui. 0 eleganta demonica. Nici nu mă gandeam că ii voi vedea pe Harry cu cravata.

Mi-am trecut din nou mâinile prin buclele lui, aranjandu-i perciunii carliontati care mă făceau să zâmbesc şi pe el să mă priveasca în acel mod care îmi afecta echilibrul. After shave-ul lui mă ameţea.

- Gata, esti perfect! Am zâmbit mandra, tragandu-i de gulerul sacoului.

Rânji şi îmi prinse soldurile, izbindu-mă de pieptul lui. Am început să rad când s-a strivit de buzele mele.

- Tu esti perfectă!

Mi-am dat ochii peste cap.

- Amandoi suntem, l-am corectat făcându-l să clatine din cap.
- Perfecţi şi desculţi! Am ras privind spre picioarele noastre goale şi Harry a ras şi el. Cel puţin el avea o pereche de sosete negre. Eu aveam rochia, machiajul, coafura... dar nimic de incaltat. A mers spre una dintre pungile de jos şi acum observam cate bagaje se aflau în cabina lui. Le-am studiat şocata şi doua dintre ele erau ale mele, nu-i de mirare că mi s-a părut cabina aglomerata când am venit aici.
- Harry, pentru ce sunt toate astea? L-am întrebat nedumerita când a scos doua cutii de carton, ce pareau pentru pantofi.
- 0 să stam o saptamana în Malibu, iubito, crezi că nu avem nevoie de haine? Rase Harry făcându-mă să oftez. Se ocupase toată saptamana de vacanta asta, vorbise chiar şi cu tata iar mie nici nu îmi trecuse prin cap să mă gândesc să îmi împachetez o periuţa de dinţi. Harry s-a gândit la toate, exact când credeam că nu poate deveni mai perfect de atât.

A desfăcut cutiile şi probabil una dintre ele era a mea şi cealalta a lui. Mă întrebam ce alesese? Privind rochia, cred că i-ar veni foarte bine o pereche de sandale cu o curea fina şi subţire, dar şi o pereche de pantofi negri s-au potrivi.

Harry le desfăcu în fata mea şi ochii mi s-au mărit. Nu erau pantofii mei şi a lui. Erau pantofii mei şi... sandalele mele.

- Harry, ce e asta? Mi-am ridicat confuza privirea spre el.

- Jessica a spus că rochia se asorteaza foarte bine şi cu sandale dar şi cu pantofi. Poti alege ce vrei. M-am uitat la el uimita, studiind incaltamintea din cutii. Sandalele erau aşa cum mi le imaginasem, negre, cu o curea subţire jos şi alta mai groasa la glezna, erau unite cu o alta curea orizontala, pe jumatatea piciorului şi toate erau acoperite de aceleaşi pietricele sclipitoare. Am făcut ochii mari şi am studiat şi pantofii, erau negri dintr- un material asemantor cu al rochiei, mătăsos şi sclipitor, cu o platforma nu prea mare şi aveau tocul acoperind în întregime cu mici pietricele albe şi sclipitoare.
- Harry! L-am certat încruntata punandu-mi mâinile în san.
-Ce?! Rase.
- Nu crezi că ai cam exagerat?
- Nu! Spuse simplu.
Am expirat nervoasă.
- Tu probabil ai cheltuit mai mulţi bani pe tinuta mea decât toată nunta mamei în sine.
începu să rada.
- Serios... adica Doamne, sunt atâtea diamante... am spus disperata aratand spre mine.
Clătină din cap zâmbind dulce.
- Sunt mici iubito, cele mari sunt scumpe dar chiar şi aşa...
- Ce?! Am întrebat repede când a ezitat la sfarsit.
- Nu conteaza! Ce alegi? Ridica pantofii şi sandalele.
- Harry! L-am mustrat începând să bat din piciorul desculţ.
- S-ar putea să doara picioarele în sandale! Continua să nu mă bage în seama.
- Harry! Am rostit din nou enervata. Nu mai evita subiectul şi raspunde-mi. L-am certat.
Trebuia să îmi dau seama că ceva putred era la mijloc, mici sau nu, erau prea multe, chiar şi pentru el.
Ofta.
- Nu sunt tocmai cumparate dintr-un magazin. Am expirat speriata, - Stai liniştita, nici furate nu sunt dar nu au fost niciodata puse în vanzare legal. Avem afaceri cu un grup de rebeli din Africa, le vindem arme şi de multe ori ei ne oferă în schimb, motivul pentru care sunt acolo. Harry privi spre rochia mea, spre diamantele de pe ea. Respiraţia mi s-a îngreunat în urma socului.
- Acolo zeci de diamante că astea sunt găsite zilnic iubito, le scot din lacuri şi din noroi. Au sute de muncitori care cotrobaie în lung şi în lat dupa ele.
- Muncitori sau sclavi?
Harry ezita şi tâmplele începeau să îmi mocneasca.
- Sclavi sunt doar cei care vor să fie, iubito. Lucrurile nu sunt că în filme, stai liniştita. Pentru oamenii aia, asta e locul lor de munca şi dacă îşi fac treaba bine, sunt rasplatiti. Rebeli sunt criminali cu sânge rece şi oamenii fara milă, dar armele nu le cumpără că să îşi omoare scalvii, doar pe cei necinstiti, însă sunt alţii care ii ataca, cei care ne ataca şi pe noi.
Am respirat din ce în ce mai repede, simţind greutatea diamantelor cum creste pe mine şi îmi cresteaza pielea. Tot ce îmi trecea prin cap erau oameni chinuiţi, batuti şi infometati, plini de noroi şi lacrimi care cauta prin fundul mlaştinilor nestematele care strălucesc acum pe mine.
- La ultimul transport, Dia mi-a oferit câteva diamante cadou. Nu ştiam ce să fac cu ele dar totuşi le-am luat, acum când a trebuit să îţi găsesc o rochie mi-am adus aminte de ele şi mi-a venit ideea asta. Ştiam că are foarte multe de genul asta, ei le *vaneaza* în special pe cele mari şi colorate. L-am pus să îmi trimită mai multe şi i-am promis că ii trimit un camion de arme pentru ele. I-aş fi putut da şi bani dar s-a bucurat mai mult pentru arme sî mi-a trimis chiar mai multe decât i-am cerut. Mi le-a trimis neslefuite şi asta le scade din pret la prima vanzare.
Am oftat, zâmbetul lui mă stresa.
- Cate sunt mai exact?

Se încrunta.
- Stiu că nu-ţi plac numerele. Mai bine o lasam aşa, alegeţi pantofii, cred că ne apropiem de L.A.
.
Am oftat din nou dar am fost de acord cu el, nu voiam să stiu numărul pietrelor sclipitoare de pe mine care acum parcă îmi intrau în piele, imprimandu-mi în minte imaginea unor oameni chinuiţi. Am încercat să alung repede gândul, agatandu-mă de vorbele lui Harry: nu sunt că în filme, dar încă nu reuşeam să fiu de acord cu asta. Cel puţin acum îmi explicam de unde obţinuse Harry atâtea diamante fara să goleasca tezaurul naţional.
Harry mă mustra din nou, punandu-mă să aleg intre pantofi şi sandale.
- Alege tu, mie îmi plac amandoua. Am spus indiferenta, ridicând din umeri.
Ofta suparata.
- Iubito, nu ţi-am făcut şi pantofi şi sandale că să aleg eu.
- Dar vreau să alegi tu.
Ofta iar. Facea asta destul de des, şi eu la fel.
- Hai să facem altfel. Se apleca pe vine în fata mea, tragandu-mi piciorul drept şi bagandu-mi pantoful pe el. M-am prins dezechilibrate de umerii lui când pe celalat picior, mi-a pus sandala.
Am început să rad.
- Harry, ce faci?
Se ridica zâmbind, punandu-mă să fac cativa pasi.
- Care îţi place mai mult? În care te simţi mai bine?
M-am balansat uşor pe ambele picioare studiind comoditatea, pantofii îmi ofereau mai multa susţinere şi uşurinţa în mişcare dar riscam să mă trezesc cu o bătătură zdravana la experienţa mea de mers pe tocuri, sandala era mai dificila, tocul era destul de stabil dar aveam tendinta să mă dezechilbrez mai mult însă îmi era mai lejera pe picior şi felul în care îmi descoperea picioarul aproape complet, cred că o să mă scape de bătături. Era doar o mica bretea în spatele calcaiului care îmi susţinea piciorului dar nu reprezenta un pericol.
L-am privit pe Harry aşteptând să spună şi el ceva. Eu nu mă uitasem deloc cum arata de fapt pe piciorul meu, încă aveam french-ul pe unghii de când fusesem cu fetele la salon şi era surprinzător de intact. Pantoful acoperea mare parte din picior şi eu începeam să devin iritata, fataindu-mă de pe un picior pe altul.
- Deci? Vru Harry să stie. Îmi place cum ţi se aseaza sandala pe picior. Spuse asta mai mult pentru el dar mie atât mi-a trebuit să aud. Mi-am aruncat imediat pantoful şi m-am întins spre cealalta sanda.
Harry mă privi surprins apoi începu să rada.
0 lua sî se apleca din nou la picioarele mele, să mă încalţe. Mi-am muscat buza privindu-l cât de sexy era când făcea asta. Mă simţeam că Cenusareasa.
- Tu nu ai leac. Esti probabil singura femeie din lume care adora să aiba multe haine, dar uraste să mearga la cumpărături. Care acorda atentie tinutei dar nu ii place să se îmbrace singura. Clatîna din cap sî am izbucnit în ras.
- Stiu, e imposibil să nu mă iubeşti. Am rânjit când s-a ridicat în picioare.
- Al dracului de imposibil! Rase şi el, prinzandu-mi obrajii şi tragandu-mă spre buzele lui şi am continuat să
rad.
Mi-am verificat rujul în oglinda şi am ramas surprinsa privind vopseaua perfectă de pe buzele mele. Mi-am trecut curioasa degetul peste ele şi culoarea părea imprimata acolo. Acum mă bucuram pentru asta dar cum Dumnezeu îmi scot asta de pe buze mai târziu? Am făcut ultimele retuşuri în oglinda, simtindu-mă chiar mai uimitor acum că eram incaltata în sandalele care îmi

completau tinuta perfect şi îmi făceau şi picioarele să stralucească. Bratara mea tatuata în forma de spini era acoperita de breteaua din diamante. Mi-am privit colierul care făcea parte din rochie şi avea exact dimensiunea necesara să îmi lase fluturele la vedere, făcându- l chiar să stralucească deasupra diamantelor. La fel şi al lui Harry, aripile învăluite de numele meu era atât de
superbe pe gatul lui perfect. Am zâmbit şi mi-am rearanjat şuviţele de par. Harry se incaltase într-o pereche de pantofi negri şi chiar dacă nu aveau diamante, nu pareau cu mult mai ieftini că ai mei.

A venit în spatele meu şi mi-a întins o cutiuta neagra de catifea. Oh, nu! Nu din nou.

A desfacut-o înainte să pot protesta şi am am văzut asezatî înăuntru, o perche de cercei micuţi, rotunzi şi normal, din aceeaşi piatra la care deveneam deja alergica. Harry ii scoase şi mi întinse zâmbind.

l-am luat abtînandu-mi alte comentarii şi mi i-am pus în urechi. Erau mai mari decât diamatele de pe rochie, dar aveau aceeaşi sclipire şi forma fina, care se potrivea perfect cu restul tinutei.

- Cred că trebuia să ii luam pe Jason şi Austin cu noi. 0 să am probleme cu tine.

Mi-am întors chipul spre el, confuza.

- Nici nu mă îndoiesc că o să fii cea mai frumoasă femeie de acolo. Ai fi şi imbracata în blugi şi tricou dar acum stralucesti atât de tare că nu stiu dacă să îmi iau pistolul cu mine sau nu. În caz că vreun mascul e prea hipnotizat de tine.

Părea extrem de serios cu ce spunea şi nu m-am putut abţine să nu izbuncnesc în ras.

- Uite cine vorbea! l-am scos limba bosumflata. Reuşeam să uit total de felul în care aratam eu, atunci când mă uitam la Harry. Spunea ceva de nişte masti de oxigen în avion. Cred că am nevoie de una.

Los Angeles-ul era la fel de însorit şi frumos cum mî l-am imaginat. Era în jur de 11 dupa-amiaza şi eu încă încercam să mă obîsnuiesc cu trena rochiei până am fost legata de Harry în scaun. Am aterizat fara probleme în LAX şi amandoi eram asteptati afara de o maşina, chiar la scara. Mă aşteptam la asta, dar felul în care arata maşina m-a şocat.

- Mergem la o nunta iubito, a trebuit să mă conformez. Explica Harry razand de expresia mea mirata.

Erau doi barbati care ne aşteptau lângă Maybach-ul negru şi strălucitor şi i-am privit sceptica, fiind încă fascinata de maşina.

Harry mi-a deschis portiera din spate a maşinii şi deja începeam să mă simt ridicol de bogata, ceea ce era deasemenea ridicol pentru că nu eram.

Trena mea era lunga doar la spate, acoperea pamantul aproape jumatate de metru în spatele meu şi slava Domnului că nu era la fel şi în fata. Avusesem dreptate în privinţa stabilitatii pantofilor fata de sandale, începeam deja să imî simt picioarele dezechilibrandu-se. M-am străduit să îmi aranjez partea din spate a rochiei când m-am aşezat pe bancheta dar părea unul din acele materiale care nu se sifoneaza niciodata.

Harry a urcat şi el lângă mine, iar cei doi barbati în costum au urcat în fata, dupa ce au schimbat câteva vorbe cu Harry afara. Mi-am învârtit în mână clutch-ul negru decorat cu aceleaşi pietre carora încercam deja să nu le mai acord atentie. Nu stiu de ce mi-l dăduse Harry, nu luasem nimic cu mine şi inafara de faptul că se potrivea cu tinuta, mă enerva să ii tin mână.

Am privit curioasa spre cei doi barbati din fata, făcându-i lui Harry semn spre ei.

- Nu sunt Jason şi Austin ai noştri dar Carter nu-şi lasa maşina nepazita. Harry îşi dadu ochii peste cap şi eu i-am mărit pe ai mei.

- Deci ei sunt aici să pazeasca maşina, am şoptit amuzata spre Harry.

- Cam aşa ceva. Răspunse strambandu-se şi am început să rad. Era o maşina splendida totuşi, demna de un rege.

- Ei păzesc maşina când rochia ta poate plaţi 100. Rânji Harry mândru şi am făcut ochii mari abtinandu-mă să îmi pun mâinile pe urechi şi să încep să bolborosesc "Lalalalala, nu te aud, nu te aud!"

Am 100 Maybach-urî pe mine sau poate chiar mai multe. Gândul asta mă făcea să rad şi să mă inspaimant în acelaşi timp. Gândul mi-a fugit la mama şi la ce va crede când mă va vedea aşa. Chiar dacă pietrele de pe mine nu tipa că sunt diamante, tot îmi oferă o imagine preţioasa şi... scumpa, în situatia în care mama îşi făcea probleme de mijlcoul meu de transport până în Los Angeles.

- Apropo iubito, cum ii cheama pe tipul care se marita cu mama ta? Mă întreba Harry, parand să se gandeasca la acelaşi subiect că mine. Am ramas cofuza câteva secunde, realizand că habar nu am asta. Stiu că trebuia să ii cunosc, ii auzisem de câteva ori dar ii uram atât de mult încât m-am obligat să nu ii reţin, li spusesem lui Harry cum o cheama pe mama dar nu pomenisem nimic de... de... argh! Mi-am fortat mintea câteva secunde sub privirea curioasa a lui Harry. Am ridicat degetul în semn să aştepte puţin, de parcă încercam să calculez ceva în mintea mea. Mi-am adus aminte de invitatia mamei la nunta, stiu sigur că ii pomenise numele acolo.

- Cred că... Hugh! Am spus totuşi nesigura. Il urase prea mult să mă sinchisesc să ii reţin numele.

- Hugh şi mai cum? Insista Harry.

Am ridicat din umeri neinteresata.

începu să rada dupa câteva secunde.

- Deci nu stii cum urmeaza să o cheme pe mama ta.

Am clatinat din cap, fara să îmi pese.

- O să aflu imediat. Am spus cu o mutra acra şi Harry continua să rada apoi mă trase la pieptul sau şi mă saruta pe frunte.

- Hugh... Mă surprinse pronunţând numele uşor, că pentru el şi privind pierdut pe fereastra, de parcă l-ar indigna. Sunt sigura că ii ştiam şi numele de familie, cu siguranţa il auzisem în sala de judecata dar nu reuşeam să mi-l amintesc şi nu mă chinuiam prea mult. Sper că dupa ce se termina ziua asta să il uit din nou şi să reusesc ce m-am străduit şi pe tot parcursul divorţului părinţilor mei: să nu vorbesc cu el.

M-am pierdut în frumuseţea Los Angeles-ului, privind prin fereastra întunecata în timp ce maşina ne conducea spre un alt război pe care il aveam de purtat. Harry încerca să îmi ia din tensiune şi a reuşit oarecum când i-a pus pe bodyguarzii maşini să puna melodia lui Dr. DRE "California Love". Am început să rad şi am încercat să mă distrez alaturi de el, mai ales când a desfăcut o sticla de şampanie şi lucrurile deveneau spumoase. Cursul melodiilor despre locaţia noastra au continuat, urmate acum de Rihanna cu "California King Bed" care i-a adus lui Harry pofta să îmi stearga rujul de pe buze. Era chiar indignat de rezistenta lui şi a început chiar să îmi muşte buzele că un copil care nu reuşeşte să stearga crema care nu ii place de pe prăjitură preferata. Toate sub hohotele mele de ras, am încercat totuşi să mă relaxez sî să vad şi partea frumoasă a lucrurilor aşa cum m-a învatat el. Eram în California şi dacă reusesc să rezist acestei zile, mă asteapta o saptamana de vis în Malibu într-un pat mare şi negru alaturi de regele meu american.

Peisajul începea să se schimbe sî am intrat într-o zona aproape pustie, unde casele erau enorme sî la câteva sute de metri distanta una de cealalta. Mî se părea că ne apropiem de o zona de pădure, eu sî Harry neam privit suspicios şi am verificat din nou adresa să ne asiguram că suntem pe drumul cel bun.

În cele din urma am ajuns lângă o poarta enorma, metalica şi neagra, imprajmuita de un gard imens de aproape 5 metri care acoperea lumina soarelui peste maşina noastra. Insa asta era tot ce vedeam, dupa porţi se croia alt drum fara sfarsit, împodobit cu un covor roşu şi pe margine, flori albe de toate formele şi mărimile.

Un bărbat imbracat în costum a venit lângă maşina noastra, avand o tableta în mână şi a aşteptam că şoferul să ii deschidă geamul. Am observat a Îţi barbati care erau cu siguranţa gardieni şi o alta maşina a venit în spatele nostru. Semana cu limuzina lui Carter. Ce Dumnezeu e locul asta?

Şoferul a făcut semn în spate, spre mine.

- Deschide geamul! Mă sfătui Harry şi el parand la fel de uimit de ce se intampla aici. L-am ascultat, invartindu-mi ochii pe mecanizmul maşinii, şi bâjbâind dupa butonull de deschidere a geamului.
- Numele dumneavoastra, va rog! Mi se adresa bărbatul pe un ton ferm, privindu-mă analizator. M-am încruntat confuza.
- Katherine Wrise. Am spus nesigura.

Bărbatul a tastat ceva, apoi a privit spre Harry.

- Domnişoara Katherine Avril Wrise şi domnul Harry Dwayne Styles. Verifica şi am aprobat din cap. Am aflat cel de-al doilea prenume al lui Harry când am fost nevoita să il spun mamei pentri invitatie. Lui însă nu-i place prea mult şi prefera tot Harry, ceea ce e cam ciudat pentru un criminal de talia lui. Dwayne suna mult mai periculos.
- Codul dumneavoastra de intrare, va rog. Mă privi bărbatul aşteptând şi sprâncenele mi s-au ridicat în surprindere.
- Poftim?!
- Codul invitatiei dumneavoastra domnişoara. Nu puteti intra fara el.

M-am încruntat enervata.

- Ce dracu' cod? Sunt fiica mîresî. Aî nevoie de un cod mai bun decât asta? Am spus enervata, Harry se încrunta sí el sceptic dar brusc mi-am adus aminte de conversaţia pe care am avut-o cu mama. În afara de adresa nu am fost prea atenta la ce mi-a spus dar acum îmi amintesc că a pomenit ceva de un cod de intrare. Inafara de invitatia propriu-zisa, fiecare invitat a primit telefonic un cod pe care să ii prezinte la intrare. Cu cine dracu' se casatorea mama? Cu regele Angliei? M-am străduit să îmi amintesc numerele şi norocul meu că mama le legase de ceva uşor de retinut. Anul naşterii mele.
- 1994! Am privit în sus spre bărbatul care devenea deja nerăbdător şi ne privea că pe nişte intruşi care se furiseaza la nunta unui V.I.P.

Zâmbi imediat.

- Va doresc distractie plăcută! Ne ura, făcând semn spre alt bărbat să ridice bariera de metal, împodobita cu trandafiri.

Maşina s-a mişcat din nou, intrând Dumnezeu-stie-unde, şi mi-am masat fruntea oftând.

- Uau, mi-ai spus că tipul asta are bani, dar cât de mulţi? întreba Harry uimit, privind pe geam la padurea prin care treceam acum. Copacii pareau scluptati perfect pe lângă marginile drumului, devenind din ce în ce mai mari, apoi din nou mici şi în cele din urma am reuşit să vedem urma casei din aceşti loc, dupa ce începeam să mă gândesc că mama îşi va face nunta într-o pădure.

Tot ce vedeam deocamdata erau îngrozitor de mulţi gardieni şi mi-am ridicat capul lângă geam că să vad până la acoperişul casei. Nu era o casa, sau o vila, era un castel în adevaratul sens al cuvântului. Nu credeam vreodata că voi vedea alta constructie iar casa lui Carter să para mica pe lângă ea. Am numarat cele patru etaje, cu balcoane imense care se întindeau cate patru paralele pe fiecare etaj. Era îngrozitor de mare sî întinsa pe o suprafaţa de teren careîa nu ii

puteam gasi încă capatul cu privirea. Am reuşit în sfarsit să vad sî curtea, dupa ce am scapat de umbra copacilor sî ochii mi s-au marît de uimire. Nu cred că nunta se ţinea aici, dar era plină ochi de persoane elegante care urcau pe scările castelului, spre intrare.

Maşina noastra s-a mişcat uşor pe covorul roşu care era întins peste tot, oprind în fata scărilor sî a unui majordomn, dupa ce alta maşina - din care coborâse o femeie un batran de vreo 80 de ani, insotit de doua domnişoare de varsta mea - a plecat din fata noastra. Baiatul în frac mi-a deschis portiera zâmbitor, oferindu- mi mână şi am prins-o încă şocata de ce era în fata mea, încercând să nu mă împiedic în trena rochiei când am coborât din maşina.

- Bine ati venit, domnişoara! Mă intampina cu un zâmbet radiant şi am aprobat din cap.

- Mulţumesc! Am încercat să zâmbesc şi eu, îndoindu-mî capul pe spate pentru a vedea mai bine structura maronie a conacului enorm. Doamne Dumnezeule. Cu cine se casatoreste mama mea? Acum cu adevarat mă gandeam la întrebarea asta.

Harry a venit lângă mine şi mi-a prins mână, tragandu-mă de lângă baiatul care încă o ţinea pe cealalta. Am observat că mă privea cu acelaşi zâmbet dar când l-a văzut pe Harry, l-a mascat imediat. S-a das un pas înapoi făcând un fel de plecăciune.

- Bine ati venit, domnule Styles! Il saluta baiatul respectuos, devenind serios imediat şi aproape speriat. Harry s-a încruntat uşor suspicios şi a aprobat repede din cap. Ii spusesem mamei de Harry dar totuşi nu ii aratasem nicio poza. Părea suspicios felul în care baiatul asta ii privea. Cu siguranţa gărzile de la poarta ii transmisesera cine venea acum dar tot suspicioasa mi se părea privirea lui aproape nedumerita asupra lui Harry.

Mi-a oferit braţul lui şi mi-am bagat mână dupa el, îndreptându-ne spre scări când maşina noastra a plecat, urmând rândul celorlalte.

Ce aveau oamenii cu numărul infinit de scări? Acestea mi se pareau mult mai multe cecat ale lui Carter şi începeau să mă doara pricîoarele doar din atât. Am pasît pe covorul roşu şi aveam vaga impresie că nimerisem la decernarea premiilor Oscar.

Sus, eram asteptati de mai multe domnişoare, imbracate în rochii simple şi albe, care le cadeau că un voal pe trup, oferind impresia unor nimfe. Ţineau în mâini suporturi aurii, pe care erau aşezate pahare de şampanie şi Harry a luat doua, oferindu-mi unul mie, apoi ne-am croit drum spre uşile enorme de lemn, deschise care ascundeau o parte din noul regat al mamei.

Am luat o gura de şampanie pentru că într-adevar aveam nevoie de ceva care să îmi racoreasca creierul.

Nu puteam să il numesc living, era o sala de bal. Am încercat să nu exagerez cu felul în care mă holbam la încaperea enorma, care mă ducea cu gândul la secolul 19. Un candelabtru imens de cristal stralucea în razele soarelui, reflectandu-le forma şlefuita în toată încaperea. Erau doar câteva persoane aici, îndreptându-se spre cealalata ieşire, care părea să duca spre curtea din spate, unde probabil avea loc adevărata nunta. Am luat o alta gura din paharul de şampanie, luandu-mă dupa Harry atunci când m-a tras spre acea usa.

- Kath?! M-am întors automat când o voce cunoscuta mi-a strigat numele. Am văzut o silueta coborând rapid scările mari de marmura, miscandu-şi repede picioarele pe treptele albe, fiind aproape să sara pentru a ajunge mai repede la mine.

-Alice?! M-am întors uimita, şi mi-am simţit colturile buzelor ridicandu-se într-un zâmbet.

A ajuns lângă mine şi mi-a sărit practic în braţe, inconjurandu-mi rapid gatul cu braţele ei. Am ras, clatinandu-mă uşor în spate în urma impactului şi a greutatii ei care era acum în braţele mele.

- Oh, Doamne, nu pot să cred că ai venit! Topai în braţele mele şi apoi îşi cobora privirea şocata spre mine. Zâmbetul ei uimit ii deschidea gura într-un O enorm, am continuat să rad.

Am ridicat din umeri nestiind ce să zic şi de data asta am tras-o eu din nou în braţele mele. Dintre toate rudele mele, Alice e singura de care îmi era cu adevarat dor. Ea e verisoara mea, fiica surori mamei. E cu doi ani mai mica decât mica dar întotdeauna am vazut-o că pe o sora geamana. Aşa ne placea să ne spunem, aveam aceleaşi preferinţe şi chiar am fost o perioada împreuna în trupa de dans, dar apoi ea s-a mutat cu părinţii ei în San Diego şi o vedeam din ce în ce mai rar, apoi dupa divorţul părinţilor mei, nu am mai vazut-o deloc.

- Când mama ta mi-a spus că vii, nu am crezut-o.

Am chicotit.

- Nu puteam să ratez asta, nu? Am rostit dandu-mi capul pe spate, încă nu îmi revenisem din socul provocat de casa asta.

- Da, tipul asta e putred de bogat. Şuşotii uşor apropiindu-se de fata mea şi privind în jur cu coada ochiului. Am izbucnit în ras pentru că nu mai văzusem asta de mult. Îmi era dor de expresiile ei comice şi de felul în care e amuzanta când vrea să fie serioasă şi atunci când spune o gluma intentionat, nimeni nu rade.

- Uau! Exclama iar şocata dandu-se un pas înapoi. M-a analizat cu atenţie şi ochii ei mari şi verzi s-au făcut şi mai mari. - Kath, araţi uimitor. Acum părea şocata de-a binelea. Alice mă ştia din perioada în care încă mai aveam probleme cu greutatea corporala.

- Mersi, şi tu la fel! Am complimentat-o zâmbind. Ea era exact cum mi-o aminteam. 0 puştoaica cu o inaltime potrivita, cu parul castaniu de mărime medie şi un chip care mă ducea mereu cu gândul la un dracusor dragut. Insa acum era mai sexy decât o ştiam eu, rochia roşie scurta şi mulata ii se potrivea foarte bine şi dacă e un lucru pentru care am invidiat-o întotdeauna pe Alice - mai ales că e mai mica decât mine - acela e decolteul ei.

- Serios, te-ai schimbat foarte mult! Continua să se holbeze uimita la mine şi cred că mare parte din surprinderea ei era oferita şi de rochia pe care o purtam.

- Am mers des la sala în ultima vreme, am ras uitandu-mă discret la Harry, care zambea privind-o curios pe Alice.

- Oh, scuze, am clatinat repede din cap uitandu-mă la ei. Alice, el e Harry, iubitul meu. Harry, ea e Alice, verisoara mea. Le-am făcut prezentările zâmbind şi pentru câteva secunde gura deschisa a lui Alice a ramas nemişcata.

Sprâncenele ii s-au ridicat surprinse.

- Da, mama ta mi-a spus de el şi l-am văzut şi mai devreme, spuse aproape confuza, aratand cu degetul mare, peste umăr în spatele ei.

M-am încruntat uşor confuza, miscandu-mî capul. Harry părea şi el surprins de vorbele ei.

- Îmi pare bine să te cunosc, Alice. Adauga Harry zâmbind şi intinzandu-i mână.

Alice
îşi datina capul rapid, încercând să îşi revină şi dadu mână cu Harry, afisand alt zâmbet orbitor de-al ei.

- Şi mie îmi pare bine, Harry. Ii scutura uşor mână aruncandu-mi mie pe furiş o privire perversa. Am început să rad.

- Mama ta e sus, vrei să vi la ea? Mă întreba Alice vesela, dar apoi deveni uşor retinuta.

Am inghitit în sec, ştiam că va veni momentul în care voi da ochii cu mama da încercasem să nu mă gândesc la el.

L-am privit pe Harry încercând să găsesc o scuza în faptul că nu vreau să ¡1 las pe el singur, dar mî-a luat-o înainte.

- Du-te iubito, eu mă mai învârtesc pe aici! Zâmbi sî mă saruta pe frunte.

Alice
chitai sî mă prinse imediat de mână, tragandu-mă spre ea. l-am aruncat o privire disperata lui Harry dar el doar mă încuraja să merg, a ramas în urma noastra cu paharul neînceput de

şampanie. Harry nu obişnuia să bea, dar o făcea doar la ocazii speciale şi acelea erau cu mine. În cada, în limuzina, dar întotdeauna se rezerva la câteva sorbituri şi nu ii placea să bea în public. Mi-a zâmbit încurajator când Alice m-a tras spre scările albe de marmura şi mi-am pus paharul pe tava uneia dintre servitoare, pregatindu-mă psihic pentru ce avea să urmeze.

- Uau, unde ai găsit splendoarea asta de baiat? Alice m-a întrerupt din gândurile mele.

M-am uitat surprinsa la ea apoi am ras uşor.

- Nu te-ai schimbat deloc, am zâmbit lasandu-mă trasa de ea pe scările serpuite. Totul sclipea atât de puternic în jurul meu, în alb şi auriu preţios încât am impresia că mama urmeaza să se mărite cu un rege.

Alice

rânji draceste.

- Insa tu da. Îşi mari din nou ochii, scanandu-mi corpul. Am zâmbit uşor jenata.

- Perioada grea, am spus uşor desi o parte din schimbarea mea se datora şi celei mai frumose perioade din viaţa mea, care de-abia începuse odată cu Harry.

- Îţi ador rochia. Schimba Alice repede subiectul, mereu făcea asta când simţea că intristeaza pe cineva cu ce spune.

- Mersi! Am zâmbit, şi a ta. Am aratat spre ea. Îşi agita mână în aer în semn de "Mdea!" Am ras.

- Astea sunt diamante? Se încrunta analizand pietricele care sclipeau puţin cam prea tare pe rochia mea.

- Nu, bineînţeles că nu! Am clatinat din cap razand, încercând să par cât mai convingătoare desi am inghitit în sec dupa.

- Arata foarte bine! Zâmbi Alice încă fascinata şi am zâmbit jenata aproband din cap cap când m-a tras pe holul de la primul etaj. Aproape am tipat când am dat cu ochii de statuia unui şarpe imens şi auriu, încolăcit în jurul unei crengi negre ce părea facuta din piatra.

- Ce dracu'! M-am strambat analizand taratoarea enorma ce se întindea pe perete.

- Sî asta nu e nimic, să vezi ce are în gradina. Tipul asta e obsedat de şerpi. Se stramba Alice tragandu-mă dupa pe holul imens şi luminat, împodobit cu trandafiri albi. Viziunea acelei reptile uriaşe mi-a trimis un fior pe sira spinării, desi încă nu înţelegeam de ce. M-am pierdut în gânduri înainte să realizez că Alice s-a oprit în fata unei usi şi a ciocănit repede.

- Cioc, cioc! Zâmbi, şi intra înăuntru înainte să ii se dea permisiunea. Eu am ramas blocata la usa şi ştiam că în interiorul acestei camere se afla femeia pe care credeam că nu o voi mai vedea niciodata.

Am inghitit în sec, simtindu-mi palmele umede şi Alice s-a întors spre mine, prinzandu-mi mâinile şi tragandu-mă dupa ea.

- la uitati pe cine am adus. Topai Alice fericita, tragandu-mă în încăpere şi pentru urmatoarele secunde am avut impresia că pasesc pe cărbuni încinşi. Camera s-a liniştit imediat, toate privirile întorcându-se pe mine. Recunoşteam vag un alt chip dar ochii mi s-au blocat pe cel care mi-a înmuiat picioarele.

- Katherine! Expira mama şocata. Încă aveam impresia că nu mă vrea aici.

Imaginea ei m-a uimit, nu mai era aşa cum mi-o aminteam. Era la fel de frumoasă şi arata la fel de bine, dar parul ei negru devenise acum un blond ondulat într-un coc simplu şi elegant, din care ieşeau câteva suvite aurii. Am expirat şocata. Mama se vopsise şi ea blond.

- Buna, mama! Am rostit uşor, aproape neauzindu-mă şi simtindu-mi inima cum se zvârcoleşte înăuntrul meu dîntr-un motiv pe care nici eu nu-l cunoşteam.

Am văzut ochii mamei umezindu-se şi s-a apropiat de mine, tragandu-mă în braţele ei într-un suspin inlacrimat.

Impactul cu pieptul ei mi-a făcut inima să mocneasca din nou. Dar nu în revolta cum ar fi facut-o înainte, când braţele ei mi-au cuprins trupul tot ce voiam era să fac şi eu acelaşi lucru. Mi-

am ridicat braţele tematoare şi am înconjurat spatele mamei, ştiind deja că ochii mei sunt plini de lacrimi.

- Oh, scumpa mea, mi-a fost aşa de dor de tine. Suspina mama stranganadu-mă în braţe şi m-am simţit din nou că o fetita mica, mii de amintiri din copilărie revenindu-mi în minte într-o secunda. M-aş fi aşteptat să ii spun că atunci nu ar fi trebuit să plece, sau o alta replica dură aşa cum eram obişnuită, însă în schimb am spus:

- Şi mie, mama! Am suspinat uşor, presandu-mi palmele pe spatele ei. Mi-am tras nasul, când mama s-a departat uşor şi mi-a prins obrajii în palmele ei.

Zambea iar fata ei era deja umeda, machiajul fin fiind puţin afectat din cauza lacrimilor.

- Fetita mea frumoasă! Mă saruta pe frunte aşa cum obişnuia să faca înainte şi orice aş fi făcut, nu puteam să îmi abţin lacrimile.

- Doamne, cât de mult te-ai schimbat! Spuse, tracandu-şi şi ea nasul şi prinzandu-mă de mâini, pentru a mă putea vedea mai bine. Am chicotit uşor, toată lumea îmi spune asta astăzi.

- Şi tu! Am spus uşor, privind culoarea din parul ei.

Prinse o suvita intre degete şi se stramba uşor.

- 0 schimbare care nu mă prea incanta. Spuse uşor.

- Dar il incanta pe noul sot! Am auzit vocea matusii mele, Sarah, sora mamei şi mama lui Alice. Mama se întoarse sprea ea zâmbind uşor în timp ce eu încercam să nu mă strâmb la ce spusese.

- Katy, nepoţica mea scumpa. Veni matusa spre mine, tragandu-mă într-una din îmbrăţişările ei sufocante. Mî-a ciupit obrazul exact aşa cum făcea când aveam 5 ani sî am început să rad.

- Îmi pare bine să te revăd matusa, a trecut atâta timp. Am imbratîsat-o strâns. La fel că şi de Alice, îmi era extrem de dor şi de matusa mea nebuna sî amuzanta, care ii semna în întregime fiicei ei în toate privinţele.

- Of, nu mai plânge, o să îţi strici machiajul! 0 certa pe mama, repezindu-se deja la dungile negre de sub ochii ei. Pe sub stratul profesional mi-am dat seama că mama avea cearcane şi nu părea deloc să straluceasca că mireasa. Mai ales o mireasa de talia şi frumuseţea ei. Am realizat că mama arata mult mai bine blonda decât mine, avea o rochie alba, simpla din matase care ii se mula pe corp incredibil de frumos - dar parcă mult mai slab -, avand un model frumos creat din dantela în jurul gatului şi pe spate. Nu era nici pe departe rochia fabuloasa la care mă aşteptam dar mama era la fel de frumoasă indiferent ce ar fi purtat.

Mama nu ii acorda atentie, continuând să zambeasca şi mă trase din nou în braţele ei, mangaindu-mi obraji şi încă nevenindu-i să creada că sunt aici.

- îngeraşul meu! îmi mângâie şuviţele de par, sarutandu-mă din nou pe frunte.

- OK, eu zic să le lasam puţin singure. Propuse matusa Sarah şi m-a speriat propunerea ei pentru moment, dar apoi m-a bucurat. Voiam să raman singura cu mama.

Am aprobat din cap şi Alice mi-a zâmbit înainte să iasa pe usa alaturi de mama ei şi alte femei pe care nu le cunoşteam şi mi-au zâmbit prietenoase.

- Ele sunt Gail şi Christina. Gail e sora lui Hugh iar Christina e o prietena de familie. Îmi explica mama dupa ce femeile au ieşit din camera. Blonda care îmi zambea prietenos şi din spusele mamei ea era Christina mi se părea suspicioasa. Numele ei mi-a adus o usoasa stare de confuzie dar apoi mi-am întors atenţia spre mama.

Şi-a sters lacrimile de sub ochi şi m-a tras cu ea spre unul din fotoliile din camera, în fata oglinzii imense şi a mesei plină cu produse de ¡înfrumuseţare. În încăpere erau doar dulapuri pline cu haine, oglinzi şi canapele din piele alba.

- Scumpo, încă nu îmi vine să cred că esti aici. Mă bucur atât de mult că ai venit. Mama îmi strânse mâinile într-ale ei, continuând să zambeasca fericita şi uimita.

-M-ai iertat? Mă întreba când eu nu reuşeam să imî găsesc cuvintele.
Cautam răspunsul corect. Încă eram suparata pentru ce îmi făcuse mie şi lui tata, dar mi-am amintit de vorbele lui Harry de noaptea trecuta şi am realizat că exista un singur răspuns.
- Da! Nu pot da timpul înapoi, şi chiar dacă plecarea ta m-a afectat enorm, nu pot nega că mi-a adus şi un lucru bun. Am zâmbit usorfacand-o pe mama să îmi copieze expresia.
- E vorba de Harry, nu-i aşa?
Am aprobat din cap.
- E aici, a venit cu tine?
- Da, e afara.
- Oh, scumpo, vreau să ii cunosc. Sunt curioasa cum arata baiatul care a facut-o pe fetita mea să se indragostеasca. Am chicotit fara să vreau.
- Esti fericita, scumpo? Mă întreba mama uitandu-se adanc în ochii mei.
Nu a trebuit să mă gândesc la răspuns.
- Da, el m-a ajutat să fiu fericita.
Mama zâmbi inlacrimata şi îmi saruta mâinile.
- Şi să devii femeia care ţi-ai dorit intotdeuna.
Mi-am ridicat privirea curioasa spre mama.
- Nu mai esti fetita pe care o stiu eu, chiar dacă a trecut doar o jumatate de an.
Mi-am strâns uşor buzele. Acelaşi lucru mi-l spusese şi tata. Influenta lui Harry asupra mea devenea chiar amuzanta.
- Mi-a fost for de tine mama. Mi-am ridicat privirea spre ea, simtindu-mi din nou lacrimile în ochi.
Ochii mamei s-au indundat iar de lacrimi şi s-a apropiat de mine, pentru a mă trage la pieptul ei.
- Iarta-mă îngeraşul meu. Iarta-mă pentru ce ţi-am făcut. Am vrut doar să te protejez. Rosti mama uşor la sfarsit, suspinând mai îndurerata decât ar fi trebuit şi am privit-o surprinsa.
-Ce?!
Mama îşi datina capul repede.
- Nimic, spuse repede, stergandu-şi din nou lacrimile şi revenind la zâmbetul dinainte.
- Vreau să ii cunosc pe Harry scumpo, poti să ii chemi aici?
M-am gândit puţin dar nu îmi luasem telefonul din avion, aveam plicul cu mine dar era gol.
- Aaa, nu am telefonul cu mine. Dar merg să ii aduc. Probabil s-a plictisit deja singur. Am spus amuzata făcând-o pe mama să chicoteasca.
- OK, scumpo! Ne-am ridicat de pe fotolii şi mama mi-a sters obrajii umezi, făcându-mă să zâmbesc amuzata, la fel că ea. Chicoteam lacrimand, nu credeam că o să mai fac asta vreaodata cu mama. Dar îmi era dor de lucrul asta şi de multe altele.
M-a sarutat din nou pe frunte şi am aruncat o privire rapida în oglinda să mă asigur că nu ies afara cu machiajul întins şi ochii rosi. Noroc că nu folosisem prea mult machiaj pe partea de jos a ochiului.
l-am zâmbit din nou mamei şi am ieşit din camera, lasand-o înăuntru şi sperând să ¡1 găsesc repede pe Harry.
Am coborât rapid scările, încercând să nu mă împiedic în trena lunga sî să nu dau cu ochii de viitorul sot al mamei, mă simţeam prea bine că dispoziţia să îmi fie stricata de o asemenea întâlnire.
Am ajuns din nou la parter, unde uşile mari de la intrare erau deja închise şi toată lumea se adunase în cealalta parte a reşedinţei, un fel de curtea din spate de dimensiunea unui teren de fotbal. M-am îndreptat spre celelalte usî, rugandu-mă că Harry să nu se fi pierdut prea mult prin mulţime.

- Katherine?! Mi-am auzit numele strigat de o voce necunoscuta în spatele meu şi m-am întors automat, invaluindu-mi şuviţele pe fata şi paralizand complet în urma siluetei pe care am vazut-o îndreptându-se spre mine.

Gura mi s-a deschis de uimire şi am clipit de câteva ori, nevenindu-mi să cred ce vedeam. Nu, asta nu poate fi real.

- Tu esti Katherine, nu-i aşa? Fiica Amandei? Vorbi cu mine vocea groasa pe care acum o recunoşteam şi raceala de pe acel munte mi s-a instalat în vene. Silueta neagra s-a apropiat de mine, tinand în mână un pahar de şampanie şi aşteptând cu un zâmbet curios să ii răspund.

Visez! Asta nu poate fi real. Refuz să cred că aşa ceva e real.

- Da! Am răspuns cu vocea tremuranda când bărbatul s-a apropiat de mine şi m-am convins că nu visam. Eram în mijlocul unui coşmar din care sanatatea mea mintala nu avea să iasa bine.

Bărbatul îşi desfăcu buzele într-un zâmbet larg.

- M-am gândit eu. Esti chiar mai frumoasă decât mi-am imaginat. Zâmbi intinzandu-mi mână. - Eu sunt Drake!

Fiecare forma de raţiune din mine a cedat. Ultima rugăciune pe care o mai faceam că acest chip să apartina unui alt nume - s-a spulberat. Era aici. Cel mai mare duşman al lui Harry. Cel de care încerca să mă protejeze sî care voia să se răzbune cu orice pret pe iubitul meu. Era la nunta mamei mele.

Nu era nicio diferenţa în ceea ce simţeam eu acum şi senzaţia pe care o ai atunci când calci pe o mina exploziva. Am încercat să îmi păstrez calmul şi să nu încep să tip de spaima.

Am simţit o fulger electric cum îmi electrizează degetele şi îmi arde tot corpul până în calcaie când monstrul cu ochi căprui şi-a lipit buzele de mână mea.

- Îmi pare bine să te cunosc, Katherine! Zâmbi, ridicandu-şi ochii intunecati spre mine, fiind încă aplecat în fata mea. Am inghitit în sec să nu vars tot ce aveam în mine.

- Şi mie îmi pare bine! Am spus sec, încercând să mă prefac prietenoasa dar mî-a ieşit cea mai sictirita propoziţie pe care am spus-o vreodata.

- Trebuie să recunosc, ii semeni extrem de mult mamei tale. Se ridica zâmbind şi inaltimea lui mă intimida acum. Când il priveam nu îmi puteam lua gândul de la chipul unui lup. Arata exact că unul. Parul negru şi aranjat într-un stil dezordonat dar totuşi elegant, maxilarul ascuţit şi ochii intunecati. Apropierea de el îmi oferea detaliile pe care nu le văzusem pe acel munte şi îmi făcea inima să bubuie de spaima. Eram la cativa centimetri de omul care reprezenta cea mai mare ameninţare pentru mine şi dacă ar sti cine sunt, m-ar chinui până la moarte pentru a-şi duce razbunarea la bun sfarsit.

- Mulţumesc! Am zâmbit scarbita.

- Doar că esti mult mai frumoasă decât ea. Continua, aproape flirtând într-un rânjet scârbos şi am tras o gura mare de aer pentru a-mi menţine picioarele stabile, care ameninţau să cedeze în curând.

Încă aşteptam să mă trezesc din acest coşmar îngrozitor. Aşteptam asta şi încercam să nu o iau razna. În orice secunda trebuie să deschid ochii, în pat lângă Harry şi să respir uşurata, asta nu putea să fie adevarat. Prin cate am trecut în ultimul timp, refuz să cred că e aievea persoana lângă care stau acum şi care mă priveşte cu o expresie admirativa.

L-am observat incruntandu-se uşor şi îndreptându-şi atentie spre gatul meu. Inima mi s-a oprit în loc.

- Dragut tatuaj! Se încrunta uşor, analizandu-mî pielea de sub bărbie şi am inghitit în sec, încercând să opresc transpiraţia care ameninţa să îmi apara pe frunte.

- Mulţumesc!

- Ce reprezintă? întreba indoindu-şi puţin capul pentru a-l vedea mai bine.

- E un fluture!

Nu stiu dacă tremuram şi la suprafaţa aşa cum o faceam pe interior, dar gândul mi-a fugit imediat la Harry. El era aici. Drake încă nu mă cunoştea pe mine, dar dacă avea să il vada pe Harry adevaratul dezastru avea să se producă.

- Foarte interesant! Zâmbi admirand marcajul de pe gatul meu care dacă ar fi ştiut că reprezintă marcajul lui Harry asupra mea, acel zâmbet admirativ s-ar fi schimbat în cu totul altceva. Mi-am amintit imediat de povestea lui Harry, de ce ii făcuse iubitei lui Drake. Christina. Imaginea blondei de sus a aranjat totul în mintea mea. Am tras discret o alta gura de aer, mi-am îndreptat mintea spre Harry sî pericolul în care se afla. Eu ii adusesem aici.

- Ahm, îmi pare bine că te-am cunoscut Drake. Putem vorbi mai târziu? Trebuie să o găsesc pe matusa mea, mama are o criza cu rochia sus. Am spus repede încercând să par cât mai degajata. Nu stiu de unde ieşea calmul asta când pe interior tremuram că o muşca în plasa păianjenului. Sau mai degraba un şoarece în gura şarpelui.

Rase.

- Sigur. Şi mie îmi pare bine că te-am cunoscut în sfarsit, dupa ce am auzit atâtea despre tine, sper să îmi păstrezi un dans mai târziu. Continua să îmi zambeasca şi mi-am strâns buzele să îmi calmez tipetele şi dorinţa de a-l scuipa în fata.

Am aprobat din cap, nestiind de unde ieşea zâmbetul pe care ii aveam pe buze şi m-am întors pe calcaie, îndreptandu-mă spre cealalta ieşire şi am fost orbita de razele puternice ale soarelui şi spaima mi-a intrat în vene când am văzut cate persoane erau aici şi Harry nu aparea printre ele.

Am coborât repede scările, calcand cu piciorele tremurande pe covorul roşu şi trecând pe sub o coroana imensa de girlande. Am tras o gura mare de aer simtindu-mi disperarea cum mă cuprinde, am privit uşor în spatele meu pentru a vedea ceea ce mă temeam. Drake încă mă urmarea cu privirea, zâmbind pe ultima treapta de sus a scărilor şi mi-am întors rapid capul, începând să din nou să merg sî pierzandu-mă prin mulţimea de necunoscuţi care inspirau doar lux şi prestanta. Acum mai mult că oricând voiam să stiu cine era bărbatul cu care mama mea urma să se mărite. Ce cauta un infractor la nunta ei? Mi-am învârtit privirea în jur, astupandu-mi suspinele de spaima şi rugandu-mă să ii găsesc pe Harry înaintea lui Drake. Am trecut pe lângă imensa fantana arteziana care avea drept obiect de decor o incarligatura de şerpi care mi-a adus şi mai multa greaţa în stomac. Am observat în spatele ei, şirul infint de scaune albe, aranjate pe doua parti şi covorul roşu dintre ele care ducea spre altarul unde mama mea avea să aiba în curând un alt sot. Persoanele se îndreptau deja într-acolo, ocupandu-şi locurile şi m-am gândit la ipoteza că Harry să fi mers şi el acolo. Dar nu s-ar fi dus fara mine.

Intram în panica din ce în ce mai tare, am continuat să merg în partea opusa unde începeau deja să fie aliniaţi niste copaci imenşi, crescuţi milimetric în fata pădurii care înconjura reşedinţa. Mă simţeam că într-o cuşca şi am fost la un pas să mă izbesc de o statuie de marmura ce întruchipa o femeie ce avea un şarpe înconjurat în jurul corpului sî deja mă simţeam că sî cum aş fi căzut în lad.

Am fost aproape să tip când mi-am simţit braţul prins de cineva şi am fost întoarsa şi lipita de un piept.

Am respirat uşurata când l-am văzut pe Harry şi mi-am pus mâinile pe obrajii lui, asigurandu-mă că e teafar apoi i-am înconjurat gatul cu braţele, abtinandu-mă din răsputeri să nu încep să plâng.

- Katherine, trebuie să plecam de aici. Spuse serios invartindu-şi privirea prin jur şi inima mi s-a oprit. Harry privea cu spaima anumite persoane care treceau pe lângă noi însă majoritatea ii zambeau.

- Da! Am spus repede înghiţind în sec. L-ai văzut? L-am întrebat cu vocea tremuranda.

Harry se încrunta.

- Pe cine?

Am inghitit din nou în sec, prinzandu-mă de braţele lui Harry pentru a ramane stabila pe picioare.

- Katherine, cine e omul asta? Am văzut o mulţime de oameni periculoşi şi pe majoritatea dintre ei ii cunosc şi nu înţeleg ce dracu' se intampla. Soptî disperat sî gradul de frica din mine a crescut. Erau mai mulţi?

- Harry... am soptîti uşor. Vocea nu îmi tremurase niciodata într-un asemenea hal.

- Ce? Katherine, ce e? Mă întreba speriat punandu-sî mâinile pe umerii mei.

- Drake e aici! Am şoptit cu fiecare cuvânt care mă strangea de gat şi expresia lui Harry a devenit îngrozita, l-am simţit uşorul balans al picioarelor în urma socului.

- Harry?! 0 alta voce necunoscuta m-a făcut să tresar lângă Harry şi mi-am întors privirea spre o femeie care era lângă noi.

- Oh, Doamne. Tu esti! Expira femeia şocata apropiindu-se mai mult de noi şi expresia de stupefiere a lui Harry a crescut şi mai mult.

- Alexandra?! Expira şi el şocat, uitandu-se la femeia din fata lui că la o plăzmuire ireala. Cine e Alexandra?

- Ce dracu' cauţi aici? Ai înnebunit? Şopti femeia mentinandu-şi uimirea şi nervozitatea în glas. Nu mai înţelegeam nimic, dar ochii mi s-au oprit fara să vrea la semnul de pe gatul ei. Picioarele mi s-au înmuiat şi mai tare când am văzut S-ul tatuat şi ascuns de materialul din dantela al rochiei ei. Insa era acolo. Marcajul lui Harry.

Mi-am ridicat privirea spre femeia bruneta care era mai înalta decât mine sî mă intimida cu o simpla privire.

- Ce cauţi tu, aici? Ce dracu' e locul asta? Spuse Harry nervos, devenind deja disperat.

Femeia il privi şocata, marindu-şi ochii albaştri şi conturati perfect cu un machiaj negru. Rochia ei era neagra, scurta şi mulata, atât de simpla dar mă făcea să mă simt banala în fata ei chiar şi acoperita de diamante.

- Harry, esti sinucigas, ce dracu' e în capul tau? Marai femeia nervoasă, prinzandu-l de umăr şi încercând parcă să ¡1 acopere cu trupul ei. Tensiunea din tâmple îmi creştea din ce în ce mai mult şi eram la un pas de explozie. Mai intai Drake, acum femeia asta care e clar că a fost iubita lui Harry, candva. Devenea frustrant felul în care ii puteam recunoaşte fostele aventuri doar prin semnul de pe gat. Era că şi cum mi-ar striga în fata: "Vezi asta? Dovedeşte că eu l-am avut pe Harry înaintea ta!"

- Alexandra, chiar nu am chef de glume. Se încrunta Harry furios spre femeia care părea chiar mai matura decât el. Eleganta ei feminina, mă făcea să mă simt că o fetita aiurita.

Alexandra se holba din nou la el, încă nevenindu-i să creada că vorbeşte serios.

- Nu stii unde esti? Ei, lasa-mă să te luminez eu atunci. Esti la nunta lui Reynolds.

- Ahh, acolo e! Katherine!

Vocea diavoleasca de mai devreme s-a întors, făcându-mă să paralizez în loc. Am expirat stupefiata întorcându-mi privirea spre Drake, care era acum lângă un alt bărbat pe care il recunoşteam foarte bine. Viitorul sot mamei mele.

Totul alerga în capul meu că o invazie de viruşi în serverul unui calculator. Îmi pierdusem fiecare abiliate de a vorbi, de a mă mişca sau respira. Cuvintele Alexandrei încă mi se repetau în cap şi l-am privit din nou pe bărbatul care îmi provoca greaţa înainte, asociîndu-l cu acel nume şi pierzând şi ultima farama de raţiune din mine.

L-am privit uşor pe Harry, care era în aceeaşi situatie că mine. Ochii ii erau mariti şi braţele încordate.

Alexandra s-a pozîtionat din nou în fata lui, desi stiu că era în zadar. Ne văzuseră deja.

Alexandra îşi întoarse privirea spre mine, parcă acum mă observa prima data. Ochii ei se marira uşor, analizandu-mi statura apoi narile ii se umflara.

- Du-te la ei! Du-te! Şoapta ei era un tipat nervos care îmi ordona să mă îndrept spre barbatiî care de îndreptau acum spre noi.

Ochii lui Harry s-au mărit şi mai mult şi s-a mişcat un pas în fata dar Alexandra l-a prins.

- Dacă vrei să mai trăieşti fa ce îţi spun. Ai încredere în mine. E tatăl ei vitreg, nu ii va face nimic.

Privi din nou spre mine, poruncindu-mo să plec mai repede înainte că cei doi barbati să ajunga la noi.

- M-au văzut deja, marai Harry încercând să il prîveasca pe Drake dar Alexandra nu i-a dat voie. Stand în fata lui că un zid protector.

- Nu stie că te-a văzut pe tine. Ai încredere în mine Harry şi lasa-mă să te scot din rahatul asta până nu îţi pierzi capul.

Ii prinse umărul încercând să il traga pe Harry dupa ea dar s-a opus nervos.

- Ce dracu' pune-tî la cale? Marai nervos prinzând braţul meu şi tragandu-mă spre el. Alexandra m-a departat rapid şi l-a tras spre ea.

- Dacă vrei să il mai vezi şi mâine în viaţa. Misca-te dracu' la tăticul tau până nu ajunge aici şi îşi da seama cine e baiatul care te insoteste la nunta lui.

Marai Alexandra spre mine şi chiar dacă în mod normal tonul şi cuvintele ei m-ar fi enervat, acum doar frica era sentimentul persistent în venele mele şi siguranţa lui Harry.

Picioarele m-au mişcat înainte să le dau voie sî eram de acord cu ele. Am auzit protestele lui Harry în spatele meu sî imî dau seama că Alexadra se straduia să îl tina pe loc. Am auzit şuşotelile ei care încercau să îl convingă că lucrurile încă se pot repara sî înainte să imî dau seama, m-am trezit în fata viitorului meu tata vitreg sî cel mai mare duşman al iubitului meu.

- Hugh! Am rostit uşor, sîmtindu-mă deja că o persoana care sî-a acceptat moartea şi tot ce îmi pasa acum era că Harry să iasa teafar de aici.

Se opri lângă mine cu un zâmbet enorm care imî aducea aminte de rânjetul Diavolului înainte să te arunce în flacarî. Amintirea numelui sau mi-a plesnit în tâmple. întotdeauna mi s-a părut cunoscut numele acelui mafiot, nu pot să cred că ii aparţinea celui care avea să îmi devină tata vitreg. Hugh Reynolds.

- Katherine! Frumoasa Katherine! Zâmbi, neasteptand permisiunea pentru a mă trage uşor în braţele lui.

- Inseamna enorm prezenta ta aici pentru mama ta şi pentru mine. Mă saruta pe frunte, într-un stil elegant, că un rege pe fiica să şi m-am abtinut din răsputeri să nu îmi şterg urma sărutului sau scârbos de pe pielea mea.

Am zâmbit strâmb, aproband din cap. Mi-am întors privirea spre Drake, mă privea avand în totalitate atenţia îndreptata spre mine sî canalizata într-un zâmbet radiant. Habar nu aveam ce se intampla, cum nu ii observase pe Harry sî cum încă atmosfera nu se transformase într-o ploaie de gloanţe dar eram fericita că lucrurile erau aşa.

- Vad că ţi-ai făcut repede prieteni. Drake ridica din sprâncene uîtandu-se în spatele meu sî genunchii mi s- au înmuiat. Am privit din instinct în spatele meu pentru a-i vedea pe Alexandra şi Harry indepartandu-se. Pumnii lui erau stransi şi părea aproape tarat de ea, poate sărutul părintesc al lui Reynolds l-a convins să plece dar eram acum recunoscătoare pentru acel gest. Dacă Harry reuşea să scape de aici, nu îmi pasa ce avea să se întâmple cu mine mai departe, viaţa mea era şi aşa distrusă. Am observat-o încă odată pe femeia care poate îmi salva iubitul, speram asta din tot sufletul. Voiam să ii iubeasca şi asta să o determine să faca totul că să ii scoata de aici. Ochii meii i-au întâlnit spatele şi imensul tatuaj cu inscripţii chinezeşti care se întindea pe coloana ei vertebrala.

- Ai gasît-o pe matusa ta? Vocea lui Drake mă întrerupse din nou din ceea ce părea ultima data când îl vedeam pe Harry. Mi-am întors atenţia spre cei doi diavoli din fata mea, hotărâtă să trag cât mai mult de timp, desi totul mi se părea un joc de-a şoarecele sî pisica în care Harry avea să cada imediat. Poate voiau să ii ia de lângă mine şi eu să nu vad ce urmeaza să faca cu el.

- Nu! Am şoptit, raspunzand mai mult şocata la gândul din capul meu.

-Te simţit bine, Katherine? Se încrunta Hugh, parand îngrijorat.

- Da, aerul de California nu îmi face prea bine. Am clatinat din cap făcându-i pe amandoi să chicoteasca. Faceam glume cu diavolul şi nu mă îndoiesc că începeam să înnebunesc.

- Katherine, putem vorbi putîn? Mi se adresa Reynolds cu un ton părintesc prietenos sî am inghitit în sec aproband din cap. Lucrurile nu puteau deveni mai rele de atât. Dacă avea să mă omoare, sper să o faca repede.

A zâmbit şi mi-a oferit braţul lui, şi dacă mi-aş fi pus mână pe un cactus ar fi durut mai puţin. Drake mi-a zâmbit din nou provocandu-mi greaţa în stomac şi Reynolds m-a tras uşor dupa el şi mi-am întors din nou privirea în spatele meu. Harry dispăruse şi Drake a ramas în urma noastra, îndreptându-se spre locurile rezervate oaspeţilor. Acela nu era locul în care se îndreptase Harry şi picătură de siguranţa din mine încă se mai ţinea de venele mele.

- Am înţeles că ai venit aici cu iubitul tau... spuse monstrul care mă tragea acum spre o zona aproape pustie a grădinii, printre trandafiri inalti şi pomi care semanau cu un mănunchi de frânghii inodate.

Respiraţia mi s-a oprit brusc şi am încercat să găsesc un răspuns rapid.

- Da, dar a trebuit să plece, a intervenit o problema grava de familie. Am spus repede, clatinandu-mi capul şi înghiţind în sec dupa fiecare cuvânt.

- Oh, îmi pare rău, mi-ar fi plăcut să ii cunosc. Ce fel de problema? Insista şi nici nu mă aşteptam de la un asemenea om să fie retinut în a afla ce îşi doreşte. Încă mai credeam că totul e doar un joc şi ştia cu cine eram aici de fapt, şi aşa trebuia să fie, doar ii văzuse pe Harry...

Mi-am frecat uşor fruntea, cautand un răspuns când aproape am tipat, prinzandu-mă de braţul lui Reynolds când un şarpe a coborât deasupra capului meu.

Am început să respir mai repede, realizand colonia care se afla în jurul meu, atarnand în copaci, aproape adormiţi şi sasaind cu greutate.

Reynolds rase şi prinse taratoarea alba cu reflexii aurii, tragand-o de pe creanga şi asezandu-l mai jos. Părea paralizat dar inima mea încă bubuia, de parcă nu era speriata destul.

- Nu trebuie să îţi fie teama de ei, sunt inofensivi! Vorbi şarpele despre celalat şarpe pe care il mangaia. Acum nu mai era niciun dubiu că am căzut în Iad şi sunt înconjurata de diavoli.

Aveam să cedez în orice secunda şi asta era posibil în doua feluri: 0 să mă prabusesc pur şi simplu sau o să încep să tip de disperare.

Şarpele se întoarse spre mine sî oricât mă scarbea omul asta înainte, sî oricât de respingător mi se părea, pe atât de tare mă înspaimanta acum. Nu mai era aşa cum mi-l amintesc eu, se schimbase, sau pur sî simplu aşa ¡1 vedeam eu atunci din cauza urei. Acum mî se părea sfidător sî periculos, prîvindu-mă chiar de sus. Ochii lui căprui semanau cu ai mei şi tenul sau măsliniu avea imperfecţiuni de piele pe care nu le văzusem înainte. Era la fel de înalt că mine, sî purtam tocuri. înainte mi se părea un burtos scund dar asta probabil din cauza că l-am văzut mereu lângă mama, care avea jur de 1.80. Burta lui nu mai era atât de mare, era un bărbat masiv şi voluminos dar într-un fel sfidător. Prin fracul negru am zărit şi urma muşchilor de pe braţele lui care pareau mai vechi de câteva luni. Poate se schimbase pentru nunta, dar probabil aşa îmi impusesem eu să il vad înainte, să îmi măresc scarba pentru el. Parul sau era lung până

la baza gatului rar şi lins într-o coada la spate. Oricât s-ar fi schimbat în ochii mei, chipul lui tot hidos era şi acum stiu cum arata diavolul.

- Sunt un fel de pasiune a mea, unii oameni iubesc câinii, a Îţi pisicile, eu iubesc şerpii. Rânji mângâind capul reptilei scarboase. - Imagineaza-ţi un om sau un alt animal fara mâini, fara picioare, fara gheare... ar fi o victima atât de uşoară, şopti visător mângâind capul şarpelui caruia părea să ii fie greu să şi sasaie. Ei sunt atât puternici şi au abilitatea de a creea spaima adversarului din nimic.

- Hmm, nu vorbim şi despre colţi, venin, abilitatea de a strangula până la sufocare şi de a se mişca pe orice fel de suprafaţa?

Nu stiu de unde mi-a venit asta şi de ce intram în jocul lui.

Reynolds mă privi apreciativ. Uram asta.

- Ai dreptate. Dumnezeu nu le-a dat nimic. Dar cu toate astea au tot. Pot ataca aproape oriunde. Imagineaza-ţi un rechin pe uscat, sau un leu în copac sau în apa adanca.

- Nu sunt sigura că Dumnzeu a creat creaturile astea. Am vorbit sictirita. Nu pot să cred că ajunsesem să vorbesc cu Hugh Reynolds despre şerpi.

- Dumnezeu a creat totul, Katherine. Chiar şi pe diavol. Şerpii, sunt simple animale de prada pe pământ. Spuse, lasand şarpele în pace şi departandu-se, dorindu-şi probabil să schimbe subiectul.

- Nu stii cât de mult mă bucur că ai venit astăzi aici, Katherine. Îmi zâmbi diavolul şi m-am străduit din răsputeri să ii zâmbesc, dar mai mult am inghitit în sec. Gândul îmi era doar la Harry şi faptul că nu il mai vedeam mă făcea să o iau razna. Rămăsese cu femeia aia tatuajul de pe gatul sau îmi întuneca minţile şi mai mult. Nu mai aveam încredere în nimeni în Iadul asta camuflat într-o gradina a Paradisului.

- Stiu că m-ai urat la început Katherine, sî chiar îmi doresc să schimb asta. Vreau să înţelegi că nu am vrut niciodata să te despart de mama ta şi nimic nu m-ar face mai bucuros dacă ai accepta să intri în familia noastra şi să mă accepţi macar că tata-vitreg.

Mi-a prins mână, ridicand-o uşor într-a lui şi scarba combinata cu spaima deja clocoteau în mine.

Mă abţineam din răsputeri să nu il scuip în fata şi aş fi dat orice să am un pistol acum. Eram în stare să iau chiar unul din şerpii de lângă mine şi să ii înfig colţii lui în gatul jigodiei de lângă mine.

Mă gandeam la o modalitate să il refuz astfel încât să nu dau nimic de bănuit dar expresia lui s-a schimbat brusc, ridicandu-mi mână mai sus şi uitandu-se la medalionul de la încheietura mea. L-a prins în mână, ochii aproape marindu-se când l-a studiat mai bine.

- De unde ai asta? Mă privi încruntat, întorcând medalionul pe toate părţile sî devenind din ce în ce mai şocat.

- Ce conteaza? M-am încruntat deja speriata de tonul sau schimbat şi atractia pentru medalionul meu. Il mai analiza câteva secunde, tragandu-mi mână tot mai aproape de fata lui.

- Conteaza... pentru că asta a fost al meu.

Nu ştiam cum să reacţionez. Să îmi trag sictirita mână dintr-a lui, sau să încep să rad.

- Nu totul îţi aparţine, Reynolds! Mi-am smuls mână dintr-a să, temandu-mă pentru că ii spusesem aşa. Cred că doar oamenii din lumea lui ilegala i se adresau aşa, dar până la urma, eram unul dintre ei. Un duşman care ii va deveni totodata, fiica vitrega.

Mă privi surprins, apoi îmi prinse din nou mână într-a lui.

Rase.

- Nu, dar asta e al meu. Sunt sigur de asta, l-am pierdut acum mult timp. Vezi asta? Îmi arata spre H-ul zgaraiat de pe aripa avionului.

- Eu am făcut asta. Hugh... Ridica din spranceana şi ochii mi-au paralizat pe chipul lui. Ce legătură avea nenorocitul asta cu medalionul mamei lui Harry?
- Cum l-ai pierdut? Am întrebat repede ştiind sigur că dacă se adeverea gândul pe care ii aveam acum, aveam să îmi pierd minţile garantat. Nici într-un coşmar nu e permis să trăieşti atâtea orori.
Reynolds se încrunta.
- S-a intamplat de mult, înainte de mama ta parternerele mele erau mai... needucate. Aproape ranjî diavoleşte sî pielea mî s-a zbârlit pe mâine.
- Ce vrei să spui?
Ofta.
- Mi-a fost smuls de la gat într-o noapte, nu am realizat atunci şi când mi-am dat seama că imî lipsete era prea târziu. Termina sî îşi datina capul încercând să nu îşi aduca aminte mai multe. Oricum, a trecut mult timp de atunci dar totuşi nu înţeleg cum a ajuns la tine.
Deveni din nou serios sî i-aş fî răspuns, aş fi putut inventa o minciuna că l-am găsit pierdut pe strada sau oriunde altundeva, dar nu mai puteam face asta. Nu mai puteam face fata la toate astea.
Mintea şi corpul mi-au clacat când mi-am dat seama cine era cu adevarat omul din fata mea. Nu era viitorul sot al mamei, nu era un infractor periculos, nu era cel mai mare duşman al iubitului meu. Toate astea nu mai contau acum, erau nimicuri pe lângă adevărata lui identitate.
Hugh Reynolds era bărbatul care a violat-o pe Miranda, iar asta ii făcea tatăl biologic al lui Harry. Şi asta ducea la alt dezastru. În cel mai revoltător şi îngrozitor mod posibil, odată cu aceasta nunta eu şi Harry deveneam fraţi vitregi.

46. Papusa Ruseasca

- Katherine, esti bine? Am simţit o atingere rece pe braţul meu şi am tresărit, smulgandu-mă imediat din atingerea monstrului. Picioarele îmi erau moi şi obrajii pareau reci şi secaţi de viaţa.
- Doamne, te-ai albit la fata. Katherine, ce e cu tine? Vocea inspaimantata a lui Reynolds m-a speriat şi mai tare şi mijlocul mi-a fost insfacat de braţele lui.
- Lasa-mă! Aproape am tipat terifiata.
- Katherine, ce s-a intamplat? Privirea lui întunecata m-a făcut să inghet. Ochii mi-au inghetat într-ai lui şi mi-am adus aminte de vorbele lui Harry: Singura diferenţa dintre el şi Yrrah sunt ochii. Ochii aproape negri pe care Yrrah ii mostenise de la tatăl lui. Ochii lui Reynolds erau un abis negru înconjurat de cearcane şi rautate care mî-a inghetat sângele în vene.
Capul imî vajaia sî începeam să nu mai aud nimic în jurul meu, decât un singur lucru care imî urla în urechi: HUGH REYNOLDS ETATAL LUI HARRY! SI TATAL MEU VITREG!
Asta nu putea fi adevarat. Cum era posibil aşa ceva? De ce eu? De ce Harry? De ce noi?
- Katherine! Tipatul lui Reynolds m-a făcut să tresar din nou. Oricare ar fi fost adevarul, comportamentul meu nu era potrivit. Am încercat să imî aduc sângele înapoi în obraji şi să îmi recapat echilibrul până Reynolds nu îşi dadea seama că stiu cine e cu adevarat.
- Scuze, mi se mai intampla asta... e din cauza... - am inghitit în sec -... dependentei. Nu mai iau droguri acum şi organismul meu cedeaza uneori. M-am încruntat masandu-mi fruntea, multumita de minciuna pe care reusisem să o concep într-o asemenea situatie.
- Oh, şi acum esti bine? Vru repede să stie. Am aprobat rapid din cap şi am tras o gura mare de aer, ridicandu-mi privirea spre el.
- Da, sunt bine. Îmi pare rău!
Clătină din cap şi zâmbi că un şarpe.
- Deci, o să îmi spui unde ai găsit acest lănţişor? Insista prinzandu-mi mână din nou şi mi-am strâns buzele. Nu mă aşteptam să renunţe şi îmi doream să ii urlu în fata că l-am primit de la fiul lui care s-a născut în urma unui viol.

M-am gândit rapid la poveştile lui Harry. Trebuia să fac o legătură cu trecutul lui şi să nu dau nimic de bănuit. Unde s-a născut Harry? Chicago! Deci probabil acolo fusese violata şi mama lui.

- L-am găsit vara trecuta într-o excursie cu prietenii. Cred că eram prin Chicago. De ce îţi pasa atât de mult de chestia asta? E doar un medalion cu o litera scrijelita, nu poti fi sigur că e al tau. M-am încruntat încercând să întorc situatia în favoarea mea în speranţa că Reynolds îmi va da dreptate.

Îmi analiza vorbele câteva secunde şi zambî făcând probabil legătură cu Chicago.

- Crede-mă, e al meu. Il recunosc foarte bine sî exact acolo l-am pierdut. Trebuie să fie un semn că viitoarea mea fiica l-a găsit. Zâmbetul lui îmi întorcea stomacul pe dos şi materialul lănţişorul îmi ardea acum pielea încheieturii. Nu mai aveam niciun dubiu că acest nenorocit o violase pe Miranda iar ea i-a smuls lănţişorul de la gat în acea noapte. Găsisem în sfarsit explicaţia pentru temerea ei fata de acest obiect: il luase de la monstul care a distrus-o.

M-am fortat să zâmbesc desi nu am reuşit.

- Nu-ţi face griji, nu ţi-l cer înapoi. Mă bucur nespus de mult că l-ai gasît şi acum ¡1 porţi. Îmi saruta mână şi mi-am muscat limba cu toată forţa să nu leşin de disperare. - De fapt, vreau să îţi mai dăruiesc ceva. Îşi scoase o cutiuta de catifea neagra din buzunarul sacoului.

0 deschise şi am întâlnit imaginea unei bratari mici şi fine ce semana cu un şarpe de argint.

Era subţire şi sclipitor şi nu gaseam nicio diferenţa intre a fi inghitita de un anaconda şi sentimentul pe care l-am simţit când mi-a pus pe încheietura, acea bijuterie. L-a aşezat lângă medalion. Se incolacea pe încheietura mâinii mele, intinzandu-şi capul pe partea exterioara a palmei, nu era tocmai stilul unei bijuterii elengante, dar reuşea să arate că una.

- O asemenea bijuterie i-am dat prima data mamei tale. Desigur acum are sute şi a uitat probabil de ea. Rase şi mi-am strâns buzele în dezgust. Asta a activat brusc un alt subiect al acestei situatii apocaliptice. Mama. Urma să se casatoreasca cu unul dintre cei mai periculoşi oameni din lume.

- Cum v-ati cunoscut tu şi mama? Am întrebat înainte să gândesc, asta era un lucru pe care încă nu ¡1 aflasem sî regretam că fusesem atât de neiteresata de acest bărbat. Dacă eram în stare să îmi amintesc numele lui şi să ¡1 spun lui Harry în maşina, şi-ar fi dat seama şi nu il mai aduceam în ghearele acestor diavoli. Doamne, te rog să fi reuşit să plece de aici.

- E o poveste lunga, scumpo. Dar promit că o vei afla.

Mi s-a incretit limba când mi-a spus scumpo. Un şarpe negru ne dadea tarcoale ametit şi mi-am strâns picioarele scarbita urlând pe interior. Tot ce îmi mai trebuia era să iau foc şi eram oficial în Iad.

- Ei bine, Hugh, trebuie să recunosc; nu credeam că o să ai o fiica aşa frumoasă.

Diavolul numărul doi şi-a făcut din nou apariţia şi m-am întors spre Drake că un om care cere cu disperare să î se taie capul în secunda asta şi să scape de tot acest chin. Prezenta lui aici mă făcea să mă gândesc din nou la Harry. Drake e aici, Harry nu e. Asta e bine.

Reynolds rase cu un sunet scârbos şi îmi saruta din nou mână. Dacă mai făcea asta odată aveam să îmi musc membrul ala până îmi despic carnea că el să nu o mai poata saruta.

- Şi tu mă intrerupi din discuţia cu fiica mea frumoasă, ce vrei?

- Îmi pare extrem de rău, exagera regretul zâmbind spre mine. Dar trebuie să îţi amintesc că ai o mireasa de aşteptat la altar.

Expresia lui Reynods se schimba imediat şi ochii ii fugiră repede la ceasul de pe mână.

- Fir-ar! Katherine, am plecat până când mama ta nu se casatoreste fara mine. Gluma lui seaca m-a făcut să zâmbesc strâmb.

- Ne vedem în curând, sper că tu o să duci trena mamei tale. Îmi prinse brațele și mă trase în alt sărut pe frunte care mi-a făcut stomacul să se ¡noade și să musteasca. Am aprobat scarbita din cap desi nu aveam nicio intentie să o fac și spre norocul meu a plecat imediat. Voiam să trag o gura mare de aer dar mi-am dat seama că nu scapasem, Drake veni acum în fata mea privindu-mă cu același zâmbet radiant și cu mâinile în buzunarele pantalonilor.
- Vii? Îmi întinse brațul și am inghitit în sec.

Am aprobat din cap și mi-am pus mână dupa brațul lui. Trebuia să gândesc și repede. Nici nu aveam timp să realizez că sunt la brațul barbatului care probabil m-ar tortura până la moarte cu o plăcere sadica dacă ar afla cine sunt, acum trebuia să mă gândesc la viitorul meu tata vitreg, care era tatăl biologic al lui Harry, carese casatorea cu mama. Pe lângă aceasta legătură monstruoasa se afla și alt motiv, unul care nu avea nicio legătură cu mine sau cu Harry. Mama mea urma să se casatoareasca cu un diavol și cuvintele ei mi-au aparut în minte că un set de sageti. Mi-a spus că a facut-o pentru siguranța mea. Lucrurile erau simple, mama știa foarte bine cu cine urma să se mărite și vorbele ei mă speriau. De ce o făcea? Ce legătură avea omul asta cu ea și cu siguranța mea? Nu aveam timp să mă gândesc la asta acum, trebuia să ii scot pe Harry și pe mama de aici.

Gândurile mele m-au făcut să uit lângă cine mergeam, ne-am întors înapoi lângă fantana din curte sî privirea mî se invartea disperata în jur. Nimeni nu mai era aici, toti merseseră să își ocupe locurile.

- Mama ta e încă sus, vrei să mergi la ea? Mă întreba Drake și am aprobat repede din cap, smulgandu-mă de la brațul sau într-o secunda.

M-am întors repede înainte să o iau la fuga spre scarî. Aveam o aparenta de persoana relaxata de pastrat.

- Ne vedem mai târziul

Mi-am pus toată forța în acest zâmbet sî mă simțeam secata de puteri din cauza lui, nu i-am așteptat răspunsul sî m-am întors pe calcaie, luand-o la goana spre scări. Mama avea să treaca pe aici în orice secunda sî să își lege pentru totdeauna viața de acel diavol.

Am ajuns disperata în living și liniștea din jurul meu nu mă ajuta. Nu știam ce se intamplase cu Harry. Unde era, dacă acea femeie ii ajutase să fuga. Mi-am ros unghiile la propriu și m-am mai învârtit de câteva ori înainte să tresar speriata la auzul unui sunet care a pornit în mână mea. Clutch-ul meu putea să mă omoare.

Am cotrobăit cu mâinile tremurande în el și am găsit înăuntru un telefon necunoscut, m-am uitat nedumerita și speriata la el dar numele lui Harry de pe ecran m-a făcut să ii răspund imediat.

- Da?!
- Katherine, unde esti? Vocea disperata a lui Harry mi-a făcut teama să creasca.
- Sunt în casa, tu esti bine? Am întrebat repede.
- Unde în casa? Vin să te iau imediat.
- Harry, las-o. nu poti s-o iei acum. Trebuie să pleci de aici!

Auzeam o voce suparata lângă el și ii simțeam pe Harry mergând și ignorând persoana de lângă el care era cu siguranța acea Alexandra.

- Harry, trebuie să pleci imediat de aici. Asta e casa lui Reynolds, toti dușmanii tai sunt aici. Am șoptit disperata indepartandu-mă în partea cealalalta a livingului când o femeie a coborât de la etaj. Fanfara a schimbat melodia într-un tempo ușor dar puternic și am recunoscut

marșul traditional al lui Wagner

care anunța intrarea miresei. Inima mi s-a strâns de spaima.

- Și vrei să te las aici? Aproape tipa. Nu-mi pasa cine e acolo Katherine, vin dupa tine acum... lasa-mă dracu' în pace, Alexandra. Tipa parand agitat și mi-am văzut din nou toată viața

prin fata ochilor. De o parte era mama care urma să se casatoareasca cu diavolul, pe cealalta parte era baiatul pe care ii iubeam şi pentru care aş fi fost în stare să îmi dau viaţa. Şi aş fi facut-o, chiar acum, să stiu că el e în siguranţa.

Inima mi s-a oprit în loc când am vazut-o pe mama mea coborând scările albe de marmura, tinand braţul bunicului meu. Gura mi s-a deschis de spaima şi lacrimile mi-au orbit vederea. Capul îmi vajaia din nou şi nu mai auzeam cuvintele disperate ale lui Harry.

- Mama, am şoptit fara să i-o spun cuiva şi în momentul în care a coborât scările de la ieşire picioarele mi s- au înmuiat. Voiam să tip, să o opresc, dar nu îmi gaseam nenorocita de putere să o fac.
- Mama, am repetat de data asta mai tare şi am strâns din dinţi, lasandu-mi picioarele şi lacrimile să mă conducă dupa ea. Am început imediat să fug, fiind aproape să strig un nu, din toti plamanii până când mijlocul mi-a fost prins şi tras în spate, de puterea a doua braţe care m-au oprit în loc.
- Nu! Am tipat de data asta, încercând să fug din nou spre mama sî să o salvez din ghearele diavolului dar eram trasa în spate. Era deja aproape de altar şi am început să plâng în hohote disperate, muzica îmi acoperea tîpetele. Dacă o opream înainte când am avut ocazia, de ce n-am oprit-o? De ce am lasat-o iar să plece?
- Iubito, iubito, calmeaza-te! 0 voce speriata şi doua palme s-au aşezat pe obrajii mei şi au încercat să mă calmeze. Mi-am întors privirea spre Harry şi am continuat să plâng disperata, zbatandu-mă în braţele lui.
- Harry, lasa-mă să merg la ea. Nu o pot lasa să se mărite cu diavolul ala, lasa-mă te rog. L-am implorat plângând şi aproape cazand în genunchi. Harry m-a tras mai departe, asigurandu-se că persoanele de afara nu mă vad sau nu mă aud. Am văzut momentul în care Reynolds a prins mână mamei şi am tipat din nou până când Harry şi-a pus mână peste gura mea.
- Iubito, trebuie să plecam de aici. Te implor. încerca să mă calmeze şi m-am uitat nebuna la el.
- Cum să plec? E mama mea, se marita cu nenorocitul ala. A obligat-o! A obligat-o Harry, am continuat să suspin înecata de plâns şi m-a tras în braţele lui să mă calmeze.
- Gandeste-te la noi iubito. Gandeste-te la mine. Îmi trase din nou obrajii şi mă privi repede în ochi. Şi eu sunt un monstru şi un criminal dar te iubesc şi stii că nu ţi-aş face niciodata rău. Şi Reynods e la fel că mine dar sunt sigur că nu ii va face niciun rău mamei tale. Gandeste-te la asta te rog şi vino cu mine! Mă implora cu lacrimi în ochi şi îşi lipi fruntea de a mea.

Am suspinat disperata.

- Nu e acelaşi lucru. El o obliga să se marita cu el.
- Şi dacă e aşa nu o s-o ajuţi dacă opreşti nunta acum. 0 să fiti amandoua în pericol. Nu mai putem face nimic acum, iubito. Zise cu vocea joasă şi am privit peste umărul lui, acolo unde mama spunea acum "Da!" şi îşi lega viaţa de acel om. Nu reuşeam să ii vad starea, expresia, li spusesem că plec să il aduc pe iubitul meu şi nu mă mai întorsesem.

Am observat-o întorcandu-se că un răspuns la gândurile mele sî nu cred că lucrurile mergeau aşa cum credeam eu. Drake era lângă Reynolds, sî a plecat imediat, venind înapoi spre casa.

- La dracu'! Trebuie să pleci, acum. Las-o aici sî pleaca. Tipa Alexandra şoptit spre el şi nu realîzazem prezenta ei până acum.
- Mai bine mor! Scuipa Harry, incruntandu-se spre silueta lui Drake care se apropia periculos de repede.
- Nu înţelegi?! Vine dupa ea, e fiica miresei. Nu se va casatori fara fiica ei. Dacă o iei cu tine o să dezlantui furtuna. Nu o să poti pleca cu ea de aici.

Harry se întoarse nervos spre bruneta şi se încrunta.

- Ce îmi ascunzi, Alexandra? Ce dracu' se intampla aici? înjura Harry şi am privit speriata silueta lui Drake care acum aproape fugea spre noi. L-am tras pe Harry un alt pas în spate fiind gata să creez un scut în fata lui.

Alexandra ezita stangandu-şi buzele.

- 0 să îţi explic mai târziu, îţi promit. Acum, te rog, pleaca.

- Nu plec fara Katherine. Ce dracu' nu înţelegi din cuvintele astea? Harry îmi smuci mijlocul şi mă trase spre usa opusa, cea pe care intrasem prima data.

- Harry! Striga Alexandra dupa el.

- Spune-i că a plecat pentru că nu mai suporta. Nu a putut să faca fata faptului că mama ei se marita cu un alt bărbat şi a preferat să plece înainte să strice nunta. Ordona Harry cât încă mergeam şi protestele Alexandrei au fost în zadar, eu nu aveam nici timp să analizeze ce spusese. Eram din nou panicata şi când am avut impresia că Drake urca scările spre noi am luat-o cu Harry la fuga spre cealalta ieşire. Nu avea să plece fara mine şi ii semnasem deja destule condamnari. Am continuat să suspin când Harry a coborât rapid scările cu mine şi m-a bagat în maşina noastra înainte macar să imî dau seama. Aceasta a derapat rapid pe covorul roşu sî norocul nostru că nimeni nu mai era acum în zona, toti învitatîi erau la locurile lor şi mă aşteptau pe mine. Fiica ratacitoare a miresei.

Am început să plâng şi mai tare când casa a dispărut din raza mea vizuala, odată cu sansa de a-mi salva mama. M-am gândit la reacţia ei când acea Alexandra ii va spune ce a zis Harry şi mă înecam în suspine deja.

Harry m-a strâns în braţele lui şi a încercat să mă calmeze, dar nici el nu era mai bine decât mine.

Am ajuns la poarta şi aceeaşi gardieni erau aici, am inghetat în braţele lui Harry la gândul că nu ne vor lasa să ieşim.

- Iubito, vreau să le spui că nu mai vrei să ramai la nunta şi îţi doreşti să pleci imediat. Trebuie să îţi deschidă. Mă instrui Harry mangaindu-mi obrazul şi am aprobat din cap încercând să imî calmez macar suspinele.

Maşina s-a oprit în fata porţii închise şi mi-am sters repede lacrimile cu podul palmei, Harry s-a tras uşor de lângă mine. Am deschis geamul când un gardian a venit nedumerit lângă maşina.

- Deschideti-mi poarta I Am spus cu voce încă chinuita dar şi dură.

- Doamnisoara, s-a intamplat ceva...

- Doar deschide-mi dracu' odată poarta şi lasa-mă să plec de aici. A fost cea mai mare greşeala din viaţa mea să vin la nenorocita asta de nunta. Deschide-mi poarta până nu trec cu maşina prin ea.

Am tipat nervoasă, varsandu-mi tona de nervi pe care o aveam în mine pe omul care mă privea şocat. Sigur ştia cine sunt şi cu norocul meu îmi cunoştea şi povestea. Nu am suportat-o până acum pe mama, faptul că vreau să plec de la nunta ei nu e o surpriza.

Bărbatul în negru înghiţi uşor în sec sî se încrunta, făcând semn din cap spre un alt bărbat ce se afla la cabina de control sî am văzut poarta deschizandu-se uşor. Chinuitor de uşor. Când am capatat suficient spaţiu, şoferul a apasat puternic acceleraţia sî am simţit cum ies pe porţile ladului. Îmi aveam sufletul cu mine şi m-a strâns din nou în braţe, dar îmi lasasem mama acolo şi am început să plâng iar disperata. Şi cum toate astea nu erau de-ajuns, cum aveam să ii spun lui Harry că am aflat cine e tatăl lui? Şi că acum noi suntem practic, fraţi vitregi.

Nebunia creştea în mine în fiecare secunda.

- Calc-o şi du-ne la aeroport. Ordona Harry rapid şi simţeam viteza maşinii cum zboara cu noi pe străzile Los Angeles-ului, pe care trecusem acum o ora, band şampanie şi făcându-ne planuri pentru saptamana în Malibu, care e clar că nu va mai avea loc.

Mi-am îngropat fata în pieptul lui Harry, suspinând fara încetare şi plângând cu toată fiinţa mea, dorindu- mi să mă trezesc din acest coşmar îngrozitor.

- Gata, iubito, o să fie bine. Îţi promit! 0 să ne întoarcem acasă şi vei fi în siguranţa, nu se va atinge de tine. încerca Harry să mă calmeze dar asta era singurul lucru de care îmi pasa mie.

- Am lasat-o să se mărite cu el. Am abandonat-o tot timpul asta. Dacă aş fi vorbit mai demult cu ea aş fi aflat cine e omul pe care ii ia de sot şi aş fi oprit-o să faca asta. Am lasat-o în ghearele lui. Am continuat să suspin la pieptul lui Harry şi el mi-a masat spatele, nestiind ce altceva să îmi faca.

- Ce e asta? Mă întreba repede, ridîcandu-mi încheietura. Am observat şarpele încolăcit pe mână mea sî am scos repede bratara, sîmtindu-mî pielea arzand sî am deschis geamul, aruncad-o cu furie. Voiam să fac la fel sî cu lănţişorul în forma de avion de hârtie care se transformase acum dintr-un obiect sfanţ în unealta diavolului dar nu aveam încă puterea să îi explic lui Harry de ce aş face asta aşa că am lasat metalul argintiu să îmi arda pielea şi sufletul.

- Mama ta e în siguranţa, iubito. Ai încredere în mine, va fi sotîa lui. În momentul asta ea e cea mai protejata în acel loc. Îmi tase din nou fata spre a lui. - Suntem monştri dar protejam ce iubim. Reynolds se casatoreste cu mama ta şi din cate stiu eu nu a fost niciodata căsătorit. Trebuie să o iubeasca. încerca Harry disperat să mă convingă şi am inghitit în sec nereusind să ii dau dreptate, cuvintele mamei îmi spuneau că nu e deloc cum spune el. Şi pe lângă toate astea vorbea de "noi monştrii" că despre doua persoane care au în comun doar ocupaţia, dar ei aveau mult mai mult de atât. Aveau acelaşi sânge în vene.

Toate astea m-au făcut în cele din urma să cedez, când Harry m-a urcat repede în avion, am clacat. Nu mai puteam suporta atâtea, privirea mi s-a incetosat şi picioarele mi s-au înmuiat, de data asta pierzând complet legătură cu ele sî cu mintea mea care a căzut în întuneric.

Mintea îmi era atât de extenuata încât se bucura da mica pauza de inconştienta. Pentru câteva secunde reuşeam să nu mă mai gândesc la ce se intampla cu viaţa mea, dar cineva nu voia să îmi lase în mica mea gaura neagra şi voia cu orice pret să mă traga afara. Îmi simţeam corpul zgaltait şi un ecou puternic îmi traversa mintea, strigandu-mi numele cu disperare.

În cele din urma am fost readusa la suprafaţa şi am tras o gura mare de aer, simtindu-mi fata uda şi trupul îngrozitor de vlăguit.

- Katherine, iubito, esti bine? Vocea disperata a lui Harry îmi tragea fata spre a lui. Şi-a aşezat palmele pe fata mea care nu stiu dacă era stropita cu apa sau transpirata şi m-am uitat speriata în ochii lui, continunad să respir cu o rapiditate anormala, aproape asfixiandu-mă din cauza gurilor prea mari de aer pe care le luam.

- Iubito, te simţi bine? Mă întreba Harry din nou tragandu-mă la pieptul lui şi am aprobat repede din cap, desi nu eram.

- Doamne! Expira epuizat tragandu-mă la pieptul lui şi strangandu-mi mijlocul cu forţa. - M-ai speriat aşa de tare. E în regula iubito, esti în siguranţa acum. Mă linisiti, masandu-mi spatele dar siguranţa era ultimul sentiment din lume pe care il aveam acum. Am realizat că suntem în cabina lui, întinşi pe pat şi nu sunt sigura cate secunde sau minute durase leşinul meu dar nu fusese de-ajuns să mă linisteasca. Mi-am privit palmele în poala. Tremurau, alaturi de tot restul corpului meu şi intamplarile de azi au fost din nou trecute în lista fara să le dau voie.

Hugh Reynolds: Noul sot al mamei. Cel mai mare duşman al lui Harry. Tatăl lui Harry, bărbatul care i-a violat mama.

Drake: Bărbatul care vrea să se răzbune pe Harry şi cea mai sigura cale e să o faca prin mine.

Mama: Pe care am urat-o în tot acest timp şi nu m-am gândit o secunda că poate alegerea ei de a se marita cu acel bărbat avea şi alt scop în afara banilor. Poate aş fi reuşit să opresc toată astea dacă aş fi făcut şi altceva decât să o urase şi să mă comport că depresiva fara scrupule.

Şi pe lângă toate astea mai era şi Harry, care mă strangea în braţe şi se gandea doar la siguranţa mea, nu la faptul că omul care mi-a devenit acum tata, era şi a lui. Cum aveam să ii spun asta? Cum puteam să ii spun adevarul asta când nici macar eu nu il pot suporta?

Mintea începea să îmi bubuie din nou şi simţeam o dorinţa nebuna să îmi azvarl lănţişorul de pe mână. Dar dacă faceam asta, trebuia să şi explic fapta mea iar eu pur şi simplu nu aveam puterea să o fac acum. Nu ştiam cum să ii explic iubitului meu că tocmai a devenit fratele meu vitreg şi am aflat cine e bărbatul pe care îşi doreşte să se răzbune încă de la 5 ani.

Viata mea devenise o papusa ruseasca. Atunci când credeam că nu îmi poate oferi mai multe surprize, se desfacea din nou şi din nou şi arunca în mine mai multe lovituri decât ii este permis unui om să suporte.

Şi cum mă aşteptam, papusa s-a deschis din nou odată cu aceast gând şi mi-a oferit alta lovitura de care aproape uitasem: Alexandra.

Amintirea acelei femei mi-a aparut în minte, alaturi de tatuajul ei şi de ce putea ea să reprezinte pentru Harry. Mi-am reamintit vorbele ei dure asupra mea şi vagul accent rusesc pe care il avea însă combinat într-o engleza perfectă. Nu am avut timp să o analizez prea bine dar sunt sigura că ea nu era una dintre obişnuitele posesii sexuale ale lui Harry.

Dar nu aveam acum puterea şi nu voiam să aflu mai multe. Îmi era de-ajuns presiunea care pulsa deja asupra mea. Harry mă strangea în braţe, îmi mangaia spatele şi îmi şoptea uşor, "Shh!" în ureche. Asta nu era de-ajuns să mă calmeze acum. Tot ce îmi doream era să leşin din nou şi să primesc din nou acel întuneric în care puteam uita totul.

- Mă doare capul, îngrozitor. Mi-am masat tâmplele sîmtindu-le mocnind şi durerea mi se întindea până în ceafa.

Harry mă privi câteva secunde şi se ridica de lângă mine. Merse lângă dulapul sau, scoţând ceva din interiorul lui. Am încercat să imî desfac cureaua sandalelor care provocau o durere în plus asupra corpului meu.

Harry se aşeza pe marginea patului meu, tinand în mână o cutie careia nu ii puteam deduce culoarea din cauza incetosarii privirii mele.

- Ce e asta? Am întrebat când Harry mi-a întins o pastila, alaturi de un un pahar de apa.

- E un somnifer. Eu le iau când nu pot dormi în timpul schimbărilor de fus orar. 0 să te ajute, iubito, vei fi mai liniştita când te vei trezi.

Explicaţia lui mi-a fost de-ajuns. I-am luat pastila din mână şi am inghitit-o imediat, acum dorindu-mi mai mult că oricând să cad din nou în neştire.

Harry m-a întins pe pat şi l-am simţit desfacandu-mi sandalele. Corpului meu şi aşa secat de puteri nu i-a luat mai mult de câteva minute să cada în prada somniferlui şi să mă arunce într-o uitare întunecata unde singurul lucru pe care mî-l doream era să nu fiu bantuîta de vreun coşmar. Aveam destule în realitate.

Degetele mi-au masat fruntea încruntata înainte să deschid ochii. Placa de metal ce părea imprimata pe pielea mea, oferindu-mi o senzaţie de durere crunta - încă era acolo, dar mintea mea era totuşi mai liniştita. Mi-am fortat ochii să se deschidă şi m-am incrutat mai tare din cauza luminii din camera. Am icnit uşor şi m- am ridicat în fund, plimbandu-mi confuza privirea în jur. Credeam că încă sunt în avion, dar am recunosct camera că fiind cea în care eu şi Harry dormisem noaptea trecuta, în casa lui Carter. Ce cautam aici?

L-am observat pe Harry aşezat pe un fotoliu lângă fereastra mare care umplea camera de lumina şi şi-a întors imediat fata spre mine.

- Harry, am şoptit cu gatul uscat şi buzele lui au format un zâmbet chinuit.
- Te simţit bine, iubito?

Am aprobat din cap, desi gestul asta ii făcea să mocneasca în protest. M-am ridicat în şezut, simtindu-mi corpul mult prea cald sub cearseaful care mă acoperea. Mi-am tras picioarele pe marginea patului însă când m-am ridicat am realizat că singurul lucru pe care ii am pe mine sunt chiloţii negri... cu diamant. Mi-am învârtit privirea în jur şi mi-am observat rochia aruncata pe alt fotoliu lângă masuta de toaleta, alaturi de sacoul lui Harry. El încă era imbracat în pantalonii de bumbac şi camasa neagra, scoasa din pantaloni careia ii deschiase nasturii, şi o lasase să ii cada pe pieptul dezgolit. Am inghitit în sec fara să vreau. Niciodata nu l-am văzut pe Harry atât de elegant şi ravasit în acelaşi timp. Ţinea intre degete o ţigara aprinsa, şi pe marginea fotoliului era aşezata o scrumiera aproape plină de alte tigari fumate. Arata că un adevarat gangster acum, unul atractiv şi periculos şi privirea lui spre mine mă făcea să îmi musc buza neintentionat.

- Vino la mine. Îşi întinse mână spre mine, chemandu-mă la el. Am inghitit în sec şi mi-am privit corpul aproape gol, o alta durere mi s-a aşternut pe trup. Una crunta şi mult mai dureroasa, Harry nu mai era doar iubitul meu. Nu aveam de gând să renunţ la el dar ceea ce mă speria cu adevarat era posibila lui reacţie. Cum va vedea el situatia asta? Cum va reacţiona el în fata faptului că acum sunt sora lui vitrega?

Aceste cuvinte îmi aduceau lacrimile în ochi şi nici nu aveam puterea să ii spun toate astea.

- Iubito! Insista Harry cu vocea blanda şi mi-am tras repede nasul, prinzând sacoul de pe fotoliul lui şi tragandu-mi-l pe braţe. Voiam să stau goala în braţele lui, voiam asta acum mai mult că orice dar încă nu puteam să mă bucur de asta fara că el să stie adevarul.

Am lasat sacoul desfăcut, suficient cât să îmi acopere sânii şi chiar dacă îmi era mare, materialul sau fin era subţire şi putea fi comparat cu o camasa. Mi-am sumetit mânecile până la cot şi m-am aşezat în poala lui Harry. Mă privi puţin surprins dar nu îmi adresa nicio întrebare. Mi-am îngropat fata în scorbîtura gatului sau sî l-am lasat să mă stranga în braţe în felul lui calmant. Pe lângă tot ce se intamplase astăzi, posibilitatea să pierd aceasta imbratisare mă speria cel mai tare. Între noi nu exista nicio legătură de sânge, aveam părinţi diferiţi dar acum acea bucata nenorocita de hârtie ne lega că fraţi vitregi. Chiar dacă Harry nu ii purta numele lui Reynolds, era fiul lui. Ochii mi-au fugit din nou pe lănţişorul de pe încheietura mea, imî doream atât de mult să ii spun. Dar nu stîam cum şi îmi era teama de ce avea să vina dupa asta. Îmi era frica de reacţia lui, de furia pe care o va avea şi pericolul în care se poate afla dupa asta. Stiu că îşi doreşte să ii omoare pe cel care i-a violat mama, dar cum va reacţiona când va afla că acel om este Hugh Reynolds?

- Iubito, nu mai plânge, te rog. Mă implora cu glasul chinuit, strangandu-mă la pieptul lui. Nu am realizat că plangeam până când buzele mi-au scos alt suspin. Mi-am lipit de pieptul sau gol, şi i-am mangaiat pielea care îmi părea interzisa acum. De ce trebuiau să mi se întâmple mie toate astea?

- Iubito... mă trase mai bine în braţele lui, urcandu-mi picioarele pe marginea fotoliului şi stingandu-şi ţigara în scrumiera.

- Totul o să fie bine, îţi promit. 0 s-o scoatem pe mama ta de acolo, îţi dau cuvântul meu, Katherine.

Mi-am ridicat privirea spre el. Cu toate nenorocirile care mi se intamplau acum nici nu ştiam la care să mă
gândesc prima data. Harry, Reynolds, mama...

Şi Harry era macinat de gânduri şi probleme, dar nici pe departe la fel de mult că mine.

- Dar o să am nevoie de ajutorul tau pentru asta. L-am privit speriata şi mi-am tras nasul umed. - Iubito, trebuie să îmi spui tot ce stii despre relaţia mamei tale cu Reynolds. Cum a ajuns să il cunoasca?

Am clatinat din cap.

- Nu stiu! Nu stiu nimic, tot ce îmi aduc aminte e că într-o zi a luat hotararea să divorţeze de tata şi dupa asta a plecat. Apoi a urmat procesul de divorţ, perioada în care eu intrasem deja în depresie şi faceam tot posibilul să o evit şi pe ea şi pe... Reynolds. Doamne, nu pot să cred toate astea... am izbucnit din nou în plâns şi mi-am îngropat fata în pieptul lui Harry. Îmi saruta creştetul şi continua să mă mângâie pe spate.

- Crezi că mama ta stie adevarul despre Reynolds?

- Da! Sunt sigura că stie, şi astăzi mi-a spus că a făcut asta pentru mine. Să mă protejeze pe mine. Ce inseamna asta, Harry? Mi-am ridicat privirea disperata spre el, cu fata deja umeda din cauza lacrimilor.

Harry ofta adanc.

- Nu stiu, iubito. Dar ceea ce s-a intamplat astăzi întrece limitele normalului. Pe lângă faptul că Reynolds e acum tatăl tau vitreg, nu înţeleg cum dracu' am putut eu să plec de acolo. M-au văzut. Şi el sî Drake. E că şi cum aş fî fost deghizat în alta persoana. Drake s-a uitat la mine de parcă i-aş fî fost prieten sî prezenta mea acolo era absolut normală. Ceva putred e la mijloc.

Îşi datina capul de data asta serios şi gânditor, l-am strâns marginile camasiî în pumni. Harry îmi mangaia copasa şi spatele absent, privind pe fereastrea la soarele care se apropia de apus cazand în gândurile negre care probabil il macinasera şi înainte să mă trezesc eu.

- Ce o să facem? L-am întrebat temandu-mă de răspuns.

Mă privi şi ofta.

- Încă nu stiu. 0 să fim cu ochii în patru şi cel puţin saptamana asta vreau să ramai aici, iubito.

Ochii mi s-au mărit în soc.

- Ce?! Cum adica să raman aici? La Carter?

- Da! Casa e bine-pazita şi încă nu stim ce pune Reynolds la cale. Te rog, iubito. Doar câteva zile până...

- OK! L-am întrerupt, conformandu-mă cu rugamintea lui. Mă privi surprins. Nu aveam de gând să mă mai contrazic cu Harry, aş face orice mi-ar spune el acum. Aş face orice m-ar pune oricine să il am din nou cum il aveam înainte.

Zâmbi sî mă saruta pe frunte. Viata mea era un dezastru prea mare în momentul asta să mă deranjeze faptul că voi sta închisa în casa pentru o saptamana. Nu cred că situatîei mele îi prindea mai bine să iasa în jurul altor persoane, aveam nevoie de timp şi linişte să îmi pot pune lucrurile în ordine. Nu aveam timp să îmi fac griji de motivul pentru care sunt tinuta aici, de pericolul care poate sau nu, să fie pe urmele mele. Mintea mea era ocupata cu alte probleme şi "pericole" acum. Pericolul că iubitul meu să mă vada în curând că pe o sora.

- Îmi pare rău pentru ce s-a ales de vacanta noastra. Şopti trist mangaindu-mi obrazul. Am oftat şi mi-am aşezat capul pe umărul lui. Harry îmi mângâie abdomenul în porţiunea unde sacoul sau nu îmi acoperea pielea, încerca să îmi mai ia din tensiune jucandu-se cu diamantul de pe slipul meu şi trecandu-şi unghia peste el, ceea ce îmi crea o senzaţie de gadilat. Îşi urca degetul spre buricul meu, continuând să zambeasca şi cautand să mă faca să rad. Tot ce am putut scoate buzele mele a fost un mic zâmbet care a dispărut imediat.

Zâmbetul lui Harry dispărut, fiind şi el mascat de o expresie trista şi îmi trase barbia spre buzele lui, pentru a mă saruta. M-am lipit de buzele sale aproape disperata, aveam atâta nevoie

de ele şi în acelaşi timp atingerea lor îmi provoca acum atâta suferinţa. Harry nu ştia ce stiu eu, mă va mai saruta la fel şi când va afla adevarul?

Nu credeam vreodata că lucrul care ne poate desparţi va fi legătură frateasca dintre noi. Era atât de ireal şi nedrept. Nu suntem fraţi cu adevarat... îmi tot repetam în minte încercând să mă obisnuîesc cu aceasta realitate sî să îmi fac griji pentru celelalte probleme, care erau destule.

- Iubito, te rog nu mai fi trista. Urase să te vad aşa. Îţi promit că o să fac tot posibilul să îndrept lucurile. Să fii în siguranţa sî tu şi mama ta. Îşi lipi fruntea de a mea, încercând să îmi ia tristetea desi nici el nu ştia cum să se tina de aceasta promisiune. Totul era un haos atât de mare încât pentru început trebuia să ne dam seama cum eu nu sunt acum sechestrata deja de Drake iar Harry în aceeaşi situatia că mine.

Am aprobat uşor din cap şi gândul mi-a fugit instantaneu la ceea ce părea salvarea noastra de astăzi.

- Harry, cine era acea femeie? Alexandra!

Orice mişcare a lui se opri brusc şi îşi ridica privirea spre mine. L-am observat înghiţind uşor în sec sî reacţia lui nu era una buna.

- E trecut, iubito.
- Mi-am dat seama de asta. Dar nu părea genul obişnuit de trecut.

Ofta şi i-am prins obrajii în palmele mele, încercând să il calmez sî să ii arat că nu caut cearta.

Îmi prinse palma şi o saruta.

- Chiar vrei să stii?

Am aprobat hotărâtă din cap.

- Ea a fost prima.

Sprancele mi s-a încruntat uşor apoi mi-am dat seama, prima lui iubita. Prima marcata. Mi-am dat seama că nu cunoşteam începutul vieţii sexuale a lui Harry şi ceva îmi spune că acea femeie avea un rol important în el.

- Povesteste-mi! l-am cerut calma şi i-am tras mâinile în poala mea.

Îşi strânse buzele şi îmi saruta fruntea înainte să inceapa. Am tras discret o gura de aer pentru ce urma să aud.

- Am cunoscut-o când am intrat în gaşca lui Carter. De fapt, Mike mi-a făcut cunostinta cu ea. Fiica unui traficant rus, Igor Devora. El şi Carter tocmai deveniseră parteneri şi s-au mutat în Seattle pentru o perioada din cauza unor probleme pe care le avea Igor. Alexandra era cu trei ani mai mare decât mine, nu avea mama şi era stilul de fata care îţi putea suci minţile fara prea mari probleme. Eu eram un puşti plin de hormoni şi am căzut în capcana ei imediat. Nu a fost niciodata vorba de o relaţie, de iubire sau orice altceva decât plăcere sexuala. Ei i-a plăcut de mine, o atragea duritatea şi întunericul din mine, chiar dacă eram doar un pustî, mă dezvoltasem destul de bine şi a fost prima femeie, - sau mă rog, pe atunci fata - cu care m-am culcat la 14 ani. Şi pentru ea a fost tot prima data, voia să experimenteze lumea asta noua alaturi de mine şi o incanta oarecum că ea era mai mare decât mine. Devenisem un nebun plin de hormoni şi am descoperit şi alta plecere în afara
vitezei şi bătăilor. Am căzut de acord să nu cream nicio relaţie de iubire şi ramanem doar prieteni cu beneficii, dar într-o noapte când alt baiat s-a dat la ea, mi-am pierdut minţile. Nu pentru că o iubeam sau eram gelos ci pentru că nu suportam că altcineva să atinga ce e al meu. Alexandra mi-a înţeles obsesia sî sincer nici acum nu am înţeles de ce, dar m-a pus să ii fac un semn care să demonstreze că ea e a mea. Indiferent de ce va fî a fost a mea prima data sî va ramane mereu. Am ales un S pe care i l-am tatuat pe gat. Ea a reprezentat o influenta foarte mare în dezvoltarea mea că sî demon. Încă mă vedea că pe un puşti dar atunci când ajungea cu mine în pat, ea era fetita inocenta în mâinile mele. Eram un salbatic atunci, datina din cap amuzat şi am inghitit în

sec. - Ea nu mă ajuta să îmi controlez furia, mă făcea să devin şi mai furios şi asta îmi placea la nebunie atunci. Aşa- zisa noastra relaţie a durat aproape un an, dar apoi Igor a început să devină din ce în ce mai suspicios şi am aflat că se ocupa şi cu altceva în afara traficului de arme; rapea fete şi le vindea că pe animale de companie. Niciodata nu am suportat traficul de carne vie, nici eu şi nici Carter şi nu l-am mai acceptat pe Igor cu asta. Era şi aşa îngropat până în gat în dosare şi investigaţii şi Interpolul era pe urmele lui. În curând aveau să vina alţii mai mari să il fileze aşa că l-am obligat să plece din teritoriul nostru. A luat şi pe Alexandra cu el şi de atunci nu am mai vazut-o niciodata şi nu am mai auzit nimic de ea... până astăzi.
Termina încruntat sî pierdut în gânduri. Mi-am strâns buzele analizand informaţia lui, avusesem dreptate cu privire la accentul ei rusesec.
- Bănuiesc că e mai frumoasă decât ţi-o aminteşti tu. Imediat ce am terminat am vrut să îmi dau o palma peste frunte, de ce nu reuşeam macar odată să mă abţin?
Harry bufni şi mă privi amuzat, el probabil se aştepta la asta.
- Crezi că în acel moment eu aveam timp să compar nivele ei de frumuseţe?
Mi-am mijit ochii. Şmecherul.
- Compara-le acum.
Asta el Sunt imposibila, gura mea chiar vorbeşte de una singura fara permisiunea mea.
Harry rase şi datina din cap.
- Uite încă un lucru, uram gelozia când nu venea de la mine dar tu esti de-a dreptul adorabila când esti geloasa.
M-am abtinut la timp din a spune: Nu mai evita subiectul şi răspunde la întrebare. Dar în schimb m-am încruntat.
- Mî s-a părut mult mai matura, o femeie în toată regula, în rest nu am sesizat alte diferente. Răspunse ridicând din umeri şi chiar dacă el părea să nu fie prea tare afectat de aceasta femeie, imaginea ei mă făcea din nou să mă simt o fetita mica. "O femeie în toată regula!" nu aveam cum să nu clocotesc când iubitul meu spunea asta despre fosta lui iubita, şi nu orice fosta, PRIMA. Era cea mai mare idioţenie pe care am gândit-o azi dar totuşi mi-am amintit de confesiunea lui Harry că mie mi-a făcut prima data sex oral. Eram şi eu prima la ceva.
- Iubito, ea a fost o aventura din trecut. Nu am iubit-o şi sunt ferm convins că nici ea nu m-a iubit pe mine. Tu esti prima fata de care m-am idragostit vreodata şi ultima. Sper că nu vezi un motiv de gelozie în Alexandra.
Am inghitit în sec. Sunt oficial idioata. Şi argumentul meu pentru "prima" era sexul oral...
Am zâmbit făcându-mă copil bleg, singura de data asta şi i-am prins obrajii, tragandu-l spre buzele mele.
- Totuşi ţi-a pastrat tatuajul.
- Probabil nu a vrut să ii ramana o cicatrice pe gat.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Bănuiesc că are destui bani pentru o operaţie.
Rase.
- Iubito, crede-mă, atunci nu era nimic de iubit la mine. Ea mă trata că pe un puşti care se transforma într-o bestie, dar nu s-ar fi îndrăgostit niciodata de mine, mai ales că ştia că nici eu nu m-aş fi îndrăgostit de ea. începeam să înjur când auzeam de iubire.
Am ras.
- Atunci, da! Dar acum, cu siguranţa nu te mai vede că pe un puşti. Şi eu citeam urma de gelozie din glasul meu desi nu am pus-o cu intentie acolo. Mi-am plimbat iritata mâinile pe abdomenul sau gol şi rase.
- Da! Dar din pacate pentru ea, sunt luat! Rânji plimbandu-şi buzele pe obrazul meu şi colturile buzelor mi s-au ridicat instantaneu.

- Hmm, de cine? Am continuat să mă joc şi un asemenea moment era mână cereasca pentru starea mea distrusă.
- Nu stiu, cauta în inima mea şi o s-o gasesti. Dar îţi dau un indiciu: arata al dracului de sexy cu sacoul meu.

Mi-a muscat obrazul într-un marait jucaus şi am izbucnit în ras.

Şi-a scos colţii din pielea mea, continuând să rada, dar apoi s-a oprit brusc, privindu-mi gatul cu o spaima brusca.

- Ce este? L-am întrebat repede, speriata.
- Drake ţi-a văzut tatuajul?

Am inghitit în sec şi am aprobat din cap. Ochii lui Harry se marira inspaimantati.

- Dar nu stie ce reprezintă, nu şi-a dat seama. L-am calmat rapid, l-am spus că e doar un fluture.

Sprâncenele i se incruntara într-o reacţie nesigura şi amintirea lui Drake a mai adus ceva.

- Harry, cred că am vazut-o pe Christina. Expresia lui şocata continua să creasca.

-Ce?! Unde?

- La nunta, bine... nu sunt sigura dacă era ea dar mama mi-a spus că aşa o cheama şi apoi m-am întâlnit jos cu Drake deci am presupus că e ea. Sincer nu i-am văzut chipul prea bine, mama mi-a spus numele ei când a ieşit din camera şi nu i-am retinut imaginea dar stiu că are parul lung blond, aproape alb, şi este extrem de înalta.

Harry se încrunta.

- Ea e! Spuse şi am inghitit în sec.
- Ea şi Drake încă mai sunt împreuna?
- Nu stiu! Mai avea tatuajul pe gat?

M-am gândit câteva secunde, nu îmi aduceam aminte nicio trăsătură a fetei sale, am devenit interesata de ea când i-am auzit numele dar deja ieşea pe usa, însă sunt sigura că aş fi remarcat dacă purta acel semn pe gat.

- Nu stiu, am vazut-o foarte puţin... dar nu cred.
- Dacă Drake mai e cu ea cu siguranţa i l-a scos. Cum s-a comportat cu tine?
- Cine? Am întrebat încurcata.
- Drake.

Buzele mî s-au întredeschis uşor, cautand cuvintele potrivite.

- Poate flirt e mult spus, dar nu cred. Mî-a făcut destule complimente. M-am strambat la amintirea lui dar sinceritatea mea nu era prea buna acum, Harry s-a încordat imediat şi i-am simţit pieptul umflandu-se de furie.
- Crezi că... şi-a dat seama cine sunt? Am şoptit cu vocea aproape strangulata.

Harry se încrunta uitandu-se în gol pentru câteva secunde.

- Nu stiu, răspunse simplu, vrând parcă să spună mai multe, să enumere mai multe ipoteze dar nu o făcea ci doar îşi muşca buzele stresat.
- Apropo, ce e cu Reynolds şi şerpii? Am întrebat dezgustata amintîndu-mi de taratoarele de care mă lovisem astăzi peste tot.
- Sunt pasiunea lui. De asta i se şi spune Şarpele. Răspunse Harry privind în gol şi m-am strambat. Porecla asta cel puţin i se potriveşte de minunte dar eu l-aş numi direct, Diavol.

Am oftat şi mi-am dus mâinile în cocul din par, care se transfomase acum într-o împletitura incalcîta ce imî provocase dureri de ceafa în timpul somnului. Am scos agrafele pe rand, asezandu-mi-le în palma şi lasand fiecare suvita să îmi cada pe umeri într-o forma carliontata şi strălucitoare din cauza fixativului. Parul mi-a căzut pe obraji, am zâmbit pentru că avea un parfum frumos, mă simţeam mult mai uşurata acum şi mi-am îndoit gatul de câteva ori, masandu-mî ceafa cu palma. Harry îşi îngropa fata în parul meu negru şi des, închizandu-sî ochii

şi înhaland mireasma buclelor mele. I-am simţit braţele strangandu-se mai tare în jurul meu şi gândul mi-a fugit din nou la "tatăl lui".

Doamne, cum o să pot să ii spun asta, vreodata?

Saptamana trecea mai greu decât aş fi crezut. Chiar dacă la început m-am bucurat de liniştea asta crezând că voi gasi o soluţie la problemele mele, nu faceam decât să mă îngrop în gânduri negre şi ipoteze întunecate care mă făceau uşor să îmi pierd minţile. Şi oricum nu ajungeam nicăieri. De fiecare data când încercam să ii spun adevarul lui Harry, mă opream şi schimbam repede subiectul. Nu am curajul să ii spun că Reynolds e tatăl lui, că e omul care i-a violat mama. Şi-ar pierde minţile şi pe lângă reacţiile pe care le poate avea asupra mea, se poate pune şi pe el în pericol. Nu am garanţia că dupa asta nu se va duce la Reynolds, orbit de furie şi va face ceva necugetat care se va termina rău. Gândul asta era cel care mă speria cu adevarat, trebuia să găsesc un moment bun să i-o spun, dar asta era imposibil. Oricât de calm ar fi, dupa ce va auzi asta, îşi va pierde controlul şi minţile. Sunt sigura de asta.

Singura ocupaţie mai frumoasă pe care o aveam în casa enorma a lui Carter erau antrenamentele pe care încă le ţineam cu Harry. Seriozitatea şi protectia lui au ajuns la un nivel maxim ziele astea, nu trebuia să ii cer o pauza privind relaţia noastra sexuala din cauza situatiei în care eram, mi-a oferit-o singur. Oricum nici nu am mai fi avut timp sau dispoziţie de asta, timpul în care era cu mine acasă ii petreceam în sala sau unul în braţele altuia făcându-ne tot felul de scenarii şi devenind tot mai nedumeriţi de liniştea anormala din jurul nostru. Niciun semn de Drake sau oricare a Îţi oameni ai lui dar asta nu era nici pe departe un motiv de bucurie, nu privind intamplarea de la nunta. Ceva întunecat ne pandea din umbra, sunt sigura de asta, la fel cum e şi Harry.

M-am împrietenit cu majoritatea gardienilor care nu plecau niciodata de aici şi erau într-o continua alerta alaturi de fiecare dintre persoanele pe care le cunoşteam acum. Seattle era probabil filat până şi în adancurile canalelor subterane iar eu mă simţea din nou că în programul pentru protectie al martorilor. Era imposibil să raman singura o secunda, chiar şi în timpul nopţii mă simţeam analizata şi cineva se asigura că nu dispar că prin minune. Nopţile în braţele lui Harry s-au transformat în insomnii pentru amandoi. Cu mine stand singura şi chircita în pat şi cu el care se învârteşte în camera ore în sir, analîzand fereastra din minut în minut pentru a se asigura că bodyguarzii sunt acolo unde trebuie şi nimeni periculos nu îşi face apariţia. Rupsesem legătură cu prietenii mei şi acum toată lumea credea că eu şi Harry ne distram într-o destinatie exotica. Am evitat să vorbesc cu mama desi îmi doream din tot sufletul să fac asta dar Harry m-a sfătuit să păstrez aparenta supărării mele şi să nu dau mai multe de bănuit privind fuga mea brusca. Am vorbit doar o singura data cu tata pentru a-l anunţa că am ajuns cu Harry în Malibu şi a fost o greşeala să merg la nunta mamei iar acum am nevoie de timp să uit asta. Harry îmi făcuse legaturile fiecărei acţiuni. Il asigurasem pe tata că sunt bine astfel încât mama să nu il sune că am fugit de la nunta dar nu am ajuns acasă, m-am prefăcut suparata pentru a pastra furia asupra mamei şi totodata să scap de alte viitoare telefoane ale lui saptamana asta. Mama cu siguranţa l-a sunat pe tata iar el ii va confirma aceeaşi furie mea. Şi toate astea erau legate de ipoteza că Reynolds ar fi putut să creada altceva despre dispariţia mea. Unui asemenea om nu e mare lucru să ii fie rapita fiica vitrega de la nunta, mai ales că Harry a fost acolo şi înainte să cream mai multe probleme decât avem deja, am încercat să aşezam în ordine câteva dintre ele. Dar totuşi viaţa noastra era un dezastru complicat şi periculos mai mare decât a fost vreaodata.

Nu stiu dacă îmi era cu adevarat frica pentru ce avea să urmeze, pentru ce încerca Harry să mă protejeze, singura parte buna în toate gândurile sî lucrurile pe care î le ascundeam era că reuşeau să mă faca să uit de frica pe care trebuia să o am pentru viaţa mea.

- Ai nevoie de ajutor? Am intrat în bucătărie, zambindu-i cald Clarei care sorta mai multe feluri de legume pe blatul negru de marmura. Clara era servitoarea lui Carter, singura din casa şi de existenta careia nu ştiam până când am fost nevoita să stau închisa aici 24 din 24.

- Nu, scumpo, mersi. Ai dormit bine? Mă întreba zâmbind când mi-am frecat ochiul cu podul palmei.

- Mhm! Am mintit dand din cap. Nu dormisem o secunda desi corpul meu avea neaparata nevoie de somn, mintea mea era prea aglomerata să il ofere. O să trebuiasca să apelez din nou la pastilele lui Harry.

- Ai idee unde e Harry? Am întrebat aruncandu-mi privirea pe fereastra bucătăriei şi scarpindu-mi pielea de pe încheietura pe care se afla lănţişorul cu avionul de hârtie care părea să îmi arda pielea la propriu şi nu puteam să mi-l dau jos. înnebuneam când Harry îmi prindea mână într-a lui şi îmi saruta încheietura lângă medalionul blestemat.

Clara îşi ridica privirea spre mine din lista pe care o scria cu atentie.

- A plecat acum aproximativ o ora cu Jay şi baiatul acela asiatic. Mă informa şi am tresărit speriata.

- Ce?! Unde au plecat?

- Nu stiu! Harry nu a vrut să te trezeasca şi a spus că se va întoarce repede. A spus să îţi pregătesc masa când te trezeşti deci aseaza-te. Clara îmi facu semn zambitoare spre masa mare de marmura neagra din mijlocul bucătăriei dar mancarea era ultimul lucru la care îmi stătea mie gândul acum. Când Dumnzeu plecase şi nu a vrut să mă trezeasca? Nici nu dormisem, la naiba. Harry are mereu grija că eu să nu părăsesc casa nici macar o secunda dar el mereu pleaca şi niciodata nu îmi spune unde. Nu sunt singura în pericol aici şi nu doar el are dreptul să îşi faca griji.

- Nu mi-e foame! Am spus repede şi m-am întors pe calcaie, scotandu-mî telefonul din buzunar pentru a-l apela.

- Katherine! Nu vrei să mananci mancarea mea? Mă jignesti.

M-am întors spre Clara care îşi exersa farmecul studiat pe mine şi am clatinat din cap zâmbind.

- Nu e vorba de asta, Clara. Faci cea mai buna mancare din cate am mancat dar pur şi simplu nu mi-e foame.

Îşi miji ochii la mine trecu pe lângă masa pentru a veni lângă mine. Mă trase de mână şi mă aşeza pe unul dintre scaunele de lângă blatul bucătăriei. Niciodata nu îmi placea să mananc în sala de servit masa, era prea mare şi dichisita pentru gusturile mele. De fapt, nimeni nu manca acolo, nici macar Carter.

- Nu mă păcăleşti tu pe mine. Mananci mult prea puţin şi ai început să slabesti. Ti-am făcut o bunatate de pui cu portocale exact aşa cum îţi place tie de o să te lingi pe degete. Mă saruta pe frunte, încercând să imî faca pofta sî am ras uşor, acceptand oferta ei până la urma. Adevarul este că îmi era al naiba de foame, nici nu mă mai drogasem în ultimul timp dar fumam tigari non-stop din cauza stresului şi mă hraneam cu gândurile din mintea mea care mai mult mă mancau ele pe mine.

Clara îmi întinse zâmbind o farfurie patrata pe care erau aşezate perfect mai multe bucatele de pui, înmuiate într-o crusta lichida şi portocalie, alaturi de câteva felii de portocale pe margine şi doua bucatele de sparanghel. Arata delicios şi mirosea şi mai delicios.

- Mananca tot! Îmi ordona Clara intinzandu-mi tacamurile într-un şerveţel şi i le-am luat cu un zâmbet mare şi hămesit pe buze. Aburul ce ieşea din mancare îmi crea apa în gura.

Am înfipt furculiţa în bucata frageda de pui sî mi-am aruncat-o imediat în gura, scoţând un "Mmmm!" lung imediat dupa asta.

- Să înţeleg că îţi place? Zâmbi Clara.

Am aprobat imediat din cap, umplandu-mi gura cu mancare şi fiind prea ocupata pentru moment să mai vorbesc.

Clara rase uşor şi continua să îşi scrie lista, sortând legumele şi alte produse alimentare. Pe cele bune le punea înapoi în frigider sau în dulapuri iar ce nu ii convenea arunca la gunoi şi trecea pe lista. Era extrem de minuţioasa şi harnicia ei, elenganta ei mă uimea. Avea în jur de 45 de ani dar reuşea cu siguranţa să îşi taie cativa din varsta prin stilul ei impecabil. Parul castaniu ce nu părea afectat de varsta sau vopsit, era prins într-un coc perfect la ceafa din care nu am văzut niciodata să scape vreun fir rebel. Ochii albaştri erau înconjuraţi de mici riduri de expresie dar nu părea să foloseasca vreun produs cosmetic să scape de ele, făceau parte din frumuseţea ei. Nu era niciodata machiata dar era foarte frumoasă, o adevărata doamna. Carter nu ii cerea să poarte uniforma specifica ocupaţiei sale dar cu toate astea tinuta ei era întotdeauna formata dîntr-o fusta neagra de bumbac, lunga până la genunchi sî o camasa alba impecabila, calcata perfect care nu lasa să iasa la iveala faptul că muncea toată ziua şi curata de una singura o casa cu patru etaje. Carter era singurul stapan dar mai erau 10 guri de hrănit pe lângă el în bodyguarzii care locuiau aici şi normal că făceau şi mizerie. Plus eu şi Harry care am fost adaugati pe lista în ultimele zile. O admiram pe Clara pentru perfecţiunea ei şi felul în care părea să nu oboseasca niciodata sau să se planga pe tocurile pe care le purta în permanenta. De o inaltime mica, dar tocurile devin dureroase la un moment dat oricât de mici ar fi mai ales dacă le porţi toată ziua în timp ce te învârteşti cu atâtea lucruri de făcut într-o asemenea casa.

Am continuat să mananc în linişte până când gândul mi-a fugit din nou la Harry şi locul unde ar putea fi acum. Am impresia că Harry face mai mult decât să cerceteze Seattle-ul şi să mă protejeze pe mine. Stiu că pune ceva la cale şi îmi ascunde, că de obicei.

- Esti gata?

Am tresărit când am auzit o voce în spatele meu şi o mica bucăţică de pui mi s-a oprit în gat.

- Da! Răspunse Clara şi m-am întors pentru al vedea pe Steven, unul dintre bodyguarzi, stand în spatele meu cu mâinile la spate şi un zâmbet amuzat.

Am tuşit uşor pentru a-mi scoate mancarea din gat şi m-am întins dupa paharul de apa pe care mi-l întinse Clara, sî ea la fel de amuzata.

- Unde va duceţi? Am întrebat că să scap de atenţia comica acordata sperieturii mele. În ultimul timp mă speria sî o muşca aşezata pe perete. Mi se părea suspecta sî putea ori să aiba o camera implantata pe aripi, ori o mîni-bomba care să mă faca praf. Până sî muştele deveniseră un posibil pericol pentru mine, trebuie să ies din casa asta până nu o iau razna.

- La cumpărături! Îmi răspunse Clara impaturindu-şi lista şi bagand-o în geanta neagra pe care şi-a pus-o pe umăr.

- Scumpo, vrei să...

- Nu! E în regula, poti să pleci. Am clatinat repede din cap, nu voiam să o opresc din treburile ei că să îmi tina mie companie. Desi aveam nevoie de una, eram în permanenta înconjurata de oameni, dar mă simţeam al naiba de singura şi plictisita, chiar şi în casa plină de distractii a lui Carter.

Clara zâmbi şi mă saruta pe frunte.

- Mersi pentru mancare, e delicioasa că de obicei!

- Cu plăcere scumpo. Tu esti singura care îmi apreciaza mancarea. Spuse incruntandu-se uşor spre Steven. Bărbatul ¡nalt şi brunet îşi dadu ochii peste cap făcându-mă să chicotesc.

- Ai vrea să îţi cumpăr ceva anume? Se întoarse Clara zâmbind spre mine când a terminat cu încruntatul spre bodyguardul în costum negru care s-a prefăcut că îşi indreapta atentîa spre casca din ureche.

- Nu, mulţumesc! Am clatinat din cap zâmbind şi mi-a mangaiat părinteşte parul înainte să plece şi să ¡1 traga pe Steven dupa ea, care nu părea deloc incantat de ce urma să faca. Cunoscând perfectionismul lui Clara probabil il va învârti de trei ori prin tot supermarketul pentru a gasî cel mai bun detergent de vase.

Am chicotit uşor şi mi-am continuat puiul care se cam răcise iar pofta mea de mancare nu fusese pe deplin potolita dar nici nu puteam să mai mananc. Mi-am spalat farfuria în chiuveta, gandindu-mă din nou la întrebarea pe care mi-am pus-o încă de când am cunoscut-o pe Clara: Oare ea stie cu ce se ocupa şeful ei? Locuia aici în permanenta şi niciodata nu am îndrăznit să o întreb de familia ei însă chiar dacă şeful Carter o platea probabil foarte bine e imposbil să trăieşti în casa unui mafiot, să ii cotrobăi zilnic fiecare colţişor şi să nu stii cine sunt persoanele din interiorul ei. Sunt sigura că ea ştia adevarul, dar probabil refuza să vorbeasca şi să se gandeasca la asta. Era mai mult decât în siguranţa aici cu zecile de bodyguarzi în jurul ei.

Am mers spre living strângând nervoasă cu telefonul în mână atunci când apelul meu a fost întrerupt pe motiv că telefonuî ii era închis. Normal.

M-am aruncat pe canapeaua enervant de mare care nu îmi oferea niciodata comoditate din cauza lungimii ei, era că şi cum ţi-ai cumpără o limuzina în loc de o maşina obişnuită pentru necesitatile normale. Am învârtit în mână mobilul negru şi lucios. Harry se ţinuse până la urma de cuvântul de a-mi lua unul nou. Mi-l bagase în clutch-ul de la nunta pentru a evita reacţia mea când avea să mi-l dea pur şi simplu. La fel şi cu noul laptop, pe care l-am găsit sub perna şi Harry încă refuza să recunoasca că el mi l-a cumparat şi da vina pe Mos Crăciun. Micile noastre momente de amuzament dar chiar şi aşa, laptopul încă e sub perna, e destul de mare şi pufoasa deci nu mă incomodeaza spre disperarea lui "Mos Crăciun". Telefonul l-am acceptat pentru că cel pe care mi l- a dat înainte a dispărut că prin minune sî aveam nevoie de unul că să am de pe ce să ¡1 sun. Dar oricum niciodata nu îmi raspundea şi avea telefonul închis deci probabil o să arunc în curând şi telefonul sub perna, pentru că nu sun pe nimeni altcineva. Lumea mă crede în vacanta de relaxare.

Spre deosebire de laptopul care era identic cu cel pe care l-am făcut bucati, nu îmi puteam da seama care era marca telefonului. Nu aveam nicio sigla sau semn distinct care să mă faca să îmi dau sema de asta. Era asemanator cu telefoanele obişnuite ale lui Harry doar că mai mic şi mai fin şi sensibil, dacă il strangeam în mâini il puteam frânge că pe o bucata de plastic. Uram lucrurile sensibile, o persoana distrugătoare că mine are nevoie de obiecte dure din aliaje metalice care să reziste atunci când îmi cad în mână într-o criza de furie. Harry făcea deja glume pe seama mea şi era curios cât va dură acum până când le voi distruge din nou. Nu aveam să le mai distrug pentru că nu voiam să îmi cumpere altele, îmi alungam repede gândul din minte referitor la sumele de bani pe care le-a investit Harry cu mine de când suntem împreuna. Doar maşina mî-a platit-o dublu sî nici preţul ei iniţial nu il stiu.

Telefonul îmi era drag pentru că în ciuda faptului că Harry făcuse ceva să ii ascunda probabil acel mar muscat, il înlocuise cu altceva, ceva al nostru, li personalîzaze carcasa spatelui cu un fluture mîcut creat din pietricele strălucitoare pe care Harry refuza să le mai recunoasca că diamante. Erau "pietricele lucitoare", aşa îmi spunea acum, la fel şi cele de pe rochie, pantofi, chiloţi...

Pietricele lucitoare care m-ar ajuta să cumpăr un oras, am chicotit clatinand din cap şi încercând din nou să ¡1 sun, primind la sfarsit acelaşi rezultat. Am oftat adanc, lasandu-mi capul să cada pe spatarul canapelei. Era
greu de crezut că te poti plictisi într-o casa că a lui Carter, sus aveam o sala de cinema, o piscina interioara 3D cum ii spunea Carter, care habar nu am ce însemna şi nici nu eram curioasa să aflu. Un teren de golf, o cuşca cu tigri, o piscina care reflecta Paradisul cu perfecţiune şi multe altele dar cu toate astea eram mai plictisita decât un detinut într-o celula de închisoare. Voiam la şcoala

mai mult decât am vrut în toată viaţa mea. Voiam să scap de toate problemele astea complicate şi periculoase şi să revin la viaţa mea de adolescenta obişnuită cu un iubit mafiot dar unde problemele erau odată somnolenta mea la cursuri dupa o petrecere salbatica. El a spus că lucrurile se vor complica, eu nu i-am dat importanta şi îmi doream că macar de data asta eu să fi avut dreptate.
Am auzit un sir de pasi în spatele meu dar era probabil alt bodyguard care se invartea în jurul meu şi nu m- am deranjat să mă sperii de data asta.
- Plictisita? O voce a vorbit chiar lângă urechea mea şi am tresărit scoţând un icnet sonor. Fundul mi-a sărit în sus pe canapeaua de piele şi mi-am întors repede capul spre persoana din spatele meu. Carter începu să rada sî veni lângă mine, tragandu-şi geaca de piele pe umeri. Mi-am pus palma pe piept sî am tras o gura mare de aer. O să fac un atac cardiac în curând, sunt sigura.
- Ce criminal esti tu dacă te sperii şi din atât? Facu mişto de mine asezandu-se pe canapea şi m-am încruntat spre el dupa ce mi-am calmat inima.
- Sincer, tu esti singurul pe care vreau să ii omor în viaţa asta şi mă descurc eu cumva.
Rase.
- Şi cine te mai ajuta pe tine să ii spionezi pe Harry dacă mă omori?
M-am încruntat şi mai tare şi rânjetul lui era mult prea amuzat pentru starea mea de stres.
- Unde e Harry? Am evitat întrebarea lui.
- Nu stiu! Ridica din umeri, sprancele mi-au tresărit în soc.
- Cum adica nu stii? Nu e asociatul tau?
- Ba da! Dar în ultimul timp e interesat mai mult de noul tau tătic vitreg.
M-am încruntat nervoasă.
- Tu mai trebuia să îmi aduci aminte de asta. Am marait. Mai ales că Reynolds nu era numai "tăticul" meu.
Rase uşor.
- Eu încă nu pot să îmi revin din asta. Îşi scutura capul amuzat. - Am auzit zvonuri cum că şarpele ala se insoara dar că mireasa e mama ta, e chiar... se opri cu ochii mari nestiind cum să explice lucrurile mai departe.
Deveni serios.
- Ce crezi că pune Harry la cale? L-am întrebat muscandu-mi buza stresata.
Carter ridica din umeri.
- Încă nu stiu, dar a cam lasat balta afecerile noastre şi cineva trebuie să munceasca până nu ajungem la sapa de lemn.
Mi-am dat ochii peste cap.
- Carter, expresia "sapa de lemn" e folosita de obicei de oamenii care chiar muncesc, nu de mafioţii care o ard cu tiruri de arme furate curse de maşini.
- Auch! Captivitatea te face tafnoasa.
Mi-am mijit ochii ofensata şi mi-am pus mâinile în san. Acum mă compara cu unul dintre animalele lui stupide. Am scrâşnit din dinţi, abtinandu-mă să scuip un rand de injurii spre el. Într-un fel avea dreptate, eram închisa în casa că un animal de companie cu stapanul ocupat.
- Unde e Harry? Am repetat întrebarea de mai devreme sî dacă nu imî raspundea deveneam din tafnoasa, agresiva.
- A plecat cu băieţii să verifice câteva hoteluri şi case închiriate recent prin Seattle. Ne asiguram că nimeni periculos nu se cazeaza în oraşul nostru. Îmi răspunse de data asta serios dar aveam vaga impresie că minte. Poate Harry făcea mai mult de atât, avea alte persoane care să verifice hoteluri, nu se ocupa el de asta. Dar cum Carter era o multitudine de expresii faciale, nu îmi puteam da niciodata seama ce gândeşte acest om cu adevarat. Probabil şi un aparat de

minciuni ar da gres cu el, îşi controla perfect fiecare stare, nu doar reacţie şi chiar şi el credea când spunea o minciuna.

Mi-am clatinat capul încercând să ies din amalgamul complicat de stări şi sentimente numit Carter Gunn şi mi-am întors privirea spre ecranul stins al televizorului.

Carter ofta şi se apropie mai mult de mine.

- Linisteste-te Katherine, totul o să fie bine, îţi promit. Nimeni nu o să se atinga de tine.

Mi-am întors uşor privirea spre el. Chipul lui era serios. De când il cunosc pe Carter, nu a fost niciodata atât de serios cu mine. În afara de momentul în care m-a pus să impuse un iepure, dar atunci era mai mult sadic şi nebun.

Am aprobat uşor din cap, aveam încredere în cuvintele lui. Habar nu am de ce dar stilului de a-mi spune asta mă făcea să cred că într-adevar sunt în siguranţa. Nu-mi place omul asta cu capacitatea lui prea mare de manipulare.

- Ai putea să-ţi ocupi timpul cu ceva. Poti ieşi din casa dacă vrei, nu trebuie să stai închisa aici.

Am clatinat din cap.

- Îţi garantez că piscina de afara e la fel de frumoasă şi ziua. Zâmbi şi am clatinat iar din cap desi poate mi- ar fi prins bine puţin soare, stresul meu mă ţinea baricadata în casa.

Carter ofta şi tacu câteva secunde.

- Cred că stiu cine ar putea să te ajute. Îmi zâmbi şi se ridica de pe canapea, îndreptându-se spre ieşire. L- am urmărit confuza cu privirea dar nu am mers dupa el. Cine putea să mă ajute? Eu o aşteptam pe Clara să se intoarca de la cumpărături şi să o ajut pentru că doar în jurul ei mai scapam de plictiseala bolnăvicioasa.

Ochii îmi erau fixaţi pe ecranul mare al televizorului care era pentru mine stins, la fel de interesant că şi aprins.

Mi-am verificat din nou telefonul, apoi făcând reflexii strălucitoare pe pereţi cu diamantele în lumina soarelui şi am simţit cum ceva se aseaza pe umărul meu. Mi-am întors capul spre mână de pe mine dar nu era o mână. Ochii mi s-au mărit şi am tipat că din gura de şarpe când am văzut laba imensa şi paroasa de pe umărul meu. Am sărit de pe canapea dandu-mă cativa pasi înapoi şi aproape izbindu-mă de masa de sticla.

Carter începu din nou să rada sî ciufuli capul puiului de tigru pe care il ţinea în braţe. Ochii mi s-au mărit şi mai tare şi inima mi s-a întors la spaima cu care era obişnuită.

- Esti nebun? am tipat. Ce naiba faci cu chestia aia? Am strigat aratand spre tigrul care ragea că o pisica răguşită în braţele lui Carter, parcă certandu-mă că l-am numit chestie.

Carter continua să rada şi veni în fata mea, aruncandu-se pe canapea şi continuând să tina tigrul în braţele sale că pe o pisica de casa.

- Vino aici, fricoaso! Se întinse spre mine sî îmi prinse mână, am icnit când m-a aşezat din nou pe canapea, lângă el. M-am tarat imediat pe fund, încercând să mă depărtez de pisica patata care putea să îmi manace o mână dintr-o inghititura. Tigrul a cascat în braţele lui Carter, demonstrandu-mi că într-adevar are o gura mare şi nişte colţi ascuţiţi.

Carter îmi prinse genunchiul, nelasandu-mă să fug.

- L-ai cunoscut deja pe Sasha, de ce ţi-e aşa frica de el?

- Când l-am cunoscut eu era bine-inchis într-o cuşca şi nu eram în pericol să mă devoreze că pe o bucata de şunca.

Rase şi ciufuli din nou blana de pe capul lui Sasha. Părea să ii placa asta.

- Atunci o să ne luptam amandoi care să te devoreze primul. Pare delicioasa, nu Sasha? Ultima parte o adresa tigrului şi eu m-am încruntat nervoasă.

- Mai bine va devoraţi voi intre voi. Pe mine are cine să mă devoreze. Am spus artagoasa făcându-l pe Carter să rada. Da, însă devoratul meu era plecat să scormonească prin camere de hotel.

Carter mă trase din nou mai aproape de el şi am făcut ochii mari când mi-a pus în poala, pisica enorma.

- Nu îţi va face nimic, stai liniştita. Mă calma Carter lasandu-l pe Sasha în poala mea şi mă simţeam că o mama speriata careia i se pune prima data copilul în braţe dupa o sarcina nedorita la 18 ani.

Sasha părea curios de noua persoana care il ţinea în braţe şi chiar dacă părea că fusese trezit din somn de Carter, începea să prindă viaţa şi interes pentru şuviţele mele de par. Şi-a pus laba pe pieptul meu, intinzandu- se spre o bucla pe care a prins-o uşor în gura apoi s-a strambat şi şi-a scuturat capul maraind din nou că un pisoi când gustul nu a fost aşa cum spera el. Şi-a scos limba, tregand-o peste dinţi şi probabil ii rămăsese un fir de par în gura care il gadila.

Am început să rad şi am prin curaj să îmi asez o mână pe capul lui, şi l-a bagat imediat în palma mea, indoindu-l şi aşteptând să fie mangaiat. Mi-am trecut degetele prin blana lui deasa şi curata şi a scos din nou un răget gros de pisoi. Era chiar amuzant în comparaţie cu răgetul obişnuit de tigru iar Sasha nu era nimic mai mult decât un pui jucaus de pisica de dimensiunea unui câine. Şi nu un câine pechinez.

- Vezi?! Te place. Zâmbi Carter când am prins curaj, şi l-am mangaiat pe Sasha cu ambele mâini. L-am întins pe spate în poala mea şi am început să il mangaî pe burtica. Îi placea mult asta.

- E aşa dragut, am chicotit, gadilandu-l cu degetele sî părea în continuare interesat sî indignat de parul meu. Probabil se juca numai cu Carter şi el nu avea aşa ceva.

L-am gadilat uşor pe gat şi mi-am făcut curaj să il sărut pe botic, a scos un răget jucaus şi mi-a muscat degetul pe care il rodea fara să îşi înfigă cu adevarat colţii în carnea mea.

Am început să rad.

- Norocosule! Se încrunta Carter spre el sî eu am tresărit când Sasha a gustat mai mult din degetul meu.

- Carter, mî se pare mie sau vrei să fii gadilat pe gat? Am ras în timp ce îmi masam degetul pe care rămăseseră doua punctulete roşii ale unor colţi ascuţiţi că doua ace.

- Poate, dar să fiu sarutat cu siguranţa vreau.

Mi-am mijit ochii spre rânjetul lui şi Carter. Încă continua să mă sacaie, nu se mai satura de asta. începu să rada de reacţia mea, exact cum mă aşteptam şi l-am ridicat pe Sasha, asmutindu-l spre fata lui şi sperând să il muşte. Pisica bleaga a început să raga şi să se agite în mâinile mele, nu il voia pe Carter, voia parul meu.

Eu şi Carter am început să radem şi l-am aşezat din nou în poala, lasandu-mî tot parul pe fata lui sî făcându- l să devină extrem de agitat sî jucaus.

- Fii atenta! Zâmbi Carter prînzandu-i uşor coada. A strans-o uşor sî Sasha a marait revoltat dar nu era în stare să îşi dea seama cine îi face rău aşa că s-a razbunat pe laba lui, pe care a prins-o în gura şi a muscat-o de furie, maraind şi mai tare.

Am izbucnit în ras alaturi de Carter şi Sasha a marait suparat intre noi. Mi-a prins din nou degetul în gura şi a început să il roada că pe un stîcs de cauciuc.

- Nu ¡1 lasa să ţi-l prindă, ii cresc dinţii şi ar roade orice. Mă sfătui Carter şi mi-am scos degetul din gura micului prădător, oferindu-i propria coada pe care să o muşte şi a făcut asta imediat, devenind şi mai comic decât era.

- Când sunt trist sau plictisit, ghemotocul asta e medicamentul perfect. Spuse Carter privindu-l pe Sasha că atâta dragoste încât părea copilul lui.

Am tăcut zâmbind doar uşor şi continuând să mă joc cu Sasha, chiar era extrem de dragut şi dulce. Labuta lui îmi umplea jumatate de palma şi şi-o lingea deseori apoi o ducea dupa ureche pentru a se curata şi începea să maraîe când nu ii ieşea cum voia el.

Toate astea m-au dus cu gândul la un lucru la care nu m-am gândit niciodata până acum. Carter părea să aiba tot ce îşi dorea, dar cu toate astea, nu il văzusem niciodata prin preajma unei femei.

- Carter, pot să te întreb ceva? Am spus retinuta, nefiind sigura dacă ar trebui să las subiectul balta mai bine.
- Sigur! Răspunse jucandu-se cu urechea lui Sasha.

-Tu nu ai... o... prietena, iubita...

Chicoti.

- Puteam să jur că asta o să mă întrebi.

Mi-am dat ochii peste cap, normal că puteai.

- Din cate vezi, nu prea! Zâmbi uitandu-se fix în ochii mei.
- De ce? Adică, nu îmi imaginez o femeie care să nu te vrea. Ai cam tot ce îţi trebuie.

- Hmm! Ridica obraznic din sprâncene şi am clatinat din cap. Nu era posibil să port o conversaţie cu el fara să faca glume pe seama mea.

- Şi cam ce am mai exact?

Am oftat.

- Bani, o casa imensa, maşini, slujitori, un c... cuşca de tigri. M-am salvat repede la sfarsit până nu scoteam o prostie pe gura.

Carter rase.

- Stai, stai! Un c... ce? Sigur nu asta ai vrut să spui.
- Ba asta am vrut să spun.
- Katherine! Mă mustra zâmbind obraznic şi mi-am tras o palma mintal. De ce am deschis subiectul asta cu un asemenea om? Repede Katherine, cauta alta cuvinte cu c. Şi normal că nu gaseam niciunul acum.

- Un coridor frumos în casa.

Îşi miji ochii.

- Un coridor frumos sau un cur frumos?

Gura mi s-a deschis de uimire.

- Nu stiu, nu te-am studiat de la spate. Încă îmi mai caut timp să o fac în fata. I-am răspuns intepata, nu numai el stie să se joace aici. Chiar dacă ii studiasem destul de bine dar la început voiam să spun un corp atragator sî era mai bine dacă o faceam.

Carter izbuncî în ras sperîindu-l pe Sasha care era ocupat să îmi roada parul.

Carter se potoli şi deveni aproape serios.

- Poate că le am pe toate dar asta nu inseamna că o să găsesc şi femeia perfectă atât de repede. Şi atunci când poate o fac, ea ii aparţine altuia.

Îşi ridica privirea spre mine şi cuvintele lui m-au făcut să înghit în sec. Acum chiar nu mai înţelegeam ce voia Carter să spună, la cine se referea prin asta?

- Fiecare are pe cineva, Carter. Trebuie doar să astepti şi o s-o gasesti într-o zi.
- Nu cred în tampenia asta. Viata ţi-o faci singur. Nu ţi-e scrisa nicăieri, dacă astepti cu mâinile în buzunare că ceva sau cineva să vina la tine, nu să mai primeşti niciodata ceea ce îţi doreşti. Trebuie să lupţi pentru asta, să te confrunţi cu alţii care îşi doresc acelaşi lucru dar de multe ori altcineva ţi-o ia înainte.

Zâmbi trist spre mine şi nu m-am mai simţit în viaţa mea atât de incomod lângă o persoana. Şi nici macar nu ştiam de ce, aveam vaga impresie că se refera la mine, dar era o tâmpenie. Eram doar o puştoaica pe lângă el.

Am inghitit iar în sec.

- Harry e un bărbat norocos. Şi stiu că şi el stie asta. Chiar dacă la început am fost sceptic cu privire la tine, mi-am schimbat parerea. Il cunosc pe Harry şi stiu cât a suferit, nu credeam niciodata să ii vad cum e acum, fericit... îngrijorat şi speriat pentru siguranţa ta, dar fericit. Asta e un lucru pentru care merita cu adevarat să trăieşti şi nu ii credeam pe el în stare să găsească asta vreodata, era încă un copil salbatic, speriat şi incontrolabil care crescuse în corpul unui bărbat. Acum a devenit un adevarat bărbat lângă tine, a găsit acea parte din el care lipsea. Şi-a găsit inima. Te merita, Katherine!

Cuvintele lui Carter mi-au întins un mic zâmbet timid pe buze. Nu stiu ce voia să spună prima data dar nu conta, poate îşi dorea să găsească o femeie pe care să o iubeasca aşa cum mă iubeşte Harry pe mine şi asta e felul lui mereu complicat de a explica ceva ce trebuie să para simplu. Dar stiu că ii iubeşte pe Harry şi nu i-ar face niciodata un asemenea lucru, era prostesc din partea mea să cred asta.

Sasha m-a făcut să icnesc când mi-a smuls câteva fire de par care i se incalcisera în jurul dinţilor. Şi-a scos din nou limba dezgustat şi a stranutat uşor. Era atât de adorabil.

Eu şi Carter am ras din nou şi l-am gadilat pe burtica.

- Cred că ii e foame, rase Carter oferindu-i degetul sau lui Sasha. A început din nou să ¡1 molfăie şi să se strâmbe.

- Te ocupi tu? L-ai mai hrănit odată. Zâmbi Carter şi mi-am ridicat ochii mariti spre el. Gândul mi-a fugit repede la iepurele pe care l-am împuşcat şi am încercat să uit repede la el.

- Da, dar de data asta va fi ceva pe care nu va trebui să il omor eu.

Carter rase.

- O să ii hranseasca Robert mai târziu, il poti ruga să îţi dea ceva şi pentru Sasha dacă vrei să il mai tii, eu am putina treaba în birou.

- Vreau să mă mai joc puţin cu el.

- OK! Carter zâmbi şi il ciupi pe Sasha de nas înainte să se ridice de pe canapea şi se îndrepte spre scări. Mî- am muscat buza când a s-a făcut dispărut, gândul încă fiindu-mi la cuvintele lui ce pareau impartite în doua sensuri.

Puţinul meu timp alaturi de Sasha s-a transformat în tot restul zilei. Era cel mai bun terapeut pentru starea mea. M-am întins cu el pe covorul de lângă canapea şi m-am pierdut în pofta lui de joaca care nu părea să se epuizeze niciodata şi devenea din ce în ce mai mare. M-am ales şi cu câteva muşcaturi şi zgaraieturi zdravene, plus mult fire lipsa de par dar merita.

Usa de la intrare s-a deschis iar eu şi Sasha am tresărit imediat întorcându-ne privirea atenti spre persoana care a intrat.

Zâmbetul meu s-a lărgit şi mai mult când l-am văzut pe Harry şi m-am ridicat imediat în picioare pentru a fugi spre el.

M-am aruncat în braţele lui - ceva ce nu mai făcusem demult - şi l-am sarutat înainte să poata scoate vreun cuvânt. A zâmbit surprins peste buzele mele şi mi-am aplecat imediat privirea simţind ceva ce mă trage de pantaloni. Sasha venise dupa mine şi nu era prea incantat că il lasasem balta pentru Harry.

Am început să rad şi ochii lui Harry s-au mărit observând puiul de tigru şi m-a tras imediat de lângă el, fiind aproape să mă ridice în braţele lui.

- E OK, Harry, nu-mi face nimic. L-am calmat punandu-mi mâinile pe umerii sai şi m-am aplecat pentru a-l ridica pe Sasha în braţe.

- Katherine, pune-l jos, poate să te muşte. Respira speriat, vrând să îmi ia puiul din braţe. M-am ferit de el şi Sasha a scos un răget indignat, maraind spre Harry.

Am început să rad şi Harry s-a încruntat la animalutul din braţele mele. Sasha şi-a aplecat capul spre mână mea sî mi-a lins pielea uşor, în semn de mulţumire că nu ¡1 lasasem pe Harry să mi-l ia din braţe.

Demonul meu se încrunta şi mai tare.

- Asta e culmea, cu tine nu mă mai bătusem pe ea. Vorbi iritat spre puiul de tigru care nu il baga în seama şi am izbucnit în alt hohot de ras pe care nu il mai auzisem demult ieşind din gura mea.

Harry îşi molfai buzele şi ochii i se marira apoi observând ceva pe mâinile mele, zgaraieturile pe care mi le făcuse Sasha.

Am oftat, acum urma să îşi iasa din minţi.

- Doamne, uite ce ţi-a făcut. Katherine, da chestia asta jos din braţe. Protesta vrând iar să îmi ia din nou tigrul din braţe şi Sasha marai la fel cum o făcuse şi când eu l-am numit chestie. Era un ghemotoc adorabil cu nişte dinţi cam ascuţiţi.

- Sunt doar nişte zgaraieturi, nu e mare lucru. Îmi place să mă joc cu el, e aşa dragut. Am zâmbit ciupindu-i năsucul în timp ce el se rasfata în braţele mele. Harry a întins mână spre el şi Sasha a marait furios. Am continuat să rad.

- Ce am spus eu de rănile de pe pielea ta? Se încrunta Harry, mi-am dat ochii peste cap.

- Cele de la joaca nu se pun, şi tu mă musti până îmi lasi semne, l-am scos limba.

- Ahh, deci acum mă compari cu pisica asta patata. Se revolta şi am izbucnit iar în ras. Harry s-a încruntat spre Sasha, a vrut să îi dea peste nas dar degetul î-a fost imediat insfacat de colţii ascuţiţi făcându-l pe Harry să icneasca şi să se traga înapoi. Şi-a scuturat mână privind furios animalul din braţele mele şi eram sigura că nu am mai ras atât de tare în toată viaţa mea.

- Ghemotoc de blana afurisit, marai Harry spre Sasha şi Sasha totodata spre el şi nu vedeam o prietenie prea stransa intre ei.

- Nu mai marai la mine sau te impaiez şi pe tine cum am făcut cu puma aia. II ameninţa Harry de parcă Sasha il putea înţelege şi rasul meu s-a oprit brusc. Uitasem complet de acea puma.

- Ne asteapta acasă, iubito! Îmi răspunse Harry zâmbind la întrebarea pe care o adresa expresia mea şocata şi am început şi eu să marai alaturi de Sasha.

- Tu glumeşti, nu? Harry ar fi bine să nu găsesc niciun animal impaiat când mă întorc acasă sau o să te impaîez eu pe tine agatat de perete şi în fundul gol.

- Hmm, cred că aş arata al dracu' de bine. Rânji nebagandu-mi amenințarea în seama.

- Atunci o să dormi în pat cu chestia aia de acum încolo.

- Ea e mai cuminte. E moarta sî nu se baga în treburile mele, nu vreau să te împart cu nimeni, uite ce patesc cu ceva viu. Arata indignat spre Sasha care nu ii mai lasa să se apropie de mine. Am chicotit fara să vreau.

- E vina ta că mă lasi singura şi pleci să scormonesti prin camere de hotel.

- Ce?! se încrunta confuz.

Am făcut la fel. Stîam eu.

- Sau mă rog, orice ai făcut în timp ce Carter a inventat minciuna asta despre plecarea ta.

Ochii i se marira şi datina repede din cap.

- Ahh, da. Dar nu am scormonit prin nicio camera de hotel, am verificat câteva case închiriate recent. O întoarse rapid dar nu mai eram aşa uşor de păcălit că alta data. Insa am lasat-o balta.

- Mhm! Şi, ai găsit ceva?

- Nimic! Răspunse serios.

M-am îndreptat cu Sasha spre canapea şi cu Harry în urma mea.

S-a aşezat lângă mine şi sî-a pus braţul dupa umerii mei.
- Sî, ce ai mai făcut azi? În afara să mă înlocuiestî cu şoarecele asta patat. Am chicotit şi mi-am aşezat capul pe umărul lui, lasandu-l pe Sasha în poala mea să îşi faca de lucru cu parul meu pe care ii încâlcise îngrozitor.
- Mî-a fost de dor de tine. Am şoptit şi mî-a ridicat fata spre el.
Harry zâmbi sî imî prinse barbia aşa cum făcea de obicei şi şopti şi el înainte să îşi uneasca buzele cu ale mele:
- În sfarsit un lucru pe care l-am făcut amandoi.
M-am ridicat în şezut, trecandu-mi degetele prin parul încâlcit şi observandu-l pe Harry aşezat în acelaşi fotoliu pe care stătea în ultimele zile, privind serios pe fereastra cu ţigara intre degete şi telefonul pe genunchi. În camera se formase deja un fum de care el părea să nu fie conştient şi am inghtit de câteva ori abtinandu-mi tuşea.
Mi-am sters fruntea transpirata dupa ce fusesem bantuita de alt coşmar şi nu mă simţea odihnită nici chiar dupa ce dormisem toată noaptea cu ajutorul unui somnifer. Îmi simţeam mintea obosita şi trupul vlăguit.
Harry îşi întoarse privirea spre mine şi spre deosebire de mine el nu părea că se străduise macar să doarma.
- Ai stat acolo toată noaptea?
Îşi stinse ţigara din scrumiera şi se ridica amortit.
- 0 parte din ea. Veni lângă mine pe pat îmi ridica mână de pe cearseaf. Era imbracat chiar dacă îmi amintesc că aseara a intrat în boxeri lângă mine în pat dar eu am adormit imediat şi ochii lui Harry îmi indicau că nu se inchisesera deloc. Avea să se imbolnaveasca dacă continua aşa, nu voia nici să ia un somnifer care să ii ajute să doarma şi asta probabil pentru că nu voia să doarma mai mult de doua ore. Plus că nu l-am văzut niciodata să fumeze atât de mult.
- Ai dormit bine? Zâmbi tragandu-mi mână şi sarutandu-mi din nou încheietura lângă lănţişor. Gestul lui m- a înnebunit din nou, nu mai suportam să vad sensibilitatea lui când îmi saruta pielea lângă acel obiect al diavolului care îmi sapa de câteva zile în carne şi îmi ajunsese deja în inima. Nu mai puteam suporta, trebuia să ii spun adevarul. Trebuia să ii spun până când nu cedam psihic.
- Nu tocmai! Am inghitit în sec, nu stiu dacă era decizia definitiva să ii spun. Mai încercasem şi înainte sî mereu am renuntat.
Harry ofta sî imî lipi mână de fata lui, pandantivul i-a atins obrazul şi paharul meu s-a umplut. Nu mai puteam suporta niciun gram de presiune provocate de secretul asta.
- Harry, trebuie să îţi spun ceva.
Mi-am adunat fiecare strop de curaj din mine pentru ce avea să urmeze.
- Ce e, iubito? Calmul lui mă stimula să continui, dar stiu că toată blandetea lui avea să dispara imediat şi mă uram pentru asta. 0 parte din acest calm era provocat şi de oboseala.
Mi-am tras mână de pe obrazul lui şi mi-am dus-o la fruntea mea, imprimandu-mi cu putere degetele în piele şi cautand cuvintele potrivite care stiu că nu aveam să le găsesc.
- Iubito, ce s-a intamplat? Simt că îmi ascunzi ceva de ceva timp, aşa e?
Mana lui s-a aşezat pe coapsa mea şi am aprobat din cap, cu privirea în jos şi primele lacrimi îşi făceau deja apariţia.
Harry îmi prinse barbia şi o ridica. Chipul lui deveni speriat când îmi văzu ochii plini de lacrimi.
- Iubito, mă sperii, ce e cu tine? Spune-mi, te rog. Mă trase la pieptul lui şi am suspinat cu putere simţind un cutit cum îmi intra inima.
- Harry... am început apoi m-am oprit pentru că buzele îmi tremurau. El mă stimula să continui. - Am aflat cine e bărbatul care a violat-o pe mama ta.

Am simţit o greutate enorma asezandu-se pe corpul meu dupa ce am spus asta, dar şi o parte din presiunea din inima mea fusese eliberata. Insa nu terminasem.
Harry a încremenit lângă mine sî m-a mişcat imediat pentru a se putea uita la mine.
- Ce?! Katherine, despre ce vorbeşti?
Mi-am aplecat fata în palme, Harry mă ridica imediat şi mă privi disperat în ochi.
- Katherine!
Am suspinat şi mi-am desfăcut lănţişorul de la mână. Lucrul pe care am vrut să il fac de trei zile şi acum nu mai puteam să dau înapoi.
L-am întins pe pat între noi sî mi-am strâns buzele care erau ude de la lacrimi.
- Reynolds a recunoscut asta la nunta. Mi-a spus că a fost al lui, că el a făcut H-ul de pe spate dar l-a pierdut acum mult timp. Cineva î l-a smuls de la gat. 0 femeie.
Mi-am ridicat privirea spre Harry, aceste cuvinte mă istoviseră mai tare că un maraton de 10 kilometrii şi expresia lui Harry mă speria şi mai tare.
Ochii ii erau mari şi mă privea fix, buzele i s-au întredeschis şi încerca să vorbeasca dar nu reuşea. Am continuat.
- L-am întrebat cum l-a pierdut sî mi-a spus că partenerele lui nu erau aşa... educate înainte.
Mi-am strâns buzele în urma cuvintelor care stiu că adanceau cutitul înfipt în inima lui Harry.
Mama ta î l-a smuls de la gat în noaptea în care a violat-o. Aî spus că il privea că şi cum îi era teama de el. Pentru că îi aparţinea celui care a vîolat-o.
Privirea lui Harry era în continuare blocata pe mine, a coborât foarte uşor în jos, cu buzele încă deschise şi a prins în mână lănţişorul de pe pat. L-a întors astfel încât să poata vedea litera scrijelita pe spatele lui şi ochii i s-au blocat pe el, fara să clipeasca însă mintea lui părea aruncata într-o furtuna de gânduri şi amintiri.
S-a ridicat uşor de pe pat şi a mers spre fotoliul lui, cu privirea în pământ şi aceeaşi expresie inexistenta.
M-am ridicat speriata încercând să merg spre el, părea un corp părăsit de suflet sî i-am observat pumnul strangandu-se în jurul lănţişorului.
- De ce nu mi-aî spus?
Vocea lui era aproape soptîta dar atât de dură şi însotita de un tremurat înfiorător care mî-a inghetat sângele în vene. Am inghitit în sec nestîind ce să îi răspuns sî spatele i s-a încordat, oprindu-mă din a merge lângă el.
Am tresărit, strangandu-mî ochii când vaza a zburat prin fata mea sî s-a izbit de perete, scoţând un zgomot strident sî imprastîindu-se în mii de bucati pe podea.
Am încercat să îmi păstrez calmul şi m-am întors spre Harry. Scoase un urlet disperat care îmi îngheţa sângele în vene. Îşi înfipse degetele în parul ondulat, strangandu-le în jurul buclelor şi aplecandu-se în fata, continuând să maraîe şi să îşi stranga dinţii de furie.
- De ce nu mi-ai spus? Nu se uita la mine, avea încă privirea în podea şi se abţinea să nu tipe cuvintele astea. Am inghitit în sec.
- Eu... nu am ştiut cum să îţi spun... m-am bâlbâit speriata şi voiam să merg lângă el să ii ajut, dar nu aveam curajul s-o fac.
Scrâşnetul dinţilor lui s-a auzit până la mine, am respirat şocata când am văzut sânge scurgandu-se din palma lui şi mi-am pus mână la gura inspaimantata. Era palma în care strangea medalionul, ii strangea atât de tare încât marginile lui i-au intrat în piele.
S-a ridicat din nou şi era pentru prima data când imaginea lui Harry mă speria cu adevarat. Furia din ochii lui îmi oprea bătăile inimii şi felul în care buzele ii tremurau şi ochii priveau mariti spre un punct fix mă făcea să mă gândesc şi la sanatatea mintala a lui Harry, nu doar a mea. Acum, arata cu adevarat că un demon.

M-am apropiat un pas de el când am văzut o lacrima scurgandu-se din coltul ochiului sau desi nu părea conştient de ea. înnebuneam mă uram pentru că ii provocasem toată durerea asta şi aş fi făcut orice să i-o pot lua.

- Te rog, spune-mi ce pot să fac. Am spus disperata, începând să imî agit mâinile din cauza sentimentului de teama.

Tacu pentru un timp, fara să se uite la mine, privind fereastra cu aceeaşi expresie dură şi imposibil de citit. Apoi m-a surprins scoţând un ras amar şi melancolic, care reflecta perfect felul în care razi în fata morţii atunci când stii că nu mai ai nicio sansa. Harry îşi pierdea minţile înaintea mea.

- Ce ai putea să faci, Katherine? Nu poti să mai faci nimic. Esti sora mea acum.

Cuvintele lui mi-au răsucit cutitul în inima, erau exact cuvintele de care îmi era teama că vor ieşi din gura
lui.

Continua să rada devenind din ce în ce mai ciudat. Era un ras deghizat într-un hohot de plâns şi disperare.

- Nu pot să cred, Reynolds e tatăl meu, mi-a violat mama şi acum s-a însurat cu a ta.

- Harry... am şoptit dar m-am oprit când gura mea nu a ştiut ce să spună mai departe. Am făcut alt pas spre el dar nu am îndrăznit mai mult, rasul lui s-a oprit brusc transformandu-se în alta expresie plină de furie şi ura.

- Reynolds e tatăl meu... repeta din nou pierzând contacul cu propria-i luciditate şi au urmat câteva secunde de linişte chinuitoare în care nici macar respiraţiile noastre nu s-au mai auzit. Apoi, s-a dezlantuit din nou.

A aruncat medalionul insangerat spre perete cu o furie fara limite care a găurit puţin structura peretelui alb, apoi a rasturnat fotoliul care ii fusese pat în ultimele nopţi şi s-a prăbuşit în genunchi, într-un urlet de disperare adevărata alaturi de un rău de lacrimi care ii mascau fata. Am fugit speriata lângă el şi am căzut lângă corpul sau torturat şi mi-am strâns braţele în jurul umerilor
lui.

- Harry, calmeaza-te iubitule, o să fie bine. L-am implorat plângând aducandu-mi aminte de momentul în care el a făcut acelaşi lucru cu mine la nunta mamei.

- Nu! Urla aproape infigandu-şi fata în pieptul meu.

- Pe lângă faptul că nenorocitul ala mi-a violat mama şi e tatăl meu, îţi dai seama ce inseamna nunta mamei tale cu el? Tremura la pieptul meu ridicandu-şi privirea disperata spre mine. Am încercat să ii răspund dar s-a ridicat de lângă mine înainte să fac asta.

Îşi prinse din nou mâinile în par.

M-am ridicat spre el dar s-a ferit de mine.

- Harry...

- Lasa-mă, mă opri întorcându-se furios spre mine. Vreau să fiu singur.

Se îndrepta nervos spre usa şi am încercat să ii opresc.

- Harry, nu...

- Am spus că vreau să fiu singur, Katherine. Tipa, întorcându-se spre mine şi făcându-mi picioarele să intepeneasca în loc. I-am privit corpul încordat şi nervos cum iese din camera sî izbeşte cu putere usa în urma lui. Am tresărit în urma zgomotului puternic şi voiam să mă duc dupa el, dar nu cred că prezenta mea l-ar ajuta acum.

Mi-am sters lacrimile de pe fata chiar dacă erau înlocuite de altele imediat şi credeam că mă voi simţi mai bine dupa ce ii voi spune adevarul, dar nu era aşa. Doar ii transmisesem durerea mea şi lui. Poate că nu trebuia să ii spun, nu avea nevoie să stie asta. Singurul lucru pe care il poate aduce acest adevar e o razbunare crunta din care persoana greşita poate ieşi raniţa.

Insa stiu că nu aş fi putut să trăiesc cu secretul asta în suflet pentru totdeauna, nu puteam să ii port lănţişorul şi să il vad cum îmi saruta încheietura gandindu-se la mama să când acel lucru ascundea adevarul despre omul pe care îşi dorea să il găsească încă de când era copil.

Am luat lănţişorul insangerat de pe podea, am sters cu vârful degetelor sângele suferinţei lui Harry şi l-am îndesat în buzunarul blugilor mei, nu stiu de ce am făcut asta dar voiam că Harry să nu il mai vada.

Am ridicat fotoliul rasturnat de pe jos, fiind prea epuizata să mai strâng şi restul dezordinii din camera şi mi-am pierdut privirea prin geamul curat care expunea imaginea unei dimineţi care părea atât de frumoasă, ridicol de frumoasă pentru cum era cu adevarat. Casa s-a umplut de alt val de tipete ce pareau combinate intre vocile lui Harry şi Carter dar apoi s-au oprit sau au fost mascate de o alta camera.

Am ramas la fereastra pierzând noţiunea timpului şi realizand cate ore trecuseră abia atunci când razele soarelui au început să paleasca şi amurgul se aşeza pe cer. Erau atât de multe lucurî pe care voiam să le fac, pe care trebuia să le fac; trebuia să merg să vorbesc cu Harry - dar îmi era teama de o alta reacţie a lui, trebuia să vorbesc cu tatăl meu care continua să mă sune probabil să afle cum mă mai simt şi cum se desfasoara vacanta în Malibu - de care s-a ales praful. Trebuia să vorbesc cu cineva până când gândurile mele nu mă inghiteau cu totul şi situatia în care ajunsese viaţa mea în momentul asta nu mă arunca în mormânt mai repede decât ar fi trebuit, şi asta nu din cauza celor care poate voiau să mă ucidă, ci din cauza disperării din interiorul meu care mă macina pe dinăuntru. Probabil trebuia să şi mananc, în camera se auzeau câteva zgomote ciudate care proveneau probabil de la stomacul meu care cerea mancare, nu mai mancasem de ieri-seara. Erau foarte multe lucruri pe care ar fi trebuit să le fac, dar zaceam pur şi simplu pe fotoliu în fata ferestrei, cu genunchii la piept, privind un punct fix pe cer şi încă aşteptând să mă trezesc din acest coşmar îngrozitor.

Felul în care Harry putea digera faptul că acum suntem fraţi vitregi mă speria şi mai tare. Reacţia lui era exact oglindirea temerilor mele.

Am auzit un alt sir de zgomote provenite de la parter dupa o linişte apasatoare şi mi-am întors instinctiv capul spre usa. Gatul amortit mă durea, aveam genuchii stransi în braţe şi acum tot corpul îmi era străpuns cu mii de fire electrice intepatoare provocate de poziţia fixa.

Am scransit din dinţi când m-am ridicat de pe scaun, încă incapabila să îmi îndrept spatele şi am tresărit când am auzit de data asta, tipatul clar şi strident al lui Harry.

Mi-am fortat picioarele să se mişte pe podea, încercând să nu acord atentie celor 1000 de furnici care pareau să îmi sape pe sub piele şi făcând pasi mari spre usa, scapand mai repede de durere.

Am ieşit pe hol şi am început să fug spre scări, evitând să iau liftul. Indiferent că mă ducea mai repede unde voiam să ajung, nu puteam sta pe loc în momentul în care eram disperata să ajung undeva, preferam să pierd mai mult timp dar să îmi folosesc propria viteza să mă duca acolo. Tipatul lui Harry s-a auzit din nou insotit apoi de zgomotul unei sticle sparte.

- Harry! Am strigat înainte să il pot vedea sî aproape am sărit peste ultimele trepte, ajungand în lîving sî cautandu-l rapid cu privirea. L-am observat în partea dreapta a încăperii, aplecandu-se pe spatarul canapelei sî încercând cu dificultate să stea pe picioare. Oh, nu!
- Harry! M-am apropiat din nou de el, tematoare la cum avea să arate urmatoarea lui reacţie.

Îşi ridica brusc capul spre mine, cu ochii mari apoi ii miji că să mă poata vedea bine. Un zâmbet melancolic i se întinse pe buze, încercând să faca un pas spre mine dar esuand şi balancanîndu-se cu picioarele împletite, rezemandu-se iar repede de canapea. Am expirat speriata şi am mers spre el, asezandu-mi mâinile pe braţul lui şi sustinandu-l pe picioare. L-am observat şi pe lan lângă noi şi probabil cu el se certase până acum.

Harry îşi ridica din nou privirea spre mine, rânjind draceste.

- Oh, iubito, ai venit să îţi ajuţi demonul cherchelit? Combina cuvintele în trei sughiuturi şi un rânjet ametit, plus o alta dezechilibrare care m-a tras şi pe mine dupa el.

Harry se întoarse cu dificultate spre mine, parand să nu mai aiba niciun control asupra propriilor picioare.

- Harry, de ce ai baut? Am încercat să ii susţin gretutatea până nu se prabusea pe podea.

Mormăi ceva indescifrabil.

Îmi prinse soldurile şi aproape se izbi de mine, încercând probabil să mă sărute dar nu îmi nimeri buzele şi îmi saruta barbia.

- Harry! Am încercat să ii opresc când buzele ¡-au devenit suparate, vazand că nu nimeriseră bine dar nici nu ştiau unde trebuie să se îndrepte.
- Saruta-mă, fîr-ar al dracu'! Se revolta suparat, aproape molfaindu-mî barbia sî încercând să îmi găsească buzele.

Am ras uşor sî i-am prins fata în palme, tragand-o în sus şi lîpindu-mî buzele de ale lui, oferîndu-i un sărut scurt că să îl potolesc.

- Ahhh! Gemu că un invîgator care în sfarsit găsise ce cauta sî mâinile lui au început imediat să imî framante lacome soldurile. Am simţit aroma puternica sî spirtoasa pe buzele lui şi am încercat să ii îndepărtez de pe mine înainte să ajunga mai departe, Ian era încă aici sî imî era de-ajuns că Harry se imbatase din nou, când ştiam că face asta doar atunci când ajunge în pragul disperării.
- Hai să te duc sus în camera, am spus cu dificultate peste buzele lui lacome şi ametite.

Se opri şi marai pervers, oferindu-mi un rânjet obraznic şi probabil încercând să imî prindă coapsele sî să mă ridice în braţe.

- Hai! Îmi muşca buza, dar încercarea lui de a mă ridica în braţe a eşuat imediat. Nu era în stare nici să se tina pe picioare şi l-am oprit până nu ne trantea pe amandoi.
- Ce mi-ai făcut? De ce nu mă mai tin pe picioare? Tipa nervos spre Ian, mergând spre el şi încercând să ii loveasca dar orientarea lui nu era prea buna şi se izbi din nou de fotoliu.

Ian ii privi speriat şi puţin dezgustat.

- E OK, Ian, mă descurc eu cu el, poti să pleci, l-am spus prinzând din nou umărul lui Harry şi tragandu-l spre mine. Bărbatul aproba din cap şi Harry se întinse dupa el, lovindu-î silueta în aer, desi era la cativa metri de el. Se dezechilibra din nou cu picioarele împletite şi abandonandu-sî toată greutatea pe mine. Am icnit încercând să raman stabila, era mai greu decât aş fi crezut şi mai beat decât prima data când l-am văzut aşa.
- Mmmm, mormăi furios pe propia-i instabiliate şi am încercat să ii trag spre lift.
- A venit şi rândul meu să te car pe tine. Aproape am gafait, tragandu-i braţul dupa gatul meu şi tarandu-l dupa mine. Felul în care se mişcau picioarele lui mă încurca şi mai mult.

Marai pervers, prinzandu-mi o suvita de par şi încercând să ajunga iar la buzele mele, pe care iar nu le-a nimerit.

Am apasat butonul aşteptând liftul scarsnind din dinţi.

- Noroc că am făcut sala în ultima vreme, esti mai greu decât am crezut. Mi-am tras suflul, asezandu-mi mai bine celalalt brat în jurul mijlocului sau şi a chicotit că un beat tipic, cu ochii aproape închişi şi expresia adormita.
- Vrei să ne antrenam iar? Vreau să te mai tăvălesc pe ringul de box. Marai la urechea mea şi mi-am ridicat privirea surprinsa spre el.
- Harry, tu nu te poti tine nici pe picioare. Am oftat dar totuşi eram fericita că starea asta de beţie părea să ii faca să uite de celelalte dezastre din viaţa noastra.

Suspina ofensat.

- Cum să nu?! Se revolta desprinzandu-se de mine şi în urmatoarea secunda l-am simţit cum fuge spre podea, cu picioarele moi. Am suspinat şi l-am prins înainte să cada, tragand de el până mi-au scrâşnit dinţii de efort şi asta clar nu era felul în care îmi imaginam că va arata urmatoarea noastra discuţie.

L-am tarat din nou în lift pentru că acum într-adevar nu mă puteam descurca pe scări şi s-a întors rapid, smucîndu-mă odată cu el.

- Unde mî-e sticla? Spuse repede, aproape întorcandu-se în living dar l-am prins la timp.
- Las-o!
- Nu, cine mi-a luat-o? Se revolta şi am închis repede uşile, încercând să ii razam putîn de peretele liftului pentru a mă odihni. Corpul lui mare era al naiba de greu de carat.
- Ai spart-o! l-am răspuns încercând să îî elimin buclele care ii căzuseră pe ochi dar apropierea asta nu părea să să fie o idee prea buna. I-am văzut rânjetul diavolesc înainte să mă împingă în spate sî să se izbeasca din nou de corpul meu.
- Harry, am icnit speriata când de data asta buzele lui le-au nimerit pe ale mele.
- Esti atât de sexy! Gemu trimitandu-mi respiraţia spirtoasa printre buze şi strivindu-mi soldurile şi reuşind de data asta să mă ridice în braţele lui, mai mult lipindu-mă de peretele liftului.
- Nu am mai făcut sex într-un lift până acum, rânji muscandu-mi buza şi am încercat să il opresc cât mai delicat. Era complet paralel cu realitatea şi nu puteam să neg că acţiunile lui mă excitau şi trebuia să mă abţin acum.

Uşile liftului s-au deschis şi am respirat uşurata. Se întoarse nervos spre ele, lovind cu piciorul în perete, parcă ordonandu-le să se închidă din nou.

- Lua-v-ar dracu'! Marai nervos lovind cu palma în panoul de butoane şi aplecandu-se iar în fata din cauza dezechilibrării.
- Harry, hai să mergem în camera, te rog! Am încercat să il conving, dacă ajungea în pat poate reuşea să adoarma.
- Vreau aici! Se încrunta nervos şi am încercat să cobor din braţele lui dar pentru o persoana care nu se putea tine pe picioare, acum avea surprinzător de multa putere.
- Te rog, iubitule! Am abordat o varianta mai ispititoare şi a cedat în cele din urma, eliberandu-mi coapsele şi lasandu-se condus spre camera noastra care acum mă scotea din minţi din cauza faptului că era în fund. Harry ranjea şi îmi ataca corpul, aproape izbindu-se de perete când l-am tras în camera.

Îşi scutura capul care probabil începea să doara şi l-am fortat să se aşeze pe pat, respirând apoi o gura mare de aer în urma epuizării.

Harry rânji din nou şi îmi prinse mână, tragandu-mă peste el şi pozitionandu-şi palmele pe fundul meu.

Părea să se descurce mai bine când nu avea nevoie de picioare.

- 0 să te devorez cu totul, marai muscandu-mi pielea gatului mai mult decât ar fi trebuit şi făcându-mă aproape să tip.
- Harry, iubitule, te rog. Ai nevoie să te odihneşti. Am spus tandru, punandu-mi palmele pe pieptul sau şi încercând să mă ridic.
- Am nevoie de tine! Replica hotarat, muscandu-mi maxilarul şi bagandu-şi mâinile pe sub tricoul meu.

Nu cred că în momentul asta mai ştia ce se intampla cu adevarat în viaţa noastra.

- Harry, nu! L-am oprit, şi îşi ridica automat privirea spre a mea.

Tacu câteva secunde apoi izbucni în ras, făcându-mă să tresar speriata.

- Bineînţeles. Ce prost sunt, acum normal că nu mai vrei, doar sunt frate-to! Continua să rada batjocoritor şi am oftat adanc.

M-am ridicat de pe el şi l-am tras odată cu mine, prea brusc aproape făcându-l să ameteasca.
- Nu e vorba de asta, idiotule. Mi-am pus mâinile pe obrajii lui. - Doar că uita-te la tine, esti beat şi vreau să te odihneşti.
Conţină să rada însă parand ametit de felul în care mă uitam la el. Îşi încrucişa ochii, clipind apoi des.
- Nu stii deloc să minţi, surioara.
Am marait nervoasă, uram să îmi aminteasca asta şi îmi doream să il pleznesc mai ales că se prapadea de ras în momentul asta.
- Nu sunt sora ta, inceteaza să mai spui tampenia asta.
- Dovedeşte! Se opri imediat din ras, uitandu-se serios în ochii mei. - Dovedeşte că încă mă mai vrei că înainte şi nu te gândeşti la incest când te ating.
Acum era mai mult decât serios şi gândurile mele şi temerile pareau să fi pangarit şi mintea lui Harry. Şi el credea că sunt afectata de faptul că acum - într-un fel sau altul - eram fraţi vitregi. Lucrul asta mă făcea să urlu de furie mai tare decât orice altceva. Nu pot să cred că am ajuns la asta.
- Cum? Am pronuntat serioasă.
- Fa dragoste cu mine. Acum. Răspunse repede şi hotarat, fara să piarda o secunda contactul cu ochii mei.

Mintea mea a fugit că disperata timp de câteva secunde, cautand un răspuns rapid care să mă faca să scap din situatia asta. Nu aveam dispoziţia să mă culc acum cu el şi asta nu din cauza legăturii scarboase de fratie care era intre noi.

- O să îţi dovedesc altfel.

Se încrunta.

- Cum ai făcut tu să îmi dovedeşti mie că mă poti iubi fara să mă atingi.

Se încrunta şi mai tare.

- Aia a fost altceva. Se revolta suparat, încercând să se ridice dar picioarele nu-l ajutau.
- A fost acelaşi lucru. M-am aplecat spre el, tragandu-i fata în palmele mele şi neasteptand alta reacţie de la el că să îmi împletesc buzele cu ale lui într-un mod tandru şi romantic, care speram să ii dovedeasca că sentimentele mele pentru el nu s-au schimbat deloc.

Se opri tragandu-se înapoi. L-am privit speriata.

- Asta e, nu mă mai vrei! Se resemna apropiindu-şi sprâncenele şi îmi plesneau tâmplele de disperare. - Nenorocitul ala a reuşit să mi te ia şi pe tine.
- Harry, inceteaza! Aproape am tipat. Nimeni nu mă va lua de lângă tine. Sunt a ta, am fost şi voi fi pentru totdeauna. Nu îmi pasa de un act tâmpit şi de neneorocita de nunta a mamei cu şarpele ala scârbos care acum ne-a adus pe noi în situatia asta. Nu îmi pasa, nu avem acelaşi sânge, părinţi nostru sunt diferiţi şi dacă tu crezi că o foaie de hârtie mă poate îndepărtă de lângă tine, esti mai beat decât pari. Lucrurile nu vor ramane aşa, o s-o iau pe mama de lângă nenorocitul ala orice ar fi, o să rup orice lucru care ne apropie în altfel decât legătură de iubire şi nu o să renunţ niciodata la tine. Ai înţeles? Te iubesc, dobîtocule, cate vrei să mai fac să îţi dovedesc asta? Acum esti beat şi nici nu îmi nimereşti buzele şi probabil o să adormi imediat iar tu ai pretentii să fac dragoste cu tine, nu domnule, asta o să primeşti mâine când o să fii treaz şi îmi poti deosebi fundul de sani.

Mi-am terminat discursul, fiind mandra de ce spusesem şi Harry îşi datina capul, probabil ametit de tot ce spusesem. Mă privi pierdut în ochi şi mi-am pus mâinile în san să îmi susţin punctul de vedere.

- Ridica-te în picioare! Mi-am continuat reprezentaţia.
- De ce?

- Ridica-te! Am insistat şi încerca să faca asta, dar nici nu mă aşteptam să reuseasca şi căzu imediat înapoi în fund.

- Hmm, grozava partida ar ieşi! Mi-am ridicat colturile buzelor artagoasa.

- Iubito, te rog, ia-mă mai încet, încă mă doare capul dupa ce ai spus mai devreme, prea multe cuvinte... clipi ametit şi am început să rad.

M-am aplecat în genunchi în fata lui, camera începea deja să se întunece foarte tare. Am aprins veioza să mă pot uita mai bine în ochii lui frumoşi şi obosiţi, l-am prins obrajii cu palmele.

- Mă mai simţi? Am şoptit intrând intre genunchii lui.

Se strădui să îşi controleze mâinile şi să mă traga în poala lui.

- Tu esti tot ce simt! Îşi îngropa fata în gatul meu sî ii simţeam deja oboseala.

- Atunci bazeaza-te pe asta, pentru că eu nu o să te părăsesc niciodata. I-am şoptit, începând să ii mangai parul.

I-am simţit zâmbetul pe gatul meu şi m-a strâns mai tare în braţe, ridicandu-se să ii sărut, deja arata că un bebeluş adormit.

I-am framantat buzele tandru şi am continuat să ii mangai parul la ceafa până când l-am simţit ramand complet nemişcat şi eu ii susţineam pe el. Îşi îngropa din nou fata în scorbitura gatului meu, începând să respire mai greu în urma somnului. Respiraţia lui mi se imprima pe piele şi l-am sarutat pe frunte, înainte să mă ridic uşor din poala lui şi să ii întind pe pat.

Era complet inconştient şi nu puteam să ii las imbracat, aşa că l-am descalat şi m-am străduit să ii trag tricoul peste cap şi apoi pantalonii, miscandu-mă uşor desi nu cred că exista posibilitatea să ii mai trezeasca ceva acum. începea deja să sforăie uşor. Într-un fel era bine că se imbatase, în sfarsit avea şi el parte de o noapte de somn normală.

L-am lasat în boxeri şi i-am tras şi ciorapii din picioare, urcandu-mă apoi pe pat şi chinuindu-mă să il asez cu capul pe perna, Din nou arata că un inger adormit şi blând. Mi-am amintit imaginea plină de furie pe care o avea astăzi şi mi-am clatinat repede capul.

Stomacul meu era pe cale să faca un pact cu picioarele şi să îmi taie echilibrul, îmi era îngrozitor de foame dar totuşi nu aveam niciun chef să îmi ocup timpul cu asta. M-am dezbracat şi eu, ramand în boxeri şi în tricou şi m-am aşezat lângă Harry în pat, tragand patura peste noi şi încercând să ii infasor braţele în jurul meu. Era extrem de maleabil şi complet pierdut de simţurile lui dar totuşi şi-a strâns mai tare braţul în jurul meu când mi-a simţit corpul lângă al lui şi asta era tot ce aveam nevoie să am o noapte cât-de-cât liniştita.

Cunoşteam locul asta, mai trecusem candva pe aici, dar nu îmi aminteam când mai exact. Am pasit pe frunzele umede, indesandu-mi mâinile în buzunare şi încercând să îmi acomodez ochii cu întunericul difuz ce patrundea în padurea rece. Trebuia să îmi fie teama, dar nu îmi mai era desi ştiam ce urmeaza să se întâmple. Am continuat să merg nepasatoare, trosnind mici vreascuri de crengi sub tălpile mele şi asteptandu-mi sfarsitul, sau mai bine-zis, îndreptându-mă spre el.

Buzele mi-au format un mic zâmbet cunoscător când am auzit sasaitul macabru.

- Ce ţi-a luat atât? Am întrebat ridîcandu-mi privirea în sus şi continuând să merg. Am sărit peste trunchiul unui copac prăbuşit pe pământ şi mi-am lasat picioarele să mă duca mai departe desi aveam să fiu insfacata imediat.

Sasaitul se auzi din nou, de data asta deasupra mea, mi-am ridicat privirea nepasatoare şi m-am oprit în loc. Mi-am mijit ochii, strangandu-mi pumnii în buzunare şi stiu că trebuia să îmi fie teama, dar nu îmi era.

Am văzut cei doi ochi luciosi făcându-şi apariţia printre crengile întunecate şi am rânjit melancolic, dandu- mi gluga jos din cap.

Reptila a coborât uşor spre mine, unduindu-şi trupul alungit peste corpul copacului şi lasandu-şi capul imens să ajunga în fata mea. S-a unduit în dreptul meu, scoţând un sasait ce

trebuia să mă sperie pentru că îmi anunţa moartea, dar tot ce am făcut a fost să îmi strâng buzele şi să mă strâmb în urma respiraţiei puturoase ce ii ieşea din gura.

- Ce mai astepti? Am pronuntat simplu, nelasand nicio farama din teama să iasa la iveala. Îmi acceptasem moartea şi voiam să scap cât mai repede.

Sasaitul lui deveni mai furios, apropiindu-şi mai mult capul de al meu şi aratandu-şi colţii ascuţiţi care sclipeau în întuneric.

- Nu mî-e frica de tine! M-am încruntat neîmpresionata de spectacolul lui.

Aşteptam să mă înghită cu totul, marimea lui îmi demonstra că poate face asta fara probleme. Sau să se infasoare în jurul meu şi să mă sugrume până mî se vor strivi maruntaiele în mine. Îmi era tot una.

Am tras o gura mare de aer înainte că el să se hotarasca cum mă va ataca şi mi-am strâns ochii când l-am simţit ridicandu-se deasupra capului meu şi am icnit când o presiune s-a izbit de sptatele meu şi mijlocul mi-a fost insfacat şi strâns cu putere, am simţit vântul puternic vajaindu-mi pe lângă urechi şi mă simţeam cuprinsa cu totul, că într-un cocon. Nu era genul de sugrumare la care mă aşteptam.

Un marait nervos şi inspaimantator a intrat în urechea mea, insotit de o respiraţie fierbinte care mi se imprima pe creştet şi am deschis ochii, întâlnind expresia speriata a şarpelui.

Mârâitul care se auzea lângă mine era mult mai înfricoşător dar îmi oferea o senzaţie plăcută, protectiva. Am realizat că sunt infasurata intre doua aripi enorme şi negre care se asezara în fata mea precum un scut şi braţele celui din spatele meu, îmi strangeau mijlocul cu putere, lipindu-mi spatele de un corp incredibil de cald.

Şarpele s-a chircit apoi s-a infoiat din nou şi a coborât cu totul din copac, ridicandu-se deasupra noastra şi încercând să para impunător sî periculos.

Aripile enorme din jurul meu au tremurat de furie sî voiam să îmi întorc chipul spre demonul salvator din spatele meu, voiam să îi vad chipul.

- Nu o s-o atingi! Mârâitul gros s-a imprimat pe pielea gatului meu, făcându-mă să tremur de teama şi plăcere în acelaşi timp. Acum cu adevarat nu îmi mai era teama şi mi-am permis chiar să afişez un rânjet înspre taratoarea scarboasa. Braţele demonului mă incalzeau şi simţeam siguranţa lângă el.

Şarpele se opri din orice încercare de a ajunge la mine, încetând să se mai învarteasca pe sol şi privind fix deasupra mea, probabil în ochii celui care mă ţinea în braţe.

- Tu esti un Demon. Dar eu sunt Diavolul care te-a creat.

Rosti reptila cu un glas pe care ii recunoşteam şi vorbele lui m-au făcut să tremur, iar braţele din jurul meu s-au tensionat, începând deja să mă sugrume.

Mi-a fost de-ajuns să clipesc o singura data şi am văzut şarpele enorm disparand în întuneric, unduindu-sî rapid corpul peste frunzele umede sî lasand în urma lui doar o urma de gheata care mi s-a imprimat în vene.

Am vrut să mă întorc spre demonul meu, să ii vad chipul, dar nu puteam. Braţele sale se strangeau din ce în ce mai tare în jurul meu şi mi-am simţit plamanii ramand fara aer.

Coastele mi-au scrâşnit şi mi-a deschis gura, cautand disperata aerul care nu mai intra în mine şi nu îmi gaseam mâinile să ii pot îndepărtă pe el de pe mine.

Auzeam sunete chinuite ieşind din gatul lui, ii simţeam plângând şi a început să se agite cu mine în braţe, strîvindu-mî mijlocul şi rostindu-mi numele disperat. Am tras o ultima gura de aer, pe care nu stiu unde am gasit-o şi am deschis ochii în lumina...

întunericul nu mai era aşa de profund însă nici lumina nu era foarte puternica. Mi-am dat seama că sunt în pat, transpirata dar mai ales, fara aer.

Mi-am dat seama că braţele lui Harry erau strânse în jurul meu, strivindu-mă de corpul lui şi încercând parcă să mă bage în pieptul lui.

- Harry, am expirat asfixiata, încercând să ii desclestez brațele din jurul meu.
- Nu, nu... las-o! Tremura, respirând greu în ceafa mea și mi-am adunat toată puterea, desfacandu-i degetele împletite și elîberandu-mă din puterea sugrumanta a brațelor lui.
- Nu! Tipa făcându-mă să tresar când m-am dezlipit de pieptul lui și începu să se zvarcoleasca disperat, strangdu-sî ochi cu buzele tremurande și tot corpul înecat de sudoare.
- Katherine! Tipa din nou, întorcandu-se cu fata în sus sî am sărit în genunchii lângă el, punandu-mi mâinile pe umerii lui și începând să ii zgaltaî.
- Harry, Harry, trezeste-te! L-am strigat speriata, punandu-mi apoi palmele pe obrajii lui. S-a zvracolit din nou sub mine.
- Las-o! Tremura aproape plângând și panica din mine creștea, vazandu-l în starea asta.
- Iubitule, te rog, trezeste-te! L-am implorat aproape strigând și simțind și vocea mea tremurând și aproape insotita de lacrimi.
- Harry! L-am strigat din nou, zgaltaindu-l mai bine și s-a oprit brusc, deschizandu-și rapid ochii și privind speriat spre mine.
- E OK, iubitule! A fost doar un coșmar! Am încercat să ii calmez mangaîndu-i obrajii transpirati. A inghitit puternic în sec.
- Katherine?! Rosti dintr-o suflare, uitandu-se pierdut la chipul meu.
- Sunt aici, iubitule. L-am privit în ochi, încercând să ii zâmbesc și i-am indepartat șuvițele umede de par de pe frunte.
- Oh, Doamne! Expira uşurat tragandu-mă imediat la pieptul lui și ridicandu-se cu mine în fund. Îmi mângâie ceafa apoi mă saruta pe frunte, încercând să îşi calmeze respirația nebuna și să asigure că totuși sunt reala.
- Iubitule, e în regula. Sunt bine, a fost doar un vis! Am încercat în continuare să ii calmez, uitandu-mă în ochii lui din care se scurseseră câteva lacrimi. Voiam să ii întreb ce visase dar îmi era teama să nu îi înrautatesc starea în acelaşi timp aducandu-mi aminte și de visul meu. Nu era niciun dubiu că imaginația mea ii crease pe Reynolds că un șarpe și partea întunecata era că ii mai visasem odată și nici macar nu știam de existenta lui.

Harry trase o alta gura mare de aer și îmi trase barbia spre el, lipindu-și buzele de ale mele apoi strangandu-mă iar în brațe.
- E prima data când ii visez în ultimii 5 ani. A dispărut din coşmarurile mele. Dar acum s-a întors, și a fost mai rău că niciodata. Am reuşit să ii vad și chipul și dupa ce mi-a luat-o pe mama, ai aparut tu în ghearele lui...

îşi strânse ochii la fel și brațele din jurul meu. Coastele mele încă erau afectate din ultima imbratisare sufocanta dar nu aveam de gând să il opresc acum.
- E în regula, iubitule, a fost doar un vis. Sunt aici, sunt în siguranța cu tine! l-am mangaiat obrajii și l-am sarutat din nou uşor, calmandu-l și încercând să ii șterg picaturile de transpirație de pe fata și gat. Pieptul ii era scaldat în aceeaşi sudoare.

Respira calm și se întinse din nou pe pat, tragandu-mă uşor lângă el fara să îmi dea o secunda drumul din brațe.

İşi freca fruntea cu degetele strangandu-și ochii și incruntandu-se.
- Te doare capul. Am dedus și aproba scurt.
- Ce dracu' am făcut aseara? Se încrunta continuând să îşi maseze fruntea.
- Ai baut. Am răspuns cu vocea scăzută și se uita la mine, apoi ofta adanc.

Amintirile pareau să reapara pe rand în capul lui, adancindu-i încruntătură de pe frunte.

Se uita la mine puțin temător.
- Am făcut și altceva? Mă privi retinut și puțin speriat.

Am chicotit.

- Nimic neobişnuit, doar ai vrut să facem dragoste. Am răspuns zâmbind cald şi încercând să nu îmi aduc aminte de părţile care includeau fratîa nenorocita dintre noi şi acuzaţiile lui Harry asupra sentimentelor mele.
- Doar atât?
Am aprobat din cap.
Respira uşurat făcându-mă iar să chicotesc.
Se uita din nou la mine, încercând să uite de durerea de cap sî îmi mângâie obrazul cu palma lui mare şi fina.
- Îmi pare rău pentru ce am făcut ieri. Iar mi-am pierdut controlul în preajma ta. Se încrunta critîcandu-se pe sine şi i-am luat mână de pe obrazul meu pentru a saruta-o.
- Nu ai nimic pentru care să îţi ceri scuze. Ai reactionat absolut normal privind lucrurile pe care ţi le-am spus. Îmi pare rău că nu ţi-am spus mai devreme dar nu am ştiut cum să o fac. Era atât de... când am făcut legătură intre vorbele tale şi ale lui Reynolds, am cedat. Aş fi făcut fata la toate dar faptul că el e... omul care a violat-o pe mama ta, era prea mult şi mai trebuia să îţi spun şi tie şi mă termina psihic. Am vorbit, gasindu-mi greu cuvintele şi amintindu-mi scurt de leşinul din avion.
Harry ofta şi mă saruta pe frunte.
- Stiu, iubito, înţeleg cum a fost asta şi pentru tine dar ieri am fost prea turbat să îmi dau seama.
L-am privit curioasa în ochi, pe lângă tot ce se intamplase, acum părea surprinzător de liniştit.
- Harry... ce ai de gând să faci? L-am întrebat tematoare.
Privi spre fereastra.
- Ce mi-am dorit încă de când am aflat adevarul despre mine. Să mă răzbun. Până la urma nu conteaza că e Reynolds sau orcine altcineva. E monstrul care mi-a distrus mama dar m-a creat pe mine odată cu asta, să il distrug.
Am tremurat pe pieptul lui şi mi-am strâns sprâncenele. Nu mai suportam atâtea răzbunări.
- Într-un fel mă bucur că e el, nenorocitul pe care l-am urat încă de când l-am cunoscut şi ii cunosc toate slăbiciunile. Dar tot nu pot să cred că tocmai Hugh Reynolds e... scrasni din dinţi şi i-am masat repede pieptul în încercarea de al calma.
- Harry, te rog, mai asteapta puţin, nu cred că e momentul potrivit să il ataci acum.
Îşi întoarse privirea spre mine şi am inghitit în sec. Nu voiam să ii interzic lui Harry razbunarea asta, stiu ce însemna pentru el, dar asta nu inseamna că nu mă speria de moarte... mai ales că mama mea era şi ea acolo, acum că... mama vitrega a lui Harry.
Mă aşteptam la un protest dar mă surprinse magaindu-mi spatele.
- Nu am zis că mă răzbun acum, iubito. Mai intai vreau să asigur siguranţa ta şi pentru asta trebuie să il elimin pe Drake. Dupa asta Reynolds va ramane şi fara omul lui important şi mă voi asigura că va suferi cel puţin la fel de mult cum am suferit eu şi mama mea. Încă nu pot să îmi dau seama cum a ajuns tocmai el să o
violeze dar nu conteaza, am timp să aflu, ce urasca e că am purtat atatia ani medalionul ala gandindu-mă tot timpul ce ar putea reprezenta pentru mama, mai ales când o vedeam ore întregi privindu-l în mână ei. Dar macar mî s-a împlinit dorinţa sî nu am incalcat promisiunea facuta ei.
- Ce promisiune?
- Ca nu ii voi cauta eu. A venit el la mine şi acum simt deja cum o bucăţică din blocul de piatra din sufletul meu s-a rupt, acum că am aflat în sfarsit cine e nenorocitul care m-a creat.
- Harry, te rog inceteaza să mai vorbeşti aşa, iubitule. Mi-am pus disperata palmele pe fata lui şi m-am ridicat uşor. - Îţi aminteşti când ai spus că nu regreţi divorţul mamei pentru că datorita lui m-ai cunoscut pe mine? Acum tu regreţi că te-ai născut şi eu nu pot suporta asta. Mama ta te-a iubit, a vrut să fii fericit şi să uiti de trecut, de ce nu poti face asta, lângă mine?

Iar începusem să plâng şi durerea din ochii lui îmi sfasia inima, mi-am sters lacrimile cu podul palmei şi am încercat să mă abtîn. M-am ridicat în şezut şi Harry s-a ridicat şi el odată cu mine. Îşi lipi fruntea de a mea, cautandu-şi cu greu cuvintele.

- Sunt fericit lângă tine, iubito. Dar fericirea mea vine odată cu siguranţa ta şi pentru asta trebuie să elimin orice urma de amenințare. Moartea lui Reynolds nu va aduce doar razbunarea mea ci şi siguranţa ta, eliberarea mamei tale. Ai spus cu gura ta că e obligata să se mărite cu el. Crezi că putem fi fericiţi şi linistiti cu atâtea umbre în jurul nostru? Urase lumea asta Katherine, urase faptul că nu te pot lasa singura fara să mi se stranga inima de frica şi să mă gândesc la tot felul de nenorociri care ţi s-ar putea intampla. Omul asta e un diavol, iubito. Un diavol din care a ieşit un înger şi un demon. Fratele meu a murit înainte macar să stie cine e cu adevarat, dar eu am ramas. Am ramas să port cu mine tot chinul asta şi chiar dacă Yrrah era cel care se presupune că semana cu Reynolds, eu sunt acela. Eu sunt fiul diavolului şi singurul care a mai ramas să ii distrugă.

S-a uitat în ochii mei în tot acest timp şi orice protest al meu a dispărut. Avea dreptate, în privinţa mea, a mamei...

- Ai dreptate, dar mi-e frica să nu patesti ceva. Am suspinat asta fiind cea mai mare temere a mea.

Harry a zâmbit şi m-a tras în braţele lui.

- Nu ai încredere în mine?

Am oftat.

- Nu e vorba de asta, acum nu încrederea mea conteaza. Dar omul cu care te lupţi e extrem de puternic...

- Nu mă lupt singur cu el, iubito. Şi ii stiu pe Reynolds, niciodata nu îşi duce luptele singur. Are zeci de pioni în jurul lui care ii poarta razboaiele murdare. Îţi promit că nu o să fac nimic necugetat, cu toate că fiecare celula din corp explodeaza să mearga şi să zmulga inima din pieptul acelui nenorocit - o să mă abţin. Planurile mele s-au schimbat, înainte nu imî pasa dacă urma să mor odată cu el, acum vreau mai mult că oricând să trăiesc, pentru că am pentru cine. Zâmbi dulce şi îmi prinse barbia, îmi ridica privirea spre ochii lui buzele mele au format un mic zâmbet. Nu aveam să primesc ceva mai bun decât asta. Durerea şi disperarea lui Harry fuseseră înlocuite de calm şi dorinţa unei răzbunări adevarate şi calculate. Încă mă privea cu aceeaşi dragoste că şi înainte să afle că sunt sora lui vitrega şi asta nu părea să ii pese în vreun fel. Stia că mica dar veninoasa legătură de fratie dintre noi avea să fie distrusă în curând. Prin moartea lui Reynolds.

- Harry... crezi că el stie de voi? De faptul că mama ta a ramas insarcinata dupa viol.

Mă privi tăcut câteva secunde.

- Nu cred, probabil violul mamei a fost o fapta cauzata de beţie şi ea a avut ghinionul să ii cada în mână.

Mi-am muscat buza câteva secunde, ceva nu se lega.

- Harry, ai spus că bunicul tau era procuror, nu?

- Da! Se încrunta sceptic pe întrebarea mea.

Mi-am muscat buza.

- Iubito, la ce te gândeşti?

- Dacă violul asta a fost mai mult de atât? Ai spus chiar tu mai demult că ar putea fi o razbunare pentru Jonathan şi i-au atacat fiica. Reynolds cu siguranţa avea motive să se răzbune pe un asemenea om şi faptul că Drake a pomenit de el acum doua saptamani ridica alte semne de întrebare.

Ochii lui Harry se marira câteva secunde şi mă privi uimit, făcând legătură intre cuvintele mele. Îşi încrunta sprâncenele privind în jos apoi se ridica din nou spre mine.

- La naiba, ai dreptate!
- Asta ar putea fi şi motivul pentru care Jonathan va ura pe tine şi Yrrah atât de mult. Stia că din cauza lui fata să a fost violata şi voi pastrati amintirea asta vie.
Harry îşi propti degetele pe frunte şi se apleca în jos.
- Da, ai perfectă dreptate. Spuse dupa un timp şi se ridica serios.
Ofta parand să se conformeze cu asta.
- Din ce în ce mai multe răspunsuri, în sfarsit. Aproape zâmbi spre mine şi reacţia lui m-a surprins.
- Abia aştept să îmi găsesc bunicul şi să discut din nou cu el despre violul mamei apoi să il pun fata în fata cu tatăl meu şi să ii distrug uşor şi dureros aşa cum mi-au distrus ei mama. În sfarsit a venit şi momentul răzbunării mele.
Zâmbetul lui mă speria dar mă simţeam şi bine datorita lui, era mult mai bine decât caderea psihica de care mă temeam eu.
S-a lipit de pieptul meu şi i-am mangait obrajii calzi, mă strânse imediat în braţe.
- Te iubesc! Am şoptit şi m-am întins să il sărut. Zambî peste buzele mele.
- Te simt! Îşi freca nasul de al meu, făcându-mă să chicotesc.
- Dupa ziua de ieri nu credeam că o să te mai aud spunând asta.
Se încrunta şi mă lovi uşor cu degetul peste nas.
- Tot copil bleg ai ramas.
Am început să rad instantaneu.
- Un copil bleg care îţi e într-un fel sau altul...
- Nu! Mă întrerupse imediat punandu-şi degetul peste buzele mele. - Nu spune cuvintele alea, vreau să uit de ele. Nu sunt adevarate, tu esti inima mea şi atât. L-aş fi omorât pe Reynolds şi dacă nu aflam cine e de fapt, numai să scap de legătură nenorocita dintre el şi mama ta. Şi şarpele ala nu e tatăl meu, e doar diavolul care a distrus-o pe mama dar cu toate astea sângele lui curge prin venele mele. începea să se enerveze din nou şi am decis să schimb repede subiectul.
- 0 să mergem azi la şcoala?
Îşi miji ochii în semn de: "Tu ce crezi?"
Am oftat.
- M-am plicitisit în casa asta. Stau închisa aici de patru zile, când o să pot ieşi?
- Mai stai aici saptamana asta, iubito. Vreau să mă asigur că totul e sigur înainte să iesî.
- Vreo urma de Drake?
Dezaproba din cap.
- Nimic! Nimeni suspect, Seattle e mai liniştit că niciodata. Şi liniştea asta nu-mi place deloc. Nu înţeleg ce dracu' se intampla, e că şi cum aş fi fost invizibil la nunta aia.
- Poate Alexandra are puteri magice şi te-a făcut invizibil. Mi-am tuguit buzele tafnoasa şi a chicotit părinteşte.
- Crezi că i-a spus lui Drake ceva de tine?
Harry ridica din umeri.
- Nu stiu... nu stiu ce să mai cred şi în cine să mai am încredere, am încercat să dau de ea zilele astea dar nu am reuşit. Îşi datina uşor capul istovit şi mi-am lipit fruntea de a lui. Se calmase, îşi pusese ordine în gânduri dar încă era terminat psihic şi lucrurile stranii care se intamplau il istoveau şi mai tare.
Stomacul meu a scos alt zgomot agasant dar îmi dau seama că acolo se afla o gaura atât de mare şi dureroasa care îmi aducea aminte de zilele în care mă drogăm şi nu mai mancam nimic zile întregi. Dar acum nu eram nici macar drogata dar mă durea capul îngrozitor şi pe lângă senzaţia de foamete, venea şi una de voma.

- Ti-e foame. Se încrunta Harry fara să spună asta că pe o întrebare.
- Nu ai mancat nimic ieri?

Am clatinat din cap şi Harry ofta adanc. De fapt, nu mai mancasem nimic de marţi dupa-amiaza.

- Stai aici! Mă saruta pe frunte şi se ridica de lângă mine, tragandu-şi deja blugii pe el.
- Pot să vin şi eu în bucătărie. Am încercat să mă ridic dar Harry m-a oprit înainte să îşi îmbrace tricoul.
- Stai aici! Îmi ordona asezandu-mă pe pat şi sarutandu-mă pe frunte, dupa care ieşi din camera asezandu- şi tricoul pe corp.

Am oftat tragandu-mi apoi perna peste fata dar era şi o urma de fericire în mine. Stiu că lucrurile nu se imbunatateau odată ce Harry ştia adevarul dar mă bucuram că reusisem să ii spun şi să îmi eliberez presiunea de pe suflet şi mai mult mă bucura acum calmul şi liniştea lui Harry. Dupa ziua de ieri nu credeam că vom ajunge să mai discutam atât de amiabil prea curând.

Aveam neaparata nevoie şi de un dus dar preferam să ii aştept pe Harry pentru asta, oricum dusurile noastre erau mult mai cuminţi că înainte, dar tot erau ceva şi cum se pare că noua veste de fratie nu ii afectase prea mult pe Harry era bine macar că lucrurile nu vor deveni mai rele de atât.

Dar mai presus de toată voiam mancare şi să ies din camera asta, ieri stătusem închisa numai aici sî imî era dor până sî de Sasha. Dupa micul dejun sî un dus zdravan vreau să ies în din casa sî să fac putina plaja la piscina, pielea mea începe să se usuce de la atâta lipsa de aer curat.

Harry nu mai venea şi stomacul meu urla. M-am ridicat în pat nefiind sigura că imî poate aduce cata mancare am nevoie să mananc sî mi-am gasît o ocupaţie în a strânge cioburile de la vaza sparta de Harry pentru că timpul să treaca mai repede. Mi-am tras pe mine blugii pe care i-am purtat şi ieri dar îmi placeau foarte mult. Erau noi, cumparati saptamana trecuta la sesiunea obligatorie de cumpărături. Erau uşor zdrenţuiţi dar fara tăieturi, de un albastru spălăcit şi extrem de confortabili.

Am hotarat să nu ii mai torturez pe tata şi în timp ce bagam cioburile într-o punga, l-am apelat.

Telefonul a sunat de câteva ori apoi s-a întrerupt. M-am încruntat sî am dus cioburile la coşul de gunoi din baie apoi m-am întors pentru a-l suna din nou. Aveam nevoie sî de o matura pentru a curata şi restul cioburilor mai mici dar asta urma să fac mai târziu.

În ultimul timp schimbam casele atât de des încât nu mai ştiam unde locuiesc cu adevarat. Camera de ospeti a lui Carter arata că un dormitor matrimonial obişnuit. Patul mare de doua persoane avea un spatar asemanator celui pe care ii aveam noi la saltea dar de culoare ala, la fel că şi asternuturile. Culoarea pereţilor era de un crem aprins iar covorul, canapeaua de pe partea stanga şi fotoliul pe care Harry ii mutase lângă fereastra, erau tapitate cu un model floral care alterna intre roşu, maro şi alb, potrivindu-se cu mocheta pufoasa şi crem. Oferă un uşor aer regesc, nu era tocmai dormitorul potrivit pentru mine şi Harry dar în ultimul timp niciunul dintre noi nu mai acorda atentie genului acesta de detalii.

L-am apelat din nou pe tata, invartindu-mă prin camera cu tălpile goale şi devenind din ce în ce mai stresata. Gândurile negre au aparut imediat în mintea mea, siguranţa tatei fusese şi ea printre principalele mele îngrijorări dar Harry imî garantase că a pus pe cineva să fie în permanenta cu ochii pe el şi să ii protejeze.

Când eram pe punctual de a fugi afara din camera, vocea tatei mi-a răspuns oprindu-mă în loc:

-Da?!

- Tata, esti bine? Am întrebat repede.

- Da, scumpo. Sunt bine, iarta-mă, nu am auzit telefonul. Auzeam zgomot în jurul lui şi probabil era la serviciu. Am rasfulat uşurata.
- Tu ce faci? Am tot încercat să te sun zielele astea.
- Da, stiu tata şi îmi pare rău. Am avut un alt moment în care am vrut să uit de toate.

Mi-am pus mână pe frunte, nu îmi placea deloc să ii mai mint pe tata, mai ales că să uit - era ultimul lucru pe care l-am făcut zilele astea.

- Şi, acum esti mai bine?
- Da! Am răspuns repede încercând să zâmbesc.
- Mă bucur! L-am simţit şi pe el zâmbind.

Zgomotele erau încă prezente în jurul tatei şi m-am încruntat uşor confuza, el părea să se deplaseze.

- Tata, esti la serviciu?
- Nu tocmai... ezita tata şi m-am gândit la un magazin.

- Esti la cumpărături?
- Nu scumpo, sunt la spital.

Am expirat şocata.

- Ce?! Tata, ce cauţi la spital? Esti bine?
- Da, scumpo, stai liniştita. Eu sunt bine, altcineva însă nu e. Răspunse tata cu jumatate de gura şi m-am încruntat confuza, gandindu-mă apoi la Roberta.
- Cine? Am întrebat totuşi.
- Amber!

Sprâncenele mî s-au ridicat surprinse.

-Ce?! Ce a patit?

- A avut un accident azî-noapte.

De data asta socul m-a acaparat complet.

- Accident? Cum? Ce s-a intamplat?

Tata ofta şi l-am mustrat să îmi răspundă mai repede. Ultima imagine cu Amber mi-a aparut în minte şi frica ei fata de mine nu era o amintire plăcută.

- Nici noi nu stim încă ce s-a intamplat mai exact dar aseara a plecat de acasă şi s-a dus pe un fel de pista de maşini, din cate am înţeles acolo se aduna tot felul de adolescenţi sî organizeaza curse de maşini. A intrat sî ea sî a făcut accident.

Buzele mî s-au deschis uimite. Amber într-o cursa. Asta era cel mai ridicol lucru, ii era teama de maşini şi mai ales de Harry, ce a determinat-o să se intoarca acolo? Sper că ambiţiile ei anterioare nu s-au întors înapoi.

- Sî e ranița grav?
- Nu, are câteva contuzii dar mai mult e speriata şi tipa încontinuu să ţinem demonul departe de ea. Tata ofta din nou. Nici macar nu are permis de conducere şi mama ei mi-a spus că ii e teama de maşini, nu stiu de unde Dumnezeu a făcut rost de una dar situatia începe să ne depaseasca şi pe mine şi pe Roberta. Amber îşi pierde minţile.

Am oftat şi mi-am masat fruntea cu vârful degetelor.

- Tata, spune-mi unde e internata.
- De ce?
- Vreau să vin să o vad.

Am spus hotărâtă şi tata tacu câteva secunde.

- Cum să vii să o vezi? Katherine, credeam că esti în California.

Am oftat tăcut şi m-am încruntat. M-am saturat să tot trebuiasca să inventez minciuni pentru tot ce spun.

- De asta te-am sunat tata, ne-am întors.

Am inventat repede o scuza.
- Ahh, e bine atunci, dar mai bine v-ati duce la şcoala mai intai.

Am chicotit şi sigur tata se încrunta acum. Nu sunt sigura cum l-a convins Harry să mă lase să chiulesc o saptamana întreaga de la şcoala dar oricare ar fî metodele lui, sunt foarte bune.
- 0 să mă duc dupa asta tata, promit. Dar vreau să o vad pe Amber mai întâi.
- Bine, unde esti acum?
- Sunt acasă, dar poate va mai dură puţin până ajung la spital.

M-am gândit imediat la foamea mea şi chiar dacă aş fi vrut să plec nemancata, Harry nu m-ar fi lasat.
- Bine, scumpo. Suntem la etajul 1, salonul ei e la numărul 12.
- Mersi, tata, ne vedem imediat.
- Bine, scumpo. Te iubesc!
- Şi eu te iubesc, am zâmbit şi am închis telefonul. Nu stiu dacă tata se bucura că până la urma nu rămăsesem cu mama în niciun fel desi mă durea asta, acest lucru m-a făcut să mă gândesc la sentimentele mamei pentru tata. Dacă s-a maritat obligat cu Reynolds, oricare ar fi fost motivul, asta inseamna că încă il iubea pe tata.

Am tresărit speriata şi pierduta în gândurile mele când usa camerei s-a deschis şi Harry a intrat cu o tava imensa în braţe, ticsita cu mancare iar mirosul delicios mi-a ajuns la nari imediat.
- Micul dejun e servit, iubito! Zâmbi Harry asezandu-mi tava pe pat şi am zâmbit şi eu, aducandu-mi brusc aminte că eu de fapt sunt închisa aici şi nu pot să plec, fir-ar. Trebuie să ii conving pe Harry să mă lase să merg la Amber dar asta nu va fi deloc uşor sau plăcut.
- Iubito, s-a intamplat ceva? Simţurile lui ascutite au detectat asta imediat.

Am învârtit telefonul în mână, plîmbandu-mi apoi degetele pe fluturele din pietricele de pe spate şi cautand cuvintele potrivite.
- Am vorbit cu tata.
- Oh, asta e bine. Ce face? Se calma uşor dar avea să inceapa să tipe imediat.
- E la spital.

Tresari speriat cu o bucata de caşcaval intre buze.
- Ce?! A patit ceva?
- Nu el, Amber.

Imediat ce am spus asta, se încrunta, privirea lui mi se părea ciudata, privi frustrat în podea.
- Stii de asta?
- Da! Răspunde aproape molfaindu-şi buzele.
- De unde? Am întrebat surprinsa.
- Jay m-a sunat acum câteva minute. Şi ei sunt la spital.
- Deci stii de cursa în care a intrat Amber? -Da!
- Şi, aveai de gând să îmi spui? Ezita şi m-am încruntat.
- Sincer, iubito. Tâmpeniile lui Amber sunt ultimul lucru de care îmi pasa mie acum. Ofta şi îşi puse mâinile în san.
- Harry, stiu că o să îţi ieşi din minţi dar vreau să merg să o vad. Ochii i se marira, odată cu muşchii încordaţi de pe braţe.
- Ce?! aproape tipa.
- Vreau să o vad pe Amber, e...
- În niciun caz, Katherine. Ai stat aici toată saptamana şi nu o să ieşi acum pentru idioata aia.
- Harry, doar asculta-mă, te rog...
- Nu e nimic de ascultat, Katherine. Nu o să te las să te pui în pericol că să vezi o incompetenta care a intrat într-o cursa de maşini fara macar să aiba permis de conducere. Nici nu ştiam că poate să conducă şi asta ar putea fi alt truc de-al ei aşa că nici nu mă gândesc.

- Harry, nu e niciun truc. Amber îşi pierde minţile iar eu nu pot să nu mă învinovăţesc pentru asta.
- Da, e vina ta că e încă în viaţa. Furia lui era deja aşa cum mă aşteptam.
- Nu, e în situatia asta din cauza mea. Dacă eu nu veneam în Seattle ea încă ar fi fost iubita ta şi ar fi avut toate minţile în cap.
Mă privi disperat şi nervos.
- Doar nu vorbeşti serios acum, încerci să te invînovatesti sau să regreţi cumva...
- Nu, l-am întrerupt repede clatinandu-mî capul din cauza exprimării mele greşite şi a nervozitatii lui. Am oftat şi m-am apropiat de el.
- Nu regret nimic, iubitule, iarta-mă. Doar că nu îmi place ce s-a intamplat cu Amber, stiu că a fost şi vina ei în toată astea dar cred că a plătit mult prea scump.
- Nu a plătit destul de scump. Se încrunta.
Am oftat din nou şi mi-am pus mâinile pe pieptul lui tensionat.
- Harry, când am mers să vorbesc cu tata despre nunta mamei, el nu era acasă şi am gasit-o pe Amber în camera mea.
- Da, stiu că acum locuieşte în casa tatălui tau.
- Şi stii de ce face asta?
- Nu! Ridica din umeri dezinteresat.
- Tu şi Carter ati amenintat-o cumva că veti veni dupa ea în caz că face alta greşeala?
- Printre altele.
- Incearca să se ascunda de voi.
- Uau, şi ce greu ne e să o găsim în fosta ta casa. Rase batjocoritor şi m-am abtinut să nu mă încrunt.
- Harry, Amber îşi pierde minţile. Trebuia să vezi cum a reactionat când m-a văzut. A fugit de mine, a început să tipe sî nu m-a lasat să o ating. N-am crezut niciodata că o s-o vad aşa pe Amber şi acum face tampenia asta care nu are niciun sens, Harry, nu putem să stam pur şi simplu cu mâinile în san.
Se încrunta iar eu am continuat să îmi menţin tonul rugător şi blând.
- Dacă ii e aşa de teama de tine nu cred că ii vei face un bine acum dacă mergi să o vezi. I-am spus să nu se mai apropie de tine sau o omor, nu mare lucru.
M-am încruntat uşor şi Harry a oftat.
- Harry, acum sau peste trei zile e acelaşi lucru. Ai spus chiar tu că nu e nimic suspect în jur şi cred că ati avut suficient timp să verificaţi fiecare colţişor.
Îşi masa fruntea cu vârful degetelor, strangandu-şi buzele în gânduri contradictorii.
- 10 minute dacă reuşeşti să vorbeşti cu ea. Nu mai mult, şi e treaba ta ce ii spui tatălui tau când o să ne vada cu patru bodyguarzi în jurul nostru.
Am aprobat repede din cap, mimând un zâmbet apoi m-am oprit.
-Vii şi tu?
- Doar nu crezi că o să te las să mergi singura? Se încrunta.
Am ezitat, gandindu-mă la cuvintele lui Amber despre demoni dar nu aveam să obţin un targ mai bun cu Hary.
- OK! am aprobat.
-10 minute! Repeta cu degetul aratator ridicat spre fata mea şi am aprobat din nou din cap.
- Am înţeles, am zâmbit sî m-am întins să il sărut.
- Dar manancî mai întâi. Îmi impuse sî l-am ascultat cuminte. Nu trebuia să il supăr cu nimic acum altfel ramaneam iar închisa în casa, mai ales că se lupta mintal cu el să nu se razgandeasca. Nu stiu de ce eram aşa fericita că merg să o vad pe Amber mai ales că nu stiu

cum va reacţiona când mă va vedea dar voiam să o vad. Imaginea ei speriata de saptamana trecuta îmi tot umbla prin minte şi voiam din tot sufletul să vorbesc cu ea.
Nu aveam timp să îmi fac griji de relele care se pot intampla în ieşirea mea, asta era treaba lui Harry care era un pachet tăcut de stres şi nervi şi îmi tot repeta că are o presimţire proasta. Eu nu l-am bagat prea mult în seama, făcându-mi planuri cum să explic existenta atator bodyguarzii în jurul meu şi dupa ce am mancat cât de repede am putut nici eu nu stiu ce - important este că eram satula şi stomacul meu nu mai scotea niciun sunet - eu şi Harry am făcut un dus rapid unde frustrarea lui nu a dispărut o secunda apoi mi-am luat pe mine aceeaşi pereche confortabila de blugi şi am cautat prin bagajele încă nedespachetate pentru Malibu, o bluza potrivita. Am luat un pulover alb, subţire şi larg, cu o împletitura fina pe care mî-l cumparasem tot saptamana trecuta sî am incaltat o pereche de balerini albi sî simplu. Mi-am sumetit pantalonii jos, lasandu-mi gleznele la vedere sî tatuajul care nu se prea vedea niciodata şi mi-am trecut de câteva ori cu peria în par. Mi-am scos aripa demonului peste pulover şi m-am asigurat dacă Harry e gata. Mă aştepta de ceva vreme lângă pat, imbracat că de obicei, încruntat şi cu mâinile în san.
Am mers lângă el şi l-am sarutat fortat.
- Să mergem, am zâmbit şi l-am tras de mână spre usa.
- Iubito... ezita, nemiscandu-se de pe loc. Îşi strangea buzele apoi le muşca stresat.
Am oftat uşor şi m-am apropiat de el. I-am luat fata în palmele mele şi m-am uitat în ochii lui verzi şi obosiţi.
- Totul o să fie bine, te am pe tine, avem bodyguarzii şi vom fi într-un spaţiu public. Sunt doar 10 minute.
Ofta epuizat şi m-am apropiat uşor de buzele lui, fara să ii sărut. Voiam să vad dacă o va face el. Respira greu şi îmi prinse mijlocul, oferindu-mi sărutul aproape disperat care mă făcea să zâmbesc pe interior. Mă strânse tare la pieptul lui aşa cum face de obicei şi îmi saruta apasat buzele, neparand că are vreo intentie să se mai desparta de ele.
- Te iubesc, şi tot ce fac e pentru siguranţa ta. Nu vreau să ţi se întâmple nimic, nu vreau să mă gândesc dacă...
l-am pus degetul peste buze când gândurile negre l-au acaparat din nou.
- Nu o să mi se întâmple nimic, te am pe tine! Am zâmbit şi l-am sarutat uşor. Te iubesc!
- Te rog, ramai aici cu mine! Poti să vorbeşti cu Amber la telefon. încerca din nou de data asta apeland el la calea paşnica şi chiar părea că ceva ii macina pe interior.
- Vreau să o vad şi i-am promis şi tatălui meu că vin.
Ofta din nou şi aproba din cap în cele din urma.
- Bine! Renunţa şi mă trase de mână spre usa, însă fiecare pas al lui părea făcut pe cărbuni încinşi şi îmi transmitea şi mie o stare de nelinişte.
- Poti să mă lasi singura cu ea? L-am întrebat pe tata în fata salonului lui Amber. Roberta era şi ea aici cu ochii roşii din cauza plânsului. Jay, Violet şi Keith veniseră cu Amber şi acum discutau cu Harry, care în ciuda faptului că ajunsesem cu bine aici şi nu ne urmărise nimeni inafara de protectorii permanenţi - încă era tensionat şi neliniştit.
- Sigur, scumpo. Poate cu tine vrea să vorbeasca. Ofta tata uitandu-se ciudat la barbatii în costum negru din jurul nostru, dar toată lumea era prea stresata acum pentru explicaţiile existentei lor aici.
- Harry, am strigat uşor spre el. Se întoarse şi veni la mine. - Intru la ea, i-am spus şi aproba din cap.
- Vrei să intru cu tine?
- Nu! Am dezaprobat repede. Mă descurc.
- OK! 0 să fim aici. Nu uita, 10 minute.

Am aprobat din cap şi am prins clanţa, tragand o gura mare de aer şi intrând uşor în salonul lui Amber. L- am lasat pe Harry la usa şi am închis usa în fata expresiei lui încă tematoare şi a corpului încordat.
Amber s-a întors imediat spre mine sî ochii ei s-au marît instantaneu.
- Ce cautî tu aici? Expira speriata încercând deja să se ridice în fund şi să se lipeasca de spatarul patului.
- Amber, e în regula. Am venit doar să vad cum te simţi, nu vreau să îţi fac nimic. Am încercat să o calmez cu o voce blanda sî m-am apropiat uşor de ea.
Tremura sî îşi puse mâinile pe cap.
- Nu, nu, nu... lasa-mă în pace, te rog. Nu mai suport. începu să planga şi m-am apropiat mai mult de ea, îndrăznind să ii prind mână într-a mea. Tresari speriata şi am încercat să imî fac chipul să para cât mai blând.
- Amber, ce se intampla cu tine? Am şoptit trista.
Se încrunta, dar nu îşi trase mână dintr-a mea şi asta mă bucura. Avea un bandaj mic pe frunte şi unul la gamba piciorului care era scoasa de sub patura şi o perfuzie ii era prinsa în încheietura.
- Cu mine? Intreaba-l pe el. De ce nu mă lasa în pace. Se încrunta nervoasă şi sprîncenele mele s-au ridicat în confuzie.
- Ce?! Amber, ţi-a mai făcut ceva? Am întrebat ştiind sigur că se refera la Harry.
Pufni.
- Nimic, doar vrea să mă distrugă.
- Amber, Harry nu o să îţi mai faca nimic acum. Cred că ai înţeles deja de ce a făcut asta atunci dar acum nu trebuie să îţi mai fie teama de el.
Mă privi nervoasă.
- Tu nu înţelegi? Se joaca cu mine, cum se joaca sî cu tine. E un adevarat demon, Katherine. Un blestemat fara suflet caruia ii place să provoace suferinţa.
- Amber, despre ce vorbeşti?
Îşi trase disperata de par, balansandu-se de câteva ori. Am încercat să o opresc.
- Crezi că am ajuns în asta de capul meu? Mă acuza ridicandu-şi perfuzia în sus. - El m-a pus să fac asta. S-a întors la mine sî mi-a spus că mă iubeşte, mi-a spus pentru prima data că mă iubeşte şi că a greşit, că vrea să fie cu mine, dar pentru asta trebuie să ii dovedesc că sunt demna de el. El m-a pus să intru în cursa aia, Katherine. Şi eu nu pot să cred că i-am căzut din nou în capcana.
Marai smulgandu-şi parul din cap şi em am ramas stupefiata. Cuvintele ei mă blocasera desi ştiam că nu sunt adevarate.
- Amber, Harry a fost cu mine tot timpul zilele astea, nu a venit la tine.
Se uita furioasa la mine.
- Crezi că sunt nebuna? Crezi că am vedenii? Mă acuza şi am clatinat repede din cap.
- Nu, doar că nu înţeleg. Am încercat să o calmez desi înţelegeam, Amber îl vedea acum pe Harry peste tot şi asta e clar că starea ei mintala e într-o condiţie grava.
- 0 să înţelegi mai târziu când o să vezi cine e nenorocitul asta cu adevarat. M-am încruntat dar nu am contrazis-o.
- întotdeauna am crezut că el e cel mai bun lucru din viaţa mea, dar a fost cel mai rău. Ochii ei albaştri şi obosiţi formau lacrimi şi i-am strâns mai tare mână într-a mea. Starea ei mă întrista extrem de tare, nu îmi mai pasa ce îmi făcuse sî ce voia să îmi faca, acum era prea distrusă să mai conteze asta sî voiam să o ajut dar nu stîam cum.
- Stii... suspina cu lacrimile pe obraji. - Niciodata nu te-am urat pe tine, ştiam că exişti şi că tu esti motivul pentru care Christopher nu s-a mai întors la mama, dar nu te uram pe tine. Nu aveai nicio vina în ce se intamplase şi chiar îmi doream să te întâlnesc, să am o sora, dar când

ai venit mi-ai luat acel lucru care credeam că e cel mai important pentru mine. Dacă nu ar fi fost Harry, poate relaţia dintre noi ar fi fost alta. Poate l-aş fi iertat şi pe tata mai uşor... dar el a distrus totul, cum face cu absolut orice.

Privea în gol şi vorbea cu lacrimi pe obraji. Mi-am simţit şi eu ochii umezi şi m-am întins fara să îmi dau seama spre Amber, strangand-o în braţele mele. A ezitat câteva secunde apoi m-a strâns şi ea. Avea dreptate într-o anumita masura, poate dacă eu nu mă indragosteam de Harry ura dintre noi nu ar mai fi existat, dar nu puteam să regret asta o secunda. Niciun lucru nu poate fi destul de rău să mă faca să regret că m-am îndrăgostit de Harry, mai ales că eu stiu că el nu mai e aşa cum ¡1 vede Amber acum. Nu ar avea niciun motiv să vina la ea şi să o puna să faca asemenea lucruri, mai ales acum când are atât de multe alte probleme mult mai mari.

- Îmi pare rău pentru ce ţi-am făcut! Suspina în umărul meu şi i-am masat spatele uşor.
- Şi mie! Vocea mea era la fel că a ei.
- Stai departe de el, Katherine. Nu-l lasa să te distrugă şi pe tine cum m-a distrus pe mine.

Stiu că vorbele lui Amber nu mai erau trucuri care să mă pacaleasca să mă despart de Harry, nu mai părea capabila de asta acum aşa că am decis să nu răspund şi să ii masez în continuare spatele pentru a o calma.

Am tresărit amandoua când am auzit un ciocănit în usa şi ne-am departat uşor din imbratisare. Nimeni nu intra şi mi-am dat seama că era Harry, doar nu trecuseră aşa repede cele 10 minute?

- Mă întorc imediat, i-am zâmbit lui Amber şi m-am ridicat de pe pat.
- OK! Zâmbi şi ea timida şi încă puţin speriata.

Mi-am sters lacrimile cu dosul palmei şi am ieşit din salon, întâlnind imediat imaginea lui Harry în fata mea. Era dur şi aproape furios.

- S-a intamplat ceva? L-am întrebat speriata când nu am mai văzut pe nimeni altcineva în jur, decât a Îţi pacienţi şi asistente.
- Unde sunt ceilalţi?
- Trebuie să plecam! Îmi prinse braţul tragandu-mă deja pe hol şi l-am oprit confuza, fixandu-mi privirea în ochii lui.
- Harry, mai raman puţin cu ea...
- Trebuie să plecam acum, Katherine. Drake a atacat casa lui Carter. Şopti încruntat spre mine sî mi-am simţit picioarele inmuindu-se în urmatoarea secunda.
- Ce?! Am expirat stupefiata. Am încercat să spun şi altceva dar balabaîala mea nu mă ajuta.

Harry nu spuse mai multe şi mă trase din nou dupa el, prinzandu-mi mână şi aproape tarandu-mă pe hol.

- Harry, asteapta! Nu putem să plecam aşa, unde sunt ceilalţi? M-am oprit din nou, devenind mai agitata din cauza comportamentului sau.
- Au plecat deja, spuse fara să mă bage prea mult în seama şi tragandu-mă la timp din fata căruciorului cu medicamente în care eram la un pas să intru.
- Cum s-a intamplat asta? Când au venit? Cum...

Am început să insir întrebările disperata sî se opri, întorcandu-se aproape furios spre mine şi apropîindu-sî fata de a mea.

- Asculta-mă: inceteaza să mai pui întrebări şi fa ce îţi spun dacă vrei să mai ramai în viaţa.

Am expirat speriata privind în ochii lui verzi şi duri pe care nu ii mai recunoşteam şi nu stiu dacă îmi era teama mai mult de ce spunea, sau de felul în care o făcea.

- Ce e cu tine? De ce te comporţi aşa? L-am întrebat şocata. Il înţelegeam că e speriat dar niciodata nu mi-a vorbit aşa.
Îşi strânse ochii şi îmi prinse mâinile de data asta, încercând să fie mai blând desi atingerea lui rece îmi era necunoscuta.
- Pentru că în momentul asta pot să te pierd în fiecare secunda aşa că te rog, fa ce-ţi spun şi vino cu mine mai repede.
Rugamintea lui nu aştepta prea mult dupa un răspuns şi am reuşit doar să aprob speriata din cap şi m-a tras din nou pe hol, spre lift.
-Tata a plecat? L-am întrebat repede.
- Nu, e cu Roberta să discute cu doctorul lui Amber. El nu e în pericol, stai liniştita.
- Cum poti să spui asta? Nu vreau să risc... dacă Drake...
- Katherine, tu esti în pericol aici. Trebuie să te scot scot cât mai repede de aici.
Se întoarse iar furios spre mine în timp ce aştepta liftul stresat şi privea prin toate părţile de parcă Drake ar fi putut chiar acum să iasa dintr-un salon.
începeam să plâng fara să îmi dau seama şi pentru prima data saptamana asta, îmi era cu adevarat frica pentru viaţa mea.
- Kath! Mi-am auzit numele strigat de o voce cunoscuta şi m-am întors rapid pentru a-l vedea pe Keith cum fuge spre noi.
- Unde plecaţi? Unde a dispărut toată lumea? Ne întreba confuz când ajunse lângă noi. Am observat figura furioasa şi aproape speriata a lui Harry asupra lui.
- Keith, trebuie să vii cu noi. O să îţi explicam mai târziu, am prins braţul lui Keith şi l-am tras lângă mine când uşile liftului s-au deschis şi nu credeam că Harry va avea ceva de protestat în legătură cu asta, dar s-a încruntat nervos.
- El nu vine cu noi! Spuse tragandu-mă de lângă Keith şi impingandu-mă în lift.
- Ce?! Harry, nu-l putem lasa aici. E şi el în pericol la fel că noi. Am şoptit sub figura complet bulversata a lui Keith.
- Ce nu înţelegi că singura în pericol aici, esti tu? Nu am timp să fiu cu ochii pe pustiul asta, trebuie să am grija de tine.
Am expirat speriata dar l-am tras pe Keith chiar înainte că uşile liftului să se închidă.
- Vine cu noi! Am spus hotărâtă tragandu-l pe Keith lângă mine că pe un frate mai mic. Harry scana mult prea speriat spitalul înainte că să nu existe un pericol aici şi chiar dacă Keith nu stie mare lucru de afacerile lui Harry asta nu inseamna că e scutit de pericol fiindu-i prieten.
Harry expira nervos dar nu mai comenta nimic, nu pot să cred că voia să ii lase pe Keith în urma aşa, ii iubea că pe un frate mai mic dar acum părea că îşi pierduse minţile cu totul. Stresul care pulsa în el încă dinainte să plecam ii acaparase acum cu totul şi ii schimbase într-o avalanşa disperata şi nervoasă. Stiu că era suparat pe mine pentru că insistasem să vin aici când el mă implorase atât să nu o fac. Presimţirea lui proasta s-a adeverit şi eu nu ştiam la ce să mă gândesc mai intai: la ce patise Carter şi cei care rămăseseră în casa sau la ce urma să se întâmple cu mine.
Harry m-a tras în fuga prin holul spitalului apoi prin curte şi acum am observat că purta o geaca de piele neagra pe care nu mi-o amintesc când am venit aici şi şi-a tras şi gluga peste cap.
Mergea mai mult în spatele meu parcă mascandu-mă cu trupul lui masiv şi frica din mine creştea în fiecare secunda.
Harry m-a tras spre un Rover negru care îmi era total necunoscut şi în niciun caz nu venisem aici cu maşina asta.
- Unde e maşina ta? L-am întrebat repede înainte să mă bage în fata sî pe Keith în spate, care tot punea întrebări la care nimeni nu raspundea.
A intrat la volan sî a derapat rapid cu maşina ieşind din parcare şi tragandu-şi gluga de pe cap.

- Harry, am insitat să îmi răspundă la prima întrebare.
- Da-mî telefonul tau! Îmi ignora întrebarea şi îşi întinse mână spre mine, privind atent la drum, în timp ce viteza maşinii creştea periculos de repede.

Am inghitit în sec confuza de cerere şi mi-am pipăit buzunarele, însă fara să il găsesc.
- La dracu' cred că l-am uitat acasă, am înjurat verificând din nou buzunarele goale ale blugilor şi tot ce am găsit în interiorul lor a fost medalionul lui Harry. Am paralizat aducandu-mi aminte de momentul în care ieri mi l-am bagat în buzunar şi mi-am scos repede mână, nu voiam că Harry să il vada acum.

Se uita la mine încruntat, neparand să mă creada dar apoi îşi întoarse atenţia spre Keîth.
- Da-mî-l tu, pustiule. Îi ordona serios sî Keith îi întinse telefonul lui fara să puna întrebări.
- Tu nu il ai pe al... am vrut să întreb dar am icnit speriata când Harry a deschis geamul şi a aruncat telefonul lui Keith.
- Ce dracu' omule? Se enerva Keîth.
- Harry, ce naiba faci? L-am întrebat şocata. Nu mă baga în seama, îşi fixa privirea spre drum conducând cu o viteza mult prea mare pentru o asemenea maşina şi circulaţia din jur.
- Ce dracu' se intampla? Se revolta Keith din nou.
- Taci dracu' din gura. Nu vreau să mai aud un cuvânt. Tipa furios făcându-mă să inghet pe scaun.

Eu şi Keith nu am mai scos niciun cuvânt fiind complet năuciţi de comportamentul lui Harry. Voiam să il întreb unde au plecat ceilalţi, unde mergem noi, ce s-a intamplat cu Carter... dar nu mai aveam curajul. Expresia lui încruntata şi furioasa mă oprea.
- Unde mergem? Mi-am făcut curaj să il întreb dupa un timp în care nimeni nu a scos un cuvânt drumul începea să devină pustiu şi imprajmuit de pădure.

Harry nu m-a bagat în seama şi şi-a scos telefonul din geaca, gulerul ii era ridicat până în gat şi chiar dacă părea să ii fie cald nu il desfacea. Nici macar nu venise cu o geaca la spital.

M-am încruntat spre el simţind că altceva e în neregula aici şi mă simţeam extrem de inconfortabil lângă el, il văzusem de multe ori nervos, asta nu era ceva nou dar acum avea o nervozitate diferita, distanta şi rece.

Îşi duse telefonul la ureche fara să aiba cea mai mica intentie să îmi răspundă.
- Da! 5 minute. Mici probleme dar totul a ieşit bine. Bine, fiti cu ochii pe ei până plecam. închise telefonul imediat şi şi-l baga în buzunar.
- Cine a fost? La dracu' Harry, vorbeşte cu mine, nu esti singurul speriat aici. Am tipat spre el deja scoasa din sărite, de parcă nu îmi era de-ajuns frica că o să îmi pierd viaţa.
- O să afli imediat! Se întoarse aproape plictisit spre mine apoi schiţa un zâmbet. Un zâmbet ciudat şi înfiorător care m-a făcut automat să înghit în sec. - Drace, chiar esti frumoasă! Zâmbi din nou în acel mod ciudat şi m-am încruntat şocata.
- Harry, ce faci? Am şoptit cu vocea terifiata şi zâmbetul lui s-a întins şi mai tare într-unul diavolesc.
- E nu sunt Harry, iubito!

În urmatoarele secunde mi-am simţit aerul cum îmi fuge din plamani şi e în înlocuit de acid sulfuric. Şi-a desfăcut fermoarul gecii lasandu-mi la vedere ceva care ar trebui să îmi dovedeasca ce a spus şi acel ceva era tatuajul cu numele meu de pe gatul sau, care acum nu exista. începu să rada batjocoritor în fata reacţiei mele. Tot corpul îmi tremura şi nu sunt sigura dacă nu o luasem şi eu razna că Amber şi începeam să il vad pe Harry peste tot. Dar acesta nu era Harry pe care ¡1 ştiam eu, era probabil acelaşi Harry care o trăsese şi pe Amber în capcana.

Lucrurile s-au aranjat uşor în mintea mea şi oricare ar fi fost adevarul cu privire la omul de lângă mine, nu voiam să mă gândesc la el, era prea mult.

- Cine esti? Am reuşit să scot aceste doua cuvinte într-o şoapta tremuranda. Mi-am întors rapid privirea în fata când am zărit mai multe maşini oprite, înconjurate de câteva persoane şi inima mi-a explodat în piept când ochii mei au întâlnit imaginea lui Drake.

Persoana de lângă mine continua să ranjeasca şi dupa ce opri maşina, îşi duse degetele aratator şi mijlociu, aproape bagandu-şi-le în ochi.

0 privire întunecata se intoase spre mine, una care se afla pe chipul pe care ii vedeam zilnic şi ii iubeam atât de mult dar acum se schimbase complet. Am privit ochii negri şi am simţit cum tâmplele îmi plesnesc de spaima şi soc.

- Îţi dau o singura încercare! Rânji spre mine şi încercam disperata să caut aerul care nu mai intra în mine de secunde bune.

Papusa ruseasca s-a deschis din nou, oferindu-mi de data asta lovitura decisiva. Oferindu-mi-l pe cel pe care ii credeam un înger, dar era doar un alt demon. Al doilea demon al diavolului care a ieşit din Iad şi cu siguranţa voia să mă distrugă acum.

- Yrrah! Cuvântul a ieşit format doar din tremurat iar rânjetul lui s-a mărit.
- Corect! Mă aproba făcându-mi inima să îmi ingaureasca pieptul de spaima şi cum toate astea nu erau de- ajuns, usa s-a deschis lângă mine şi mi-a adus în fata un alt monstru care a coborât spre mine şi m-a tras imediat afara.
- Buna, frumoaso! Ti-a fost dor de mine? Vocea slinoasa a lui Drake s-a prelins în urechea mea dupa ce m-a imobilizat cu spatele la el şi mi-a pus imediat o bucata de material peste gura şi nas. Am început să mă zbat disperata, simţind mirosul intepator al lichidului de pe bucata de panza cum îmi pătrunde în nari precum un acid otrăvitor. Capul mă durea tot mai tare şi agitatia mea începea să se domoleasca când ultima bucata de aer a dispărut din mine şi a fost înlocuita de acidul otrăvitor care îmi ardea gatul până în plamani şi îmi lua cunostinta.

Am auzit tipetele disperate ale lui Keith care era imoblizat acum de fiinţa care încă nu puteam să cred că este reala.

Buzele lui Drake s-au lipit de urechea mea înainte că ochii să mi se închidă complet şi să îi leşin în braţe.

- Să inceapa distractia!

47. Yrrah

- Kath... Katherine, trezeste-te, te rog!

M-am simţit zgaltaita şi o voce speriata mă trezea din inconştienta, aducandu-mă uşor la lumina şi odată cu asta ingropandu-mă în adevaratul întuneric al realtiatîi, mult mai crunt şi dur decât cel al inconştientei.

Am tuşit uşor înainte să deschid ochii şi mi-am dres gatul uscat şi usturător. Îmi simţeam narile arzand că şi cum aş fi inhalat gaz toxic. Tot capul îmi vajaia.

- Kath, te simţi bine? Vocea speriata de baiat m-a făcut să deschid ochii complet şi să mă trezesc la realitate. Realitate în care ştiam deja ce mă asteapta şi puteam foarte uşor să o compar cu intrarea în iad.

Mi-am masat fruntea şi m-am ridicat în şezut.

- Keith, am şoptit cu gatul taiat şi privirea lui de-a dreptul speriata m-a făcut să ii trag în braţele mele.
- Keith, esti bine? Ti-au făcut ceva? L-am întrebat repede atingandu-î fata speriata, aducandu-mî aminte de momentul în care am leşinat când el era imobilizat de... Doamne, nu pot să cred că toate astea sunt reale. Nu aveam timp să mă gândesc la adevărata problema, la faptul că fusesem rapita şi minutele mele erau numarate pentru că toate gândurile mele erau blocate şi traumatizate de imaginea fratelui geaman al lui Harry. Fratele geaman "mort".
- Sunt bine, m-au adormit şi pe mine cu chestia aia că pe tine. Kath, ce naiba se intampla? De ce se comporta Harry aşa? Mă întreba Keith disperat. Pentru el toate astea erau

probabil mai bulversante decât pentru mine. Mi-am masat fruntea cu vârful degetelor şi am respirat adanc.

- Acela nu e Harry, Keith. E fratele lui geaman.

Ochii lui Keith se marira şi expresia lui mă acuza că sunt nebuna. Oricum, nu va mai dură mult până voi înnebuni.

- Ce?! Kath, despre ce naiba vorbeşti? Harry nu are niciun frate geaman.

Am oftat.

- Ba da, Keith. E o poveste lunga pe care Harry nu a spus-o multor persoane, dar el credea că Yrrah e mort.

Keith îşi scutura capul năucit.

- Yrrah... OK şi atunci ce vrea de la noi? întreba repede şi mi-am muscat buza nestiind ce să ii explic mai intai. Erau atâtea de explicat.

- Nu stiu ce vrea el cu exactitate dar stiu ce vrea celalalt.

-Care celalalt?

- Drake. Cel care m-a tras pe mine din maşina, am explicat când Keith s-a încruntat nerecunoscand numele. Ridica sprâncenele aşteptând detalii.

- Drake e duşmanul lui Harry şi cauta razbunare pentru o intamplare din trecut. Razbunare care se pare că o poate obţine doar prin mine.

Keith îşi muşca buza speriat şi îşi baga mâinile în par, lasandu-şi capul în jos.

- La dracu', la dracu', la dracu'! Rosti repede speriat şi mi-am muscat buza simţind cum încep din nou să plâng. L-am tras lângă mine şi l-am strâns în braţe că pe un frăţior mai mic şi speriat.

- Îmi pare rău, Keith. E doar vina mea că esti şi tu aici, nu trebuia să insinst să vii noi. Doar pe mine mă voiau. Am suspinat masandu-i ceafa şi s-a ridicat repede spre mine, tragandu-şi nasul şi abtinandu-se să planga.

- Nu, îmi pare bine că am venit cu tine. Era mai rău dacă ramaneai în asta singura. Vorbele lui m-au făcut să zâmbesc uşor. Voia să fie lângă mine, să fie puternic desi vedeam frica din ochii lui. L-am tras din nou în braţele mele şi l-am sarutat pe frunte. Dacă eu nu mai aveam nicio sansa de scapare, trebuia să fac ceva să il scot pe Keith de aici. El nu le era de niciun folos şi poate cu negocierea corecta, reusesc să il salvez.

Am privit în jurul meu, eram într-o camera necunoscuta ce părea un dormitor obişnuit şi sărăcăcios. Eram aşezaţi pe un pat mic, de o singura persoana care avea o noptiera în partea dreapta. În fata se afla o masa de mobilier goala şi cam atât. Mi-am muscat buza speriata când nu am recunoscut peisajul ce patrundea prin micul geam. Cerul părea inourat şi ochii mei obosiţi au destins ceva ce semana cu o pădure.

- Keith, unde suntem? Am întrebat rapid, rîdicandu-mă deja din pat şi mergând spre fereastra. Paşii îmi erau grei şi picioarele slăbite, dar m-am prins de pervaz şi am suspinat uşor când tot ce am putut vedea a fost
0 pădure în fata mea şi o sosea la cativa zeci de metri în fata casei.

- Nu am nici cea mai mica idee. Îmi răspunse Keith venind lângă mine. - Dar cred că le-a luat destul de mult să ne aduca aici, asta sau am dormit noi prea mult.

Mi-am ridicat privirea spre cer, încercând să ghicesc ora ghîndandu-mă dupa soare, dar era inexistent, mascat de nori groşi şi negri iar asta era un alt semn rău; Seattle era însorit azi-dîmineata dar ceva îmi spunea că în niciun caz nu mai suntem acolo.

Am inghitit în sec încercând să îmi menţin calmul sî am analizat casa în care ne aflam. Părea să fim la etajul
1 iar drumul până jos nu era prea mare dar gândurile mele pentru o asemenea evadare s-au spulberat când am observat cuiele bătute în ramele de lemn ale ferestrei. Era şi aşa destul de

mica şi dacă aş fi spart-o aş face prea mult zgomot aşa că nu am avea timp să coboram amandoi, asta dupa ce am improviza o frânghie.

Am renuntat la planul de moment fara sanse de reuşita şi am observat că în fata casei erau parcate trei maşini, negre, de teren. Am vazut-o şi pe cea cu care m-a adus Yrrah aici şi inima mi s-a urcat în gat la amintirea lui.

Am mers lângă usa şi din instinct am verificat clanţa.

- E încuiata, îmi confirma Keîth ce îmi dădusem seama deja. Mi-am lipit urechea de usa de lemn încercând să aud orice urma de conversaţie a celor de jos. Am dedus scurte sunete ale unor voci dar nu puteam înţelege un cuvânt concret.
- Keith, ai idee cati sunt? L-am întrebat întorcându-mă spre el. Stîam că sunt mulţi la număr, îi văzusem înainte că Drake să mă scoata din maşina dar dupa asta socul meu a fost prea mare să deduc sî numărul persoanelor din jurul meu.

Keith se gândi câteva secunde sî îşi muşca buza uşor.

- Nu sunt sigur, când ne-au răpit pe noi erau în jur de 8 dar am mai văzut cativa venind pe parcurs. Dupa ce m-am trezit eu a aparut alta maşina cu încă unul şi o femeie.

Privirea mea s-a concentrat imediat asupra lui.

- 0 femeie?! Am repetat incruntandu-mă. Keith aproba din cap.
- Cum arata femeia? Am întrebat repede desi cred că stîam deja răspunsul.

Keith se scarpîna în cap, depasît de toate astea.

- Avea... nu stiu, avea statura ta, parul brunet.... a sî încă ceva; tresari aducandu-şi brusc aminte: Când a coborât din maşina a tipat ceva spre acel bărbat dar nu am înţeles nimic, vorbea în alta limba şi cred că era rusa.

Mi-am închis ochii şi mi-am masat din nou fruntea cu vârful degetelor. Nu pot să cred că am lasat toate astea să treaca pe lângă mine. Acum totul se lega: Vorbele Alexandrei şi trecerea neobservata a lui Harry la nunta lui Reynolds. Toată lumea ii credea Yrrah. Dar chiar şi aşa, de ce ne-a lasat Alexandra să plecam? Oare ea a pus toate astea la cale? Mi-am masat din nou fruntea ametita de alt val de întrebări şi lucruri care nu îşi au sensul. Gândul mi-a fugit pentru prima data la Harry, am icnit când chipul sau a aparut în mintea mea. Oh, Doamne, oare ce se intamplase cu el? Cum a reactionat când a realizat că am dispărut? L-au rănit şi pe el?

întrebările acestea erau cele care îmi creşteau frica cel mai tare şi l-am observat pe Keith invartindu-se neliniştit în camera.

- Keith, ce s-a intamplat cu ceilalţi? Când am intrat eu în salonul lui Amber, cu totii erau pe hol, apoi au dispărut. Vocea mea tremura şi mă gandeam terifiata la Harry, poate eu nu eram singura în pericol acum. El nu ar fi plecat niciodata aşa.

Keith îşi muşca buza şi datina neajutorat din cap.

- Nu am nici cea mai mica idee. Îmi amintesc că eram toti pe hol şi eu am mers la toaleta iar când am ieşit nu mai era nimeni. Am intrat în salonul lui Amber şi mi-a spus că tu ai ieşit să vorbeşti cu cineva apoi te-am văzut cu Harry... sau mă rog, cu tipul ala lângă lift. Mai departe stii.

Am început să mă învârtesc sî eu neliniştita, încercam să pun lucrurile cap la cap şi gaseam anumite ipoteze gandîndu-mă la Yrrah. Putea foarte uşor să se dea drept Harry sî să ii goneasca pe ceilalţi dar ce a făcut cu Harry? Cum şi cine l-a convins pe el să plece de acolo?

Am avut doar o secunda la dispoziţie să mă gândesc la Alexandra şi am tresărit când usa s-a deschis chiar lângă mine.

M-am dus imediat lângă Keith şi încă nu sunt sigura care dintre noi ii proteja pe celalalt. Faptul că era aproape la fel de ¡nalt că mine mă făcea să mă simt mai bine dar încă era un copil şi nu l-aş lasa niciodata să intre în fata mea în cazul unei amenintari, mai ales că era aici din cauza mea.

Am inghitit în sec când în camera şi-a făcut apariţia un bărbat inspaimantator, uriaş şi cu o nuanţa a pielii aproape neagra, chelios şi cu o figura furioasa. M-am aşezat din instinct în fata lui Keith când omul a venit spre noi iar Keith mi-a prins cotul pentru a mă trage mai în spate.

- Tu, vii cu mine! Îmi vorbi cu un ton serios şi îmi smuci braţul, tragandu-mă imediat de lângă Keith.

Am inghitit în sec şi am hotarat să ii ascult, nu mă ajuta cu nimic să protestez, doar inrautateam situatia.

- Kath! A tresărit Keith încercând să mă traga înapoi dar l-am oprit înainte să o faca sî să fie lovit de bărbatul imens, fruntea mea ajungea la umărul lui sî imî dau seama că orele petrecute pe antrenamente erau în zadar. Nu aş fî niciodata capabila să mă lupt cu un asemenea om, mai ales că ii vedeam clar pistolul bagat în curea în partea din spate a pantalonilor. Un mic gând mi-a trecut prin minte, unul periculos dar dacă aş reuşi să pun mână pe o arma poate am avea mai multe sanse. Sau doar să murim mai repede.

L-a încuiat pe Keith din nou şi m-a tras pe holul strâmt dar care părea ridicol de primitor şi călduros, tipic unei case micuţe la marginea pădurii, pe care o deţine o familie cu veniturii medii. Eram atât de curioasa să aflu unde suntem, dar tot ce vedeam chiar şi prin fereastra de pe hol era padurea necunoscuta.

M-a tras pe cele câteva trepte până la parter şi când am zărit umbrele persoanelor care mă aşteptau jos, toate cuvintele, fricile şi averitizarile lui Harry au prins contur şi mi s-au aşternut în fata ochilor. Se intampla.

Am inghitit subtil în sec dar am încercat să fiu puternica când am fost împinsă spre diavolii mei: Drake, Yrrah, Alexandra şi alte persoane care îmi erau necunoscute dar mă idoiesc că îmi vor mai puţin rău că primii menţionaţi.

Sufrageria era mica şi întunecata din cauza draperiilor trase. Cinci persoane erau înghesuite pe canapeaua mult prea mica dintr-o cusătură maronie şi un televizor umplea camera cu un sunet uşor provenit de la un canal de sport până când diavolul meu principal a vorbit:

- Iat-o, raza mea de speranţa! Drake îmi aplauda intrarea într-un mod batjocoritor şi se apropie de mine, tragandu-mă de lângă bărbatul mulatru şi înfricoşător. Nici nu se sinchiseau să mă lege dar era clar că nu reprezint o amenintare pentru atâtea persoane înarmate. N-aş putea să fac un pas spre ieşire şi capul mi-arfi ingaurit de 10 gloanţe în acelaşi timp. Dar nu era acum momentul meu să mor, desi mi-aş dori să fie gandindu- mă la ce mă asteapta.

Mi-am pastrat privirea în pământ şi dinţi au început să îmi scrasneasca, în ciuda faptului că eram speriata îngrozitor, începeam să devin sî nervoasă, privind toti aceşti oameni care nu mă cunoşteau dar voiau să îşi joace razbunarea murdara prin mine. Am făcut un pact cu propria persoana să nu le ofer niciun fel de satisfactie. Nu stiu ce urma să mi se întâmple dar nu aveam de gând să mor aratandu-le cât mă doare şi asta dîntr-un singur motiv: nu voiam că Harry să vada asta.

Drake mi-a prins o suvita de par intre degetele sale şi mi-a ridicat capul spre el, privirea lui se schimbase. Nu mă mai privea că la nunta, cu acea admiraţie flatanta, acum ştia cine sunt şi zâmbetul sau devenise sadic şi mai dezgustător decât înainte.

Îşi cobora degetele pe gatul meu sî ştiam exact unde se îndreapta. Mi-a smucit capul pentru a-mi putea vedea mai bine tatuajul. Am scranît din dinţi.

- Am ştiut eu că e ceva în neregula cu chestia asta încă de când l-am văzut. Dar cine s-ar fi gândit... datina din cap încă nevenindu-i să creada.

Mâinile lui coborara pe soldurile mele şi am încercat să raman nemişcata din cauza expresiei sale serioase şi inspaimantatoare.

- Ce pierdere, şopti mangaindu-mi de data asta obrazul şi am încercat să nu plâng de scarba şi frica. - Styles a ştiut întotdeauna să îşi aleaga cele mai frumoase jucării dar a dat

lovitura cu tine. Nu e de mirare că te pretuieste atât, orice bărbat ar face-o! Îşi cobora capul spre obrazul meu şi m-am ferit până mi-a prins barbia şi m-a tras spre el pentru a-mi putea mirosi pielea că un adevarat prădător. Ştiam că lacrimile sunt deja în ochii mei şi am zărit peste umărul lui, expresia rece a lui Yrrah. Cât de tare semana cu Harry. Mă făcea să înnebunesc şi mai tare şi am închis ochii rugandu-mă să mor în secunda asta. începând din momentul asta, moartea era cel mai frumos cadou pe care l-aş putea primi. Nu aveam cum să ajung într-un iad mai rău că asta.

- Stii de ce esti aici, Katherine?

Am deschis ochii când întrebarea lui a fost rostita lângă urechea mea.

- Din cauza cui esti aici? Continua înainte să ii răspund şi oricum nu aveam de gând să o fac. Respiraţia lui mi se lipea de piele şi mă ardea.

Îşi ridica privirea spre mine când răspunsul meu nu a venit. Îmi prinse barbia intre degetele sale, strangandu-mă cu brutalitate şi distorsionandu-mi colturile gurii.

- Raspunde-mi! Scrâşni din dinţi.

- Da, stiu! Am vorbit cu dificultate din cauza felului în care mă strangea şi m-a eliberat imediat.

- Atunci stii ce te asteapta, nu-i aşa? De data asta fata să forma un rânjet slinos şi îmi dau seama că ii făcea plăcere să mă sperie din ce în ce mai tare.

- Da, am spus însă nelasandu-mi spaima din interior să iasa la iveala. Paream plictisita şi sunt mandra de mine pentru asta.

Drake îşi ridica spranceana, probabil aştepta să ii cad în genunchi şi să il implor în lacrimi să îmi dea drumul. Stiu că astea ar fi în zadar aşa că de ce să mă înjosesc şi mai tare?

Mă privi câteva secunde apoi izbucni în ras şi se întoarse cu spatele, departandu-se de mine. Nu stiu dacă aveam un motiv întemeiat să fac asta, dar am rasuflat uşurata când a plecat de lângă mine.

- Asta cu siguranţa va fi distractiv! L-am observat privindu-l pe Yrrah şi acesta afişa un zâmbet care mi-a inghetat inima în loc. Puteam suporta tot ce se intampla cu mine, eram oarecum pregătită pentru toate astea, dar felul în care arata unul dintre oamenii care voia acum să mă omoare, mă scotea din minţi.

- Fara îndoiala, rosti bărbatul analîzandu-mă din cap până în picioare şi el era singurul din camera care mă făcea cu adevarat să tremur.

Drake se uita la el, apoi îşi întoarse privirea spre mine şi continua să rada de parcă ar fi avut în fata lui cele mai amuzante marionete din lume.

- E chipeş, nu? Rânji spre mine şi ştiam că se refera la Yrrah.

Am încercat să nu ii acord atentie însă era imposibil să nu mă uit la fiinţa care mă privea la cativa pasi de mine şi nu reuşeam să mă obisnuiesc cu gândul că e reala. Şi mai ales de ce era aici şi făcea toate astea.

- Stii, pot spune că exista un singur lucru bun la Styles: Baiatul asta.

Îmi vorbi Drake şi am fost aproape fericita să am un motiv să îmi iau ochii de pe Yrrah, însă apoi i-am văzut unul lângă altul cum îmi zambeau diavoleşte şi mi s-a întors stomacul pe dos.

- Când l-am întâlnit pe tipul asta, eram la un pas să il omor. Adîca il uram atât de mult pe Styles sî să il prind neprotejat pe străzile din Chicago, unde clar nu e teritoriul lui, era aproape o mână cereasca. Dar stii ce m-a oprit să ii tai gatul?

Drake se opri şi il batu pe Yrrah pe mână, lipindu-şi palma de braţul lui şi lipanindu-şi degetele pe pielea să. Mi-am dat seama că se referea la tatuaje.

- Norocul lui că Harry e obsedat de tatuaje şi e mazgalit din cap până în picioare, dupa cum se pare că îşi marcheaza şi animalutele de companie. Amandoi ranjira spre mine şi am scrâşnit din dinţi. - La început nu credeam că îmi va fi de vreun folos, dar mi-a spus că ¡1 uraste

pe Harry plus alte lucruri folositoare aşa că l-am luat sub aripa mea în speranţa că îmi va fi de folos într-o zi şi aşa a fost. Drake vorbea despre Yrrah că despre o unealta de razbunare, dar privirea întunecata de pe chipul care îmi făcea picioarele să tremure, îmi spune că adevaratul manipulator aici era demonul care tacea şi aştepta momentul potrivit să îşi puna adevaratul plan în aplicare.

- Dar spre deosebire de marcajele lui asupra jucăriilor sexuale... Drake se apropie din nou de mine iar tonul sau serios m-a făcut să mă dau un mic pas înapoi. - De data asta a mai aparut un lucru care a reprezentat pentru mine startul răzbunării pe care o aştept de atât de mult timp - îmi prinse o suvita de par intre degetele sale şi am inghitit în sec - Pe lângă faptul că tatuajul tau e atât de diferit, să îţi vad numele pe gatul lui a fost de-ajuns pentru mine. Plus felul în care te-a dus în casa lui Gunn şi te-a baricadat acolo că pe o comoara naţionala, zâmbi mangaindu-mi în continuare parul şi mi-am strâns buzele să abţin orice ieşire nervoasă care putea scapa din mine. Nu îmi era prea greu să il lovesc acum dar doar mi-aş inrautati situatia.

- Când l-am întrebat pe Yrrah ce părere are despre noua fiica a lui Reynolds, ghici ce mi-a răspuns, Rase Drake încă parand amuzat de tot ce se intampla şi imbatat de norocul care căzuse pe el odată cu mine. - Ca nu are nicio idee despre ce vorbesc desi eu il văzusem foarte bine vorbind cu tine şi cu Alexandra. Arunca o privire urata spre femeia bruneta care s-a încruntat strangandu-şi buzele. Dupa asta lucrurile au început să prindă contur, tatuajul tau, felul cum ai fugit de la nunta imediat dupa asta. Nu pot să cred că Styles a fost în acelaşi loc cu mine şi eu nu mi-am dat seama, continua să rada probabil gandindu-se la cum ar fi reuşit să il tortureze pe Harry dacă l-ar fi prins acolo, pe teritoriul lui. Gândul asta m-a făcut să respir uşurata pentru prima data din cauza existentei lui Yrrah. Poate nu aş mai fi fost aşa uşor de răpit fara ajutorul lui dar nu cred că eu şi Harry am mai fi plecat vreodata din California dacă dacă nu era el.

- Idiotul ala e îndrăgostit, continua Drake serios începând din nou să îmi analizeze chipul. Ceva ce nu am crezut niciodata că e cu putinta. Am încercat totul, iubita lui nu era nimic mai mult decât o plăcere sexuala pe care o putea înlocui cu uşurinţa. Nu iubea nimic, am încercat până şi cu bunicul sau - zâmbi spre Yrrah şi imediat mi-am dat seama de unde ştia Drake de Jonathan - dar nimic, nici nu părea să se sinchiseasca prea tare. Mă aşteptam să vina la mine că să îşi elibereze bunicul dar diavolul ala nu are inima. Eram la un pas să renunţ, nu poti ataca în inima un asemenea om, până ai aparut tu. Rânji mangaindu-mi buza de jos şi m-am smucit scarbita. - Cred că deja te-a pus la curent cu trecutul şi stii că prezenta ta aici e doar o razbunare pentru ce mi-a făcut el mie. Drake şi-a întors uşor capul în dreapta mea sî am observat pentru prima data prezenta altei femei în camera. Buzele mi-au tremurat uşor când am recunoscut parul albicios şi lung. Christina.

- Styles s-a distrat foarte bine cu iubita mea acum ceva timp. Nu pot să nu ii întorc favoarea. Rânji Drake spre mine şi nu am putut să nu observ expresia trista şi aproape speriata a Christinei. Credeam că mă va privi cu o plăcere sadica, însă nu era aşa, ştia că Harry nu i-a făcut ei ceea ce urmeaza să îmi faca Drake mie. Asta m- a enervat şi mai tare.

- Din cate stiu eu, iubita ta s-a culcat de bunăvoie cu Harry. Am scrâşnit din dinţi spre Drake care mi-a aruncat o privire urata imediat dupa asta, apoi zâmbi diavoleşte apropiindu-se mai mult de mine.

- Oh, iubito, şi tu o să ajungi să te culci de bunăvoie cu mine... într-un fel sau altul. Se apropie din nou de urechea mea şi mi-am strâns buzele de furie. Am observat expresia trista şi jenata a Christinei şi privirea ei îmi spunea că era obligata să fie aici, am încercat să ii analizez gatul cât mai atent dar nu vedeam nimic acolo. Orice urma a S-ului lui Harry a dispărut demult şi nu în felul în care a dispărut al lui Amber dar nu cred că Drake şi Christina mai erau un cuplu acum. Doar razbunarea lui o ţinea aici şi clar obligata, fata ei trista exprima inocenta şi chiar

dacă ştiam că femeia asta a fost în patul lui Harry, singurul lucru care mă scotea acum din minţi era respiraţia lui Drake pe gatul meu.

- Mai bine mor! Am scrâşnit din dinţi şi nu am reuşit să mă mai abţin. Drake era extrem de aproape de mine şi a trebuit doar să îmi ridic genunchiul şi furia din mine a decis puterea loviturii. Drake a icnit în urechea mea şi s-a tras un pas înapoi, scrasnind din dintî şi abtînandu-se să îşi duca mână în zona lovita însă s-a aplecat uşor în fata şi şi-a strâns ochii. Mi-am muscat limba, eram obişnuită să îmi creez problemele cu mână mea dar pe asta nu o regretam, chiar dacă aveam să plătesc scump pentru ea.

Un sunet a umplut camera şi firele de par mi s-au ridicat pe piele. Cunoşteam sunetul asta atât de bine. Rasul lui Harry, doar că nu era al lui.

Yrrah veni spre noi, luandu-l pe Drake de lângă mine chiar înainte că acesta să hotarasca cum să mă pedepseasca pentru îndrazneala de mai devreme sî preferam asta, voiam că Drake să mă lovească, să îmi faca orice, era mai bine decât sentimentul de groaza care s-a aşternut în mine când diavolul cu chipul iubitului meu, a venit lângă mine.

- Loveste-mă şi pe mine! Şopti cu un amuzament sadic apropiindu-se de mine şi am paralizat în loc. Trebuia să mă obîsnuiesc cu omul asta, era doar fratele lui Harry care ¡1 credeam mort dar era cât se poate de viu. Nu era un aşa mare motiv de panica dar reuşea să mă scoata din minţi când se uita la mine. Acum purta aceeaşi vestimentatie că Harry, renunţase la geaca de piele şi braţele sale curate erau că un medicament de calmare pentru mine, la fel şi ochii negri. Nu era Harry al meu şi acesta clar voia să îmi faca rău aşa că trebuia să ii rezist, însă gandindu-mă cu groaza la reacţia lui Harry când va afla că fratele sau trăieşte şi mai ales că vrea să se răzbune pe el, de ce, încă nici eu nu stiu, dar sunt pe cale să aflu.

- Hai, nu îndrăzneşti? Sau preferi să mă sarutî? Îşi apropie fata de a mea şi mi-am simţit ochii marindu-se. Respiraţia lui s-a lipit de buzele mele şi am inghitit în sec. Ii semana atât de mult, îmi aducea aminte de momentele în care l-am cunoscut pe Harry şi se comporta cu mine folosind aceeaşi perversitate rautacioasa. Dar pentru acesta nu simţeam nimic, voiam să fug de lângă el dar nu îmi gaseam puterea.

- Hmm?! Zâmbi şi deja ii simţeam buzele atingandu-le pe ale mele, m-am dat un pas în spate speriata dar braţul sau mi-a prins mijlocul şi m-a lipit de el.

- Haide, ce nu-ţi place la mine? Ochii? Preferi să îmi pun lentilele din nou? Sau să îmi tatuez numele tau pe gat? Vorbele lui erau rostite în batjocora şi am încercat să mă feresc disperata când s-a apropiat din nou de buzele mele. Voiam să ii înjur, să ¡1 lovesc dar felul în care arata mă oprea s-o fac. Nu voiam să pătez imaginea lui Harry în mintea mea nici macar aşa.

- Aş vrea să gust şi eu ce i-a dat fratelui meu dependenta. Trebuie să ai un gust bun. Îşi linse uşor buza de jos înainte să imî prindă barbia şi m-am zbătut în braţele lui.

- Da-mi drumul, nenorocitule! Am marait tragandu-i mână de pe fata mea şi asta l-a făcut să ranjeasca şi să mă stranga şi mai tare în braţe. Îmi pierdeam minţile, era aceeaşi imbratisare puternica şi sugrumanta pe care mi-o oferea şi Harry, erau aceleaşi braţe, însă asta îmi provoca doar dezgust acum.

- Ajunge, Yrrah! O voce puternica s-a auzit intre noi, făcând capul lui Yrrah să se intoarca uşor spre cea care vorbise. Alexandra il privea cu o seriozitate aproape furioasa, făcându-l pe Yrrah să se încrunte.

- Vezî-ţi dracu' de treaba ta! Marai bărbatul de lângă mine, am inghitit în sec de parcă m-ar fi amenintat pe mine.

Alexandra se încrunta furioasa sî nu părea deloc speriata de tonul lui Yrrah. Părea genul perfect de femeie fatala sî periculoasa.

- Da-î drumul sau o să îmi vad de treaba mea într-un mod care nu îţi va placea. M-am saturat de rahatul asta. Continua femeia serioasă şi cuvintele ei m-au surprins. Din asta reieşea că şi ea este obligata să fie aici.

Yrrah scrasni din dinţi spre ea şi îşi întoarse capul spre mine sî înainte să îmi dau seama îmi saruta obrazul, suficient de aproape de coltul gurii şi îmi şopti:

- Ne vedem mai târziu, iubito!

Eram deja pierduta. Toate astea erau prea mult pentru mine. Nu am realizat când omul imens şi mulatru a venit lângă mine şi m-a dus înapoi sus la ordinele lui Drake. Care era încă nervos pentru slabîciunea la care ¡1 expusesem şi avea să îmi plateasca pentru asta mai târziu dar nu îmi pasa. Urlam pe interior din cauza felului în care acele buze s-au lipit de pielea mea şi aceea şoapta care de data asta a fost blanda şi mi-a spus "iubito" exact aşa cum o face cel care are dreptul să îmi spună aşa. Yrrah era un adevarat demon în viaţa mea, un demon în adevaratul sens al cuvântului care mă poseda şi îmi lua minţile însă nu făcea asta într-un mod pasional că Harry, o făcea exact aşa cum trebuie că să te innebuneasca şi să te aduca la moarte prin propria-ţi dorinţa. Voiam să stau departe de bărbatul ala, nu suportam să il vad, mai ales că stiu că exista sansa să nu il mai vad niciodata pe Harry iar acum apare sosia asta monstruoasa care nu vrea decât să mă distrugă. O să fiu distrusă de, şi pentru acelaşi chip. O să fiu omorata şi o să mor pentru şi de aceleaşi mâini. Sanatatea mea mintala nu mai rezista mult.

Am fost împinsă înapoi în camera de sechestru sî lacrimile mi-au căzut pe obraji atunci când sunetul cheii s- a auzit în spatele meu.

- Kath, esti bine? Ti-au făcut ceva?

Am simţit braţele lui Keith asezandu-se pe umerii mei şi mi-am ridicat privirea spre el. Am clatinat uşor din cap, încă pierduta în acea sufragerie cu imaginea acelui om în mintea mea. Am suspinat când Keith m-a tras în braţele lui şi a încercat să mă consoleze. Regretam că din cauza mea ajunsese sî el aici, dar într-un fel mă bucuram de prezenta să. De prezenta unui prieten într-o gaura cu diavoli.

- Ce ne facem, Kath? întreba Keith în umărul meu şi mi-am strâns ochii pentru că oricare ar fi fost răspunsul care avea să iasa din gura mea, nu era unul bun pentru Keith. Era un singur lucru pe care il puteam face acum.

- Aşteptam! Am rostit uşor, gândul fugindu-mi la Harry şi imaginea lui în momentul asta îmi făcea inima să tipe de disperare.

Oare ce făcea acum? Cum a reactionat când a realizat că am dispărut? Ca teama care il distrugea pe interior de câteva zile şi poate chiar de când m-a întâlnit - s-a adeverit. M-a pierdut.

Mă speria ce urma să se întâmple mai departe, pentru că nu îmi e greu să îmi dau seama că va face orice ii sta în putinta să mă găsească, iar asta ar putea duce la şi mai multe lucruri rele, îşi va pierde minţile şi războiul va deveni unul cu adevarat sângeros atunci când el şi Drake se vor întâlni. Nu stiu dacă Drake avea de gând doar să mă violeze şi să mă trimită înapoi la Harry dupa ce şi-a bătut joc de mine dar ceva îmi spune că planurile lui tinteau mult mai sus de atât şi zilele mele ar putea fi numarate, avand în vedere că Drake nu era singurul aici care cauta razbunare.

Gândurile negre şi spaima mă mancau pe interior şi liniştea din jurul meu nu mă ajuta cu nimic. începepea uşor să se întunece şi nimeni nu venea să ne vada. Nimeni nu venea să îmi spună ce are de gând cu mine şi cum urmeaza să mă folosească drept unealta de razbunare iar asta mă scotea din minţi. Voiam să se termine mai repede, să se termine înainte că Harry să mă găsească, sau să o faca înainte că Drake să îşi puna planul în aplicare.

Keith a adormit în cele din urma, obosit şi el de aceleaşi gânduri negre că şi mine. Eu mi-am aşezat palmele pe pervazul prăfuit al ferestrei, ascultand râsetele venite de jos, privind soarele cum dispare complet sub norii negri şi întunecând padurea din jurul meu. Nu eram

conştienta că plâng până când gulerul bluzei mele s-a udat din cauza lacrimilor care mi-au ajuns pe gat. Le-am sters mahnita. Nu voiam să mai plâng, nu mă ajuta cu nimic. Nu îmi puteam scoate din minte ultimele cuvinte ale lui Harry, rugamintea lui aproape disperata să nu plecam de acasă, ultimul sărut care încă de atunci mi s-a părut unul de ramas bun. Oare aveam să ii mai sărut vreodata? Să ii mai tin vreodata în braţe? Prezentul nu era în favoarea unui răspuns bun pentru mine.

Am tresărit când am auzit cheia invartindu-se în broasca şi mi-am sters repede lacrimile de pe obraji. Nu îmi făcea deloc plăcere că aceşti oameni să mă vada plângând. Preferam să intre oricine pe acea usa, oricare dintre persoanele care mă răpiseră, mai puţin el.

Plamanii mei au tras o gura mare de aer într-un suspin care nu a mai ieşit afara. A ramas blocata în pieptul meu, la fel că tot corpul meu când Yrrah şi-a făcut apariţia în camera, cu o farfurie pe care erau puse câteva sandvisuri şi doua pahare de apa. Le-a aşezat pe masa goala de lângă perete şi s-a întors spre mine, asezandu- şi mâinile în san şi afisand un uşor zâmbet sadic. Am privit subtil spre Keith, încă dormea şi sper că avea să ramana aşa.

Mi-am strâns pumnii rugandu-mă în mintea mea să se intoarca şi să plece dar nu a facut-o. Şi-a aplecat uşor capul, plimbandu-şi ochii pe corpul meu şi analizandu-mă că pe un exponat fara viaţa, aşezat într-o vitrina. Şi exact aşa mă simţeam.

- De ce faci asta? M-am auzit vorbind şi chiar şi pe mine m-a speriat asta. Era o întrebare care imî alerga prin minte încă din momentul în care l-am văzut scotandu-şi lentilele şi mi-am dat seama cine este.

Mă surprinse razand uşor şi clatinand din cap.

- Stii că gemeni se presupune că împart totul încă de la naştere? Lucrurile nu au mers aşa şi pentru noi. Fratele meu a luat toată fericirea iar eu toată durerea. Şi acum e timpul să întoarcem roata. Seriozitatea macabra din glasul lui m-a făcut să înghit puternic în sec.
- Fericirea?! Am repetat abtinandu-mă să nu rad.
- Da! Numai uita-te la tine! Îşi ridica mână spre mine şi am inghitit în sec. A prmit mereu tot ce a fost mai bun. Scrâşni din dinţi şi cuvintele lui mă bulversau. Ce ştia Yrrah despre Harry?
- Tu ce-ai fi făcut în locul meu, Katherine? Mă studia cu atentie, încercând să citeasca răspunsurile în gândurile mele înainte că eu să le rostesc.
- Nu ai nicio idee cum a fost viaţa lui Harry, aproape am şoptit, lasand lacrimile să se scurgă pe obraji mei. Yrrah izbucni în ras, făcându-mă să tresar la fel şi pe Keith care s-a trezit speriat şi panica l-a cuprins imediat când a întâlnit silueta lui Yrrah. I-am făcut un semn discret să ramana liniştit atunci când a vrut să se ridice din pat.
- Nu am nicio idee? Pai, lasa-mă să încerc: Ne-am născut împreuna sî am fost trimişi la orfelinat dupa ce mama noastra a avut o sarcina neprevăzută. Dar în cele din urma lucrurile s-au rezolvat dar doi copii erau prea mult, aşa că l-a ales pe cel pe care şi l-a dorit întotdeauna, cel caruia î-a dat numele care ii placea, eu am primit umbra numelui sau pentru că asta am fost întotdeauna; o umbra a lui Harry. Eram... celalalt. Cel nedorît. El a primit o viaţa frumoasă, o familie, o mama, un tata iar eu ce-am primit? Ura unui nenorocit care îmi reamintea în fiecare saptamana că nu sunt nimic altceva decât o greşeala.

Devenea furios dupa fiecare cuvânt şi lacrimile care se formau uşor în ochii lui creştea teama din mine în fata vorbelor sale.

- În fiecare saptamana, joi la ora 13. Aceea a fost programul copilarieie mele. Programul în care mă intalneam cu diavolul. Niciodata nu am înţeles de ce m-a urat omul ala atât de mult dar dupa un timp nu a mai contat. Mă bucuram de vizitele lui, mă făceau mai puternic, furia mă făcea mai puternic. Am fost închis că un prizonier încă de când m-am născut, mi-am dorit de multe ori să fug din iadul ala dar nu am putut. Nu eram un orfan obişnuit, eram cutia în

care era aruncata toată furia lui Jonathan Styles. Când m-am făcut mai mare a început să mă bata, mă starnea, voia să mă lupt cu el, că sî cum eu eram o greşeala dar o greşeala facuta din vina lui şi îşi varsa toată durerea sî furia în mine. Toate astea în timp ce pe celalalt îl iubea sî spunea că e binecuvântarea pe care î-a oferit-o fiica lui. În timp ce eu eram blestemul. Ce spui de viaţa mea, Katherine? Mi- a oferit o singura sansa să îmi vad familia. Mi-a spus că am o singura sansa să mă răzbun. Aveam 9 ani când am vazut-o pentru prima data şi l-am văzut şi pe el, pe fratele meu care îmi jura că vom ramane împreuna orice ar fi şi vom avea grija unul de celalalt. Dupa asta diavolul m-a trimis înapoi şi a vrut să scape definitiv de mine. A plătit o asistenta să mă otraveasca însă ei i s-a făcut milă de mine. Era un om prea puternic că să poata fi doborât sau aruncat în mână legii pentru că el era legea. Ştiau ce chin îndur din cauza lui şi mi-au înscenat moartea. L-au mîntit că m-au omorât sî m-au trimis la un alt orfelinat. Dupa asta, nu l-am mai văzut. Dar ştiam că într-o zi ne vom întâlni din nou. Am crescut singur, înconjurat doar de străini şi încălzit doar de un singur lucru: dorinţa de razbunare. Acum, presupun că tu stii mai multe despre viaţa lui Harry decât mine. Vrei să faci o mica comparaţie?

Voiam s-o fac. Dar nu puteam, povestea lui Yrrah mă blocase complet şi acum înţelegeam dorinţa de razbunare a acestui bărbat. Bunicul lor ii transformase pe amandoi în doi demoni şi a încercat în tot acest timp să îi intoarca unul împotriva celuilalt. Să le distrugă sufletele că apoi ei să îşi doreasca să se distrugă intre ei pentru a curata pacatul care fusese făcut din vina lui.

Yrrah veni furios spre mine şi am tresărit speriata când mi-a smucit braţul.

- Spune-mi! Ce stii tu despre mine? M-ai recunoscut. Ce ţi-a spus el despre mine? Ca a avut candva un frate care s-a născut din greşeala şi a murit într-un orfelinat? Raspunde-mi! Tipa spre mine şi am suspinat terifiata, erau atât de multe lucruri pe care voiam şi trebuia să i le spun dar nu îmi gaseam cuvintele. Cum aş fi putut să calmez un om atât de dominat de dorinţa răzbunării? Să il fac să mă creada pe mine când ceea ce ştia el i-a întunecat minţile toată viaţa? Keith il privea şi el terifiat, probabil încă speriat de povestea lui Yrrah. La fel că mine.

- Raspunde-mi! Tipa spre mine şi m-am lasat smucită de furia lui fara să protestez în vreun fel.

- Mi-a spus că a avut un frate de care a fost despartit în copilărie şi pe care l-a iubit la fel cum şi-a iubit propria viaţa. Nu stii adevarul, Yrrah. Viata lui Harry nu a fost nici pe departe aşa cum ţi s-a spus tie. Diavolul care te-a chinuit pe tine l-a distrus şi pe el, însă el a trăit şi durerea adevarului odată cu asta, a trăit şi alta durere inafara de a lui, pe cea a mamei sale.

Se încrunta furios sî mă împinse în perete. Am icnit în urma contactului violent şi l-am observat pe Keith sărind din pat.

- Las-o în pace, tipa spre el vrând să vina lângă mine dar Yrrah il prinse de guler şi il arunca jos.

- Dacă te mai mişti de acolo o să fac ce trebuia încă de când te-am adus aici. Îţi găuresc capul şi scap definitiv de tine. Marai Yrrah spre el, scotandu-şi pistolul şi îndreptându-l furios spre Keith.

- Nu! Am tipat şi am mers spre el, oprindu-mă chiar în fata să înainte să ii trag pistolul din mână. Keith il privea terifiat şi ochii mei s-au întors disperaţi şi rugători spre Yrrah.

- Te rog, nu-l răni! L-am implorat şi simţeam cum gulerul bluzei mele se umezeşte şi mai mult.

Yrrah îşi întoarse uşor privirea spre mine, încă furioasa dar tinuta captiva sub expresia serioasă.

Mi-am adus aminte că aveam ceva la mine care m-ar putea ajuta să il conving că adevarul nu e cel pe care il stie el. Mi-am strecurat uşor mână tremuranda în buzunarul pantalonilor. Degetele mele au întâlnit metalul cald sî l-am scos uşor în timp ce Yrrah mă analiza cu o încruntatura nervoasă şi cu arma încă îndreptata spre corpul trântit la pământ al lui Keîth.

L-am ridicat uşor intre noi. Yrrah trebuia să îşi aduca aminte de ziua în care şi-a întâlnit mama prima data. Singura zi în care a intalnit-o iar ea a purtat medalionul la încheietura.

Expresia lui s-a schimbat imediat, ochii i-au căzut pe lănţişorul din mână mea ce părea să il sperie, l-am văzut mână coborând uşor în jos cu arma şi am respirat uşurata. S-a dat un mic pas înapoi şi a ridicat cealalta mână, complet pierdut în imaginea lănţişorului pe care mi l-a luat dintre degete.

- De unde ai asta? Şopti cu un glas tremurând.
- De la fratele tau! Am răspuns incercad să fiu calma dar şi vocea mea tremura ingrizitor.

Am pierdut şirul secundelor în care Yrrah a privit lănţişorul. Fara să se mişte, doar plimbandu-şi ochii pe acesta apoi inchizandu-i uşor în momentul în care amintirile ii reveneau în minte.

- Mama ta l-a purtat în ziua în care tu ai venit acasă. Harry are o poza cu voi trei din acea zi. Ziua în care te- a văzut ultima data. Îşi ridica privirea spre mine şi se încrunta uşor.
- Te rog, asculta-mă, Yrrah! Stiu că ai suferit, dar adevarul nu în totalitate cel pe care il stii tu.

Îşi strande buzele furios şi se apleca uşor pe marginea patului, încă privind medalionul pe care ii avea în mână.

- Jonathan s-a jucat cu voi amandoi. L-a luat pe Harry de la orfelinat, dar doar pentru că mama voastra a insistat. Nu l-a iubit nici pe el dar că să îşi împace fiica i-a dat unul dintre copii. L-a ales pe Harry pentru că el era mai cuminte, mi-a spus că tu erai mai dur şi ii semanai tatălui tau. Îşi ridica privirea spre mine încruntat. - Yrrah, mama ta a fost violata.

Cuvintele mele au ieşit că o şoapta chinuita şi încruntătură să s-a adancit, provocandu-mi un mic tremurat de teama.

- Ce?! Scrâşni din dinţi.

Am inghitit uşor în sec şi am încercat să imî formez cuvintele cât mai bine înainte să le rostesc. Am indicat spre medalionul ce ii ţinea în mână.

- Acela a apartinut omului care v-a violat mama. Ea a ramas insarcinata şi v-a avut pe voi. De asta Jonathan va ura atât de mult, a vrut că fiica să să faca avort pentru că nu suporta să aiba copii dintr-un viol, mai ales un viol provocat din cauza lui. L-a luat pe Harry acasă pentru că mama voastra v-a iubit foarte mult pe amandoi dar i-a permis să ia doar unul singur. A încercat tot timpul să te recapete sî pe tine dar când te-a adus acasă tu nu ai făcut decât să le demonstrezi cât îi urastî, pentru că erai înveninat de Jonathan. Asta a fost planul lui tot timpul, sî nu te gândi că viaţa lui Harry a fost mai frumoasă. În timp ce tie îţi reproşa că nu trebuia să te naşti şi că pe el ii iubesc, Harry primea aceeaşi ura că şi tine. Doar că diferita; Jonathan ii invinovatea în permanenta că din cauza să viaţa fiicei lui a fost distrusă, dacă nu va nastea pe voi ar fi putut să îşi revină şi să fie fericita din nou, dar voi ati oprit-o în loc. Tu ii vedeai pe Jonathan odată pe saptamana, dar Harry a trăit în aceeaşi casa cu el timp de 10 ani. Chiar şi dupa ce toti au crezut că tu ai murit, calvarul lui Harry a continuat. Amandoi ati fost distrusi de omul asta, el e singurul pe care trebuie să va razbunati şi tu şi Harry.

-Taci!

Am tresărit când tipatul sau a umplut toată camera.

- Îţi spun adevarul. Am încercat să raman puternica. - Mama ta a purtat acel lantîsor în ziua în care tu ai venit acasă. Dar l-a purtat la mână, nu-i aşa? Pentru că ştia cui ii aparţine dar în acelaşi timp nu regreta, ea v-a iubit enorm pe amandoi şi tot ce şi-a dorit a fost să fiti împreuna. Şi... m-am oprit cu respiraţia taiata când ar fi trebuit să spun şi cine era Reynolds.
- Ce?! Marai asteptant.

Am inghitit în sec, partea asta de adevar era atât de imposibila încât aş fi putut să distrug tot ce i-am spus până acum.

- Totul a fost din vina bunicului vostru. Bărbatul care a violat-o pe mama voastra era duşmanul lui. Era un infractor, ai spus chiar tu că el era legea, avea duşmani care s-au razbunat prin fiica lui şi din cauza asta nu v-a vrut niciodata. Voi ii aminteati în permanenta că şi-a distrus fiica.

Ochii sai incruntati mă priveau cu furie şi nu ştiam dacă să merg mai departe sau să mă opresc aici.

- Reynolds e tatăl vostru. Şoapta mea speriata a ieşit în cele din urma şi ochii lui Yrrah s-au mărit aducandu-mi aminte de momentul în care i-am spus asta lui Harry. Nu pot să cred că trebuia să trec din nou prin chinul de a spune lucrul acesta.

Dar reacţia care a urmat a fost diferita fata de cealalta. Yrrah a izbucnit într-un ras isteric, lasandu-şi capul pe spate.

- Am purtat acel lănţişor la nunta lui. Nunta la care nu m-ai văzut şi toată lumea a crezut că Harry esti tu. Reynolds a recunoscut medalionul şi semnul de pe spate pe care el l-a făcut. Mi-a spus că o femeie i l-a smuls de la gat. Mama voastra când a violat-o.

Se ridica din pat, continuând să rada şi clatinandu-şi capul.

- Esti buna. Trebuie să recunosc că esti foarte buna. Mi-am închis ochii uşor când s-a apropiat de mine. Era o parte din mâine care ştia că toate astea vor fi în zadar. Ca nu mă va crede niciodata. A trăit toată viaţa cu un adevar al lui şi ce i-am spus eu acum probabila reprezenta pentru el doar o minciuna buna care să mă ajute să scap de aici.

- Intreaba-l. Mi-am ridicat privirea spre el. Intreaba-l pe Reynolds de medalionul pe care l-a găsit fiica să vitrega.

- Inceteaza cu rahatul asta. Ti-ai făcut reprezentaţia, ai nota 10 pentru improvizaţie dar gata. Marai aruncand medalionul pe jos şi cu asta am simţit ultima mea speranţa cum se năruie. Felul în care se uita înainte la el s-a transformat acum într-o nepasare totala.

- Reynolds nu stie că esti aici, de fapt, pare destul de fericit că are o fiica. Dacă afla ce are Drake de gând să îţi faca probabil l-ar omora, apoi l-ar omora şi pe Harry iar eu nu pot permite asta, e razbunarea mea. Zâmbi diavoleşte plimbandu-şi din nou degetul pe obrazul meu şi am tresărit.

- Deci vrei să te răzbuni pe Harry pentru că a fost ales. Dacă tu erai ales în locul lui, ce ai fi făcut? E vina lui? Şi ce ai de gând să faci cu Jonathan?

- Păstrez ce e mai bun la sfarsit, dar mai intai trebuie să scap de gandaci. Mi-am strâns buzele când degetele i se plimbau uşor pe suvita mea de par.

- Când m-am întors în Chicago nu am mai găsit nicio urma de Harry sau oricare alt membru al aşa-zisei mele familii. Erau de negasit, dar când am dat peste idiotul asta de Drake care îşi dorea să mă omoare, am realizat că odată cu el am dat şi peste frăţiorul meu. Prin Drake puteam să ajung la Harry, am acceptat razbunarea lui ridicola că să il pot gasi şi să o pun pe a mea în aplicare. Mi-a fost destul de uşor să mă strecor în oraşul vostru şi printre prietenii tai. Erai captiva în casa aia şi trebuia să găsesc o modalitate să te scot de acolo, micuţa ta sora vitrega a fost capcana perfectă. Rase batjocoritor făcându-mă să îmi scrasnesc dinţii. - Se pare că e încă înnebunită dupa iubitul tau şi nu a trebuit decât să ii spun că o iubesc pe ea, să o conving să intre într-o cursa că să îmi demonstreze că e mai buna decât tine şi să ii dau o maşina cu frânele taiate. Asta era planul A, dacă nu reuşeam să te scot din casa pentru ea, mai exista şi planul B. Tăticul. Rânji şi m-am tensionat imediat, suspinând de teama.

- Norocul tau că ai picat în plasa din prima şi dupa asta lucrurile au fost extrem de uşoare. Harry nu pleca de lângă salonul tau dar a fost de-ajuns să o trimit pe Alexandra acolo, să ii ofere explicaţia pe care o aştepta privind plecarea lui misterioasa de la nunta şi în acelaşi timp

a reuşit să il ia de lângă tine. Bănuiesc că micuţul meu frăţior nu voia să riste că tu să ieşi şi să il prinzi vorbind cu fosta lui iubita incredibil de sexy. Te-a lasat pe mână bodyguarzilor dar pe care eu i-am trimis acasă imediat dupa asta, odată cu restul prietenilor tai. Mi-a scapat viermele asta mic dar până la urma şi prezenta lui aici e buna la ceva, o să am nevoie de un mesager la un moment dat. Termina privindu-l pe Keith în timp ce inima mea bubuia în piept puanand cap la cap planul răpirii mele.

- S-a ales cu o explicaţie dureroasa care l-a adormit puţin şi când s-a trezit, a fost prea târziu. Şopti uşor aplecandu-se spre fata mea şi blocandu-mi respiraţia. - Acum e probabil disperat, şi are un motiv bun să fie. Continua cu buzele aproape atingandu-le pe ale mele. - Fratele meu întotdeauna a primit ce şi-a dorit, întotdeauna a primit ce e mai bun. Mana să mi s-a aşezat pe obraz care acum fierbea din cauza atingerii şi a omului din fata mea.

Degetul sau s-a plimbat pe gatul meu, trasand uşor conturul fluturelui apoi i-am simţit atingerea imprimandu-se pe pielea mea în forma literei S.

Am inghitit în sec şi mi-am strâns buzele pentru a nu lasa lacrimile lase să îmi iasa la iveala.

- Fascinant! Şopti, lasand un mic zâmbet uluit să apara pe buzele care mă făceau să o iau razna. Buzele mele, buzele pe care le sarutasem de atât de multe ori şi pe care le recunoşteam atât de bine. Erau identice, dar nu erau ale mele, iar cuvintele rostite de ele nu îmi mai făceau inima să bata nebuneşte de plăcere şi iubire, acum îmi gaurea pieptul şi singurul motiv pentru care făcea asta era spaima.

Îşi ridica privirea spre mine şi mă bucuram atât de mult că ochii nu erau ai lui. Ochii care se uitau acum într-ai mei nu erau ai lui, însă aveau aceeaşi forma iar când ii închidea, devenea El în totalitate.

Mi-a prins o suvita de par intre degetele sale şi a coborât uşor spre obrazul meu. Mi-am întors capul scarbita.

- Cum te simti acum, Katherine? Şopti cu un uşor amuzament, plimbandu-şi buzele peste urechea mea. Am vrut să mă depărtez de el dar braţul sau m-a insfacat imediat, era acelaşi brat care mă strangea mereu în braţe, dar nu îmi aducea senzaţia pe care o cunoşteam.

- Scarbita! l-am răspuns folosind aceeaşi expresie pe care o exprima şi răspunsul.

Rase uşor, cu glasul pe care ii cunoşteam şi îmi doream să tip de disperare. Bărbatul asta nu e Harry, stiu asta atât de bine şi nicio atingere a lui nu mă mai păcăleşte acum, însă ii seamana atât de mult încât o să îmi pierd minţile în curând din cauza lui. Acum am doi demoni, unul care m-a înnebunit de dragoste, iar unul care mă va înnebuni în adevaratul sens al cuvântului, asta până nu se hotărăşte să mă omoare defînitv.

- Nu ¡1 urasti? Esti aici din cauza lui.

Mi-am făcut curaj şi mi-am ridicat privirea spre el. Dinţii mei au scrâşnit de furie.

- Mi-am acceptat soarta, a fost decizia mea să mă îndrăgostesc de el. Şi nu regret nimic.

Se încrunta nesatisfacut de răspuns.

- Atunci m-am înşelat în privinţa ta. Am crezut că e ceva în capul tau, dar esti doar o fetita proasta şi îndrăgostită de un baiat care nu da doi bani pe tine.

Mi-am scrâşnit dinţii de furie şi i-am smuls mână de pe obrazul meu.

- Tu, nu stii nimic despre dragoste.

Rase şi mă trase din nou în braţele lui, izbindu-mi pieptul de al sau. Am icnit în dezgust.

- Şi tu crezi că stii? De cât timp esti cu el? 0 luna, doua? Ai nevoie doar de o secunda să inveti să urasti, Katherine, dar îţi trebuie o viaţa să îţi dai seama ce inseamna dragostea. Şi din pacate pentru tine, toată viaţa mi-am petrecut-o doar invatand să urase. Nu-mi pasa de adevarul tau, nu-mi pasa de cine crezi tu că îmi e duşman. Toti îmi sunt duşmani, şi adevarul meu e unul

singur: să ii distrug pe toti cei care mi-au provocat suferinţa încă de când m-am născut şi, îmi pare rău pentru tine, nu o lua personal, dar tu esti primul pas în planul meu şi e bine că nu regreţi nimic, asta inseamna că moartea ta nu va fi mare lucru... pentru tine, dar va fi pentru altcineva.

Cuvintele lui hotarate mi-au inghetat sângele în vene. Nu credeam vreodata că acest chip va ajunge să mă sperie atât de tare şi să îmi doresc din tot sufletul să scap din braţele lui. Avea aceeaşi masa musculara, un amanunt în plus care mă făcea să ii compar atingerea cu a lui Harry şi să vreau să mă fug disperata de lângă el.

- Doar, lasa-mă în pace. Te rog! L-am implorat cu alte lacrimi în ochi şi cu sufletul complet daramat. Caderea mea era tot mai adanca şi nu puteam să mai rezist mult atator lucruri întunecate.

Buzele lui au format un rânjet satisfacut.

- Îţi displace prezenta mea, nu-î aşa? Îţi aduce aminte de el şi de faptul că nu o să ¡1 mai vezi niciodata.

Am inghitit în sec abtinandu-mi instictul de a-l plesni.

- Nu vrei să ii simţi buzele pentru ultima data? Sunt aceleaşi până la urma. Continua să ranjeasca şi se apropie de buzele mele. I-am simţit respiraţia şi m-am zbătut în braţele lui, încercând orice numai să nu ii las să mă sărute. Nu concepeam şi nu aş mai fi rezistat unui asemenea impact.

- l-am simţit deja buzele pentru ultima data. Am spus serioasă, privindu-l în ochi fara vreo expresie. Îmi acceptam soarta şi nu aveam de gând să mă mai las chinuita şi mai mult de diavolul cu chip de înger de lângă mine.

Rânjetul sau dispăru, ramanand în urma aceeaşi expresie serioasă şi nesatisfacuta de reacţia mea.

Trecu pe lângă mine şi mi-am închis ochii, ramand nemişcata. Keith se ridicase de jos şi acum era lângă perete, plimbandu-şi speriat ochii pe Yrrah care se invartea prin spatele meu.

Am auzit clanţa uşii şi aerul uşor care mi-a învolburat parul când a inchîs-o în urma lui. Sunetul cheii m-a bucurat mai mult decât am crezut că mă va bucura vreodata în locul asta şi am reuşit să expir uşurata şi încă speriata şi terifiata.

- Oh, Doamne! Kath, esti bine? L-am simţit pe Keith lângă mine şi m-am întors uşor spre el. De data asta am clatinat din cap, scapand un suspin şi el m-a tras în braţele lui. Stiu că era la fel de speriat că mine şi stransoarea lui îmi dovedea asta.

- Trebuie să facem ceva să scapam de aici, Kath! Şopti în umărul meu şi mi-am întors privirea spre el.

- Ce putem să facem? Suntem închişi aici iar ei sunt mulţi şi înarmaţi. Nu o să putem niciodata să scapam de aici. Am suspinat strangandu-i materialul bluzei în pumni şi ingropandu-mi din nou fata în umărul sau.

- Dacă reuşim cumva să ieşim din casa putem fugi în padurea asta şi poate reuşim să ne ascundem de ei suficient timp cât să ne găsească Harry. Stiu că te cauta, Kath. Sunt sigur de asta şi ar fi atât de bine dacă am reuşi să scapam din ghearele lui Drake. Chiar dacă nici Harry nu ne gaseste, reuşim să tragem de timp.

M-am întors din nou spre el sî mi-am tras nasul, gandîndu-mă câteva secunde la planul sau îngrozitor de periculos sî aproape imposibil, dar merita. Acum, orice merita.

- Nu putem fugi pur şi simplu în pădure, Keith. Am clatinat din cap amintindu-mi de vanatoarea de acum doua saptamani şi de animalele periculoase care se pot ascunde într-o pădure, iar acum nu il mai aveam pe Harry să mă apere de orice.

- Kath, stiu că e periculos dar nici aici nu e mai bine şi cel puţin avem mica speranţa de evadare. Ne asteapta un război mare, Kath. Nu trebuie să stiu care e motivul răpirii tale că să îmi dau seama că Harry şi-a ieşit deja din minţi şi în momentul asta e disperat să te găsească şi

nu ii pasa cât sânge trebuie să verse pentru asta. Mi-am dat seama de câteva lucruri în lumea lui Harry pe care el nu mi le-a recunoscut încă dar un om care umbla în permanenta cu arma dupa el trebuie să se teama de ceva.

Mi-am lasat privirea în jos şi am oftat adanc. Chiar dacă mi-aş fi dorit să fugim din casa asta, era imposibil să reuşim asta.

Chiar dacă îmi era îngrozitor de foame, a trebuit să mă forţez să mananc unul dintre sandivisurile pe care le-a adus Yrrah. Aveam nevoie de energie pentru ce avea să urmeze. Am reuşit să dorm câteva ore pe parcursul nopţii însă liniştea din jurul meu nu făcea decât să mă sperie. Cu cât dură mai mult, cu atât războiul avea să fie mai mare. Chipul lui Harry mi-a aparut în vise, plin de disperare şi furie. Momentul în care am plecat din casa lui Carter mi se derula în minte fara încetare, rugăminţile şi vorbele sale îmi creşteau gaura din inima şi m-am zvârcolit pe cearseaful rece că un animal chinuit şi torturat. Mă aştepta moartea şi înainte de asta, chinuri îngrozitoare. Mi-am amintit momentul în care l-am văzut ultima data: în fata uşii salonului lui Amber, când am inchis-o în fata să şi l-am lasat plin de temeri şi îngrijorare chiar înainte că ceva să se întâmple. Planul lui Drake - oricare ar fi fost acela - mă determina să îmi doresc să îmi iau viaţa înainte că acesta să fie pus în aplicare. Nu ştiam la ce să mă gândesc; la chinurile care mă asteapta pe mine sau la cele pe care le va îndura Harry dupa asta. Oare ce făcea acum? întrebarea asta nu îmi dadea pace mai ales că o groaza de răspunsuri îmi treceau prin minte. Toate îngrozitoare.

Încă încercam să nu îmi imaginez momentul în care a realizat că am fost luata de lângă el însă nu reuşeam, era că o secvenţa dintr-un film vechi care îmi rula în minte la nesfarsit şi mă făcea să plâng în hohote. Era vina mea, dacă nu insistam să mergem la spital acum aş fi putut să fiu în braţele sale. Dar aducandu-mi aminte de vorbele lui Yrrah mă făcea să nu regret ce făcusem. Ar fi încercat orice să mă scoata de sub protectîa lui Harry sî ideea că tata să fie ranît în ecuaţia periculoasa în care eu am intrat de bunăvoie, era de nedescris. Gândul că el e bine acum mă liniştea puţin, Drake nu avea niciun interes în tata, nici macar în mine, nu aş fi fost acum aici dacă nu mă indragosteam de cel mai mare duşman al sau. Dar orice chin şi durere avea să mă aştepte, oricum ar arata moartea mea, nu o să mă determine să regret vreodata dragostea asta.

Primi zori patrundeau pe fereastra. Eu şi Keith eram aşezaţi în pat, încercam să il strâng la pieptul meu şi să il încălzesc că pe un frăţior pe care acum ¡1 iubeam enorm sî nu aş suporta că el să patească ceva din cauza mea. Mi-am lipit obrazul de tampla lui când amandoi am tresărit în urma clanţei care s-a mişcat. Am sărit imediat din pat şi i-am făcut lui Keith semn să ramana acolo şi să se prefaca că doarme, însă normal că nu m-a ascultat şi a sărit imediat lângă mine.

Mi-am strâns pumnii şi buzele când în camera şi-a făcut apariţia nimeni altul decât Drake. Într-un anume fel, prezenta lui nu mă speria atât de tare că cea a lui Yrrah, desi era infricosatoare avand în vedere ce planuia să îmi faca şi acesta.

- Te-ai trezit, papusa? Rânjetul lui şi felul în care mi se adresase m-a făcut să scrasnesc din dinţi.

S-a apropiat de noi şi Keith s-a aşezat în fata mea dar a fost din nou îmbrâncit în partea cealalta a camerei.

- Wayne, tipa Drake făcându-mă să tremur. În camera şi-a făcut imediat apariţia bărbatul mulatru.

- l-al pe pustiul asta de aici, mă enerveaza deja. Scrâşni din dinţi şi m-am repezit imediat spre Keith.

- Nu, lasa-l în pace! L-am tras în spatele meu când bărbatul imens a venit spre Keith şi oricât de mare era, simţeam sentimentul unei mame care îşi apara puiul şi nu îmi pasa cât mă depasea dimensiunea adversarului meu.

Amandoi veniră spre noi şi Drake îmi prinse materialul bluzei în pumn, smucindu-mă spre el.

- Nu! Am tipat, agitandu-mă în stransoarea lui.

- O să fie bine iubire, tu esti cea de care ar trebui să îţi faci griji. Îmi şopti la ureche că un şarpe însă nu îmi pasa de cuvintele sale, am început să plâng când Keith a fost tras din camera şi nu puteam să ajung la el. Îmi striga şi el numele şi încerca să scape însă nu avea sanse de reuşita în fata omului enorm.

Am realizat că am ramas singura în camera cu diavolul care îmi plănuise distrugerea. M-a întors în braţele sale sî chipul sau mă ducea cu gândul la un lup care nu îşi doreşte nimic altceva decât să mă devoreze. Parul sau întunecat era uşor ciufulit şi îmi vedeam oglindirea ochilor într-ai lui. Erau ciocolatii iar barbia ascutita ii oferea şi mai mult din alura de monstru prădător.

Am inghitit în sec, aplecandu-mă pe spate când capul sau s-a aplecat spre gatul meu.

M-am aplecat cât de mult am putut până când l-am simţit maraind şi am icnit când m-a întors şi m-a azvarlît pe pat.

S-a aruncat deasupra mea, m-am zvârcolit sub el începând deja să plâng. Acum se putea intampla, nu voiam, nu o să ii permit asta.

- Lasa-mă! Am tipat lovindu-l cu pumnii în piept şi tot curajul din mine se aduna, pregătit să puna în aplicare tot ce m-a invatat Harry.

Mi-a prins încheieturile şi mî le-a ridicat deasupra capului, tragandu-mă sus pe pat. Am icnit disperata şi l- am lovit din nou cu genunchiul intre picioare.

Mă aşteptam să mă loveasca nervos dar a început să rada.

- Esti salbatica, îmi imaginez cât de buna esti în pat. Ah, cât de disperat trebuie să fie să te găsească. Îmi zdrobi încheieturile, coborandu-şi şoapta slinoasa pe gatul meu. M-am agitat plângând de scarba şi frica.

Se ridica uşor deasupra mea, făcându-şi loc intre picioarele mele şi simţeam cum mă cuprinde nebunia şi disperarea.

- Nu! Am icnit încercând orice pentru a scapa de el, tot ce îmi trecea prin minte era felul în care vedea Harry violul şi ce ar reprezenta asta pentru el iar asta mă făcea să turbez fiind mai speriata decât de ideea în sine de a fi violata.

- Pastreaza-ţi energia papusa, am planuri mari pentru tine.

Părea că toată agitatia mea era în zadar, îmi prinse ambele încheieturi într-o palma, amîntindu-mî de momentele în care Harry făcea asta. Un act care înainte mă excita enorm acum mă înspaimanta până în maduva oaselor.

- Tu m-ai recunoscut, nu-î aşa? Încă de la nunta ştiai cine sunt. Nasul sau îmi adulmeca obrazul sî am icnit îngrozita când mână să a pătruns pe sub bluza mea. Mi-a prins soldul şi am tipat de furie sî disperare.

- Doamne, de-abîa aştept să te am. Să fii aşa salbatica sî incontrolabîla în braţele mele. Sigur Styles o să innebuneasca să vada asta.

Cuvintele lui m-au făcut să mă opresc terifiata. L-am privit cu respiraţia taiata. Nu, nu, nu... mai presus de orice nu voiam că Harry să vada asta.

- Raspunde-mi la întrebare, continua starnîndu-mă şi probabil agitatia mea de mai devreme ii placea. Nu am fost în viaţa mea mai scarbita de un om. Nu ştiam dacă să plâng de frica sau greaţa pe care mi-o provoca acest bărbat.

Îmi strânse soldul în palma şi am icnit. Preferam să fiu aruncata într-un cazan cu apa fierbinte acum. Ar fi durut mai puţin.

- Da, te-am recunoscut! l-am răspuns scrasnind din dinţi.

Rânji satisfacut de răspuns.

începu să îşi plimbe din nou nasul pe obrazul meu, mi-am zvârcolit capul încercând să scap de atingerea lui. Mana să mî-a urcat pe sold iar lacrimile mi-au ajuns din nou pe pielea gatului, cazandu-mi în şiroaie pe obraji.

- Esti aşa de fierbinte, marai parand excitat. Am inghitit în sec paralizata de spaima.

Am tremurat atunci când limba lui mi-a traversat uşor obrazul şi am tipat de durere când dinţi sai s-au înfipt în gatul meu, exact în locul tatuajului.

- Abia aştept să mă distrez cu tine, ceea ce va urma mă face aproape fericit pentru momentul în care Styles mi-a ademenit iubita. Rânji melancolic pe obrazul meu. Pentru că distractia mea va fi mult mai plăcută. Continua iar momentul în care buzele sale s-au lipit de ale mele m-a făcut să explodez. Am înnebunit, agitandu-mă că un animal turbat şi inlantuit.

M-am departat de buzele lui şi furia din mine nu m-a făcut să ezit atunci când un alt instinct animalic mi-a pătruns în vene; l-am scuipat în fata dorindu-mi să am un cutit în mână în momentul asta şi să ii umplu pieptul de găuri.

Rase, prefacandu-se amuzat desi felul în care îşi scrasnea maxilarul când şi-a sters saliva mea de pe fata nu indica deloc amuzament.

Se întoarse din nou spre mine şi am icnit când capul mi-a zvâcnit într-o parte în urma palmei pe care mi-a dat-o.

Nu simţeam durerea, era mult mai bine decât să ii simt atingerile slinoase. Prefer să mă loveasca.

M-am întors spre el, mimând un rânjet macabru sî melancolic care l-a uimit câteva secunde. Nu voiam să îi dau satîsfactia de a se bucura de durerea mea. Prefer să mă creada nebuna decât să îi ofer plăcere prin tortura mea.

Rase din nou, încă surprins de reacţia mea.

- Tu chiar esti o mare pierdere, rânji prinzandu-mi barbia în mână lui. M-am smucit furioasa, nu puteam să il mai scuip acum şi mi-am simţit stomacul huruind şi dorindu-şi să verse tot din mine atunci când limba lui mi- a lins buzele de data asta.

Se ridica de pe mine înainte să mă pot smuci din atingerile lui.

- Mai asteapta puţin papusa, mă mai distrez puţin cu iubitelul tau până va veni momentul spectacolului. Il pun pe câteva piste false că să creştem ritmul jocului.

Rânji, făcându-mi cu ochiul şi îmi mângâie picioarul înainte să mă zvârcolesc pe pat şi să scap de atingerea
lui.

Îşi aranja gulerul camasii negre, privindu-mă incontinuare că un lup.

Mi-a aruncat alt rânjet înainte să iasa din camera.

M-am ridicat în şezut, cuprinsa de disperare şi mi-am trecut mâinile peste întregul corp încercând să elimin atingerile scarboase ale mosntrului. Mi-aş fi dat foc numai să şterg amintirile care îmi murdăriseră pielea. Gatul mă ustura din cauza muşcăturii puternice şi mai tare mă înnebunea ideea de a-mî ramane un semn. Plangeam în hohote şi am tresărit când usa s-a deschis din nou şi Keith a fost azvarlit înăuntru.

Am sărit din pat sî am fugit spre el, ajutandu-l să se ridice.

- Keith, esti bine, tî-au făcut ceva? L-am întrebat repede, prînzandu-i obrajii în palmele mele sî ridîcandu-i privirea spre mine.

- Nu, sunt bine, datina repede din cap. Ti-e ţi-a făcut ceva tipul ala? Mă întreba şi el la fel de speriat că mine. Am clatinat repede din cap şi l-am strâns în braţe.

Cuvintele lui Drake îmi rasunau în minte, ce avea nemernicul acesta de gând să ii faca lui Harry?

L-am strâns pe Keith mai tare în braţe, varsandu-mi disperarea în sugrumarea lui şi eram fericita că cel puţin el era aici şi puteam simţi şi atingerea unui prieten pe lângă toate celelalte atingeri chinuitoare pe care le simţisem de când am fost adusa aici.

- Kath, Kath, trezeste-te! Şoapta lui Keith m-a făcut să întorc capul spre el. Eram ghemuita în pat dar nu dormeam, coşmarurile din somn erau chiar mai îngrozitoare decât cele din realitate.

- Pleaca! Susoti Keith de lângă fereastra şi am tresărit imediat, ridicandu-mă din pat. Capul îmi vajaia şi tâmplele mocneau probabil revoltate din cauza atator gânduri negre.

- Ce?! Am mers lângă el, frecandu-mi fruntea şi am reuşit să vad mai multe persoane urcandu-se în doua dintre maşini. Am devenit atenta şi am încercat să ii număr, erau 8 în total sî am reuşit să îi cunosc pe Drake, Yrrah sî Alexandra. Gura mi s-a deschis uşor de teama şi uimire când maşinile au intrat pe autostrada şi s-au departat rapid de casa.

începe!

Asta era singurul lucru care îmi trecea acum prin minte. Cuvintele lui Drake mi-au venit din nou în minte şi ideea că acum toti se indreptatu spre Harry mă făcea să fierb din nou în groaza şi disperare şi pentru prima data planul lui Keith mi se părea mai mult decât necesar. Nu puteam să stau aici, nu puteam pur şi simplu să aştept să fiu distrusă şi mai ales el să fie distrus prin mine. Trebuie să lupt, macar să îmi capat moartea într-un mod eroic. Nu puteam să ii las doar pe Drake să se joace cu noi.

- Crezi că au plecat toti? Am întrebat repede deja plimbandu-mî ochii peste padurea deasa şi întunecata. Aceeaşi nori acopereau cerul şi astăzi, însă fara vreo picătură de ploaie.

- Nu stiu, nu cred. Probabil au mai lasat pe cineva să ne pazeasca. Îmi răspunse Keith la fel de tensionat că mine şi m-am întors pe calcaie, începând să mă plimb prin camera slab-luminata sî gandindu-mă la un plan care să ne scoata de aici. Regret că nu am acordat mai multa atentie persoanelor din sufragerie atunci când am avut sansa să ii întâlnesc pe toti, acum aş fî ştiut exact catî mai am de înfruntat dar în acel moment doar unul singur imî bloca minţile. Încă exista o mica raza de speranţa că Yrrah va acorda atentie vorbelor mele sî va încerca macar să caute adevarul în ele. Insa sufletul lui era prea încarcat de ura şi dorinţa răzbunării că să creada în alt adevar decât al sau.

- Keith, când ne-au adus aici, ai spus că sunt 8.

Îşi muşca buza stresat şi aproba din cap.

- Dar nu sunt sigur. Adauga repede.

Am aprobat din cap.

- Bun, acum au plecat tot 8 iar tu ai spus că dupa ce ne-au adus pe noi a mai venit Alexandra cu încă un bărbat. Am calculat în mintea mea.

- Alexandra?!

- Femeia bruneta pe care ai vazut-o tu.

- Cea care l-a distras pe Harry... presupuse Keith gânditor. 0 cunoşti?

- Nu tocmai, dar am avut destule interacţiuni neplăcute cu ea. M-am încruntat uşor încercând să elimin deocamdata ura pe care o aveam pentru acea femeie însă amintindu-mi că ieri îmi luase apararea. Nu înţelegeam încă de ce sî nici nu aveam timp pentru asta trebuia să mă concentrez pe planul de avadare.

- Deci, ar trebui să mai fie doi în casa. Am spus dupa alte câteva secunde bune de gândire.

- Ar trebui, şopti Keith nesigur şi chiar dacă părea că se gândise toată noaptea la un plan de evadare, acum ideea de a-l pune în practica părea să ii sperie. Şi ii înţelegeam, nici eu nu capatasem mai mult curaj dar îmi doream cu orice pret să ies de aici, să ii ajut pe Harry cumva.

- Trebuie să o facem. Nu mai putem aştepta aici. L-am îmbărbătat hotărâtă şi aproba din cap.

- Vreun plan?

Mi-am muscat buza nesigura, silueta barbatului mulatru îmi făcea antrenamentele să para joaca de copii în fata unui asemenea om, dar Harry mă invatase totuşi câteva trucuri în care marimea nu conteaza. Insa era mult mai uşor să le pun în practica cu el în sala decât în fata un adversar adevarat care nu avea să rada şi să mă sărute atunci când voi pierde.

Mi-am clatinat repede capul izgonind amintirile chinuitoare şi mi-am strâns pumnii adunandu-mi energia pe care o strâng în mine încă de când am aflat de pericolul în care sunt expusa odată cu acceptarea lui Harry. 0 să lupt!

- Trebuie să chemam unul aici, ii minţim că nu mă simt bine şi tu ii loveşti.

Keith mă privi nebun, probabil se aştepta la un plan mult mai elaborat.

- Ai înnebunit? Cu ce vrei să ¡1 lovesc? E doar un pat şi o masa goala în camera asta. Gesticula disperat în jurul lui şi l-am oprit înainte să fie auzit.

- Am văzut deja asta. Dar nu trebuie să ii loveşti cât să ii lasi inconştient, doar să ii atragi atenţia de la mine şi de restul mă ocup eu...

L-am tras pe Keith la marginea patului şi i-am explicat planul brusc dar bun care îmi venise în minte din antrenamentele mele.

- Ajutoooor! Cineva, ajutor!

Pumnii lui Keith au lovit puternic usa camerei în timp ce strigatul sau anunţa începerea planului nostru. Neam aruncat o ultima privire de încurajare înainte că unul dintre oamenii lui Drake să apara şi tot ce speram era să nu vina amandoi atunci planul nostru şi aşa nesigur şi periculos avea să fie ruinat complet.

M-am întins mai bine pe podeaua camerei când Keith a strigat din nou cu un glas speriat şi destul de încrezător.

Inima mi-a tresărit când am auzit cheia în usa şi Keith s-a dat în spate cativa pasi, strangandu-şi buzele şi încercând să fie puternic. Acum într-adevar mă bucuram că nu sunt singura aici.

Mi-am intrat complet în rol şi mi-am făcut corpul să tremure şi buzele să geama uşor într-un sunet chinuitor care îmi aducea aminte de perioada întunecata a dependetei mele. Nici acum nu stateam mai bine la capitolul asta dar aveam alte probleme mai serioase care mă ajutau să uit de asta.

- Ce?! Glasul gros al barbatului a năvălit în camera şi am reuşit să vad printre ochii intredeschisi că era acelaşi bărbat negru care tot venea aici pe post de hingher al nostru. Mi-am strâns uşor buzele de nervi, speram macar să primesc un adversar care să nu fie de trei ori cât mine.

- Nu se simte bine!

Îmi era teama că amicul meu de evadare va tremura acum dar Keith era foarte serios şi părea stapan pe situatie. Am observat ochii barbatului întorcându-se spre mine şi m-am zvârcolit pe podea, scoţând un mic geamat prefăcut de durere.

- Ce are? întreba bărbatul durvenind spre mine.

- E dependenta de droguri. Răspunse Keith serios ramanand în spatele lui şi urmând planul.

Omul mi-a prins barbia şi mi-a smucit capul spre el pentru a se uita în ochii mei. M-am străduit să ii rostogolesc cât mai melancolic. Capul sau chel s-a apropiat de mine. Buzele groase şi aproape negre s-au strâns stresate şi am observat că ochii sai erau de acelaşi ciocolatiu că şi pielea. Un bărbat californian tipic.

Mi-am coborât uşor privirea spre abdomenul sau şi nu avea nicio arma dar cu siguranţa exista una în spate. Mă rog să existe.

S-a aplecat mai mult spre mine şi l-am simţit dezechilibrandu-se imediat. Următorul punct din plan fusese atins.

S-a întors furios spre Keîth care il lovise cu perna în cap.

- Ce dracu'! Faci mişto de mine? Marai bărbatul nervos privindu-l pe Keith care şi-a strâns buzele furios şi a încercat să il loveasca din nou.

Bărbatul a prins perna furios înainte să il loveasca sî i-a smuls-o lui Keith din mână.

- Tî-e cald cu dinţii în gura, pustiule? Marai şi imediat se ridica de lângă mine, îndreptându-se spre Keith care îşi urma planul cu strictete şi s-a departat uşor, suficint încât picioarele barbatului să ajunga lângă ale mele.

Era cu spatele la mine şi am respirat rapid, nu aveam timp de pierdut până când Keith nu primea o lovitura zdravana şi mi-am incolacti tălpile în jurul piciorului sau strâng şi am tras cu putere, făcându-l să se dezechilibreze şi înainte să cada Keith l-a lovit cu pumnul în fata - o parte ce nu făcea parte din plan - făcându- I să se prabuseasca pe burta cu o zdruncinătură zdravana de podea.

Am sărit imediat în picioare şi i-am ridicat sacoul la spate unde ochii mei au întâlnit raza de speranţa dintr- un metal negru ce mî se părea acum strălucitor.

I l-am insfacat şi înainte să apuce să se ridice am tras piedica şi l-am îndreptat spre capul sau.

- Nu. Mîsca.

Am marait nervoasă cele doua cuvinte mergând în fata lui şi poate că era destul de deştept să îşi dea seama că stiu să folosesc o arma, Harry mă invatase perfect şi acum mai mult că oricând nu îmi era teama să apas pe tragaci.

Îşi strânse buzele furios dar ramase pe podea, începea să ii curgă sânge din nas din cauza loviturii lui Keith. înainte să apuce să strige dupa celalalt m-am îndreptat rapid de spate sî l-am lovit cu piciorul în fata cu toată furia şi ura pe care o aveam în mine. Suficienta încât să il lase inconştient şi lipit de podea.

Am respirat adanc, şi m-am întors spre Keith care ¡1 privea cu un zâmbet uimit.

- Da! Topai uşor tragandu-mă imediat în braţele lui. Am ras uşor alaturi de el şi l-am strâns şi eu în braţe.

- Unul e la pământ, mai avem unul! Spuse Keith redevenind serios şi am aprobat din cap.

M-am aplecat spre el, încă fiind atenta la arma şi i-am scormonit repede prin buzunare. Buzele mi-au scapat un suspin dezamagit când nu am găsit partea principala din planul nostru.

- Nu are telefon, m-am ridicat descurajata. Voiam cu disperare să pun mână pe un telefon. Un apel spre Harry ar fi acum salvarea noastra, chiar dacă nici eu nu ştiam unde suntem, ar fi putut localiza apelul.

-Trebuie să fie jos. Spuse Keith deja tragand cu ochiul prin usa întredeschisa.

- Să mergem!

L-am tras de mână până când matahala de jos nu se trezea. Lasase cheia în usa pe exterior aşa că am tras usa dupa noi şi de data asta l-am închis noi pe el.

Mi-am îndesat cheia în buzunar desi nu stiu de ce o făcusem însă asta mî-a adus aminte de medalion. Nu ii mai ridicasem de pe podea de unde ii aruncase Yrrah şi asta mi-a transmis un fior de teama, era principala dovada că Reynolds e tatăl lui Harry şi Yrrah dar nu mă mai puteam întoarce acum dupa el.

Am traversat uşor holul mic şi am ajuns la scări. Keith era în spatele meu unde trebuia să ii tin cu forţa pentru că voia să mi-o ia în fata şi să îmi ia el arma pe care o ţineam ridicata în ambele mâini în poziţia pentru tragere.

Am auzit zgomote care pareau să fie din bucătărie, ceva sfaraia cu putere pe aragaz şi un miros aromat umplea toată casa. Dacă eram norocoşi ne puteam strecura pe usa de la ieşire fara să fim vazuti. Mă îndoiesc că acea era încuiata. Insa speram să găsesc un telefon pe masuta din sufragerie.

Am coborât uşor pe ultima treapta şi mi-am dat seama că usa de unde venea zgomotul era închisa. Buzele noastre aproape au afişat un zâmbet până când ne-am întors şi am dat nas în nas cu nimeni alta decât Christina.

Inima mi s-a oprit brusc. Nu pot să cred că uitasem de ea. Am inghitit uşor în sec şi oricare ar fi adevaratul rol al acestei femei în ecuaţie, am impresia că şi ea e o victima la fel că mine.

Ochii ei erau mari şi speriaţi şi a privit rapid spre scări probabil aşteptând să apara bărbatul mulatru. Apoi şi-a întors privirea spre arma care era îndreptata spre ea şi gata să o împuşte dar nu puteam să fac asta. Keith mă stimula să o fac şi era gata să îmi ia el arma din mână până când un zgomot s-a auzit din bucătărie insotit de o înjurătură.

M-am întors speriata spre Christina, ochii ei albaştrii au încercat să devină calmi.

- Fugi! Fugi, te acopar eu. Şopti serioasă făcându-mi semn cu capul spre usa şi am inghitit în sec uimita.
- Du-te, o să iasa de acolo în orice secunda. Continua aproape implorandu-mă şi nu ştiam dacă era un truc că apoi să mă împuşte pe la spate dar nu aveam timp să verific şi privirea ei îmi inspira încredere. L-am prins pe Keith de mână, tragandu-l spre usa fara să o scap pe Christina din privire, care acum nu mai părea speriata că o arma este îndreptata spre ea şi aştepta nerabdatoare să ies din casa.

Keith m-a tras peste pragul uşii şi din instinct am tras din nou cheia, incuind casa. Nu aveam mai mult de 5 minute la dispoziţie chiar şi cu ajutorul Christinei până celalalt îşi va da seama că am dispărut sau bărbatul de sus îşi va reveni şi va începe să bata turbat în usa.

Aerul rece mî-a pătruns imediat în plamanî şi am permis să pierdem câteva secunde pentru a verifica o posibila fereastra a bucătăriei unde puteam fi vazuti dar toate ferestrele duceau spre sufragerie. În secunda urmatoare picioarele noastre au fulgerat pe scările casei, alergand înnebunite spre pădure.

- Fugi, Keith! Fugi! l-am transmis printre gurile mari de aer desi ştia şi el deja că trebuie să faca asta. Am alergat că urmăriţi de diavol prin mica poaina şi el aproape mă întrecea, părea că ar fi fugit mult mai repede fara mine dar nu mă lasa în urma şi m-am străduit să îmi măresc viteza scrasnind din dinţi şi tragand guri mari de aer fara să mă opresc atunci când corpurile noastre au trecut de primi copaci, alergand în padurea întunecata.

Am icnit scurt când mi-am adus aminte de slabul nostru plan de a lua un telefon. Apariţia Christinei mă bulversase total şi am uitat de asta. Acum într-adevar eram pierduţi în sălbăticie şi cu fiecare pas ne aruncam mai mult în pustiu.

Stiu că eram asteptati de pericole şi aici dar cu toate astea, copacii din ce în ce mai desi şi pustietatea îmi ofereau deja o mic sentiment de siguranţa. Îmi aruncam deseori privirea în urma mea pentru a mă asigura că nimeni nu ne urmăreşte. Padurea era tacuta, dacă cineva s-ar fi luat dupa noi probabil ar fi tipat să ne oprim.

Plamanii ne gafaiau şi aveam acelaşi sentiment că atunci când am alergat de la locul nostru dupa acea cearta stupida. Corpul mi se descompunea din cauza efortului, îmi uda hainele de sudoare dar acum mai mult decât atunci eram motivata să nu mă opresc, canalizand fiecare sursa de energie pentru a mă departa de pericolul din urma mea şi afundandu-mă tot mai mult în padurea deasa şi pentru moment, sigura.

48. Prea Târziu

Padurea mă înghiţea cu totul, dar era bine. Fiecare pas îmi creştea bătăile inimii din cauza epuizării dar şi a speranţei spre libertate. Alergam spre rătăcire dar acum asta era un lucru bun pentru noi. Să ne rătăcim însemna să fim în siguranţa. Deocamdata.

- Kath, nu mai pot. Nu cred că ne urmăresc, hai ne oprim puţin, te rog! Gafai Keith ramanand uşor în urma mea. Corpul îmi intrase din nou în una din acele transe în care nu mai comunica cu judecata mea şi acum era setat doar pe un singur lucru: să fuga.

Să fuga de moarte, de chin şi de diavolii care aveau să il tortureze pentru a-şi satisface razbunarea murdara.

Nu voiam sub niciun chip să las asta să se întâmple aşa că am fugit sî mai tare, urmărită şi hăituită de spaima, calcand vreascurile şi frunzele umede fara să mă opresc atunci când intalneam în calea mea alte animale ale pădurii. Lacrimile îmi înţepau ochii din cauza efortului şi a durerii creata în fiecare muşchi din corp dar nu mă opream.

- Kath! Strigatul lui Keith s-a auzit în urma mea şi l-am pierdut câteva secunde până când şi-a aduna ultima farma de putere să mă prindă din urma şi să mă opreasca.

Corpul meu a avut parte de un electrosoc puternic atunci când reflexele mi s-au oprit.

- Nu, Keith, trebuie să fugim în continuare. Cu siguranţa şi-au dat seama deja de dispariţia noastra şi au plecat să ne caute. Am gafait epuizata în braţele lui Keith şi chiar dacă picioarele mi-au cedat ramanad complet fara vlaga, încă voiam să merg mai departe şi m-aş fi tarat pe pământ doar să nu mă opresc. Simţeam libertatea şi nu voiam cu niciun chip să ii dau drumul.

- Alergam de mai bine de o jumatate de ora. Kath, trebuie să luam o pauza, te rog, ne-am departat destul de casa.

- Nu, au maşini. O să ne prindă repede din urma. M-am zbătut în braţele lui, prinzandu-l de mână şi tragandu-l dupa mine.

- Kath! Mă smuci întorcându-mă spre el.

- Uita-te în jur, de-abia avem noi loc să alergam printre copaci, nu pot trece cu maşina pe aici. O să le fie greu să ne dea de urma acum, putem pierde câteva minute să ne tragem sufletul. Te rog!

Am privit în ochii epuizaţi ai lui Keith, respiraţia ii ieşea nebuneşte printre buzele deschise, la fel şi a mea. Pieptul mă durea şi plamanii mă usturau din cauza aerului rece şi al efortului. Mi-am rotit rapid privirea în jur verificând vorbele lui Keith şi avea dreptate; copacii desi şi crescuţi anapota erau la distanta de un singur metru în unele parti. În fuga noastra ii ocoleam în permanenta şi acum ne afundasem în desimea pădurii, o maşina nu putea trece pe aici dar trebuia să existe un drum pe undeva însă nu il vedeam şi puteam să acord pauza de câteva minute pe care o implora Keith.

Am aprobat buimaca din cap şi m-am lasat uşor să cad pe solul rece ce părea umed însă hainele mele îmi erau şi aşa pline de sudoare iar efortul puternic îmi scotea flăcări prin piele. Mi-am rezemat trupul istovit de trunchiul unui copac şi am tras de gulerul puloverului meu, dorindu-mi să il scot de pe mine din cauza căldurii care îmi clocotea prin piele odată cu transpiraţia ce îmi scalda tot trupul.

Mi-am lipit ceafa de scoarţa rece şi mi-am dat seama că încă ţineam arma în mână. Am respirat adanc şi am aşezat revolverul pe frunzele umede. El reprezenta o speranţa imensa pentru noi. L-am luat din nou în mână şi am verificat încărcătorul aşa cum mă invatase Harry. Era plin. Am schitat un mic zâmbet sub respiraţia abundenta şi am învârtit arma de cate ori pentru a mă obişnui cu manevrarea ei. Eram atât de speriata şi disperata să scap din acest iad încât acum într-adevar nu îmi mai era frica să apas pe tragaci. Stiu că slabiciunea pe care am avut-o cu Christina nu va fi valabila şi pentru ceilalţi.

Eram din nou într-o pădure. Dar de data asta eu eram vanatul şi vanatorii erau cu siguranţa pe urmele mele acum.

Odata ce respiraţia mi se calma şi trupul se liniştea, căldură arzatoare disparea lasand loc unui tremurat de frig. Eram într-o bluza subţire de vara într-un loc în care atmosfera e asemanatoare unei clime iernatice. Asta îmi demonstra că eram într-adevar departe de casa.

Am privit spre cerul întunecat. Norii nu pareau să prevestească vreo furtuna însă ar fi putut în orice secunda să izbucnească într-o ploaie. Asta ar fi tot ce ne mai lipseste.

Am frecat aripa demonului intre degete şi chiar dacă nu aveam acest lănţişor de la el, puteam să ii simt în mine prin metalul argintiu. Mă bucur că Drake nu mi-l luase, nu îmi luase şi ultima bucata pe care o mai aveam cu mine din demonul meu. Gândul că Harry ar putea face acum acelaşi lucru cu lănţişorul lui îmi făcea ochii să verse alte lacrimi. Le-am sters repede şi mi-am adunat puterile. Trebuie să supravieţuiesc. Pentru Harry, pentru tatăl meu poate chiar şi pentru mama şi nu în ultimul rand; pentru Keith. Era aici din cauza mea şi nu am de gând să ii las să moara.

Mi-am întors privirea spre el; se odihnea lângă copacul de lângă mine, cu ochii închişi şi respiraţia mai calma. Era şi el imbracat la fel că mine, cu o bluza subitre de un verde mlastinos care nu ii va tine de cald în locul asta, însă culoarea ei era asemanatoare materialelor de camuflaj, putea trece mai greu de observat prin padurea întunecata spre deosebire de mine care aproape straluceam în bluza imaculata. De ce alesesem să mă îmbrac în alb?

Am scrâşnit din dinţi observandu-mi şi balerinii albi şi îmbâcsiţi de noroi. Le-am frecat marginile pe frunzele umede încercând să ii curat cât de cât şi m-am ridicat în picioare când frigul începea să se instaleze serios în oasele mele. Mi-am frecat braţele şi am îndesat pistolul în partea din spate a pantalonilor. Oare cum ţinea Harry chestia aia acolo mereu? E aşa de incomoda.

Jocul începuse cu adevarat şi premiul era viaţa. Viata mea sau a lui Drake pentru că dupa asta cu siguranţa unul dintre noi trebuie să moara că celalat să scape. Şi dacă mor eu, ceva îmi spune că nici Drake nu va mai trai mult să se bucure de asta, nu vreau să mă gândesc unde l-ar duce distrugerea mea pe Harry. Mi-am clatinat capul izgonind gândurile negre şi m-am aplecat spre Keith care părea că adormise. Mi-am aşezat mână pe umărul lui şi a tresărit imediat, deschizandu-şi larg ochii.

- Trebuie să plecam! l-am şoptit uşor şi a privit câteva secunde în jur, probabil verificând dacă ce i se intampla nu era un coşmar.

A aprobat din cap şi s-a ridicat cu greu de jos, imitând şi el reacţia mea de a-şi freca braţele din cauza frigului. Transpiraţia era un plus pentru îngheţarea corpurilor noastre.

- încotro?! Mă privi aşteptând şi am respirat adanc, trecandu-mi mână prin parul încâlcit şi privind în toate părţile. Totul arata la fel, nu exista o direcţie care să para mai buna decât alta.

- Drept în fata! Am tras o gura mare de aer şi am făcut un pas în fata mea, poziţia corpului meu decisese direcţia. Atât timp cât nu ne întorceam pe unde venisem, nu exista un pericol. Încă.

Am mărit pasul, stimulandu-l pe Keith să faca la fel când oboseala l-a cuprins din nou. Dupa un timp am început din nou să alergam sî asta doar că să ne încălzim.

- Kath?! Vorbi Keith, privind în jos cu sprâncenele încruntate.

-Da?!

- Nu stiu dacă o să mai ies cu viaţa din chestia asta aşa că vreau macar să stiu de ce mor.

Rosti tinand pasul cu mine şi am oftat. Ştiam că trebuie să vina momentul asta.

- Ce vrei să stii?

- Totul! De ce te-a răpit tipul asta? De ce vrea să se răzbune pe Harry? Ce altceva nu stiu eu despre Harry?

Am oftat din nou şi Keith şi întors privirea spre mine. Am aprobat din cap în semn că ii voi răspunde la orice
întrebare. Până la urma nu cred că mai exista un pericol în faptul că el avea să afle toate astea. Mi-am strâns buzele cautand cuvintele potrivite cu care să încep şi totodata să nu ¡1 sperii prea tare cu ce aveam să ii spun.

Orele treceau iar corpurile noastre începeau să cedeze din cauza frigului, a epuizării şi a foametei. Mi-am frecat stomacul devenind neliniştita atunci când copacii erau din ce în ce mai rari şi asta îmi scadea sentimentul şi aşa mic de siguranţa. Am sesizat că începeam să urcam la deal dar asta nu ne-a determiant să de îndreptam spre alta drectie. Keîth nu mai scosese un sunet de o perioada buna de timp înafara de cele pe care le făceau paşii lui lângă mine. Il înţelegeam şi l-am lasat să îşi adune gândurile în linişte.

- Trebuie să găsim un adapost, dacă ar exista vreo pestera pe aici. Am sperat rotindu-mi privirea printre aceeaşi copaci uriaşi şi batrani. Mi-am adus aminte de ziua vanatorii. Momentele petrecute în pestera erau cioburi înfipte în inima mea dar era totuşi o durere plăcută. Mi-am strâns buzele încercând să pictez în mintea mea acele clipe nestiind dacă voi ajunge să le mai trăiesc vreodata.

- La dracu'! Am auzit înjurătură lui Keîth lângă mine sî mi-am întors repede privirea spre el. Se uita în sus şi a clipit, apoi sî-a sters repede obrazul. Voiam să ¡1 întreb ce se intampla dar am primit răspuns când am simţit o picătură rece cazand pe umărul meu.

Mi-am ridicat instinctiv privirea în sus şi am icnit când alte picaturi reci mi-au căzut pe fata.

- Ce ne facem acum? întreba Keith speriat.

Mi-am muscat buza nestiind ce să ii răspund, tot ce era în jurul nostru erau copaci iar ploaia se intetea în fiecare secunda. Deodata am tresărit amandoi când un zgomot a taiat liniştea pădurii. Zgomotul unei împuşcaturi.

- La dracu' ne-au găsit! Se panica Keîth, privind terifiat în toate părţile şi picioarele noastre erau pe cale să o ia din nou la fuga până când sentimentul de déjà vu mi s-a instalat în vene.

- Nu cred că sunt ei! Am şoptit încă ganditoare, Keith mă privi panicat vrând să traga de mine.

- Ce tot spui? Cine ar mai trage acum cu arma prin pădure?

L-am privit cu sprâncenele ridicate semn că răspunsul ar trebui să fie evident.

- Vanatorii! Presupuse Keith în cele din urma. Ochii sai mari s-au întors în spatele nostru.

- Drake sî oamenii lui nu ar avea motiv să traga dacă nu ne-ar fi dat de urma. Aşa doar ne-ar speria şi ne-ar departa de ei.

- Sau poate vor să se distreze. Kath, nu putem să mergem pur şi simplu spre sunetul pustii sperând că vom primi ajutor de acolo când am putea cadea direct în gura lupului. Drake e cu siguranţa în pădure în secunda asta şi ne cauta, poate a chemat şi mai mulţi oameni.

Am inghitit în sec speriata de vorbele lui Keith. Dupa-amiaza asta semana perfect cu cea în care am fost la vanatoare împreuna cu Harry şi Carter. Dar cei care trageau acum poate vanau altceva decât animale.

- E singura noastra sansa, dacă găsim pe cineva ii putem cere să ne ajute, putem să ii cerem un telefon. Chiar dacă suna la politie tot e bine. Am spus. Ideea că politia să intre pe fir cu rapirea noastra era periculoasa pentru Harry. Dar stiu că m-ar înjura dacă ar afla că gândesc aşa şi îmi pasa de afacerile lui când viaţa mea este în pericol. Carter a dovedit deja cât de bun prieten e cu legea.

Keith se foi nesigur. Ploaia se intetea tot mai tare şi trupurile noastre erau deja ude şi tot mai inghetate.

- Dacă era un vanator mai tragea până acum. Nu merg în direcţia aia, Kath! Se incapatana, luand-o iar în fata, opus locului din care am auzit împuşcătură.

Mi-am strâns buzele dar avea dreptate, însă totodata puteam da cu piciorul unei sanse de scapare.

- Nu putem să alergam la infinit prin pădure, Keith!
- Nu o să alergam la infinit. Găsim un adopast şi aşteptam acolo până când Harry o să ne găsească.
- Keith, până când o să ne găsească Harry aici, Drake o să ne omoare de 100 de ori. E bine că am reuşit să scapam de ei dar trebuie să facem ceva să trecem mai departe. Padurea asta nu e sigura.

Ajunsesem aproape să strig dupa el când paşii lui se indepartau tot mai mult de mine, nevrand să se opreasca. Se întoarse spre mine sî părea să aiba lacrimi în ochi.

- Mî-e frica, Kath! Nu vreau să merg acolo, chiar dacă ar putea fi salvarea noastra. Nu vreau să risc. Nu sunt curajos că Harry, stiu că el acum ar fi făcut asta, ar fi făcut orice că să scapati de aici dar eu nu sunt că el, îmi pare rău. Ultimele vorbe au ieşit într-un suspins şi ochii mei au varsat alte lacrimi când l-am tras pe Keith în braţele mele. Era cât mine de ¡nalt acum şi fizicul sau era mai masiv, însă tot că pe un copil il vedeam în braţele mele. Un copil care era acum în pragul morţii din cauza mea.

Am suspinat şi l-am strâns mai tare în braţe când la fel a făcut şi el. Fata lui era îngropata în umărul meu sî părea că se chinuie să opresca hohotele de plâns ce mocneau în el. I-am mangaiat parul de pe ceafa şi am încercat să ii linistesc chiar dacă eu plangeam mai rău că el.

- OK, ai dreptate. Nu mergem într-acolo. Poate avem noroc şi ne întâlnim cu vreun padurar sau vanator pe drum.
- Nu am încredere în nimeni. De unde putem să stim că nu e alt om de-al lui Drake? Sigur nu a intrat să ne caute în padurea asta imensa doar cu 10 oameni.

Am aprobat uşor suspinând. Avea dreptate. Chiar dacă Keith nu capatase încă curajul lui Harry era la fel că el. Lua în calcul şi cel mai mic lucru şi era la fel de paranoic că el, însă asta e un lucru bun acum.

- Nu stiu ce să facem. Am cedat dand drumul hohotelor de plâns şi acum Keith mă calma pe mine. - Nu putem avea încredere în nimeni, Harry nu ne va gasi niciodata aici, nu înaintea lui Drake. Chiar dacă am ieşi la autostrada tot exista pericolul că vreunul din oamenii lui să ne inhate.

Keith îşi întoarse privirea spre mine.

- Sau poate că nu. Dacă găsim autostrada putem sta la panda până trece o maşina. Sunt sigura că le vom recunoaşte pe cele ale lui Drake.

M-am gândit câteva secunde cu privirea în scorbitura umeda a gatului sau. Tot corpul ne era leoarca şi ploaia desi liniştita era tot mai dură şi rece.

- Ai dreptate! Asta e singura posibilitate.
- Dar nu ies în fata maşinilor negre.

Am chicotit uşor.

- OK, atunci o să aşteptam să treaca un mini cooper roz. E bine?

Keith rase şi genul asta de glume erau că un medicament calmant pentru teroarea noastra.

- Perfect! Îmi facu cu ochiul făcându-mă să chicotesc din nou.

- Să mergem, am tras cam mult de timp! Redeveni serios, tragandu-mă deja spre drumul nostru inițial. Dacă eu vedeam o speranța în cel care trasase cu acea arma, Keith voia să fuga cât mai departe de el. Asta era mai sigur, dar doar pentru moment.

încercarea noastra de a gasi autostrada era echivalenta încercării de a gasi un ac în carul cu fan. Poate mai grea în situatia noastra. Ploaia se oprise dar noi eram îmbibați de apa, obosiți și infometati. Corpul lui Keith se balansa deseori pe picioare, la fel și al meu și dinții ne clantaneau atât de tare încât începea să ne doara maxilarul.

Cel putîn nu ne era sete, ploaia era oricum o sursa permanenta de apa în jurul nostru sî la un moment dat am dat peste un parau. Am fi pierdut câteva minute încercând să prindem macar un peste dacă ar fî existat vreunul iar noi am fî știut cum să îl capturam și eram prea speriați să ramanem în loc sî să încercam. Imî era atât de foame încât stomacul mai avea puțin sî se manca singur sî cred că făcea asta deja. Aveam să rontai scoarța de copac în curând din cauza foamei. Deocamdata mă hraneam doar cu frica sî era destul de buna pentru că mă ajuta să nu mă prabusesc și să fug mai departe de pericol.

Eram cu adevarat ratacîti în pădure care părea ridicol de mare și am impresia că începeam să ne învârtim în cerc. Intuatia mea era la pământ la fel sî a lui Keith și deja nu mai cautam ceva anume. Picioarele ni se mișcau doar că să nu ramanem pe loc și să înghețam de frig.

- Asta e! Nu mai pot! L-am simțit pe Keith ramand în urma mea și sî-a lasat corpul să cada lângă alt copac.

Am respirat adanc sî am mers lângă el. Picioarele imî erau mai grele sî asta se datora probabil sî stratului
gros de noroi pe care ii adunasem pe balerini care deja nu mai erau albi. Mocirla îmi urcase sî pe glezne și îmi murdărise pantalonii până la gambe. Cel puțin Keith purta o pereche de tenisî.

- Keith, nu ne putem opri! O să înghețam de frig. Am dardait cuprînzandu-mi brațele. Se lasa întunericul sî datorita pădurii și a norilor noaptea cadea mult mai repede. Un plus de pericol pentru noi.

- Și unde vrei să mergem? Nu am găsit nimic, nicio amarata de grota. Doar copaci nenorociți peste tot. Se înfurie zguduindu-sî piciorul pe pământ și lasandu-și capul în palme.

- Mi-e foame, mi-e frig, nu am fost în viața mea mai obosit. Sunt atât de epuizat încât nu-mi mai e nici frica. Probabil ne-am rătăcit atât de mult în iadul asta verde că și dacă ne-am lasa gasiti probabil nu ar mai putea să ne găsească cineva.

Am oftat știind că asta nu e posibil, desi mi-aș fi dorit să fie. Totuși era un lucru bun în toate astea: pe lângă evadarea noastra evidenta și provizorie, asta cu siguranța i-a distrus planul lui Drake de a se juca cu Harry și a-l trimite spre piste false. Și gândul că acel nenorocit e acum în aceeași pădure că și mine și indura frigul și ploaia, îmi oferea o plăcere sadica. Sigur el nu era la fel de dezbracat că noi dar și eu am mai străbătut o pădure odată că și vanator și oricât de echipat ai fi, ploaia și frigul tot îți vin de hac.

Voiam să ii ofer și lui Keith din noua mea idee draceasca care să il faca să se simtă mai bine dar ceva mi-a atras atenția dintre copaci. Mi-am mijit ochii prin întunericul tot mai gros sî am mers spre sursa de lumina. Ochii mî s-au mărit când am reușit să deslusesc forma unei cabane.

- Kath, unde te duci? Mă întreba Keith când pașii mei curioși m-au departat de el.

- Privește! Aproape am zâmbit, când s-a ridicat și a venit spre mine. Am ridicat mână și i-am indicat spre casa de lemn.

- Oh, Doamne! Expira uimit.

Am inghitit în sec din cauza fericirii și probabil a dardaitului. Puloverul îmbibat de pe mine era mai rece decât un sloi de gheata. Am inghetat de multe ori de când sunt cu Harry, asta pare să fie o traditie saptamanala dar de fiecare data el era acolo să mă incalzeasca și să mă arunce în flăcări imediat dupa asta. Acum nu mai era și nu am inghetat niciodata mai tare că acum.

- Să mergem! L-am tras pe Keith de mână, alungand din nou amintirile dureroase şi nepasandu-mi ce aveam să mai găsesc în acea casa atât timp cât exista mancare şi căldură. Putea să locuiasca şi Big Foot acolo, nu-mi pasa atât timp cât nu e Drake.

- Kath, dacă e periculos? Ce o să spunem persoanei din acea cabana când o să ne vada aşa?

Keith ezita şi teama lui mă oprea din nou în loc. Era evident că este locuita pentru că vedeam deja lumina ieşind prin ferestre şi ii simţeam căldură încă de aici.

M-am oprit pentru câteva secunde de gândire. Dacă spuneam că fugim de o armata de criminali care ne-au răpit riscam să nu fim lasati să intram în casa deloc.

- 0 să spunem că ne-am rătăcit de părinţii noştri. Ca suntem fraţi şi am venit într-o excursie dar am plecat să ne plimbam prin pădure şi apoi a început ploaia sî am încercat să ne întoarcem dar ne-am rătăcit în pădure.

Planurile mele de moment erau din ce în ce mai bune, luasem asta de la Harry.

Keîth cugeta câteva secunde.

Mi-am întors privirea spre cabana, alt gând trecandu-mi brusc prin minte.

- Keîth, oricine ar locui aici, trebuie să aiba o maşina. Probabil nu e departe, dacă o găsim...

M-am oprit întorcandu-mi privirea spre el, era un plan bun dar avea şi minusuri. Erau numai copaci în jurul cabanei şi aveam să rătăcim din nou până vom gasi autostrada de care totuşi ne apropiasem. Părea o casa ciudata, de obicei cabanele au un drum creat special pentru a putea ajunge cu maşina spre ele. Dar aceasta era înconjurata de copaci desi că o casa din povesti.

- E un plan bun, stiu să pornesc o maşina fara cheie. Se gândi Keith şi amandoi am tresărit când am auzit un zgomot slab şi ne-am întors privirea spre casa. Keith m-a tras în spatele unui copac unde ne-am ascuns repede şi ochii ni s-au mărit când am văzut o femeie în varsta coborând cele câteva trepte ale casei şi îndreptându-se cu pasi mici spre ce părea o debara de lemne. Şi-a aranjat câteva pe brat şi s-a întors înapoi în casa, eu sî Keith ne-am privit uimiţi.

- Ea nu cred că reprezintă vreun pericol pentru noi. Am spus şi Keith părea să gandeasca acelaşi lucru.

- Mor de foame şi dacă ii spunem povestea ta putem gasi maşina aia mult mai repede decât să o cautam noi. Oricum, nu cred că avem sanse prea mari pe întuneric.

Am aprobat vorbele lui Keith.

- Sau un telefon prin care să il sunam pe Harry.

Gândul asta m-a umplut de speranţa şi aproape am fugit spre cabana salvatoare în care speram să fim primiţi de batrana cu mancare şi căldură.

- Numai eu am impresia că semănăm cu Handel şi Gretel? întreba Keith înainte să bat la usa şi l-am privit câteva secunde, abtinandu-mi repede hohotul de ras care voia să iasa. L-am lovit în stomac în semn că nu avem timp de glume desi erau atât de plăcute, plus că avea perfectă dreptate. El chicoti, devenise mult mai linisitit acum, la fel că mine. Aveam o mica sansa de speranţa că vom scapa totuşi din asta cu viaţa.

Am ciocănit de doua ori în usa masiva de lemn.

Keith o atinse apoi îşi linse degetul, l-am privit surprinsa.

- Nu e din turta dulce.

De data asta am ras fara să vreau şi mi-am muscat repede limba când am văzut usa deschizandu-se. I-am aruncat o privire urata lui Keith, eram şi aşa destul de suspecţi şi fara să radem atunci când se presupune că suntem pierduţi.

Din spatele uşii a aparut aceeaşi batrana, ochii i s-au mărit imediat când ne-a văzut.

- Oh, Doamne! Expira observând felul în care aratam.

- Îmi pare rău dacă v-am speriat, am început să vorbesc neavand nici cea mai mica idee ce să spun. Nu suna prea bine: "Buna seara, ne-am rătăcit!" - Eu şi fratele meu ne-am pierdut în pădure de părinţii noştri şi rătăcim de câteva ore, va rog să ne ajutati. Am spus cu o privire imploratoare şi femeia îşi puse mână la gura terifiata.

- Sigur, copii, intrati. Saraci de voi, sunteti uzi.

I-am zâmbit şi am intrat în interiorul casei, respirând uşurata în acelaşi timp. Pielea mea s-a zbârlit imediat de plăcere când a simţit căldură dumnezeiasca din interiorul încăperii. Mi-am frecat braţele peste mânecile umede şi imaginea seminelului mi-a făcut inima să se zguduie de fericire şi Keith era atent la acelaşi lucru că şi mine, expresia lui îmi indica că se abţinea să nu fuga spre focul cald.

- Cum v-ati rătăcit? Ne întreba femeia îngrijorata împingandu-ne spre căldură.

- Nu stîm sigur, tatăl nostru vana împreuna cu alti prieteni şi noi am plecat să ne plimbam putîn prin pădure sî ne-am pierdut. Keith vorbi de data asta sî i-am aprobat discret din cap în semn că s-a descurcat bine.

- Oh, Doamne! E foarte periculos să va plimbaţi singuri prin pădure când sunt vanatori prin preajma, se putea termina şi mai rău.

Eu şi Keith am tremurat scurt dar din cauza frigului, ne-am aşezat pe canapea în fata focului şi femeia ne-a acoperit cu o patura şi chiar dacă eram în sfarsit lângă o sursa de căldură, tremuratul era încă extrem de violent la amandoi.

- Locuiţi aici? Am intrebat-o.

- Oh, nu! Soţul meu este padurar şi cateodata vin şi eu aici cu el. E o pădure destul de mare şi mulţi vanatori îndrăzneţi şi neexperîmentati se avanta pe aici. Ne explica şi am aprobat din cap gandindu-mă dacă se gandea la acelaşi lucru şi despre tatăl meu. Avand în vedere ce spusese mai devreme despre plimbarea noastra prin pădure, clar gandea aşa.

- Va mulţumim mult pentru ajutor, l-am spus sincera şi zâmbi părinteşte, masandu-mi spatele peste patura calduroasa.

- Slava Domnului că ati reuşit să ajungeţi aici şi nu ati fost atacati de vreun animal salbatic. Merg să va caut nişte haine uscate, trebuie să va schimbaţi de cele ude.

Vru să plece de lângă noi dar i-am prins mână şi am intors-o uşor spre mine. Oricât de bine sunau toate astea nu aveam prea mult timp de pierdut aici. Eram încă în padurea lui Drake.

- Îmi puteti da un telefon? Trebuie să ii sunam pe... tatăl nostru, să ii spunem că suntem bine şi unde ne poate gasi. Mi-am clatinat capul uşor balbaita, fiind la un pas să spun iubitul meu în locul tatălui.

Expresia femeii se întrista.

- Oh, îmi pare rău scumpo dar nu am un telefon aici cu mine. Şi semnalul e oricum foarte slab dar soţul meu are mereu unul cu el în caz de urgenta, când se întoarce ii puteti lua pe al lui şi o să ii puteti suna pe tatăl vostru. Îmi zâmbi mangaindu-mi braţul şi am inghitit uşor în sec, aproband din cap. Siguranţa se scurgea repede prin venele mele şi sentimentul de teama se instala din nou. Keith încă tremura lângă foc şi mi-am simţit stomacul maraind în semn că el încă nu a fost bagat în seama.

- Oh, sărăcii de voi, va e foame?

Amandoi am aprobat din cap, Keith mult mai tare decât mine.

- Am făcut o tocana de iepure numai buna, va aduc hainele de schimb apoi va dau să mancati.

- Se poate să ne aduceţi mancare prima data? Se milogi Keith făcându-ne pe mine şi batrana să chicotim.

- Sigur, puiule. Mă întorc imediat. Ne zâmbi călduros şi se îndrepta rapid spre bucătărie. Mi-am strâns patura în jurul meu şi m-am aşezat din nou lângă Keith privind-o pe

batrana cum se grăbeşte în bucătărie cu mancarea noastra. Părea trecuta de 60 de ani, cu un trup mărunt şi scund şi parul argintiu prins într-un coc frumos la ceafa. Keith s-a lipit de mine şi i-am strâns trupul în braţe, mangaindu-i spatele şi parul ud. Şuviţele lui şatene i se lipiseră de obraji şi de gat şi nasul roşu începea să revină la culoarea normală. Strănută puternic făcându-mă să tresar şi apoi să rad uşor.

Femeia se întoarse cu mancarea noastra pe o tava, ne întinse fiecaruîa o farfurie cu o tocana cremoasa sî roşiatica, alaturi de bucati mici de carne ce arata mai mult decât delicioasa pentru noi. L-am auzit pe Keith înghiţind în sec. I-am multumît amandoi sî ne-am repezit în mancarea calda şi gustoasa.

Îmi era atât de foame încât stomacul mă durea chiar sî când ii ofeream mancare. Batrana ne-a adus amandurora o cana de ceai pe care Keîth nu a bagat-o în seama, fiind prea ocupat cu farfuria care se golea rapid dar eu i-am multumît fericita şi am sorbit din ceaiul fierbinte de lamaie, era că o picătură de lava care se scurge prin trupul meu de gheata.

Femeia a plecat să ne caute amandurora haine uscate şi am analizat câteva secunde cabana mare, construita doar din lemn. Era curata şi primitoare exact că locuinţa unei batrane din povesti.

- Nu stiu dacă e din cauza foamei dar nu am mancat în viaţa mea ceva mai delicios. Bolborosi Keith cu gura plină făcându-mă să chicotesc, aproape terminase de mancat.

Povestea lui Harry despre viaţa lui Keith mi-a trecut prin minte pentru câteva secunde, nu merita toate astea. Nu merita ce i se intampla acum din cauza mea.

Am oftat înghiţind mancarea pe care o molfaiam în gura. Chiar dacă îmi era îngrozitor de foame, gândurile negre sî frica nu mă lasau nici să mananc, sî am pus farfuria pe masa, planuîndu-mi deja cum să o întreb pe batrana de o maşina sî cum să o conving să mî-o dea înaintea venirii soţului ei.

- Kath, ce faci? Mananca! Mă certa Keîth, el deja rascaind cu furculiţa pe fundul farfuriei.

Am zâmbit sî am clatinat din cap.

- Nu mai pot să mananc, dar macar manacî tu şi pentru mine. I-am întins imediat farfuria mea sî s-a uitat urat la mine dar nu m-a refuzat. Am chicotit şi l-am sarutat pe tampla, trecandu-mî din nou degetele prin parul lui ud.

- Kath, înceteaza să mă mai tratezi că pe un puşti de 10 ani. Moflai iritat cu gura plină şi am ras uşor.

- Te tratez că pe un frăţior pe care mi l-am dorit întotdeauna. E bine aşa?

Se întoarse spre mine sî zâmbi cu obraji umflaţi de mancare. Nu putea să vorbeasca pentru că bagase prea mult în gura dar a aprobat din cap sî a ridicat degetul mare în semn de OK. Am ras sî i-am ciufulit parul din nou, mancarea părea delicioasa dar nici macar nu ii simţisem gustul, nu cred că voi putea să mai mananc ceva cu adevarat până când nu voi fi din nou lângă Harry. Gândul la el mă făcea să tremur instantaneu şi nu din cauza hainelor ude de pe mine.

începeam să mă încălzesc şi simţeam o vaga ameţeala ce părea provocata de oboseala, încă puţin şi adormeam. Nu trebuia să adorm. Eram pe cale să tasnesc în picioare când m-am blocat speriata pe loc, vazand usa de la intrare deschizandu-se. Eu şi Keith am ramas paralizaţi.

înăuntru şi-a făcut apariţia un bărbat matur, batran şi masiv ce m-a făcut instanstaneu să înghit în sec.

- Cine sunteti voi? Ne întreba repede, privîndu-ne încruntat sî surprins.

Am deschis gura să vorbesc dar paşii din spatele meu m-au oprit. Mi-am întors capul şi am văzut batrana micuţa coborând scările de lemn sî tinand câteva haine în mână.

- Oh, Malcom, slava Domnului că te-ai întors. Micuţii astia s-au rătăcit de părinţii lor. M-am trezit cu ei la usa uzi şi îngheţaţi.

Explica femeia şi bărbatul ne privi nedumerit.

Ne analiza pe amandoi apoi buzele lui formara un zâmbet.

- Da, stiu de ei. Ii caut de câteva ore. Aproape rase bărbatul şi cât ai clipi se întoarse la usa şi striga afara:

- I-am găsit! Au ajuns la mine acasă.

În urmatoarea secunda am simţit sângele cum mi se opreşte în vene şi ingheata. Mi-am întors capul pe fereastra sî am văzut câteva luminiţe taiand întunericul sî vagi siluete apropiindu-se de casa.

Am tasnit în picioare împreuna cu Keith care era la fel de terifiat că mine.

- Nu-mi vine să cred. Rase bărbatul uşurat întorcându-se în casa. Cautam deja o cale pe care să putem fugi dar era prea târziu. Respiraţia mi s-a intetit în timp ce bărbatul începu din nou să vorbeasca dupa ce femeia ii ceruse să explice.

- Azi m-am întâlnit cu un grup de barbati sî cautau disperaţi o fata şi un baiat. Ei trebuie să fie. Iubitul tau e afara, era foarte disperat să te găsească, poti merge la el. La început mi s-au părut suspecţi dar multe persoane se rătăcesc în pădure. Cuvântul "iubit" mi-a făcut inima să tresalte şi gândul să fuga pentru o fracţiune de secunda la Harry însă ştiam că nu e vorba de el. - Slava Domnului că m-am gândit să trec pe acasă altfel v-am fi cautat toată noaptea. Ati ajuns foarte departe.

Explica padurarul şi am apucat mână lui Keith când am auzit primii pasi urând scările.

- Nu! Am tresărit în lacrimi.

- Ce se intampla, scumpo? Sunt prietenii tai. Mă privi femeia nedumerita şi am clatinat repede din cap.

- Nu! Am tipat spre bărbat când a vrut să deschidă usa. - Nu sunt prietenii mei, mi-am strâns buzele cautandu-mi cuvintele în secunda pe care o aveam la dispoziţie. - Va rog nu ii lasati să ne ia. Am mintit, nu neam pierdut de părinţii noştri, barbatii aceia ne-au răpit şi... gura mi-a fost închisa când usa s-a deschis sî ochii mei ¡-au întâlnit pe ai lui Drake. Am tresărit atât de tare, aproape miscandu-mă de pe loc.

- Oh, iubito, aici erai. Te-am cautat toată ziua. Cuvintele lui încercau să para dulci dar simţeam veninul din spatele lor. Veni spre mine dar m-am dat terifiata înapoi, departandu-mă de Keith.

- Nu, stai departe de mine! L-am avertizat cautandu-mi puterea să îmi scot arma de la spate. Restul armatei de criminali a intrat pe usa şi buzele mi-au scapat alt tremurat când am întâlnit imaginea lui Yrrah.

- Las-o! Tipa Keith încercând să vina spre mine dar a fost imediat insfacat de Yrrah.

Mi-am întors privirea terifiata spre diavolul din fata mea. Drake părea mai mult decât furios, era ud şi exact aşa cum îmi închipuisem, şi el suferise acelaşi frig că mine. Buzele îmi tremurau de teama a ce urma să îmi faca pentru asta.

- Stii cât te-am cautat? Marai. Ii puteam auzi scrasnitul dinţilor.

- Ce se intampla aici? întreba bărbatul încruntat, tragandu-şi sotîa speriata lângă el.

Drake îşi întoarse uşor capul spre el, încruntat de furie.

- Mersi pentru ajutor, moşule! Cuvintele lui nu au apucat să îmi între bine în urechi când mână î s-a ridicat rapid sî am văzut arma îndreptata spre bărbat, apoi sunetul care i-a umplut fruntea de sânge.

Mi-am pus mâinile la gura, tipand odată cu femeia care s-a aplecat imediat spre soţul ei mort.

- Credeai că ai scapat de mine, tarfo? 0 să plăteşti scump pentru ce mi-ai făcut astăzi. Vrei să te joci? Bine! Amenințarea furioasa a diavolului nu a aşteptat un răspuns din partea mea,

mână lui s-a ridicat şi i-am văzut dosul palmei înainte că lovitura puternica să mă arunce la pământ şi să fiu inghitita imediat de întuneric.

Mi-am strâns ochii uşor, clipind cu ploapele încă apropiate înainte să ii deschid sî să icnesc puternic când o durere crunta mî-a lovit craniul. Am inghitit în sec, simtindu-mi gatul uscat şi privirea mea incetosata nu reuşea să deducă nimic în jurul meu. Am clipit rapid, ridicandu-mi capul care atarna aplecat şi am icnit din nou când restul reflexelor nu am reuşit să le controlez. Îmi erau blocate.

Instinctul m-a trezit la viaţa şi m-am agitat terifiata, invartindu-mi capul ametit în jur şi tot ce vedeam erau stâlpi de lemn şi o podea din acelaşi material pe care eu eram întinsa. Simţeam o durere crunta în umeri sî am realizat că mâinile imî sunt duse la spate, am tras însă eram blocata, sau mai degraba legata.

Respiraţia mi s-a accelerat pe masura ce îmi dadeam seama ce se intampla cu mine. Nu recunoşteam spaţiul din jurul meu dar părea să fiu într-un pod, un pod mic şi luminat de razele vagi ale soarelui ce intrau printr-o fereastra mica şi murdara. Părea dimineaţa ceea ce însemna că am fost inconştienta toată noaptea.

M-am zbătut în legaturi, intinzandu-mi picioarele dar nici pe ele nu mi le puteam folosi mai mult, erau baricadata cu doua lanţuri groase strânse în jurul gleznelor mele şi legate fiecare cu un lacat.

M-am zbătut disperata şi am scrâşnit când spatele mi-a trosnit, lipit de un stâlp de lemn. Mâinile îmi erau prinse în jurul lui de aceleaşi lanţuri grele şi dureroase. Eram un animal inlantuit.

Disperarea punea stapanire pe mine şi agitatia mea a crescut încercând o ultima speranţa că voi reuşi să mă eliberez. Capul îmi zvacnea în durere la fel şi restul oaselor ce pareau să arda în interiorul meu, odată cu pielea şi carnea care erau însă inghetate. Mi-am văzut aburul ieşind printre buze şi am început din nou să plâng de spaima.

- Ajutor! Să mă ajute cineva!

Ţipam disperata şi asta era probabil primul instinct al autoconservării, amintirile reveneau rapid în mintea mea şi îmi dau seama că nimeni nu avea să mă ajute. Am suspinat amintindu-mi padurea, cabana, batrana, padurarul, am izbucnit în plâns amintindu-mi trupul întins pe jos al barbatului care murise doar din vina mea. Oare ea scapase? Avand în vedere diavolii pe care ii adusesem în casa nu cred că avusese sanse prea mari. Mi- am ridicat genuchii, taraind lanţurile în jurul meu şi mi-am aplecat capul peste ei, suspinând pierduta dar ceva lipsea. Nu eram singura în situatia asta.

Capul mi-a zvâcnit în sus, şi s-a plimbat disperat în toate direcţiile cautandu-l pe baiatul care trebuia să fie cu mine.

- Keith?! Keith! Am tipat îngrozita de gândul că Drake l-a omorât şi pe el. Nu puteam concepe asta sî am început să mă agit turbata de groaza.

- Keith! Am urlat din nou printre suspinele de plâns aşteptând să îmi răspundă şi chînuindu-mî trupul să se intoarca sî să priveasca în spatele meu. Poate era încă inconştient, dar nu era nimeni în întunericul difuz al podului.

Mi-am întors fulgerător capul când am auzit un zgomot venind dinspre usa. Respiraţia mi s-a accelerat şi mai tare când diavolul a aparut în fata mea, cu un rânjet satanic.

- Te-ai trezit în sfarsit, papusa! închise usa în spatele lui şi m-am lipit mai tare de stâlpul dur, încercând să mă depărtez de el, dar nu aveam unde să mă duc.

- Unde e Keîth? L-am întrebat furioasa, gândul la prietenul meu îmi menţinea furia sî curajul încă întancte.

Rânji sî se apleca pe vine în fata mea.

- Cred că în momentul asta, pustiul ala e ultima ta problema. Îmi prinse piciorul şi ¡1 zdrăngăni odată cu lanţul ce îmi provoca vanatai.

- Unde e? Ce ai făcut cu el? Am tipat furioasa, agitandu-mă în stransori. Mi-am amintit de pistolul pe care il avusesem la spate dar lipindu-mă de stâlpul de lemn mi-am dat seama că nu mai era acolo. Oricum nu l-aş putea folosi acum.

Mă privi cu acelaşi rânjet diavolesc, hranindu-se din suferinţa mea.

Se apleca spre mine, prinzandu-mi barbia în palma să şi tragandu-mă spre el. Mi-am strâns buzele scarbita şi terifiata.

- Nu mi-a plăcut deloc ce ai făcut ieri. Chiar credeai că o să te las să îmi scapi aşa uşor? Ochii lui mijiţi şi nervoşi m-au făcut să înghit în sec. Da, credeam, speram...

Degetul sau urca pe obrazul meu, mângâind pielea şi am icnit uşor simţind o durere intepatoare, apoi am tipat disperata când unghia lui mi s-a înfipt în carne în acel loc îngrozitor de dureros, provocat probabil de lovitura lui. Dinţii i-au scrâşnit de placerea provocata de durerea mea.

- Să. Nu. Crezi. Vreodata. Ca. Te. Poti. Juca. Cu. Mine.

Fiecare cuvânt rostit uşor şi marait era presat de un tipat de durere ieşit din gatul meu. Lacrimile mi-au intepat colturile ochilor în urma durerii îngrozitoare care mi se întindea din obraz până în interiorul capului.

Am tuşit când mână lui mî-a părăsit fata sî îmi doream cu disperare să îmi duc mână pe obraz. Il simţeam umflat pe partea dreapta împreuna cu ochiul a cărui vedere era încetosata.

A clatinat din cap, lingandu-sî apoi buzele sî privîndu-mi corpul legat că al unui animal. Încă era pe vine lângă mine, sî-a dus mână în buzunarul de la piept al gecii şi am tresărit când am văzut o seringa scoasa de acolo.

- Nu am vrut că lucrurile să fie atât de dure pentru tine. Styles era cel care trebuie să sufere dar dupa ce ai făcut ieri, tu ai cerut asta.

Amenințarea lui îmi îngheţa sângele în vene, am privit substanta incolora din seringa şi m-am zbătut lipindu-mă mai tare de stâlpul de lemn când a scos capacul de pe ac.

- Asta o să indulceasca distractia. Rânji înainte să îmi prindă mână şi să o intoarca în lanţurile strânse. - Tu o să devii mai distractiva. Continua rânjind malefic, am tipat speriata şi m-am zbătut în stransoarea lui, varsand alte lacrimi de spaima când acul mi-a intrat violent în încheietura antebraţului sî mi-a introdus rapid substanta în vene.

- Ce mî-ai dat? Am suspinat când s-a departat de lângă mine. Mi-am privit braţul terifiata de parcă în el ar exista moartea mea.

- Un mic impuls. Un impuls din partea ta pentru torturarea iubitelului tau şi pentru placerea mea.

L-am privit terifiata, s-a ridicat în picioare şi mi-a aruncat alt rânjet satanic.

- O să îţi mai aduc mai târziu. Agita seringa goala înainte să se intoarca sî să paraseasca încaperea.

Am privit pierduta usa închisa sî disperarea punea din nou control asupra mea, am început din nou să mă zbat în lanţurile strânse şi groase care îmi creau deja ranî în piele. Ţipam injurii spre nenorocitul a cărui inima voiam să o zmulg din piept şi îmi pierdeam minţile de furie şi frica.

Aveam aceleaşi haine ude şi murdare, gleznele îmi erau acoperite de noroi deasupra incaltamintei şi pe sub lanţurile metalice.

Mi-am lovit capul de stâlpul de lemn, urlând de disperare şi chiar dacă durerile din corpul meu se inrautateau aşa, nu-mi pasa. Capul îmi zvacnea, fiecare os părea să îmi plesneasca pe sub carne iar pielea îmi crapa din cauza frigului din jurul meu.

M-am gândit la Keith şi am început din nou să urlu în hohote de plâns. Ce se intamplase cu el? Unde ¡1 dusese diavolul asta? Furia şi disperarea creşteau în venele mele şi am tras mai tare de lanţuri, îmi doream atât de tare să scap şi să ii zmulg inima din piept. În viaţa mea nu am urat mai mult un om şi nu mi-am dorit atât de tare să omor un om.

Agitatia mea s-a oprit în cele din urma, corpul îmi ceda şi nu mai comunica cu mine chiar dacă drogul pe care mi-l injectase prindea deja energie în venele mele. Trupul îmi era slăbit şi obrazul începea să mă doara din ce în ce mai tare. Mi-am ridicat din nou genunchii şi mi-am imprimat fata pe materialul albicios şi umed, am icnit şi mi-am ridicat capul imediat, nu era o rana deschisa pentru că nicio picătură de sânge nu s-a imprimat pe blugii mei, dar senzaţia rece era totuşi plăcută şi m-am străduit să îmi lipesc din nou obrazul de genunchi.

Capul îmi vajaia din ce în ce mai tare şi podul se umplea cu o lumina puternica care aproape îmi ardea ochii. Mi-am aşezat capul pe genunchi, gandindu-mă la singurul lucru care mă mai putea alina acum înainte de moarte: Harry.

Ochii mă usturau din cauza lacrimilor varsate fara oprire. Fata mea se transformase într-o cascada de durere, suspine îmi ieşeau regulat din gat fara să le pot opri, nu voiam să le arat cât de terifiata sunt, să le antrenez placerea de a mă chinui şi mai tare. Trebuia să fiu puternica, în ciuda lanţurilor reci şi dure care mă ţineau prizoniera la pământ, fara pic de aparare şi cu inima explodând de teama, trebuia să fiu puternica. El m- a invatat asta şi nu aveam de gând să il dezamagesc, dacă aş fi avut macar jumatate din puterea şi furia lui, aş fi scapat acum, aş fi rupt legaturile strânse din jurul încheieturilor mele şi aş fî fugit fara să mă uit înapoi, fara oprire până nu ¡-aş simţi din nou braţele în jurul meu, acele braţe puternice care îmi ofereau protectie precum aripile unui inger, uneori prea multa protectie. Să privesc din nou acei ochi de jad, atât de sclipitori şi adanci, în interiorul carora se afla o eternitate scaldata în propriul meu paradis, acel paradis pe care doar mie mi-l arata. Să simt din nou respiraţia lui calda pe obrazul meu, buzele lui dulci peste ale mele, sarutandu-mă şi strangandu-mă la pieptul lui parcă înfricoşat că cineva m-ar putea smulge din braţele lui. Acele degete lungi jucandu-se uşor cu parul meu, mangaindu-mi pielea atât de fin şi privindu-mă în ochi de parcă eu sunt tot ceea ce conteaza pentru el. Dar nu o să mai simt niciodata asta, el întotdeauna s-a temut de momentul asta, ştia că o să vina într-o zi, dar eu nu l-am ascultat, m-am ambitionat că sunt puternica şi mă pot descurca, mă deranja protectia lui prea exagerata şi seriozitatea privind cel mai mic incident, mă trata că pe o papusa de porţelan în pericol să fie sparta de oricine altcineva o atinge inafara de el.

Am varsat alte lacrimi amare realizand cât de idioata am fost enervandu-mă toate lucrurile astea până acum şi cât de mult mi le-aş dori în momentul asta înapoi, l-aş lasa să mă inchîda într-un glob de sticla numai să stiu că este lângă mine.

Am fost alungata din regretele mele de un zgomot puternic provenit din izbitura uşii de perete.

- Nu mai plânge papusa, prinţul tau nu vine dupa tine! Vocea diavoleasca şi sarcastica a monstrului îmi zgaria urechile şi inima. Ştiam că nu vine dupa mine, nu mă putea gasi aici, cel puţin nu la timp, ştiam că mă cauta disperat, probabil întunericul pusese complet stapanire pe el din nou, şi o mica parte din mine spera că el să nu mă găsească, nu ar fi avut rabdare să faca un plan alaturi de parteneri lui şi probabil a plecat singur dupa mine, vedeam deja toată furia din ochii lui, ar fi actionat fara să gandeasca şi putea să sfarseasca mort, probabil asta asta era şi planul monstrului.

- Cine ar fi crezut vreodata că Styles îşi va gasi slabiciunea în ochii unei puştoaice? A spus razand aplecandu-se lângă mine şi mangaindu-mi obrazul.

M-am smuls nervoasă din atingerea dezgustătoare aruncadu-i o privire întunecata, dacă privirea ar putea ucide... jigodia asta ar arde în chinuri acum.

Eu nu eram o puştoaica, Harry nu se îndrăgostise de mine degeaba, eram exact că el, îmi doream să fiu... dar nu eram nici pe sfert. El era inteligent, agil, puternic, dur... eu eram orgolioasa, incapatanata, neascultatore... o proasta, ii sacaiam în continuu să mă investe să fiu

că el şi mă enerva când nu o făcea dar acum realizez că oricum niciodata nu ascultam nimic din ce îmi spunea.

Cum m-a putut suporta până acum? Cum îmi putea spune că în fiecare zi mă iubeşte mai mult când eu ii mancam zilele? Cum putea să fie atât de calm cu mine când ii cunoşteam atât de bine personalitatea exploziva şi eu eram cea care ii enerva cel mai tare? Cum am putut fi atât de proasta?

- Sau poate că mă insei! Rosti cu zâmbetul lui scârbos coborandu-şi mână pe gatul meu spre sani. Am scrâşnit nervoasă din dinţi, smucindu-mă în lanţurile strânse, ranindu-mă şi mai mult decât eram.
- Esti artagoasa, încep să înţeleg ce îi place la tine! Continua, zâmbetul lungîndu-se pe fata lui în timp ce îmi mangaîa gatul.
- Probabil îţi e dor de el, nu? Uite, să nu zici tu că sunt baiat rău, te las să vorbeşti cu el... pentru ultima data.

Spaima s-a întins în mine, voia să para că îmi face o favoare, dar sigur nu era deloc aşa, zâmbetul lui divolesc îmi confirma asta.

Aerul mi-a ramas în gat când şi-a scos telefonul din buzunar.

- Hmm... întinse telefonul cu ecranul îndreptat spre mine, am încremenit când am văzut că formase un apel şi numele apelatului era "Styles".

Voiam cu disperare să ii aud vocea, să ii spun că ii iubesc, că îmi pare rău, să ii implor să nu vina dupa mine, să nu cada în capcana, dar durerea din glasul meu l-ar sfasia şi mai tare, ambitionandu-l şi mai mult să vina spre noi. Dar trebuia să fiu puternica, să ii fac să nu vina dupa mine, chiar dacă asta însemna să ii spun lucruri ce l-ar ranî. 3 cuvinte mî-au străfulgerat mintea, profocandu-mî o durere cumplita, nu îi le puteam spune... dar trebuia...: "Nu te iubesc!" asta probabil l-ar opri în loc, stiu că şi-ar fi dat seama că mint în cele din urma dar ii cunoşteam, cuvintele mele ii puteau rani mai tare decât orice, poate asta l-ar opri, l-ar lasa în suferinţa câteva clipe dar poate îndeajuns încât eu să nu mai fiu şi să nu aiba rost să mai vina dupa mine.

Mi-am dres în tăcere glasul, inghitindu-mi lacrimile şi încercând să imî aduc duritatea înapoi, rugandu-mă la Dumnezeu să pot face asta, nu voiam să imî iau adio de la el în felul asta, aş fî dat orice să fie altfel, dar dacă aşa ii puteam salva, trebuia. Era timpul să fac şi eu un sacrificiu pentru el, neînsemnat pe lângă cele pe care le- a făcut el pentru mine dar totuşi atât de dureros sî necesar.

Am privit ecranul telefonului, apelul fusese închis pe motiv că apelatul nu răspunde. Am închis ochii de durere, strangandu-mi buzele, trebuia să mă gândesc că nu are timp pentru telefonul lui acum, numai Dumnezeu stie ce făcea în momentul asta pentru a ajunge la mine, m-am cutremurat din nou stiindu-l de ce este în stare mai ales când e nervos, iar acum era probabil posedat de ura, disperare şi razbunare.

- Hmm, poate te-a şi uitat, la cum ii cunosc eu acum se consoleaza în braţele vreunei blonde!

L-am privit cu ura, dorindu-mi atât de tare să il omor cu mâinile mele, dar totuşi dorindu-mi că vorbele lui să fie adevarate, voiam asta, în braţele alteia ar fi fost în siguranţa acum...

- Dar de ce să nu te distrezi şi tu puţin? Şopti mai mult pentru el, zâmbetul diabolic i se întinse din nou pe fata, formând parcă un plan, stîam deja că nu poate fi de bine.
- Maxi Striga tare, spargandu-mi timpanele. Imediat pe usa îşi facu apariţia celalalt.
- Max, nu spuneai tu că vrei să te faci regizor? Il întreba monstrul privindu-l cu subanteles şi cu un rânjet ascuns.

Blondul din dreptul usi ¡1 privi nedumerit câteva secunde, dar apoi afişa o figura că şi cum s-ar fi prins şi zâmbi în acelaşi fel diavolesc care îmi provova greaţa. Dar amintindu-mi de felul în

care Harry făcea asta mereu, amintirea zâmbetului sau ştrengar care voia să para diavolesc era nepretuita, nu se compara cu al acestor scursuri. Am încercat să mi-o imprim în minte.

Blondul se apropie de noi lunand telefonul de la cel de lângă mine, al cărui nume îmi provoca scarba şi mai multe amintiri dureroase. Drake.

Max îndrepta telefonul spre noi, un beculet aprînzandu-se în dreptul camerei şi luminandu-mi chipul. Lumina parcă m-a ars, dar mai tare m-a ars realitatea, când am realizat ce aveau de gând să faca.

- Dacă nu ai apucat să îţi iei ramas bun de la el prin telefon trebuie să găsim noi o modalitate, nu? Şi în felul asta ii transmit şi eu salutarile mele.

Vorbi cu un glas drăcesc inghetandu-mi sângele în vene, mă privea mai întunecat că niciodata şi în curând îmi prinse picioarele tragandu-le cu putere, smucindu-mă în lanturle care mă ţineau legata la pământ şi incolacindu-mi picioarele în jurul taliei lui.

Am tipat de scarba.

Voia să mă violeze, să îşi bata joc de mine, apoi să ii trimită filmarea lui Harry. Imaginea cu el privind filmuletul m-a inspaimantat chiar mai tare decât gândul la ce avea să îmi faca Drake. Voia să mă faca să sufăr, Harry să mă vada suferind, ştia că asta o să il distrugă, dar eu nu aveam de gând să ii fac pe plac, nu mai eram eu pe primul loc, era Harry, şi tot ce ţinea de siguranţa lui şi... de inima lui zdrobita când îşi va vedea cel mai mare duşman distrugand-ui ingeru.

Am închis ochi, forţându-mî o expresie goala, în minte mi-am aşternut imagini cu Harry, cu zâmbetul lui, cu privirea lui, cu seriozitatea lui atât de adanca uneori, care mă făcea să mă îndrăgostesc şi mai tare de el, chiar sî momentele în care îşi pierdea controlul în fata mea erau amintiri nepretuite pentru mine acum.

Mi-am simţit fermoarul de la pantaloni desfăcut şi imediat mi-au fost traşi peste genunchi ramand totuşi pe mine. Oricât de mult mi-aş fi dorit nu îmi puteam controla lacrimile.

- Joci dur, huh? Îţi pasa aşa de mult de el... de ce? El nu da doi bani pe tine, nu vezi? Unde e? De ce nu e aici să te salveze dacă te iubeşte atât de mult? Esti o proasta, ai stat atât timp lângă el şi nu il cunoşti absolut deloc, nu a ajuns ce este acum pentru că e slab sau sensibil, Styles nu se indragosteste de o femeie, o foloseste aşa cum a făcut cu tine şi cu sute altele, singurul motiv pentru care te-ar vreau acum înapoi este mandria lui, nu îi place că altcineva să ii fure bunurile. De ce crezi că te-a marcat? Ce baiat care iubeşte normal o fata o marcheaza? De ce rupea gatul oricărui baiat care se uita dupa tine? Pentru că nu ai fost niciodata mai mult decât o posesie şi o plăcere trupeasca pentru el.

Tipa monstrul spre mine plin de ura, il enerva că nu ii faceam jocul şi eram în stare de atâtea sacrificii pentru duşmanul lui de moarte. Chiar dacă ştiam că niciunul dintre cuvintele lui nu erau adevarate tot m-au rănit, sfasiindu-mi sufletul în doua, nu voiam să mor cu asemenea gânduri în minte, m-am fortat să le aduc înapoi pe cele adevarate, în care demonul meu era propria mea lumina într-un întuneric adanc, singura mea speranţa într-o lume crunta.

Mi-am simţit lenjeria sfasîata pe mine sî m-a tras mai aprope de el, alt fermoar mî-a zagariat urechile şi era probabil de la pantaloni lui. Inima a început să îmi bata cu atâta putere încât pieptul mă durea, îmi doream atât de tare să mor acum, chiar în secunda asta.

I-am simţit mână mare şi rece intrând brutal pe sub bluza mea şi imediat mi-a prins un san strangandu-l cu forţa. Fara să îmi dau seama am tipat de durere deschizând larg ochii şi vazandu-mă încolăcită în jurul lui, lanţurile legate de picioare erau întinse la maximum făcându-mî rani adancî în piele, mâinile erau legate de-a lungul stâlpului rece de lemn făcând imposibil pentru mine să mă apar în vreun fel.

- Aşa! Rânji diavolesc mândru că scosese tipatul de durere de la mine, şi mai erau atât de multe, dar pe care încercam cu disperare să le tin în mine.

- Spune-i, spune-i că din cauza lui esti aici, spune-i ce simţi acum, spune-i cât de mult ii urasti. Tipa puternic, diavolul insusi parcă îşi făcuse loc în sufletul lui.

- Spune-i! mai tipa odată apoi am simţit o durere crunta care mi-a taiat trupul în doua, a intrat atât de dureros în mine şi punând atâta ura în mişcările lui încât mă sfasia. Mana lui îmi zdrobea în continuare sânul, intra atât de brutal în mine, ţipam de durere fara să mă pot controla. Mă simţeam atât de rău, atingerile lui parcă mă ardeau, îmi era mai scarba decât de orice pe lume. Îmi distrugea trupul, presandu-şi toată forţa asupra lui pentru a mă face să rostesc acele cuvinte.

- Spune-i că ii urasti! Scrazni printre dinţi, cufundandu-se parcă cu totul în interiorul meu, despicandu-mă în mii de bucati.

- Harry - am vorbit că prin ceata simtitind cum sunt secata de ultima putere - Te iubesc! Am tipat cât am putut de tare simţind râuri de lacrimi pe obraji şi suspine care îmi opreau respiraţia.

0 lovitura puternica mi-a traversat capul şi bănuiesc că mă lovise de furie că spusesem asta, dar nu îmi pasa, chiar mă bucuram, deja înotam în întuneric lasanudu-mă prada lui.

Încă simţeam durerea în mine, greutatea lui mă strivea, era furios şi hotarat să îşi bata joc de mine cât mai tare.

Ca o lovitura în timpan am auzit nişte tipete venind de nicăieri, sunetul atât de cunoscut al împuşcaturilor de arma, alte zgomote puternice... casa parcă era daramata chiar lângă mine.

Am luptat să ies din întuneric de data asta, luptandu-mă cu greutatea de pe mine care într-o secunda a dispărut, lasand un val rece să îmi pătrundă trupul acum gol sî în interior şi în exterior.

Tipete, lovituri şi bubuieli roiau în jurul meu, o voce cunoscuta îmi juca în jurul urechilor, dar era atât de diferita, atât de dură şi rece, voiam să mă agat de acea voce care mai mult maraia de furie, voiam să deschid ochii să vad cui ii aparţine, eram atât de aproape de răspuns dar mă depărtăm din ce în ce mai mult, întunericul castiga lupta cu mine tragandu-mă adanc în braţele lui, sunetele dispareau încet, spre disperarea mea, voiam să aud în continuare acea voce, chiar dacă inspira doar furie nu îmi pasa, simţeam cum îmi încălzeşte inima, dar era prea rece deja. M-am văzut într-un adanc fara fund, simţind încet cum mă depărtez de propriul trup, cum realitatea se departeaza şi ea de mine aruncandu-mă cu totul în nestiinta.

Am tremurat puternic înainte să deschid ochii desi probabil ii aveam deja deschisi. Am inghitit în sec, nereusind să opresc tremuratul din oasele mele şi senzaţia de gheata pe care o aveam în interior şi felul în care pielea mea ardea la exterior.

- îngerul meu! Am auzit o şoapta lângă mine şi mi-am ridicat capul automat, cautand-o disperata. Totul era întunecat în jurul meu sî mă simţeam întinsa pe un pat. Un pat rece sî dur. Am inghitit de câteva ori în sec, clipind des sî aducand din nou lumina ochilor mei înceţoşaţi. Insa tot ce am putut vedea a fost un mic licăr lângă mine. Un licăr verde sî cristalin, din care se scurgeau lacrimi.

- Harry! Am baiguît dorindu-mî să mă ridic spre el însă nu puteam. Un suspin de durere a umplut întunericul, făcându-mi respiraţia să se opreasca în gat.

- Harry, ce s-a intamplat? L-am întrebat disperata, cautandu-î mâinile prin întunericul care mă terifîa. Eram oarba?

- Imî pare atât de rău, iubito! Şopti cu un glas atât de chinuit încât lacrimile mi-au inundat complet ochii intunecati. Disperarea punea stapanire pe mine, ochii verzi şi frumoşi au dispărut, lasandu-mă complet aruncata în întuneric, fara să simt nimic şi totdata să simt atât de multe. Am vrut să tip dar nu îmi gaseam glasul sau puterea de a mă mişca şi senzaţia din inima mea m-a paralizat complet. Mă simţeam pierduta, uitata, chiar şi eu uitam de mine. Asta e, s-a intamplat? Eram moarta?

Au urmat secunde de agonie în întuneric şi aşteptam să se întâmple ceva, orice. Dar eram pietrificata.

0 lumina puternica mi-a ars de data asta ochii şi am clipit de câteva ori avand senzaţia că am ajuns cumva la următorul nivel şi mă întreb dacă într-adevar meritam să intru în rai. Dar am fost imediat orbita de un
zâmbet sadic ce m-a intampinat în sclipirea orbitoare. Corpul mi-a paralizat complet în fata barbatului cunoscut, dar pe chipul caruia se citea clar rautate şi placerea de a mă vedea aşa.
Am inghitit în sec simtindu-mi dintr-o data gura uscata. Era el... nu, nu putea fi el. Arata la fel dar părea diferit, dintr-un motiv pe care nu il puteam distinge, dar clar ceva era diferit la el, în afara privirii diavoleşti.

- Harry?! Am baiguit cu buzele tremurande înghiţind în sec.

Zâmbetul î s-a întins şi mai mult în cele din urma izbucnind într-un ras isteric.

- O să mă distrez cu tine! S-a apropiat de mine, cu privirea diavoleasca şi am început să tip din nou, cu adevarat speriata de bărbatul pe care nu il mai recunoşteam. Eram din nou legata şi orbita de lumina diavolului.

Mă zbateam în lanţurile reci, încercând să mă îndepărtez de mâinile sale care mă mangaiau într-un mod scârbos.

- Lasa-mă! Am tipat puternic simţind frica cum explodeaza în mine.

- Nuuuu! Am tipat disperata. Aşa arata moartea? Am sperat macar pentru o secunda că odată cu asta lucrurile vor deveni mai uşoare, că durerea va disparea şi va fi înlocuita de orice altceva, dar nu o durere sî mai mare.

Gatul îmi ardea din cauza tipetelor provocate de atingerile şi trupul îmi era acum zgaltait. Zgaltait într-un mod violent şi nu reuşeam să vad cine face asta.

- Katherine! Tipatul puternic mi-a taiat lumina puternica şi a făcut demonul să dispara.

M-am oprit brusc, clipind disperata când imaginile din jurul meu au devenit normale, ciudat de normale şi mi-am ridicat privirea spre o coama blonda ce stătea în fata mea. Christina.

-Tu esti urmtorul diavol care vrea să mă tortureze? Am intrebat-o complet secata de orice strop de putere.

- Nu! Răspunse simplu. Revino-ţi, te rog! Îşi aşeza palmele pe obrajii mei şi erau atât de reci încât m-au făcut să icnesc. Îmi simţea fata uda şi nu puteam să îmi tin capul stabil.

- Ce se intampla cu mine? Am întrebat printre gurile grele de aer. Am privit în jos şi am văzut aceleaşi lanţuri în jurul picioarelor mele. Nu îmi mai simţeam mâinile, în umerii mei pareau să fie înfipte doua cutite dar braţele încă erau legate în jurul stâlpului de lemn. De ce sunt din nou aici?

- Drake te-a drogat cu un halucinogen extrem de puternic.

Mi-am ridicat privirea spre ea, acţiunea mi-a făcut capul să mocneasca şi imaginea ei a devenit din nou distorsionata.

- Halucinogen?! Am reptat într-un suspin.

- Da! Trebuie să ramai calma, anumite lucruri care crezi că se intampla acum cu tine, nu sunt reale.

Mi-am clatinat capul privind-o şocata.

- Nu sunt reale... am repetat speriata şi fericita în acelaşi. Drake nu m-a violat? Mi-am ridicat repede privirea spre ea. Ochii ei se marira de teama şi încerca să ramana calma.

- Nu! Încă nu tî-a făcut nimic.

Am expirat nevenindu-mi să cred şi chiar dacă era un încă în vorbele Christinei, uşurarea din inima mea era de nedescris.

Christina privi speriata în spatele ei, probabil nu trebuia să fie aici. Nu reuşeam să ii vad chipul prea bine şi poate era de vina drogul din mine dar părea să am lângă mine o papusa Bărbie de statura umana. Părea atât de fragile, blanda şi speriata de tot ce se intampla în jurul ei.
Era aplecata pe vine în fata mea la fel cum stătuse şi Drake şi am observat că ţinea ceva în mână. Mi-am mijit ochii şi disperarea m-a cuprins din nou când am văzut seringa dintre degetele ei.
- Nu! Am suspinat terifiata cu ochii spre ea.
Christina îşi puse repede mână pe umărul meu.
- Nu, shh! Stai liniştita, nu o să îţi mai injectez nimic. Mă calma punând seringa jos. - Drake m-a trimis aici, nu stiu care e planul lui acum dar vrea să te faca să îţi pierzi minţile. Probabil îşi doreşte că Harry să te vada aşa. Vocea ei aproape tremura, la fel că tot corpul meu.
- Ce mi-a dat? Am intrebat-o simţind cum de data asta râuri de sudoare se scurg pe obraji mei.
- LSD! E un drog halucinogen foarte puternic şi efectul lui e foarte rapid însă în câteva ore o să îţi revii dacă nu îţi injectez altul. Trebuie să fii puternica Katherine, Drake nu te-a violat încă şi nu vreau să te sperii dar are de gând să o faca. De fata cu Harry. Am suspinat terifiata. - Vrea să ii prindă, să ii aduca aici şi să te vada distrusă. Dacă reuşeşti macar să devii lucida în toate astea poate lucrurile nu vor fi aşa rele.

Se ridica în picioare, departandu-se uşor de mine. Privirea mea a ramas încă blocata în locul unde stătuse ea, analizandu-i cuvintele terifiata. Mi-am întors capul spre ea şi am reuşit să vad cu privirea incetosata cum împrăştie substanta din seringa pe podea. LSD, niciodata nu mi-am mai injectat un asemenea drog pentru că nu era un drog, nu îţi oferea energie sau stare de bine ci doar nebunie iar frica din mine s-a combinat cu toate aste făcându-mă să îmi pierd minţile. Şi asta era doar începutul.

- De ce mă ajuţi? Am intrebat-o cu vocea seaca sî uscata când s-a întors lângă mine. Aş fi dat orice pentru un pahar de apa.

Ezita câteva secunde apoi se îndrepta spre usa.

- 0 să mă întorc la noapte. 0 să încerc să mă strecor pe lângă ei şi să îţi aduc ceva de mancare. Aproape soptî înainte să iasa pe usa. Probabil stătuse aici mai mult decât ar fî trebuit sî panica a pus din nou stapanire pe mine când am ramas singura. Au urmat câteva secunde de linişte până când capul a început din nou să imî vajaie.

Drogul îmi fugea proaspat sî diavolesc prin vene şi respiraţia mi s-a accelerat când încaperea s-a schimbat din nou, stâlpii de lemn deveneau buturugi imense podeaua din lemn devenea din ce în ce mai distorsionata. M-am agitat disperata în lanţuri când forma lor s-a schimbat într-una cunoscuta şi un sasait macabru mi-a zbârlit pielea.

Am tipat din toate puterile când m-am vauzut inghitita de şerpi iar buturugile de lemn se transformau în copaci imenşi, aruncandu-mă într-o padura rece, legata şi devorata de reptilele diavoleşti. Se invarteau în jurul meu şi l-am recunoscut pe cel albicios de la nunta lui Reynolds, nunta mamei mele - s-a ridicat deasupra mea, fiind mult mai viu acum şi şi-a scos colţii într-un sasait inspaimantator înainte să se infîga în gatul meu. Am urlat disperata, încercând să ii dau jos de pe mine. Durerea devenea tot mai crunta sî seca şi ultimul strop de viaţa din mine. Ceilalţi mi s-au încolăcit în jurul picioarelor, urcând spre trunchiul meu până când m-au inghitit cu totul şi doar tipatul meu mai rămăsese din mine.

Zaceam terifiata în lanţuri. Eram în iad.

Îmi era frig şi cald în acelaşi timp. Locul în care mă aflam era îngrozitor de rece dar corpul meu era transpirat din cauza drogului care ¡1 descompunea puţin cate puţin. Voiam să mor. Acum. Îmi era teama de urmatoarea halucinaţie, nu mai voiam nimic. Aş fi dat orice să mor acum.

Am privit podeaua normală şi rugaciunea mea era acum doar să ramana aşa. Încă simţeam găurile făcute de colţii şarpelui în gatul meu chiar dacă stiu că nu sunt reale. Organismul meu slab făcea cu greu fata drogului şi orice împotrivire a mea era infranta până la urma.

Numărăm secundele pentru a-mî umple mintea terifiata, nu ştiam ce avea să vina mai departe şi cu fiecare secunda liniştita speranţa nastea în mine că poate efectul drogului a trecut. Afara era deja amurg şi scurta privire spre fereastra m-a făcut să pierd numaratoarea şi gândurile mi-au fugit din nou de sub control. Am respirat adanc aşteptând că ceva să îmi explodeze în fata ochilor dintr-o secunda în alta şi am început din nou să tip fara să imî dau seama. Apoi am izbucnit într-un hohot de ras provocat de un nor care astupase soarele. Radeam de soare cât mă ţinea gura şi nu mă puteam abţine. Mă ustura gatul şi rasul părea atât de ciudat ieşit acum din gura mea când ar trebui să plâng de spaima a ce mă asteapta dar era bine într-o anume masura. Nu aveam niciun motiv să rad dar nu mă puteam opri şi aveam un sentiment plăcut şi mincinos care mă ajuta. 0 luam razna şi când soarele a reuşit să iasa de sub nor, m-am oprit brusc. L-am privit minute întregi, liniştita şi fara să clipesc macar o data. A coborât pe cerul albicios, cazand spre asfintit şi singura mea sursa de interes a dispărut şi ea.

Am oftat agitandu-mi picioarele în lanţuri şi chiar dacă mă durea, nu mă opream. Îmi zvacneau oasele gleznelor dar continuam să zdrăngăn metalul pe podeaua. Mă simţeam că un copil mic şi plictisit şi am privit în jurul meu. M-am încruntat nedumerita, nu am nici cea mai mica idee unde sunt. Am început să imî pleoscai buzele sî să imî lovesc genunchii unul de altul. De ce sunt legata? Mi-am muscat buza rânjind. Harry mă legase? Eu l-am legat pe el, acum trebuia să mă lege şi el pe mine. Am continuat să îmi musc buza şi il aşteptam să vina odată.

- Harry, mi-e frig! M-am smiorcait. De ce Dumnezeu mă legase în podul asta? E frig, umed şi am scos limba când am văzut o panza de paianjen deasupra mea.

- Am înţeles, suntem masochistî dar îmi ingheata curul, iubire.

Am aşteptat şi tot aşteptat. începe să nu mai fie amuzant.

Am scrâşnit încercând să scap din stransorî, vazand că el nu mai are de gând să vina şi când mi-am dat seama cât de legata sunt sî cum arata corpul meu, am suspinat terifiata.

Am privit în gol câteva secunde şi mi-am scuturat tare capul.

Am expirat adanc şi mi-am dat capul pe spate. Vreau să mor, m-am saturat de toată nebunia asta.

Am început din nou să plâng sî să îmi izbesc capul de stâlpul din lemn, asta părea acum singura posibilitate să mor mai repede pentru că nu o să mai fiu niciodata salvata. E prea târziu pentru orice speranţa mica care mai exista în mine până acum.

Capul îmi mocnea şi am scrâşnit din dinţi din cauza durerii provocate de lovituri dar nu m-am oprit până când ceva m-a ars puternic pe gat. M-am oprit instantaneu într-un tipat apoi arsura a devenit plăcută, combinata într-o senzaţie rece că o adiere de vant, şi ceva umed. Simţeam cum ceva se dezlipeşte de pe gatul meu că o bucata de pământ şi am expirat terifiata aşteptând alta abominatie ce avea să îmi ia minţile.

Am ramas nemişcata, era atât de linişte încât îmi puteam auzi sângele zvacnindu-mi în vene. Inghiteam de nenumarate ori în sec şi deja nu mai vedeam aproape nimic în jurul meu. Ziua de chin se sfarsise, acum urma să fiu chinuita în întuneric.

Am simţit o alta atingere fina pe gatul meu transpirat, că şi cum ceva prindea viaţa acolo apoi mi s-a desprins de piele.

Coltul ochiului mi-a fost luminat şi mi-am întors capul, buzele scapandu-mi un suspin când am văzut mica creatura superba din fata mea.

A zburat uşor în jos şi s-a aşezat pe genunchiul meu. Ştiam că e alta halucinaţie, acum eram în stare să îmi dau seama de asta dar nu disparea şi mă bucuram acum pentru asta. Buzele

mi-au format un zâmbet uimit şi mi-am ridicat uşor genunchii, aducandu-i mai aproape de mine şi temandu-mă că fluturasul splendid ar putea disparea.

I-am privit aripile superbe, ireale, cum se mişcau uşor şi forma trupului sau îmi aducea atât de multe amintiri în minte. Îmi doream atât de mult să il ating, să simt căldură aripioarei ce părea să arda şi umezeala celei care parcă se scurgea pe pantalonii mei. Una dintre ele semana cu un norişor mic şi cealalta părea facuta din nisip. Zâmbetul nu mi-a pierit nicio secunda, privind făptură superba aşezata pe genunchiul meu, luminând în întunericul dens din jurul meu sî cu fiecare minut care trecea, mintea mea îşi revenea la normal iar durerile şi frica se întorceau, acum cele reale.

Stralucirea fluturasuluî îşi pierdea din intensitatea şi tristetea punea din nou stapanire pe mine odată ce drogul se scurgea din mine. S-a ridicat de pe genunchiul meu şi cu ultimele batai din aripi, mi s-a izbit de fata, oferindu-mi o senzaţie incredibila de căldură şi în urechi mi-a intrat o şoapta uşoară, aproape insesizabila dar care era tot ce îmi mai putea dori acum.

Să ii aud glasul lui soptindu-mi pentru ultima data: Te simt!

Îmi recapatasem din nou luciditatea şi nu puteam decât să ii mulţumesc Christinei pentru asta. Dacă îmi injecta cea de-a doua doza de drog acum probabil aş fi tipat înnebunită de imagini terfiante şi chinuitoare.

Am încercat să pun cap la cap filmul de groaza pe care l-am trăit astăzi, însă tot ce îmi rula acum în minte era secvenţa în care cea mai mica temere a mea se intampla: Violul.

Mi-am clatinat capul încercând să izgonesc imaginea ce părea atât de reala, parcă ii simţeam atingerile unsuroase pe piele, cuvintele dure şi felul în care drogul mi-l inflirtase în minte, făcându-mi temerile să para reale. Mi-am amintit şi de celalalt bărbat, sprâncenele mi s-au încruntat realizand că mî-l imaginasem pe Max Lacey, unul dintre fotbaliştii din echipa şi prietenul lui Zac pe care însă nu l-am plăcut niciodata dar prezenta lui în halucinaţiile mele era ridicola şi totodata infricosatoare. El îmi filma chinuirea. De ce el?

Şi Yrrah! Am tremurat la amintirea lui mai ales că halucinaţia cu el o mai trăisem odată. Într-un vis pe care mi-l amintesc perfect. Am clipit pierduta în întuneric dandu-mi seama că l-am visat pe Yrrah înainte să stiu că e real, că exista. Am visat toate astea.

Tot ce pot să fac acum este să respir uşurata că nimic nu a fost real deocamdata şi acea filmare nu avea să ajunga la Harry.

Noaptea a întunecat podul complet şi revenirea mea la realitate era plăcută dar nu lipsita de chin. Mintea îmi era acum prea obosita şi extenuata că să îmi mai reproducă gânduri negre a ce urmeaza să mi se întâmple. Nu îmi mai simţea articulaţiile. Cel mai tare mă dureau umerii şi braţele imobilizate la spate, era acum singurul lucru din cauza caruia mai plangeam. Îmi simţeam şi gleznele strivite de lanţuri dar totuşi puteam să le mise în jurul meu şi să scap de amorţeala aşezata pe braţe. Îmi miscam trunchiul şi gatul, încercând să nu mai trag de lanţuri care aproape îmi intrasera în piele din cauza agitatiei provocate de nebunia mea. Dupa ziua asta, nu o să mă mai ating niciodata de droguri. Nu conteaza dacă înnebunesc de dorinţa, cel putîn nu o să mai turbez aşa cum am facut-o astăzi. Doza injectata de Drake a fost una groaznic de mare avand în vedere drogul pe care mi l-a administrat. Mi-au fost de-ajuns câteva minute să ii simt efectul şi imediat dupa asta să o iau razna. Nebunia a durat probabil 12 ore şi cu siguranţa a fost întărită de spaima sî aşa existenta în mine.

Buzele îmi tremurau sî inafara de sunetele venite de afara, de animalele pădurii, mai exista alt sunet pe care nu ii puteam opri: clantanitul dinţilor mei. Îmi era atât de frig încât dacă o să mai scap vreodata cu viaţa de aici, cu siguranţa mai voi alege cu o raceala care o să mă chinuie câteva saptamani. Hainele încă îmi erau ude, transpiraţia provocata de halucinaţii îmi îngheţase pe piele sî aveam o senzaţie din ce în ce mai bolnăvicioasa în corp. Capul încă îmi zvacnea din cauza loviturii lui Drake şi mi-am aplecat din nou obrazul dureros pe genunchiul rece.

De ce dureaza atât? Vreau să se termine odată, să scap şi în acelaşi timp mă bucur de aceasta prelungire a chinului meu în care Harry are mai mult timp să mă găsească. Gândul la el mi-a făcut inima să explodeze de durere şi suferinţa.

Un alt sunet decât cele cu care eram obişnuită s-a auzit în încaperea întunecata sî rece.

0 lumina mi-a ars ochii şi i-am strâns înainte să aud usa inchîzandu-se în urma persoanei care a intrat.

Mi-am mijit ochii speriata, nereusind să-i vad chipul din cauza luminii puternice.

- Sunt eu, nu te speria! Chiar dacă ii auzisem vocea o singura data, când eram aproape de pragul nebuniei, am recunoscut imediat glasul moale al Christinei.

Am simţit-o asezandu-se lângă mine şi a pus lanterna intre noi, astfel încât să ii pot observa câteva din trasaturile fetei.

Purta o geaca ce părea alba şi în momentul asta semana cu un înger venit să mă ajute. Chiar dacă din cauza ei ajunsesem aici.

Îşi scosese ceva din buzunarul gecii. Primul dintre obiecte părea o sticla, careia i-a desfăcut dopul şi mi-a dus-o uşor la gura.

- E apa, bea! Şopti uşor înainte să imî lipeasca gura sticlei de buze şi lichidul să îmi intre uşor în gura. Am icnit uşor când am simţit esenţa vieţii cum mi se scurge prin gatul uscat ce părea un smirghel pe interiorul meu. Am baut nesătulă aproape jumatate de sticla, ajutata de mâinile Christinei să beau că pe un bebeluş.

Mi-a luat sticla de la gura pentru a-mi da voie să respir şi mi-am dat uşor capul pe spate, lingandu-mi buzele scorojite şi acum umede.

- Îmi pare rău că nu am reuşit să iau cheile de la Drake. Voiam să te dezleg macar pentru câteva minute.

Mi-am mişcat umerii înţepeniţi şi am inghitit în sec în urma senzaţiei dumnezeieşti oferita de apa.

- Nu-i nimic. Mulţumesc oricum pentru toate astea.

A format un mic zâmbet timid în lumina slabă şi a desfăcut celalalt lucru pe care ii scosese din buzunar. L-a dus uşor spre buzele mele şi părea să fie un sandvis.

Stomacul îmi era atât de distrus încât nu îmi era cu adevarat foame şi îmi era teama că orice aş putea baga acum în gura se va întoarce înapoi cu violenta.

- Mananca, te rog. Trebuie să îţi recapeti puterile.

Mi-am abtinut protestele avand în vedere că nu mai aveam nevoie de nicio putere în momentul asta şi am muscat uşor din bucata de pâine. Nu reuşeam să deduc din ce era făcut sandvisul, părea carton în gura mea dar m-am străduit să mestec şi să înghit.

- Cum ai reuşit să vii aici?

Îmi dadu din nou să musc şi îşi întoarse instinctiv privirea spre usa.

- Am aşteptat să adoarma. S-au imbatat aseara şi nu mi-a fost greu să mă strecor.

- Christina, de ce faci toate astea? De ce mă ajuţi? Am rostit uşor desi glasul meu era mai tare decât şoapta ei. Continua să îmi dea să mananc fara să îmi răspundă desi voiam din nou să beau apa. Mancarea nu era primita prea bine de organismul meu mutilat dar cu toate astea părea să fie de ajutor.

- Pentru că tot ce ţi se intampla e din vina mea. Răspunse în cele din urma ridicandu-şi privirea spre mine şi am inghitit mancarea înainte să o mestec cum trebuie. Mă durea maxilarul.

- Ti-e frig?! Spuse repede încercând deja să îşi dea geaca jos dar am oprit-o.

- Nu! Trebuie să o iei când pleci şi o să îmi fie şi mai rău dacă mă obisnuiesc cu căldură. Oricum nu mai simt nimic. Am mintit desi în oarecare masura aveam dreptate. Frigul trecuse la un cu totul alt nivel, unul de paralizie.

l-am analizat în liniște cuvintele, nu stiu dacă îmi era de folos acum să aflu mai multe amanunte dar totuși eram curioasa.
- Tu și Drake, mai sunteti împreuna? Am întrebat în timp ce mestecam cu dificultate.
Își agita capul aproape scarbita.
- Nu! Și din punctul meu de vedere nu am fost niciodata. întotdeauna l-am urat pe criminalul asta dar am fost data lui aproape fortat.
M-am încruntat confuza.
- Ce vrei să spui?
Ofta sî îmi dadu din nou să beau din sticla de apa.
- Tatăl meu era prieten bun cu Hugh Reynolds, a murit când eu aveam 10 ani și Reynolds i-a promis că o să aiba grija de mine. Așa a fost, nu aveam mama și copilaria mea a fost aproape fericita lângă el. Apoi am crescut și eu și Drake care are cam aceeași poveste că și mine desi tatăl sau e fratele lui Reynolds dar s-a sinucis de teama să nu intre închisoare. Încă din copilărie mi-a fost teama de Drake, avea o rautate întunecata care m-a înfricoșat întotdeauna și încercam să stau cât mai departe de el, însă lucrurile deveneau din ce în ce mai rele pe masura ce cresteam și înainte să îmi dau seama am fost practic obligata să fiu iubita lui.
Am inghitit ușor în sec și am luat ultima bucatura din sandvis pe care mi-a dus-o la gura.
- Cum l-ai cunoscut pe Harry?
Buzele ei au format un zâmbet amar.
- Într-un club. Drake m-a luat cu el la o întâlnire de afaceri unde au venit și Harry și șeful sau. Harry era mai mult un bodyguard dar nu pot să uit momentul în care l-am văzut prima data. Tot auzeam de acei fluturași în stomac și voiam să ii simt și eu pentru că lângă Drake tot ce simțeam era frica și greața.
Am aprobat din cap intelegatoare.
- Harry ți-a oferit acei fluturași. Am dedus știind foarte bine despre ce vorbește. Trebuia să fiu geloasa, nervoasă pe ea... dar nu eram și nu stiu dacă din cauza povestii ei sau a faptului că nu o puteam învinovăți pentru că se îndrăgostise de Harry. Eu mai bine că oricine știam că nu poti lupta cu un asemenea lucru.
- Da! Spuse amar. Nu știam atunci de ura dintre el și Drake. Când mi-a propus să ne întâlnit nu am stat o secunda pe gânduri. Eram înnebunită de el. M-am culcat cu el fara să mă gândesc, fara să îmi pese ce îmi putea face Drake dacă afla. Pentru prima data în viața mea simțeam pasiunea și iubirea și speram că și Harry să simtă la fel pentru mine. L-am lasat să îmi faca acel S pe gat care nu știam ce inseamna atunci și Harry mi-a spus că Drake nu își va dea seama, că va fi ceva de la el care va fi mereu cu mine. Dupa o noapte a dispărut și mi-am dat seama că am fost folosita doar că o arma murdara.
Mi-am închis ușor ochii, îmi doream să îmi masez fruntea cu vârful degetelor, dacă aș fi putut.
- Îmi pare rău! Am șoptit înainte să îmi dau seama.
Christina își datina capul repede.
- Ce ți-a făcut Drake dupa asta?
- Nimic deosebit, viața mea era și așa un iad lângă el, cel puțin nu trebuia să se mai prefaca că mă iubește. Tu esti o victima în razbunarea acestor monștri. Niciunul dintre ei nu merita să fie iubit. Scrâșni furioasa și mi- am clatinat capul.
- Harry nu mai e așa cum ți-l amintești tu. l-am luat repede apararea.
Zâmbi ușor.
- Da, așa se pare și mă bucur pentru asta. Dar se pare că în ciuda faptului că e capabil să iubeasca, tot nu poate scuti de suferința persoana pe care o iubește, dimpotrivă.
Am aprobat ușor din cap.

Christina părea că vrea să plece şi am încercat să mai adun câteva amanunte înainte să raman din nou singura.
- Christina, ce pune Drake la cale?
Îşi strânse buzele uşor.
- Nu sunt încă sigura dar pot să spun că a înnebunit complet. Ezita câteva secunde sî am mustrat-o să continue. - Cred că vrea să ¡1 aduca pe Harry aici.
Am suspinat terifiata.
- Deci chiar vrea să mă violeze de fata cu el.
Christina aproba din cap şi spaima creştea din nou în mine.
- Trebuie să fii puternica, Katherine. Nu cred că Harry se va lasa doborât atât de uşor dar cu toate astea tu trebuie să fii puternica. Drake crede acum că ţi-ai pierdut minţile şi trebuie să faci să para aşa. Mâine s-ar putea să vina să îţi injecteze alta doza, o să încerc să ii conving să mă trimită tot pe mine dar dacă nu, să pari cât mai nebuna astfel încât să nu te injecteze din nou. I-am auzit deja vorbind de pericolul de a te droga atât de tare. Vor să ramai în viaţa. Oricare ar fi planul, mâine e pus în aplicare. Incearca să fii puternica.
Mă stimula hotărâtă şi am aprobat din cap. Un gând mi-am venit imediat în minte şi aproape am tresărit spre ea.
- Christina, stii ce s-a intamplat cu Keith? Baiatul care era cu mine.
Aproba repede din cap şi îşi aşeza mână pe umărul meu.
- E bine, Drake vrea să ii foloseasca să ii atraga pe Harry în capcana.
Am expirat uşurata chiar dacă nu era bine, mă bucuram totuşi că e în viaţa.
- Trebuie să plec. 0 să încerc să mai vin mâine.
Îmi zâmbi şi se ridica imediat, îndreptându-se.
- Christina... am şoptit uşor şi se întoarse spre mine. Mulţumesc. Imî zâmbi îndurerata şi îşi strânse buzele înainte să iasa uşor pe usa şi să mă lase din nou în întuneric. Nu am auzit nicio cheie dar probabil usa nu mai era încuiata. Nu e că şi cum aş putea scapa de aici şi să fug din nou.
În întuneric, gândurile negre m-au cuprins din nou. Făcusem deja un obicei din asta şi dacă vorbele Christinei erau adevarate, mâine aş putea să ii vad pe Harry. lar halucinaţia mea părea o intamplare fericita pe lângă ce părea să planuiasca Drake cu adevarat pentru mine.
Gândul la ce ar putea să fie Harry supus să vada mă îngrozea. Mă înspaimanta chiar mai tare decât faptul că eu o să simt pe propria piele ce o să vada el.
Nu vreau să vada asta, nu vreau să mă vada chinuita de acel monstru, să ii vada hranindu-şi setea de razbunare din mine. Am scrâşnit din dinţi. Christina are dreptate; trebuie să fiu puternica. Să fiu puternica pentru Harry şi să nu ii dau nicio satisfactie monstrului care urmeaza să mă tortureze. Trebuie să închid totul în mine, să nu mai simt nimic pentru că nu mai e nimic de simţit fara Harry. Trebuie să fac asta pentru el, chiar dacă pentru mine e prea târziu.

49. Razbunarea

Ochii îmi clipeau uscaţi şi încercam să ii opresc pentru a diminua din usturimea care se crease în interiorul lor. Voiam să ii închid, să mă pierd macar pentru câteva secunde în inconştienta şi să mă las alinata de braţele somnului. Dar nu reuşeam. În ciuda faptului că drogul dispăruse complet din mine şi acum eram din nou lucida, durerea şi frica reala nu erau mai uşoare decât cele imaginare. Mă uscam în lanţuri, le simţeam
ruginind odată cu pielea mea care se descompunea uşor de pe oase. Nu mai eram conştienta de nicio articulaţie, corpul îmi era străin şi durerea devenise o paralizie completa care mă împiedica să îmi mise macar degetele. Braţele îmi erau distruse, încă încolăcite în spatele meu, în jurul stâlpului rece, aveau să mî se desprindă din umeri sî să cada în orice secunde din cauza cutîtului care pare să taie acolo de ore întregi. Probabil îmi era sî frig, dar nu ¡1 mai simţeam, nasul meu

pierdea tot mai mult capacitatea de resperîatie sî mirosul de lemn ud disparea şi el, semn că înainte să mor, voi primi cadou o raceala care să mă sece de tot.

Durerea de cap devenise şi ea insesizabila şi probabil m-aş fi simţit ciudat acum dacă ar disparea. Capul îmi atarna pe o parte, rezemat uşor de umăr cu ochii care îşi trageau ultimele clipiri. Eram un corp în descompunere dar stiu că nu era acum momentul meu să mor. Încă nu era. Asta e doar pregatirea pentru dezastru.

Nu ştiam dacă e alta halucinaţie sau soarele părea cu adevarat să rasara pe cer. Avea o culoare cenuşie deci trebuia să fie din nou înnourat dar probabil se asternea dimineaţa şi asta nu a făcut decât să îmi transimta un fior de spaima în vene. Supravietuisem nopţii, cea mai îngrozitoare şi dureroasa noapte din viaţa mea dar cu toate astea nu voiam să vina dimineaţa. Voiam să raman scufundata în întuneric şi suferinţa, în gânduri negre şi temeri pe care doar eu să le simt, odată cu lumina toate astea ar putea fi transmise şi lui Harry.

Încă mă rugam să mor acum, nu voiam să aflu care era planul lui Drake pentru mine şi nu voiam că inima mea să mai bata suficient cât să il puna în aplicare. Nu voiam asta, gândul că Harry să mă vada într-un asemenea fel mă făcea să urlu din nou şi asta era oarecum bine pentru că am o aparenta de pastrat privind starea mea drogata.

încercam să aud orice în casa, să deslusesc o urma de sunet şi mă gandeam terifiata la cum avea Drake să il foloseasca pe Keith în ecuaţia asta. De ce nu il adusese aici cu mine? Probabil că eram din nou la casa din care am fugit prima data iar pe el il închisese în acea camera iar eu fusesem legata aici drept pedeapsa. Asta era un gând bun, a avut un pat, căldură şi poate şi mancare, nu voiam să treaca şi el prin suferinţele mele actuale de a îngheţa de frig sî a paraliza în lanţuri. Dacă nu am fî fugit poate situatia ar fi fost alta, cel putîn eu nu aş mai fî fost acum aici, dar nu pot să regret că am fugit, am avut o sansa şi am luat-o. Tot ce e regret este că nu am reuşit.

Dacă nu am fi zăbovit la cabana batranei şi am fi plecat în cautarea maşinii aşa cum ne-am propus la început, poate acum eram deja liberi şi lângă prietenii noştri, poate aş fi ajuns la Harry şi dezastrul care era acum pe cale să se întâmple, ar fi fost ruinat. Dar ne-am lasat prada oboselii şi foametei şi am căzut în capcana. Şi pe lângă fuga noastra eşuata, era şi adevărata greşeala pe care am comis-o: faptul că padurarul şi soţia lui probabil, au murit din vina noastra... din vina mea.

Mi-am sters lacrimile pe genunchii îngheţaţi şi nu stiu de unde veneau atâtea. Corpul îmi părea atât de uscat încât nu sunt sigura dacă mai aveam sânge lichid în vene sau devenise gheata. Ochiul mă durea îngrozitor, odată cu obrazul umflat şi nu vreau să mă gândesc cum arata vanataîa de pe fata mea. Niciodata nu am fost lovita atât de tare încât să raman inconştienta dar probabil asta era unul dintre lucrurile drăguţe pe care le primisem de la Drake pe lângă ce mă aştepta mai departe.

Aproape mă rugam de soare să dispara şi să mă lase din nou în întuneric, sau să il tina pe Harry cât mai departe de locul asta. Chiar dacă îmi doream din tot sufletul să mă salveze, nu stiu cum ar fi putut să faca asta acum când eram în lanţurile lui Drake. Nu avea cum şi eu voi ajunge marioneta în mâinile papusarului într-o reprezentaţie sangeroasa.

Urechilor mele înfundate le-a luat câteva secunde să auda zgomotul produs în camera sî ochii usturători mî s-au mărit când am văzut prin ceata, doi barbati masivi intrând în încăpere, li recunoşteam dintre oamenii lui Drake, mai ales pe cel mulatru pe care parcă il chema Wayne şi am sesizat o urma de încruntătură nervoasă pe fata lui când m-a văzut, li pusesem la îndoiala abilîtatile dar acum reputatîa lui era ultimul lucru la care aveam timp să mă gândesc, desi probabil voia şi avea să se rezbune şi el pe mine pentru ce i-am făcut.

Se apleca în fata mea şi îmi prinse barbia în palma lui, tragandu-mi brutal fata în sus şi uitandu-se cu atentie în ochii mei. Mi-am amintit brusc de vorbele Christinei şi de drogul pe care

încă voiau să mi-l injecteze şi panica m-a cuprins pentru câteva secunde. Mi-am adunat gândurile şi am încercat să par cât mai distrusă, - ceea ce nu era deloc greu - şi mi-am balansat capul în mână lui, dandu-mi ochii peste cap şi mormaind inconştienta.

Aproape îmi arunca capul din mână lui şi se ridica în picioare.

- E praf! Eu zic să nu ii mai injectam nimic sau riscam să moara înainte de vreme.

Cuvintele lui dure m-au făcut să înghit uşor în sec. Să mor înainte de vreme, deci într-adevar aveam să mor aici. Mi-am abtinut lacrimile pentru a nu le da ceva de bănuit şi am continuat să mormăi melancolica, balansandu-mi capul şi dandu-mi ochii peste cap într-un fel care aproape ii speria.

- Nu a mai tipat noaptea trecuta, eu zic totuşi să ii dam putina energie. Pare prea lesinata. Spuse celalalt şi mi-am muscat limba de teama. M-am gândit rapid la o metoda care să nu ii faca să îşi continue ideea şi până la urma tot muşcătură de limba mi-a oferit ideea. Mi-am dat capul pe spate şi am deschis gura, mi-am îndoit limba sî am încercat să mî-o adancesc în gat, până am simţit durerea de sub ea care s-a imprimat în maxilar.

- La dracu! înjura unul dintre ei şi se apleca repede lângă mine, bagandu-mi degetele pe gat şi prinzandu- mi limba îndoita. Am tuşit înecata şi scarbita de ce trebuia să îmi atînga limba însă în asta consta ideea mea de a fi puternica pentru Harry. Trebuia să fac orice. Oricum, nu mai conta prea mult, papilele gustative îmi erau distruse odată cu tot restul corpului şi oricum urma să mor. Mai bine ling degetele acestor monştri slinosi decât să suport din nou acel drog blestemat în vene.

- Nu ii mai injectam nimic! Ordona bărbatul mulatru, dandu-mi câteva palme pentru a se asigura că nu îmi înghit limba din nou şi nu mor până când nu îmi joc rolul. Tâmplele mă dureau din cauza efortului de a-mi îndoi limba şi mă simţeam că o bolnava mintal dar mai bine mă prefaceam asta decât să devin cu adevarat din cauza acelui venin halucinogen.

Am rasuflat uşor şi mi-am continuat şarada cât încă se uita la mine şi probabil acum se temea să nu mai execut din nou experienţa de mai devreme. Mi-am trecut limba peste dinţi pentru a-i îndepărtă gustul scârbos şi am continuat să mormăi inconştienta.

- Hmm, până la urma prefacatoria ta a ajuns realitate. Mi-a luat câteva secunde să îmi dau seama că vorbea cu mine şi m-am oprit la timp din a mă uita în ochii lui. Probabil se referea la diversiunea mea şi a lui Keith în care am jucat cam aceeaşi situatie în care sunt acum. Insa şi acum încă jucam şi asta îmi asternea un zâmbet şiret în minte.

- Ce face vedeta mea?

Un sunet că un racait în timpane, a intrat în camera şi bărbatul negru s-a ridicat imediat de lângă mine, lasandu-mă în fata propriului meu diavol care mă privea cu un zâmbet imens, că un papusar nebun şi hotarat să mă tortureze. Am inghitit în sec şi mi-am mutat privirea de la el.

- E destul de rău, domnule! Propun să nu ii mai injectam nimic. Vorbi Wayne şi mi-am închis ochii într-o reacţie involuntara. Nu gândisem asta dar mă bucur că am facut-o, nu voiam să mai vad monştrii din jurul meu.

- Hmm, cugeta Drake şi se apleca lângă mine. Inima pe care o credeam moarta a bubuit terifiata când a simţit diavolul lângă ea.

- Ieri era mult mai energica. Spuse prinzandu-mi şi el barbia şi analizandu-mi fata de parcă eram un corp mort fara suflet. Şi probabil asta eram acum. Cu siguranţa tipetele şi reacţiile mele de ieri nu avusesera loc în imaginaţia mea şi probabil în timp ce mă vedeam mancata de şerpi şi ţipam cât mă ţinea gura, faceam asta şi în realitate. Am scapat o privire scurta spre nenorocitul de lângă mine şi imaginile violului mi-au revenit în minte, sper că nu şi-a dat seama ce vedeam în acel moment. Intalnîrea cu ochii sai mi-a adus din nou în vene dorinţa nebuna de crima. Mi-aş fi dorit să ii jupoi de piele şi să ii chinui până când avea să mă implore cu aceleaşi tipete că ale mele, să ii omor.

- E foarte slăbită. Ar trebui să ii dam ceva de mancare? Propuse Wayne şi cuvintele lui m-au surprins dar probabil voia să mă hraneasca că să pot fi drogata şi să revin la nebunia de ieri. Planuiam deja să falsific câteva tipete de agonie pentru a-i opri să îmi injecteze din nou otrava în vene dar rânjetul lui Drake m-a oprit.

- Nu! E perfectă şi aşa. Cu toate că o preferam salbatica cred că pe Styles ii va durea mai tare să o vada aşa, aproape moarta.

Mi-am găsit puterea şi mi-am strâng palmele în pumni, lanţurile pareau să îmi reteze încheieturile dar am scrâşnit din dinţi pentru a opri valul de injurii diavoleşti ce clocoteau acum în mine. Îmi doream atât de mult să le tip în fata lui.

Rânjetul slinos m-a făcut să închid ochii de scarba. I-am simţit degetul plimbandu-se pe umflătură de pe obrazul meu şi am inghitit în sec din cauza durerii. Mi-am amintit că am o aparenta de pastrat şi m-am străduit să scot un geamat dureros şi să îmi rotesc gatul cât mai melancolic. Ochii mi-au fluturat pierduţi şi priveam oriunde altundeva însă nu spre fata monstrului de lângă mine.

- Esti pregătită, Katherine? M-am străduit să nu tremur şi să nu il scuip din nou în fata, mi-am continuat actul prefacandu-mă pierduta în euforia drogului.

- Este aici! Şopti din nou apropiindu-se de chipul meu şi am inghetat în lanţuri.

Este aici. Cine e aici? Respiraţia mi se accelera gandindu-mă la o singura persoana la care s-ar fi putut referi Drake şi lacrimile îmi ieşeau deja în rugamintea să nu fie el.

- Vrei să-l vezi? Ti-e dor de el? Continua cu o plăcere şi un zâmbet diavolesc care mă inspaimanta mai tare decât diavolul insusi.

M-am străduit să nu ii dau atentie, să mă prefac că nu il aud şi nu sunt conştienta de ce spune, dar nu mi- am putut abţine lacrimile când am realizat că venise momentul sfarsitului. Il avea pe Harry, il adusese aici. Avea să mă ia şi să mă duca la el, apoi să mă distrugă în fata lui. Disperarea punea din nou stapanire pe mine şi mi-am muscat puternic limba pentru a-mi stapanii lacrimile.

Am urlat, zvarcolindu-mă în lanţuri în ceea ce părea o reacţie a drogului dar era singurul mod în care îmi puteam exprima disperarea pentru ce îmi spusese. Dacă aş fi reuşit să mor oprindu-mi respiraţia, o faceam acum. Asta părea singurul mod în care mai puteam scapa.

- Merg să ţi-l aduc! Sunt sigur că o să îţi faca plăcere să il vezi, mai ales el pe tine. Rânji mangaindu-mi obrazul şi nu am suportat să nu îmi întorc capul. - Noi doi o să ii oferim cel mai uimitor spectacol din viaţa lui.

Rosti şi s-a ridicat imediat de lângă mine.

- Ramaneti aici cu ea, o să va spun când să mi-o aduceţi! St îţi locul. Le ordona celor doi barbati şi am auzit vag sunetului produse de un telefon. Păzitorii mei aprobara vorbele lui şi ieşi din camera în timp ce îşi scotea telefonul din buzunar şi răspunse repede:

- Yrrah, de ce dracu' nu răspunzi? Zi-mi cum stai!

A fost tot ce am reuşit să aud înainte să dispara complet. Numele acelui nenorocit mi-a zgaraiat creierul, oare Harry il văzuse deja? Cum reusisera să il aduca aici fara că el să ii atace? Care erau toate ramurile planului lui Drake şi mai ales care erau cele care mă aşteptau pe mine? Acum eram vedeta care aştepta în culise, gata dintr-o secunda în alta să fie scoasa pe scena şi mutilata în fata singurului om care nu ar trebui să vada asta vreodata.

Am renuntat la orice simulare a stării mele, nu mai aveam puterea să mă prefac şi mi-am aplecat capul pe genunchi, începând din nou să plâng sî cu toate că inima încă îmi batea, părea să fî găurit deja pieptul meu iar acum era complet expusa sí gata în orice secunda să fie smulsa din mine.

Cei doi barbati au ramas în picioare lângă mine, asteptandu-şi ordinele şi mă întreb dacă Drake avea să il aduca pe Harry direct aici sau avea să se intalneasca într-un alt loc cu el. Vorbele

lui spre cei doi barbati îmi raspundeau că alesese alt loc probabil în pădure. Toate astea mă făceau să o iau din nou razna şi fara ajutorul drogului, acum ajunsesem pe marginea prapastiei. Timp de doua zile m-am învârtit în jurul ei dar acum ajunsesem la limita şi mai aveam un singur pas de făcut pentru a cadea cu totul. Respiraţia mi se accelera şi aveam să fac un infarct cât de curând din cauza spaimei, mi-am muscat buza până când un lichid mi s-a scurs pe limba şi mi-am ridicat din nou capul, lovindu-l uşor de stâlpul din lemn. Paream să fiu atât de aproape de moarte cu trupul asta distrus dar totuşi nu muream, nenorocita de moarte nu voia să mă ia acum.

Mi-am adus aminte scurt de Christina şi de vizita pe care voia să mi-o faca în dimineaţa asta dar care nu a mai avut loc. Oare Drake o prinsese noaptea trecuta? Desi tot ce mi se intampla acum era din vina ei, ea era singura persoana din casa asta blestemata pe care nu o uram. Fara ajutorul ei starea mea ar fi fost mult mai rea acum.

Minutele se scurgeau într-o linişte chinuitoare dar liniştea din jurul nostru s-a spart imediat când am auzit un set de pasi urcând scările dinspre noi. Bătăile inimii mi s-au triplat şi am reuşit să îmi recapat toate simţurile din cauza fricii.

Usa rămăsese deschisa şi am suspinat uşor când i-am văzut silueta intrând în încăpere, dar stiu că nu e el. Acum stiu atât de bine că nu el, nu e demonul meu ci doargeamanul lui nenorocit.

- Ce se intampla? întreba repede bărbatul de lângă Wayne.
- Drake vrea să mergem la locul de întâlnire.

Vorbi glasul pe care părea că ¡1 recunosc atât de bine, dar nu îmi mai inspira nimic, nici macar teama, doar scarba.

- Ce s-a intamplat? Noi trebuia să ii aducem fata.
- O aduc eu, voi duceti-va! Dati-mi cheia. Le ordona mai dur şi cei doi au ezitat câteva secunde înainte că Wayne să îi întindă o cheie mica sî argintie şi să iasa rapid pe usa.

Yrrah privi în urma lui şi se apleca imediat lângă mine, prinzandu-mi picioarele şi desfacandu-mi lacatul lanţurilor. Am icnit în urma rănilor provocate de stransori.

- Ai venit să mă duci la spectacol? Am vorbit cu o voce uscata dar care nu ascundea cât de mult ii uram.
- Da, dar ţi-am schimbat reprezentaţia. Spuse scurt desfacandu-mi şi lanţurile din jurul mâinilor, am icnit din cauza durerii care se ascundea cu adevarat acolo şi am tresărit speriata când un zgomot puternic a umplut casa. Un sunet pe care ii cunoşteam perfect şi acum nu voiam să ii aud. împuşcaturi de arma.

Am privit terifiata spre Yrrah.

- Haide! Spuse uşor asezandu-şi braţul sub coapsele mele şi prinzandu-mi spatele dar m-am ferit scarbita. Nu aveam de gând să ii las să mă care în braţe dar am realizat că eram incapabila să mă mise, nu eram în stare nici să protestez când m-a saltat la pieptul sau şi a ieşit cu mine din încăpere, ducandu-mă spre moarte în timp ce câteva tipete scurte s-au auzit dupa ce focurile de arma au încetat.

Am recunoscut holul casei blestemate şi treptele care duceau spre parter, îmi doream să mă pun pe picioarele mele şi să cobor din braţele monstrului care mă ţinea mult prea aproape de el şi am suspinat terifiata când am văzut la picioarele lui, trupul lui Wayne. Trupul mort al lui Wayne.

Mi-am ridicat privirea speriata, cât Yrrah a trecut peste corpul barbatului şi următorul lucru pe care l-au văzut ochii mei, mi-a oprit inima complet.

Ochii lui se marira şi puteam să vad încă de aici nuanţa inconfundabila şi superba de verde. A fugit spre
noi.

- Katherine!

Am început imediat să plâng când am recunoscut glasul familiar cum îmi rosteste numele.

- Harry?! Am şoptit totuşi nesigura că toate astea sunt reale şi el a ajuns lângă noi, smulgandu-mă din braţele celuilalt şi tragandu-mă la pieptul lui.

- Oh, Doamne! Suspina, strivindu-mă în braţele lui şi nu puteam să cred că asta e real. Cunoşteam imbratisarea şi braţele astea.

Brusc, totul a dispărut în jurul meu şi a ramas doar el.

- Harry... am suspinat din nou nesigura dacă sunt în alta halucinaţie şi el mi-a cuprins fata în palmele lui, uitandu-se în ochii mei.

- Da, iubito, sunt eu! Esti bine? Îmi mângâie obrajii, şi deveni terifiat observandu-mi probabil vanataile de pe fata. Am expirat speriata, încă asigurandu-mă că e real şi Drake nu avea să apara razand lângă noi dintr-o secunda în alta, apoi am aprobat din cap, aproape izbucnind în plâns.

Harry suspina şi el cu obrajii umezi de lacrimi şi mă trase din nou spre el, lipindu-şi buzele de ale mele şi lasandu-le acolo.

Eram în rai? Posibil, privind sentimentul care exista acum în mine şi credeam că nu ii voi mai simţi vreodata. Buzele lui s-au presat puternic peste ale mele apoi m-a tras din nou la pieptul lui, continuând să suspine şi dorindu-şi parcă să mă bage în sufletul lui. Voiam să intru acolo, nu stiu unde îmi gaseam puterea să mă tin pe picioare dar probabil mă sustiunea el însă corpul meu renastea rapid simţind căldură lui cum intra în mine şi mă întoarce la viaţa.

- E în regula, iubito. Esti în siguranţa acum. Respira uşor mangaindu-mi ceafa şi chiar dacă eram conştienta de asta, nu mă puteam opri din plâns. Nu îmi venea să cred că asta era real şi eram terifiata că mă pot trezi din nou din alta halucinaţie, l-am strâns materialul gecii în pumni, nestiind cum să îmi exprim bucuria disperata că il am iar lângă mine.

Mi-a mangaiat obrazul şi i-am văzut fata distorsionandu-se de durere când a observat din nou vanataîa de pe obrazul meu, apoi dinţi i-au scrâşnit în furie.

- Harry, trebuie să plecam! Ceilalţi au atacat deja şi unii dintre ei au reuşit să scape.

Mi-am întors privirea recunoscând vocea îngrozitor de dură a lui Jason ce mî se părea acum un glas ce mă alina. L-am văzut sî pe Austin lângă el sî pe Alexandra. M-am încruntat confuza apoi scarsnitul dinţilor lui Harry mî-a atras atenţia.

- Nu scapa nîciunul! Marai plin de furie şi am inghitit uşor în sec, încă bine stransa la pieptul lui de care eram terifiata să mă dezlipesc. Yrrah era acum lângă Alexandra şi prezenta lor aici mă bulversa complet dar exista o singura explicaţie: Yrrah mă ascultase până la urma şi mai mult de atât, a colaborat cu fratele lui la salvarea mea.

Harry m-a tras spre ieşirea din casa şi am zărit la picioarele mele trupul celuilalt bărbat care fusese lasat sus cu mine. Mi-am închis ochii când am văzut sângele ce se scurgea din fruntea lui.

Încă nu îmi puteam folosi picioarele şi am suspinat speriata când Harry m-a ridicat în braţele lui şi a mers cu mine spre maşina neagra pe care o cunoşteam atât de bine şi era că un element al relaţiei noastre. Îmi era atât de dor de ea şi de braţele lui Harry, pe care credeam că nu o să le mai simt vreodata, că şi confortul din scaunul Ferrari-ului întunecat.

Harry se apleca spre mine.

- Esti bine iubito, esti în siguranţa, OK? Îmi prinse obrajii în palmele lui mari şi intensitatea ochilor sai îmi făcea mintea şi aşa obosita să cedeze complet. Insa am reuşit să ii vad cearcanele imense ce ii umpleau josul ochiului că nişte punguţe negre şi violente.

Am inghitit în sec şi am aprobat din cap, sigura pe vorbele lui şi acum într-adevar mă simţeam în siguranţa lângă el, nu conta că suntem în iad, el era lângă mine. Îşi lipi buzele de ale mele în alt sărut ce era o unire apasata a gurilor noastre şi i-am observat ochii strangandu-se înainte să iasa de lângă mine şi să închidă portiera.

Ceîlalt s-au urcat şi ei în maşini şi i-am văzut pe Yrrah împreuna cu Alexandra derapand deja spre pădure însă Harry a ramas afara cu Jason. L-am văzut inmanandu-î cheile sî a plecat cu Austin spre alta maşina. Am tresărit terifiata şi am deschis imediat usa.

- Harry! Am tipat spre el înainte să urce în maşina. Mi-am fortat picioarele ce pareau retezate să fuga spre
el.

S-a întors spre mine înainte să îi sar în braţe şi să îmi las greutatea pe braţele lui.

- Unde pleci? Am suspinat mai speriata decât trebuia să fiu dar plecarea lui de lângă mine mă scotea din minţi.

- E în regula iubito, mă duc dupa ei. Tu trebuie să pleci de aici, îţi promit că mă întorc repede la tine.

- Nu! Am protestat agatandu-mă de gatul lui. - Nu vreau să pleci din nou de lângă mine. Mi-e frica, nu mă lasa din nou singura.

Plangeam că un adevarat copil mic şi terifiat dar mă simţeam că unul. Ideea că Harry să mă lase din nou mă scotea din minţi.

I-am simţit suspinul în creştetul meu.

- 0 să fii bine cu Jason, iubito. 0 să te ia de aici şi o să vin şi eu dupa ce termin cu Drake. Nu pot să il las să scape.

- Atunci mergem împreuna. Suntem în asta împreuna. Mi-am ridicat palma pe obrajii lui şi am observat reacţia de soc pe care a avut-o când mi-a văzut încheietura raniţa sî vanata din cauza lanţurilor.

0 trase de pe obrazul lui şi îmi saruta palma înainte să mă intoarca şi să mă traga din nou spre maşina lui. Am încercat să opresc durerile cumplite din picioarele mele şi din întregul corp. Să intru acum într-o maşina părea cel mai greu lucru din lume, nu îmi simţeam degetele de la mâini şi puteam să jur că nu le mai am dacă nu le vedeam în fata mea.

L-am observat pe Jason aruncandu-i din nou cheia lui Harry în timp ce traversa prin fata maşinii şi apoi au urcat toti şi ambele maşini au pornit spre pădure mai repede decât într-o cursa adevărata.

Senzaţia oferita de interiorul pădurii era neplăcută acum, amintirile acestui loc m-au făcut să înghit în sec sî mi-am amintit brusc de Keith.

- Harry, unde e Keith? Am tresărit spre el. Era îngrozitor de încruntat sî mai furios şi hotarat să ucîda decât l-am văzut vreodata.

- E bine, iubito! Răspunse repede întorcându-se spre mine şi privirea asupra mea i-a adus alt val de tortura pe chip. Am observat că maşina lui Yrrah ne asteptase şi acum ne conducea, nu vreau să mă gândesc unde dar stiu că spre Drake.Gândul mi-a fost distras spre Harry care mă privea din nou cu lacrimi în ochi şi o expresie chinuita.

- Ce ţi-a făcut? Aproape scrasni din dinţi chinuit de imaginea mea. Copacii zburau rapid pe lângă maşina pe drumul spre interiorul pădurii, ştiam că războiul avea să inceapa în curând şi intram din nou în panica.

întrebarea lui Harry m-a făcut să înghit în sec, orice i-aş fi spus ii intarea furia şi posibilitatea să faca ceva necugetat care să se termine rău pentru el.

- Spune-mi, Katherine! Îmi prinse mână într-a lui însă fara să mă stranga, era conştient că mă va durea însă durerea provocata de el era cel mai frumos sentiment pe care l-aş putea simţi în momentul asta îngrozitor.

Buzele mî-au tremurat speriate sî nu puteam să imî găsesc cuvintele, nu eram în stare să ii enumăr suferinţele la care m-a supus Drake sî am început iar să plâng fara să imî dau seama.

- S-a atins de tine? Părea strangulat şi ars de aceste cuvinte care i-au distorsionat fata din nou. M-am uitat la el şi am clatinat din cap, aducandu-mi aminte de halucinaţia mea însă

nu era reala şi mulţumeam sfinţilor acum că nu ajunsese să fie pusa în aplicare. Scapasem dar nu se terminase.

- Voia să o faca de fata cu mine. Scrasni diavolește şi probabil ştia asta de la Yrrah.

Mi-am muscat buza abtinandu-mi suspinul şi hohotul de plâns ce se invartea în interiorul meu.

Harry mi-a înţeles greutatea şi nu a insistat, însă mi-a ridicat mână şi a lipit-o de buzele lui, sarutand-o apasat şi durerea din ea era alungata de buzele sale. Îmi imaginez cum arata trupul meu astfel să ii faca să inteleaga răspunsul la întrebarea lui.

- 0 să plateasca pentru asta, iubito! Jur că o să plateasca cu viaţa pentru ce ţi-a făcut. 0 să ii smulg inima din piept cu mâinile mele. Ameninţarea scrasnita era încă lipita de mână mea prin buzele lui şi m-a făcut să tremur. Încă eram speriata de ce avea să urmeze însă stiu că nu are rost să ii cer lui Harry să se opreasca şi dacă Drake va ramane în viaţa, se va întoarce dupa mine.

Am auzit telefonul lui Harry sunandu-i în buzunar şi mi-a eliberat uşor mână înainte să ii scoata sî să răspundă.

- Unde sunt? ... Nu îi lasatî să scape. Tipa. ... Nu-mî pasa, ii vreau pe Drake. Idioţilor. înjura plin de furie. ... Spune-mi încotro a luat-o!

închise imediat telefonul şi într-o secunda am simţit maşina întorcându-se brusc şi intrând direct printre copaci.

- Harry, ce faci? Am tipat terifiata, vazand copacii mult mai aproape de maşina şi eram în pericol să ne izbim de unul.

- Pune-ţi centura, iubito! Aproape tipa Harry, strângând volanul şi concentrandu-se asupra drumului plin de obstacole din jurul sau.

Am inghitit în sec terifiata şi l-am ascultat, găsind cu greu înţelegerea cu propriile mâini care au legat centura în jurul meu apoi am strans-o puternic în pumni, privind terifiata ce se intampla în jurul meu.

Crengile tufisurolor se izbeau de noi şi zgaraiau caroseria maşinii, copacii nu erau atât desi şi mi-am amintit de momentul în care eu şi Keith ne-am oprit în pădure, gandindu-ne că o maşina nu ar fi putut să ajunga la noi. Insa acum părea să fim în cu totul alt loc şi am zărit înălţimile stancoase din fata noastra. Telefonul lui Harry suna fara oprire însă nu ii acorda atenţia, am privit în spatele nostru însă maşina lui Jason şi Austin nu ne mai urmarea.

Aproape am tipat când Harry a ocolit nebunește în jurul unui copac apoi s-a întors din nou în jurul altuia. Mi-am închis ochii şi mi-am ridicat picioarele la piept. Era într-un teren minat, o mişcare greşita şi amandoi ajungeam praf şi pulbere.

Niciodata nu am pus la îndoiala calitatîle de şofer ale lui Harry dar în momentul asta deveneau infrîcosatoare, dorinţa de a-l prinde pe Drake l-a transformat într-un animal de prada împreuna cu maşina lui care aluneca pe terenul umed şi se unduia în jurul copacilor, parand în orice moment că se va izbi de unul. Dar nu o făcea.

Harry lua telefonul şi il stinse cu furie fara să răspundă şi am rasuflat aproape uşurata când a cotit în jurul muntelui şi a mărit viteza cautand probabil drumul care ii permitea să urce. I-am auzit dinţii scrasnind.

L-am privit şi se uita în sus, mi-am întors privirea spre a lui şi am văzut o maşina neagra ce urca rapid panta muntelui.

Respiraţia mi s-a intetit realizand că acela e Drake. M-am întors în centura odată cu maşina care acum urca pe munte, pe urmele lui Drake că un monstru însetat de sânge. L-am privit pe Harry şi scrasnitul dinţilor lui nu se oprise deloc.

- Harry... am şoptit uşor terifiata, observând altitudinea la care ajungeam şi zdruncinăturile maşinii pe solul stâncos. Nu semana cu cel pe care l-am urcat la vanatoare, era

mai larg şi nu atât de deformat dar o maşina nu avea ce cauta aici şi mi-am strâns mai tare centura în mâini realizand cât de uşor am putea să cădem de aici.

- Tine-te bine, iubito! Fu tot ce spuse printre scrasnitul din dinţi şi privirea plină de venin aruncata spre maşina care ajunsese deja sus şi prindea viteza pe un drum drept, ce cu siguranţa ducea spre autostrada. Ajunsesem să cunosc padurea asta şi îmi amintesc că eu şi Keith am urcat că să ajungem la casa padurarului unde trebuia să aiba o maşina deci şi un drum pe care să vina. Asta inseamna că locuinţa în care fusesem sechestrati era într-o vale în centrul pădurii. Harry nu m-ar fi găsit niciodata acolo.

- Haide, nenorocitule, de ce fugi acum? Urla, mărind şi mai tare viteza maşinii şi trecând peste ultimul obstacol care a dus maşina sus şi exact aşa cum îmi imaginasem, în fata noastra era un drum larg, înconjurat de copaci.

Mi-am strâns buzele simtindu-mi adrenalina în vene şi nu vreau să îmi imaginez cum ar fi aratat starea mea acum dacă Drake mă droga din nou.

Ne-am apropiat de maşina neagra şi vedeam frunzele zburând în urma noastra. Harry îşi scoase pistolul de la spate, lucru care m-a făcut să icnesc. Mi-am urcat mâinile în par şi l-am strâns tare intre degete.

- Harry! Am suspinat când l-am văzut scotandu-şi mână pe geam şi tracand spre fugarul negru din fata noastra.

Geamul din spate i s-a spart şi primul lucru pe care am reuşit să il vad a fost o coama alba, zvarcolita de vant. Christina.

Am suspinat speriata, ea era una dintre persoanele implicate în rapira care îmi doream cu adevarat să nu moara. Mă ajutase, datorita ei eram acum lucida şi poate vie iar acum risca să moara odată cu nenorocitul care i-a distrus viaţa. Trebuia să mă gândesc că Drake o va lua cu el însă uitasem de ea.

Nu am reuşit să vad fata lui Drake, era la volan complet concentrat la drum şi disperat să scape din ghearele demonului care însă nu avea să il lase să ii scape. În momentul asta Harry părea hotarat să il urmareasca până la capatul lumii dacă trebuie. Christina era în spate şi îşi întorcea speriata capul spre noi. Ea mă ajutase iar eu acum o fugaream spre moarte.

Harry maraia diavoleşte şi strangea volanul fiind la un pas să il smulgă din bord, tragea cu putere de schimbător la câteva secunde şi piciorul avea să ii treaca prin podeaua maşinii odată cu acceleraţia apasata la maxim.

Nu reuşea să il prindă din urma însă urmatoarea lui mişcare m-a făcut tip din nou de spaima. A întors din nou maşina, intrând intre copaci şi urcând pe o panta ce părea acum o scurtătură pentru traseul lui Drake. Am icnit când trunchiul unui copac s-a frecat de portiera mea şi m-am departat din instinct de usa, respirând terifiata şi aşteptând următorul punct în planul lui Harry care mă terifia până în oase.

Drake urca şi el însă drumul lui drept dură mai mult decât panta noastra abrupta şi ticsita de copaci care riscau să ne lovească în orice secunda şi înainte să imî dau seama, ne-am întors pe drum, ieşind chiar în spatele maşinii lui Drake şi imediat dupa asta o bufnitura puternica m-a propulsat în scaun. Harry s-a izbit de maşina lui Drake şi simţeam cum o împinge de la spate, fara să ii dea voie să preia alte comenzi.

Am vazut-o mai bine pe Christina, tipa speriata şi ochii mei au prins o frantura şi din chipul lui Drake. Nu se întorcea spre noi însă imî dau seama că era speriat de ce avea să urmeze sî nu reuşea să scape. Credeam că va protesta în vreun fel dar nu o făcea, tot planul lui fusese dat peste cap sî disperarea să scape îi înghetase toate tehnicile.

Christina privea spre noi şi chiar dacă nu putea să ne vada, nu putea să ii vada pe Harry, ştia sigur că e aici. Acum o împingea spre moarte şi nu părea să o recunoasca sau macar să o vada.

- Harry, nu... am şoptit terifiata gandindu-mă la ce avea să urmeze. Nu, nu vreau să mai moara oameni din cauza mea. Oameni buni care nu merita asta.

Am privit disperata dinţii inclestati ai lui Harry şi fumul din urma noastra, mi-am agitate disperata palmele în jurul fetei şi inima mi-a stat în loc când am zărit prapastia în fata noastra. În jurul nostru erau acum doar copaci şi vegetatie deasa şi tipatul meu a devenit mai sonor când ne-am văzut pe toti pe marginea prapastiei.

- Harry! Am tipat lipindu-mă de scaun, sub huruitul disperat al motorului care împingea că un taur şi în urmatoarea secunda, s-a făcut linişte.

Drake a dispărut din fata noastra şi Ferrari-ul a franat nebuneşte, întorcându-se spre dreapta, ceea m-a adus pe mine, fata în fata cu prapastia.

Totul s-a oprit şi capul meu întors vedea gaura imensa sî stancoasa de jos şi maşina neagra care a zburat spre sol pentru câteva secunde liniştite până când izbitura ei de pământ mi-a zguduit urechile cu o bubuitura puternica şi mi-a umplut ochii de flăcări.

Harry a întors rapid, eliminând pericolul de a cadea şi noi şi a ieşit rapid din maşina, îndreptându-se spre marginea prapastiei, privind flăcările care ii inghiteau acum pe Drake şi asigurandu-se că nu mai iese dintre ele.

L-am privit câteva secunde şi în ciuda faptului că totul se terminase cu bine, nu puteam să pierd gândul la Christina.

Ochii mei au format alte lacrimi, nu merita să moara cu acel diavol, nu merita să fie aici. Noaptea trecuta ea îmi ura să fiu puternica şi acum eu o vedeam arzand.

Mi-am inghitit uşor lacrimile şi am privit în jos câteva secunde. Eram bine, Harry era bine. Eram în siguranţa. Distrusese pericolul de care s-a temut de când s-a îndrăgostit de mine. Dar nu mă simţeam atât de bine pe cât aş fi crezut că o să mă simt din cauza tuturor celor sacrificaţi pentru asta.

Mi-am făcut curaj şi am ieşit uşor din maşina, picioarele încă mă dureau şi aveau să mă doara o perioada buna de timp de acum în colo.

Harry încă privea în jos, era cu spatele la mine şi părea să îşi caute respiraţia normală care fusese întinsa la maximum în ultimele minute.

Am mers uşor spre el, cu pasi intepatori şi m-a simţit, întorcându-se imediat spre mine.

Am zărit flăcările care încă cuprindeau maşina lui Drake înainte că Harry să mă traga în braţele lui.

- S-a terminat, iubito! Esti în siguranţa acum! Spuse, sugramandu-mă la pieptul lui şi îmi era atât de dor de senzaţia asta, în ciuda corpului meu distrus, era atât de dumezeiasca.

Părea să o spună mai mult pentru a se convinge pe el şi am aprobat uşor din cap. Şi-a dus palmele pe obrajii mei şi i-a mangaiat uşor, avand grija asupra vanatailor de pe ei.

Furia de mai devreme dispăruse din ochii lui şi se transformase din nou în lacrimi de durere.

- Îmi pare atât de rău că ai trecut prin toate astea din cauza mea. Suspina cu lacrimile pe obraji şi am clatinat uşor din cap înainte să îşi lipeasca fruntea de a mea.

- Îmi pare rău, iubito! Ti-am promis că o să te protejez şi am eşuat. Suspina şi plangea mai tare decât l-am auzit vreodata şi mi-am dat seama că eu nu sunt singura care a fost distrusă psihic zilele astea. Poate Harry nu a fost legat în lanţuri însă suferinţa lui părea să fi fost mai mare că a mea.

- Hei, hei, uita-te la mine.

Mi-am adunat puterile şi i-am ridicat fata spre mine.

- Harry, m-ai salvat. Nu mi s-a intamplat nimic, planul lui Drake nu mers. M-ai salvat, iubitule. Am zâmbit chiar dacă plangeam şi eu şi îmi doream să il scap de vinovatia asta torturanta.

Nu părea să mearga, datina din cap, înghiţind în sec din cauza plânsului.

- Uite ce ţi-a făcut. Te-a... se opri chinuit mangaindu-mi obrazul şi părea că vrea să sara în prapastie şi să scoata trupul carbonizat a lui Drake şi să il tranşeze complet de furie.

- Nu a apucat să faca nimic din ce îmi era cu adevarat frica. Asta conteaza. Am spus hotărâtă mangaindu-i şi eu obrajii traşi şi umezi de lacrimi. Era atât de frumos, îngerul meu demonic sî torturat de dispariţia mea. De ideea că voi fi luata de lângă el.

- A murit. L-ai omorât. Şi acum sunt în siguranţa lângă tine.

Am zâmbit din nou şi peste chipul lui părea că va trebui să mai treaca mult timp până va reuşi să faca asta.

- Te iubesc! Te iubesc atât de mult şi am crezut că te-am pierdut, larta-mă, îngerul meu! Chinul din vocea lui mă distrugea pe interior însă sărutul delicat al buzelor sale a calmat durerea. Mi-am fortat braţele dureroase să se duca în jurul gatului sau şi l-am tras mai aproape de mine, adancind sărutul sau retinut. Il aveam din nou lângă mine şi tot ce îmi doream acum e să uit. Să uit chinul din ultimele trei zile şi să mă prefac că a fost un vis urat, desi stiu că va fi destul de greu să fac asta.

Harry mă strânse la pieptul sau şi momentul mi-a adus aminte de locul nostru, de stanca noastra. Insa acum eram într-un alt loc şi sub noi ardea diavolul care voia să ne distrugă pe amandoi. Insa scapasem.

- Te iubesc! Şi nu am pentru ce să te iert, stiu în ce am intrat odată cu tine, Harry. Am acceptat şi nu regret nimic. Pentru mine asta e un final fericit şi nu îmi pasa ce s-a intamplat atât timp cât m-am întors din nou în braţele tale.

Îşi lipi fruntea de a mea şi îşi strânse buzele şi ochii. Sfârşitul meu fericit nu părea să fie valabil şi pentru el.

- Am crezut că te pot proteja, dar mi-ai fost luata de sub nas fara să îmi dau seama. Nu pot risca să se întâmple asta din nou. Nu o să mai suferi vreodata din cauza mea. Ochii sai se coborara spre mine şi seriozitatea lor mi-a afişat o încruntătură nedumerita. Nu ii înţelegeam vorbele însă o parte din ele mă terifîau.

- Harry, ce...

Vorbele mî-au fost oprite de un val de motoare care ne-au înconjurat şi pareau să fie maşinile celorlalţi care au reuşit tocmai acum să ajunga la noi. Erau peste 10 maşini. Un val de oameni au coborât şi au venit spre noi, oferindu-mi imediat sentimentul de reunire de familie. Erau toti prietenii mei, persoane de pe pista cu care am vorbit doar de câteva ori, toti veniseră dupa mine şi asta m-a bucurat adancindu-mi sentimentul familial.

- Kath! V alerga spre mine şi mă trase în braţele ei, chiar dacă braţul lui Harry nu mă eliberase încă şi părea să nu îşi doreasca să faca asta.

- Oh, Doamne, esti bine?

- Sunt bine! Am zâmbit şi aprobat din cap, când s-a întors să se uite la mine. Cu siguranţa nu vedea acel bine pe fata mea dar zâmbetul meu era cât se poate de real. Am fost înconjuraţi de ceilalţi prieteni ai noştri şi Harry s-a decis în cele din urma să mă elibereze.

Am simţit braţele tuturor în jurul meu şi lacrimile de fericire îşi făceau din nou loc în ochii mei, de data asta eram fericita să plâng.

- Bine ai venit înapoi, tigroaîco! Îmi zambî Mike tragandu-mă în braţele lui sî făcându-mă să chicotesc printre micile suspine de plâns.

Jay m-a strâns în braţe şi m-a învârtit mai tare decât ar fi trebuit şi corpul meu dureros protesta, însă am decis să nu il bag în seama.

Prezenta lui Carter m-a surprins, nu credeam că va veni şi el dupa mine însă nu a ezitat să mă traga imediat în braţele lui.

- Mă bucur că esti bine, pustoaico! Îmi mângâie spatele însă seriozitatea lui făcea să para ciudata denumirea de puştoaica. Încă aveam un sentiment ciudat în preajma lui Carter însă am decis să nu ii acord atentie tocmai acum şi am murmurat un mulţumesc, întorcându-i imbratisarea.

Am observat zâmbetul aproape insesizabil al lui Yrrah. I-am zâmbit uşor înapoi şi privirea lui deveni mai blanda. Mi-am făcut curaj şi am mers spre el.

- Esti bine? Vorbi înaintea mea.

Am aprobat scurt din cap şi mi-am dat o suvita de par dupa ureche, nu stiu exact ce aş putea să ii spun, zâmbetul sau era puţin amuzat şi intelegator.

- Mă bucur!

Mâinile ii erau strânse la piept şi am observat privirea lui trecând în spatele meu. Puteam să îmi dau seama că Harry ne privea acum.

- Îmi pare rău pentru ce s-a intamplat. Mă bucur că am reuşit să oprim lucrurile la timp înainte să se întâmple o nenorocire.

Am aprobat uşor din cap sî mi-am cuprins braţele, frigul din oasele mele îşi spunea din nou cuvântul, accentuand că e încă acolo.

- Mulţumesc! Am rostit în cele din urma, aveam atât de multe lucruri pe care voiam să le vorbesc cu el însă nu le puteam rosti şi nici nu ştiam cum. Am simţit un brat asezandu-se în jurul meu şi ştiam că Harry a decis că timpul acordat discuţiei cu fratele sau s-a scurs.

Yrrah aproba din cap şi zâmbi din nou spre mine, aruncandu-o privire goala fratelui sau.

- A scapat vreunul? Tonul dur al lui Harry m-a făcut să îmi musc buza uşor. Mă simţeam brusc într-o bula de tensiune, intre cei doi fraţi gemeni care mi-au luat minţile pe rand în feluri diferite şi unul dintre el era la un pas să mă arunce în ghearele morţii. A facut-o, dar s-a razgandit.

- Nu! Toti sunt morţi, singurii care scapasera erau Drake şi Christina. Răspunse Yrrah şi am simţit capul lui Harry miscandu-se uşor în aprobare.

Am privit scurt spre amandoi şi oricât de identici erau îmi era acum extrem de uşor să ii diferentiez. întotdeauna o să ii recunosc pe Harry, el e alesul meu.

Fara alte cuvinte, Yrrah se departa discret de noi. A mers lângă Alexandra şi zâmbetul ei sadic asupra flăcărilor în care ardea Drake era aproape inspaimantator, însă era de partea noastra şi asta e bine... pentru moment.

M-am întors în braţele lui Harry, privirea lui era încă extenuata şi părea să fie singurul care nu respira uşurat desi reusise să ii omoare pe Drake şi să mă salveze.

- Harry... am început dar m-a întrerupt aplecandu-sî fruntea de a mea.

- Hai să te scot din locul asta! Buzele lui s-au presat uşor peste ale mele, într-un sărut dureros sî am aruncat o ultima privire spre prapastia unde rămăşiţele lui Drake încă mai palpaiau în flăcări.

- Plecaţi de aici, mă ocup eu de curăţenie! Am auzit glasul lui Carter şi m-am întors rapid spre el. Harry a aprobat din cap şi m-a tras deja spre o alta maşina, un Hummer negru.

Am observat-o pe V zambindu-mi cald şi am făcut la fel, eram bine dar încă nu mă simţeam atât de bine. Privirea mi-a fugit spre Ferrari-ul lui Harry care suferise avarii serioase în cursa prin pădure.

Am urcat în maşina ajutata de Harry şi am fost mai fericita decât oricând când a urcat în spate alaturi de mine şi m-a tras în braţele lui. Jason şi Ian erau în fata şi maşina s-a mişcat uşor, întorcând pe terenul dezastrului sî intrând din nou în pădure, pe un alt drum de data asta. Câteva maşini ne-au urmat însă majoritatea au ramas în urma pentru a se ocupa probabil de curatenia de care vorbea Carter. Erau multe trupuri de care trebuiau să scape şi prin minte mi-au trecut imaginea Christinei, a padurarului şi a soţiei sale.

Atât de mulţi oameni au murit, oameni care mi-au vrut râul dar şi oameni nevinovaţi.

Plânsesem atât de mult în ultimul timp încât acum nu mai eram în stare să îmi dau seama când fac asta, până când Harry m-a strâns mai tare la pieptul lui, parand de-a dreptul chinuit de starea mea.

- Sunt bine! Am spus repede înainte că vocea lui torturata care mă implora să mă linistesc să mă faca şi mai tare să plâng. Starea lui era la fel de chinuitor de privit cum era cea din interiorul meu.

- Ba nu esti! Şoapta lui m-a făcut să îmi ridic privirea spre el. Chipul sau părea imbatranit de zeci de ani de suferinţa, era frumos aşa cum ii ştiam, Harry întotdeauna va fi frumos însă îmi puteam da seama cata durere l- a deformat în aceste zile. Obrajii ii pareau traşi şi ochii atât de umflaţi şi roşii încât pareau chiar mai plansi decât ai mei.

Mi-am ridicat palma şi am asezat-o pe obrazul sau.

- Sunt bine, Harry! M-ai salvat, nu s-a intamplat nimic.

Sprâncenele i se apropiara într-un protest chinuitor.

- Cum poti să spui asta? Uita-te în ce stare te-am adus! Îmi ridica mână ridicând maneca şi scoţând încheietura roşie sî rania de legaturile lanţurilor.

Mi-am lasat mână în jos şi mi-am tras maneca.

- Nu e vina ta, poate nici a lui Drake. E a mea! Aproape am şoptit şi încruntătură lui Harry s-a adancit.

- Am fugit! Am declarat înainte să mă întrebe el. - Eu sî Keith am reuşit să scapam şi am fugit o zi întreaga prin pădure dar Drake ne-a prins şi mî-a făcut asta drept razbunare. Nu m-a legat prima data sî nu m-a lovit până când nu l-am alergat o zî întreaga prin pădure şi i-am dat planul peste cap.

Harry datina din cap şi îşi îndrepta privirea spre fereastra, asezandu-şi degetele sub bărbie şi interiorul sau părea să urle în momentul asta. Am abtînut alte detalii referitoare la faptul că am fost drogata şi am trăit o halucinaţie îngrozitor de reala în care eram violata. Voiam să uit toate astea dar tortura lui Harry nu mă ajuta. Puteam să jur că va fi fericit dupa ce va reuşi să il omoare pe Drake, dar era orice numai asta nu.

- Nu pot să cred că ai reuşit să scapi şi eu nu am fost în stare să te găsesc. Şi erai chiar sub nasul meu.

Mi-am încruntat uşor sprâncenele.

- Ce vrei să spui? Unde suntem?

Am realizat că încă nu ştiam asta.

Harry îşi întoarse privirea spre mine şi părea distorsionata de tortura. înnebuneam dacă il mai vedeam mult aşa.

- Suntem în padurea noastra, iubito! Pe muntele nostru, la cativa zeci de kilometri de peştera în care te-am dus acum ceva timp. Depozitul de arme. Drake te-a lasat atât de aproape de mine şi eu am luat-o razna şi am ajuns până în California.

Am tresărit speriata.

- Ai fost în California? Gândul la mama m-a făcut să tremur imediat.

- Da! Dar mi-am dat seama la timp că Reynolds nu are legătură cu rapirea ta. Drake a făcut asta pe la spatele lui. Nu aveam nimic, am încercat totul felul de legaturi să dau de tine însă nu am reuşit. Nu te-am salvat eu, Yrrah te-a salvat!

Plangea din nou şi asta m-a făcut şi pe mine să mă întorc la suspinele normale care îmi secasera corpul.

Îşi apleca capul în palme şi m-am întins uşor deasupra lui, cuprinzandu-î umeri sî încercând să îl linîstesc.

- Nu! Harry, uita-te la mine. L-am obligat sî i-am prins barbia când nu a facut-o. Tu, m-aî salvat. Yrrah a ajutat la rapirea mea sî am avut noroc că am reuşit să îl conving la timp că face un lucru rău. El doar s-a razgandit sî a trecut de partea ta, dar tu m-ai salvat, iubitule. Toată asta ar fi fost o lupta eşuata dacă Drake scapa pentru că s-ar fî întors dupa mine, dar tu l-ai omorât. Tu, m-aî salvat.

Am spus-o din nou sî aş fi facut-o de sute de ori că să il conving. Suspina cu ochii inlacrîmati pierduţi în ai mei sî i-am simţit corpul, izbîndu-se de al meu şi strangandu-mă în braţe.

- Nici macar nu am timp să realizez că fratele meu trăieşte sî mai ales că tot timpul a vrut să se răzbune pe mine. Nu pot pentru că toate gândurile mele sunt blocate pe tine şi ce ţi s-ar fi putut intampla din cauza mea. Îşi îngropa fata în gatul meu sî l-am strâns în braţe, muscandu-mî buzele pentru a-mi opri macar eu lacrimile. Vorbele lui mi-au adus amite de discuţia neterminata din pădure.

- Harry, când ai spus că nu poti risca să mi se întâmple asta din nou... la ce te-aî referit?

Răspunsul pe care mî-l putea da mă speria. Şi-a ridicat uşor privirea spre mine şi a inghitit uşor în sec.

Au urmat secunde de linişte chinuitoare în care maşina se mişca uşor pe autostrada din padurea ce părea acum cunoscuta. Mai trecusem pe aici în noaptea în care Joshua a furat tirul lui Reynolds. Eram atât de aproape de casa.

- Nu sunt bun pentru tine, Katherine! Am încercat, am crezut că pot face fata şi că pot să te protejez, dar am eşuat.

Cuvintele lui au fost cea mai puternica durere pe care am simţit-o zilele astea. Voia să mă paraseasca.

- Nu, am spus uşor şi apoi am tipat. Nu, să nu îndrăzneşti să faci asta. Nu dupa tot ce s-a intamplat. L-ai ucis pe Drake şi acum vrei să mă parasesti? L-am acuzat şi nu stiu de unde aduna trupul meu slăbit atâta putere dar eram disperata.
- Drake nu e singura ameninţare.
- Nu-mi pasa. L-am întrerupt parand scoasa din sărite şi puţin nebuna. Dupa tot ce s-a intamplat nu o să-mi faci asta. Nu o să îţi permit. Nu-mi pasa de astea, mi-am ridicat mâinile şi mi-am lovit încheieturile în scarba. Sunt lucruri pe care le-am acceptat şi nu îmi pasa de ele, vor trece dar să nu crezi vreodata că parasindu-mă o să îmi faci o favoare. Doar o să mă omori cu mâinile tale.

Ochii lui Harry s-au strâns în disperare şi m-a strâns din nou în braţe. Părea să se lupte cu propria-i persoana şi nu aveam de gând să il las să faca alegerea greşita.

- Nu stiu ce să fac, rosti în suspine. Te iubesc atât de mult şi nu vreau să suferi din cauza mea.
- Singura suferinţa care va fi provocata din cauza ta va cea în care mă vei părăsi.

Îşi ridica privirea spre mine neparand să fie de acord. Am continuat pentru că uram unde ajunsesem.

- Drake a reuşit să mă prindă datorita lui Yrrah. Infatisarea lui l-a ajutat însă acum a pierdut avantajul asta şi mai mult de atât, e mort. Harry, te rog. Ai reuşit să mă scapi de chinul pe care voia să mi-l provoace Drake, de ce îmi creezi tu acum altul? Suspinul meu aproape mă îneca şi ¡1 vedeam pe Harry printre lacrimi.

Mă strânse din nou în braţe şi suspinul sau s-a imprimat în fruntea mea.

- Îmi pare rău, iubito! Îmi pare rău că sunt atât de rău pentru tine.
- Esti exact ce am nevoie! L-am contrazis hotărâtă.

Oftatul lui adanc mi-a făcut pielea să tremure.

Sesizam căldură din maşina însă spaima provocata de vorbele lui Harry încă îmi menţinea trupul inghetat. Eram atât de obosita, îmi simţeam ochii inchizandu-se şi puterea mea era

aproape de epuizare. Durerile erau paralizii în corpul meu, mă obisnuisem deja cu ele şi nici macar durerea de cap nu părea să faca fata nevoie de somn.

Căldură corpului lui Harry mă arunca deja în liniştea pe care nu am mai simti-o de mult şi felul în care el îmi mangaia spatele şi apoi m-a tras în poala să, mi-a ajutat somnolenta şi mai tare. Asta era tot ce îmi doream.

Stiu că il chinuia să îmi priveasca chipul, să vada vanataîa pe care mi-o provocase Drake sî mi-am mentînut fata ascunsa în scorbitura gatului sau.

Nu mai spunea nimic, nu sunt sigura dacă încă mai plangea dar săruturile sale calde pe fruntea şi felul în care îmi răsuflă aerul cald în creştet m-a făcut să cedez. Mă întorsesem în raiul demonului meu. Un iad transformat în rai aşa cum îmi spusese el.

Insa nu eram încă complet liniştita şi convinsa, trebuia să mă asigur că orice hotarare lui de a mă părăsi e spulberata.

- Jura-mi că nu o să mă părăşeşti niciodata. Indiferent ce se va intampla pe viitor. Nu vreau să trăiesc fara tine, nu-mi pasa ce include asta. Jura-mi!

Nu mi-a fost niciodata mai greu să rostesc nişte simple cuvinte, şi niciodata atât de hotărâtă. Pleoapele se luptau cu mine sub căldură pieptului lui Harry, aproape aruncandu-mă în leşin însă m-am opus lor şi am rezistat suficient cât să ii aud cuvintele şi să ii simt sărutul apasat pe fruntea mea.

- Îţi jur!

Epilog - Doi Demoni

Mi-am atins uşor obrazul umflat şi am tras uşor aerul printre buze din cauza durerii încă persistente. Am reuşit cu greu să fac rost de o oglinda asta dupa ce Harry mi-a acoperit-o până şi pe cea din salon şi am fost nevoita să fur una din geanta lui Nicky că să pot vedea cum evolueaza lovitura de pe fata mea care probabil încă il făcea pe Harry să insire injurii diavoleşti spre sufletul lui Drake.

Am apasat din nou şi am privit linia diforma a pometţilor mei. Umflătură dispăruse aproape complet însă pielea încă îmi era acoperita de o nuanţa violet şi ochiul deasemenea; pleoapa încă era umflata şi părea acoperita de fard negru-visiuniu într-un machiaj nereuşit. Parca aveam o suvinta din parul lui V pe obraz, nenorocitul m-a lovit cu toată forţa, de parcă aş fi fost un adversar într-un ring de box şi la proba cantarului amandoi am avut aceeaşi greutate.

Am bufnit şi am închis pudriera, aruncad-o sub perna până nu intra Harry şi mă prindea cu ea. Drake era mort, şi chiar dacă trebuia să uit de el încă mai aveam atâtea probleme din cauza lui încât îmi era imposibil să ii scot din cap chiar dacă aş fi vrut.

Amănuntul care ne arunca acum într-o belea imensa era cel la care eu nu m-am gândit macar o secunda în timpul în care am fost rapita: Tata!

Dispariţia mea l-a înnebunit pe Harry aşa că nu a avut prea mult timp de acordat întrebărilor lui tata şi dacă nu aş fî avut minunea numita Nicky - pe care Harry a oblîgat-o să ramana acasă când voia să se implice în salvarea mea - tata ar fi aruncat probabil FBI-ul pe urmele mele. A inventat o cearta intre mine şi Harry în care a contribuit şi Amber, mintindu-l pe tata că eu nu puteam să trec peste fosta ei relaţie cu Harry şi scandalul a început în vizita mea la spital deci încă aveam nevoie de timp să îmi pun ordine în gânduri. Nu vreau să îmi imaginez ce crize mi-au inventat nenorocitele să ii convingă pe tata să îmi acorde puţin timp, dar cum asta era un lucru pe care ii practicam des, au reuşit să îmi cumpere câteva zile libere în care Harry a dispărut din nou cu mine în vreo cabana pustie în pădure sau o destinatie exotica să îşi calmeze nebuna geloasa. Faptul că e o minune nu a scutit-o pe Nicky să îşi ia un sut în fund pentru povestea asta.

Insa orice credibiliate a acestei povesti a dispărut radical în momentul în care eu am fost adusa acasă. încheieturile şi gleznele îmi erau acoperite de rani şi aveam urma lanţurilor lui

Drake imprimata pe piele. Chipul îmi era acoperit de o vanataie enorma şi orice scuza am fi cautat pentru toate astea era imposibil să ascundem faptul că am fost maltratata fizic şi lovita. Genul asta de rani nu le procuri dintr-un accident de maşina, caderea de pe vreo stanca sau dormitul prea mult la soare. Şi dupa ce o echipa de mai bine de 10 persoane s-a gândit la un plan de evadare din situatia asta, Harry care încă nu reusise să zambeasca sau să guste orice fel de gluma nu a intrat în brainstorming-ul nostru şi a mers direct la tata să ii spună adevarul.

Încă se simţea vinovat pentru ce se intamplase şi chiar dacă îmi jurase că nu o să mă pareasca niciodata, stiu că încă se gandea la asta şi mă făcea să înnebunesc. O să ii jur şi eu ceva: jur că nu o să ¡1 las să îşi încalce juramantul ala.

Am mai fi putut castîga câteva zile, timp în care să mi se vindece rănile şi pe cele provocate de lanţuri chiar puteam să le acopar, însă vanataia de pe fata părea să aiba serioasă nevoie de timp să se refaca, timp pe care Harry nu voia să mi-l acorde.

Bineînţeles că nu i-a spus nimic de partea în care el e un traficant şi un criminal iar fiica să e îndrăgostită de un om care are probabil mai mulţi duşmani decât populaţia unui oras. Dar a avut un moment de eliberare în care a mers la tata şi i-a povestit totul despre adevărata lui familie şi mai ales faptul că are (a avut) un duşman care voia să răzbune şi a găsit cea mai buna metoda să o faca prin mine, singurul lucru pe care ii iubea. A recunoscut că nu e un *om curat,* că nu îşi castiga viaţa cinstit şi probabil pentru asta a folosit doar cursele de maşini deoarce adevărata lui afacere era tinuta bine de Carter caruia nu i-ar fi plăcut aceasta confesiune a lui Harry, mai ales că de câteva zile tot ameninţa cu acea "sapa de lemn" deoarece iubitul meu îşi cam părăsise locul de munca şi activitatea în firma lui ilegala.

A povestit tortura mea pe durata celor 3 zile şi faptul că nu a putut introduce politia pentru că ar fi riscat să intre în probleme şi mai mari iar răpitorul să îmi faca mai mult rău. Salonul meu era încă plin de oameni care îşi munceau creierele să conceapa un plan pentru salvarea noastra în momentul în care Harry a intrat simplu şi serios şi a recunoscut că i-a spus totul.

Erupţie vulcanica pentru mine.

Şi stiu exact de ce făcuse nemernicul asta, chiar dacă nu recunoştea stiu că în modul asta decizia lui era pusa în aplicare fara să o faca el. Harry voia să dispara din viaţa mea, dar nu putea să plece el aşa că ii determina pe tata să mă ia pe sus şi să îmi obtina un ordin de restrictie împotriva lui. Asta să creada ei, nu am trecut prin atâtea să fiu acum lasata cu ochiul vanat şi fara iubit. Aşa că momentul în care uraganul tata a ajuns la spital a dat cu ochii de tornada Katherine şi s-a produs apocalipsa.

Niciodata nu mi-am pierdut minţile într-un asemenea hal şi conducerea spitalului m-a amenintat de nenumarate ori că mă vor arunca afara dacă nu încetez cu tipetele dar liniştea mă-sii, eram furioasa, cu un tata care voia să mă ia de lângă iubitul meu şi cu un iubit care deasemenea era de acord cu asta. Ce femeie nu şi-ar pierde minţile? Mai ales dupa toate prin cate am trecut. Scapasem de moarte şi el voia acum să mă paraseasca pentru siguranţa mea stupida. Să mă întorc la viaţa mea banala - care normal că s-ar fi sfarsit imediat fara el şi ¡-aş fi aratat eu putina siguranţa făcându-mi singura de pretecanie - să fiu fericita şi chiar dacă el mai iubeşte, e mai bine aşa. Dumnezeii mă-sii!

Stiu că amenințarea cu pretecania l-a speriat şi poate i-a bagat minţile în cap.

Dupa asta încerca totul să îşi calmeze iubita nebuna şi asta avea şi un amuzament macabru de care eu mă bucuram pe interior. Aşa ii trebuie dacă vrea să mă paraseasca. Cu siguranţa sexul oral pe care mi l-a făcut pe patul de spital m-a calmat puţin dar faptul că nu a mers mai departe şi tot nu scoteam un afurisit de zâmbet de la el îmi aducea nebunia înapoi. A trebuit să îmi jure de atâtea ori că nu o să mă paraseasca până când cu siguranţa l-am făcut sî pe el să creada asta şi creierul meu procesase aceste cuvinte sî le repeta non-stop că pe refrenul celei mai frumoase melodii pe care nu ţi-o poti scoate din cap nici dacă vrei.

Stiu că tata voia să mă ia de lângă Harry şi probabil să mă mute din Seattle, poate chiar să mearga la politie dar în primul rand eram majora şi chiar dacă uram să folosesc asta asupra lui, a trebuit să o fac şi în al doilea rand i-am jurat că dacă il va da pe Harry pe mână politiei o să ramana din nou cu o singura fiica şi aceea va fi Amber, plus că am făcut destule că să mă predau şi eu politiei şi să împart aceeaşi celula cu el, unele inventate de mine care l-au bagat pe tata şi mai tare în sperieti însă eram că o tigroaica nervoasă, nesatisfacuta de saptamani şi cu ochiul vanat care era în stare de orice să îşi tina tigrul lângă ea. O să ii leg coada de a mea dacă e nevoie.

Îmi iubeam tatăl şi uram cearta la care am fost supusa cu el datorita lui Harry dar nu stiu dacă am fi găsit o scuza mai buna în situatia mea, şi mai rău decât era deja, ar fi fost că tata să creada că Harry mi-a provocat aceste rani. Ideea că tata să il acuze pe Harry că m-a lovit m-a făcut să ii mulţumesc că i-a spus adevarul de la început. Nu vreau să mă gândesc cum s-ar fi simţit inima şi aşa lovita a lui Harry la o asemenea acuzaţie, pe care încă o susţinea şi se invinovatea pentru tot.

Deci, tata il ura pe Harry şi cauta un mijloc să mă ia de lângă el. Sper să renunţe cât mai repede la planul

Drake era mort, la fel că o alta mulţime de oameni. Vanatorul şi soţia lui erau morţi, Drake a scapat de cadavrele lor însă moartea lor mi-a fost confirmata de Alexandra. Ei şi Christina erau motivul pentru care nu puteam fi cu adevarat fericita şi nu puteam să dorm liniştita noaptea ştiind că au murit din cauza mea.

Fuga noastra a fost cu adevarat stupida. Moartea unor doi oameni nevinovaţi şi vanataile mele - problemele care îmi complicau viaţa acum. Ar fost mult mai uşor să mă întorc acasă că un om normal ce nu arata că un animal inlantuit ore în sir, tata nu ar mai fi avut motiv acum să il urasca pe Harry şi Harry să se urasca pe el.

Deci până la urma Katherine-magnet-de-belele-Wrise era de vina pentru tot.

Şi cum toate astea nu erau de-ajuns, cireasa de pe tort era o raceala de toată frumuseţea care a reuşit să puna gheara pe mine până la urma.

Corpul îmi era îngrozitor de deshidratat sî slăbit dupa tortura fizica la care mă supusese Drake. Chiar dacă mă uscam de foame mî-a fost îngrozitor de greu să reusesc să bag ceva în gura sî să ramana acolo. Tot ce am vrut a fost somnul. Respingeam orice sursa de hrana şi câteva zile mi-am luat energia din perfuzii până când Harry a dat militaria jos din pod şi mi-a bagat lingura pe gat. Bine, nu chiar că tata, metodele lui erau mai pe placul meu şi m-a convis în cele din urma să mananc şi să mă obisnuiesc cu greaţa din stomac. Adică strangeam din dinţi şi îmi muşcam limba, forţându-mă să înghit dar cine nu ar fî facut-o dacă primea un sărut al acelor buze dupa fiecare inghîtitura? Gustul buzelor lui încă il simţeam şi era delicios, aş fi mancat din ele toată ziua şi în mare parte o faceam pentru că el nu pleca niciodata de aici şi nici pe mine nu voia să mă ia acasă.

Soarele patrundea prin perdeaua alba şi mi-am frecat ochii usturători planuindu-mi să il pun pe Harry să traga draperia când se întoarce. Mi-am suflat nasul în şerveţel şi m-am strambat. Mi-am molfăit limba ce avea un gust oribil de medicamente şi am motolit şerveţelul în mână.

Sunt aici deja de cinci zile şi mai am puţin şi mă urc pe pereţi de disperare. Rar eram singura în salon însă chiar şi aşa televizorul îmi atragea atenţia doar că să îmi fac un masaj la degete apasand pe butoane şi Harry îmi adusese până şi laptopul cadou-fortat să îmi ia din plictiseala şi funcţiona oarecum când ne uitam împreuna la filme pe el.

Respiram pe gura numarand butoanele de la telecomanda când usa s-a deschis şi demonul meu al naiba de serios în ultimul timp a intrat cu nenorocirea mea. Eram într-un spital şi toată lumea stie care e situatia alimentara într-un asemenea loc dar jur că dacă mancarea mea

provenea din spital o să ii scriu o felicitare directorului. Dar sigur Harry avea ceva de-a face în asta şi nu directorului trebuia să ii mulţumesc pentru delicatesele pe care le primeam.

închise usa în urma lui şi se apropie uşor de patul meu, asezandu-se pe scaunul de lângă el şi asezandu-mi uşor tava în poala când m-am ridicat în fund. Supa de pui, un bol în care părea amestecat iaurt sau smantana cu fulgi de ovaz şi fructe de pădure (pentru care făcusem obsesie în utlimul timp) şi trei briose cu ciocolata din care încă ieşea aburul, suc de portocale şi de mere verzi (pentru că sunt a naiba de pretenţioasa a.k.a. mă plâng că nu îmi mai place fructul din suc aşa că Harry îmi aduce mai multe să se asigure). Da, sunt cu siguranţa bolnava speciala şi rasfatata spitalului. Probabil Harry crescuse foarte mult profitului vreunui restaurant non- stop din jurul spitalului.

- Deci, azi mancam de buna-voie sau prin metoda obişnuită? Zâmbi cald spre mine fiind gata să îmi ia lingura din castronul de supa şi să treaca la treaba. Ei bine, am spus că nu zâmbeşte în ultimul timp şi e serios şi asta e adevarat. Zâmbetul ala mic şi dulce era aşezat acolo fortat pentru mine, Harry se comporta cu mine în ultimul timp că un tata exagerat de protectiv care mai are scăpări în modul abuzurilor sexuale din când în când (şi asta tot pentru mine) deci cum să nu îmi ies din minţi?

M-am bosumflat şi mi-am strâns braţele la piept.

Harry continua zâmbetul ala dragalas şi enervant şi voiam să chicoteasca, să ranjeasca şi să mă amenințe că mă urca pe pereţi şi mi-o trage până îmi intra mucii în gura dacă nu mananc, să maraie, să faca ceva care să îmi aminteasca de el.

Se apleca peste tava şi se apropie mai mult de mine. Îmi prinse mână într-a lui şi se întinse să mă sărute înainte să îmi întindă lingura de supa. Nu i-am acceptat nici sărutul nici supa. Până aici!

- Ce e, iubito? Il prinseseră grijile deja şi zâmbetul ala mic şi fortat dispăru imediat.
- Cât ai de gând să te mai comporţi aşa? Am vorbit şi vocea mea suna al naiba de ciudat din cauza nasului înfundat.

Se încrunta uşor şi lasa lingura în castron. Simțeam un vag miros care se juca prin narile mele şi acum îmi era cu adevarat foame, cum îmi fusese şi ieri dar făcusem pe mofturoasa să mă hraneasca el, dar m-am saturat de asta. Sunt iubitul lui nu fiica.

- Cum mă comport?

M-am încruntat nervoasă.

- Tie cum ţi se pare? A trecut aproape o saptamana sî tu încă nu îţi revî din starea asta depresiva şi serioasă care mă scoate din minţi. Adica, la dracu', port o camasa de spital ridicola care îmi lasa fundul gol şi tu nu faci nimic în legătură cu asta, de buna-voie. Mi-e dor de Harry pe care l-am cunoscut prima data, de demonul pervers şi posesiv care candva era în stare să îmi faca fingerbanging cu băutură acidulata pe sub masa unui joc de blackjack. Harry care se catara pe stanei dupa animale salbatice că să fac sex cu el în pădure şi care mă amenința că nu ii pasa de menstruatia mea şi o să mă aiba oricât aş protesta eu pentru că sunt a lui. Mi-e dor de acel Harry. Am suspinat şi mi-am dat seama că începusem deja să plâng. Fir-ar! Ţineam asta de ceva timp în mine şi lacrimile nu ajutau deloc la starea mea şi aşa proasta din cauza răceli. Luam destule pastile încât să nu mă doara capul sau orice alta parte a corpului - dupa ce am fost în stare să le simt pe toate din nou - dar nu ii mai simțeam pe Harry şi asta durea cu adevarat. Rau.

Îşi cobora privirea spre mâinile împreunate din poala lui. Ştiam deja că avea să vina cu alta explicaţie că lucuruile nu mai sunt aşa cum au fost, că ii e greu şi nu poate să uite ce mi s-a intamplat din cauza lui.

Mi-am tras nasul cât aşteptam şi am luat lingura intre degete.

- Dar acel Harry a dispărut! Am rostit uşor, încercând să îmi duc lingura cu supa la gura şi să mă hrănesc şi singura cu mancarea ce sigur acum nu mai avea niciun gust pentru că el

nu mă putea hrăni cu ce voiam eu. Dar m-am simţit asaltata de un val furios de vant care s-a ridicat lângă mine şi mi-a smuls tava din braţe. Am icnit speriata uitandu-mă la Harry care a aşezat tava pe scaunul lui, aproape aruncand-o pe jos şi îşi croi hotarat drum spre usa. Am expirat şocata privindu-l cum o încuie şi se întoarce înapoi că un ciclon.

- Harry ce...

Dupa ce tigrul meu a vegetat atâtea zile nu ¡1 credeam în stare să reuseasca să se arunce peste mine în pat într-un asemenea fel. A azvarlit imediat patura subţire de pe mine şi am vazut-o zburând prin camera înainte să încerc din nou să vorbesc dar gura mî-a fost acoperita cu a lui, şi nu în modulul dulce de copil mic pe care il tot folosea în ultimul timp, aproape mi-a inghitit limba apoi a muscat-o şi mi-a insfacat soldurile sensibile şi cam ruginite de la atâta şedere.

- Ai dreptate, iubito! Îmi pare rău, toate astea mă mananca pe dinăuntru dar la dracu' ai dreptate. Şi să nu crezi că nu te-am mai dorit în timpul asta, fierb că un nenorocit de dorinţa pentru tine şi...

- Shht! l-am pus degetul peste buze.

- Am auzit destul! Tot ce faci în ultimul timp e să vorbeşti, da-mi-l pe Harry care scoate apele din mine fara să rosteasca un cuvânt. Il vreau înapoi, l-am ordonat.

Rânjetul care s-a aşternut pe buzele lui mi-a făcut inima să bubuie că un butoi cu praf de puşca aruncat în aer şi spulberat de glontul tras din arma lui. Stiu că asta e real, un rânjet real şi obraznic şi ah, cât de dor mi-a fost de el.

- Ce ziceai de camasa asta? Îţi lasa funduletul descoperit?

Îşi strecura mână pe sub fesele mele şi să mă ia naiba dacă nu am fost umeda într-o secunda.

Am rânjit că o dementa şi nu m-am mai putut abţine, l-am prins parul în pumni şi l-am tras spre mine că o salbatica. Probabil trebuia să îmi şterg nasul şi el risca să se imbolnaveasca din cauza mea dar cui naiba ii pasa acum? Să zaca în pat cu mine, asta ar fi perfect.

Mana lui Harry a urcat pe fundul meu, ridicandu-mi camasa larga şi m-am arcuit sub el, cautandu-i atingerile şi ghidandu-i mână spre feminitatea mea. Ştiam eu că dacă renunţ la lenjerie şi îmi las camasa asta ridicola desfăcută o să înving până la urma.

- Drace, iubito esti aşa umeda. Tremura peste buzele mele şi am gemut din cauza cuvintelor lui.

- E numai vina ta. M-ai tinut că pe un peste într-un acvariu cu nisip. L-am criticat tafnoasa şi nasul înfundat plus buzele pe care mî le sugea şi nu mă lasa să vorbesc - vocea mea era de-a dreptul comica.

- Dacă te face să te simtî mai bine, acvariul meu a avut foc.

Mi-am înfipt mâinile în cureaua pantalonilor sai până nu se razgandea din nou şi s-a ridicat uşor dandu-mi voie să ii desfac. Carnea mă durea din cauza bolii şi a şederii continue şi felul în care Harry îmi strangea acum soldurile şi coapsele mă arunca într-un abis de plăcere.

- Doamne, mi-a fost atât de dor de tine că îmi plesnesc venele. Ce îmi faci tu mie, Katherine!

Nu stiu de unde scosesem dorinţa asta animalica din el şi cum reusisem să o readuc la viaţa dar am zâmbit că un dracusor peste buzele lui şi i-am înconjurat talia cu picioarele mele. Godzilla mea era mai mult decât pregătită şi se pare că şi ei i-a fost dor de mine cum mi-a fost mie de ea.

Cui ii pasa că eram într-un salon de spital şi în orice secunda cineva poate să bata la usa? Am uitat de tot într-o secunda şi nici întoarcerea din mortî a lui Drake nu m-ar opri acum să iau ce vreau din demonul meu. Trageam de el că o nimfomana şi gemetele lui cu siguranţa puteau fi auzite desi ale mele erau mai sonore. Sunt bolnava şi am nevoie de îngrijire speciala, una a dracului de buna pentru că în secunda în care l-am simţit în mine am explodat că o bomba

nucleara şi vedeam acoperişul zburând în aer. Raceala s-a dus, durerile s-au dus. grijile s-au dus... mi-am recuperat demonul şi o să uit absolut tot macar pentru câteva minute.

Şi brusc ceva nu era bine, m-am indepartat de pe buzele lui şi mi-am întors repede capul, ducandu-mi mână la gura sî eliberând un stranunt enervant.

- Baga-mî-aş! Cer prea mult cinci minute în care să elimin lichide şi pe alta parte? Am vorbit nervoasă stergandu-mi nasul şi asta era al naiba de ridicol şi deloc excitant.

Harry rase şi îmi trase şervetelul de la nas, napustindu-se iar peste buzele mele.

- Cine naiba crezi că îţi da drumul în doar cinci minute? Mormăi peste gura mea şi am rânjit.
- Sfinte, ce bine e înapoi în tine. Gemu executând fiecare mişcare că notele perfecte ale unui cântec iar eu eram o melomana dupa instrumentul lui.
- Taca-ţi fleanca, Styles, şi fa-ţi treaba! Am marait savurandu-mi euforia şi nu vreau să fiu deranjata de nimic.

Rânjetul lui s-a imprimat pe pielea gatului meu. l-am strâns tricoul în pumni şi am încercat să ii dau jos sî dacă nu mă lasa o să ¡1 rup, apoi o să arunc capodul ridicol de pe mine.

- Am înţeles, iubito! Dar mai am ceva de zis. Am oftat şi i-am tras buzele peste ale mele. Nu vreau să aud nimic.

Îmi muşca buza şi mă pătrunse mai adanc că să mă pacaleasca şi să nu ii trag înapoi. Corpul meu slăbit se sleia repede.

- Te iubesc! Se uita în ochii mei apoi ii închise pe ai lui şi cobora uşor peste buzele mele. Te simt! Şi orice decizie iau o fac pentru aceste doua lucruri. Niciodata să nu te îndoieşti de sentimentele mele sau de dorinţa mea pentru tine. Chiar dacă mă comport uneori că un călugăr e pentru că mă simt vinovat pentru ce ţi se intampla din cauza mea şi vreau să fac orice că să fii în siguranţa dar asta nu inseamna că în interiorul meu exista macar o secunda în care să nu vreau să te devorez că un animal turbat. Ai înţeles?

Am inghitit în sec deja ametita rău de tot şi am aprobat din cap. Îmi dadeam drumul doar din cauza vorbelor lui.

- Şi acum, patul asta mă inhiba, urase să o fac în locuri în care au stat alţii dar pereţii nu cred că i-a atins cineva. Ce spui?

Mă privi puţin retinut, probabil crezând că eu sunt bolnava şi el vrea să mi-o traga pe perete. Ce naiba cerşeam eu mai devreme?

- De ce dracu' mai întrebi? Am marait deja sărind în sus şi mi-am tras singura camasa care mi se făcuse ghemotoc în poala.

Ochii i s-au mărit şi a inghitit zgomotos în sec. Am rânjit senzual.

- Acum chiar ai eliberat animalul turbat din mine!

Am ras şi apoi am icnit amuzata când m-a infacat din pat şi mi-a lipit fundul de peretele rece, bagandu-şi talia intre picioarele mele şi lasandu-şi dinozaurul să mă sfârtece.

- Bun! Şi o să mă asigur că ramane liber de acum în colo. A gemut tremurând strivit de mine, i-am tras tricoul peste cap şi m-am înfipt în buzele lui că o vipera iar el mi le-a inghitit pe ale mele că un anaconda.

Da, mi-am recuperat demonul.

Harry mi-a prins mână şi a tras-o uşor spre el. Mi-a sarutat degetele şi a zâmbit în timp ce lasa maşina să alunece rapid pe autostrada aglomerata.

În sfarsit am fost externata şi chiar dacă raceala mea nu era complet vindecata şi nici vanataile, acum ramasesere simple urme care aveau să dispara odată cu trecerea timpului şi să cureţe chinul prin care am trecut în ultimele 2 saptamani. Exageram puţin cu pudra dar voiam să acopar orice urma a vanataii de pe chipul meu care părea să ii doara pe Harry mai rău decât pe mine. Nu voiam să o mai vada.

- Ne-am cumintit?

L-am privit puţin confuza şi a zâmbit.
- În mod normal acum mi-ai fi sărit în poala. Continua să zambeasca şi am chicotit uşor.
- Eram într-o criza existenţiala. M-am scuzat din nou pentru scăpările mele din timpul internării în care am acceptat să fac dragoste cu el lipita de un perete. De fapt, eu i-am cerut asta.
- 0 criza existenţiala sexuala. Mă completa cu un rânjet viclean şi mi-am mijit ochii punandu-mi mâinile în
- 0 spui de parcă tu nu ai fi avut-o!
Rase.
- Oh, iubito, eu am avut-o cu mult înaintea ta.
- Mhm, nu mî s-a părut. Am bolborosit oftîcata.
- Sunt mai rezistent că tine. Îmi facu cu ochiul şi mi-am abtinut instinctul de ai scoate limba că un copil ofticat şi acuzat că nu s-a putut abţine să nu îşi bage capul în borcanul cu prăjituri. Desi Harry îşi bagase capul în prăjitură dacă tot veni vorba de asta. La propriu şi la figurat... ambele capete.

Am rânjit uşor la micul gând obraznic.
- Ce?! Vru Harry să stie.
- Nimic, doar un gând cu prăjituri! Am zâmbit şmecher şi s-a încruntat într-un mod comic făcându-mă din nou să chicotesc. Îmi saruta mână din nou şi se concentra asupra drumului.

Drumul spre casa. Casa la care tata nu voia sub niciun chip să mă mai întorc şi acum avem noroc că nu am ajuns să îi aratam locuinţa noastra până acum dar va afla unde este mai devreme sau mai târziu.

Eu şi Harry aveam micile noastre scăpări în care uitam tot şi ne lasam natura salbatica să conducă şi faceam asta că să nu înnebunim complet. Dar asta nu însemna că lucrurile s-au rezolvat.

Va trece o perioada lunga de timp până când voi invata să mă obisnuiesc cu ce s-a intamplat, pentru că nu cred că aş reuşi vreodata să uit asta. Să mă obisnuiesc cu gândul că atatia oameni au murit din cauza mea, că am fost torturata de un maniac şi chiar dacă a murit acum asta nu inseamna că nu mai sunt alţii care să apara în locul lui.

Încă mai erau atât de multe probleme în viaţa noastra. În afara de cea nou aparuta cu tata care acum cauta o posibiliate să il ia pe Harry de lângă mine, el nu era singurul tata care ne crea probleme.

Reynolds nu dadea niciun semn, dar cu siguranţa nu va lasa moartea nepotului sau nepedepsita. Am fost atât de bulversata de toate intamplate încât nu am realizat asta atunci când Christina mi-a spus. Drake era nepotul lui Reynolds, verişorul lui Harry şi Yrrah şi în oare care masura şi al meu. Alte legaturi şocante pe care nu stiu dacă ar fi trebuit să i le spun lui Harry. Drake era mort. Un subiect închis şi cel mai bine e să ramana aşa, chiar dacă nici trecerea în alta lume nu părea să spele ura lui Harry asupra lui. Probabil i-a cerut lui Carter să-i aduca trupul carbonizat al lui Drake şi să ii smulgă inima arsa din piept aşa cum şi-a dorit la început.

El sî oamenii lui zaceau îngropaţi în padurea în care m-au fugărit pe mine sî mi-au plănuit moartea. Şi aş fî fost bucuroasa să uit asta, să suflu uşurata sî să trec peste dacă printre acele corpuri îngrămădite nu exista sî cel al Christinei.

Moartea ei nu părea să îi aduca lui Harry vreun sentiment anume, era bucuros că m-a ajutat sî mi-a confirmat că era o fata buna şi blanda, prea blanda însă nu ii regreta moartea. Stiu că pentru el era o victima colaterala în vanarea lui Drake.

Şi totodata mai era şi Yrrah, care nu a mai aparut dupa ambuscada din pădure şi pare că nu avea de gând să se mai intoarca. Şi cel mai dureros e că nici Harry nu il mai voia înapoi.

Fratele lui e mort, sî aşa va ramane. Cel care î-a răpit iubita pentru a se răzbună pe el era doar un om care ii semana. Asta erau vorbele lui de fiecare data când pomeneam de Yrrah. Reci şi dure, şi asta era îngrozitor de dureros ştiind cât îşi iubea înainte fratele.

Harry a oprit maşina în fata casei şi sentimentul de căldură m-a cuprins imediat. Acasă.

Trecuse parcă o veşnicie de când nu am mai venit pe aici. Din seara înaintea aniversarii noastra de o luna. Trecuseră doua saptamani de atunci dar părea o veşnicie în care atât de multe vieţi s-au schimbat sau au dispărut.

Am respirat uşor înainte să ies din maşina sî să fiu întampinata de Harry care îşi recuperase zâmbetul blând dar acum nu mai părea camuflajul unui chip chinuit. Cel puţin renunţase la planurile de a mă părăsi şi asta era tot ce îmi pot dori pe moment.

- Bine ai venit acasă, iubito! Îmi cuprise mijlocul şi am zâmbit imediat. M-a tras într-un sărut tandru şi dulce care nu putea descrie mai bine sentimentul de acasă şi siguranţa.

Harry a închis portiera în urma mea şi am zâmbit spre Ferrari-ul strălucitor care părea şi fi avut şi el parte de o internare odată cu mine. Urmarirea prin pădure il afectase serios dar acum era că nou.

- Oricum voiam să ii schimb caroseria. Harry ridica din umeri ghicindu-mi gândurile şi am zâmbit. Aveam bagajul din spital în portbagaj dar Harry m-a tras direct spre casa şi acum tot ce voiam era să ajungem sus în mansarda, să ne prefacem că viaţa noastra e complet normală şi plictisitoare şi să lenevim pe salteaua noastra pentru tot restul zilei, leneveala mai salbatica din când în când.

Harry mi-a deschis usa şi mi-a trecut mână pe la nas din instinct înainte să intru sî să sar imediat înapoi într- un tipat când un val de urlete s-a izbit de mine. M-am lipit de abdomenul lui Harry fiind la un pas să ii sar în braţe când o adunatura de oameni au năpustit peste mine stringand în cor: "Bun venit acasă!"

Mi-am calmat inima şi mi-am privit prietenii, aruncand confeti şi sufland în tot felul de fluiericiuri colorate. Sufrageria era plină de baloane şi împodobita că pentru petrecerea unui copil mic.

Ne-au înconjurat cu totul şi am început să rad în cele din urma.

- S-a întors tigroaîca! Tipa Jay rîdicandu-mă în braţele lui sî am ras prinzandu-mă de umerii lui.

- Hei, uşor, e încă fragila. Protesta Harry încercând să mă dea jos sî nu stiu dacă într-adevar se gandea la fragilitatea mea sau la faptul că alt bărbat mă ridica în braţe.

- Ultimul supravieţuitor! Mă ciufuli Mike şi i-am scos limba înainte să mă traga în braţele lui şi să mă zguduie că pe un un urs de plus pe care ii sugrumi din dragoste. Am tuşit în umărul lui.

- OK, atunci ce ai zice să nu mă omori tu acum şi să îmi strici renumele. Am vorbit în braţele lui şi mi-a dat drumul razand.

Fetele au fost mai rapide însă au actionat în card şi mână mea ii cauta pe Harry din gramada, cerşind ajutor.

- Ce cautati toti aici? Am întrebat când în cele din urma am reuşit să îmi recapat aerul sî toti au terminat îmbrăţişările de parcă nu mă mai văzuseră de un an.

- Dam o petrecere, tie ce ţi se pare că facem? Nicky flutura un balon în jurul fetei mele şi m-am ferit razand.

Am simţit doua braţe infasurandu-se pe la spatele meu şi m-am întors spre Harry.

- Asta a fost ideea ta, nu?

- Vinovat! Zâmbi ştrengăreşte şi mi-am clatinat capul înainte să mă întorc să ¡1 sărut. Nu era ideea mea de lenevit dar era bine şi aşa. Imî era dor de prietenii mei şi mă saturasem să vorbesc cu ei doar pe marginea patului de spital.

Nu era una dintre petrecerile noastre obişnuite, dar era mai frumoasă decât oricare alta. Să îmi privesc toti prieteni şi să îmi dau seama că în ciuda tuturor intamplate, noi continuam să prosperam.

Băieţii au ieşit în curte pentru gratar în timp ce Mike era singurul care cotrobaia fiecare colţişor din casa dupa un strop de alcoool. Harry hotarase că toată lumea să fie cuminte azi şi asta probabil datorita mie care încă aveam program pentru medicamente şi nu am voie să mă ating de alcool însă nici nu simţeam nevoia să o fac. Experienţa din cabana blestemata mi-a crescut aproape o fobie pentru droguri. Ceva pentru care să ii mulţumesc lui Drake însă preferam să raman dependenta decât să am încă imprimata în memorie amintirea acelui viol care mă bantuia în vise.

Am reuşit să scap din ghearele lui Nicky care era un medium ambulant şi încerca să afle ce am făcut eu şi Harry tot timpul asta în spital. El nu a plecat o ora de lângă mine şi probabil a mituit bine asistentele să ii lase să doarma cu mine în pat însă avand în vedere circumstanţele în care m-a pierdut prima data nu avea să mă mai lase vreodata singura într-un spital. Chiar dacă la usa mea erau în permanenta doi bodyguarzi el nu ar fi plecat de lângă mine nici biciuit. Avem mulţi trandafiri de trimis doamnei directoare pentru atâtea zile de chiulit, cel puţin el pentru că eu eram scutita medical.

- Nu, pe Harry ii inhiba paturile de spital. Am răspuns muşcând dintr-un baton de ciocolata şi găsind altceva de lucru că să pot scapa de gura ei. V şi Jay îşi făceau poze cu puma noastra. Harry impaiase animalul ala şi acum trona în sufrageria noastra, că o felina pe soclu şi dacă nu ar fi aratat atât de vie aş fi dat-o afara. Insa era frumoasă şi îmi aducea amintiri plăcute. Aproape simţeam euforia din acea dupa-amiaza instalandu-se în casa noastra într-o prezenta salbatica şi excitanta prin existenta ei aici. Am zâmbit visatoare înainte să imî dau seama că Nîcky îşi flutura mână prin fata mea.

- Fato, cu ce te-au drogat dracii aia? Se stramba confuza şi am început să rad. Asta era denumirea ei pentru doctori. Ea vedea iadul că un spital enorm în care diavolii sunt doctori şi te chinuie intepandu-te constant cu seringile în fund. Doamne fereşte că Nicky să se imbolnaveasca vreodata, a făcut urticarie doar din vizitele făcute în timpul internării mele.

- Scuze, devin nostalgica cam des în ultimul timp. Am clatinat din cap zâmbind.

- Aha! Afirma ridicând din spranceana şi făcându-mă să chicotesc.

- Stii că nu cred rahatul ala, nu?

- Mă gandeam la vanatoarea în care am prins puma aia. I-am răspuns în cele din urma dandu-mi ochii peste cap.

- Ce?! Nu, nu asta. Mă refer la vrajeala cu paturile de spital. Bine, pe mine mă inhiba dar Demozilla clar nu are o problema cu asta.

Am izbucnit în ras. Aşa îmi trebuie dacă i-am spus lui Nicky de pararea mea despre dotarea lui Harry. A făcut o legătură intre Demon şi Godzilla, tipic ei.

- Spune-mi! Insisita că un copil care vrea să afle finalul povestii preferate şi am oftat.

- Il inhiba paturile de spital, nu mint. Se încrunta. - Dar a găsit o soluţie folosind pereţii.

Ochii ei se marira şi gura se deschise într-un rânjet care îmi aducea aminte de Grinch.

- Ştiam eu, tarfa dracului, de ce încerci să ascunzi asta de mine? Mă lovi în umăr şi m-am încruntat spre ea.

- Exact de asta! Am afirmat aratand spre ea.

- Ştiam eu că nu o să stea atât de mult timp lângă tine fara să faca ceva.

- Hmm, cred că el ar fi reuşit, eu am fost cea care şi-a ieşit prima data din minţi.

Am luat o gura de suc şi am ieşit pe veranda. Forfota se mutase afara şi l-am observat pe Harry invartindu- se în jurul unei motociclete negre alaturi de Mike. Nu îmi era cunoscuta şi i-am

observat imbratisandu-se. Probabil era a lui Mike dar gestul lor era ciudat şi iar nu mai acordam atentie vorbelor lui Nicky.

- Încă se simte vinovat. Am răspuns dupa 10 întrebări despre abţinerea lui Harry.
- Vinovat de ce? Ca te-a salvat şi nu a ramas fara păsărică lui preferata?

Am bufnit amuzata, numai Nicky putea să gandeasca aşa.

- Cum merg lucrurile intre tine şi Ty? Am schimbat subiectul dar înainte să ii dau lui Nicky ocazia să îmi răspundă am văzut o maşina neagra parcand în fata casei noastre. Îmi părea cunoscuta şi imediat ce am văzut chipul identic coborând inima mi s-a oprit pentru câteva secunde. Nu mă aşteptam să il mai vad prea curând mai ales că era insotit de Alexandra şi un alt baiat.

Am observat privirea încruntata a lui Harry sî am mers imediat la el, lasand-o pe Nicky care începuse să se minuneze despre asemanarea dintre gemenii Styles sau gemenii Demozilla cum ii numise prima data.

Am prins braţul lui Harry şi imediat s-a infasurat în jurul taliei mele într-un mod protector.

- Dati o petrecere şi pe noi nu ne invitati? Urat! Ne critica Alexandra sarcastica şi m-am tensionat lângă Harry. Orice ar fi făcut femeia asta, încă mă simţeam inconfortabil în preajma ei.
- Credeam că ati plecat. Tonul dur al lui Harry sublinia clar că şi-ar fi dorit asta.
- Atât de serios. Alexandra se încrunta spre Harry cu un rânjet şiret sî pot să jur că tarfa asta parcă îşi elibera orgasmul delectandu-se cu încruntătură lui Harry.
- Mie una mi-a fost cam dor de locul asta, o să mai raman prin zona. Zâmbi entuziasmata şi mi-a picat cerul în cap.
- Fara resentimente, Katherine. Jigodia aia m-a obligat să particip la rapirea ta, nu mi-a făcut deloc plăcere să te răpesc şi să il am pe Harry atât de uşor. Îmi plac provocările şi razboaiele grele. Îmi facu cu ochiul şi pot să jur că nu mai respiram. Eram la un pas să mă înfig în parul ei desi ea părea foarte amuzanta de ce spunea sî dacă nu eram atât de nervoasă mî-aş fi dat seama că glumea sî voia să mă enerveze. Chiar şi o gluma pe subiectul Harry, scotea tigrul din mine.
- Alexandra! O avertiza Harry încruntat strangandu-sî mai tare braţul din jurul meu.

Ea rase.

- Glumeam doar, Doamne ce tensionatî ati devenit. Ah, Mike, sper că el nu a devenit la fel iritant că tine. Il ironiza Alexandra înainte să plece spre ceilalţi din curte şi am reuşit să respir. Încă o secunda şi coama aia superba şi neagra mi-ar fi atarnat printre degete. Era normal că ea să ne cunoasca toti prietenii, fusese aici înaintea mea.

Am aşternut un rand de injurii diavoleşti în mintea mea înainte să îmi îndrept privirea spre Yrrah. El şi Harry îşi întorceau un rand de priviri serioase şi fixe ce pareau aproape infricosatoare.

- El cine e? întreba Harry aratand spre baiatul de lângă Yrrah ce părea amuzat de situatie.
- E un prieten. Răspunse Yrrah simplu.
- Kellin! Baiatul întinse mână spre Harry şi aştepta câteva secunde cu ea întinsa până să obtîna strangerea lui Harry. Parul negru sî des ii trecea peste urechi sî părea o combinaţie intre emo sî punk. Braţele ii erau tatuate însă cel mai tare ieşeau în evidenta ochii lui mari şi albaştri care în ciuda dimensiunii aproape ciudate, aratau frumos pe chipul lui albicios.
- Un prieten de-al lui Drake? Vru Harry să stie.
- Nu, omule. Nu am avut nimic de a face cu tipul ala desi am auzit că a fost multa distractie pe aici. Ne stim din orfelinat, li răspunse Kellin şi l-am simţit pe Harry incordandu-se şi pot să jur că făcuse asta pentru felul în care Kellin numise rapirea mea, distractie.
- Ai de gând să ramai?

Harry îşi întoarse privirea spre Yrrah şi felul lui de a o spune mă supara. Tonul lui spunea clar că nu îşi doreşte să raman.

Kellin ridica din sprâncene şi stiu că se simţea în plus aşa că s-a retras amuzat, cu mâinile în poziţie defensiva de parcă ar fi fost lovit dacă nu o făcea. Se îndrepta spre Alexandra care radea de mama focului cu Mike şi cam toti ceilalţi prieteni ai mei.

Aş fi început iar să înjur mintal dacă tensiunea din jurul meu nu era acum la cote maxime. Iar eram intre gemenii fatali.

- Nu stiu, nu cred că e ceva pentru mine aici. Răspunse Yrrah fara să piarda contactul cu ochii fratelui sau.

- Ai dreptate, nu el Duritatea lui Harry era aproape dureroasa.

Yrrah bufni uşor pentru asi acoperi cealalta reacţie care era probabil una de furie.

- Chiar aşa?! Yrrah îşi duse mână în buzunarul pantalonilor şi scoase din interiorul lor medalionul sub forma avionului de hârtie. Am suspinat uşor la vederea lui. Am crezut că l-am uitat pe podeaua din camera acelei case dar cred că Yrrah l-a luat înainte de asta iar eu nu mi-am dat seama.

- Poate că noi nu mai suntem ce am fost odată dar cu toate astea trecutul e neschimbat şi eu nu am de gând să ii las aşa. Reynolds e încă acolo şi o să vina dupa tine mai devreme sau mai târziu.

Harry se încrunta.

- Nu am nevoie de ajutorul tau pentru asta.

- Nu ţi l-am oferit. Suntem în asta împreuna şi tu nu mai iei nimic înaintea mea. Mai ales razbunarea. Duritatea lui Yrrah o prinsese pe a lui Harry şi eu mă simţeam că Elveţia înconjurata de bombe nucleare.

- Ti-am înţeles intentiile sî de ce ai vrut să te răzbuni pe mine dar în toate astea ai greşit cu un singur lucru: ai atacat-o pe Katherine. Trebuia să vii la mine, să loveşti direct în mine nu în ea. Pentru asta nu o să te iert niciodata, cum nu o să iert pe nimeni care incearca să ii faca rău.

Mi-am întors privirea spre Harry şi l-am implorat tăcut să înceteze, însă nu s-a uitat la mine şi intensitatea dintre privirile lor întâlnite era că un soc puternic care poate lasa un întreg stat fara curent. Eu eram acel stat acum.

- Cum ramane cu tine? Toate astea i s-au intamplat din cauza ta în prima faza.

Trupul lui Harry s-a tensionat şi l-am simţit repezindu-se spre fratele sau. L-am blocat speriata şi m-am pozitionat intre ei, asezandu-mi mâinile pe piepturile lor. Nici Yrrah nu părea să dea înapoi de la o incaîerare cu geamanul sau.

- Incetatî! La naiba, gata cu asta. M-am enervat desi mă simţeam atât de mica şi slabă intre ei. - Jonathan şi Reynolds sunt cei care merita ura voastra. Ati fost înveninaţi unul împotriva celuilalt, de ce nu puteti pur şi simplu să uitati asta şi să fiti că la început?

Nici unul dintre ei nu au vorbit în schimb şi-au coborât privirile spre mine şi era atât de linişte în jur încât îmi simţeam venele pompând în tâmple. Toti erau cu ochii pe noi şi eu eram că o caprioara care incearca să faca pace intre doi lupi. Mi-am adunat puterile şi am ramas teapana intre ei, mai bine mă muşcau pe mine decât să se muşte intre ei.

- Trebuie să lucraţi împreuna, fie că va place sau nu. Reynolds o să vrea razbunare pentru moartea nepotului sau şi atâta vreme cât nu stie cine sunteti cu adevarat o să va atace pentru că până la urma amandoi ati participat la moartea lui Drake.

- Stai, ce?! Drake era nepotul lui Reynolds? întreba Harry năucit. Privirea lui Yrrah indica că ştia deja asta.

- Da, era. Aproba Yrrah înaintea mea. Şi varul tau că sî al meu şi... al tau, Katherine, în oarecare masura. Se întoarse spre mine şi am inghitit uşor.

- Nu e o idee buna să te consider sora vitrega, nu? Amuzamentul lui Yrrah în legătură cu subiectul asta il înfurie pe Harry imediat.

- Probabil că nu. Se completa Yrrah singur înainte să o faca Harry.
Mi-am coborât uşor mâinile de pe piepturile lor, simţind că pericolul trecuse dar era încă prezent.
- Uite, ţi-ai petrecut viaţa crezând că sunt mort. Eu mi-am petrecut-o pe a mea urandu-te. Să lasam asta aşa cum a fost până acum şi să ne unim doar pentru distrugerea celor care ne-au adus aici. Fara resentimente. Propuse Yrrah şi chiar dacă era un pact dureros pentru doi fraţi tot era mai bine decât să îşi verse ura intre ei.
Harry cugeta câteva secunde bune timp în care mă trase din nou lângă el şi îşi infasura braţul în jurul meu parcă revendicandu-şi teritoriul.
- Cu o condiţie!
Yrrah îşi dadu ochii peste cap nervos. -Care?!
- Nu vreau să te mai apropii de Katherine.
Mi-am ridicat privirea surprinsa spre el, nevenindu-mi să cred că ii cere asta. Yrrah bufni amuzat.
- Ti-e frica că o să mă confunde iar cu tine?
- Sunt chiar aici! M-am impus scoasa din sărite înainte că Harry să se infîga iar în Yrrah.
- Bine! Il opri acesta înaintea mea. Cum vrei. Dar am şi eu o condiţie. Urlam pe interior. Viata mea întreaga devenise o condiţie în ultimul timp. Harry îşi ridica privirea în semn că il asculta.
- Eu il omor pe Jonathan. Spuse Yrrah serios şi nu am reuşit să îmi abţin tremuratul scurt.
Harry aproba din cap privindu-l serios şi stiu că il ura pe bunicul sau, însă prioritatea lui era Reynolds.
- Bun, fraţi pentru razbunare, atunci? Yrrah ii întinse mână şi Harry o privi ezitant.
- Pentru razbunare. Fu de acord oferindu-i mână lui şi nu puteam suporta o tensiune mai mare. Am inghitit involuntar în sec privind cei doi demoni identici incheiand o alianţa care poate schimba sau distruge vietiile tuturor. Chiar dacă nu voiau să lase asta la vedere, stiu că acesta simpla atingere însemna mai mult decât încheierea unui acord pentru ei, însă orgoliul sî furia erau încă prea mari.
Îşi retrasera mâinile în cele din urma, privind în direcţii diferite. Harry îşi cobora ochii spre mine şi am schitat un mic zâmbet. Se apleca să îmi sărute fruntea.
- Deci, pot să mai raman sau asta intra în coditia de nu mă apropia de Katherine? Am oftat nervoasă.
Harry ii facu semn din cap spre ceilalţi care priviseră tot spectacolul că cei mai cuminţi spectatori din lume şi probabil unii dintre ei sperau să se termine cu o incaierare. Stiu că pe Mike l-ar fi distrat asta. Yrrah zâmbi uşor clatinandu-şi capul şi trecu pe lângă noi, însă se opri şi îşi întoarse capul.
- Apropo, la multî ani! Zambî carismatîc şi ochii mei s-au mărit de uimire. Ce?! Harry îşi datina capul cu ochii ingustati.
- Da, şi tie! Spuse repede şi gura mi s-a deschis. Nu pot să cred. Yrrah rase uşor şi se îndrepta spre gaşca prietenilor noştri. M-am întors spre el şi îmi simţeam narile umflate de furie.
- Nu e cine stie ce! spuse repede înainte să apuc să explodez.
- Nu e cine stie ce? Am repetat furioasa. E ziua ta şi tu faci o petrecere pentru întoarcerea mea acasă.
- Asta e mult mai important.
M-am încruntat şi mi-am strâns buzele, abtinandu-mă.
- De ce nu mî-ai spus?
Îşi datina capul sî îşi infasura braţele în jurul meu.
- E doar o zi, iubito. Nu e mare lucru, a mai trecut un an.
- Bun, atunci şi tu o să ai parte de acelaşi tratament de ziua mea.
Chicoti uşor şi îmi saruta vârful nasului.

- Bine, pedeapsa e corecta. Desi o să-ţi fie cam greu să o aplici avand în vedere că stiu ce s-a intamplat pe 15 iulie.
Am oftat. Normal că stie.
- Ce s-a intamplat? L-am tachinat tafnoasa.
- S-a născut îngerul meu. Mă strânse mai tare în braţe şi îmi saruta tandru buzele cu un mic zâmbet.
Mi-am aşezat palmele pe obrajii lui şi m-am ridicat pe vârfuri pentru a ajunge mai bine la buzele lui.
- Şi astăzi s-a născut demonul meu. La mulţi ani, iubitule! A zâmbit că un copilaş şi a acceptat sărutul neparand să îşi doreasca să se mai termine vreodata. La fel îmi doream şi eu aşa că am oprit din nou timpul în loc pentru câteva secunde doar pentru noi.
Simţeam doar briza uşoară a vântului, căldură soarelui, braţele lui, sărutul sau şi toată fiinţa lui. Il simt pe
el.
Insa realitatea te trezeşte de fiecare data aşa că sărutul s-a întrerupt în cele din urma, însă frunţile noastre au ramas unite.
- Demonul meu de 20 de ani. Am zâmbit şi mi-am mangaiat nasul de al lui. Harry zâmbi şi mă saruta din nou uşor. Am realizat că Harry e mult mai mare decât mine. Chiar dacă suntem în acelaşi an la liceu asta se datoreaza faptului că el a renuntat un an la şcoala. Eu nu am încă nici 19 ani şi mai am mult de aşteptat până atunci. Harry avea aceeaşi varsta că Nicky şi ar fi trebuit să termine anul trecut. Pentru prima data m-am bucurat din cauza rebeliunii sale şi a consecinţelor ei pentru că aş fi putut să nu ii mai cunosc niciodata dacă el frecventa liceul normal.
- Mă simt mult mai batran de atât. Glumi şi am chicotit uşor.
- Slava Domnului că ai renuntat un an la şcoala. Am spus dand glas gândurilor mele şi Harry zâmbi însă nu stiu dacă îşi dăduse seama la ce mă refer.
- M-am oprit şi mi-am aşteptat îngerul.
M-am înmuiat că ciocolata topita. Nu puteam primi un răspuns mai frumos, l-am inhatat buzele în alt sărut făcându-l să chicoteasca.
- Dar tot nu te iert pentru că nu mi-ai spus de ziua ta, stii că aş fi vrut să îţi fac un cadou. M-am bosumflat şi Harry ganguri că un copilaş, sarutandu-mi nasul.
- Mi-am făcut cel mai frumos cadou din lume, iubito. L-am privit curioasa. - Te-ai întors acasă!
Şi ciocolata continua să se topeasca şi simţeam cum mă preling pe aleea din fata garajului.
- Şi dacă vrei să într-adevar să îmi faci un cadou, continua cu un mic zâmbet obraznic. Mi-l poti oferi la noapte.
Am început instantaneu să rad.
- Sî maine-noapte, sî poimaîne-noapte şi tot aşa până fac 21 de ani şi o să vreau acelaşi cadou.
Am continuat să rad sî i-am mangaiat obrajii moi.
- S-a făcut!
Zâmbetul sau se largi.
- Te simt!
Îşi lipi fruntea de a mea cu ochii închişi şi i-am simţit fiinţa contopindu-se cu a mea. Senzaţia de tremurat îmi pătrunse în vene, încă nu gaseam cuvinte să pot explica ce se intampla cu adevarat cu mine atunci când îmi spunea asta.
- Să te simt pe tine e tot ce am nevoie, indiferent că e ziua mea sau nu. Tu esti cadoul meu pentru tot restul vieţii. Îşi freca fruntea de a mea şi am respirat uşor să nu cedez în braţele lui din cauza euforiei ce se aduna în mine.

Ceilalţi îşi luasera privirea de pe noi şi acum se concentrau asupra gratarului. Yrrah era în centul atentiei.
- Vrei să plecam de aici?! Îmi şopti Harry la ureche şi mi-am întors repede privirea spre el.
- Unde să plecam?!
Insa deja îmi suradea ideea.
Harry îşi lipi buzele de urechea mea şi respiraţia lui îmi trimitea fire electrice în corp.
- Stii cum e, unde vedem cu ochii.
Am chicotit şi am aprobat din cap.
- Du-mă oriunde vrei, sunt a ta. I-am şoptit şi l-am simţit şi pe el tremurând.
M-a tras imediat dupa el şi am chicotit însă apoi am observat că mă tragea spre motocicleta neagra de pe
- Asta e a lui Mike? L-am întrebat confuza privind motorul necunoscut dar stralucirea lui indica că poate fi
- Nu chiar, mi l-a dat cadou. Rase Harry şi l-am privit şocata. Ah, deci Wagner ii putea da cadou şi eu nu.
Harry incaleca motorul, îndreptându-l şi pot să jur că mă umezisem din cauza acestei imagini. Era atât de
sexy. Se pare că Miky avea o traditie cu motoarele oferite cadou. Tot asta ii oferise şi lui Keith, care acum topaia în curtea noastra, plin de energie şi nevatamat.
Harry îmi întinse mână şi am zâmbit, prinzand-o imediat şi urcandu-mă pe motor în spatele lui. Nu am ezitat şi i-am cuprins mijlocul cu braţele şi mi-am lipit obrazul de spatele lui. Harry îmi trase genunchii mai sus în jurul lui şi am chicotit.
- Cât de greu mi-a dost să te conving să faci asta data trecuta. Chicoti Harry întorcându-şi capul spre mine şi am ras uşor. Prima noastra plimbare cu motocicleta. Părea cu secole în urma şi i se intampla unei Katherine care nu îşi dăduse seama cât de îndrăgostită este de acest demon.
Am zâmbit şi m-am întins spre buzele lui. M-am ridicat mai sus şi i-am cuprins obrazul în palma mea.
- Gata?! Zâmbi Harry încă peste buzele mele.
- Gata! Am aprobat entuziasmata şi l-am strâns mai tare de mijloc.
Rânji că un dracusor şi se întoarse iar huruitul motorului a vibrat imediat sub mine. Mi-am ridicat barbia proptind-o în umărul lui Harry şi aşteptând evadarea.
- Hei, unde plecaţi? Am auzit protestul lui Mike înainte că Harry să plece. Nicky a strigat şi ea dupa mine şi tot ceilalţi i s-au alaturat.
- Nici gând nu plecaţi acum, nu la cât m-am chinuit cu dracia aia de gratar. Ken veni furios spre noi.
- Hai, hai! L-am stimulat pe Harry să plece şi am început amandoi să radem, fugind de turma revoltata şi ieşind pe strada. M-am întors să le fac cu mână şi Harry sî-a întors sî el capul amuzat.
- Ne întoarcem repede. Striga Harry în urma noastra lasandu-i pe toti suparati în spate. - Sau nu, completa întorcându-se spre mine şi am rânjit intînzandu-mă imediat să il sărut.
Cartierul nostru ramanea în urma, la fel şi toate problemele şi eram din nou în bula noastra de aer în care suntem doi adolescenţi normali şi indragostiti care îşi trăiesc viaţa aşa cum stiu mai bine.
Harry gonea pe autostrada şi spre deosebire de data trecuta, acum nu îmi mai era frica de nimic. M-am prins de umerii lui şi m-am ridicat uşor, dandu-mi capul pe spate şi lasand vântul puternic să îmi acopere fata şi să îmi rascoleasca parul. Harry îşi întoarse capul spre mine, afîsand cel mai frumos zâmbet din lume şi i-am prin barbia, tragandu-l fara ezitare spre buzele mele.
În momentul asta, nimic nu mai conta. Nici tata care voia să ne desparta, nici Reynolds care probabil voia să ne omoare, nici toate legaturile de fratie dintre noi. Nimic. Doar eu iubindu-l pe el şi el iubindu-mă pe mine.

l-am curprins gatul cu brațele mele și mi-am lipit obrazul de al lui.

- Te iubesc! l-am șoptit la ureche și i-am sarutat obrazul. Zâmbi și se întoarse ușor spre mine. Vântul îi ravasea buclele într-un mod atât de ireal încât aș fi tras de ele până le-aș fi smuls și asta doar din cauza extazului pe care mî-l provocau. Harry în bataîa vântului era orgasmîc.

- Nu așa, iubire! Zâmbi spre mine și înainte să îmi dau seama la ce se refera, tipatul lui mî-a umplut urechile.

- Te îubeeeeeeesc! Urla din fundul plamanîlor astfel încât să fie auzit de întregul Washington.

- Te iubesc, Katherine Wrise! Continua să tîpe și am început să rad, neacordand atentie oamenilor din circulație care ne priveau socatî.

- Sî eu te iubesc, Harry Styles! Plamanii mei s-au luptat cu aerul rece și puternic și am tipat cât am putut de tare, făcându-l pe Harry să rada euforic. S-a strivit de buzele mele, întorcându-și gatul și stiu că eram în unul din momentele noastre în care riscam să facem accident dar nu ne pasa.

Ne-am lasat purtati spre libertate, îndreptându-ne spre primul drum care ni se deschidea în cale și trăind o fericire fara griji care nu era reala însă tot fericire va ramane lângă Harry, indiferent de ce avea să urmeze.

Nu conteaza durerile pe care le-am suportat și pe care poate urma să le suport de când l-am întâlnit pe Harry. Stiu că el e ce mi-am dorit încă de când m-am născut. El e demonul meu și nu o să las pe nimeni și nimic să mă ia de lângă el.

Acum e din nou liniște în jurul nostru și umbra a dispărut, arsa în propria-i ura însă acum eram pândiți de adevaratul întuneric.

Am castigat o lupta, însă războiul de-abia a început.